

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

ANTHOLOGIA GRAECA

EDIDIT

H. STADTMUELLER

II. 1.

LIPSIÆ

IN AEDIBUS E. G. TEUBNERI

	geh. M. 3.	geb. M. 3.		geh. M. 3.	geb. M.
Philoponus de opif. mundi ed. Reichardt	4. —	4. 60	Senecae trag. rec. Peiper et Richter	5. 80	6
— de aetern. mundi ed. Rabe	10. —	10. 80	Serenus ed. Heiberg	5. —	1
Philostrati opera ed. Kayser. 2 voll.	8. 25	9. 25	Sidonius Apollinaris ed. Mohr	4. —	1
— minoris imagines et Callistrati descriptiones edd. Schenkl-Reisch	2. 40	2. 80	Sili Italici Punica ed. Bauer. 2 voll.	4. 80	1
Pindarus ed. Christ. Ed. II	1. 80	2. 30	Sophocles edd. Dindf.-Mekler. Ed. min.	1. 35	1
Plato edd. Hermann-Wohlrab. 6 voll. (= 15 fasc.)	10. 50	13. 60	— Ed. maior	1. 65	1
Plautus edd. Goetz-Schoell. Fasc. I. Amphitruo. Asinaria. Aulularia	1. 50	2. —	— Singulae tragoediae	— 30	—
— II. Bacch. Capt. Casina	1. 20	1. 60	[—] Scholia a vetera ed. Papageorgius	4. 80	1
— III. Cist. Cure. Epidicus	1. —	1. 40	Soranus ed. Rose	4. 80	1
— IV. *Men. Merc. *Mil. gl.	1. 50	2. —	Statius edd. Klotz, Kohlmann. 2 voll.	7. 55	1
— V. *Most. Persa. *Poen	1. 50	2. —	— II, 1. Achilleis ed. Klotz	1. 20	1
— VI. *Pseud. *Rud. Stich.	1. 50	2. —	— III. Lactant. Plac. ed. Jahake	8. —	1
— VII. *Trin. Truc. Fragm.	1. 50	2. —	Stobaei floril. ed. Meineke. Vol. IV	2. 40	1
— Suppl.: de Pl. test., metr.	— 45	— 75	— eclogae ed. Meineke. 2 voll.	6. —	1
Sing. comoed. (*not. — 60. geb. M. — 90; rel.)	— 45	— 75	Strabo ed. Meineke. 3 voll.	7. 80	1
— ed. Fleckeisen. Vol. I. II.	2. 70	—	Suetonius ed. Roth	1. 50	1
Plini epistolae rec. Müller	2. 80	3. 40	Syrianus ed. Rabe. 2 voll.	3. 20	1
— libb. dub. serm. rell. ed. Beck	1. 40	1. 80	Tacitus ed. Halm. 2 voll. Ed. IV	2. 40	1
— nat. hist. ed. Jan-Mayhoff. II—VI	22. —	24. 70	— Vol. I. Annales. Uterque fasc.	— 75	1
Plinius et Gargilius Mart. ed. Rose	2. 70	3. 10	— Vol. II. Fasc. I. Historiae	— 75	1
Plotinus ed. Volkmann. 2 voll.	9. —	10. 10	— Vol. II. Fasc. II. Germ., Agric., dial.	— 45	1
Plutarchi vitae ed. Sintenis. 5 voll. (= 14 fasc.)	8. 40	10. 90	Terentius ed. Fleckeisen. Ed. II	2. 10	1
— moralia ed. Bernardakis. 7 voll.	28. —	32. 20	— Singulae comoediae	— 45	—
Poet. Lat. min. ed. Baehrens. 6 voll.	20. 10	23. 40	— Ed. I	1. 20	1
— Rom. fragm. ed. Baehrens.	4. 20	4. 80	[—] Scholia ed. Schlee	2. —	1
— Latin. eclogae ed. Brandt	1. —	1. 40	Testamentum, novum, Graece ed. Buttmann. Ed. V.	2. 25	2
— Graec. eclogae ed. Stadtmüller	2. 70	3. 20	Themistius ed. Spengel. 2 voll.	6. —	7
— Anth. a. röm. Dicht. v. Mann	— 60	— 90	Theodorus Prodrum ed. Hercher	— 50	—
Polemon ed. Hinck	1. —	1. 40	Theophrastus ed. Wimmer. Vol. III	2. 40	1
Polyaenus edd. Wölflin-Melber. Ed. II	7. 50	8. —	Theophylacti historiae ed. de Boor	6. —	6
Polybius edd. Büttner-Dindorf. 3 voll.	10. 80	12. 60	Thiofridi vita Willibr. ed. Rossberg	1. 80	2
Pomponius Mela ed. Frick	1. 20	1. 60	Thucydides ed. Hude. 2 voll.	2. 40	3
Porphyrii opp. sel. ed. Nauck. Ed. II	3. —	3. 50	— ed. Hude. 2 voll. Ed. maior.	4. 80	6
Priscianus, Theod., ed. Rose	5. —	5. 60	Tibullus ed. Müller	— 30	—
Proclus ed. Friedlein	6. 75	7. 30	Tryphiod., Colluthus ed. Weinberger	1. 40	1
— ed. Kroll. Vol. I	5. —	5. 60	Ulpianus ed. Huschke. Ed. V	— 75	1
— Vol. II	8. —	8. 60	Valerius Flaccus ed. Baehrens	1. 50	2
Propertius ed. Müller	— 60	— 90	Valerius, Iulius, ed. Kuebler	2. 70	3
Pseudacronis Scholia ed. Keller. I	9. —	10. —	Valerius Maximus ed. Kempf	4. 50	5
Ptolemaei opera. I. Syntaxis math. ed. Heiberg. I	8. —	8. 60	Varronis rer. rustico. libb. ed. Keil	1. 50	2
— Vol. II	12. —	13. —	Vegetius ed. Lang. Ed. II	3. 90	4
Quintilliani inst. ed. Bonnell. 2 voll.	2. 40	3. 25	Velleius Paternulus ed. Haase	— 60	—
— lib. X ed. Halm	— 30	— 60	— ed. Halm	1. —	—
— declamationes ed. Ritter	4. 80	5. 40	Vergilius Maro ed. Ribbeck. Ed. II	1. 50	1
Remigii Autissiodorensis in artem Donati min. comm. ed. Fox	1. 80	2. 20	— Bucolica et Georgica	— 45	—
Rhetores Graeci ed. Spengel. 2 voll.	9. 60	—	— Aeneis	— 90	—
Rutillus Namatianus ed. Müller	— 75	1. 10	— ed. Güthling. 2 voll. Vol. I	— 45	—
Sallustius ed. Eussner	— 45	— 75	— Bucolica et Georgica	— 90	—
Scaen. Rom. poes. frgm. ed. Ribbeck. Ed. III. 2 voll.	9. —	10. 20	— Vol. II. Aeneis	— 90	—
Scribonii Largi comp. ed. Helmreich	1. 80	2. 20	Virgilius gramm. ed. Huemer	2. 40	—
Scriptores originum Constantino- politanarum ed. Preger. Fasc. I	4. —	4. 50	Viror. clar. ep. ed. Weber	2. 40	—
— sacri. Fasc. V	6. —	6. 60	Vitae sanct. IX metr. ed. Harster	3. —	—
Senecae (phil.) opp. ed. Haase. 3 voll.	8. 10	10. —	Vitruvii de architectura libri X	—	—
— Suppl.	1. 80	—	— Iterum ed. V. Rose	5. —	—
— (I, 2) de benef., de clem.	—	—	Xenophontis expeditio Cyri ed. Gemoll. Ed. min.	—	—
— ed. Hosius	2. 40	2. 80	— Ed. maior	1. —	—
— (III) epistulae ed. Hense	5. 60	6. 20	— hist. Graeca ed. Keller. Ed. min.	—	—
			— institutio Cyri ed. Hug. Ed. min.	—	—
			— Ed. maior	1. —	—
			— commentarii ed. Gilbert. Ed. min.	—	—
			— Ed. maior	—	—
			— scripta min. ed. Dindorf. 2 fasc.	—	—
			Zacharias Rhetor, Kirchengesch. v. Ahrens u. Krüger	1. —	—
			Zonaras ed. Dindorf. 6 voll.	—	—

ANTHOLOGIA GRAECA

EPIGRAMMATVM

PALATINA CVM PLANVDEA

EDIDIT

HVGO STADTMVELLER

VOLVM. II PARS PRIOR

PALATINAE LIBRVM VII PLANVDEAE L. III CONTINENS

UNIVERSITY OF
MINNESOTA
LIBRARY

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCXCIX

Y TIRIVIMU
ATOCIMIN
YXABU

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVNERI

880.1

An 85t

v. 2

MANIBVS

ERWINI ROHDE

*Δέξο, μάκαρ, πρόφρων, ὅς ἐπει ζῶσαν κατέλειπες
Ψυχὴν θεσπεσίην, οὐκ ἐδάμης θανάτῳ.*

33096

NOTAE PRAEMISSAE
ANTHOLOGIAE PALATINAE LIBRO VII
ET PLANUDEAE LIBRO III
CVM SIGLORVM EXPLICATIONE.

A septimo libro Anthologiae Palatinae octavum seorsum exhibebit huius voluminis pars altera, Gregorii Nazianzeni syllogen, quam Constantinum suae Anthologiae inseruisse alii contendunt, rectius, opinor, alii negant. Pars prior voluminis continet librum VII Palatinae sive l. III Cephalanae Anthologiae et qui inde decerptus est Planudeae librum III. His libris cum epitymbia destinata essent, inter sepulcralia, quod constat, etiam aliena epigrammata haud pauca relata sunt ab utroque compilatore, quamquam recentioris florilegii auctor quaedam non sepulcralia ex Palatinis aut omnino praetermisit aut in alios libros recepit.

I.

Epigrammata l. VII exstant in cod. Pal. inde a pag. 207, 14 usque ad p. 326, 10; incipiunt a postrema parte quaternionis XIII (qui complectitur paginas 195—210, cf. vol. I p. IV), continuantur per septem quaterniones XIV—XX (p. 211—324, non 322; nam quaternio XVIII duobus numeris 276 sq. praetermissis paginas 275—292 comprehendit, cf. ad p. 311, 3), ultima epp. (VII 741, 8—748) primo folio quaternionis XXI (p. 325—326, 10) continentur. Sylloge in primis foliis quattuor codicis (A^v—D^v, p. α'—ξ') exarata exhibet inter 34 epigrammata unum libri VII Palatini (307 Palladae? Σ^π n. 20, f. B^v p. γ'): cf. quae de Σ^π monui vol. I p. VI sq. quaeque ad VII 187, 1 notantur.

Codicis P(alatini) scribae in hoc volumine isdem atque in primo siglis*) indicantur: A, B, J, L, C; recentior manus (aequalis ei quae p. 86 in marg. inferiore versum Agathiae IV 3^b, 68 iteravit) supplevit versum Crinagoreum (645, 4) *κεῖσαι τοὺς δαίους*, adposuit eadem scripturam Planudeam *δοῦλος* pro *Ἀνδός* in Dioscoridae ep. 178, addidit in Gessiano (683, 8) verbum, quod scribae verecundi admittere dubitaverant; eadem manus titulos librorum X—XII: *Ἀρχὴ τῶν Προτρεπτικῶν* (p. 489), *Ἀρχὴ Σκοπτικῶν* (p. 507), *Στράτωνος τοῦ Σαρδιανοῦ* (p. 569) in marg. superiore adpinxit; haec quicumque in codicem intulit (cogitavi de Frid. Sylburgio), scripsit post vulgata Aldinam alteram, ex qua epigrammatis 178, 645, 683 additamenta illa accesserunt, et aliquantum a scriba recentiore differt, qui epigrammatis Gregorii Theologi paginarum quas in Muratorii Anecdotis obtinent numeros adiunxit. — Sed de praecipuis cod. Palatini scribis A, B, L, C pauca hic addenda videntur.

A libri VII epp. scripsit exceptis duobus (tetrasticho in Homerum VII 2^b et disticho in Brotachum 254^b); primis epigrammatis 1—155 fere omnibus idem A nomina auctorum et lemmata vel plena adposuit vel augenda tantum sociis operae reliquit (ad ep. in Coroebum 154 *Ἀῖτια* Call. ipse A ex archetypo suo affert); ut primis sic ultimis l. VII epigrammatis (742—748 in primis pag. quaternionis XXI) A titulos adiunxit plerosque (non scripsit perversum *Πυθαγόρου* ad ep. 746). Praeterea duorum quaternionum epigrammata ea, quae primam utriusque paginam occupant,

*) Ad commodiorem editionis usum, quae in vol. I p. VII reperiuntur, partim hic repetita legentibus proponam:

A^t (L^t C^t) = A (L, C) scripsit in textu;

A m^{e. i. s} = A scr. in margine exteriori, interiori, superiore;

A^{ar. ac} = A scr. ante rasuram, ante correcturam;

Ppr. pc = Palatinus exhibet post rasuram, correcturam;

[*κὺ*]μασι C ἡμασι A^{ar}: litteras *κν* scr. C in erasa *η*;

τ¹ουσ¹: litterae *ουσ* compendio notatae sunt in P;

παύσασα*: una littera post *α* fin. erasa est.

ab A pleraque titulis instructa sunt (cf. ad epp. 238—244, epp. 358—365, quae exstant in P p. 243, 259 initio quaternionis XVI, XVII); lemmata ad quaedam ex his epigrammatis incohata ab A, sed non ultra primam tituli voculam (*εἰς*) ab eo producta sunt (cf. ad VII 242—244), ut, si librarius ex epigrammatum interpretatione lemmata sua finxit, insignem eius sterilitatem mentis prodant, si lemmata non ipse invenit, sed ex archetypo transcripsit, titulos exemplaris vel difficiliore lectu vel mutilos fuisse testentur. Et permissa est praeter eas quas indicavi partes in ceteris libri VII omnibus titulorum cura lemmatistae et correctori, nisi quod idem *Φιλλίππου* nomen duobus insuper epigrammatis addidit A, ultimo epigrammati (405) magni fragmenti Philippi (364—405) et epigrammati 692, a quo unum ex minoribus fragmentis Phil. fortasse incipit; utrique titulo librarii A ancipitem suum adiungit C: *Μιμνέρμου* (*Μυρλίνου*?) *οἱ δὲ Φιλ.* ad 405, *Ἀντιπάτρου οἱ δὲ (Φιλ.)* ad 692. Pro peculiari ep. habet A tetrastichon 745, 7—10.

Bis scripsit A libri VII epigrammata septem: 35, 170, 187, 229, 231, 270, 462. Duo ex his 231 (Damageti), 229 exstant inter epp. (omnia fere in viros fortes) e compluribus syllogis sumpta 226—259, redeunt post VII 438 (Dam.) et 721 in fragmentis Meleagreis (406—506, 707—740); in priore fr. Mel. iteratur ep. 170 (post 481); ep. 270 inter promiscua in naufragos epp. (263—294) receptum revertitur in Meleagreis eiusdem argumenti (post 650); ep. amplioris fr. Meleagrei 462 in postremo fr. Mel. ante 729 sq. repetitur; ep. 187, quod iniuria, opinor, a Philippo abiudicaverunt, aptius priore loco exhibetur quam ante VII 345 (quocum iunctum est propter speciem similitudinis, cf. *ἡ γρηὺς* 187 *γῆρα* 345, p. LIII); ep. denique in Pindarum 35 iterum reperitur inter seriem Simonideam 507—516 et Callimacheam 517—525 collocatum. Praeter haec epp. distichon iterat A alterum epigrammatis 218 et primum hexametrum ep. 184, illud ita ut turbatus inde ordo versuum facile restituatur, sed hexameter repetitus pessumdedit primum versum ep. 183, cuius sententiam, non verba p. 121 redintegrare conamur.

B, qui inde ab A. P. IX 564 epigrammata titulosque eorum scribere coepit, libri VII epp. sex iteravit: 86; 683; 684 + 688, 3 sq.; 686; 688, 1 sq.; 687. Ep. 86 in Solonis statuam Cephalas cum epigrammatis in philosophos e Vitis Laertii perperam inter sepulcralia recepit, B inter demonstrativa scripsit post IX 595 (ante ep. in Chilonem); ex octo Palladae epp. in Gessium (VII 681—688 petitis e sylloge Alexandrini) quinque iterat B inter *σχωπτικὰ* post XI 282 ita, ut et ordine et textu epigrammatum Planudeam (M II^a, I^b) potius quam priorem recensioem Palatini sequatur: cf. Finsler Krit. Unters. p. 84 et infra p. 468, 3 sqq.

L(emmatista) ab VII 156 orsus cetera libri epp. fere omnia lemmatis vel ab ipso excogitatis vel ex archetypo translatis instruxit; in priore parte tantum id egit, ut paucos ab A omissos titulos inferret, nonnullos ab A scriptos suis parvi pretii additamentis augeret. Nomen auctoris raro tradit L in serie epp. 1—155, velut ad 45 *Θουκυδίδου*, ad 99 *Πλάτωνος*, ad 95 *Διογένους Λαερτίου*, ad 153 (*οἱ δὲ*) *Κλεοβούλου* (quod ex Diogene sumptum vetustiori titulo *Ὀμήρου* adiunxit); cf. ad ep. 5. Nec saepius in altera parte (post 155) correctoris vice suscepta indices auctorum adposuit, velut *Δαμοχάριδος* 206, *Πάυλου* (?) 307; idem nomina auctorum addidit epigrammatis 679—688, quae duobus exceptis ex Palladae sylloge sumpta sunt (et videntur in lemmatistae exemplari epp. Palladae praeter ceteris notata fuisse, ut etiam notula ad ep. 339 de Palladae sylloge a lemmatista, non a correctore scripta est). Ep. 746 tribuit L (non A) Pythagorae, idem Nicarcho ep. 159 (fort. Nicaeneti Samii in tibicinem Samium); ep. 362 in Aetium rhetorem (s. Aietium, cf. p. LXXVIII ad 241, 8) Philippo vindicavit L: titulus *Φιλίππου* fortasse toti fragmento Philippeo (364—405) olim praefixus errore translatus est ad ep. *ἀδέσποτον*, si id ep. archetypus lemmatistae cum primo illius fragmenti epigrammate in eadem pagina scriptum exhibebat. Et simili fere errore parti alteri epigrammatis 31 nomen *Μελέαγρου* accessisse potest, si forte ultimo epigrammati particulae Meleagreae (21—31) index

coronae adiunctus fuit in archetypo, qui lemmatistae obtulit quae de coronae conditore ad 418 notavit. Nomen gentile auctoris L nonnullis epp. adposuit, *Σιδωνίου* epp. 2. 6. 8. 26. 81. 748, *Μιτυληναίου* epigrammatis Alcaei Messenii (5. 55); nec Macedo Archias exstitit epigrammatum auctor nisi errore lemmatistae, qui ex lemmate ep. 139 (εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα) gentile ad titulum sequentis traduxit: nam A Ἀρχίου scripserat, Μακεδόνοσ adiunxit L. Ad ep. Callimacheum 89, quod e Diogenis Vitis in Cephalanam venit, scripsit L: τοῦτο Διογένης ὁ Λαερτίου λέγει ἐν τοῖς τῶν φιλοσόφων βίοις ὥς ἴδιον; haec nec ficta ab L nec corrigenda cum Schneidero <ὥς Καλλιμάχου, οὐχ> ὥς ἴδιον (cf. Finsler p. 153), verum invenit L verba illa in archetypo suo adscripta non ad ep. 89, sed ad praecedentia 87 et 88, quorum utrumque suum esse diserte Laertius monet: ἔστι δὲ καὶ ἡμέτερον ἐπίγραμμα Diog. I 63, ἔστι δὲ καὶ εἰς τοῦτον ἐπίγρ. ἡμῶν Diog. I 73; incuria lemmatistae, qui notulam illam a praecedentibus ad sequens ep. detulit, promptiorem eo habet excusationem, quod una cum aliis Laertianis (epp. sive ab ipso Diog. conditis sive ab eo traditis) carmen Callimachi in Anth. Palatina sicut in Planudea adespoton fertur. Quae vero corrector addit: πλὴν πάντα Διογένους εἰσὶν τοῦ τῶν φιλοσόφων βίου ἀναγραφαμένου, haec falso dicta ab illo ipso corriguntur p. 222 in marg. superiore de isdem epigrammatis monente: ἐξελέγησαν... ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἐπιγραφομένης βίων φιλοσόφων, cf. infra p. LXIII. Alia lemmatistae additamenta, e quibus mentio Nicolai Damasceni ad ep. 304, distichi XI 275 ad ep. 41, versus epigrammati 155 adscriptus (καὶ κραναὴν ἀνέβαινε Φιλιστίωνος ἐρίπνην) fort. maxime memorabiles, praetermittamus hic (cf. quae collegit Finsler p. 151 sqq.), sed illud quamvis notum non omittendum, quod ad quaedam epp. L quibus in regionibus ea reperta sint indicavit; hi indices, quales a C plures, nonnulli tamen a lemmatista exarati sunt, in Cephalanam transiere e sylloge Gregorii Magistri (cf. ad epp. 327, 334, 429), qui inscriptionibus suis in urbibus Thessaliae, Graeciae, Macedoniae, Asiae collectis

eiusmodi notulas addere non neglexit; sic occurrunt ad ep. 327 ἐν Λαρίσση (cf. τὸν Λαρισσαίᾳ 227), ep. 338 (Persae?) ἐν Μαγνησίᾳ, 672 [346] ἐν Κορίνθῳ ab lemmatista adposita, ad ep. 334 ἐν Κυζίκῳ (P^{pr} ἐν Προύσῃ? P^{ar}), 340 et 667 ἐν Θεσσαλονίκῃ, 330 ἐν τῷ Δορυλαίῳ, 331 εἰς Χάρρακα?, 332 εἰς Ἀκμονίαν, 333 εἰς Ἀζανούς, 657 ἐν Ἐφέσῳ a correctore adiuncta locorum indicia. Ad certae originis fragmentum vix ullum ex his epp. referri licet (etsi particulae Meleagreae ep. 227 esse potest, 657 esse perhibetur); Cycli epigrammatis 552, 575, 558 dubium an non ex opere Gregorii, sed ab ipso Cycli auctore, cuius in matrem ep. 552 compositum est, lemmata cum regionis mentione (ἐν Βυζαντίῳ, ἐν Προύσῃ) accesserint; at illorum, quae supra indicata sunt, epigrammatum non titulos tantum, sed ipsos versus e collectis a Gregorio copiis fluxisse arbitror; epp. dico 327—340 pleraque et ex epp. 656—677 quaedam sumpta esse ex sylloge Gregorii Mag. τοῦ Καμψικοῦ (v. ad ep. 334), quem inscriptionibus illis conquisitis poematia eiusmodi alia in variorum scriptorum libris epigrammatumque syllogis obvia adiunxisse non negaverim. — Lemmata ipsa, quae L scripsit, eius generis sunt, ut verba ab lemmatista ad ep. 594 adposita ὥς τὸ ἐπίγραμμα λέγει in argumenta eius, si non omnia, at plurima quadrent; tenendum tamen et faciliora et difficiliora epp. multa esse a lemmatista (sive ab eo, cuius interpretatione argumenta nituntur) non satis intellecta aut imperite ac neglegenter reddita, nec istius inscitiae quae passim in lemmatis ab L exaratis occurrunt exempla hic afferemus, cum praesertim de hac quoque re Finslerus in criticis suis commentationibus disseruerit; nec mirum parum aptis, quos corrector toleravit, titulis etiam ineptiores fuisse illos, quos C partim emendatione mutandos partim rasura tollendos putabat; sed quas vices multorum epigrammatum tituli varia librariorum opera subierint, quoniam saepius ut pristina scriptura post rasuram s. correcturam dignosceretur contigit, satis, opinor, ex epigrammatum adnotatione apparebit. Quod vero hic lemmata ab L cumulantur, illic contra omittuntur ita ut correctorem

lemmatistae munere fungi videamus, praecipua eius rei causa repetenda est ex epigrammatum quam lemmatista sequebatur divisione saepe perversa, sive falso quod unum est ep. in plura distrahebatur sive plura in unum iungebantur sive in separandis epigrammatis non sui cuique versus tribuebantur. Sic (ut alia omittam) epp. 627, 628, 577, 728 L in bina diremit binisque singula lemmatis instruxit, cum C ad 627 sq. notulam 'ζη. εἰ ἔν ἐστι τὸ ἐπὶ γράμμα' adponeret (cf. ad 606), idem epigrammatis 577 et 728 pro geminis lemmatistae titulis suum utrique restitueret (v. ad ep. 287, 470, 648, 716). Contra iunxit L epp. bina 436 (Chaeremonis?) sq., 486 sq., 490 sq., 646 sq. binisque singula lemmata adscripsit, unde accidit, ut epigrammatis 437, 487, 491, 647 tituli, quibus carebant, a C adderentur (cf. ad ep. 729, quod L ab epigrammate 462 iterum scripto non distinxit, ad epp. 505 sq. ab L contaminata); duos primos versus epigrammatis 612, quod in citharoedum, non in citharistriam scriptum arbitrabatur L, epigrammati praecedenti adiunxit pravumque adposuit titulum, quem C mutavit; cf. ad ep. 655. *)

---

*) Corrector ipse longe abest ut eiusmodi errores satis caverit; sic ep. 625, 1 sq. cum lemmatista priori epigrammati adnexuit nec in serie Philippea, quae epp. κατὰ στοιχεῖα disposita habet, manifestum epigrammatis initium animadvertit; epp. 726, 679, 272, 276, 741 geminis L instruxit lemmatis; similiter C titulis suis ex uno Leonidae in Platthidem epigrammate duo eiusdem in eandem, ex uno Sophronii duo in Ioannem fecit; epp. 272 et 276 in quattuor mutantur, quorum duo Callimacho et Hegesippo, duo incertis poetis tribuuntur; Crinagoreum 741 denique dirimitur ita, ut Crinagorae in Othryadem et adespoton in militem Romanum ex uno carmine oriantur. Primum fragmenti Theocritei (658—664) ep. cum lemmatista C pessumdedit, ut pro tribus epigrammatis (657—659) duo perperam aucta in cod. exstent; alterum (hexastichum compositum ex 658, 3 sq. et 659, 1—4) perverso lemmate instruxit L, eidem indicem suum Θεοκρίτου οἱ δὲ Λεωνίδου Ταραντίου adscripsit corrector. Ceterum huius tituli alteram partem Λεων. Τ. primo exaraverat C eamque ex Cephalanae exemplari suo sumpserat; supplementum tituli (per marginis spatium Θεοκρίτου οἱ δὲ Θεοκρ.) praeponere commodius erat quam subiungere οἱ δὲ Θεοκρ.) petivit vel ex sylloge Theocritea vel ex eo fortasse fonte, unde

Similia passim accidisse adnotatio docet nec plura exempla hic afferri oportet. Ceterum quo facilius epigrammatum ambitus a lectoribus cognosceretur, lemmatista interdum, longioribus praesertim carminibus, signum adhibuit, quo instructi versus ut partes unius eiusdemque epigrammatis notarentur: cf. ad epp. 260, 268, 273, 334, 338, 343, 345, 377, 427, ad duo epp. 327 sq. ab L in unum redacta; nec quid vellet signum lemmatista indicare omisit, qui cum versibus epigrammatis in Paterium (343) illud adpinxisset, idem verba *‘εἰς τὸν Πατέριον τὸ ὅλον ἕως τοῦ σημείου’* versibus signatis adposuit (ut similiter L de exitu Damageti epigrammatis 735 monuit *‘εἰς τὴν αὐτὴν ἕως ὧδε’* et seriem epigrammatum in Themistoclem finitam notavit verbis *‘ἕως ὧδε τὰ Θεμιστοκλέους ἐπιγράμματα’* ad VII 237 additis).

Corrector (C) ad libri VII Palatini epp. pertractanda tribus deinceps usus esse videtur exemplaribus; primum erat Michaelis *Χαρτοφύλακος* s. Archivarii, ab hoc ex ipso Constantini libro descriptum teste correctore (*ἕως ὧδε τὰ τοῦ κυροῦ Μιχαήλ τοῦ μακαρίου περιεῖχον ἐπιγράμματα ἅτινα ἰδιοχείρως αὐτὸς ἔγραψεν ἐκ τῆς βίβλου τοῦ Κεφαλᾶ* P p. 273, cf. infra p. 297 sq.); adhibuit C Archivarii librum usque ad p. 273, alterum Anthologiae exemplar ab ep. VII 433 ad 497, tertium usque ad extremum librum septimum. Finem primi sui codicis notavit C et illis quae modo allata sunt et his verbis: *ἕως ὧδε ἀντεβλήθη πρὸς τὸ ἀντιβόλιον* (i. e. -βόλιον) *τοῦ κυροῦ Μιχαήλ*, similiter alterius exemplaris exitum: *ἕως ὧδε ἀντεβλήθη* (ad VII 497, cf. ad p. 349, 3 sqq.); quod hic scriptoris aut possessoris nomen non additur, vel ignotum correctori scribam vel ignobilem hominem fuisse colligi licet. Duo priores hi codices a C usurpati ad epp. adpositos habebant decadum numeros, qui a correctore in Palatinum translati sunt; inde ab ep. 497 de-

---

ep. 657 cum regionis indicio fluxisse arbitror, ex Gregorii Magistri libro, in quem fieri poterat ut etiam Theocritea quae ferebantur epigrammata reciperentur; certe particula Palatina, quae Alexandrini Leonidae ep. 660 continebat, in corona Meleagrea nequiquam locum habebat.

sunt litterae decadam indices, ut tertium illud correctoris exemplar iis caruisse videatur. Erant in Archivarii libro intra epp. 1—428 quadraginta tres decades litteris ι — λ (i. e. $\nu\lambda'$), in altero deinde codice ad epp. 438*—497 septem decades litteris μ (i. e. $\nu\mu'$) — φ distinctae. Sequuntur hic istae litterae cum numeris epigrammatum, quibus eae a C adpositae sunt: ι 10, κ 20, λ 29 (accedit in computatione 23^b), μ 38 (dividitur in duo ep. 31), ν 49 (iunguntur in unum epp. 41 sq.), ξ 60 (tollitur ep. 53), $\omicron$ 70, π 80, ς 90, ϱ 101 (error ortus vid. ex continuatis in Biantem epp. 90 sq.), $\varrho\iota$ 111, κ 121, λ 131, μ 141, $\varrho\nu$ 151, ξ 161, $\omicron$ 171, π 182 (neglegitur 177), ς 192, σ 202, $\sigma\iota$ 212, κ 220 (ep. in Laidem 218 pro tribus numeratur), λ 230, μ 240, $\sigma\nu$ 251 (comprehenduntur epp. 248 sq.), ξ 261, $\omicron$ 271, π 280 (in duo distrahitur ep. 276), ς 289 (in duo dispertitur 287), τ 299, $\tau\iota$ 309, κ 318 (fort. adnumeratur 577 epigrammatis in Timonem, cf. ad 315), λ 329 (coalescunt epp. 327 sq.), μ 339, $\tau\nu$ 348 (non praetermittitur 344^b), $\tau\xi$ 358, $\omicron$ 368, π 378, ς 388, ν 398, $\nu\iota$ 408, $\nu\kappa$ 419 (non separantur, ut vid., 416 sq.), λ 428 (pro duobus accipitur 427); supersunt septem alterius exemplaris decades: μ 438* (i. e. 231 altero loco scriptum; cohaerebant ante C epp. 436 sq.), $\nu\nu$ 449 (ad unum rediguntur epp. 448 sq.), $\nu\xi$ 459, $\omicron$ 469, π 476 (epp. 470 et 472 pro binis computantur et accedit 472^b), ς 486 (cf. ad hoc ep.), φ 497 (coniunguntur epp. 490 sq.). Haec etiam ob eam rem attuli, ut, si qui forte non quadrantes in margine Palatini numeros animadverterent, eos fere omnes certa causa, non temere aut oscitantis computatione ortos esse intellegerent.

Notula $\tilde{\omega}$ ($\tilde{\omega}\delta\epsilon$ s. $\tilde{\epsilon}\omega\varsigma$ $\tilde{\omega}\delta\epsilon$, cf. $\tilde{\omega}$: $\mu\iota$ $\tau\omicron\nu$ $\chi\alpha\rho\tau$. P 273 in m.) alioqui ibi adscripta, unde C intermissam corrigendi operam repetiturus esset, in libro septimo dubitari non potest quin saepe adhibita sit ad signandam sedem, ubi decadis indicem adponi oporteret; velut coniunctae occurrunt vacula illa et litterae μ (38), $\sigma\nu$ (251), ς (388); subiectam reperies notulam numeris $\varrho\nu$ (151), ς (192), κ (220), μ (240), ν (398), $\nu\iota$ (408), proxime sequentibus superpositam litteris

σ (212), λ (329), ο (469), et adpinxit C ᾠδὴ ad finem ep. 506, cum post ultimum decadis indicem, si eiusmodi computatio continuaretur, littera porro ad ep. 507 adponenda esset. Nec casui puto illud tribuendum, quod per omnes deinceps paginas usque ad finem libri, ut decadam indices desunt, sic ne notula quidem ista (uno loco excepto p. 322, v. ad 725, 4) usquam recurrit. — Quemadmodum A titulos fere omnes in margine scripsit, paucos epigrammatum textui inseruit (velut lemma ep. in Arcesilam 104, in Alexandrum 239, in Iovis sepulcrum 746), sic corrector raro indices suos non in margine adpinxit; quamquam eos ad quattuor Cycli epigrammata in textu collocavit, ad duo Iuliani in Pyrrhonem et Pamphilum philosophos (576 et 587), ad duo Agathiae (596 et 614), quorum postremo Cycli fragmentum (551—614) finitur. Qui vero insolita titulorum sede inscriptiones proprias ab epigrammatis fictis distingui putaret, manifesto erraret; ad casum potius talia referenda esse docet vel titulus ep. 178: cum A ep. 177 uno hexametro contineri non arbitratus lineam tamquam ad supplendum distichum reliquisset, C ea non ad pentametrum addendum, sed ad titulum seq. ep. inferendum usus est. Nec illud nisi raro evenit, ut, cum eiusdem poetae epigrammatum series inciperet vel cuiusvis sylloges fragmentum aliis epp. subiceretur, primo talis particulae epigrammati titulus suus in textu praeponeretur (fragmento, quod Leonidae Alexandrini epp. 547—550 complectitur, duo tituli, alter in textu, alter in marg. adiuncti sunt).

Epigrammata ab A omissa scripsit C duo: VII 2^b et 254^b, utrumque neglectum a Planude, alterum inter epigrammata in viros fortes (226—259) argumenti dissimilitudine conspicuum, sed ut ipsum quoque Simonideum aliis quae Simonidis nomen ferunt adnexum. Distichum ab A praetermissum addidit C 241, 8 sq. itemque singulos versus 363, 4; 382, 5 (cf. etiam Asclepiadae in Archeanassam ep. 217, cuius distich. alterum sic formatum, quale Diogenes et Athenaeus a Ps. Aristippo petiverunt, C partim cum L adiunxit, cum A alteram quam Planudes recepit formam tradidisset).

Iteravit C epp. libri VII ab A scripta decem: 20; 77 et 516; 364; 450, 477, 486; 577; 455; 53, scripsitque haec omnia in ea codicis parte, cui emendationem ex Archivarii libro adhibuit, novem priora ideo, ut quae eiusdem argumenti epp. vel in eosdem scripta exstarent in Cephallana dispersa, lectoribus iuncta proponerentur; rationem hanc similia dissipataque colligendi rarius videtur Michael in describenda Anthologia inisse, interdum satis diligenter sequebatur Planudes, ut idcirco etiam ordinem epigrammatum Palatinum hic illic permutaret. Epp. igitur in Sophoclem 20, 36 sq. C s. Michael (similiter ac Plan.) composuit; in eadem pagina (P219) ep. 77 scripserunt A et C, sed corrector iunctum cum epigrammate sylloges Simonideae 516, quoniam duo epp. ad eandem de Simonide ac naufrago narrationem referebantur; Argentarii in locustam cicadamque ep. 364 adposuit C epigrammati 190, cum Constantinus eius generis carminibus 189—206 ex Meleagreis, Agathianis, aliunde collectis illud Philippeum addere noluisse, sed initio fragmenti Philippei reliquisset. Cum Aeschrionis in Philaenidem iambis 345 iunxit C Dioscoridae in eandem ep. 450, diserte Archivarium haec epp. ab ordine Palatini dissentientem continuasse testans (ἐν τῇ τάξει τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ κυροῦ Μιχαὴλ οὕτως κεῖται συνημμένον μετὰ τοῦ λαμβικοῦ); sed utrum Archivarius an suo Marte corrector iambis illis duo alia epp., Tymnae 477 et Anytes 486, in cognomines mulieres composita, argumento tamen longe distantia adiunxerit, non diiudicem. Iuliani ep. 577 in Timonem e Cyclo petitum C adposuit Timoneis 313—320, in quibus aliud Iuliani ep. (319) inesse arbitror. Leonidae et imitatoris Antipatri in Maronidem epp. 455 et 353 iunxit C, hic etiam accuratior Planude, qui in capite epp. εἰς μεθύσους inter 353 et 455 duo alia de ebriosis epp. interposuit: exemplum correctoris Stephaniana demum secutura erat. Distichum de Hesiodi donario 53, a Cephalia itemque Planude epigrammatis in poetas (in Hes. 52—55) insertum, C inter anathematica retulit et notavit ep. ab A inter sepulcralia scriptum signo suo delendi. Idem signum (cf. ad VII 53) applicavit C epigram-

mati 183: duo epp. 183 sq. cum A ab eodem versu, hexametro priore epigrammatis 184 incoharet, C non solum versum praepostere ab A inlatum, sed duos quoque eum excipientes damnavit; etiam ad primum versum ep. 515 ab A in infima pagina seorsum a ceteris eiusdem carminis versibus scriptum obelum suum adpinxit C, cum illum versum, ne partes ep. dirimerentur, in superiore margine paginae sequentis iteraret; ad ep. 230, 1; 413, 1; 423, 1 notulam non adpinxit, etsi hi versus eodem modo atque 515, 1 ab A scripti et a C iterati sunt. Occurrit autem signum delendi et ad dist. 472^b, quo prior pars epigrammatis 472 ab altera separatur, et ad nomen *Φιλλίππου Θεσσαλονικέως*, quod C ipse cum duplici insuper auctorum indice ad epp. 236 sq. adposuerat. Titulum autem *Φιλλίππου* corrector ab A scriptum bis incertum reddidit (cf. ad ep. 405 et 692), eundem a se ipso exaratum bis damnavit (cf. ad 236 sq. et 455). — Ad epp. septimi libri ex nono C (s. Archivarius) tria ascivit IX 447, 61, 397 adnexuitque ut idem argumentum variantia epigrammati in Demetrium VII 230, cui, ut res absolveretur, etiam VII 433, 531 adiungi poterant (recepit Plan. noni l. Pal. epp. 61, 397, 447 iuncta inter *ἐπιδεικτικά*, in l. I^a, epp. VII 230, 433 inter sepulcralia, unum omisit VII 531); ad epigrammata in Hectorem (VII 137—140) aliud in eundem noni libri non totum adposuit, sed indicavit C (v. Finsl. p. 111).

Ex iis, quae de scribae A lemmatistaeque titulis dicta sunt, correctorem apparet inde ab ep. 156 nomina auctorum paucis exceptis (v. p. VI sqq.) omnia scripsisse, lemmata quaedam ipsum addidisse, haud pauca ab L adposita mutasse; in priore parte, in qua A indices epigrammatum ex suo exemplari sumptos exaravit, ut L ita C paucos addidit titulos, velut *Ἀντιπάτρου Σιδωνίου* ad ep. 34 (cf. cod. Gotting. phil. 29 f. 2^b), *Μνασάλκου* ad 54, *Ἀντιπάτρου* ad 136, *Ἰωνος* (*Zωνᾶ*?) ad 43, *Σιμύλου* ad 60; *Γεμίνου* ad ep. 73 restituit ex *Γερμινού*, unde Planudes suum *Γερμανικού* finxit; *ἡ Μεσσηνίου* adscripsit ad Alcaeï ep. 55, lemmatistae additamento *Μιτυληναίου* fidem derogans.

De nomine gentili aliisque additamentis auctoris indici

modo accedentibus modo non adscriptis hic pauca monenda, plura in notis allata sunt, quaedam praefationi reservantur.

Ἀδαίου et *Ἀδδαίου* scripsit in l. VII A, *Ἀδδ.* C sine gentili *Μακεδόνο*; titulus *Ἀδδαίου Μιτυληναίου* (C VII 305) errore ortus videtur ex *Ἀλφειοῦ Μ.* (non *Ἀλκαίου*); auctor libri *περὶ ἀγαλματοποιῶν* non vid. epp. condidisse; Macedoninon est cur abrogentur epp. 51, 240 (cf. 51, 5), 238 (A), 694 (C).

Ἀλεξάνδρου Aetoli est ep. 709, cui gentile non adscriptum; ep. 534 *Ἀἰτωλοῦ Ἀὐτομέδοντος* tribui solet Alexandro; fortasse excidit ep. Aetoli post 533 (*Διονυσίου* † *Ἀνδρόλου*), nam 534 equidem Automedontis Cyziceni quam Alexandri arte dignius arbitror.

Ἀλκαίου sine additamento exstat ad ep. 247 (C); *Ἀλκ. Μεσσηνίου* scripsit C ad epp. 412 et 495, *Ἀλκ. Μιτυληναίου* idem ad epp. 429, 536, L ad 5; nomini *Ἀλκαίου* ab A scripto adiunxit *Μεσσηνίου* ad VII 1, 55 C, *Μιτυληναίου* ad 55 L; haec epp. inter plures auctores frustra, opinor, dividuntur.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου scripsit ipse A ad epp. VII 14, 23, 29 sq., 146, 241, 745, eundem titulum C ad epp. 34, 161, 164, 165, 172, 218, 246, 303, 353, 423—425, 426 (in Teleutiam Coum, Iasensium decreto honoratum: cf. Inscr. of Cos 15), 427, 625. Titulo *Ἀντιπάτρου* ab A scripto addidit *Σιδωνίου* L ad epp. 748, 2, 6, 8, 26, 81. Ex his certe unum 625 non est Sidonii, sed Thessalonicensis; quae praeterea epp. recentiori tributa sint aut de quorum origine dubitari liceat, in adnotatione exponitur; ep. 164 fort. Archias composuit (cf. 140). *Ἀντιπάτρου Θεσσαλονικέως* scripsit A ad VII 18, 39, C ad 168, 185, 216, 236, 286, 409, 413, 493, 530 sq., 666, *Ἀντιπ. Μακεδόνο* C ad 289. Ex his epp. 409, 413, etiam 493 in fragmento Meleagreo Sidonii sunt, eiusdem vid. ep. 286 in naufragum Tyrium, quod Meleagreis epigrammatis continuatur. *Ἀντιπάτρου* titulo nudo instructa certe Sidonii sunt (ut in fragm. Meleagreis obvia) epp. 464, 467, 498, 711, 713, Thessalonicensis (ut ex fr. Philippeis petita) epp. 367, 390, 398, 402, 629, 637, 639 sq., 692?, quibus accedit 705. Antipatro (Sid.) potius quam Meleagro ep. 470 cum Planudetribuendum; ep. 369 in

Antipatrum rhetorem non Antipatrum, sed Adaeum opinor condidisse; quod ex ipsius epigrammatis colore verbisque suspicabar (cf. ad 369), probabilius videbitur, si epigrammatorum Adaeus idem est atque rhetor Asianus, cuius Seneca in controversiis meminit. De reliquis quae supersunt Antipatrorum epigrammatis (15, 27, 65, 75 A, 136, 209 sq., 232, 252, 287 sq. C, 743 A), sive in minoribus minusve certis exstant fragmentis Meleagreis aut Philippeis, sive in aliis particulis, conferenda adnotatio. Ceterum recte fort. Sidonium abstinuisse hiatu trochaico statuitur, sed incautius, opinor, iudicant qui formulam ἴδ' ὥς adhibitam pro certo aut recentioris aut alterius poetae indicio accipiunt.

Ἀντιφίλου scripsit A ad ep. 141, ubi Βυζαντίου addidit L; C gentile modo adiunxit (375, 379, 622, 630, 634), modo omisit (175 sq., 399, 641); Byzantii ingenium produnt epp. 152, 225, 279 et (in lusu postremi distichi) 336.

Antonii Thalli Milesii epp. titulo Θάλλου (VI 235) s. Θαλοῦ (VI 91) instructa sunt ab A, Μιλησίου add. ad VI 91 C, qui epigrammati IX 220 Θαλοῦ Μιλησίου, ep. VII 188 Ἀντωνίου Θάλλου, denique ep. VII 373 Θαλλοῦ Μιλησίου adposuit. Ab eodem poeta, liberto Antoniae, Germanici matris ep. 492 compositum videtur, v. p. 345 (doricae ionicis formae intermixtae reperiuntur in ep. 492 ut in aliis Milesii epp., cf. inprimis IX 220).

Ἀνύτης sine additamento scripsit C ad epp. 202, 490; ceteroqui vel λυρικῆς (208) vel μελοποιουῦ (215, 486, 646, 649, 724) adiunxit; perperam Tegeatidi Planudes vindicat epp. 232, 236, 189; ep. 190 (Ἀνύτης οἱ δὲ Λεωνίδου C) Leonidae Alexandrini videtur; perversum gentile Μιτυληναίας adiunxit C ep. 492 alieno ab Anyte; distichum in servum Manen 538 non poetriae est, dignius, opinor, Cratete vel Theaeteto videri potest.

Ἀρχίλου scripsit A ad 68, 140, AC ad 147; de titulo Ἀ. Μακεδόνοϛ v. p. IX. Ἀρχ. Βυζαντίου est teste correctore ep. 278; at hoc gent. fort. spectat auctorem ep. 279 Antiphil. Byz., cf. LXXVII (eiusdem Archiae vid. 278 atque 214, XVI 94: cf. 214, 7; 278, 3; 94, 3). Ἀρχ. Μιτυληναίου scr. C ad

VII 696 (cf. VI 195 de Micci tuba); nudum Ἀρχίου nomen addidit idem C ad epp. 191, 213, 214; haec tria epp. cum 68 et 147 a Reinachio tribuuntur Antiochensi; quamquam epp. 191 (ἂ πάρος, νῦν, οἷα), 213 (πρὶν μὲν, νῦν δὲ, πλίτος in fine pent.), 214 (οὐκέτι ὥς πρὶν), si Antiochensis et Mytilenaeus distinguuntur poetae, rectius huic vindicantur: cf. 696 (οὐκέτι ὥς πάρος, πλίτος), IX 19 (Μιτυληναίου C: ὁ πρὶν, νῦν, οἷα). Ex duobus epp. 164 sq. prius Archiae, alterum Antipatro tribuerim. Ceterum si quis Archiaca l. VII omnia ad unum Archiam (Antiochensem) referri velit, additamentis Βυζ. et Μιτυλ. non patriam poetae, sed variam peregrinantis sedem indicari ratus, etsi non admodum probabilia haec videntur, tamen negari non poterit, quin diversitatem auctoris manifestam epp. illa nec sua in Cephalana sede nec oratione aut argumento prodant.

Ἀργενταρίου omisso praenomine scr. A ad 364, Μάρκου add. C, qui idem in libro VII ceteris Argentarii epp., omnibus in magno fr. Philippeo (364—405) obviis (374, 384, 395, 403), pleniorum titulum M. Ἀργ. adscripsit.

Δολλίου Βάσσου scripserunt AC ad ep. 243, C ad 372, Βάσσου A. idem C ad 386 (cf. V 123, 6), 391; poeta Philippeus diversus vid. a Smyrnaeo (Diogeniano? v. XI 72).

Βιάνορος nomini addidit gentile A ad ep. 49, C ad ep. 396 (βυθινοῦ A, βυθινοῦ C); omissum est Βιθυνοῦ a correctore ad 387 sq., ad 671 (f. a Bianore non alienum, etsi ep. ad eum dubitanter C, ad incertum auctorem refert Pl.); γραμματικοῦ adiunxit C titulo ep. 644, quod non vindicem Diodoro (ceterum cf. VI 348, 1; VII 700, 4; 627, 4; 404, 3).

Διοδώρου inscribuntur epp. 38, 40, 74 (A), 370, 624, 627, 632, Διοδώρου γραμματικοῦ 700 (701 τοῦ αὐτοῦ Δ.), Διοδ. Ταρσέως 235, Ζωνᾶ Σαρδιανοῦ 404 (C), Ζ. Σ. τοῦ καὶ Διοδώρου 365 (A); grammatici Tarsensis ex his videntur epp. 38, 40, 370 in poetas (cf. tamen Βάκχω καὶ Μούσῃσι μεμηλότα cum V 121 μέλων πολλοῖσι), 74 et 235 (in Themistoclem); nec ep. in Paulam Tarentinam ab eo abiudicari (700); cetera l. VII epp. Diodorea titulis Διοδώρου, Ζωνᾶ Σαρδιανοῦ non ita distincta, ut alio nomine

alius poeta indicaretur, ad Diodoros Sardianos antiquiorem et iuniorem referenda videntur; quae amici Strabonis (τοῦ νεωτέρου), quae alterius Zonae (τοῦ πρεσβυτέρου Str. p. 628) epp. sint definiri nequit, etsi in quibusdam ex illis epp. inveniuntur, quae alterius utrius propria videri possint; velut epp. VII 701, 627, 404 eidem Diodoro tribuerim, nec, si quis epp. 365, 632, 624 ab uno poeta scripta velit, obloquar. (Auctor epp. 38 et 370 quicumque fuit, non ignorasse vid. Theaeteti ep. in pugilem Pythagoram, quod exstat apud Diog. Laert. VIII 48.) Diodoreis adnumerem ep. 699.

Διονυσίου Ἀνδρίου inscribitur ep. 533 a C: gentile *Ἀνδρίου* incertum, ex titulo ep. 534 <Ἀλεξάνδρου> *Αἰτωλοῦ* fort. ortum; ep. 533 videtur eiusdem atque V 80 (sophistae, quem musicum Halicarn. fuisse non constat). *Δ. Ποδοῖου* scr. C ad ep. 716; hoc gentile in rasura exaratum finxisse potest, qui ep. in hominem Ialysium conditum esse vidit; *Δ. Κυζικηνοῦ* inscribitur ab A ep. 78, quod eidem poetae vindicaverim atque 716. Nudo *Διονυσίου* nomine a C instructum est ep. 462; confusos inter se titulos esse epp. 461 et 462, ut prius ad Dionysium, alterum 462 (in mulierem Tyriam) ad Meleagrum referendum sit, non iam contenderim. Ep. 51 non Planudes, sed editiones Pl. Dionysio tribuunt.

Διοσκορίδου inscripsit A epp. VII 31, 37, (*Διοσκόρου*) 76; item C nudo *Διοσκορίδου* nomine cetera poetae epigrammata instruxit; soli ep. 178 gentile *Νικοπολίτου* adiunxit C, sed et hoc (cf. 178, 3 cum XII 171, 3) et adespoton 179 (v. p. LIV) idem videtur composuisse auctor, quem Alexandriae aliquamdiu vixisse putant; oriundus fortasse erat ab urbe Issa (cf. Steph. Byz. Ἰσός πόλις — ἐν ᾗ Ἀλέξανδρος Δαρείου ἐνίκησεν, ἣ ἐκλήθη διὰ τοῦτο Νικόπολις). Geminus titulus *Διοσκορ.* οἱ δὲ *Νικάρχου* exstat ad ep. 166; ex *Νικαρέτης* nomine in ep. obvio fieri potuit ut perversum titulo additamentum accederet; nam quin ep. Dioscoridae sit vix licet dubitari nec ab eo ep. 167 (οἱ δὲ Ἐκαταίου Θασίου) abiudicarim; eidem sive Leonidae ep. 82 vindicaveris; ep. 484 Dioscoridae abrogare non ausim.

Diotimi Milesii, poetae Philippei, epp. nulla in l. VII

exstare arbitror; Meleagrei inscribuntur a C *Διοτίμου* titulo ep. 227 (quod eiusdem videtur atque XVI 158), epp. 261, 475, 733; gentile *Ἀδραμυττηνοῦ* (cf. Steph. B. s. v. *Γάργαρα*) in P non additur; ad ep. 420 adscripta sunt verba *Ἀθηναίου τοῦ Διοπείδους*, sed haec in rasura scripsit C et perperam, opinor, e [Plutarchi] decem orat. vit. 844 fort., ad titulum Palatinum transtulit. Utique Diotimi nomine instructa epp. Palatina ad duos, non tres poetas referenda, partim ad iuniorem Milesium, partim ad unum Meleagreum, quem Adramyttenum Arati aequalem fuisse verisimile videtur. Ideo quod epigrammatis in tibicinem Lesbodem verba (420, 1) *οὐ γὰρ ἂν ὧδε — ἀμφεκάλυψ' Αἴδης* mire congruunt cum Tymnae verbis *οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ὤλετο* (729, 2), praeterea Tymnae de Micci tibia ep. anathematicum 151 reperiatur, ep. 420 Tymnae potius quam Diotimi esse non contenderim. Diotimo tribuo ep. 228, non item 173; cf. ad 739.

Ἐρυκίου titulo inscribitur ep. 36 ab A (L, C), eodem epp. 174, 368, 377 a C; *Κυζικηνοῦ* addidit C ad ep. 230, *Θετταλοῦ* ad 397; *Κυζ.* verum esse gentile testatur ep. 368 in mulierem Atticam, quae Cyzici obiit ibique sepulta est, scriptum; epigrammatum quae sese excipiunt (397 sq.) tituli prisci: *Ἐρ.* et *Ἀντ. Θεσσαλονικέως* poterant ita depravari, ut mutilatum gentile alterius *Θετταλοῦ* ad indicem prioris transferretur (cf. p. XVIII ad epp. 278 sq.), nisi emigrasse ex altera in alteram regionem Erycium statuere mavis; sed ut gentile utrumque recte se habeat, certe non duos Erycios cognomines epigrammatum scriptores discernere licet.

Scripturam nominis Gaetulici variabant libri VII scribae ita, ut ab A *γαιτουλιχου* (ep. 71 P^{ar}), *γαιτουλίχου* (244), a C *γαιτουλ* (ep. 71), *γαιτούλλου* (275), *γαιτουλίχου* (354) exararentur. (Planudis autographon *γαῖτου* 244, *γέτουλίχου* 245, *γέτουλίχου* 275, *γαιτουλίου* 354 exhibet.) Ep. 245 a C *τοῦ αὐτοῦ* inscribitur: non Gaetulici est ep., quod mihi composuisse vid. Chaeremon, cf. p. LI. Si ut Gaetulicus recte, ita Honestus perverse adnumerantur poetis a Diogeniano receptis, fragmentum Anthologii Diogeniani nec epigrammatis 274 sq. continetur nec ullum omnino in l. VII reperietur.

Γλαύκου Νικοπολίτου scripsit C ad ep. 285, eiusdem videntur epp. IX 341 et XII 44 (cf. τὰ παίγνια δ' οὐδὲν ἐκεῖνα 44, 3 et τὰ δ' ὁστέα ποῦ ποτ' ἐκείνου 285, 3; ἐκόλαψ' ἐνέπειν? 341, 4 et γνωστὰ μόναις ἐνέπειν 285, 4). Atheniensi Glaucō tribuuntur IX 774 sq. epp. in Bacchae statuam composita; etiam ep. XVI 111 (ipsum quoque de artis opere, imagine Philoctetae scriptum) ad Atheniensem potius quam ad Nicopolitanum rettuleris (cf. 111, 5 et 774, 3).

Ἡρακλείδου inscripsit C ep. 281, gentile *Σινωπέως* add. ad ep. 392. *Ἡρακλήτου* pro *Ἡρακλείτου* omisso gentili scr. ad ep. 465 (ubi Pl^M perverse *Ἡρακλείδου* exhibet). Heraclidae Sinopensis, poetae Philippei, est in fragmento Phil. ep. 392; Heraclitus poeta Meleagreus, Callimachi amicus Halicarnassensis (VII 80, 4), composuit ep. 465, quod Antipater Sid. imitatur, et fort. (quod cum poetae dialecto congruit) ep. 281, ut Isidorus imitator Heracliti, non inventor argumenti epp. 280 sq. existimandus sit.

Titulus ep. 43 *Ἴωνος* non ab A, sed a C exaratus caret gentili, errore, ut videtur, ortus scribae, qui nomina *Ἴωνος* et *Ζωνᾶ* fort. permutavit.

Poetae Philippei *Ἰσιδώρου* nomini gentile *Αἰγεάτου* ubique (156, 280, 293, 532) adiunxit C. Cycli poetae *Βολβυθιώτου* (VI 58) inter sepulcralia nullum ep. exstat.

Iuliani epp. instruxit A tam in l. VII (32, 58, 69) quam in l. V et VI titulo *Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου*; corrector adposuit *Ἰουλ. Αἰγ.* epigrammatis 580 sq., 584, 590, 594; *Ἰουλ. ἀπὸ ὑπάτων* idem C epigrammatis 565, 576, denique idem *Ἰουλ. ἀπὸ ὑπάτων Αἰγυπτίου* epp. 561 sq., 603, 605; ad nullum Iulianeum ep. l. VII scripsit C *ἀπὸ ὑπάρχων*. Itaque in titulo ep. 597 a C scripto apparet compendio ἀπὸ ^π significari ἀπὸ ὑπάτων, contra ἀπὸ ὑπάρχων dici in titulo ep. 69. Planudes non ἀπὸ ὑπάτων praebet, sed variante indice modo *Ἰουλιανοῦ* modo *Ἰουλ. Αἰγυπτίου*, etiam *Ἰουλ. ἀπὸ ὑπάρχων*, denique (cum A) *Ἰουλ. ἀπὸ ὑπάρχ. Αἰγ.* exaravit. Iuliani epigrammatum sylloge et Agathiae et Cephalae temporibus exstabat, eamque

adhibuit uterque, unde factum, ut Iuliani epp. non solum in Cycli fragmentis Palatinis insint, sed aliis etiam partibus Anthologiae Cephalanae inserta reperiantur; sic epigrammatis 356 sq., 360 sq. series Iulianea effici videtur et altera eiusdem sylloges particula contineri epigrammatis 308(307?)—310.

Λεωνίδου <s. *λεωνιδ*> *Ταραντίνου* sunt teste C epp. 198, 655—657, 660, <661>; ex his duo 656 et 660 isopsephia restituta Alexandrino vindicavi; ep. 661 sumptum videtur cum proximis 658—660 et 662—664 e sylloge Theocritea (vel ex opere Gregorii, si inter inscriptiones, quas hic collegit, Leonidea quoque et Theocritea epp. exstabant). *Λεωνίδα Ταραντίνου* adscripsit idem C epigrammatis 295, 422, 440, 448 (sq.), 648, 652, 654, 719, 736, quae recte Tarentino tribuuntur, nisi forte e duobus 448 sq. alterutrum Antipatro vindicare mavis. Nomen gentile semper omisit A scripsitque *Λεωνίδου* ad epp. 19, <35>, 67, e quibus unum, in Alcmanem ep. 19, ut *ἰσόψηφον* ab Alexandrino conditum videtur; C quoque gentile saepius praetermisit, ut vel *Λεωνίδου* — ad epp. 163, 264, 266, 273, 283, <452>, 455, 478, 662, <663, 665, 726 sqq.> — vel *Λεωνίδα* — ad 408, 463, 466, 472, 480, 503 sq., 506, 726 (1—6), 731, 740 — adpingeret; tenendum tamen priscum indicem erasum esse ad ep. 163 *Ἀντιπάτρου*? et ad 455 (iambos in Maronidem) *Φιλίππου Θεσσαλονικέως*. Ep. 715 iure tribuitur Leonidae, licet lemmatistae errorem (confundentis Alexandrinum et Tarentinum) corrector titulo suo confirmet; nec ep. 662 a Tarentino alienum videtur, cui adespota 321 et 125 vindicem. Binorum auctorum, e quibus Leonidas alter, indicem praeferunt epp. l. VII haec: 13 *Λεωνίδου οἱ δὲ Μελεάγρου* (A), 173 *Διοτίμου οἱ δὲ* *λεωνιδ* (C), 190 *Ἀνύτης οἱ δὲ* *λεωνιδ* (C), 316 *λεωνιδ* ἢ *Ἀντιπάτρου* (C), 658 (sq.) *Θεοκρίτου οἱ δὲ* *Λεωνίδου Ταρ.* (C, cf. supra p. XI not.), 35 *λεων.* (A) [*Πλάτωνος* C]; duo ex his Alexandrini videntur, 173 et 190; de ep. 316 v. p. 213; ep. 13 Meleagrine an Leonidae sit, ambigitur; 658 neutrius, nec Theocriti nec Leonidae esse apparet (v. ad epp. 652, 739).

Λεωνίδου Ἀλεξανδρέως inscribuntur a C epp. 547—550 (praemissa Cycli fragmento); ad epp. 668 et 675 non adiunctum gentile, sed additamentum *ἰσόψηφον* auctorem indicat. Epp. 19, 173, 190, 656, 660 ut isopsepha recentiori Leonidae tribuenda esse supra monui.

Μελεάγρου nomini gentile nec ab A (13, 79) nec a C additur; titulus hic ad alteram partem epigrammatis Dioscoridae 31 idemque ad epp. in Heraclitum Ephesium 79, in Lycambides 352 adpositus non ipsum auctorem versuum videtur indicare, sed conditorem Coronae, in quam epp. illa recepta erant. Ep. 470, cui *Μελεάγρου* in rasura adposuit C, rectius fort. a Planude Antipatro tribuitur, sed huic poetae nec ep. 468 nec 182 (quamvis simile Sidonii epigrammatis) vindicaverim. Meleager igitur, si epp. 182 et 13 composuit, bis idem Erinnae ep. 712 spectavit.

Μνασάλκου nomen nudum scripserunt A et C (cf. ad ep. 242), nisi quod hic uni ep. 171 *Μνασ. Σικωνίου* adposuit. In titulo ep. 405 sub *Μιμνέρμου* nomine latere *Μνασάλκου* putabat Hiller, corruptit fort. C nomen *Μυρίνου*.

Νικάνδρου nomen nudum adposuit C epigrammati 435, *Κολοφωνίου* addidit ad ep. 526. *Νικαινέτου* titulus nec *Σαμίου* nec *Ἀβδηρίτου* gentile adiunctum habet (ep. 502). Ad Samium poetam (Nicaenetum) olim referebam et ep. in Samium tibicinem Telephanem VII 159, quod ab L Nicarcho tribuitur, et ep. in Samiam Lamiscam 166; certe alienum est utrumque ep. a poeta Anthologii Diogeniani, nec praeter scoptica huius Nicarchi epp. cognominis vetustioris poetae in Anth. Palatinam recepta videntur.

Duo l. VII epp. *Ὀνέστου* nomine instructa sunt, prius 66 ab A omisso gentili, alterum 274 a C addito *Βυζαντίου*. Omnia quae in l. IX et XI exstant *Ὀνέστου* epp. certe sunt Philippea; etiam ep. 66 a poeta Philippeo (Corinthio) compositum arbitror, nec obstat, quod hoc ep. Meleagreis insertum videtur; nam particula epigrammatum 63—68 non e certa sylloge fluxit, sed variae originis epp. quae in eodem argumento versantur continet. Porro conlatis tetrastichis IX 292 (*Ὀν. Phil.: αἰαῖ, — πικρῷ ὕδατι*) et VII 274 (*αἰαῖ,*

ἄλλα πικρήν) unum omnino epigrammatographum Honestum (sive Corinthium s. Byz., certe Philippeum) fuisse suspiceris.

Παρμενίωνος scripserunt ad ep. 239 A (L), ad epp. 183 sq. C, qui Μακεδόνης ad IX 43, 114, 342 adiunxit.

Παλλαδᾶ nomini addiderunt gentile Ἀλεξανδρέως tam L (ad ep. 683) quam C (ad epp. 607, 610, 681). Petivit epp. Palladae Cephalas, si quae huius poetae in Cyclo erant, inde pauca, plura ab ipsa Alexandrini sylloge, in quam non Palladae solius sed et aliorum poetarum epp. videntur recepta fuisse, cf. tit. ep. 339. Tituli Παύλου et Παλλαδᾶ interdum, opinor, permutati sunt a scribis; quae in l. VII exhibentur Pauli epp. reperiuntur omnia in magno Cycli fragmento (551 — 614) praeter duo (VII 4 et 307, quorum alterum fort. Palladae epigrammatis rectius adiungitur).

Πέρσον nomine nudo instruxit C epp. 501, 730; Π. ποιητοῦ scripsit ad 539, Π. Θηβαίου ad 445, Μακεδόνης ad 487. Neutrum gentile damnandum et eundem tamen Persen vel titulo variante intellegendum esse demonstravi J. J. 1893, 675. Persae videntur epp. 298, 338.

Titulus ep. Φαίδιμου 739 gentili nomine (Βισανθηνοῦ, cf. Steph. Byz. s. v. Βισάνθη) caret; ep. initium idem habet quod irrisorium in Diotimum ep. Arati: αἰάζω Πολύανθον ὄν — αἰάζω Διότ. ὅς; priscus nunc erasus index ep. 739 si Διοτίμου erat (ac non Λεωνίδα scripserat C aberrans ad ep. sq.), facetius certe Aratus ipsius Diotimi versu usus iocatur.

Φιλίππου Θεσσαλονικέως scripsit A ad ep. 692, L ad ep. 362, C ad epp. 234, 382, 394, 554, idem alioqui (ad epp. 186 sq., 383, 385) nomen solum Φιλίππου. Tituli controversi ita, ut cum alio poeta Philippus componatur, exstant ad ep. 455: Λεωνίδου C Φιλίππου Θεσσαλ. P^{ar}, ep. 405: Φιλίππου A Μιμνέρμου οἱ δὲ Φ. C, ad 692: Φιλίππου Θεσσ. A Ἀντιπάτρου C; ad ep. 236 sq. v. p. 161; ter videntur Coronae auctoris et poetae ab eo recepti nomina iuncta (Μυρίνου?, Ἀντιπάτρου, Ἀλφειοῦ — Φιλίππου, ep. 405, 692, 237), sed epigrammatis in Maronidem titulus erasus (Φιλ.) verior videri potest eo, quem C pro illo intulit. Ep. 187 C priore loco Philippo, altero Simonidi, Planudes Leonidae

vindicat; at ep. in Nicus filiam compositum (187), si quidem in certo Philippi ep. IX 89 Nicus nomen iterum occurrit, a Thessalonicensi abiudicare vix licet. De ep. 554 v. p. LVIII.

Πλάτωνος φιλοσόφου scripsit L ad ep. VII 99; cetera quae Platonica feruntur sive e Corona Meleagrea petita (256, 259?; 265, 268sq.) sive e Diogenis Vitis sumpta (100, 669, 670, 259?) instruxerunt A (ep. 100) et C nudo *Πλάτωνος* nomine. (Ep. 259 incertum e Cor. sumptum sit an e Vitis; in Ps.-Aristippi libello *περὶ παλ. τραυφῆς* fuisse epp. 99, 669sq. cum V 77—79 et Asclepiadeo VII 217 testatur Diog., non defuisse ep. 100 recte colligitur.)

Σιμύλου (non *Σιμόλου*) et A scripsit ad ep. 21 et C ad epp. 60, 193, 203, 647; gentile *Θηβαίου* titulo ep. 21 adiunxit lemmatista, inter scribas Palatinos testis minime locuples; *Ῥοδίου* aut *γραμματικοῦ* Simiacis libri VII epigrammatis nec A nec C adposuit; videntur autem tam epp. 21sq. quam 193, 203, 647 ad eundem referenda esse poetam Rhodium, quem in epp. Sophocleis (21sq.) a dorica dialecto recessisse vix est quod mireris. Titulum ep. 60 *Σιμύλου* in rasura scripsit C, et videtur hoc in Platonem ep. propius ad artem Zonae Diodori accedere quam ad elegantiam poetae, qui ep. VII 22 composuit.

Σιμωνίδου nomen nudum scripserunt A et C, nisi quod C τοῦ Κήου (sic) ad duo epp., 296 et 348, adposuit (cf. ad 24). Quae Simonidis nomine feruntur epigrammata utrum sexti quintive saeculi an recentioris sint originis pleraque negotium diiudicandi fere nullum exhibent, quorundam definire aetatem perquam difficile est, velut distichon 96, 1 sq. (B.), quod quinti saeculi elogium lapis nuper repertus testatur, vir inter criticos excellens pro vili temporis posterioris fetu habebat. Multa ex epp. Simonidi tributis non posse composita esse a poeta Ceo dudum constat; quae vere Simonidea sint, ab ipso Simonide condita, non tantum digna eo aut ab eius aetate non aliena, exponere nihil attinebit, nisi, quod hic fieri non potest, de prima sylloge Simonidea eiusque origine, de collectione Sim. epp. Alexandrina, etiam de varia recentiorum syllogarum compositione certa sententia proposita

ac probata erit. Sed probabiliter, puto, ex Simonideis eximuntur epp. VII 20, 24 sq., 77, 250 sq., 253, 254 (relatum ad a. 457, ad pugnam Tanagraeam a Wilhelmo, qui fragmenta inscriptionis adhuc neglecta huic ep. vindicavit, cf. Ephem. 6 Febr. 1899, infra p. LXXVI), 257, 258, 296, 300, 301, 344, 347, 349, 431, 442, 443, 647, ut quae Cei possint esse epp. in l. VII perpauca exstent. Seriem epp. 507—516 (non Mel.) fort. recte a Simonide abiudices; at temere ob eam causam, quod primis certe non Simonideis (507 sq.) plura titulo τοῦ αὐτοῦ continuantur, totam particulam damnaveris; epp. enim 507—513 (A—Φ), 514—516 ex sylloge sumpta esse, quae non aliqua genuina cum epp. aperte spuriiis mixta contineret, adhuc nemo probavit.

Στατυλλίου Φλάκκου inscribitur a C ep. 290, Φλάκκου ep. 542, Φλάκκου ἢ Φαλαίκου ab eodem ep. 650. Alterum, ep. 542, vel ex comparatis epp. IX 117, 56 ad Statilium referendum cognoscitur, at 650 ut Meleagreum non Statilii est, sed Phalaeci. — Ep. 73 in Themistoclem Γεμίνου titulo (omisso nomine Τυλλίου, cf. ad IX 707) instructum est a C, qui pristinum indicem correxit. Ad ep. 17 (in Sappho) Τυλλίου Λαυρέα adiunxit A, ad 294 non Τυλλίου, sed στατυλλίου Λαυρέα C (Στατυλλίου exhibet M); hoc ep., etsi cum ep. 542 argumenti genere aliquatenus potest conferri, tamen non Statilio potius quam Ciceronis liberto addixerim.

Epigrammata Θεαιτήτου σχολαστικοῦ, poetae Cycli, nulla in l. VII reperiuntur; quae in fragmentis Meleagreis exstant epp. Θεαιτήτου indice a C instructa, gentili nomine carent; ad Callimachi amicum (Cyrenaeum) omnia referri solent (444, 499, 727), quamquam non est negandum, quin ep. 727 dorice scriptum ad alium Theaetetum (et ipsum Meleagreum, Halicarnassensem?) referri possit, ut Cyrenaeo epp. 444 et (quod a Callimacho pendet) 499 relinquuntur.

Θεοδωρίδα nomen scripsit C omisso gentili Συρακοσίον, in uno titulo ep. 282 forma Θεοδωρίδου utitur; distichon hoc (comparandum epigrammatis 264, 266, 269, 675), de naufrago, quisquis is erat, compositum, quamquam praeter Theodoridae morem defuncti nomen non continet,

tamen a poeta Syracusano non abiudicaverim; at ep. 528 haud scio an Diodori quam Theodoridae epigrammatis rectius adnumeretur (cf. *Λάρισσαν δὲ φίλην ἦκαχε καὶ τοκέας* 528, 4 et *Ἀστακίην δὲ μάλ' ἦκαχε* 627, 3 Diod., *κλαῦσε δέ μιν Νίκαια* 701, 3 Diod., *Θεσσαλίδες* 528, 2 et *Λεσβιάδες* VI 348,5); etsi pro reliquiis sylloges Theodorideae f. haberi possunt duae triades iunctorum epp., altera anathematicorum VI 155—157, altera sepulcralium VII 527—529.

Ex apographis Palatini G. (Guietianum) et R. (Ruhnkenianum) raro in adnotatione adhibentur, plura afferuntur ex apographo codicis Buheriani (ap. Buh. s. ap. B.), quod ab Io. Gottl. Schneidero ad Brunckii usum confectum (cf. vol. I p. VIII) non nullius momenti notas plerasque Salmasianas in margine exhibet. Continentur autem paginis 130—166 apographi Buh. epp. libri VII Pal. ea, quae Planudes (praesto erat Schneidero Stephaniana, cf. p. LXXX) non recepit, etsi quaedam epp. Pal. tam in Planudea quam in apographo reperiuntur, plura utrobique desunt. Nam cum e Palatinis epp. 748 Planudes 182 (v. infra p. LXXXII sqq.) praetermiserit, ap. Buh. quod Planudeam supplere debebat non plus centum quinquaginta epigrammata suppeditat. Omissa sunt ut in Planudea sic in apographo non tantum Laertiana (87 sq., 93—98, 101—107, 111, 113, 115—118, 133, 620, 706) et Theocritea (658 sq., 661, 663 sq.) ut aliunde nota, sed haud pauca etiam alia epp. velut: VII 2^b, 38, 154, 176 sq., 183, 188, 193, 211, 254^b, 409, 435 sq., 441, 443, 472 (7—16), 507^b; 534, 3 sqq., 677. Contra exstant, etsi in Planudeam recepta sunt, complura in apographo epp. velut: VII 228, 346, 357, 510, 580 sq., 606, 641, 652, 690, 745 (7—10) sq., etiam 229 et 270. Turbatum praeferunt ordinem epp. Palatinum inprimis numeri apographi 63—103; etenim ep. 496 (continuum epigrammati 430) apogr. dirimit in duas partes, quarum altera (496, 3—6) praecedit p. 145 (n. 63), altera (496, 1 sq.) non ante paginam 154 (n. 103) subiungitur. Inter duas eiusdem carminis partes interposita sunt epp. haec: 497, 509—511,

514, 523, 531 (n. 70 apographi), 533, 544, 580 sq., 592, 609, 614, 618 sq., 625 (v. 3 sqq.: n. 80 ap.), 626, 633, 636, 638, 733, 706, 606, 469, 448, 449 (n. 90 ap.), 446, 450, 454, 457 sq., 473—475, 481, 482 (n. 100 ap.), 484, 495; iam sequuntur primum distichon ep. 496 et VII 640; huic quae in ap. adiunguntur epp. usque ad finem sepulcralium (τέλος τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμαμάτων p. 166), ea ordinem Palat. satis accurate servant, nisi quod inter 739 et 742 mirum in modum ex nono libro Asclepiadis distich. IX 63, 3 sq. inseritur. Epp. 270 et 229 scripta sunt in apogr. illud ante 651, alterum inter 722 et 724 propterea, quod illa duo epp., quae A bis scripsit (270 post 650 iterans itemque 229 post 721), ex altera quam in P tenent sede, non ex priore sumpta sunt. (Cf. ad epp. 86 et 367 p. LXXI et LXXVIII.) Duce Palatino apographon et Leonideum ep. 726 in duo discerpit et postrema disticha epigrammatis in Ibycum (745, 7 sqq.) pro peculiari affert carmine; cum correctore Philippeum in locustam cicadamque ep. 364 (n. 16) auctor apographi Meleagro carmini eiusdem argumenti 194 (n. 15) adiunxit.

II.

Euphemianae sylloges (E) auctor in distichis ad Euphemium scriptis Hypatae se non natum esse, sed vixisse testatur: ὃς προλέλοιπε πατέρα ἢ δ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα καὶ γλυκερὴν καλύβην Θεσσαλικῆς Ἑπάτης. Graecia igitur ac Thessalia relictæ, cum imperante Leone Sapiente Byzantium venisset, colligendis etiam epigrammatis vacabat, vir vita studiisque comparandus fortasse cum Gregorio Magistro, qui et terras in quibus Euphemianae conditor versabatur easdem fere peragravit et partim saltem ad eadem atque ille studia se contulit; at si quis Gregorium ipsum Euphemianae auctorem esse putaret, ut pro patria viri Campsa habenda esset urbs Macedoniae, ei opinioni obstaret vel epp. delectus, ab eo quem Gregorius instituit, nisi fallor, alienus. Servatam esse syllogen (E) tribus codicibus

Parisino 1773 (f. 257^v—265^v): E^P

Florentino 57, 29 (f. 153^v—161^r): E^F

Parisino 2720: E^R

iam in vol. I p. XIII monui. Septimi autem libri Palatini continet Euphemiana sex epigrammata, inter haec ep. in Philistionem VII 155, ultimum eius archetypi, quo A in priore sepulcralium parte usus est; Ps.-Platonicis 268 sq. adnectitur ep. in celebri argumento versans, 310; tria, quae continuantur in P (309—311), in Euph. disiunguntur. Omnia sex epp. insunt in Planudea haec:

1. E n. 14: A.P. VII 309, adesp. PPlE (Iuliani?);
2. E n. 52: A.P. VII 268, Platonis PPlE;
3. E n. 53: A.P. VII 269, Platonis PPl;
4. E n. 54: A.P. VII 310, adesp. PPlE (Iuliani?);
5. E n. 55: A.P. VII 155, adesp. PPlE;
6. E n. 57: A.P. VII 311, adesp. PPlE.

Cum Euphemiana exstat altera paulo amplior sylloge (epigrammatum 120) et aliquanto recentior in iisdem quos modo notavi codicibus duobus:

Parisino 1773 (f. 245^r—257^v): Σ^P ,

Flor. 57, 29 (f. 142^r—153^v): Σ^F ,

a Bartholomaeo Comparino exarata. Haec sylloge exhibet septimi l. Palatini epp. 18, quae ipsa quoque omnia insunt in Planudea (8 in cap. *εἰς ποιητάς* XXII^a, 5 in cap. *εἰς ἥρωας* XIII^a, 4 in capp. *εἰς ἀρχαίους* VII^a VI^b, unum denique in cap. XI^a *εἰς γυναῖκας*); exstant in sylloge:

1. Σ n. 5: A.P. VII 747 in Iulian., Libanii A, Iul. Pl, adesp. Σ ;
2. Σ n. 27: A.P. VII 136 in Priamum, Antipatri CPl, ad. Σ ;
3. Σ n. 28: A.P. VII 148 in Aiace, adesp. PPl Σ ;
4. Σ n. 29: A.P. VII 145 in Aiace, Asclep. APl, adesp. Σ ;
5. Σ n. 35: A.P. VII 139 in Hectorem, adesp. PPl Σ ;
6. Σ n. 59: A.P. VII 153 in Midam, Homeri APl Σ , Cleob. L;
7. Σ n. 61: A.P. VII 713 in Erinnam, Antipatri CPl Σ ;
8. Σ n. 72: A.P. VII 44 in Euripidem, Ionis Σ , adesp. PPl;
9. Σ n. 79: A.P. VII 535 in Daphnim, Meleagri CPl Σ ;
10. Σ n. 87: A.P. VII 7 in Homerum, adesp. PPl Σ ;
11. Σ n. 88: A.P. VII 146 in Aiace, Antip. Σ , Sid. PPl^m;
12. Σ n. 97: A.P. VII 6 in Homerum, Antip. APl Σ , Sid. L;
13. Σ n. 102: A.P. VII 13 in Erinnam, Leonidae Pl Σ , Leon. s. Meleagri A;
14. Σ n. 103: A.P. VII 70 in Archilochum, Iuliani AC, adesp. Pl Σ ;
15. Σ n. 109: A.P. VII 567 in Candaulem, Agath. CPl, ad. Σ ;
16. Σ n. 110: A.P. VII 8 in Orpheum, Antip. APl Σ , Sid. L;
17. Σ n. 111: A.P. VII 9 in Orph., Damageti L, adesp. Pl Σ ;
18. Σ n. 113: A.P. VII 489 in Timadem, Sapphonis PPl Σ .

III.

Planudis autographon editionesque Planudeae*) potiores a me indicantur siglis hisce (cf. vol. I p. X sq.):

Pl^M (s. M): Marcianus 481;

M^a, M^b : Marciani (librorum I—IV) sylloge prior (Pl^M f. 2—58^v), posterior (Pl^M f. 81^v—100);

(l. III) c. 1^a, c. 1^b: (libri tertii) sylloges prioris, posterioris caput primum;

Pl^E: editiones Planudeae omnes vel potissimae;

Pl^I : princeps Florentina (ab Iano Lascari a. 1494 confecta);

Pl^a : Aldina prima (a. 1503);

Pl^α : Aldina secunda (a. 1521) iterat primam, sed ex additamentis *Ἐπιδιορθώσεως*, quae priori accessit, correctam s. mutatam; paginae Ald. secundae in margine cod. Palatini notatae sunt ad indicanda epp. Planudeae;

Pl^b : Ascensiana (Badii, a. 1531);

Plⁿ : prodiit a. 1550 apud Nicolinos Sabienses;

Pl^s : Stephaniana (a. 1566);

Pl^w : Wecheliana (a. 1600);

Pl^B : Boschiana ac Lennepiana (a. 1795—1822).

Sigla scholiorum Panudeae accedunt haec:

sch.^w: scholia Wecheliana;

---

*) Ad Planudeae epigrammata complures Reiskii coniecturas adhuc ignotas exhibet editio haec petitas ex cod. Lunebergensi 103, quo 'Apparatus Commentarii ad Anthologiam Graecam vulgatam' ab Reiskio congestus servatur; codicem mihi, qua est benignitate vir egregius, G. Meyer Gottingensis, Heidelbergam mittendum curavit. Inesse etiam in his Reiskianis, quae, si non tollant vitia tradita, tamen iudicii elegantiam raramque linguae peritiam prodant, facile intellegitur; simul codex iste multas easque probabiliore editionis Brunckianae coniecturas Reiskio deberi testatur, non editori Argentoratensi.

Nec hic praeterrittam gratias agere viro de emendandis Anthologiae epigrammatis optime merito, Theodoro Korsch, qui dispersas suas in Anthologiam coniecturas colligendas curavit collectasque benigne mihi permisit.

sch.^B: exstant (initio sc. XVI? scripta) in Florentina biblioth.

Bernensis, e quibus sch.^w partim fluxerunt.*)

Planudis autographon iam monui vol. I p. XI sq. quattuor priores libros florilegii bipertitos exhibere, in duas discerpta esse syllogas epp. demonstrativa et exhortatoria (l. I), epp. irrisoria et convivalia (l. II), sepulcralia (l. III), descriptiva (l. IV), inter l. I—IV^a prioris s. amplioris sylloges (M f. 2—58^v) totidemque libros alterius sylloges (l. I—IV^b, M f. 81^v—100^r) intercedere tres posteriores Planudeae libros (M f. 58^v—76^r), descriptionem Christodori (l. V), epp. anathematica (l. VI), amatoria (l. VII); in editionibus autem Planudeis non disiuncta exhiberi epigrammata illorum quattuor librorum, sed omnes septem libros pariter continuos exstare nemo nescit. Tertii igitur libri, sepulcralium epigrammatum, copiam maiorem continet autographi sylloge prior in duodetriginta capita distributam f. 30^r—43^r 9; eiusdem libri pars minor viginti sex capitibus constans accedit in altera Marciani sylloge f. 90^r 21—96^v. De libri III utriusque syllogae inscriptione, de capitum indicibus ab ipso Planude adpositis, de capitum titulis numerisque, qui partim discedentes ab autographo in editionibus Planudeae reperiuntur, cf. adnot. p. 1 sq.; de concentu discrepantiaque autographi et editionum in disponendis capitum partibus cf. ad cuiusque Planudei capitis ep. illud, quod ex capitis sui epigrammatis in Pal. l. VII proximum ab huius libri initio locum obtinet. In brevioram syllogam recepta sunt a Planude duo ex aliis atque septimo libris Palatinis epp., Gregorii VIII 1 (cf. p. LI) et Theocriti in Hipponactem ep. XIII 3. Epp. non Palatina exhibet l. III Planudeus undecim haec:

1. cap. 1 ^b n. 4	(εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα)	Gregorii(?):	XVI 21
2. „ 1 ^b n. 5	„	adesp. (Greg.?):	XVI 22
3. „ 2 ^a n. 1	(εἰς ἀγωνιστάς)	Simonidis:	XVI 23
4. „ 2 ^a n. 2	„	„	XVI 24

*) Qua ratione sch.^B in Pl^w corrigantur, noscere licet e schol. ad Gessianum ep. 687; desinit sch.^B in verbis: ὥς ἐν τοῖς νοσι, ^{δα} quae Pl^w mutat in ὥς ἐν τοῖς νοσιδίοις; sumptum sch. e Suida (cf. p. 472) et scribendum ὥς ἐν τοῖς Σοῦίδα.

5. cap. 2 ^a n. 3	(εἰς ἀγωνιστάς)	Philippi:	XVI 25
6. „ 4 ^b n. 18	(εἰς ἀνδρείους)	Simonidis:	XVI 26
7. „ 7 ^a n. 2	(εἰς ἀρχαίους)	adesp.:	XVI 27
8. „ 8 ^a n. 2	(εἰς αὐλητάς)	„	XVI 28
9. „ 13 ^a n. 18	(εἰς ἥρωας)	„	XVI 29
10. „ 13 ^b n. 2	„	Gemini:	XVI 30
11. „ 26 ^b n. 7	(εἰς φιλοσόφους)	Speusippi:	XVI 31

Epigrammata septimi libri Palatini non in tertio, sed in aliis libris Planudeis exstant 17, partim non sepulcralia, irrisoria quaedam, nonnulla quibus mira mortis sors enarratur, complura a Pallada, alia a poetis Philippeis, imprimis Antiphilo composita. Recepit Planudes:

1. in l. I^b (εἰς φιλοσόφους) ep. VII 119 adesp. (in Pythag.),
2. „ „ „ 120 Xenophanis (adesp. Pl),
3. „ (εἰς θάνατον) „ 342 adesp.,
4. „ „ „ 371 Crinagorae (adesp. Pl),
5. „ (εἰς ἀνδρείους) „ 741 Crinagorae (P Pl),
6. „ (εἰς ποιμένας) „ 622 Antiphili,
7. „ (εἰς νῆας) „ 635 Antiph. P, Maecii Pl,
8. „ „ „ 637 Antipatri,
9. „ (εἰς θάνατον) „ 744 Diogenis D. (adesp. P Pl),
- 10^a. „ (εἰς τὸν βίον) „ 688, 3sq. Palladae (in Gess.),
11. in l. II^a (εἰς τολμητίας) „ 683 Palladae (in Gess.),
12. „ „ „ 684 + 688, 3sq. Pall.,
13. „ „ „ 686 Pall. (in Gess.),
- 10^b. „ „ „ 688, 1sq. Palladae,
14. „ „ „ 687 Pall. (in Gess.),
15. in l. II^b (συμποτικὰ ἀστεῖσματα) ep. VII 339,
16. in l. IV^b (εἰς πόλεις) ep. VII 748 Antipatri,
17. „ (εἰς ὠρολόγιον) ep. VII 641 Antiphili (adesp. Pl).

Duo epp., quae in primo libro (I^b) exaravit Planudes, redeunt in l. III, utrumque (VII 388 et 157) aptius compiler in primo quam in tertio collocavit.

In tertio libro undecim epp. bis scripsit Planudes, quorum nullum tamen in eadem sylloge iterat; omnia repetuntur variante sylloge, sive caput, cui ep. quodque iterum scriptum subiungitur, ipsum quoque variat, sive idem tenetur; exaravit Planudes:

1. 76 in c. 6^a 19^b (εἰς ἀνδρ. οὐκ ἐπισήμους, ναυαγήσαντας); Dioscor. A M^{a, b},
2. 297 in c. 19^a 4^b (εἰς ναυαγήσαντας, ἀνδρείους); Polystрати C M^b adesp. M^a,
3. 383 in c. 19^a 5^b (εἰς ναυαγ., οὐκ ἐπισήμ.); Philippi C M^{a, b},

4. 156 in c. 25^a 15^b (εἰς πτωχοῦς, ἔξευτάς); Isidori CM^{a.b},
 5. 588 in c. 22^a 5^b (εἰς ποιητάς, οὐκ ἐπισ.); Pauli CM^{a.b},
 6. 598 in c. 16^a 22^b (εἰς κινθαρῶδ., ποιητάς); Iuliani CM^{a.b},
 7. 378 in c. 6^a 5^b (εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισ.); Apollonidae CM^{a.b},
 8. 540 in c. 6^a 5^b (εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισήμους); Damageti CM^{a.b},
 9. 396 in c. 13^a 13^b (εἰς ἥρωας); Bianoris CM^{a.b},
 10. 560 in c. 20^a 20^b (εἰς νέους); Pauli CM^{a.b},
 11. 715 in c. 22^a 22^b (εἰς ποιητάς); Leonidae M^b(C), adesp. M^a.

Quot epp. quaeque Planudes in librum III receperit, quae in alterutra exstent sylloge, qui auctorum indices Planudei Palatinique congruant aut differant, quatenus Planudes in disponendis, iungendis separandisque epp. ordinem Palatinum servaverit, quas potissimum partes Pal. in componendo quoque capite adhibuerit, ex his tabulis iunctisque notis (v. etiam p. LXXXII sqq.) cognoscetur.

Plan.	Pal.	Ind. capitis; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
III	VII	1 ^a Εἰς ἀγαθοῦς ἄνδρας	III	VII	1 ^b Εἰς ἀγαθοῦς ἄνδρας
α 1	60	adesp. Pl, Simiae C	α 18	302	Simonidis Pl, C
2	570	adesp. Pl, C	19	346	adesp. Pl, P
3	590	Iuliani Pl, C	β 20	VIII 1	ad. Pl, Gregorii P
4	697	Christodori Pl, C	21	om.	XVI 21 adesp. Pl
5	673	adesp. Pl, C	22	om.	XVI 22 adesp. Pl
β 6	260	Carphyllidae Pl, C	γ	VII	
7	327	adesp. Pl, C	23	690	adesp. Pl, C
8	328	adesp. Pl, C	24	520	Callimachi Pl, C
9	373	Thalli Pl, Th. Mil. C			
10	451	Callimachi Pl, C			
11	461	Meleagri Pl, C			
12	545	Hegesippi Pl, C			
13	596	Agathiae Pl, C			
14	606	Pauli Pl, C			
15	648	Leonidae Pl, Tar. C			
16	679	Sophronii Pl, LC			
17	680	Sophronii Pl, LC			
		M ^a 1: 17			M ^b 1: 7
III	VII	2 ^a Εἰς ἀγωνιστάς			
25	om.	XVI 23 Simonidis Pl			
26	om.	XVI 24 Simonidis Pl			
27	om.	XVI 25 Philippi Pl			
28	447	Callimachi Pl, C			
		4 M ^a 1—2: 21			

Tabulae epp. sepulcralium utriusque syll. Planudeae. XXXV

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
III 29	VII 551	3 ^a <i>Εἰς ἀδελφούς</i> Agathiae Pl, C M ^a 1—3: 22	III 30	VII 323	2 ^b <i>Εἰς ἀδελφούς</i> adesp. Pl, C M ^b 1—2: 8
III 31 32	VII 505 585	4 ^a <i>Εἰς ἀλιέας</i> Sapphus Pl, C Iuliani Pl, C M ^a 1—4: 24	III 33	VII 702	3 ^b <i>Εἰς ἀλιέας</i> Apollonidae Pl, C M ^b 1—3: 9
III α 34 35 β 36 γ 37 38 39 40 41 β 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 δ 63 64 65	VII 160 161 226 72 73 74 237 235 227 229 230 231 233 234 242 245 246 247 248 249 250 251 253 254 255 257 258 256 259 432 433 434	5 ^a <i>Εἰς ἀνδρείους</i> Anacreontis Pl, C Antipatri Pl A, Sid. C Anacr. Pl A, Teii C Menandri Pl A, Com. C Germanici Pl, Gemi- ni C (<i>Γερμινού</i> A ^{ar}) adesp. Pl, Diodori A Alphei Mytil. Pl, C Diodori Pl, D. Tars. C Diotimi Pl, C Dioscorid. Pl, C 10 Erycii Pl, Er. Cyz. C Damageti Pl, C Apollonidae Pl, C Philippi Pl, Thess. C Mnasalcae Pl, A (C) Gaetulici Pl, C Antip. Pl, Sid. C Alcaeï Pl, C adesp. Pl, Simon. C adesp. Pl, Sim. C 20 " " " " " " " " Simonidis Pl, C Aeschyli Pl, C adesp. Pl, C Simonidis Pl, C Platonis Pl, C Platonis Pl, C Damageti Pl, C 30 Tymnae Pl, C Dioscorid. Pl, C	III α 70 71 72 73 74 β 75 76 77 78 79 γ 80 81 82 83 84 85 δ 86 87 88 89 90	VII 232 236 238 240 252 297 304 312 344 344 ^b 512 243 244 431 721 442 208 om. 301 526 529	4 ^b <i>Εἰς ἀνδρείους</i> Anytae Pl, Antip. C Anyt. Pl, Ant. Th. C adesp. Pl, Adaei A Parmen. Pl, Adaei A adesp. Pl, Antip. C Polyst. M ^b C, (ad. M ^a) Pisandri Pl, Rhod. C adesp. Pl, Asinii C Simonidis Pl, C Sim. Pl, Callim. C adesp. Pl, Simon. C Bassi Pl, Lollii Bassi A (C) <i>Γαίτον</i> Pl, Gaetul. A adesp. Pl C?, Simon. C? Chaeremonis Pl, C Simonid. Pl, C Anytae Pl, C XVI 26 Simonid. Pl Simonidis Pl, C Nicandri Pl, N. Co- loph. C Theodoridae Pl, C

XXXVI Tabulae epigrammatum sepulcralium Planudeae.

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
66	437	Phaenni Pl, C			
67	438	Damageti Pl, C			
68	541	Damageti Pl, C			
ε 69	656	Leonidae Pl, C			
		36 M ^a 1—5: 60			M ^b 1—4: 30 21
III	VII	6 ^a Εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους	III	VII	5 ^b Εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους
α 91	76	Dioscorid. M ^{a, b} , A	α 127	330	adesp. Pl, C
92	112	adesp. Pl, A	128	334	adesp. Pl, C
93	155	adesp. Pl, A	129	348	Simonidis Pl, Cei C
94	228	adesp. Pl, C	130	349	adesp. Pl, Simonid. C
95	307	adesp. Pl, Pauli L	131	370	Diodori Pl, C
96	310	adesp. Pl, C	132	378	Apollonid. M ^{a, b} , C
97	356	adesp. Pl, C	133	383	Philippi M ^{a, b} , C
98	357	adesp. Pl, C	134	472	adesp. Pl, Leonid. C
99	358	adesp. Pl, A	135	588	Pauli M ^b , Sil. M ^a C
100	359	adesp. Pl, A 10	136	645	Crinagorae Pl, C
101	516	Simonid. Pl, C	137	655	Leonidae Pl, C
102	360	adesp. Pl, A	β 138	372	Lollii Pl, L. Bassi C
103	580 sq.	Iuliani Pl, C	139	376	Crinagorae Pl, C
104	378	Apollonid. M ^{a, b} , C	140	701	Diodori Pl, C
105	400	Serapion. Pl, Ser. Alexandr. C	γ 141	439	Theodoridae Pl, C
106	414	Nossidis Pl, C	142	440	Leonidae Pl, Leon. Tar. C
107	417	Meleagri Pl, C	143	445	Persae Pl, Persae Theb. C
108	420	Diotimi Pl, D. [Dio- pith. filii Athen.] C	144	470	Antipatri Pl, Me- leagri C
109	422	Leonidae Pl, L. Tar. C	145	478	Leonidae Pl, C
110	452	Leonidae Pl, C 20	146	479	Theodoridae Pl, C
111	507	Alexandri Pl, Si- monid. C	147	480	Leonidae Pl, C
112	521	Callimachi Pl, C	148	485	Dioscoridae Pl, C
113	524	Callim. Pl, C	149	740	Leonidae Pl, C
114	540	Damageti M ^{a, b} , C	150	519	Callim. Pl, C
115	548	Leonidae Pl, Leon. Alex. C	151	537	Theophanis Pl, Phaniae C
116	462	adesp. Pl, Diony- sii C _{1, 2}	152	540	Damageti M ^{a, b} , C
117	669	Platonis Pl, C	δ 153	390	Antipatri Pl, C
118	670	Platonis Pl, C			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
119	704	adesp.Pl, C 29			
120	671	ad.Pl C, Bianor.? C			
121	681	Palladae Pl, LC			
122	682	Palladae Pl, L			
β 123	321	adesp.Pl, C			
124	335	adesp.Pl, C			
125	403	Argentarii Pl, Marci Arg. C			
126	444	Theaeteti Pl, C			
		36 M ^a 1—6: 96			M ^b 1—5: 57 27
III	VII	7 ^a Εἰς ἀρχαίους τινάς	III	VII	6 ^b Εἰς ἀρχαίους τινάς
α 154	567	Agathiae Pl, C	α 167	153	Homeri Pl, A; Cleobuli Lindii? L
155	om.	XVI 27 adesp.Pl	β 168	315	adesp.Pl, Zenodoti s. Rhiani C
β 156	311	adesp.Pl, C	169	318	adesp.Pl, Callim. C
157	530	Antipatri Pl, Ant. Thess. C	170	319	adesp.Pl, C
158	549	Leonidae Pl, Leon. Alex. C	171	577	adesp.Pl, Iuliani C
159	666	Antipatri Pl, Ant. Thess. C	172	747	Iuliani Pl, Libanii A
160	535	Meleagri Pl, C	γ 173	354	Gaetulici Pl, C
γ 161	313	adesp.Pl, C	174	556	Theodori Pl, C
162	314	Ptolemaei Pl, C	175	563	Pauli Pl, C
163	316	Leonidae Pl, Leon. s. Antip. C 10			
164	317	Callimachi Pl, C			
165	320	Hegesippi Pl, C			
δ 166	241	Ant. Sid. Pl, A			
		13 M ^a 1—7: 109			M ^b 1—6: 66 9
III	VII	8 ^a Εἰς ἀύλητάς	III	VII	7 ^b Εἰς ἀύλητάς
176	159	adesp.Pl, Nicarchi L	178	696	Archiae Pl, Arch. Mytil. C
177	om.	XVI 28 adesp.Pl			
		2 M ^a 1—8: 111			M ^b 1—7: 67 1
III	VII	9 ^a Εἰς βρέφη	III	VII	8 ^b Εἰς βρέφη
179	170	Posid. Pl, C ₁ ; Call. C ₂	184	303	Antipatri Pl, Sid. C
180	308	Luciani Pl, C	185	632	Diodori Pl, C
181	483	adesp.Pl, C			
182	566	Macedonii Pl, C			
183	583	Agathiae Pl, C			
		5 M ^a 1—9: 116			M ^b 1—8: 69 2

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
III 186 187 188 189 190	VII 309 336 187 345 634	10^a Εἰς γέροντας adesp. Pl, C adesp. Pl, C Leonidae Pl, Phi- (344*) lippi C, Simonid. C ₂ adesp. Pl, adesp. s. Si- monid. C Antiphili Pl, C 5 M ^a 1—10: 121	III 191	VII 157	9^b Εἰς γέροντας adesp. Pl III ^b I ^b , C
			III 192	VII 175	M ^b 1—9: 70 10^b Εἰς γεωργούς adesp. Pl, Anti- phili C M ^b 1—10: 71
III α 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 β 210 211 212 213 214 215 216	VII 163 166 167 169 182 186 218 219 220 221 222 223 224 324 351 351 352 423 429 463 552 476 477 489	11^a Εἰς γυναῖκας Leonidae Pl, C ^{pr} (Antipatri? A ^{ar}) Dioscoridae s. Ni- carchi Pl, C Dioscor. s. Hecataei Pl, C adesp. Pl, C Meleagri Pl, C Philippi Pl, C Ant. Sid. Pl, C Pompei iun. Pl, C Agathiae Pl, CL adesp. Pl, C 10 Philodemi Pl, C Thyilli Pl, C adesp. Pl, C adesp. Pl, P (1—6) Dioscoridae Pl, C (7—10) adesp. Pl adesp. Pl, adesp. s. Meleagri C Antipatri Pl, Ant. Sid. C Alcaei Pl, Alc. Myt. C Leonidae Pl, C 20 Agathiae Pl, C Meleagri Pl, C Tymnae Pl, C Sapphonis Pl, C	III α 234 235 236 237 238 β 239 γ 240 241 242 δ 243 ε 244 245 246 247 248 249	VII 168 217 333 337 340 368 569 695 564 643 413 459 729 464 465 528	11^b Εἰς γυναῖκας adesp. Pl, Ant. Thess. C Asclepiadis Pl, C adesp. Pl, C adesp. Pl, C adesp. Pl, C Erycii Pl, C Agathiae Pl, C adesp. Pl, C adesp. Pl, C Crinagorae Pl, C Antipatri Pl, C Callimachi Pl, C adesp. Pl, Tymnae C Antipatri Pl, C Hρακλείδου Pl, Hρα- κλήτου C Theodoridae Pl, C

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
217	522	Callimachi Pl, C			
γ 218	555	Ioannis Barb. Pl, C			
219	555 ^b	" " "			
220	557	Cyri Pl, C			
221	565	Iuliani Pl, C			
222	575	Leontii Pl, C 30			
223	593	Agathiae Pl, C			
224	599	Iuliani Pl, C			
225	605	Iuliani Pl, C			
226	607	Palladae Pl, C			
227	608	Eutolmii Pl, C			
228	644	Bianoris Pl, Bian. grammat. C			
229	610	Palladae Pl, Pall. Alex. C			
δ 230	623	Aemiliani Pl, C			
231	735	Damagetii Pl, C			
232	667	adesp. Pl, C 40			
233	691	adesp. Pl, C			
		41 M ^a 1—11: 162			M ^b 1—11: 87 16
III	VII	12 ^a Εἰς δούλους	III	VII	12 ^b Εἰς δούλους
250	178	Dioscorid. Pl, Diosc. Νικοπολίτου C	254	180	Apollonidae Pl, C
251	179	adesp. Pl, C	255	538	ad. Pl, Anytae C
252	553	Damascii Pl, Dam. phil. C			
β 253	162	Dioscorid. Pl, C			
		4 M ^a 1—12: 166			M ^b 1—12: 89
III	VII	13 ^a Εἰς ἥρωας	III	VII	13 ^b Εἰς ἥρωας
α 256	225	adesp. Pl, C	276	746	adesp. Pl, Pythagorae L
257	396	Bianoris M ^{a, b} , Bian. Bithyni C	277	om.	XVI 30 Gemini Pl
β 258	141	Antiphili Pl A, Byz. L	278	396	Bianoris M ^{a, b} , C
259	142	adesp. Pl, A			
260	143	adesp. Pl, A			
261	145	Asclepiadae Pl, A			
262	146	Antipatri Sid. Pl, A			
263	147	Archiae Pl, A C			
264	148	adesp. Pl, A			
265	149	Leontii Pl, A 10			
266	150	Leontii Pl, A			
267	151	adesp. Pl, A			
268	152	adesp. Pl, A			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
γ 269	136	Antipatri Pl, C			
270	137	adesp. Pl, P			
271	138	Acerati Pl, A			
272	140	Archiae Pl A, Macedonis L			
273	om.	XVI 29 adesp. Pl			
274	139	adesp. Pl, A			
275	239	Parmenionis Pl, AL			
		20 M ^a 1—13: 186			M ^b 1—13: 92 3
III	VII	14 ^a Εἰς ἱατρούς	III	VII	14 ^b Εἰς ἱατρούς
279	559	Theosebiae Pl, C	280	135	adesp. Pl, P
			281	508	adesp. Pl, Simoni- dis C
		1 M ^a 1—14: 187			M ^b 1—14: 94 2
III	VII	15 ^a Εἰς ἰξευτάς	III	VII	15 ^b Εἰς ἰξευτάς
282	172	Ant. Sidonii Pl, C	283	156	Isidori M ^b , Is. Aegea- tae M ^a C
			284	171	Mnasalcae Pl, Mnas. Sicyonii C
		1 M ^a 1—15: 188			M ^b 1—15: 96 2
			III	VII	16 ^b Εἰς ἰχθυάς
			285	216	adesp. Pl, Ant. Thess. C
III	VII	16 ^a Εἰς κισσαρο- δούς			M ^b 1—16: 97 1
286	571	Leontii schol. Pl, C			
287	597	Iuliani Pl, C			
288	598	Iuliani M ^{a, b} , C			
289	612	Agathiae Pl, C			
		4 (epp. Cycli)			
		M ^a 1—16: 192			
			III	VII	17 ^b Εἰς κυνηγούς
			290	338	adesp. Pl, C
			291	578	Agathiae Pl, C
			292	546	adesp. Pl, C
					M ^b 1—17: 100 3
III	VII	17 ^a Εἰς μεθύ- σους	III	VII	18 ^b Εἰς μεθύ- σους
293	329	adesp. Pl, C	299	355	adesp. Pl, Dama- geti C
294	353	Ant. Sidonii Pl, C			
295	384	Argentarii Pl, Marci Arg. C			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
296	398	Antipatri Pl, C			
297	455	Leonidae Pl, C _{1,2}			
298	456	Dioscoridae Pl, C			
		6 M ^a 1—17: 198			M ^b 1—18: 101
III	VII	18 ^a <i>Εἰς μοιχούς</i>			
300	572	Agathiae Pl, C			
		M ^a 1—18: 199			
III	VII	19 ^a <i>Εἰς ναυαγή- σαντας</i>	III	VII	19 ^b <i>Εἰς ναυαγή- σαντας</i>
α 301	263	Anacreontis Pl, C	α 350	76	Dioscoridis M ^{a,b} , A
302	264	Leonidae Pl, C	α 351	281	Heraclidae Pl, C
303	265	Platonis Pl, C	α 352	285	Glauci Pl, Gl. Ni- copolitae C
304	266	Leonidae Pl, C	α 353	286	Antipatri Pl, Ant. Thess. C
305	267	Posidippi Pl, C	δ 354	534,	Theocriti Pl, <Alex.> 1sq. Aetolis. Autom. C
306	268	Platonis Pl, C	355	738	Theodoridae Pl, C
307	269	Platonis Pl, C	α 356	274	<i>Ὀνέστων</i> Pl, Hon. Byz. C
308	270	Simonidis Pl, C _{1,2}	α 357	350	adesp. Pl, C
309	271	Callimachi Pl, C	ξ 358	624	Diodori Pl, C
310	272	Callimachi Pl, C 10	β 359	395	Argent. Pl, M. Arg. C
311	273	Leonidae Pl, C	α 360	291	Xenocriti Pl, Xenocr. Rhod. C
312	275	Gaetulici Pl, C	β 361	404	Zonae Pl, Z. Sard. C
313	279	adesp. Pl, C	γ 362	495	Alcaeï Pl, Alc. Mes- senii C
314	280	Isidori Aeg. Pl, C	η 363	652	Leonidae Pl, Tar. C
315	288	Antipatri Pl, C	γ 364	494	Athenodori Pl, adesp. C
316	289	Antipatri Pl, Ant. Maced. C	γ 365	498	Antipatri Pl, C
317	290	<i>Τατυλίου</i> M, <i>Στατυλ- λίου</i> C <i>Φλάκκων</i> Pl C	η 366	653	Pancratis Pl, C
318	293	Isidori Pl, Is. Aeg. C	η 367	654	Leonidae Pl, Tar. C
319	294	<i>Στατυλίου</i> M, Tullii (<i>τατυλλίου</i>) Laur. C	γ 368	506	Leonidae Pl, C
320	295	Leonidae Tar. Pl, C	α 369	283	Leonidae Pl, C
321	297	adesp. M ^a , Polystрати M ^b C 21	α 370	284	Asclepiadis Pl, C
322	305	Adaei Mytil. Pl, C	371	510	Simonidis Pl, C
β 323	374	Argentarii Pl, Marci Arg. C	372	513	Simonidis Pl, C

XLII Tabulae epp. sepulcralium utriusque syll. Planudeae

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
324	381	Etrusci Messenii Pl, C	α 373	287	Antipatri Pl, C
325	382	Philippi Pl, Phil. Thess. C	α 374	278	Archiae Pl, Arch. Byz. C
326	383	Philippi M ^{a. b} , C	α 375	282	Antipatri Pl, Theo- doridae C
327	388	Bianoris Pl III ^a I ^b , C	δ 376	532	Isidori Pl, Is. Aeg. C
328	392	Heraclidae Sinopen- sis Pl, C	δ 377	539	Theophanis Pl, Per- sae C
329	397	Erycii Pl, Er. Thess. C			
γ 330	499	Theaeteti Pl, C 30			
331	500	Asclepiadis Pl, C			
332	501	Persae Pl, C			
333	502	Nicaeneti Pl, C			
334	503	Leonidae Pl, C			
335	504	Leonidae Pl, C			
δ 336	542	Flacci Pl, C			
337	543	adesp. Pl, C			
338	550	Leonidae Pl, Leon. Alex. C			
ε 339	582	Iuliani Pl, C			
340	584	Iuliani Pl, C 40			
341	586	Iuliani Pl, C			
342	587	Iuliani Pl, C			
343	591	Iuliani Pl, C			
ζ 344	630	Antiphili Pl, Byz. C			
345	631	Apollonidae Pl, C			
346	639	Antipatri Pl, C			
η 347	650	Φανελλου Pl, Flacci s. Phalaeci C			
θ 348	668	Leonidae Pl, Leon. Ισόψηφον C			
349	675	Leonidae Pl, Leon. Ισόψ. C			
		49 M ^a 1—19: 248			M ^b 1—19: 129 28
III	VII	20 ^a Εἰς νέους καὶ νέας	III	VII	20 ^b Εἰς νέους καὶ νέας
α 378	453	Callimachi Pl, C	α 398	298	adesp. Pl, C
379	558	adesp. Pl, C	399	527	Theodoridae Pl, C
380	560,	Pauli M ^b , Sil. M ^a C	400	560,	Pauli M ^b , Sil. M ^a C
	3—8			1—8	
381	574	Agathiae Pl, C	401	568	adesp. Pl, Agath. C
382	600	Pauli Pl, Iuliani C	402	627	Diodori Pl, C
383	601	Eratosthen. Pl, Iul. C	β 403	490	Anytae Pl, C

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl	Pal.	Cap.; nom. auctoris
384	602	Agathiae Pl, C	404	491	Mnasalcae Pl, C
385	603	Iuliani Pl, C	405	649	adesp.Pl, Anytae C
386	604	Pauli Pl, C	406	492	adesp. Pl, Anytae Mytilenaeae C
387	611	Eutolmii Pl, C 10	407	493	Antipatri Pl, Ant. Thess. C
388	613	Diogenis episcopi Amiseni Pl, C			
389	628	Crinagorae Pl, C			
390	647	Samii Pl, Simonid. s. Simiae C			
391	662 ₁	Leonidae Pl, C			
392	662 ₂	Leonidae Pl			
β 393	515	Simonidis Pl, C			
394	517	Callimachi Pl, C			
395	387	Bianoris Pl, C			
396	184	Parmenionis Pl, C			
397	185	Ant. Thess. Pl, C			
		20 M ^a 1—20: 268			M ^b 1—20: 139 10
III	VII	21 ^a <i>Εἰς ὄρνεις</i>	III	VII	21 ^b <i>Εἰς ὄρνεις</i>
408	191	Archiae Pl, C	419	189	Anytae Pl, Aristodici Rhod. C
409	204	Agathiae Pl, C	420	209	adespot. Pl, Anti- patri C
410	205	Agathiae Pl, C	421	210	adesp. Pl, Antip. C
411	206	Damocharidis Pl, L	422	197	Phaenni Pl, C
412	196	Meleagri Pl, C	423	198	Leonidae Pl, Ta- rent. C
413	200	Niciae Pl, C	424	199	Tymnae Pl, C
414	213	Archiae Pl, C	425	201	Pamphili Pl, C
415	190	Anytae s. Leonidae Pl, C	426	203	Simiae Pl, C
416	192	Mnasalcae Pl, C	427	207	Meleagri Pl, C
417	195	Meleagri Pl, C 10	428	212	Mnasalcae Pl, C
418	202	Anytae Pl, C			
		11 M ^a 1—21: 279			M ^b 1—21: 149 10
III	VII	22 ^a <i>Εἰς ποιητάς</i> 1. In Homerum et Orphea	III	VII	22 ^b <i>Εἰς ποιητάς</i> 1. In Musaeum, Linum, Orphea
429	1	Alcaeï Messenii Pl, ALC	489	615	adesp. Pl, P
430	2	Antipatri Pl A, Sidonii Pl L	490	616	adesp. Pl, P
431	3	adesp. Pl, A	491	617	adesp. Pl, P

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
432	4	Pauli Pl, A			2 (3 ^a). In Archi- lochum et Hippo- nactem
433	5	adesp. Pl A, Alc. Mytilenaei L			
434	6	Antipatri Pl A, Sidonii L	492	674	adesp. Pl, Hadriani C
435	7	adesp. Pl, A	493	405	adesp. Pl, Philippi A, Mimnermi s. Phil. C
436	8	Antipatri Pl A, Sidonii L	494	—	XIII 3 Theocriti Pl, P
437	9	adesp. Pl, Dama- geti L			3. In Stesichorum
438	10	adesp. Pl, A 10	495	75	Antipatri Pl, A
		2. In Hesiodum			4 (10 ^a). In Ibycum
			496	714	adesp. Pl, P
439	52	adesp. Pl, Demi- urgi A			5 (13 ^a) In Leonidam
440	53	adesp. Pl, AC	497	715	Leonidae M ^b , [Alex.]
441	54	adesp. Pl, Mnasal- cae C			C (adesp. M ^a)
442	55	Alcaei Pl A, Mytil. L, Messenii C	498	21	6 (6 ^a). In Sophoclem adesp. Pl, Simiae A
		3. In Archilochum et Hipponactem	499	621	Thebani L 10 adesp. Pl, C
443	69	Iuliani Pl, A			7 (5 ^a). In Euripid. et Aeschylum
444	70	adesp. Pl, Iuliani AC	500	50	adesp. Pl, Ἀρχιμή- δους A
445	71	adesp. Pl, Gaetu- lici AC	501	49	adesp. Pl, Bianoris Bith. A
446	408	Leonidae Pl, C	502	40	adesp. Pl, Diodori A
447	536	Alcaei Pl, Alc. Myt. C			8 (11 ^a). In Sappho
		4. In Pindarum			adesp. Pl, Anti- patri A
448	34	Antipatri Pl, Sid. C	503	15	9 (13 ^a). In varios
449	35	Leonidae Pl A, Pla- tonis C 21			Alcaei Pl, Alc. Mes- senii C
		5. In Aeschylum et Euripidem	504	412	Iuliani Pl, C
450	39	Antipatri Pl, Ant. Thess. A	505	594	Iuliani M ^{a, b} , C
			506	598	Dionysii Pl, Dion.
451	43	Ionis Pl, C	507	716	Rhodii C

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
452	44	adesp.Pl, P	508	51	10 (5 ^a 7 ^b). In Euripidem adesp.Pl, Adaei A
453	45	adesp.Pl, Thucyd. L			
454	46	adesp.Pl, P			
455	47	adesp.Pl, P			
		6. In Sophoclem			
456	20	Simonidis Pl A, adesp. C			
457	22	adesp.Pl, Simiae A			
458	36	Erycii Pl, ALC 30			
459	37	Dioscoridis Pl, A			
		7. In Alemana			
460	18	Antip. Thess. Pl, A			
461	19	Leonidae Pl, A			
		8. In Anacreontem			
462	23	Ant. Sidonii Pl, A			
463	23 ^b	adesp. Pl, P			
464	24	Simonidis Pl, AL			
465	25	Simonidis Pl, A			
466	26	Antipatri Pl A, Sidonii L			
467	27	Antipatri Pl, A			
468	28	adesp. Pl, A 40			
469	29	Ant. Sidonii Pl, A			
470	30	Ant. Sid. Pl, A			
471	32	Iuliani Pl, A			
472	33	adesp. Pl, Iuliani A			
		9. In Callimachum			
473	41	adesp. Pl, P			
474	42	adesp. Pl, P			
475	525	Callimachi Pl, C			
		10. In Ibycum			
476	745	Antipatri Pl, Sid. A			
		11. In Sappho et Erinnam			
477	16	Pinyti Pl, A 49			
478	17	Tullii Laureae Pl, A			
479	11	Asclepiadis Pl, A			
480	12	adesp. Pl, A			
481	13	Leonidae Pl, Leon. s. Meleagri A			
482	713	Antipatri Pl, C			
		12. In Meleagrum			
483	419	Meleagri Pl, C			
484	421	adesp. Pl, Mel. C			

PL.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	PL.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
		13. In varios			
485	588	Pauli M ^b , Sil. M ^a C			
486	589	Agathiae Pl, C			
487	595	Iuliani Pl, C			
488	715	adesp. M ^a , Leonid. M ^b C			
		60 M ^a 1—22: 339			M ^b 1—22: 169 20
III	VII	23 ^a <i>Εἰς ποιμένας</i>			
509	173	Diotimi s. Leonidae Pl, C			
510	174	Erycii Pl, C			
511	518	Callimachi Pl, C			
512	657	Leonidae Pl, C			
513	703	Myrini Pl, C			
		5 M ^a 1—23: 344			
III	VII	24 ^a <i>Εἰς πόλεις</i>			
514	723	adesp. Pl, C			
		1 M ^a 1—24: 345			
III	VII	25 ^a <i>Εἰς πτωχοὺς</i>			
515	156	Isidori M ^b , Is. Aeg. M ^a C			
516	460	Callimachi Pl, C			
		2 M ^a 1—25: 347			
			III	VII	23 ^b <i>Εἰς πονη- ροὺς</i>
			517	401	Crinagorae Pl, C M ^b 1—23: 170
III	VII	26 ^a <i>Εἰς ῥήτορας</i>	III	VII	24 ^b <i>Εἰς ῥήτορας</i>
518	573	Leontii Pl, C	522	362	adesp. Pl, Phil. Th. L
519	579	Leontii Pl, C	523	369	adesp. Pl, Antip. C
520	561	Iuliani Pl, C			
521	562	Iuliani Pl, C			
		4 M ^a 1—26: 351			M ^b 1—24: 172 2
III	VII	27 ^a <i>Εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας</i>	III	VII	25 ^b <i>Εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας</i>
524	261	Diotimi Pl, C	528	300	Simonidis Pl, C
525	361	adesp. Pl, C	529	488	adesp. Pl, Mnasal- cae C
526	547	Leonidae Pl, Leon. Alex. C	530	389	Apollonidae Pl, C
527	554	Philippi Pl, Phil. Thess. C	531	466	Leonidae Pl, C
			532	467	Antipatri Pl, C
			533	468	adesp. Pl, Mel. C

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
			534	646	Anytae Pl, C
			535	486	Anytae Pl, C
			536	487	Persae Pl, Persae Macedonis C
		4 M ^a 1—27: 355			M ^b 1—25: 181 9
III	VII	28 ^a Εἰς φιλοσό- φους	III	VII	26 ^b Εἰς φιλοσό- φους
α 537	629	Antipatri Pl, C (in Socratem)	576	59	adesp. Pl, Iuliani A (in Democr.)
538	61	adesp. Pl, P (in Pla- tonem)	577	67	Leonidae Pl, A (in Diogen.)
539	62	adesp. Pl, P (in Pla- tonem)	578	80	Callimachi Pl, A (in Heracrit. Halicarn.)
540	108	adesp. Pl, A (in Plat.; de C v. p. IX)	579	100	Platonis Pl, A (in Alexim)
541	109	adesp. Pl, A (in Pla- tonem) 5			
β 542	56	adesp. Pl, P (in De- mocrat.)			
543	57	adesp. Pl, P (in De- mocrat.)			
544	58	adesp. Pl, Iuliani A (in Democr.)			
545	63	adesp. Pl, P (in Dio- genem)			
546	64	adesp. Pl, P (in Dio- genem) 10			
547	65	Antipatri Pl, A (in Diogenem)			
548	66,	adesp. Pl, Ονέστου			
	1 sq.	A (in Diogenem)			
549	66,	ὡς ἀπὸ τοῦ Διογέ- ρους Pl			
	3 sq.				
550	68	Diogenis? Pl, Ar- chiae A (in Diog.)			
γ 551	78	Dionysii Cyzic. Pl, A (in Eratosth.) 15			
552	81	Antipatri Pl A, Sid. L (in sept. sapientes)			
δ 553	83	adesp. Pl, P (in Tha- lem)			
554	84	adesp. Pl, P (in Tha- lem)			
555	85	ad. Pl, P (in Thal.)			

XLVIII Epigrammata Planudeae l. III capitis 28^a, 26^b.

Pl.	Pal.	Nom. auctoris	Pl.	Pal.	Nom. auctoris
556	89	adesp. Pl, A (in Pit- tac.; de L C v. p. IX) 20			
557	90	adesp. Pl, A (in Bian- tem)			
558	91	adesp. Pl, A (in Bian- tem)			
559	92	adesp. Pl, A (in Ana- charsim)			
560	99	Platonis Pl, Plat. phil. L (in Dionem)			
561	110	adesp. Pl, A (in Theophrastum) 25			
562	114	adesp. Pl, A (in Heraclid. Pont.)			
563	121	adesp. Pl, A (in Py- thagoram)			
564	122	adesp. Pl, A (in Py- thagoram)			
565	123	adesp. Pl, A (in Em- pedoclem)			
566	124	adesp. Pl, A (in Em- pedoclem) 30			
567	125	adesp. Pl, A (in Epi- charmum)			
568	126	adesp. Pl, A (in Philo- laum)			
569	127	adesp. Pl, A (in Hera- clit. Eph.)			
570	128	adesp. Pl, A (in Hera- clit. Eph.)			
571	129	adesp. Pl, A (in Ze- nonem Eleatam)			
572	130	adesp. Pl, A (in Pro- tagoram) 36			
ε 573	326	adesp. Pl, Cratetis Theb. C	580	134	adesp. Pl, A (in Gor- giam) 5
574	576	Iuliani Pl, C (in Pyrrhonem)	581	471	adesp. Pl, Callim. C (in Cleombr.)
575	676	Leonid. Alexandrini Pl, adesp. C (in Epictetum)	582	—	XVI 31 Speusippi Pl (in Platonem)
		39 M ^a 1—28: 394			M ^b 1—26: 188 7

Continet igitur minor sylloge tertii libri epp. 188, aliquanto plura prior, 394; non recepit Planudes libri VII Palatini epp. 182, cum admodum pauca e Cyclo, plura epp. Philippeorum poetarum, sat multa Meleagreorum praetermitteret (cf. p. LXXXII—LXXXVI). Primum ex epp. non sepulcralibus, qualia l. VII Pal. complura admisit, aliquot reiecit, quamquam etiam eius generis haud pauca in Planudeae libro III exstant (sic temere inter spulcralia rettulit Planudes VII 5, 15, 125 Leonidae?, 535, 623, 696, 703 in statuas tabulasve; 53 anathematicum; 11, 42, 50, 81 in poemata poetas sapientesque; 723 in terram Lac. vastatam; 100, 195 sq. amatoria; 121, 645 σκωπτικά; 89, 668 suasoria; cf. quae ex l. VII Pal. affert Weiss. p. 44 sqq.; immerito autem reprehenderes Planudem, quod ep. in Archeanassam 217 sepulcralibus, non duce Ps.-Aristippo amatoriiis adiunxit). Dein epp. praetermisit Planudes quae tam depravata putabat, ut comoda iis emendatio non facile adhiberetur, itemque neglexit ea, quae difficiliora intellectu non promptam inventura esse videbantur interpretationem, velut talia, de quorum difficultate etiam Palatini marginis notulae monebant illae: ζτ. τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐπιγράμματος ὅτι δύσληπτός ἐστι (L ad 614), δύσνοητον (L ad 694), ζτ. τὸ ἐπίγραμμα ὅτι δυσνόητόν ἐστι καὶ ἐσφαλμένον (C ad 705), ἔσφαλται τὸ ἐπίγρ. ζτ. (L), παντάπασιν (iudicium lemmatistae confirmans C ad 707), ζτ. κἀνταῦθα τὴν ἔννοιαν διὰ τὰ σφάλματα (C ad 708), ζτ. ὅτι ἔσφαλται καὶ ἔστιν ἀδινώητον (C ad 709); sic a lemmatista s. correctore monitus, saepius non monitus haud pauca epp. Planudes, cum vel res vel verba reconditiora ei viderentur, omisit; alia rursus tam tenuia atque ieiuna compiler existimabat, ut eiusmodi epigrammatis animos teneri posse non confideret, nec casui tribuendum iudico, quod cum inscriptionibus epigrammata singulis distichis finita satis multa apud Planudem desiderantur. Denique nonnulla epp. sprexit Maximus, quoniam aliis eiusdem fere argumenti receptis nec re nec verbis privi quidquam adicere videbatur, et imprimis ad capita epigrammatum de adulescentium

puellarumque morte, in fortes viros, in mulieres, in naufragos multo uberiores ex copiis Palatinis messem congerere poterat, si fastidium lectorum minus vereretur; ceterum compiler Byzantinus mirum non est quod in probandis damnandisque poematis interdum tali utebatur iudicio, ut simpliciora vetustiorum epigrammata prae artificiosis recentiorum imitamentis vilia atque contemnenda duceret. De auctorum indicibus illud hic moneo plura in breviori quam in priore sylloge adespota tradi epp., quae eadem in Palatino poetarum nominibus instructa sunt: etenim inter 394 epp. prioris sylloges adespota eiusmodi, ni fallor, undetriginta, inter epp. 188 alterius sylloges adespota eiusdem generis septem et triginta reperiuntur. De hac re ceterisque Planudeae Cephalanaeque titulorum discrepantiis nonnulla p. LXXXVI sqq. proferuntur, alia in praefatione afferenda erunt, si de variis archetypis disseretur, quos (alios in aliis Anthologiae partibus) librarii A B, lemmatista, corrector, Planudes videntur usurpasse. — Ordinem epigrammatum Palatinum a Planude ubique fere satis accurate servari tabulae ipsae ostendunt; verum in capp. nonnullis epigrammata non una eademque serie continua exhibentur, sed iterato atque etiam saepius repetito delectu binae pluresque partes efficiuntur, ita ut intra utramque syllogen eadem illa compileris opera adhibita videatur, qua factum est ut quattuor priores Planudeae libri in autographo bipertiti exstarent. Hic illic variat Plan. ordinem epp. Pal., sive ut paria, contraria componat, sive ut ab eodem in eundemve scripta iungat, sive aliqua simili ratione ductus, sed perraro nullam aut non manifestam permutati ordinis Palatini causam deprehendes; certe illud contendere licet, etiam ubi ordo Pal. maxime in floril. Planudeo confusus videatur, potuisse tamen vel capita sic conformata ab Anthologia Cephalana oriri, contra plerumque tam diligenter ordinem epp. Pal. teneri, ut plurima capp. Planudea ab alio fonte atque ab opere Cephalano oriri non potuerint. Iam nonnulla hic ad Planudeae capita adnotabuntur, ut quae tabulis proposita sunt paucis explanentur ac partes quae-

dam particulaeque Planudeae cum Palatinis, unde sumptae sunt, comparentur.

Ad c. 1^a.^b (εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα). Epigrammata capitis 1^a duplici Planudes delectu composuit, ita ut prioribus quinque (α) postmodo duodecim selecta (β) adiungeret. Sequitur Plan. in 1^a ordinem epp. Palatinum, nisi quod epp. 590 et 697 (non 590 et 673) continuat, ut in cognomines viros, Ioannem ab Iuliano et Ioann. ab Christodoro scripta epp. inter se excipiant. In cap. 1^b duo insunt epp., quae in Pal. desunt, XVI 21 sq., adesp. apud Plan., fort. referenda ad Gregorium, cuius ep. VIII 1 illis prae-missum nomine auctoris et ipsum in P^{LM} caret.

Ad c. 4^a (εἰς ἀλιέας). Ex quattuor epp. in lintrem, quae piscatoris socia una cum eo mortuo combusta est, recentissimum (585 Iuliani) in cap. 4^a recepit Plan., duo (Alphei 305, Etrusci 381) socors capiti in naufragos, unum (635, sicut 637) libro I (epp. εἰς νῆας) reservavit; cf. IX 242. Cum ep. 702 iungi oportuit illud, ex quo suum Apollonidas expressit, Leonideum 504, v. p. LV.

Ad c. 5^a 4^b (εἰς ἀνδρείους). Epigrammata quinque in The-mistoclem 72—74, 237, 235 Plan. non in textu cum ceteris scripsit, sed in marg. inferiore (f. 30^v, 31^r) postea subiunxit; consentiunt igitur in cap. 5^a ordo Palatinus Planudeusque, nam ep. 256 Maximus ideo post 258 collocavit, ne duo [Plat-onis] in eosdem Eretrienses epp. 256 et 259 separarentur, et suspiceris fort. in Cephalanam fr. Simonideum receptum fuisse constans ex epp. 248—251, 253—254^b, 257 sq. iisque inserta serius esse epp. 252 et 255 sq., quibus sua sedes esset post ep. 258; at v. p. LXIII. Falso autem editiones Plan. ep. 259 inter adespota re-ferunt, cum in autographo titulo Πλάτωνος duo epp. 256 et 259 comprehendantur. Epigrammata Palatina 226—259 cum omnia fere pro argumentis suis quadrent in Plan. cap. 5^a et 4^b, plane aliena ab hoc genere occurrunt interposita duo 254^b et 228, quo-rum illud ex sylloge Simonidea cum proximis inrepsit, alterum 228, quod ἀδέσποτον est in MP, praecedenti ut ab eodem poeta (Diotimo) compositum adhaesit (cf. ad p. 156, 3 sqq.). Exceptis his epigrammatis et duobus aliis (239, 241) particulam illam Palatinam (226—259) recepit totam Plan. in cap. 5^a 4^b. Ep. 244 (in 4^b) extra ordinem Palatinum cum epp. 431 et 721 iunxit Maximus, ut tria in pugnam Thyreatidem epp. continuarentur; intercuditque, opinor, in P ep. 721 post 244 (nimirum eo quod duo epp. eandem vs. claus. Θυρέαι δ' ἦσαν ἀεθλα δορός ex-hibent), ut versus in milites Chaeronenses (ep. 245) non ad Gae-tulicum, sed ad poetam tragicum Chaeremonem referendi sint (cf. quae adnotavi Blätter f. d. bayr. Gymn. 1896, 236). Non tota series epp. Palatin. 430—443, sed pars huius fragm. Meleagrei in Planudeae εἰς ἀνδρείους capita transiit: quinque enim ex illis

a Plan. omnino neglecta, duo alibi locata sunt. Tetrastichon Simonideum, quod non servatur in P, XVI 26 iunxit Planudes cum Simonideo VII 301, ductus fort. et quadam epp. desinentium similitudine (τρηχέλην πολέμον δεξάμενοι νεφέλην et Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον). In tertia particula capitis 4^b (γ) mireris praecedere ep. 512 ac non, ut tria Thyreatica, ita duo Tegeatica epp. 442, 512 a Planude iuncta esse. In cap. 5^a ep. 656 (Leonidae Alexandrini, ut mihi videtur) rettulit Maximus cum lemmatista Palatini errans in interpretando carmine, quod in misellum ruricolam, non in bellatorem compositum est.

Capiti 6^a duo epp., 462 et 704, perversa ratione et extra ordinem Pal. immixta sunt, quorum prius in mulierem Satyram scriptum, alterum a sepulcralibus alienum est. Cetera capitis epp. praeferunt ordinem Palatinum: nam 516 et 580 sq. ideo epigrammatis 356—360 adnexa sunt, quia in consimili argumento versantur, Iulianusque pro sua variandi libidine fort. non tantum 580 sq., sed etiam epp. 356 sq. et 360 composuit. Ep. 228, quod Cephalas inter epp. εἰς ἀνδρείους rettulit, rectius Plan. capiti 6 vindicavit. In capite 5^b cum prima pars ordine Palatino epp. e variis fragmentis selecta (α) contineat, altera ex Philippicis (β), tertia (γ) ex Meleagreis (et syll. Call.) sumpta sit, Planudes Antipatri (Thess.) ep. 390 agmen claudere quam Philippicis accedere maluit ob eam fort. causam, ut hendecasyllabi ab usitatoribus epp. versibus separarentur.

Ad c. 7^a 6^b (εἰς ἀρχαίους τινάς). Palatina particula epigrammatum 311—320 excepto uno (312) a Planude tota recepta est in capp. epp. εἰς ἀρχαίους; inter ep. 311 in Nioben et 313 Planudes quattuor, sed duo ex his in eandem Nioben scripta (530, 549) inseruit; epp. in Timonem 313—320 ita distribuit in duas syllogas, ut quinque in priore, tria (315, 318 sq.) in altera reperiantur; epigrammati 319 (Iuliani?) Plan. quartum in Timonem adnexuit, ep. 577, idemque tetrastichon in Pal. a correctore (p. 253 m.^s) prioribus Timoneis (315 sqq.) adscriptum est. Epp. 315 sq. videntur Rhiani et Leonidae, ut eorundem poetarum epp. VI 34 sq. inter se excipiunt. Iniuria inter epp. εἰς ἀρχαίους rettulit Plan. VII 241 in Ptolemaeum, VII 556 (Tityrum mimum et Satyrum permutans), 563 in pantomimum Chrysomallum (verbis εἰκόνας ἀρχηγόνων in errorem inductus), denique 747, quod ep. Maximus Libanii et Iuliani nominibus confusis cum Iuliani epigrammate 577 coniunxit.

Ad c. 9^a (εἰς βρέφη) et 10^a (εἰς γέροντας). Capitis 9^a 1 (ep. 170) bis exstat in P: a priore loco Planudem petivisse et index auctoris et quam in Planudea ep. obtinet sedes demonstrant; capitis 10^a 3 ep. 187 redit in P ante ep. 345 transiitque inde in Planudeam, ut serie Planudea epigrammatum 309 (Iuliani?), 336 (Antiphili?), 344* (= 187 Philippi), 345 ordinem Palatinum nihil turbari appa-

reat. Ceterum Planudes ep. 187 (cf. p. VII) capiti εἰς νέας subiungere, non epigrammatis εἰς γέροντας adgregare debebat.

Ad c. 11^{a. b} (εἰς γυναῖκας). Capitis 11^a pars prima sedecim complectitur epp. Pal., quorum ultima condita sunt in Lycambae filias (351 sq.); quae praecedunt epp. e tribus potissimum particulis Palatinis sumpta sunt: primum adhibuit Plan. epp. in mulieres 163—169 (omissis dnobus 164 sq., quae recepto consimili in eandem mulierem epigrammate 163 negligenda esse putabat), dein epp. 181—188 (e quibus 182 et 186 in caput 11 rettulit, cum duo 184 sq. epigrammatis εἰς νέας adiungeret, unum 187 inepte capiti εἰς γέροντας tribueret, unum mutilum omitteret ac duo alia, ne nimius esset in offerendis eiusdem generis epigrammatis virginum recensque nuptarum mortem deflentibus); denique seriem Palatinam VII 217—224 fere totam in 11^a transtulit Planudes (adiuncto ep. 324). Ex iisdem particulis Palatinis alterum in mulieres epigrammatum cap. (11^b) tantum 168 et 217 recepit, quibus adiunctae sunt tres ex Gregorii Magistri sylloge inscriptiones (333, 337, 340), ut huius cap. prima parte epp. quinque contineantur. Primam capitis 11^a seriem (decerptam ex epp. VII 163—363) praecipuae partes sequuntur duae; priorem epp. ex magno fragmento Meleagreo (406—506) selecta (quibus 522 ex sylloge Callimachea accedit), alteram partem sepulcralia ex Cycli fragmento (551—614) petita efficiunt. Intermixtum est Meleagreis (11^a 18—25) unum Agathianum (552 inter 463 et 476) Planudis incredibili fere errore; nam ep. 552 ab Agathia in matrem Pericleam compositum ideo iunxit Plan. cum ep. 476, quod eius disticho quinto Meleagri parentem a Meleagro dici arbitrabatur; scripsit enim (Marc. 34^v) ipse Planudes ultimum carminis Heliodorei versum: ἡρέμα σοῖς κόλποις ματέρ' ἐναγκάλισαι, quam scripturam ματέρ' (pro μάτερ) non a calami lapsu repetendam esse, sed menti scriptoris deberi sedes epigrammati 552 a Plan. destinata testatur. Rem eo magis mireris, quod epp. in Heliod. complura Plan. amatoris aggregavit. Meliore ratione ductus Agathianis (11^a 26—37) ep. Philippeum VII 644 (inter 608 et 610) inseruit separavitque ab altero eiusdem fragmenti Philippei (622—645) epigrammate 623, quoniam eiusdem argumenti epp., alterum inventoris Bianoris 644, alterum imitatoris Eutolmii 608 legentibus una offerri volebat; et in disponendis ultimis epp. (623, 735, 667, 691) Plan. idcirco vid. ordinem Pal. reliquisse, ne duo epp. similia (735, 667), quibus mulier marito (liberisque) vale dicens inducitur, alieno dirimerentur (cf. etiam 623, 2 et 735, 1 ὁστάτιον). — In 11^b primae quam memoravimus parti subiunguntur ordine inverso prius Agathiana aucta epigrammate 695, dein Meleagrea epp. ita, ut illis Erycii ep. 368 (ex fr. Philippeo 364—405), his Crinagorae 643 (ex altero fr. Phil. 622—645)

praecedant. Tymnae ep. 729 (quod exstat in P post iteratum in ἀγγιτόκον mulierem ep. 462) a Plan. ante 464 sq. insertum est, ut tria in puerperas cum liberis defunctas epp. (Tymnae, Antipatri, Heracliti) continuarentur. Ex magno fr. Meleagreo (406—506) Planudes ad epp. in mulieres colligenda (praeter 421—429) duas potissimum particulas adsumpsit, septimam (epp. 462—465) et decimam (epp. 475—477; cf. p. 320, 7 et 332, 7), nisi quod primum decimae plane omisit, primum septimae ep. inepte capiti 6^a (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους) vindicavit.

Ad c. 12^a (εἰς δούλους). Tria in servos epp. (162, 178 sq.) scripta esse ab eodem Dioscoride videntur, nisi 179 imitatori Dioscoridis tribuere mavis; illud certe non verisimile ab epigrammatographo, quem Alexandriae vixisse volunt, diversum fuisse Nicopolitanum: cf. *Λυδὸς ἐγὼ καὶ Λυδὸς* cum similibus iteratae vocis exemplis apud Dioscor. 37, 2 *ἱρὴν ἱερὸς ὦν, ὄρκον — ὄρκος* V 51, 1; *καὶ Λυδὸς* cum *καὶ ἐμὸν τάφον* VII 450, 5; *εὐαίων' ἄσινῃ τείνοις βίον* (an εἰς αἰῶν'?) cum *εἰς ὀλίγων τείνας μηνῶν μέτρον* XII 171, 3; *ὑπὸ γήρας* cum *δέους ὕπο* VI 220, 9 (v. p. XX). Ep. 371 Plan. in l. I^b recepit.

Ad c. 13 (εἰς ἥρωας). Ex epp. in heroas primum cap. 13^a proxime antecedit longiorem epp. in viros fortes seriem Palatinam (226—259), ultimum eiusdem capitis in ipsa illa serie inest VII 239; cetera fere omnia epp. cap. deprompta sunt ex Palatinis 136—152, quae uno omisso in Nestorem 144 cuncta Plan. transtulit in suum florileg. ita, ut (contra ac fecit Cephalas) epp. in Graecos (141—152) praemitteret, in Troianos (136—140) subiceret. Post ep. in Hectorem 140 (cui Plan. XVI 29 non in textu, sed in margine adnexuit) consulto scripsit quod in Palatino praecedat ep. 139 in Hectorem Alexandrumque, ut cum Parmenionis in Alexandrum epigrammate 239 iungeretur; hoc autem ep. in cap. εἰς ἥρωας (non, ut Adaei consimile ep. 240, in cap. εἰς ἀνδρείους) Maximus recepit, f. quoniam ei verba *‘φθίσθαι Ἀλ. ψευδῆς φάτις’* magis etiam in heroem quam in virum fortem quadrare videbantur. Epigrammatum in Graecos ad Troiam profectos primum postremumque ab eodem, opinor, poeta scripta sunt, Antiphilo: cf. ad p. 98, 1.

Ad c. 15, 17^b, 23^a (εἰς ἰξευτάς, κυνηγούς, ποιμένας). Epp. in pastores 173 (fort. L. Alexandrini), 174 (Erycii), ep. 338 (Persae?) in venatorem pendere vid. et a Mnasalcae ep. 171 et ab anathematico ep. Callimacheo in Echemmam VI 121 (cf. VI 26); liberius argumentum variat amplificatque ep. 172 Sidonii (cf. 172, 6 *τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον* et VI 219, 12 *βουχᾶτο — ὄβριμον ἐκ γενύων* Sid.); porro auctorem ep. 338 Sidoniumque sequebantur incertus auctor ep. 546 et Agathias 578. Comparandum (praeter adespoton 717) Antipatri ep. 637, qui pro aucupe vel pastore sive venatore in illustranda re quodammodo simili

piscatorem inducit ita, ut verba Leonidea 'αὐτόματα δέλλῃ ποτὶ ταύλιον αἰ βόες ἦλθον' versui ad novum argumentum accommodato huic respondeant: νηὺς δὲ πρὸς αἰγιαλὸς ἔδραμεν αὐτομάτη.

Ad c. 17^a 18^b (εἰς μεθύσους). Ex quattuor Meleagrei fragmenti epigrammatis in potores vinosasque 454—457 duo sprevit Planudes itemque Thessalonicensis epigrammati (398) similia Dionysii 533, Leonidae 660 adiungere omisit nec Callimacheum 725 recepit. Ep. 455 (in Maronidem) nec Pl^m nec priores editiones Planudeae epigrammati 353 (in Mar.) continuaverunt, iunxerunt demum Pl^{s. w} duo in eandem mulierem epp., sicut corrector in margine (p. 259) Sidonii versibus iambos adscripsit Leonideos (nisi forte erasum auctoris indicem veriore particulaeque Meleagreae ep. simile Philippeum interpositum esse censes).

Ad c. 19^{a. b} (εἰς ναυαγήσαντας). Undequinquaginta cap. 19^a in naufragos epigrammata continuavit ita Planudes, ut, cum ex variis Anthologiae Pal. partibus sumpta sint, ad unum omnia ordinem Pal. teneant. Praecedunt ex prima parte Pal. epp. 22^α, sequuntur deinceps Philippica 7 (ex fragm. Phil. 364—405) β, Meleagrea 6 (ex magno fr. Mel. 406—506) γ; interpositis deinde tribus (δ) ex iis quae in Pal. intercedunt epigrammatis*) subiunguntur quinque e Cycli fragmento omnia Iuliani (ε), epp. 3 ex serie Philippea 622—645 (ξ), quibus ultima capitis, cum Meleagreo (Phalaeci 650) duo Leonidae Alex., adnectuntur. Minus quam sedem Palatinam spectavit Plan. epigrammatum argumenta, si quidem in naufragorum caput aliena poematia aliquot recepit; sic, ut alia hic omittamus, perperam adiunxit Bianoris in tyrannicidam ep. 388, Iuliani in Hypatium 591 errans cum lemmatista, cuius titulus εἰς Ἐπάτιόν τινα ναυαγήσαντα olim exstabat in P; nec minus perverse Leonidea 504 (quod ep. Apollonidas 702 imitatur) atque 295, Statilii de puero Thrace versus 542, Isidori iambos 280 inter naufragorum epp. rettulit. Ordo epp. Palatinus ut diligenter servatur in 19^a, ita confusus videtur in 19^b; ceterum pleraque epp. capitis 19^b ex iisdem partibus Palatinis sumpta sunt atque epp. prioris sylloges; velut ex epp. Palatinis 263—294, quae in naufragos scripta a Cephala continuantur, undeviginti in

*) Unum ex his 543, quod incerto auctore fertur, si non ipsi Antipatro, certe imitatori Thessalonicensis iure vindicaveris; cf. πάντα τις ἀρῆσαιτο φυγεῖν πλόον et νόστιμον εὐπλοίην ἀρῶτό τις 639, 5 (Ant.), τύμβον ἔθεν et ἔθεντο τάφον 402, 4 (Ant.), φορτίδι νηὶ in clausula hexametri 287, 5 (πελάγει in claus. pentametri 286, 6), κεῖνο νέφος et κεῖνο σέλας 367, 5. — Primum ep. capitis 17^a (329) est Leon. Alexandrini: emendationibus ἱραῖς — περὶ ληνοῖς et ἔπεστι λίθος (cf. 273, 6) restituitur isopsephia: α₁ 4067 + β₁ 2965 = α₂ 2513 + β₂ 4519 = 7032.

cap. 19^a, decem in 19^b transierunt, adhibuitque Planudes duo fragm. Meleagrea, epp. 494—503 et epp. 650—654 ita, ut tribus quae partim f. difficiliora videbantur omissis (496 sq., 651) quinque epp. et unum in priorem, bis terna in alteram syll. transferret.

Ad. c. 20^{a-b} (εἰς νέους καὶ νέας). Poterat Plan. complura huius capitis epp. inter epp. εἰς νέους καὶ θυγατέρας referre (velut 453, 604 alia). Tria carmina, quae compari argumento apte cohaerent, 647, 646, 513 (v. Reitzenst. p. 128) ita seiunxit, ut unum, ep. Simiae in Gorgonem capiti εἰς νέας, alterum (Anytae ep. 646) capiti εἰς θυγατέρας, Simonidis in Timarchum, quod mireris, capiti εἰς ναυαγήσαντας adsignaret (om. Pl. Philetae his simile ep. 481). Non continuavit Plan. epp. Parmenionis et imitatoris Eutolmii 184 et 611, quorum utrumque pendet a Callimacheo 517 et Leonideo 662 (ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν); cf. quae p. LIII dicta sunt de Bianoris Eutolmiique epp. 644 et 608. Ex eo quod series epp. 491—493 interrumpitur epigrammate Anytae 649, apparet Planudem (sicut alios ante Hermannum) in interpretando ep. 491 errasse, sed iuxta posuisse videtur epigrammata 649 et 491 ideo, quod ornamentum sepulcrale in illo imago defunctae, in hoc Sirenium statuariae commemorantur (cf. στήσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμ. παρθενικῶν 649 et αἰδ' ἐπὶ τύμβῳ λᾶες Σειρήνων ἔσταμες 491).

In capp. εἰς ὄρνεις 21^{a-b} epp. Palatina 189—213 fere omnia recepit Plan., etiam erotica Meleagri 195 sq. (et epp. in equam 212, in leporem, formicam); unum ex illis (Anytae in equum 208, cf. Kb. 625) adgregavit epigrammatis εἰς ἀνδρείους, tria omisit: Simiae 193 non sepulcrale, ep. 194 Mnasalcae, cui imitatore Phaeonum (197) praetulit, denique Tymnae ep. 211 (ne epp. eiusdem poetae simili clausula instructa: πνεῦμα σιωπηρὰ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί 199 et φθέγμα σιωπηρὰ ν. ἔχ. ὁδοί 211 legentibus ambo offerrentur). Ex tribus, quae Palatinae illi particulae adnectuntur, in delphinem epigrammatis 214—216 postremum Antipatri in cap. 16^b (εἰς ἰχθύας) exhibet. — Epigrammatum 189—213 ordinem Palatinum paululum mutavit Plan., non quo diligentius inventoris imitatorumque rationem haberet (immo epp. Anytae, Niciae, Pamphili 202, 200, 201 affinitate iuncta Plan. disiunxit), sed inutilem adhibuit operam, ut quae promiscue ei congesta videbantur epp. in P, ipse animantibus prout tituli (εἰς τέττιγα — εἰς ἀκρίδα — εἰς πέδινα etc.) indicabant distinctis planius disponderet (cf. ad p. 125 sqq.).

Libri VII Palatini epp. prima (1—75) condita sunt in poetis, nisi quod duae partes alienae, epp. 56—68 in philosophos et duo epp. in Themistoclem cum tertio in eundem Epicurumque scripto (72—74) interposita sunt; epp. igitur VII 1—55, 69—71, 75 omnia translata sunt in Planudeae capp. 22^{a-b} his tantum exceptis: epigrammate 14 (in Sapphonem), 31 (in Anacreontem),

38 (in Aristophanem), 48 (quod ad Euripidem spectare temere, ut vid., lemmate fingitur); itemque omisit Plan. ep. VII 2^b (quod non A scripsit, sed C in margine); transierunt autem ex illis epigrammata (praeter 23^b) duodequingenta in cap. 22^a, epp. 7 in 22^b. — Ex magno fragm. Meleagreo quattuor in poetas epp. sumpsit Plan.: 408 (Leonidae in Hipponactem ep., cui Alcaeï in eundem 536 adiunxit), 412, 419, 421; ex postremo fr. Mel. petita sunt item quattuor epp. haec: 713, 714 (in Ibycum), 715 sq., quibus alterum in Ibycum 745 Planudes adiunxit; ex sylloge Callimachea (517—525) ultimum accessit; Cycli fragmentum (551—614) tria epp. capiti 22^a, duo capiti 22^b supplevit; particulae Laertianae (615—620) epp. tria priora (petita f. ex Argivi Lobonis libello περὶ ποιητῶν) initium faciunt capitis 22^b, nec spreuit Plan. adnexum Laertianis ep. (f. in Soph. Pleiade tragica inferiorem) 621, quod Maximus, ut lemma ab eo additum sedesque ep. docent, in Sophilli filium conditum esse putabat. Ex quattuor in Orphea epigrammatis duo VII 8 et 10 eiusdem videntur auctoris, Antipatri. Epigrammatis in Archilochum adiunxit Plan. etiam distichon 674, cuius auctor respondere putandus est versibus ab Antipatro (?) in Lycambides scriptis 352 (cf. Πιερίδες, τί κόρησιν ἐφ' ὑβριστῆρας λάμβους ἐτράπετ' οὐχ ὁσίω φωτὶ χαριζόμεναι; et τὸν ἐς λυσσῶντας λάμβους ἤγαγε Μαιονίδη Μοῦσα χαριζομένη). Ex fragmento Philippeo (364—405) unum ep. in cap. 22^b inlatum est, VII 405 in Hipponactem, quod auctor (Myrinus?) ex Leonideo 408 expressit. Accedunt igitur ad prima illa epp. 55 ex posterioribus libri Pal. VII partibus electa alia 22 (e quibus ep. 715 et amplior et brevior syll. in cap. 22 receperunt), denique tertii decimi libri Palatini unum, Theocriti ep. XIII 3. In Anth. Pal. poetae continuantur hoc ordine: Homerus et Orpheus (1—10), Erinna et Sappho (11—17), Alcman (18 sq.), Sophocles (20—22, priore loco), Anacreon (23—33), Pindarus (34 sq.), Sophocles iterum (36 sq., quibus C similiter ac Plan. primum ex prioribus Sophocleis VII 20 adposuit), Aristophanes (38), Aeschylus (39 sq.), Callimachus (41 sq.), Euripides (43—51), Hesiodus (52—55), Archilochus (69—71), Stesichorus (75); quem ordinem Planudes aetate, dignitate poetarum, poesis cui quisque navabat genere (non semper scite) spectatis hic illic mutandum sibi putabat (cf. 22^a 1—13, 22^b 1—10) iunxitque prioris partis Pal. ac posteriorum in eosdem poetas epp., ut compositio haec et ordo Planudeus, licet pendeant ab Anth. Palatina, compilatoris propria videri possint. Carebat cap. 22^a primo quinque epigrammatis: tribus in Archilochum (69—71), duobus in Hipponactem (408, 536); nam haec epp. non in textu addidit Planudes, sed in margine subiunxit; itemque Euripideum 51, quod ab aliis Euripideis (49 sq.) separatim in fine capitis exstat, postea demum accessisse apparet.

Ad c. 24^a (εἰς πόλεις). Ep. 723 in Laconicam vastatam, non sepulcrale, recepit Plan.; conditum est non a poeta Philippeo, etsi eius generis carmina a Philippeis pleraque poetis composita sunt, sed in serie Meleagrea exstat ep. poetae Meleagrei, non opinor Nicomachi (cuius tamen ep. in Plataeas eversas dorice scriptum est ut 723), sed fort. Polystrati, qui ingenium in eiusmodi argumento periclitans ep. in Corinthum deletam VII 297 fecit; hoc ep. Plan. neglexit in cap. εἰς πόλεις, cum bis scriberet alibi, parum apte in cap. εἰς ἀνδρείους et perperam in cap. εἰς ναυαγήσαντας; omisit (f. propter interpretandi difficultatem) Antipatri in Amphipolim ep. 705 sprexitque Nicomachi ep. 299 (ut Antiphili 379 in portum Puteolanum; cf. ad ep. 748).

Ad c. 26^a 24^b (εἰς ῥήτορας). Omnia prioris cap. epp. Plan. sumpsit e Cycli fragmento (551—614); ambo alterius in rhet. capitis epp. apud Plan. adespota sunt; in P utrumque poetae nomine, neutrum, opinor, iusto auctoris indice instructum; nec enim ep. 362 in Aietium a Philippo nec 369 in Antipatrum rhetorem ab Antipatro Thessalonicensi compositum videtur.

Ad c. 27^a 25^b (εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας). Diotimi ep. 261 obversabatur auctori epigrammatis, quod illi in Planudea continuatur: cf. ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τοῦδε τυχεῖν (Diotimi) et νῦν πατήρ τόδε σῆμα· τὸ δ' ἔμπαινον ἦν τὸ δίκαιον 361 (fort. Iuliani). Ep. 554 a Philippo abiudicaveris, cum inter Cycli epigrammata exstet idemque pentametrum dimidiatum in ep. Agathiano obvium contineat nec pristino auctoris indice, sed titulo post rasuram illato ad Thessalonicensem referatur; at cf. quae ad ep. adnotata sunt. In altero cap. Meleagreis epp. unum Philippeum 389 Plan. intermiscuit, f. ut componeret quae inter se opposita videri possunt: πάντας ἔθαψε δόμος, τὴν πολλὴν παίδων ἑλπίδα 389 et μοῦνον παῖδα πυρῳασμένην 466; inter epp. 466—468 et 486—488, utraque ex eodem fr. Meleagreo (406—506) electa, inseruit Plan. primum ep. posterioris fr. Meleagrei (646—655), ut Anytae epp. 646 et 486 continuarentur.

Ad c. 28^a 26^b (εἰς φιλοσόφους). Extra ordinem Pal. praemissa sunt quinque epp., Antipatri 629 in Socratem (quod Plan. Laertiano 96 praetulit) et quattuor in Platonem. Adhibuit autem Plan. ad capp. εἰς φιλ. duas potissimum partes Palatinas, epp. 56—68 et epp. 83—134. Priora illa recepit omnia, etiam ep. 60, quod tamen capiti εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας subiecit; ex magno fragmento sylloges Laertianae (VII 83—133) unum ep. (112 in Lyconem) in cap. εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους, duo (119 sq.) in primum librum rettulit, viginti tria selecta in capp. εἰς φιλ. ita collocavit, ut nisi causa perspicua Palatinus (aut Laertianus) epp. ordo non omitteretur (cf. p. LX sqq.). Alterius fragmenti Laertiani (615—620) epp. in Cleobulum Periandrumque 618—620 neglexit Plan., cum similia (Lobonis?) epp. in Thalem

(83 sq.), Biantem (90) ex priore serie Laertiana admisisset. Ex epigrammatis (Meleagreis?) 78—82 perperam capiti 26^b adiunxit Maximus ep. in Heraclitum poetam Halicarnassensem 80; quod recipi poterat Meleagri (?) in Heraclitum Ephesium ep. 79, Planudes propter scripturae depravationem omisit; tetrastichon in Epicharmum 125 inter epp. εἰς φιλ. rettulit, non item distichon in Epicharmum 82 adesp., quod Leonida (cf. VI 44 Βάκχῳ καὶ σατύροις) vel Dioscoride (cf. Δωρίδι Μούσῃ 707) dignum, certe non a Lobone compositum esse duxerim. Dispersa sunt per varias sepulcralium Pal. partes quattuor postrema duorum capitum epp.; accedit denique Speusippi distichon XVI 31, quod ab incerto auctore ep. VII 61 interpolatum est.

IV.

Diogenis Laertii quod e codice Parisino 1759 accuratiora, ex aliis nonnullis in hac editione largiora afferuntur, unicae debetur liberalitati viri illustrissimi, Hermanni Dielsii, qui mihi per totos menses pretiosissimas suas collationes Laertianas permisit consultusque de scripturis quibusdam benignissime quae scire interesset mecum communicavit. Notantur codices siglis his:

D^P : Paris. 1759, ab Herm. Dielsio collatus (siglis D^{Pac} ipse librarius, D^{Ppc} recentiorum correctorum indicantur manus, quas aliam ab alia singillatim in epp. editione discernere nihil attinebat);

D^{Q. H} : Paris. 1758, Laur. 69, 35 (quorum priorem, D^Q, descriptum esse e Paris. 1759 recentiores interpolationes nondum experto testantur vel ea quae in epp. adnotatione adferuntur; alter cod., quod C. Wachsmuth vidit, ex eodem illo Paris. fluxit, postquam is recentioris correctoris operam subiit);

D^{F. V} : Laur. 69, 13, Vaticanus 1302;

D^B : Burbonicus 253 (v. vol. I p. XIV).

Ad quos Diogenis codices Palatinus proxime accedat, hic illustrari non oportet: in tractanda hac quaestione virum amplissimis copiis Laertianis instructum versari scio. Satis habeo tabulis illa epigrammata libri VII Palatini proponere, quae eadem et in Diog. Vitis exstant et pleraque aut in utrumque cod., Marcianum 481 et Matritensem XXIV, aut in alterutrum saltem codd. horum translata sunt.

LX Tabula epp., quae a Diogene tradita eadem exstant

Diog.	Pal.VII	Plm I.IIIa. b	Matrit.	Nom. auctoris	Nom. eius, in quem ser. ep.
Pro. 3	615	cap. XXII ^b 1	(in poet. 39)	adespoton D, P, Pl, Ir.	in Musaeum
" 4	616	XXII ^b 2	(in poet. 40)	"	in Linum
" 5	617	XXII ^b 3	(in poet. 41, v. ad 272 3)	"	in Orphea
I. I 34	83	XXVIIII ^a 17	in phil. 1	adesp. (D, A, Pl, Ir.)	in Thalem
" 39	84	" 18	in phil. 2	"	"
" 39	85	" 19	in phil. 3	Diogenis D (adesp. A, Pl, Ir.)	"
" 62	86	—	in phil. 8	adesp.	in Solonem
" 63	87	—	in phil. 7	Diog. D, Ir. (adesp. A)	"
" 73	88	—	—	Diog. D	in Chilonem
" 80	89	XXVIIII ^a 20	in phil. 4	Callim. D Pls (cf. ad 32 7)	in Pittacum
" 85	90	XXVIIII ^a 21	in phil. 5	adesp.	in Biantem
" 85	91	XXVIIII ^a 22	in phil. 6	Diog. D	"
I. I 89	153	VI ^b 1	—	Homeri A, Pl; Cleob. D, L	in Midam
" 93	618	—	in phil. 9	adesp.	in Cleobulum
" 97	619	—	in phil. 10	"	in Periandrum
" 97	620	—	in phil. 11	Diogenis D, C	"
" 103	92	XXVIII ^a 23	in phil. 12	Diog. D, Ir.	in Anacharsim
" 120	93	—	in phil. 13	adesp. [Diog. Ir.]	in Pherecydem
I. II 15	94	—	in phil. 25	adesp. D, A, Ir.	in Anaxagoram
" 15	95	—	" 26	Diogenis D, L, Ir.	"
" 46	96	—	" 27	Diog. D, Ir.	in Socratem
" 58	97	—	" 33	Diog. D	in Xenophontem
" 58	98	—	" 34	Diog. D	"

5

10

15

20

Diog.	Pal.VII	Plm l. IIIa. b	Matrit.	Nom. auctoris	Nom. eius, in quem sor. ep.	
l. III 29	669	cap. VI ^a 27	(Plat. 6)	Platonis D, C, Pl, Ir.	in Astera	25
" 29	670	VI ^a 28	(Plat. 7)	"	in Dionem	
" 30	99	XXVIII ^a 24	(Plat. 12)	Plat. D, L, Pl	in Alexim	
" 31	100	XXVI ^b 4	(Plat. 8)	Plat. D, A, Pl	in Archeanassam	
" 31	217	XI ^b 2	(Plat. 11)	Plat. D (Ir.); Asclep. C, Pl	in Eretrienses	
" 33	259	V ^a 29	(Pl. 5: v. ad 877)	Plat. D, C, Pl, Ir.	in Platonem	30
" 43	60	I ^a 1	in phil. 28	Simiae C (Iuliani? Aar)		
" 44	61	XXVIII ^a 2	" 29	adesp.	"	
" 44	62	XXVIII ^a 3	" 30	"	"	
" 45	108	XXVIII ^a 4	" 31	Diog. D, Ir.	"	
" 45	109	" 5	" 32	Diog. D	"	
l. IV 3	101	—	in phil. 35	Diog. D (adesp. A, Ir.)	in Speusippum	35
" 15	102	—	—	Diog. D	in Xenocratem	
" 21	103	—	in phil. 36	Antagorae D, Ir.	in Polem. et Cratetem	
" 45	104	—	" 37	Diog. D	in Arcesilaum	
" 61	105	—	—	Diog. D	in Lacydem	
l. V 8	107	—	in phil. 38	Diog. D, Ir. (adesp. A)	in Aristotelem	40
" 40	110	XXVIII ^a 25	" 39	Diog. D	in Theophrastum	
" 60	111	—	—	Diog. D	in Stratonem	
" 68	112	VI ^a 2	—	Diog. D	in Lyconem	
" 79	113	—	—	Diog. D	in Demetrium Phalerea	
" 90	114	XXVIII ^a 26	in phil. 40	Diog. D	in Heraclidem	45
l. VI 19	115	—	in phil. 41	Diog. D, Ir. (adesp. A)	in Antisthenem	

Diog.	Pal.VII	Plm I.IIIa.b, I.Ib	Matrit.	Nom. auctoris	Nom. eius, in quem scr. ep.
1. VI 79	116	—	in phil. 42	Diog. D, Ir.	in Diogenem
" 86	326	c. XXVIII ^a 37	" 24	Cratetis D, C	in Cratetem
1. VII 30	117	—	" 44	Zenodoti D, Ir.	in Zenon. (Citensem)
" 31	118	—	—	Diogenis D	"
" 184	706	—	in phil. 45	Diogenis D, C, Ir.	in Chrysippum
1. VIII 12	119	lib. Ib	—	adesp. D, A, Pl	in Pythagoram
" 36	120	lib. Ib	—	Xenophanis D, A	in Pythagoram
" 44	121	c. XXVIII ^a 27	in phil. 14	Diog. D	"
" 45	122	" 28	" 15	Diog. D	"
" 61	508	XIV ^b 2	—	Emped. D, Simon. C (ad. Pl)	in Pausaniam med.
" 75	123	XXVIII ^a 29	in phil. 16	Diog. D	in Empedoclem
" 76	124	" 30	" 17	Diog. D	"
" 78	125	" 31	(Ir. p. 96)	adesp.	in Epicharmum
" 84	126	" 32	in phil. 18	Diog. D	in Philolaum
" 91	744	lib. Ib	—	Diog. D [Crinag. LC], ad. Pl	in Eudoxum
1. IX 4	127	c. XXVIII ^a 33	in phil. 19	Diog. D, Ir. (adesp. A, Pl)	in Heraclitum Eph.
" 16	128	" 34	" 20	adesp. D, A, Pl, Ir.	"
" 17	80	XXVI ^b 3	(Call. 6: v. ad 32)	Callim. D, A, Pl, Ir.	in Heraclit. Halicarn.
" 28	129	XXVIII ^a 35	in phil. 21	Diog. D, Ir.	in Zenonem Eleat.
" 43	57	XXVIII ^a 7	" 23. 43	Diog. D	in Democritum
" 56	130	XXVIII ^a 36	" 22	Diog. D	in Protagoram
" 59	133	—	—	Diog. D	in Anaxarchum
1. X 16	106	—	in phil. 46	Diog. D, Ir.	in Epicurum.

50

55

60

65

69

Verbis, quae C scripsit p. 222: ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα ἐκ τῆς παμμέτρου ἐξελέγησαν Λαερτίου Διογένους, idem post clausulam adpictam et rursus erasam adiunxit: ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἐπιγραφομένης βίων φιλοσόφων. Quodsi Pammetrum epp. sola ab ipso Diogene confecta exhibuisse recte statuunt (cf. Weissh. p. 37), aut parum noverat C Pammetrum aut neglegentius ἐκ τῆς βίβλου (pro καὶ ἐκ τῆς β.) scripsit; nec enim Pammetrus epp. 83—133 (s. 135), in quibus quaedam a Diogene non composita, suppeditare poterat omnia, nec suppeditabant Vitae, si modo epp., quae in Vitis non exstant, 131 sq. in Protagoram ab Iacobsio (epp. 134 sq. in Gorgiam et Hippocratem a Weigando) iure Diogeni vindicantur. Certe ex Diogene sumpta sunt epp. VII 83—130, 133 et 615—620; reperiuntur praeterea apud Diogenem epp. libri VII Palatini haec: 153 quod cum titulo Ὀμήρου non e Vitis petatum est, unde L additamentum suum Κλεοβούλου τοῦ Α. sumpsisse videtur (cf. ad 669, 1), Cratetis ep. 326 adnexum disticho in Sardanapallum, ep. 80 (sumptum f. non e Diog., sed e cor. Mel.) in poetam Heraclitum, ep. 508 quod e sylloge Simonidea in Anth. Cephalanam transiit; tria epp. 217, 706, 744 haud scio an casu in Pal. singulis Antipatri epigrammatis accesserint, ep. 744 (in Eudoxum) propter Palatinae Laertianaeque recensiois diversitatem ex Vitis ascitum iniuria negaveris. Epp. quae Platonis feruntur vel in Platonem scripta sunt ordinem Laertianum in Palatino non servarunt; 669 sq. (amatoria), quae erant in lib. περὶ παλ. τρυφῆς, ex epigrammatis in philosophos Constantinus exemit, non item quae ex eodem illo Aristippi libro in Vitas translata sunt epp. 99 sq.; Asclepiadis in Archeanassam ep. (Meleagreum) exhibet P initio epp. in mulieres (217—224); alterum in Eretrienses 259 postremum est epp. in viros fortes, separatum ideo fort. a priore in Eretrienses epigrammate 256, quod fieri poterat ut illud non cum praecedentibus 246—258 ex Corona Mel., sed ex alio fonte, e Diogenis libro, peteretur. Tria in Platonem epp. 60—62 quoniam (ut ep. 57) prioribus in philosophos 56—68 inserta erant, duo seorsum a ceteris restabant epp. Platonica ex tertio

Vitarum libro 108 sq., quae extra ordinem Laertianum epigrammati in Aristotelem 107 adnexa sunt. Itemque ordine Laert. omisso huic quinti libri in Aristotelem epigrammati Cephelas ep. decimi libri in Epicurum (A. P. VII 106) praemisit ideo fortasse, ut iuxta ponerentur versus comparabilia referentes: ep. 104 τί τοσοῦτον ἄκρητον ἀφειδῶς ἔσπασας, ep. 105 Διόνυσος ὅταν πολὺς ἐς δέμας ἔλθῃ, ep. 106 τὸν ἄκρητον ἔσπασεν, ep. 107 πῶν ἀκόνιτον.

Codex Matrit. XXIV (Ir. p. 89 sqq.) exaratus a Const. Lascari epigrammata in confusa farragine continet plurima excerpta e Planudeae codice (simili certe eius, unde fluxit Iani Lascaris editio); idemque exhibet nonnulla e Peplo, Vitis Laertii, aliunde congesta, versibus etiam Solonis et Tryphiodori (38 sq.) insertis. Acervatae hae copiae duplici potissimum ratione dispositae sunt, ut aut eiusdem auctoris epp. (cum alienis in eundem factis) privis syllogis comprehenderentur, aut Planudeae capita partim integra partim circumcisa transferrentur.*) Sic epigrammatum syllogae reperiuntur Callimachi, Alcaeï, Sapphus Anytae Erinnae, Platonis, Simonidis, et rursus exstant in cod. Matr. Planudeae capita epigrammatum in philosophos, in poetas, epp. ex libro I Planudeae electa εἰς ἀντάρκειαν, εἰς ἀνθρώπινον βίον, εἰς γάμον κτλ., ex tertio libro εἰς ἀνδρείους, εἰς ἥρωας, multa ex libro IV. Sylloges Matritensis epp. in philosophos eo ordine se excipere, qui nec cum Palatino nec Laertiano plane consentiat, apparet ex tabulae numeris (quibus Matrit. epp. aut in Vitis aut in l. VII Pal. non obvia negleguntur), et paulo gravius videri illud potest, unde philosophorum aetatis vel disciplinae rationem quandam a compilatore habitam esse suspiceris, quod epp. libri Vitarum VIII et l. IX statim

---

*) Collectionis auctor dubitari non potest quin etiam quas alia ratione atque Planudes disposuit partes ex eodem fonte complures sumpserit. Inter Callimachea, ut rem uno exemplo illustrem, epp. 558 et 729 aliena a Callimacho ideo recepit, quod in Planudea sua haec epp. Callimacheis (453 et 459) nullo lem-mate intercedente ita continuata invenit, ut non singula, sed bina Callimachea exstare viderentur. (Cf. ad 162 9.)

epigrammatis libri I continuantur, ut epp. in Pythagoram, Empedoclem, Philolaum, Heraclitum, Zenonem Eleatem, duos Abderitas (l. VIII sq., n. 14—18, 19—23) praecedant, epp. in Anaxagoram, Socratem, Platonem cum Xenophonte, in Academicos (l. II—IV, n. 25—37) subiungantur, denique epp. in Aristotelem et Peripateticos, in Cynicos Stoicosque (l. V—VII, n. 38—45) sequantur.

Nihil attinet hic codicis Matrit. epp. enumerare nec demonstrari oportet, quatenus compiler a Planude pendeat, quae epp. recte, quae praepostere collocaverit, quos in auctoribus indicandis errores commiserit; pauca de codice postea addentur in praefatione, cum de variarum syllogarum origine ac propagatione exponendum erit; quibuscum conexas quaestiones de Cephalanae fontibus ac compositione tractabuntur. De libri VII Pal. compositione nunc plura dicere supersedeo, cum praesertim nonnulla de congruentibus Anth. Palatinae ac Planudeae partibus supra allata sint, alia de potiorum syllogarum fragmentis eorumque dispositione passim in notis proferantur (cf. etiam p. LXXXII sqq.). De re aperta vix est quod moneam: apparet e duabus libri VII partibus priorem*) multa epigram-

*) In priore parte libri VII argumentorum genera, quibus Constantinus nonnullas epigrammatum particulas subicit, cum ratione Meleagrea, spectato etiam ordine, quo argumenta inter se excipiunt, congruunt ita, ut Cephalas illa genera non ipse distinxisse, sed Gadarensis videatur assumpsisse normam (conspicuum inprimis ex utroque fragmento ampliore, epp. 406—504 et 707—740, cf. Weisssh. de fontibus Anth. Pal.). Non omnia hic persequar argumenta, sed praecedunt apud Cephalam epp. in poetas (1—55), qualia in duobus fragmentis Mel. prima sunt epp. 406—420 et 707—719 (paucis alienis insertis). Porro exhibet Cephalas epp. *εἰς ἀνδρείους* 226—259, quibus respondent ex isdem illis fragmentis epp. 430—443 et 720—724; inter ampliores, quae argumenti ratione dispositae sunt, particulas Constantinus postremum fere locum tribuit epigrammatis in naufragos (263—294), et trium fragmentorum Mel. postrema fere epigrammata (494 sqq., 650 sqq., 737 sqq.) item composita sunt in naufragos. Alias insuper in fragmentis Meleagreis exstare particulas argumento distinctas, quarum similes in priore libri parte (inter epp. 1—363) reperiuntur caeque ex copiis

matum 1—363 iuncta continere argumentorum similitudine, alteram epp. 364—748 pleraque distincta syllogarum, unde fluxerunt, vicissitudine; multa prioris partis continuata patet subici posse titulis Planudeis, ut capita epigrammatum εἰς ποιητάς, φιλοσόφους, ἥρωας, γυναικας, δούλους, ὄρνεις, ζῶα, ἀνδρείους, ναυαγῆσαντας alia efficiantur; in altera parte certius ampliora fragmenta discerni coronae Meleagreae, Philippeae, Cycli, sylloges Simonideae, Callimacheae, Theocriteae, Palladae, Leonidae Alexandrini; utrobique videntur nonnullae ex inscriptionibus Gregorii Magistri accessisse, promiscue congesta epp. plura in priore quam in altera parte exstare; ex iis quae supra demonstravi colligendum est librarium A duplici archetypo, altero ad epp. 1—155, altero ad cetera usum esse (nisi forte de titulis aut cum epp. simul exarandis aut postea addendis scribam mutasse sententiam suspicaris); duo certe, fortasse tria in opere suo exemplaria adhibuit C. Quodsi A modo mendosissime, modo rectius epigrammata scripsit, prosodias nunc accuratius nunc neglegentius adposuit, si C hic molesta fere diligentia ac certis e normis orthographicis, illic inaequaliter et more velociter percurrentis munere fungebatur, diversitatem hanc scribendi corrigendique scio aliquatenus referendam esse ad scribarum indolem arbitriumque, partim tamen e diversis Cephalaenae fontibus et archetyporum varietate repetendam esse confirmaverim. Ad has res spectantia ne illa quidem neglegi licebat, quae per se considerata leviora interdum videbantur, ac sperarim adnotationem e Palatino aliisque codicibus deprompta ea fere exhibituram esse, quae et ad emendanda epigrammata et ad graviores illas quaestiones pertractandas nonnihil adiumenti adferre possint.

Meleagreis, Philippicis, Agathianis, aliis promiscue congestae, ex adnotatione, opinor, apparebit et ex eis, quae supra de capitibus Planudeae exposita sunt quaeque p. LXXXII sqq. adduntur.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Epigrammatis libri VII Simonideis s. Ps.-Simonideis editionum Bergkii, Hilleri, Crusii, Hauveti numeros in adnotatione huius voluminis adponere supersedi; quos in hanc tabulam (una cum numeris inscriptionum Pregeri) conferre malui ita, ut uncis circumscripti indicarent ea epp., quae quisque editorum a Simonide abiudicavit, diducti notarent ea, quae mihi, si non a Ceo orta, at nec ab arte nec ab aetate poetae aliena videbantur.*)

VII	Bgk.	Hill.Cr.	Hv.	Pr.	testes epp. originis Simonideae
20	[180]	[116]	—	—	A Pl (adesp. C)
24	[183]	[118]	[59]	—	AL Pl
25	[184]	[119]	[60]	—	A ^{ar} CPl
77	[129]	[114]	[54]	[256]	A C, Ar. ^{sch.} , Liban. (Tzetz.)
177	126	[113]	[57]	—	C
248	91	77?	3	200?	C (adesp. Her., Diod., Ar., Pl)
249	92	78	1	21	C Cic. (adesp. Her., Lycurg., Diod., Strabo, Pl, Suid.)
250	[97]	82, 1 sq.?	[26]	[5]	C (ad. Plut., Ar., Ar. ^{sch.} , Pl)
251	99	[84]	29	—	C (adesp. Pl)
253	100	85	28	[8]	C, Ar. ^{sch.} (adesp. Pl)
254	108	[92]	[35]	—	CPl (ep. non scr. ante a. 457)
254 ^b	127	107	[52]	—	C
257	101	[86]	62?	[274]	Ar. ^{sch.} (adesp. CPl)
258	[105]	[89]	[32]	—	CPl
270	109	93	36	—	CPl
296	[142]	[128]	[66]	[269]	C Ar. ^{sch.} (adesp. Ar., Diod.)
300	[123]	[112]	[56]	—	CPl
301	[95]	[80]	[24]	—	CPl
302	121	103	48	—	CPl
344	110	[110]	[23]	—	CPl

*) De Simonideis epp. ab Aristide allatis nunc conferatur editionis Keilianae oratio XXVIII (p. 162 sq.), unde scripturas Aristideas has transfero: ad 248, 2 τέτταρες Ar.^{A.S.Q.T} (codd. Laurent. 60, 3; Vrbinas gr. 122; Vatican. gr. 1297, Laur. 60, 8), τέσσαρες Ar.^U (Vrbins. 123), ad 248, 1 τετρηκοσιης Ar.^Q; ad 250, 1 ἀγμῆς Ar.^{S^{ac}}, ὁπὸ Ar.^{S^{ac}}, ξυλοῦ Ar.^{S^{pc}}; 250, 2 αὐτῶν Ar.^{S.Q.T}; 250, 3 δουλοσύνης Ar.^{U.T} — σύνας Ar.^{A.S} — σύν^ηας Ar.^Q; 250, 4 ναυμαχίης codd. — χίας ed. Iunt.; 5 ἡμιν Ar.^{Q^{ac}.T} ἡμῖν Ar.^{Q^{pc}.A.S.U}; ad 296, 1 ἐκρίνεν Ar., 2 πόληας Ar.^Q, 5 verba οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ — πληθ. (7) om. Ar.^{U^{ac}}.

VII	Bgk.	Hill. Cr.	Hv.	Pr.	testes epp. originis Simonideae
347	[98]	[83]	[27]	[4]	Favorinus (adesp. P Plut.)
348	169	161	89	253	CPl (adesp. Athen.)
349	—	—	—	—	C (adesp. Pl)
431	[182]	[117]	[37]	—	C? (adesp. Pl C?)
442	103	88	30	—	CPl
443	[106]	[90]	[33]	—	C
496	114	97	[42]	—	C
507	[124 ^a]	[115]	[58]	—	C (Alex. Pl; cf. p. LXXXVIII)
507 ^b	124 ^b ?	105	50	—	C
508	[Emp. 2]	[Emp. 1]	—	[40]	C (adesp. Pl, Emped. Diog.)
509	118	101	[46]	—	C
510	119	[111]	[55]	—	CPl
511	113	96	41	—	C
512	102	87	[31]	—	C (om. nom. post ep. 344 Pl)
513	115?	98	[43]	—	CPl
514	120?	102	[47]	—	C
515	117	100	[45]	—	CPl
516	128	108	[53]	[255]	CPl
647	116?	99	[44]	—	C? (Samii Pl, Simiae C?)
677	94	79	2	20	Herod. (adesp. P)

Leonidea epp. qua ratione in editione Geffckeniana et in sylloge Planudea inter se excipiant, tabula illustrandum videtur, ut institutus argumenti genere ordo (Planudeus) appareat quantum differat ab eo, quo Geffcken epp. examinato originis tempore continuanda suscepit; quo ordine simul poesis Leonideae progressus aliqua certe ex parte adumbrantur, si quidem priora epp., prout ab Asclepiade, Hedylo (Posidippo), Callimacho, Anyte pendere videantur (3—25; 34 sq.; 39 sqq.; 51 sq.), deinde quae ipsam Leonidae artem et cynicae disciplinae studium praeferant (76 sqq., 91 sqq.), editor Tarentini discernere conatur.

G.	P VII	Pl cap.	titulus capituli	G.	P VII	Pl cap.	tit. capituli
3	283	19 ^b 20	εἰς ναυαγῆς.	14	466	25 ^b 4	εἰς νιούς
4	652	19 ^b 14	εἰς ναυαγῆς.	15	452	6 ^a 20	εἰς ἄνδρας —
5	654	19 ^b 18	„ „	16	655	5 ^b 11	οὐκ ἐπισήμους
6	273	19 ^a 11	„ „	17	740	5 ^b 23	„ „
7	266	19 ^a 4	„ „	22	35	22 ^a 21	εἰς ποιητάς
8	264	19 ^a 2	„ „	23	719	—	—
9	665	—	—	24	13	22 ^a 53	εἰς ποιητάς
10	503	19 ^a 34	εἰς ναυαγῆς.	25	19	22 ^a 33	„ „
11	163	11 ^a 1	εἰς γυναῖκας	31	478	5 ^b 19	εἰς ἄνδρας —
12	656	5 ^a 36	εἰς ἀνδρείους	32	480	5 ^b 21	οὐκ ἐπισήμους
13	463	11 ^a 20	εἰς γυναῖκας	34	455	17 ^a 5	εἰς μεθύσους

G.	P VII	Pl cap.	tit. capitis	G.	P VII	Pl cap.	tit. capitis
35	422	6 ^a 19	εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισήμους	86	504	19 ^a 35	εἰς ναυαγῆσ.
				87	506	19 ^b 19	" "
36	448	—	—	91	736	—	—
37	449	—	—	92	648	1 ^a 15	εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας
39	316	7 ^a 10	εἰς ἀρχαίους				
40	408	22 ^a 18	εἰς ποιητάς	93	731	—	—
43	440	5 ^b 16	εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισ.	94	67	26 ^b 2	εἰς φιλοσόφους
51	198	21 ^b 5	εἰς ὄρνεις	97	472	5 ^b 8	εἰς ἄνδρας —
59	657	23 ^a 4	εἰς ποιμένας	98	472 ^b	5 ^b 8	οὐκ ἐπισήμους.
76	726	—	—				
85	295	19 ^a 20	εἰς ναυαγῆσ.				

1 l. 4 ab ima scr. '90^r—96^v' 3 1 cf. VI 275, 4 τῷ καὶ τήνα καλὸν Ἄδ. χρίει (adn.) l. 5 scr. 'Orph., Musaeum, Linum' l. 20 '525.745 in Call. et in Ib.' l. 25 '713 in Er.' l. 5 ab ima 'Phaenocritum' 5 1 (adn.) Paschii inscriptio exhibuisse vid. totum dist.: ἄδ' ἔλαχ. νασίτις — θανὼν ἔλιπεν (2, 3 sq.) 3 ὦ Κρονίδαο τὸ νεῦμα τὸ παγκρατές Hilberg 6 4 scr. 'A. Pl' 11 cf. 383, 8 ἀπ' ὠδίνων (verba in eadem vs. sede a Philippo ac Paulo collocata, v. ad 554, 4) (adn.) l. 2 cr. 'adscriptis C' 9 3 scr. 'L' (et in adn. 'subiungit L') 10 ἡρώω 12 de epp. 9 sq. (in Orpheum) cf. Maafs Orph. p. 136 10 11 ep. VII 11 est ap. lr. p. 93 inter epp., quae in Erinnam scripta vel ei tributa sunt, haec: VI 352; VII 11; IX 190, 26 (66); VII 12 sq., 713 (quibus epp. IX 184, 571 adnectuntur) 11 3 ad Leonidam fort. ep. 12 referre malis cl. 408, 3 ἄρτι-ἄρτι, 648, 1 εἰς Ἀχέροντα, 726, 3 ἡλακᾶτην; si recte tribuitur Leonidae, et unde ortus sit geminus qui seq. titulus (Λεωνίδου οἱ δὲ Μελεάγρου) et ep. 13 Meleagro vindicandum esse sua sponte apparet 6 cf. VII 167, 5; Kb. 576 ἄρτι με γενομένην 8 διὰ πλ. κ.: similiter ἐπὶ πλατὺ κῦμα scripsit Gaetulicus, Leonidae imitator (V 16, 3) 11 ἄγειν δὲ χοροὺς Headlam 12 1 sq. cf. Kb. 242, 4 ἡ δ' ἐτύμως 6 μετὰ μούσας ἀθανάτας praefert Finsler p. 49 (at dativo, non accusativo suffragatur versus ab ipso Finslero allatus IX 571 ἐν Μούσαις δεκάτη) 13 3 distichon in Sappho (praecedente Archelai s. Asclepiadis ep. in Alexandrum, Pr. 279, 3 sq.) exhibet etiam cod. Bodl. Lat. class. d. 5; cf. Journal of Phil. 24, 161, ubi de cod. egit Rob. Ellis, qui me de epp. a se in Bodl. inventis per litteras quoque benignissime certior fecit; epigrammati VII 15 praemissus in B. titulus 'Ἐπίγραμμα εἰς Πέργαμον Ἀσίας περὶ Σαπφοῦς' (cf. Doni Inscr. p. 336 'Pergami Asiae'), Graecis verbis (αοιδῶν praebet Bodl. cum M_{2,3}, θηλειῶν cum Cyr.) superposita est interpretatio Latina 'nomen mihi sappho tantū autem prestan-

tior sum (δ' *υπερεσχον* B.) cantilenis mulieribus viris quantum meonides (*ομαιονιδας* B.)' 14 13 sq. imitatur Lauren Tarentinum: cf. *πάντας ἐπ' ἡελίου* 715, 6 15 5 *εἰ δῆεις* 'si nosti' Reiske 6 *ἔξοχον ὦν* Headlam 7 cf. eiusdem Antipatri 369, 3 *κεῖται δ' ἀμφήριστος* 16 1 ἢ τὸ γεῶδες (*ἄχθος*) Reiske; post VII 19, 3 duos versus intercidiisse putat Geffcken 2 affert G. *δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος* (VI 306, 10); cf. etiam Kb. 710, 2 3 sqq. (adn.) scrib. 'c. 22, 28' et 'Pl.^a c. 25, 28' 17 7 *ἄλλ' ὁ πρόπας σε (αἰών)* Blaydes 9 propter initium simile epp. 22 et 708 a Simia Dioscoridem pendere non contendas, nedum hexastichon in Soph. Dioscorideae in poetas epigrammatum syllogae vindices (adn.) l. 8 ab ima scr. 'cf. ad l. 2' 18 1 Simiam imitatur Hegesippus (320, 1 *ὀξεῖαι πάντα — ἄκανθαι*) 1 (adn.) scr. '*πεταλὸν* Reiske (Br.)' 19 8 cf. Reitzenstein p. 167 26 7 Dioscoridae versus 31, 9 conferendus est cum Theocriteo (XVI 30) '*ὄφρα καὶ εἰν Ἀίδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης*' 27 1 sqq. epp. VII 33 et 34 exstant in cod. Gott. Phil. 29, cf. G Meyer p. 9 28 6 confert Geffcken Pind. Isthm. I 64 (adn.) l. 11 ab ima post 'Mitth. des arch. Inst. in Ath. V 83' adde 'Bergk. p. l. II^a p. 301' 29 5 *ἄρποιτο* Reiske 31 3 ep. VII 38 codex Matrit. 53 (ap. Ir. p. 178) auctoris nomine omisso vitiose sic tradit: *θεῖος Ἀρ. ὑπ' ἐμοὶ νέκυσ, εἴ τινα κεύθει Κωμικῶ ἀρχαίης μνήμα χοροστασίας* 3 sq. (adn.) adde 'infra litt. μ C adpinxit ὦ' 9 (adn.) scr. 'Ran. 953, 1004' 32 7 sqq. exstant epp. 41 et 42 ap. Ir. p. 89, in sylloge Callimachea (codicis Matrit. 24), quae haec epp. continet: VII 41, 42, 525; 518; 78, 5 sq.; 80; 453, 558 (s. Pl. c. 20^a 1 sq., cf. p. LXIV not.); 271, 272; 459, 729 (Plan. 11^b 12 sq.); 522; 519; 447; 520; IX 565 sq., 336; XI 275; VII 451; 521; 317; 517; 460; V 5. In hac igitur sylloge desunt Callimachi epp. Palatina ea, quae in Planudea vel omittuntur vel alio atque Callimachi nomine inscribuntur. (Praeter VII 558, 729 accessit ep. a Call. alienum VII 78, in Callimachi discipulum, Erat. Cyrenaeum compositum; ep., quod Callimacho tam a Planude quam in Pal. tribuitur, VII 524 sylloge Matrit. non recepit; at ep. 89 inter epp. *εἰς φιλοσόφους*, 471 inter Platonica cod. exhibet.) Si VII 41 sq. recte tribuuntur Diodoro; epigrammatis 38—42 fragmentum servatur sylloges Diodoreae, auctum Antipatri in Aeschylum te-trasticho (39), quod Diodoreo in eundem accessit 10 cf. Dilthey Cyd. p. 15 33 2 *ἀμφὶ καὶ ἀθανάτ.* Meineke 5 sq. v. Rohde Gr. Rom. p. 87 36 2 de ignis vi expiante et consecrante cf. Rohde Ps.^a I 31, II 101 5 καὶ γόος ante FG. Schm. ci. Emperius; *κόνις*? 8 sq. (adn.) adde 'Ammian. Marcell. 27, 4, 8' 38 3 *γυναικὸς οἷστρος* 'pazzo amore per una donna' Piccolomini 39 4—5 (adn.) post 'Paus. IX 38, 9' adde: *τούτου δὲ τοῦ*

Χερσίον καὶ ἐπίγραμμα οἱ Ὀρχομένιοι τὸ ἐπὶ τῷ Ἡσιόδου τάφῳ μνημονεύουσιν; cf. quae de ep. VII 54 eiusque auctore disserit Wendling De peplo Ar. p. 52 sqq. 40 3 ep. 55 invenitur ap. Ir. etiam p. 95 in sylloge Simonidea, quae exhibet tamquam *Σιμωνίδου ἐπιγράμματα* haec: V 160; VII 302, 346 (in Plⁱ hoc Luciani? ep. nullo intercedente lemmate Simonideo 302 adnectitur), 254, 258, 344, 344^b, 512; XVI 26; VII 301, 348 sq., 510, 513, 515, 20, 22 (v. p. XLV), 24, 25, 300; IX 757, XVI 84 sq., IX 758, VI 52, V 158; XVI 2 sq., 60, 204, 232; IX 147, 683; VII 516, 270, 55 (etsi ep. Alcaeï est apud Plan. ut in P), 442; interpositis alienis epp. (747, X 108, IX 327, 394, X 61, VII 125) ultimum syll. Simonidea praebet ep. XVI 82; epp. VII 251, 253 exstare in syll. Alcaeï ne mireris, v. cap. 5^a 18—23 41 2 cf. X 124

42 9 de formis *Φερσεφ.* et *Περσ.* cf. Finsler p. 46 43 1 (adn.) post 'Sternb.' adde 'qui Socraticum post Platonem obisse e Platonis vita West. p. 387 colligit, at cf. Susem. I p. 181' 45 3 auctor ep. 63 (nec Diodorus nec Iulianus aut, cui Weigand dist. trib., Diogenes) utitur verbis Antip. Th. 530, 1 *νεκροστόλῃ δέξο με πορθμεῦ*

(adn.) l. 10 ab ima scrib. 'VII 165. 426' 46 11 sq. versus Leonideos imitari vid. Zonas VII 365 48 11 *χυμὸν*: cf. VII 377, 4

(adn.) l. 2 scrib. 'θρς' l. 8 ab ima '7 ἰοῦν' l. 3 ab ima 'supplevit man. similis ei, quae' 50 4 cf. Rubens. Griech. Epigr. p. 95, 3; 101, 1 51 1 cf. Rub. Gr. Ep. p. 184 (p. 3. 17. 61 et quae ad ep. versiones notavit p. 74. 90. 136, praef. 274) 11 *στενὸν ἡρόιον* Wachsmuth, ὑπὲρ ἡρ. Rub. (cf. Kb. 214, 1) 52 1 cf. 701, 5 (Diod.) claus. *ἡ γὰρ ἐφάκει* 53 (adn.) l. 19 ab ima scrib. 'epp. 27'

54 5 ep. 77 est in ap. Buh. p. 131 (n. 4) 7 *ζῶντ'*: cf. Junghahn Quaest. Sim. p. 17 9 scr. 'A. Pl' 9 sq. (adn.) scrib. 'eiusdem vid. etiam ep. 716'; ordinem epigrammatum 78 sq. et 461 sq. sic congruisse, ut utroque loco Dionysii epigramma Meleagreo praecederet, olim putabam 55 ep. 78, 5 *Ἀγαλοῦ* cod. Mat. ap. Ir. 89 (cf. ad 32 7 sqq.) 10 *βλάξ γ' ἀργεῖ* (κοτέων) Unger 56 3 ep. 80 est ap. Ir. 89 (inter Callimachea) 58 5 de auctore ep. 82 cf. p. LIX 8 epp. 83. 84. 86. 90. 615—619 a Lobone Argivo condita esse, non tantum ex eius libro *περὶ ποιητῶν* (cf. Diog. I 112) in Diogenis Vitas transisse duce Bergkio (et Schneidewino) censet Benndorf (p. 34) comprobaturque coniecturam Pr. (cf. Bgk. p. l. II⁴ 285) 60 2 (adn.) de lemmatistae notula v. Suid. s. v. *Θαλῆς* 7 ep. 86 exstat in ap. Buh. p. 131 (n. 9) conversum in hanc formam: *τὴν Μ. ἄδικον παύσανθ' ὕβριν* (!) — *κλειτὴ ἔχει Σαλαμῖς*; affertur autem ep. extra ordinem Pal. in ap., ubi praemissis epp. 82, 131 sq. (n. 6—8) subiciuntur epp. 86, 144

62 1 (*ἡμνο'*) *ἐφησθεις* Jac., *ἰανθεις* Lehrs 3 (adn.) ep. 89 ex edd. Planudeis Callimacho tribuit demum Pl^s 6 scrib. *Μυτιληναῖον* 6 (adn.) post 'Thr. p. 26, 3' adde 'O. Schneid. Callim. I p. 404' 63 1 *εἴ' ἄγε* Blaydes 7 *φῆσε* proponit repudiat.

que O. Schn. 8 cf. XVI 243, 4 *χώρει τὴν κατὰ σαντὸν ὁδὸν* (Antistii) 64 6 *ἤγαγεν Ἑρμῆς*: cf. Rohde Ps.³ 388, 8 *ἄρτι* iam Korsch proposuit 68 paginae inscriptioni adde 'Plan. l. III^a c. 28, III^b c. 26' 1 (adn.) scrib. 'Platoni tr. Diogene teste auctor libelli *περὶ παλαιᾶς τρυφῆς* (cf. ad ep. 669)'. Turbatus videtur ordo epp. apud Diog. III 29—32 et sic restituendus: praemittuntur verba *δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε τὰ ἐπιγράμματα, ἃ καὶ πρὸς αὐτοῦ γενέσθαι εἰς αὐτούς* (sequuntur epp. 669 sq., 99 in Astera et in Dionem) — *ἐπὶ τῷ τάφῳ* (III 30); iam continuanda puto verba *ἔχειν τε Ἀρχαιάνασσαν, εἰς ἣν καὶ αὐτὴν οὕτω ποιῆσαι* et epp. 217, V 77—79; his demum subiungenda, quae inter *τάφῳ* et *ἔχειν* interposita sunt, *ἀλλὰ καὶ Ἀλέξιδος, φασίν, ἐρασθεῖς καὶ Φαίδρον τοῦτον ἐποίησε τὸν τρόπον* cum ep. VII 100 (post *ἀπωλέσαμεν* pergit verbis *φασὶ δὲ καὶ τὸ εἰς τοὺς Ἑρετριέας αὐτοῦ εἶναι* III 33). Diogenes igitur septem epigrammata (VII 669, 670, 99, 217; V 77—79) ut Platonis se ex Ps.-Aristippo (*Ἀρίστιππὸς φησι δηλοῦν — ἔχειν τε*) sumpsisse testatur; unum, si ipsius verba spectamus (*φασίν*), ep. in Alexim VII 100 Laertio aliunde, certe non ex uno Ps.-Aristippo notum erat; verum hoc ep. una cum illis septem a scriptore libelli *περὶ παλαιᾶς τρυφῆς* exhibitum fuisse non negarim 69 (adn.) l. 6 scrib. '(sed) ab hoc (Dioscoride) auctor ep. 100 pendere vid. Reitzensteinio, qui ep. in Alexim Ps.-Platonicum e Dioscorideo (V 55) expressum omniaque ab Aristippo Platoni tributa post Dioscoridem scripta esse censet'; et quoniam unum certe, ep. in Archeanassam, iniuria ab auctore libelli *περὶ παλ. τρ.* Platoni vindicatur, sane de huius testis fide, quatenus Platonica profert, addubitari convenit; itaque et eorum sententia, qui epigrammata quae Platonis nomine feruntur omnia pro adulterinis habent, et Reitzensteinii opinio de imitatione Ps.-Platonica epigrammatum Dioscoridis et Asclepiadis, licet multis mirae ac perversae videantur, certis tamen argumentis refelli nequeunt (cet. cf. Wilamow. Antigon. Car. p. 48) 3 *νῦν ὅτε 'μηδὲν Ἀλέξιδος' ὅσον μόνον εἰπά τε 'καλός'* proponit Wilamow. 70 1 *οὐ γὰρ ἀθυμῶν*: cf. 620, 3 (Diog.) *καὶ γὰρ ἀθυμήσας* (adn.) l. 7 ab ima scrib. 'erasus vid. num. 9' 73 1 (adn.) *χαλκῆν* Hesych. M.: libellum Pseudo-Hesychii *περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν* a me dici monere vix opus; scripturam *χαλκῆν*, quam 'miro errore' ortam Flachius iudicat, a Ps.-Hesychio apparet sumptam esse e Laertianis, quae praecedunt, X 15 *ἐμβάντα αὐτὸν εἰς πύελον χαλκῆν*. Subditicium libellum neglegendum fere putabam in adnotatione; exstant autem, si cuius ea referri intererit, apud Ps.-Hesych. praeter ep. 128 (ad quod libelli mentionem feci) duo Laertiana haec: VII 106 (Fl. 21, 19), 115 (Fl. 8, 3) et epigrammatis in Philistionem 155 versus duo priores sumpti e Suida (Fl. 51, 3) 74 8 *δαπέδῳ*

Ζηνός: cf. Kb. 243, 6 *ἐν μακάρων δαπέδῳ* 76 suppl. inser. pag. sic: 'Plan. l. III^a c. 6, c. 28' 10 *ὅν ἐνεῖσα* (cf. 172, 6)?
 77 6 *στόμασι* Ps.-Hes. 7 verba *ἀλλ'* — *ἴσως* om. Ps.-Hes.^{B.C} (Fl. p. 8, 5) 78 inscr. pag. 'Plan. l. I^b' 1 sq. (adn.) cr. 'si Zenodotus stoicus, discipulus Diogenis Bab. ep. 117 condidit, Meleagrum potius stoici, quam Zenodotum Gadarensis imitatore fuisse per utriusque aetatem suspicari licet' 80 inscrib. pag. 'Plan. l. I^b, l. III^a c. 28' 81 1 sqq. cf. Alexis apud Athen. 161^b (220 K) *ἀποκτείνας γέ πον, οὐκέτι γάρ ἐστ' ἔμψυχον*
 82 3 cf. *καθαρῶ πυρὶ γυνὴ καθήρας* Kb. 104, 1 (adn.) l. 10 ab ima rest. 'in Ariston.' (sc. Aristonem) 83 1 ep. 125 fort. Leonidae: v. IX 24 3 *μεῖζον*: cf. 235, 4 86 5 (adn.) adde '*ψυχὰ P*'
 87 3 cf. Cougny III 161, 3 *ὁ δ' ὄλμον κρεῖας ἔχοντος πτισσόμενος ἔβόα· πτίσσετε τὸν θύλακον* 7 ep. in Gorgiam exstat ap. Ir. inter Platonica; codicis Matrit. (24) sylloge prior Plat. exhibet (p. 92 sq.) epp. haec: IX 747, 759, 751, 748 (*Πλ. τοῦ νεωτέρου*); in altera (p. 103) reperiuntur XVI 13; IX 483, 358; VII 256, 259, 669, 670, 100, 134, 471, 217, 99; V 77—79; XVI 248, IX 39, 44, 51 (septimi libri Palat. desunt epp. in naufragos 265, 268 sq.; VII 35 Matrit. refert inter epp. in poetas)
 88 1 cf. E. Preuner Herm. 29, 552 89 1 ep. 137 ab eodem conditum esse ac praecedens (Antipatri) non putem, cf. tamen VII 629 90 4 *θειοδόμου τέλχενς ἔρκος*: cft Reitzenst. IX 104, 4 *θειόδομον στέφανον* (Alphei) (adn.) l. 2 scribe. 'Pl^E III c. 14, 15'
 91 6 *ὦνερ*: cf. Geffcken Leon. p. 53 7 sqq. (adn.) post quatuor epp. Themistoclea 73 sq., 237, 235 (cf. p. LI ad c. 5^a 4^b) cod. Matrit. (24) epp., quae in Planudeae capita 13^{a. b} *εἰς ἥρωας* recepta sunt, exhibet fere omnia (desunt tantum epp. VII 150 e priore, 746 ex altera syll.), continuanturque ita, ut ordinem editionum Plan. integrum servant (excipiunt igitur inter se epp. 138, 137, 140, cf. ad p. 88, 6 sqq.); his Planudeis inserta sunt ap. Ir. tria Pepli epp.: 49 (post VII 141 in Protesilaum), 59, 46 (post XVI 29 in Hectorem) 92 8 lemmatis verba scripta videntur ab L, sed alio atramento obducta esse a C 10 *δωμήσαν*: cf. 748, 1 *δωμήσατο* (Antip.) 93 10 cf. Rubens. Gr. Ep. p. 3, 17 quaeque ad Hungeri Heldique versiones adnotata sunt ibidem p. 75, 90 12 Asclepiadem imitatur Barbucalus IX 425, 1 *ἄδ' ἐγὼ ἀ τλάμων* (*ἄπολις πόλις*, cf. Real-Encycl. s. voce Barbuc.), idem auctorem epigrammatis VII 56 (cf. 56, 4 et IX 425, 4)
 95 7 *ἀσπίδα τέλνας* (Archiae): simili vs. clausula *δόρυ τέλνας* utitur Chaeremon 720, 1 (*ἡνία τέλνας* Il. E 262) 98 1 cf. Rub. Gr. Ep. p. 4, 17, 75, 90 101 7 (*γέλωτι μίξας* Ps.-Hes.) | *Νικαιεύς* Orelli 102 inscriptioni pag. post 'c. 15' inserte 'III^a c. 25, l. I^b, III^b' 10 cf. *τρεῖς ἑτέων δεκάδες* 557, 1 Cyri poetae, cui non ignotum fuisse vid. ep. 157 (cf. XV 9, 6 sqq. cum 157, 4)
 104 6 (adn.) adde 'Susem. II 551' 7 ep. 160 est ap. Ir.

p. 91 inter epp. Anacreontis (sequuntur VII 226, VI 134)

9 καρτερός ἐν πολέμῳ L. Weber 11 v. Rub. Gr. Ep. p. 184

105 3 (adn.) praeter signum $\times$ adpinxit C litteras $\tilde{\Lambda} \tilde{\xi}$ (λείπει
στίχος, sc. ultimus ep. vs. in p. sq., 230, subiunctus) 106 1 cf.
Geffcken p. 51 (adn.) l. 10 scrib. '557' pro '559' 107 9 cf. Kb.
77, 4 ὀρφανὸν ἐν μεγάροις παῖδα λιποῦσα πόσει 113 3 cf.
p. LIV (ad c. 15) 5 clausulam ἱερὸς ὄρνις cum Mnasalca Rhia-
nus (XII 142, 3) f. petivit ex II 407 6 τᾶσδ' ἐπ' ἄτερ δείους
Korsch 113 11—115 10 de epp. 172—174 cf. Rub. Gr. Ep. p. 4, 18,
61 sq. (Hungeri, Heldi Schochique versiones) et quae adnotavit
Rub. p. 75, 90, 137, 179; ep. VII 173 ab L. Alexandrino compo-
situm mecum consentit Rub. (dissentit Geffcken) 114 9 imi-
tatur Leon. Alex. Antipatrum: cf. 637, 4 νηὺς δὲ πρὸς αἰγιαλούς
ἔδραμεν αὐτομάτῃ (ll. B 408 αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε) δείλῃ:
confert ὁψὲ (174, 6) Rubens. 118 1 f. εἰς αἰῶν' ἄσινῃ τείνοις
βίον, cf. εἰς ὀλίγον τείνας μηνῶν μέτρον XII 171, 3 (eiusdem poe-
tae, Dioscoridae), IX 187, 5 119 2 de lemmate ep. cf. Finsler
p. 150, qui τεθαμμένον post τελευτήσαντος excidisse suspicatur

120 5 sqq. ἐσπέριοι — ἡῶοι δὲ (Mel.): cf. 517 ἡῶοι — ἡελίου
δὲ δυομένον (Callim.) 121 12 (ἐπ' ἀδελφῷ) προφθιμένῳ
Heck. 122 6 τῆλε πάτρας: cf. 552, 6; 376, 5 123 3 cf.
Kb. 256, 7 οὐχ ἦψαν γὰρ φῶς τὸ γαμήλιον 124 1 cf. etiam
Kb. 576, 3 ἀπλήρωτ' Αἰδὰ τί κτλ. 3 ep. 187 elementarium ordinem
fragmenti Phil. (Αὔσονίη 185, Ἀρτι 186, Δύσδαιμον 188, Ἡ γρηὺς
187) turbat; sedes duorum epp. permutatas esse suspiceris, ut
continuarentur querelae similes in Plutonem prolatae: Αἰδὴ τί
διέλυσας et Αἰδὴ τοῦθ' ὁσίως κέκρικας (nisi forte ἃ γρηὺς Νικῶ
s. ἃ γρηὺς ἡ Ν. restituere mavis); iteravit distichon A post ep.
344, unde Plan. sumpsit, qui ductus sine dubio verbis ἡ γρηὺς
parum apte in cap. 10^a (εἰς γέροντας) rettulit ep. in filiam matre
superstite abreptam; ob eam ipsam causam fieri poterat, ut ep.
ante 345 (cf. γῆρα τῷ μακρῷ κεκοίμημαι) in Cephalana iteraretur:
nam locum habebat ep. 187 inter epp. 181—188 in novas nuptas
virginesve condita et in serie Philippica epp. 183—188 (non
inter Ps.-Simonidis Aeschrionisque versus), si recte Philippo
vindicaretur ideo, quod Nicus mentio fit et in hoc et in certo
Philippi ep. IX 89 125 3 cf. 712, 5 126 3 titulus gemi-

nus Ἀνύτης οἱ δὲ Λεωνίδου facile oriri poterat, si ante ep.
Alexandrini simile poetriae a Leonida expressum intercidit
4 (adn.) scrib. 'ἐπιτάφιον ἀκρίδος? Lar' 127 4 (adn.) scr. 'ep.
Mytilenaeo tribuit Menk, Antiochensi Reinach' 11 'C. Pl'

128 8 δι' ἀγλώσσον φθεγγομένα στόματος: cf. ad 641, 2, ubi
similes locutiones afferuntur 130 10 Meleagrum imitatur
Marianus schol., cf. 196, 6 cum IX 668, 11 ὅς δὲ μελίζει ἀντρω-
δὸν τέττιξ φθέγγματος ἁρμονίαν 131 9 cf. Maafs Orph. 234

11 ἐπούδειος Jac. 132 6 μνήμα Heck.; Athen. 436 d (ἡρίον ὥρ-
 θωσαν) cft Geffcken 133 (adn.) l. 4 scr. 'λοιμὺς δε C' 139 (adn.)
 l. 2 post '456, 3' scrib. 'Meleagreis similia inveniuntur ap. Kb.
 682, 5' 140 8 καταβέβρωκεν L (errant Dübner alii) 144 2 πολυ-
 ψαμάθους σ' ὥσεν ἐπ' ἡμόνας Polak 145 1 νεὸς Schneidewin
 4 κεῖμαι δὲ ῥακελὸν Emperius 5 cf. Hungeri et Heldi ver-
 siones apud Rub. Gr. Ep. p. 5, 19 (75, 90) 146 5 sqq. (adn.)
 adde: 'falluntur, qui (v. Weisssh. p. 50) Ps.-Aristippi inter-
 pretationem secuti cum Diogene et Athenaeo ep. eroticis ad-
 numerant, cf. Reitzenst. p. 183' 5 (adn.) post 'Πλάτωνος κατ' Ἀθ ἡ-
 ναίου sch. B' adde 'cf.: ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν Πλάτων οὐκ Ἀρχεάνας-
 σαν — ἡγάπα; ὥς καὶ ἄδειν εἰς αὐτὴν τάδε Athen. 589 C'
 eam quae sequitur notam supple sic: 'Platoni ep. Diog. tri-
 buit duce Ps.-Aristippo, Platonis obtrectatori ignoto vindicat
 Bergk, qui ep. a maligno homine, f. peripatetico philosopho,
 ad diffamandum Platonem fictum esse suspicatur' 8 ῥυτίσιν
 Blaydes | scripturam insiticiam πικρὸς ἐπεστίν (Athen.) patet
 fictam esse ab eo, qui verba amatorio argumento accommodare
 studebat 148 2 cf. Finsl. p. 54 sq. (adn.) l. 9 ab ima scr. 'in-
 ductum est signum' 151 6 cf. Philod. XI 31, 1 (ψάσματα), XI 44, 4
 (χιογενῆ πρόποσιν) 7 v. Kb. 576, 3 153 4 cf. VI 281, 6 παρθενικήν
 ἐτίναξ' ἐνθα καὶ ἐνθα κόμην (Leonidae) 9 κεῖτ' ἀμυρίπνοους
 Headlam (similiter Jac.) 154 2 cf. quae de simili fortuna mu-
 lieris Trallianae monet Plin. N. H. VII 3, 34 155 3 ep. 226 est
 ap. Ir. p. 91 inter Anacreontea, cf. ad p. 104 7 6 v. VII 302, 2
 10 Λαρισαίεα (L Λαρισέα s. Λαρισαῖον scribere poterat): cf.
 p. X, Finsler p. 151, Weisssh. p. 30 156 3 sqq. ep. 228 est in ap.
 Buh. p. 134 (n. 19), ep. 229 (quod iteratur in P post ep. 721) in
 eodem ap. p. 162 (n. 133) invenitur (cf. p. XXVIII sq.) 157 3 sq.
 tertium distichon epigrammatis 229 (Dioscor. in Thrasyb.) ex-
 stat etiam apud Ps.-Plut. mor. 241 a (Lacaen. apophth.) inter-
 polatum ἄδακρος [καὶ ἰλαρὰ] θάπτω (adn.) l. 2 ab ima
 scr. 'C' pro 'J' 159 8 scrib. 'epp. 233—240' 162 1 cf.
 epigrammatis 237 versio Schochiana ap. Rub. Gr. Ep. 62 (adnot.
 p. 137, praef. p. 274) 3 οὔρε' ὁμοῦ καὶ πόντον: cf. IX 707, 3
 βένθος ὁμοῦ καὶ ἄρουρα 7 sq. Θεμιστοκλέους ἵνα πρῆγμα
 Κηρύσση Μάγνης σηκὸς ἀποφθιμένον conieci, Θ. ἵνα σηκὸς
 Κηρ. Μ. δῆνε' ἀποφθ. praefert Sitzler 9 ep. 238 ap. Ir. est
 inter epp. Anytes; sylloge Matrit. (ap. Ir. p. 92) tamquam Any-
 tes epp. continet tredecim, quae adlata sunt p. 126 ad ep. 190
 (Anytae tribuitur ep. 238, quia epigrammati 236, Anytae a
 Maximo vindicato, tetrastichon Adaei in Planudeae codicibus
 nullo intercedente lemmate adnectitur: cf. p. XXXV) 11 unci
 verbis τὸν πατ. Ἀλ. adpositi deleantur 163 2 (adn.) scrib.
 'Bergkio (ep. ad Philippum V et Alcaeum referenti) adversatur
 Reitzenst.' 9 ἦν τις ἀείρη et ἐρευνᾷ (s. ἔρηται) Blaydes

164 2sq. (adn.) post 'Ptolemaeum fuisse — fratrem Philometoris et Physconis suspicatur Reiske' adde 'pro Philometoris filio illum rectius f. habet Clinton'; ex ep. Sidonium non post a. 170 natum esse colligas 7 ἐν δόμυχος? 165 (adn.) l. 2 scrib. 'Polyb. 33, 5, 4' 167 (adn.) l. 2 ab ima adde '720' ante '721' 169 3 de Alcaeï ep. 247 cf. Reitzenstein p. 91 6 Alcaeum imitatur Barbucalus, cf. IX 426, 4 (Real-Encycl. s. v. Barb.) 7 sq. cf. XVI 6 ἀ δὲ Φιλίππον δόξα πάλαι θείων ἄγχι βέβακε θρόνων 170 epp. 248—254 videntur (excepto ep. 252) sumpta e sylloge Sim.; de epp. Simonideis cf. etiam quae proponuntur a Pregero N. Phil. R. 1897, 129, ab Iac. Sitzler Jahrb. 1894 (p. 225 sqq.) et 1898 (p. 132 sqq.), a Wilamowitzio Gött. Nachr. 1897, 306, a Wilhelmo Ephem. 6 Febr. 1899 (hexastichon ab Aristide traditum ep. 250, quod Simonidis aequali tribuit Hauv., totum pro genuino habet Sitzler, pro ficticio Keil; epp. 251 et 253 a Sim. in Graecos apud Plataeas occisos scripta esse Hauv. cum Bergkio statuit, Atticorum et Lacedaemoniorum inscriptionem distinguere non audet; ep. 254^b, quod a Ceo Hauv. abiudicat, Simonideum videtur Pregero; Leonidae tribuerim) 171 (adn.) l. 1 post 'Pr. p. 16' adde 'Reitzenst. p. 112' 3 ῥήμασι π. cf. etiam Theogn. 1152, 1262, Pr. 73 (βουλῆς καὶ δήμον δόγμασι πειθόμενοι) 172 2 (adn.) scrib. 'ep. Isthmio cenotaphio Cor.' 6 μνάματα Sitzler: cf. Reitzenst. p. 115 173 2 cf. Bullet. de corr. hellénique 1889 p. 59 inscript. de Crète 5 (οὐδὲ θανὼν ἀρετᾶς θνυμ' ὤλεσας, ἀλλὰ σε φάμα κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Αἴδα) 174 3 v. p. XXII; agnovit ep. Wilh. ex reliquiis hisce: <κ>νδους 1, <ιπ>οσυνα 2, <πατρ>ιδοδο<λεσαθ'> 3, μαρναμεν<οι> 4 175 6 (adn.) de verbis δισσως κεῖται v. Finsler p. 139; f. spectavit C simile initium vs. servati in Σπ, cf. ad p. 175, 5 176 7 ep. 257 pro inscriptione f. Simonidea habet Hauv. 177 3 cf. Hoffm. ep. 36 (referendum ad a. 409?): οἷδε παρ' Ἑλλήσποντον ἀπώλεσαν ἀγλαὸν ἥβην βαρναμένοι; Keil ep. illud factum esse censet ante VII 258; obloquitur Reitz. (p. 109), cui epigrammate Ps.-Simonideo vera inscriptio in pugnatōres Eurymedontios servata videtur; de re prorsus incerta frustra disputatur nec (emendatione Bergkii) caesuram legitimam in tam ambiguae originis versu restituere licebit 8 epp. 256 et 259 sunt ap. Ir. p. 103, cf. ad 87 7 178 1 Καρυλίδου (sic) Pl^m 179 7 nullius momenti titulum Ἐρυκίου Κυζ. exhibet ap. Buh.: nam cum epigrammatis 228 et 229 titulus sequentis ep., quod est Erycii, in apographa incidit, quae (omissis epp. 230—261) indicii ep. non recepti versus Ps.-Theocriteos subiunxerunt 181 3 cf. ἦν δέ τι ῥέξῃ ἄλλο τύχη 584, 3 5 v. 397, 6 (Erycii) 182 9 consulto οἰκτίρασα non reposuimus pro forma tradita 183 5 scrib. σώξοισθε καὶ εἰν ἄλλ (εἰν PPl) 7 ep. 270 in ap. Buh. (p. 155, n. 107) transiit ex altero, quem in Palatino obtinet, loco; recipienda fort. erat

scriptura τούσδ' ἀπὸ Τυρρηνῶν, si recte ep. de manubiis ab Hierone post victoriam Cumanam Phoebo oblati interpretantur; quamquam scriptura recepta, quae consensu Planudeae et prioris recensio-
 nis Pal. nititur, etiam a Finslero (p. 91) defenditur; initium τούσδ' ἀπὸ Τυρρηνῶν imitari vid. auctor ep. VI 215 (ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων). Ep. 270 exstat ap. Ir. p. 95 inter Simonidea, cf. ad 40 3 10 ἐν σκάφος ἐκτέρισεν: cf. 635, 5 εἴτα θανόντα ἐκτέρισεν (ναῦς) 184 (adn.) l. 4 ab ima srib. '7 sqq.' 185 7 cf. claus. Leonidea ὠκήεντα τέρετρα VI 205, 7 (adn.) l. 8 ab ima scr. 'L' pro 'C' 187 3 sq. (adn.) supple 'περὶ τῶν κρητ' θανμαστ' (-στον)' 4 ψεῦσται Κρητες, ὅπου καὶ Δ. Kaibel 189 7 ep. 279 videtur Antiphili: cf. πάνσασθε IX 306, 1 (παῦσαι 279, 1), διψὰς ἔχει σποδιή IX 549, 4 (ἐπὶ ψυχρῇ — σποδιῇ 279, 2: σποδ. utrobique in fine pentametri), τί δὴ τόσον ὧδε κορύσση IX 277, 1, τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν IX 294, 5, τί σοι τόσον εἰς ἄλλα χῶμα VII 379, 1 (τί τῆς ἐν κύμασι λώβης 279, 3 in eadem hexametri parte), τὴν ἀπὸ γῆς IX 416, 4, τὸν δ' ἀπὸ γῆς IX 222, 6 (τὸν κατὰ γῆς 279, 4), cf. praeterea Antiphili epp., quae ad picturas spectant; et fort. pars tituli superest, ut nomen gent. Βυζαντίου epigrammati praecedenti adpositum non ad ep. Archiacum, sed ad seq. (279 Ἀντιφίλου Βυζαντίου) referendum sit 11 srib. ἐν (pro ἐνλ)
 193 2 φροῦδ', ἐπὶ σοὶ πάσης ἐλπίς Korsch 194 7 sq. cf. Kb. 432 πόντος καὶ γαία δάσσαντό με 195 10 σπεύδων: cf. 185, 5 πῦρ ἕτερον σπείδουσα 196 3 sqq. cf. Heck. p. 93, Weissb. p. 91 199 8 imitatur Leonidam (v. Geffck. p. 115 sq.) etiam Philippus: cf. τῇ δ' ἐκ καλάμης συνέριθοι νῆσαν πυροκαϊήν IX 89 199 9 ep. 296 tractat (Riv. di Filol. 21, 98) G. de Sanctis, cf. Jahresb. 1898, 135; ad vs. 5 sq. (similiter ac Bgk.) olim ci. οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλούς ποτ' ὄλεσαν (s. πολλούς ἀπόλεσαν) Φοινίκων θ' (adn.) l. 6 ab ima srib. 'p. 135 (n. 24)' l. 2 ab ima srib. 'epp. (uno f. excepto) non Simonideis', in ima l. post Ar.^{sch.} adde: 'verba haec (ex or. ὑπὲρ τῶν τεττάρ.) spectat Ar.^{sch.} exhibens: Σιμ. ὕμνησε' 203 (adn.) l. 6 ab ima srib. 'litt. μ — restituta est' 204 8 cf. etiam Kb. 21, 1 ἀθάνατόν με θανοῦσι <τόδ' ἀστοὶ μνημ' ἀνέθηκαν> 207 1 Θεσσαλὸς ἐκ Κορόπης Röhl: cf. Herm. 30 p. 186, ubi Wilam. Hippaemonem (a Thessalia oriundum) e Cretica Magnesia Rhodum migrasse ibique sepultum esse ex relato ad Pisandrum epigrammate colligit 208 9 πατρίς (υ -): correptionem Atticam in altera thesi pedis tertii a Paulo adhibitam esse mireris (cf. I. Merian-Genast p. 74); sed de auctore ep. dubitari licet (in Pauli ep. εἰς τί pro ἐς τί scribendum) 10 εἰ δ' ἄρ' ἀφανροτάτου Korsch 210 1 cf. Rub. Gr. Ep. p. 96, 151, praefat. 275 2 v. Finsler p. 151 7 auctor ep. 312 (Asin. Quadr.) fort. idem a quo scripta est hist. Rom. ('Ρωμαϊκὴ χιλιὰς) 211 3 ep. 313 Ti-

moni Phliasio tribuit Menk 213 10 *μᾶλλον ἔμολ* Blaydes
 214 6 epigrammatis auctori f. obversabatur Simiae Rh. ep. 22, 3
καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου 217 1 sqq. de epp. 325 sq.
 cf. Heck. p. 34 sqq., E. Maafs Orph. 209 sqq. 2 v. XI 38, 5
πῖνε, λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθιε καὶ περὶ κείσο ἄνθεα (Polemonis),
 Kb. 614, 261 (verba, quae in marg. codicis Matrit. 114 Lasca-
 ris manu adscripta esse tradit Ir. 'ἐκ τῆς 5 τοῦ Διοδώρου', ab
 Ir. ad ep. 325 referuntur, cuius Diod. II 23 mentionem fecit;
 idem Ir. quod ep. ex cap. 23 sexti libri petatum esse monet,
 errat numero 5 deceptus, sed Lascaris fort. non 'ἐκ τῆς 5', sed
 'ἐκ τῆς 15. s. ἱστορίας τοῦ Διοδώρου' scripsit videturque tam ep.
 325 spectasse quam Carcini versus ap. Diod. V 5; cf. Sternb. p. 81)
 (adn.) l. 6 scr. 'Favorin'. 219 13 *τερπνὸν — τάφῳ* Sitzler
 222 4 (adn.) post 'ἔκλυζέω' C' add. 'fort. Προύση Car' 5 cf.
 Kb. 145, 3 *τοῦ με χάριν — ἡγάγεθ' ἱμερτοῦ πρὸς φάος ἡελίου*
 (adn.) l. 13 <μετ>εγράφη Wolters 227 1 sqq. cf. Weissb. p. 40 sq.,
 80, qui ep. 339 pro inscriptione sepulcrali haberi vult (cl. Kb.
 646^b) 11 *καὶ πανστῆρ' ὀδύνης* ci. primus Heimsoeth 228 2
ἐν Θεσσαλονίκῃ: cf. quae ad ep. 667 adnotavit C 'ἐν τῷ ναῶ
 τῆς ἀγίας Ἀναστασίας ἐν Θ.' 3 (adn.) de mulieris nomine Nico-
 poli cf. etiam Plut. mor. 318 C *Νικοπόλεως τῆς ἐταίρας* 7 de ep.
 341 v. Ludw. Procl. p. 120, 157 230 6 *νεαρῶν δ' ὄν*: cf.
 XVI 95, 2 *ὁ μὲν θηρῶν λῶστος, ὁ δ' ἡμῶν* 232 (adn.) lin. 7
 scrib. 'in Michaelis Archivarii exemplari' (non 'Maximi')
 233 1 *τὴν γενὴν* Crusius (praeferendum vid. *γενῆν*) 4 ep.
 exstat in ap. Buh. p. 136 (n. 32), unde *ἡ λίθος ἡ μικρὴ* (346, 2)
 sumpsit Br. (ἃ λίθος?) 234 1 de ep. in Adimantum cf. Wilamo-
 witz (Gött. Nachr. 1897 p. 310), cui non οὐ διὰ βονλᾶς, sed ὄν
διὰ πᾶσα vetustior hexametri clausula videtur; ep. est in ap.
 Buh. p. 136 (n. 33) 4 cf. Reitzenst. p. 119, Rubens. Gr. Ep. p. 62,
 137 sq. 8 dist. est ap. Ir. p. 94, cf. ad 40 3; ep. etsi alienum a
 Simonide, tamen signum † indicis auctoris praefixum deleatur,
 quoniam quae Simonidis nomine feruntur epp. spuria sic in hac
 editione notare nolui (del. idem signum ante tit. ep. 296 et 304
 et si cui praeterea lemmati perverso adpositum exstat); quae epp.
 mea sententia non potuerint condi a Simonide, quae potuerint,
 significavi supra p. XXVII et p. LXVII sq. 238 5 cum Gaetulici
 ep. 354 cf. XVI 135—143 epp. in Medae imagines facta
 240 3 *Νέμεσι* Headlam: at cf. quae ad ep. 358, 2 adnotata
 sunt 241 8 *Ἀλετίου* Hillscher (cl. Sen. contr. I 3, 11)
 243 9 ep. 364 est in ap. Buh. p. 133 (n. 16); in v. 2 exhibet ap.
 coniecturam Reiskianam *ἀμφιβλοῦσα* 244 6 *βᾶσιν ἱμῶν* (s. *ἰνῶν*)
δ' ὄννη Korsch 245 12 ep. 367 exstat in ap. B. non post 366,
 sed post 375 246 5 scrib. 'C. Pl' 249 9 v. Kb. 146 253 8 sq.
 (adn.) cf. Real-Encycl. s. v. Antiphil., ubi ep. 379 ab Hill-
 schero ad Caligulam falso referri contendit Reitzenstein: con-

iectura Γαῖε, sive Antiphilus molem portus Puteolani sive Caligulae pontem (ut Philippus) celebrat, improbanda 254 12 τὴν ὁ ζοφώδης Sitzler 259 1 cf. Ἄιδι μαστοὶ κἀμνετε IX 390 265 8 imitatur Argentarius Ps.-Simonideum οὗτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, ὅν (347) 14 ep. 396 est (cum titulo Planudeo) ap. Ir. p. 108 inter Planudeae εἰς ἥρωας epp. (inter 225 et 141): cf. p. XXXIX et ad 91 7 sqq. 267 3 ἐνὶ denuo coniecerunt Polak et Headlam 5 (adn.) adde 'in eodem argumento versatur ludens Dionysius: cf. VII 533, p. LV' 269 6 ὁ κλαδίην (cl. Suid. s. v. ὁ κλαδία) Sitzler 270 1 cf. ep. 375 (Antiph.) 9 Ψύλλος: cf. Herond. I 50 272 3 ep. 405 exhibet Matritensis sylloge epigrammatum in poetas ap. Ir. p. 99; sumpta sunt haec fere omnia e Planudeae libris I et III; praecedunt epp. quinque libri I (in Homerum, A. P. IX 24, 97, 192, 575, 455), sequuntur (ordine Planudeo) epigrammata libri III cap. 22^a εἰς ποιητάς; itemque epp. quaedam libri I (IX 185 sq. cum Platonis ep., quod est in vita Olympiodori 68 W., IX 187, 504, 545, 160, 450) in sylloge Matritensi ante Plan. l. III c. 22^b collocata sunt; post epp. 4 in Hesiodum (VII 52—55) quintum in eundem IX 161 inseritur et distichis VII 615—617 adiunguntur IX 434 (quod non rec. Plan.), XVI 311 (e Plan. libro IV). Omisit sylloge Matrit. ex epp. libri III εἰς ποιητάς illa, quae Planudes titulo εἰς ἀνωνύμους π. subiunxit (VII 419, 421, 588 sq., 595, 715) et tria epp. capitis 22^b: 594, 598, 716; quae praeterea in syll. Matrit. εἰς ποιητάς requiruntur epp., cum in Planudeis capp. illis exstent, ea omnia in aliis codicibus partibus exarata sunt; sic epp. in Sophoclem VII 20, 22 inveniuntur in syll. Matrit. Simonidea et ibidem epp. in Anacreontem 24, 25 (τὰ τοῦ Σιμωνίδου εἰς αὐτὸν προεγράφησαν εἰς τὰ ἐκείνου, Ir. p. 98; cf. ad 40 3), epp. VII 8—10 occurrunt ap. Ir. p. 86; epp. VII 41, 42, 525 inter Callimachea, VII 15—17 inter Sapphica compiler rettulit, VII 11—13, 713 in Erinnae, 412 in Alcaeī syllogen recepit 273 (adn.) l. 4 ab ima cr. 'ad Theodoridae verba interpretanda' 274 5 (adn.) post 'Heck.' adde 'in altera editione commentationis crit. p. 185; sed idem σὺν M. cum verbis sqq. iunxerat in priore ed. (p. 240) et etiam p. 186^{II} in mutato versu post Σαμφώ interpunxit' 275 3 ep. 408 exstat ap. Ir. p. 97 inter ep. 71 et 536, cf. p. XLIV 278 6 (δνήσιμα ταῦτα s. ὅν. πᾶσι Blaydes) 9 ὕψιον pro δεξιὸν Mähly 280 9 κάρρων αἶνος Ἀταλ. Polak 281 5 ὀλλύα Kb. 282 epp. 416 et 418 iterantur in ap. Buh. appendice p. 72 sq. 7 cf. Kb. 553, 4 283 5 cum Meleagreis cf. postrema verba ep. Halicarnassii Kb. 205 12 καί με pro κἀμὲ probabiliter Sternb. 284 7 cf. etiam XII 167, 2 ὁ γλυκύδακρυς Ἐρως 285 2 ex Plautinis locis (Poenuli V 2, 41 'Avo donni', V 2, 34. 38, V 3, 22 'Hau') Scaliger primus collegit, in litteris Graecis καὶ διὸς ('corruptis ex ναυδῖος') latere Punicam salutandi formulam αὐδονί (malis

αὐ δού) tribuitque litt. finalem σ alienam a voce semitica Graeco homini hiatus vitandi studioso; coniecturam Scaligeri an alii et nuper Herwerden cum Schroedero recte probaverint dubitat A. Baumstark: suspicatur subesse potius formulam 'νὰμ σόμμ: praedicator nomen', quam suspicionem titulis sepulcralibus, qui exstant apud Schroed. p. 226, 271, stabilire conatur; in praeced. versum ex lingua Hebraea σέλομ frustra ascitum esse idem censet 286 1 malim ὅς ποτε καὶ βάνχησι (s. βανχεύουσι) συνέδραμεν 288 10 ἡ ῥα γενήν Headlam (γενήν?) 290 3 sq. cum verbis χαῖρε καὶ — τὰν αὐτὰν αὐθις ὄπαξε χ. confer quae contraria salutantium vice dicuntur Kb. 205 αὐδήσαντες χαίρειν τὰν αὐτὰν ἀντινέμεσθε χάριν 293 4 Agesilai fratrem ab Antipatro dici ratus erravit Jac.; Teleutias, Theodori filius, in quem Sidonius ep. 426 scripsit, dubitari vix potest, quin Cous fuerit, quem proxenum suum Iasenses declaravere decreto publico; cf. Inscript. of Cos 15 (Pat.), Preuner Herm. 29, 550; inscriptionem Coam per aetatem Antipatri, quem non verisimile natum esse post a. 170, saeculo alteri etiam ineunti vindicare licet, primo saec. vix licet 298 (adn.) l. 3 sq. scrib. 'ἐπιγράμματα ἄτινα' pro 'ἐπιγράμμα ἄτ.': cf. p. XII 299 5 sqq. (adn.) scrib. 'ap. Buh. p. 145 (n. 62)' 300 12 rectius fort. Θυρεᾶν — Θυρεᾶι (ep. 431, 2; 6) scribitur quam Θυρεᾶν — Θυρεᾶ; sed diversae formae Θυρεᾶν — Θυρεᾶ (ut variantes scripserunt Bergk, Hiller, Dübner, Hanv.) in eodem carmine vix ferendae 304 8 ὑπὸ τείχει Blaydes 306 11 ἄκριτε Μοῖρα: cf. Kb. 204, 3 ἄκριτε δαῖμον 307 1 (ἐπισσεύασ') Ἐρέβευς s. ἀγρίους κύνας? 308 9 adde 'C. Pl'; ep. 442 (cum Kaib.) a Sim. abiudicat Preger 311 3 Hegesippi et Callimachi epp. 446, 447 inter se excipiunt ut eorundem epp. 276, 277 11 sq. ὁ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέγων 'Θῆρις Ἀρισταίου Κρής' ἐπ' ἔμοι δολιχός Wilamowitz 314 9 τεῖδε Σάων Degner (adn.) l. 4 scrib. 'ουτωσ (ουτος? Car)' 315 2 scrib. 'C' pro 'L' (adn.) l. 1 adde '268, 8' ante '559, 7' 319 3 corr. 'Κρηθίδα' 10 οὔτε λακών? 321 7 de epp. 464 sq. v. Maafs Orph. p. 239; cf. cum versibus Antipatri Heraclitique inscriptionem ap. Kb. 675 (διδυματοκον) ἥς μεμέρισται βρέφη, ζῶν πατρί, θάτερον αὐτῇ 328 1 scrib. 'ἀλλὰ Πλάτωνος' (adn.) l. 1 corr. 'Ir. p. 103'; cf. ad 87 7 329 1 sq. (adn.): Sim. 196 B.⁴ Reitz. tribuit Amorgino, ut ad ep. 472 Leonidas Semonidea dicta duo adhibuerit (fr. 3 et S. 196. cf. ad 472, 2) 1 (adn.) cr.: 'τόσον ὅσον' Pl^{a.s} 338 8 cf. Kb. 576, 3 10 σοῖς ἐν δώμασι Φερσεφονείας (partim cum Pl) Kaib.: cf. Kb. 272, 9 Εὐβουλῇ (ἄβρον) ἄθυρμα φέρειν Φερσεφόνῃ τ' ἄλόχῳ 344 3 ap. B. non affert ep. 492, sed notat 'pag. 263' scil. ed. Stephanianae, quae in hac p. ep. exhibet 345 (adn.) l. 7 adde 'ep. origine alienum, Philippeum, Meleagreis ut argumento simile adiungi poterat' 355 5 scrib. 'C' pro 'A' 357 5 epigrammatis in Pausaniam

medicum originem recentiorem Kaibelio prodere videtur locutio *Φερσεφόνης θάλαμοι* non ante quartum saeculum in lapidum inscriptionibus obvia; cf. etiam Reitzenst. p. 111 8 τῷδ' Ἀσκλη. (sc. τάφῳ) proposuit O. Crusius, ἐνθ' olim ci. 358 3 ep. 509 temere a Simonide abiudicari censet Pr. (adn.) l. 7, 6 ab ima scribe. 'post 349', 'p. 146' 359 7 exstat ep. 512 adnexum epigrammatis 344 et 344^b ap. Ir. p. 94: cf. de Matrit. sylloge Simonidea ad p. 40 3 361 (adn.) 2 pro verbis 'titulum — C' scribe. 'supra auctoris nomen titulus ad alterum dist. epigrammatis 513 spectans εἰς Τιμάνορα erasus vid.' 362 3 ep. 516 est ap. Ir. p. 95 inter epp. IX 683 et VII 270 in sylloge Simonidea 7 ep. Callimacheum 517 scriptum putat Knaack in Melanippum Pythagoreum, cuius meminit Iambl. v. Pyth. 267 7 sqq. (adn.) scribe. 'Pl^m III^a c. 20' et in titulo paginae 'III^b c. 5' 363 9 geminatum οὐκέτι firmatur imitatione Meleagrea: cf. 535, 1 367 4 verba Callimachea ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα — γενέτην (525, 1 sq.) obversabantur auctori ep. Edesseni ap. Kb. 517: ὅς τὸν (πόδ'?) ἐμὸν παρὰ τύμβον ἄγεις, Τίτον Ἴσθι Φιλίππου πατρὸς Ἐδεσσαῖον παῖδά με καὶ Μαρίας 368 12 vera vid. Heckeri coniectura Ἡδίστη: v. Kb. 514, 1; 730, 2 374 9 ep. in servum Manen certe non est Anytae, cf. p. XVIII 375 1 epigrammati 539 nomen auctoris adposuit C 383 (adn.) l. 7 erasum est non ἐπιγραμματοφόρος sed — φόρον vel — φόρου, ut confusis Agathiae patrisque Memnonii muneribus lemmatista 'τοῦ ῥήτορος καὶ ἐπιγραμματοφόρου' scripsisse videatur 384 9 Ἰωάννον π.: cf. ad ep. VI 55 399 9 μέμψο — ἀνέμοις: imitatur Iulianus Antipatrum Th., cf. μεμφομένους ἀνέμῳ (666, 6) 405 (adn.) l. 9 ab ima scr. 'Iacobsio vid.' 406 7 verba quae in ep. 593 Agathias exhibet, αἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ — Παφίη, eadem supersunt de inscriptione Nicopolitana incertae aetatis, cf. Kb. 512 408 5 cf. p. XXII 412 9 πικρὸν — μέρος? λάχος? 413 3 ep. 606 est in ap. B. p. 150 (n. 87) 416 10 τὴν μήπω μηδενὸς: cf. Kb. 467 μητέρα τὴν μήπω 426 7 scribe. 'C. Pl' 442 1 v. E. Maais Orph. p. 235 not. 53 5 sq. νέφος δ' — κυάνεον θανάτου Sitzler (νέφος ego quoque suspicabar, priore coniectura εἴμ', ἀμαλᾶς reiecta) 455 3 ὃν ἐπέοικε τυχεῖν cf. 333, 2 ὃν σ' ἐπ. τυχεῖν (epp. 333 et 661 non eiusdem auctoris, sed fort. ex eadem sylloge Gregorii petita sunt) 489 7 (adn.): de κέρων usu v. etiam eph. arch. III 22 494 5 cf. ad 10 11 497 1 fort. εἴτέ με δῶρα 505 9 de tit. ep. 728 et de l. XIII cf. Wolters Rh. M. 38, 112 510 1 insunt (v. Reitz. p. 172) in ep. 733, quae nec re nec verbis absona videantur ab arte Leonidea; cf. ὁμήλικες — Ἀναξὼ καὶ Κληνώ cum Leonideis Μηλῶ καὶ Σατύρη τανυήλικες V 205, 1; Κληνώ μὲν cum Μηλῶ μὲν V 205, 3; δίδυμοι παῖδες et τρεῖς θυγατέρες VI 289, 2; ὀγδωκονταέτης et ὀγδωκονταέτης 726, 9; Χαρίτων et Χάρισιν 726, 6. Inde si quis non

Diotimum Leonidea secutum, sed titulos *Λεωνίδα* et *Διοτίμου* mutatos esse colligat, certe controversi indicis *Διοτίμου οἱ δὲ Λεωνίδα* (173) explicationem facilem in promptu habeat.

Eis, quae supra (p. XLIX sqq.) de Planudeo epigrammatum delectu exposita sunt, nonnulla hic addam, quae etsi pleraque ex tabulis notisque subinunctis atque ex epigrammatum adnotatione facile noscuntur, tamen ad commodiorem libri usum conlata lectoribus proponenda arbitrabar. Qualia et quorum generum epigrammata Planudes omiserit (sive argumenti natura ductus sive propter qualemcunque interpretandi emendandique difficultatem sive iudicium suum de pretio epigrammatum et florilegii terminis secutus), quoniam supra in universum indicavimus, reliquum est, ut ipsos numeros epp. praetermissorum eorumque auctorum nomina afferam, simul quibus in libri VII Palatini partibus exstent ea epp. commemorem.

Ex priore libri VII parte (ex epp. VII 1—363) omisit Planudes epp. 63.

1. Ex epp. in poetas (VII 1—55) desunt apud Plan. epp. quinque: Antipatri 14, Dioscoridae 31, Diodori 38, incertorum 2^b, 48 (itemque Simonideum 77; non omissa epp. 69—71, 75);

2. ex epp. in philosophos (78—134 s. 135) non recepit Pl. viginti septem: Meleagri? in Heraclitum 79, Zenodoti in Zenonem 117, Antagorae in Cratetem et Polemonem 103; incertorum epp. sex: 82 (Leonidae? Dioscoridae?) in Epicharmum, 86 in Solonem, 93 in Pherecydem, 94 in Anaxagoram, 131 sq. in Protagoram; denique epp. Diogenis Laertii duodeviginti: 87 sq., 95—98, 101 sq., 104—107, 111, 113, 115, 116, 118, 133 (in Solonem, Chilonem, Anaxagoram, Socratem, in Xenophontem duo, in Speusippum, Xenocratem, Arcesilaum, Lacydem, Epicurum, Aristotelem, Stratonem, Demetrium Phalerea, Antisthenem, Diogenem, Zenonem, Anaxarchum); epp. 56—68 recepta omnia;

3. ex epp. in heroas (136—152) omisit Plan. incerti ep. in Nestorem 144 (itemque ep. in Coroebum Argivum 154);

4. ex tribus in mulieres epigrammatum particulis (163—169, 181—188, 217—224) neglexit Plan. epp. quinque: 164 sq. (Ant. Sid., Archiae), 181 (Andronici), 183 (Parmenionis), 188 (Antonii Thalli, tertiam seriem integram recepit);

5. ascivit Pl. epp. εἰς δούλους 178—180 una cum ep. 162;

6. epigrammatum (189—216) εἰς ὄρνεις καὶ ἰχθύας desunt apud Plan. quinque: 193 (Simiae), 194 (Mnasalcae), 211 (Tymnae), 214 sq. (Archiae et Anytes);

7. ex epigrammatis 226—259 (et 72—74) plerisque scriptis in viros fortes unum om. Plan. 254^b, argumento a proximis alienum, sed cum his ex eadem sylloge Simonidea a C ascitum;

8. epigrammatum in naufragos (263—294) desunt apud

Plan. tria: 276 (Hegesippi), 277 (Callimachi), 292 (Theonis Alexandrini);

9. epp. Timonea 313—320 recepit Plan. omnia;

10. ex epp. 327—338, petitis f. a sylloge Gregorii Magistri, non recepit inscriptiones 331sq. (incertorum poetarum);

11. praeterea duodecim prioris partis omisit epp. haec: [Simonidea] 177, 296, 347; Theocriti 262 in Glaucam, Nicomachi 299 in Plataeas eversas, Antiphili 176, Procli 341, incertorum epp. 158, 306, 322 (ex epp. Lobonis?), 343, 363.

Sunt igitur in his epp. a Plan. omissis praeter quinque Ps.-Simonidea (77, 177, 254^b, 296, 347) Meleagrorum poetarum (et Theocriti) epp. quattuordecim: tria Antipatri (14, 164?, 165?), singula Dioscoridae (31), Meleagri (? 79), Andronici (181), Simiae (193), Mnasalcae (194), Tymnae (211), Anytae (215), Theocriti (262), Hegesippi (276), Callimachi (277), Nicomachi (299). Philippeorum ex illis sunt epp. quattuor: Diodori (38), Antiphili (176), Parmenionis (183), Antonii Thalli (188); nullum in illis sexaginta tribus est ep. Cycli; Diogenis inter ea sunt epp. duodeviginti; accedunt quinque epp. scripta ab Archia 214, Antagora 103, Zenodoto stoico 177, Theone Alex. 292, Proclo 341; incertorum denique auctorum sunt epp. septendecim (2^b, 48; 82, 86, 93 sq., 131 sq.; 144, 154; 331 sq.; 158, 306, 322, 343, 363).

Altera libri VII Palatini pars complectitur

1. epp. 364—405, fragmentum Philippeum (prius e maioribus huius partis);

2. epp. 406—506, fr. Meleagreum (primum e maioribus);

3. epp. 507—516, duo fr. Simonideae sylloges (quorum prius epp. 507—513 A—Φ, alterum epp. 514—516 exhibet);

4. epp. 517—525, fr. Callimacheum;

5. epp. 526—546 originis variae, in quibus tamen particulae duae Meleagreae epp. 526—529 et 535—541 insunt et recte fort. particula Philippea epp. 530—532 distinguitur;

6. epp. 547—550, fr. Leonidae Alexandrini;

7. epp. 551—614, fr. Cycli;

8. epp. 615—621: Laertianis in poetas sapientesque (Lobonis? 615—619 Diogenisque 620) adnectitur incerti ep. in Sophoclem (quod et ipsum Weigand Diogeni vindicat);

9. epp. 622—645, fragm. Philippeum (alterum e maioribus huius partis);

10. epp. 646—655, fragm. Meleagreum (alterum e maioribus);

11. epp. 656—680: fr. Ps.-Theocriteum (continens epp. 658—664) cum praemissis Leonideis 656 sq. subiunctisque variis epp. 665—680, quae partim fortasse ex opere Gregorii Magistri fluxerunt;

12. epp. 681—688, Palladae Gessiana;

13. epp. 689—706 varia cum insertis particulis Philippeis duabus epp. 692—694 et 699—703;

14. epp. 707—740, fragm. Meleagreum (tertium e maioribus huius partis);

15. epp. 741—748 promiscua, in quibus particula Philipea epigrammatum 741—743 exstat.

Ex his epp. VII 364—748 desiderantur in Planudea epp. 119.)*

Ex fragmentis Philippeis tam maioribus (364—405; 622—645) quam minoribus (epp. 530—532?; 692—694; 699—703; 741—743) omisit Plan. epp. triginta, praeterea duo Philipea, 705 Antipatri et ep. 534, si hoc recte Automedonti vindicatur. 1. Ex epp. 364—405 desunt in Plan. epp. quindecim: tria Antiphili (375, 379, 399), duo Antipatri Thess. (367, 402), duo Bassi (386, 391) totidemque Philippi (385, 394), singula Argentarii, Diodori, Antistii (364—366), Erycii, Crinagorae, Iul. Dioclis Carystii (377, 380, 393). 2. Ex altero fr. maiore omisit Plan. epp. septem: tria Crinagorae (633, 636, 638), duo Antipatri (625, 640), Apollonidae ep. 642, unum incerti poetae (Diodori?), ep. 626. 3. E quattuor particulis minoribus unam sprexit totam, epp. 692—694 Antipatri (s. Philippi), Apollonidae, Adaei; e praecedenti particula Philipea (? epp. 530—532) omisit Antipatri ep. 531 in Demetrium (cum eiusdem argumenti epp. 230 Erycii et 433 Tymnae recepisset); e sequentibus particulis duabus praetermisit bina epp.: adesp. (Diodori?) 699, Diodori 700; Apollonidae 742, Antipatri 743.

Ex fragmentis Meleagreis tribus (406—506; 646—655; 707—740) neglexit Planudes epigrammata sexaginta (35 + 1

---

*) Continent ambae libri III Planudei syllogae epigrammata 582 (v. p. XLVIII), sed in his sunt undecim bis scripta (v. p. XXXIII), undecim non Palatina (v. p. XXXII), duo ex aliis libris Palatinis atque septimo sumpta (v. p. XXXII), tria epp. Palatina (662, 351, 66) divisa ita, ut bis terna ex iis fierent, rursus duo Palatina (580 sq.) in unum redacta; inde efficitur in libro III Planudeo exstare libri VII Palatini epigrammata 556, acceduntque eiusdem libri Palat. epp. in alios libros Planudeos atque tertium recepta septendecim. Planudes igitur ex epp. Palatinis 755 (sc. VII 1—748, quibus in hac computatione adnumerantur septem ista: 344^b, 23^b, 555^b; 2^b, 254^b, 507^b; 472, 7—16) elegit recepitque in tertium librum aliosque omnino epp. 573 (556 + 17), ut tot epp. Palatina quot supra computantur omiserit, 182 (63 + 119 ex duabus libri VII partibus praecipuis).

+ 24: minores particulas Meleagreas epp. 526—529 et 535—541 integras recepit Maximus). 1. Epigrammata in poetas omisit tredecim: primi fragmenti epp. octo (Theodoridae in Euphorionem 406; Dioscoridae in Sapphonem, Thespidem, Aeschylum 407, 410 sq.; Sidonii in Antimachum 409, Callimachi ? Leonidae? 415, incerti in Mel. 416, Meleagri 418); tertii fr. epp. quinque (Dioscor. in Sositheum et Machonem 707 sq., Alexandri in Alcmana 709, Nossidis 718, Leonidae in Tellenem 719). 2. Ex duorum eorundem fragmentorum epigrammatis in viros militares (430—443 et 720—724) spreuit Plan. epp. octo: primi fragmenti quinque (Dioscoridae 430, Nicandri 435, Hegemonis? 436, Archilochi 441, Simonidis 443), tertii fr. tria (Chaeremonis 720, Theodoridae 722, Anytae 724; totidem igitur huius argumenti inde recepit epp. Plan.: 721, 721* s. 229, 723). 3. Ex epigrammatis primi tertiique fr. εἰς μεθύσους praetermisit tria, Aristonis 457, Callimachi 454 et 725. 4. Tertii fragmenti particulam epigrammatum in senes anusque (Leonidae 731, Theodoridae 732, incerti 734, Leonidae 726, Callimachi 728, Diotimi 733) cunctam (cum ep. illis adnexo 727) neglexit Plan., primi fr. Callimacheum 458 in anum nutricem. 5. Primi fr. ex particula epigrammatum 481—485 tria εἰς νέους καὶ νέας omisit Plan. (Philetiae 481, incerti 482, Dioscoridae 484), tertii fr. totidem in virgines (Erinnae 710, 712, Antipatri 711). Ex tertii fragmenti in puerperas epigrammatis 728* (s. 462) — 730 postremum, Persae, praetermisit. 6. Ex aenigmaticis primi fragmenti (421—429) desunt quinque apud Planudem: quattuor Antipatri 424—427, Meleagri in Antipatrum 428. 7. Praeterea omisit varia epp. Meleagrea decem, e duabus particulis fragmenti primi, epigrammatis 440—453 et 469—474 octo haec: 448 sq. et 472 v. 7—16 Leonidae, 446 Hegesippi, 450 Dioscoridae, 469 Chaeremonis, 473 Aristodici, 474 incerti auctoris (Nicandri?) et cum eo etiam ep. quod proximum est in Palatino, Diotimi 475; accedit ex tertio fr. unum, quod epigrammatis in poetas (713—719) a Cephalā insertum esse mireris, incerti auctoris in venatorem Leucippum ep. 717. 8. Denique ex epp. in naufragos non admisit Planudes quattuor, duo primi fragmenti: 496 sq. Simonidis, Damageti; unum alterius fr.: 651 Euphorionis; unum tertii: 739 Phaedimi, quocum quae iuncta sunt in P duo aliqua ex parte similia epp. item spreuit Plan.: 736 Leonidae, 737 (Theodoridae?). Ex omissis igitur sexaginta epp. his Dioscoridae sunt octo, Leonidae septem, sex Antipatri, quinque Callimachi, tria Theodoridae, bina Simonidis, Erinnae, Diotimi, Chaeremonis, Meleagri, singula quindecim aliorum poetarum Mel., sex adespota Meleagrea.

Ex epigrammatis promiscuis 526—546, 665—680, 689—706, 741—748, quibus Meleagreas particulas duas (526—529;

535—541), fragmenta Philippea quattuor minora (530—532; 692—694; 699—703; 741—743) inserta esse supra monuimus, omisit Planudes et decem iam commemorata (531; 534; 692—694; 699 sq.; 742 sq.; 705) et insuper novem haec: 533 Dionysii, 544 adesp.; 665 Leonidae, 672 e syll. Gregorii?, 677 Simonidis, 678 adesp.; 689 adesp., 698 Christodori, 706 Diogenis.

Ex sylloges Simonideae epigrammatis (507—516) repudiavit Planudes quattuor, tria disticha 507^b, 509, 511, tetrastichon 514; e Callimacheis epp. 517—525 sprexit unum, distich. 523; epp. Alexandrini 547—550 recepit omnia, itemque Gessiana (681—688) uno excepto 685 (cf. ad ep. 681).

Epigrammatum Cycli 551—614 exclusit non plus tria: 592 (alterum ex Iuliani in Hypatium epigrammatis, quorum prius Plan. recepit), 609 Pauli (?), ultimum fragmenti 614, quod magis quam Agathiae convenire videtur poetae Philippeo, Antonio Thallo.

Fragmenti Laertiani (epp. 615—620) sprexit Plan. partem alteram, disticha 618 sq. (Lobonis?) et ep. Diogenis 620, nec intulit (quae demum Pl^s exhibet) epp. sylloges Theocriteae 658—664 praeter unum 662 (Leon. Tar.?), unde colligere non ausim Cephalanam olim, cum ipsa quoque Ps.-Theocriteis illis careret, Leonidea epp. 662 et 665 continuata habuisse epigrammatis 655—657, quae in utroque florilegio (iniuria, opinor) poetae eidem Tarentino vindicantur.

Restat ut de auctorum indicibus apud Cephalam Planudemque differentibus nonnulla, quae partim in notis tabulisque dispersa occurrunt, hic iuncta proponantur. Sepulcralia igitur, quae in Palatino certis auctoribus tribuuntur, sed apud Maximum his indicibus carent, insunt in duabus syllogis Planudeae sexaginta sex, in ampliore undetriginta, in altera triginta septem. (Numeris sqq. adponuntur ad notandos titulorum scribas litterae A L, meri numeri sunt epigrammatum, quibus auctorum nomina addidit C.) Simonidi vindicantur in P adespota Planudea octo: quinque libri III^a (VII 248—251, 253), tria alterius sylloges (VII 349, 508, 512); Iuliano adespota Plan. quinque: tria libri III^a (70 A, 33 A, 58 A; ep. 595 Iuliani est in autographo quoque Plan.), duo libri III^b (59 A, 577). Bina Planudeae adespota tribuit Palatinus Damageto, Simiae, Mnasalcae, Meleagro, Diodoro (VII 9 L, 22 A, 54, 421, 74 A, quae sunt in l. III^a; VII 355, 21 A L, 488, 468, 40 A, recepta a Plan. in l. III^b), itemque duo Planudeae adespota in P Leonidae adsignantur: 472 (libri III^b) et 715 (l. III^a), quod idem tamen etiam apud Plan. in sylloge breviori Leonideum fertur.*)

*) Ex epp. undecim, quae Planudes tam in ampliorem quam in brevioram recepit syllogam, duorum (297, 715) tituli

Antipatro alterutri in P tribuuntur unius sylloges Planudeae, brevioris, adespota septem (15 A, 209 sq., 252; 168, 216, 369), bina eiusdem syllogae Callimacho (318, 471), Adaeo (238 A, 51 A, quod in autographo epigrammati Dionysii 716 continuatur, sed non eidem poetae a Planude vindicatur); Anytae nomen ferunt in P tria syllogae posterioris adespota: 538 (alienum ab An.), 649 et, quod fort. Antonii Thalli Mil. est, 492. Singula amplioris syllogae adespota tribuuntur in P poetis his: Demiurgo (epigrammatographo aliunde ignoto) 52 A (C^{pr}), Honesto 66 A, Gaetulico 71 A (C), Polystrato 297 (quamquam huius epigrammatis auctor Polystratus memoratur in altera syll. Planudea), Dioscoridae 351, 7—10; Thucydidi (?) 45 L, Nicarcho (?) 159 L (fort. Nicaeneti), Paulo (Palladae?) 307 L, Crateti 326, Dionysio (?) 462. Libri III^b singula adespota referuntur in P ad auctores istos: Asinium Quadratum 312, Archimedes (?) 50 A, Hadrianum 674, Pythagoram 746 L, Agathiam 568, Tymnam 729, Antiphilum 175 (Antiphili ep. 641 Plan. adespotis adgregat libri IV^b; de epp. 120, 371 libri I^b v. p. XXXIII), Philippum (?) 362 L (ep. 383 utraque sylloge Plan. Philippo tribuit cum P), Bianorem 49 A (ep. 644 in Pl^M non est adesp., sed Bianoris; de Pl^E cf. adnot.).

In sexaginta sex illis adespotis sunt, quae etiam in primario Cephalaenae fonte auctoris nomine destituta ex altero demum archetypo indicem eum acceperunt, quinque haec:

1. VII 431 ἀδηλον οἱ δὲ Σιμωνίδου C (adesp. libri Planudei III^b),

ita inter se differunt, ut epp. haec adespota sint in M^a, sed in M^b isdem quibus in P tribuantur auctoribus (Polystrato, Leonidae). Scripturae discrepantiam, quae in Planudeae syllogis traditur, praecipuam ex adnotatione illorum undecim epp. componere fort. non inutile erit. Exhibent M^aP: ξείνω 76, 2; σύνδρομον 297, 2; ἐκχύμενον (-χυμένων P) 383, 2; οὗτ' et ἡν Ἀχ. 396, 3; πρὸς Διὸς et Μῆνιν 540, 1, 3; ἐχύθη et ἔταρος 560, 3, 6; σιγὴν et Κῶς 588, 1, 3; κατέλυσας 598, 4 — isdem locis praebet M^b: ξείνη; σύντροφον; ψυχόμενον; οὐδ' et κεῖν' Ἀχ.; πρὸς Ζηνὸς et Μῆνην; χύθη et ἑταῖρος; γαῖαν et Κῶς; κατέλυσεν. His igitur locis congruunt amplior sylloge Palatinusque et dissentit syll. Planudis altera; contra brevior syll. ac Palatinus (M^bP) consentientes offerunt: λάβρω 76, 3; ἔφθανεν — ὄρη et τυμβεύονται 378, 1, 3; ῥόνιον et ἐκλυτος (ῥόν. P) 383, 1, 6; πολέμων — δοράτων (M^bao P, δοράτων — πολέμων M^bpc) 396, 2, 6; Πολύνικον et Θρηκῶν 540, 3, 5; ἔπλεο 560, 7; λυγρῶν (M^bpc P) 715, 4, cum in ampliore Planudeae sylloga (M^a) exstent haec: λαύρω; κάτθανεν — ὄρη et τυμβεύοντο; ῥίονι et ἐκλιπος; δοράτων — δοράτων; Πολύνεικον et θνητῶν; ἔπλετο; λυγρόν (M^a et M^bao). Ep. 560, 1 sq. exhibent M^bP, om. M^a.

2. VII 345 ἀδέσποτον οἱ δὲ Σιμωνίδου C (Aeschrionis, adesp.
1. Planudei III^a, in quo etiam tria quae sqq. epp. exstant),
3. VII 5 ἄδηλον A οἱ δὲ Ἀλκαίου Μιτυληναίου L,
4. VII 352*) ἀδέσποτον οἱ δὲ Μελεάγρου C (Antipatri?),

*) In ultimo disticho ep. 352 scripsit ἐτράφετ' perperam, opinor, pro ἐτράπετ' et κόρησιν ἐφ' ὕβρ. Harberton (Mel. p. 39).

Adnectam hic coniecturas in adnotatione non allatas Harbertoni, qui epigrammatum delectum instituit ita, ut in digerendis referendisque ad auctores epigrammatis editionis Brunckianae exemplum fere semper sequeretur, in conformandis epp. verbis satis multa novaret. Mireris apud Harb. inveniri in hunc modum formata: Ἡβᾶ (ἦβα?) μὲν σε, Πρόαρχε, θέσαν παῖδ' ὄντ' ἐτι 724, 1; εἴ τοι ἡδὺ μακρῆς πείραθ' ἰκεῖν βιότης 650, 2, Φυλλί, τηλεκλαύτω 501, 2, Σικέλου παρ' ὕδατα 40, 3, κρωγμὸς—κιδναμένη 713, 8; sed quamquam talia exstant complura, interdum nota tamquam nova proferuntur (velut οὔασι 26, 5 dudum in εὐάσι mutatum est), certae emendationes omittuntur vel textu arcentur (ut Ὀξεῖαι apud Crinag. 628, Σύρον in ep. coronae Phil. 642, 1), licet et crebrae prosodiae insolitae et alia mira reperiantur sive ad auctorem ipsum sive ad typothetarum operam referenda, tamen in frequentibus Harbertoni coniecturis inesse arbitror, quae nonnullis nec inelegantes nec inutiles videantur; equidem inter probabiliore numero: ἄς καὶ ὁ Κάδμος 117, 5; ἐμφανίσας πῆξεν 223, 4sq.; τὰς κάτω κούρας 'Eumenides' (nec praeferam τοὺς κάτω χώρους), ἀλλὰ λαις ἴσον 479, 3, δακρυῦσαι 488, 3, κόνιν δὲ σοῦ ἀντὶ μέλαιναν 738, 3; iure separavit Harb. 137, 5sq. a prioribus distichis (sed iniuria, opinor, dirimitur ep. 218 ita, ut priori carmini integro versus 3, 8—14, alteri mutilato vs. 1sq., 4—7 tribuantur). Praeterea proposuit Harberton: Ἀχιλλῆος VII 2, 7; ἀγέλαι 9, 4; ἔχεις 12, 6; δρεψαμέναν 13, 2; (λειμῶνος τῆμῃ pro δαίμονος ἄνθος ἐμῇ 17, 6;) ἐνθα τὸ λοῖσθον 19, 3; ἀκμήν εἰς λύρη δὲ 30, 3; ἱρὸν παρθενίων 37, 2; (ἀμφὶ τ' ἀθανάτους 42, 4;) ἀπηχθίσαιο (similiter Jac., Polak) 49, 2; (κοτέων ἀεὶ, ὃ ξένε 79, 3; versus 5sq. a Meleagreo ep. in Heraclitum alienos ducit Harb.); ἡέλιον λέσχη 80, 3; ἐς οἶκον ἐπήγαγε (admissa caesura quam Callimachus vitavit) 89, 15; ἐναθλήσας τε 117, 3; τλή ὃ κατὰ μ' ἔλκετ' 128, 1; εὐνέτις ἦν, ἐκάλευν Δάμαλιν τότε, νῦν δὲ Χάρητος Βοίδιον (mutans versum praeunte Heynio, qui scripsit: οὐνομα δ' ἦεν ἐμοὶ Δάμαλις τότε, νῦν δὲ χαραχθὲν βοίδιον) 169, 7; ὕπνον ἄει (praesens verbi ἀεῖσαι fingens) 170, 6; ἀρούρης 175, 1; (ἄρτι θ' 182, 3;) παρ' ἔσπερον 194, 3; ἐπούδειος (cum Iacobsio), κἄνθ' ἐτ' ἐφνυνιδίῳ, πέδοι τροφίας (τρ.: quae aluit) 198, 1, 6, 8; ὑπὲρ ποκα κλωνός 200, 1; ἀπ' ἰθείης χεῖρ

5. VII 671 ἄδηλον οἱ δὲ Βιάνορος C (adesp. libri III^a).

Epigrammata duplici auctoris indice in P instructa quaedam omisit Planudes; eorum, quae recepit, titulum gemi-

201, 4; Ἀρκαδικάν 208, 4; ὠλιτοεργός (i. e. ὁ ἄλιτ.) 210, 7; (κύματα δὲ φαίνει τᾶδε 215, 6;) ἡ καλύβη (Kb.) καὶ δούπηρ ἐνέπηρ. 222, 3; (τιθηνήτειρ — ἀμήσας Ἀνδρομάχη 241, 3 sq.;) Ἡμαθίη μὲν 247, 3; εὐρέ μ' (cum Meinekio verba Λεόντιχος κτλ. naufrago tribuens) 277, 2; φροῦδα δὴ ἡ πάσης ἐλπίς 286, 4; τὸ μή σ' ἔτ' ἰδεῖν 318, 2; σὺ δὲ ᾧ πυλάωρε 319, 1; ἐξ αὐτῆς πέτρου 353, 2; (ἀπανυρόμενος 376, 4;) ὥς (s. οἷ) Ὑμεναίω (una tamquam ab Hymenaeo sepulti) 378, 3; ἡ ταύτης 379, 6; ἦδ' — ἦ (hac — qua) 386, 1 sq.; (χέρσον δ' εἰ πεκβῆναι ἐμεῦ — ἀρκεῖ μοι σταθερῇ μιμνέμεν, ὥς ἄταφος 393, 5 sq.;) (οἶδεν δεξαμένη σὸν μ. 404, 4;) θεοῖς σέ' (i. e. σέο) Ἰσας γὰρ αἰοιδᾶς 407, 9; ὁ καὶ τίκτοντα βρύξας 408, 3; ὅτε τρισσὸν κατάγοι χορὸν 410, 3; φαμι (Korsch) — κάρρων ἔμεναι 413, 7; ἡ δῖα θρεψαμένα Κῶς 418, 3; Βάκχῳ συνέδραμε (Βακχῆι?) 420, 3; (κεῖθ' : tibiae sepulcro insculptae illic apud inferos sunt sono carentes, 420, 6;) χαροπὸν γλαῦκα (duce Brunckio), τόξον μ' αὐδάσειε μὲν ἔντονον, τὰν δὲ δ. φύλακ' ἂν μελ. χάν ἀγορεύοι, ἃ γλαυξ δὲ γλ. 425, 2 sq., 7 sq.; ἐπεὶ πρέπει 428, 7; ὑφ' αἵματι, τῶν δὲ λοχιτᾶν ἀμὲς ἀπ' Ἀργ. 430, 3; ἀνδρός, ὅς 432, 3; μούνον, νή, Σπ. 434, 4; μνημ' εἰς Εὐβούλοιο 452, 1; νέον 464, 3; ἀγνώσιν πευθομένοις δ' ἐλεεῖν 468, 10; τὸν Ἡγεμάχου τὸν ἐφέστιον 475, 3; ἀρμονίης τ' — ἀποκεκλιμένη 480, 2; πουλέα (fort. πάμπολυ) δυστ. 481, 4; ἦ — ἐφορεῖσθε s. ἐκκυκλοῦσθε 485, 5 sq.; αἰ Κεφαλά (ut nomen matris addatur) 488, 4; ἀλλ' ἐπὶ πάντα 490, 3; Παρθενίας (i. e. Ἀρτέμιδος) ἃ σ' ἀπὸ παιδραῖς ἔκλασεν ἀλικίας et (σε) πέρι 491, 1 sq.; οὐδὲ διακρ. — οἶδ' ἀλιεῖς 494, 4; (ἀκτὴ) νειάτη 497, 4; ἡ (i. e. ἔφη) μύσας et ἔδυν 498, 7 sq.; ἐρίφων τ' ὦλ. πανδυσίη 502, 4; καὶ γῆ καὶ π. 506, 1; αἶλινον αἶ' 527, 3; ναυτίλος ἴσθ' εἰκαῖ' (pro ἴσθι, καὶ ὥς) 534, 2; ἀχέων 537, 2; καὶ μὰν 541, 5; ἀρνήσαιο φυγῶν 543, 1; ἀμελγομένῳ (quod ego quoque ci.) 622, 4; (αἶ ποτε θηρῶν ἔθνεσ' ἀπειρεσίοις 626, 1 sq.) οὐκέτ' ἐρ. ἐπὶ (πτῆσσεσθε) 626, 3; οὐ νεμεσητὴν (et cum Reiskio: ἔξετε τοιαύτην κλ. ἀμειψάμεναι) 628, 3 sq.; ὥς προβατεύων, γειόλοφον, (πρόβατα) ποτιβληχήμεν' ὕπαζον 636, 1, 2, 3; τ' οὐκ 637, 6; ἔφθασε νυκτός, γαληναίη 640, 3, 5; αὐλοῦ 641, 4; κακὸς δ' ἄστυλον ἰδέσθω οἶκον 648, 5 sq.; (οὐ Τρηχίς λιθία σέ' ἐπ' ὀστέα, Ξενίου 651, 1, 5;) οἷ με θανόντες γνώσονται Ἀλκανδρον τοῦ θ' ὅτι Καλλιτέλεως 655, 3; ἂν ποτ' ἐγὼ δάιος 656, 4; ἦδ' (cum Th.^k), πόλλ' ἥς 662, 1, 2; (κοινῶς 666, 6;) οὐδ' Ἑλλάδι πω τρωτόν (et rectius in adn. τρωτόν ποτ') 692, 5; (τί μάτην οὖνομα δεῖ με λέγειν 700, 4;) νῖέι ᾧ — ταῦτά οἱ οἴχομένῳ 701, 1 (plene interpunxit H. post

num aut servavit aut alterutro poetae nomine privavit aut ita totum abiecit, ut pro duobus auctoribus Palatini modo alium modo nullum omnino scriptorem afferret.

Praetermisit Planudes controverso originis indice praedita epigrammata haec:

1. VII 164 Ἀρχίου? Car Ἀντιπάτρου Σιδωνίου C^{pr};
2. VII 165 Ἀντιπάτρου Σιδωνίου οἱ δὲ Ἀρχίου C;
3. VII 710 Ἀρχίου Μιτυληναίου Car Ἡρίννης Μιτυληναίας C^{pr};
4. VII 692 Φιλίππου Θεσσαλονικέως A οἱ δὲ Ἀντιπάτρου C;
5. VII 739 Διοτίμου (? Λεωνίδα?) Car Φαιδίου C^{pr};
6. VII 658 (3 sq., 659) Λεωνίδου Ταραντίνου οἱ δὲ Θεοκρίτου C. (Cf. etiam ad ep. 640.)

Integrum retinent controversum Palatini titulum apud Planudem epigrammata haec sylloges amplioris:

1. VII 166 Διοσκορίδου οἱ δὲ Νικάρχου CPl;
2. VII 167 τοῦ αὐτοῦ οἱ δὲ Ἐκαταίου Θασίου CPl;
3. VII 173 Διοτίμου οἱ δὲ Λεωνίδου CPl;
4. VII 190 Ἀνύτης οἱ δὲ Λεωνίδου CPl (consentiunt in

ἰφθίμῳ, hoc esse γράμμα a civibus comprobatum interpretans); ὀρμειῆς ἐκ τριχός, ὀξείῃ — πάγῃ 702, 2, 4; κῆμοι τῷ ὦ καινοῖς τετραμμένῳ, εὐαδέ μοι ἄρσῃν τύπος οὐ χερὶ καινοτομηθεὶς καὶ φιλοκινδύνῳ 707, 5, 9 sq.; ἢ τις ἂν ἦν 709, 2; (τοῖς ἐμεῦ, τηνῶθ' 710, 3, 7;) Πιτανίτιδι 711, 1; στερνοτυπῇ ὄμαδον 711, 8; αὐτ' ἐμὲ δῶρα (si quid mutandum, scripserim εὐτέ με) 715, 5; εἰ τὸν πλέεις, τᾶν Σ. — ἐναπόμενος 718, 1 sq. (ep. non Nossidis putat esse H., sed 'inepti grammatici'); Κλεύα (vocativum requirens) Τιμοκλέος σου ὑπὲρ Θ. 720, 1; Ἀργείοις Σπάρτηθεν 721, 1; (ἀπ' Εὐρώτου 723, 2;) Φ., ὃν δν. — πένθει ἔδον 724, 2; τίς ἐξ οἴνων (cum Salmasio) ὅς σε (cum Reiskio) 725, 2; (ἢ ῥά θ' ὁ καὶ Κενταύρῳ, ἐμοὶ πεπερ. ὕπνος ἦλθεν, alterum dist. epigrammatis 725 totum Menecrati adsignans;) εὐ μορέουσα (cl. XV 26, 8) 726, 8; τὰ δ' ἐπ' ἄλλα καταὶ γῆς δν βρέφος Ἄιδης συγκλίνει 729, 3 sq.; αὐτως μυρομένα, κούρας — τύπος (partim cum Herm. et Reiskio) 730, 1 sq.; ᾧ χεὺ τ' et γήρατ' τ' 732, 1, 3; αἶ φθίμεναι δύο 733, 1; μὴ φθείρεν, εἰ καὶ σε περιστ., δαιτὶ μιγείς 736, 3, 8; ἐπανδωμήσατο 748, 1 (Δᾶμις — ὅς ἀστοῖς Ἡρακλεώταις dubitanter proponit Harb. ad 748, 7). Defendit, ut haec quoque afferam, 640, 6 ἔκτανεν verbum ad myoparonem referens; 164, 9 ἱερὴν τρίχα comam intellegens dei sacram, cui adulescens illam dicaturus erat; ἐπεὶ δ' ἶδε θεῖον ἄνακτα ἀντ. 632, 3 avunculum servuli hero supplicare interpretans (at θεῖον, si id scripsit poeta, pro adiectivo habendum; conieci ἐπεὶ δ' ἶδεθ' υἱὸν ἄνακτος ἀντ.: 'servulus infans ad se accedentem vidit heri filium, ad quem blandiens sive auxilii implorandi causa manus tetendit').

a Plan. servatis omissisve; de titulis Planudeae propriis. XCI

his quattuor indicibus Pl^M atque etiam partim Pl^E cum P; falsa adhuc prolata sunt de titulis Planudeis, cf. adnot.).

Alteram tantum partem inscriptionis Palatinae servat Planudes ad epp. haec:

1. VII 13 Λεωνίδου Pl, Λεωνίδου οἱ δὲ Μελεάγρου A;
  2. VII 35 Λεωνίδου PlA, Πλάτωνος C;
  3. VII 163 Λεωνίδου PlC^{pr}, Ἀντιπάτρου? C^{ar} (v. ad 164);
  4. VII 316 Λεωνίδου Pl, Λεωνίδου ἢ Ἀντιπάτρου C;
  5. VII 652 Λεωνίδου PlC^{pr}, Παγκράτους? C^{ar} (v. ad 653);
  6. VII 455 Λεωνίδου PlC₁^{pr}C₂, Φιλίππου Θεσσαλονικέως C₁^{ar};
  7. VII 237 Φιλίππου Θεσσαλονικέως C^{ao}, Ἀλφειοῦ Μιτυληναίου PlC^{po} (cf. ad ep. 236);
  8. VII 170 Ποσειδίππου PlC₁, Καλλιμάχου C₂;
  9. VII 205 Ἀγαθίου PlC^{pr}, Δαμοχάριδος (cuius est ep. 206) L^{ar};
  10. VII 578 Ἀγαθίου PlC^{pr}, Λεοντίου (cuius est ep. 579) C^{ar};
  11. VII 650 Φακέλλου Pl^M, Φλάκκου ἢ Φαλαίκου C;
  12. VII 153 Ὀμήρου PlA, οἱ δὲ Κλεοβούλου τοῦ Λινδίου L.
- (Ex his tria epp., 652, 578, 153, exstant in breviori, cetera in ampliori sylloga Planudea.) Cf. etiam ad ep. 554.

Ex duplici titulo Palatino neutrum sumpsit auctorem Planudes ad unum amplioris, ad duo brevioris syllogae epp.:

1. VII 60 τοῦ αὐτοῦ (sc. Iuliani)? A^{ar} Σιμμίου C, adesp. Pl (in l. III^a);
2. VII 315 Ζηνοδότου οἱ δὲ Ῥιανοῦ C, adesp. Pl (auctor ep. vid. Rhianus et Zenodoti in Timonem ep. excidisse ante 315);
3. VII 405 Φιλίππου A Μιμνέρον οἱ δὲ Φιλίππου C, adesp. Pl (in l. III^b); fort. ep. est Myrini.

Pro binis auctoribus Palatini Planudes alium adfert ad epp.:

1. VII 187 Φιλίππου C₁ Σιμωνίδου C₂, Λεωνίδου Pl;
2. VII 647 Σιμωνίδου οἱ δὲ Σιμμίου C, Σαμίου Pl (utrumque ep. invenitur in l. III^a);
3. VII 534, 1 sq. (brevioris syllogae) <Ἀλεξάνδρου> Αἰτωλοῦ <οἱ δὲ> Αὐτομέδοντος C, Θεοκρίτου Plan., deceptus, ut videtur, initio tituli spectantis epigramma 738 (Θεοδωρίδα), quod disticho Ps.-Theocriteo in Planudea continuatur.

Praeterea alios ac Palatinos auctorum indices exhibent apud Planudem epigrammata prioris syllogae haec:

1. VII 600 Πάυλου Pl, Ἰουλιανοῦ C;
2. VII 601 Ἐρατοσθένους Pl, Ἰουλιανοῦ C;
- (3. VII 66, 3 sq. ὡς ἀπὸ τοῦ Διογένους Pl^M, Ὀνέστου A;)
- (4. VII 68 ὡς ἀπὸ τοῦ Διογένους Pl^M, Ἀρχίου A;)
5. VII 294 Στατυλίου Pl^M, Τατυλλίου Λαυρέα C (v. p. XXVII);
6. VII 507 Ἀλεξάνδρου Pl, Σιμωνίδου C; ep. certe non Simonideum potest videri Alexandri conferenti verba ὁὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον' cum Aetoli versu αἶ' με τυράννων θῆκαν Δασκύλεω μείζονα καὶ Γύγῳ 709, 6. (Adespoton, ut in Pala-

tino, est in autographo Plan. ep. 704, quod editiones demum Planudeae ad Neronem referunt; Germanico tribuunt tam ep. 74 quam praecedens 73 Pl^a, sed omisere ad illud ep. nom. auctoris adponere Pl^{M.I}, cf. p. LXXXVI.)

Accedunt brevioris syllogae epigrammata a Planude non isdem atque a Constantino vindicata auctoribus haec:

1. VII 189 Ἀνύτης Pl Ἀριστοδίκου Ῥοδίου C;
2. VII 232 Ἀνύτης Pl Ἀντιπάτρου C;
3. VII 236 Ἀνύτης Pl Ἀντιπάτρου Θεσσαλονικέως C (adesponton autem in Planudea ep. est, quod in Palatino poetriae iniuria tribuitur, 492);
4. VII 282 Ἀντιπάτρου Pl Θεοδωρίδου C;
5. VII 470 Ἀντιπάτρου Pl Μελεάγρου C^{pr};
6. VII 344^b Σιμωνίδου Pl Καλλιμάχου C;
7. VII 465 Ἡρακλείδου Pl Ἡρακλήτου C (cr. Ἡρακλείτου);
8. VII 537 Θεοφάνους Pl Φανίου γραμματικοῦ C;
9. VII 539 Θεοφάνους Pl Πέρσου C;
10. VII 240 Παρμενίωνος Pl Ἀδαίου A (praecedit in Palatino ep. Parmenionis 239, sed cf. ad p. 163, 7);
11. VII 747 Ἰουλιανοῦ Pl Λιβανίου A. (Ep. VII 635, quod in P Antiphili, apud Planudem Maecii est, in libro I brevioris syllogae, non inter sepulcralia Planudeae exstat.) Praetermisi hic omnem fere indicis discrepantiam eam, quae ex mendosa nominum scriptura orta est, velut titulos epigrammatum 73 (Γερμινοῦ A^{ar} Γεμίνου C Γερμανικοῦ Pl), 260 (Καρφυλλίδου C, qui Καρπυλλίδου ad IX 52 scripsit, Καφυλλίδου Pl^M), 290 (Στατυλλίου C Τατυλίου Pl^M; cf. ad ep. 17), 404 (Ζωνᾶ C Ζανοῦ Pl^M), 653 (Παγκράτους C, Παγκρατίου Pl).

Nomine auctoris instruxit Planudes epigrammata, quae hoc indice in Palatino carent, non amplius duo:

1. VII 494 ἀδέσποτον C, (in l. III^b) Ἀθηνοδώρου Pl, cuius poetae nomen inter auctorum indices Palatinos non occurrit;
2. VII 676 ἰσθλόν C, (in ampliore sylloga) ἰσόψηφον Λεωνίδου Pl, quem titulum Planudes, cum continuata in Palatino epp. 675 sq. reciperet separaretque, a praecedenti ep. 675 isopsepho ad sequens nec isopsephum nec Leonideum perperam transtulit.

VII.

P 207

ἈΡΧὴ Τῶν Ἐπιτύμβιων Ἐπιγράμμάτων

L

ὦν | ἐσχεδίασεν ὁ κύρις | Κωνσταντῖνος ὁ Κεφαλᾶς | LC
5 ὁ μακάριος καὶ αἰεὶ μνηστος καὶ τριπό|θητος
ἄνθρωπος. C

Καὶ ὁ τῶν ἀναθηματικῶν ἡμῖν ἐπιγραμμάτων | χαρακτήρ πεπλή-
ρωται ἱκανῶς ἔχων ὥς ἐμαν|τὸν πεῖθω· μετιτέον οὖν ἐφ' ἕτερον
οὐκ ἄχρη|στον οὐδ' ἀνωφελῇ λαλῆσαι τε καὶ πρὸς πά|θος ἀγαγεῖν
10 τοὺς ἐντυγχάνοντας δυνάμε|νον· ἔστι δὲ οὗτος ὁ τῶν ἐπιτύμβιων
ἀρχὴν | ἔχων τοιάνδε· Ἐπιτύμβια εἰς τὸν Ὅμηρον. A

VII. Epigrammata sepulcralia insunt in Planudeae libro III, ad unum corpus redacta in editionibus Florilegii, cum in autographo (Marc. 481) duas efficiant syllogas (l. III^a III^b), quas duplici epigrammatum delectu Planudes confecit. Amplioris sylloges sepulcralibus (f. 30 — 43^r), i. e. libro III^a hunc indicem praemisit Pl: ἐν τῷδε τῷ τρίτῳ τμήματι (sic) ἐπι-
τάφια ἔχοντι ^επέχεται κεφάλαια τάδε: εἰς ἀγαθούς ἄνδρας (1):
ἀγωνιστάς (2): ἀδελφούς (3): ἀλιέας (4): ἀνδρείους (5): ἄν-
δρας οὐκ ἐπισήμους (6): ἀρχαίους τινάς (7): αὐλητάς (8): βρέφη
(9): γέροντας (10): γυναῖκας (11): δούλους (12): ἥρωας (13):
ἰατρούς (14): ἱξεντάς (15): κιθαρῳδοὺς (16): μεθύσους (17):
μοιχοὺς (18): ναυαγῆσαντας (19): νέους καὶ νεας (20): ὄρνις
(21): ποιητάς (22): <ποιμένας (23):> πόλεις (24): <πτω-
χοὺς (25):> δῆτορας (26): υἱούς καὶ θυγατέρας (27): φιλοσόφους
(28). Alterius collectionis epitymbia (lib. III^b f. 90^v—96^r) simili
instructa sunt prooemio a Planude, hoc: ὅμοια τοῖς ἐν τῷ τρίτῳ
τμήματι τ' ὧν¹ ἐπιταφίῳ¹: εἰς ἀγαθούς ἄνδρας (1): ἀδελφούς
(2): ἀλιεῖς (3): ἀνδρείους (4): ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους (5): ἀρ-

Fr. Cor. Mel.
epp. 1—3?

1. ἈΛΚΑΪΟΥ, ΠΟΙΗΤΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ,
εἰς Ὅμηρον τὸν ποιητὴν· ἐπιτύμβιον.

A^{ar} L, C
L

Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν Ἴω ἐνὶ παῖδες Ὅμηρον
ἤκαχον ἐκ Μουσέων γοῖφον ὑφηνάμενοι·

χαίους τινάς (6): ἀύλητάς (7): βρέφη (8): γέροντας (9): γεωργούς (10): γυναικας (11): δούλους (12): ἥρωας (13): ἰατρούς (14): ἱξευτάς (15): ἰχθύας (16): κυνηγούς (17): μεθύσους (18): ναυαγήσαντας (19): νέους καὶ νέας (20): ὄρνις (21): ποιητάς (22): πονηρούς (23): ῥήτορας (24): υἱούς καὶ θυγατέρας (25): φιλοσόφους (26). Caret III^a quattuor quae servantur in III^b capitibus: εἰς γεωργούς, ἰχθύας, κυνηγούς, πονηρούς; invicem in III^a reperiuntur quae desunt in III^b capita sex: εἰς ἀγωνιστάς, κιθαρωδούς, μοιχούς, ποιμένας, πόλεις, πτωχούς. Omnia sunt capp. 32, quae iuncta exhibent indices editionum (Pl^E) ita, ut decem priora capita in Pl^M III^a et in Pl^E III congruant, posteriores in Pl^E sequantur tituli hi: εἰς γεωργούς (11), γυναικας (12), δούλους (13), ἥρωας (14), ἰατρούς (15), ἱξευτάς (16), ἰχθύας (17), κιθαρωδούς (18), κυνηγούς (19), μεθύσους (20), μοιχούς (21), ναυαγήσαντας (22), νέους καὶ νέας (23), ὄρνις (24), ποιητάς (25), ποιμένας (26), πόλεις (27), πτωχούς (28), πονηρούς (29), ῥήτορας (30), υἱούς καὶ θυγατέρας (31), φιλοσόφους (32). Florilegii editiones eodem omnes capitum indice instructae sunt, nisi quod Pl^I.^a ordinem capitum 18 et 19 permutantes titulum εἰς κυνηγούς praemittunt p. 1, 2—11 Post VI 358, 4 linea vacua intermissa scripsit A (7—11) Cephalae ad sepulcralia prooemium P 207 l. 14—20 in textu; titulum libri VII in marg. exteriori adscripsit L (2—4), ampliavit C (4—6) 2 ἐπι|τυμ-βίων L 4 ὁ κύρις C qui quae seq. verba add., (ἐσχ.) ὁ

Κεφαλᾶς? cum clausulae signo L^{ar} | κωνσταῦν ὁ κεφαλᾶς C 7 ἀναθ_εματικῶν C ἀναθημ. A^{ar} | ἐπιγραμμαίων C | πεπλήρωται (C eraso acc. supra ε) P 8 ἱκανῶς ex ἱκ. cr. C | ἐμ' αὐτὸν (ex ἐμαντὸν) C | μετῴτερον C | ἐφέτερον A^{ac} 9 post ἀνωφελῆ punctum posuit C | ἡλᾶλῃσαι τε. C ἄλλ' ἢ (s. ἡ) αἰ τε A^{ar}; f. ἄλλῃ <πολλὰ χῆ> τε (de κηλῆσαι τε aut, quod Reiske ci., κινῆσαι τε non est cogitandum) | προσ A^{ac} 10 ἐπιτυμβίων C ἐπιτύμβων (sic) A^{ac} 11 ἐπιτύμβια C (τ? et β corr. ex π) | ὁμηροῦ (C) P ||

1—p. 52, 8 Quae Planudeae εἰς ποιητάς cap. (M III^a+^b 22, Pl^E 25) epp. continet, sumpta sunt pleraque ex A.P. VII epp. 75 prioribus, nonnulla ex aliis eiusdem libri partibus, unum ex l. XIII. Amplioris sylloges c. 22 exhibet epp. 60 (M f. 39^r—41^r), posterioris (f. 95^r—96^r) epp. 20. Unum ep. (VII 715) et in illa syll. (III^a n. 60) et in hac (III^b n. 9) reperitur; praeterea duo

νέκταρι δ' εἰνάλια Νηρηίδες ἐχρίσαντο
καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,

bis exstant in M, haec tamen nec in cap. eodem nec in syll. eadem (VII 588 scr. Pl. in III^a c. 22 et in III^b c. 5, VII 598 in III^b c. 22 et in III^a c. 16). Insunt in III^a n. 1—10: A. P. VII 1—10 epp. in Homerum et Orpheum (Pl^E c. 25, 1—10; in Pl^S accedunt 25, 11—13, epp. in Orpheum, Eumolp., Linum = M III^b 3. 1 sq.) — n. 11—14: A. P. VII 52—55 epp. in Hesiodum (Pl^{I. a} 11—14, Pl^{S. w} 14—17) — n. 15—17: VII 69—71 epp. in Archilochum (Pl^I 15—17, Pl^S 18—20 quibus Pl^S 21 accedit: VII 674 s. M III^b 4 in Archil.) — n. 18—19: VII 408. 536 in Hipponactem (Pl^I 18—19; Pl^S 22 sq.: adiungit Pl^S A. P. XIII 3, VII 405 s. M III^b 6. 5 in Hippon.) — n. 20—22: VII 34 sq. 39 in Pindarum et Aeschylum (Pl^I 20—22, Pl^S 26—28: sequitur Pl^S 29 ep. in Aeschylum VII 40 s. M III^b 14) — n. 23—27: VII 43—47 in Euripidem (Pl^I 23—27; Pl^S 30—34: sequuntur Pl^S 35—37 in Eurip. VII 50, 1—4. 49. 51 s. M III^b 12. 13. 20) — n. 28—31 (ut in Pl^{I. a}): VII 20. 22. 36 sq. in Sophoclem (Pl^S 38—41: succedunt Pl^S 42 sq. epp. in Sophoclem VII 21. 621 s. M III^b 10. 11) — n. 32—44: VII 18 sq. in Alcmana, VII 23, 1—6. 23, 7—8. 24—30. 32 sq. in Anacreontem (Pl^{I. a} 32—44; Pl^S 44—56) — n. 45—48: VII 41 sq. 525. 48 in Callimachum et in Ibycum (Pl^I 45—48; Pl^S 57—60: adduntur Pl^S 61 sq. ep. in Ibycum et in Stesichorum VII 714. 75 s. M III^b 8. 7) — n. 49 sq.: VII 16 sq. in Sapphonem (Pl^I 49 sq.; Pl^S 63 sq.: Pl^S 65 est ep. in Sapphon. VII 15 s. M III^b 15) — n. 51—54: VII 11—13. 712 in Erinnam (Pl^{I. a} 51—54; Pl^S 66—69) — n. 55—60 εἰς ἀνώνυμους ποιητάς: VII 419. 421. 588 sq. 595. 715 (Pl^I 55—60; Pl^S 70—74. 76: post 74 'εἰς Θεόδωρον' in Pl^S alterum in Theodorum ep. inseritur, Pl^S 75 = VII 594 s. M III^b 17). In III^b c. 22 exstant n. 1—8: VII 615—617. 674. 405. XIII 3. VII 75. 714 epp. in Musaeum, Linum, Orpheum, Archilochum, Hipponactem (2), Stesichor., Ibycum (Pl^I 61—68; Pl^S 12. 13. 11. 21. 25. 24. 62. 61) — n. 9 idem est atque III^a n. 60 — n. 10—17: VII 21. 621. 50, 1—4. 49. 40. 15. 412. 594 (Pl^I 69—76; Pl^S 42 sq. 35 sq. 29. 65. 78. 75) epp. in Sophoclem (2), Euripidem (2), Aeschyl., Sapphon., Pyladem, Theodorum — n. 18: VII 598 (Pl^{I. a} 77; ep. quod etiam in III^a c. 16 exstat Pl^S non recepit in c. 25) — n. 19 sq.: VII 716. 51 in Phanocritum, Euripidem (Pl^{I. a} 78 sq., Pl^S 77. 37). Vetustiores igitur editiones (Pl^{I. a. b}) epigrammatis prioris sylloges adnectunt seriem alteram ordine autographi non mutato; duplicis delectus particulas miscet Pl^S (Pl^{w. B}) ita, ut eidem vel eiusdem generis

ὅτι Θέτιν κύδηνε καὶ νῆα καὶ μόθον ἄλλων 5
 ἡρώων, Ἰθακοῦ δ' ἔργματα Λαρτιάδεω.
 ὀλβίστη νήσων πόντῳ Ἴος, ὅτι κέκευθε
 βαιὴ Μουσάων ἀστέρα καὶ Χαρίτων. M 39^r

5

2. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

AL. Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὅμηρον· ἐπιτύμβιον.

ACL

Τὰν μερόπων Πειθῶ, τὸ μέγα στόμα, τὰν ἴσα Μούσαις
 φθεγξαμένην κεφαλάν, ὧ ξένε, Μαιονίδεω

poetae iuxta ponantur. Titulus εἰς ἀνωνύμους ποιητάς in auto-grapho spectat l. III^a c. 22, 55—60 (in Pl^s c. 25, 70—74.76); hoc lemmate perperam relato Pl^a. n ex uno capite duo efficiunt: cap. 25 εἰς ποιητάς, c. 26 εἰς ἀνωνύμους π. (continens epp. M III^a 55—60 et III^b 1—20). p. 2, 1 sqq. Pl^m III^a c. 22 (Pl^e c. 25), 1; exstat in cod. Matr. 24 (Ir.₁ p. 96) et 67 (Ir.₂ p. 238); v. 1—4 exhibet Suid. 1—2 ἀλκαίου L ποιητοῦ μεσσηνίου C |

εἰς Ὀμηρον τὸν ποιῆ|ἐπιτύμβιον L οὗτος ὁ ἀλκαῖος. οὐκῆν |
 ὁ μιτυληναῖος. ὅς ἦν|ἐν τοῖς χρόνοις πιττακοῦ add. C; εἰς Ὀμηρ|
 exaravit L in er. ἀλκαίου titulo pristino ab A scripto. Ἀλκαίου
 Μεσσηνίου εἰς Ὅμηρον Pl Ἀλκ. Μεσσ. Ir.₁ ἐπιγράμματα εἰς
 Ὅμηρον Ἀλκ. Μεσσ. Ir.₂ 3—4 Suid. s. v. ἡκαχον (S.₁) et s.
 v. γριφος (S.₂) 3 ἡρώων τὸν ἀοιδὸν om. S.₂ | ἡρώων S.₁^v | τὸν
 ex τῶν cr. S.₁^v | ἴωι (C' AC) P ἴω (ι ex η facto) Pl^m ἴω S.₁^v |
 ἐνι P Pl^m ἐνὶ S.₂^v 4 ἦναρον noli ci. ex VII 213, 8 | μουσέων
 (C) P μουσέων (ε) in er. α) Pl^m μουσῶν S.₂ Μοιρέων Reiske
 p. 3, 1—2 s. v. χρίσις Suid. (deest gl. in S.^v) 1 ἐχρίσαντο
 P Pl^m. S. ἐχρήσαντο Pl^a ἐχρίσαντο Pl^a. b; cf. Alc. VII 55, 2

2 Ἀκταίη Pl^s | ὑπο A^{ac} (occurrit ὑπὸ σπιλάδι ap. Ant. Th. VII 287, 2)

1 νῆα P^{ac} | μόθον A Pl in μόθων mut. C | ἄλλων Pl P^{ac} ἄλλον
 P^{ac}: cf. Alphei IX 97, 3 2 Ἰακοῦ (θ add. L) P Ἰακοῦ Pl^m Ἰτακοῦ Plⁱ |

cf. App. Pl. 7, 4 | δ' P τ' Pl | λαρτίδεω A λαρτίδεω cr. C Λαρτιάδεω
 (sic) Pl^m 3 νῆσος Pl | πόντω ἴος A in πόντῳ ἴος mut. C πον-
 τώϊος Pl^m (Pl^a. a) πόντῳ Ἴος Pl^s (πόντον et) πάντως Ἴος Sternb.;
 πότμῳ Ἴος? (cf. XII 256, 11; XVI 49) 4 τὸν Μουσέων Heck. ||
 5 sqq. Pl^m III^a c. 22 (Pl^e c. 25), 2; Ir.₁ p. 96 ep. iunctum est
 cum VII 3 itemque Ir.₂ p. 238; de inscriptione Iensi, in quam
 ex Antipatri ep. laciniae ascitae sunt, v. Welcker ann. antiq.

stud. 1844, 300

5—6 εἰς τὸν αὐτὸν A εἰς Ὀμηρον C | ἄντι C πά-

ἄδ' ἔλαχον νασίτις Ἴου σπιλᾶς· οὐ γὰρ ἐν ἄλλῃ
 ἱερὸν, ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνεῦμα θανὼν ἔλιπεν,
 ᾧ νεῦμα Κρονίδαο τὸ παγκρατές, ᾧ καὶ Ὀλυμπον 5
 P 208 καὶ τὰν Αἴαντος νάυμαχον εἶπε βίαν
 5 καὶ τὸν Ἀχιλλεῖοις Φαρσαλίσιν Ἑκτορα πῶλοις
 ὁστέα Δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ.
 εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τὸν ταλίκον, ἴσθ' ὅτι κεύθει
 καὶ Θέτιδος γαμέταν ἃ βραχύβωλος Ἴκος. M 39^r

2b. Εἰς τὸν Ὅμηρον.

C

10 Εἰ καὶ βαιὸς δ' τύμβος, ὁδοιπόρε, μή με παρέλθῃς,
 ἀλλὰ καταστέψας ἴσα θεοῖσι σέβον·
 τὸν γὰρ Πιερίσιν τιμώμενον ἔξοχα Μούσαις
 ποιητὴν ἐπέων θεῖον Ὅμηρον ἔχω.

τρον A σιδωνίου. | ἐπιτύμβιον L (εἰς τ. αὐτ. ἀντιπάτρον titulum
 pristinum scr. A^{ar}); Ἀντιπάτρον Σιδ. εἰς αὐτ' ὄν¹ Pl^m (non εἰς τὸν
 αὐτόν ut Pl^E) | post ἐπιτ. adscripsit C: ἐστι καὶ ἄλλος ἀντίπατ^o
 Θεσσαλονικεὺς | καὶ αὐ¹ (erasa clausula) | ἐπιγραμμάτων ποιητ¹ησ¹
 p. 4, 7 frustra μέγα (' C) mutares in λιγύ | τ' ἂν ἴσα s. v.
 Μαιονίδας S.^v | Μούσης Ir.₂ 8 φθεγξαμένην P, cr. Pl. S.

1 ἄδ' (' C) P ἄδ' Pl^m | νασίτης P, cr. Pl | ἴου ex οὐ? cr.
 Pl^m | ἄλλ¹α¹ C ἄλλοι? A^{ac} 2 ἱερὸν (' C) P Pl | ἄλλε νεμοὶ A^{ac}
 3 ὦι? νεῦμα A^{ac} (ᾧ νεῦμα Pl¹) | ὅς καὶ Pl¹ 3 sq. adscr.

L m^o: ζτ λειπεί ἡ ἔννοια | τοῦ ἐπιγράμματος 4 νάυμαχον A Pl^m
 ναυμάχον Iac. 6 δρυπτόμενο¹ν¹ C δρυπτόμενα (potius quam
 δρυπτόμεναι) A^{ar}; cum C faciunt Pl Suid. s. Φαρσαλίσι | δαρδα-
 νικῶ et πεδίῳ S.^v 7 ὀλίγα (' C): signum vocalis productae
 ponunt C Pl^m | τᾱλίκον C Pl^m τηλίκον Pl^s | ἴσθ' (in er. οἴσθ')
 Pl^m 8 ἴκος P ex ἴος cr. Pl^m Ἴκος Pl^s || 9sq. ep. scr. non A
 in t., sed C m^s ita, ut singulis lineis disticha contineantur; poeta
 imitatur Antipatrum Sid.: cf. 218, 3; 8, 6; 748, 5; 136, 1 (etsi hoc
 ep. fort. Thessalonicensis est), praeterea Leonidam T. (cf. 657, 8;
 719, 2; 198, 1) 9 εἰς ὅμ C 11 κατὰστίχας P καταστέψας Huschke
 κατασπείσας Iac. καταστείξας Heck. καταστέλλας Wordsworth
 (ἄλλ') ἄκατον στήσας Piccolos ποτιστείχοις (et σέβων) Dilthey
 12 πιερίσιν τιμώμενον C: signum ⁺ supra π adpinxit et infra
 add.: γρ ⁺ πιερίδεσσι τετιμμένον ('voluit τετιμμένον' Jac.); με-

3. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον. M 39^r. Pr. 29

4. ΠΑΤΛΟΤ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΤ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Ἐνθάδε Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα, θεῖον Ὅμηρον,
κλεινὸς ἐπ' ἀγκιᾶλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ.
εἰ δ' ὀλίγη γεγαυῖα τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσος,
μὴ τόδε θαμβήσης, ὦ ξένε, δερκόμενος·

10 καὶ γὰρ ἀλητεύουσα κασιγνήτη ποτὲ Δῆλος
μητρὸς ἀπ' ὠδίνων δέξατο Λητοῖδην.

5

M 39^r

μελημένον Dilthey | exspectes clausulam Hom.: πάντων s. ἑξοχὸν
ἄλλων | ep. propter argumenti similitudinem ad 2,9 – 10 adscripsi C

1 sqq. Pl^M III^a c. 22 (Pl c. 25), 3; exhibent ep. Suid. bis
s. v. Ὅμηρος p. 1098 (S.₁) et p. 1108 (S.₂), complures Homeri
Vitae: V.₁ (Ps. Her., West. 19, 497), V.₂ (Ps. Plut., W. 23, 69;
cf. Cr. An. P. II 228), V.₄ (W. 28, 24: Cr. An. P. III 98), V.₅ (W. 30,
47: cf. Cr. An. P. III 99), R (Vita cod. Rom., cf. Sb. d. Bayer.
Ak. 1888, 277), V.₆ (in cod. Matr. 67 ap. Ir. p. 233, W. 31, 24);
praeterea bis exstat in cod. M. 67 (Ir.₁ p. 234, Ir.₂ p. 238), in
cod. Matr. 24 (Ir.₃ p. 96), in cod. Laur. (Band. III 391 n. 16, F),
in Certamine (Rz. 250), apud Tzetz. exeg. in Il. (p. 37 Herm.,
T); inest ep. in cod. Berol. P. Donati f. 82^r (Cyr.); v. Loewy
Inscr. n. 355; cf. etiam Kaib. epp. 272, 13. 354. 660 sq. 48. 51.
416, A. P. VII 362, Cr. An. P. IV 293

1 εἰς τὸν αὐτόν Pl^M; epigrammati VII 2 hexametros adnectunt
Ir._{1,2} Pl^I; Ietis trib. ep. S., ipsi Homero V.₅ Cert. T, ab Homero
abiudicat V.₁ 2 ἱερὴν P S.₁ C.^v V.₁ R Cert. Pl^M ἱερὰν Pl^E
(Cyr.) S.₁ A.^E S.₂ V.₆ Ir._{1,2,3} F T; variant V._{2,4,5} | κατὰ A^{ac} | κά-
λυψεν codd. plurimi V.₁: cf. Kaib. 51 3 ἡρώων A^{ac} | (κοσμι-
τορα Cyriac.) | (ἡρώων προγόνων κοσμήτορα Kaib. 354) ||

4 sqq. Pl^M III^a c. 22 (Pl^E c. 25), 4; est ap. Ir.₁ p. 234, Ir.₂ p. 238,
Ir.₃ p. 96 4—5 εἰς τὸν αὐτόν | παντὶ σιλεῖν A εἰς Ὅμηρον τον|
ποιητην add. L, quod additamentum signis delendi ὃ cinxit C;

πᾶν σιλ. εἰς αὐτὸν Pl^M (εἰς τὸν αὐτ. Pl^{a,s}), Πάβλου tantum Pl^I
Ir._{2,3} 6 σοφὸν (σοφ in er. v A: σὸν A^{ar}) A^{pr} 6 sq. θεῖον
—σκοπέλῳ s. v. ἀγκιᾶλεια Suid. 7 ἐπαγκιᾶλῳ A^{ac} 8 τόσον
ex τοῖον (alio atramento) rest. Pl^M 9 θαμβήσης Pl^M | ὦ? A^{ac}
11 ἀπωδίον A ἀπ' ὠδίον C, cr. Pl (ἐπ' ὠδίνων Pl^s) ||

5. ἸΑΔΗΛΟΝ

A

Fr. Cor. Mel. οἱ δὲ φασιν ἸΑΛΚΑΪΟΤ ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΟΤ.

L

epp. 5.—11.

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος Ὅμηρον

5 στήσητε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς, M 39^r

οὐκ εἴμ' οὐδ' ἔσομαι Σαλαμίνιος, οὐδ' ὁ Μέλητος

Δημαγόρου· μὴ ταῦτ' ὄμμασιν Ἑλλὰς ἴδοι.

ἄλλον ποιητὴν βασανίζετε· τὰμὰ δέ, Μοῦσαι 5

καὶ Χίος, Ἑλλήνων παισὶν ἀείσεται ἔπη. M 39^v

10

6. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΤ ΣΙΔΩΝΪΟΤ.

AL

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς, μακάρων δὲ προφήταν,

Ἑλλάνων βιοτᾶ δεύτερον ἀέλιον,

1 sqq. Pl^M III^a c. 22, 5; ep. est ap. Ir.₁ (p. 238) et Ir.₂ (p. 96) praecedenti nullo titulo adnexum (ut in Pl^I); de hoc ep. v. Rubens. BPh W. 1898 n. 23 1—3 εἰς τὸν αὐτόν|ἀδελ-
λον A οἱ δὲ φ|ἀλκαίου μιτυλην|αίου¹ add. L; nom. auctoris
om. Pl, Messenio trib. Jac. (Bergk) 3 articulum om. Pl^M, lemma
Pl^I 4 sq. s. ῥαιστήρ Suid. 4 ἀπορραιστήρος AS.^A ἀπόρρῥαιστ. C |
ἄκμωνος (sic) adscr. sch.^B 5 στήσητε P S.^{A. B} idemque M^{pr} (cum
accentu deleto supra alterum η S.^V) στήσοιτε (Pl^E) s. στήσαιτε
M^{ar} στήσεται S. edd. | φλογέας P^{ac} | εὐδίων Heck. 6 οὐκ
εἴμ'. C (Pl^S) οὐκ' εἴμ' A^{ac} οὐκ εἴμ' Pl^M | σαλαμήνιος P | οὐ
δ ο μέλητος A^{ac} 7 δημαγόρου P Pl^M (οὐδὲ μὲν νιδς) Δμησα-
γόρου Allatius (conl. Eustath. p. 1713, 19); cf. Cert. 19 (Rz.),
nom. Δμησ. epigrammati vindicat Rub. | ταῦτ' P Pl^{M. a} τοῦτ' Pl^I

8 cf. XI 417, 1 | βασάνιζε P, cr. Pl | τὰμὰ A in τὰ μὰ mut. C

9 πᾶσιν (circ. manifestiorem redd. C) P Pl^M παισὶν Pl^E | ἀείσεται
P Pl (sed ἀείδεται Pl^B) ἀείσεται Allatius || 10 sqq. quattuorepp. 6—9 insunt in sylloge, quae Euphemianae praecedit, Σ;
ep. 6 est Σ n. 97 (Σ^F f. 150^v Σ^P f. 254^v); Pl^M III^a c. 22 (Pl^E 25), 6;
CIG. 6092 (Kaib. 1084 a, K), ap. Ir.₁ p. 96, Ir.₂ 234, Ir.₃ p. 238

10—11 lemma praeponit A

10 Ἀντιπάτρον A Pl Σ Ir.,
gentile add. L 11 articulum om. Pl^M, totum lemma Σ Pl^I Ir.,Ὅμηρος K 12 cf. Dion. Chr. II 18 | κάρυκ' Pl^M κήρυκ' Σ |
τε pro δὲ K | προφήτ[ι]αν C (Pl Σ K) προφήτην A^{ar} 13 s. v |
βιοτή Suid. | Ἑλλήνων S. (ἐν ἐπιγράμμασιν¹ praecedit in S.^V).

Μουσέων φέγγος Ὀμηρον, ἀγήρατον στόμα κόσμον
παντός, ἀλιροθία, ξεῖνε, κέκευθε κόνις. M 39^v. Σ 97

7. Εἰς τὸν αὐτόν.

APL

Ἐνθάδε θεῖος Ὀμηρος, ὃς Ἑλλάδα πᾶσαν ἄεισε,
5 Θήβης ἐκγεγαῶς τῆς ἑκατονταπύλου. M 39^v. Σ 87

8. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

AL

Εἰς Ὀρφέα τὸν ποιητήν, τὸν Οἰάγρον | καὶ Καλλιόπης. AL
Οὐκέτι θελγομένας, Ὀρφεῦ, δρύας, οὐκέτι πέτρας
ἄξεις, οὐ θηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας·
10 οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγεῦσαν ἄλα.
ὦλεο γάρ· σὲ δὲ πολλὰ κατωδύραντο θύγατρες 5
Μναμοσύνας, μάτηρ δ' ἔξοχα Καλλιόπα.

βιοτῇ A^{ac} βιοτῇ. C βιοτῇ Pl^M S. (sed βιοτῇ S.^v) βιοτῇ Σ Pl^E
δόξης substituit Aelianus (cum v. 4: παντός ὁρᾶς τοῦτον δαίδαλον
ἀρχέτυπον) | ἀέλιον A^{ac} ἀέλ. C Pl^Σ K ἡέλιον S. (cf. K. 906, 6)

1 μουσῶν P Pl^Σ μοισᾶν Σ^F Μουσέων K; cf. IX 24, 4 | ἀγή-
ρατον PK (s. v. ἀλιροθ.) S.^{B.C} ἀγήραστον S.^{A.E} ἀκήρατον Pl^Σ
ἀγήραντον Salm. (Ruhnck.) ἀκηράσιον Toup. ἀκηρότατον Schneider |
post κόσμον erasa est interp. in P 2 ἀλιροθίος Suid. vulg. |
κέκευθεν Ἴος Wolters || 3 sqq. Pl^M III^a c. 22 (Pl^E c. 25), 7;
Σ n. 87 (Σ^F f. 149^v Σ^F f. 253^r); apud Ir.₁ (p. 96) et Ir.₂ (p. 238)
iunctum est tamquam tertium distich. cum ep. praecedenti,
non item ap. Ir.₃ (p. 234) 3 εἰς αὐτόν Pl^M εἰς Ὀμηρον Σ
ἀδέσποτον Ir.₃ 4 cf. Pepli epp. 16 sq. 45 (B.) | ὃς om. P || 6 sqq.
Pl^M III^a c. 22, 8; Σ n. 110 (Σ^F f. 152^r Σ^F 256^r); ap. Ir. 86 ep.
iunctum cum VII 9 sq. 6 sq. εἰς Ὀρφέα | αντιπάτρου A^{ar}; lemma
erasit sed amplificatum post σιδωνι¹ ου¹ ser. L 6 gentile om.
APL Σ 7 εἰς Ὀρφέα tantum Pl Ir. | τον π. L | οἰάγρον C ὑάγρον:
L^{ar} 8—9 ἄξεις s. δρύς Suid. 8 οὐκέτι (priori l.) C (utroque)
Σ Pl^E οὐκέτι A Pl^M S.^v | πέτρας S.^{v.E} 9 ὀλονόμους Mähly (idem
antea reieceram, cf. Ecl. poet. Gr. XXIII) 10—11 Suid. distich.
s. v. συρμός citat (S.₁), hexametrum s. βρόμος (S.₂) 10 οὐκέτι
C Σ Pl^E | κοιμήσεις S.₂^v (S.₂^A) κοιμήσεις S.₂^C κοιμήσεις S.₂^B κοι-
μήσεις S.₂^E (κοιμάσεις S.₁ cum P Pl^Σ) | οὐχὶ A^{ac} | χάλαζον S.₂^{ac}
11 cf. VI 221, 1 | παγεῦσαν P παταγεύουσαν (sic) S.₁^v πατά-
γουσαν S.₁^E 12 cf. VII 241, 9 | γάρ· C γὰρ A^{ar} | κατ' ὠδύ-

τί φθιμένοις στοναχεῦμεν ἐφ' υἰάσιν, ἀνίκ' ἀλαλκεῖν
τῶν παίδων Ἀίδαν οὐδὲ θεοῖς δύναμεις; M39^v. Σ110

P 209

9. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.PI

5 Ὀρφέα Θρηκίῃσι παρὰ προμολῆσιν Ὀλύμπου
τύμβος ἔχει, Μούσης υἱέα Καλλιόπης,
ᾧ δρύες οὐκ ἀπίθσαν, ὅτῳ συνάμ' ἔσπετο πέτρῃ
ἄψυχος θηρῶν θ' ὑλονόμων ἀγέλα,
ὅς ποτε καὶ τελετὰς μυστηρίδας εὔρετο Βάκχου 5
10 καὶ στίχον ἡρώῳ ζευκτὸν ἔτευξε ποδί,
ὅς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺν Κλυμένοιο νόημα
καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρα. M39^v. Σ111

ραντο C | Pausan. verba (IX 29, 4) Μίμνερμος μέντοι — ἀρχεο-
τέρας (sic) Μούσας adscrib. sch.^B 13 ἔξοχα: cf. V 29, 2, et quae
sequuntur cum V 2, 5; IX 302, 4; VII 531, 7 ἀνίκα δειλάν (App. Pl.
290, 1) in epp. Thessal., cui tamen VII 8 non vindicaverim

1 sq. s. ἀλαλκεῖν Suid. 1 τι A^{ac} | στοναχεῦμεν: στ ex τ
cr. P | ἐφνιάσιν A^{ac} | ἀνίκ' (C Pl ἄνικ' ? A^{ac}) P ἡνίκ' S. 2 αἰδην
P Pl Σ S. | οὐδὲ (C) P || 3 sqq. Pl^M III^a c. 22 (Pl^E c. 25), 9; Σ n.
111 (Σ^F f. 152^r Σ^F 256^r); ap. Ir. 86 adnexum ad Sid. ep. 8 3 sq.
lemmati nomen auctoris subiungit A, om. Pl Σ 4 τὸν om. Pl^M

5 sq. Ὀρφέα—ἔχει s. προμολῆσιν Suid. 5 Ὀρφέα Θρηκίῃσι A
γρ. Ὀρφέα περικοῖο scr. C in m.^s | Θρηκίῃσι S.^v Θρηκίῃσι Dil-
they; Θρήικα τῇδε (cf. VII 617, 1)? | παρὰ A^{ac} | προμολῆσιν¹
S.^v | ὀλυμπίοις S.^v 6 καὶ ante καλλιόπης scr. A, punctis supra
positis et lineola del. C 7 sq. ᾧ—ἄψυχος s. v. ἀπειθεῖν S.₁
(deest gl. in S.^v) et s. ἀπίθανον S.₂; v. Iph. A. 1212 7 ᾧ Σ^F | ὅ
τωι P οὕτω S.₂^v | συνάμ' A^{ac} Pl^M Σ S.₂^{A.B} σὺν ἄμ' C S.₁^A S.₂^{v.E.C} |
post πέτρῃ erasa est interp. in P, πέτρα Iac. 8 θ', ὑλανόμων
(virg. et asperum C) P, cr. Pl Σ | ἀγέλα; C ἀγέλαν (non ἀγέ-
λαι) A^{ar} ἀγέλη Pl Σ 9 sq. dist. a Suida neglectum a Dama-
geti epigrammate mihi alienum vid. 9 ὅπποτὲ (C) P |
τελετᾶς A^{ac} 10 ἡρώωι C ἡρώων A^{ar} ἡρώω Pl^M 11 sq. s. v.
ἀκήλητον Suid., et s. Κλύμενος S.₂ 11 ἁβρὺν (ἁβρ in er. μ C) P
βαρὺν καὶ S.₂^B βαρὺν κε S.₂^{EAr} 12 versum bis praebet Zonar.
depravatum: καὶ τὸ ἀκήλητον θυμοῦ ἔθ. λύρα ἢ τὸν ἀκήλητον
θυμόν p. 109 et ἔθελξε λύρα ἢ τὸν ἀκήλ. θυμόν p. 105 | ἀκήλητον
post ras. Pl^M ἀμειλίκτον ante ras. Pl^M idemque S.₂, ἀκολά-

10. Εἰς τὸν αὐτόν

A

(Ὀρφέα τὸν Οἰάγρου | καὶ Καλλιόπης).

L

Καλλιόπης Ὀρφῆα καὶ Οἰάγροιο θανόντα

ἐκλαυσαν ξανθαὶ μυρία Βιστονίδες·

5 στικτοὺς δ' ἡμάξαντο βραχίονας ἄμφι μελαίνῃ

δευόμεναι σποδιῇ Θρηίκιον πλόκαμον·

καὶ δ' αὐταὶ στοναχεῦντι σὺν εὐφόρμῳ γι Λυκείῳ 5

ἔρρηξαν Μοῦσαι δάκρυα Πιερίδες

μυρόμεναι τὸν ἀοιδόν· ἐπωδύραντο δὲ πέτραι

10 καὶ δρύες, ἃς ἐρατῇ τὸ πρὶν ἔθελγε λύρη. M 39^v

11. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

A.PI

Εἰς Ἡρινναν.

A.PI

Ὁ γλυκὺς Ἡρίννης οὗτος πόνος, οὐχὶ πολὺς μὲν

ὥς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτους,

κεντον interpretatur sch.^B | κενθμὸν Pierson (δαίμον? φρουρόν?) |
 λύραι: C λύραις? A^{ar} λύρη (l ex r cr.) Pl^M Σ λύρα Suid. (κυνός Jac.) ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 22 (Pl^E c. 25), 10; ap. Ir. 86 1—2 nec ἄδηλον
 nec ἄλλο inscriptum est in P; decadem epp. littera ι notat C; ep.
 nec Alcaei est (cf. tamen VII 412, 3. 5) nec Leonidae (cf. 440, 3. 10;
 198, 4), sed vid. Antipatri Sid. (cf. 241, 1. 2. 7; 27, 2. 6; IX 567, 5)

1 εἰς αὐτόν Pl^M, articulum add. Pl^E 2 poetae eiusque
 parentum nomina add. L | [οἱ] ἄγρου C ὁ ἄγρ.? L^{ar} 4 ἐκλαυσαν
 CPl ἐκλασαν A^{ac} | μυρία: cf. IX 326, 4; XII 169, 4 5 στικτοὺς δ'
 (more suo) Pl^M | ἡμάξαντο (litt. ι inseruit C) P | χίονας primo A qui
 ipse βρα supra χ interposuit | ἄμφιμελαίνῃ A ἄμφι μελαίνῃ. C (Pl)
 ἄμφιμελαίνῃ Heck. 6 δαινόμεναι et χενόμεναι Heck.; σειόμεναι

(cf. V, 272, 2)? 7 καὶ αὐταὶ C καὶ αὐταὶ A^{ac}; καὶ δ' αὐταὶ
 (circumfl. supra v est erasus) Pl^M, pristinam lectionem
 καὶ αὐταὶ in καί δ' αὐταὶ mutans, καὶ δ' αὐταὶ Pl^E; καί δ'
 αὐταὶ Br.: cf. 633, 1 | εὐφ*λόρμῳ γι (φ*λόρ in φθορ) Pl^M | λυκείῳ
 (ει cr. ex ι) Pl^M, qui ἀπόλλωνι explicandi causa superscripsit
 8 ἔρρηξαν: v. 434, 3 (Dioscoridis) 9 ἀοιδόν· C ἀοιδόν A^{ac} |
 ἐπ' ὠδύραντο C 10 τοπρὶν Pl^M || 11 sq. Pl^M III^a c. 22,
 51 (Pl^I.^a 25, 51; Pl^s 25, 66) 11—12 lemma praemittunt PPl^M;
 Ἡρ. Pl^M Ἡρ. hic et ubique in epp. 11—13 exhibent ALC, nisi
 quod ep. 12, 5 Ἡριννα scr. A^{ac} | 13 Ἡρίννας? | πόνος (os ex
 ωσ cr.) Pl^M | οὐχὶ (C) P 14 ὥς ἂν (A C, ὦ ex ὦ cr. C) P,
 ὥς ὦν? (noli ὥς καὶ ci. cl. IX 190, 4) | παρθενικᾶς PPl^M (παρθε-

ἀλλ' ἐτέρων πολλῶν δυνατώτερος. εἰ δ' Ἀΐδας μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα; M 40^v

12. ἌΔΗΛΟΝ.

A

Εἰς τὴν αὐτήν.

A

5 Εἰς Ἡρινναν τὴν | Μιτυληναίαν. L

Ἄρτι λοχευομένην σε μελισσοτόκων ἔαθ' ὕμνων,
ἄρτι δὲ κυκνεῖω φθεγγομένην στόματι M 40^v
ἤλασεν εἰς Ἀχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα καμόντων
Μοῖρα, λινοκλώστου δεσπότις ἠλακάτης·

10 σὸς δ' ἐπέων, Ἡριννα, καλὸς πόνος οὗ σε γεγωνεῖ 5
φθίσθαι, ἔχειν δὲ χοροὺς ἄμμιγα Πιερίσιν. M 41^r

Fr. Cor. Mel. 13. ΛΕΩΝΙΔΟΥ οἱ δὲ ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ. A
epp. 13—15? Εἰς τὴν αὐτήν. A

Παρθενικὰν νεαοιδὸν ἐν ὕμνοπόλοισι μέλισσαν

15 Ἡρινναν, Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομένην,

νικῆς Pl¹) | ἐννεα καὶ δεκάτευσ P: σ correctura ortum, 'AC, hyphen A, signum † et notulam γρ. καὶ δεκάτευσ in fine vs. C

1 ἄλλετέρων A^{ac} | δυνατώτερος: δν ex λν? cr. A; olim ci. ἀγανώτερος, sed cf. 145, 4 | μοι PPl τοι (= σοί) Bothe oi Heck.; Ἀιδωνεύς? 2 μηταχὺς A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^a c. 22, 52 (Pl¹.^a 25, 52; Pl^s 25, 67); exstat ep. ap. Ir. p. 93 (post IX 66) in cod. Matr. 24

3—5 ante ἄδηλον scr. lemma εἶς αὖ A, alterum lemma (l. 5) post ἄδηλον add. L 3 sq. ἀδέσποτον¹: εἰς|αὐτήν Pl^M (Pl^a. b) εἰς αὐτήν tantum Pl¹ ἀδέσπ. εἰς τὴν αὐτήν Pl^a 3 Asclepiadae tribuit cod. Matr., Antipatro Sid. Jac.: cf. 210, 1 sq., at hiatus troch. (v. 6) vix admisit Sid.; ep. eiusdem vid. atque IX 143 (cf. ἐπὶ πλατὺ v. 3 et δεσπότις v. 2), cf. etiam IX 92, 2 5 μιτυληναῖαν (αι corr. ex αν) L 6 cf. 408, 3 | λοχευομένην: τίκτουςαν sch.^B 7 cf. 713, 7

8 (ἦρπασεν Wakef.) Ἀχέροντ' αἰαῖ Herw. (at cf. VI 349, 5) | δια A^{ac}

9 ἠλεκάτης (α supra η C) P ἠλακάτας Pl 10 σὸς P σός ex σόν cr. Pl^M (σῶν?) | οὗς ἐγεγώνει C οὗς εγεγώνει (?) A^{ac}, cr. Pl 11 φθεισθαι (~ AC) P φθίσθαι Pl^M (φθίσθαι Pl^E) || 12 sqq. Pl^M III^a c. 22, 53 (Pl¹.^a 25, 53; Pl^s 25, 68); inest in epp. sylloges Σ n. 102 (c. Flor. 57, 29 f. 151^r = Σ^F, c. Par. 1773 f. 255^r = Σ^P); ap. Ir. p. 93

12 sq. εἶς αὖ nomini auctoris praemisit A, εἰς αὐτήν

Ἄιδας εἰς ὑμέναιον ἀνάρπασεν· ἧ ῥα τόδ' ἔμφρων
εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς· Ὑάσκανος ἔσσ', Ἀίδα.' M41^r. Σ102

14. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A

Εἰς Σαπφώ.

A.L

5

τὴν Μιτυληναίαν, τὴν λυρικήν.

L

Σαπφώ τοι κεύθει, χθὼν Αἰολί, τὰν μετὰ Μούσαις
ἀθανάταις θνατὰν Μοῦσαν ἀειδομένην,
ἂν Κύπρις καὶ Ἑρώς συνάμ' ἔτραφον, ἃς μέτα Πειθῶ
P 210 ἔπλεκ' ἀείζων Πιερίδων στέφανον,
10 Ἑλλάδι μὲν τέρψιν, σοὶ δὲ κλέος. ὧ τριέλικτον 5
Μοῖραι δινεῦσαι νῆμα κατ' ἡλακάτας,

Λεωνί Pl^M (Λεωνίδου εἰς αὐτήν Ir. Pl^{1. a} A. εἰς τὴν αὐτήν Pl⁵)
εἰς Ἡρινναν Λεωνίδου Σ^{F. P} p. 11, 12 Meleagri videri potest ep.
concl. A. P. IV 1, 13 ἐν ὕμνοπόλοις ὑάκινθον cum VII 13, 1 et
VII 476, 7 ἄρπασεν Ἄιδας cum 13, 3; v. tamen Weisshäupl p. 83
et Knaack apud Snsem. II 528 14 παρθενικήν PPlΣ, cr.
Br. | νεάοιδον C νεαοιδὸν A^{ar} PlΣ (cet. cf. Herodian. I 229,
24 L.) μελοιδὸν Ir. | ἐννυμνοπόλοισι A^{ac} | μέλισσ' αν¹ Σ^F (cf. A. P.
II 110) 15 μουσῶν PPl μουσέων Σ (sched. Krohn., Mein.);

μουσῶν? | δρεπτομένην^η (η C) P δρεπτομένην (cum C) PlΣ

1 αἶδασ A αἶδασ C ἄδης Pl^M Σ ἄδας Br. | ἀνῆρπασ' εν¹ Pl^M Σ |
ἧ ρα τόδ' (circ. C, ἧ? A^{ar}) P 2 εἶπ' C εἶφ' A^{ac} | ἁ (A & C) παῖς P |
βάσκανός ἔσσ' (cum acuto eraso supra alterum α) Pl^M: cf. 712, 3 |
ἔσ σ' A^{ac} ἔσ σ' C | αἶδα (puncta supra ι C) P αἶδη Pl^M αἶδη
Σ^{F. P} || 3 sqq. ep. est in ap. B. (p. 130) inter sepulcralia

primum, om. Pl 3—5 εἰς σαπφῶ (ex σαπφῶ cr.) | ἀντ. σιδ. A,
alterum lemma εἰς σαπφῶ τὴν μιτυλην¹ αἶλ¹αν τὴν λυρικήν add.
ad v. 4 in nova pag. (210) Lm^o 6 αἰολί τὴν P Αἰολί, τὰν

ap. B. | μετὰ A^{ac} 6—7 μόνσῃς ἀθανάτῃς (α bis supra C) P
μούσας ἀθανάτας (cum C) ap. B.^m (pro accusativo accipit Mark-
land, pro genetivo Boiss.) μούσαις ἀθανάτοις (partim cum A)
ap. L. Μούσας ἀθανάτους temere Reiske Μουσῶν ἀθανάταν
ap. B.^t 7 ἀοιδομένην P, cr. apogr. 8 ἂν (ex ἄν? cr.) P |
κύπρις***καὶ P κυπρις μὲν καὶ A^{ac} | συνάμ' A^{ac} σὺν ἄμ' C
σύνάμ' Reiske: cf. VII 9, 3 | ἧς (rest. C) P ἃς Br. | μέτα C
μετὰ P^{ar} | πειθῶ ex πειθῶ? cr. P 9 cf. ad 3—5 | ἔπλε¹εκ' C
ἔπλε¹ετ' A^{ar} (ἔμπλε¹ετ' ap. L.) | πιερίδων: ων ex ον (non αν) cr. C
11 interpunctionem post δινεῦσαι sustulit C | κατηλακάτας A^{ac}

πῶς οὐκ ἐκλώσασθε πανάφθιτον ἡμᾶρ ἀοιδῶ
ἄφθιτα μησαμένα δῶρ' Ἑλικωνιάδων;

15. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἰς τὴν αὐτήν.

A

A

5 Οὐνομά μεν Σαπφώ· τόσσον δ' ὑπερέσχον ἀοιδᾶν
θηλειᾶν, ἀνδρῶν ὅσσον ὁ Μαιονίδας. M 95^v (1^v 123^v)

1 οὐκ ἐκλώσασθε A^{ac} | ἡμᾶρ A^{ar} | verba σοὶ δὲ (v. 5) — ἀοιδῶ (v. 7) postea alio atramento exaravit A (certe eiusdem cum A aetatis scriba) 2 μησαμέναι P^{ac} (idem ap. L.) in μνησα-

μέναι mut. A μνησάμεναι Weigand νησαμένα ap. B. (ἄφθιτ') ἀμνησαμένα Boiss. | Ἑλικωνιάδων ex ἐλ. cr. C Ἑλικωνιάσι Salm. |

3 sqq. Pl^m III^b c. 22, 15 (Pl^{l.a} c. 25, 74; Pl^s c. 25, 65; Pl^{u.n} c. 26, 20); in M non tantum inter sepulcralia scriptum est ep. non sepulcr., sed praeterea bis f. 1^v (M²) et f. 123^v (M³). Reperitur ep. in cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 91 (post VII 16), in cod. Vind. 311 (V); inest in cod. Petri Donati Berol. f. 82^r (Cyriac.₁) et f. 90^v (Cyr.₂): v. Arch. Mitth. Öst. 8, 103; in CIG. est n. 3555 (Doni

Inscr. p. 336, Bonad. p. 410) 3—4 εἰς αὐτὴν ἀντιπᾶ A εἰς Σαπφῶ Pl^m Pl^{l.a} ἄδηλον εἰς τὴν αὐτήν Pl^s εἰς αὐτήν (post VII 16) Ir., nullo titulo M^{2.3} 3 Sidonio tribuit Br. (Setti), Thessalonicensi Benndorf, Menk qui poetam (v. ep. VII 692) aliquamdiu Pergami fuisse putat: cf. VII 161, 3; 413, 8; 426, 4, unde ep. ad Sidon. referendum suspiceris (v. etiam App. Pl. 305; IX 190, 7)

5—6 adscripti sunt ep. in M^{2.3} versus latini: 'tantum ego carminibus superavi Sappho puellas, Maeonides quantum vicerat ante viros' (quibus in M³ accedit tetrastichon male tornatum: "Blandus amor docuit, numeros probavit Apollo; nomen erat Sappho, patria Lesbos erat; ut cantu Meonides nemini concessit Homerus, sic Sappho Lesbiadas devici carmine nymphas) 5 οὐνομα A^{ac} ουννομα M^{2.3} ubi ceteri quoque spir. accentusque neglecti sunt | μεν P Pl M² Cyr._{1.2} μὲν V idem-que M³ | σαπφῶ? A^{ar} σαπφῶ. C | δ' ὑπερέσχον A^{ac} δ' ὑπερ ἔσχον C δ' ὑπερέσχον Pl δυπερεσεχλῶν (ω in eraso o?) M³ δυπερεσεχων M² δ' υπερεσεχων Cyr.₂ δ' ὑπέρεσεχεν V δε υπερεσεχων Cyr.₁ | ἀοιδᾶν A^{ac} ἀοιδᾶν C (ἀοιδᾶν Dübner) ἀοιδῶν Pl^{m.E} αοιδων M^{2.3} (Cyriacus)

(αοιδ tantum servatur bibliopegae culpa in V) 6 β ἀνδρῶν α θήλειαν C (litteris β et α verborum ordinem indicans) ἀνδρῶν θηλειᾶν (sic potius quam θηλειᾶν, certe non θήλειαν) A^{ac} | θηλειῶν Pl θηλείων V θηλειων Cyriac. θηλυων M^{2.3} | ανδρον Cyr.₂ | ὅσον A^{ac} | ομαιονιδησ M^{2.3} CIG. Cyr.₁ ομεονιδησ Cyr.₂ ||

Fr. Cor. Phil.

16. ΠΙΝΥΤΟΥ.

A

epp. 16—18?

Εἰς τὴν αὐτήν.

A

Ὅστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὖνομα Σαπφοῦς,
αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ῥήσιες ἀθάνατοι.

M 40^v

5

17. ΤΥΛΛΙΟΥ ΛΑΤΡΕΑ.

A

Εἰς τὴν αὐτήν.

A

Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰὼν, ξένε, μή με θανοῦσαν
τὰν Μιτυληναίαν ἔννεπ' αἰδοπόλον.

τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκαμον χέρες· ἔργα δὲ φωτῶν

10 ἔς ταχινὴν ἔρρει τοιάδε ληθεδόνα.

ἦν δέ με Μουσάων ἐτάσης χάριν, ὧν ἀφ' ἐκάστης
δαίμονος ἄνθος ἐμῇ θῆκα παρ' ἐννεάδι,

γνώσεται, ὥς Ἀίδεω σκότον ἔκφυγον· οὐδέ τις ἔσται

τῆς λυρικῆς Σαπφοῦς νώνυμος ἥελιος.

M 40^v

1 sqq. Pl^M 1. III^a c. 22, 49 (Pl^L c. 25, 49; Pl^S 25, 63); in
cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 91 (post ep. IX 506, ante VII 15)

1—2 εἴς αὖ πινύτου A εἰς σαπφῶ πινυτῶ Pl^M Πινυτοῦ εἰς
αὐτήν Ir. (εἰς Σαπφῶ Pl^E) 1 ep. tribuit IG. Schneider Pinyto
Bithynensi, cuius meminit Stephan. Byz. s. v. Βιθύνιον ('ἀφ'
οὗ Πινυτὸς ἐγένετο Ῥώμης γραμματικός, Ἐπαροδίτου τοῦ Νέ-
ρωνος ὧν ἐξελεύθερος) 3 κωφὸν PPl κοῦφον Pl^B (frustra, nec
κεινὸν reponendum) | οὖνομα? A^{ac} || 5 sqq. Pl^M III^a c. 22, 50
(Pl^L c. 25, 50; Pl^S 25, 64); exhibet cod. Matr. 24 (Ir. 92, post ep.

IX 66) 5—6 εἴς αὖ (compendium litterarum ἣν supra alterum τ
add. C) τυλλίον | λαυρέα (ἐ C λαυρία A^{ac}) P εἰς αὐτήν τυλίον λαυρέα
Pl^M Τυλλίου Λαυρέα εἰς τὴν αὐτήν Pl^E (cum Pl^E facit cod. Matr.,
nisi quod Τουλλίου praebebat) 7 παρὰ A^{ac}; erasum est ante ἰὼν
punctum | μ' ὑποδῶσαν? cf. 629, 1; με χαδεῖν γὰρ? sepulcro
perituro se capi negat S. 8 citat Suid. s. Μιτυληναία | τὰν Μιτυ-
ληναίαν PPl Suid., τὰν Μυτιλ. Boisson. (cf. Drac. de metr.
p. 67, 15) 9 cf. App. Pl. 30, 1: χεῖρ με Π. Θ. κάμεν; quamquam
Tullio Gemino ep. VII 17 non adiudicaverim; cet. cf. etiam VII 73 |
τόνδε (ν C^s) P | ἀνῶν Pl^M | ἔργα — ληθεδόνα s. ληθεδῶν S.

10 ἔρρει: " AC | τοία*δε (sic) C τοιᾶν δὲ A^{ar} 11 ἦν C ἦν?
A^{ac} | δέμε P: δέμε A^{ac} δέμε CPl^M, δ' ἐμέ Br. | μουσάων ἐτάσης
(alterum acc. AC) P μουσάων αἰτήσης Pl^M Μουσέων αἰτήσης Pl^S |
ἀφεκάστης A^{ac} 12 παρεννεαδι A^{ac} 13 αἶδεω C αἶδεω A^{ac}

18. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

A

Εἰς Ἀλκμᾶνα.

A

Ἀνέρα μὴ πέτρη τεκμαίρεο· λιτὸς δὲ τύμβος
 ὀφθῆναι, μεγάλου δ' ὅστέα φωτὸς ἔχει.
 5 εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης
 ἔξοχον, ὃν Μουσέων ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει·
 κεῖται δ' ἠπείροις διδύμαις ἔρις, εἴθ' ὃ γέ Λυδός, 5
 εἴτε Λάκων· πολλὰ μῆτρες ὕμνοπόλων. M 40^r

19. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

10

Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμεναίων
 κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον,

αἶδα Pl | σκότος Pl | σκότον ^{ἐκφυγον} _{ἐκ}φυγον P: σκότον ἔφυγον A^{ar}
_{ἐκ} C, a quo vera lectio praeterea et supra scripta est inter-
 cidente littera v et in m^o adponitur γρ σκότον ἔφυγον | οὐδέ
 —ἥελιος s. νόνημος Suid. | οὐδετις A^{ac}||

1 sqq. Pl^m III^a c. 22, 32 (Pl^l.^a c. 25, 32; Pl^s c. 25, 44); in cod.
 Matr. 24 (lr. 96 inter ep. 37 et 19); totum ep. initio (ἀνέρα—τεκμαί-
 ρεο) excepto exhibet Suid. 1—2 εἰς αλκμᾶνα ἀντιπάρχου θεσσα-
 λονικέως (sic) A ἀντ. θεσσ. εἰς | ἀλκμᾶνα Pl^m Pl^a.^s ἀντ. εἰς Ἀλκμ. (Pl^l) lr.

3 λιτὸς—ἔχει s. v. λιτὸς Suid. | cf. VII 235, 1; 380, 3 4 ὀφθῆναι.
 (punctum C) P Pl^m ὀφθῆναι; Boiss. (quod vix praeferas) | ἔχει ir-
 repsit fort. ex quarti versus fine, ἔχω? 5—6 Suid. s. ἐλατήρ (S.₁)
 et s. εἰδήσεις (S.₂) 5 Suid. s. λύρα (S.₃) | nota initialis erasa vid.
 ante εἰδήσεις (sic) in P | ἀλκμᾶνα A^{ar} ἀλκμᾶνα (μᾶ ex μαι cr.)
 Pl^m | ἐλατῆρα: cf. app. 295, 2 | λυκαίνης A^{ac} λαικάνης S.₂.^v; post
 λακαίνης interpunxit Pl^m (non item P S.) 6 ἔξοχον ὃν Pl^m ἔξοχον.
 ὃν CS.₁.^v Pl^l ἔξοχον· ὃν S.₂.^v | μουσέων (' A C) P μουσῶν Pl^m S. |
 ἐννέ' ἀριθμὸς A^{ar} ἐννέ' ἀρ. C ἐννεάριθμος S.₁.^A (ὃς M. ἐννέα
 ὀνθμὸν ἔχει Mähly) 7—8 s. v. Λυδός Suid. 7 διδύμοις P
 Suid. διδύμαις Pl | ἐρίσει θ' ὃ γέ (signa supra o restit. C) P
 Suid.^A ἐρίσει δ' ὃγε S.^v, cr. Pl.; v. VII 367, 5 εἴθ' ὕμεναιος (ab
 eodem Thess. in claus. positum) | cf. A. P. VII 709 8 πολλὰ
 μ. ὕμν. s. v. ὕμνοπόλος S.₂ μῆτρες PS. (sed μῆτρες S.^v,
 ῥες S.₂) πῶιδες Pl^m πατρίδες Pl^E ||

9 sqq. Pl^m III^a c. 22, 33
 (Pl^l.^a c. 25, 33; Pl^s c. 25, 45); exhibet cod. Matr. 24 (lr. p. 97,
 inter VII 18 et 23); totum fere ep. exhibet Suid. 9—10 no-

καὶ πέταλον πάντη θάλλοι ῥόδου ἢ τε φιλορρῶξ
 ἄμπελος ὕγρα πέριξ κλήματα χευαμένη,
 εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς 5
 ἤσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων. M 40^r

5

23. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A. Pl

Εἰς Ἀνακρέοντα.

A. Pl

Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσὸς
 ἄβρᾶ τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα·

Vindob. 301) epigrammati VII 20 ita, ut ex duobus unum ep. octastichum exsistat p. 17, 9 nom. auctoris om. Pl; epp. 21 sq. eiusdem sunt atque VI 145 (cf. v. 2 cum 21, 2), VII 193 (cf. 2 cum 22, 3), XV 22 (cf. ad 21, 6), carmen in Apoll. (cf. *πέριξ χλωρῆσιν* 7 cum 22, 2. 4), ergo Rhodii; S. Thebani in A. P. ep. exstat nullum

10 εἰς^o αὐτ^o J εἰς αὐτόν Pl^M εἰς τὸν αὐτόν Pl^{a.s} lemma om. Ir. Pl^I 10 sq. verba σοφ. τὸν σοφ. add. L, cetera C 11 ἵσυχρονίσαντα ἐνριπίδῃ (sic) C 12 ἡρέμ' C ἡρεμ' A^{ao} | ὑπερ-
 τύμβον P, cr. Pl | σοφοκλέουσ P | ἡρέμα C ἡρεμα A^{ao}

1 πέταλον ('AC) PPl πεταλὸν Br. | πάντῃ A (Pl^a) πάντῃ Pl^M (Pl^{I.s}) | ῥόδον PPl^M Pl^E excepta Pl^I, quae ῥόδον (Br.) exhibet | φιλορρῶξ maluit Jac. (conl. Eustath. ad Od. ι 359) 2 κλήματα A

κλήμ^o Pl^M κλήματα Pl^E 3 sq. Suid. s. ἄμμιγα (S.₁) et s. πινυτός (S.₂), Zonar. s. ἄμμ. 3 εἵνεκεν P | εὐμαθίης A, supra μαθ scr. γρ. επίης C; γρ. εὐεπίης sch.^B (cf. sch.^w); cum A faciunt

Pl Suid. Zon., εὐεπίης reicit Finsler (p. 74) | μελίχρ^oους (cum circumflexo? eraso supra ον, acutum dedit C, ὁ supra ρ idem adiunxit) P, ubi tres scripturae distinguuntur: μελιχροῦς? A^{ar}, μελίχρους primo C, postea μελιχρὸς, eandemque correcturam exhibent

S.₂ (ubi μελιχ^o S.^v), Zonar., S.₁ codd. (ubi μελίχρους edd.); μελίθρους FG. Schmidt: cf. XII 170, 3 4 ἤσκησε S.₂^v ἤσκησ' ἐκ olim Heck. | Μουσέων Jac. | ἄμμιγα ('C) P ἄμμιγα (sic) S.₁^v | καὶ Heck. (conl. IX 513), καὶ PPl Suid. ||

5 sqq. quattuor disticha (23 et 23^b) duo efficiunt epp. in PPl (Pl^I versus ut eundem poetam spectantes more suo iungit); 23^b pro clausula epigrammatis praecedentis habet Huet, pro exordio Scaliger; 23 est in Pl^M III^a c. 22, 34 (Pl^a 25, 34; Pl^s 25, 46). Exstat ap. Ir. 97 (iunctum cum 23^b, inter epp. VII 19 et 26) 5 sq. nomini auctoris lemma praemittit A

5 σι^o A σιδωνίου Pl Ir. 7 s. v. τετρακόρυμβος Suid. ἀνάκρεον A^{ar} ἀνακρέον C | ἀμφὶ σὲ P ἀμφὶ δὲ S.^v 8 ἄβρᾶ P

πηγαί δ' ἀργινόεντος ἀναθλίβονται γάλακτος,
 εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺν χέοιτο μέθυ,
 ὄφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρῃται, 5
 εἰ δὴ τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνα. M 40^r

5 23b. Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀνακρέοντα. A L

ὦ τὸ φίλον στέρξας, φίλε, βάρβιτον, ὦ σὺν ἀοιδᾷ
 πάντα διαπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίον. M 40^r

24. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν. A. Pl

10 Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μήτερ ὀπώρας,
 οὖλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,

1 cf. XVI 178, 4 | πηγαί δ' s. v. ἀργινόεις S.^v 2—3 s. v. μέθυ Suid. 2 εὐῶδες A^{ar} | ἀπογῆς A^{ac} ἀπὸ πηγῆς (γ ex σ cr.) Pl^m | ἀδὺ? 3 cf. 26, 3; 31, 9 | ὄφρα S.^v | καί τοι S.^v | σποδιῇτε A^{ac} σποδιόττε S.^v | ἄρῃται: η ex α s. οι cr. S.^v 4 s. v. χρίμπτεται S. | φθιμένους—εὐφροσύνας S.^{B.E} | εὐφροσύνη Pl | post εὐφροσύνα finiti ep. notam et ante ὦ incipientis adpinxit C || 5 sqq. Pl^m III^a c. 22, 35 (Pl^s c. 25, 47): cf. ad ep. 31, 4 sq. 5 εἰς

τὸν αὐτὸν A (Pl^m), om. lemma Plⁱ (Ir.), ἀνακρεόντ add. L 6 cf. Suid. s. v. βάρβιτον | ὦ? A^{ac} S.^v | φίλε C φίλε A^{ac} | ὦ σὺν—βίον s. v. διαπλώσας Suid. | σὺν A^{ac} S.^v 7 συνέρωτι A^{ac} σὺν ἔρωτι S.^v | βίον (λο in er. ω) S.^v || 8 sqq. Pl^m III^a c. 22, 36 (Pl^s c. 25, 36; Pl^s 25, 48); ap. Ir. p. 95 est inter Σιμωνίδου ἐπιγρ. post VII 22, ante 25 8 sq. titulo duplici instructum est ep.

in P, εἰς αὐτὸν σιμωνίδου^δ scr. A, alterum add. L hunc: εἰς ἀνακρέοντα | τὸν τήϊον ποιητῆ^ν | σιμωνίδου; quibus verba ὅτι καὶ αὐτὸς σιμωνίδου | τήϊος ἦν ὅθεν καὶ | ἀνακρέων adiunxit C, Κήϊον et T. confundens, cf. ad p. 20, 11; lemma nomini auctoris praemittunt Pl^m Pl^a, om. Plⁱ 8 Simonidi ep. abiudicat Schneidew., Leonidae trib. Bergk; fort. Simiae est (cf. v. 2 cum 21, 3, v. 7 ἥς ὁ γεγρ. cum ἦν ὁ μελ. 22, 5); an Dioscoridis? (cf. v. 5 cum 456, 3 ἔν' ἡ φιλάκρητος, v. 10 cum 485, 5) 9 εἰς Ἀνακρέοντα Ir. 10 sq. s. v. ἡμερὶς Suid.

10 μεθύτροφε S.^v | μήτερ A^{ac} | ὁ πώρας^η (litt. η partim evanescentem, non erasam C^s) P ὀπώρας S.^{A.v.E} ὀπώρης (cum C) Pl Suid. codd. deteriores (post ὀπ. interpunxit Br.) 11 οὖλη^ς. ἡ σκολιὸν C οὖλητις (? an οὖληι σῆς s. γῆς) κολιὸν A^{ar} οὖ λήγη

καὶ πέταλον πάντα θάλλοι ῥόδου ἢ τε φιλορρῶξ

ἄμπελος ὕγρα πέριξ κλήματα χευαμένη,
εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς

ἤσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

M 40^r

5

23. ἈΝΤΙΠΛΑΤΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A. Pl

Εἰς Ἀνακρέοντα.

A. Pl

Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσὸς

ἄβρᾶ τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα·

Vindob. 301) epigrammati VII 20 ita, ut ex duobus unum ep. octastichum exsistat p. 17, 9 nom. auctoris om. Pl; epp. 21 sq. eiusdem sunt atque VI 145 (cf. v. 2 cum 21, 2), VII 193 (cf. 2 cum 22, 3), XV 22 (cf. ad 21, 6), carmen in Apoll. (cf. *πέριξ χλωρῆσιν* 7 cum 22, 2. 4), ergo Rhodii; S. Thebani in A. P. ep. exstat nullum

10 εἶσ' αὐτ' J εἰς αὐτόν Pl^M εἰς τὸν αὐτόν Pl^{a. s} lemma om. Ir. Pl^I 10 sq. verba σοφ. τὸν σοφ. add. L, cetera C 11 ἰσυνχρονίσαντα ἐνριπίδῃ (sic) C 12 ἡρέμ' C ἡρεμ' A^{ac} | ὑπερ-τύμβον P, cr. Pl | σοφοκλέουσ P | ἡρέμα C ἡρεμα A^{ac}

1 πέταλον (' AC) PPl πεταλὸν Br. | πάντῃ A (Pl^a) πάντα Pl^M (Pl^{I. s}) | ῥόδου P Pl^M Pl^E excepta Pl^I, quae ῥόδον (Br.) exhibet | φιλορρῶξ maluit Jac. (conl. Eustath. ad Od. i 359) 2 κλήματα A

κλήμ' Pl^M κλήματα Pl^E 3 sq. Suid. s. ἄμμιγα (S.₁) et s. πινυτός (S.₂), Zonar. s. ἄμμ. 3 εἵνεκεν P | εὐμαθίης A, supra μαθ scr. γρ. επίης C; γρ. εὐεπίης sch.^B (cf. sch.^w); cum A faciunt

Pl Suid. Zon., εὐεπίης reicit Finsler (p. 74) | μελίχρ' (cum circumflexo? eraso supra ον, acutum dedit C, ὁ supra ρ idem adiunxit) P, ubi tres scripturae distinguuntur: μελιχροῦς? A^{ar}, μελίχρους primo C, postea μελιχρὸς, eandemque correcturam exhibent

S.₂ (ubi μελιχρὸ S.^v), Zonar., S.₁ codd. (ubi μελίχρους edd.); μελίθρους FG. Schmidt: cf. XII 170, 3 4 ἤσκησε S.₂^v ἤσκησ' ἐκ olim Heck. | Μουσέων Jac. | ἄμμιγα (' C) P ἄμμιγα (sic) S.₁^v | καὶ Heck. (conl. IX 513), καὶ PPl Suid. ||

5 sqq. quattuor disticha (23 et 23^b) duo efficiunt epp. in PPl (Pl^I versus ut eundem poetam spectantes more suo iungit); 23^b pro clausula epigrammatis praecedentis habet Huet, pro exordio Scaliger; 23 est in Pl^M III^a c. 22, 34 (Pl^a 25, 34; Pl^s 25, 46). Exstat ap. Ir. 97 (iunctum cum 23^b, inter epp. VII 19 et 26) 5 sq. nomini auctoris lemma

praemittit A 5 σὶ A σιδωνίου Pl Ir. 7 s. v. τετρακόρυμβος Suid. | ἀνάκρεον A^{ar} ἀνακρέον C | ἀμφὶ σὲ P ἀμφὶ δὲ S.^v 8 ἄβρᾶ P

πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀναθλίβονται γάλακτος,
 εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺν χέοιτο μέθυ,
 ὄφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρῃται, 5
 εἰ δὴ τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνα. M 40^r

5 23b. Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀνακρέοντα. A L

ὦ τὸ φίλον στέρξας, φίλε, βάρβιτον, ὦ σὺν ἀοιδᾷ
 πάντα διαπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίον. M 40^r

24. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν. A. Pl

10 Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μήτερ ὀπώρας,
 οὔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,

1 cf. XVI 178, 4 | πηγαί δ' s. v. ἀργινόεις S.^v 2—3 s. v.
 μέθυ Suid. 2 εὐῶδες A^{ar} | ἀπογῆς A^{ac} ἀπὸ πηγῆς (γ ex σ cr.)
 Pl^m | ἀδὺν? 3 cf. 26, 3; 31, 9 | ὄφρα S.^v | καί τοι S.^v | σποδιήτε
 A^{ac} σποδιότε S.^v | ἄρῃται: η ex α s. οι cr. S.^v 4 s. v.
 χρίμπτεται S. | φθιμένους—εὐφροσύνας S.^{B.E} | εὐφροσύνη Pl |
 post εὐφροσύνα finiti ep. notam et ante ὦ incipientis adpinxit C |
 5 sqq. Pl^m III^a c. 22, 35 (Pl^s c. 25, 47): cf. ad ep. 31, 4 sq. 5 εἰς

τὸν αὐτὸν A (Pl^m), om. lemma Plⁱ (Ir.), ἀνακρεοῦ add. L 6 cf. Suid.
 s. v. βάρβιτον | ὦ? A^{ac} S.^v | φίλε C φίλε A^{ac} | ὦ σὺν—βίον s. v.
 διαπλώσας Suid. | σὺν A^{ac} S.^v 7 συνέρωτι A^{ac} σὺν ἔρωτι S.^v |
 βίον (λο in er. ω) S.^v || 8 sqq. Pl^m III^a c. 22, 36 (Pl^s
 c. 25, 36; Pl^s 25, 48); ap. Ir. p. 95 est inter Σιμωνίδου ἐπιγρ.
 post VII 22, ante 25 8 sq. titulo duplici instructum est ep.
 in P, εἰς αὐτὸν σιμωνίδου^δ scr. A, alterum add. L hunc: εἰς ἀνακρέ-
 οντα | τὸν τήϊον ποιητῆ^ν | σιμωνίδου; quibus verba ὅτι καὶ αὐτὸς

σιμωνίδου | τήϊος ἦν ὅθεν καὶ | ἀνακρέων adiunxit C, Κήϊον et T.
 confundens, cf. ad p. 20, 11; lemma nomini auctoris praemittunt Pl^m
 Pl^a, om. Plⁱ 8 Simonidi ep. abiudicat Schneidew., Leonidae
 trib. Bergk; fort. Simiae est (cf. v. 2 cum 21, 3, v. 7 ἥς ὁ γερ. cum
 ἦν ὁ μελ. 22, 5); an Dioscoridis? (cf. v. 5 cum 456, 3 ἔν' ἡ φιλόκρητος,
 v. 10 cum 485, 5) 9 εἰς Ἀνακρέοντα Ir. 10 sq. s. v. ἡμερὶς Suid.

10 μεθύτροφε S.^v | μήτερ A^{ac} | ὀπώρας (litt. η partim evane-
 scentem, non erasam C^a) P ὀπώρας S.^{A.v.E} ὀπώρης (cum C) Pl
 Suid. codd. deteriores (post ὀπ. interpunxit Br.) 11 οὔλη^ης.
 ἡ σκολιὸν C οὔλητις (? an οὔληι σῆς s. γῆς) κολιὸν A^{ar} οὐ λήγη

καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου ἢ τε φιλορρῶξ
 ἄμπελος ὕγρα πέριξ κλήματα χευαμένη,
 εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
 ἥσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

5
 M 40^r

5

23. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΣ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A. Pl

Εἰς Ἀνακρέοντα.

A. Pl

Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσὸς
 ἄβρᾶ τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα.

Vindob. 301) epigrammati VII 20 ita, ut ex duobus unum ep. octastichum exsistat p. 17, 9 nom. auctoris om. Pl; epp. 21 sq. eiusdem sunt atque VI 145 (cf. v. 2 cum 21, 2), VII 193 (cf. 2 cum 22, 3), XV 22 (cf. ad 21, 6), carmen in Apoll. (cf. πέριξ χλωρῆσιν 7 cum 22, 2. 4), ergo Rhodii; S. Thebani in A. P. ep. exstat nullum

10 εἰς⁰ αὐτ⁰ J εἰς αὐτόν Pl^M εἰς τὸν αὐτόν Pl^{a.9} lemma om. Ir. Pl^I 10 sq. verba σοφ. τὸν σοφ. add. L, cetera C 11 ἰσυνχρονίσαντα ἐνριπίδῃ (sic) C 12 ἡρέμ' C ἡρεμ' A^{ac} | ὑπερ-τύμβον P, cr. Pl | σοφοκλέουσ P | ἡρέμα C ἡρεμα A^{ac}

1 πέταλον (' AC) PPl πεταλὸν Br. | πάντῃ A (Pl^a) πάντῃ Pl^M (Pl^{I.9}) | ῥόδου PPl^MPl^E excepta Pl^I, quae ῥόδον (Br.) exhibet | φιλορρῶξ maluit Jac. (conl. Eustath. ad Od. ι 359) 2 κλήματα A

κλήμ^α Pl^M κλήματα Pl^E 3 sq. Suid. s. ἄμμιγα (S.₁) et s. πινυτός (S.₂), Zonar. s. ἄμμ. 3 εἵνεκεν P | εὐμαθίης A, supra μαθ⁰ scr. γρ επίης C; γρ. εὐεπίης sch.^B (cf. sch.^w); cum A faciunt

Pl Suid. Zon., εὐεπίης reicit Finsler (p. 74) | μελίχ⁰ρους (cum circumflexo? eraso supra ον, acutum dedit C, ὁ supra ρ idem adiunxit) P, ubi tres scripturae distinguuntur: μελιχροῦς? A^{ar}, μελίχρους primo C, postea μελιχρὸς, eandemque correcturam exhibent

S.₂ (ubi μελιχ⁰ S.^v), Zonar., S.₁ codd. (ubi μελίχρους edd.); μελίθρους FG. Schmidt: cf. XII 170, 3 4 ἥσκησε S.₂^v ἥσκησ' ἐκ olim Heck. | Μουσέων Jac. | ἄμμιγα (' C) P ἄμιγγα (sic) S.₁^v | καὶ Heck. (conl. IX 513), καὶ PPl Suid. ||

5 sqq. quattuor disticha (23 et 23^b) duo efficiunt epp. in PPl (Pl^I versus ut eundem poetam spectantes more suo iungit); 23^b pro clausula epigrammatis praecedentis habet Huet, pro exordio Scaliger; 23 est in Pl^M III^a c. 22, 34 (Pl^a 25, 34; Pl^s 25, 46). Exstat ap. Ir. 97 (iunctum cum 23^b, inter epp. VII 19 et 26) 5 sq. nomini auctoris lemma praemittit A

5 σι^δ A σιδωνίου Pl Ir. 7 s. v. τετρακόρυμβος Suid. | ἀνάκρεον A^{ar} ἀνακρέον C | ἀμφὶ σὲ P ἀμφὶ δὲ S.^v 8 ἄβρᾶ P

πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀναθλίβονται γάλακτος,
 εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺν χέοιτο μέθυ,
 ὄφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται, 5
 εἰ δὴ τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνα. M 40^r

5 23b. Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀνακρέοντα. A L

ὦ τὸ φίλον στέρξας, φίλε, βάρβιτον, ὦ σὺν ἀοιδᾷ
 πάντα διαπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίον. M 40^r

24. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν. A. Pl

10 Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μήτερ ὀπώρας,
 οὖλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,

1 cf. XVI 178, 4 | πηγαί δ' s. v. ἀργινόεις S.^v 2—3 s. v. μέθυ Suid. 2 εὐῶδες A^{ar} | ἀπογῆς A^{ac} ἀπὸ πηγῆς (γ ex σ cr.) Pl^m | ἀδὺ? 3 cf. 26, 3; 31, 9 | ὄφρα S.^v | καί τοι S.^v | σποδιῆτε A^{ac} σποδιότε S.^v | ἄρηται: η ex α s. οι cr. S.^v 4 s. v. χρίμπτεται S. | φθιμένους—εὐφροσύνας S.^{B.E} | εὐφροσύνη Pl | post εὐφροσύνα finiti ep. notam et ante ὦ incipientis adpinxit C ||

5 sqq. Pl^m III^a c. 22, 35 (Pl^s c. 25, 47): cf. ad ep. 31, 4 sq. 5 εἰς

τὸν αὐτὸν A (Pl^m), om. lemma Plⁱ (Ir.), ἀνακρεοῦ add. L 6 cf. Suid. s. v. βάρβιτον | ὦ? A^{ac} S.^v | φίλε C φίλε A^{ac} | ὦ σὺν—βίον s. v. διαπλώσας Suid. | σὺν A^{ac} S.^v 7 συνέρωτι A^{ac} σὺν ἔρωτι S.^v | βίον (λο in er. ω) S.^v || 8 sqq. Pl^m III^a c. 22, 36 (Pl^a c. 25, 36; Pl^s 25, 48); ap. Ir. p. 95 est inter Σιμωνίδου ἐπιγρ. post VII 22, ante 25 8 sq. titulo duplici instructum est ep.

in P, εἰς αὐτὸν σιμωνιδεῖς scr. A, alterum add. L hunc: εἰς ἀνακρέοντα | τὸν τήϊον ποιητῆν | σιμωνίδου; quibus verba ὅτι καὶ αὐτὸς σιμωνιδεῖς | τήϊος ἦν ὅθεν καὶ | ἀνακρέων adiunxit C, Κήϊον et T. confundens, cf. ad p. 20, 11; lemma nomini auctoris praemittunt Pl^m Pl^a, om. Plⁱ 8 Simonidi ep. abiudicat Schneidew., Leonidae trib. Bergk; fort. Simiae est (cf. v. 2 cum 21, 3, v. 7 ἥς ὁ γερ. cum ἦν ὁ μελ. 22, 5); an Dioscoridis? (cf. v. 5 cum 456, 3 ἔν' ἡ φιλάκρητος, v. 10 cum 485, 5) 9 εἰς Ἀνακρέοντα Ir. 10 sq. s. v. ἡμερὶς Suid.

10 μεθύτροφε S.^v | μή τερ A^{ac} | ὀπώρας (litt. η partim evanescentem, non erasam C^a) P ὀπώρας S.^{A.v.E} ὀπώρης (cum C) Pl Suid. codd. deteriores (post ὀπ. interpunxit Br.) 11 οὖλησ. ἢ σκολιὸν C οὖλητις (? an οὖληι σῆς s. γῆς) σκολιὸν A^{ar} οὐ λήγη

Τηίου ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρη
 στήλη καὶ λεπτῷ χῶματι τοῦδε τάφου,
 ὥς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρῆς φιλόκωμος 5
 παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν,
 5 κῆν χθονὶ πεπτηῶς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
 ἄγλαδὸν ὠραῖον βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
 καί μιν αἰεὶ τέγγοι νοτερὴ δροσος, ἧς ὁ γεραιὸς
 λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων. M 40^r

25. ΤΟῦ ΑῤΤΟῦ.

A.PI

Εἰς τὸν αὐτὸν

A.PI

10

Ἀνακρέοντα | τὸν Τήιον.

L

Οὗτος Ἀνακρέοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσέων
 ὕμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,

σκολιὸν S.^{A.B} οὐ λήγησ κολιῖδον¹ (sic) S.^V οὐ λήγει σκ. S.^E οὐλήσ.
 ἢ Pl^M | φύεις Suid. φύσεις PPl | ἔλικος A^{ac}

1 τη₁ῖου Pl^M (τῇδ' ante ras.) | ἐπάκρη A^{ac} 2 στήλη
 A^{ac} | λιτῷ Heck. (noli στεγνῷ s. στεπτῷ ci.) 3 φιλάκρητός C
 φιλοκαίρητος A^{ar} | οἰνοβαρῆς A^{ac} | φίλα κώμῳ (acc. utrumque add.
 C) P φιλόκωμος¹ Pl^M φιλόκωμον JG. Schneider (μίγα κώμῳ?) |
 φιλοκώμοις παννυχίσιν (v. 6) Heck. 4 κρούων ex κρύων cr. C

κρούων⁰¹ (οἱ alio atramento superscr.) Pl^M κρούοι Pl^E | cf. App.
 Pl. 306, 8 (Leon.) τὰν δυσέρωτα χέλυν 5 κῆν A γρ καὶ C^s

κῆν Pl^M | πεπτηῶς? A^{ac} | κεφαλῆς* P κεφαλῆς δ'? A^{ar} | ἐφ'
 ὕπ. C | φέροιτε A^{ac} in φέροιτο mut. A ipse, φέρεται Heck.

6 post ἄγλαδὸν interpunxit C | ὠραῖον A^{ac} ὠραῖον C Pl^M Pl^a in
 epidiorth. (unde receperunt Pl^{a.n}) ὠραίων Pl^{l.s} Pl^a in t. | ἀπα-
 κρεμόνων A^{ac} 7 sq. καί—στομάτων s. v. λαρόν S.₁, ἧς—στομ.

s. v. γεραιός S.₂ 7 καί φιν C καιφιν A^{ac} καί μιν Pl S.₁ | τέγ-
 γει P S.₁^A τέγγοι Pl S.₁^{V.E} | ἧς δ₁ C ἡ σε A^{ar} 8 λαμπρότερον
 S.₂^{V.C} | μελιχρῶν ἔρρεεν FG. Schmidt | ἔπνεον S.₁^V || 9 sqq.
 Pl^M III^a c. 22, 37 (Pl^{l.a} c. 25, 37; Pl^s c. 25, 49); ap. Ir. p. 95

(inter VII 24 et VII 300) 9 sq. τοῦ αὐ. εἰς τὸν αὐ. C εἰς

τὸν αὐ. τοῦ αὐ. A^{ar}: verba transposuit C, quo commodius lem-
 matistae explanatio (l. 11) adnecteretur; τοῦ αὐ. εἰς αὐτὸν¹ Pl^M

9 Leonidae trib. Bergk; Alcaei vid.: cf. μοῦνος δ' εἶν ἱερ. XVI
 7, 5 cum v. 5, οὐδὲ θανῶν 536, 1 cum v. 10 11 post τήιον scr. L:

ὅς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἑρώτων
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἥμερον ἡρμόσατο.
μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων 5
ἡέλιον Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων,
5 ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἡιθέοισι Μεγιστέα
P 212 καὶ τὸν Σμερδίεω Θρηῖκα λέλοιπε πόθον.
μολπῆς δ' οὐ λήγει μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνον
βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν Αἴδη. M 40^r

26. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A L

10

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων,
εἴ τί τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,

ἔστιν δ' ἡ πολὺ αὕτη οὐχ' ἡ (sic C, οὐχὴ L^{ac}) ποντιξ (i. e. ποντικῇ) |
ἀλλ' ἡ (C ἀλλῇ L) πρὸς (' C) ἔφεσον | κειμένη μία τ' ἰάδ'ων¹ πολ;
quibus Teon Tenumque permutans subiungit C: ὅτι νῆσος ἔστιν ἡ
τέωσ | μία τ' ὧν¹ κυκλάδων (cf. Suid. s. Τῆνος); iterat lemma in
nova p. ad v. 8 (εἰς ανακρεοντ²) L p. 20, 12 εἵνεκα A^{ac} | μουσιῶν
C μουσέων A^{ar} (Jac.) 13 ὕμνοπόλον ex ὕμνοπόλων cr. A Pl^m
(ὕμνοπόλον e Pl^a transiit in Pl^{a.n}) | τέω C τεῶ s. τεώ A^{ar}

1 μέλη, C μέλαν (non μέλον) A^{ar} 2 ζῶν (s. πρὶν) γλυκὺν? |
ἡρμόσατο A^{ac} M^{ac} 3 sq. cf. VII 353, 5; 455, 4; XI 170, 1 (Nicarchi)

3 μοῦνον Bothe: cf. Kaib. Ep. 116, 5 | οὐχότι A^{ac} οὐχ' ὅτι C |
λείπων C λείπων A^{ar} 4 ἡέλιον A^{ac} | νέρθεν ἔκυρσε? | δόμω Pl:
cf. Plut. Mor. 110e 5 ὅτι et μετηιθέοισι A^{ac} | μεγιστέα (clausula
erasa in fine vs.) P Pl^m (Μεγιστέαν exaratum M fol. 56^r, in app.
Pl. ep. 306, 7, ubi ipse Plan. in m. adnotavit: ἡ εὐθ' <εἷα> ὁ
μεγιστεύς) 6 σμερδίεω C σμερδίεα A^{ac} | Θρηῖκα (i. litt. in-
seruit C Θρηῖκα A) P | πόθον¹ Pl^m πλόκον Bennd. (noli Θρηῖκος
ἔλειπε ci. ex VII 27, 6) 7 μολπ.—μελιτ. s. v. μολπή Suid. | λήθει
(' C²? A^{ar}) P Pl^{m.i} λήθη Pl^{a.s} λῆγεν S^{A.E} λῆγε S^v λήγει Porson |
ἀλλ' ἔτ' A ἀλλ' ἔτ' C | ἐκεῖνον P ἐκεῖνο Pl | ἀλλὰ ποθεινὸν s. ἀλλ'
ἐρατεινὸν Emperius ἀλλὰ τὸ κλεινὸν Schneidew. ἀλλ' ἐπ' ἐκείνων
Kaib. (ἔτι τείνων?) 8 cf. A. P. II 44 | εἰναῖδην P || 9 sqq.
Pl^m l. III^a c. 22, 38 (Plⁱ 25, 38; Pl^s 25, 50); exstat in Matr. 24
(Ir. 97, post VII 23, ante VII 27); mutilum ep. ducit Mackail, post
κώμοις (5) duos vss. deesse putans 9 sq. lemma nomini auctoris
praeponit P, subicit Pl 9 αντιπατρον A αντιπάτρον¹ Pl^m
σιδωνίου add. L., τοῦ αὐτοῦ (sc. Antip. Sid.) Ir. 10 εἰς τὸν

σπεῖσον ἐμῇ σποδιῇ, σπεῖσον γάνος, ὄφρα κεν οἶνω
 ὅστέα γηθήσῃ τὰμὰ νοτιζόμενα,
 ὥς ὁ Διωνύσου μεμελημένος εὐάσι κώμοις, 5
 ὥς ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἀρμονίης M 40^r
 5 μῆδ' καταφθίμενος Βάκχου δίχα τοῦτον ὑποίσω
 τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον. M 40^v

27. ΤΟῦ ΑὔΤΟΥ.

A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν, | Ἀνακρέοντα.

A. Pl | L

Εἵης ἐν μακάρεσσιν, Ἀνάκρεον, εὐχος Ἰώνων,
 10 μῆτ' ἐρατῶν κώμων ἀνδιχα μῆτε λύρης.
 ὕγρα δὲ δερκομένοισιν ἐν ὕμῃσιν οὐλον αἰείδοις
 αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπερθε κόμης,

αὐτὸ P (Pl^s) εἰς αὐτόν¹ Pl^{M. a}, om. Pl^I p. 21, 11 παρα P | ἀνα-
 κρεοντ¹ος¹ Pl^M 12 vs. pro novicio habet Dübner | εἴτι A Pl^M |
 pro βίβλων malim μολπῶν: cf. 25, 9

1 σποδιῇ. ex σποδιῇ C | ὄφρα Pl^M 2 sq. poetam obiurgat L
 haec m^o adnotans: τὸν σαπρὸ ἄνδρα. | σαπροῖς (C, σαπροὶ non
 σαπρός L^{ac}) ἐπαίνοισ. | στέφεις 2 ὅστέα A^{ac} | γηθήσῃ Pl^M | τὰμὰ
 (priorem acc. C) P 3 με μελημένος (C λή A^{ar}). οὔασι κώμος P Pl
 (Διωνύσοιο λελασμένος οὔποτε κώμων Br.) μεμνημένος ὄργια κώ-
 μων primo Jac. (μεμελημένος) ἡθάσι κώμοις Huschke οἶνάσι κ.
 Jac. εὐάσι κ. Graefe, Lob. (cf. XVI 15) 4 ἀρμονίης A^{ac}; ci.
 Ἀφρογενοῦς conl. XVI 169, 1; 211, 2; Nonn. D. 48, 686: at v. 29, 4

5 cf. XVI 176, 5 | μῆδ' Pl^M | ὑπ' οἷσω (C) P 6 γενεῇ (ι C) P ||
 7 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 39 (Pl^{I. a} c. 25, 39; Pl^s c. 25, 51), ap. Ir. 95
 exstat inter VII 26 et 29, ubi dodecasticho epp. 27 et 28 con-

continentur; in Pl^I ep. 28 iungitur cum praecedente 7 sq. εἴς

αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ A | ἀνακρεοντ¹ add. L; τ¹οῦ¹ αὐτοῦ εἰς αὐτόν¹ Pl^M
 (εἰς τὸν αὐτόν Pl^{a. s}) τοῦ αὐτοῦ tantum Pl^I Ir. 9 sq. s. v.

ἀνδιχα (deest in V) Suid.₁ 9 s. v. Ἰωνες Suid.₂ | εἴη primo
 Pl^M, ubi litt. σ post adnexa est | ἐν P Pl Suid. κῆν Diltthey |
 ἀνακρέον C (qui² in m^o repet.) ἀνάκρεον A^{ar} | εὐχος Ἰώνων
 om. S.₁ A^c in m. addit S.₁ E

10 μῆτε₁ *ἄτερ* C μῆτε₂ τῶν (? certe
 non μῆτ' ἀρετῇ) A^{ar} μῆτ' ἐρατῶν Pl S.₁ A μῆτ' ἄρα τῶν S.₁ B. C. E
 (Zonar. s. ἀνδιχα, p. 227) 11 θανμαστὸν τὸ ὅλον | ἐπὶ γράμμα adnot.

Lm^o | imitatur poeta Leonidae ep. XVI 306, 3 | δὲ om. P | post
 δερκομένοισιν erasa est in P interpunctio | δερκομένοις ἐνθ' ὕμῃ.
 Sternb. δερκομένοισι σὺν ὕμῃ. non sufficit Heckero; ἐπ' ὕμῃ. ? | ante

ἤ ἐ πρὸς Εὐρυπύλην τετραμμένος ἤ ἐ Μεγιστῇ 5
 ἢ Κίκονα Θρηκὸς Σμερδίεω πλόκαμον,
 ἠδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἵματα Βάκχῳ,
 ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων.
 5 τρισσοῖς γάρ, Μούσαισι, Διονύσῳ καὶ Ἑρωτι,
 πρέσβυ, κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίος. M 40^v

28. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

ὦ ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων
 10 σπεῖσόν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἶνοπότης. M 40^v

οὔλον (C, οὔλον A^{ac}) interpung. C p. 22, 12 s. v. αἰθύσσω Suid., exstat vs. etiam in cod. Par. 2669 (ap. Cram. an. Par. IV p. 102) s. αἰθύσσω | αἰθύσσω S.^{A.E} Pl^{b.s} | ὑπὲρ c. Par.

1 ἤ ἐ (ἢ C ἢ? A^{ac}) utrobique P | προσ A^{ac} | τετραμμένος C τετραμμένος (non τετυμμένος) A^{ar} | Μεγιστήν Pl^{M.a} μεγιστήν A^{ar}, quod primo in μεγιστήν mutat C, deinde in μεγιστήν utroque accentu supra ultimam eraso; in m^o adpinxit C ad haec quae scr.

L: ἔ μεγιστεὺς ἦν ὁ ἔρωμ^ε (C) | ἀνακρέον^τ (C) οὐχί (C ουχι L) μεγίστη: | καὶ σμερδίω· καὶ βάθυλλ^ο; in Plⁱ est Μεγιστήν, cr. Br. (Μεγιστέα Herm.) 2 κίκονα C Pl^M κικόνα A^{ar} | σμερδίεω C σμερδίεα A^{ac} (cf. ad p. 21, 6) 3 s. v. ἀμφίβροχος Suid. (deest in V.) | post βλύζων (βλίζων Plⁱ) interpung. C Pl^M | ἀμφίβροχος om. Zonar. | εἵματα? A^{ac} 4 s. v. στόλιον Suid. | θλίβων ἢ Suid.^{A.V.E} (λείβων Heck., cf. XVI 178, 4) | σταλίδων (ιδων C in eraso εν? non erat σι) P σταλίδων Pl στολίδων Suid. (κυλίδων Opsop.) σταφυλῶν Wakker στομάτων Reiske; fort. ἀποσταλάων 5 τρισσοῖς C τρισσηῖς (non τρισσοῖς) A^{ar} | διονύσῳ (cum P) Pl^M Διονύσῳ Pl^E 6 κατεσπείσθη P | πᾶς A^{ac} || 7 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 40 (Pl^{I.a} c. 25, 40; Pl^s c. 25, 52); in cod. Matr. 24 iunctum est cum ep. VII 27, v. ad p. 22, 7 sqq. 7 sq.

εἰς τὸν αὐτόν | ἀδέσποτο A, titulum om. Pl^{M.I} (exhibet tamen Pl^M clausulae signum in fine ep. praecedentis post βίος et ω litteram rubro distinctam) εἰς τὸν αὐτόν Pl^{a.s}: Leonidam Tarentinum auctorem esse ep. vix licet colligere cl. ep. VII 452

9—10 s. v. οἶνοπότης S. 9 τὸν om. S.^v 10 σπεῖσον S.^v | post μοι erasa est interp. in P | παρ' ἑὸν (apostr. C) P: cui redundare vid. vox post ἀμείβων, ci. poterit πρόσφρων s. ῥαγῶν s. σταγόνων (cf. VI 190, 7; πράμνημα ex Poll. VII 150 vix asciveris) |

σπεῖσον ἐμῇ σποδιῇ, σπεῖσον γάνος, ὄφρα κεν οἶνω
 ὅστέα γηθήσῃ τὰμὰ νοτιζόμενα,
 ὥς ὁ Διωνύσου μεμελημένος εὐάσι κώμοις, 5
 ὥς ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἀρμονίης M 40^r
 5 μηδὲ καταφθίμενος Βάκχου δίχα τοῦτον ὑποίσω
 τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον. M 40^v

27. ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.

A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν, | Ἀνακρέοντα.

A. Pl | L

Εἷης ἐν μακάρεσσιν, Ἀνάκρεον, εὖχος Ἰώνων,
 10 μήτ' ἐρατῶν κώμων ἄνδιχα μήτε λύρης·
 ὕγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὕμῃσιν οὐλον αἰείδοις
 αἰθρύνσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπερθε κόμης,

αὐ^τ P (Pl^s) εἰς αὐτ^τόν¹ Pl^M.^a, om. Pl^I p. 21, 11 παρα P | ἀνα-
 κρεόντ^τος¹ Pl^M 12 vs. pro novicio habet Dübner | εἶτι A Pl^M |
 pro βίβλων malim μολπῶν: cf. 25, 9

1 σποδιῇ. ex σποδιῇ C | ὄφρα Pl^M 2 sq. poetam obiurgat L
 haec m^e adnotans: τὸν σαπρὸ ἄνδρα. | σαπροῖς¹ (C, σαπροῖ non
 σαπρός L^{ac}) ἐπαίνοισ. | στέφεις 2 ὅστέα A^{ac} | γηθήσῃ Pl^M | τὰμὰ
 (priorem acc. C) P 3 με μελημένος (C λή A^{ar}). οὐάσι κώμος P Pl
 (Διωνύσοιο λελασμένος οὐποτε κώμων Br.) μεμνημένος ὕγρια κώ-
 μων primo Jac. (μεμελημένος) ἡθάσι κώμοις Huschke οἶνάσι κ.
 Jac. εὐάσι κ. Graefe, Lob. (cf. XVI 15) 4 ἀρμονίης A^{ac}; ci.
 Ἀφρογενοῦς conl. XVI 169, 1; 211, 2; Nonn. D. 48, 686: at v. 29, 4

5 cf. XVI 176, 5 | μηδὲ Pl^M | ὑπ' οἷσω (C) P 6 γενεῇ (ι C) P ||
 7 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 39 (Pl^I.^a c. 25, 39; Pl^s c. 25, 51), ap. Ir. 95
 exstat inter VII 26 et 29, ubi dodecasticho epp. 27 et 28 con-
 tinentur; in Pl^I ep. 28 iungitur cum praecedente 7 sq. εἶς

αὐ^τ τοῦ αὐ^τ A | ἀνακρεοντ^τ add. L; τ^τοῦ¹ αὐ^τ εἰς αὐτ^τόν¹ Pl^M
 (εἰς τὸν αὐτόν Pl^a.^s) τοῦ αὐτοῦ tantum Pl^I Ir. 9 sq. s. v.
 ἄνδιχα (deest in V) Suid.₁ 9 s. v. Ἰωνες Suid.₂ | εἶη primo
 Pl^M, ubi litt. σ post adnexa est | ἐν P Pl Suid. κῆν Diltthey |
 ἀνακρέον C (qui² in m^e repet.) ἀνάκρεον A^{ar} | εὖχος Ἰώνων
 om. S.₁ A^c in m. addit S.₁ E 10 μήτ₁ε₁*ἄτερ** C μήτερα τῶν (? certe
 non μήτ' ἀρεταῖ) A^{ar} μήτ' ἐρατῶν Pl S.₁ A^c μήτ' ἄρα τῶν S.₁ B. C. E
 (Zonar. s. ἄνδιχα, p. 227) 11 θαυμαστὸν τὸ ὅλον | ἐπίγραμμα adnot.
 Lm^e | imitatur poeta Leonidae ep. XVI 306, 3 | δὲ om. P | post
 δερκομένοισιν erasa est in P interpunctio | δερκομένοις ἐνθ' ὕμ.
 Sternb. δερκομένοισι σὺν ὕμ. non sufficit Heckero; ἐπ' ὕμ. ? | ante

ἤε πρὸς Εὐρυπύλην τετραμμένος ἤε Μεγιστῇ 5
 ἢ Κίκονα Θρηκὸς Σμερδίεω πλόκαμον,
 ἠδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἵματα Βάκχω,
 ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων.
 5 τρισσοῖς γάρ, Μούσαισι, Διωνύσῳ καὶ Ἑρωτι,
 πρέσβυ, κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίотος. M 40^v

28. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

᾿Ω ξένε, τόνδε τάφον τὸν ᾿Ανακρείοντος ἀμείβων
 10 σπείσόν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἶνοπότης. M 40^v

οὔλον (C, οὔλον A^{ac}) interpung. C p. 22, 12 s. v. αἰθύσσων Suid., exstat vs. etiam in cod. Par. 2669 (ap. Cram. an. Par. IV p. 102) s. αἰθύσσω | αἰθύσσον S.^{A.E} Pl^{b.s} | ὑπὲρ c. Par.

1 ἤε (ἢ C ἢ? A^{ac}) utrobique P | προσ A^{ac} | τετραμμένος C τετραμμένος (non τετυμμένος) A^{ar} | Μεγίστην Pl^{M.a} μεγιστήν A^{ar}, quod primo in μεγιστήν mutat C, deinde in μεγίστην utroque accentu supra ultimam eraso; in m^o* adpinxit C ad haec quae scr.

L: 6 μεγιστεὺς ἦν ὁ ἔρωμ^ε (C) | ἀνακρέον^τ (C) οὐχί (C ουχι L) μεγίστη: | καὶ σμερδίω· καὶ βάθυλλ^ο; in Plⁱ est Μεγιστήν, cr. Br. (Μεγιστέα Herm.) 2 κίκονα CPl^M κικόνα A^{ar} | σμερδίεω C σμερδέα A^{ac} (cf. ad p. 21, 6) 3 s. v. ἀμφίβροχος Suid. (deest in V.) | post βλύζων (βλίζων Plⁱ) interpung. CPl^M | ἀμφίβροχος om. Zonar. | εἵματα? A^{ac} 4 s. v. στόλιον Suid. | θλίβων ἢ Suid.^{A.V.E} (λείβων Heck., cf. XVI 178, 4) | σταλίδων^ν (ιδων C in eraso εν? non erat σι) P σταλίκων Pl στολίδων Suid. (κυλίκων Opsop.) σταφυλῶν Wakker στομάτων Reiske; fort. ἀποσταλάον 5 τρισσοῖς C τρισσηῖς (non τρισσοῦς) A^{ar} | διωνύσῳ (cum P) Pl^M Διονύσῳ Pl^E 6 κατεσπείσθη P | πᾶς A^{ac} || 7 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 40 (Pl^{i.a} c. 25, 40; Pl^s c. 25, 52); in cod. Matr. 24 iunctum est cum ep. VII 27, v. ad p. 22, 7 sqq. 7 sq.

εἰς τὸν αὐ^τ | ἀδέσποτο^ο A, titulum om. Pl^{M.i} (exhibet tamen Pl^M clausulae signum in fine ep. praecedentis post βίотος et ω litteram rubro distinctam) εἰς τὸν αὐτόν Pl^{a.s}: Leonidam Tarentinum auctorem esse ep. vix licet colligere cl. ep. VII 452

9—10 s. v. οἶνοπότης S. 9 τὸν om. S.^v 10 σπείσον S.^v | post μοι erasa est interp. in P | παρ' ἱών (apostr. C) P: cui redundare vid. vox post ἀμείβων, ci. poterit πρόφρων s. ῥαγῶν s. σταγόνων (cf. VI 190, 7; πράμνημ^α ex Poll. VII 150 vix asciveris)

29. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Εὐδεις ἐν φθιμένοισιν, Ἀνάκρεον, ἐσθλὰ πονήσας,
 εὐδαι σὴ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρα,
 5 εὐδαι καὶ Σμέρδης, τὸ Πόθων ἔαρ, ᾧ σὺ μελίσδων
 βάρβιτ' ἀνεκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον.
 ἡιθέων γὰρ Ἑρωτος ἔφυσ σκοπός· εἰς δὲ σὲ μῶνον 5
 τόξα τε καὶ σκολιὰς εἶχεν ἐκηβολίας. M 40^v

30. ΤΟΥ ΑἴΤΟΥ.

A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

10

Τύμβος Ἀνακρείοντος· ὁ Τήιος ἐνθάδε κύκνος
 εὐδαι χῆ παιδων ζωροτάτη μανίη.

1 sqq. Pl^M III^a c. 22, 41 (Pl^L c. 25, 41; Pl^s c. 25, 53); in-
 est in cod. Matr. 24 (lr. 98, ante VII 30) 1—2 lemma ante
 nom. auctoris scr. A; num. 2 adpinxit C 1 ἀντιπά^τ Pl^M |

Σιδ. om. Pl^I 2 εἰς αὐτόν A εἰς αὐτόν Pl^M (om. lemma Pl^I)

3 εὐδαι (et εὐδαι l. 5) A^{ar} οὐδεις Ir. | ἀνακρέον ἐσθλὰ P:
 litt. ἔον ἐσθ, A ipse scr. in rasura; dederat primo ἀνα-
 κρείοντος (ad 30, 1 aberrans), post erasit correxitque, alio
 tamen atramento eodemque extremam vs. vocem supplevit
 4 εὐδαι δ' ἢ Pl εὐδαι ἢ A^{ac}; C mut. primo in εὐδαι σὴ, post in
 εὐδ. δ' ἢ | νυκτιλάλος Kaibel | κιθάρα Pl; post κιθ. (et post πο-
 νήσας) interrogandi signum posuit C 5 πόθων (o ex v cr.) P | ἔαρ
 ('C) P (cf. VII 599, 2) 5 sq. μελίσδων ('A C). βάρβιτ' ἀνεκρούου
 (C ἀνεκρούου A^{ar}). P (punctum utrumque posuit C); μελίσδων,
 βάρβιτ' ἀνεκρούου. Pl^M; μελίσδων (μελίσζων Jac.), βάρβιτ', ἀνε-
 κρούου (ut primo poeta, dein lyra, denique iterum poeta com-
 pellentur) perverse Br. (Jac.), μελίσδων (μελισσῶν Kaib.) βαρβίτω
 ἀγκρούου Graefe (Kaib. Mus. Rh. XV 461, idem tamen μελίσδων—
 βαρβίτου ἀγκρ. ad Ep. Gr. 787); βάρβιτ' (sc. βάρβιτα) ad ἀνεκρούου
 referendum, νέκταρ ad μελίσζων, ut nihil sit corrigendum (nisi forte
 νέκταρ et βάρβιτ' vocum sedes permutari mavis): cf. Pers. pro-
 oem. 14 'cantare credas Pegaseium nectar' 6 ἐναρμόνιον C

7 imitatur Ant. Posidippum: cf. XII 45, 1 | (ἡιθέων Br.) |
 ἔφυσ, σκοπός. P (ἔφυσ σκ. Grotius) | εἰς δὲ σὲ C εἰ (sic) δέ σε A^{ac} εἰς
 σὲ δὲ Pl^M (Pl^E, εἰς δέ σε Br.) | μῶνον (~ in ras. C) P 8 τόξατε C
 τοξάτε A^{ar} τόξάτε Pl^M | σκολιὰς Reiske δολιχὰς Schneider | εἶχεν
 (circ. ex acuto? cr. C) P (εἶλκεν FG. Schmidt) | ἐκηβολίαν A,

ἀκμήν οἱ λυρόεν τι μελίζεται ἀμφὶ Βαθύλλῳ,

ἥμερα καὶ κισσοῦ λευκὸς ὕδωδε λίθος.

P 213 οὐδ' Αἰδης σοι ἔρωτας ἀπέσβεσεν, ἐν δ' Ἀχέροντος 5

ὦν ὅλος ὠδίνεις Κύπριδι θερμοτέρῃ.

M 40^v

5

31. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Σμερδίῃ ὧ ἐπὶ Θρηκὶ τακεῖς καὶ ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦν,

κώμου καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος,

cr. Pl || p. 24, 9 sqq. Pl^M III^a c. 22, 42 (c. 25, 54 est in Pl^s); ap. Ir. 98 exstat inter VII 29 et 32 9 sq. εἰς αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ A ἀνακρέοντα add. L, qui altero lemmate: εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρέοντα ep. in nova pag. (ad v. 5) instruxit; τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτὸν Pl^M Pl^a (εἰς τὸν αὐτόν Pl^s) τοῦ αὐτοῦ tantum Plⁱ (Ir.) 9 Thessalonicensi tribuit ep. Kaibel (Philod. p. VI): cf. ad v. 4 (non obstat quod Meleagrea series epigrammate alterius coronae, sed eiusdem argumenti interrumpitur) 11 τύμβος C τύμπος A^{ar} | ἐνθάκε P, cr. Pl 12 cf. XII 115, 1; V 225, 2 | χῆ A χῆ C Pl^M

1 adposuit L Anacreonti 16 (B^{gk}⁴) verba prima: γράφε μοι βαθύλλον οὕτω | ἀκμήν C Pl^M ἀκμήν s. ἀκμήν A^{ao} | οἱ (C οἱ A^{ao}) λυρόεν (erasa est litt. θ: λυρόθεν A^{ar}) P οἱ λυρόεν Pl οἱ λυρόεντι et ἡμερόεντι Opsop. λειριόεντα Guyet λειριόεντι Brodaeus (Br.) οἱ λυρόεν (ἐλελίζεται pro μελ.) Scaliger οἱ λυρόεν τι Huet (σοι λυρόεν τι Reiske verbum μελ. passive accipiens 'adhuc tibi lyricum quid cantatur') λειριόεν τι Heck.; οὐλ' ἔροέντι et οὐλον ἔνερθε (cl. 27, 3) tentavi | ἀμφι A^{ao} | βαθύλλῳ Pl^M 2 ἡμερα A^{ao} ἡμερα C (et ex ἡμέρω alio atramento cr.) Pl^M; post ἡμερα interpungit C, cum ὕδωδε iungit vocem Reiske (Jac., Bothe); cet. cf. IX 266, 1 ἡμερον ἀβλήσαντι (Antip. Thessalonicensis); ἡρέμα Scaliger (Lob.) | κισσῶ Bothe 3 Ἀχέροντι ante corr. Pl^M, ἀχέροντος**P (erasum est ὦν quod A bis scr.: in fine vs. et ab initio sequentis) 4 ὦν C ὦν A^{ao} | post ὅλος interp. Pl^M, rectius ante ὅλ. C | οἰδαίνεις FG. Schmidt ||

5 sqq. ep. est in apogr. (Buh. n. 2, p. 130)

5—6 εἰς αὐτὸ

διοσκορί^δ A 7—p. 26, 8 unum ep. decastichon praebet A (itemque sched. Dorv., Reiske); quod discerpit L ita ut prius tetrastichon et altera disticha tria duo epp. peculiararia efficiant; lemmatistam sequitur C, cf. ad p. 26, 2 sq. et ad ep. 38 7 σμερδι^ιη^ιωι P: ^ιιη^ι et ^ι C σμερδη^ιωι A^{ar} (Σμερδιήω ap. B.^t Σμερδιέω ap. B.^m Br.) Σμερδίῃ (s. Σμερδίᾳ) ὧ Reiske | ἐπι A ἐπὶ C

τερπνότατε Μούσησιν Ἀνάκρεον, ὦ πὶ Βαθύλλῳ
 χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας·
 αὐτόματάι τοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἀκρήτου 5
 κῆκ μακάρων προχοαὶ νέκταρος ἀμβροσίου,
 5 αὐτόματοι δὲ φέροιεν Ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
 κῆποι, καὶ μαλακῇ μύρτα τρέφοιτο δρόσῳ,
 ὄφρα καὶ ἐν Διοῦς οἴνωμένος ἀβρὰ χορεύσης
 βεβληκῶς χρυσέην χειρὰς ἐπ' Εὐρυπύλῃν. 10

32. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ἈΠΟ ΤΗ ΠΑΡΧΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. A. Pl

10

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω·

Ἵπινετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.' M 40^v

ἐπι Mein. | ἐπ' ἔσχατον ex ἐπέσχατον C | ὅστεῦν (~ C' A^{ac}) P (ὅστῶν Wolff; cf. Theocr. III 17) p. 25, 8 poetam imit. Christodor. 266, Archias VII 213, 7 | κώμων Heck. | πανδοχίης (o corr. ex v) A, signum ÷ adpinxit C supra π et in m^e cum notula: γρ παννυχίδος (πανδοκίης ex ap. L. Reiske)

1 τερπνότατ' ἐν Herm. τ. ὦ Jac. τερπνότατος Heck. | ἀνάκρεον A^{ar} ἀνακρέον (suo more) C | ὦ πὶ C ὦ πὶ A^{ar}, cr. Reiske | βαθύλλῳ. (punctum C) P 2 ὑπὲρ P ἐπὶ ap. L. (Reiske) | κυλίκων P^{pc} κύλικον A^{ac} | δάκρυ χέας A^{ac} 2 sq. in fine vs. 4 clausulae signum exaravit C, qui in decadam calculis hoc ep. pro duobus numeravit: ab initio vs. 5 exordii signum posuit L instruxitque novum quod perhibet epigr. hoc titulo: μελεάγρον

εἰστον|αυτον ἀνακρέον^τ (ceterum cf. XII 85, 6); f. prioris ep. finis cum initio alterius excidit (an inserendum fragm. 23 b?) 3 αὐ-

τόματοί app. | ὅτοι (τ C) P; τοι ap. B. | cf. Nonn. Dion. 24, 131 | ἀναβλύζοιεν (ἀν ex αὶ cr. C) P (cf. Apoll. Rhod. III 223) | ἀκρήτου (acutum C et A^{ar}?) P ἀκρήτου (verbum intransitive accipiens) Jac. 4 κῆκμα κάρων (' et ' C) P | κῆν ('pro καὶ ἐν ut infra ἐν Διοῦς') ap. B.^m (Herwerden) | προχοαὶ C προχοαί A^{ar} (προχοάς, ut ἀκρήτου teneretur, olim Hecker, ἀμβροσίην ob eandem causam Reiske) 5 φιλείαρον perperam Heck. 6 μαλακῇ C

μαλακῇ A^{ar} | τρέφοιτε P τραφέντα Reiske τρέφοιντο ap. B.^m (τρέφοισθε Heinsius), cr. Jac. 7 οἴνωμένος (' C, " supra o et in m^e nullo additamento idem) P 'οἴνωμένος vel ὦνωμένος' ap. B.^m; post hoc participium scripsit A ναίων, ut fatui interpreta-

33. ΤΟῦ ΑΥΤΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

α. 'Πολλὰ πινὼν τέθνηκας, Ἀνάκρεον.' β. 'Ἀλλὰ τρυφήσας.
καὶ σὺ δὲ μὴ πίνων ἴξαι εἰς Αἴδην.' M 40^v

5

34. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

Εἰς Πίνδαρον.

A

Περικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων
χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἄδε κόνις,

mentum in poetae verba irrepsisse suspiceris (αἰώνιος ἀβρὰ noli ci.) | ἀβρα A^{ac} p. 26, 8 ἐπευρουπύλην A^{ac} || 9 sqq. Pl^m III^a c. 22, 43 (in Pl^s est c. 25, 55); ap. Ir. 98 (cod. Matr. 24) distich. cum ep. sequenti iunctum est (sed de Iuliano ep. 33 auctore ambigit Ir.); tetrastichon est epigrammatum 32 et 33 etiam in Plⁱ, ubi tamen ep. novum littera maiuscula Π (vocis Πολλά) indicatur 9 sq. lemma ante nomen auctoris scr. A

9 ἀπο ὑπάρχ A ἀπὸ ὑπάρχων Pl (om. Plⁱ Ir.) | αἰγν^{πτ} A

Αἰγυπτίου Pl^{ac} om. Pl^m Plⁱ Ir. 10 εἰς αὐτὸν A (Pl^E, sed om. Plⁱ) εἰς αὐτόν Pl^m; ep. an non referendum sit ad Anacr. dubitat Mackail 11 τὸδ' A | καὶ—δὲ: cf. 33, 2 12 ἀμφὶ βάλῃσθε P: accentus et βάλ C ἀμφιβλυῇσθε A^{ar} ||

1 sqq. ep. cum praecedenti iunctum ap. Ir. 98 (in Plⁱ, v. ad p. 26, 9 sqq.), a Schneidero 1—2 εἰς αὐτόν Pl^m (εἰς τὸν αὐτόν Pl^{ac} s) nullo auctoris nomine; εἰς τὸν αὐτόν ante τοῦ αὐτοῦ (sic) A

3 ἀνάκρεον. (antepaenultimam A, paenult. C accentu instruxit; interp. C) P; 'post Ἀν. ponendum punctum, nam reliqua sunt ex persona Anacreontis' Reiske | ἀλλὰ (C) P Pl; ἡδὲ Fischer totum hexametrum ei, qui poetam compellat, tribuens (quae partium distributio si admissa erit, fort. ἀβρὰ v. ἀδρὰ τρ. scribere praestabit) 4 σὺ δε A^{ac} | ἴξαι A^{ac} ἴξαι (ἴξ in eraso η

vel ει) Pl^m | ἀτδῆν (ἀτδην A^{ac} ἀτδαν C) P || 5 sqq. ep. est in Pl^m l. III^a c. 22, 20 (c. 25, 20 in Pl^{ac} inter ep. VII 536 et 35, inter eadem exstat in cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 97; in Pl^s

est c. 25, 26) 5—6 lemma praemittit A 5 σὶ^{δω} add. C, om. Pl Ir.; auctor ep. XVI 305 Thessalonicensis Kaibelio vid. Sidonii de Pindaro versibus abuti; utrumque ep. Setti eidem Sidonio vindicat 7—8 Suidas exhibet s. εὐαγῆς (S.₁) et s.

χαλκευτῆς (S.₂; haec glossa deest in S.^v) 7 τῶν (pro τὸν) Suid.₁^E | εὐαγέων ('C' AC) 'bene tornatorum' (cf. VI 204);

οὗ μέλος εἰσαῖων φθέγγαιό κεν, ὥς ἀπὸ Μουσῶν
ἐν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀπεπλάσατο. M 39^v

35. ΛΕΩΝΙΔΟΥ. [ΠΛΑΤΩΝΟΣ.] A₁. Pl [C₂]

Εἰς τὸν αὐτόν. A₁ Pl

5 Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὃδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος. M 39^v

εὐαχέων Toup. | βαρὺν ὕμνων (ὕμ C ὕπ A^{ar}) P βαρὺν ὕμνων
(βαρὺν ex βαρυν? cr.) Pl^M βαρυνύμνων Pl^E S₂^{A.E} βαρὺν ὕμνων
(cum C) S₂^C S₁ (sed β. ὕμνον S₁^E) p. 27, 8 cf. VII 409, 3 |
κατέχειν S₁^A | ἔδε C ἄδε (s. ἄδε) A ἦδε S₁^{A.V} S₂^A

1 εἰσαῖων A | ὥς ἀπὸ ('AC' C) P ὥς ποτε Heck. | μουσέων Br.
μουσῶν Bothe 2 ἐν K. Θ. 'in Cadmi nuptiis' (Heck., alii;
κῆν K. Θ. Jacobs, 'etiam Thebis' perperam interpretans) |
σμῆνος nominativum de Musis Jac. et Heck., de apibus in-
tellegi vult Kaib. (ut aut Musarum agmen Pindari carmina com-
posuisse, aut apes 'ad Musarum exemplum ceras suas mellitas
formasse' dicantur); pro accusativo accipit σμῆνος ad cantus
translatum Sternb. (Melet. 31: Pindarus 'ad modum Musarum,
in Cadmi nuptiis canentium, dulces suos cantus effinxit'),
fort. ὥς ῥα τὸ Μουσῶν: nam Pindarus sive carmen Pindaricum
Musarum cantus dulcedinem aemulari perhibetur | ἀνεπλάσατο
Heck. ἀπεβλίσατο Reiske || 3 sqq. ep. bis scr. A: post VII 34
p. 213 (A₁ C₁), deinde post VII 516 p. 289 (A₂ C₂ L₂); in Pl^M est
l. III^a c. 22, 21 (in Pl^s c. 25, 27) inter epp. VII 34 et 39; in
cod. Matr. 24 (lr. p. 97) exstat ante VII 39; versus prior est
apud Plutarch. de anim. procr. p. 1030 A, in lapide Heracleae
Ponticae reperto (cf. Mitth. des athen. Inst. V 83, Herm. XV 456)

3—4 lemma nomini auctoris praemisit A 3 λεωνί^δ A₁
Λεωνίδου Pl (Λεονίδου Ir.) πλάτωνος C₂; incerti auctoris est
apud Plut. 4 εἰς τὸν αὐτὸν A₁ (Pl^E, om. Pl^I) εἰς αὐτόν Pl^M εἰς
πίνδαρον τὸ εἶ (sc. τὸν τῶν) μελῶν ποιητὴν L₂ 5 cf. Kaib. ep. 487.
251. 228^b | ἄρμενος C₂ ἄρμενος A₂^{ac} Plut. lap. ἥπιος C₁ ἥπιος
A₁^{ac} ἥπιος cum superscripto γρ. ἄρμενος Pl^M (unde ἥπιος recepe-
runt lr. Pl^{1.s.b} Pl^a in t., ἄρμενος Pl^a in epid. et Pl^{a.n}) | ξείνοισιν:
v in eraso puncto A₂ | ὃδε A₁^{ac} | ἀστοῖς: cf. Pind. Nem. VIII 38

6 in lapide est pentameter hic: πλείστην τ' εὐφροσύνην
δόξαν ἀειράμενος | Πιερ. πρόπολος: cf. Cougny II 148 ||

36. ἘΡΥΚΪΟΥ.

A L C. Pl

Ἐπιτύμβιον.

C

Εἰς Σοφοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, παῖδα Σοφίλλου.

AL

Αἰεὶ τοι λιπαρῶ ἐπὶ σήματι, δῖε Σοφόκλεις,
 5 σκηνήτης μαλακοῦς κισσὸς ἄλοιτο πόδας,
 αἰεὶ τοι βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις
 τύμβος Ὑμηττεῖω λειβόμενος μέλιτι
 ὥς ἂν τοι ρεῖη μὲν αἰὲ γάνος Ἀτθίδι δέλτω 5
 κηρός, ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχῃς πλοκάμους. M 40^r

1—p. 31, 2 A fort. epigrammatum ordinem turbavit; nam ex duobus in Sophoclem epigrammatis si alterum Dioscoridis prae-missum, Erycii subiunctum erit, exsistet fragm. cor. Mel. (ep. 34. 35. 37) augebiturque fragm. Philippicae, ut epp. 4 (36. 38—40) eo contineantur

1 sqq. Pl^M III^a c. 22, 30 (in Pl^s est c. 25, 40); ap. Ir. p. 97 (in cod. Matr. 24) post ep. VII 47, ante VII 37; totum ep. reperitur apud Suid. 1—3 ep. titulus nunc exstat hic in P:

ἐρυκίου ἐπιτύμβι^o C | εἰς σοφοκλέα ἐ A **** | τον ἀθηναῖον
 παῖδα | σοφίλλου L; etenim A scripserat εἰς σοφοκλέα ἐ | ρυκίου;
 litt. ρυκίου ex altera linea erasit L, easdem cum ἐ (in priore
 linea) iungens, simul lemma adaugens, ut exsisteret titulus: εἰς
 σοφοκλέα ἐρυκί^o | τον ἀθηναῖον παῖδα | σοφίλλου; C denique
 ρυκί^o erasit, ἐ delere omisit, suum titulum ἐρυκίου ἐπιτύμβι^o
 supra ea quae A et L scripserant exaravit 1 Ἐρυκίου Ir.

2—3 εἰς αὐτόν¹ Pl^M εἰς τὸν αὐτόν Pl^E εἰς Σοφοκλῆν Ir.

4—5 s. v. ἄλοιτο Suid. (S.₁, deest glossa in S.^v) et s. v. σκηνή (S.₂)

4 τῷ pro τοι S.₂^v | λιπαρῶ S.^v | ἐπὶ A S.^v | δῖε (δῖ novavit, non ex οὐ
 cr. C) P | σοφόκλε | C σοφόκλεες (an -κλεος?) A^{ar} 4 s. v. ἄλοιτο
 Zonar. p. 138 | σκηνή | C P (Pl) σκηνήτης (cum
 A) Zon. S.₂^v | πολὺ σχολιοῦς s. ἔλικας substituere coll. XI 33, 1 |
 ἄλοιτο (C) P; ἄλιτοι ante corr. S.^v, ubi λοιτο supra λιτοι
 scr. man. rec. (ἀπλοῖτο? ἄγοιτο?) 6 sq. s. v. βούπαις Suid. | αἰεῖ?
 A^{ar} αἰεὶ C | περιστάζοι | C P (περιστίζοιτο Reiske) |
 μελίσσας S.^A ταῖς ἐκ τῶν βοῶν γινόμεναις sch.^B 7 Ὑμηττεῖω A S.^v

8 sqq. s. v. ἄγανον Suid. (deest gl. in S.^v) | ὥς S. | ἂν τοι
 (C) P | ρεῖη (C) P Pl^M ρεῖη Suid. | μὲν (C) P | ἀγανὸς PS.
 ἀένναος Pl^M Pl^{1.a} ἀένναος Pl^s ἀγάρροος Bothe αἰὲ (γλυκὺς et) γάνος
 Jac.; ἄγων γάνος? 9 (κηροῦ frustra Jac., nec ρεῖη mut. in σπεῖρη
 aut χεύη) | ὑπο A^{ac} | ἔχεις P (Pl^s) ἔχοις Pl^M (Pl^{1.a}) S. ἔχῃς Br.

37. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

α. Τύμβος ὅδ' ἔστ', ὦνθρωπε, Σοφοκλέος, ὃν παρὰ Μουσῶν
 ἱρὴν παρθενίην ἱερὸς ὦν ἔλαχον.

5 ὅς με τὸν ἐκ Φλιοῦντος, ἔτι τρίβολον πατέοντα,
 πρίνινον ἐς χρύσειον σχῆμα μεθηρομόσατο
 καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἀλουργίδα· τοῦ δὲ θανόντος 5
 P 214 εὐθετον ὀρχηστὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.

β. Ὀλβιος, ὥς ἀγαθὴν ἔλαχες στάσιν· ἡ δ' ἐνὶ χερσὶ
 10 κούριμος, ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίας;

1 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 31 (Pl^s c. 25, 41); ap. Ir. p. 97 (ante VII 18); cf. ad VII 20 1 sq. lemma praemittit A

1 διοσκορίδ^δ A (Pl^M) 2 αὐ^τ A; articulum om. Pl^M (totum l. om. Pl^I); titulo add. Lm^o haec: εἰ μὲν εἰμὶ σοφοκλή^τησ¹ | οὐ μαίνομαι: εἰ δὲ μαίνομαι οὐ μὲν (i. e. μὲν) εἰμὶ σοφοκλή^τησ¹ (v. Vit. Soph. I 55 W., ubi οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, οὐκ εἰμὶ Σ.); cf. ad l. 7 sq. 3 α est choragus s. Satyrus (v. 707, Heck.² 268, Weisssh. 81) tumultu impositus, tragicam virginis personam manu tenens, qui viatorem (β) alloqui fingitur (cf. quae Dübner affert ad hoc ep.) | τύμβος* ὅδ' C τύμβος δ' ὅδ' A^{ar} | ἔστ'* | ὦ' ν¹ ὦνθρωπε C ἔστιν ἄνθρωπε (potius quam ὦνθρ.) A^{ar} ἔστ' ὦνθρωπε (sic) Pl^M (ὦ' ν¹θρ. Pl^E) | ὃν P Pl^M Pl^{I.a.b.} ὅς Pl^{a.n.s} | παρὰ A^{ac} | μουσέων Jac. 4 ἱ^{*}ρὴν (in eraso ἱερ.) Pl^M | παρθε^νίην P Pl, cr. Br. ἔλαχεν Pl (Mähly, qui τύμβ. ὅδ' ἔστ' ἄνθρ. Σοφ., ὃν—ἱρὴν ἀμφὶ τέχνην finxit) 5 sqq. longius exstat adpictum sch.^B, cuius extrema verba haec sunt: εἰς χρύσειον σχῆμα. διὸ καὶ παρακατιῶν φησι· καὶ ῥυστὴν ἀνέδυσεν (sic) ἀλουργίδα 5 φλιοῦντος (~ AC) P φ* λιοῦντος (φ* ex φθ? cr.) Pl^M (Φλιοῦντος Pl^{I.a}) | βοτάνης εἶδος ὁ τρίβ. sch.^B 6 σᾶμα (σ ex ρ? cr.) P, cr. Pl | μεθ' ηρομόσατο A μεθ' ἡρμ. C 7 ἀλουργίδα (' AC) P | τοῦ δε A^{ac} 7 sq. post θανόντος et ante εὐθετον idem signum χ posuit C, quoniam post ep. v. 5 in marg. inferiore epigrammate VII 20 interposito lectorem de continuis ep. 37 versibus moneri volebat; alterum lemma (εἰς τὸν αὐτόν σοφοκλέα) in nova p. scr. Lm^o, verba ζτ την διάνοιαν δ | λέπει (ὅτι λείπει) adiungens (et exstat iterum ζτ in summae p. m^o) 8 τῶιδ' P τῇδ' (sed ex τῶδ' cr.) Pl^M 9 ὦσ s. ὦσ A^{ar} | ἄγνῃν Heck. | ἔλαχε (" AC) P ἔλαχ₁ (in eraso ἔλαχε_ς)

α. Εἴτε σοι Ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἀμάρτοις,
εἴτε καὶ Ἠλέκτραν· ἀμφοτέραι γὰρ ἄκρον. M 40^r

Fr. Cor. Phil. 38. ΔΙΟΔΩΡΟΥ. A
epp. 38—40 * Εἰς Ἀριστοφάνην. A

5 Θεῖος Ἀριστοφάνευς ὑπ' ἐμοὶ νέκυσ· εἰ τίνα πεύθῃ,
κωμικόν, ἀρχαίης μνᾶμα χοροστασίης.

39. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. A
Εἰς Αἰσχύλον. A.PI

10 Ὁ τραγικὸν φώνημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος Εὐφορίωνος, Ἐλευσινίης ἐκὰς αἵης
κεῖται, κυδαίνων σήματι Τρινακρίην. M 39^v

Pl^M, cr. Salm. | βάσιν? | εἰ δ' P itemque Pl^M ἢ δ' Pl^I ἢ δ' Pl^a |
ἐνι P | χερσὶν C sed χερσί A^{ac} Pl p. 30, 10 cf. Poll. IV 138 |
ἡδε s. ἡδε A^{ac} ἡδε C ἡδὲ Pl^M ἡδε Pl^E

1 εἴτε (' A C) σὸν P Pl, cr. Salm. (an εἴτ' οὖν?) 2 ἄκρον A^{ac} |
3 sqq. om. ap. Buh. 3 sq. εἰς ἀριστοφάνην διοδώρου P^{pr};

primo διοδώρ^δ scripserat A, unde epigrammatis auctorem fuisse
Dioscoridem aut Theodoridam suspicari non licet; ep. referendum
ad Diodorum sive Sardanum (Br.) sive Tarsensem (Menk), ad
eundem puto qui VII 370 composuit (cf. ὑπ' ἐμοὶ 2, εἰ δὲ Μέ-
νανδρον δίζηαι v. 3 sq.); C post ep. 29 littera λ notatum huic
ep., non sequenti litt. μ adpinxit: cf. ad ep. 31 5 ὑπεμοὶ A^{ac}

5 sq. post πεύθῃ et κωμικὸν puncta posuit C; εἴτινα (' A C)
P; εἰ τίνα πεύθῃ, κωμικὸν ἀρχ. Br., εἰ τίνα πεύθῃ κωμικόν,
ἀρχ. Dübner., κωμικός fort. recte Kaib. | μνῆμα K., malim τέρμα |

7 sqq. Pl^M III^a c. 22, 22 (Pl^s c. 25, 28); ap. Ir. est p. 97 (Ir.₁) et
p. 162 (Ir.₂) 7—8 lemma praemittit A 7 Θεσσαλ^δωνικέως (sic) A,
gent. om. Pl Ir. 9—10 s. v. πυργώσας Suid. 9 ὁ P Pl

S.^{A.B.E} Ir.₂ δ ὦ (sic) S.^v ὦ Ir.₁ (Suid. edd.) | φ^δώνημα C (Pl)
φρόνημα A^{ar} S.^v | ὀκρυόεσσαν Blomf. (cf. Aristoph. Ran. 953)

10 στιβαρῇ. (i fin. non add., sed refecit C punctum apponens) P
πρῶτος ex πρῶτον cr. Pl^M 11 ἐλευσινίης (σιν in eraso σε C) P
ἐκὰς A^{ac} 12 κεῖται (~ C) P Pl (κεῖσαι Pl^a in t., sed cr. in

epidiorth.) | ταιν^δακρίην P: signum et acc. C, qui γρ. τρινακρίην
add.; Ταιν^δακρίην Pl Τρινακρίην Br. Θρινακρίην Brod.; fort. Τρει-
νακρίην (cf. Kaib. 563, 1) ||

40. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Αἰσχύλον ἦδε λέγει ταφίῃ λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
 τὸν μέγαν, οἰκείης τῇλ' ἀπὸ Κεκροπίης,
 5 λευκὰ Γέλα Σικελοῖο παρ' ὕδατα. τίς φθόνος, αἰαῖ,
 Θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει; M 95^v

41. Εἰς Καλλίμαχον.

A. Pl^M

Α μάκαρ, ἀμβροσίῃσι συνέστιε, φίλτατε Μούσαις,
 χαῖρε καὶ εἰν Ἀίδεω δώμασι, Καλλίμαχε. M 40^v

10

42. Εἰς τὸν αὐτόν.

Pl

Α μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ,
 ἧ ῥ' ἔτεδον κεράων οὐδ' ἐλέφαντος ἔης.

1 sqq. Pl^M II^b c. 22, 14 (Pl^L c. 25, 73; Pl^s c. 25, 29; Pl^{α. n} c. 26, 19); ap. Ir. p. 99 (inter VII 49 et 51) 1—2 lemma praemittit A 1 om. Pl^M Ir., ἄδηλον Pl^s; Sardonio tribuit Br., Tarsensi Menk: eiusdem est ep. ac VII 74 (ὁ φθόνος 4), 235 (Κεκροπίης 4), VI 346 (λέγει 2) 2 εἰς αἰσχύλον¹ Pl^M (Pl^L c. 25, 73) εἰς τὸν Αἰσχ. Ir. εἰς τὸν αὐτόν Pl^s 3 ἐνθάδε (C) P 4 ἀπο A^{ac} 5 γελα (~CA^{ac}) P Γέλας Pl Γέλα Huet.: cf. Steph. Byz. s. Γέλα | παρὺδατα A^{ac} | τίς—ἔχει (v. 4) S.₁ s. v. ἔγκοτον et S.₂ s. Θησείδας | αἰαῖ Jac.: αἰὲν ex αἰεῖ? cr. P, αἰὲν S._{1.2}; versum imperfectum reliquit Pl^M vocabulo post φθόνος omissio; ἀστῶν Pl^E 6 ἔγκοτος C ἔγκοτος? A^{ar} | αἰὲν om. S.₂^A | ἔχ^{ειν}¹ S.₂^v || 7 sqq. Pl^M III^a c. 22, 45 (Pl^s c. 25, 57); cum sequenti iunctum est ep. in P, separat Pl 7 εἰς καλλιμάχ^χ A; εἰς K. ἄδηλα Pl^L c. 25, 73 ἄδηλον εἰς K. Pl^s; adnotavit (ad hoc ep. et seq. v. 1—5) Lm^e: τὸν ποιητὴν ὃν | ἐσκῶψεν (ἐσκῶψεν L^{ar}) ἀπολλῶνιος ὁ ρόδιος ὁ γράψας¹ | τα αργοναυτικά εἰπ⁰ | καλλιμάχ⁰ το κάθαρμα το παίγνιον ὁ ξύλινος νοῦς αἰτιος ὁ | γράψας¹ αἰτία καλλιμάχ^χ (A. P. XI 275) 8 ἄ C ἄ? A^{ac} ὦ Pl | ἀμβροσίῃ P, cr. Pl | ante φίλτατε interp. Pl: cf. XVI 89 9 cf. II. 23, 19 | ἄιδεω C ἄ. A^{ac} || 10 sqq. Pl^M III^a c. 22, 46 (Pl^s c. 25, 58); ep. in P cum priore coalescens titulo caret nec est signum initiale versui 42, 1 praefixum: cf. ad ep. 49 10 εἰς τὰ Καλλιμάχου αἰτία inscr. Br. 11 sq. s. v. ὄνειαρ Suid. 11 ὦ Pl (cf. ad l. 8) | περίπυστον cf. s. hac v. Suid. | ὄνειαρ P Pl S. Eustath. ad τ 560 p. 1877, 64, ὄνειρα

τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας, ἅτ' οὐ πάρος ἀνέρες ἴδμεν,
 ἀμφί τε ἀθανάτους ἀμφί τε ἡμιθέους,
 εὖτέ μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἑλικῶνα 5
 ἤγαγες ἐν μέσσαις Πιερίδεσσι φέρων·
 5 αἶ δέ οἱ εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων
 Αἴτια καὶ μακάρων εἶρον ἀμειβόμεναι. M 40^v

43. ἸΩΝΟΣ.

C. Pl

Εἰς Εὐριπίδην.

A. Pl

Χαῖρε μελαμπέπλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισι
 10 Πιερίας τὸν αἰὲν νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
 ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὦν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται,
 ἴσον Ὀμηρείαις ἀενάοις χάρισιν. M 39^v

Scaliger *ὄνειρον* Huet (Mein.) p. 32, 12 ἥρ' C ἥρ'? A^{ac}
 ἥ ρ' Pl^m: cf. Il. O 53, VII 524, 1 (Call.) | ἔης ("rest. C, ἔησ?
 A^{ac}) P Suid. *ἔφης* Pl ὄν (pro ἔδν) Eustath.

1 τόσσα Heck. | ἄμμιν ("C'? A^{ac}) P Pl; f. ἄγγελ' (cf. Il. B 26),
 ut sit quo partic. masculina (v. 5 sq.) referantur | ἴδμεν A
 idemque (litt. δ paulo neglegentius exarata) Pl^m ἴσμεν C
 (σ supra δ imponens) et Pl^e ἥσμεν Herw. 2 ἀμφίτε (bis) A^{ac}
 ἀμφί τοι O. Schneider (ἀμφοτέρ' ἀθανάτους ἀμφὶ καὶ ἡμιθ.
 Herw.) | ἡμιθέους C ἡιθεους? A^{ar} 3 εὖ τέ μιν (circumfl. AC,
 'C) P 4 μέσσαις P idemque Pl^m Μούσαις Pl^e | φέρων ('C) P
 φέρον Scalig. (qui tamen ἀναείρας in ἀναερθέντ' mutare om.)

5 δέ ('AC) σοι P, cr. Pl | ἀμφογ. A^{ac} 6 καὶ C καὶ A^{ar} |
 post μακάρων erasa est interp. | εἶπον Reiske (cf. λ 137) | duo epp.
 41 sq. vid. Diodori (cf. VI 243, 4; IX 219, 3 sq.; 405, 6; 312, 5) |

7 sqq. Pl^m III^a c. 22, 23 (Pl^s c. 25, 30); ap. Ir. est p. 97 in
 cod. Matr. 24 (inter epp. VII 39 et 44; Ir.₁) et p. 161 in Matr. 47
 (Ir.₂) 7—8 nom. auctoris post lemma scr. C 7 ep. non

est Chii tragici ante Euripidis mortem defuncti; ad Ionem
 Ephesium rhapsodum refert Bgk, inter ἀδέσποτα Br. (f. Ζωνᾶ huic
 ep. et sq. inscriptum erat, cf. ad 44, 2) 8 εἰς εὐριπίδ^δ A Pl^m

(Ir.) 9—10 Πιερίας s. ἐν γυάλοισι Suid. (glossam ἐν γυάλοι-
 σιν^v exhibet S.^v) 9 μελαμπέπλοις ('C) P (Pl Ir. S., sed μελαμ-
 πέλοις S.^v), μελαμπέτροις Emper. μελαμπετάλοις Lob. — πεδίοις

Hartung — φύλλοις Bgk | ἐν (ex εἰν cr.) Pl^m | γυάλοισι (post
 ι fin. erasa est interpunctio, non litt. ν) P Pl^m.^s Suid. Ir.₂ γυά-
 λοισιν Pl^s.^a 10 cf. VII 700, 1 | πῆρις ex περιρίας cr. S.^v | αἰεὶ P,
 cr. Pl 11 ὕπο A^{ac} 12 ὁμηρείαις (ἡ in er. ει C) P χάρισιν Br.

44. ἸΩΝΟΣ.

Σ

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.PI

Εἰ καὶ δακρυόεις, Εὐριπίδῃ, εἶλέ σε πότμος,
καί σε λυκορραΐσται δεῖπνον ἔθεντο κύνες,
5 τὸν σκηνηῇ μελίγηρυν ἀηδόνα, κόσμον Ἀθηνῶν,
τὸν σοφίῃ Μουσέων μιζάμενον χάριτα,
P 215 ἀλλ' ἔμολες Πελλαῖον ὑπ' ἡρίον, ὥς ἂν ὁ λάτρις 5
Πιερίδων ναίῃς ἀγχόθι Πιερίδων. M 39^v. Σ 72

45. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΤΟΥ ἹΣΤΟΡΙΚΟΥ.

L

10

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.PI

Μνᾶμα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὅστέα δ' ἴσχει
γῇ Μακεδών· ἥ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

1 sqq. Pl^M III^a c. 22, 24 (Pl^s c. 25, 31); in sylloge Euphemianae praemissa est n. 72 (Σ^F f. 148^r, Σ^P f. 252^r); exstat in cod. Matr. 24 ap. Ir. 97 post VII 43 1 nomen auctoris om. PPl, addit Σ 2 εἰς αὐτόν Pl^M; lemma om. Pl^I Ir.; lemmati εἰς τὸν αὐτόν ab A scripto adiungit haec Lm^o: ὅτι ευριπ^δ_ι (ι_ι ex ε cr.) εν μα|κεδονία ἐτελεύ|τησεν βρωθ^ς (i. e. βρωθ^ςησ^ς pro βρωθεις) υπο|κυνῶν; ad v. 5 in nova p. iterat lemma L: καλ^ι τοῦτο εισ ευριπ^ι 3 εἶλέ? A^{ac} 4 cf. Steph. Byz. s. Βορμίσκος (Suid. s. Προμέρου κύνες) | λυκορραΐσται ΣP^{ac}; cf. VI 106, 2 (Zonae) | (ἐν-θεντο Pl^a ἔθεντο Pl^a) 5 cf. Eustath. p. 285, 1 | μελίγηρυν Σ 6 σοφίῃ. (AC, punctum C) P | μουσέων P τραγικὴν Pl Σ 7 cf. ad l. 2 | ἀλλ' ἔμολ εσ, πελλαῖον P^{pc} ἀλλέμολ' ἐσπ. A^{ac} | ὑπηρίον A^{ac} | ἀνὸ A^{ac} 8 ναίῃς PPl^M Σ νάῃς Pl^I | ἀγχόθι Πιερίδης Σ | concl. IX 122, 1. 3. 4. 6 Eueno fort. quam Zonae ep. vindicare malis || 9 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 25 (Pl^s c. 25, 32); in cod. Matr. 24 (Ir.₁ p. 97) et Matr. 47 (Ir.₂ p. 161); exstat in Vita Eur. I 38 (V.₁ p. 135 W.) et in Thomae Mag. Vita Eur. 41 (V.₂ p. 140 W.; V.₁ A.P.H.^v signantur V.₁ codd. Mediol. Par. Haun. Vind.) 9—10 lemmati ab A scripto subiungit nomen auctoris L 9 ἱστορικου L; nomen auctoris om. Pl; Thucyd. et Timotheum nominant V.₁ V.₂ (κενοτάφιον δ' αὐτοῦ Ἀθήνησι γέγονεν, ἐφ' οὗ ἐπέγραψε Θου-κυδίδης ὁ συγγραφεὺς ἢ Τιμόθεος ὁ μελοποιὸς τάδε· V.₂, quibus- cum cf. W. p. 135, 35), ad Thucyd. refert Athenaeus 187 D (cf. Eustath. 284, 6); ab historico abiudicat Bergk (cf. Kaib.

πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ Μούσαις
τέρψας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει. M 39^v. Pr. 259

46. Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Οὐ σὸν μνημα τόδ' ἔστ', Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τοῦδε·
5 τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνημα τόδ' ἀμπέχεται. M 40^r

47. Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Ἀπασ' Ἀχαιὺς μνημα σὸν γ', Εὐριπίδη·
οὔκουν ἄφρωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος. M 40^r

EG. 500 adnot.), tribuit cognomini poetae Acherdusio (conl. Vita Thucyd. p. 192, 146 W.); non in cenotaphio Euripidis (cf. Paus. I 2, 2) ep. insculptum, sed demonstrativi generis post Alexandri aetatem factum esse putat Preger (259) p. 34, 10 εἰς αὐτόν Pl^M (om. Pl^I) 11 μνημα P Pl Ir.₁ μνημα V.₁ V.₂ Ir.₂ | μὲν Pl^M, om. V.₁^H δὲ V.₁^P | ἄπασα V.₁^H | ἴσχει A^{ac} 12 γὰρ? | μακεδῶν A μακεδῶν· C Μακεδόνων V.₁ V.₂ | ἢ γὰρ C ἢ (s. ἦ) γὰρ A^{ac}; ἢ γὰρ (Pl^I Pl^a in t.) ex ἢ γὰρ cr. Pl^M (sic Pl^a in epid., Pl^{a.n} Pl^{b.s}), ἢ γὰρ Elmsley τῇ γὰρ Jac. (Mein. Bgk), ἦπερ V.₂ ἦπερ V.₁^{A.V} (Osann) ἦπούπερ V.₁^P ὕπερ V.₁^H | ἐδέξατο V.₁^A | τὸ τέρμα V.₁^A τέρμαγε V.₂ | τοῦ βίου V.₁^{A.P}

1 cf. Athen. 187 D | πρὶς Pl^M πάτρῃ V.₂ V.₁^P πάτρα V.₁^H πατέρες V.₁^A | Ἑλλάς om. V.₁^{A.H} | πολλὰ δὲ γράψας Μούσαις V.₁^P | πλείστος V.₁^H | μούσαις P μούσας¹ Pl^M V.₂ V.₁ (praeter V.₁^P)

2 ἐκ πολλῶν P Pl V.₁ (at ἐκ πλείστων V.₁^P) ἐκ πολλῶν πάννυ V.₂ εἰς πάντων et εἰς γε πόνων FG. Schmidt; ἐκπάγλως? | πλείστου et κλειτὸν ἔπ. Schmidt | ἔχειν V.₁^A σὺν δίκη add. V.₂ ||

3 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 26 (Pl^s c. 25, 33); in cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 97 3 εἰς αὐτόν Pl^M om. Pl^I 4 τόδ' ἔστ' Pl^M

τόδ' P | ἀλλὰ Pl ἔφν. ἀλλὰ ('AC' C qui interp.) P; οὐ τόδ' ἔφν σὸν μνημ' Εὐρ.? 5 δόξῃ A δόξῃ. C | μνημα A (Pl) μνημα (ā supra ἦ add.) C | τόδ' P || 6—38, 8 pro fragmento cor. Phil.

epp. 47—50 habet Menk, epp. 49—51 Weisssh.: cf. ad p. 37, 3 6 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 27 (ante VII 20; in Pl^s c. 25, 34 ante ep. VII 50); ap. Ir. p. 97 6 τὸν om. Pl^M (lemma om. Pl^I)

7 sq. s. v. λαλητέος Suid. 7 ἄπασ S.^v | σὸν PS.^{A.V.E} Pl^I σόν γ' Pl^M Pl^{a.s} σοί γ' Jac. σῶν ('salvum') Schmidt | εὐριπίδῃ S.^v

8 οὔκουν A^{ac} | ἄφρωνον—λαλεῖ σε πᾶς Reiske | ἀλλ' αἰ—λαλητικός Jac. — λαλεῖ νεκρός Schm. | λάλης ἔδος s. στέγος et αἰ λαλεῖ κλέος ego ci.; in fine distichi deest clausulae signum ||

48. [Εἰς τὸν αὐτόν.]

A

Αἰθαλέοιο πυρὸς σάρκες ῥιπῇσι τρυφηλαὶ
 ληφθεῖσαι νοτίην ὥσαν ἀπαιθόμεναι·
 μούνα δ' ἔνεστι τάφῳ πολυδακρύῳ ὅστέα κωφὰ
 5 καὶ πόνος εἰνοδίοις τῇδε παρερχομένοις.

49. ΒΙΑΝΟΡΟΣ ΒΙΘΥΝΟΪ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Ἀ Μακέτις σε κέκευθε τάφου κόνις· ἀλλὰ πυρωθεῖς
 Ζανὶ κεραυνεῖω γαῖαν ἀπημφιάσας.

1 sqq. in apogr. Buh. n. 3 (p. 131) 1 lemmati add. L haec:

οτι κεραυνῶ^θ | ο τάφος ἐνριπῇ^δ; ep. non ad Euripidem spectare patet, imperfectum censet Salm. (ap. B.^m), mutilum ab initio Br. (Jac. Herm.); ep. Diogene L. dignum iudicat Jac. 2 δαιδαλέοιο ('AC) πυρὸς ῥιπῇσι ('C) τρυφηλαὶ σάρκες ('C) P: σάρκες transponunt aut ad initium vs. aut ante ῥιπ. (cf. Φ 12) | δαιδαλέοιο πυρὸς σάρκες ῥοθίοιοι ap. B. (ῥοθίῃσι ap. G. R.) | σάρκες (διψαλέοιοι et postea) δ' αἰθαλέοιο Jac. σ. κνισαλέοιο Mein. σ. δ' αἰθαλέοιο Herm.; δαιδαλέοιο πυρὸς σάρκες Heck. αἰθαλέοιο π. σ. Mein. (αἰθαλ. π. ῥιπῇσι τρ. σάρκες Dübner); αἰθ. displicet seq. voce αἰθόμεναι, malim λευγαλέοιο s. δειμαλέοιο 3 ('λειφθεῖσαν a λείβω' ap. B.^m λείβουσαι νοτ. Jac. δαφθεῖσαι Unger) | νοτίην ('C) P (ante νοτ. interpung. C) | εἶσαν

et ἦσαν (ab ἡθέω) olim ci. | ἀπαιθόμεναι A ἀπ' αἰθ. P^{pc} ἐπαιθ. Herm. (Jac.) ἀπ' αἰθ. Mein. (ὡς ἄρα πνθόμεναι Jac.) 4 μούνα * δ' ἔνεστι C μούνας δ' ἔνεστι A^{ar} | πολυδακρύῳ. P, cr. Mein. 5 πόνος A γόος Schm. (nec hoc nec στόνος praeferam; σποδός?) | παρ' ἐρχ. C || 6 sqq. Pl^m l. III^b c. 22, 13 (Pl^{I.a} c. 25, 72; Pl^s c. 25, 36; Pl^{a.n} c. 26, 19): ap. Ir. p. 99 6 sq. εἰς τὸν αὐτὸν βιάνορος βυθινοῦ A (signum x adposuit C^m; cf. ad l. 9); nomen auctoris om. Pl; num. v huic ep., non praecedenti adpinxit C epp. VII 41 et 42 in computatione sua iungens, cf. ad p. 32, 10 sqq

8 sq. cf. Plut. Lyc. c. 31 8 & C &? A^{ac} οὐ FG. Schmidt | μακετίσσε A^{ar} (cf. Steph. Byz. s. Μακεδονία: eius verba affert sch.^B) | ἀλλαπ. A^{ac} 9 κεραυνεῖω P Pl^{m.I} κεραυνέω Pl^{a.b},

cr. Pl^s | Γαῖαν P: Γ et x C qui corruptelae signum in fine vs. repetit; πᾶσαν Pl | ἀπ' ἡχθιάσας (spiritus, apostr. et acc. C) P ἀπημφιάσας Pl (cf. VII 76, 4); γαῖαν (cum C) ἀπημφιάσω Br. (Reiske, qui etiam ἀφηγιάσας proponit), γ. ἀπηχθιάσας terram

τρὶς γὰρ ἐπαστράψας, Εὐριπίδῃ, ἐκ Διὸς αἰθῆρ
ἤγνυσε τὰν θνατὰν σήματος ἱστορίαν. M 95^v

50. ἈΡΧΙΜΗΔΟΥΣ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

5 Τὴν Εὐριπίδεω μῆτ' ἔρχεο, μῆτ' ἐπιβάλλον,
δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον, ἀοιδοθέτα.
λείῃ μὲν γὰρ ἰδεῖν καὶ ἐπίκροτος· ἦν δέ τις αὐτὴν
εἰσβαίνῃ, χαλεποῦ τρηχυτέρῃ σκόλοπος.
ἦν δὲ τὰ Μηδείης Αἰητίδος ἄκρα χαράξης, 5
10 ἀμνήμων κείσῃ νέρθεν· ἔα στεφάνους. M 95^v

ut onus excussisti' Polak (Jac.), γ. ἀπηθρίασας Piccolos (γὰρ
ἀπ' ἀνῆλθες ἄπας Schm.); f. λείψαν' ἀπημφ. (cf. IX 278, 1)

1 γὰρ P | ἐπ' ἀστράψας C ἀπαστρ. Pl ἀναστρ. Brod. | εὐρι-
πίδῃ P itemque Pl^M (Pl^w) Εὐριπίδῃ Pl^{L a. s} | ἐκ διὸς ('C) αἰθῆρ
('A' C) P (Εὐριπίδῃ) αἵσια σπινθήρ perperam Schm. 2 θνη-
τὰν Pl | σήματος P Pl σώματος Barnes (Herw. Schm.) | ἱστορίῃν
Pl εὐ σποδιάν Herw. οἱ σποδιάν Schm.; fort. σώματι συστροφίαν||
3 sqq. Pl^M l. III^b c. 22, 12 (Pl^{L a} c. 25, 71; Pl^s c. 25, 35); tertium
dist. om. Pl nec add. cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 99 3—4 εἰς

τὸν αὐτὸν | ἀρχιμήδους ('C) A σκοπτικόν add. L (ep. non se-
pulcræ inter irrisoria referens) 3 Ἀρχιμήλου Br. (Knaack), nom.
auctoris om. Pl (cf. Athenae. 209 B); ep. non est cor. Phil., si aequa-

lis Hieronis II Archimelus condidit 4 εἰς Εὐριπί^δ Pl^M (Pl^{L a})
εἰς τὸν αὐτόν Pl^s 5 εὐριπίδεω Pl^a | ἔρχεο (ἐρ ex eo cr.) P |
ἐπὶ βάλλον C 6 ἀνῶϊς Pl^M: cf. Oppian. Cyn. I 20 | οἶμον A^{ac} | ἀοι-
δοθέτα (hyph. et acc. C) P: Pleiadis tragicae poetam compellari
putat Knaack 7 δεινὴ C δεῖν A^{ac} λείπ ex εἰν cr. Pl^M (rubro
λ et acc. addens, η ex η faciens) | μὲν P | ἐπὶκροτος Dorv. (Br.)|

ἦν δέ (signa rest. C) P εἰ δέ Pl 8 εἰς βαίνει^η (η C) P εἰς-
βαίνει ex εἰσβαίνει cr. Pl^M —νει Pl^L —νοι Pl^{a. s} | στυφελού? |
σκόλοπος ('C) P (σκοπέλου frustra Barnes, cf. Lucian. V. Hist. II 30,
Clem. Al. Protr. 27) 9 ἦν ex ἦν? cr. C | αἰητίδος (acc. AC) P |
ἄκραχαράξις (virgulam ante χ ad vocab. distinguenda C) P:
non artis Euripideae carptorem, sed poetam imitatore dicitur
existimo, vel praestantissimam fab. aemulari stulte ausum (cf.
VII 37, 10) 10 cf. Sapph. fr. 68 (B⁴) | κείσῃ. νέρθεν interpunxit
more suo in medio vs. C | ἔα ("C) P στεφάνος C στέφανος A^{ac} |

51. ἈΔΑΪΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Οὗ σε κυνῶν γένος εἶλ', Εὐριπίδη, οὐδὲ γυναικὸς
οἷστρος, τὸν σκοτίας Κύπριδος ἀλλότριον,
5 ἀλλ' Αἰδῆς καὶ γῆρας· ὑπαὶ Μακέτῃ δ' Ἀρεθούσῃ
κεῖσαι ἑταιρείῃ τίμιος Ἀρχέλεω.

σὸν δ' οὐ τοῦτον ἐγὼ τίθεμαι τάφον, ἀλλὰ τὰ Βάκχου 5
βήματα καὶ σκηναῖς <ἔμπεδ' ἐρειδομένας>. M 96^r

52. ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ.

A

Εἰς Ἡσίοδον.

A.Pl

10

Ἑλλάδος εὐρυχόρου στέφανον καὶ κόσμον ἀοιδῆς,
Ἀσκραῖον γενεὴν Ἡσίοδον κατέχω. M 39^v

1 sq. Pl^M l. III^b c. 22, 20 (Pl^L a c. 25, 79; Pl^S n. 37; Pl^α n. c. 26, 25); exstat ap. Ir. p. 99 (inter VII 40 et 81) 1—2 εἰς τὸν αὐτόν—ἀδδαίου A: cf. ad VI 228 1 Pl^M nullo auctoris nomine adiunxit epigrammati VII 716 (quod Διονυσίου inscribitur, unde perversum auctoris indicem petiverunt Pl^E); Διονυσίου Pl^S (Ir.) τοῦ αὐτοῦ (sc. Dion.) Pl^L a 2 l. om. Pl^M 3 cf. Gell. XV 20 | verba οὗ σε κυνῶν γένος εἶλ' Εὐρ. ἀλλ' αἰδῆς καὶ γῆρας ὑπ. s. v. ὑπαίμακε (quod διέφθειρεν interpretatur) Suid. | οὗ σε (' A C) P | γένους Scaliger (Toup) μένος Jac. | εἶλ'? A^{ac} | δ, εὐριπί S.^v | οὐ δὲ (' C) P: cf. Hermesian. apud Athen. 598 D 4 οἷστρος A^{ac} | τὸν Pl τὸ P 5 ἀλλαῖδης A^{ac} ἀλλὰ τύχη Heck. (ἀλλ' αἶσ' ἦν et ἀλλ' οἶτος s. ἀλλὰ δύνῃ ci. olim) | κατὰ? | γῆ S.^A | ὑπαὶ μακέτ[ι] *δ' (signum * bis redit in m., erasum est supra ε vocis ἀρεθ.) C ὑπαίμακε τηῖδ' A^{ar} ὑπαίμακεν (ceteris om.) Suid. ὑπέκβαλε· τηῖ δ' Pl 6 κεῖται P, cr. Pl | ἑταιρείῃ. (acc. et litt. fin. cum puncto C) P | in fine vs. verba prima sequentis σὸν δ' οὐ erasa sunt 7 cf. VII 235 | σὸν δ' Pl^M (σολ δ' Huet) 8 ἡματα (sic) P ἥματα ('Dionysia' Herm.) Pl^M Pl^L a εἶματα Pl^b a σήματα et σχήματα Scaliger βήματα (coll. Poll. IV 123) Jac.: cf. CIG. 2681 | ἔμβαλε πειδομένας C qui θ ex δ fecit et π scr. in eraso φ vel εφ (non επ), ἔμβαλε ερειδομένας s. φειδομένας A^{ac}, cum C facit Pl; αἶς μέγα πένθος ἔβας Jac. (σκηναῖς σάμβαλα πειδομένα Heck., σκηναῖς σύμβολα πειδομένας Scaliger) ἔμβάδι πειδομένας Herm. (στειβομένας! Schm., τειρομένας v. τριβομένας Dübner) σῆ ὀπὶ π. Reiske; tentavi ἔμπεδ' (et εὖ μάλ') ἐρειδομένας || 9 sqq. Pl^M III^a c. 22, 11 (Pl^S c. 25, 14); ap.

53. Εἰς τοῦ αὐτοῦ Ἡσιόδου ἀνάθημα.

A

Ἡσιόδος Μούσαις Ἐλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκα

P 216 ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον. M 39^v. Pr. 81

Fr. Cor. Mel.

54. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

C

epp. 54 sq.

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλήιος· ἀλλὰ θανόντος
ὀστέα πληξίππων γῇ Μινυῶν κατέχει

Ir. p. 96 est octastichon conflatum ex epp. VII 52—54 (praecedit

ep. VII 7) p. 38, 9 sq. εἰς (P^{pr} εἰς i. e. εἰς τὸν A^{ar}) Ἡσιό-
δον ^{δημιουργοῦ} (C ^{δημιού} . . . ? A^{ar}) P; nomen poetae

om. Pl 12 (Ἀσκραίαν Reiske) | γενεῇν (C) P | cf. Philol. I 22 ||

1 sqq. ep. bis exstat in P: P 207 (ad anathematica extrema)

scr. C m^s (C₁), P 215 sq. (perperam inter sepulcralia) A (P₂),

ubi obelo suo 7 quater (ab initio et in fine utriusque vs.) posito

ep. anathematicum C delendum indicavit; in Pl^m est l. III^ac. 22, 12 (inter VII 52 et 54), in Pl^s c. 25, 15; ap. Ir. (p. 96)

iunctum cum epp. 52 et 54; exhibet ep. Certamen 205 (Rz.),

Procli vita Hom. 26, 50 (W.), Dio Chrysost. 2, 11; cf. Gell. III

11, 3; Preger IG. 81; Hesiodo ipsi tribuunt ep. Cert., Liban.

apol. Socr. III 22; expressum est ep. ex Hes. Opp. 654 (cf. Procl.

vit. H. 26, 52) 1 ἀνάθημα Ἡσιόδου C₁ m^s εἰς αὐτὸν Ἡσιόδου ἀνὰA₂ m^e εἰς Ἡσιόδον (in nova p. 216 ad vs. alterum) L m^o ἀνα-θημα^{τικόν} εἰς αὐτόν Pl^m (Pl^e, sed εἰς τὸν αὐτ. Pl^s) 2 cf.

Hes. Opp. 658: τὸν μὲν ἐγὼ Μούσης Ἐλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα |

Ἡσιόδο^ς P₂ (Ἡσιόδον A₂^{ar}) | Μούσης (Hes.) Rz. | Ἐλικωνίσι C₁Pl Cert. Vit. Dio Ἐλικωνιάσι A₂ in Ἐλικωνιάσι mut. C₂ (Ἐλικώ-

νεσι sched. Cyriaci) | τόνδ' Cert. Vit. Dio τῇδ' Pl τᾶιδ' ex τὰδ'

cr. C₁ τᾶιδ' ex τᾶδ' cr. P₂ | ἀνέθηκα C₁ A₂ Pl ἀνέθηκεν Cert.

Dio Vit. (sed ἀνέθηκε Vit. cod. E, ἀνέθηκεν Vit. c. M)

3 ὕμνον Dio^p Vit. c. M ᾠδῇ? Paus. (IX 31, 3) | (νικίσας Cyr.) | χαρ-κίδι A₂ | δῖον Vit. c. E || 4 sqq. Pl^m l. III^a c. 22, 13 (Pl^s c. 25, 16);

ap. Ir. p. 96; ep. exhib. Certamen 240 (Rz.), Tzetzae Vit. Hes. 112

(Rz.); Pausan. IX 38, 4 4—5 μνασάλκ post lemma scr. C;

Chersiae Orchomenio tribuit Paus. IX 38, 9; ep. faciendum

curasse Orchomenios tradunt Tzetz. Cert.; Mnasalcae ep. videri

potest conferenti vs. 4 cum claus. ep. ap. Athen. 163a 5 εἰς αὐτόν

Pl^m (l. om. Plⁱ) 6 sqq. priori alterum dist. praemittit Vit. cod.Vatic. 6 Ἄσκρα Mon. 158 (κρη Mon. 334) | πρὶς Pl^m | πολυλῆιος

Paus. cod. M Va 7 versum assumpsit Pepli auctor ep. 19, 2 (B.) |

Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης. M 39^v. Pr. 19

55. ἈΛΚΑΪΟΥ

A. Pl

ΠΟΙΗΤΟΥ | ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΟΥ | Ἡ ΜΕΣΣΗΝΪΟΥ. LC

5

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Λοκρίδος ἐν νέμεϊ σκιερῷ νέκυν Ἡσιόδοιο

Νύμφαι κρηνίδων λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων
καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
ἔρραναν ξανθῷ μιζάμενοι μέλιτι·

10 τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν, ἐννέα Μουσέων 5
ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων. M 39^v

πληξίππων P Pl Paus. Cert. Pepl. πληξίππου Vit. codd. PV
Mon. 158 et 334 Neap. II F 9 πλήξιππος Rz. | Μινυῶν P Pl Paus.
μινύης Vit. (μημνύης Mon. 334) Μινυᾶς Cert. Pepl. Rz.

1 πλείστον Mon. 334 | ἐνανθρώποισι κλεος (κ ex ν cr.) ἐστὶν
(A' C) P ἐν ἀνῶϊς κλ. ἐστὶν Pl^M, cum Pl (P) faciunt Cert.
Vit. (ἐστὶν om. Mon. 334); ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται Paus. 2 βα-
σάνοις Vit. | σοφίας Paus. codd. complures || 3 sqq. Pl^M l. III^a
c. 22, 14 (huic ep. Pl^M in textu adiungit VII 34, in marg. in-
feriore epp. VII 69—71, 408, 536); in Pl^{I.a} c. 25, 14, in Pl^s
c. 25, 17; ap. Ir. p. 97 (post VII 54, ante IX 161) 3—5 l.

ante nom. auctoris scr. A 3—4 ἀλκαίου tantum A 4 ποιή^τ
L | ante ἥ erasa est clausula; ἥ Μεσσηνίου add. C (gentili Μεσ-
σηνίου instructa sunt Alcaeii epp. VII 1. 55. 412. 495 a C, idem
adscriptum gent. ab J ad IX 518, ignorat L; Μιτυληναίου dedit L
ad VII 5. 55, C ad VII 429. 536, VI 218; nec A nec B alterutrum
gent. nomini poetae adiunxere) | Messenio trib. Br. Mein. (dubi-
tanter Knaack); vid. Messenii, cf. VII 1, 3 sq.; 495, 4 (ῥαινό-
μενον); IX 519, 6 (γεύσασθ'); App. Pl. 7, 2. 4; 226, 6 5 lemma
om. Pl^I εἰς αὐτόν Pl^{M.a} 6 ἐν νέμεϊ σκιερῷ P Pl: cf. Il. A 480;
ἐν Νεμέης ἱερῷ Mein. ἐν Νεμέᾳ σκιερῷ Wytttenbach ἐν Νεμέῃ
σκληρὸν Unger (conl. Thuc. III 96, Tzetz. Vit. Hes. 105 Rz.,
Plut. Mor. 162 D) | ἡσιόδοιο, C ἡσιόδου A^{ar} 7 κρηνιάδων
P Pl κρηνάων Scaliger κρηνίδων Wakefield (κρηναιῶν Jac.)
ἀπο A^{ac} 9 μιζάμενοι, C — μена A^{ar} 10 γῆρυν (A' C) P |
μουσῶν Pl 11 in fine vs. adpinxit Pl^M signum, quod ad epp.
in m. inferiore scripta relegat (cf. ad l. 3 sqq.) ||

56. *Εἰς Δημοκρίτον τὸν Ἀβδηρίτην.*

AL

Ἦν ἄρα Δημοκρίτοιο γέλωσ τόδε, καὶ τάχα λέξει·

*‘Οὐκ ἔλεγον γελόων Πάντα πέλουσι γέλωσ;
καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ’ ἀπείρουνα καὶ στίχα βίβλων
5 τοσσατίων κεῖμαι νέρθε τάφοιο γέλωσ.’* M 42^r

1—p. 48, 6: epp. 56—68 omnia praeter unum 60 in Planudeae cap. *εἰς φιλοσόφους* exstant, in Pl III^a c. 28, Pl III^b c. 26, Pl^E c. 32 (mero errore in Pl^{s.w} pro c. 32 numeratur cap. 33; in Pl^{a.n} vero eodem numero signatur cap. propterea, quod epp. *εἰς ποιητάς* duobus capitibus continentur). Exhibet Pl^M l. III^a c. 28 epigrammata 39 (f. 42^r—43^r), Pl^M III^b c. 26 epp. septem (f. 96^v); iuncta sunt utriusque sylloges epp. in Pl^{L.a} ita ut (post l. III^a epp. 39) alterius syll. epp. septem numeros 40—46 efficiant; mutato subinde epp. ordine duae series mixtae sunt in Pl^s. Exstant in Pl^M l. III^a c. 28 epp. haec: n. 1—5 (A. P. VII 629. 61 sq. 108 sq.; Pl^{L.a} c. 32, 1—5; Pl^s c. 33, 1—5) in Socratem, Platonem (4); add. Pl^s (n. 6) ex III^b n. 7 (XVI 31) in Platonem; n. 6—14 (VII 56—58. 63—65. 66, 1—2. 66, 3—4. 68; Pl^{L.a} c. 32, 6—14; Pl^s c. 33, 7—15) in Democritum (3), Diogenem (6); Pl^s add. (n. 16) ex III^b n. 2 ep. in Diogenem (VII 67); n. 15—30 (VII 78. 81. 83—85. 89—92. 99. 110. 114. 121—124; Pl^{L.a} c. 32, 15—30; Pl^s c. 33, 17—32) in Eratosthenem, septem sapientes, Thalem (3), Pittacum, Biantem (2), Anacharsidem, Dionem, Theophrastum, Heraclidem, Pythagoram (2), Empedoclem (2); duobus in Emp. epp. tertium (IX 569, ap. Diog. VIII 77) add. in Pl^M m.^s (f. 42^v); a Pl. idem receptum est in l. I^a (f. 20^r); n. 31—34 (VII 125—128; Pl^{L.a} c. 32, 31—34; Pl^s c. 33, 33—36) in Epicharmum, Philolaum, Heraclitum phil. (2); Pl^s add. (n. 37, III^b 3) in Heraclitum poetam (VII 80); n. 35—39 (VII 129 sq. 326. 576. 676; Pl^{L.a} c. 32, 35—39; Pl^s c. 33, 38—42) in Zenonem, Protagoram, Cratetem, Pyrrhonem, Epictetum. — In Pl^M III^b c. 26 reperiuntur n. 1—7 (VII 59. 67. 80. 100. 134. 471. XVI 31; Pl^{L.a} 40—46; Pl^s 43. 16. 37. 44—46. 6) in Democritum, Diogenem, Heraclitum, Alexim, Gorgiam, Cleombrotum, Platonem 1 sqq. Pl^M l. III^a c. 28, 6 (Pl^{L.a} c. 32, 6; Pl^s c. 33, 7); ap. Ir. p. 102 (in c. Matr. 24) iunctum ep. est cum epp. 57 et 58 (praecedat VII 68, sequitur Antipatri in Zenonem ep., quod est apud Diog. Laert. VII 29) 1 Diog. Laertio

tribuit Jac. | *εἰς δημόκριτ* A (Pl); *τοναβδ.* add. L 3 *οὐκ ἔλεγον* A^{ac} | *γελόων.* * πάντα* C *γελόων ὡς π.* A^{ar}; *τελέως?* | *πέλουσι* (ε ex o cr.) P | *γέλωσ;* (virgulam A punctum C) P 4 *γὰρ ἐγὼ* P | *μεταπείρουνα* A^{ac} ||

57. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Καὶ τίς ἔφν σοφὸς ᾧδε; τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,
ὅσον ὁ παντοδαῆς μάνυε Δημόκριτος;

ὃς θάνατον παρεόντα τρὶ ἤματα δώμασιν ἔσχεν
5 καὶ θερμοῖς ἄρτων ἄσθμασιν ἐξένισεν. M 42^r

58. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ἈΠὸ ὙΠΑΡΧΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Εἰ καὶ ἀμειδῆτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις,
Φερσεφόνη, ψυχὴν δέχνυσο Δημοκρίτου
10 εὐμενέως γελόωσαν, ἐπεὶ καὶ σεῖο τεκοῦσαν
ἀχνυμένην ἐπὶ σοὶ μοῦνος ἔκαμψε γέλως. M 42^r

59. ΤΟΥ ἈΥΤΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Πλούτων, δέξο, μάκαρ, Δημόκριτον, ὥς κεν ἀνάσσω
15 αἰὲν ἀμειδῆτων καὶ γελόωντα λάχοις. M 96^v

1 sqq. Pl^M l. III^a c. 28, 7 (Pl^s c. 33, 8); exstat ep. apud Diog. Laert. IX 43, ap. Ir. bis occurrit in eodem cod.: p. 102 (iunctum cum ep. 56) et p. 100 (post VII 130, ante VII 326)

1 Laertii fetus est quem in sua Pammetro fuisse ipse indicat IX 43 | lemma om. Plⁱ: Διογένους Λαερτίου εἰς τὸν αὐτόν Pl^s 2 ἔφν P Pl ex corr. D.^F ἔφη D.^B | ἔρεξε P^{Pr} ἔρεξε A^{ar} ἔρεξαι D.^B ἔρεξε D.^{hac}

3 ὅσον (C) P ὅσον D.^{B. II} | παντοδαῆς (hyphen C) P παν-
δαῆς Plⁱ παντοκλ^η σ¹ D.^B | μάνυε (A C) P μῆνυσε Pl D. (μηνῦσαι
D.^B) ἤνυσε Opsop. ἄνυσε Boiss.; ἔντυε? s. ἄρτυε? 4 sq. cf. Athen.
46 E 4 παρ' ἐόντα C παριόντα D.^{Pac. Q. II. B} | τριηματα D.^{Pac} | τρὶ
(C) P | ἤματα ex ἡμ. cr. D.^B | ἔσχεν Pl^M ἔσχε D. 5 ἄσθμασιν (C) P |
ἐξένισεν Pl^M ἐξένισε Diog. || 6 sqq. Pl^M l. III^a c. 28, 8 (Pl^s c. 33,
9); Ir. p. 102 6—7 lemma praemittit A 6 nomen auctoris

om. Pl (ἄδηλον Pl^s) | ἀπὸ (C) ὑπάρ (ὑ ex v C) P 7 εἶς αὐ
A (om. Plⁱ) 8 ὑπογαῖαν A^{ac} 9 Περσεφόνη s. v. ἀμειδῆτος
Suid. (deest gl. in S.^v) | post δημοκρίτου interpung. C Pl^M,
interpunctionem del. (εὐμενέως recte cum δέχνυσο iungens) Br.,
nisi forte εὐμενέως γελ. reponere mavis (conl. Hes. Theog. 712)

10 εὐμενέως (εἰ init. ex γ cr.) A | σεῖο (~ rest. C) P
11 ἐπι P | ἔλαμψε s. ἔθαλψε Herw. || 12 sqq. Pl^M III^b c. 26, 1

60. ΣΙΜΙΟΥ.

C

Εἰς Πλάτωνα, | τὸν φιλόσο|φον.

A, C

Σωφροσύνη προφέρων θνητῶν ἤθει τε δικαίῳ
ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος Ἀριστοκλῆς·

5 εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
οὗτος ἔχει πούλυν καὶ φθόνον ᾧ ἔρεται. M 30^r

61. Εἰς τὸν αὐτόν,

A

Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον.

LC

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,
10 ψυχὴ δ' ἀθάνατον τάξιν ἔχει μακάρων M 96^v E 56

(Pl^L c. 32, 40 iunctum cum VII 676 tamquam alterum Leonidae ep.; Pl^s c. 33, 43) p. 42, 12—13 nomen auctoris post lemma scr. A, om. Pl 13 εἰς Δημόκριτον Pl^s (nullo l. Pl^M)

14 πλοῦτον A^{ac} | μάκαρ P Pl μ' ἄναξ Jac.; νέκυν et νεκρόν olim ci. | ὡς A^{ac} 15 γελάοντα Pl ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 1, 1. Recepit in III^a c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἀνδρας) Pl epp. 17: n. 1—5, sc. VII 60. 570. 590. 697. 673; n. 6—17: VII 260. 327 sq. 373. 451. 461. 545. 596. 606. 648. 679 sq. (scripta sunt M f. 30); his accedunt in III^b c. 1 epp. septem (f. 90): VII 302. 346. VIII 1. XVI 21 sq. VII 690. 520. Pl^E iuncta praebent epp. cap. primi numero 24. Exstat ep. VII 60 etiam ap. Diog. Laert. III 43, ap. Ir. p. 101 (inter VII 96 et 61), in cod. Vind. 314 f. 27 (cf. Preg. 11) 1 sq. εἰς πλάτωνα (litt. fin. lineola not. A, ipsam add. C) A | τὸν φιλόσοφον· σιμίου C: τοῦ αὐτοῦ? (certe non σιμίου) A^{ar} 1 auctoris nom. om. Pl Diog. Ir.; ep. Iuliano(?) tr. A, Simiae Socratico Br. (Thebano Sternb.), Spensippo Osann; num. ξ huic, non praecedenti ep. (cf. ad VII 49) adpinxit C deleto ep. 53 2 εἰς Πλάτωνα Pl

3 σωφροσύνη A (D.^B pr), i fin. add. C | ἤθει (AC) P Pl | ἤθετε D.^B ac | τὲ C | δικαίῳ D.^B δικαίῳ_{ι.} C δικαίων A^{ar} 4 verba, quae unum efficiunt versum in D.^P, ἐνθάδε—σοφ. v. 3, om. D.^Q | ἐνθάδε δὴ κεῖται (sine ἀνὴρ) Diog. | θεῖος P Pl D.^B διός D.^{P.F} (ex διός cr. D.^H)

5 σοφίας Preg. 6 cf. VI 145, 2 | οὗτος (rest. C) ἔχει πούλυν P Pl τοῦτον ἔχ. πλεῖστον Diog. οὗτος ἔχ. πλεῖστον Cobet (ἔχ. προὔπτον et πρῶτ' οὖν olim ci. conl. VI 118, 6); τούτου ἔχει πλεῖστον Honaini auctorem legisse suspicatur Osann (immo τοῦδ' ἂν ἔχοι suspiceris, si ex eis quae in Hon. vita Platonica leguntur 'quicumque sapientiam prae ceteris rebus laudaverit, hunc maxime laudet' de Graecis verbis quidquam colligere licet) | φθόνος οὐχ ἔπεται Diog. (cf. Pr. et A. P. VII 525, 4) || 7 sqq. Pl^M III^a c. 28, 2; apud

υιοῦ Ἀρίστωνος· τὸν τις καὶ τηλόθι ναίων
τιμᾶ ἀνὴρ ἀγαθὸς θεῖον ἰδόντα βίον. M 42^r. Pr. 11

P 217

62. Εἰς τὸν αὐτόν. (νεώτερον.)

A

- α. Αἰετέ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον ἢ τίνος; εἰπέ·
5 ἀστερόεντα ἔνιν οἶκον ἀποσκοπέεις;
β. Ψυχῆς εἰμι Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς Ὀλυμπον
εἰκὼν· σῶμα δὲ γῇ γηγενὲς Ἀτθὶς ἔχει. M 42^r. Pr. 263

Diog. L. III 44; ap. Ir.₁ p. 101, in cod. Scor. ap. Miller. Cat. p. 491, in cod. Mon. 113 et 161; tetrastichi distich. alterum recentioris est poetae, prius fere ad verbum congruit cum Speusippi epigrammate, quod exstat in Pl^M III^b c. 26, 7 (Pl^{I. a} c. 32, 46; Pl^a c. 33, 6), praeterea in sylloge Euphemiana (E^R n. 56, E^F f. 158^v E^F f. 263^r), ap. Ir.₂ p. 105; nomen auctoris Σπενσίππου tradit Pl^M III^b, om. E p. 43, 7—8 εἰς Πλάτωνα Pl III^a ἄλλο Diog.^B in m.

7 αὐτὸν A 8 τὸν L [φιλόσοφον] C τὸν ἀρ<ίστωνος>? L^{ar}
9 γαῖα μὲν — σῶμα Πλάτωνος P M^a (ubi totum fere versum Pl ser. in rasura) Diog., σῶμα μὲν — γαῖα Πλάτωνος Speus. (M^b E Ir.₂): cf. Kaib. Ep. 35^b. 56 | κόλποις P M^a M^b Ir.₂ κόλπω Diog. E (κόλπω D^B. E^F. P) Ir.₁ | κρύπτει P Mª Diog. κατέχει Speus. (M E)

10 ἀθανάτων P^{pr} (Diog.^B); ἀθανάτων M^a, quocum congruit Diog. (praeter D.^B), non item, ut vid., A^{ar} (nam ἀθανάτην potius olim in P fuisse putaverim); ἰσοθέων M^b ἰσόθεον E; ἀθανάτος Lennep ἰσόθεος Bergk (coll. Hes. s. hac v.); idem ψυχὴν δ' ἰσόθεον τάξις proponit (etiam Rühl, nisi quod hic ἰσοθέων praefert)

1 τὸν τις P Pl Diog.^P τὸν τίς D.^B τὸν τοι D.^H τὸν τι D.^Q | τηλόθιν ἐὼν D.^B; poeta imitatur Homerum (Π 233), noli καὶ τηλόθ' ἐόντα reponere ex Θ 285 2 τιμᾶ D.^B | ἰδὼν βίοντον Bergk || 3 sqq. Pl^M 1. III^a c. 28, 3; Diog. L. III 44; ap. Ir. p. 101 (inter ep. 61 et 108) 3 ἄλλο D.^B in m.^e; εἰς τὸν αὐτόν Pl^M A, νεώτερον sumpsit A ex Diogene, qui epp. 60—62 haec praemittit: ἐπεγράφη δ' αὐτοῦ τῷ τάφῳ ἐπιγράμματα τάδε, πρῶτον (seq. ep. 60)· ἕτερον δέ (61)· καὶ ἄλλο δὲ (om. δὲ D.^P. Q.^H) νεώτερον (62) 4 cf. Antipatri Sid. VII 161 | ἀετὲ D.^B | ὑπὲρ P | τάφον· C τάφον. A^{ar} | ἦ? A^{ao} | τίνος: os refecit C | εἶπε A^{ar} D.^{Bar} εἰκὼν Pr.; τίνος non ab ὧν supplendo pendet, sed referendum ad τάφον, nec sollicitandum εἰπέ (cf. VII 426, 1), sed pro ἀποσκοπέεις f. scrib. ἐπεὶ (s. ἀφ' οὗ) σκοπέεις 5 ἀποσκοπέεις C ἀποσκοπεῖς D.^Q et ante corr. D.^{P. H} ἀποσκοπέων Reiske 6 εἰμι P D.^B | ἀπόπτ. C | εἰς D.^{P. Q. H} 7 γῇ P Pl τοῦ D.^F om. D.^{B. P. Q. H} ||

63. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

A

Εἰς Διογένην.

AC

Τὸν κύνα Διογένη, νεκροστόλε, δέξο με, πορθμεῦ,
γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.

M 42^r

5

64. ἈΔΗΛΟΝ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.Pl

α. Εἰπέ, κύον, τίνος ἀνδρὸς ἐφροστώς σῆμα φυλάσσεις;
β. Τοῦ Κυνός. α. Ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ Κύων;
β. Διογένης. α. Γένος εἰπέ. β. Σινωπεύς. α. Ὅς πίδαλον ᾧκει;
10 β. Καὶ μάλα· νῦν δὲ θανὼν ἀστέρας οἶκον ἔχει.

M 42^r

65. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

A.Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.Pl

Διογένης τόδε σῆμα, σοφοῦ κυνός, ὅς ποτε θυμῷ
ἄρσενι γυμνήτην ἐξεπώνει βίοτον·
15 ᾧ μία τις πήρα, μία διπλοῖς, εἷς ἅμ' ἐφοίτα
σκίπων, αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνας.

1 sqq. epp. 63—68 coronae Mel. esse ex ordine elem. iniuria colligit Menk 1—4 Pl^M III^a c. 28, 9 (Pl^s c. 33, 10); ap. Ir. p. 102 hexastichon exstat epp. 63 sq. continens (inter VII 116 et 65)

1—2 lemma praemittit A 1 Diodorum ep. fecisse contendere non ausim: cf. tamen VII 365, 4; 624, 2 2 Διογένην C τὸν <κύνα?> A^{ar}; εἰς Διογένη Pl: τὸν κύνα add. Pl^M Pl^a.^s τὸν κυνικόν Pl^I 3 Διογένην Pl^M Pl^E (sed Διογένη Pl^I, ubi δέξον pro δέξο seq.) | δέξιο C δεξαῖ s. δεξαί A^{ar} 4 ἐπισκύνιον (υ ex o cr. A) P || 5 sqq. Pl^M III^a c. 28, 10 (Pl^s c. 33, 11), ap. Ir. p. 102; cf. Wheeler Voy. de Dalm. p. 542, Diog. L. VI 78, Auson. epitaph. 28 P.; imitatur poeta Antipatrum (cf. VII 165. 326), nisi ipse Sid. auctor ep. est 5—6 ἄδ. post εἰς τὸν αὐτόν scr. A 6 om. Pl^I (Ir.)

7 ἐφ' ἐστῶς. C ἐφροστώς A^{ar} 8 κυνός· ex κυνός cr. C Pl^M

9 εἰπεσινωπεῦς A^{ac} 10 θανῶν A^{ac} | ἀστέρος P ἀστέρας Pl ||

11 sqq. Pl^M III^a c. 28, 11 (Pl^s c. 33, 12); ap. Ir. p. 102 octastich. efficitur accedente sequentis ep. disticho priore 11 sq. post lemma ἀντιπάτρου scr. A (Pl^M) 11 Sidonio trib. Br. (Setti cl. Cougny III 104) 13 Διογένης (quantitatis signum adpinxit C) P | verba ὅς—βίοτον (14) s. v. γυμνῆται Suid. | θυμῷ S.^v

14 γυμνήτην (ex γημ. cr.) Pl γυμνῆτην S.^v 15 ᾧ (rest. C) P

ἀλλὰ τάφου τοῦδ' ἐκτὸς ἴτ', ἄφρονες, ὥς ὁ Σινωπεὺς ὅ
ἐχθαίρει φαῦλον πάντα καὶ εἰν' Αἴδη. M 42^r

66. ὈΝΕΣΤΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.Pl

Βάκτρον καὶ πήρη καὶ διπλόον εἶμα σοφοῖο

Διογένης βιότου φόρτος ὁ κουφότατος.

πάντα φέρω πορθμῆι· λέλοιπα γὰρ οὐδὲν ὑπὲρ γῆς.

ἀλλά, κύον, σάϊνοις, Κέρβερε, τὸν με κύνα. M 42^r

67. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

A.Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Αἶδεω λυπηρὲ διήκονε, τοῦτ' Ἀχέρωντος

ὔδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέη,

.μία

μία * C μιαί A^{ar} | τίς CPl^M τις A^{ac} | ,πή,ρα. C σπεῖρα (om. μία)
A^{ar} | διπλ,ό,ος C δίπλ,ιος s. δίπλεος A^{ar}, cr. Pl | εἶς (εἶ in ras. C) P

p. 45, 16 σκήπων C σκίπων A^{ac}Pl | σαοφροσύνης Pl -νας A

1 ἀλλ' ἀτραποῦ τῆσδ' Heck. (mallem ἀλλὰ πάτου τοῦδ',
sed non opus mutatione) 2 φαῦλον (αὐλ in eraso οὐδ s.

αἰδ? C) P || 3 sqq. Pl in duo epp. dividit, quorum utrum-
que singulis distichis efficitur: Pl^M l. III^a c. 28, 12 + 13 (Pl^s
c. 33, 13 + 14); ap. Ir. (p. 102) prius distichon adhaeret epi-
grammati 65, alterum praefixum est ep. 68, ut duo epp.,
octastichon (65 et 66, 1—2) atque decastich. (66, 3—4 et 68)
evadant (cf. Plⁱ) 3—4 lemma praemittit A, om. Plⁱ; alteri
disticho inscribit Pl^M: ὥς ἀπὸ τ' οὗ διογέν' οὖς (idemque Pl^E)

3 'Honesti' (non Onesti aut Onestae) nomen poetae fuisse
vidit iam Bothe; Byzantio (ut poetae Mel.) ep. tribuit Menk: cf.
v. 4 cum Corinthii lX 250, 5 sq. (in fr. Phil.) 4 εἰς (εἶ ex ὁ cr.) A

5 δίπλοον P | σοφοῖο C σοφοῖσι? A^{ar} 6 virgulam post Διο-
γένης delevi (interpunxit C) 7 πορθμῆι (~ C, ,θ, in er. i A) P |

ὑπεργῆς P^{pc} ὑποργῆς A^{ac} 8 s. v. σάινεσθαι Suid. | κύων
S.^v | σάινεις S.^A | (τὸν κύνα με Br.: cf. Callim. fr. 191) ||

9 sqq. Pl^M III^b c. 26, 2 (Pl^L c. 32, 41; Pl^s c. 33, 16) 9—10

εἰς τὸν αὐτόν | λεωνιδου A λεωνίδου tantum Pl^M (τοῦ αὐτοῦ
Pl^L perperam, scil. Alexandrini, cui tamquam ἰσόψηφον VII
676, una cum VII 59 epigrammati 67 praemisum, tribuunt);
ep. est Tarentini; ἄλλως Pl^s 11 sqq. in Pl^M prius tetrastichon
seorsum scriptum est ab altero, cf. ad p. 47, 2 11 λυπηρὲ (signum

δέξαι μ', εἰ καὶ σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα
 βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.
 ὅλπη μοι καὶ πήρη ἐφόλκια καὶ τὸ παλαιὸν
 ἔσθως χῶ φθιμένους ναυστολέων ὀβολός.
 5 πάνθ' ὅσα κῆν ζωοῖς ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ' Ἄιδαν
 ἔρχομ' ἔχων· λείπω δ' οὐδὲν ὑπ' ἡελίῳ. M 96^v

68. ἈΡΧΙΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτὸν Διογένην.

AL

Ἄιδος ὧ νεκυηγέ, κεχαρμένε δάκρυσι πάντων,
 10 ὃς βαθὺ πορθμεύεις τοῦτ' Ἀχέρωντος ὕδωρ,

quantitatis C) P | διήκονε C διηκόνε A^{ar} Pl^M | τοῦτ'—κυανέη
 (12) s. v. πορθμῖς Suid. | τοῦ τ' P τοῦδ' S.^v p. 46, 12 ὕδωρ P |

πυθμίδι A^{ac} in πο^θθμίδι mut. C | κυανέη S.^v

1 sq. s. v. ὀκρυόεις Suid. (S.₁), idem s. βάρεις (S.₂) et
 (verbis εἰ—βᾶρις omissis) s. ἀποφθιμένον (S.₃) 1 καὶ (AC)
 σοι P Pl^M καὶ σοὶ S.₂^v | ὁ κρυόεσσα P ὀκρυ. Pl et glossae loco
 S.₁^{A.v} (duas gl. ὀκρυθίς et ὀκρυόεσσα exhibet S.₁^v) ὀκρυόεσσα
 S.₁^{B.E} pro gl., S.₁ (etiam S.₁^v) in exemplo, S.₂^C; ἀ κρυόεσσα S.₂^A
 ἀκρυόεσσα S.₂^{v.E} 2 βᾶρις C κᾶρις A^{ar} βάρεις S._{1.2}^v | ἀπὸ φθι-
 μένων, C ἀποφθιμένωι A^{ar} ἀποφθιμένον S.₁ (et S.₂ praeter S.₂^E)
 ἀποφθιμένων Pl S.₂^E (ὑπὸ φθιμένων Br.): v. 68, 3; V 193, 4 | διογέ-
 νην A διογένη C (qui v fin. et lineola et puncto superposito del.);
 cum A faciunt Pl, S.₁ (praeter S.₁^v), S.₂^{E.B}; Correctorem seq.
 S.₁^v S.₂^{A.v.C} S.₃ | post Διογένην in Pl^M erasa est clausula ad-
 pictumque signum quod redit in m.^s praefixum alteri ep. tetra-
 sticho, quod in textu omissum Pl^M in marg. adiunxit 3 ὅλπη
 —ἐφόλκια s. v. ἐφ. Suid. | ζτ et verba: τί σημῖ (i. e. σημαίνει)
 ὅλπη; praemisit C iis quae adnotaverat L: λίκυθος (ος ex ισ?
 corr.) ἡγουν|λαγύνιον: cf. ad VI 261, 2 | πήρη P itemque Pl^M
 πήρα Pl^E πλήρη S. | ἐφ' ὅλκια C 4 ἔσθως (AC?) P | χῶ A

χῶ C Pl^M | φθιμένοσ A in φθιμένός mut. C φθιμένους¹ Pl^M
 5 sq. s. v. ἐπεπάμεθα Suid. 5 ταῦθ' P πάνθ' Pl S. | κ' ἦν P
 κέν Suid. (ἀεὶ S.^E) | ζωοῖς, ἐπεπάσμεθα (circ. et virgulam C) P
 ἐπεπάμεθα Pl, cr. Suid. | παρ' αἰδαν C παράδαι (sic) A^{ac}
 αἰδαν S.^v αἰδα S.^{B.E} αἰδην Pl S.^{A.C} 6 λείπον Pl | ὑπηελίωι
 A^{ac} | ὑπ' ex ὑφ' ? cr. Pl^M | ἡελίῳ S.^v ἡελίου Pl^B || 7 sqq.
 Pl^M III^a c. 28, 14 (Pl^s c. 33, 15); ap. Ir. p. 102 ep. iunctum est
 cum VII 66, 3—4 7—8 εἰς τὸν αὐτόν | ἀρχίου A; lemmati

ἀλλὰ τάφου τοῦδ' ἐκτὸς ἵτ', ἄφρονες, ὥς ὁ Σινωπεὺς 5
ἐχθαίρει φαῦλον πάντα καὶ εἰν' Αἶδη. M 42^r

66. ὈΝΕΣΤΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.Pl

5 Βάκτρον καὶ πήρη καὶ διπλόον εἶμα σοφοῖο

Διογένης βιότου φόρτος ὁ κουφότατος.

πάντα φέρω πορθμῆι· λέλοιπα γὰρ οὐδὲν ὑπὲρ γῆς.

ἀλλά, κύον, σάϊνοις, Κέρβερε, τὸν με κύνα. M 42^r

67. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

A.Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

10

Αἶδεω λυπηρὲ διήκονε, τοῦτ' Ἀχέρωντος

ὔδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ,

μία * C μιαί A^{ar} | τίς CPl^m τις A^{ac} | ,πή,ρα. C σπείρα (om. μία)
A^{ar} | διπλ,ό,ος C δίπλιος s. δίπλεος A^{ar}, cr. Pl | εἶς (εἶ in ras. C) P
p. 45, 16 σκήπων C σκίπων A^{ac}Pl | σαοφροσύνης Pl -νας A
1 ἀλλ' ἀτραποῦ τῆσδ' Heck. (mallem ἀλλὰ πάτου τοῦδ',
sed non opus mutatione) 2 φ,λαῦλ,ον (αῦλ in eraso ουδ s.
αιδ? C) P || 3 sqq. Pl in duo epp. dividit, quorum utrum-
que singulis distichis efficitur: Pl^m l. III^a c. 28, 12 + 13 (Pl^s
c. 33, 13 + 14); ap. Ir. (p. 102) prius distichon adhaeret epi-
grammati 65, alterum praefixum est ep. 68, ut duo epp.,
octastichon (65 et 66, 1—2) atque decastich. (66, 3—4 et 68)
evadant (cf. Plⁱ) 3—4 lemma praemittit A, om. Plⁱ; alteri
disticho inscribit Pl^m: «ὥς» ἀπὸ τ' οὗ» διογέν' οὖς» (idemque Pl^e)

3 'Honesti' (non Onesti aut Onestae) nomen poetae fuisse
vidit iam Bothe; Byzantio (ut poetae Mel.) ep. tribuit Menk: cf.
v. 4 cum Corinthii IX 250, 5 sq. (in fr. Phil.) 4 εἰς (εἶ ex ὁ cr.) A

5 δίπλοον P | σοφοῖο C σοφοῖσι? A^{ar} 6 virgulam post Διο-
γένης delevis (interpunxit C) 7 πορ,θ,μῆι (~ C, ,θ, in er. i A) P |

ὑπεργῆς P^{pc} ὑποργῆς A^{ac} 8 s. v. σάινεσθαι Suid. | κύων
S.^v | σάινεις S.^a | (τὸν κύνα με Br.: cf. Callim. fr. 191) ||

9 sqq. Pl^m III^b c. 26, 2 (Pl^{l.a} c. 32, 41; Pl^s c. 33, 16) 9—10
εἰς τὸν αὐτόν | λεωνιδου A λεων,ίδου» tantum Pl^m (τοῦ αὐτοῦ
Pl^{l.a} perperam, scil. Alexandrini, cui tamquam ἰσόψηφον VII
676, una cum VII 59 epigrammati 67 praemisum, tribuunt);
ep. est Tarentini; ἄλλως Pl^s 11 sqq. in Pl^m prius tetrastichon
seorsum scriptum est ab altero, cf. ad p. 47, 2 11 λῶπηρὲ (signum

δέξαι μ', εἰ καὶ σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα
 βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.
 ὅλην μοι καὶ πήρη ἐφόλκια καὶ τὸ παλαιὸν
 ἔσθως χῶ φθιμένους ναυστολέων ὀβολός.
 5 πάνθ' ὅσα κῆν ζωοῖς ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ' Ἀιδαν
 ἔρχομ' ἔχων· λείπω δ' οὐδὲν ὑπ' ἡελίῳ. M 96^v

68. ἈΡΧΙΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτὸν Διογένην.

AL

Ἄιδος ὧ νεκυηγέ, κεχαρμένε δάκρυσι πάντων,
 10 ὃς βαθὺ πορθμεύεις τοῦτ' Ἀχέροντος ὕδωρ,

quantitatis C) P | διήκονε C διηκόνε A^{ar} Pl^M | τοῦτ'—κυανέη
 (12) s. v. πορθμῖς Suid. | τοῦ τ' P τοῦδ' S.^v p. 46, 12 ὕδωρ P |

πυθμίδι A^{ao} in πο^oθμίδι mut. C | κυανέη S.^v

1 sq. s. v. ὀκρυόεις Suid. (S.₁), idem s. βάρεις (S.₂) et
 (verbis εἰ—βᾶρις omissis) s. ἀποφθιμένον (S.₃) 1 καί (AC)
 σοι P Pl^M καὶ σοὶ S.₂^v | ὁ κρυόεσσα P ὀκρυ. Pl et glossae loco
 S.₁^{A.v} (duas gl. ὀκρυθῖς et ὀκρυόεσσα exhibet S.₁^v) ὀκρυόεσσα
 S.₁^{B.E} pro gl., S.₁ (etiam S.₁^v) in exemplo, S.₂^C; ἀ κρυόεσσα S.₂^A
 ἀκρυόεσσα S.₂^{v.E} 2 βᾶρις C κᾶρις A^{ar} βάρεις S._{1.2}^v | ἀπὸ φθι-
 μένων, C ἀποφθιμένωι A^{ar} ἀποφθιμένον S.₁ (et S.₂ praeter S.₂^E)
 ἀποφθιμένων Pl S.₂^E (ὑπὸ φθιμένων Br.): v. 68, 3; V 193, 4 | διογέ-
 νην A διογένη C (qui v fin. et lineola et puncto superposito del.);
 cum A faciunt Pl, S.₁ (praeter S.₁^v), S.₂^{E.B}; Correctorem seq.
 S.₁^v S.₂^{A.v.C} S.₃ | post Διογένην in Pl^M erasa est clausula ad-
 pictumque signum quod redit in m.^s praefixum alteri ep. tetra-
 sticho, quod in textu omissum Pl^M in marg. adiunxit 3 ὅλην
 —ἐφόλκια s. v. ἐφ. Suid. | ζτ et verba: τί σημός (i. e. σημαίνει)
 ὅλην; praemisit C iis quae adnotaverat L: λίκυθος (ος ex ις?
 corr.) ἥγουν|λαγύνιον: cf. ad VI 261, 2 | πήρη P itemque Pl^M
 πήρα Pl^E πλήρη S. | ἐφ' ὅλκια C 4 ἔσθως (AC?) P | χῶ A

χῶ C Pl^M | φθιμένοσ A in φθιμένός mut. C φθιμένους¹ Pl^M
 5 sq. s. v. ἐπεπάμεθα Suid. 5 ταῦθ' P πάνθ' Pl S. | κ' ἦν P
 κέν Suid. (ἀεὶ S.^E) | ζωοῖς, ἐπεπάσμεθα (circ. et virgulam C) P
 ἐπεπάμεθα Pl, cr. Suid. | παρ' αἰδαν C παράδαι (sic) A^{ac}
 αἰδαν S.^v αἰδα S.^{B.E} αἰδην Pl S.^{A.C} 6 λείπον Pl | ὑπηελίωι
 A^{ac} | ὑπ' ex ὑφ'? cr. Pl^M | ἡελίω S.^v ἡελίου Pl^B || 7 sqq.
 Pl^M III^a c. 28, 14 (Pl^s c. 33, 15); ap. Ir. p. 102 ep. iunctum est
 cum VII 66, 3—4 7—8 εἰς τὸν αὐτόν | ἀρχίου A; lemmati

εἰ καὶ σοὶ βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων

ὀλκὰς, μὴ προλίπης Διογένη με κύνα.

ὄλπην καὶ σκίπωνα φέρω καὶ διπλόον εἶμα

5

P 218 καὶ πήρην καὶ σοὶ ναυτιλίας ὀβολόν.

5 καὶ ζωὸς τάδε μοῦνον, ἃ καὶ νέκυσ ὧδε κομίζω,

εἶχον· ὑπ' ἡελίου δ' οὐ τι λέλοιπα φάει.

M 42^r

69. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ ἈΠΟ ΤΗΓΑΡΧΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. A.PI

Εἰς Ἀρχίλοχον.

A.PI

Κέρβερε, δειμαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων,

10 ἤδη φρικαλέον δείδιδι καὶ σὺ νέκυν·

Ἀρχίλοχος τέθνηκε· φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων

δριμὺν πικροχόλου τικτόμενον στόματος.

add. L διογέν', post ἀρχ. idem scr. haec: ὅτι διογέν' ἦσ' | ὁ κύων
σινωπεὺς ἦν | ἐγενετο δὲ μᾶτ' κράτ' | του θυβραίου; ad v. 6 in
nova pag.: ἕως ὧδε τα εἰς διογέν' ἦν' | ἐπιγράμματα L m^e
p. 47, 7 ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ (sc. ἀπὸ τοῦ Διογένους, post VII 66,
3—4) Pl^M Pl^{a.s}, om. Pl^I; Antiocheno ep. trib. Haupt, Mitylenaeo
Menk 9 ὠνεκνηγε A^{ac} | κεχαρμέν[ε] C κεχαρμένος A^{ar}

1 εἰ—ὀλκὰς s. καμόντων Suid. | ὑπειδώλοισι A^{ac} (ὑπειδ. ex
ὑποδ. cr. S.^v) 2 ὀλκὰς A^{ac} ὀλκούς Pl^{Mac} | προλίπης P: ι ante
σ add. C, litt. cum A om. Pl^M 3 signum x adpinxit ante ὄλπην
(ὄλπην A^{ac}) in m¹ L (cf. ad p. 47, 3) | σκίπωνα (signum quant. C) P
5 μοῦνον C μοῦνα (non μοῦναι) A^{ar} | κομίζω* (erasa est litt.
ι) P 6 εἶχον A^{ac} | ὑπηελίου A^{ac} || 7 sqq. Pl^M III^a c. 22 (εἰς
ποιητάς), 15 (Pl^s c. 25, 18), post VII 55; in Pl^M ep. om. in
textu, subiunctum in m. inferiore, v. ad VII 55; ap. Ir. p. 97
dodecastichon est epp. 69 et 70 (ut in Pl^I alterum priori ep.
adnectitur) 7—8 lemma praemittunt auctoris nomini APl^M

Pl^a (subiciunt Pl^{I.s}) 3 ἰουλι ἀπο τοῦ αἰγυῦ A, Αἰγυπτίου om. Pl^M;
Ἰουλιανοῦ tantum praebent Pl^I Ir. 9—10 s. v. δειμαλέος Suid.

10 δείδιδι ('C δ' ε. A^{ar}) P 11 εἰς ἀρχίλοχον τὸν πάριον ποιη-
τὴν adscr. L m^e | ἀρχιλόχος A^{ar} ἀρχι ex ἀρχι cr. Pl^M | θυμὸν? |
post ἰάμβων erasa est interp. in P 12—p. 49, 2 tres vs. om.
A, vacuas tres lineas relinquens; supplevit ea man., quae cod.
paginas 518—524 exaravit 12 δριμὺν P | πικροχόλου (πι corr.
ex πο) P | τικτομένων Reiske | στόματ Pl^M

οἶσθα βοῆς κείνοιο μέγα σθένος, εὔτε Λυκάμβεω 5
νηῦς μία σοι δισσὰς ἤγαγε θυγατέρας. M 39^v

70. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

AC

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀρχιλόχον.

AL

5 Νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθε πύλας κρατεροῖο βερέθρου
ὕμῃσιν ἀγρύπνοις, τρισσέ, φύλασσε, κύον.
εἰ γὰρ φέγγος ἔλειπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων
ἄγριον Ἀρχιλόχου φλέγμα Λυκαμβιάδες,
πῶς οὐκ ἂν προλίποι σκοτίων πυλεῶνας ἐναύλων 5
10 νεκρὸς ἅπας φεύγων τάρβος ἐπεσβολίης; M 39^v. Σ 103

71. ΓΑΙΤΟΥΤΑΙΚΟῦ.

AC

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀρχιλόχον,

AC

τὸν Πάριον ποιητήν.

L

Σῆμα τόδ' Ἀρχιλόχου παραπόντιον, ὅς ποτε πικρὴν
15 μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλῳ

1 σθένος Pl^a (sed σθένος in epid.) | λυκάμβεω, C λυκαμ-
βέαι Par 2 νηῦς, Pl^M | μία σοι δισσὰς (litteris μί exceptis)
in Pl^M postea alio atramento inserta sunt | σοι Par σοι C Pl^M
τρισσὰς Br. (ex cod. Matr. 24, conl. VII 71, 4) | θυγατέρις P ||
3 sqq. Pl^M III^a c. 22, 16 (Pl^S c. 25, 19), ap. Ir. p. 97 (cf. ad
p. 48, 7 sqq.); exstat ep. in recentiore quae Euphemianae praecedit
sylloge, cod. Flor. 57, 29 f. 151^r (Σ^F) et cod. Par. 1773 f. 255^r
(Σ^F), n. 103 3—4 εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ (A) | ἀρχιλόχον (L); hunc
ep. titulum mut. C, ne lemmatis verba auctoris nomine diri-
mantur, ita: εἰς τὸν αὐτὸν ἀρχι- | λοχόν. ἢ αὐτοῦ; num. ὁ ad-
pinxit C 3 om. Pl^Σ 4 εἰς αὐτόν Pl^M om. Pl^I (Ir.) Σ
5 sqq. s. v. βερέθρον Suid. 5 τοπάροιθε Pl^M Σ^F | πάροιθε εν¹
S.^v | κρευροῖο FG. Schmidt | βερέθρου (θ in er. τ) Σ^F
6 κύων S.^A 7 sq. s. v. ἀλυσκάζειν Suid., (deest in S.^v) et s.
v. Λυκαμβιάδες S.² (gl. Λυκ. deest in S.^{A.v}) 7 ἔλειπον
S.¹ A. B. C Pl^{a.n} | ἀλυσκάζουσαι Σ^{F.P} Pl^I 8 φλέγμα A γρ θέγμα
(supra λέγμα) C, φθέγμα (cum C) Pl S.^{1.2} Σ^{F.P}: at cf. VII 377, 4
9 οὐκάν P | προλίποι C προλίποις A^{ar} 10 cf. IV 3^b, 82; IX
185, 2 || 11 sqq. Pl^M III^a c. 22, 17 (ante VII 408 itemque in Pl^{I.a};

αἰμάξας Ἑλικῶνα τὸν ἡμέρον. οἶδε Λυκάμβης
 μυρόμενος τρισσῶν ἄμματα θυγατέρων.
 ἡρέμα δὴ παράμειψον, ὁδοιπόρε, μή ποτε τοῦδε 5
 κινήσης τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους. M 39^v

5 72. MENÁNDPOY KΩMIKOY. A.C.Pl
 Εἰς Ἐπίκουρον καὶ | Θεμιστοκλέα. A.Pl

Χαῖρε, Νεοκλειδᾶν δίδυμον γένος, ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
 πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας. M 30^v m.

in Pl^s c. 25, 20 ante VII 674): in textu ep. om. Pl^M, subiunxit
 in m. inferiore; ap. Ir. p. 97 ante VII 408 p. 49, 11—13

εἰς τὸν αὐ^τ A | ἀρχί|λοχον C τὸν παρ^ο | ποιητήν L γαιτουι C,
 hic nunc exstat titulus in P triplicem manum expertus: εἰς

τὸν αὐ^τ γαιτου|λιχον scr. A^{ar}, τὸν παρ. ποιητήν add. L, Ἀρχ. C
 qui idem verborum ordinem mutavit 11 om. Pl Ir.

12 εἰς αὐτόν Pl^M, articulum add. Pl^E Ir. 14 τὸδ' A | παρὰ
 πόντιον (utrumque acc. C) P | μικρὴν A γρ πικρὴν C^s; πικρὴν
 ex μικρ. corr. Pl^M; malim (ποτ') ἄπικρον

1 ἡμέρον A^{ao}, cr. C qui etiam prioribus versus vocabulis spiri-
 tum accentumque rest. | οἶδε C οἶ δὲ (ex οἶδὲ) A^{ar} 2 ἄμματα A^{ao}
 3 ἡρέμα C ἡρ. A^{ao} | τοῦδε ex τοῖδε cr. P: τῶδε? (VI 331, 5) 4 κινήσης
 (signum quant. C) P κινήσης Pl^{b.s} κινήσεις Pl^M Pl^{I.a} | ἐφ' ἑξ. C ||
 5—p. 52, 2 epp. VII 72—74 recepit Pl in l. III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους),
 4—6; primo omissa adnexuit postea in m. inferiore (cf. ad p. 51,
 9 sqq.). Exstant in ampliore syll. cap. 5 epp. 36 (f. 30^v—f. 31^v), in
 Appendice epp. 21 (f. 90^v—91^r); Pl^M l. III^a c. 5 exhibet haec:
 n. 1—3 (VII 160 sq. 226), n. 4—8 (VII 72—74. 237. 235: quin-
 que epp. in marg. scripta), n. 9—29 (VII 227. 229—231. 233 sq.
 242. 245—251. 253—255. 257 sq. 256. 259), n. 30—36 (VII 432
 —434. 437 sq. 541. 656). In Pl^M l. III^b c. 4 insunt haec:
 n. 1—6 (VII 232. 236. 238. 240. 252. 297; ep. VII 297 Pl iam
 scripserat in Pl^M l. III^a c. 22 εἰς ναυαγήσαντας post VII 295);
 n. 7—11 (VII 304. 312. 344, 1—2. 344, 3—4. 512); n. 12—15
 (VII 243 sq. 431. 721); n. 16—21 (VII 442. 208. XVI 26. VII
 301. 526. 529). Hic igitur unum ep. servatur non obvium in
 A.P. (l. III^b 18 = XVI 26). Pl^E plane sequuntur autographon
 ordine numeroque huius capitis epigrammatum: prioris sylloges
 epigrammatis 36 adiunguntur alterius epp. 21, scil. n. 37—57;
 differunt tamen Pl^{w.B} eo a Pl^{I.a.b.s}, quod editiones illae post

Fr. Cor. Phil.

73. ΓΕΜΙΝΟΤ.

C

ep. 73 sq.

Εἰς Θεμιστοκλέα.

A. Pl

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο θῆς Ἑλλάδα, θῆς δ' ἐπὶ ταύταν
 δούρατα βαρβαρικᾶς σύμβολα ναυφθορίας
 5 καὶ τύμβῳ κρηπίδα περιέγραφε Περσικὸν Ἄρη
 καὶ Ξέρξην· τούτοις θάπτε Θεμιστοκλέα.
 στάλα δ' ἅ Σαλαμὶς ἐπικεῖσεται ἔργα λέγουσα 5
 τὰμά. τί με μικροῖς τὸν μέγαν ἐντίθετε; M 30^v m.

74. ΔΙΟΔΩΡΟΤ.

A

10

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Τοῦτο Θεμιστοκλεῖ ξένον ἡρίον εἶσατο Μάγνης
 λαός, ὅτ' ἐκ Μήδων πατρίδα ῥυσάμενος

VII 74 (= III^a c. 5, 6) ep. in Philopoemenem (Paus. VIII 52, 6) et post VII 247 e Plut. Flamin. 9 regis Philippi in Alcaeum ep. receperunt p. 50, 5 sqq. Pl^M III^a c. 5, 4 5—6 auctoris nomini praemittunt lemma P Pl^M 5 [κωμικοῦ] (in eraso γερμινου quod scripserat A, cf. ad ep. 73) add. C, om. Pl^M Pl^E; Menandrum ad Epicuri honorem versus scripsisse negat Wilam. (Susemihl) 7 νεοκλειδ^α Pl^M νεοκλειδα, C νεοκλειδ* Pac (litt. pristina post δ incerta, νεοκλειδου certe scriptum non erat) Νεοκλείδα Pl^E Νεοκλειδᾶν Bothe (χαίρετε Νεοκλείδα Boiss.) | γένος C γόνος A^{ac} | ὦν (° AC) P; ὡς? 8 πρίδα Pl^M | δουλосύνης et ἀφροσύνης Mein. | ῥύσατ' P, cr. Pl | ὁδ' A ὅδ' C Pl^M ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 5; ap. Ir. p. 108 decastichon est epp. 73 et 74 iunctorum 1—2 εἰς Θεμιστοκλέα | *γε*μίνου C εἰς Θεμιστοκλε|αγερμινου A^{ar} εἰς Θ. Γερμανικοῦ Pl^M, nomen auctoris (Γερμανικοῦ) praeponunt Pl^E Ir. | ἔτ⁹ (i. e. ἔτερον) adscr. in P man. rec., ne epp. 72 sq. nullo inter lemmata spatio intercedente pro uno carmine acciperentur 3 ἀντι et ἐπι A^{ac} | ταύταν, C (pristina lectio plane evanuit, non erat τούτῳι) ταύτα Pl (χῶμα?) ἐπίθημα Rub. 4 βαρβαρικὰ P, cr. Pl |

ναυφθορίῃς (α C^s) P, cum C facit Pl 6 Θεμιστοκλέα ex -κλέ¹ος¹ cr. Pl^M 7 ἐπικεῖσεται C | post λέγουσα erasa est interpunctio 8 τὰ μά (° C) P | ἐντίθετε, C ἐντίθεται A^{ar} ||

9 sqq. Pl^M III^a c. 5, 6 (tria epp. in Them. 72—74 Pl non in textu, sed in m. inferiore f. 30^v dedit itemque altera duo in Th. 237 et 235 in m. inf. f. 31^r subiuncta sunt); ap. Ir.

ὁ θυνείην ὑπέδν χθόνα καὶ λίθον. ἥ θέλεν οὕτως
 ὁ φθόνος· αἶ δ' ἀρεταὶ μεῖον ἔχουσι γέρας. M 30^v m.

P 219

75. ἈΝΤΙΠΙΛΑΤΡΟΥ.

. A. Pl

Εἰς Στησίχορον.

A. Pl

5 *Στασίχορον, ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα Μούσης,*
ἐκτέρισεν Κατάνας αἰθαλόεν δάπεδον,
οὗ — κατὰ Πυθαγόρεω φυσικὰν φάτιν — ἃ πρὶν Ὀμήρου
ψυχὰ ἐνὶ στέρνοις δεύτερον ὠκίσατο. M 95^v

p. 108 adnexum est ep. praecedenti (similiter atque in Pl^I)
 p. 51, 9—10 lemma praem. A, om. Pl 9 nomen auctoris
 om. Pl^MPl^I τοῦ αὐτοῦ (sc. Germanici vel potius Gemini) Pl^{a.s.};
 Sardonio iuniori (Strabonis amico) trib. Br., Tarsensi Menk;
 eiusdem auctoris est cuius VII 40 (cf. ταφίη λίθος v. 1, τίς φθό-

νος v. 3) 10 τον P | verba ὁ θεμιστοκλῆς ἐν μαγνησίᾳ | τέθραπται
 τῇ προσμαϊάνδρῳ add. L 11 θεμιστοκλεῖ (L C) P | κενὸν
 (ἐν non ex ιν cr., sed in scabra folii parte refecit C) P Pl
 (defendit Rub. annal. phil. 1894, p. 458); καλὸν et ξένον Jac.,
 κλυτὸν et στέγον ego ci. | ἡρίον? A^{ac} | εἶσατο P (ubi erasus vid.
 spiritus supra o litt., quam refecit C) Pl; εἶσαθ' ὁ? 12 ὁ τ' P
 ὅτ' Pl^M (ὅτ' Pl^I) ὁ δ' Br. ῥυσάμενος (cum eraso circumfl. supra υ) P

1 ὑπέδν C: cf. VII 384, 3 | ἥ θέλεν CPl ἥ θελεν s. ἥ θελεν A^{ac}:
 cf. VII 701, 5 2 post γέρας notula est in Pl^M spectans ad epp. 237
 et 235 in m. folii seq. scripta; sch.^B e Pausan. VIII 52, 6 versus de
 Philopoemene epigrammatis in Them. adscripsit || 3 sqq. Pl^M
 l. III^b c. 22, 7 (Pl^{L.a} c. 25, 67; Pl^s c. 25, 62); ap. Ir. p. 99 (post XIII 3,
 ante VII 714) 3—4 lemma praemitt. A Pl^M, subiciunt Pl^E Ir.

3 Sidonio trib. Br. (Setti): cf. ad 8 5—6 s. v. ζαπληθέσ Suid.

5 ὦ add. Cm^o | ^ἡστασίχορον. (η et punctum C) P στησίχορον
 (cum C) Pl S.^A στησίχορ S.^v στησίχορος S.^{B.E} | ζαπληθέσ (—ἐσ
 ex υσ cr.) P | ἀμέτρητον P Pl Suid. (sed ἄμετρον S.^v) ἀμετρήτου
 Reiske: cf. VII 2, 1 Μούσας? 6 ἐκτέρισεν (ἐ refecit, non ex ι cr. C)
 PPl ἐκτέρισε Suid. (ἐκτ. S.^v) | κτάνας ('A C) P, cr. Pl Suid. (Κατά-
 ρας S.^{B.E}) | αἰθαλόεν: cf. Strab. VI 269 7 οὗ CPl οὐ A^{ac} | κατὰ
 A^{ac} | Πυθαγόρεω Pl^M Pl^E, πυθαγόρ^{εω} P: et ου, in ras. et εω
 supra scr. C πυθαγόρην? (certe non πυθαγόρα, quod rest. Salm.)

A^{ar} | φυσικὰν Pl φυσικ^ῇ P: et η et ἄν supra ην C, φυσικὸν
 A^{ar} | ἃ C & A^{ar} 8 ἐν Pl idemque A in ἐνι mut. C | in Sid. ep.
 malim: ἐν στέρνοις ψυχὰ | ὠκίσατο ('A C) P, cr. Pl ||

Fr. Cor. Mel.

76. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

A.Pl

ep. 76—79 (E—Ω).

Εἰς Φιλόκριτον.

A

Ἐμπορίης λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρότρου
γευόμενον ξείνῳ Μέμφις ἔκρουσε τάφῳ,

1 sqq. Pl. bis tradit ep.: M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 1 = M₁ (Pl^E III c. 6, 1), deinde M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 1 = M₂ (Pl^{I. b} ep. exhibent tantum in c. 6, Pl^{a. n. s} etiam in c. 22, Pl^a om. in c. 22, sed subicit in epid.). In Pl^M III^a c. 6 exstant epp. 37 (III^a n. 1—36: nam duo epp. VII 580 sq. pro uno dedit Pl): n. 1—6 (A. P. VII 76. 112. 155. 228. 307. 310; Pl^E c. 6, 1—6); n. 7—11 (A. P. VII 356—360; Pl^E c. 6, 7—11); n. 12 sq. (A. P. 516. 580 + 581; Pl^E 12 sq.; n. 12 om. Pl in textu, subiunxit in marg. inf. ita, ut in medio ep. VII 359 reperiatur, scil. inter huius ep. distichon prius, quod exstat f. 31^v, et alterum, quod f. 32^r sequitur, interpositum); n. 14—20 (A. P. 378. 400. 414. 417. 420. 422. 452; Pl^E 14—20); n. 21—25 (A. P. 507, 1—2. 521. 524. 540. 548; Pl^{I-w} 21—25; Pl^B 21. 23—26: nam Pl^B 22 interiectum exhibet epigrammatis VII 507 distichon alterum, quod deest in Pl^M et in Pl^{I-w}); n. 26—32 (A. P. VII 462. 669 sq. 704. 671. 681 sq.; Pl^{I-w} 26—31, Pl^B 27—33; Platonis epp. 669 sq. uno lemmate illa quidem instructa sunt in Pl^M sed seiuncta clausulae signo; pro uno eduntur in Pl^{I-w}); n. 33—36 (A. P. VII 321. 335. 403. 444; Pl^{I-w} 32—35; Pl^B 34—37). Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους) exhibet epp. 26: n. 1—5 (A. P. 330. 334. 348. 349. 370; Pl^{I-w} c. 6, 36—40; Pl^B 38—42); n. 6 (A. P. 378, om. Pl^E: cf. III^a c. 6, 14); n. 7—11 (A. P. 383. 472, 1—8. 588. 645. 655; Pl^{I-w} c. 6, 41—45; Pl^B 43—47); n. 12—14 (A. P. 372. 376. 701; Pl^{I-w} c. 6, 46—48; Pl^B 48—50); n. 15—23 (A. P. 439 sq. 445. 470. 478—480. 485. 740; Pl^{I-w} c. 6, 49—57; Pl^B 51—59); n. 24 sq. (A. P. 519. 537; Pl^{I-w} c. 6, 58 sq.; Pl^B 60 sq.); n. 26 (A. P. VII 540) om. hoc loco Pl^E; n. 27 (A. P. VII 390; Pl^I c. 6, 60; Pl^B 62). Duo epp. VII 378 et 540, quae Pl^M in III^a cap. εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπ. recepit (n. 14 et 24), redeunt in l. III^b cap. eodem (n. 6 et 26). Praeterea ex epp. εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ. tria in aliis quae sequuntur capp. iterantur: A. P. VII 76, de quo supra diximus; A. P. VII 383 (i. e. Pl^M III^b c. 5, 7) redit III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), n. 26; denique A. P. VII 588 (III^b c. 5, 9) iterum scripsit Pl^M III^a c. 22 n. 57 (cf. p. 3). 1 sq. lemma praemittit A, om. Pl 1 διοσκορόν

A διοσκορίδον M₁ atque M₂ (Διοσκορίδ^δ priore loco), Pl^E₁ (Διοσκοουρίδον Pl^w₁), ἄδηλον Pl^E₂ 4 γευόμενον (γε ex γν cr) P | ξείνῳ PM₁ Pl^E₁ ξείνῃ (ex ξήνῃ cr.) M₂ Pl^E₂ (Pl^a in epid.)

ἐνθα δραμὼν Νείλοιο πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρω
 τάνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασε.
 καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἄλλα· νῦν δὲ καλυφθεὶς ὁ
 κύμασι ναυηγὸν σκέτλιος ἔσχε τάφον. M 31^v. 93^v

5

77. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

A (C)

Εἰς Σιμωνίδην.

A

Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδου ἐστὶ σωτήρ,
 ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντ' ἀπέδωκε χάριν. Pr. 256

78. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ ΚΤΖΙΚΗΝΟΥ.

A

Εἰς Ἐρατοσθένη.

A

10

Προύτερον γῆρας σε καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρὴ
 ἔσβεσεν· εὐνήθης δ' ὕπνον ὀφειλόμενον

1 νείλου ὁ P, Νείλοιο M, Pl^B ex Νείλῳ cr. M₁ | λάρω M₁
 2 τάνδρὸς A τ' ἀνδρὸς C τάνδρὸς M | ὀλίγαν M₂^{ac} | ἀπ'
 ἡμφίασε C ἀπημφίασε A^{ac} Pl^E₂ ἀπημφίασεν¹ M₁ idemque
 M₂ Pl^E₁ 3 ἔφευγε P ἔφευγε? A^{ar} | πικρὴν (λη in eraso
 α? C) P | νῦνδε A^{ac} 4 κύμασι C ἡμασι A^{ar}; in m. vid. lit-
 terae γρ κ erasae | nec ναυηγοῦ nec ναυηγῶν praeferendum |
 τάφο*ν C τάφος A^{ar} || 5 sqq. bis exstat ep. in eadem pag.
 (P 219), scriptum in t. ab A, in m.^s a C; praemittit C ep. in
 eodem argumento versans, quod A seorsum exaravit, VII 516;
 exhibent ep. schol. Aristid. p. 201 (Fr.) et inde petitum Tzetz.

Chil. I 632 5 sq. εἰς σιμωνίδην | σιμωνίδου A; C epigrammati
 VII 516 haec praeponit (p. 219 m.^s): σιμωνίδης εὐρὼν νεκρὸν.
 ἐν νήσῳ τινὶ. θάψας ἐπεγραψεν, ad ep. 77 not.: ὁ ταφεὶς νεκρὸς
 τῷ σιμωνίδῃ ἐπιφανείσ. ἐκώλυσε πλεῖν· διὸ τῶν συμπλεόντων |
 μὴ πεισθέντων. αὐτὸς μείνας σώζεται¹ καὶ ἐπιγράφει· τόδε
 τὸ ελεγεῖον τῷ τάφῳ (ad prins ep. a C scriptum adpinxit
 Sylb.: ζητ. 289) 5 Simonidi tribuunt (praeter A C) Libanius
 IV 1101 R., Tzetz., schol. Aristid., abiudicant Junghahn, Kaib.,
 Bergk, Pr. 7 ὁ τοῦ Κείοιο AC ὁ Κείου Tz. ὁ Κίου? schol. |
 σιμωνίδου A C Σιμωνίδεω sch. Tz. 8 (ὡς sched. Dorv.,
 inde ᾧ cr. Reiske) | τεθνηὼς A τεθνεὼς C Tz. (variant codd.
 schol.) | ζῶντι παρέσχε sch. Tz.; ἀνταπέδωκε (cf. Thucyd. 3, 63)
 et ζῶντι πίψανσκε et ζῶσαν ἔδωκε olim tentavi | ἀπέδωκε C ||
 9 sqq. Pl^M III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), 15 (Pl^L^a c. 32, 15;

ἄκρα μεριμνήσας, Ἐρατόσθενες· οὐδὲ Κυρήνη
μαῖά σε πατρώων ἐντὸς ἔδεκτο τάφων,
Ἄγλαοῦ υἱέ· φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυψαι 5
παρ τὸδε Πρωτῆος κράσπεδον αἰγιαλοῦ. M 42^r

5 79. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ. A

Εἰς Ἡράκλειτον, A

τὸν Ἐφέσιον, τὸν σοφόν, τὸν ἀγέλαστον. L

α. Ὠνθροπ', Ἡράκλειτος ἐγὼ σοφὰ μῦθος ἀνευρῶν
φαμί· τὰ δ' ἐς πάτρην κρέσσονα καὶ σοφίης.
10 λὰξ γὰρ † καὶ στερεῶς ἄσσω, ξένε, δύσφρονας ἄνδρας
ὕλάκτευν. β. Λαμπρὰ θρεψαμένοισι χάρις.

Pl^s c. 33, 17) p. 54, 9 sq. lemma praemittunt A Pl^M 9 κυζι-
κηνοῦ add. A Pl^M (om. Pl^I); Cyziceni poetae Meleagrei vid. etiam
ep., quod Meleagri disticho subiungitur, VII 462 11 γῆραςσε
A Pl^M | κατα A^{ac} | ἀμανρῇ. C ἀμανρῇ A^{ar} 12 εὐνήθη A^{ac} σ fin)
add. ipse A (ἔσβεσ') ἐκοιμήθη FG. Schmidt (cl. VII 219, 4; 419, 2.

1 οὐδὲ (' C) P 2 μαινὰς ἐπ' ἀ, τρύτων C μ. ἐπαιτρύ-
των? (non ἐπαντρ.) A^{ar} (cum C facit Pl^M); μαῖά (Eldick) σε πα-
τρώων Br. (duce Reiskio, qui πατρώω νεκρὸν ἔδ. τάφω pro-
posuit) | ἐκτὸς (' AC) P Pl, cr. Scaliger | ἔδεκτο ex δέκτο cr. A

3 Ἄγλαον Jac.: cf. Steph. B. s. Κυρήνη | υἱέ. C υἱῆ A υἱῆ· Pl^M |
φίλον Heck. | εὐξείνῃ A^{ac} 4 πατρ C (qui q primo supra l. scr.)
πάν s. πᾶν A^{ar} | αἰγιαλοῦ C αἰγιαλοῦ? A^{ar} || 5 sqq. ap. B.

n. 5 (p. 131) 5—7 εἰς ἥρ. | μελ. A του εφεσιον — ἀγέλαστ^o

add. L 5 ep. Meleagro abiudicat Gr.: Theodorida mihi ep. di-
gnius vid. quam poeta Gadareno, cf. VII 479 8 ὦνθροπ' (' C"?
A^{ac}) P ὦνθροφ' Reiske | ἐγὼ· C ἐγὼ, A^{ar} | ἀνευρῶν C (ἀν resti-
tuisse, non corr. ex αι vid. C, ευρῶν scripsisse in er. δρῶν) ἐφεν-
ρεῖν Reiske ἀνευρεῖν Headlam 9 φαμί P φημί Jac. | τὰ δ' A τὰδ' C
τά γ' Jac. (ἀνευρῶν.) β (viator) φημί. α (philos.) τὰ δ' Mein. |
πάτρην Jac. | κρέσσονα A ei supra ε scr. C | σοφίας Gr. 10 λὰξ
γὰρ καὶ τοκέων (C τεκέων s. τεκ'έων A^{ac}) ἀσίῳ (' C) P λὰξ γὰρ
καὶ κοτέων Ἀσία (ut dativus pendeat a voce κοτέων, non a δύσ-
φρονας) Salm. λ. γὰρ ἐγὼ κοτέων Ἀ. Br. κλὰξ γὰρ καινοτόμων
ἀστῶν Reiske καὶ γὰρ ὁδὰξ ὁ κύων Ἀσίας Gr. δὰξ γὰρ καὶ
τόκ' ἐλὼν Ἀσίῃ (dativum ad δύσφρονας referens) Jac. λὰξ γὰρ
ἐγὼ (γὰρ ἀεὶ maluit Jac.) πατέων Ἀ. Schneider β. πᾶξ. α.
παρὰ καιρὸν ἰτέων ἀστῶν Mein. λὰξ γὰρ καὶ τοκέων ('superbe
vel in parentes agens'), ἀστῶν Heck. λὰξ γὰρ καππατέων ἀστῶν

α. Οὐκ ἂπ' ἐμεῦ; β. Μὴ τρηχύς. α. Ἐπεὶ τάχα καὶ σύ τι πεύσῃ ὁ
τρηχύτερον πάτρας. β. Χαῖρε σὺ δ' ἐξ Ἐφέσου.

Fr. Cor. Mel.

ep. 80 sq.

80. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

A. Pl

Εἰς Ἡράκλειτον τὸν ἐλεγειογράφον Ἀλικαρνασέα τὸ γένος. sch.^B

5 Εἰπέ τις, Ἡράκλειτε, τεὸν μόρον· ἐς δέ με δάκρυ
ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσάκις ἀμφοτέρου

Herm. (βλάξ γὰρ καὶ δοκέων ἀστῶν Bgk., totum vs. 2 viatori tri-
buens) λάξ γὰρ καὶ τοκέεσσ' ἐπιβὰς Herw. (anonymo praeunte,
qui talia: λάξ ἐπέβαν τοκέεσσιν· ἐμοί, ξένε, δύσφρονα πάντα |
ὕλακτεῖν finxit, τοκέων ἐμβὰς Ellis); λάξ γὰρ καὶ τοκέων, ἀτίων (et
δὰξ γὰρ κάρτα κύων ἀστῶν) Headlam λάξ γὰρ καὶ σποδέων ἀστῶν
(et σπ. ἀδινῶς) olim tentavi, nunc scripsi καὶ στερεῶς ᾄσσω, ξένε

p. 55, 11 ὑλάκτενν (' AC, ενν ex ειν cr. C) P: cf. A. P. VII
476, 6 (Diog. L. IX 2. 6) | λαμπρὰ* C λαμπρᾶς A^{ar} | verba λαμ-
πρὰ θρ. χ. viatori trib. Mein., post χάρις dist. intercidisse putat
Jac. λαμπρά (ut acc. plur.) cum ὑλάκτ. iungit Heck.; λαμπρὴ Jac. |
θρυσάμενοισι (* ex acuto fecit C, signum in m.¹ repetens) P | κᾶρις
(* ex ' C reeditque notula bis in m^o; ζτ in fine vs. C), cr. apogr.
(θρυσάμενοισι βαρύς, ut verba Heracliti sint, non viatoris, Heck.)

1 ἂπ' ἐμεῦ C ἀτομεῦ? A^{ao} | τρηχὺς (ι υ] in α C) nulla interp. P
τραχύς Gr. | ἔπει ("C" A) ταχα μαλ P ἔπει τάχα καὶ apogr. ἄπει· τάχα
μεν Jac. | σύ (' AC) τί (' A) P πεύσῃ (' et ι C) P πείσῃ Br. (Mein. Herm.)

2 τραχύτ. Gr. | post πάτρας interp. C (Reiske) | πάτρης Br. | σύ
γ' Gr. (qui etiam πάτρα, χαῖρε, σὺ τ' ci.) | ἐξεφέσου A 1—2 totum
dist. philosopho tribuunt Reiske, Gr., Br., anonym. (qui χαῖρε 'abi
in malam rem' interpretatur), Jac. (qui et peregrinum ab Hera-
clito et verbis πάτρης — Ἐφ. civem compellari putat); verba
inter philosophum viatoremque distribuunt alii, scil.: β. μὴ
τρηχύς — Ἐφέσου Boiss. Mein. (quorum hic πάτρης — χαῖρε
σὺ δ' — ἐξ Ἐφέσου interpungit, verba πάτρης ἐξ Ἐφέσου ad
πείσῃ referens); β. μὴ τρηχύς. α. ἐπεὶ (olim ἔπος) τάχα — τρη-
χύτερον. β. πάτρας — Ἐφ. Heck.; α. ἐπεὶ τάχα — τρηχύτερον
πάτρας. β. χαῖρε. α. σὺ δ' ἐξ Ἐφέσου ('tu vero facesse Epheso')
Herm.; β. χαῖρε, σὺ δηξέφεσε Herw. || 3 sqq. Pl^M III^b c. 26

(εἰς φιλοσόφους), 3 (Pl^a c. 32, 42; Pl^b c. 33, 37); Diog. L. IX 17;
num. π adscr. C 3—4 εἰς τὸν αὐτὸν | καλλιμάχου A ουχ αρ-

μόσει τοῦ | εἰς τὸν εφεσιον | φιλόσοφον add. L 4 lemma ad-
pinxit sch.^B; cf. Diog. IX 17 (τρίτος ἐλεγείας ποιητῆς Ἀλικαρ-
νασσεύς, εἰς ὃν Καλλίμαχος πεποίηκεν οὕτως), Strab. XIV 656;
εἰς τὸν αὐτὸν (cum A) perperam Pl^s 5 εἶπε (' C εἶπε A^{ar}) P
Diog.^{B. F} | τίς PD.^F | Ἡράκλειτε* (-κλειτον A^{ar}) P | τέον D.^B | εἰς

ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μὲν πον,
 ξεῖν' Ἀλικαρνησεῦ, τετράπαλαι σποδιή·
 αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν Ἀηδόνες, ἥσιν ὁ πάντων 5
 ἄρπακτῆς Αἴδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ. M 96^v

5

81. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

AL

Εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς τοὺς | μεγάλους.

L

Ἐπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλε, σὲ μὲν τεκνώσατο Αἴνδος·
 φατὶ δὲ Σισυφία χθὼν Περίανδρον ἔχειν·

δέ με δάκρυ Agath. V 236, 3 | δέ μ,ε C δέ δε (sic) A^{ar} δ' ἐμὲ
 Diog. (sed γρ. ἐς δέ με in m. D.^P) | δάκρυ D.^B p. 56, 6 ἐμνήσθην
 — 3 ἀηδόνες s. v. λέχη Suid. | ἐμνήσθην δ' P Pl D^{B.F} ἐμνή-
 σθῆμεν (ν superscr. alio atramento) D.^{II} ἐμνήσθη δ' D.^{Q.P} (ν fin.
 add. man. rec. in D.^P); δ' om. Suid. | ὁσάκις D.^{Q.II.F} S.^V; cf. Verg.
 Ecl. IX 51

1 ἥλιον (' C) P Suid. Pl^{b.s} ἡέλιον Pl^M (Pl^{L.a}) Diog. (ἡέλιον
 ante c. D.^B, ἡελιον D.^F) | λέσχῃ D.^{B.S.V}; ἡέλιον λέσχῃ Bendl.
 (φλυαρία ἐν διατριβῇ sch.^B) | κατεδύσαμεν: Dion. Chrys. X 302
 (συγχαρῶ — μάτην) citat sch.^B ad locutionem 'ἥλιον καταδύσαι'
 illustrandam; κατελύσαμεν D.^{P^{pc}} | μὲν ποῦ D.^B 2 ξεῖν' (' C) P
 ξῦν' S.^V | ἀλικαρνησεῦ P^{pc} Pl^{a.b} ἀλικαρνησεῦ P^{ac} Pl^M S.^A ἀλικαρνα-
 σεῦ D.^{F.II} ἀλικαρνασεῦ S.^{V.E} (Pl^I) Ἀλικαρνησεῦ Pl^s ἀλικαρνασ-
 σεῦ D.^P ἀλικαρνασεῦ* (in eraso -ενσ) D.^B | τετράπαλαι (' C)
 P Pl S. D. | σποδιή (~ A ' C) P σποδιή (D.^P) ex σποδιῇ cr. D.^B σπον-
 διή S.^V σποδὲν D.^Q σποδὶν (sed in marg. cr.) D.^{II} | τέφρα π.
 σποδίῃ Brod. τέφρα τε καὶ σποδιή Menagius (Wakefield) 3 αἱ
 δὲ P ex δὴ δὲ cr. D.^P δὴ δε ex δι δε cr. D.^B * αἱ δὲ D.^P | τε αἱ D.^F
 τεα,ι, D.^B | ἀηδόνες etiam Alemanis carmina appellantur ab in-
 certo auctore ep. IX 184, 9 ἥσιν D.^B 4 ἄρπακτῆς (' rest. C, acc. ne-
 glegenter ductus, sed gravis, non circ.) P Pl Diog. (ex ἄρπακτῆς cr.
 D.^B ἄρπάκτης D.^{II}), ἄρπακτῆς Diog. edd. | οὐκ ἐπὶ A οὐκ' ἐπὶ C |
 ἐπὶ Mein. βαλεῖ A^{pc} (inducto accentu supra α) βάλλει A^{ac} D.^B βάλλει
 D.^F || 5 sqq. Pl^M III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), 16 (Pl^{L.a} c. 32, 16;
 Pl^s c. 33, 18); ap. Ir. p. 99 (ante VII 83) 5 sq. εἰς κλεόβουλον A
 τον λιῶ L; hoc l. praemittunt nomini auctoris AL, alterum
 (lin. 6) subiungit L; εἰς τ' οὐς¹ ἑπτὰ σοφ' οὐς¹ praeponit Pl^M
 subiciunt Pl^B Ir. 5 ἀντιπάτρον (' C) A Pl Ir., gent. add. L 6 τ' οὐς¹
 bis L 7 σὲ ex σὺ cr. C 8 φατὶ (~ A et C) P^{ac} φατὶ (cir-
 cumflexum alterum, ab C scriptum, inducens) man. rec. ἀμφὶ

Πιττακὸν ἃ Μιτυλᾶνα· Βίαντα δὲ δι᾽ Πριήνη·

P 220 Μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα Δίκας·

ἃ Σπάρατα Χίλωνα· Σόλωνα δὲ Κεκροπίς αἶα — 5

πάντας ἀριζάλου σωφροσύνας φύλακας. M 42^r

5

82. Εἰς Ἐπίχαρμον.

A

Δωρίδος ἐκ Μούσης κεκορυθμένον ἀνέρα Βάκχω

καὶ Σατύροις Σικελὸν τῇδ' Ἐπίχαρμον ἔχω.

83. Εἰς Θαλῆν.

A. Pl

Τόνδε Θαλῆν Μίλητος Ἴας θρέψας ἀνέδειξεν

10 ἄστρολόγον πάντων πρεσβύτατον σοφίῃ. M 42^r. Pr. 241

Pl | σισυφεία Pl^M | χθῶν? A^{ac} | ἔχει APl, in ἔχειν· mut. C | ab initio et in fine vs. signum ./· adpinxit C

1 μιτυλᾶνα (accentus est acutus neglegenter ductus, non circumfl.) P Μιτυλήνα Pl Μιτυλᾶνα Graefe (an Μιτύλανα?) | πριήνη CPl^M πριηνή A^{ar} (Πριάννα nolim cr.) 2 in nova p. m^o εἰς τοὺς ξ' σοφ' οὐς¹, adpinxit C eademque L^{ar}; L, quantum erasam scripturam dignoscere licet, addiderat haec m^o: κλεόβουλον περιάνδρον | πιττακὸν βίαντα | θαλῆν μιλῆσιον | χίλωνα σόλωνα, quibus erasis C in m^s add.: κλεόβουλος· λίνδιος· περιάνδρος· κοριν^θ: πιττακὸς· μιτυλην^ο αἰ¹ (ex -ναῖ cr.): | θαλῆς· μιλῆσιος· χίλων· σπαρτιάτης· βίας· πριηνεύς· | σόλων· ἀθηναῖος· τιν^ες¹ αὐ^ε περιάνδρ^ο μύσωνα τὸν χηνέ^α (α¹ in er. v) φ^α | μίλητος (ante μ erasa est clausula, quam L suo lemmati adpinxit, C deleuit) P *μῖλ. (σαῖλ. ante ras.) Pl^M | θαλῆν (circ.rest.C) P 3 χίλωνα: vocalem ι signo productionis instruxit C | κεκροπίς αἶα? A^{ar} || 5 sqq. ap. B. 6 (p. 131) 5 Leonidam T. ep. condidisse etsi probari nequit, tamen coniecero (cf. VI 44) 6 βάνχωι (C) P 7 τῇδ' ex τῇδ' cr. C || 8—p. 87, 6. Epp. VII 83—133 reperiuntur omnia (duobus exceptis VII 131 sq.) in Diog. Laert. Vitis philosophorum servatque series Palatina ordinem Laertianum fere totum. Exstant enim epp. A. P. 83—93 apud Diog. I 34 (83), 39 (84 sq.), 62 (86), 63 (87), 73 (88), 80 (89), 85 (90 sq.), 103 (92), 120 (93); A. P. 94—105 apud Diog. II 15 (94 sq.), 46 (96), 58 (97 sq.); Diog. III 30 (99), 31 (100); Diog. IV 3 (101), 15 (102), 21 (103), 45 (104), 61 (105); A. P. 110—130 apud

84. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

A. Pl

*Ἡ ὀλίγον τόδε σῆμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανόμηκες,
τοῦ πολυφροντίστου τοῦτο Θάλητος ὄρη. M. 42^r. Pr. 250*

Diog. V 40 (110), 60 (111), 68 (112), 79 (113), 90 (114); Diog. VI 19 (115), 79 (116); Diog. VII 30 (117), 31 (118); Diog. VIII 12 (119), 36 (120), 44 (121), 45 (122), 75 (123 sq.), 78 (125), 84 (126), Diog. IX 4 (127), 16 (128), 28 (129), 56 (130); A. P. VII 133 denique est apud Diog. IX 59. Confunditur ordo Laert. una particula epigrammatum Palatinorum VII 106—109, quae epigrammata, inserta inter VII 105 (Diog. IV 61) et VII 110 (Diog. V 40), apud Laertium l. X 16 (106), V 8 (107), III 45 (108 sq.) reperiuntur. — Ex epp. Laertianis, i. e. a Diogene sive compositis sive collectis undequinquaginta, quae huc recepit Cephalas, viginti septem tantum selecta exhibet Planudea, atque duo quidem in l. I^b *εἰς φιλοσόφους* (A. P. VII 119 sq.), unum ep. in III^a c. 6 *εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους* (A. P. VII 112); cetera omnia (24) in l. III capp. *εἰς φιλοσόφους* exstant: in minore sylloge reperiuntur ex his duo epp. (A. P. 80. 100 = Pl III^b c. 26, 3. 4), in maiore vero duo et viginti, scil. III^a c. 23, 4. 5 (A. P. VII 108 sq.) et III^a c. 28, 17—36 (A. P. VII 83—85. 89—92. 99. 110. 114. 121—130). p. 58, 8 sqq. Pl^M III^a c. 28 (*εἰς φιλοσόφους*), 17 (Pl^s c. 33, 19); ap. Diog. Laert. I 34, ap. Ir. p. 99 iunctum cum ep. 84 8 *εἰς τὸν Θ.* Plⁱ Ir.

9 *τόνδε* C *τόνδ'ε* A^{ar} *τόν* D.^F | *θυλὴν* A^{ac} *θάλην* D.^F | *ἰὰς* ex *ἰὰς* cr. C *ἰας* D.^B | *θρέψας* (apostr. AC) P Pl D.^F *θρέψας* D.^F Q | *θρέψασα* *ἔδειξεν D.^B *θρέψασαν* ἔδ. D.^{Bar} 10 *ἀστρολόγων* C (*ἀστρολόγων*¹ Pl^M) *-λόγον*? (an *-λόγον*?) A^{ar} *ἀστρολόγον* D. | *πάντων* (' AC) P | *σοφίη* P D.^F *σοφίη* Pl^M *σοφία* D.^B *σοφία* D.^F V ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 18 (Pl^s c. 33, 20); ap. Diog. Laert. I 39; adnexum epigrammati 83 ap. Ir. p. 99 1 l. om. Plⁱ Ir. 2 *ἡ* CD.^{B₂} H^m *ἡ* (non *ἡ*) A^{ar} *ἡ* D.^{B₁} P. Q. H^m *ἡ* ῥ' Pl | *ὀλίγον* Pl^M A^{ac} *λιτόν* Schmidt | *τόδε* P Diog. (*τὸδ'ε* D.^{Bar} *τῶδε* D.^F) *τὸ* Pl^M I Ir. *γε* *τὸ* Pl^s | *σῆμα* P Pl Diog. (sed *η* in lit. D.^F, *σῶμα* ex *σᾶμα* cr. D.^B) *σᾶμα* Br. | *τόδε* P *τόδε* D.^{B₁} *τὸ* *δὲ* D.^{B₂} Pl^M | *οὐρανόμηκες* P Pl D.^F V *οὐρανόμακες* D.^B P. Q. H^m 3 *τοῦ* (~ C) P Pl *τῶ* *δὲ* D.^B Q. F *τῶ* ** (*δὲ* del.) D.^F | *πολὺν φροντίστου* A^{ar} *πολυφροντίστου* C Pl *-τίστω* D. *-τίστα* Hübner | *τοῦ το* P *τοῦτο* D.^B *τούτω* D.^Q F. V *τοῦδε* ex *τοῦτο* cr. Pl^M *τοῦδε* Pl^E | *θάλητος* | *ὀρεῖ D.^F D^C *θαλητο* | *σόρη* D.^{Pac} | *ῶρη* C Pl *ῶρη*? A^{ac} *ορη* D.^B *ῶρεῖ* D.^Q H^m F *ῶρου* D.^V *ῶρης* Casaub. *ῶρης* Cobet *ῶρης* Roeper; doricae formae restituendae videntur, sed in ep. originis incertae scripturas Palatini ac Planudeae retinui ||

85. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον, ἥελιε Ζεῦ,
 τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἥρπασας ἐκ σταδίου.
 5 αἰνέω ὅτι μιν ἐγγὺς ἀπήγαγες· ἥ γὰρ ὁ πρέσβυς
 οὐκέθ' ὄραν ἀπὸ γῆς ἀστέρας ἠδύνατο. M 42^v

86. Εἰς εἰκόνα Σόλωνος.

Bt

Ἡ Μήδων ἄδικον παύσας ὕβριν ἤδε Σόλωνα
 τόνδε τεκνοῖ Σαλαμῖς θεσμοθέτην ἱερόν. Pr. 242

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 19 (Pl^s c. 33, 21); apud Diog. L. I 39, ap. Ir. p. 99 1 om. P Pl; auctorem ep. se profitetur Diog. l. c.: ἔστι καὶ παρ' ἡμῶν (D^{F.P.2}, ἡμῶν D.^{P.1.B.Q}) εἰς αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐπιγραμμάτων ἢ παμμέτρῳ τόδε τὸ ἐπίγραμμα
 2 l. om. Pl^I Ir. | αὐτῷ A; οτι εν θεάτρῳ τέθνηκε θαλῆς add. ad v. 2 sq. L 3 γυμνικόν (' C γυμνικόν A^{ar}) ποτ' P γυμνικόν (νμ alio atram. refecit, νικόν in eraso νικῶν? scr.) ποτ' Pl^M γυμνικόν * ποτ' ἀγ. D.^{B.2} γυμνικὸν ἀπο ταγῶνα D.^{B.1} γυμνικὸν αὖ ποτ' D.^{P.Q.H} (αὖ superscr. D.^{F.2}) Pl^E; γυμν. ἄν ποτ' (ut ἀνὰ ἀγῶνα iungatur) Reiske; γ. ὕστατ' olim ci. | θεώμενον (ω refecit C) P | ἥελιε (spir. C accent. AC) P idem Pl D.^{P.B.Q.H.F} Ἠλεῖε Pl^E (cf. Orph. Hymn. 8, 13; Callim. fr. 99) | ξενὸς D.^{Bac} ξένος D.^H 4 θαλῆν· C θαλῆ? A^{ac} θαλ* ἦν¹ D.^{B.2} θαλλ* ἦν¹ D.^{B.1} | ἥρπ. A^{ac} | σταδίου P Pl σταδίων D. (facit tamen D.^F cum P Pl) 5 ὅτι P^{ac} ὅτι D.^B | μιν ex μην cr. D.^{B.2} ὑψός? ἢ A^{ac} ἢ CD.^{P.Q.F.B.1} ἢ Pl D.^{B.2} 6 οὐκ ἔθ' D.^F Pl^E (ex οὐκέθ' cr.) Pl^M (οὐκ ἔθορᾶν D.^H) | ἀπογῆς A^{ac} | γῆς D.^{B.2} τῆς D.^{B.1} | ἀστέρας D.^{B.1} || 7 sqq. bis exstat ep. in P: scripsit A p. 220, B p. 458 (post IX 595); apud Diog. L. I 62, ap. Ir. p. 99 (post VII 87), Arsen. Viol. 28, 76 (ad Apostol. VIII 57^b L.)

7 εἰς σολωνα A εἰς εἰκ⁹ σόλωνος in textu B (ἐπὶ δὲ τῆς εἰκό-
 νος αὐτῷ ἐπιγέγραπται τόδε D.): cf. Pr. p. 197, Weisssh. p. 44
 8 ἢ D. ἢ B τὴν A | Μήδων om. A | noli rep. δηίων s. ἀδινῶν | παύ-
 σας B παύσασα* C παύσασαν A^{ar} παῦσας D.^{Bac} | ὕβριν ποτὲ A |
 ἤδε C ἡδε A^{ac} ἦδε B | σολώνη? D.^{Bac} 9 τόνδε¹ εἰ² ἔχει C τόνδ'
 ἔχει A^{ar} (τόνδ' ἐπέχει Jac.) τόνδε τεκνοῖ B τ. τεκνοῖ D.: cf. VII
 417, 1; IX 596, 1 | τόνδε τεκνοῖ * σαλαμῖς D.^{B.2} τον δε τέκνοισ
 ἀλαμῖς D.^{B.1} | σαλαμῖς A σαλμῖς B | θεσμοτέτην D.^B ||

87. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

τὸν Ἀθηναῖον | τὸν γράψαντα τοὺς νόμους.

L

Σῶμα μὲν ἦρε Σόλωνος ἐν ἀλλοδαπῇ Κύπριον πῦρ,

5 ὅστέ' ἔχει Σαλαμῖς, ὧν κόνις ἀστάχυνες·

ψυχὴν δ' ἄξιονες εὐθὺς ἐς οὐρανὸν ἤγαγον· εὖ γὰρ

θῆκε νόμους αὐτοῖς ἄχθεα κουφότατα.

88. <ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'.

Εἰς Χίλωνα.

A

10 Φωσφόρε, σοί, Πολύδευκες, ἔχω χάριν, οὐνεκεν υἱὸς

Χίλωνος πυγμῇ χλωρὸν ἔλεν κότινον.

1 sqq. ap. Diog. L. I 63, ap. Ir. p. 99 (ante VII 86) 1 nom. auct. om. P; cf. Diog. l. c.: ἔστι δὲ καὶ ἡμέτερον ἐπίγραμμα ἐν τῇ προειρημένῃ παμμέτρῳ, ἐνθα καὶ περὶ πάντων τῶν τελευτησάντων ἐλλογίμων διελλεγμαι παντὶ μέτρῳ καὶ ὁυθμῶ, ἐπιγράμμασι καὶ μέλεσιν, ἔχον οὕτως· (sequitur ep.) 1—2 Εἰς

Σόλωνα Διογένους Ir. 2 αὖ A 3 verba τον αθηναῖον τον

γράψαντ' τ' νομ' add. L 4 ἦρε, σόλ. (circ. AC, non ἦιρε; virgulam C) P | ἦρε D. (ἦρε D.^B) ἦθε Polak (σῶμά γ' ἔπρησε FG. Schmidt);

ἦψε? | ἐναλλοδαπῇ A ἐν ἀλλοδαπῇ C | ἀλλοδαπῇ D.^B | κύπρι * (o superscr. A ipse, hic pro ον, alibi pro ος; κύπριν A^{ar}) P 5 ὅστέα (C ὀστέα A^{ac}, acutum AC) δ' P ὀστέα δ' D. ὀστέ' (ἔχει et ὀστέα δ' ἡ Σ.) Jac. ὀστέα δ' Cobet | ἔχει (C) PD. | σαλαμῖς ὧν D.^{B2} σαλαμίνων? D.^{B1} | ἀστάχυνες D.^{B2} ἀσταχύων? D.^{B1} 6 (ἔξιονες D.^Q) | εὖ (rest. C) γὰρ (C γάρ A) P ἢ γὰρ et ἐν γὰρ Jac.

7 θῆκε, νόμοις C (D.) θῆκε νόμοις A^{ar} (quod vix licet interpretari: 'legum ope civibus onera levavit') | αὐ τοῖς (spir. et circ. AC, αὖ? A^{ac}) P αὐτοῖς D. ἀστοῖς Casaub. | ἔχθεα D.^Q ἄχθεα et ἔ supra ἄ D.^H | κουφότατα D.^{B2} κουφώτ. D.^{B1} κουφότητα cum α supra η D.^H | ep. olim in duo discerptum erat in P, ubi clausula erasa est in fine vs. alterius || 8 sqq. Diog. I 73

8 ἔστι δὲ καὶ εἰς τοῦτον ἐπίγραμμα ἡμῶν D.; nom. auctoris om. P

10 φωσφόρες οἱ D.^B | πολύδευκες P^{po} πολυδευκέες (σ factum ex ε?) A^{ar} | οὐνεκεν A^{ac} οὐνεκα D.^{B1} οὐνεκα D.^Q οὐνεκεν D.^{B2} (D.^{P.H}) 11 χείλωνος Diog. χίλωνος P (non est signum syllabae productae supra χι, sed lineola ducta infra φως, quali μίλητος p. 58, 2, τῆς 65, 5, subinde prima epigrammatis aut versus vox insignita reperitur in P) | πυγμῇ D.^B | ἔλεν (ἔ ex α cr.) P ἔλεν D.^{Bac}

εἰ δ' ὁ πατήρ στεφανοῦχον ἰδὼν <τέκνον> ἤμυσεν ἡσθεῖς,
οὐ νεμεσητόν· ἐμοὶ τοῖος ἴτω θάνατος.

89. <ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.>

D

Εἰς Πιπτακόν.

A. Pl

5 Ξεῖνος Ἀταρνείτης τις ἀνείρετο Πιπτακόν οὕτω,
τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑρράδιον·
ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος· ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ,

1 πῆρ D.^B | τέκνον add. D., om. P | ἤμυσας D.¹¹ ἡμίον D.^Q (D.¹¹ in m.) | ἡσθεῖς C ἡσθεῖς A ἡσθεῖς? D.^{Bac} 2 οὐ ν₁εμ. D.^{B2} οὐκ νεμ.? D.^{B1} | νεμεσητόν ἐμοί A νεμεσητόν· ἐμοὶ C || 3 sqq. Pl^M III^a c. 28, 20 (Pl^s c. 33, 22); ap. Diog. L. I 80; Arsen. Viol. 49, 54 (ad Apostol. p. 675 L.; cf. schol. Aesch. ad Prom. 887 sqq.); ap. lr. 99 3 om. PPl, Callimacho tribuit D. I 79: τὸν δ' οὖν σοφὸν (sc. Pittacum) λέγεται ποτε νεανίσκῳ συμβουλευομένῳ περὶ γάμου ταῦτα εἰπεῖν, ἃ φησι Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι. Ep. a Callimacho abiudicat Jac. 4 post πιπτακό in P erasa sunt verba unius lineolae marg., dein iuxta v. 3—6 adnotavit L^m:

τοῦ διογένους ὁ λαερ|τίου λέγει ἐν (C) τοῖς|τῶν φιλοσοφῶν|βίοις ὡς ἴδιον, quibus adiunxit C^m: πλην πάντα διογέ|νους εἰσὶν τοῦ τῶν|φιλοσόφων βίους|ἀναγραψαμεν¹ον¹; in nova p. ad v. 10 sqq. scr. L^m^e: τοῦ ἀλκαῖος ἐποί|ησεν εἰς πιπτακόν|τον μιτυληναῖον (η corr. ex ι), tum spatio intermisso (ad v. 13 sq.):

οτι πιπτακος ευμή|χανος ην στρατιῳ⁷ διὸ καὶ⁷ προστινα αθη-
ναῖον|εμονομάχησεν 5 ἀταρνείτης D.^{Bac} | τίς, P | ἀνείρετο P,
(ex ἀνήρετο cr.) Pl^M, Pl^{a.s} ἀνήρετο D. (etiam D.^B, ubi ἡ tamen
in fine lin. prope evanuit) Pl¹ | (οὕτως D. edd., non codd. prae-
stantiores) 6 τὸν om. A, add. ultra lin. C | μιτυληναῖον
D.^B Μυτιλ. Boiss. | ὑρράδιον, C (cum C concinunt Pl D.) ὑρ-
ράδιον A^{ar} Ὑρράδιον Ahrens et Schneid. (cf. Suid. s. Ὑρρα,
Herod. II 858, 29 L., Uhlig ad Dion. Thr. p. 26, 2; Ὑρράδεω
Visconti) 7—p. 63, 2 s. v. ἄττα Suid. 7 ἄττα D.^B S.^V |
γέρον corr. ex γέρων? P | δοιός C δάιος (?) A^{ac} δοιός D.^{Bac} |
καλεῖ D.^B | ἡμίον (ι₁ in eraso η?) D.^{Bpr} | μενδῆ A^{ac}
8 πλούτῳ D.^B S.^V | γενεῇ A γενεῇ C γενέη D.^{B ar} γενεῇ (alterum
ε corr. ex η) Pl^M γένει S.^{A.V.B.C.E} | κατεμέ P

ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λώιον; εἰ δ' ἄγε, σύμ μοι 5
βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.'

εἶπεν. ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὄπλον, αἰείρας·

Ἕνιδε, κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος· —

οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
P221 ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ — 10

ῥαῖνον ἔρχεο' φησί 'μετ' ἵχνια.' χῶ μὲν ἐπέστη
πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον· 'Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.'

ταῦτ' αἶων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου

10 δρᾶξασθαι, παίδων κληδὸνα συνθέμενος.

τὴν δ' ὀλίγην ὥς κεῖνος ἐς οἰκίον ἤγετο νύμφην, 15

οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. M 42^v

1 ἑτέρη A^{ac} | τί D.^{B2} τῇ? D.^{B1} | λώιον D.^B λώιον S.^v |
εἶδ' Pl^m | σύμ μοι A^{ac} in σύμ μοι mut. C, cum C faciunt Suid.
D.^{P.Q}; συν μοι D.^B μοι σὺ Pl 2 εἰς ὑμέναιον D.^B 3 εἰπέ* D.^{B2}
(εἶπεν? D.^{B1}) | ὁ δὲ D.^{Pac.Q} | σκίπωνα C^{pc} (D.^{Pac.Q.H}) σκίπωνα A^{ac} Pl
D.^{Ppc} σκέπτωνα (ex -ονα cr.) D.^B σκίμπωνα Arsen. | ὄπλον A^{ac}
4 ἡνίδε C ἡν ἴδε? A^{ar} ἡνὶ δὲ Pl^m ἡνίδε D.^{P.Q.H} | ἡν * δ' ἐκείνοισ
οἱ D.^{B2} ἡν ἰδ' ἐκ. οἱ D.^{B1} (ἡνίδ' ἐκείνοι D. edd.) | κεῖνοι (οἱ in
er. α s. η C qui acc. restit.) P κεῖνοι Pl^m D.^{P.Q.H} | σοὶ D.^{P.Q} τοι
Wil. (duce Schneidero) 5—6 s. v. βέμβηξ Suid. 5 οἱ δ' ἄρ'?
A^{ac} οἱ δ' ἄρ C D.^B οἱ δ' ἄρ Pl^m οἱ δ' ἄρ S.^v οἱ δ' ἄρ D.^{Pac} οἱ
δ' ἄρ D.^Q | ὑπο A^{ac} ὑπο D.^B | πληγῇσι (γη corr. ex σι) Pl^m S.^v
πληγῇσι D.^{B2} πληγῇσ D.^{B1} | βέμβικας C βέμβεκας A^{ar} βέμ-
βηκας Suid. βέμβικας (et in m. ∴ ζητ.) D.^P (μέμβικας D.^{P2}) βέμ-
βεικας D.^{B2} (βέβηκας D.^{B1}) | ἔχοντες (o ex oo corr.) P, ὀχοῦντες s.
ἐλῶντες? 6 εὐρείῃ C εὐρείην A^{ar} εὐρεῖν D.^B εὐρείῃ S.^v | ἐνι A^{ac}
ἐνι S.^v | τριόδῳ D.^B S.^v 7 φησί* D.^{B2} φησὶν D.^{B1} φῆσε Schneid.

μετ' ἵχνια, χ' ὥμην C μετ' ἵχνεσι χ' ὥμην? A^{ac} μετ' ἵχνια ὥμην D.^B |
ἐφ' ἔστη* C ἐφ' ἔστην A^{ar} ἐφ' ἔστη D.^{B.Q} ἐπέστη (π in lit. man. 2)
D.^P Pl 8 οἷδ' Pl^m | τὴν supra τὸν (A) scr. C; cf. Suid. s. χρήματα
et II 2, 1110, Plut. mor. 13 F | ἔλα C ἔλα* D.^{B2} ἔλαι A^{ar}? D.^{B1}
9 αἶων D.^B ἀκούων Arsen. | ξένος D.^H | ἐφείσατο D.^H ἐφῆσατο
D.^{Pac} | μέζονος D.^{P.Q} 10 δρᾶξασθαι (ι add. C, erasus acc. supra

alterum α, δρᾶξάσθω? A^{ar}) P | κληδὸνα P D.^{B.P.Q.H} κληδὸν' Pl^m
κληδόνι Pl^{ac} κληδόνι Pl^s (φήμη superscr. sch.^B) | συνθέμενος (ι in
er. ι s. ο A) P 11 δ' ὀλίγην? A^{ac}; δ' οἱ ἴσην FG. Schmidt, δ' ὀμα-
λήν? | ὥς D.^B | ἐκεῖνος D.^H | κ. ἐσοῖκον ἐπήγετο (A ἐπ' ἤγετο C) P;

90. Εἰς Βίαντα.

A. Pl

Κλεινοῖς ἐν δαπέδοισι Πριήνης φύντα καλύπτει

ἥδε Βίαντα πέτρη, κόσμον Ἰωσι μέγαν. M 42^v. Pr. 245

91. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

5

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Τῇδε Βίαντα κέκευθα, τὸν ἀτρέμας ἤγαγεν Ἑρμῆς

εἰς Αἶδην πολιῷ γήραϊ νιφόμενον.

εἶπε γάρ, εἶπε δίκην ἐτάρου τινός· εἴτ' ἀποκλινθεῖς

παιδὸς ἐς ἀγκαλίδας μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον. M 42^v

10

92. <ΤΟΥ ΑἴΤΟΥ.>

Εἰς Ἀνάχαρσιν | τὸν Σκυθην.

A

Ἐς Σκυθίην Ἀνάχαρσις ὅτ' ἤλυθε πολλὰ μογήσας,

πάντας ἔπειθε βιοῦν ἥθεσιν ἑλλαδικοῖς.

κεῖνός ἐπήγετο Pl^M qui verba omissa x εἰσοῖκ'ον¹ in fine vs. superscr. | ἐς οἰκίον (οἰκειῖαν D.^B, οἰκίων D.^H in t., οἰκίαν D.^H m.) ἤγετο D., ἐς οἶκον ὅν ἤγετο Schneider, ἐς οἶκον ἀπήγετο Br. (ἀνήγετο Hemsterh.) p. 63, 12 οὕτω? A^{ac} | σύγ' ἰών. C (Pl) σύγ' ἰών A^{ac} γράφεται καὶ σὺ δ' ἰών sch.^w σὺ Δίῳ D. (σὺ δίων? D.^B ac), σύγ' Ἰῶν Schn. | κατὰ PD.^B | σαντὸν (spir. supra α del. ut v. 12) D.^P |

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 21 (Pl^s c. 33, 23); ap. Diog. L. I 85, ap. Ir. p. 99 (post ep. apud Diog. L. I 79, Preg. 244); num. 6' ad-
pinx. C 2 κλεινοῖς P Pl D.^B Ir. κλεινῆς D. praeter D.^B | δαπέδοισι.
πρηήνης P (cr. Pl D.) | φύντα P | καλύπτ' D.^B ac 3 ἥδ' D.^B |
πέτρα D. πάτρη Schneidew. | μέγα*ν P || 4 sq. Pl III^a c. 28, 22
(Pl^s c. 33, 24); ap. Diog. L. I 85, Arsen. Viol. XII 98, Ir. p. 99

4 ep. sibi vindicat Diog. (eidem trib. Arsen.), nom. auctoris
om. P Pl^M Ir. (add. Pl^s) 5 l. om. Pl^I Ir. | L add. haec: οτι
δεινὸς ἦν εἰπεῖν δίκην βίαντος (cf. Diog. L. I 84, Suid. s. Βίαν-
τος Πριηνέως δίκη, Apostol. IV 92, p. 329 L.); Ἰππώναξ· δικά-
ζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσων not. sch.^B (cf. Hipp. 79 B.⁴)

6 τῇδε PD.^B τῇ δὲ D.^P q τήνδε D.^H τῇδε Pl^M | κέκευθα P Pl D.^P q
(κεκεύθ' D.^B) κέκευθε D. edd. | ἀτρέμας C (ἀτρόμας? A^{ar})

7 ἐς PD.^H | αἶδην ('C) P αἶδην ('man. 2) D.^B | νιφόμενον P νει-
φόμενον D.^B νειφ. ex νιφ. corr. D.^P 8 εὔτε γάρ Reiske (ego
olim γάρ ἄρτι, at cf. 129, 1) | ἐτάρου τινός. C τινός ἐτάρου A^{ar} |
ἐτέρου D.^B Arsen. | εἴτ' ('C) P | εἴταποκλινθεῖς D.^B ac | ἀπόκλ. C

9 ἐς ex εἰ cr. D.^B 10 sqq. Pl III^a c. 28, 23 (Pl^s c. 33, 25);

τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντα
πτηνὸς ἐς ἀθανάτους ἤρπασεν ὦκα δόναξ. M 42^v

93. Εἰς Φερεκύδην, A
τὸν | Σύριον φιλόσοφον. L

5 Τῆς σοφίης πάσης ἐν ἐμοὶ τέλος· ἦν δέ τι πλεῖον,
Πυθαγόρῃ τῷ 'μῶ λέγε ταῦθ', ὅτι πρῶτος ἀπάντων
ἔστιν ἄν' Ἑλλάδα γῆν. οὐ ψεύδομαι ὦδ' ἀγορεύων. Pr. 251

94. Εἰς Ἀναξαγόραν, | τὸν Κλαζομένιον. A, L

Ἐνθάδε πλεῖστον ἀληθείας ἐπὶ τέρμα περήσας
10 οὐρανίου κόσμου κεῖται Ἀναξαγόρας. Pr. 252

ap. Diog. I 103, ap. Ir. p. 100 (post VII 620) p. 64, 10—11
ep. auctorem se profitetur D.; εἰς Ἀνάχαρσιν Διογένους Ir.

10 om. PPl^m (add. Pl^s) 11 ἀνάχαρσι A | τὸν Σκ. om. Pl

12 ἐσκυθήν D.^B εἰς Σκ. Ir. (cf. 92, 1; 97, 1. 2; 105, 3; 106, 1;
123, 3) | ἀνάχαρσι C ἀνάχαρσιν A^{ar} | ὅτ' D.^B | πλανηθεὶς D.

13 ἐπεισθε D.^B | ἑλληνικοῖς D.^B | ἑλλαδικοῖς ἔθεσιν Reiske

1 sq. s. v. ἄκραντον Suid. 1 τονδέτι A^{ac} τόν δ' ἔτι Pl^m

τόνδ' ἔτι Pl^l.^a τον δ' ἔτι D.^B | ἐπὶ D.^H.^q ἔτι post corr. D.^P ἄκραν*τον

(ν corr. ex ν, erasit ν? C, ἀκρανντον? A^{ar}) P | ἐνι A^{ac} | στομά-

τεσσιν D.^B.^{pc} (-συν? D.^B.^{ac}) 2 πτηνο*ς C πτηνούς A^{ar} | ἤρ-

πασεν A^{ac} ἤρπασεν CPls. ἤρπ. D.^B ἤρπασας D.^P.^q ἤρπασας D.^H ||

3 sqq. ap. Diog. L. I 120: φησὶ δὲ Δοῦρις ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν

ὥρων ἐπιγεγράφθαι αὐτῷ τὸ ἐπίγραμμα τόδε (cf. Weissk. p. 48);

ep. est ap. Ir. p. 100 (ubi ep. 'tetrastichon' perperam ad Diog.

refertur; philosopho ipsi trib. Goettling) 3 φερεκύν A; erasae

sunt litterae (librarii ad ep. seq. aberrantis) εἰς ἀνα 4 φι-

λόσοφ^o L 5 τῆς A | σοφίας D.^F | ἐνεμοὶ A | ἦν C ἦν

D.^B A^{ac}? | δέτι PD. δ' ἔτι Menagius | πλεῖον (~ AC) PD.^P ex

πλοῖον? cr. D.^B πλεῖστον D.^F πᾶσχω Cobet; non post πλεῖον,

sed post τῶμ^ω distinxit C (Br. Jac.) 6 πυθαγόρῃ A (D.^B), i

add. C | τῷ μῶ A τῷ μῶι C τῶμω D.^B | λέγετ' αἰ^l D.^V; νέμε? |

ταυθότι D.^B | ὅτι A^{ac} | ἀπαντ' ὧν^l D.^B 7 ἔστιν PD.^B ἔστιν

D.^P.^q.^H ἔσται Bgk | ἔσ A ἄν superscr. C ἄν' D. (ανελλάδα D.^B) |

ὦδ' (τ rest. C) P (ωδ' D.^B) || 8 sqq. ap. Diog. II 15 (qui ep.

a Lampsacenis philosophi sepulcro inscriptum fuisse tradit),

Aelian. V. H. VIII 19, ap. Ir. p. 101 8 τον κλαζομένι^o add.

L, om. Ir. 9 ἐνθάδ' ὁ Ael. | ἄλ. πλεῖστον ποτὶ? (cf. Pind.

95. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.

L

Εἰς τὸν αὐτὸν | Ἀναξαγόραν.

A, L

Ἡέλιον πυρόεντα μύδρον ποτὲ φάσκεν ὑπάρχειν
καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλεν Ἀναξαγόρας.

5 ἀλλ' ὁ φίλος Περικλῆς μὲν ἐρύσατο τοῦτον· ὁ δ' αὐτὸν
ἐξάγαγεν βιότου μαλθακίῃ σοφίῃς.

96. <ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.>

Εἰς Σωκράτην, | τὸν Ἀθηναῖον, | υἱὸν Σωφρονίσκου. A, L

Πινέ νυν ἐν Διὸς ὦν, ὦ Σώκρατες. ἦ σε γὰρ ὄντως
10 καὶ σοφὸν εἶπε θεός, καὶ θεὸν ἡ σοφίῃ.
πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κώνειον ἀπλῶς σὺ ἐδέξω,
αὐτοὶ δ' ἐξέπιον τοῦτο τεῶ στόματι.

Isthm. II 41) | πλειῖστον Ir. ἐπὶ (C) τέρματα P ἐπίτερμα D.^B
p. 65, 10 κόσμον, C κόσμον A^{ar} | ἀνεξαγόρας D.^q ||

1 sqq. apud Diog. II 15, Ir. p. 100; totum fere ep. servavit Suid.: prius distich. s. v. μύδρος, alterum (verbis ἀλλ' — τοῦτον exceptis) s. μαλθακόν 1—2 l. praemittit P; ἄλλο

Διογένους Ir. 1 λαεῖ L; auctorem ep. se prodit Diog. l. c.

2 ἀναξαγόραν add. L 3 ἡέλιον A^{ac}D.^{Bac} | πυροεντάμυδρον D.^B | ποτὲ φάσκεν S.D. (φάσκε*ν D.^{Bpc} φάσκειν D.^{Bac}); ποτὲ φάσκειν scripserat A, accentus primo iterat C, deinde pristinam scripturam mut. in πότε φάσκειν (ι tollere omittens), unde cumlati videntur hoc loco accentus (cf. 108, 1; 118, 3) 4 δια

P S.^v | μέλλων D.^{Hac} | ἀνεξαγόρας D.^q 5 ἄλλοφίλος A^{ac} ἄλλοφυλος D.^B | ἐρύσατο D.^{B.P.Q.v} | ἐρύσαθ' ἐταῖρον et ἐρυκ' ἀκόνιτον (cf. 107, 3) tentavi, sed nihil mut. | ὁ δ' (C) P ὁ δ' S.^v | αὐτὸν A^{ar}D.^{H.Q.v} αὐτὸν CD.^{Bpc} S.^v αὐτον D.^P ἐξ αὐτῶν S.^A

6 ἐξάγαγε D.^HS.^v ἐξήγαγεν D.^v | μαλθακίῃ A^{ac}D.^BS.^v || 7 sqq. Diog. L. II 46; ap. Ir. p. 101 7—8 εἰς τὸν αὐτὸν (post A. P. VII 629) Διογένους Λαερτίου Ir. 7 ep. auctorem se dicit Diog.

8 τον αθ. υἱὸν add. L [σωφρονίσκου] C (vox erasa desiit in -ος, sed non erat σώφρονος) 9 πῖνε (~ AC, * ab initio vs. et in m.^o C) P πίνε D.^P πείνε D.^B | νῦν (circ. manifestiorem redd. C) PD.^{B.P} | ἐν διὸς (C, idem signum * m.^o repetit) P | ὦν P, ὦν om. in t., add. m. D.^H | ὄντως in t. D.^H 10 καὶ θεὸν P καὶ θεῶν D.^B καὶ θεός D.^{Ppc} (καὶ θ***ν ante corr. D.^P; θεός alio atr. del. D.^H om. D.^q) | σοφίῃ D. σοφία P 11 sq. s. v.

97. <ΤΟῦ ΑῦΤΟῦ.>

Εἰς Ξενοφῶντα, | τὸν Ἀθηναῖον, | τὸν Γρύλλον. A, L

Οὐ μόνον ἐς Πέρσας ἀνέβη Ξενοφῶν διὰ Κύρον,
 ἀλλ' ἀνοδὸν ζητῶν ἐς Διὸς ἦτις ἄγοι

5 παιδείης παρ' ἐῆς Ἑλληνικὰ πρᾶγματα δεῖξας

P 222 ὥς καλὸν ἢ σοφίῃ μνήσατο Σωκράτεος.

98. <ΤΟῦ ΑῦΤΟῦ.>

Εἰς τὸν αὐτὸν | Ξενοφῶντα. A | L

Εἰ καὶ σέ, Ξενοφῶν, Κραναοῦ Κέκροπός τε πολῖται

10 φεύγειν κατέγνων τοῦ φίλου χάριν Κύρου,
 ἀλλὰ Κόρινθος ἔδεκτο φιλόξενος, ἢ σὺ φιληδῶν,
 οὕτως ἀρέσκη, κεῖθι καὶ μένειν ἔγνωσ.

κόνιον (κό^ωνιον S.^v) Suid. p. 66, 11 πρὸς γὰρ Ἀθ. om. S.^v |
 κόνιον μὲν P Suid. κώνειον D. | ἀπλῶς (ἀ C ἀ A^{ac}) σὺ P Suid.
 ἀπλῶς μὲν D. ἀπλ. σύ γ' Jac. (κόνιον) παλάμαισιν FG. Schmidt;
 Korsch proponit vs. talem: πρὸς δ' ἄρ' Ἀθην. σὺ μὲν ὥς κών.
 ἐδέξω, caesuram post quartum trochaeum iniuria, puto, Dio-
 geni abrogans 12 αὐτοί δ' S.^v | ἐξέπιον A^{ac} ἐξέπιαν D.^B |
 τούτοτεῶι D.^{Bac} (τούτό γε τῶ S. edd., τούτό γ' ἐῶ Schm.) |
 τεῶ A S.^v τεῶι C S.^A τῶ S.^{B.E} ||

1 sqq. Diog. L. II 58, Ir. p. 101 (post ep., quod est in [Am-
 monii] vit. Arist. p. 399, 47 W.) 1 ep. suis adnumerat Laert.

2 εἰς ξενοφῶντα tantum Ir. | ξενοφῶν A τον αθ. τον γρ. add. L
 3 δια A | κύρον D.^B 4 ἀλλ' ἀνοδὸν A^{ac} | ζητῶν D.^{Bac} | ἦτις A^{ac}
 εἴτις D.^H 5 παιδείης (παι ex πα corr.) P | γὰρ P D., παρ'
 Reiske 'quaerens per suam Cyropaediam ascensum ad Iovem';
 Παιδείην ἀρετῆς Ἑλληνικὰ τ' ἔργματα et Παιδείης πέρας ἡδ'
 'E. πρ. ego ci. | ἐῆς A^{ac} εῆς D.^B | ἑλλανικὰ P | πρᾶγματα δεῖξας:
 accentus rest. C | δεῖξαι D.^H 6 in nova p. m.^a adnotavit C:
 ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα ἐκ τῆς παμμέτρον ἐξελέγησαν λαερτίου
 διογεν' οὐς (erasa est clausula ante verba haec, quae postea
 accesserunt:) ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἐπιγραφομένης. βίων φιλοσό-
 φων | σωκράτεω P σωκράτ. εος, D.^{Bpc} || 7 sqq. Diog. L. II 58,
 ap. Ir. p. 101 7 ep. sibi vindicat Diog. 8 ξεν. add. L |
 ἄλλο (post VII 97) Ir. 9 καί σε (' C) P καὶ σὲ D.^B | κέ-
 κροπός (accentus C) P | cf. 130, 3 10 φευγέμεναι (' C) P

99. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

L

Εἰς Δίωνα τὸν | Συρακούσιον.

A, Pl

Δάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶ

Μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ τότε γεινομέναις·

5 σοὶ δέ, Δίων, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων

δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἔξέχεαν.

κεῖσαι δ' εὐρυχώρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἄστοῖς,

5

ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίον.

M 42^v. Pr. 235

(Jac., cui versus asynartetis archilochius vid.), φεύγειν D. | κατέγγων P idem sed cum litteris ἐπέ super κατέ scriptis D.^H | κατέγγων D.^P ἐπέγγων D.^{B.Q}; κατέγγον? | φίλου χάριν P: v ante χ scr. ipse A, accent. supra ι AC p. 67, 11 sq. s. v. φιληδῶν S.₁, ἥ σύ — ἔγνωσ s. ἥ νομίζεται S.₂ 11 ἥι (AC) P ἥ S.₁ ἥ S.₂ D.^B | φιληδόν A^{ac} φιληδῶν C (qui signum bis in m.^o repet.) φιληδῶν D.S. (sed φιλήδων D.^B et φιληδῶ ante corr. S.₁) 12 ab initio vs. ἱαμβος scr. C, ante ἱαμβ. idem voc. vid. erasum | ἀρέσκη D.^B ἀρέση S.₂ | κεῖθι om. S.₂ κίθι D.^B; ante κεῖθι distinxit C; verba οὕτως ἀρέσκη si integra sunt, parenthetice dicuntur (nam iure C κεῖθι cum μένειν quam cum ἀρέσκη iungere maluit) | ἄστοῖς ἀρέσκεις ὥστ' ἐκεῖ μένειν FG. Schmidt | μένειν C μένων A^{ar} ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 24 (Pl^s c. 33, 26); Diog. L. III 30; ap. Ir. p. 104 (post VII 217), in cod. Vind. 311 (V.) 1 sq. lemma praemittunt A Pl^M 1 nomen auctoris om. A Ir. | Πλάτωνος Pl φιλοσοφ add. L; Platoni trib. Diog., abiudicant Wernicke, Bergk

2 εἰς Δίωνα Ir. 3 sq. s. v. γειναμέναις Suid. 3 μὲν P Pl D.S. μὴν Jac. μὲν θ' Wernicke σοὶ θ' (om. τε ante καὶ) Hartung, δάκρυ' ἄδην Bergk; δακρυόενθ' ? | ἐκάβῃ A^{ac} ἐκάβῃ S.^v | Ἰλιάδεσι D.^H | γυναιξὶ CS. Pl -ξί A -ξιν D.^B (γυνεξὶ D.^Q) 4 cf. Od. δ 207 | ἐπεκλώσαντο Suid. | δὴ τότε (AC) PS. δὴ ποτε D. Pl | γειναμέναις VS.^v γινομέναις D.^B 5 sq. adnotavit Lm^e: οὗτος ο Δίων ἐτ' αἰ' ῥος | ἡν πλάτωνος ἔ | μεγάλου 5 σοὶ δε A^{ac} | ῥέξαντι (non ῥέξοντι) D.^{B.P.Q.H} | καλὸν (καλ' Pl^M) — ἔργον Pl |

ἔργων (ων corr. factum, ο superscr. man. 2) D.^P 6 εὐροίας Herw. | post ἔξέχεαν finiti ep. signum :~ alio atram. adpictum in Pl^M 7 sq. affert Apul. apol. c. 12 7 εὐρυχώρῳ** πατρίδι (erasae litt. ἐν) D.^B | ἐνὶ (Pl^E) ex εἰν cr. Pl^M; νῦν FG. Schm. | πατρίδι Pl^M | ἄστοῖς (circ. AC) PD. (sed ἄστος D. cod. Monac.)

8 ὦ D.^{Bac} | ὦ ἐμὸν A^{ac} ||

100. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

A, Pl

Εἰς Ἀλεξιν καὶ | Φαῖδρον.

A

Νῦν ὅτε μηδέν, Ἀλεξίς, ὅσον μόνον εἶφ, ὅτι καλός,
ὥπται καὶ πάντῃ πᾶσι περιβλέπεται.

5 θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἴτ' ἀνιήσεις
ὑστερον; οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

M 96^v

101. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς Σπένσιππον, τὸν φιλόσοφον.

A, L

Ἀλλ' εἰ μὴ Σπένσιππον ἐμάνθανον ὥδε θανεῖσθαι,
10 οὐκ ἂν ἔπεισέ με τις τόδε λέξαι,

1 sqq. Pl^M III^b c. 26 (εἰς φιλοσόφους), 4 (Pl^{1.2} c. 32, 43; Pl^s c. 33, 44); Diog. L. III 31; Apul. apol. 10; ap. Ir. p. 103 (inter VII 670 et VII 134) 1 sq. lemma nomini auctoris praeponit A, om. Pl 1 Platoni (praeter PPl) tribuunt Diog. Apul.; dubitat de auctore Bergk; poetam Dioscorides (V 55, 7) non imitari, sed illum ducere vid. imitatore (cf. Cram. An. Par. IV 287, 15) | πλάτων⁹ A 2 εἰσάλλ. A, οὔτοι (o prius corr. ex ε) εἰσὶν οἱ βε|βηλοῦντες τὸν | πλάτωνος βίον add. L; amatorium ep. esse, non sepulcrale vidit Huet 3 sq. post ὥπται, non post καλὸς interpungunt PPl^M (Reiske); apodosin ab ὥπται ordiri vult Bgk; ὅτε μηδέν Ἀλ. iungunt Huet, Reiske (qui idem ὁ τὸ μ. proponit); verba malis collocata ita: νῦν ὅτε μηδέν, ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλὸς Ἀλεξίς, si reddere placet cum Bergkio: 'nunc, ubi nihil dixi, nisi pulcher est Al.' (cf. etiam Wilamow. Phil. Unters. I 222) 3 νὺνότε A^{ac} | ἄλεξις. (punctum C) P Ἀλεξιν Bgk | ὅσον (C) P (ὁ σὸς Reiske, ὅθ' ἐν Diels) | εἶφ' A^{ac} D.^B εἶφ' CPl^M (pro εἶπα recte accepit Huet, cf. XII 169; εἶφ' i. e. εἰπέ Jac., 'mi anime dic' Reiske) | ὅτι A^{ac} | καλὸς C καλόν A^{ar} D.^q καλῶς D.^{hac} 4 ὥπται (rest. C) PPlD. (ὥπαι in t., sed in m. corr. D.^h) ὥπαι Apul.^f ὥπαι Stephan.; ὀπτᾶ (cf. Theocr. 23, 34)? | πάντῃ P πάντῃ D.^{p.b} Pl^M παντὶ D.^q | πᾶσι περιβλέπεται CPl παῖ περικλέπεται A^{ac} πᾶς (πάς D.^{bac}) τις ἐπιστρέφεται D. Apul. vulg. (cum C congruit Apul.^f); πᾶσιν ἐπιστρέφεται Scaliger 5 cf. V 46, 5 | κυσὶν A κυσὶν C | post ὀστέον (ὄσ τεόν D.^{bac}) distinguit virgula, post ὑστερον signo interrogandi Grotius (singulis punctis C) | εἴτ' P^{pr} εἴτ' A^{ar} | ἀνιήσεις PPlD. (ἀνιῆς εἰς D.^B) ἀνιήσει Apul.^f (Br.) ἀνιήση Stephan. 6 cf. Propert. III 33, 2; Ov. Art. Am. I 741, Amor. III 12, 7 | οὐχούτω A^{ac} D.^B οὐχ' οὕτω CPl^M | φέδρον D.^B | ἀπωλέσαμεν; PPl^M 7 sqq. Diog. L.

ὥς ἦν οὐχὶ Πλάτωνι πρὸς αἵματος· οὐ γὰρ ἀθυμῶν
κάτθανεν ἄν διὰ τι σφόδρα μικρόν.

102. <ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.>

Εἰς Ξενοκράτην.

A

5 Χαλκῇ προσκόψας λεκάνη ποτὲ καὶ τὸ μέτωπον
πλήξας ἴαχεν ὧ σύντονον, εἴτ' ἔθανεν,
ὁ πάντα παντὶ Ξενοκράτης ἀνὴρ γεγώς.

103. <ἈΝΤΑΓΩΓΟΤ.>

Εἰς Πολέμωνα | καὶ Κράτητα, | τοὺς φιλοσόφους. A, L

10 <Μνήματι τῷδε Κράτητα θεουδέα καὶ Πολέμωνα
ἔννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,>

IV 3, ap. Ir. p. 101 p. 69, 7 suum ep. perhibet D. 8 σπεύ-
σιπ' A (εἰς Σπ. Ir.); τον φιλόσοφ² add. L; num. ρ bis (alte-
rum in er. q) huic ep., non praecedenti adpinxit C, fort. duo in

Biantem epp. (VII 90 et 91) pro uno computans, praeterea ὧ m^o

9 ἀλλεῖ A^{ao} | expectes ὧδ' ἀπολέσθαι s. ὀδυνᾶσθαι (nisi forte
mavis totum ep. sic conversum, ut ὧδε γενέσθαι et v. 3 ἄγχι pro

οὐχὶ legantur) 10 ἔπεισέ^νμε C ἔπει σέ^νμε (ex σέ^νμε cr.) A ἔπεισέ
με D. | τίς. PD.^B (acc. in lit. D.^H) | τόδε ('AC) PD.^{B.P.ac} ὁ δε D.^{q.P.ac}
ex τόδε cr. D.^H | λέξας Casaub. | ὅς ἦν ('rest. C) in fine versus se-
cundi P ὡς ἦν D.^{B.q} ὡς εἶναι cum superscripto ἦν D.^H; ἦν primo
om., post add. in D.^P (ὡς ἄρ' ἦν ὅς Stephan.); tetrametrum
versum esse vidit Jac., qui verba ὡς ἦν sequenti versui tribuit

1 ab οὐχὶ ('C) incipit versus in P | πλάτωνι_πρὸς ('C, _π in er. os? C) P | αἵματι_ος C αἷμα_{τι}ς A^{ar} | οὐ D. ὅς P
2 κατ_πθανεν (καὶ? κακὰ? ante ras.) D.^B | ἄν διὰ τι CD.^{B.P.q}
(sic, vocem ἀλλὰ nec post ἄν nec ante hi codd. exhibent) ἄν
διατί A^{ar} || 3 sqq. Diog. L. IV 15 3 φαμέν δὲ καὶ εἰς

τοῦτον οὕτως· Diog. 4 post ξενοκρά^τ (A) add. ὁμοίως L;
infra erasus est num. ρ 5 χαλκῇ A χαλκῇι C χαλκή D.^B |

προσκόψας D.^{B.P.q.H} (προσπταίσας D. edd.): cf. 118, 3 | λεκάνη A
ι add. C 6 ἰάχεν P ἴαχεν D. (verbum in t. om., restituit in
m. D.^H) ὧ ἴαχ' Jac. | ὧ D.^{P.ac} ὧ D.^{P.ac}; ὧ D.^{q.H} ὧ^σ D.^B ὡς P | εἴτ'

A εἴτ' C 7 ὁ om. P, add. D. | πάντ^{ων} (α superscr. C, qui
litt. ων lineola punctisque induxit) | πάντη D. παντὶ. C παντί
A^{ar} | γεγονώς D.^{P.q.H} || 8 sqq. Diog. L. IV 21; ap. Ir. p. 101

ἄνδρας ὁμοφροσύνη μεγαλήτορας, ὧν ἀπὸ μῦθος
 ἱερὸς ἦισσεν δαιμονίου στόματος·
 καὶ βίотος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ θεῖον ἐκόσμι 5
 αἰῶν' ἀστρέπτοις δόγμασι πειθόμενος. Pr. 14

5

104. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς Ἀρκεσίλαον.

A^t

Ἀρκεσίλαε, τί μοι, τί τοσοῦτον ἄκρητον ἀφειδῶς
 ἔσπασας, ὥστε φρενῶν ἐκτὸς ὀλισθες ἑῶν;
 οἰκτεῖρω δ' οὐ τόσσον ἐπεὶ θάνες, ἀλλ' ὅτι Μούσας
 10 ὕβρισας οὐ μετρίῃ χρησάμενος κύλικι.

p. 70, 8 Antagorae (Rhodio) ep. tribuit D.; Ἀνταγόρου Ir.

9 πολέμων A | L et τοὺς φιλ. add. et haec: ὅτι ο κρατ⁵
 εγνημ^{εν} | ἱππαρχίαν την | φιλόσοφον (clausula ante την erasa);
 εἰς Kr. καὶ Πολ. ὁμοῦ ταφέντας Ir. 10 sq. primum ep. di-
 stich. om. P; alteri adpinxit C (ab initio hexametri) signa - ※

10 τῶδε D.^B 11 ἔναπε D.^H; cf. 243, 6; 212, 1

1 ὁμοφροσύνη D.^B | ὧν ('C'?A) P | ἀπὸ A ἀπο CD. 2 ἦεισεν
 (ν C ἦεισε? A^{ac}) P ἦισε D.^{P. Q} (ν add. D.^{Pe}) [ἦϊσεν D.^{B. Pe} ηἶσεν?
 D.^{B. ac} ἦσε D.^H ἦισε D.^F ἦξεν Casaub. ἦισσεν Jac. (μῦθοι ἱεροί)
 ἦεισαν T. Faber 3 βίотος ('C) P | ἐπιθεῖον ('C) P | ἐκόσμι
 (spir. et acc. C) P 4 αἰῶν' ἀστρεπτοῖς (sic) A^{ac} in αἰῶν α. στρε-
 πτοῖς mut. C (puncto vocabula secernens); cum C faciunt D.^{P. H. F},
 αἰῶν_α τρεπτοῖς D.^{B. Pe} (ἀτρεπτ. D.^{B. ac}); αἰῶν' ἀστρέπτοις Ca-
 saub. — ἀτρέπτοις Jac. (Pr.), αἰῶνα στρυφνοῖς Fab. | σοφίας cum
 αἰῶν' iungit Pr. 'sincera vita exornabat eos ad deorum sapien-
 tiaе vitam', cum βίотος Jac. 'vita qualis philosophum decet
 ἐπεκόσμι θεῖον αὐτῶν αἰῶνα'; offendunt βίотος et αἰῶν' iuxta po-
 sitae voces (σοφίας εὐθειαν s. αἰπειαν ἐκ. οἴμην 'integra eorum
 vita philosophandi cui studebant rationem illustrabat' olim ci.)

5 sqq. Diog. L. IV 45; ap. Ir. p. 102 5 ep. sibi vindi-
 cat D. 7 sq. s. v. ἔσπασας Suid. Zonar. 7 τί μοι PD.S.
 τί μὴν Jac. | τί, τόσων C τί τοσοι? A^{ac} τόσον Suid. Zon. (τὸν S.^E)
 τί τοσοῦτον D.; τόσον οἶνον Küster, τοσοῦτον Porson (Jac.);
 τί τόσον ποτ' malim: cf. 122, 1, ubi τί τόσον, 95, 1; 102, 1, ubi
 ποτ(ε) eandem vs. sedem occupant | τί μοί ποτε τόσσον FG. Schmidt
 (τί ἡ μοι τόσσον Toup) | ἀφειδῶς P 8 ὀλισθες ἑῶν (C ἑῶν?
 A^{ac}) P ὀλίσθ_α ἑῶν (acut. in ras.) D.^P ὀλέσθαι. ὄν D.^Q ὄλ.
 ἑῶν D.^H (ὀλέσθαι ἑῶν D.^H in marg.) ὀλλεῖσθαι σε ὧν D.^{B. Pe} ὀλί-

105. <ΤΟῦ Αἴτοῦ.>

Εἰς Λακύνδην, τὸν | φιλόσοφον.

A, L

Καὶ σέο, Λακύνδην, φάτιν ἔκλυον, ὥς ἄρα καὶ σὺ

4 Βάκχον ἐλὼν Ἀίδην ποσσὶν ἔσυρες ἄκροις.

P 223 ἦ σαφεὲς ἦν· Διόνυσος ὅταν πολὺς ἐς δέμας ἔλθῃ,
λῦσε μέλη· διὸ δὴ μήτι Λυαῖος ἔφν;

106. <ΤΟῦ Αἴτοῦ.>

Εἰς Ἐπίκουρον, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

Ἐχάριτε καὶ μέμνησθε τὰ δόγματα τοῦτ' Ἐπίκουρος

10 ὕστατον εἶπε φίλοις οἷσιν ἀποφθίμενος·

σθαισεων D.^{Bac} | ἐλὼν S.^v ὅλως? an ἐλὼν (cf. 105, 2)? p. 71, 9
οἰκτείρω δ' οὐ P οἰκτείρω σ' οὐ (σ' in lit. man. rec.) D.^P οἰκτεί-
ρων κ' οὐ D.^{B.Q} οἰκτείρων σ' οὐ ex οἰκτείρωσ οὐ cr. D.^u | τόσον
D.^{Pac. Hac. Q} | ἀλλότι A.^{ac} D.^{Bac} 10 μετρίῃ χειρᾷ μένος D.^B ||

1 sqq. Diog. IV 61

1 suis adnumerat ep. Diog. 2 τον

φ. post λακύν (A) add. L; ad v. 3 in nova p. notavit L: ζτ την
ἐννοιαν τ' γράμματ', ad quae C: σαφεσ τὸ ἐπίγραμμα 3 Καὶ: malis
(sequente καὶ σὺ) Ναλ repet. ex 124, 1; at nil mutandum (cf. 130, 1) |
σέο D.^{Ppc} | εἰ καὶ σὲ ὁ λακύνδης D.^B | φάτιν (acut. ex circumflexo
corr. C; φᾶ τιν? A.^{ar}) P φάτην D.^B | ἔκλυον (ἐξ in eraso εσ
s. οσ?) P | ὡσάρα καισὺ A.^{ac} | ἄρ' ἄδην (s. ἄγαν) σὺ Jac. (ἄρ' ἀμν-
στί ego olim ci., sed nec hoc nec χανδὸν ex VII 706, 1 reponere
ausim) | καὶ σὲ Cobet 4 βάκχον D. (βάχχον D.^B), Βάκχος Cob. |
ἐλὼν. C ἐλὼν A.^{ac} | αἶδην D.^B Ἀίδην Cob. | ποσσὶν D.^{P.Q.H} ποσσὶν ex
ποσσην cr. D.^B | ἔσυρες (C) PD. ἔσυρεν Cob.; ἔκυσας? 5 ἦ D.^B C?
ἦ A ἦ D.^{P.Q} ἦ D.^u | σαφεὲς, **ἦν (C) P | ὅτ' ἂν (C) P ὅταν
D.^B | πολλοῖς D.^Q (πολὺς D.^P) | δέμας (erasa vid. litt. σ) D.^B |
ἔλθῃ AD.^B ἔλθῃ. C ἔλθοι D. codd. 6 λῦσεμέλη. C λυσιμελή
A.^{ac} | λύσε D.^{P.B} | διὸ (C) δὴ, μήτι (virgulam C) P | μητι D.^B | ἔφν
D.^u || 7 sqq. Diog. L. X 16 (in serie epp. VII 83—130 quattuor
tantum 106—109 ordinem Laertianum neglegunt), ap. Ir. p. 103

7 sq. Διογένους εἰς Ἐπίκ. Ir. 7 ep. auctorem se profitetur
Diog. 8 τον φ. add. L 9 ἐπίκουροσ, C ἐπικούρον A.^{ar}
idemque D.^B 10 ὕστερον D.^P man. rec. | εἰ πε φίλοις A.^{ac} |
οἷσιν C οἷσιν? A.^{ac} πρῶτος D.^{B.P.Q.H} | ἀποφθίμενος C ἀποφθίμ.
D.^{Bac} ἀποφθίμενος D.^Q; malim ἀπερχόμενος (cf. D. III 6; Diog.
poterat uti clausula Thessalonicensis: νεύμενος εἰς Ἀίδην IX 96, 2)

θερμὴν ἐς πύελον γὰρ ἐσήλυθε καὶ τὸν ἄκρητον
ἔσπασεν, εἴτ' αἶδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

107. <ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ.>

Εἰς Ἀριστοτέλην, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

5 Εὐρυμέδων ποτ' ἔμελλεν Ἀριστοτέλην ἀσεβείας
γράψασθαι Διοῦς μύστιδος ὦν πρόπολος,
ἀλλὰ πῶν ἀκόνιτον ὑπέκφυγε· τοῦτ' ἀκονιτεῖ
ἦν ἄρα νικῆσαι συκοφάσεις ἀδίκους.

108. <ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ.>

10

Εἰς Πλάτωνα,

A

τὸν μέγαν, | τὸν θαυμαζόμενον | παρὰ τοῖς Ἑλλησι.

L

Καὶ πῶς, εἰ μὴ Φοῖβος ἀν' Ἑλλάδα φῦσε Πλάτωνα,
ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠκέσατο;

1 sq. s. v. πύελος Suid. 1 θερμὴν PD.S. (χαλκῆν Hesych. M.) | ἐσήλυθεν PD.^{P.Q.H} ἐσήλυθε S.^V ἐπήλυθε S.^A ἐ*λύληθεν (ἐσλ.? ante ras.) D.^B | τὸν om. PS.D.^{B.P.Q.H} | ἄκρητον A^{ac}S.^V ἄκρητον P^{pc}S.^A ἄκρατον D. | fort. ἐληλούθει καὶ ἄκρ. 2 εἴτ' ? ex εἴτ' cr. C | εἴθ' αἶδην S.^A (ex εἴθ' αἶδην corr.) D.^B | ἀπεσπάσατο D.^B || 3 sqq. Diog. L. V 8, ap. Ir. p. 102; totum ep. exhibet Suid.: v. 1 sq. s. προπόλων, v. 3 s. ἀκόνιτον, v. 4 s. συκοφάσους 3 sq. Διογένους τοῦ Α. εἰς Ἀριστ. Ir. 3 inter sua ep. refert Diog. 4 ἀριστοτέλη A v fin. add. C, τον φιλ. L 5 μέλλων εὐρυμέδων. (' C ' A^{ac}) πὸτ' (C πότ' A) P Εὐρ. ποτὲ μέλλεν D.^P (ubi τὲ rest. man. 2), D.^H Ir.; ποτ' ἔμελλεν D.^B; Suid. congruit cum P | μέλλεν ἄρ' (Εὐρ.) Jac., μέλλ' οὖν s. μέλλε μὲν ego | ἀριστοτέλην C (D.) ἀριστοτέλει A^{ac} (S. edd.) ἀριστοτέλη S.^A ἀριστὸ S.^V | ἀσεβείας om. S. 6 δη*οῦς P δηιοῦς A^{ar} δηοῦς? D.^{Bac} ἡ' γουν' τῆς γῆς superscr. S.^V | ὦν? A^{ac} | πρό*πολος P πρόσπ. A^{ar} 7 ἀκόνειτον D.^B | τοῦτ' ἀκονιτῖ (spir. et × C) P -τὶ D. (sed τοῦ τ' ἀκονιτεῖ D.^B) 8 ἦν ἄρα (spir. et accentus rest. C) P | συκοφάσους P Suid. συκοφάσεις D. (ex σὺ κοφᾶς' εἰς cr. D.^B) || 9 sqq. Pl^M III^a c. 28 (Pl^s c. 33), 4; apud D. III 45, Ir. p. 101 (post VII 62) 9 ep. suum perhibet Diog.; Διογένους Ir. (Διογ. Λαερτίου Pl^s) 10—11 εἰς τὸν αὐτόν (post VII 62) Pl^M

καὶ γὰρ ὁ τοῦδε γεγώς Ἀσκληπιός ἐστιν ἰητὴρ
σώματος ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο Πλάτων. M 42^r

109. <ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A, Pl

5 Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιὸν ἡδὲ Πλάτωνα,
Τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι·
δαισάμενος δὲ γάμον πόλιν ἤλυθεν, ἣν ποθ' ἑαυτῷ
ἔκτισε καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐνιδρύσατο. M 42^r

110. <ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.>

10 Εἰς Θεόφραστον, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἔπος μερόπων τινὶ λέχθη,
δῆγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον.

p. 73, 11 τον θαυμαζόμεν' (compendio syllabae on evanido)
παρα L 12 εἰ μὴ (C) P εἰμι (sed corr. in m.) D.^H | ἄν
ελλάδα A.^{ac} ἀνέλλ. CD.^{Bpc} ἀνελλ. D.^{Bac} ἄν ἐλλ. D.^H | φῦσε C φύσε
AD.^{P.B} | πλάτωνι C πλάτωνος? A.^{ar} 13 ψυχῆς (sed corr. in
m.) D.^H | ἠέσατο (C rest. C) P

1 ἀσκληπιὸς ἐστίν (alterum acc. C) P Pl.^M (ante ἐστίν punctum
posuit C, virgulam Pl.^M); ἀσκληπίος ἐστίν D.^B | ἰητὴρ C ἰητῆρ
A.^{ac} (ἰητῆρ D.^Q ἰητῆρ D.^{Bac}; noli corr. ἐστ' ἰητῆρ aut ἐστὶ σαωτῆρ)

2 σωματων D.^{Pac.Q} σώματος cum litt. ων superscr. D.^H | ὦψυχῆς
A.^{ac} 3 sqq. Pl.^M III^a c. 28 (Pl.^s c. 33), 5; Diog. L. III 45; ap. Ir.
p. 101 iunctum cum ep. VII 108 3 τοῦ αὐτοῦ Pl.^s; ep. sibi vin-
dicat Diog. 4 l. om. Pl.^I Ir. 5 sq. cf. Olympiodori vita Pla-
tonis p. 388 W.: ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ πολυτελῶς αὐτὸν ἔθαψαν
οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπέγραψαν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ· 'τοὺς δὲ' Ἀπόλ-
λων φῦς' Ἀσκληπιὸν — σάοι 5 φοῖβος ἔφυσε (ε fin. restit. C)
βροτοῖς P Pl.^D. δύο Ἀπόλλων φῦς' Olympiodori cod. Vind. phil.
13 (Ἀπόλλων δύο φ. Menagius τοὺς δὲ' Ἀπ. φῦς' Meibomius) |
ἀσκληπιὸν (C' A) P | ἡ δὲ (C' AC) P 6 Suid. s. v. σάον | ἵνα A.^{ac} |
τόν δ' Pl.^M D.^B | σῶμα σάοι* C σωματάοις s. -οιο A.^{ar} 7 cf.
Diog. III 2 | ἤλυθεν (C) P | ἦν ποθ' A.^{ac} ἦν ποτ' C ἦν ποθ'
Pl.^M ἦν ποτε D. (ἦν π. D.^H) | ἑαυτῷ A ἑαυτῷ C (Pl) αὐτῷ D.
(αὐτῷ D.^B) 8 δαπέδῳ D.^B | ἐνιδρύσατο? A ἐνιδρύσ. C ἐνεδρά-
σατο Jac. (at cf. VI 253, 6) 9 sqq. Pl.^M III^a c. 28, 25 (Pl.^s
c. 33, 27); apud Diog. L. V 40, Ir. p. 102 9 Diog. ep. inter

δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος, ἕως ἐπόνει μὲν, ἄπηρος
ἦν δέμας, εἴτ' ἀνεθείς κάτθανε πηρομελής. M 42^v

111. <ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.>

Εἰς Στράτωνα, | τὸν φιλόσοφον. A, L

5 Λεπτὸς ἀνὴρ δέμας ἦν — εἰ μὴ προσέχης, ἀπόχρη μοι·
Στράτωνα τοῦτ' οὖν φημί γε,
Λάμψακος ὅν ποτ' ἔφυσεν· αἰὲ δὲ νόσοισι παλαίων
θνήσκει λαθὼν οὐδ' ἥσθετο.

sua refert; Διογ. Λαερτίου Pl^s p. 74, 10 εἰς Θεόφρ. APl^M Ir.;
τον φιλ. add. L 11 cf. Diog. in Alexin. ep. II 10, 1 | μεροπών
Pl^M | τίν' ('AC, apostr. C) ἐλέχθη P τινὶ λέχθη D. τίν' ἐλ. Pl^M
12 ῥήγνυσθαι: η ex ι? cr. A, γ ex ξ Pl^M | ἀνιεμένον C ἀν-
ιέμενον (potius quam ἀνιέμ.) A^{ar}: cf. Plut. Mor. 792 C (Diog.
VII 176 ep. in Cleanthem)

1 δὴ γὰρ (acc. C) P | ἕως A^{ac} | ἐπονειμέν A ἐπόνει μὲν. C | v.
Suid. s. v. Θεόφραστος | ἀπειρος S.^{v. B. E} cum η superscripto D.^{II} | δέ-
μας ἄπηρος ἦν collocat S. 2 εἴτ' ('C) P | πῇ^{εἰ}ρομελής (" supra
η et in m.^o adpinxit C idemque superscr. εἰ) || 3 sqq. ap.
Diog. V 60; num. οἱ (cf. ad VII 101) adpinxit C 3 ep. aucto-
rem se profitetur Diog. 5 εἰ μὴ ('C 'AC) PD. (alteram
hexametri partem inde ab εἰ om. D.^B vacuo spatio lacunam
indicans; εἶχε in m. D.^P; εἴ μοι Jac. (Cobet) | προσέχης ('C)
ἀπόχρημοι, (λοι, C in eraso ος, 'AC) P προσεχρήσατο χρη-
σμοῖς D.^{P^{pc}} προσεχ (cum erasa litt. supra χ) ἀποχρησμοῖς D.^{Pⁱ}
προσέχεις ἀποχρησμοῖς D.^Q et (pone voc. εἶχε) in m. D.^P; προσέχης
(προσέχεις Cobet), ἀπὸ χρισμῶν Jac. (Cob.) 6—8 om. D.^{Bⁱ}
add. man. rec. (tres lineas dimidiamque vacuas reliquit D.^{Bⁱ})

6 τοῦτον PD., τοῦτ' οὖν scripsi 'num attendas dicta mea, nil
mea refert; certe de Stratone illud assevero' | γε P σοι D. | in
fine vs. λαμψακινόν· add. A, Λαμψακηνόν D., del. Jac.

7 λαμψακὸς P om. D.^{B. P. Q. H} (add. man. rec. in D.^P) | ποτ' ἔφυ-
σεν· ("AC, v·C, erasa vid. non litt. ι, sed pristina interpunctio
in linea, non supra lineam posita) P ποτεφυσεν D.^{P^{ac}} (in ποτ'
ἔφ. mut. man. rec.) ποτὲ φύσεν D.^Q ποτε (ante lacunam) D.^B (noli
ποτε φύσεν praeferre conl. 108, 1 et 95, 1) 8 signum x ab
initio et in fine vs., etiam bis in m.^o adposuit C, praeterea ζτ
man. rec. | λαθὼν P | οὐδ' P δ' οὐδ' D.^{P. Q} οὐδ' D.^B | ἥσθετο
PD.^{B. P. Q} | θανάτον (in fine vs.) add. D.^{H. P^{pc}} τοῦ θ. D. edd.; om.
praeposterum additamentum PD.^{B. P^{ac. Q}} | deest in P signum
finiti ep. ||

112. <ΤΟῦ ΑῤΤΟῦ.>

Εἰς Λύκωνα, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

Οὐ μὰ τόν, οὐδὲ Λύκωνα παρήσομεν, ὅττι ποδαλγῆς
 κάτθανε. θαυμάζω τοῦτο μάλιστα δ' ἐγώ,
 5 τὴν οὕτως αἶδαο μακρὴν ὁδὸν εἰ πρὶν ὁ ποσσὶν
 ἄλλοτρίοις βαδίσας ἔδραμε νυκτὶ μιῇ.

M 31^v

113. <ΤΟῦ ΑῤΤΟῦ.>

Εἰς Δημήτριον, | τὸν Φαληρεά.

A, C

Ἀνεῖλεν ἄσπις τὸν σοφὸν Δημήτριον
 10 ἶον ἔχουσα πολὺν
 ἄσμηκτον, οὐ στίλβουσα φῶς ἀπ' ὀμμάτων,
 ἀλλ' αἶδην μέλανα.

114. <ΤΟῦ ΑῤΤΟῦ.>

P 224

Εἰς Ἡρακλείδην, | τὸν Ποντικόν.

A, L

15 Ἦθελες ἀνθρώποισι λιπεῖν φάτιν, Ἡρακλείδη,
 ὥς ῥα θανὼν ἐγένου ζωὸς ἅπασι δράκων.

1 sqq. P¹ III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 2; apud Diog. V 68 1 ep. auctorem se dicit Diog.; ἄδηλον Pl^a 1 τον φ. add. L 3 οὐ Pl^M D.^{Bpc} | μὰ τὸν οὐδὲ (acc. et spir. C) P | ὅττι ('C) PP¹ ὅτι D.^{Pac.Hac.B} | ποδαλγῆς? A^{ar} 4 κάτθανε* (erasa litt. σ?) D.^B | δ' ἐγώ· (spir. C) P λέγω D.^B 5 αἶδαο, D.^{Bpc} ἀδάω? D.^{Bac} | ὁδόν C ὁδόν? A^{ar} | ἀπρινο D.^B | ἄ? A^{ar}, primo in ἄ, dein in ἄ mut. C; ἄ D.^{Pac}, mut. in ἄν, post in ἄν man. rec.; ἦν D.^q ἄν (in m. ἄν) D.^H; ἄ (sic) Pl^M ἄ Pl¹ ἄ Pl^{a.s}; ὥς Scaliger εἰ Jac. | ποσσὶν A^{ar} ποσσὶν C (σσι in lit.) D.^P πουσὶν D.^q 6 ἄλλοτρίης D.^{Hac} | βαδίσας (ιι, in eraso η?) D.^B | νυκτὶ A^{ac} | μιῇ AD.^B μιῇ CD.^P μια (cum superscripto μιῇ) D.^H μιᾷ Pl || 7 sqq. Diog. L. V 79 7 ep. suum dicit Diog. 8 εἰς δημήτριον. A | ομοίως L τὸν|φαλ. C; (u adpinxit A, cf. ad l. 11 9 sqq. tristichon ep. est in P, ubi altero versu continentur verba ἶον — φῶς 10 ἶον ('C) P | ἔχουσα (cum rasura supra α) P, ἔμοῦσα? cf. Eum. 730 11 ἄσμηκτον D.^{P.q.H} C (signa alia supra ας A^{ar}) | στίλβουσα C στίλβοῦσα A^{ar}; (u litt., non πν erasae supra λ (ne corrigas στίλπνοῦσα cf. Eur. Or. 480) | ἀπομμάτων A^{ac} 12 ἀλλαίδην A^{ac} ἀλλ' αἰδὴν, D.^{B2} || 13 sqq. Pl^M III^a c. 28, 26 (Pl^s c. 33,

ἀλλὰ διεψεύσθης, σεσοφισμένε· δὴ γὰρ ὁ μὲν θῆρ
ἦε δράκων, σὺ δὲ θῆρ, οὐ σοφὸς ὢν ἐάλως. M 42^v

115. <ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.>

Εἰς Ἀντισθένην, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

5 Τὸν βίον ἦσθα κύων, Ἀντίσθενες, ὥδε πεφυκώς,
ὥστε δακεῖν κραδίην ῥήμασιν, οὐ στόμασιν·
ἀλλ' ἔθανες φθισικός. τάχ' ἐρεῖ τις ἴσως· 'Τί δὲ τοῦτο;
πάντως εἰς αἶδην δεῖ τιν' ὁδηγὸν ἔχειν.'

116. <ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.>

Εἰς Διογένη· προ|κελευσματικόν.

A

10

α. Διόγενης, ἄγε λέγε, τίς ἔλαβέ σε μόρος
ἐς Ἄιδος; β. Ἐλαβέ με κυνὸς ἄγριον ὁδάξ.

28), ap. Diog. L. V 90, Ir. p. 102 (post VII 110) p. 76, 13

Diog. sibi vindicat ep. 14 ἡρακλεῖ^δ A τὸν (C) ποντικῶ

add. L; εἰς Ἡρακλ. Pl^M Ir. τοῦ ἀντοῦ (post VII 110) εἰς Ἡρ. Pl^S

15 sqq. exscripsit sch.^B (sch.^W) quae Suid. s. v. Ἡρακλείδης
de philosophi morte profert 15 ἡ₁θελες₁ C ἡλυθε₁ A^{ar} |

ἀνθρώποισιν D.^{Bac} | φάτ₁ν D.^B 16 ὥς ἄρα P ὥς ῥά D.^{B.P.Q.H}

(ὅς ῥα D. edd.) ὥς ῥα Pl^M | θανῶν. C θανῶν AD.^B | ἅπασι

(C ἅπ. A^{ac}) P ἅπας σὺ FG. Schmidt; ἀπαρτ₁ (cf. Aristoph. Pl. 388)

ante me ci. Reiske, sed f. scrib. ἐσέβου (cf. Oed. C. 760) s. ἐλέγου

1 δι' ἐψεύσθης C διεψεύσθης D.^Q | δὴ γὰρ: cf. 129, 3 (85, 3) 2 ἦε

C Pl^M ἦε A^{ar} D.^B | θῆρ A^{ac} | ὦν? A^{ac} | ἐ*άλως C ἐλάλως? A^{ar}

ἐάλως D.^P || 3 sqq. Diog. VI 19, apud Ir. p. 102 (post VII

114) 3 inter sua refert ep. Diog.; Διογένη Ir. 4 εἰς

ἀντισθένη A τὸν (C) φ. add. L, τὸν κυνικόν Ir. 5 (οἶσθα

Pl^W in app. p. 27) | κύων C κύον A^{ac} | ἀντισθενέσ A^{ar} 7 ἀλλέ-

θανες A^{ac} | φθισικός P φθισικὸς D.^{Bac} | τίς PD.^B | τίς δε A^{ac} D.^B

8 αἶδην ex αἶδεν? cr. D.^B | δεῖ: εἰ restit. D.^{P2} | τίν' (C AC)

P τ₁ν' ex τήν cr. D.^B; μιν? | ἔχει A in ἔχειν. mut. C; ἔχειν

ex ἔχιν? cr. D.^B || 9 sqq. apud Diog. VI 79, ap. Ir. p. 102,

ap. Zonar. s. v. ἄγε; ter exstat ep. apud Suid.: s. v. ἄγε (S.₁),

Διογένης (S.₂), ὁδάξ (S.₃). 9 suum esse testatur ep. Diog.; ἄλλο

Διογένη Ir. 10 προκελευσματῖς A (ἔστι καὶ ἡμῶν)

117. <ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ.>

Εἰς Ζήνωνα | τὸν Κιτιέα, | φιλοσόφων τὸν | ἄριστον. A, L
 Ἐκτίσας αὐτάρκειαν, ἀφείς κενεαυχέα πλοῦτον,
 Ζήνων σὺν πολιῷ σεμνὸς ἐπισκυννίῳ.
 5 ἄρσενα γὰρ λόγον εὗρες, ἐνηθλήσω δὲ προνοίᾳ,
 αἵρεσιν, ἀτρέστου ματέρ' ἐλευθερίας.
 εἰ δὲ πάτρα Φοῖνισσα, τίς ὁ φθόνος; ἦν καὶ ὁ Κάδμος 5
 κεῖνος, ἀφ' οὗ γραπτὰν Ἑλλὰς ἔχει σελίδα.

ἐν τῷ προκελευσματικῷ μέτρῳ D. (διὰ βραχέων S.₂); εἰς Διογέ-
 νην τὸν κύνα S.₁ p. 77, 11 ἄγελ εγε ("rest. C; punctum ante
 verba et post ea posuit C) P ἀγελέγε S.₃^v | τίς C τίς A | [σε, D.^B |
 σε; μόρ'ος¹ S.₃^v 12 εἰς D. (εἰς₁ D.^B) ἐς PS. Zon. (sed ἐξ
 Zonar.^A) | αἰδος (' C) P [αἰ,δ]ος D.^B | ἔλαβε σοῦ S.₂^B | ἄγριον
 om. Zon. S.₂^{v.B.E} |

1 sqq. Diog. L. VII 30, apud Ir. p. 103 (post ep. quod in
 eundem Zenonem composuit Antipater Sid., ap. Laert. VII 29)

1—2 καὶ ἄλλο Ζηνόδοτος ὁ Στωικός, Διογένους μαθητής
 Diog. l. c., ἄλλο Ζηνοδότου στωικοῦ Ir.; ἐν ἐπιγράμματι Ζήνω-
 νος ('in ep. de Zenone conscripto') Suid. s. v. Κάδμος, cf. Susem.
 II 15₈₃. Poeta imitatur Meleagrum: cf. v. 5 cum VII 417
 (Mel.), 5 (εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα) et v. 6 cum XII 257, 2
 (γραπταῖς πιστοτάτα σελίδι) 2 κιτιέα C κητ. A^{ar} | φ. τὸν

ἀριστον add. L 3 ἐκτίσ[ω] P: ἔκτισαν A^{ar} in ἐκτίσω mut.
 C, qui idem lectionem ἔκτισας superscripsit, notulam x et ad
 γρ.ασ et in m.^o adpinxit; ἐκτίσας D.^{H.Bac} *κτῆσας D.^{Bpc} | αὐταρ-
 κίαν D.^{Bac} | κενεαυχέα in t., corr. in m. D.^H 4 Ζήνω D.^H |

ζήνων. σὺν (accentus A, interp. C) P Z. ἐν Jac. | πολειῷ D.^B | ἐπι-
 σκυννίῳ A (ex ἐπισκυννία corr. D.^H) ἐπισκυννίῳ C ἐπισκυννίῳ D.^B

5 cf. Senec. Cons. ad Helv. 12: 'Zenoni, a quo coepit Stoi-
 corum rigida et virilis sapientia' 5 sq. ἐνηθλήσω — ἐλευθ.
 s. v. ἀτρέστος Suid. | post εὗρες et in fine vs. tertii interpunxit
 C; verba ἐνηθλ. δὲ προν. parenthesesos vicem obtinere vidit
 Lennep, qui αἵρεσιν cum εὗρες (non cum ἐνηθλήσω, ut Suid.)
 iungit; iam C tria illa verba punctis cincta a ceteris separa-
 vit 5 ἐνηθλήσω ('AC) PS. D.^{P.Q.H.B} (ἀναθλήσω Meibomius) |
 δὲ superscr. D.^P | ἐνήθλεις ὧδε? | προνοία AS.^v προνοίαι. C προνοία*
 (ex προνοίαι) D.^B 6 αἵρεσιν P | μητέρ' ('AC) PS. (sed μήτερ
 ex μήτερ cr. S.^v), ματέρ' D. (μάτερ in t. D.^H, ante ras. D.^B) | ἐλευ-
 θερίης PS. -ίας D. 7—8 s. v. Κάδμος Suid. 7 εἰ δε S.^v |
 οἱ δε πάντα S.^B | τίς C τίς A^{ac} | πάτρα Φοῖνιξ σύ, τίς ὁ Porson

118. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Τὸν Κιτιέα Ζήνωνα θανεῖν λόγος, ὥς ὑπὸ γήρως
πολλὰ καμῶν ἐλύθη, μένων ἄσιτος·
5 <οἱ δ' ὅτι προσκόψας ποτ' ἔφη χειρὶ γῆν ἀλόήσας·
"Ερχομαι αὐτόματος, τί δὴ καλεῖς με;">

119. Εἰς Πυθαγόραν.

A

Ἦνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεές εὔρετο γράμμα
κεῖν', ἐφ' ὅτῳ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην. . . M 86^v

(Φ., οὐδείς Lennep): cf. VII 417, 5 | ἦν C ἦν A^{ar} ὃν D.^{B.Q.H} cum superscripto ἦς D.^P οὐ (—σελίδα;) Porson | ἐνθεν ὁ Menagius | ὁ om. S. praeter S.^v p. 78, 8 κεῖνος ἀφ' om. S.^A | κεῖνος (~ AC) P κλεινὸς Meibomius; κεῖθεν? | ἀφοῦ A^{ac} | γραπτῶν. C γραπτῶν A^{ar} γραπτῶν in t. (corr. in m.) D.^H, post γράπτων (sic) erasa est interp. in D.^B | ἔχεις ἐλίδας? D.^{B ac} ||

1 sqq. apud Diog. L. VII 31 ep. integrum exstat, alterum dist. om. P 1 suum ep. testatur Diog., qui Timothei Milesii versu (ex Nioba, fr. 6 B.) utitur; cum initio carminis cf. prima in Stilponem ep. verba apud D. II 120 3 κιτιέα AD.^B κιτιᾶ D.^Q (p. corr. D.^H) κι*τιᾶ D.^P D. edd. | θανεῖν PD.: molestum videri potest ante καμῶν ἐλύθη; et ci. olim Ζήνων' αἰνεῖ; sed formula Laert. non tangenda, cf. 124, 1 | λόγος: γ ex ι corr. A 4 οἱ δὲ μένων (spir. et gravem C) P οἱ δὲ μ. D.^H; οἱ δὲ recte om. D.^{Pac.Q.H} (Mein.) in versu asynarteto | ἄσιτος (~ C' AC) P 5 sq. cf. Diog. VII 28 5 οἷδ' D.^{B.Pac} οἷδ' D.^{Q.H} | ποτὲ φῆ D.^{P.Q.H} (idem, sed φῆ ex φή cr. D.^B) ποτ' ἔφη D. edd. | χειρὶ D.^{B.H} χε*ρὶ D.^P | γαῖαν D.^{B.Q.H} γαῖαν D.^P γῆν Valckenaer γᾶν Mein. (cf. 85, 4) ἀλοῖσας D.^{P.Q} ἀλοῖσας D.^H ἀλύσας D.^B, cr. Valck. (Mein.) 6 τί δὴ (ἡ ex ει vel ε corr. D.^Q) καλεῖς με D.^{B.P.Q.H} (δῆ· τί καλεῖς με, μόρε Meibom., δῆ· τί με, τί με καλεῖς D. edd., δῆ· τί μάτην με καλεῖς Jac.) || 7 sqq. apud Diog. L. VIII 12, Athenaeum X 418 F, Plut. mor. 1094 B; Pl^M I^b εἰς φιλοσόφους, 4 (Pl^s I c. 86, 12); iunxit distichon cum seq. tetrasticho Pl, separat pro mutilo ep. ducens Brod. (Jac.); distichon donativo affixum fuisse censet Dübner, elegiae fragmentum dicit Weisshäupl (Pr.) 7 καὶ Πυθαγόρας ἐπὶ τῷ διαγράμματι (cf. l. 9) βούν ἐθυσεν ὥς φησιν Ἀπολλόδοτος Plut., φησὶν Ἀπολλόδωρος ὁ λογιστικὸς ἑκατόμβην θῦσαι αὐτὸν εὐρόντα κτλ. Diog., Ἀπολλόδωρος δὲ

120. ΞΕΝΟΦΑΝΟΥΣ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
 φασὶν ἐποικτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
 5 Ἰαῦσαι μὴδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἡ φίλον ἀνέρος ἐστὶ
 ψυχή, τὴν ἔγνω φθεγξαμένης αἰών.' M 86^v

ἀριθμητικὸς καὶ θῦσαι φησιν αὐτὸν ἑκατόμβην ἐπὶ τῷ εὐρη-
 κέναι κτλ. Athen.; sch.^B in Plutarchi verbis afferendis ὡς φη-
 σιν Ἀπολλόδωρος (non Ἀπολλόδοτος) exhibet | πυθαγόρᾳ A
 p. 79, 8 ἡνίκε A^{ac} in ἡνύκε mut. C, qui γρ. ἡνίκα superscripsit;
 ἡνίκα Plut. Ath.; ἡνυκε D.^{B.P.Q.H.F} | εὔρετο P Pl^Msch.^B Plut. Ath.
 εὔρατο D. Pl^E | ἦνεκε — εὔρ' ὅτε et ἡνίδε — ὅδε olim ci.
 9 κεῖν', C κ' εἰ? A^{ac} κείν' D.^B ἐκεῖν' D.^F | ἐφ' ὅτῳ C Pl^E ἐφ' ὅτῳ
 A^{ac} ἐφ' ὅτῳ D.^B ἐφ' ὅτῳ D.^F | κεῖνο ἐφ' ὃ Plut. (cum P Pl congruit
 sch.^B) κλεινὸς ἐφ' ὃ Ath. | κλεινὴν P D. Ath. Pl^I Pl^a in t., κλειτὴν
 Pl^M Pl^a in epid. Pl^{b.a}; λαμπρὴν Plut. sch.^w λαμπρῶν¹ sch.^B ||

1 sqq. apud Diog. L. VIII 36; Pl^M I^b εἰς φιλοσόφους, 4 (Pl^s
 I c. 86, 12); bis exstat apud Suid., qui Diogenem exscripsit,
 s. v. Ξενοφάνης (S.₁) et omisso versu quarto s. στυφελίζαι (S.₂);
 Pl tetrastichon iunxit cum ep. VII 119 1 sq. Ξενοφάνης ἐν
 ἔλεγείᾳ duce Diogene Suid., (eiusdem elegiae censet Bergk ver-
 sum esse apud Diog. l. l.: νῦν αὐτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω
 δὲ κέλευθον); lemma ante nomen auctoris posuit A, utrumque
 om. Pl^M, εἰς Πυθαγόραν Pl^{L.a} ἄδηλον εἰς Π. Pl^s 3 καὶ ποτέ
 A καὶ π. CD.S. δὴ τότε Pl^M Pl^E (δὴ ποτε Brod.) | ποτέ μοι S.₁^E
 (ποτε) μὴν D.^{B.F} | στυφελιζομένους κύλακος D.^{B.P.ac.Q.H}; σκυλ.
 στυφ.? | ἰσχυρῶς ὑβριζομένου sch.^B | παριόντα A παρ' ἰόντα C παρ-
 ἰόντος D.^B S.^B παρόντα S.₁^v 4 φασὶν P Pl D.^B S.₂^{A.E} φ^α
 γ' D.^{P.Q} φασί γ' D.^H S.₁ φά γ' οὖν D.^F φησὶν¹ S.₂^v | ἐπωι-
 κτεῖραι A in ἐπ' οἶκτ. (litt. οἶ scriptis supra ωι) mutat C, ἐπε-
 κτεῖραι D.^H ἐπικτεῖραι D.^F S.₁^v; verba ἐποικτ. — φίλον om. D.^B
 (vacuis lin. duabus lacunam indicans) | φάσθαι A^{ac} S.₁^v 5 παύ-
 σαι (an πάσαι?) A^{ac} | μὴ δὲ P Pl^M S.₁^v D.^P | ῥάπιζ' (punctum C,
 ne ῥάπιζε legeretur sequente vocabulo ἐπεὶ) P ῥάπιζε D.^Q S.₁^v
 (corr. S.₂^v) | ἐπεὶ ἡ (ἡ ex ἡ? cr. C) P D.^{P.Q.H.F} S.₁^v ἐπειὴ Pl^M S.₂^v
 (ἐπὴν Pl^a in t. ἐπειὴ in epid.) ἐπειὴ Pl^I ἐπεὶ ἡ Bergk | ἐστὶ * C
 (ἐστὶ Suid. D.^{P.Q.H} Pl^E) ἐστὶν A^{ar} idemque Pl^M D.^B (ἐστὶν ἡ
 D.^F) 6 ψυχή*. C ψυχὴν A^{ar} | τῆς Karsten | (ἔγνω D.^F
 ἔγνω ed. Frob.) | φθεγξαμένης (σ post vid. accessisse, φθεγξα-
 μένη? primitus A) P Pl D. (φθεγγ. cum superscripto ξ D.^F),
 φθεγξαμένην S.₁^{v.B.E} φθεγξαμένοιο Bergk | αἰών D.^B ||

121. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἄπεχες χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς·
 τίς γὰρ ὃς ἐμψύχων ἤψατο, Πυθαγόρῃ;
 5 ἀλλ' ὅταν ἐψηθῇ τι καὶ ὀπτηθῇ καὶ ἀλισθῇ,
 δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον ἐσθίομεν. M 42^v

122. <ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'>

Εἰς τὸν αὐτὸν Πυθαγόραν.

AL

Αἰαῖ, Πυθαγόρῃς τί τόσον κυάμους ἐσεβάσθῃ
 10 καὶ θάνε φοιτηταῖς ἄμμιγα τοῖς ἰδίοις;
 χωρίον ἦν κυάμων· ἵνα μὴ τούτους δὲ πατήσῃ,
 ἐξ Ἀκραγαντίνων κάτθαν' ἐνὶ τριόδῳ. M 42^v

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 27 (Pl^s c. 33, 29); ap. Diog. VIII 44, Ir. p. 100 (post VII 93); num. π adpinxit C^m^e 1 ἡμῶν ἐστὶν εἰς αὐτὸν πεπαιγμένα Diog., τοῦ αὐτοῦ (post VII 114) Pl^s

2 εἰς Πυθαγόραν Pl Ir.; ^θ | ὅτι πῦ δια πο | λυκρᾶ ανεχώρησε | τῆς σάμου lemmati add. L 3 μόνον D.^Q | ἐμψύχων P ἐμψύχοις D.^{B.Q.F} ἐμψύχων Pl D.^{Ppr} | ἀπέχεσ P^{pr} ἀπέχέσ A^{ac} ἔπεχες D.^{B.Q} ἐπέσχεσ D.^F ἄπεχες D.^{Ppr} 4 ἤψατο (C) P | πυθαγόρῃ P Pl -γόρα D. 5 ἀλλόταν A^{ac} ἀλλ' ὅτ' ἄν C | ἐψηθῇ A D.^B ἐψηθῇ C ἐψηθῇ Pl^M | τί D.^B τε D.^F | ὀπτηθῇ A^{ac} Pl^M D.^B | ἀλισθῇ A^{ac} ἀλισθῇ C D.^P ἀλισθῇ Pl^M (ἀλισθῇ D.^H ἀγλισθῇ D.^Q ἀίσθῇ D.^{Fac} ἀλίσθῃ ex -θῇ cr. D.^B: non dinoscuntur pristinae litt. priores) 6 ψυχὴν A^{ac} | μὴ P Pl οὐκ D. | ἔχο εσθίωμεν ex ἔχομ' εν' εσθίωμ' εν' D.^F || 7 sqq. Pl^M III^a c. 28, 28 (Pl^s c. 33, 30), apud Diog. VIII 45, Ir. p. 100 (post VII 121) 7 suum ep. vindicat Laert.; τοῦ αὐτοῦ Pl^s 8 καὶ ἄλλο ὡς ἐτελεύτα D., εἰς τὸν αὐτόν A Pl^M Ir., πυθ. add. L 9 αἰ αἰ CD. Pl^s αἰ αἰ (s. αἰ αἰ) A^{ac} αἰ αἰ Pl^M Pl^L | τι A^{ac} | ἐσεβάσθῃ* C ἐσεβάσθῃς A^{ar} 10 θάνε* C θάνεσ A^{ar} θάνε Pl D.^P θάναι (ex θᾶναι corr.) D.^B φθάναι D.^H | φ | υ | * τοῖς C φοιτοῖς A^{ar} φοιτηταῖς D. δῆτα φυτοῖς Pl | ἄμμιγα (C) P ἄμμιγα D.^B ἄμμιγα D.^H | τοῖς ἰδίοις ex τοὺς ἰδίους cr. C | ἰδίοις D.^F 11 χωρίο | υ C χωρίων A^{ar} | ἦν: ⁷ rest. C | ἵνα A^{ac} | δὲ C δέ A^{ar} | πατήσῃ A^{ac} Pl^M D.^B (πατήσῃ. C) 12 ἐξακρ. A^{ac} | ἀ | κρ | α | γαντίνων D.^{B.F} (ἀκρ in eraso ἀγ D.^B) | κάτθαν' (C) P κάτθαν* (erasa litt. ε) D.^B | τριόδῳ A^{ac} D.^B ||

123. <ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ.>

Εἰς Ἐμπεδοκλέα, τὸν Ἀκραγαντῖνον.

AL

Καὶ σύ ποτ', Ἐμπεδοκλείς, διερῇ φλογὶ σῶμα καθήρας
P 225 πῦρ ἀπὸ κρητήρων ἔκπιδες ἀθανάτων.

5 οὐκ ἐρέω δ' ὅτι σαντὸν ἐκὼν βάλες ἐς ῥόον Αἴτνης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων ἔμπεσες οὐκ ἐθέλων. M 42^v

124. <ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ.>

Εἰς τὸν αὐτὸν | Ἐμπεδοκλέα.

AL

Ναὶ μὴν Ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος ὥς ποτ' ἀμάξης
10 ἔκπεσε καὶ μηρὸν κλάσσατο δεξιτερόν·
εἰ δὲ πυρὸς κρητήρας ἐσήλατο καὶ πίε τὸ ζῆν,
πῶς ἂν ἔτ' ἐν Μεγάροις δείκνυτο τοῦδε τάφος; M 42^v

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 29 (Pl^s c. 33, 31); apud Diog. VIII 75; ap. Ir. p. 100 octastichon est iunctis epp. VII 123 et seq. (sic ut in Pl^s) 1 ep. σκωπτικὸν inter sua refert Diog.; τοῦ αὐτοῦ Pl^s 2 lemma εἰς Ἐμπεδοκλέα scripsit A p. 224, iterat p. 225 L nomen gent. addens; εἰς Ἐμπεδοκλῆην Pl (-κλέα Ir.) 3 σὺ D.^B | πότ' A^{ar} | ἔμπεδοκλείς P ἔμπεδοκλῆς (litt. ei alio atram. supra η add.) D.^H | διερῇ C διερεῖ A^{ac} διερεῖ D.^B δ' ἱερῇ ex pristino διερῇ fecit man. rec. in Pl^M | καθήρας D.^F 4 *** πῦρ P καὶ πῦρ A^{ar} | ἀποκρητήρῳ. C ἀποκρήνων A^{ar} ἀποκρατήρων (ων ex ον corr.) D.^B | κρατήρων D.^{P. Q. H. F} (κρητήρων D.^{Ppc}); cum C facit Pl | ἀπὸ κρ. τῶν ἐν Αἴτνῃ νόει sch.^B | ἔπιδες P: "C qui γρ. ἔκπιδες superscr. | ἀθανάτων PPl D.^{Ppc} θάνατον D.^{Pac. Q. H. F. B} θανάτων D.^H ἀθάνατον Mein. (ἐξέπιδες θάνατον Cobet) 5 οὐκ ἐρέω A οὐκ' ἐρέω C | ἐκὼν P ἐκὼν D.^B 6 λαθεῖν ex ληθ. corr Pl^M, μαθεῖν Casaub. (Korsch); ἀλλ' ἀθρεῖν ci. (cf. Diog. in Ariston ep. VII 164, 4) | ἔμπεσες, C ἔμπεσες? A^{ar} | Pl. repetit f. 42^v m. ep. IX 569 (εἰς Ἐμπεδοκλῆην), quod idem exaravit l. I εἰς φιλοσόφους f. 20^r || 7 sqq. Pl^M III^a c. 28, 30 (Pl^s c. 33, 32); Diog. VIII 75; ap. Ir. p. 100 (iunctum cum ep. 123) 7 τοῦ αὐτοῦ Pl^s 8 εἰς τὸν αὐτὸν A Pl^M ἔμπ. add. L; καὶ ἄλλο D. 9 Ἐμπεδοκλέα D.^{P. Q. H. B. F} | ὥς (' AC) P ὅς Vincent. | ποτ' ** ἀμάξης C (congruunt Pl^M Pl^{I. a} D.^{P. Q. H. B. ac}) ποτ' ἀπαμάξης A^{ar} ποθ' ἀμάξης D.^{B. P. F} Pl^s 10 μηρὸν A^{ar} μηρὸν ex μερ¹ον¹ cr. D.^P | κλάσασατο D.^{H. F} 11 κρητήρας PPl κρατήρας D. | κἄκπιδες Casaub.

125. Εἰς Ἐπίχαρμον, | τὸν Συρακούσιον.

AL

Εἴ τι παραλλάσσει φαέθων μέγας ἄλιος ἄστρον,
καὶ πόντος ποταμῶν μείζον' ἔχει δύναμιν,
φαμὶ τοσοῦτον ἐγὼ σοφία προέχειν Ἐπίχαρμον,
5 ὃν πατρὶς ἐστεφάνωσ' ἄδε Συρακοσίων. M 42^v. Pr. 170

126. <ΔΙΟΓΕΝΟΤΣ ΛΑΕΡΤΙΟΤ.>

Εἰς Φιλόλαον, τὸν | Πυθαγορικόν.

A, L

Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν·
εἰ γὰρ καὶ μὴ δοῶς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.
10 οὔτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη,
ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν. M 42^v

(Bothe) | πίετο D.^B | λίπε τὸ ζῆν Stowasser p. 81, 12 cf. Diog. VIII 73 | ἄν ἔτ', C ἔτι ἄν s. ἔτ' ἄν? A^{ar} ||

1 sqq. Pl III^a c. 28, 31 (Pl^s c. 33, 33); Diog. VIII 78, ap. Ir. p. 96 (inter ep. X 61 et App. Pl. 82); ep. statuæ inscriptum esse tradit Diog. 1 εἰς Ἐπίχ. A Pl^M (ἄδηλον εἰς Ἐ. Pl^s) Ir.;

τὸν συρακούσι^o add. L, qui quarto ep. versu ductus Coum poetam iure Syracusanum perhibet; Epicharmum Plan. quoque ut Pythagoreum inter philosoph. refert 2 εἴ τι (C) P εἴ τι, D.^F (ὅττι

Opsop.) | παραλλάσει (alterum σ C) P | μέγας (C AC) P Pl D. (om. in t., add. in m. D.^H); an σέλας ('splendore superat')? | ἄλιος? A^{ac} D.^H ἄλιος C (D.) ἥλιος Pl; cf. IX 24 3 μείζον A^{ac} (Br.)

μείζον' C μείζον' D.^B | ἔχη D.^B | δυνάμιν A^{ac} 4 φαμὶ (C) P Pl D. (φημὶ D. edd.) | ἐγὼ A^{ac}: cf. Pr. | σοφία A D.^B | προέχειν C:

cf. VII 60, unde nec Simiam ep. auctorem nec προφέρειν scribendum esse coicias 5 ἐστεφάνωσ' (C, apostroph. AC) P D.^F (-φάνω**

iuxta chartae foramen est in fine lin. prioris, σ' add. ante ἄδε in altera l.), -φάνωσ' D.^B -φάνωσεν D.^Q -φάνωσε D.^H | ἄδε C ἄδε? A^{ac} ὥδε Pr. (cf. IX 600, 4) | συρακοσίων (C AC, v fin.

postea vid. accessisse) P Pl D.^Q συ*ρηκοσίων (erasa est litt. ρ, η in lit. corr. man. rec.) D.^P συρακουσίων D.^F συρακουσίων D.^Q H Συρακούσιον Boiss. ||

6 sqq. Pl^M III^a c. 28, 32 (Pl^s c. 33, 34); apud Diog. VIII 84, Ir. p. 100 (post VII 124); totum ep. exhibet Suid. s. v. ὑπόνοια (S.₁), alterum dist. v. Φιλόλαος (S.₂)

6 Διογ. Λαερτ. Pl^s; suum dicit ep. Diog.; Φιλόλαος φησι perperam S.₁ 7 εἰς φιλόλαον A (εἰς Φιλόλαον Pl^M Ir.),

τον πυθαγόριον add. L 8 πᾶσι (~ AC) μάλ. P Pl D. μάλ. πᾶσι

127. <ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ.>

Εἰς Ἡράκλειτον, τὸν | Ἐφέσιον φιλόσοφον. A, L

Πολλάκις Ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτε τὸ ζῆν

ὦδε διαντλήσας δύσμορος εἶτ' ἔθανεν.

5 σῶμα γὰρ ἀρδένουσα κακὴ νόσος ὕδατι φέγγος

ἔσβεσεν ἐκ βλεφάρων καὶ σκότον ἠγάγετο. M 42^v

128. Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡρά|κλειτον. AL

Ἡράκλειτος ἐγὼ· τί μ' ἄνω κάτω ἔλκετ', ἄμουσοι;

οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δ' ἐμ' ἐπισταμένοις.

S.^v.^E ἄπασι μ. Hilberg | (noli μάλιστ' ἐνέπω corr. aut verba transponere sic: πᾶσι μαλ. λέγω θεραπεύειν τὴν ὑπόνοιαν: Diog. vid. caesuram post trochaeum quartum non vitasse, cf. v. 3; 96, 3; 104, 1; 111, 3; 115, 3) | προλέγω S.^v.^B.^E | πεύειν in t., supplevit in

m. D.^H p. 83, 9 μηδρᾶσ (ι C^s) P μηδρᾶσ D.^B.^{pc} μηδρᾶισ D.^B.^{ac} | δρᾶσ P^l.^M S.¹.^v | ἀλλαδοκεῖς A^{ac} | δοκεῖς P^l.^l.^S.¹ D.^p.^q.^H.^B.^F (δοκῆς D. edd.) δοκεῖς γ' Reiske | ἀτυχεῖν P^S.¹ D.^F.^{pc} 10 φιλόλαλον A |

κρότον S.¹.^v (corr. S.³.^v) | πῶ S.^v | πάτερη S.¹.^v 11 ὥς (' C) P | ὥς μιν (corr. ex μίν) D.^B; ὥς σφιν s. ὅς σφιν non praeferam ||

1 sqq. P^l.^M III^a c. 28, 33 (P^l.^s c. 33, 35); apud Diog. IX 4, Ir. p. 100; Hes. Mil. 25, 9 1—2 εἰς Ἡράκλειτον Διογένους Ir. 1 suis epp. adnumerat Diog. 2 εἰς Ἡράκλειτόν A τον

ἐφέσιον (' C) φιλόσοφ add. L 3 ἐθαύμασα* (erasa litt. ν) D.^B | ποτὲ A 4 ὦδε om. D.^F | δι' ἀντλήσας C διαντλήσας A P^l.^D. (διατλήσας D. edd.) | puncto post διαντλ. eraso virgulam post δύσμορος posuit C, ante δυσμ. P^l.^M, ille adiectivum cum participio, hic cum ἔθανεν iungens | εἶτ' A^{ac} εἶτ' C | ἔθανε A^{ac} D.^F

ἔθανεν C ἔθανε* (ex ἔθανεν) D.^B ἔθ^α D.^p ἔθ^α D.^q ἔθ^α νεν (τ et νεν al. atr.) D.^H 5 ἀρδένουσα D. | κακὴ νόσος A^{ac} | κακὴ ἢ νόσων D.^F.^B | ὕδατι. (accent. et punctum C) P ὕδασι, P^l.^M; cum P facit D. 6 ἐκ βλ. P P^l ἐν βλεφάροις D. | σκότον (ό ex ι corr. C) P | 7 sqq. P^l.^M III^a c. 28, 34 (P^l.^s c. 33, 36); Diog. IX 16; apud Hes. Mil. 27, 16; Ir. p. 100; cf. Sternb. M. 109 7 πολλά τε εἰς αὐτὸν (Heracl.) ἐπιγράμματα φέρεται· ἀτὰρ δὴ καὶ τότε Diog.; titul. om. apud Ir. | εἰς τὸν αὐτὸν A P^l.^M P^l.^E (ep. deest in P^l); Ἡράκλ. add. L 8 ἐγὼ A ἐγὼ C | τί με ὦ (' et ~ AC ὦ? A^{ac}) P P^l; τί μαίω. D.^B (puncta subscr. man. rec. addiditque in m.: τί με) τιμαίω D.^q (D.^p.^{ac}?) τί με ὦν D.^p.^{pc} τί με ὦν D.^F.^H (circumfl. ex

εἰς ἔμοι ἄνθρωπος τρισμύριοι, οἱ δ' ἀνάριθμοι
οὐδείς· ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ Περσεφόνῃ. M 43^r

129. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς Ζήνωνα, τὸν | Ἑλεάτην. A, L

5 Ἥθελες, ὦ Ζήνων, καλὸν ἦθελες — ἄνδρα τύραννον
κτείνας ἐκλῦσαι δουλοσύνης Ἑλέαν.
ἀλλ' ἐδάμης· δὴ γάρ σε λαβὼν ὁ τύραννος ἐν ὄλμῳ
κόψε· τί τοῦτο λέγω; σῶμα γάρ, οὐχὶ δὲ σέ. M 43^r

130. <ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'>

10 Εἰς Πρωταγόρην, | τὸν φιλόσοφον. A, L

Καὶ σέο, Πρωταγόρη, φάτιν ἔκλυον, ὥς ἄρ' Ἀθηναίων
ἔκ ποτ' ἰὼν καθ' ὁδόν, πρέσβυς ἑὼν, ἔθανες·

gravi corr. D.^H), τί μ' ὦ Hes.^A; τί δέ μ' ὦ Jac. (τί μ' ὦν Brod.),
τί μ' ἄνω Mein. | ἔλκετ' (C rest. spir.) P; cf. IX 540 p. 84, 9 οὐχυν-
μῖν A^{ac} οὐχ' ὅμῖν C | τοῖσδέμ' P^{pc} Pl^m D.^ppc τισδέμ' A^{ac} τοῖς δέ
μ' D.^Fac τοῖς δ' ἔμ' D.^Q.F^{pc} τοῖσδε μ' D.^B | ἐπίσταμένοις C

1 sq. s. v. ἀναρίθμητος Suid.; om. distichon in t. D.^F add.
(partim in ras.) man. 2 in m. 1 εἰς? A^{ac} εἰς_J (cum spir. leni
eraso) D.^B | οἷ δ' D.^B, οἱ om. D.^Fm 2 οὐδέίς. (' C A^{ar}) P
οὐδ_J D.^B | ταῦτα D.^B | ἀνδρῶν A^{ar}, αὐδῶ (sed
v ex v et ω ex ρ corr.) Pl^m, αὐδ_J D.^B αἰδῶ D.^Q αἰδῶ s. ἀνδῶ
D.^P ἄδω D. edd. | παρὰ A^{ac} D.^B περὶ D.^Q | περσεφόνῃ A^{ac} Suid.
φερσ. C περσεφόνῃ D.^B φερσ. D.^P.Q.^H.F^m || 3 sqq. Pl^m III^a c. 28,
35 (Pl^s c. 33, 38); Diog. L. IX 28; Ir. p. 100 (post IX 540)

3 carmen suis adnumerat Diog., Διογένους Ir. Δ. Λαερτ. Pl^s

4 εἰς ζήνωνα A Pl^m τον ελ. add. L (Ir. Pl^e) 5 ἥθελες C
ἥλυθεσ A^{ar} | καλόν· P, etiam Pl^m interpunxit post καλόν | alte-
rum ἥθελες om. D.^F | τὸν Νέαρχον καθ' Ἑρμιππον sch.^B (' Ερ-
μίππον perperam sch.^w; cf. Diog. IX 27) 6 κτείνας (' C) P
κτεῖναι D.^Bac | **ἐκλῦσαι C ἀπεκλύσαι? A^{ar} ἐκλῦσαι D. (ἐκλύ-

σαι D.^F) ἐκλύσαι Pl^m ἐκλύσαι Pl^L.a ἐκλῦσαι Pl^s | δουλοσύνας P:
-σύνας A D.^F.P^{pc} -σύνησ C Pl^D.P^{ac}.Q.^B 7 ἀλλεδάμης A^{ac} | δὴ γ*άρ
C δῆγμάρ A^{ar} δηγάρ D.^B δεῖ γάρ D.^F: cf. 114, 3 | ἐνόλμωι A ἐν
ὄλμωι C Pl^I ἐνόλμω D.^B ἐν ὄλμω D.^P 8 cf. Diog. in Polem. ep. IV
20: οὐ μᾶλλον Πολέμωνα, τὸ σῶμα δέ | κόψαι D.^B.P (κοψαι cum

εἴλετο γάρ σε φυγεῖν Κέκροπος πόλις· ἀλλὰ σὺ μὲν πού
Παλλάδος ἄστν φύγες, Πλουτέα δ' οὐκ ἔφυγες. M 43^r

131. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Πρωταγόρην λόγος ὧδε θανεῖν φέρει· ἀλλὰ γὰρ † οὔτι
5 ἦκατο σῶμα γαῖαν, ψυχὴ δ' ἄλτο σοφοῖς.

P 226

132. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Καὶ σέ, Πρωταγόρη, σοφίης ἴδμεν βέλος ὀξύ,
ἀλλ' οὐ † τιτρώσκον <τι, πινύσκειν> δὲ γλυκὺ χρῆμα.

litt. ε scr. supra αι D.^H) | οὐχι P | δὲ σέ P etiam Pl^M (Pl^{I. a}) δέ
σε D. (sed σέ δέ D.^F) || p. 85, 9 sqq. Pl^M III^a c. 28, 36 (Pl^s c. 33,
39), Diog. L. IX 56, Jr. p. 100 (ante VII 57) 9 suum ep. esse
affirmat D., τοῦ αὐτοῦ Pl^s 10 εἰς πρωταγόρῃ A εἰς Πρωταγόραν
Pl Jr., τον φιλόσοφ^o add. L 11 καὶ σέ P Pl D.^B καί σε D.^{F. H}
καὶ σεῦ D.^{P. Q} καί σου D. edd., καὶ σέο Sternb. (v. 105, 1) |
πρωταγόρῃ* (erasa litt. ν) D.^B | φασίν (C) PD.^{B. Q} φ^α D.^F (τιν
superscr. man. rec.) φασί D.^H φάτιν (τ ex σ corr.) Pl^M D.^F (in
m. D.^F) | ὧς C ὧς? A^{ac} | ἄρ s. ἄρ A^{ac} ἄρ D.^B | ἀθηναίων D.^{P. Q. H. B}
ἀθηνέων D.^F 12 ἔκ ποτ' (C) P | ποτιῶν (τι in lit.) D.^F πο-
τίων D.^B ποτιῶν D.^{F. ac} | καθοδόν (C) P | πρεσβευς D.^B πρέσβ* υς
D.^F πρέσβας D.^Q (errore, ut vid., librarii α legentis pro εν) |
λεῶν in er. των D.^B

1 εἴλετο? A^{ac} εἴλετο D.^H εἶδετο D.^B εἶδετο D.^{P. r. Q} (εἴλ_λετο
D.^{P. r}) | μὲν ποῦ D.^B 2 φύγες (εσ A, non η) P φυγῆς D.^B φύγεις D.^H |

οὐκέφ. A^{ac} | ἔφῳ D.^{P. Q} (εσ add. D.^{P. 2}) || 3 sqq. ep. exstat in ap.
Buh. p. 131 (n. 7); num. 2 adpinxit Cm^o 3 Laertio assignat Jac.

4 θανεῖν, *** C θανεῖσθαι A^{ar} | φέ*ε C φάγε (potius quam
φάτε) A^{ar} φέρει 'fama fert' ap. B. φησ' FG. Schmidt | ἀλλὰ
(C) P | οὔτι (C) P, ὅντως Dilthey 5 ἦκατο (ῆ ex ῆ s. ῆ cr. C) P |
σῶ μαγαῖα A in σῶ μαγαῖαν mut. C, qui signum x et in mⁱ et
bis in m^o adposuit | δ' ἄλτο P | (ἀλλὰ γὰρ) αὐτοῦ ἔσσετο (s. ἦκε
τὸ) σῶμ' αἶαν ψυχὴ δ' ἄλτ' ἐς οὐρανοῦς Jac. (sententiam metro
neglecto indicans), ψυχὰ ἄμ' ἐστὶ θεοῖς Schm.; ego tentavi: ἀλλὰ
γὰρ οἴκει | σῶμα κάτω, ψυχὴ δ' ἄλτο πρὸς (vel μετ') οὐρανόους
(s. ἦλατ' ἐς οὐρανόους) || 6 sqq. ap. Buh. p. 131 (n. 8); de no-
tula, quae in P p. 226 m.^s scripta de Hadriani in Hectorem ep.
IX 387 monet, v. ad VII 137, 5 7 σέ P σέο Sternb. probabi-
liter 8 αλλοῦ? A^{ac} | τιτρώσκειν (ω in eraso ω C) ὧν (A ὧν?
C) δὲ γλυκὺ κῆμα (C supra ρ et in m.^o adpinxit C) P, ὧν et

133. <ΔΙΟΓΕΝΟΤΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς Ἀνάξαρχον, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

Πτίσσετε, Νικοκρέων, ἔτι καὶ μάλα, θύλακός ἐστι·
 πτίσσετ', Ἀνάξαρχος δ' ἐν Διός ἐστι πάλαι·
 5 καὶ σὲ διαστείλασα γνάφοις ὀλίγον τάδε λέξει
 ῥήματα Περσεφόνῃ· Ἔρρε, μυλωθρὲ κακέ·

134 Εἰς Γοργίαν, | τὸν ῥήτορα.

A, L

Ἐνθάδε Γοργίου ἡ κεφαλὴ κυνικοῦ κατὰκειμαι,
 οὐκέτι χρεμυτομένη οὔτ' ἀπομυσσομένη.

M 96^v

χρῆμα ap. B.; τιτρώσκοντ', ὄντα δὲ γλ. βλῆμα et τιτρώσκον, ὄν δὲ πάγγλυκν χρῆμα (s. κρᾶμα) Jac., τιτρώσκον, πάντως δὲ γλ. χρῆμα Boiss., τιτρώσκον, ὄντα δὲ χρῆμα γλ. Bothe, τιτρ. τόγε, πάντως δὲ γλ. κρῆμα Sternb., τιτρ., δὲν δὲ γλυνκὸν κραδίην Schmidt; post τιτρώσκον fort. intercidit τι πινύσκειν, ci. praeterea <προστρίβειν> δὲ γλ. χρῆμα et <διανοιῶν> δὲ γλ. χρῆμα || 1 sqq. apud Diog. L. IX 59 1 suum ep. esse testatur D.

2 τον φ. post εἰς ἀνάξαρχον add. L 3 πτῖσσετε C πτήσετε A^{ar} πτίσσεται D.^{P.H.B} πτίσεται D.^Q | νικόκρεων ex νικοκρέων fecit C (ων in ον mutare oblitus), cum A congruunt D.^{P.Q.H.B} | ἔτι (C) καὶ μάλα PD.^{Q.H.B} (cum superscripto ἄλλον D.^P; πτίσσετε μᾶλλον ἔτι καὶ μᾶλλον D. edd.) | θύλακός (accentus C) P

4 πτήσσετ' A^{ar} | διός ἐστὶ P^{ac}D.^B 5 καὶ σὲ CD.^B καί σε A^{ac} | διαστείλας (ας ex α, non αι corr.) PD.^{P.Q.H.B} | γένειφει A in γε, νείφει mut. C (qui signum * ab initio versus et in m.^o repetit), sequitur ὀλίγον (C, ὀλίγον A^{ac}); alio etiam ordine verborum ὀλίγον τὰ δὲ νέφῃ exhibent D.^{B.Q} (ὀλ. ταδ*νεφῃ D.^P, τὰ δυσνεφῇ man. rec., in m. δυνεφῇ); διαστεῖλαι ὀλίγον τὰ (et διαστ. λιγέως) δυσνεφῇ D. edd., διαστείλασα γνάφοις ὀλίγον ingeniose Jac. (γνάφοισιν ὄλον Herw.) 6 φερσεφόνῃ ἔρρε D.^{P.Q.H.B} | μῖλωθρε C μίλωθρε (sic) A^{ac} μύλωθρε D.^B | κακὴ PD.^{P.Q.H.B} κακέ D. edd.; κάκη? || 7 sqq. Pl^M III^b c. 26, 5 (Pl^s c. 32, 44; Pl^s c. 33, 45); ap. Ir. p. 103 inter ep. VII 100 et 471 7 τον ῥήτορα ('immo τὸν κυνικόν' Boiss.) add. L; nullo titulo Pl^M Pl^L.

Ir., ἄδηλον Pl^s 8 γοργίου ἡ κεφαλὴ. (ἡ C^s κεφαλὴ A^{ac}) κυνικοῦ (L^v in eraso q C) P γοργίου ἡ κυνικοῦ κεφαλὴ Pl^M (articulum om. Ir. et Pl^E, non item Pl^M); cf. Il. E 741, unde f. Γοργεῖη κεφ. sumere licet, sed ut Gorgiae, non Gorgonis caput intellegatur (v. Athen. 504e) 9 οὐκ' ἔτι C οὐκέτι Pl^M | cf. Xen. Cyr. Inst. I 2, 16 | οὔτ' (apostr. AC) P | ἀπομυσσομένη C ||

135. *Εἰς Ἱπποκράτην, | τὸν ἰατρόν, | τὸν Κῶον.* A, C
Θεσσαλὸς Ἱπποκράτης, Κῶος γένος, ἐνθάδε κεῖται,
Φοίβου ἀπὸ ρίζης ἀθανάτου γεγαῶς,
πλεῖστα τρόπαια νόσων στήσας ὅπλοις Ὑγιείης,
 5 *δόξαν ἐλὼν πολλῶν οὐ τύχα, ἀλλὰ τέχνα.* M 93^r

136. ἈΝΤΙΠΙΛΑΤΡΟΥ. C. Pl

Εἰς Πριάμον. A. Pl

Ἥρωος Πριάμου βαιὸς τάφος, οὐχ ὅτι τοίου
ἄξιος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα M 35^v. Σ 27

1 sqq. Pl^M III^b c. 14, 1 (Pl^E c. 15, 2); insunt in Pl^M III c. 14 (*εἰς ἰατρούς*) epp. tria: A. P. VII 559. 135. 508, e quibus primum (Pl^E c. 15, 1) in III^a, duo altera (Pl^E c. 15, 2 sq.) in III^b recepit Pl 1 lemma om. Pl^MPl^{I. a}, ἄδηλον Pl^s | *εἰς ἱπποκρά* A cetera add. C | * *τὸν κῶον* (erasa litt. κ) C 2 *Ἱπποκράτους* (conl. Tzetz. Chil. VII 968) Scaliger (*Ἱπποκράτους* Menagius) frustra | *κῶιος* P 3 *ἀπορρίζης* (C) P | *γεγαῶς* (α ex ο? corr. A) P 5 *ἐλὼν* CPl *ἐλὼν* A^{ac} (*ἔχων* Br.) | *πολλῶν* P *πολλήν* Pl, *πολλὰν*? at cf. VII 45, ubi verba *ἐκ πολλῶν τὸν ἔπαινον ἔχει* ad *πλεῖστα τέρας* referuntur, ut hic *δόξαν πολλῶν* verbis *πλεῖστα τρόπ.* subiungitur | *τύχη* et *τέχνη* Pl | *ἀλλατέχνη* A^{ac} |

6 sqq. Pl^M III^a c. 13 (*εἰς ἥρωας*), 14. Planudeae l. III^a c. 13 exhibet epp. 20, e quibus unum (v. infra) non in textu scriptum est), III^b c. 13 (*εἰς ἥρωας*) adiungit epp. tria. Exstant in III^a c. 13 n. 1 sq.: A. P. VII 225. 396; n. 3—13: A. P. VII 141—143. 145—152; n. 14—16: A. P. VII 136—138 (Pl^E c. 14, 14. 16. 15: in Pl^M ep. VII 137 = III^a 15 praecedit, VII 138 = III^a 16 sequitur, ut a Planude ipso ordinem Palatinum servari appareat: convertunt Pl^E hunc ordinem ita, ut praemittatur ep. 138 epigrammati 137); n. 17—20: A. P. VII 140, App. Pl. 29, A. P. VII 139. 239 (n. 18, i. e. App. Pl. 29, initio om. Pl, postea demum in m. inferiore subiunxit). Pl III^b c. 13 continentur n. 1—3: A. P. VII 746, App. Pl. 30, A. P. VII 396, e quibus tertium etiam in III^a (c. 13 n. 2) receptum est. In cap. *εἰς ἥρ.* duo sunt epp. ex Anth. Pal. non petita: M III^a n. 18 (App. Pl. 29) et M III^b n. 2 (App. 30); cetera epp. omnia ex A. P. VII in Planudeam fluxerunt; Pl^E non epp. 20+3 exhibent, sed viginti prioris sylloges epigrammatis unum tantum ex Pl^M III^b (scil. App. Pl. 30) adnectunt. — Inest ep. in sylloge Σ n. 27 (Σ^F f. 144^r, Σ^F f. 247^r);

137. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

A. Pl

Εἰς Ἑκτορα.

A. Pl

Μή με τάφῳ σύγκρινε τὸν Ἑκτορα μηδ' ἐπὶ τύμβῳ
 μέτρει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον·
 5 Ἰλιάς, αὐτὸς Ὅμηρος ἔμοι τάφος, Ἑλλάς, Ἀχαιοὶ
 φεύγοντες — τούτοις πᾶσιν ἔχωννύμεθα.
 εἰ δ' ὀλίγην ἀθρεῖς ἐπ' ἔμοι κόνιν, οὐκ ἔμοι αἰσχος, 5
 Ἑλλήνων ἔχθραῖς χερσὶν ἔχωννύμεθα. M 35^v

apud Ir. est ep. p. 109 (post VII 152) p. 88, 6 sq. nomen auctoris cum lemmate om. Σ; ἀντιπάτρων subicit lemmati C (praemittit Pl Ir.); Sidonio tribuit Br., Thessalonicensi Bendorff et (conl. VIII 236) Menk, qui epp. 136—141 ex corona Philippica decerpta esse contendit 8 οὐχ' ὅτι C Pl^M οὐχότι A^{ac} | τῶν Σ^{F.P} 9 ἀλλεχθρῶν A^{ac} | ἔχωννύμεθα Σ^{F.P} ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 13 (εἰς ἥρωας), 15 (Pl^E c. 14, 16); ep. est ap. Ir. p. 109 (post A. P. VII 138), in Planudeae cod. Laurent. 31, 28 (Bandin. II 101) 1 sq. εἰσέκτορα | ἀδέσποτο- A ἀδέσπ. εἰς Ἑκτορα Pl^M (ante VII 138; eundem tit. praebent Pl^a in epid. (Pl^{α. n}); εἰς τὸν αὐτὸν (Pl^I Ir.) ἀδέσπ. Pl^a in t. (post VII 138; ἀδέσπ. εἰς τ. αὐτ. Pl^s) 1 auctor ep. imitatur Diodorum (cf. VII 235) 3 sqq. affert sch.^B (sch.^w) e Pausan. IX 18, 5 sq. verba: Θηβαίοις ἐστὶ τάφος Ἑκτορος — τοῦ πατρῷου φόνου

3 σύ γε κρῖνε Jac. | ἔκτορα A^{ac} | μὴ δ' P | ἐπιτύμβῳ A^{ac} 5 Ἰλιάς· C Ἰλιάς A^{ar} | ἀχαιοὶ C ἀχαιοί· A^{ar} 6 sq. post ἔχωννύμεθα erasum est clausulae signum; deest nota initialis ante εἰ (v. 5), sed instructa est haec vocula maiuscula litt. E

7 sq. tertium ep. distichon exhibent P Pl^M Pl^a in epidiorth. (ἔτι μετὰ τὸν στίχον τὸν φεύγοντες — ἔχ. λείπουνσιν οἱ δύο στίχοι οἷον 'εἰ δ' ὀλ. — χερσὶν ἔχ.') Pl^{α. n}, etiam cod. Laur.; om. Pl^I Pl^a in t. Pl^{b. s} Ir., et videntur versus ex Antipatri ep. (VII 136) expressi parum apta carminis in Hectorem clausula; ceterum adnotat C in marg. superiore paginae 226 haec ad epp.

137—140 spectantia: ζτ εἰς τὸν ἔκτορα ἐπίγραμμα- ον η α ρ (i. e. οὗ ἡ ἀρχὴ) ἔκτορ ἀρήϊον αἶμα καταχθον': — postea idem C adiunxit

κεῖτ' αἰ¹ ἔμπροσ^θ εἰστ⁺ ἐπιδεικτικά (dicit Hadriani? epigramma IX 387) 7 ὀλίγην A^{ac} | ἀθρεῖς apud Bandin. |

ἐπ' ἔμοι P^{pc} ἔτεμοι? A^{ac}; in m.^o ἐπ' ἔμοι κόνιν iterat L | οὐκ ἐμοὶ A^{ac} οὐκ ἔμοι C οὐκ ἐμὸν Pl^M (Pl^{α. n}) cod. Laur. | αἰσχος (~ C) P 8 Ἑλλήνων δ' Jac. | χερσὶν A^{ar} ||

138. ἈΚΗΡΑΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Ἔκτορ Ὀμηρεῖσιν ἀεὶ βεβοημένε βίβλοις,
 θειοδόμου τείχευς ἔρκος ἐρυμνότερον,
 5 ἐν σοὶ Μαιονίδης ἀνεπαύσατο· σοῦ δὲ θανόντος,
 Ἔκτορ, ἐσιγήθη καὶ σελὶς Ἰλιάδος.

M 35^v

139. Εἰς τὸν αὐτόν

A

καὶ εἰς Ἀλέξανδρον | τὸν Μακεδόνα.

L

Ἔκτορι μὲν Τροία συγκάτθανεν οὐδ' ἔτι χεῖρας
 10 ἀντῆρεν Δαναῶν παισὶν ἐπερχομένοις·
 Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ συναπώλετο. πατρίδες ἄρα
 ἀνδράσιν, οὐ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα. M 35^v. Σ 35

1 sqq. Pl^M III^a c. 13, 16 (praecedit VII 137 ut in P), Pl^E III c. 14, 16 (succedente ep. VII 137), ap. Ir. p. 109 (inter epp. VII 136 et 137 ut in Pl^E) 1—2 lemma ante nom.

auctoris scr. A 1 ἀκηρά Pl^M | γραμματιξ A Pl^M (om. Pl^I Pl^a in t.) | Ἀντιπάτρου Ir.; Aceratum poetis coronae Philippicae adnumerat Menk, cf. ad 140, 1 2 εἰς αὐτόν Pl^M (εἰς τὸν αὐτόν Pl^a. n licet ep. praemittant alteri in Hectorem 137) εἰς Ἔκτορα Pl^I. s Pl^a in t. Ir. 3 ἔκτορ' A^{ac} | ὀμηρεῖσιν P (Pl^a. n), ex ὀμηρεῖοισιν (sic Pl^I. s Pl^a in t.) corr. Pl^M 4 ἔρκος (rest. C) P | ἐρυμνότερον A τερον supra τατον scr. C, ἐρυμνότερον Pl Ir. 5 ἐν A^{ar} || 7 sqq. Pl^M III^a c. 13, 19 (praecedit in t. n. 17, A. P. VII 140; sed interpositum est in m. inf. XVI 29, n. 18), Pl^E c. 14, 19; ap. Ir. p. 110 (post Pepli ep. 46 B., ante A. P. VII 239); exstat ep. in sylloge Σ n. 35 (Σ^F f. 144^v Σ^P f. 247^v) 7 sq. auctoris nom. om. P Pl Σ Ir. (Ἀρχίον ex ep. 140 ad praecedens transtulit Barnes) | lemma om. Σ; εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακ. Pl εἰς Ἀλ. τὸν βασιλέα Ir. 8 καὶ εἰς αλ. τον μακ. add. L 9 Τροίη Pl Σ Ir. τροία P | συγκάτθανεν (C) P | οὐδέτι P | χεῖρας A^{ac}

10 ἀντῆρεν (AC) P idemque Pl ἀντῆρεν Pl^E ἀντῆρε Σ^F. P | παισὶν A παισὶν C Pl χερσὶν Σ | ἐπ' ἐρχομένοις C 11 sq. (η adpinxit de distichi sententia admonens Σ^P 11 ἀλεξάνδρῳ Σ | συνάπώλετο C συναπ. A Pl Σ | πρίδες Σ Pl^M | ἄρα (C) P Pl^M ἄρα Σ Pl^E | figura antithetica convenire vid. in Ant. Thess., cf. VI 241, XVI 184 ||

140. ἈΡΧΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

AL

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

α. Καὶ γενέταν τοῦ νέρθε καὶ οὔνομα καὶ χθόνα φώνει,
στάλα, καὶ ποία κηρὶ δαμεῖς ἔθανε.

5 β. Γεννήτωρ Πρίαμος, γὰρ δ' Ἴλιον, οὔνομα δ' Ἑκτωρ,
ὦνερ, ὑπὲρ πάτρας δ' ὦλετο μαρνάμενος. M 35^v

141. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

AL

Εἰς Πρωτεσίλαον.

A. Pl

9 Θεσσαλὲ Πρωτεσίλαε, σὲ μὲν πολὺς ἄσεται αἰὼν
P 227 Τροία ὀφειλομένου πτώματος ἀρξάμενον.

1 sqq. Pl^M III^a c. 13, 17 (Pl^E c. 14, 17), ap. Ir. p. 110
(inter VII 137 et XVI 29, ut in Pl^E) 1 sq. lemma prae-

mittit A | ἀρχίου εἰς αὐτὸν Pl^M Ἀρχ. εἰς τὸν αὐτ. Pl^E Ir.

1 ἀρχίου A μακ^δ add. L; Byzantio (ut poetae Philippeo) tr. ep.
Menk, qui epigrammatis 138—140 coronae Phil. fr. ordine ini-
tialium litt. conspicuum effici vult 3 cf. VII 164 (quod ep. f.
est eiusdem Archiae) 4 ἔθανε P ἔθανεν Pl 5 πατήρ μὲν P
γεννήτωρ Pl φῖτvs μὲν et γεννητὴρ Jac. φύτωρ μὲν Mein., f.
σπεῖρει (s. σπεῖρεν) μὲν (cf. 164, 2, Kaib. 167, 2; vocem πατήρ male
defendit K. ad 483, 1, cf. K. 552, 1) | πατρὸς μὲν Πριάμου Heck.
ἦν Πρίαμος γενέτας Boiss. | πατρὸς μὲν Πρίαμος, γὰρ δ' Ἴλιον
οὔνόμαθ', Bothe | Ἑκτωρ C ἑκτωρ. A^{ar} 6 ὦνερ (~A' AC) P ὦ
ξέν' Pl^M Pl^{b. s} ὦ ξέν' Pl^{L. a} | δ' om. Bothe | post μαρνάμενος
signum ∴ adpinxit Pl^M iterumque adposuit in marg. inf. cum
ep. XVI 29, in ipso t. sequitur ep. VII 139 || 7 sqq. Pl^M III^a
c. 13, 3 (Pl^E c. 14, 3); ap. Ir. p. 108 (inter ep. VII 396 et Pepli
49); vs. 5—8 exhibet Suid. 7 sq. lemma, quod praemittit A,
amplificat L in nova p. (227) ad v. 2 sq. adnotans: εἰς
πρωτεσίλαον (λω C qui eandem vocalem superscr., πρωτ? L^{ar})

τὸν ἐν τροία πρῶτον πάντ' | ἐλλήνων τελευτήσαντ 7 Ἀντι-
φίλου Ir. αντιφίλ A ἀντιφίλ Pl^M; βυζαντίου add. L; de ep.
auctore dubitari non licet, cf. v. 7 cum VI 252, 4 8 πρω-
τεσίλ A; num. μ adpinxit C^m 9 πρωτεσίλα*ε (-λαιε A^{ar}) P |
ἄλυσεται C, easdem litteras, sed ut αἰσεται legeretur, A^{ar} | αἰὼν A
αἰὼν C; cf. IX 192, 8 10 cf. 175, 6 | τροίαι C τροῖα s. τροία A^{ac}

σᾶμα δέ τοι πτελέησι συνηρεφές ἀμφικομεῦσι

Νύμφαι ἀπεχθομένης Ἰλίου ἀντιπέρας.

δένδρεα δυσμήνιτα καί, ἣν ποτε τεῖχος ἴδωσι 5

Τρώιον, ἀνυαλέην φυλλοχοεῦντι κόμην.

5 ὅσος ἐν ἡρώεσσι τότε ἦν χόλος, οὗ μέρος ἀκμήν

ἐχθρὸν ἐν ἀψύχοις σῶζεται ἀκρεμόσιν. M 35^r

142. Εἰς Ἀχιλλέα

A. Pl

τὸν | Πηλέως υἱόν, τὸν | πάντων ἡρώων | ὑπερέχοντα. C

Τύμβος Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ

10 δώμησαν Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων·

1 σᾶμα A σῶμα Pl σῆμα Heck.: cf. Philippi ep. VII 385, 3; Quint. Smyrn. VII 409 (σῆμα πέλει πτελέησι κατάσκιον); Philostr. Her. 289, 29 (Il. Z 419) | δέτοι (A) P | ἀμφικομεῦσι Herw., ἀμφικομεῦντι? 2 νύμφαι. C νύμφαν A^{ar} | ἀπεχθομένης. A in ἀπὲχθομένης mut. C; μισουμένης interpret. sch.^B | ἀντιπέρας P idemque Pl^M ἀντιπέραν Pl^E | ἐναντίον ἢ ἀντικρὺ πέρα τῆς θαλάσσης schol.^B 3 sq. s. v. δυσμίσητα Suid.; v. Plin. H. N. 16, 88 3 δυσμίνητα (AC) P δυσμῖμητ^α ex δυσμῖμητ^α corr. Pl^M (δυσμῖμητα Pl^E) δυσμῖσητ^α S.^v (δυσμείλιτα Stephan.), cr. Brod. (Salm.): cf. IX 69, 1 | ἦν C ἦν? A^{ac} ἦν S.^v | ποτε P PlS. ποτὶ Heck.: cf. IX 263, 5 ἦν ποθ' ἀμάρτη apud eundem Antiphil. | ἴδωσι C (PlS.) ἔδωσι A^{ac} (v. 385, 5 Ἴλιον ἣν ἐσίδῃ, Quint. VII 410 αἶ' ὃ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν); τέλσον ἴδ. et τέρεμ' ἐσίδωσι olim ci.

4 ἀνυαλέην A, αν supra ην scr. C, ἀνυαλέαν (cum C) PlS. | φυλλοχοεῦντι (χλο, C χε A^{ar}) P Pl -χοεῦσι S. codd. (-χοοῦσι S. edd.); cf. Philostr. l. c. φυλλοχορεῖν δὲ αὐτίκα κτλ.; φυλλοχοεῦντα Heck.

5 sq. s. ἀκμή Suid. 5 cf. VII 399, 4 | ὅσος (C) P (τόσος Düb.; quod traditur recte se habet in exclamazione, nec πόσος petendum ex 175, 3; 385, 7; cf. IX 29, 3) | ἐνηρ.? A^{ac} | πότ' ἦν S. | οὐ C PlS. οὐ? A^{ac} (δένδρεα δὲ — οὐ μέρος — σῶζεται 'arbores — omnium heroum iram, non partem, sed totam vel nunc urbi infestam servant' Heck. ad praeposteram sententiam structuramque aberrans) | μέρος (AC) P PlS. μένος Düb. (εἰ μένος Kaib.) | ἀκμήν C ἀκμήν A^{ar} 6 pro ἐχθρὸν ci. θερμὸν Mähly, malim σπέρχον, sed nil mutandum esse colligas ex IX 294, 5 | σώζεται A | ἀκρεμόσιν (AC) P ἀκρέμοσιν Pl^MS. (sed deest gl. in S.^v; ἀκρέμοσι Br.) || 7 sqq. Pl^M III^a c. 13, 4 (Pl^E c. 14, 4);

αἰγιαλῷ δὲ νένευκεν, ἵνα στοναχῇσι θαλάσσης
κνδαίνοιτο πάις τῆς ἀλίας Θέτιδος.

M 35^r

143. Εἰς Ἀχιλλέα καὶ Πάτροκλον.

A. Pl

Ἄνδρε δύω φιλότῃτι καὶ ἐν τεύχεσσιν ἀρίστῳ,
5 χαίρετον, Αἰακίδῃ καὶ σύ, Μενoitιάδῃ.

M 35^r

144. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

A

Εἰς Νέστωρα.

A

Ἡδυεπὴς Νέστωρ Πύλιος Νηλήϊος ἥρως
9 ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ τύμβον ἔχει τριγέρων.

Fr. Cor. Mel.

145. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

A. Pl

ep. 145 sq.

Εἰς Αἴαντα τὸν | Τελαμῶνος.

A

Ἄδ' ἐγὼ ἅ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ κειρομένα πλοκάμους,

ap. Ir. p. 108; poeta vid. Antipatrum Sid. (et Alcaeum) imitari p. 92, 7 εἰς ἀχ. APlIr. 8 ἡρώων C ἐλλήνων Car 9—10 s. v. ῥηξήνορες Suid. 9 ὄν (C ὄν? A^{ac}) ποτ' (cum eraso acuto supra o) P ὄν τ' S.^v (ubi τ' novam lineam incipit) 10 δόμησαν S.^v; post δωμ. interpungunt CPl^m

1 sq. cf. VII 209 (Antip. Sid.) et VII 456 (Dioscor.) 2 cf. VII 1, 5 | κνδαίνοιτο P Pl^m Pl^s κνδαίνυτο Pl^{1-b} δοξάζοιτο superscr. sch.^B || 3 sqq. Pl^m III^a c. 13, 5 (Pl^e c. 14, 5); ap. Ir. p. 108 (inter epp. VII 142 et 145); ep. ex Peplo petitum putat Jac., alienum ab eo Bergk 3 πάτροκλῳ A 4 ἄν δρεδύω A^{ao} | δύω C Pl Ir. κλυτῷ FG.Schmidt || 6 sqq. ep. quod unum ex serie epp. 136—152 Cephalana non recepit Pl. est in ap. Buh. n. 10 (p. 132) 6—7 post ἀδέσποτο lemma scr. A; ad Arist. Peplum ep. perperam refert Jac. (Br.) 8 (πολιὸς Küst.) 9 s. v. τριγέρων S.₁ et s. γενεά S.₂ (altero loco versum om. S.^v) | pentametro nomen Νέστωρ praemittunt S._{1.2} | ἡγαθέῃ S.₁^v | τύμαον S.₁^v | τριγέρων P^{dc} τρίγ. A^{ar} (cf. VII 157, 4; 295, 1; 421, 6) τριτογέρων S.₂^{A.B.E} || 10 sqq. Pl^m III^a c. 13, 6 (Pl^e c. 14, 6); in sylloge quae Euphemiae praecedit est n. 29 (Σ^f f. 144^r Σ^f f. 247); ap. Ir. p. 108 inter epp. VII 143 et 146; in Aristotelis Peplo n. 7 (Bgk; F = cod. Flor. 56, 1), apud

θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἰ παρ' Ἀχαιοῖς
ἃ δολόφρων Ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ δύναται. M35^r. Σ29

146. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A. Pl^m

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

5 Σῆμα παρ' Αἰάντειον ἐπὶ Ῥοιτησίῃν ἄκταις
θυμοβαρὴς Ἀρετὰ μύρομαι ἐξομένα,

Tzetz. Posthom. 489, Eustath. ad Il. B 557; variat argumentum ludens Mnasalcas: cf. Athenae. IV 163a (ep. in Virtutem a Voluptate devictam epitaphio Aiacis subiunxit Eust., 'παρφρόσας τις κατὰ τῆς ἡδονικῆς φιλοσοφίας ἔγραψεν' Porphyrio duce addens); cf. Auson. ep. 3 p. 93, 10 sq. lemma praemittunt

APl^mPl^l.^aIr. 10 ἀσκληπιᾶ^δ A, consentiunt PlIr. (om. Σ); ep. ab Samio poeta perperam abiudicat Schneidew. (Wendling); auctorem Mnasalcae versus expressisse praepostere statuit Rose (cf. Eust. ad B 557) 11 ἐπ' Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου F εἰς Αἴαντα PlIr., lemma om. Σ (in Σ^p erasus est titulus αἰνιγμα

Σφιγγός errore praefixus) | τοῦ τελαμῶν^ο (o superscr. C, τελαμῶνα A^{ar}) 12 ἀδ' A^{ac} ἄδ' CPl^mΣ | ἀρετὰ παρὰ A^{ac} 13 τύμβῳ Σ | κειρομένα PF idemque Pl^{mac} κειραμένα Pl^m ex corr. (alio atramento facta) Pl^EΣ (sed κειραμένη Σ^p in marg.) Tzetz. Eust. Mnas. Ir. | πλακάμ^οουσ¹ ex πλοκάμ^οωσ¹ corr. in marg. Σ^p

1 (θυμῷ δὴ μεγάλῳ βεβολημένη Σ^p in marg.) | ἄχει C ἔχει A^{ar} | μεγάλῳ Σ | βεβαρημένα (βεβαρυμένον) Tzetz. βεβαρημένου cod. Harleianus (βεβολημένα PPlΣIr. Eust. FMnas.) | εἰ παρὰ A εἰ παρ' C ὡς παρ' FTzetz. Harl.^m ὅτ' ἄρ' Harl.^t εἰ παρὰ Mnas. (Bḡk) οὔνεκ' PlIr. Eust. οὔνεκ' Σ | (ἄπασιν Mnas.)

2 (ἃ κακόφρων Τέρψις praecedentibus in v. 1 sq. verbis: τῇδε κἀθημαι Ἠδονῇ αἰσχίστως κειραμένη Mnas.) | κρέσσον ἐμεῦ C κρέσσονα μεῦ A^{ar} κρεῖσσον ἐμοῦ Pl (sed κρεῖσσ\ ex κρεῖσσον corr. Pl^m) Σ Ir. Mnas. κρέσσω ἐμοῦ Eust. (κρεῖσσων Σ^p in m.¹); μειζον ἐμοῦ Heck. | δύναται PΣ^{F.P} in t. κέκριται PlF Ir. Tzetz. Eust. Mn., et γὰρ κέκριται in m. Σ^{F.P} || 3 sqq. Pl^m III^a c. 13, 7 (Pl^E c. 14, 7); in sylloge Σ est n. 88 (Σ^F 149^v, Σ^p 253^v); ap. Ir. p. 109 ante VII 147; priora dist. duo exhibet Suid. 3 sq. lemma praemittunt PΣ 3 ἀντιπατ^ορου¹ A (Σ) in ἀντι**πά-τρ^οου¹ mut. C, ne praepositio alternis lineis dirimeretur | σιδωνι^οου¹ add. A idemque Pl^m, om. ΣPl^EIr. 4 εἰς τὸν αὐτόν A (Ir.) εἰς τὸ αὐτό Pl^{m.E} εἰς Αἴαντα Σ 5 sq. s. v. θυμοβαρὴς

ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν ὅτι Πελασγῶν
οὐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.
τεύχεα δ' ἂν λέξειεν Ἀχιλλέος· Ἔρσενος ἀκμᾶς, 5
οὐ σκολιῶν μύθων ἄμμες ἐφιεμέθα.' M 35^r. Σ 88

5 147. ἈΡΧΙΟΥ. C. A. Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν Αἴαντα, τὸν Τελαμῶνος. A, L, C

Μοῦνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχος ἀσπίδα τείνας
νηυσὶ βαρὺν Τρώων, Αἴαν, ἔμεινας ἄρη·

Suid.,¹ p. 94, 5 παραιάντειον A^{ac} | ἐπιρροιτήσιν A^{ac} ἐπὶ ῥοι-
τηῖσιν C ἐπιρροιῖσιν cum litt. τη supra oi scriptis S.¹ V ἐπὶ
ῥοιτείησιν Σ^F -τείησιν¹ Σ^F | cf. Quint. Smyrn. V 654 ῥοι-
τηλίδος οὐχ ἑκὰς ἀκτῆς et Tryph. 216 ἀπὸ ῥοιτειάδος ἀκτῆς
6—p. 95, 2 s. v. πινόεσσα S.₂ 6 θυμοβαρὺς ΣS.₂ V | ἥρετὰ
ex ἀρ. (?) factum S.¹ V ἀρετὰ^η (et ἐξομένᾳ^η) Σ^F | μύρομαι om S.¹ B, E |
ἐξομένᾳ A^{ac}

1 ἀπλόκαμος₁ C ἀ πλοκάμους A^{ar} (quod fort. restituen-
dum, congruunt tamen cum C Suidas et Pl) | ὅνπαρὰ supra πιν.
sch.^B | ante διὰ (C) interpung. C, post κρίσιν perperam Pl^M |
ὅτι S.₂ V 2 νικᾶν (circumfl. rest. C, νικάν? A^{ac}) PPlS., νίκαν
non praeferendum | ἔλλαχεν ΣS.₂ V | ἀλλὰ δόλος A^{ac} | δόλω S.₂ V

3 δ' ἂν A | ἀχιλλέως Σ | ἡλικίας supra ἀκμᾶς sch.^B
4 ἄμμες? A^{ac} || 5 sqq. Pl^M III^a c. 13, 8 (Pl^E c. 14, 8); ap. Ir.

p. 109 (ante VII 148) 5 sq. αρχίου C | εἰς τὸν αὐτὸν A αἴαντα L |
τὸν τελα C | μῶνος L: hic titulus nunc exstat in P; primo εἰς
τὸν αὐτὸν | ἀρχίου scripserat A^{ar}, pristinum lemma amplificavit L

in hunc modum: εἰς τὸν αὐτὸν αἴαντα | ἀρχίου τὸν τελα μῶνος;
ne sic nomen auctoris inter lemmatis particulas lateret, C quae
ab A et L scripta erant ἀρχίου τὸν τελα erasit, praemisit lem-
mati nomen auctoris et τὸν τελα propius ad μῶνος super-

scripsit; post μῶνος adposuit L haec: τὸν ἐξ ἑλλήν | ἀρχόν·

ἀλλὰ διακε[ν]νὴν δόξαν μαινόμεν⁰ | ἐαυτὸν ἀπέσφαξεν 5 An-
tiochensi trib. Reinach; Mytilenaeo, quem Meleagreis adiungit
poetis, ep. vindicat Menk 6 εἰς τὸν αὐτόν Ir. εἰς τὸ αὐτό Pl^E

εἰς αὐτὸ Pl^M 7 sq. s. v. ἐναίρειν Suid. 7 ἐναίρομένοισιν C
ἐναίρ. A^{ac} S.^V ἐναιρομένῃσιν Brod. (Opsop.) -μέναισιν Scaliger |
ὑπέρμαχον PlSuid. | post τείνας interpunxit Pl^M 8 post

οὐδέ σε χειρμαδίῳ ὥσεν κτύπος, οὐ νέφος ἰὼν,
οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος·

ἀλλ' αὐτως προβλής τε καὶ ἔμπεδος, ὥς τις ἐρίπνα, ὃ
ἰδρυθεὶς ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων.

5 εἰ δέ σε μὴ τεύχεσσιν Ἀχιλλέος ὥπλισεν Ἑλλὰς
ἄξιον ἀντ' ἀρετᾶς ὅπλα ποροῦσα γέρας,

P 228 Μοιράων βουλήσι τάδ' ἄμπλακεν, ὥς ἂν ὑπ' ἐχθρῶν
μὴ τινος, ἀλλὰ σὺ σῇ πότμον ἔλης παλάμη. M 35^v

148. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

A. Pl

10

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Σῆμα τόδ' Αἴαντος Τελαμωνίου, ὃν κτάνε Μοῖρα
αὐτοῦ χρησαμένα καὶ χειρὶ καὶ ξίφει.

νηυσὶ distinxit C, sed dativus iungendus cum βαρὺν | αἶεν
P Pl Suid. Αἴαν Br. | ἔμεινα₁ C ἔμειναν A^{ac} (unde fort. ὑπέρ-
μαχον v. 1 cum Pl S. reponendum esse suspiceris); ἄμυνας Lob.
frustra | cf. VII 237, 4 | ἄρη Pl S. ἄρη A^{ac} in ἄρην mut. C, qui
tamen litt. finalem puncto superposito (ῡ) et lineola rursus
delevit

1 s. v. χειρμαδίῳ Suid. (gl. deest in S.^v) | οὐδέσε (' C) P |
ὥσεν (ῑ rest. C) P ὥσε Pl S. | ἰὼν S. A. B. C. E (βελῶν interpret.
schol.^B) 2 s. v. πάταγος Suid. (deest in S.^A) | πῦρ C πῦρ? A^{ac}

3 ἀλλ' αὐτως C Pl^M ἀλλαύτως A^{ac} | προβλήστε ex προβλήστε
cr. P | ὥστις (' C) P: cf. ἴσον ἐρίπνα VII 748 (apud Ant. Sid.) |
ἐρίπνη Pl κρημνός superscr. sch.^B 4 ἰδρυθεὶς A ἰδ. C ἰδρυνθεὶς
Pl 5 δέσε (' C) P | ἡγλάισ' an ἐστόλισ'? 6 ἀνταρετᾶς A^{ac} |
ἀρετῆς Pl^M ἀρετᾶς (cum P) Pl^E 7 βουλήσι Pl^M | τάδ' P | ἡμπλα-
κεν Pl | ὑπεχθρῶν A^{ac} 8 ἀλλὰ P | σὺ. σῇ. P τεῇ Pl ἔλησι A^{ac} ἔλησ
Pl^M | παλαμῇ A^{ac} παλάμη P^{pc} Pl || 9 sqq. Pl^M III^a c. 13, 9 (Pl^E
c. 14, 9); exstat in sylloge Σ, n. 28 (Σ^F 144^r Σ^P 247^r), ap. Ir.
p. 109 inter epp. VII 147 et 149 9 sq. lemma praemittunt
A Pl^M 9 om. Σ Ir. Pl^{1. a} (sed τὸ 'εἰς τὸ αὐτὸ' ἐν ἄλλῳ γρ.
'εἰς τὸ αὐτὸ ἀδέσποτον' Pl^a in epid.), add. Pl^M Pl^{a. b. s.}; olim

Asclepiadi ep. tribui 10 cum A consentit Ir., εἰς αὐτὸ Pl^M εἰς τὸ
αὐτό Pl^E; l. om. Σ 11 τὸ δ' A | αἶαντ* (αἶαντι ante ras). Pl^M |
Τελαμωνίου Σ 12 αὐ τοῦ A | χρησαμένα A -μένη Pl Σ |
χειρὶ Σ | post ξίφει erasum vid. clausulae signum in P

οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι δυνήσατο καὶ μεμανῖα
εὐρέμεναι Κλωθῶ τῷδ' ἕτερον φονέα. M 35^v. Σ 28

149. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

5 Κεῖται ἐνὶ Τροίῃ Τελαμώνιος, οὗ τινι δ' ἔμπης
ἀντιβίων ὀπάσας εὖχος ἐοῦ θανάτου·
τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέρα τόλμης
οὐχ εὐρών παλάμη θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνῳ. M 35^v

150. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

A. Pl

10 Εἰς τὸν αὐτόν. A

Αἴας ἐν Τροίῃ μετὰ μυρίον εὖχος ἀέθλων
μέμφεται οὐκ ἐχθροῖς κείμενος, ἀλλὰ φίλοις. M 35^v

151. Εἰς Αἴαντα | καὶ Ἑκτορα.

A

Ἑκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν, Ἑκτορι δ' Αἴας
15 ζωσθῆρ' ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἷς θάνατος. M 35^v

1 sq. s. v. μεμανῖα Suid.₁, s. v. Κλωθῶ S.₂ 1 οὐδὲ (C) P
θνητοῖσι δυνήσατο P Pl Σ θνητοῖς ἠδύνατο S.₁ θνητοῖσιν ἠδ. S.₂^v
(θνητοῖσιν ἐδύνατο S. edd.) 2 κλωθῶ S.₁^v κλωθῶ. P^{pc} κλωθῶ?
A^{ac} | τῷ δ' Σ, idem ex τόνδ' cr. Pl^m τὸ δ' S.₁^v | ἕτερον A^{ac} ||
3 sqq. Pl^m III^a c. 13, 10 (Pl^e c. 14, 10), ap. Ir. p. 109 ante ep.
VII 151; totum ep. initio excepto praebet Suid. 3 sq. lemma
ante nom. auctoris scr. A 3 σχολῶ add. A, om. Pl Ir.
4 εἰς τὸν αὐτόν A (Ir.) εἰς αὐτό Pl^m εἰς τὸ αὐτό Pl^a.^s sch.^B om.
Plⁱ. Pl^a in t.; Leont. more suo tabulam, quae Aiacis mortem re-
praesentabat, versibus suis vid. illustrasse 5 ἐνι A^{ac} | οὗτινι
— θανάτου s. v. ὀπάσας Suid. (sed deest gl. in S.^v) | δ' om. S.^a
6 ἐξ ἐναντίας πολεμούντων explicat sch.^B | ὁ πάσας A^{ac}
7 sq. s. v. αὐτοφόνῳ Suid. 7 χρόνος P Pl S. θεὸς et πότμος
FG Schmidt; μόρος? | ἄλλον A^{ac} 8 οὐχ' S.^v | οὐχευρών A^{ac} |
παλάμη S.^v | θῆκεν (~ AC) P (φθίσεν?) | ὑπαντοφόνῳ A^{ac} ἐπ'
αὐτ. S.^a.^v.^E || 9 sqq. Pl^m III^a c. 13, 11 (Pl^e c. 14, 11) 9 sq.
lemma praemittit A 10 εἰς αὐτό Pl^m, cum P faciunt Pl^e
11 μυρίων Plⁱ-^b μυρίον P Pl^m.^s 12 post κείμενος distinguit C
puncto quod erat post ἐχθροῖς eraso || 13 sqq. Pl^m III^a c. 13, 12

152. Εἰς τὸν αὐτὸν |

A

Αἶαντα καὶ Ἑκτοῖρα τὸν Πριάμῳ | καὶ εἰς τὰ
παρ' ἀλλήλων δῶρα.

L

L

Πικρὴν ἀλλήλοις Ἑκτῶρ χάριν ἠδὲ φέρασπις

5 Αἶας ἐκ πολέμου μνημ' ἔπορον φιλήσας·

Ἑκτῶρ γὰρ ζωστήρα λαβὼν ξίφος ἔμπαλι δῶκε·

τὴν δὲ χάριν δώρων πείρασαν ἐν θανάτῳ.

τὸ ξίφος εἶλ' Αἶαντα μεμνηνότε, καὶ πάλι ζωστήρ

5

εἵλκυσσε Πριαμίδην δίφρῳ συρόμενον.

10 οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπετο δῶρα,

ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μύρου.

M 35^v(Pl^E c. 14, 12); ap. Ir. p. 109 ante VII 152 p. 97, 13 num.

ῥν adpinxit Cm^o | εἰς αὐτό (i. e. αὐτό) Pl^M εἰς τὸ αὐτό Pl^E εἰς
τὸν αὐτόν Ir. | ἔκτορα A. 14 ἔκτορα A^{ao} (eodem spiritu vo-
cem fere semper instruxit A) 15 εἰς P^{pc} Pl Ir. εἰς s. εἰς A^{ac};
γρ. ἦν θ. et γρ. εἰς θάνατον sch.^B (cf. Pl^w), utrumque ci.
Opsop.; αἱ χάριτες θ. perperam Jac. ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 13, 13 (Pl^E c. 14, 13), ap. Ir. p. 109 ante
VII 136; Suid. tertio vs. excepto totum affert ep. 1 εἰς

αὐτό Pl^M εἰς τὸ αὐτό Pl^E; ep. fort. est Antiphili, cf. VI 96 (2 ἐκ πο-
λέμου), VII 641 (5 χάριν), IX 263 (3 πειράζουσα), 14 (7 εἶλε), 310
(4 συρόμενη, 6 προφάσις), 86 (6 αὐτοφόνον), 73 (4 πέμπεις), VII
634 (4—6) 2—3 add. L 2 εἰστά ('et' C) P 4 sq. s. v. φέ-
ρασπις Suid. 4 πι**ικρὴν C πικρικὴν A^{ar}; signum x adpinxit C
iteratque in m.^o ὧ addens | ἔκτωρ C ἔκτον (potius quam

ἐκτων) A^{ar} | ἠδὲ S.^v 5 πολέ S.^v | ἔφερον S. 6 ἔμπαλι (C)
P: cf. VI 47, 5 (Ant. Thess.) | δῶκεν Pl 7—9 s. v. πείρησαν
Suid. 7 τὴν δε A^{ac} | τὴν δε δώρῳ (ω in eraso o) χάριν¹
S.^v | πείρισαν P πείρησαν S.^v.E | θανάτῳ S.^v 8 εἶλ' C εἶδ'
A^{ar} (idem S.^v) | πάλιν C παλιή? A^{ar} πάλιν S.^v.B.E | ζωστήρ C
ζωστίν· s. ζωστήρ? A^{ar} 8 sq. πάλιν εἵλκεν (εἵλξε Jac.) ζωστήρ
Πρ. Passow 9 εἵλκυσσε A^{ac} | πριαμίδην C -δησ A^{ar} | δίφρ.
συρόμενον: cf. IX 97, 4 (ἐξ ἵππων Ἑκτορα συρόμενον apud Al-
pheum Mit.) 10 sq. s. v. αὐτοκτόνα Suid. 10 οὕτως S.^v |
ἐξεχθρῶν P | αὐτοκτόνι (ι in er. ωι s. αι?) P αὐτοχθόνα
S.^c (idem scripturus erat S.^v, nam x corr. ex χ) | πέμπετο
P Pl^M S. πέμπεται Pl^{1-b} | πολλάκι δ., πέμπεται ἥρα et δῶρα
πέπονται frustra Jac. (Br. verba transposuit ita: πέμπεται ἐξ
ἐχθρῶν οὕτως αὐτ. δ.) 6 προφθάσει S.^A ||

153. 'ΟΜΗΡΟΥ

A. Pl

οἱ δὲ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥΤ' ΑΙΝΔΙΟΥΤ.

L

Εἰς Μίδα. Τὸ σχῆμα κύκλος.

A. C

Χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
 5 ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθνήλη

1 sqq. Pl^M III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 1. Epigr. est n. 59 in sylloge Σ (Σ^F f. 146^v Σ^F 250^r); apud Plat. Phaedr. 264 D; apud Diog. L. I 89; [Dion. Chrys.] 37, 38; in Ps.-Herod. Vita Hom. 5, 28 W.; in Cert. Hom. et Hes. 255 Rz. Planudea sylloge prior exhibet in c. 7 (εἰς ἀρχ. τινάς) epp. 13, sylloge minor in c. 6 (eiusdem tituli) epp. 9, iuncta sunt in Pl^E utriusque sylloges epp. 22 atque in Pl^{s.w} ita, ut novem de Timone epp., quae segregata exstant in Pl^M (III^a c. 7, 8—12 et III^b c. 6, 2—5) itemque in Pl^{I.a} (III c. 7, 8—12 et 15—18), una serie continuentur (Pl^s III c. 7, 8—16). Cunctae vero edd. eundem et Palatini et autographi ordinem neglegunt eo, quod post VII 313 non epp. 314. 316, sed ep. 316 ante 314 praebent. Inter epp. εἰς ἀρχ. unum, quod desideratur in Palatino, servat Planudes: XVI 27. Insunt in III^a c. 7 n. 1 sq.: A. P. VII 567, App. Pl. 27 (Pl^E c. 7, 1 sq.) — n. 3—7: A. P. VII 311. 530. 549. 666. 535 (Pl^E c. 7, 3—7) — n. 8—13: A. P. VII 313. 314. 316. 317. 320. 241 (Pl^{I.a} c. 7, 8. 10. 9. 11—13; Pl^{s.w} c. 7, 8. 10. 9. 11. 12. 17). In Pl^M III^b c. 6 exstant n. 1: A. P. VII 153 (Pl^{I.a} c. 7, 14; Pl^{s.w} c. 7, 18) — n. 2—5: A. P. VII 315. 318. 319. 577 (Pl^{I.a} c. 7, 15—18; Pl^{s.w} c. 7, 13—16) — n. 6—9: A. P. VII 747. 354. 556. 563 (Pl^E c. 7, 19—22) 1—2 'Ομήρου PlΣ; Homero tribuunt ep. Vit. Cert., ab illo abiudicat refertque ad Cleobulum Simonidei carminis (fr. 57 B.) testimonio usus Diog.; auctorem non afferunt Plato Dio; cf. Weissshaüpl p. 81 2 οἱ δὲ

κλ. τ' ου' λιν^δ add. L 3 εἰς μ. ante 'Ομήρ. scr. A | κυκλ^ω C cf. Plat. l. c., Ioann. Philopon. in Arist. analyt. poster. 34^b: κύκλον δὲ φησι τὰ ἔπη ἦτοι τὰ ἐπιγράμματα τὰ οὕτω πεποιημένα, οὐχ ὥς τῇ κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου λέξει ἀκολουθούσης τῆς ἀρχῆς τοῦ δευτέρου καὶ τούτῳ τοῦ τρίτου καὶ ἐφεξῆς, ἀλλ' ὥς δύνασθαι τὸν αὐτὸν στίχον καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος ποιῆσθαι 4 affert vs. Ioannes grammat. l. c.; alienum a cycli exemplo versum iudicat I. Schmidt, qui tribus versibus (2. 5. 6) cycli figuram effici statuit, cf. Hermiae ad Plat. Phaedr. 264 notam hanc: ἔξεστι γὰρ τῶν τριῶν στοιχείων (στίχων Preg.) τῶν ἐν τῷ ἐπιγράμματι, ὃν ἂν ἐθέλῃς, προτάξαι —, ὅθεν τινὲς τὰ τοιαῦτα ἐπιγράμματα τρίγωνα καλοῦσιν | om. vs. Vit.^{Ra, b. L b} |

[καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζη δὲ θάλασσα
 ἡέλιός τ' ἀνιῶν λάμπη λαμπρά τε σελήνη],
 αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδαο ὅτι τῇδε τέθαιπται. M 92^r. Σ 59.
 Pr. 233

5

154. Εἰς Κόροιβον,

A

οὗ | μέμνηται Καλ|λίμαχος ἐν ᾧ Αἰ|τίων.

A

Κοινὸν ἐγὼ Μεγαρεῦσι καὶ Ἰναχίδεσσιν ἄθυρμα
 ἱδρυναι Ψαμάθης ἐκδικον οὐλομένης.

χαλκῇ CDiog.^B (χαλκῇ A^{ac}) χαλκῆ Br. | παρθένοσ: é refecit,
 non ex ι cr. C | εἰμι δ' ἐπὶ Σ^F in textu | Μίδα PPlat. Σ^P
 (Σ^F in marg.) Dio Μίδου Diog. Cert.^F Ioann. Vit. vulg. (μῆδου
 Vit.^M) Μίδεω Vit.^B (Rz.) | ἐπι A^{ac} ἐνὶ Ioann. | σῆματι P | σήματος
 ἦμαι Cert. p. 99, 5 vs. laudant [Longin.] de subl. 36, 2, Sext.
 Empir. bis: hypot. p. 65 Bk. (Sext.₁) et adv. Math. p. 327 (Sext.₂),
 Liban. I 519 R., qui tres auctores nomen poetae om. | ἔτ' ἄν? A^{ac}
 ἔστ' ἄν C Diog. (ἔσταν Diog.^{Bac}) Dio Vit. (σῶτ' ἄν Vit.^{Lb}) Cert.
 [Long.] Sext., εὐτ' ἄν Pl Σ ὅφρ' ἄν Plat. Lib. | νάηι PPlat.
 Cert. Sext.₁ Lib. νάη Pl^M Σ ῥέη Dio Sext.₂ [Long.] Diog. (ῥέη
 Diog.^B ῥέει Diog.^H) Vit.^{Ba, b, P} ῥέοι Vit.^{A, B, M, La} | τεθήλη Pl^M Σ
 τεθήλη* (ex τεθήληι corr.) Diog.^B τεθήλει Vit.^{Bb} τεθήλοι
 Vit.^{A, B, M, La}.

1 sq. hoc ordine duos versus praebet Cert., inverso Diog.:
 vs. cycli legem turbantes interpolati sunt nec defenduntur
 Simonid. fr. 57, 2—4; utrumque recte om. P Plat. Dio item-
 que Pl^M, priorem om., sed alterum exhibent Vit. Σ Pl^E

1 πλήθωσι Cert. ῥέωσιν Diog.^{B, P, Q, H} (ποταμοί) γε ῥέωσιν Diog.
 edd., ῥείωσιν Röper | περικλ. Cert. ἀνακλύζη Diog. (ἀνακλύζει
 D^{B, H}) | δὲ Cert. Diog. (ex τε corr. Diog.^P) 2 versum tertio
 praemittit Diog. | ἡέλιος Diog.^B ἥλιος D.^F | τ' Diog. Cert.
 Vit. Σ Pl^E δ' Westerm. | ἀνιῶν Diog.^B ἀνιῶν Σ^P ἀνιῶν Σ^{Far} |
 λάμπη Diog. (λάμπη D.^B) Vit.^{Ba, b, P, M} Pl^S λάμποι Vit.^{A, B, La} Pl^{I, a}
 λαμποῖ Σ φαίνη Cert. | λαμπρῇ Goettling 3 sq. s. v. αὐτοῦ
 (et s. Μίδαο) Suid. 3 v. K. 539, 3 | πολυκλαύτῳ C -κλαί-
 στῳ A^{ar} -κλαύτῳ Cert. Dio -κλαύτῳ S.^V Diog.^{B, P, Q, H} Σ^F -κλαύστῳ
 Pl -κλαύστῳ Σ^P (ubi litt. κo ante πολ. expunctae) -κλαύτου
 Plat. Vit.: cf. VII 476, 3 | ἐπι A^{ac} S.^V | τύμβῳ Diog.^B S.^V Σ τύμβου
 Plat. Vit. 4 ἀγγελέων S.^{V, B, E} ἀγγέλω Vit.^{Lb} (ἀγγέλλω Herm.)
 σημανέω Cert. | παριοῦσι* C (-σιν A^{ar}) παρ*ιοῦσι (παρρ. ante ras.)
 Σ^F: cf. Pepli ep. 51, 2 B. | Μίδαο* ex Μίδαοε corr. D.^B Μίδης Vit.
 Cert. | τῇδε Diog.^B S.^V Σ || 5 sqq. cf. Pausan. I 43, 7; Conon. Narr.

εἰμὶ δὲ Κῆρ τυμβοῦχος, ὃ δὲ κτείνας με Κόροιβος·
 κεῖται δ' ὦδ' ὑπ' ἐμοῖς ποσσὶ διὰ τρίποδα·
 Δελφὶς γὰρ φάμα τόδ' ἐθέσπισεν, ὄφρα γενοίμαν 5
 τᾶς κείνου νύμφας σῆμα καὶ ἱστορίη.

5 155. Εἰς Φιλιστίωνα, τὸν Νικαέα γελωτοποιόν. A, L

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον

P 229 γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων

ἐνταῦθα κεῖμαι, λείψανον παντὸς βίου,

πολλάκις ἀποθανών, ὦδε δ' οὐδεπώποτε. M 31^v. E 55

XIX; Stat. Theb. I 590; Ov. Ib. 577; Weisshäupl p. 93 p. 100, 5
 εἰς κόρυβον A (cf. Et. M. s. Μελιτιίδης et s. δασπληνίς, Cram. An.
 P. II 139, 12. 141, 25) 6 cf. Callim. fr. 13° Schn. (Steph. Byz.

s. Τριποδίσκος) | καλλιμά^χ A | ἀλιτίων C ἀστεων A^{so} 7 κοινὸν
 (λο₁ pro ν? C) P; cf. Paus. ἐπη κοινὰ ὄντα τοῖς Ἀργείων | μα-
 γαρεῦσι P | Ἰναχίδεσσιν P Ἰναχίδαισιν Ruhnken | ἄδυρμα (C):
 cf. Suid. s. hac voce (ἄδυρμα Weisssh.) 8 ἐκδικον ad ἄθ.
 referunt Chardon, Huschke ('monstrum miserandam ulciscens
 Psam.'), pro adverbio habet Jac. ('cum Ps. contra ius perierit')

1 s. v. κῆρ Suid. | κῆρ C Suid.^v κῆρ A^{so} (cf. Paus. l. c.:
 Ἀπόλλων δὲ Ἀργείοις ἐς τὴν πόλιν πέμπει Ποινήν) | τυμβοῦλος
 S.^{A.B.V.E} | κοίροιβος (lin. supra οἱ ut in nom. proprio) S.^v

2 ὑπεμοῖς A^{so} | διατρίπ. A^{so} (cf. Paus.) 3 sq. s. v. Δελφοί
 Suid. 3 δελφὸς S.^{B.E} | τόδ' (rest. C) P | ὄφρα? A^{so} ὄφρα S.^v

4 τὰς (acc. bis positus) P | τασκείνου S.^v | κείνου: 'dei Delphici';
 Apollini nuptam, non Coroebo sponsam tradunt Psamathen,
 nec tamen pron. in Φοῖβον aut Ἐκάτον (s. Κλαρίον) mutandum
 vid. (κείνη Heck.) | ἱστορίης (rest. C) P ἱστορίη Suid. (Heynius,
 Knaack: v. Kn. Anal. Alex. Rom. p. 26) || 5 sqq. Pl^M III^a c. 6
 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 3; ep. est in sylloge Euphemiana
 n. 55 (E^F 158^v, E^F 262^v) 5 lemma om. Pl^{M.I} ἄδηλον Pl^{a.s} |

εἰς φιλιστίωνα A E, τὸν νικ. γ. add. L, idem in fine ep.
 signum × adpinxit, quod (p. 229) in marg. sup. iterat cum
 versu: κ¹αὶ¹ κραναὴν ἀνέβαινε | φιλιστίωνος ἐρίπνην 6—7 s. v.
 Φιλιστίων Suid. 6 ἄνών Pl^M S.^v E^{F.P} 7 cf. Cassiodor. Var.

IV 51 | γέλωτι (γε litt. manifestiores redd., non ex π restituit
 C) P γέλητι E^{F.P} γέλωτα S.^v κεράσας γέλωτι verborum ordine
 mutato S.^A | νικαεὺς (ν₁ pro μ C) P | post φιλ. erasa est clau-
 sula in Pl^M 8 ἐνταῦθα (C) P | βίον¹ E^F βίον ex βίον cr. E^F

156. ἸΣΙΔΩΡΟΥ ΑἶΓΕΑΤΟΥ.

C, Pl

Eἰς Εὐμηλον ἱκευτήν.

L

*Ἰξῶ καὶ καλάμοισιν ἀπ' ἡέρος αὐτὸν ἔφερβεν**Εὐμηλος λιτῶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίῃ.*5 *οὔποτε δ' ὀθνεῖην ἔκυσεν χέρα γαστροῦς ἔκητι·**τοῦτο τρυφὴν κείνω, τοῦτ' ἔφερ' εὐφροσύνην.**τρεῖς δὲ τριηκοστὸν ζήσας ἔτος ἐνθάδ' ἰαύει,*

5

παισὶ λιπὼν ἱξὸν καὶ πτερὰ καὶ καλάμους. M93^r. M41^v157. *Εἰς τινὰ μαντευσάμενον | περὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς.*

L

10 *Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθηκαν**ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.*

p. 101, 9 cf. de mima dictum: πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω γε θανούσῃ (Kaib. 609, 4) οὐπώποτε A δὲ post οὐ superscr. C

1 sqq. Pl^M exhibet ep. et in l. III^a et III^b: est enim III^b c. 15 (εἰς ἱκευτῆς), 1 (Pl^{1M}) et III^a c. 25 (εἰς πτωχούς), 1 (Pl^{2M}). Exstat in amplioris sylloges cap. 15 ep. unum (A. P. VII 172), in l. III^b c. 15 insunt epp. duo (A. P. VII 156. 171); haec tria epp. sunt in Pl^E cap. 16 (εἰς ἱξ.) n. 1—3. In cap. εἰς πτωχούς (25) exhibet Pl^M l. III^a epp. duo (A. P. VII 156. 460), omissum est hoc cap. in Pl^M l. III^b, unum ep. (VII 460) praebent in cap. 28 (εἰς πτωχούς) Pl^E 1—2 lemma praemittit P 1 αἰγεάτου

add. C Pl^{2M} om. Pl^{1M} Pl^E 2 ἱκευτῆ L 3 ἱξῶι C ἱξ. A^{ac} (ipse C postea lenem quoque adposuit) | ἀπηέρος A^{ac} | αὐτὸν A (Pl¹) αὐτὸν Pl^M Pl^{a. s} | ἔφερβε A v fin. add. C ἔφερβεν (cum C) Pl 4 λιτῶς ex λιτῶι corr. A | ἐνελ. A^{ac} 5 οὔποτ' ὀθν. A in οὔποτε δ' ὀθν. mut. C | ἔκητι ('C) P 6 κείνω A κείνωι. C | ἔφερ' (spir. A C, acc. et apostroph. add. C) P 8 ἱξόν A ἱξόν C | πτερὰ P Pl: de avibus illicibus intellegit Jac. (v. VII 203), rectius de retium genere Brod. (cf. Ioann. Chrys. XIV 146 D); ἡέρα Wilam., at cf. Lycophr. 105 ληῖτιν ἐμπταίσασαν ἱκευτοῦ πτερῶ ||

9 sqq. ep. exstat in Pl^{1M} l^b (εἰς ζωὴν) f. 83^v et in Pl^{2M} III^b c. 9 (εἰς γέροντας), 1 (Pl^E III c. 10, 6); sylloges minoris εἰς γέροντας caput exhibet unum ep. VII 157, in amplioris sylloges εἰς γέρ. capite (l. III^a c. 10) insunt epp. quinque: A. P. VII 309. 336. 187. 345. 634 9 lemma om. Pl^{1.2M} ἀδηλον Pl^{1E} | ἀδέ-

σποτον Pl^{2E} | εἰς τινὰ μαντευσάμ L | cf. Antip. Thess. epp. IX 112 et XI 23 10 δεκάδεσ ('C) P δεκάδας ex -δος corr.

ἀρκοῦμαι τούτοισιν· ὁ γὰρ χρόνος ἄνθος ἄριστον
 ἡλικίης· ἔθανεν χῶ τριγέρων Πύλιος. M 92^v. M 83^v

158. Εἰς Μάρκελλον | τὸν Σιδήτην ἱατὸν. L

Μαρκέλλον τόδε σῆμα περικλυτοῦ ἰητῆρος,
 5 φωτὸς κυδίστοιο, τετιμένου ἀθανάτοισιν,
 οὗ βίβλους ἀνέθηκεν ἐνκτιμένη ἐνὶ Ῥώμῃ
 Ἀδριανὸς προτέρων προφερέστερος ἡγεμονήων
 καὶ πάις Ἀδριανοῖο, μέγ' ἔξοχος Ἀντωνῖνος, 5
 ὄφρα καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνδράσι κῦδος ἄροιτο
 10 εἵνεκεν εὐεπίης, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἡρώω μέλψαντι μέτρῳ θεραπήια νούσων
 βίβλοις ἐν πινυταῖς Χειρωνίσι τεσσαράκοντα.

Pl₂^M | τριάδος A^{ac} τριαδας Pl₂^M | ἔθηκεν P, cr. Pl p. 102,
 11 αἰθέριοι (' C) P

1 ἔραστον? 2 ἡλικίης· (λι ex λε cr. A) P | ἔθανεν P Pl^M -νε
 Pl₁^{1-b} | χῶ Pl₁^M χῶ P Pl₂^M | τριγέρων (' C) P Pl^M || 3 sqq. ep. est
 in ap. Buh. n. 11 (p. 132) 3 σιδίτην¹ L: cf. Suid. s. v. Μάρ-
 κελλος, Steph. Byz. s. Σίδη | post ἱατὸ add. L: οὔτος (' C) δ
 μάρκελλος τεσσαράκον βίβλους | ἐν ἔπεσιν ἔγραψεν ἡρωικοῖς,
 contra tradit Suid. l. c.: οὔτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἡρωικῶν βιβλία
 ἱατρικὰ μβ'; cum lexicographo facit C: cf. ad 12; ut ab L
 idem numerus afferatur atque a C et Suida, in adnotatione
 lemmatistae litt. β (i. e. δύο) ante βίβλους inserendam esse
 fort. quis censeat; at L indicem suum petivit ex vs. 12 nec
 quam C demum intulit correcturam huius versus noverat
 4 περικλύτον falso Reiske 5 φωτὸς C φωτός A^{ac} | κυδίστοισι
 (' C) P (Boiss.) κυδίστου apogr. -στοιο Küster | τετιμ~~η~~μένον P^{pr}
 τετιμημένον A^{ar} 6 ἐνκ_ιμένη (ι in eraso η C) P | ἐνι A^{ac} |
 Ῥώμῃ. (ι et punctum C) P 7 ἀδριανὸς C ἀνδρ. A^{ar} | προ-
 φερέστατος ap. Buh.: cf. θ 221 8 πάις P | Ἀντωνεῖνος R.
 (v. Kaib. 998) 9 μετανδράσι A^{ac} 10 εἵνεκεν C εἵνεκεν A^{ar}
 (ap. Buh.^m) οὔνεκεν Reiske | τήν οἱ (' C) P 11 ἡρώω P
 ἡρώω Reiske 12 βίβλοις: alterum ι add. C | supra χειρωνίσι
 (' AC) ser. C: ÷ δύο καὶ, et insuper in marg. adposuit: ÷ γρ.
 δύο καὶ τεσσαράκον, unde (πινυταῖσι) δύο καὶ τ. praebent
 apogr., δυσὶν καὶ τ. Küster ||

159. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

L

Εἰς Τηλεφάνην τὸν | ἀβλητήν.

L

Ὅρφεὺς μὲν κιθάρα πλεῖστον γέρας εἴλετο θνητῶν,
 Νέστωρ δὲ γλώσσης ἡδυλόγον σοφίῃ,
 5 τεκτοσύνη δ' ἐπέων πολυίστωρ θεῖος Ὅμηρος,
 Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, οὗ τάφος ἐστὶν ὅδε.

M 33^r

Fr. Cor. Mel.

160. ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

C. Pl.

epp. 160—167

Εἰς Τιμόκριτον ἀριστέα.

L

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα.
 10 Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φεῖδεται, ἀλλὰ κακῶν.

M 30^v

161. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

Εἰς Ἀριστομένην, | οὔτινος ἐπὶ τῷ τάφῳ ἵστατο | ἀετός.

L

Ὅρνι Διὸς Κρονίδαο διάκτορε, τεῦ χάριν ἔστας
 γοργὸς ὑπὲρ μεγάλου τύμβον Ἀριστομένους;

1 sqq. Pl^M III^a c. 8 (εἰς ἀβλητάς), 1, sequitur ep. XVI 28; altera sylloge III^b in c. 7 (εἰς ἀβλ.) unum tantum exhibet ep. (VII 696), in Pl^E c. 8 iuncta sunt tria epp. 1 sq. lemmati ab L scripto nomen auctoris ab eadem manu accessit 1 om. Pl^M

ἄδηλον Pl^E νικάρ^χ L; ep. certe non est Nicarchi poetae Diogeniani; fort. Νικαίνετος Samius versus fecit in Samium Telephanem 2 τ^ο ἀβλητήν L 3 κιθάρα_ι C (Pl) κίθαριν?

A^{ar} | εἴλετο (~ C ' A^{ac}) P 4 γλώσση*σ C γλώσησ A^{ar} | σοφίης P, cr. Pl 5 τεκτοσύνη A ι fin. add. C | 'Epeus architectura' inepte Opsop. 6 cf. Pausan. I 44, 9, Plut. de mus. 1138 A, Demosth. Mid. 520 | τηλεφάνης ex -φάνοις corr. Pl^M (lineolam ad nom. proprium indicandum supra α duxit) | ἐστίν P || 7 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 1: cf. Hdt. I 168 7sq. post lemma

nom. auctoris scr. C (ἀριστ^ε L: compendio, quod est post τ, plerumque αι, rarius ε notat L) 7 a Teio abiudicat ep. I. Mayer

9 ἦν Bergk: at tenendam esse praepositionem docet Il. I 53 πολέμῳ ἐνι καρτερός | σᾶμα (~ C ' A^{ar}) P 10 οὐκαγαθῶν P: cf. 234, 6 || 11 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 2 11 sq. lemma scr. L, nom. auctoris eubuxit C 11 σιδ^ω add. C, om. Pl: cf.

Ἀγγέλλω μερόπεσσιν, ὀθούνεκεν, ὅσσον ἄριστος
οἰωνῶν γενόμεαν, τόσσον ὅδ' ἡιθέων.

δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσουσι πέλειαι· 5

P 230 ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα. M 30^v

5

162. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Εὐφράτην | Πέρσην, δοῦλον. L, C

Εὐφράτην μὴ καῖε, Φιλώνυμε, μηδὲ μίηνης
πῦρ ἐπ' ἐμοί· — Πέρσης εἰμὶ καὶ ἐκ πατέρων,
Πέρσης αὐθιγενῆς, ναὶ δέσποτα· πῦρ δὲ μίηναι

10 ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου· —
ἀλλὰ περιστείλας με δίδου χθονί. μηδ' ἐπὶ νεκρῷ 5
λουτρὰ χέης· σέβομαι, δέσποτα, καὶ ποταμούς. M 35^r

VII 15 p. 104, 12 num. ξ adpinxit Cm^o | οὔτινος L | τῷ
τάφῳ L | ἔστατο L 13 sqq. cf. Kaib. 242, 4 sq., 648, 13

13 ἔστασ (rest. C, ἔστ. ? A^{ac}) P 14 ὑπερ A^{ac} | ἀριστομένους P Pl

1 ὅθ' οὔνεκεν C ὁθ' οὔν. ? A^{ac} ὅθ' οὔ' νεκ[εν] Pl^M 2 ὅδ'
(C ὅδ' A^{ac}) P | ἡιθέων Pl^I Pl^a in t. (ἐν ἄλλῳ ἡιθέων γρ. Pl^a
in epid.) 3 sq. s. v. πελειάδες Suid. 3 δειλῶσιν S.^A | ἐφεδρή-

σουσι A (Pl^E) ἐφ' ἐδρήσουσι C ἐφεδρήσουσι Pl^M (Jac. cl. Col-
luthi v. 256) ἐφεδρεύουσι S. | πέλειαι (A^{ac} C) P; in fine vs. et in m.
not. ∴ adpinxit C pentametrum in altera pag. sequi monens

4 ἀτρέστοις ex ἀντρ. cr. Pl^M | cf. Paus. IV 16; A. P. VII 344 ||

5 sqq. Pl^M III^a c. 12 (εἰς δούλους), 4 (Pl^E III 13, 4); l. III^a
capite 12 continentur epp. quattuor: n. 1—3, A. P. VII 178 sq.
553 (Pl^E c. 13, 1—3); n. 4, A. P. VII 162 (Pl^E 13, 4); l. III^b
c. 12 duo epp. exhibet: n. 1 sq., A. P. 180. 538 (Pl^E c. 13, 5 sq.)

5 nom. auctoris om. A, tradunt C Pl | διοσκορί^δ Pl^M

6 δοῦλ^{ος} add. C 7 μῆδε P μῆδὲ Pl^M | μίηνη^ς (acc. et i
supra lin. C) P μίηνη^ς Pl^M ὀνύωσης sch.^B 8 cf. Herod.

III 16 | ἐπεμοῖ A ἐπ' ἐμοί· C | Πέρσης — θανάτου (v. 4) s. v.
αὐθιγενῆς Suid. | καὶ om. A, inseruit (supra lin.) C (quocum
faciunt Pl Suid.); γὰρ Salm. (εἴμ' ἐγὼ Jac.) | ἐκ πῶν S.^v εὐπα-

τέρων Pl^I; post πατέρων interpunxit C 9 δέσπ^{ος} S.^v | πῦρδε
A^{ac} | μίηναι P Pl μὴ εἶναι S.^v C 10 ἡμῖν? A^{ac} 11 μῆδ' P Pl^M.^I |
ἐπινεκρῶ A^{ac} 12 cf. Herod. I 138, Strab. XV 733 | χέησ Pl^M |

163. ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Πρηξῶ τὴν | Σαμίαν.

L

α. Τίς τίνος εὔσα, γύναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσαι;

β. Πρηξῶ Καλλιτέλευς. α. Καὶ ποδαπή; β. Σαμίη.

5 α. Τίς δέ σε καὶ κτερείξε; β. Θεόκριτος, ᾧ με γονῆες
ἐξέδοσαν. α. Θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; β. Ἐκ τοκετοῦ.α. Εὔσα πόσων ἐτέων; β. Δύο κεῖκοσιν. α. Ἡ ῥά γ'
ἄτεκνος; 5

β. Οὐκ, ἀλλὰ τριετῇ Καλλιτέλῃν ἔλιπον.

α. Ζῶοι σοι κεῖνός γε καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.

10 β. Καὶ σοί, ξεῖνε, πόροι πάντα Τύχῃ τὰ καλά. M 33^v

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 1 (Pl^E c. 12, 1). Epigrammata εἰς γυναῖκας amplioris sylloges capite undecimo continentur 39, n. 1—41 (etenim ep. VII 351 et VII 555 in bina discerpuntur a Plan.), posterioris sylloges item cap. XI exhibet epp. 16, in Pl^E c. XII εἰς γυναῖκας insunt epp. 55 (n. 1—57). Exstant in Pl^M III^a c. 11 n. 1—6: A. P. VII 163 166 sq. 169. 182. 186 — n. 7—13: VII 218—224 — n. 14—17: VII 324. 351, 1—6. 351, 7—10. 352 — n. 18—24: VII 423. 429. 463. 552. 476 sq. 489 — n. 25—36: VII 522. 555, 1—4. 555, 5—6. 559. 565. 575. 593. 599. 605. 607 sq. 644 — n. 37—41: VII 610. 623. 735. 667. 691. Pl^M III^b c. 11 praebet n. 1—6 (Pl^E c. 12 n. 42—47): A. P. VII 168. 217. 333. 337. 340. 368 — n. 7—10 (Pl^E c. 12, 48—51): A. P. VII 569. 695. 564. 643 — n. 11—16 (Pl^E c. 12, 52—57): A. P. VII 413. 459. 729. 464 sq. 528

1 [λεωνίδου] C^{pr} ἀντιπάτρον? C^{ar} λεωνί^δ Pl^M; ep. est Tarentini; expressum est ex hoc et ex Antipatri ep. 165 epitaphium ap. K. 247 2 πρηξῶ L | C add. κατα (κα in claus. ab L post Σαμ. adpicta) πεῦσιν | [καὶ] ἀπόκρισιν (cf. Theophr. Char. XIII)

3 τις A τίς C Pl^M | εὔσα A^{ar} Pl^Mpc (Pl^E) εὔσα C idemque Pl^{Mac} | παρίην P^{ar} | ὑποκ. A^{ac} 4 πρηξῶ (lin. ut in nom. proprio) Pl^M | καλλιτέλουσ A^{ac} -τέλευσ C Pl | ποδαπή A ποδαπή C

5 Θεόκρ.: cf. XVI 261 (Leon.) 6 ἐξέδοσαν: ἐ refecit, non corr. ex i C | θνήσκεις A Pl^M θνήσκεις C 7 οὔσα (circ. rest. C) P εὔσα Pl (καὶ τὸ K.) | κ' εἰκοσι A κ' εἰκοσιν C κεῖκ. Pl^M | ἡ ρ ἀγ' (' C) P (ἄρα γ' K.) | ἄτεκνος; (interrogandi signum ex puncto fecit C) P

8 οὐκ' A οὐκ Pl^M 9 ζῶοι* [ζῶοι] C ζῶοις σοι A^{ar} ζῶοι σοι Pl^M ζῶη σ. Pl^La ζῶη σ. Pl^s | κεῖνός γε Pl^M | ἵκοιτο (' AC ἱκ. A^{ac}): imitatur Leonidam Meleager VII 417, 9 10 σοί P Pl^M||

164. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

Εἰς τὴν αὐτὴν | Πρηξῶ τὴν Σαμίαν.

L

α. Φράζε, γύναι, γενεήν, ὄνομα, χθόνα. β. Καλλιτέλης μὲν
ὁ σπείρας, Πρηξῶ δ' οὔνομα, γῇ δὲ Σάμος.

5 α. Σᾶμα δὲ τίς τόδ' ἔχωσε; β. Θεόκριτος, ὁ πρὶν ἄθικτα
ἁμετέρας λύσας ἅμματα παρθενίης.

α. Πῶς δὲ θάνες; β. Λοχίοισιν ἐν ἄλγεσιν. α. Εἰπὲ δὲ
ποίην 5

ἦλθες ἐς ἡλικίην. β. Δισσάκισ ἐνδεκέτις.

α. Ἦ καὶ ἅπαις; β. Οὐ, ξεῖνε· λέλοιπα γὰρ ἐν νεότητι

10 Καλλιτέλη, τριετῇ παῖδ' ἔτι νηπίαχον.

α. Ἐλθοι ἐς ὀλβίστην πολιὴν τρίχα. β. Καὶ σόν, ὁδίτα,
οὔριον ἰθύνοι πάντα Τύχη βίοτον. 10

1 sqq. ap. Buh. n. 12 (p. 132): cf. Kaib. 248 1—2 lemmati nomen auctoris subiunxit C; quod idem C, ut videtur, praemiserat nomen ἀρχίου, erasum est; ep. alterutrum (164 aut 165) Archiae vid.; prius propter hiatum troch. (ἔλθοι ἐς) Sidonio abroges (λέλοιπα 7 est ap. Arch. 68, 8) 1 σι C 2 post αὐτὴν primo clausulam posuit, verba πρηξῶ (ex πρηξῶ corr.) τὴν σα post add. L 3 v. K. 248, 1 | καλλιτέλης: σ manifestius redd., non add. (aut corr. ex ν) C 5 σῆμα (K.) Jac.; cf. Παρ. κίονα 163 | τίς τόδ' (accentus C) P | ÷ ἔχωσ, ε (ex ἔχων σε?) C, qui ÷ γρ ἔδειμε add. in m^o 6 ἡμετέρας Jac. -ρης Heck. | ἅμματα A^{ac}; imitatur Paulus V 216, 1 (ἁψαύστοιο — ἅμμα κορείας, unde non ἀθίκτου reponendum; cf. K. 248, 7) | παρθενίας Reiske 7 λοχίοις P, corr. app. (λοχίοις εἰν Heck.) | εἰπὲ (C) P 8 ἡλικίην A^{ac} | ἐνδεκέτις (C, ἐνδ. A^{ac}) P 9 ἦ P | οὐ A, in οὐ dein in οὐ mut. C 10 f. Καλλιτέλην (cf. 163, 6; 165, 8) | τριετῇ C τριετῇ (ut 163, 6) A: cf. Suid. s. v. τριακονταετής, Etym. M. s. τριέτης, grammat. gr. IV 2, p. 386, 3 (Hilg.) 11 ἔλθοι δ' ἐς (δ' C) P ἔλθοι δ' Kaib. | ὀλβίστην P ὀλβιστὴν Heck. | (. . ιστη CIG. 3982, 16) <ὀλβ>ίστην πολιὴν τριχί K. 248 | ἰέρην P: spir. rest., signum ÷ et ÷ γρ πολιὴν τρίχα in m^o add. C | φιερὴν Heck. γεραρὴν Herw. γεραὴν Polak; emendatio correctoris confirmata vid. IG.: cf. etiam Kaib. 376, 4 | ὁδίτα (spir. et acc. rest. C) P 12 νολί ci. οὔριος (cl. V 16, 5): cf. K. 248, 14 | εὐθύνοι K. ||

165. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

οἱ δὲ ἈΡΧΙΟΥ.

C

Εἰς τὴν αὐτήν.

L

α. Εἰπέ, γύναι, τίς ἔφυς; β. Πρηξώ. α. Τίνος ἔπλεο
πατρός;

5 β. Καλλιτέλεως. α. Πάτρας δ' ἐκ τίνος ἔσσι; β. Σάμου.

α. Μνᾶμα δέ σου τίς ἔτευξε; β. Θεόκριτος, ὅς με σύν-
ευνον

ἤγετο. α. Πῶς δ' ἐδάμης; β. Ἀλγεσιν ἐν λοχίοις.

α. Εἰν ἔτεσιν τίσιν εὔσα; β. Δὺς ἔνδεκα. α. Παῖδα δὲ
λείπεις; 5

β. Νηπίαχον τρισσῶν Καλλιτέλην ἐτέων.

10 α. Ζωῆς τέρμαθ' ἵκοιτο μετ' ἀνδράσι. β. Καὶ σέο δοίη
παντὶ Τύχῃ βιότῳ τερπνόν, ὁδῖτα, τέλος.

1 sqq. ap. Buh. n. 13 (p. 132) | post lemma nom. auc-
toris ἀντιπατρὸ σιδωνίῃ scr. C; ad Archiam, cui ep. Setti, alii
tribuerunt, ex duobus in mulierem Samiam epp. praecedenti-
bus alterum recte fort. rettulerat C (cf. ad p. 107, 1—2); saepe
tam Archiam quam Antip. idem Leonidae ep. imitari constat
4 πατρός A πατρός· C 5 πάτρας δ' ex πάτρα δ'?
corr. P 6 ἔτευξε: litt. ultimam perfecit, non ex ι fecit C

7 ἐδάμης: cf. Archiae verba κηρὶ δαμεις 140, 2, unde tamen
utriusque ep. (140 et 165) eundem fuisse auctorem ci. non ausim
8 ἔνδεκα A^{ac} | παῖδαδε A^{ac} | post λείπεις punctum est
erasum, signum interrogandi posuit man. rec. 9 Καλ-
λιτέλη ap. Buh. (Br.) 10 τερμάθ' A^{ar} (corr. ipse A) | ἵκοιτο
A^{ac} | μετανδράσι A^{ac}; imitatur poeta Hom. A 225 (unde noli
ἦβης μέτρον ἵκοιτο rest.), λ 449 11 versui, qui paginae
lineam ultimam occupat, subiungit L in m.^o lemma: εἰς τὴν
αὐτήν; quae in proxima lin. marg. addita erant verba (fort.
πρηξῶ τὴν σαρ.), nunc erasa sunt; L hic non iterare ep.
lemma cogitavit, sed falsa de sequentis ep. argumento vid.
praesumpsisse, quasi etiam quartum in Prexonem epitym-
bium adiceretur (de librariorum more novi ep. titulum ul-
timo praecedentis ep. versui adscribendi cf. vol. I 1, ad
2—5) ||

P 231 166. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ [οἱ δὲ ΝΙΚΑΡΧΟΥ]. C. Pl

Εἰς Λαμίσκην | τὴν Σαμίαν L

δυστοκήσασαν ἐν Λιβύῃ. L

Τὴν γοεραῖς πνεύσασαν ἐν ὠδίνεσσι Λαμίσκην

5 ὕστατα, Νικαρέτης παῖδα καὶ Εὐπόλιδος,

σὺν βρέφεσιν διδύμοις, Σαμίην γένος, αἱ παρὰ Νείλῳ
κρύπτουσιν Λιβύης ἥονες εἰκοσέτιν.

ἀλλά, κόραι, τῇ παιδὶ λεχώια δῶρα φέρουσαι 5

θερμὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου. M 33^v

10 167. ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'. C. Pl

οἱ δὲ ἙΚΑΤΑΪΟΥ ΘΑΣΪΟΥ. C. Pl

Εἰς Πολυξένην | γυναῖκα Ἀρχελάου. L

Ἀρχέλεώ με δάμαρτα Πολυξεῖνην, Θεοδέκτου
παῖδα καὶ αἰνοπαθοῦς ἔννεπε Δημαρέτης,1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 2 (Pl^E c. 12, 2)

1—3 lemma praemittit L, subicit nom. auctoris C

1 διοσκορί^δ C (et accentu addito Pl^M); οἱ δὲ Νικάρχου (νικάρ^χ C) adiecerunt P Pl^M Pl^a.^s om. Pl^I Pl^a in t. (sed ἐν ἄλλῳ γρ. Διοσκ. οἱ δὲ Νικάρχου' Pl^a in epid.); de Dioscoride ep. auctore dubitari non potest: cf. αἱ παρὰ Νείλῳ (v. 3) cum eiusdem Dioscoridis clausula καὶ παρὰ Νείλῳ (VII 708, 5), cum VII 76, 3 (Νεῖλοιο πολὺς ῥόος), IX 568, 2; in errorem ducere potuit nomen Νικαρέτης, cf. VI 285. 2 λαμίσκη^ην C -σκην L^{ar}, rarum nomen mulieris; sed ut Λαμίσκη Samia, sic Samius Λαμίσκος occurrit (Plat. epist. 7, 350 B) 3 λιβύη ex λιβύη: cr. L 4 μογεραῖς? | πνεύσασαν (C) P Pl | ἐνωδ. A^{ao}

5 ὕστατά. νικαρέτης (punctum ad dirimenda vocab. et acc. supra v C) P; cf. 485, 5 6 σὺν A^{ao} | βρέφεσιν (β¹ in φ C) P | πρηνεῖλω A^{ao} πρηνεῖλωι C, cr. Pl 7 ἥονες (spir. C) P ἥονες Pl^M 8 sq. s. v. λεχώια Suid. 8 τῇ (~ AC) P |

λεχώια (ω ex corr.) Pl^M 9 χεῖ^{αι} Pl^M | χεῖ^{αι} S.^vao, ε supra αι scr. man. rec. | cf. Soph. Oed. C. 622 || 10 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυν.), 3 (Pl^E c. 12, 3) 10—12 lemma praemittit L, nom. auctoris subicit C 10 τοῦ αὐ^τ C, etsi ipse controversam de auc-

ὅσσον ἐπ' ὠδίῳ καὶ μητέρα· παῖδα δὲ δαίμων
ἔφθασεν οὐδ' αὐτῶν εἴκοσιν ἡελίων.

ὀκτωκαιδεκέτις δ' αὐτὴ θάνον, ἄρτι τεκοῦσα, 5
ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, πάντ' ὀλιγοχρόνιος. M 33v

5 168. ἈΝΤΙΠΙΛΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C

Εἰς Πολυξῶ δυστοκῆσασαν ἐπὶ τρισὶ | βρέφεσιν. L

Ἐυχέσθω τις ἔπειτα γυνὴ τόκον, εἶπε Πολυξῶ
γαστέρ' ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων·

μαίης δ' ἐν παλάμῃσι χύθη νέκυς. οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
10 ὦλισθον κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων,
μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος. εἷς ἄρα δαίμων 5
τῆς μὲν ἀπὸ ζωὴν εἴλετο, τοῖς δ' ἔπορευ. M 92v

toribus sententiam ad ep. praecedens proposuit (nec distinctius refert Plan.); cet. cf. versus 5 clausulam ἄρτι τ. cum Dioscoridis clausula ἄρτι δ' ἀρότρον (γενόμενον) 76, 1 p. 109, 11

ἐκατ⁸ θασί⁸ C | οἱ δὲ Ἐκ. Θ. addunt etiam Pl^MPl^a in epid. Pl^{b.s}, om. Pl^IPl^a in t. 12 ἀρχελάου C αλχέλου (sic, non ἀχελίω) L^{ac}, quod ex depravata primi versus scriptura fluxit 13 ἀρχέλεω C αλχέλεω L^{ac} (alterum ε novavit, non ex ι corr. C) | Θεοδέυκτον P, cr. Pl

1 ἐπωδίῳ A^{ac} ἐπ' ὠδίῳ. C | post μητέρα distinxit Pl^M, non interp. P | παῖδάτε ('AC) PPl, cr. Br. 2 αὐτῶν P Pl^MPl^a αὐτὸν Pl^{b.s}; fort. ἀντῶντ' | ἡελίων ('C, ἡελ. A^{ac}) P

3 ὀκτωκαιδεκέτις P ὀκτωκαιδεκέτις Pl^M | αὐτὴ* C αὐτῇ A^{ar}
4 s. v. παντολιγοχρόνιος Suid. sch.^B tractans argumentum ep. cum sch.^w congruit | παν το λιγο χρόνιος A^{ac} in παντ' ὀλιγο-χρόνιος mutat C uno accentu contentus, tamquam unum voc. apud Suid. scriptum est (παντολιχρόνιος¹ sic S.^v) || 5 sqq. Pl^M III^b c. 11, 1 (Pl^E c. 12, 42) 5—6 lemmati subiungit C nomen auctoris 5 ἄδηλον Pl^{M.a} (om. Pl^I) 6 πολυξῶ L^{ac} cr. C 7 τίς ('AC) P (Pl^{L.a}) τίς Pl^M | εἶπε C εἶπε A; cf. IX 77, 1 | πολυξῶ? A^{ar} -ξῶ. C 8 ὑπο A^{ac} 9 οἱ δ' (' rest. C) P οἷδ' Pl^M | ἐπιγαῖαν A^{ac} 10 κοίλων PPl: cf. VII 531, 2; XVI 54^b, 2 | ἄρσενες C ἄρσενες A^{ar} Pl (cf. VI 198, 2) 12 ἀπο A ἀπο C Pl^M ἀπὸ Pl^b | ζωῇ₁ C ζωῆς A^{ar} | εἴλετο A^{ac} | imitatur Antipatrum Martial. lib. spect. 13 'mater sus pariter vitam perdidit atque dedit' ||

169. Εἰς τὴν δάμαλιν | τὴν ἱσταμένην | πέραν τοῦ Βυζαντίου |
ἐν Χρυσοπόλει· ἐπὶ τοῦ κίονος. L

Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοὺς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο
κλήζεται ἀντωπὸν Βοσπόριον πέλαγος.

5 κείνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν Ἥρης
ἐς Φάρον· ἥδε δ' ἐγὼ Κεκροπὶς εἰμι νέκυς.
εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ', ὅτ' ἔπλωεν ἐκεῖνος 5
τῇδε Φιλιππείων ἀντίπαλος σκαφέων.

Βοιδίον δὲ καλεῦμαι ἔθ' ὥς τότε· νῦν δὲ Χάρητος
10 εὐνέτις ἡπείροις τέρομαι ἀμφοτέραις. M 33^v. Pr. 190

1 sqq. (cf. Weisssh. p. 57); ep. exhibent Pl^M III^a c. 11, 4 (Pl^E c. 12, 4); Dionys. Byz. p. 36 Wesch. (et Gillii interpret. p. 34 W.); Hesych. Miles. de rebus patriis CP. apud Müll. FHG. IV 152 (ex Hesych. sumpsit Codinus de antiquitatibus CP. p. 10 B.), Constantinus Porphyrog. de themat. II 12 (p. 63 B.); cf. Steph. Byz. s. v. Βόσπορος 1—2 ἱσταμένην L | ἔ βυζαν^τ L | verba επιτουκίονος clausula praecedente scr. L | lemma εἰς τ^τήν^τ πέρ^ταν^τ κων^τσταντινου πολ^τεως^τ δάμαλιν praemisit Pl^M; cum his lemmatis cf. verba DB.: κίων λίθου λευκοῦ καθ' ἧς βοὺς Χάρητος — παλλακὴν Βοῖδιον ἐνταῦθα καμουῖσαν ἀποκηδεύσαντος, HM.: τὴν ἐπομένην αὐτῷ γυναῖκα — κατέθηκεν ἐν τάφῳ ἀναστήσας αὐτῇ βωμὸν καὶ κίονα σύνθετον, ἐν ᾧ δάμαλις δεικνύται ἐκ ξεστοῦ λίθου ἀνακειμένη, K (Const. Porph.) τὸ ἐπίγρ. τοῦ κίονος τῆς ἀντιπέραν γῆς Χρυσοπόλεως, ἐν ᾧ μαρμαρίνη δάμαλις ἴδρυνται; lemmati Planudeae adscr. παρὰ διοδώρῳ sch.^B 3 οὐκ εἰμὶ (C) βοὺς PPl^M βοὺς οὐκ εἰμὶ DB. K | οὐδ' — πέλαγος (v. 2) s. v. ἀντωπεῖ Suid. | ἀπεμεῖο A^{ao}
4 κλή*ζεται C κληῖζ. A^{ar} (κέκληται verborum ordine confuso K) | ἀντωπὸν ex αὐτ. mut. C (ἐναντίοις τοῖς ὀφθαλμοῖς sch.^B) 5 τοπάρ. Pl^M | ἡγάγεν A, corr. C (λασεν superscr.)

6 εἰς Gillius | Πάφον HM. K^A | ἃδ' ἐγὼ A in ἃδε^δ ἐγὼ mut. C ἥδε δ' ἐγὼ Pl^M DB. HM.^P ἥδε ἐγὼ HM. (praeter cod. Par.) K^C ἃδε ἐγὼ K^A (οὐ γε ἐγὼ Gill.) | κεκροπὶς C Pl^M κέκροπισ A^{ar} | εἰμὶ P 7 ἃ δε A^{ao} ÷ ἃ δε C, qui ÷ ἦν δὲ mⁱ add. (idem praebent cett., sed δὲ om. Gill.) | χάρητος (η ex ι corr.) P | ἔπλουν K^A ἔπλεον Gill. | ὅτ' A^{ao} | ἐπλοεν K^A πλόεν K^C (ἐπλώθει Gill.) 8 τῇσδε A^{ar} ÷ τῇδε C, qui tamen pristinam lectionem ÷ τησδε (sic) mⁱ adposuit 9 — εὐνέ-

Fr. Cor. Mel.

170. ΠΟΣΕΙΔΪΠΠΟΥ,

C₁. Pl

epp. 170—172

<οἱ δὲ> ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C₂Εἰς Ἀρχιάνακτα | παῖδα, ἐπὶ φρέατος | τελευτήσαντα. L₁

Τὸν τριετῇ παίζοντα περὶ φρέαρ Ἀρχιάνακτα

5 εἶδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπάσατο.

ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἤρπασε μάτηρ

σκεπτομένα, ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει.

τις 10 Suid. s. v. Βοίδιον | Βοίδιον δ' ἤκουον ἐγὼ τότε Pl (Codin. et voce ἐγὼ om. Gillius); Βοίδιον οὖνομα δ' ἦεν ἐμοὶ τότε DB. HM. | βοίδιον δὲ P Suid. K | καλεῦμαι A^{ac} in καλεῦ-
 μαν (s. -εύμαν, accentu incerto) mut. C καλεύμαν Suid.^A K καλοῦ-
 μαι S.^{v. c} καλεύμων S.^E | ἐγὼ ('C) τότε ('AC) P Suid.^E τό τ' ἐγὼ
 S.^v τότ' ἐγὼ S.^A ἐγὼ (τότε om.) K | Βοίδιον δὲ καλὴ μάλ'
 ἐγὼ τότε et B. δὲ καλεῦμ' ἐγὼ ὡς τότε (et B. δὲ καλεύμαν τῷ
 τότε) Jac. B. δὲ καλεῦμαι ἔθ' ὡς τότε Heck. (cl. VII 211, 3) |
 νῦν δε A^{ac} | Βοίδιον οὖνομα δ' ἦεν ἐμοί· ποτὶ νοῦν δὲ X.
 Emperius (in eundem sensum Βοίδιον δὲ καλεῦμαι ἐγώ, πο-
 θινῇ δὲ X. ci. licet) p. 111, 10 εὐνέτις C εὐνετίς· A^{ar}
 εὐνέτ'ησ' S.^v (S.^{c. E}) | ἡπίροις ('C) P: cf. VII 18, 5; 705, 6 |
 displicet vox εὐν. repetita ex v. 5, olim εὐνις ἐπ' (conl. Aesch.
 Choeph. 247, 795) ci., fort. (Χάρητος) εὐνοίῃ (s. ἐννεσίῃς) χέρσοις ||

1 seqq. Pl^M III^a c. 9 (εἰς βρέφη), 1; ep. bis scr. A: p. 231 A₁
 (ζτ. 283 add. Sylburg), p. 283 sq. A₂ (ζητ. 231 Sylb.) post VII 481.
 Amplioris sylloges Planudeae cap. 9 continet epp. quinque,
 n. 1—5: A. P. VII 170. 308. 483. 566. 583 (Pl^E c. 9, 1—5);
 in Pl^M III^b c. 8 (εἰς βρέφη) reperiuntur epp. duo: A. P. 303.
 632 (Pl^E c. 9, 6 sq.) 1—3 duplex lemma scr. L (p. 231 L₁,
 p. 283 L₂), duplex auctoris nomen C, alterum subicit (C₁)
 lemmati (L₁), alterum praemittit (C₂) lemmati (L₂); cum C₁ con-
 sentit Pl 1 ποσιδίππου C₁ Ποσειδ. Pl 2 καλλιμάχου C₂:

neutri poetae ep. satis convenit 3 εἰς ἀρχιάνακτα παῖδ'
 ἐν φρέατι ἐμπεσον· | καὶ τελευτήσαντα L₂ | παῖδα, ἐπὶ (spir. et

acc. C₁) φρέα ('C) L₁ 4 τριετῇ P Pl^M (τριετῇ? A^{ac} τριέτη
 Mein.) | περὶ C₁ (cum Pl) παρὰ A₁^{ar} περὶ A₂^{ac} | ἀρχιάνακτα
 ('C₁) P₁ idemque Pl^M ἀρχιάνακτα P₂ (Ἀστυάνακτα Pl^E): cf.
 Schneid. Call. I 447 5 cf. XII 127, 6 (Mel.) | μορφᾶς P₁ Pl μορφῆς
 P₂ | ἐπ' ἐσπάσατο C ἐπεσπ. A 6 ὕδατος ('C) P | ἤρπ. P₂ Pl
 ἤρπασε P₁ | μάτηρ P_{1, 2} Pl 7 σκεπτομένα A₁ Pl σκεπτομένη A₂
 (σκεψομένα Mein.) | ζωᾶς A₁ Pl ζωῆς A₂ | εἴ A₁^{ac} | ἔχοι Blomfield

(P₂ 284) Νύμφας δ' οὐκ ἐμίηνεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ἐπὶ γούνοισ 5
ματρὸς κοιμαθεὶς τὸν βαθὺν ὕπνον ἔχει. M 33^r

171. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ ΣΙΚΤΩΝΙΟΥ. C

Εἰς Ποίμανδρον | ἱξεντήν Μήλιον. L

5 Ἀμπαύσει καὶ τῇδε θοὸν πτερὸν ἱερὸς ὄρνις
P 232 τὰσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἐζόμενος πλατάνου.
ὦλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλιος οὐδ' ἔτι νεῖται
ἱξὸν ἐπ' ἀγρευταῖς χενάμενος καλάμοις. M 93^{r.v}

172. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ. C. Pl

10 Εἰς Ἀλκιμέ|νην λινοθήραν | ὑπὸ ἐχίδνης | τελευτήσαντα. L

Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἀρπάκτειραν ἐρύκων
σπέρματος, ὑσιπετῇ Βιστονίαν γέρανον,

1 οὐκ ἐμίηνεν C₁ οὐ κμήνεν? A₁^{ar} | ἐμί[η]*νεν C₂ ἐμί-
κηνεν A₁^{ar}, cum C facit Pl, ἐμίανεν Blomf. | ἄλλεπι A^{ac} |
γούνοισ A₁ idemque Pl^{mac} γούνων A₂ (alio atramento ex
γούνοισ corr. Pl^m) Pl^e 2 ματρὸς A_{1.2} Pl | κοιμανθεὶς A₁
κοιμαθεὶς A₂ atque Pl^m κοιμηθεὶς Pl^e | μακρὸν (cf. VII 173, 3)
A₁ βαθὺν (197, 2) A₂ Pl || 3 sqq. Pl^m III^b c. 15 (εἰς ἱξεν-
τάς), 2 (Pl^e c. 16, 3); cf. Call. VI 121 3 sq. lemma εἰς ποί-
μανδρον cum nom. auctoris scr. p. 231 C, num. ὁ adpingens;
alterum lemma (l. 4) dedit L p. 232 ad v. 2 sq. 3 nom. gent. add.

C, om. Pl 4 πύμανδρ ἱξεντήν L | μήλι C μηλ⁸? L^{ar}
5 cf. IX 313 | τᾷδε (Jac.) s. τεῖδε Mein.: cf. VI 125, 1 | θοὸν: θ ex
γ corr. Pl^m 6 cf. 192, 2 | τὰσδ' A^{ac} | ὑπερ A^{ac} | ἀδείας (' rest.
C) PPl ἀδδειῆς Wakefield ἀερίας Casaub. ἀγρείας Jac.; cf. IX 247, 1 |
ἐξ. A^{ac} 7 μάλιος P idemque Pl^m Μάλλιος Pl^e (Μήλιος Pl^b) |
οὐδ' — καλ. (v. 4) s. νεῖται Suid. | οὐδ' ἔτι (alterum spir. C) P
Suid. (sed οὐδέ τιν S.^v) Pl^s οὐ δέ τι Pl^{m.L} | ἔρχεται inter-
pret. sch.^b 8 ἐπαγρευταῖς A^{ac} ἐπ' ἀγρευταῖς C Suid. -τῇ
Pl | καλάμοις P^{ro} καλαμοῖς? A^{ar} καλάμω Pl || 9 sqq. Pl^m
III^a c. 15 (εἰς ἱξεντάς), 1 (Pl^e c. 16, 1); ultimo dist. excepto
totum ep. tradit Suid. 9 sq. lemma praecedat, nom. auc-

ρινοῦ χειρμαστῆρος ἐύστροφα κῶλα τιταίνων,
 Ἀλκιμένης, πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος·
 καί μέ τις οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διψὰς ἔχιδνα 5
 σαρκὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον
 5 ἡέλιου χήρωσεν· ἴδ' ὥς τὰ κατ' αἰθέρα λεύσσω
 τοῦμ ποσὶν οὐκ ἐδάην πῆμα κυλινδόμενον. M 35^v

173. ΔΙΟΤΙΜΟΥ, οἱ δὲ ΛΕΩΝΙΔΟΥ. C. Pl

Εἰς Θηρίμαχον | βουκόλον κερανῶθεντα. l.

Αὐτόμαται δείλῃ ποτὶ ταῦλίον αἰ βόες ἦλθον
 10 ἔξ ὄρεος πολλῇ νιφόμεναι χιόνι·

toris subicit C p. 113, 9 σιδ^ω C Σιδωνίου Pl^M; Thessalonicensi

tribuit ep. Kaibel, at cf. v. 6 cum VI 219, 12 10 λινοθή^ρ L |

ὕπο ἐχ. ex ὑπο εχ. cr. C | τελευτήσαντ^ι L 11 sq. s. v. ψῆρας

Suid.₁ (deest gl. in S.^v); ἀρπάκτειραν — γέρανον s. v. Βιστονία S.₂

11 cf. IX 287 | ψῆρα₁ C ψήρας A^{ar} | ἀρπάκτ. A^{ao}

12 ὑψιπετῇ (~ C -τῇ? A^{ao}) P Pl S.₁ ὑψιπέτη S.₂^{v. A. C. E} ὑψιπέτην

S. edd. | γεράνων (γέρανον ex γεράνων mut. C) P

1 sq. s. v. ρινόν Suid.₁, s. v. κῶλα S.₂, s. v. ἄποθεν S.₃;

hexametrum s. v. χειρμαστήρ Suid. (haec gl. et ἄποθεν desunt

in S.^v) 1 ἐύστροφα₁ C ἐυστροφον (non -φον) A^{ar} 2 πτη-

νῶν S.₁^A | εἶργον C ἔργον A^{ar} εἶργον¹ S.₂^v | ἄποθεν S._{1.2}^v

S.₂^{A. B} (ἄποθεν S.₂^E) | νέφ^ο** ex νέφει cr. Pl^M 3—5 χήρωσεν

s. v. οὐτήτειρα S.₁, s. v. ἐνεῖσα v. 6 S.₂ 3 καί με P Pl^M

καί μέ S.₁^v (κάμέ Jac.) | τίς P Pl^E τίς Pl^M τίς S.^v | παρὰ A^{ao}

4 τῶν ἐκ S.₂^v | γενύων (C) P: cf. VI 219, 12 (γενείων

s. ἐνεῖσα Zonar.) | ὠνεῖσα S.₂^v | χόλον ex χολὸν cr. S.₁^v

5 ἡέλιον (ε ex ι corr. C) P | ἴδ^ε ὥς P ἴδ' ὥς A^{ao}; apostroph.

iterat C, qui ε superscripsit, non ut alteram scripturam ἴδ' ἐς

proponeret, sed ut elisam vocalem vocis ἴδε indicaret | ὥς ex

ὅς corr. Pl^M (ὥς Pl^s) | καταιθέρα A^{ao} | λεύσων P 6 τόνμ-

ποσὶν (C) P τούν π. Pl^M | οὐκεδάην A^{ao} | πῆμα (~ rest. C) P Pl^M

Pl^{I-b} (cf. ll. A 347) κῶμα Pl^{s. w} || 7 sqq. Pl^M III^a c. 23 (εἰς

ποιμένας), 1; sepulcralia in pastores epp. exstant in ampliore

tantum sylloge Plan., haec: n. 1—5, A. P. VII 173 sq. 518.

657. 703 (Pl^E c. 26, 1—5) 7 λεων^ι C Pl^M (Διοτίμουν tantum

Pl^I): cf. VI 188, 1; 204, 1; ep. vid. Alexandrini; restitutis προτί

αἰαῖ, Θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυὶ τὸν μακρὸν εὕδει
ὑπνον, ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐρανίου. M 41^r

Fr. Cor. Phil.

174. ἙΡΥΚΙΟΥ.

C. Pl

epp. 174—176

Εἰς τὸν αὐτόν.

L. Pl

5 Οὐκέτι συρίγγων νόμιον μέλος ἀγχόθι ταύτας
ἀρμόξῃ βλωθρᾶς, Θηρίμαχε, πλατάνου·
οὐδέ σευ ἐκ καλάμων κερααὶ βόες ἀδὺ μέλισμα
δέξονται σκιερᾷ παρ δρυὶ κεκλιμένου.
ᾤλεσε γὰρ πρηστήρ σε κεραύνιος· αἶ δ' ἐπὶ μάνδραν 5
10 ὄψ' ἐ βόες νιφετῷ σπερχόμεναι κατέβαν. M 41^r

(v. 1), πυκνῇ (pro πολλῇ), γε (v. 3) efficitur isopsephia (α₁ 3185 + β₁ 2554 = α₂ 2889 + β₂ 2800 = 5689) p. 114, 8 om. Pl^M Pl^{I-b} εἰς Θηρίμ. ceteris om. Pl^b 9 αὐτόματοι Pl | δειλαὶ P Pl δειλῆς Br. δειλῇ Heck. | ποτὶ Pl^{Mpr} πότι Pl^{Mar} | τ' ὠυλίον C qui γρ. τάνυλι_α superscripsit, τὰύλιον A^{ac} ταῦλιον Pl^{M.E}: cf. Theocr. XI 12 (ταύλία ται Mein.) 10 ἐξόρεος, * * * ἐξόρεος P: verba in ras. scr. C, qui easdem litt. ab A scriptas linea et punctis del.; tres litt. φος (potius quam εος) sublucent ante ἐξόρ. erasae; ἐξόροφος et ἐξόρεος iuxta posuisse vid. A; cum priorem expungere scripturam sufficeret, operosius agere maluit C | πολλῇ A^{ac} | νειφόμεναι P: νιφόμεναι A^{ac} Pl^M, in νειφ. mut. C, qui tamen i pristinum cum signo " (in m^o hoc iteratur) superscripsit

1 αἶ αἶ C αἶ αἶ? A^{ar} Pl^M (qui alterum αἶ ad Θηρ. festinans primo omiserat); cf. 338, 5 | παρὰ A^{ac} | εὕδει A^{ac} 2 οὐνίς Pl^M || 3 sqq. Pl^M III^a c. 23, 2 (Pl^E c. 26, 2) 3 sq. lemma praemittunt P Pl^M 5 sq. s. v. βλωθρή Suid. (ταύτας — πλατ. s. v. βλ. Zonar.) 5 οὐκέτι AS.^v Pl^M οὐκέτι C Pl^{L.a} | cf. VI 96, 6 6 ἀρμόξῃ A ἀρμόξῃ C Pl^M ἀρμόσῃ S.^{A.C} ἀρμόσει ex -ση (Zonar.) cr. S.^v ἀρμόξῃ Herw. | βλωθρᾶς? A^{ac} (cf. IX 233, 6) | Θηριμάχε A^{ar} 7 οὐδέσευ (C) P | καμάτων P καμά*των (erasa litt. ι potius quam σ) Pl^M, cr. Scaliger, cui emendationi propter glossas Hesych. 'κάμακας· καλάμους ὀξεῖς' et 'καμανίς· ἔνιοι σύριγγα' iniuria praeferres vocem καμάκων | κερα_ααὶ C κεραιαὶ A^{ar} (cf. VI 96, 2 Eryc.) 8 σκιερᾷ. ex σκιερᾷ cr. C | παρ A παρ C (γὰρ Pl^a, sed παρ Pl^a) | κεκλιμένου de mortuo cl. 173, 3 intellegunt: at imitatur Erycius Mnasalc. 192, 3 9 sq. s. v. πρηστήρ Suid. 9 πρηστήρσε A^{ar} | αἶδ' Pl^M S.^v | ἐπι A^{ac} 10 νιφετῷ A

175. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ.

C

Εἰς τάφον ἐξο|ρυχθέντα ὑπὸ | ἀρότον.

L

Οὕτω πᾶς' ἀπόλωλε, γεωπόνε, βῶλος ἀρότροις,
 ἤδη καὶ τύμβους νωτοβατοῦσι βόες,
 5 ἢ δ' ὕνις ἐν νεκύεσσι. τί τοι πλέον; ἢ πόσος οὗτος
 πυρός, ὃν ἐκ τέφρης κοῦ χθονὸς ἀρπάσσετε;
 οὐκ αἰεὶ ζήσεσθε, καὶ ὑμέας ἄλλος ἀρώσει
 τοίης ἀρξαμένους πᾶσι κακοσπορίης.

5

M 92^v

176. ΤΟΥΤ' ΑἸΤΟΥΤ'.

C

10

Εἰς τὸ αὐτό.

C

Οὐχ ὅτι με φθίμενον κῆδος λίπεν, ἐνθάδε κεῖμαι
 γυμνὸς ὑπὲρ γαίης πυροφόροιο νέκυς.

in ἔϊφετῶι (sc. νειφ.) mut. C, qui signum * in m^o repetit; νιφε-
 τῶ S.^v | τεγγόμεναι? Grotius ('permaduere nive'): at cf. 437, 2 ||
 1 sqq. Pl^m III^b c. 10 (εἰς γεωργούς), 1 (Pl^e c. 11, 1); unum
 hoc ep. exstat in III^b c. 10, epigrammatum εἰς γεωργούς capite
 caret Pl^m III^a 1 — 2 lemmati subicit nom. auctoris C
 1 ἀντιφίλ C ἄδηλον Pl; cf. 280 sq. 2 ὑπο L | ἀρ|ό|τον (|ο| in
 ω? s. α? C) P ἀρότρον Boiss. 3 ὕνω C ὀύνω A^{ar}, cr. Pl | πᾶς
 A^{ac} Pl πᾶς' C: poetis cor. Phil. nondum vid. pro masc. nomen β.
 in usu fuisse | γεωπόν|ε|* C γεωπόνος A^{ar} | post ἀρότροις signum
 interrog. posuit Pl^m, punctum C (cf. IX 306) 4 ἤδη C Pl^m ἢ δὴ
 A^{ac}; εἰ δὴ? | βόες, Pl^m βόες· C βόες; Pl^s 5 ἢ δ' ὕνις (apostr.
 A C, spir. supra ν C) P ὕνις δ' Pl | post νεκύεσσι punctum ex-
 hibent C Pl^m Pl^{l.a}, νεκύεσσι; Pl^s (cf. IX 294, 5) | τί τοι (' A C) P τί
 το Pl^m τί τὸ Pl^e: cf. IX 222, 3; 432, 1; 72, 5; Kaib. 306 a, 3 | πλέον
 (' C) P | cf. τίς δ' φθόνος VI 257, 4 Antiph. 6 κοῦ (' C) P | ἀρπά-
 σ|ε|αι C -σεται A^{ar} -σετε Pl 7 ἀρώσει (accentum C) P ἀρόσσει
 Pl 8 schol.^B, ep. argumentum exponens, congruit cum sch.^w
 (apud Dübner.), nisi quod sch.^B pro ἐνοχλίζεις rectius ἀνοχλίζεις
 praebet || 9 sqq. ep. (quod deest in Pl.) om. ap. Buh. 9 sq.
 εἰς τὸ αὐτὸ τ' αὖ praemisit C ἕτερον ὁμοίως¹ scr. L; ὑπ' ἀρο-
 τῆρος | ἐξορυγέντα, add. C (erasa vid. vocabula εἰς τάφον ἐξορυ-
 χθέντα) 11 οὐχότι A οὐχ' ὅτι C (ὅτι Jac.) 12 ὑπὲρ γαίης
 (accentus C) P

ταρχύθην γὰρ ἐγὼ τὸ πρίν ποτε, νῦν δ' ἀροτῆρος
χερσὶ σιδηρεΐη μ' ἐξεκύλισεν ὕνις.

ἦ ῥα κακῶν θάνατον τίς ἔφη λύσιν, ὁππότ' ἐμεῖο, 5
ξεῖνε, πέλει παθέων ὕστατον οὐδὲ τάφος;

P 233

177. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C

6 Σᾶμα τόδε Σπίνθηρι πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι . . . .

178. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΪΤΟΥ.

C^t

Εἰς Τιμάνθη δοῦλον, Λυδὸν γένος.

C^t

Λυδὸς ἐγὼ, ναὶ Λυδὸς· ἐλευθερίῳ δέ με τύμβῳ,
10 δέσποτα, Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθεν τροφέα.

1 ταρχύθῃ (ν A superscr.) P | πρίν (' C) πότε (' A) P 2 σιδη-
ρεΐη * C: erasa litt. fin. ν | ἐξεκύλισεν (eraso spiritu? supra
alterum ε) P, cr. Jac. | ὕνις (' C) P 3 ἦρα (circumfl. AC) P:
cf. IX 156, 5, unde ep., quo argumentum prioris variatur, iure
Antiphilo tributum nec tamen ἦ ῥα μάτην scribendum esse col-
ligas | κακῶν (κῶν litteris evanescentibus) P (κακῶς anonym.,
at genetivum requirit vox λύσιν) | θάνατόν (alterum acc. C) τις
ἔφη P | τις ἔρεϊ Jac.; τίς scripsi: sciscitatur quis dixerit
mortem malorum finem, scil. ut illum opposita sua sorte
erroris convincat 4 ad versum hunc Ἰμεῖον et ὦ (i. e.
ὠραῖον) infra adpinxit Lm^e | ξεῖνε πέλει: litt. ε πελ eva-
nescere coeperunt | ὕστατον οὐδὲ (accentus C) P || 5 sqq. ep.
fort. alienum a Simonide olim disticho, non solo hexametro
constitisse testatur A, qui pentametri supplendi causa vacuum
reliquit lineam; hanc nunc lemma (cf. ad 7 sq.) occupat, quod
sequenti ep. praeter morem in textu quoque, non in marg. solum

adpositum est 6 σπινθῆρι P: cf. VI 306, 9 | * * * ἐπέ
ἐπέ C supra erasas litt. ερ, fort. χερὶ θῆκε; patris nomen in
ras. latere vix putaverim | θανόντι A^{ar}, cr. ipse A | ad lin. sq. 7
in mⁱ adpinxit C; post θαν. erasae vid. litt. ζτ (in mutilis locis
saepius occurrentes) || 7 sqq. Pl^m III^a c. 12, 1 (Pl^e c. 13, 1)

7 sq. lemma in t. scr. (lacunam explens) C, qui in fine lineae
nom. auctoris adiunxit, alterum lemma in marg. adposuit L

7 διοςκορί C Pl^m Διοσκουρίδου Pl^s | νικοπολί add. C, om.
Pl; alium esse Nicopolitam atque Dioscoridem Meleagreum

εὐαίων' ἀσινῇ τείνοις βίον· ἦν δ' ὑπὸ γήρως
 πρὸς με μόλῃς, σὸς ἐγὼ, δέσποτα, κῆν Ἀίδῃ. M 35^r

179. *ΑΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς ἕτερον δοῦλον, | Μάνην Περσογενῆ.

L

5 Σοὶ καὶ νῦν ὑπὸ γῆν, ναὶ δέσποτα, πιστὸς ὑπάρχω
 ὥς πάρος, εὐνοίῃς οὐκ ἐπιληθόμενος,
 ὥς με τότε' ἐκ νούσου τρεῖς ἐπ' ἀσφαλὲς ἤγαγες ἵχνος
 καὶ νῦν ἀρκούσῃ τῇδ' ὑπέθου καλύβῃ,
 Μάνην ἀγγείλας Πέρσῃν γένος. εὖ δέ με ῥέξας 5
 10 ἔξεις ἐν χρείῃ δμῶας ἐτοιμοτέρους. M 35^r

censet Benndorf adversante Menkio; certe epp. 162 et 178 eiusdem sunt poetae, cf. ναὶ δέσποτα 162, 3 cum 178, 1 et 162, 6 cum 178, 4 p. 117, 8 τιμά^ν C | λυδόν (Par) in λυδὸν γένος mut. C | in m.^o adscr. L: εἰς δοῦλον τινὰ | λυδὸν ὑπο τοῦ ἰδίου | δεσποτὶ θαπτόμενον 9 λυδὸς A Pl^{Ma}: δοῦλος supra λυδ.

scr. Pl^M, in P Sylburg | ἐγὼ· C ἐγὼ A^{ao} | λυδός iterum A et Sylb. δοῦλο

λυδὸ Pl^M (δοῦλος utrobique Pl^E) | δέμε P Pl^M δ' ἐμέ Br.

10 τιμάνθ^η (lineola ut in nom. proprio) Pl^M | ἔ θευτροφέα: rest. C, idem τ ex γ corr., denique γρ ἔθεν superscripsit (A, qui litteras perperam dispertiverat, virgulam emendandi causa interposuit, non ἔθεσ dedit)

1 εὐαίων'. (' C, apostrophum AC, punctum C) P idem (sed om. interpunctione) Pl^M εὐμοῖρον explicat sch.^B, εὐαίων Br.: at cf. Aesch. Pers. 713 | ἀσινῇ A^{ac} ἀσινῇ C Pl ἀσινῆς FG. Schmidt | ἦν? A^{ac} | ὑπο A^{ac} 2 μόλῃς A^{ar} μόλῃς Pl^M | κ' εἰν C κῆν A^{ar} Pl | ἀίδῃ A^{ao} i. fin. add. C || 3 sqq. Pl^M III^a c. 12, 2 (Pl^E c. 13, 2) 3 ἀδέσποτον Pl; ep. Dioscoridis vid.: cf. καλύβῃ V 53, 2; Πέρσης et ναὶ δέσποτα VII 162

4 ἕτερον (spir. add. C) δου L 5 ὑπογῆν A^{ac} 5 sq. et post ὑπάρχω et post πάρος interpung. C Pl^M (verba ὥς πάρος cum ἐπιληθ. iungit Jac.) 6 τῆς πάρος olim Jac. | ἐπιλαθόμενος (' C) P ἐπιληθ. Pl 7 ὥς με P^{pc} ὥς με A^{ac} ὅς με Pl | τὸν P Pl τότε Br. | τρεῖς P Pl (f. τὸν ἐκ νούσου πρὶν) | ἐπισφαλὲς A ἐπισφ. C, cr. Pl 8 cf. VII 628, 5, Kaib. 329; Weissb. p. 63

9 ἀγγείλας P | δέμε P δ' ἐμέ Br. 10 χρείῃ C χρεῖῃ A^{ar} χρεῖῃ Pl^{Ma} (χρεῖα Pl^I) | δμῶας P ἄμμεσ Pl^M, sed γρ. δμῶας

180. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς ἕτερον δοῦλον | ἀντὶ τοῦ δεσπότου | τελευτήσαντα. L

Ἥλλάχθῃ θανάτοιο τεὸς μόρος· ἀντὶ δὲ σεῖο,
 δέσποτα, δοῦλος ἐγὼ στυγνὸν ἔπλησα τάφον,
 5 ἥνίκα σευ δακρυτὰ κατὰ χθονὸς ἡρία τεῦχον,
 ὥς ἂν ἀποφθιμένον κεῖθι δέμας κτερίσω·
 ἀμφὶ δ' ἐμ' ὥλισθεν γυρὴ κόνις. οὐ βαρὺς ἡμῖν 5
 ἔστ' Ἀΐδης· ζήσω τὸν σὸν ὑπ' ἡέλιον. M 93^r

181. ἈΝΔΡΟΝΙΚΟΥ.

CL

10

Εἰς Δαμοκράτειαν.

L

Οἴκτρά δὴ δνοφερὸν δόμον ἤλυθες εἰς Ἀχέροντος,
 Δαμοκράτεια φίλα, ματρὶ λιποῦσα γόους.
 ἃ δὲ σέθεν φθιμένας πολιοῦς νεοθῆγι σιδάρω
 κείρατο γηραλέας ἐκ κεφαλῆς πλοκάμους.

superscripsit alio atr.; cum P congruunt Pl^E (nisi quod ἔν
 ἄλλω γρ. ἐν χρεῖῃ ἄμμες' exhibet Pl^a in epidiorth.) | ἐτοιμοτέ-
 ρους (' C) P (δμῶς ἐτοιμότερον Heck.) ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 12 (εἰς δούλους), 1 (Pl^E c. 13, 5); cf. IX 228

2 δοῦλ² L | τελευτήσαντος L, cr. Boiss. 3 θανάτου P -τοιο
 Pl | τεὸς P Pl: abundat pronomen sequente σεῖο, nec tamen
 θανάτου τέλεος praeferam (cf. 742, 1) | ἀντι A^{ac} 4 στεγνὸν?

5 sq. s. v. ἡρία Suid. 5 σο² L, δακρυτὰ. C σου δά-
 κρυτα A^{ac} σεῦ δακρυτὰ Pl καὶ δυσδάκρυτα S.^{A.B.V.E} δυσδ.
 S. vulg. (fort. recte) | κατὰ A^{ac} | τεύχων Suid. codd. (τεύχω
 S. edd.) 6 ἔωσ S.^{V.B.E} | ἀποφθιμένον C ἀπεφθ. S.^{V.B}

7 ἀμφιδέμ' P ἀμφὶ δέ μ' Pl^M | δ' ἐμ' Br. (Jac.) | ὥλισθεν
 (" rest. C) γυρὴ (' AC) P ὥλισθε ξυνή Pl | οὐ (' C) P 8 ἔστ'
 A^{ac} | ὑπηελιον A^{ac} || 9 sqq. ap. Buh. n. 14 (p. 133) 9 ανδρο-

νίκου C ante lemma; idem nomen scriptum erat infra lemma,
 ubi erasit C, ne pro Dam. patris s. mariti nomine acciperetur;
 poeta imitatur Mnasalcae et Sapphus(?) epp. VII 488 sq. (de Aristo-
 dico ep. auctore noli cogitare, cf. tamen VII 189, 1: οὐκέτι δὴ)

11 ἤλυθες (' C) P: v. 568, 6 12 φίλα. P, φίλα ap. B.: cf. 527, 4
 ματρὶ (' C) P: cf. K. 207, 4 13 sq. s. νεοθηγεῖ S. 13 ἡ δὲ — φθιμέ-
 νης Suid., qui doricis distichi formas non agnoscit | νεοθηγεῖ

182. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Κλεαρίστην | ἐπὶ παστάδι τελευ|τήσασαν.

L

Οὐ γάμον, ἀλλ' Ἀΐδαν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστα
δέξατο παρθενίας ἄμματα λυομένα.

5 ἄρτι γὰρ ἐσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχενν
λωτοὶ καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι·

ἡῶοι δ' ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον, ἐκ δ' Ὑμέναιος 5
σιγαθεὶς γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.

(~ A C) P (sed νεοθαγεῖ VII 489, 3 A; Plan. in Sapphus ep. νεόθηγι σιδήρω s. -δάρω scripserat, quod man. rec. in νεοθηγέϊ χαλκῶ mutavit); νεοθηγεῖ S., νεόθηγι et νεοθήγι apogr. νεοθαγι Br. (Kaib.) | σιδάρω P (et VII 489, 3 C) σιδήρω Suid. (VII 489 A) p. 119, 14 cf. 593, 4; 528, 2 | γηραλέης S. | κεφαλήσ PS. -λᾶς Br. ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12, εἰς γυναικας), 5 1 με-
λεάγρ adnexuit lemmati C: με in erasa clausula, quam lem-
mati adpinxerat L; Meleager, si est ep. auctor, Antipatrum
Sid. imitatur, cf. 164, 4 (ἄμετέρας λύσας ἄμματα παρθενίας), 711

2 ἐπι L^{ac} | τελευτησάση L, cr. Boiss. | num. π adposuit C, qui
ep. 171 litt. ο signaverat, sed 177 in calculis vid. omisisse

3 cf. K. 208, 19 | ἀλλὰΐδαν (αν ex αι? corr.) A ἀλλ' ἄ. C | ἀΐδην Pl |
ἐπινυμφίδιον A qui accentum supra ν positum ipse del.,
ἐπιν. C | κλεαρίστη P Pl^M (in P post η non litt. ι est erasa, sed
interpunctio), -στα Br. 4 παρθενίας (' C, θ ex τ cr. A) P -ίης

Pl | ἄμματα A^{ac} | λυομένα C -νη Pl λυόμενα A^{ar} 5 — λωτοί
s. v. λωτός Suid.₁, sub eadem v. pentametrum, sed separatum
ab hexametro exhibet S.₂

5 ἄρτι (' C): πρὸ μικροῦ sch^B |
ἐσπερίοιο Pl^E (ἐσπέριοιο Pl^I) ἐσπέριοι (cum P et S.) Pl^M |

νύμφας (η C) P νύμφας (cum A) S. νύμφης (cum C) Pl | ἐπι
A^{ac} | ἄχενν (' C A^{ar}) P idemque Pl^M A^{ac} λωτοὶ ἄχενν (inverso
verborum ordine) S.₂ ἤχενν Pl^M A^{ac} Pl^E 6 λωτοί. C λωτοί

A^{ar} | ἐπλαττεῦντο S.₂ A | θύραι. C θύρα A^{ac} (cum C faciunt
Pl S.) 7 ἡῶον A^{ac} ἡῶιον C ἡῶον Pl (ὀρθρινὸν sch.^B) ἡῶοι

Graefe (ἡῶος δ' ὀλολυγμὸς ἀνέκραγε Schneider) | ἐκ δ' Ὑμέ-
ναιου P ἐν δ' Ὑμέναιος Pl, cr. Gr. (ἐνθ' Ὑμέναιος Manso ἡδ'
Ὑμ. Jac. τὸν δ' Ὑμέν. Schneid.) 8 cf. Erinnae ep. VII 712, 8 |

σιγαθεὶς P Pl (σιγῶν εἰς Manso, σχασθεὶς εἰς Jac., ἄλγους εἰς
Schneid.); post σιγ. punctum posuit C | μεθ' ἀρμόσατο C
μεθαρμ. A Pl; cf. VII 37, 4

αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἑδαδούχουν περὶ παστῶ
πεῦκαι καὶ φθιμένα νέρθεν ἔφαινον ὁδόν. M 33^v

Fr. Cor. Phil. 183. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ. C
epp. 183-188 Εἰς † Ἑλένην τινὰ | παρθένον τελευτήσασαν. L

5 [Παρθενικῆς τάφος εἴμ' Ἑλένης, πένθει δ' ἐπ' ἀδελφῶ]
Ἄιδης τὴν Κροκάλῃς ἔφθασε παρθενίην.
εἰς δὲ γόους Ὑμέναιος ἐπαύσατο· τὰς δὲ γαμούντων
P 234 ἐλπίδας οὐ θάλαμος κοίμισεν, ἀλλὰ τάφος.

184. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ. C. Pl

10 † Εἰς τὴν αὐτήν. L

Παρθενικῆς τάφος εἴμ' Ἑλένης, πένθει δ' ἐπ' ἀδελφοῦ
προφθιμένου διπλᾶ μητρὸς ἔχω δάκρυα.

1 sq. s. v. πεῦκαι Suid. 1 αὐταὶ (AC) P | ἑδαδούχουν (-ουν ex οιν cr. C) P ἑδᾶδούχουν S.^v | περὶ A^{ac} S.^v περὶ C S.^{A.B.E} παρὰ Pl | παστῶ S.^v 2 φθιμένα P Pl φθιμένη S. (φθιμένη S.^v) || 3 sqq. ep. om. ap. Buh. 4 εἰσελένην L^{ac}; non Ἑλένην, sed Κροκάλην scribere debebat L: cf. ad 5 sqq. | τελευτήσασαν (C) L 5—7 totum ep. damnavit C, qui priores tres versus obelo γ notavit (quamquam quartum, a quo nova pag. incipit, intactum reliquit); ep. non est de Helena post fratrem mortua, sed scriptum in Crocalam, quae nondum marita ipso nuptiarum die obiit; genuini sunt versus 2—4, reiciendus primus, quem ex seq. ep. anteceptum A, etiam errore cognito, emendare praetermisit; fort. ortus est error ex simili utriusque ep. initio, si versus excidit sententiae fere huius: παρθενικῇ γλυκὺς ἦλθε γάμος· στυγερὸς δ' ἀποδρέψας 5 εἴμ', C ἐλ'? post τάφος scripserat A^{ar} | ἐλένης P | ἐπαδελφῶ A ἐπ' ἀδελφῶι C (-φοῦ Br.) 6 praeter obelum suum bis signum depravationis x versui adpinxit C | αἰδης C αἰδης A^{ar} | κροκαλῃς P^{ar} κροκαλῃς A^{ar} (δαδαλῃς et δειλῃς Br., ἀταλῃς s. ἀπαλῃς et προκάλῃς Jac., ἐν κροκάλαις Bothe); Κροκάλῃς Heck., qui tamen duo epp., 183 sq., ad eandem virginem referens perperam Κροκάλην Helenae matrem

μνηστῆρσιν δ' ἔλιπον κοῖν' ἄλγεα· τὴν γὰρ ἔτ' οὐπω
οὐδενὸς ἢ πάντων ἑλπίς ἔκλαυσεν ἰσως. M 38^v

185. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C. Pl

Εἰς κόρην Λίβυσσαν ἐν Ῥώμῃ | τελευτήσασαν. L

5 Αὐσονίῃ με Λίβυσσαν ἔχει κόνις, ἄγχι δὲ Ῥώμης
κεῖμαι παρθενικὴ τῇδε παρὰ ψαμάθῳ·

fingit falsoque παρθενίην 'innuptam filiam' interpretatur: diversum est utriusque ep. argumentum, solum alterum ad Helenam spectat, prius ad Crocalam, cuius puellae virginitatem (παρθενίην) Pluto praedari dicitur | αἰδεστήν Κρ. ἔφθασεν ἄσθενίην Ludwig p. 121, 7 εἰσδε P | γάμους P, cr. Salm. (cf. VII 712, 8) 8 cf. 490, 4 | τῷ* φῶσ C θάνατος A^{ar} || 9 sqq. Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 19 (Plⁱ c. 23, 19; Pl^a c. 23, 18; Pl^s c. 23, 11). Pl^m III^a c. 20 continet epigrammata εἰς νέους καὶ νέας undeviginti, n. 1—20: etenim ex uno ep. (A. P. VII 662) Planudes effecit duo; in Pl^m III^b c. 20 reperiuntur epp. decem. Unum ep. VII 560 recepit Plan. et in ampliorem syllogem (III^a c. 20, 3) et in breviorē (III^b c. 20, 3), ita tamen, ut vs. 1 sq. illic omissos in III^b adderet, eodemque modo ep. iteratur in Pl^E (nisi quod Pl^{a.n}, praeter morem a Pl^a discrepantes, ep. posteriore tantum loco exhibent). Ep. VII 184, quod in Pl^m, item in Pl^{i.a} ante VII 185 collocatum est, reperitur ante VII 613 in Pl^s. Insunt in III^a c. 20 epp. n. 1—10: A. P. VII 453. 558. 560, 3—8. 574. 600—604. 611 (Pl^E c. 23, 1—10) — n. 11—18: A. P. VII 613. 628. 647. 662, 1—4. 662, 5 sq. 515. 517. 387 (Pl^{i.a} 11—18; Pl^s 12—19) — n. 19 sq.: A. P. 184. 185 (Pl^{i.a} 19 sq., Pl^s 11. 20). — Pl^m III^b c. 20 praebet n. 1—5: A. P. 298. 527. 560. 568. 627 (Pl^E c. 23, 21—25, at Pl^{a.n} c. 23, 20—24) — n. 6—10: A. P. 490. 491. 649. 492. 493 (Pl^E c. 23, 26—30) 11 sqq. de argumento ep. cf. Kaib. 565 ἦν ὅτε μοῦνον — ἀδελφεὸν οἷ με τεκόντες πένθεον, A. P. VII 517 11 εἰμ' ἐλένης P^{pc} εἰμὶ λένης A^{ac} | εἰμ' Pl^m | ἐπαδελφοῦ A^{ac} ἔπ' ἀδ. Br. ἔπ' ἀδελφῷ Heck. 12 διπλόα P Pl διπλᾶ Jac. | (δάκρυα μητρὸς ἔχω Jac., eodem iure transposueris: πρόφθ. μητρὸς διπλόα δάκρυ' ἔχω)

1 cf. 611, 3 | μνηστήρσιν A^{ac} -στῆρσιν C Pl^m -στῆρσι Pl^E | κοῖν' P, cr. Pl | ἔτ' P; ἔμ' ? 2 οὐδενὸς C -νόσ A; cf. 490, 3 sq. || 3 sqq. Pl^m III^a c. 20, 20 (Pl^E c. 23, 20) 3 ἀντιπάτρῳ θεσσαλῷ C 4 Ῥώμῃ (ε add. C) L 5 ἔχει (' AC) P Pl | ἄγχι P | Ῥώμης A Pl, α supra η scr. C 6 παρθενικὴ * C -κῆι A^{ar} | παρὰ

ἡ δέ με θρεψαμένη Πομπηίῃ ἀντὶ θυγατρὸς
 κλαυσαμένη τύμβῳ θῆκεν ἐλευθερίῳ,
 πῦρ ἕτερον σπεύδουσα· τὸ δ' ἔφθασεν, οὐδὲ κατ' εὐχὴν 5
 ἡμετέρην ἤψεν λαμπάδα Περσεφόνη. M 38^v

5

186. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

C. Pl

Εἰς Νικιππίδα | ἐπὶ θαλάμῳ | τελευτήσασαν. L

Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππίδος ἡδὺς ἐπήχει
 λωτός, καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.
 Θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν· ἡ δὲ τάλαινα,
 10 οὔπω πάντα γυνή, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.

A^{ac} | ψαμάθῳ: cf. VII 404, 7; an τῇλε πάτρας ψαμάθων? cf. VII 290, 2 Διβυκαῖς ἐν ψαμάθοις; IX 284, 4; 310, 2; App. Pl. 52, 8 τὴν Λίβυσσαν κόριν

1 δέμε P δ' ἐμέ Br. | πομπηίῃ (lineol. in nom. pr.) Pl^M | ἀντι A^{ac} | θυγατρός. A^{ar} θυγατρὸς C, qui verba perperam iungens virgulam ante ἀντὶ punctumque post κλαυσαμένα ponit, probatque correctoris rationem (interpunctione testante) Pl^M

2 cf. 477, 3 | κλαυσαμένη Pl -να P | erasa est claus. in fine versus, nota init. ante πῦρ 3 ἕτερον (C' A^{ac}) P: πῦρ ἔτ. τοῦ ὑμεναίου· εἰώθεσαν γὰρ αἱ μητέρες ἐν τῇ πασιτάδι λαμπάδας ἔχειν· τὸ δ' ἔφθασεν δῆλον ὅτι τὸ τῆς πυρᾶς sch.^B | σπεύδουσα Herw. | τὸ δ' P: τὸ δ' A τόδ' Pl^M (qui tamen sicut C post σπεύδουσα interpunxit) | ἔφθασεν. (AC, punctum CM) P Pl^M | οὐδὲ κατευχὴν A^{ac} οὐδὲ κατ' εὐχὴν C: οὐ κατὰ γνώμην· ἐποθοῦμεν γὰρ τὸ ὑμεναίου πῦρ, οὐχὶ δὲ τὸ πυρᾶς sch.^B 4 ἡμετέραν P ἡμετέρην Pl | ἤψεν (rest. C) P | περσεφόνη A φ supra π C add., φερσεφ. (cum C) Pl^M Περσεφόνη Jac. || 5 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 6: cf. ad VII 163 5 sq. praemisum est lemma

6 νικίππι^δ L 7 sq. s. v. λωτός Suid. 7 ἄρτι: cf. Kaib.

208, 1 | νικίππιδος P (cr. Pl S.) 8 ὕμνος — κρότοις P ὕμν^ο — κρ. Pl^M (idem Pl^a S.) ὕμνοις — κρότος Pl^a ὕμνος — κρότος Pl^a ὕμνοις — κρότοις Pl^b ὕπνος — κρότοις Pl^b | οἶκος et παστὸς Jac., ἐσμὸς? 9 sq. s. κώμη S.₁ Θρῆνος — ἐκώμασεν s. ἐκώμ. S.₂

9 cf. VII 712, 8 | ὑμένεον S.₁^v (cr. S.₂^v) | ἡδὺ A^{ac} 10 cf. Kaib. 505, 3: οὔτε γυνή πάμπαν κεκλημένη | πάντα om. S.₁^v | post γυνή punctum ponunt C Pl^M (post τάλαινα virgulam Pl^M) | in fine vs. erasa est clausula

δακρυόεις Ἀΐδη, τί πόσιν νύμφης διέλυσας, 5
αὐτὸς ἐφ' ἀρπαγίμοις τερπόμενος λέχεσιν; M 33^v

187. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ. C

Εἰς Μελίτην τινὰ | παρθένον. L

5 Ἡ γρηὺς Νικῶ Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσε
παρθενικῆς. Ἀΐδη, τοῦθ' ὁσίως κέκρικας; M 33^r

188. ἈΝΤΩΝΙΟΥ ΘΑΛΛΟΥ. C

Εἰς Κλεάνασσαν | ἐν τῷ θαλάμῳ | πυρποληθεῖσαν, | μᾶλλον δὲ
ἀναρ|πασθεῖσαν. L

10 Δύσδαιμον Κλεάνασσα, σὺ μὲν γάμῳ ἔπλεο, κούρη,
ᾧριος, ἀκμαίης οἷά τ' ἐφ' ἡλικίης·
ἀλλὰ τεοῖς θαλάμοισι γαμοστόλος οὐχ Ὑμέναιος
οὐδ' Ἥρης ξυγίης λαμπάδες ἦντίασαν,

1 cf. 221, 5; 352, 7; 483, 1; Kaib. 208, 7 | δι' ἔλυσας C 2 (αὐτίς Heck.) | ἐφαρπ. A^{ac} || 3 sqq. Pl^m III^a c. 10 (εἰς γέροντας), 3; ep. iterat A p. 257 post VII 344 (P₂), ubi 'bis exstat' man. rec. adposuit 3 τοῦ αὐτοῦ (sc. Philippi) C₁ (post Simonidis ep. VII 344) C₂ Λεωνίδου Pl (inter Callimachi epp. rettulit perperam Salm.); Nicus nomen occurrit in Philippi ep. IX 89, 2 4 εἰς μελίτην κόρην L₂ | εἰς μελίτην¹ τινὲν L₁ 5 ἡ γρηὺς¹ P₁ (Ἡ superscr. non A₁, sed librarius, qui epp. in Σ^π servata exaravit, cf. vol. I p. VI; eadem man. et litt. finalem vocis τάφον et spir. in ὁσίως rest.) ἡ γρηὺς A₂^{ac} ἡ γρηὺς C₂ ἡ γρηὺς Pl^m | ἐστεφάνωσε P₁ Pl -φάνωσε* P₂ -φάνωσεν A₂^{ar} (P₁ erasam habet interpunctionem in fine vs.) 6 post κέκρικας interrogandi signum add. C | cf. Kaib. 569 βάσκανε δαῖμον οἷας οὐχ ὁσίως ἐλπίδας ἐξέταμες, 570. 167 || 7 sqq. om. Pl. itemque ap. Bub. 7 θάλλῃ C: cf. ad VI 91 (235) 8 πυρποληθεῖσαν L, v. 7 male interpretans de thalamo incenso 10 sq. γάμῳ ἔπλεο κούρῳ ᾧριον (ᾧρ. C ᾧρ. A^{ac}) P γάμον — κούρη, ᾧριος Jac. γάμῳ — κούρον ᾧριος Huschke γάμος ἔπλ. κούρῳ ᾧριος Heck., γάνος ἔπλ. κούρῳ ᾧριον et γάμον ἔπλεο, κούρη, ᾧριον ego ci. 11 οἷατ' ἐφήλ. A^{ac} 12 ἀλλατεοῖς A^{ac} | οὐχ ὕμ. C οὐχυνμέναιος A^{ac} 13 cf. Musae. 275; Ovid. Her. VI 45 sqq. | ἥρης (C) P | ξυγίης (ξ in er. ξ?) P

πένθιμος ἀλλ' Ἀίδης ἐπεκώμασεν, ἀμφὶ δ' Ἑρινὺς ὁ
 φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἤκεν ὅπα.
 ἤματι δ' ὧ νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι παστᾶς,
 τούτῳ πυρκαϊῆς, οὐ θαλάμων ἔτυχες.

5

189. ἈΡΙΣΤΟΔΙΚΟΥ ῬΟΔΙΟΥ.

C

Εἰς λίγειαν | ἥ μᾶλλον ἀκρίδα. | ἐπιτύμβιον.

CI

Οὐκέτι δὴ σε, λίγεια, κατ' ἀφνεὸν Ἀλκίδος οἶκον,
 ἀκρί, μελιζομένην ὄψεται Ἀέλιος.

1 ἀλλαῖδης A^{ac} | ἐπ' ἐκώμασεν C | ἀμφὶ — ὅπα (2) s. v. Ἑριννύς S.₁, s. μόρσιμον (om. gl. V) S.₂, s. φοίνιος S.₃ | ἀμφὶ S.₁, s.^v | Ἑριννύς (sign. voc. productae A, A^{ac}) P Ἑριννύς S. (sed Ἑριννύς S.^v S.₃^A) 2 μόρσιμον S.₁^v | cf. App. 153, 2 3 sq. s. νυμφεῖος οἶκος Suid. 3 ἤματι δ' ὧ P ἤματι (sic) S.^v ἤματι S.^A (ἤματι τῷ Toup) | νύμφιος S. | ἀνήπτετο 'facibus incensis illustrabatur' Jac., malim ἐφέγγετο | παστᾶδι λαμπᾶς Heck. | παστᾶς (pro ἀ erat ante ras. ω, ut vid., non αι aut οι) C παστᾶς cum C Suid. 4 τούτῳ S.^v | πυρκαϊῆς? A^{ar}, acc. cr. ipse A | οὐναλάμων S.^v || 5 sqq. Pl^m III^b c. 21 (εἰς ὄρνεις), 1 (Pl^e c. 24, 12). In capp. εἰς ὄρνεις (III^a c. 21, 1—11; III^b c. 21, 1—10; Pl^e c. 24, 1—21) recepit Pl. epp. A. P. VII 189—213 exceptis quattuor, e quibus tria (VII 193sq., 211) plane neglexit, unum (VII 208 de equo) epigrammatum εἰς ἀνδρείους capiti (III^b c. 4, 17) adgregavit; in cap. III^a 21 et III^b 21 epp. ordinem Palatinum nonnunquam a Planude ob eam tantum causam relictum apparet, ne similis argumenti epigrammata disparibus dirimerentur. Exhibet III^a n. 1: A. P. VII 191 (Pl^e c. 24, 1 in picam) — n. 2—4: A. P. 204—206 (Pl^e c. 24, 2—4 de perdice) — n. 5—7: A. P. 196. 200. 213 (Pl^e c. 24, 5—7 de cicadis) — n. 8: A. P. 190 (Pl^e c. 24, 8 in locustam et cicadam) — n. 9—11: A. P. 192. 195. 202 (Pl^e c. 24, 9—11 de locustis et de gallo). Duo ex his epp. perperam et Cephalas et Plan. sepulcralibus adiunxit, scil. amatoria epp. n. 5 et 10. In III^b c. 21 insunt n. 1—3: A. P. VII 189. 209 sq. (Pl^e c. 24, 12—14) — n. 4—10: A. P. 197—199. 201. 203. 207. 212 (Pl^e c. 24, 15—21, e quibus postrema duo VII 207. 212 Plan. epigrammatum εἰς ὄρνεις capiti quamvis aliena adiunxit) 5 ἀριστοδίξ C | Ἀνύτης Pl^m τῆς αὐτῆς (post VII 202) Pl^e 6 εἰς λίγειαν C εἰς χελιδόνα L^{ar} | ἥ μᾶλλον ἀκρ. ἐπ. post clausulae signum (quod partim erasit C) adiunxit L

ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλυμένου πεπότησαι
καὶ δροσερὰ χρυσέας ἄνθεα Περσεφόνας.

M 95^r

190. ἈΝΤΥΘΗΣ, οἱ δὲ ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς ἀκρίδα καὶ | τέττιγα· ἐπιτάφιον.

L

5 Ἀκρίδι, τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτῃ
τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρῶ,

p. 125, 7 οὐκέτι A Pl^M οὐκέτι C Pl^E | δὴ σε λῆγεια P σε λῆ-
γεια Pl^M λῆγιά σε Pl^E : δὴ om. Pl^{M.E} (cf. 192. 200 sq.) |
καταφνεον (sic) A^{ac} κατ' ἀφνεον C | ἄκιδος Pl^M Ἀκιδος Pl^s
8 ἄκροα (' AC ' A) P Pl, cr. Brod. (Vinc.) | μελιζομένης A supra
ης scr. αν C -μέναν Pl | ἡ^αέλιος P: α C qui idem spir. cr.
(ἡέλ. A^{ac}), ἡέλιος Pl

1 sq. s. v. Κλύμενος Suid. (om. S.^v) 1 cf. IX 564, 3 | λειμῶνος
A^{ar} -μῶνας C Pl -μῶνα S.^{A.E} | ἐπι A^{ac} | περὶ τοῦ Κλυμένου ζήτ.
'Ἡσύχιον (immo Σουίδα) sch.^B | πεπότησαι P Pl^M Pl^{I.s} (πεπέ-
τησαι Pl^{a.b}) πεπόταται S.; πεπότασαι? 2 δροσερὰ Ursinus: at
cf. 195, 8 (K. 649, 4) | χρυσεῖας? (v. VII 657, 4) | περσεφόνας A Pl
φ supra π C (Φερσ. Br.) Περσεφόνης Suid. || 3 sqq. Pl^M III^a
c. 21 (εἰς ὄρνεις, Pl^E c. 24), 8; ep. est ap. Ir. 92, tamquam
Anytes epp. praecedunt IX 144, VII 232. 236. 238. 208. 490,
seq. VII 202. 646. 486, XVI 228 sq. 291 3 Ἀνύτης tantum Pl^I |
λεωνί C Λεωνίδου Pl^M 4 εἰς ἀκρίδα tantum Pl (εἰς ἀκρίδ' Pl^M)

Ir. | ἐπιτάφι^ο P: φ^ο in fine lin. add. C erasis iis quae L scripserat
in linea seq.: ἐπιτάφιον ὁμοίως? L^{ar}; a Tarentino certe ep.
alienum, quod pariter atque Argentarii ep. VII 364 expressum
vid. ex Erinnae ep. non servato, cf. Plin. l. 34, 19, 57; fort. ep.
est Alexandrini Leonidae, nam ἔτευξε mutato in ἔτευχε et
παλύνι δ in παλύνια isopsephia efficitur ($\alpha_1 + \beta_1 = 2658 + 5075$
 $= 7733$; $\alpha_2 + \beta_2 = 3276 + 4457 = 7733$) 5 — p. 127, 1 δάκρυ
s. v. δρυοκοίτης Suid. 5 adponit (ad vocem ἀκρίδι) Nic. Ther.
802 — 804 sch.^B | τῇ S. (τῇ S.^v) | κατ' αρουραν A^{ac} | ἀη*δόνι

P^{Dr} ἀηιδ. A^{ar} | δρυοκοίτῃ^α (αι C^s) P -κοίτῃ (cum C) Pl -κοίτῃ
S. (-κοίτῃ S.^v) 6 μύρῳ S.^v; 'Myronem — fecisse et ci-
cadae monumentum ac locustae carminibus suis Erinna signi-
ficavit' l. l. Plin., pro puella statuarium (Myr.) miro errore
inducens, unde temere suspiceris ab Erinnae specimine imita-
tores eo disceasisse, quod in puellam quam in adolescentulum
nomine Myronem versus facere maluerint

P 235 παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· διςσὰ γὰρ αὐτᾶς
παίγνι' ὁ δυσπειθῆς ὥχετ' ἔχων 'Αίδας. M 39^r

191. 'ΑΡΧΙΟΤ.

C. Pl

Εἰς κίσσαν τὸ ὄρνεον, | διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ ὠδικόν. L

5 'Α πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλάξασα νομεῦσι
πολλάκι καὶ δρυτόμοις κίσσα καὶ ἰχθυβόλοις,
πολλάκι δὲ κρέξασα πολύθροον, οἷά τις ἄχῳ,
κέρτομον ἀντῳδοῖς χεῖλεσιν ἁρμονίαν,
νῦν εἰς γᾶν ἄγλωσσος ἀναύδητός τε πεσοῦσα 5
10 κεῖμαι, μιμητὰν ζᾶλον ἀνηναμένα. M 38^v

Fr. Cor. Mel.

192. ΜΝΑΣΑΔΚΟΤ.

C. P

epp. 192 sq.

Εἰς ἀκρίδα τὴν μουσικὴν.

L

Οὐκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν αἰεῖσεις,
ἀκρί, κατ' εὐκάρπους αὐλακας ἐξομένα,

1 cf. Kaib. 626, 3 | inter prius alterumque distich. Argentarii simile ep. VII 364 interponit p. 235 in m^s C | κόρη S.^v 2 παίγνι'. ὁ ('AC, punctum C) P || 3 sqq. Pl^m III^a c. 21 (Pl^e c. 24), 1; ep. totum exstat apud Suidam 4 εἰς κίσσαν tantum Pl | δ, το εἶναι αὐτὸ ὠδικόν L | ep. Mytilenaeo tr. Knaack (Reinach): cf. VII 213 5 sq. s. v. ἀντίφθογγον Suid. (deest in S.^v) 5 ἂ P Pl ἢ S. | ἀποκλαγξάσα ('C) P ἀποκλάγξ. S. ἀποκλάξασα Pl 6 κίσσαι P | ἰχθυβ.: cf. 213, 8 7 sq. s. v. κερτόμιος S.₁ s. v. ἀντῳδή (quae gl. deest in S.^v) S.₂ 7 δὲ P Plⁱ S.₃ S.₁^{Δ. v} δὴ Pl^m Pl^{a. s} S.₁^{B. E} | κρέξασα S.₁^{B. E} κεκρέξασα S.₁^v | post κρέξασα interp. C; πολύθροος Jac. | οἷά A^{ac} | ἄχῳ A^{ar} Pl ἄχῳ. C ἡχῳ S. 8 cf. 196, 6 | κέρτομος Br. | ἀντῳδοῖς A Pl^m ἀντ' ὠδοῖς C | ἁρμονία. A^{ac} ἁρμονίαν. P^{ro} 9 sq. s. v. ἄγλωσσία (deest in S.^v) S.₁ s. v. ἀντῳδή S.₂ 9 εἰς γᾶν P Pl S.₁ εἰς γᾶν S.₂ | ἀναύδατός? 10 κείμαι A^{ac} | μιμητὰν (signum productae voc. A: cf. ad p. 125, 1; 129, 13) P μιμητὴν S.₁ | ζᾶλον P Pl ζῆλον S._{1.2} | ἀνηναμένα Pl^m S.₂ ex ἀνηνομένα cr. C ἀνηναμένη S.₁ || 11 sqq. Pl^m III^a c. 21 (Pl^e c. 24), 9; totum ep. est apud Suid.; num. q ad-

οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὰν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις
ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἀδὺ κρέκουσα μέλος. M 38^v

193. ΣΙΜΙΟΥ.

C

Ἔτερον εἰς ἀκρίδα.

L

5 Τάνδε κατ' εὐδένδρον στεῖβων δριός εἶρυσσα χειρὶ
πτώσσουσιν βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις,
ὄφρα μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμῳ ἐνδοθι θείη
τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

pinxit C p. 127, 11 sq. lemma praemittit Pl^M 11 Μνη-
σάλκον Pl 12 εἶς ἄτ Pl^M εἰς τὸ αὐτό (post VII 190) Pl^E
(om. Pl^I) | εἰσακρίδα τ' μουσιζ L 13—14 s. v. λιγυφθόγγοις
Suid. 13 οὐκέτι A Pl^M οὐκέτι C Pl^E | πτερύγεσσι: adnotat
sch.^B: τὴν ἀκρίδα Νίκανδρος μάστακα καλεῖ σιτοφάγον· παρα-
βάλλει γὰρ τινα εἶδη σκορπίων ἐπτερωμένων τοῖς τῶν ἀκρίδων
πτεροῖς οὕτως, seq. Nic. Ther. 802 (οἷς δὴ) — 804 (ἐκβόσκονται)
λιγυροφθόγγοισιν S.^V λιγυφθόγγοισιν cum eraso acc. supra v P
cf. 202, 1 sq. 14 ἀκρί * C ἀκρία? A^{ar} (cf. ad 189, 2) ἀκροὶ S.^V
κατενκάρπουσ A^{ac} | ἀβλακας C ἀβλακος? A^{ac} | ἐξομένα A^{ar}
1 sq. s. v. ξουθῆ Suid. 1 cf. 174, 4 | οὐδ' Pl^M | σκιερὴν P Pl^E S.
(sed σκῖ|ερὰ S.^V) σκιερὰν ex -ρὴν cr. Pl^M | ὑποφ. A^{ac}
2 ξουθῶν (non ξουθαῖν) C ξουθᾶν A^{ac} Pl, cum C facit Suid. |
ἡδὺ P Pl S., cr. Br. | κρέ|κουσα C κράκ. A^{ar} | excidit fort.
distich. locustae interitus causam indicans || 3 sqq. om. ep.
non sepulcrum Pl. et ap. Buh., exstat apud Suid. excepto versu
ultimo 3 σιμίον C; ω in m.^e adpinxit C; ep. a Simia abiudicare
non licet, ab eodem compositum atque 22, VI 113 5—6 s. πτώσ-
σοντες Suid. 5 τάνδε A τᾶνδε C πᾶν δὲ S. (sed πάνδε S.^V);
Πὰν δὲ (κατ' εὐδένδρον—δρυὸς εἶρυσσε) inepte Portus | κατ' εὐ-
|δεν|δρον (|δεν| pro δρυ, non pro αν) C, cum C faciunt Suid.
codd. | δρυὸς PS., cr. Küster 6 πτώσσουσ' (acc. et v C) P |
βρομίας PSuid. | οἰνάδος (' C) P | πετάλοις: cf. VI 113, 2 7 s. v.
εὐερκεῖ Suid. (cf. Huschke Anal. p. 309) | ὄφρα A^{ac} ὄφρα CS.^V |
μῆ^{oi} (oi C) P | καναχᾶν A^{ac} -χὰν CS. | δόμῳ: cf. VII 204, 2
8 διαγλώσσου A^{ac} | φθεγγομέν * α (' AC, erasa litt. ὁ potius
quam ε) P | Aristot. Hist. An. IV 9, 2 et Plin. XI 51 affert
Chardon ||

Fr. Cor. Mel.

194. ΜΝΑΣΔΑΛΚΟΥ.

C

epp. 194—203 (A—O) Ἔτερον εἰς ἀκρίδα | Δημοκρίτου.

L

Ἀκρίδα Δημοκρίτου μελεσίπτερον ἄδε θανοῦσαν
 Ἀργίλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει,
 5 ἄς καί, ὅτ' ἰθύσειε πανέσπερον ὕμνον αἰεῖδεν,
 πᾶν μέλαθρον μολπᾶς ἰαχ' ὑπ' εὐκελάδου.

195. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C. Pl

Ἔτερον εἰς τὴν αὐτὴν | ἀκρίδα τὴν μουσικὴν.

L

Ἀκρίς, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὕπνου,
 10 ἀκρίς, ἀρουραίη Μοῦσα, λιγυπτέρυγε,
 αὐτοφνὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοί τι ποθεινὸν
 ἐγκρούουσα φίλοις ποσὶ λάλους πτέρυγας,
 ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,
 5 ἀκρί, μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.

1 sqq. ap. Buh. n. 15, p. 133 2 εισακρ. L 3 sq. s. v. ἀργιλ-
 λώδης Suid. 3 ἀκρίδας S.^{v.c} | Δημοκρίτου Mein. | ἄδε P
 ἄδε S. (Reiske, Mein.) ἄδε Br. ὥδε Salm. | θανοῦσα primo A,
 qui ipse -σαν. rest. 4 ἀργείλος P: ' et C, qui corruptelae
 signum in mⁱ repetit; ἀργίλος S.^{v.b.c.e} ἀργίλλος S.^a Ἀργ. Br.
 (cf. VII 197, 4; Steph. Byz. s. hac voce, Herod. 7, 115) | ἀμφι-
 κέλευθον P ἀμφὶ κ. S. 5 ἄς κεν Heck. | καὶ ὅτ' A^{ao} | πανέσπερον
 P (cf. IX 70, 3) | ὕμνον (' C) P (noli οἶμον corr.) 6 εὐκεελά-
 δου A^{ac} (ὑπ' Mein.) || 7 sqq. Pl III^a c. 21 (Pl^E c. 24), 10; inter
 sepulcralia epigramma amatorium cum Cephalā recepit Plan.
 8 lemma om. Pl (' ἐν ἄλλῳ Μελ. εἰς τὸ αὐτὸ γρ. in epid. Pl^a,
 unde lemma εἰς τὸ αὐτὸ fluxit in Pl^{a.n}) | αὐτῇ L | ἀκρίδα
 μουσικῇ L, articulum τῇν¹ supra l. inseruit C 9 ἀπατηλὰ P Pl,
 cr. Huet: cf. V 226, 3 (ἀπατητὰ Scalig.) | μύθων A γρ πόθων
 C^s, cum C facit Pl; μόθων Kaib. | παρὰ μύθιον P 10 post
 ἀρούρ. interpung. P Pl^m, vocem cum Μοῦσα iungendam esse
 vidit Br. 11 λύρης Gr. | μοί τι P Pl^m μοι τι Pl^{l.a}
 12 ἐγκρούουσα P Pl ἐγκρ. Opsop. (εὐ κρ.?) | φίλας P Pl φί-
 λους Brod. φίλη Opsop. (ἐγκρούουσ' ἀδινῶς et ἀφελῆς ego ten-

δῶρα δέ σοι γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω
καὶ δροσερὰς στόμασι σχιζομένας ψακάδας.

M 39^r

196. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

Εἰς τέττιγα τὸν | μουσικόν.

L

5 Ἀχῆεις τέττιξ, δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθεῖς
ἄγρονόμαν μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλον.
ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.
ἀλλὰ, φίλος, φθέγγου τι νέον δενδρώδεσι Νύμφαις 5
P 236 παίγνιον, ἀντρωδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον,

tavi) | ποσσι, (virg. C) P p. 129, 13 sq. s. v. μίτος Suid.

13 ῥύσαι⁰. (o. et spir. C, ' AC, signum voc. productae A) P |
πανἀγρύπνοιο (' C) P -ύπροιο S.^v | μελρίμν¹ησ¹, Pl^M με λυ-
π¹ησ¹? Pl^M ar μενοινῆς Marcellus Comes 14 ἀκρί, μιτ. C ἀκρί
μιτ. A ἀκρί S.^v ἄκρον S.^{B.E}

1 sq. s. v. γήτειον Suid.; cf. V 151, 8 1 δεσοι A^{ac} | (τήτειον
ἀεὶ θάλος Gr.) | γήτειον· εἶδος βοτάνης sch.^B (cf. schol. Aristoph.
ad Vesp. 496: ἔστι γὰρ εἶδ. βοτ. παρειοικὸς πράσῳ) | ἀειθαλὲς P
ἀηθαλὲς Pl^{1.a} (non item Pl^M) ἀληθὲς S.^E | ὀρθρινὰ P Pl S.,
ὀρθρια Gr.: cf. V 176, 2; VI 160, 1; Arat. 948 2 δροσερὰς
A^{ac} | στόμασι C Pl S. στόματι A^{ac}, pluralem defendit Finsler |
σχιζομένας P Pl S. (σχιζομένοις et) σχαζομένοις Gr. ψιζομένας et
(στόμασιν) μυζομένας Jac. σταζομένας Heck., ego olim κνιζομένας,
sed στόματα vid. vasculi foramina, quae guttatim liquorem emit-
tunt | ψακάδας P ψεκ. Pl S. || 3 sqq. Pl^M II^{1.a} c. 21 (Pl^E c. 24), 5;
duce Cephalae hoc quoque ep. (ut VII 195) inter sepulcralia
rettulit Plan. 3 sq. εἰς τέττιγα Μελε|άγρου Pl^M (Pl^{1.a}, prae-
mittit nomen auctoris Pl^s) 3 ἔ αὐτ C 4 add. θανμασιον
τροχαλ (sc. τροχαλόν) L 5 sq. s. v. ἀγρόνομοι Suid. (deest
in S.^v) 5 ἀχλήεις C (Pl) ἀχειησ? A^{ar} ἡχῆεις S. | μεθυ-
σθεῖς: cf. IX 92, 1 6 ἀγρονόμαν P -νόμον Pl ἀγρόνομον S.
ἀγρονόμοις Dilthey (cf. 195, 2) | μέλπει S. | ἐρημολάλον C Pl S.
ἐρημόλ. A^{ar} -λάλος Toup (cf. IX 373, 1) 7 sq. s. v. κῶλα Suid.
(deest in S.^v) 7 cf. 192, 2; 201, 1 | ἄκρα (' C A^{ar}) P | ἐφ' ἐζόμε-
νος C | πετάλων Scaliger | κώλαιν Pl^a (καλῆς Bothe) 8 cf. Theocr.

VII 138 cum schol. | αἰθιοπι S.^A αἰθωπι S.^E | λύρῃς (α C^s) P
λύρας (cum C) Pl S. (λύρης, ne mutaretur μεσημβρινὸν et σκιερῇ,

ὄφρα φυχὼν τὸν Ἑρωτα μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω
ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ. M 39^r

197. ΦΑΕΝΝΟΤ.

C.PI

Εἰς τὴν ἀκρίδα | Δημοκρίτου.

L

⁵ Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ, λιγυρὰν ὄκα μοῦσαν ἐνείην
ἀκρίδ' ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθὺν ἄγον ὕπνον.
Δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν εἰκότα τύμβον, ὁδῖτα,
ἐγγύθεν Ὠρωποῦ χεῦεν ἀποφθιμένα. M 95^r

198. ΛΕΩΝΙΔΟΤ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΤ.

C

¹⁰ Εἰς ἀκρίδα Φι|λαινίδος τε|λευτήσασαν. I.C

Εἰ μικρός τις ἰδεῖν καὶ ἐπ' οὔδεος, ὧ παροδῖτα,
λαῶς ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται,

Gr.); cf. IV 35 p. 130, 9 φθέγγον (C), τί, νέον. P (cf. ἡσυχὰ
δὲ φθέγγαι Mel. V 151, 5) | τι Pl^M (τι Pl^E) | νύμφαις: cf.
IX 373, 3 10 ἀντωδόν A^{ac} ἀντωιδόν C: Meleagrum imi-
tatur Marianus IX 668, 11 sq.

1 μεσαμβρινὸν? cf. IX 584, 11 | ἀγρεύσω. Pl^M (non ἀγρεύσω
ut Pl^{L. a}) 2 cf. 192, 3 (Mnas.); 174, 4 | ἐνθάδ' A^{ac} | ὑποσκιερῇ A^{ac}
ὑπὸ σκιερῇ. C Pl -ρα Jac. || 3 sqq. Pl^M III^b c. 21 (εἰς ὄρνεις), 4
(Pl^E c. 24, 15) 4 Δημ.: imitatur Phaeunus Mnasalcam

(VII 194; 192, 4) 5 ἐγὼ. (punctum C) P | ὅτ' P (ὅτε C ~ C A^{ac}?)
ὄκα Pl^{M. E} | ἐνείην (C A C) P ἐνείην Pl ἐνείην Br. ἀνείην Herm. (Heck.)

6 ἀποπτ. A^{ac} (cf. Hes. Opp. 584) | ἄγον (C A^{ac}?) ὕπνον P
ὕπνον ἄγον Pl (ἄγων Pl^{a. a. n}) 7 ἐπεμοὶ P 8 ὠροῦπον (x fecit
ex acuto repetitque m^o C) P Ὠρωποῦ Pl (urbis Macedoniae,
cf. Steph. B. s. v. et A. P. VII 194, 2) | ἀποφθιμέναι C ἀπο-
φθιμένει (sic) A^{ac} -φθιμένα Pl^M || 9 sqq. Pl^M III^b c. 21, 5

(Pl^E c. 24, 16) 9 gentile om. Pl | λεωνίδ' ταράν C
10 τελευτήσασαν add. C 11 — 12 (altera hexametri parte

omissa) s. v. τυμβεία Suid. 11 εἰ μικρόστις, *** ἰδεῖν P:
εἰ μικρὸς ἔστιν ἰδεῖν A^{ar} quam lectionem etsi improbavit supra
lin. restituit C, qui idem in lin. τις, pro pristino ἔστιν in-

αἰνοίης, ὦνθρωπε, Φιλαινίδα. τὴν γὰρ ἀοιδὸν
 ἀκρίδα, τὴν εὔσαν τὸ πρὶν ἀκανθοβάτιν,
 διπλοῦς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο, τὴν καλαμίτιν, 5
 καὶ θρέψ' ὑμνιδίῳ χηραμένην πατάγῳ.
 5 καὶ μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο, τοῦτο δ' ἐφ' ἡμῖν
 τῷλίγον ὥρθωσεν σᾶμα πολυστροφίης. M 95^r

199. ΤΥΜΝΕΩ.

C.PI

Εἰς ὄρνεον ἀδι-ἀγνώστον [οἶμαι | δὲ λάρον].

L.C

Ὅρνεον ᾧ Χάρισιν μεμελημένον, ᾧ παρόμοιον
 10 ἀλκνόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσώσάμενον,

servit; εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν Pl S. (sed εἰ καὶ ἰδ'εῖν¹ μικρὸς S.^v), cf. VII 26, 1 | ἐπούδεος A^{ac} ἐπ' οὐδ. C Pl (ἐπουδαῖος παρ. olim Kaib.) | παρ' ὀδίτα C παροδ. A^{ac} p. 131, 12 λάας A^{ac} S.^v ^{ac} | τυμβέλτης C sed τυμβίτης A^{ar} Pl (Lobeck), cum C facit Suid. | ἐπικρέμαται C

1 ἀοιδὴν? Pl^M ^{ac}; cf. τὸν γὰρ ἀοιδὸν VII 364, 3 2 τοπρὶν Pl^M | ἀκανθοβάτιν C -βάταν^η Par: pristinam scripturam -βάταν primo in -βάτην, iterum mut. C in -βάτιν (cet. cf. Suid. s. v. ἀκανθίας) 3 s. v. ἐφίλατο Suid.₁ s. v. καλαμίτης S.₂ | διπλοῦς A^{ac} διπλοῦς C Pl S.₁ (Zonar. qui εἰς λυκ. διπλοῦς ἐφ. prae-postere voces collocavit) δισσοῦς S.₂ | ἐς P Pl S. | τὴν καλαμίτιν C (congruit Suid., nisi quod καλαμητὶν praebet S.₂^v) τὴν καλαμίτην A^{ar} Zon., καὶ με θανοῦσαν Pl; cf. Theocr. 10, 18 cum schol. 4 καὶ θέτ' ἐφ' ὑμνιδίῳ (ἐφ' ὕμν. C ἐφ' ὕμν. A^{ac}) P κάτθιτ' ἐφ' ὑπνιδίων Pl καὶ θέτ' ἐφ' ὑπνιδίῳ Schneider (Unger) καὶ καλαμίτιν (v. 5) κάτθιτ' ('sub tecto posuit') ἐφ' ὑπνιδίῳ Herm. καὶ θρέψ' (et καὶ σφ' ἔτρεφ') ὑπνιδίῳ Jac. καὶ θρέψ' ὑμνιδίῳ Mein. (καὶ τρέφεθ' Headlam) κεῦ θέτ' ἐφ' ὑπνιδίῳ Heck. κάχθις ἔθ' ὑμνιδίῳ Kaib.; scripturae ὑπνιδίῳ patrocinari vid. VII 197, 2, sed ὑμνιδίῳ non reiiciendum: cf. 194, 3; κεῦθέ τ' et καὶ στέγ' ἐφ' ὕμν. ipse ci. (cf. Eur. Rhes. 872: οἶκός σε κεῦθων οὐμὸς ἐξιάσεται, Hec. 880) | χηραμένην A (Heck.) γρ. χηραμένην C^s, cum C facit Pl (Kaib., Unger); χηραμένη Schneider (Herm. Mein.); accusativum defendit Kaib. conl. VII 200, 2; 215, 4 | λαλάγων (pro πατ.) Pl 5 οὐδὲ ('C) P | ἀπ' ἀλνήν,*ατο C ἀπανήνατο Pl^M ἀπαρνήσατο s. ἀπαιτήσ. ? A^{ar} | ἐφημῖν A^{ac} ἐφ' ἡμῖν C Pl, ἐπ' ἄμμιν?

ἡρπάσθης, φίλ' ἔλαιέ· σὰ δ' ἦθεα καὶ τὸ σὸν ἡδὺ
πνεῦμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί. M 95^r

200. ΝΙΚΙΟΤ.

C. Pl

Εἰς τέττιγα ὑπὸ | παιδὸς ἀναιρε|θέντα. L

Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἐλιχθεὶς
τέρψομ' ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον εἰς πτερύγων·
χεῖρα γὰρ εἰς ἀραιὰν παιδὸς πέσον, ὅς με λαθραίως
μάρψεν ἐπὶ χλωρῶν ἐξόμενον πετάλων. M 39^r

p. 132, 6 τωλίγον A τ'ώλίγον C τούλίγον Pl | ὥρθωσε P -σεν
Pl | σῆμα Pl | πολυτροφίης ('variae cantus modulationis') P
πολυτροφίης Pl || 7 sqq. Pl^M III^b c. 21, 6 (Pl^E c. 24, 17)
8 εἰσόρνεον L^{ao} | ροιμς δε L: ροι in clausulae signo eraso;
verba ep. inepte ad gaviā referentia add. C, cf. ad p. 133, 1
9 cf. 370, 1 | ὀρνεον C ὀρνιον (sic) A^{ao} | ὦ* παρ' ὁμοιον C ὦ παρό-
μοιον A^{ao} 10 ἀλκνόσιν C Pl^M ἀλκ. A^{ao} Pl^{I. a} | τὸν σὸν (litt.
ιν σὸν in ras. scr. C) P (τὸν τῶν Bothe)

1 ἡρπάσθῃ (litt. fin. C; erasum γρ? ante ἡ) P | φίλελάρε C,
qui accentus posuit et ρ ex ι fecit, φιλέλαιε A^{ao} idemque
Pl^{M. E}; φίλ' ἔλαιέ Mein. conl. Athen. II 65 B: ἄτερος τῶν αἰγι-
θαλῶν ὅφ' ὧν μὲν ἔλαιὸς καλεῖται (cf. schol. Aristoph. ad
Av. 303, Callim. fr. 100°, 14 Schn., Hesych. s. v. ἐλέας, Aristot.
Hist. An. IX 16 p. 616 B) | σὰ δ' Pl^M | ἦθεα A^{ao} | τοσὸν A τὸ, σὸν C
2 cf. VII 211, 4 | σιωπηραί A^{ao} (σιωπηραί Pl^I) || 3 sqq. Pl^M

III^a c. 21, 6 (Pl^E 24, 6) 3 sq. εἰς ἄν νικίου Pl^M 4 εἰς
τὸ αὐτό (post VII 196) Pl^E (om. Pl^I) 5 sq. s. v. ῥαδινῇ Suid.

5 οὐκέτι C Pl^E οὐκέτι A^{ao} Pl^M S.^v | ὑπ' ἡρπακα, C ὑπὸ
κλάκα A^{ar} ὑπὸ πλάκα Pl S. ὑπὲρ πλάκα Ludwich ὑπὸ πτύχα
Herm. (Mähly) ὑπ' ὀρχάδα Unger | κλωνὸς P Pl S. (κλών Pl^M
S.^v); ὑπ' ὀργάδα (Dilthey) κλ. 'sub turgida rami foliorum
copia' Kaib.; ὑπ' οἰνάδα κλώνας olim dubitanter, post ὑπὸ
κλάδα (Emperius) κῶλον Dilthey | ἐλιχθεῖς ('C) P ἐλυσθεῖς
Dilthey 6 τέρψω Mähly (at conf. 198, 6; 215, 4) | φθέγ-
ξομ' S. (sed φθέγγομαι S.^v) | ἀπόρραδινῶν ('C) P (ὑπὸ ῥ.
Kaib., at v. 192, 4; 197, 2) | φθόγγων P idemque S.^{v. G} |
εἰς P^{ro} S.^v εἰς (potius quam εἰς) A^{ao} | πτερύγων (ρ refecit,
non ex ν corr. C) P Pl στομάτων S. 7 ἀραιὰν Pl^{M. E} (cf. II.
E 425; ἀραιάν 'detestandam' voluisse Planudem suspicatur Unger);

201. ΠΑΜΦΪΛΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν· | ὁμοίως.

L

Οὐκέτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
 ἀδεῖαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν·
 5 ἀλλὰ σε γαρούοντα κατήναρεν, ἡχέτα τέττιξ,
 παιδὸς ἀπ' ἡϊθέου χεῖρ ἀναπεπταμένα.

M 95^r

202. ἈΝΤΪΘΗΣ.

C. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν· | ἀρμόζει δὲ καὶ εἰς | ἀλεκτρονόνα. L C

Οὐκέτι μ' ὥς τὸ πάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσω
 10 ὄρσεις ἐξ εὐνῆς ὄρθριος ἐγρόμενος·

ἀρε*ὰν C ἀρετὰν (sic, non ἀρειαν) A^{ar}; ἀγρίαν Emperius βαιὰν Mähly λεχρίαν Ludw. βαρέαν Schneidewin μάργαν Dilthey; fort. νεαράν (olim ἄκραν et στερεὰν ci.) | πεσὸν A^{ar} | ὄσμε C ὄσμέ A^{ac} | λαθράλῃ^{ωσ} P: priorem accentum et ωσ C, qui vocalem η induxit (cf. 202, 3) p. 133, 8 μάρψεν: μ restituit, non ex β fecit C | ἐπιχλωρῶν A^{ac} | χλοερῶν Pl | ἐζόμενον A^{ac} ||

1 sqq. Pl^m III^b c. 21, 7 (Pl^e c. 24, 18) 2 αὐτόν: L | Niciam imitari vid. Pamphilus recentior poeta 3 οὐκέτι: cf. ad 200, 1 | ἐφ' ἐζόμενος C ἐφεξ. A^{ac} 4 ἀδεῖαν (~ rest. C ? A^{ar}) P ἡδεῖαν Pl | ἐκπροχέεις pro futuro habendum putat Herw. 5—6 s. v. ἡχέτης Suid. 5 γαρούοντα P S., cr. Pl | κατέκτεινε sch.^B | ἡχέτα (C) P Pl S. ἄχέτα Br. (cf. VII 213, 3) | τέττιξ S.^v 6 ἀνείλετο ὁ παῖς ἐπὶ τῶν αὐτοῦ χειρῶν μεταπτάμενον sch.^B | ἀπηϊθέου A^{ac} S.^v ἀπ' ἡϊθέου C Pl S.; ἀπηναίου et νηπιάχου vel νηπυτίου, etiam νηπεδανού et ἀπ' ἡλιθίου Jac., ἀπηνονόου Herw., ἀρηιθόου Kaib. (ἡϊθέου παιδὸς χεῖρ Br.); ἐπὶ supra ἀπ' sch.^B | χεῖρὶ μεταπτάμενον Pl^m Pl^l.^a χεῖρε μετ. Pl^b.^s (κατήναρον — ἐπ' ἡϊθέου χεῖρε μεταπτ. sive — ἀπ' ἡϊθ. χειρὸς ἀποπτάμενον inepte Stephanus); χεῖρὶ^ω με πεπταμένα P in t.; signum supra ει C, qui ω γρ χεῖρ ἅμα πεπταμένα in m^o adpinxit, idem notulam x ex acuto fecit supra ι vocis χεῖρὶ et in m^o adposuit; χεῖρὶ με — πεπτα^α S.^A — πεπταμένα S.^v — πεπταμένα S.^B.^E (— μεταπτάμενον S.^m cum Pl); χεῖρ μεταπεπταμένα Salm. χεῖρ ἀναπ. Br. (κῆρ pro χεῖρ perperam

ἡ γὰρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
ἐκτεινεν λαιμῷ δίμῳ καθεὶς ὄνυχα.

M 39^r

203. ΣΙΜΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς πέρδικα τελευτήσασαν.

C

5 Οὐκέτ' ἀν' ὕληεν δρίος εὐσκιον, ἀγρότα πέρδιξ,
ἠχῆεσαν εἰς γῆρυν ἀπὸ στομάτων

P 237 θηρεύων βαλίους συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης·

ῥχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

M 95^r

proponit Bernhardy: cf. 200, 3) || p. 134, 7 sqq. Pl^m III^a c. 21 (Pl^e c. 24), 11; totum ep. excitat Suid.; ep. est ap. Ir. p. 92 inter epp. Anytes ante VII 646, cf. ad VII 190 8 εἰς ἀλέκτορα Pl^{Ir}. | ἀρμόζει δὲ καὶ εἰς ἀλ. add. C, qui pristini lemmatis (εἰς τὸν αὐτὸν τέττιγα scripserat L^{ar}) ultimam vocem erasit; idem epigrammati num. c adpinxit 9 sq. s. v. ἐρέσσω Suid. 9 οὐκέτι: cf. ad 200, 1 | τοπάρος A^{ac} Pl^m 10 ἐξευνήσ A ἐξ εὐνήσ. C | ὄρθριος (-ιος C -οις A^{ac}) P ὄρθριος S.^{v. E} | ἀγρόμενος S.^{B. E} (ἐγρ. dicit ob seq. ὑπνώοντα)

1 sq. s. v. σίνις S.₁ s. v. δίμῳ S.₂ 1 cf. 214, 7 | ἡ C ἡ s. ἡ A^{ac} ἡ S._{1.2}^v | σίνις: nom. proprium (Σίνις) est apud Suid., furem intellegunt plerique, vulpem vel aliud animal eiusmodi Salm.: cf. 204, 5 | ἐπελθὼν A ἐπ' ἐλθὼν C 2 ἐκτεινε S.^v | λαιμῷ S.₂^v || 3 sqq. Pl^m III^b c. 21, 8 (Pl^e c. 24, 19); ep. exstat apud Suid. 3 συμμίον C Pl; iniuria Simiae abiudicat Sternbach; Rhodii est, cf. VII 193, 1 εὐδενδρον στ. δρίος cum 203, 1 4 lemma (non auctoris nomen) in ras. scr. C; εἰς τέττιγα | ὁμοίως | deinde εἰς πέρδικα, ut vid., L^{ar}; de perdice illice cf. Xen. Memorab. II 1, 4, Aelian. H. A. IV 16 5 sq. s. v. δρίος Suid. 5 οὐκέτ': cf. ad 200, 1 | ἀνὺληεν δρίος*σ ex ἀνυλῆεν δρύσες (? incerti acc.) corr. C, qui in m^o iterans correcturam adpinxit: ἀνὺληεν δρίος; cum C facit S. (nisi quod ἄν praebet), ἄν ὕλ. δρυνὸς Pl^{m. I} (ἀν' ὕλ. Pl^a) | εὐσκιόφυλλον S.^E 6 in ultima pag. 236 linea A scr. versum eundemque in m. inferiore adnexuit L | ἠχῆσεις (' rest. C) ἀνείσ A^t (S.^{v. B. C. E} — ἀνείσ S.^A); γρ ἠχῆεσαν εἰς (potius quam εἰς) L^m; ἠχῆσεις ἐνείσ Pl; ἠχῆεσαν εἰς s. εἰς Jac., ἠχῆεις ἦσεις proponit, non praefert Herw. | ἀποστόματῶν P^t: ἀποστομάτων A^{tac} congruit L^m, ἀπὸ στόματος C^t Pl^S. (cf. VII 193, 4 et IX 87, 6) 7 sq.

Fr. Cycli 204—206 204. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Pl

Εἰς τὴν πέρδικα | Ἀγαθίου Σχολαστικοῦ, | ἣν αἵλουρος κατέφαγεν
ὁ παρὰ Ῥω|μαίοις λεγόμενος | γάττος. C

Οὐκέτι πον, τλήμον σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ,
5 πλεκτὸς λεπταλέαις οἶκος ἔχει σε λύγοις,
οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος Ἡριγενείης
ἄκρα παραιθύσσεις θαλπομένων πτερύγων.
σὴν κεφαλὴν αἵλουρος ἀπέθρισε· τᾶλλα δὲ πάντα 5
ἤρπασα, καὶ φθονερὴν οὐκ ἐκόρεσσε γένυν.
10 νῦν δέ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις, ἀλλὰ βαρεῖα,
μὴ τὸ τεδὸν κείνη λείψανον ἐξερύσῃ. M 38^v

s. v. βαλίαν Suid. p. 135, 7 θηρεύσεις Salm. (Dorv.) | βα-
λίονος P S. (cf. Herodian. I 123, 17 L.), ἀγρίους Pl | συνδόμηλι-
κας C συνομ. A^{ac} | νομῶι C νόμωι A^{ar} (cf. Hom. κ 159)
8 ὥχε*ο C ὥχετο A^{ar} ὥχετο S. (sed ὥχετο S.^v ὥχεο S.^A) |
πύματ' εἰς S. codd. (πυμάτην εἰς edd.) ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 21 (Pl^E c. 24), 2 1—3 ἀγ. σχ. εἰς
πέρδικα Pl^{M.E} (nisi quod σχολ. om. Pl^I); post {γάττος} (3)
add. C: {τοῦ ἀντ' | ἀγαθίου} (ep. in Agathiae perdicem ab ipso
Agathia compositum esse indicans) 2 sq. priora lemmatis
verba scr. C in m^e iuxta ep. praecedentis distichum alte-
rum | σχολαστις C | {φαγεν — ἀγαθίου} (cf. ad 1—3) scr. C in
eraso lemmate pristino (quod exaraverat L): εἰς τὴν πέρδικα |
ἀγαθίου σχολαστις | ἦντινα (?) κάττος | κατέφαγεν L^{ar} | γάττος:
qui κάττος ab L, κάττης quoque ab aliis vocatur, cf. ad 205, 1
4 sq. s. v. μετανάστρια Suid. 4 οὐκέτι: v. ad 200, 1 | πον P Pl
μον S. | τλήμων C τλήμον A^{ar} (Pl^M, ubi circumflexus ex acuto
correctus est) | μέτοικος sch.^B 5 λεπταλέαις P -λέοις Pl S. |
οἶκ' ἔχει S.^v 6 sq. s. v. Ἡριγενείαν S.₁ s. αἰθύσσω S.₂
6 ὑπο A^{ac} | μαρμαρυγῇ. C -γῇ A^{ac} Pl^M S.₁^v -γαῖς S.₂ (sed
-γῆς S.₂^v) | voces θαλ. Ἡρ. s. θαλεροί interpretatur S.₃: τῆς
εὐπροσώπον ἡμέρας | θαλερωπιδ'ος S.₂^v | ἡριγενείης A^{ac} S.₃^v
7 παρ' αἰθύσσεις C παραιθύσσαις S.₁^A παραιθείσης S.₁^E πολ?
αιρεθύσσεις (litt. priores non satis certae; ex πλ vid. πολ,
non πα fecisse; θν ex θη corr.) S.₁^v παραιθύσ'εις S.₂^v; ἀνα-
σεῖς· ἀπὸ τοῦ αἰθύσσω· τὸ ὁρμῶ sch.^B | θαλπομένην S.₁
(θαλπτομένων Pl^I) 8 sq. s. v. ἀπέθρισεν Suid. 8 ἀπέ-
θρισεν ἄλλα τε π. S. | τᾶλλα (~ A C) P τᾶλλα Pl^M τᾶλλα Pl^{I.a}
9 ἤρπασα (spir. rest. C) P ἤρπασε Pl S. | οὐ κεκόρεσσε A^{ac}

205. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ἈΓΑΘΙΟΥ.

C

Εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα.

L

Οἰκογενὴς αἵλουρος ἐμὴν πέρδικα φαγοῦσα

ζώειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις;

5 οὐ σέ, φίλη πέρδιξ, φθιμένην ἀγέραστον ἔασω,

ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτείνω τὴν σέθεν ἀντιβίην.

ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται, εἰσόκε ῥέξω

5

ὅσσ' ἐπ' Ἀχιλλῆος Πύρρος ἔτευξε τάφῳ.

M 38^v

206. ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟῦ

L. Pl

ΚΑὶ ΜΑΘΗΤΟΥ ΑἴΤΤΟΥ.

C

Εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα.

L

Ἀνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν, αἵλουρε κακίστη,

τῶν Ἀκταιονίδων ἐσθὶ μία σκυλάκων.

10

οὐκ ἐκ. C S. οὐκ ἐκόρησε Pl p. 136, 10 δέσ[ε] (acc. et [ε] C; eandem litt., sed parum manifestam scripserat A) P

11 cf. ep. (Ammiani) XI 226 (Kaib. 551, 4) | μήποτε σὸν Pl | κείνη* C κείνην? A^{ar} | ἐξερύσει (ηι corr. ex ε) P ἐξερύση Pl^M ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 21, 3 (Pl^E c. 24, 3); excepto altero disticho ep. exhibet Suid. 1 sq. εἰς αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ (post VII 204) Pl^M τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό Pl^{a.s} (lemma om. Pl^I); nomen auctoris lemmati subiungit C 1 τοῦ αὐτοῦ ἀγ. C^{pr} δαμοχάριδος γραμματις | καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ I^{ar} praecurrens ad ep. seq. 2 πέρδιξ L 3—4 s. v. οἰκογενὴς Suid., qui ὁ κἀττης ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθεὶς interpretatur 3 φαγοῦσα P Suid. (πέρδικ') ἀνελοῦσα Pl 4 ζώειν (prius ι A, non C) P (ζώην Pl^I) | ἡμετέροις: ἡμ ex ἐν μ cr. Pl^M (ἐν μεγάροις ἔλπ. ἡμετέροις scripturus erat Pl) | ἔλπεται S.^v | pro puncto signum interrogandi ponit Dübner 5 cf. Eur. Hec. 115 | ὅσσε (priorem acc. C, alterum A) P | ἔασω, C ἔασα A^{ar} 6 ἄλλεπισοὶ A^{ac} | κτενέω Pl | ἀντίβιον Br. 7—8 s. v. ὀρίνεται Suid. (deest gl. in S.^v) 7 εἰσόκε A Pl^M εἰσόκε C 8 ὅσσ' (C) P | ἐπαχ. A^{ac} | πύρρος P πύρρ (alterum ρ alio atram. add. Pl^M) | ἔτευξε PS. ἔρεξε Pl || 9 sqq. Pl III^a c. 21, 4 (Pl^E c. 24, 4) 9—11 lemma praemittunt nomini auctoris P Pl^{M.a} 9 γραμ-

κτήτορος Ἀγαθίου τεοῦ πέρδικα φαγοῦσα

λυπεῖς, ὥς αὐτὸν κτήτορα δασσαμένη.

καὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξιν ἔχεις νόον· οἱ δὲ μύες νῦν 5
ὀρχοῦνται τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης. M 39^r

Fr. Cor. Mel.

207. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C. Pl

epp. 207—212 Εἰς λαγῶν τελευτήσαντα ἀπὸ ἀδηφαγίας.

L

7 Τὸν ταχύπουν, ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης

ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων, οὐατόεντα λαγῶν

ἐν κόλποις στέργουσα διέτρεφεν ἅ γλυκερόχρως

10 Φανίον εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον.

οὐδέ με μητρὸς ἔτ' εἶχε πόθος· θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης 5
ἀπλήστου πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος.

καί μου πρὸς κλισίαις κρύψεν νέκυν, ὥς ἐν ὀνείροις

αἶεν ὄρᾱν κοίτης γειτονέοντα τάφον.

M 95^v

μα^{τς} L p. 137, 10 om. Pl | αὐτοῦ: Ἀγαθίου Br. 11 εἰς τὸ
αὐτό Pl (om. Pl^I) | πέρδιξ L 12 sq. s. v. ἀνδροβόρων Suid.
(deest in S.^v) 13 s. v. Ἀκταίων S.₁ et s. Ἀλκμαιωνίδα S.₂
(gl. utraque deest in S.^v) | Ἀκταιωνίδων S.₁^A

1 ἀγαθία₁ο₁ (erasum vid. i cum v) P Ἀγαθίωιο Pl | (φί-
λου pro τεοῦ Salm. Br.) 2 (λυπεῖς μ' Scaliger) | δασσαμένη
Pl 3 ἔχεις P | οἱ δὲ — σπατ. s. v. σπατάλη Suid. | οἱ δε A^{ac} |
μῦες P 4 ὀρχοῦνται? P^{ac} | τῇ¹σ γῆς S.^v | σπατάλης: congruit
sch.^B cum sch.^w, nisi quod sch.^B pro ἐσθιόμενοι exhibet ἐστιώ-
μενοι || 5 sqq. Pl^M III^b c. 21, 9 (Pl^E c. 24, 20) 6 ἀδιφαγίας L,
cr. Jac. 7 sq. s. v. λαγῶς καθεύδων Suid. 7 τ₁αχύπουν C παχύπ.
A^{ar} | ἔτι (C) P | σὺνάρπ. C συναρπ. A^{ac}, malim παιδνὸν ἀναρπ.

8 ἀπο A^{ac} | λαγῶν P λαγῶν S.^{A. v. E} 9 v. Herond. 6, 102 | ἅ
ex ἡ (Gr.) cr. Pl^M | γλυκερόχρως (priorem acc. C, alterum A) P:
cf. IV 12 10 φάνιον P^{pr} Pl^M φανίον P^{ar} | ἄνθεσι: cf. Ouvré p. 176

11 μ' ἔτ' εἶχε π. Pl^I | μὲς Pl^M | ἔτ' εἶχε (et εἶχε C) P; f. ἔτειρε |
θνήσκω (non θνήσκω) P | δ' ὑπὸ C θ' ὑπο A^{ar} 13 πρὸς
κλισίαις A^{ac}: non de leporis stabulo, sed de puellae cubili
recte accepit Gr. | κρύψεν P idemque Pl^M (Pl^{b. s}) κρύψαι Pl^{L. s}
(κρύψε Br.) | ἐν ονείροις A^{ac} (nec ὡς ἐν νεκροῖς nec cum Jac.
εἰν ἐνέροιςιν scrib.): cf. XII 127, 5 14 ὄρᾱν A Pl^M in ὄρᾱν

208. ἈΝΥΤΗΣ ΛΤΡΙΚΗΣ.

C

Εἰς ἵππον πολεμιστήριον Δάμιδος.

L

Μνᾶμα τόδε φθιμένου μενεδαίου εἶσατο Δᾶμις

ἵππου, ἐπεὶ στέρονον τοῦδε δαφρινὸν Ἀρης

5 τύψε· μέλαν δέ οἱ αἶμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς

P 238 ζέσσ', ἐπὶ δ' ἀργαλέα βῶλον ἔδευσε φονᾶ. M 91^r

mut. C (ὄρῳ Salm.): puella cubili ipsius propinquum videre vult leporis sepulcrum (cf. tamen VII 209, 3; 456, 3; Kaib. 682, 5) | κοίτης P κοίτη Pl (θοίνης olim Jac.; poterat, ne eadem vox hic et v. 5 occurreret, ci. φάτνης, sed utrumque falsum, quoniam ὄρῳ non de lepore dictum est; nec πτωκὸς praeferendum) | γειτονέοντα P Pl^M (γειτονόεντα Pl^E) ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 17 (Pl^I c. 5, 53; Pl^S c. 5, 55); ep. exstat apud Ir. p. 92 (post VII 238), apud Suid.

1 Ἀνύτης tantum Pl; ἱλνρ₁μῆς (ἱλνρ₁ in erasa claus.) add. C

2 lemmate caret Ir. Pl (εἰς Μενεδαίου τάφον nec in Pl^M nec in Pl^E inscribitur)

3—5 τύψε s. v. μενεδαίου Suid., s. v. δαφρινόν S.₂ 3 μνᾶμα P Pl μνεῦμα Ir. σᾶμα S.₁ S.₂ A^E σῶμα S.₂^V | μεν₁ε₁δαί...? (C ₁ε₁ in eraso α; litt. finales atram. effuso teguntur, non δάιος erat, sed δαίου aut δαίωι) P μενεδαίου Pl Ir. S.₁ S.₂^V (μενεδίου S.₂ praeter S.^V); pro militis nomine habet Pl, pro epitheto equi Suid., pro ipso equi nomine Ursinus (Grotius, Mein.) | εἶσατο A^{ac} (asperum in lenem mut. C, ἈC) εἶσατο Pl S.; cf. Kaib. 411 | δᾶμις (~ C, δάμις A^{ac}) P, post Δᾶμις interpungit Pl^M 4 ἵππου. (punctum C) P ἵππῳ (Pl^E) ex ἵππῳ cr. Pl^M ἵππου, S.^V ἵππῳ (genet. doricum) Scaliger (ἵππῳ cum εἶσατο iunxit Opsop.) | δαφρινόν P S.₁ A^B.^V; δαφρινός Pl S.₂, quod plerique praeferunt voce μέλαν sequente; si δαφρινόν tenendum, malim φῦρσε pro τύψε 5 μέλαν—φόνῳ (6) s. v. τάλανος Suid. (qui ad gl. ταλαύρινος exemplum referre debebat); imitatur Anyten auctor ep. App. B. V. 7 (κέρσε· μέλαν δέ οἱ αἶμα δι' ἔλκεος) | δέοι A δέοι C S.^V δὲ οἱ Pl^M | ταλαυρίνου P ταυρίνου

ξ
S.^V | διαχρωτός A^{ar} διὰ χρωτὸς C 6 ξέσσ' (ξ C^s) P ξέσσ' Pl^M Pl^I.^a.^b S. (sed ξέσ' S.^V) ξέσσ' Pl^s | ἐπι A^{ac} ἐπὶ C Pl (sed litt. πῖ ex corr. Pl^M) ὑπο Herm. | δαργαλέαν? A^{ac} δ' ἀργαλέαν C Pl S.^A δ' ἀργέαν S.^V (δ' ἀργυρέαν S. edd.) | ἀργαλέῳ Mein. αὐαλέαν Jac. (Herm.) ἀζαλέαν Mähly ἀρμαλέαν (immo ἀρκαλέαν, quod Reitzenstein invenit conl. Hesychio) Heck. ἀρπαλέαν Bernhardt (ἀργιλέαν Boiss.) | (γαῖαν pro βῶλον Mein.) | ἔδυσσε P ἔδευσε Pl S. ἔρευσσε Heck. | φόνῳ^{ml} (ω₁ι₁ et easdem

209. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς μύρμηκα.

L

Αὐτοῦ σοὶ παρ' ἄλωνι, δυηπαθὲς ἐργάτα μύρμηξ,
 ἡρίον ἐκ βώλου διψάδος ἐκτισάμαν,
 5 ὄφρα σε καὶ φθίμενον Διοῦς σταχυητρόφος αὖλαξ
 θέλγη ἀροτραίῃ κείμενον ἐν θαλάμῃ. M 95^r

210. ΤΟΥ ΑἴΤΟΥ.

C

Εἰς χελιδόνα, ἥστι|νος τὰ τέκνα κατα|βέβρωκεν ὄφρις. L

Ἄρτι νεηγενέων σε, χελιδονί, μητέρα τέκνων,
 10 ἄρτι σε θάλπουσας παῖδας ὑπὸ πτέρυγι

litt. supra C) P^{pc} φόναι A^{ac} φόνω S.^v; ex pristina scriptura restitui ἐπὶ δ' ἀργαλέα — φονᾶ Anytes verborum στάζε φόνον (VI 123, 2) non immemor, sed cf. ll. K 521 ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν |

1 sqq. Pl^m II^b c. 21, 2 (Pl^e c. 24, 13); totum ep. exhibet Suid. 1—2 titulum om. Pl^m.ⁱ 1 ἄδηλον Pl^a.^s; Sidonio tribuit ep. Setti, cf. B Ph W. 1892, p. 231 sq.; neutri Antipatro vindicare audeat Kaib. (Ep. 116) 2 signum † ante εἰς posuit man. rec.

3—4 s. v. ἀλώας S.₁ (deest in S.^v), s. v. δυηπαθῆς S.₂ 3 σοὶ P Pl^m S.₂.^v | παράλωνι P παρ' ἄλλ S.₂.^A (cf. Theophyl. Simoc. ep. 61: ὁ μύρμηξ — περὶ τὴν ἄλω τὰς διατριβὰς ἐπεποίητο)

4—6 s. v. ἡρία S.₁.⁽³⁾ 4 ἡρίον C ἡρίον A^{ac} S.₂.^v | ἐκβάλ' ου¹ S.₂.^v | ἐκτισάμαν P S.₂.^A.^v -άμην Pl S.₁ S.₂.^{B.E} S.₃ (sed ἐκτησάμην S.₃.^{B.E})

5 cf. Kaib. ep. 116 et quod fort. observabatur Antipatro Moschi ep. XVI 200, 4 | ὄφρα A S.^v ὄφρα C Pl^m | κεφθίμενον S.^v κεφθίμενον S.^{B.E} | διοῦς in διοῦς mut. C. | σταχυητρόφος P S.^v

σταχυοτρ. S. praeter S.^v σταχυηφόρος Pl (ex Orph. h. 40, 3 σταχυοτρόφε noli σταχυητρόφον restituere) | αὖλαξ P S.^v

6 θέλγη Pl^m | ἀροτραίῃ P Pl^m S.^v γρ. ἀρουγαίῃ (sic) S.^v in m.ⁱ, ἀρουραίῃ Schneider | θαλάμῃ (rest. C) P -λάμῃ S.^v ||

7 sqq. Pl^m III^b c. 21, 3 (Pl^e c. 24, 14) 7 titulum om. Pl^m.ⁱ ἀδέσποτον Pl^a.^s; Sidonio tribuit Setti, Thessalonic. Kaib. 8 ἥστινος τὰ L

9 ἀρτιγενῶν σε χελιδῶν οὖσαν μητ. τ. pterperam Pl (quae in ἀρτ. οὖσάν σε χελιδῶν μ. τ. mutat Scaliger) | σε P | χελιδόνι C χελιδόν A^{ac} χελιδονὶ Huschke (cf. A. P. VI 160, 1; Kaib. ep. 582, 3); an χελιδοῖ (cf. Arist. Av. 1411)? (χελιδόνα Salm.) |

μῶρα Pl^m 10 θάλποῦσαν (utrumque acc. A, qui tamen priorem expunxit) P | υποπτέρυγι A^{ac}

αἶξας ἔντοσθε νεοσσοκόμοιο καλιῆς
 νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφης·
 καὶ σὲ κινυρομένην ὁπότ' ἀθρόος ἦλθε δαίζων, 5
 ἥριπεν ἔσχαριον λάβρον ἐπ' ἄσθμα πυρός.
 5 ὧς θάνεν ἡλιτοεργός· ἰδ' ὧς Ἥφαιστος ἀμύντωρ
 τὰν ἀπ' Ἐριχθονίου παιδὸς ἔσωσε γονάν. M 95^r

211. ΤΥΜΝΕΩ.

C

Εἰς κύνα Μελιταῖον | Εὐμήλου.

L

Τῇδε τὸν ἐκ Μελίτης ἀργὸν κύνα φησὶν ὁ πέτρος
 10 ἰσχειν, Εὐμήλου πιστότατον φύλακα.
 Ταῦρόν μιν καλέεσκον, ὅτ' ἦν ἔτι· νῦν δὲ τὸ κείνου
 φθέγμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

1 sq. s. voce αἶξας Suid. (deest in S.^v), pentametrum solum exhibet s. v. τετραέλικτος; cf. Il. B 310 sqq. (VI 109, 1 Sid.)

1 καλιῆς (~ AC) P 3 sq. s. v. κινυρομένη S.₁, pent. (omisso hexametro) s. ἥριπεν S.₂ et s. ἔσχαριον πυρός S.₃ 3 καὶ σε P Pl^m S.₁^v καὶ σὲ Jac. | κινυρομένην P Pl -μένων S.₁^{A.B.v} -μένην (cum ων scripto supra ην) S.₁^E | ἀθρόος (10) in eraso ω et acc. C) P: cf. Theocr. 25, 252 | ἦλθε (7 C erasis signis pristinis) P Pl ἦθε S.₁^v (noli ἄλτο reponere ex Theocriti l. 1.) | δαίζων P Pl S. ('correpturus' Opsop., δαίζων Br. (Huschke) 4 λάβρον (7 AC) P Pl^m λάβρον S._{1,3}^E λαῦρον S.₁^{A.v} S.₂^{A.E} λαύρον S.₂^v | ἐπ' ἄσθμα C Pl^m S.₁^v ἐπάσθμα potius quam ἐπ᾽ ἄσθμα A^{ac} ἐπ' ἄμα S.₂^A ἐπ' ἄθμα S.₃^{v.B.E} 5 ὧς θάνεν ἡλιτ. s. v. ἡλιτ. S. | ὧς C ὧς (?) A^{ar} ὧς S. | καὶ Pl^m καὶ Pl^E | ἡλιτοεργός· C ἡλιτοεργός A^{ar} (ἡ'λιτοεργός olim Jac.), ὁ τοῦ ἔργου ἀποτυχῶν interpretatur Suid. | ἰδ' (~ AC, apostr. C) P | Ἥφαιστος: cf. Apollod. III 14, 6 6 τὴν Plⁱ | ἀπεριχθ. A^{ac} | ἔτισε Jac. ||

7 sqq. ep. om. Pl (itemque ap. Buh.): cf. Kaib. 329, 332 7 ὦ adpinxit in m^e C 8 μελιτῶ L; de catulis Melitaeis cf. Plin. H. N. III 152 (Callim. fr. 393), Theophr. char. 21 κυναρίον δὲ Μελιταίου τελευτήσαντος αὐτῷ μνημα καὶ στηλίδιον ποιήσας ἐπιγράψαι 'καλὸς Μελιταῖος' (v. Steph. Byz. s. v. Μελίτη, Et. M. s. Μελιταῖα κυνίδια, Athen. 518 F, Strab. VI 3) 9 ἀργὸν (7 rest. C) P

11 ταῦρον μιν (~ A^{ar}? C) P | ὅτ' ἦν? A^{ac}; poetae verba fort. obversabantur Meleagro ep. XII 33, 1; cf. etiam VII 169, 7

212. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

C. Pl

Εἰς αἰθνίαν [ὄρνιν].

L

Αἰθνίας, ξένε, τόνδε ποδηνέμου ἔννεπε τύμβον,
 τᾶς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ·
 5 πολλαῖς γὰρ νάεσσιν ἰσόδρομον ἄνυσε μάκος,
 ὄρνις ὅπως δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον. M 95^v

213. ἈΡΧΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς τέττιγα ὑπὸ | μυρμήκων ἀναιρεθέντα.

L

Πρὶν μὲν ἐπὶ χλωροῖς ἐριθηλέος ἔρνεσι πεύκας
 10 ἥμενος ἢ σκιερᾶς ἀκροκόμου πίτυος
 ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰξύος, ἀχέτα, μολπὰν,
 τέττιξ, οἰονόμοις τερπνότερον χέλυσος.

p. 141, 12 cf. eiusdem Tymnae ep. VII 199, 4 | πνεῦμα pro
 φθέγμα (errore, ut vid.) Mein. | σιωπηραῖ (' C ' A) P (σιωπη-
 λαί Mein.) | ὁδοί (' A C) ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 21, 10 (Pl^E c. 24, 21) 1 num. ci ad-
 pinxit C, cf. ad VII 202 | μνασάλκου P Pl^M Μνησάλκου Pl^E
 2 ὄρνιν L: immo ἵππον; equi cursoris nomen esse Αἰθνίαν
 monuit Jac. 3 s. v. ποδηνέμος Suid. | αἰθνίης Pl S. (αἰθνίης
 S.^v) | ποδηνέμου (' C, erasus acc. supra η, ποδήν ἔμου s. ἔμ. A^{ar}) P
 -μs ex -μ^{εν} (non μον) cr. Pl^M 4 τᾶς C τὰς? A^{ar} | ποτελα-
 φρότατον A^{ac} | γόνυ: 'genus' (γένος) Grotius 5 πιτηναῖς olim
 ci. | γ₁ ἀρνάεσσιν (γ₁ et gravem C, σάρν. fort., certe non
 πάρν. A^{ac}) P, γὰρ κεμάδεσσιν Jac.: at cf. Pind. Ol. 9, 35 καὶ
 ἀγάνορος ἵππου θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου | ἥνυσε P ἄν. Pl
 6 ὅπως A^{ac} | δολιχὰν (' C ~ A) P | ἐκπονέουσα? (cf. Aesch.

Pr. 962) || 7 sqq. Pl^M III^a c. 21, 7 (Pl^E 24, 7) 7 sq. εἰς τὸ
 (post VII 200) nomini auctoris praemittit Pl^M, εἰς τὸ αὐτό sub-
 iungunt Pl^E (om. Pl^I) 9 cf. Pamphili ep. VII 201 et Archiae
 191 | vs. affert s. ἐριθηλέος Suid. | ἐπι A^{ac} | χλοεροῖς Pl Suid.: cf.
 200, 4 | ἐριθηλέος (' C, spir. ex aspero? corr. C) P | ἔρνεσι A^{ac} |

πεύκη^ς (α C^a) P πεύκας (cum C) Pl πεύκης Suid. 11—12 s. v.
 ἰξύον Suid.; cf. Meleagri ep. VII 196 11 εὐτάρσοιο S.^v | διξύος
 A^{ac} (δι' ἰξύος Pl^I.^a) | ἀχέτα (' C ' A C) P Suid. Pl^M. L^a ἡχέτα Pl^b.^s |
 μολπὰν C μολπὰν A^{ar}; ἡχέτα τέττιξ est hexametri clausula apud

νῦν δέ σε μυρμάκεσσιν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα 5

"Αἶδος ἀπροΐδης ἀμφεκάλυψε μυχός.

εἰ δ' ἐάλως, συγγνωστόν, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων

Μαιονίδας γρίφοις ἰχθυόλων ἔθανεν. M 39^r

5

214. ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.

C

Εἰς δελφῖνα ἐκβρασθέντα ὑπὸ | τῆς θαλάσσης L

ἐν τῇ | χέρσῳ. L

Οὐκέτι παφλάζοντα διαῖσσω βυθὸν ἄλμης,

δελφίς, ποιήσεις εἰναλίων ἀγέλας,

10 οὐδὲ πολυτρήτοιο μέλος καλάμοιο χορεύων

ὕγρον ἀναρρίψεις ἄλμα παρὰ σκαφίσιν·

P 239 οὐδὲ σύ γ', ἀφρηστά, Νηρηίδας, ὥς πρίν, αἰείρων 5

νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

Pamphilum (VII 201, 3), ἀχέτα τέττιξ Μολπὰν οἰονόμοις Kaib. (verborum ordinem permutans ex Hesiodi opp. 582; at cf. epitheton et nomen 'λίγεια—ἀκρί' pariter separata in Aristodici ep. 189) p. 142, 12 ante οἰονόμοις et post interpunxit C, post οἶον. tantum Pl; tollit interpunctionem Br. | τερπνοτέρων Br.: cf. 193, 4

1 νῦν: v. 191, 5 | δεσε et ὑπεινοδίοισι A^{ac} | δαμ.: cf. ad 165, 4

2 s. v. ἀπροΐδης Suid. | ἀπροΐδης A | ἀμφ' ἐκάλ. C 3 sq. s. v. Μαιονίδας Suid. 3 ἐάλως (C) P | cf. VII 31, 2 4 cf. Alcaeï ep. VII 1, 2 | ἔθανε Suid. (iungens Archiae versus cum Antipatri verbis τὰν ἴσα—Μαιονίδεω VII 2, 2) || 5 sqq. in ap.

Buh. est p. 133 (n. 17) 6 ὑπὸ τῆς L 7 εἶν L 8 οὐκ

ἔτι C | ἀλμῆς (α C^s) P 9 cf. Oppian. Hal. V 433 οἱ δ' ἐκτοσθεν ἐπαίσσοντες ὁμαρτῇ δελφῖνες φοβέουσι, ll. Φ 22 | (ποιφύξεις ap. Lennep. ex VII 215, 4) | ἀγέλας P: ε refecit, non ex ι aut alia litt. corr. C 10 οὐδὲ πολυτρήτοιο C οὐδέ πολυτρ.? A οὐδὲ πρὸς εὐτρήτοιο Reiske οὐδέ ποτὶ τρητοῖο (cl. VII 485, 6) Heck. | (ci. olim χατεύων conl. Hesych. χατεύει· ἐπιθυμεῖ) δοκεύων reicit Jac., cf. (praeter IX 83, 1) Arion. 5 θῆρες χορεύουσιν κύκλῳ κούφοισι ποδῶν δίμμασιν ἐλάφῳ ἀναπαλλόμενοι 11 ἀναρρίψαις P, corr. apogr. | ἄλμα? A^{ar} 12—p. 144, 2 quartum ep. distichon ante tertium (=ed totum tetrast. in p. 239) scr. A, transposuit Schaefer 12—13 s. v. Τηθύς Suid.; cf. Mosch. Eur. 114sq. 12 ἀφρηστά Pr S.^v ἀφρηστά s. -τᾶ A^{ar} ἀφρηστά

ἧ γὰρ ἶσον προῖωνι Μαλείης ὥς ἐκυκήθη
κῦμα, πολυξάντους ὥσεν ἐπὶ ψαμάθους.

215. ἈΝΤΥΘΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΙΟΥ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν δελφῖνα | ἐκβρασθέντα ὁμοίως.

L

5. Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσιν
αὐχέν' ἀναρρίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,

S. codd. 'lascivientes aquam spargunt et spumam excitant delphini' Br. | νῆρηίδας (* supra ι et in m.¹ C) P, cr. Suid. | post αἰρώων (quod iteratur in S.^v) interpunctio erasa est in P p. 144, 13 imitatur Arch. Meleagrum, cf. XII 52, 5 βαστακτὸς ἐπ' ὤμοις πορθμενθείς | ἐς Reiske | post πέρατα clausulae signum posuerunt LC (cf. ad p. 143, 12—2); 'hoc dist. spurium vid.' ap. Buh. (ubi iustus distichorum ordo non restitutus est)

1—2 s. v. προῖνες Suid. 1 εἰ γὰρ C εἴ γὰρ (?) A^{ar} ἧ Γάργαρον S. (sed ἧ γὰρ τὸ S.^v) καὶ γὰρ ap. Buh. ἧ γὰρ ap. G. R.: cf. XVI 94, 3 | ἶσον (' AC) P ἶσον S.^v | προῖωνι C πρίωνι A^{ar}; imitatur Archias Od. γ 290 (κύματα) πελώρια ἶσα ὄρεσιν | ὥς P ὦ S. (sed ὦ S.^v) ὥς Reiske (εἰς σ' ἐκ. κῦμα — ὥσαν Boiss.) | ἐκεκήθη S.^v 2 κῦμα. (punctum C) πολυψάμμους P (S.) | πολυψήφους ap. B. (Salm.), πολυψάλμον Reiske πολυξάντους Tourp (πολυψανστούς Reinach) | ὦ σεν (' rest. C) P S. ὥσέ σ' ap. B. σ' ὥσεν Reiske (Br.) | ἐπὶ (' C) ψαμάθους P S. (sed ἐπὶ ψαμάθους S.^v); ἐπὶ ψαμάθου Reiske, ἐπ' αἰγιαλούς Br., ἐπ' ἡιόνας Piccolos; fort. ἐπὶ σπιλάδας (ut πολυψάμμους teneatur) | versum varie tentavit Jac. proponens: κῦμα πνοαῖς, ἄνεμοί σ' ὥσαν s. κῦμα, πνοή σ' ἄνεμον ὥσεν ἐπὶ ψ., deinde κύματα, λῖψ ἄνεμός σ' ὥσεν ἐπ' αἰγιαλούς, denique κῦμα πολύ, ψαφαρούς — ἐπὶ ψαμάθους v. ψάμμους — ἐπὶ ψαφαρούς; vocula ὥς et propter nexum sententiarum et propter coniunctionis sedem suspicionem movere potest, ut fort. corrigendum sit: ἶσον προῖωνι Μαλειῶων (cf. γ 287) ἐκυκήθη κῦμ', ὃ (Bernh.) πολυψάμμους ὥσέ σ' ἐπὶ σπιλάδας | de versibus, quos in marg. superiore (supra distich. tertium ep. 214) scr. C, v. ad ep. 217 || 3 sqq. ap. Buh. (n. 18)

p. 134 4 εἰσὶ L 5 οὐκέτι C | πλωτῆσιν (-ταῖσιν Mein.) ἄγ. πτερύγεσιν Br.: at cf. Apoll. Rh. IV 232 πλωτῆς ἄλός, Dionys. Per. 1139 6 αὐχέν' C αὐχέν A | ἄνα^oρίψω (ἄνα^o in eraso ἄρ s. ὄρ et alterum ρ C) P

οὐδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεῶς περικαλλέα χεῖλη
 ποιφύξω τὰμᾶ τερπόμενος προτομᾶ·
 ἀλλὰ με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὥς ἐπὶ χέρσον, 5
 κεῖμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' ἡιόνα.

5 216. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C

Εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως | ἐκβρασθέντα. L

Κύματα καὶ τρηχὺς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυρεν
 δελφῖνα ξείνοισιν κοινὸν ὄραμα τύχης.

1 sq. s. ποιφύσσω Suid. 1 περὶ σκαλ*μοῖσι C περισκα-
 λάμοισι A^{ar} περὶ σκαρθμοῖσι S.^{A.V} (παρὰ pro περὶ codd. dete-
 riores; praestantiorum S. codd. scripturam defendit Kaib., περὶ
 cum χεῖλη iungens); παρ' εὐσκάλμοιο Reiske, (οὐδ') ἐπ' ἐρισκάλ-
 μοιο s. ἐπ' εὐσκάλμοιο Heck. (ἔτ' εὐσκ. Dübner); οὐδ' ἔτ' ἄρα
 (s. οὐδ' ἔτ' ἐνὶ s. οὐδ' ἔτι σὺν) σκαρθμοῖσι Jac. οὐδὲ πέρα
 σκαρθμ. Herm. (περὶ σκαλμοῖο Zenobetti) | νεῶς περικαλλέα
 (sic) C S. νεῶ περίκαλλεα (om. σ) A^{ac} | περὶ χάλκεα Jac. (Herm.
 Dübner) | χεῖλη sunt navis: cf. Eupol. 324 K. ἄνω ῥοδιάζει
 περὶ τὰ χεῖλη τῆς νεῶς (Hesiod. fr. 227 R.) 2 ποιφύσσω^v
 (v C) P ποιφύσσω S.^V ποιφυσσῶ S.^A ποιφύξω ap. Buh. ποι-
 φυξῶ Reiske | τὰ μᾶι ex τὰ μᾶ mut. C τὰμᾶ S.^V | προτομᾶι
 (ι C) P: de delphini effigie dictum in navis prora puppive ad-
 picta (cf. Poll. I 35, Suid. s. προτομαί) 3 cf. IX 36, 4 | νοτὶς(?)
 ὥς (s. ὦς) A^{ac} | ἐπὶ χέρσον (utrumque acc. C) P 4 δεραδινὰν
 A δεῖραδινὰν C; δ' ἐν ῥαχίᾳ ap. B.^m (Salm.), δὲ ῥαχίαν Graefe
 (Schmidt), δὲ κροκαλὰν (cf. VII 294, 4) Br., δὲ ῥαντὰν Jac.
 (idem κοιμῶμαι δ' ἀδινὸν ci.), δ' ἄρ' ἄλλαν Boiss. (δ' εἰναλίαν
 Schm.), δὲ ῥοθίαν Schneidew., δὲ κραναὰν Mein., fort. δὲ στα-
 θεράν: cf. IX 32, 4 | τάνδε A τᾶνδε C | παρηιόνα A^{ac} παρ' ἡ.
 C, ἁονίαν (post ῥαχίαν) vel αἰόνα (post ῥακελὰν) Graefe
 (ἡονίαν Schm.) ἡμερίδα Geist || 5 sqq. Pl^M l. III^b c. 16 εἰς ἰχθύας
 unum ep. VII 216 exhibet (nec exstat omnino huius argumenti
 caput in l. III^a), Pl^E c. 17, 1 5 Θεσσαλ/ C | nullo titulo Pl^M
 ἄδηλον Pl^E 7 κλύδων (κλυ C) P | ἐπὶ χέρσον (accentus C) P |
 ἔσυρεν (α C) P ἔσυραν (cum C) Pl ἔρυσαν Pl^I; singularem tu-
 entur Leonidae, quem Antip. imitatur, versus VII 273, 1 sqq.
 (cf. Finsler p. 60) 8 ξείνοισιν (' A et C) P Pl^M Pl^{I.a.b} ξείνης
 Pl^s (Brod., Jac.) ξυνῆς Opsop. (Dübner): ξεῖνοι sunt marino ani-
 mantes terreni | κοινὸν P Pl καινὸν Jac. (Dübner.) | ὄραμα A^{ac}

ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέω τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες
 εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔστεφον εὐσεβέες·
 νῦν δὲ τεκοῦσα θάλασσα διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ 5
 πίστις, ὅς οὐδ' ἰδίης φείσατο συντροφίης; M 93^v

Fr. Cor. Mel.

217. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

C. Pl

epp. 217 sq. Εἰς Ἀρχεάνασσαν τὴν | ἑταίραν τὴν ἐκ Κολοφῶνος. L

Ἡ Ἀρχεάνασσαν ἔχω, τὰν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίραν,
 ἃς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἔζετ' Ἔρως.

1—4 πίστις s. v. τόπος Suid. 1 ἀλλεπιμὲν A^{ao} | ἐλέωι (' C) P S.^{B.E} ἐλέω S.^v ἔλεω Pl^M ἐλέου S.^A 2 εὐθύμε (' C) P S. εὐ-
 θύσμε Pl^M Pl^{I.A} εὐθύς Pl^{b.s} | μέρος τύμβου μ' Emper. νεκρὸν
 τύμβοις Kaib. | πρὸς P | τύμβους P S. τύμβον Pl^M Pl^{I.A} τύμβον μ'
 Pl^{b.s} | ἔστεφον (' AC) P ἔστρεφον? (ἔστενον Casaub.) | εὐσεβέ_ες₁
 (ε_ε in ωσ?) Pl^M; cf. Oppian. Hal. II 633 3 νῦν δὲ P Pl S.
 ἡ δὲ Br. quod vulgo probatur, sed immerito, nec verba νῦν
 δὲ iungenda sunt cum iis quae sequuntur τίς παρὰ π. πίστις:
 'terram' inquit 'putares saevam esse in maris progeniem;
 nunc vero non illa, sed ipsa genetrix perniciosa fuit' (olim trans-
 positis verbis νῦν δ' ἐπὶ v. 3 et ἀλλὰ τεκοῦσα v. 5 scribere male-
 bam) | θάλασσα P Pl^{M.I} S.^A θάλα^a/ S.^v θάλαττα Pl^{a.b.s} om. S.^{B.E} |
 διώλεσε: cf. VII 587, 1 | παρὰ (' C) P Pl S., δ' ἄρα Opsop. | π₁ό₁ντω₁ι₁
 C πάντων (?) A^{ar} πόντων S.^A 4 cf. 289, 4; IX 34 | συντροφίης C ||
 5 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυν.), 2 (Pl^E c. 12, 43); exstat ep. apud
 Diog. L. III 31, Athenae. 589 C, apud Ir. p. 104 (in cod. Ma-
 trit. 24 inter VII 471 et VII 99); ep. amatorium inter sepul-
 cralia rettulisse Cephalam Planudemque falso contendunt, nam
 monumentum, quod Archean. conditam habere fingitur, ipsum
 epigrammatis verba pronuntians inducitur 5 ἀσκληπι^δ Pl^M;
 Πλάτωνος κατ' Ἀθηναῖον sch.^B (cf. Athen. l. c.), Platoni ep.
 Diogenes quoque tribuit (Platonis obtrectatori Bgk); caret ti-
 tulo cod. Matrit.; imitantur poetam Philodemus (V 123, 2. 6),
 Rufinus (V 61, 47, 25) 6 τὴν (' C) ἐκ κολ^φω L 7—8
 s. v. ῥυτίς Suid. 7 ἀρχαίανασσαν Diog.^B Ath.^{A.Eac} Ir. ἀρχαία-
 νασ₁σ₁αν D.^P (σ₁ D.^{P2}, erasus acc. supra ι) | ἔχω: cf. VII 2b, 4 |
 τὰν P τὴν Pl D. S. Athen. | ἐκ Κολ. om. S. | ἑταί^{ην}ραν (ην et
 acutum C, εταῖραν A^{ar}) P ἑταῖραν Diog. (ex ἐτ. cr. D.^B) ἑταί-
 ραν Pl ἑταίρην S. Athen. cum C 8 ἄσ P Pl S. (sed ἄσ S.^v)

ᾧ νέον ἥβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἐρασταὶ
πρωτοβόλου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

M 92^v

218. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Λαῖδα τὴν Κορινθίαν ἐταίραν.

L

5 Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ καὶ ἀλουργίδι καὶ σὺν Ἑρωτι
θρυπτομένην, ἀπαλῆς Κύπριδος ἀβροτέραν

ῆς Diog. Ath. | ἐπιρρυτίδων (ρ C^s) P ἐπιρρυτίδων S.^A ἐπιρρυτίδα S.^v ἀπορρυτίδων Ath.^A (κἀπὶ ρυτίδων Ath.^E) | ὁ γλυκὺς ἔξειτ' P Pl S. (ἔξειτ' A^{ac} ἔξειτ' S.^v ἔξειτ' Pl^b); ἔξετο δορυμὺς Diog. (ἔιξετο δορυμὺς D.^B, ubi post ρ erasa est litt. ε); πικρὸς ἔπεστιν Ath. (δορυμὺς ἔπεστ. Br. ἔτ' ἐστὶν Wakefield, ἐφέξειτ' Kaib.); si ep. re vera sepulcrale, displicet praes. temp. in scriptura Athenaei | in fine versus clausulam adpinxit A, ϕ στί β' notavit L, ἄνω adposuit C remittens ad marginem sup., ubi duos ep. versus posteriores scripsit C: cf. ad VI 288, 9 sq.

1 sq. priori ep. disticho non continuat posterius A, sed inter utrumque intericit ep. sequentis (218) distichon alterum, ut hoc et post 217, 2 et post 218, 2 in textu reperiatur; epigrammatis in Archeanassam dist. secundum scripsit (inter 218, 4 et 218, 1) A in textu, quam recensioem fere sequitur Planudes, praeterea in marg. superiore (cf. ad p. 146, 8) C₂ cum Diogene et Athenaeo congruens: distichon marg. unam lineam occupat signo ϕ adpicto 1 ᾧ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης Diog. (ᾧ δειλ. et ἀπαντήσ. D.^B) Athen. C₂ (sch.^B voce ἄλλως praemissa) | ᾧσ (A C₁) νέον (C₁ νεὸν A^{ar}) ἥβησ (rest. C₁) ἄνθος P ἦν νέον ἥβήσασαν Pl | ᾧ νέον Jac. | ἥβας? | ἀποδρέψαντες C₁ ἀποδρ. A Pl | ἐρασταὶ C₁ -σταί A 2 cf. V 12, 7; 61, 5 | πρωτοβόλου P₁^{pc} (signum $\div$ supra ω et in fine vs. adpinxit L addens: πρωτοπλόου διόσης ἤλθετε πυρκαϊῆς), πρωτοβόλοι A^{ac} Pl πρωτοπλόου C₂ L Diog. (πρωτοπλόου cum litteris s superscriptis D.^H) πρωτοπόρου Athen.; πυρσοβόλου Dilthey | διςσᾶσ A^{ac} ὅσης post δι supra σᾶσ scr. C₁ διςσῆς Pl^M Pl^{I-b} διόσης (cum C₁) L C₂ δι' ὅσης Diog. (sed διδσ ῆς D.^B) Ath. sch.^B Pl^s δι' ὅσας Br. | ἤλθετε C₂ ἦκετε Ath. codd. deteriores ἤλθε D.^{Fac} idemque D.^{Bac} (ubi η litt. et acuto et circumflexo instructa est) | πῦρ καὶ ἡσ D.^{Bac} πυρκαϊκῆς D.^H πυρκαϊᾶς Br. || 3 sqq. Pl. III^a c. 11 (εἰς γυναικας), 7 (Pl^E c. 12, 7); totum ep. excepto disticho ultimo exstat apud Suid. 3—4 quattuor lemmatis ep. instruxit L, ter auctoris nomen adiunxit C; unum enim in Laidem ep. in

Λαῖδ' ἔχω, πολιῆτιν ἀλιζώνοιο Κορίνθου,
Πειρήνης λευκῶν παιδροτέρην λιβάδων,
τὴν θνητὴν Κυθήρειαν, ἐφ' ἣ μνηστῆρες ἀγαυοὶ 5
πλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος,
δρεπτόμενοι χάριτάς τε καὶ ὦνητὴν ἀφροδίτην·
ἣς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὄδωδε κρόκω,

tria discerpunt L et C (librarii A errore, de quo ad l. 1 sq. monuimus, non perspecto); primo, cui versus quattuor: 218, 3—4 et 217, 3—4 tribuunt, adposuerunt titulum supra editum; alterum ep. duobus distichis 218, 1—4 constare voluerunt, unde L novum lemma: εἰς τὴν αὐτὴν λαῖδα: | τὴν κορινθίαν, deinde C **του αὐτῆς addiderunt (erasae litt. ἀν?, cum Ἀντιπάτρον scripturus esset C); tertium denique ep. (218, 5—14) instructum est ab L lemmate: εἰς τὴν αὐτὴν λαῖδα (er. claus.) | τὴν θαυμασίαν | ἑταῖραν τῆν ἐκ κορίνθου: cui iterum τοῦ αὐτοῦ subiunxit C; ad vs. 12 in nova pag. εἰς τὴν λαῖδα adpinxit L

p. 147, 3 nomen auctoris post lemma scr. C | σιδ^ω C σιδ^ω
 Pl^m 4 εἰς λαῖδα tantum Pl^m (Pl^e) | κορίνθου εἰς^ω L
 5—p. 148, 1 ἔχω s. v. θρύπτεται Suid. 5 χρυσῶ S.^v | ἀλουργίδι P S.^v | σὺνέρ. P 6 θρυπτομένην ex θρυπτουμ. cr. Pl^m τρυφῶσαν superscr. sch.^B | ἀπαλῆς P | ἀβροτέραν A^{ac} ἀβρ. C Pl^m -τέρη S.; θρ. — ἀβρότερον (cf. 31, 9)?

1—2 scripsit A primo post 217, 2 (A₁) iterumque post 218, 2 (A₂, cf. ad p. 147, 1 sq.); Suid. distichon exhibet s. Πειρήνη (S.₁) 1 s. v. πολιήτης S.₂, s. ἀλιζώνου S.₃ | λαῖδ' A₁ A₂ | ἔχων S.₁^{B.E} | πολιήτιν (?) A₁^{ac} πολιήτης Pl^m^{ac} | ἀλιζώνοιο A^{ac} ἐυζώνοιο S.₁ | κορίνθου S.₁^v 2 cf. Athen. 588 C | παιδροτέρην A₂ Pl idemque S.^v -τέραν S.₂^{B.E} (deest gl. in S.^A), λευκοτέρην A₁ (cui lectioni παιδροτέρην superscr. C₁) | λιβάδων ('C₂) P₂ Pl S. λιβάδος^ω (ων C₁) P₁ 3—4 s. v. Κυθήρεια S.₁, ἐφ'—ἀφροδίτην (5) sub δρέπτεται S.₂ 3 ante τὴν est signum ordientis (post λιβάδων finiti) epigrammatis; de tertio carminis lemmate cf. ad p. 147, 3—4 | κυθαίρειαν S.₁^v | ἐφη^ι A^{ac} ἐφ' ἣ (cum C) Pl S.₁ (ubi ἐφ' ἣ S.^v); ἐφ' ἣς S.₂ | ἀγαυοί. P^{ac} 4 ἣ primo om. S.₁^v | εἵνεκα A^{ac} | τυνδαρίδος A τανδαρίδος S.₁^v 5 δρεπόμενοι S.₂^v | καὶ ὦνητὴν ex ἰων. cr. Pl^m 6 s. v. ὄδωδεν S. | ἣς (' rest. C) P | ὑπ' εὐώδει C ἐπ' εὐώδει A^{ar} (ἐπ' praefert Sternb.), cum C faciunt Pl Suid. | τύμβος? A^{ar} | κρόκω S.^v

ἥς ἔτι κηώεντι μύρω τὸ διάβροχον ὅστεῦν,
καὶ λιπαρὰ θνόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι·

10

ἥς ἔπι καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθρος Ἀφρογένεια
P 240 καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχησεν Ἔρως.

5 εἰ δ' οὐ πάγκοινον δούλην θέτο κέρδεος εὐνήν,

Ἑλλὰς ἄν, ὥς Ἑλένης, τῆσδ' ὑπερ ἔσχε πόνον. M 33^v

219. ΠΟΜΠΗΙΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὴν αὐτὴν Λατ[ι]νὰ τὴν Κορινθίαν.

L

Ἡ τὸ καλὸν καὶ πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
10 ἡ μούνη Χαρίτων λείρια δρεψαμένη,
οὐκέτι χρυσοχάλινον ὁρᾷ δρόμον ἡελίοιο
Λαῖς, ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,

1—2 s. v. κηώδης Suid.₁ 1 cf. Philodemi ep. XI 34, 6 | ἥς (A C) ἔτι P Pl αἰεῖ (quod Sternbachio interpretamentum vid. vocis εἰσέτι) S. | κηώεντι: εὐώδει sch.^B | μύρωι. τὸ C μύρωι το A^{ac} μύρω τε Reiske; fort. μύρω 'στὶ | ὅστοῦν S. (sed ὅστεῦν S.^v cum P Pl) 2 s. v. θνόεν Suid.₂ | λιπαρὰ πνέουσ' ἄσθμα κόμαι θνόεν Bothe | θνόειν Herm. (τεθυμιασμένον sch.^B) | ἄσθμα C S._{1,2}^v ἄσθμα? A^{ac} ἄσμα S.₁^E | πνέουσι C πνέουσι A^{ar} πνέουσι S.₂^v 3 s. v. ἀμύξεις (deest in S.^v) S.₁, s. κατὰ ῥέθρος S.₂ | ἥς*** ἔπι C ἥς καὶ ἔπι A^{ar} ἥς ἔπι Pl^{M.E} S.₁ ἡ ἔπι S.₂^v ἡ ἔπι Br. | καλὸν A καλὸν C Pl S. | ἡ ἔπι καὶ κατὰμυξε καλὸν Jac. | κατὰ ῥέθρος A^{ac} κατὰ ῥ. C S.₂^v κατὰρρεθρος S.^{A.B.E} | κάτα Bothe καλὰ Reiske; πύκα? | ἀφρογένεια C ἀφρογενείησ? A^{ar} 4 cf. ad p. 147, 3—4 | s. v. λύζει S. | λύζων S.^v | ἐστονάχησεν P Pl S.^{A.V.E} (ἐστονάχιζεν S. edd.) 6 ὑπερ ἔσχε C Pl^M ὑπερέσχε A^{ac} || 7 sqq. Pl^M III^a c. 11, 8 (Pl^E c. 12, 8)

7 νεωτέρ^o C Pl^{M.s}, om. Plⁱ (et Pl^a in t., sed 'ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ Πομπηίου νεωτέρου' Pl^a in epidiorth.); est Pomp. Macer iunior, Theophranis Mytilenaei nepos (cf. Hillscher p. 427); ep. cor. Philippicae sedem suam habuisse vid. iuxta VII 223: sic epp. 222 sq. et 219 seriem efficiunt initial. litterarum ordine conspicuam

8 εἰς αὐτὸ Pl^M εἰς τὸ αὐτὸ Pl^E 9 ἡ C ἡ? A^{ar} | cf. [Lucian.] Amor. 3 παίδων τὸ καλὸν ἀνθούτων | πᾶσι (σ₁ in er. i A) P 10 s. v. λείρια Suid. | super λείρια scr. κρίνα ἄνθη sch.^B 11 s. v. χρυσοχάλινον Suid. | οὐκέτι C | δρόμον P Pl φάος S. | ἡέλιοιο A^{ac}, spir. corr. et ε refecit C 12 λαῖς A λαῖσ. C

κώμους καὶ τὰ νέων ζηλώματα καὶ τὰ ποθεύντων 5
κνίσματα καὶ μύστην λύχνον ἀπειπαμένη. M 33^v

220. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

CL. Pl

Εἰς τὴν αὐτὴν Λαῖδα.

L

5 Ἐρπων εἰς Ἐφύρην τάφον ἔδρακον ἀμφὶ κέλευθον
Λαῖδος ἀρχαίης, ὥς τὸ χάραγμα λέγει. M 33^v
δάκρυ δ' ἐπισπείσας Ἐχάροις, γύναι· ἐκ γὰρ ἀκουῆς
οἰκτεῖρω σε' ἔφην ἥν πάρος οὐκ ἰδόμην.
ᾧ πόσον ἠιθέων νόον ἤκαχες· ἀλλ' ἶδε, Λήθην 5
10 ναίεις ἀγλαΐην ἐν χθονὶ κατθεμένη. M 34^r

1—2 s. v. ζηλώματα S.₁, καὶ τὰ ποθ. — ἀπειπ. s. κνίσμα-
τα S.₂ 1 νέα S.₁^v | ζηλώμα^α et κνίσμα^α (2) S.₁^v | ταποθεύντω-
P | ποθεύντων S.₂^{A.E} 2 λύχνον S.₂^v | cf. ἀνηναμένα 190, 6 ||
3 sqq. Pl^M III^a c. 11, 9 (Pl^E c. 12, 9) 3—4 post lemma scr.
L nomen auctoris, idem praemisit lemmati C; num. κ, cum
litteris ci ep. 212 insignitum esset, epigrammati 220, non 222
adpinxit C, falsam de ep. 218 ambitu opinionem secutus
3 σχολαστι^ς LC σχολ^α^{στ} Pl^M, om. Pl^I (Pl^a in t., sed add. in
epidiorth.) 4 λαῖ L | εἰς αὐ^{τὴν} Pl^M εἰς τὸ αὐτό Pl^E 5 Ἐρπων
A^{ac} | εἰσεφ. A^{ac} | ἀμφικέλευθον A ἀγχι supra ἀμφι scr. C,
ἀγχι κέλευθον (cum C) Pl^M, cum A congruunt Pl^E, ἀμφὶ κ.
Toup (cf. N 335; VII 194, 2); ἀγχι κελεύθον Jac. | de Laidis se-
pulcro v. Pausan. III 115, Athen. 589 B 6 ὥραίης FG. Schmidt;
nec hoc nec Ἀργείης, quod fort. cl. II. Z 152 reponere malis,
scribendum 6—7 in cod. M (481) f. 33^v m. inf. quaternionis
num. Δ, f. 34^r m. sup. sequentis quaternionis num. E adpictus
est 7 ἐπισπείσας C | ἀκ^ας ἦσ (cum P) Pl^M ἀκοῆς Pl^I.b.s (Pl^a
in t., sed corr. in epidiorth., unde ἀκουῆς fluxit in Pl^a.a)
8 σε ἔφην P Pl^I σέ γ' ἔφ. Wakefield (σ' ἔτ' ἔφην Graefe) σ'
ἐφάμην Heck.; σε ταφών? 9 cf. V 61, 5 | ᾧ C idemque Pl^M
ᾧ? A^{ac} ᾧ Pl^E | πόσων P πόσον (ex οσον? cr.) Pl^M | ἰν^υόον (ἰν^υ
in eraso σ) Pl^M | ἤκαφες? | ἀλλ' ἶδε (apostr. C) P Pl^I (ἀλλά νν
FG. Schmidt) 10 s. gl. ἡ κάμηλος Suid. (et mutilatum est
in Suidae codd. exemplum et falso collocatum; nam sequenti
glossae ἤκαχον totum, opinor, distichum subiectum erat vocis
ἤκαχες illustrandae causa) | εἰς ἀγλαΐην (om. ναίεις) Suid.

221. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C. Pl

Εἰς Πατροφίλαν | εταίραν Βυζαντίαν.

L

Ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα,
 Πατροφίλα, κανθοὺς τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας·
 5 ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα χῶ μετ' ἀοιδῆς
 ψαλμὸς καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις.
 Ἄιδη δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέραστον εταίρην
 ἤρπασας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα; M 34^r

Fr. Cor. Phil. epp. 222sq.

222. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

C. Pl

10 Εἰς Τρυγόνιον | εταίραν [τοῦ | Σακῶν ἔθνους | ὁρμωμένην]. L
 Ἐνθάδε τῆς τρυφερῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
 Τρυγόνιον, σαβακῶν ἄνθεμα σαλμακίδων,

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 10; totum ep. tradit Suid. 1 ^δ adpinxit in m^o C | ep. haud alienum a Paulo Sil. ducit Jac.; si propter lemma (Βυζ.) non ad Philodemum ipsum, tamen ad eius imitatore referre licebit: cf. V 130, 1 (ψαλμὸς καὶ λαλιὴ καὶ κωτίλον ὕμνα καὶ ᾠδὴ) cum v. 3 sq., V 122, 3 (φιλεύντων ἔργα) cum v. 1, V 122, 6 cum v. 6, XI 30, 5 cum v. 5

2 εταῖραν βυζαν^τ L 3—4 s. v. μύσαντος Suid. 3 post ἔργα erasa est interpunctio in P 4 κανθοὺς (acc. rest. C) P: τὰ κύκλα τῶν ὀφθαλμῶν sch.^B 5—6 (verbis τὰ κωτίλα — ψαλμὸς om.) s. λαμυρόν S.₁, ἐσβέσθη — ψαλμὸς s. v. κωτίλη S.₂ 5 cf. XII 39, 1 | κώτιλα C κωτίλα A^{ar} Pl κωτίλα S.₂ V^{ac} κολακευτικὰ sch.^B

χω A^{ac} χῶ C Pl^M S.₂ V^A | μετ' ἀοιδῆς P: μεταοιδῆς A^{ac} μετ' ἀοιδᾶς C Pl S.₂ V μετὰ τοῦ οἰδᾶς S.₂ A μετ' ἀοιδούς S.₂ B^E 6 ψαλμὸς (' A ' C) P ψαλμωδ^{ος} S.₂ V (S.₂ B^E) | λαμυραὶ (μ ex v? corr. C) P: cf. XII 109, 2 (Meleagri) 7—8 s. v. δυσκίνητε S.₁; s. v. Ἄιδης S.₂ (deest haec gl. in S.^V) | ad hoc dist. notulam c^{ff} μ (σημειῶσαι ὥραϊον) adpinxit L 7 cf. VII 186, 5 | αἰδῆ A^{ac} αἰδῆ C αἰδῆ S.₁ V αἰδῆ Pl^M | τί* Pl^M (τίς ante ras.) | ἐπ' ἔραστον C ἐπέρ. A (cf. V 298, 1 Pauli) | post εταίρην del. interp. in P, εταῖραν S.₂ 8 ἦρ πασας A^{ac} | ἦ (' C) P S.₁ V Pl¹⁻⁶ ἦ S. (praeter S.₁ V) Pl^M s. | φρένα* (erasa litt. v) P; φρόνιν? || 9 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 11 9 ep. argumentum a Philodemo alienum iudicat Kaib. 10 *εταῖραν (er. σ s. signum ~) L |

ἡ καλύβη καὶ δοῦπος ἐνέπρεπεν, ἡ φιλοπαίγμων
 στωμυλίη, μήτηρ ἦν ἐφίλησε θεῶν —
 ἡ μούνη στέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν 5
 ὄργια καὶ φίλτρων Λαῖδος ἀψαμένη.
 5 φῦε κατὰ στήλης, ἱερὴ κόνι, τῇ φιλοβάκχῳ
 μὴ βάτον, ἀλλ' ἀπαλὰς λευκοῖων κάλυκας. M 34^r

p. 151, 10 ^{βα}σακῶν P: βα add. C, σακῶν ἔθνους finxit L vitiosam
 librarii A in v. altero scripturam absurde interpretans; in Try-
 pheram (v. Asclep. V 153, Mel. V 184, Kaib. EG. 169) ep. scrip-
 tum esse putant Toup alii 11—12 τρυγόνιον s. v. ῥεθος Suid., |
 ἐνθάδ' Ἀ^{ar} | τρυφερῆς (ε ex η corr.) Pl^M P τρυφερᾶς S.^v Τρυ-
 φέρας Toup | μαλακόνρεθος Ἀ^{ac} 11 s. v. σαβακῶν S.₂ | τρυ-
 γόνιον P τρυγ. (lineola non vocalem productam, sed nom. pro-
 prium indicans) Pl^M τρυγώνιον S.₁^{A.v} τριγώνιον S.₁^E τριγόνιον
 S.₁^{B.G} (Τρυγονίου Reiske); inter blanditias amantium (ut 'colum-
 bulam' apud Plaut. Asin. III 3) nom. refert Toup | ῥαβακῶν
 C, qui signum ∞ in m.^o repetit, βα(?)σακῶν Ἀ^{ar} (unde in titu-
 lum lemmatistae vox Σακῶν ingesta est); sine causa vel σο-
 βαρῶν vel σπαταλῶν reponeres (cf. Hesych. s. v. σαβακός) | ἀν-
 θεμὰ (?) Ἀ^{ar} | ῥαλμακίδων: ἑταιρῶν interpretatur Suid., cf. Strab.
 XIV 656 ἡ Σαλμακίς κρήνη διαβεβλημένη — ὡς μαλακίζουσα
 τοὺς πίνοντας ἀπ' αὐτῆς· ἔοικε δ' ἡ τρυφή τῶν ἀνθρώπων
 αἰτιασθαι τοὺς ἀέρας ἢ τὰ ὕδατα κτλ., Fest. p. 329 a 17 (Cic.
 off. I 18, 61); pro σαλμακ. cave vocis interpretamentum παλ-
 λακίδων poetae verbis inferas

1 ἡι***καλύβη P^{pr} ἡι καὶ καλύβη Ἀ^{ar} | Κυβέλη Salm., κελίβη
 Dilthey, καναχή? | δοῦμος P δοῦμ Pl^M (κῶμος Toup), cr. Scaliger |
 (ἡ καλύβη κλειδοῦχος ἐνέπρ. Kaib.) | ἡι (ἔ AC) φιλ. P Pl ἡ φιλ.
 στωμυλίη Kaib. 2 στωμυλίη (lineola ut in nom. proprio add.)
 Pl^M | post μήτηρ (μῆρ Pl^M) interpungunt P Pl, recte cum se-
 quentibus (ut de Cybele verba μήτηρ θεῶν intellegantur) iungit
 Scaliger | θεῶν P Pl^M Θέων Pl^E, cr. Scal. 3 σπέρξασα
 Reiske (noli ῥέξασα rep. cl. Kaib. 823, 4 ὄργια συνρέξαντε) |
 ἀμφὶ γυναικῶν Ἀ^{ac} (Ἀφρογενείης Herw.); 'sacra quae mulieres
 celebrant' explicat Jac., Κύπριδος ἀμφὶ (ut praepositio sit no-
 mini suo postposita) iungit Dilthey 4 καλ: f. χῆ | ἀψαμένη^η
 (η superscr. C) P, cum C facit Pl 5 cf. VII 315, 1sq. | κατὰ (ἔ AC)
 P 6 ἀλλαπαλᾶς Ἀ^{ac} | λευκοῖων C λευκόιον Ἀ^{ac}: cf. ἀνθεα
 λευκοῖον Kaib. 547, 4, ἀνθεα λαρὰ φύοις K. 569, 6

223. ΘΥΓΑΛΟΤ.

C. Pl

Εἰς Ἀρίστιον | ζάκορον Κυβέλης.

L

Ἡ κροτάλοις ὀρχηστρὶς Ἀρίστιον, ἡ περὶ πένυκαις
καὶ Κυβέλῃ πλοκάμους ῥῖψαι ἐπισταμένη,

5 ἡ λωτῷ κερόεντι φορουμένη, ἡ τρὶς ἐφεξῆς
εἰδυῖ' ἀκρήτου χειλοποιεῖν κύλικας,

P 241 ἐνθάδ' ὑπὸ πτελέαις ἀναπαύεται, οὐκέτ' ἔρωτι, 5
οὐκέτι παννυχίδων τερπομένη καμάτοις.

κῶμοι καὶ μανίαι, μέγα χαίρετε· κείθ' † ἅμα μίτραις

10 ἡ τὸ πρὶν στεφάνων ἀνθεσι κρυπτομένη. M 34^r

1 sqq. Pl. III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 12 1 cf. ad A. P. VI 170, quod ep. cum VII 223 et X 5 ad eundem referendum est auctorem 2 κυβελῆς L 3 cf. VI 173 (Rhiani) | ἀρίστιον (lin. ut in nom. proprio) Pl^M | περὶ πενυκαῖς A^{ar} π. πένυκαις P^{ro} Pl π. πένυκας Salm. παρὰ πένυκαις Scaliger 4 καὶ κυβέλῃ P καὶ καλύβῃ Scal. καὶ καλύβην Salm. τῇ Κυβέλῃ Heck. (καὶ K. Wakefield) | ῥῖψαι (C) P Pl 5 cf. 454, 1; Nonn. D. VIII 26 | κερόεντι P Pl | ἡ τρὶς — κύλικ. (6) s. ἄκρατος Suid. | ἐφ' ἐξῆς C 6 ἀκρήτου P Suid. idemque Pl^M Pl^{a.n} ἀκρήτους Pl^{b.s} (etiam Pl^a in t., sed 'τὸ ἀκρήτους ἀκρήτου γραπτέον' in epidiorth.) | χειλοποιεῖν (hyphen C) P χανδοποιεῖν Reiske (alii, speciose: at cf. XI 409, 1) | κύλικας P Pl κύλικα S.^{A.B} (deest gl. in S.^V); conl. 329, 2; 454, 2 singularem praeferas | de tribus epp. p. 240 sq. in margine inf. a C scriptis cf. ad VII 229 7 ἐνθάδ' A^{ac} | ὑπο A^{ac} | πτελέαις Pl ex πτελέας corr. ipse A (cf. VI 170, 1 αἱ πτελέαι) | οὐκέτ' C (οὐκέτ' A Pl^M) 8 καναχαῖς frustra Wakefield 9 κείθ' A (versum imperfectum relinquens) ἀ μυρίπνοους suppl. L, κλέυθεται ᾗδῃ Pl^M (Pl^E); Planudis coniecturae vix praestant recentiorum conamina: κεύθουαι ἄπνοους (s. ὄρφνη) et κείτ' ἀμύριστος Jac. κεύθου' ἐρίπναις Piccolos κείθι μυρίπνοους et -πνοίς Heck. κείται ἀπόπνοους Dilthey; ex Dioscoridis (quem Th. imitatur) ep. VII 31, 8 noli supplementum ὑπὸ (s. ἅμα) μύρτοις petere; tentavi κείθ' ἅμα μίτραις, ut quae viva coronis abundavit, mortua taeniarum saltem ornatum retinere diceretur, cf. A. P. IX 19, 2, Pind. Isthm. IV 62 λάμβανέ οἱ στέφανον, φέρε δ' εὖμ. μίτραν. Malim tamen lemmatistae additamento prorsus neglecto ὑπὸ τύμβῳ s. ὑπὸ πέτρῃ supplere, ut venustis floribus saxi sepulcralis duritia opponatur 10 θρυπτομένη Dilthey ||

224. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Εἰς Καλλικράτειαν | τὴν τεκοῦσαν εἴκοσι | καὶ ἑννέα τέκνα | L
καὶ ζήσασαν ῥε ἑνιαυτούς. C

Εἴκοσι Καλλικράτεια καὶ ἑννέα τέκνα τεκοῦσα
5 οὐδ' ἐνὸς οὐδὲ μιῆς ἐδρακόμην θάνατον.
ἀλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε διηνυσάμην ἑνιαυτούς
σκίπωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιθεῖσα χεῖρα. M 34^r

225. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Εἰς Λαέρτην τὸν πατέρα | Ὀδυσσεῶς τὸν Ἰθακήσιον. L

10 Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος οὐδὲ σιδήρου
φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη·
ὥς καὶ Λαέρταο τόδ' ἠρίον, ὃ σχεδὸν ἀκτῆς
βαιὸν ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 13 1 om. P ἀδέσποτο Pl^M
2 clausulae signum post τέκνα adpinxit L, erasit (puncta relin-
quens) C, qui alteram lemmatis partem add. 4—5 cf. VII 484;
prius dist. fere congruit cum Antip. in Hermocrateam vs. VII
743, 1 sq. 5 οὐδενὸς P Pl^M οὐδ' ἐνὸς Jac. οὐθ' ἑ. Br. | οὐδεμιῆς
A Pl^M οὐδὲ μιῆς C Pl^I οὔτε μ. Br. 6 ἀλλ' ἑκατὸν⁵ πέντε (s in-
seruit A ipse, asperum et apostr. add. C) P | διηλθον sch.^B
7 σκίπωνι C Pl^{M.E} σκίπωνι A^{ac} | ἐπιθεῖσα C | A. P. ep. VII 324
ut tertium distichon adnectit tetrasticho Pl^I, ep. 224 vertit
Auson. (34, p. 435 P.) || 8 sqq. Pl^M III^a c. 13 (Pl^E c. 14), 1; ap.
Ir. p. 108 (post VII 235) 8 om. nom. auctoris P 9 εἰς Λαέρτην
tantum Pl Ir. | πῶα L | ἰθακ⁵ L 10—11 s. v. ψήχειν Suid.
(deest in S.^v) 10 cf. A. P. IX 704, 1 (Kaib. 889, 5) et Simonid.
fr. 176, etiam Macar. VIII 90 (ubi ψήξει) et Apost. XV 44 (ubi
σήψει — σίδηρον legitur) | οὐ δε A^{ac} 11 ἀλλαμιῇ A^{ac} (ἀλλ' ἀγρίῃ
FG. Schmidt) | πᾶν τ' A^{ac} πάντ' C Pl (om. S.^c) | ὀλέκει C ὀλέ-
σκει A^{ar} | δρεπάνη A -πάνη C Pl^M Pl^{a.n.s} δαπάνη Pl^{I.b.a} (nec cr.
Pl^a in epidiorth., ut mireris veram lectionem reperiri in Pl^{a.n}),
γρ. δρεπάνη sch.^B 12 ὥς P Pl^M (Pl^E) ὥς Br. | τὸδ' A τόδ'
C | ἀκτᾶς P Pl ἀκτῆς Heck. 13 ἄπο A ἀπὸ C (cum ψυχρῶν
iungens Heck., cum λείπεται s. λείβ. Dübner), ἄπο Pl^M (Jac.
ἄπεστι interpretatus, Schmidt ad ἀκτᾶς referens) | f. ἀπο-
ψηχθὲν | λείπεται primo A, qui ipse β super π scr., λείβεται Pl
τρίβεται (s. ψαδυσθὸν γίγνεται) Schm. | ἐξυετῶν A^{ac} | ὑδάτων Schm.

οὔνομα μὴν ἥρωος ἀεὶ νέον· οὐ γὰρ ἀοιδὰς 5
ἀμβλύνειν αἰών, κῆν ἐθέλῃ, δύναται. M 35^r

Fr. Cor. Mel. 226. ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΪΟΥ. C
epp. 226—229? Εἰς Ἀγάθωνα στρατιώτην | ἐν Ἀβδήροις. L

5 Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶς' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.
οὐ τινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισεν στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης. M 30^v

227. ΔΙΟΤΙΜΟΥ. C. Pl

10 Εἰς Κριναγόραν στρατιώτην | τὸν Λαρισαίᾳ. L

Οὐδὲ λέων ὥς δεινὸς ἐν οὖρεσιν, ὥς ὁ Μίκωνος
υἱὸς Κριναγόρης ἐν σακέων πατάγῳ.

1 μὲν P, cr. Pl | νέον PPl, μένον Schm. | ἀοιδᾶς A -δᾶς C
2 cf. VI 67, 9; cet. ep. non alienum ab arte Antiphili, cf.
VII 141 ἄσεται αἰών et ἡρώεσσι, IX 192 γὰρ ἀοιδὰς, VII 630 σχεδὸν,
inprimis XVI 334 | κῆν A κ' ἦν C κῆν Pl^m | ἐθέλῃ (spir. et i C) P ||
3 sqq. Pl^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 3; exstat ep. totum apud
Suid. 3 Ἀνακρέοντος tantum Pl | ἀνακρέον C; Teio abiudi-
cat ep. J. Mayer (stud. 67) 4 στρατιῶ ἑναβδ. L 5—6 s. v. αἰνοβίας
Suid. 5 s. προθανόντα Suid. | αἰνοβίην P: βί ex β vel v
corr. L, qui signum supra β adpinxit et in fine vs. supra να
(vocis Ἀγάθωνα) add.: ÷ βίην 6 ἐπιπυρκαϊῆς A^{ac} | ἐβόησε
PPl Suid. ἐγόησε Wakefield ἐπέβησε Heck. 7 sq. s. ἠνάρισεν
Suid. 7 τοιόνδε C ποιόν δε A^{ar} | νέων PPl S.^A νέον S.^{v. B. E}
(νέκυν Ursinus): cf. Il. 1503 | obversabatur poetae Il. E 844 (τὸν μὲν
Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος) nec tamen ὁ μαιφόνος praeferendum:
cf. Aesch. Sept. 45 8 ἠνάρισε Pl^{m. E} Suid. (ἠνήρισε S.^v) | στυ-
γερῇ, Pl^{m. ac} | ἐν στροφάλιγγι (cf. Suid. s. στροφάλιγξ) om.
S.^{A. v. B. E} (itemque Zon. p. 997) | στροφ. C τροφ. A^{ac} || 9 sqq.
Pl^m III^a c. 5, 9 9 sq. lemmati nomen auctoris subiungit C
9 Atheniensi tribuit ep. Menk, Adramytteno Knaack (eiusdem
auctoris vid. ep. XVI 158) 10 στρῶ τον λαρισαίᾳ L
11 οὐ δελέων P | ὥς δεινὸς A ὥς δ. CPl | ἐνούρεσιν (A C) P

224. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Εἰς Καλλικράτειαν | τὴν τεκοῦσαν εἴκοσι | καὶ ἑννέα τέκνα | L
καὶ ζήσασαν ῥε ἑνιαυτούς. C

Εἴκοσι Καλλικράτεια καὶ ἑννέα τέκνα τεκοῦσα
5 οὐδ' ἑνὸς οὐδὲ μιῆς ἐδρακόμην θάνατον.
ἀλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε διηνυσάμην ἑνιαυτούς
σκήπωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιθεῖσα χέρα. M 34^r

225. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Εἰς Λαέρτην τὸν πατέρα | Ὀδυσσέως τὸν Ἰθακήσιον. L
10 Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος οὐδὲ σιδήρου
φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη·
ὥς καὶ Λαέρταο τόδ' ἡρίον, ὃ σχεδὸν ἀκτῆς
βαῖον ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 13 1 om. P ἀδέσποτ^ο Pl^M
2 clausulae signum post τέκνα adpinxit L, erasit (puncta relin-
quens) C, qui alteram lemmatis partem add. 4—5 cf. VII 484;
prius dist. fere congruit cum Antip. in Hermocrateam vs. VII
743, 1 sq. 5 οὐδενὸς P Pl^M οὐδ' ἑνὸς Jac. οὐθ' ἑ. Br. | οὐδεμιῆς
A Pl^M οὐδὲ μιῆς C Pl^I οὔτε μ. Br. 6 ἀλλ' ἑκατὸν^ς πέντε (s in-
seruit A ipse, asperum et apostroph. add. C) P | διηλθον sch.^B
7 σκήπωνι C Pl^{M.E} σκήπωνι A^{ac} | ἐπιθεῖσα C | A. P. ep. VII 324
ut tertium distichon adnectit tetrasticho Pl^I, ep. 224 vertit
Auson. (34, p. 435 P.) || 8 sqq. Pl^M III^a c. 13 (Pl^E c. 14), 1; ap.
Ir. p. 108 (post VII 235) 8 om. nom. auctoris P 9 εἰς Λαέρτην
tantum Pl Ir. | παρὰ L | ἰθαξ^ο L 10—11 s. v. ψήχειν Suid.
(deest in S.^v) 10 cf. A. P. IX 704, 1 (Kaib. 889, 5) et Simonid.
fr. 176, etiam Macar. VIII 90 (ubi ψήξει) et Apost. XV 44 (ubi
σήψει — σίδηρον legitur) | οὐ δε A^{ac} 11 ἀλλαμιῇ A^{ac} (ἀλλ' ἀγρίῃ
FG. Schmidt) | πᾶν τ' A^{ac} πάντ' C Pl (om. S.^c) | ὀλέκει C ὀλέ-
σκει A^{ar} | δρεπάνη A -πάνη. C Pl^M Pl^{a.n.s} δαπάνη Pl^{I.b.a} (nec cr.
Pl^a in epidiorth., ut mireris veram lectionem reperiri in Pl^{a.n}),
γρ. δρεπάνη sch.^B 12 ὥς P Pl^M (Pl^E) ὥς Br. | τὸδ' A τὸδ'
C | ἀκτᾶς P Pl ἀκτῆς Heck. 13 ἄπο A ἀπὸ C (cum ψυχρῶν
iungens Heck., cum λείπεται s. λείβ. Dübner), ἄπο Pl^M (Jac.
ἄπεστι interpretatus, Schmidt ad ἀκτᾶς referens) | f. ἀπο-
ψηχθὲν | λείπεται primo A, qui ipse β super π scr., λείβεται Pl
τρίβεται (s. ψαδυσθὸν γίγνεται) Schm. | ἐξυετῶν A^{ac} | ὑδάτων Schm.

οὔνομα μὴν ἥρωος ἀεὶ νέον· οὐ γὰρ ἀοιδὰς 5
ἀμβλύνειν αἰών, κῆν ἐθέλη, δύναται. M 35^r

Fr. Cor. Mel. 226. ἘΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΪΟΥ. C
epp. 226—229? Εἰς Ἀγάθωνα στρατιώτην | ἐν Ἀβδήροις. L

5 Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶς' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.
οὐ τινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισε στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης. M 30^v

227. ΔΙΟΤΙΜΟΥ. C. Pl

10 Εἰς Κριναγόραν στρατιώτην | τὸν Λαρισαίᾳ. L

Οὐδὲ λέων ὥς δεινὸς ἐν οὖρεσιν, ὥς ὁ Μίκωνος
υἱὸς Κριναγόρης ἐν σακέων πατάγῳ.

1 μὲν P, cr. Pl | νέον P Pl, μένον Schm. | ἀοιδᾶς A -δὰς C
2 cf. VI 67, 9; cet. ep. non alienum ab arte Antiphili, cf.
VII 141 ἄσεται αἰών et ἡρώεσσι, IX 192 γὰρ ἀοιδὰς, VII 630 σχεδόν,
inprimis XVI 334 | κῆν A κ' ἦν C κῆν Pl^M | ἐθέλη (spir. et ι C) P ||
3 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 3; exstat ep. totum apud
Suid. 3 Ἐνακρέοντος tantum Pl | ἀνακρέον C; Teio abiudi-
cat ep. J. Mayer (stud. 67) 4 στρατιῶ ἑναβδ. L 5—6 s. v. αἰνοβίας
Suid. 5 s. προθανόντα Suid. | αἰνοβίην P: βί ex β vel ν
corr. L, qui signum supra β adpinxit et in fine vs. supra να
(vocis Ἀγάθωνα) add.: ~ βίην 6 ἐπιπυρκαϊῆς A^{ac} | ἐβόησε
P Pl Suid. ἐγόησε Wakefield ἐπέβησε Heck. 7 sq. s. ἠνάρισε
Suid. 7 τοιόνδε C ποιόν δε A^{ar} | νέων P Pl S.^A νέον S.^{v. B. E}
(νέκνυ Ursinus): cf. Il. 1503 | obversabatur poetae Il. E 844 (τὸν μὲν
Ἄρης ἠνάριζε μαιφόνος) nec tamen ὁ μαιφόνος praeferendum:
cf. Aesch. Sept. 45 8 ἠνάρισε Pl^{M. E} Suid. (ἠνήρισε S.^v) | στυ-
γερῇ, Pl^{M. ac} | ἐν στροφάλιγγι (cf. Suid. s. στροφάλιγξ) om.
S.^{A. v. B. E} (itemque Zon. p. 997) | στροφ. C τροφ. A^{ac} || 9 sqq.
Pl^M III^a c. 5, 9 9 sq. lemmati nomen auctoris subiungit C
9 Atheniensi tribuit ep. Menk, Adramytteno Knaack (eiusdem
auctoris vid. ep. XVI 158) 10 στρῶ τον λαρισαίᾳ L
11 οὐ δελέων P | ὥς δεινὸς A ὥς δ. C Pl | ἐνούρεσιν (' A C) P

εἰ δὲ κάλυμμ' ὀλίγον, μὴ μέμφεο· μικρὸς ὁ χῶρος,
ἀλλ' ἄνδρας πολέμου τλήμονας οἶδε φέρειν. M 31^r

228. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Εἰς τάφον Ἀνδροτίωνος | καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικός. L

5 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
Ἀνδροτίων· οὐπω δ' οὐδενός εἰμι τάφος.
οὕτω καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον· εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ,
δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρους. M 31^v

229. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C₁. 2. P.

10 Εἰς Θρασύβουλον | τὸν Λακεδαιμόνιον | L₁
ἐπὶ πλῆγὰς ἐπὶ τοῦ στήθους | δεξάμενον. L₁

Τῷ Πιτάνῃ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους,
ἐπὶ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξάμενος,

1 δὲ κάλυμμ' (C) P (noli δὲ τὸ σῆμ' s. τὸ χῶμ' ex VII 84 repeteret) | ὀλίγον A^{ac} 2 ἀλλ' ἄνδρας A^{ac} | οἶδε ex οἶδε corr. C || 3 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 4 3 nom. auctoris om. P; ep. videtur Diotimi, cf. VII 733, 7 (αἱ δὲ παλαιαὶ πρῶθ' ἡμεῖς Ἀίδην — ἀφικόμεθα) et VII 261, 4 cum 228, 4, praeterea VI 267, 3 (αὐτῷ καὶ γενεῇ) cum 228, 1; iuncta igitur eiusdem poetae epp. quamvis argumento dissimilia; ep. vertit Ausonius epit. 34 p. 85 P., imitatur Gregorius theol. VIII 85, et sepulchralium aliorum ep. est archetypon, cf. Kaib.

449, 451 sq. 4 ἀνδροτίων⁹ et γυναικ⁹ L 5 αὐτῷ A^{ac} αὐτῶι C αὐτῷ Pl | ἔδει με A v fin. add. C 6 Ἀνδροτίων μ' FG.Schmidt | οὐδενός A Pl^m οὐδ' ἐνός C | εἰμι A 7 cf. K. 449, 5 | οὕτω (C A^{ac}) P 8 ἐνεμοὶ P | δεξαίμην προτέρους τοὺς γενεᾶ προτέρους Schm.: at cf. VIII 85, 2 (τοὺς πνύματους προτέρους) et 4 (τῶν προτέρων πρότερον) || 9 sqq. Pl^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 10 (Pl^{w. B} c. 5, 11); ep. est apud Plut. mor. 235 A; bis scr. A, p. 241 (P₁) primum, p. 321 post VII 721 iterum (P₂); p. 240 sq. in marg. inf. tria epp., quae in eodem argumento atque VII 230 versantur, litteris deorsum spectantibus scr. C, scil. Iuliani ep. IX 447 p. 241, IX 61 (incerti poetae) et IX 397 (Palladae) p. 240 9 διοσκορί Pl^m 10—11 alterum lemma: εἰς θρασύβουλον | υἱὸν τυννί^χ τὸν | λακεδαιμόνιον scr. p. 321 L₂ 10 λακε-

δεικνὺς ἀντία πάντα· τὸν αἵματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊήν Τύννιχος εἶπε τιθείς·

Ἰδαιλοὶ κλαίεσθωσαν· ἐγὼ δὲ σέ, τέκνον, ἄδακρυς 5
θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.' M 31^r

5

230. ἙΡΤΚΙΟΥ ΚΤΖΙΚΗΝΟΥ.

C. Pl

Εἰς Δημήτριον

C. L

Λακεδαιμόνιον, | ὑπὸ τῆς ἰδίας μητρὸς | ἀναιρεθέντα. L

Ἀνίκ' ἀπὸ πτολέμου τρέσσαντά σε δέξατο μάτηρ,
P 242 πάντα τὸν ὀπλιστὰν κόσμον ὀλωλεκότα,

δαιμόνι^ο L p. 156, 11 πληγῆ^ασ¹ επιτ^υ στ^υ L 12 τᾷ π^ιτ^ιά^ναι
C₁ (qui signum $\times$ in m.¹ repetit) Τᾷ Πιτάνῃ Pl τᾷ πιτόναι s.
πιτόναι A₁^{ar} $\times$ οὐκ επι τάνασ P₂ (ubi τάνασ in τήνας mut. C₂)
τὰν Πιτάναν Plut. (Οὐκ Πιτάνας latere in scriptura, quam P₂
exhibet, vidit Jac.) | ἐπασπίδος A^{ao} (cr. C, acc. iterat C₂)
13 ἐ*πιτὰ P₂ ἐν τὰ? A₂^{ar} | προσ A₁^{ac} P₂

1 ἀντι ἀπάντα A₂^{ao} ἀντία πάντα C₂ Plut., πρόσθια πάντα
A₁ Pl: cf. Bassi ep. IX 279, 3 ἰδ' ὡς πάλι πρόσθια πάντα τραύ-
ματα 2 παῖδ' P_{1.2} Pl θείς Plut. | επι A₁^{ao} ἐπι P₂ | πυρκαϊήν
(sic, 'C₁' A₁) P₁ πυρκαϊήν P₂ -ήν Plut. -ῆς Pl | τύννιχος (li-
neola add. ut in nom. proprio) Pl^m | εἶ*πετιθείς C₁ (qui
ante τ virgulam ad disiungenda voc. interponit) εἶ πετιθείς?
A₁^{ar} εἶπε τιθείς Pl εἶπε φέρων P₂ εἶπε τάδε Plut. 3 δέσε
P Pl^m Plut. | ἄδακρυς ('C₁): cf. 545, 3 4 reddit Auson. epigr. 43
(p. 329 P.): 'natus lacrimis non indiget ullis, et meus et talis
et Lacedaemonius' | τοῦ^{καὶ} ἐμὸν (καὶ superscr. man. rec. alio
atramento) Pl^m καλεμὸν A₁^{ao} | καιλακ. P₂ | λακεδαιμόνιον: αι
ex α corr. C₁ || 5 sqq. Pl^m III^a c. 5, 11 (Pl^w c. 5, 12); num.
2 adpinxit C 5—7 nomen auctoris scr. C p. 241, iterat
p. 242; lemma p. 242 adposuit L, brevius praemisit C p. 241
5 κυζικην add. utroque loco C, om. Pl 6 sq. εἰς δημ. C (p. 241)
L (p. 242); cetera lemmatis verba om. C 7 λακ_ςδαιμόνιον
(comp. tam ε quam αι notat) L | ὑπο τῆς ἰδίας μῆς αν. L
8 sqq. Erycii ep. propius accedit ad Antipatri ep. VII 531 et
incerti poetae IX 61 quam ad Tymnae VII 433 (cf. ad
v. 1—4) 8 s. v. τρέσας Suid.; versus bis scriptus est in P,
p. 241 ab A, p. 242 (in marg. superiore) ab J, qui totum ep.
in eadem pagina exstare voluit | ἀνίκ' A^{ao} S.^v | ἀπο A | τρέ-

αὐτά τοι φονίαν, Δαμάτριά, αὐτίκα λόγχαν

εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων·

‘Κάτθανε, μηδ’ ἐχέτω Σπάρτα ψόγον· οὐ γὰρ ἐκείνα
ἤμπλακεν, εἰ δειλοὺς τοῦμόν ἐθρεψε γάλα.’ M 31^r

Fr. Cor. Mel.

231. ΔΑΜΑΓΗΤΟΤ.

C₁. Pl

ep. 231 sq.

Εἰς Ἀρισταγόραν | Ἀμβρακιώτην.

L₁

ἦ ὦδ’ ὑπὲρ Ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀσπιδ’ αἰείρας

τεθνάναι ἢ φεύγειν εἴλετ’ Ἀρισταγόρας,

νῖος ὁ Θευνόμπον. μὴ θαῦμ’ ἔχε· Δωρικὸς ἀνὴρ

10 πατρίδος, οὐχ ἦβας ὀλλυμένας ἀλέγει. M 31^r

σαντά S.^v | σ₁ε₁ δέξατο P₂^{pr} σ’ ἐδέξατο? J^{ar}; fort. σε δέρξατο (cf. IX 61, 1: γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο) | μάτηρ P S.^v μήρ Pl^m μήτηρ Pl^E p. 157, 9 s. v. ὀπλιστής Suid. (deest in S.^v) | πάντα P Pl S. (noli παῖδα reponere conl. IX 61, 2) | ὀπλιστὴν Pl^{m.E} ὀπλιστὰν (cum P) S.^A (ὀπιστὰν S.^c), ὀπλίταν Passow (an ὀπλιτᾶν?)

1 cf. VII 531, 1 | αὐτῶν αἱ C ἀπατοι (potius quam ἀστατοι) A^{ar}, cum C congruit Pl | αὐτίκα P Pl; ἂ τέκε (cf. VII 531, 3)? 2 δια A^{ac} διαλ vid. correxisse (litt. fin. non plene expressa) C διὰ Pl | πλαγίων Reiske: cf. 531, 2 (κοίλων — λαγόνων) et VI 255, 6 3 μηδ’ P Pl^{m.1} μηδ’ Pl^a | ἐκείνα A^{ar} 4 τοῦμόν (’ C) P || 5 sqq. Pl^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 12 (Pl^w c. 5, 13); in P ep. bis scr. A: p. 242 (P₁) et p. 274 post Damagetī ep. VII 438 (P₂), ubi ‘exstat 242’ adscr. rec. man.

5 sq. εἰς ἀρηιμένην (sic, cf. ad l. 8) υἱόν | Θευνόμπον τ’ δωριέα L₂ τοῦ αὐτοῦ (sc. Damag. post VII 438) add. C₂ 6 lemma om. Pl; ad Philippi, Demetrii filii, cum Ambraciensibus bellum ep. spectare putat IG. Schneider (conl. Polyb. IV 61), cf. Susemihl Litt.-Gesch. II 547 7 sq. s. v. βοαδρόμος Suid.; cf. 147, 1

7 ὑπὲρ A₁^{ac} P₂ | ἀμβρακίας P₂ Pl^m S. (sed αβρακίας S.^v) -κίας(η C₁) P₁ 8 ante ἦ explicandi causa in Pl^m man. rec. inseruit μάλλον | φεύγειν P₁ Pl S. τὸ φυγεῖν P₂ | εἴλετ’ A^{ac} εἴλετ’ C Pl ἥθελεν (extrema vs. voce omīssa) S. | ἀρισταγόρας (sic) P₁ Ἀρισταγ. Pl ἀρηιμένης P₂ 9 νῖος εὐπόμπον P₁ νῖος Θευνόμ^h Pl^{m.pr} νῖος τ’ εὐπότ^h Pl^{m.ar} νῖος ὁ Θευνόμπον P₂, articulum om. Pl^E | ἀνὴρ. C₁ ἀνὴρ· (potius quam ἀνῆρι) A₁^{ar}

232. ἈΝΤΙΠΙΆΤΡΟΥ.

C

Εἰς Ἀμύντορα | νῖδον Φιλίππου.

L

Λύδιον οὐδας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα, παῖδα Φιλίππου,
πολλὰ σιδηρείης χειρὶ θιγόντα μάχης·

5 οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἄγαγε Νυκτός,
ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἐτάρῳ σχῶν κυκλόεσσαν ἴτυν. M 90^v

Fr. Cor. Phil.

233. ἈΠΟΛΛΩΝΊΔΟΥ.

C. Pl

ēpp. 223-240 Εἰς Αἴλιον Ῥωμαῖον | στρατιώτην ἐαντὸν | ἀναιρήσαντα. L. C

Αἴλιος, Αὖσονίης στρατιῆς πρόμος, ὁ χρυσέοισι
10 στέμμασι σωρεύσας αὐχένας ὀπλοφόρους,
νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὠλίσθανε τέρμα τ' ἄφνικτον,
εἶδεν ἀριστεῖν ἐμφανὲς εἰς ἰδίην.

ἀν^χρ (A₂ C₂) P₂; verba 'Δωρ. ἀνήρ.' separanda esse a seqq. noli ci. ex XVI 1,3: cf. 438,3 p. 158, 10 περίδοσ Pl^M | οὐ ζῶας P₁ οὐ ζῶας Pl οὐχ^ηβας A₂ οὐχ^ηβας C₂ | ἃ λέγει A₁^{ar}

1 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 1 (Pl^{I-s} c. 5, 37; Pl^w c. 5, 39), ap. Ir. p. 92 1 Ἀνύτης Pl; Sid. trib. Menk (Setti); titulo caret, sed Anytes epigrammatis adnexum est ap. Ir.; Anytes potest vid. ep. comparanti 724, 4 cum 232, 4 (δόμον VI 123, 3; χειρὶ XVI 291, 4), at Sidonii esse docent 711, 6 νοῦσος — ἄγαγεν, 241, 11 sq. 3 οὐδας (~ C) P | τόδ' A^{ac} | φιλίππου (C, erasus acc. supra i prius) P 4 s. v. θιγεῖν Suid. | σιδηρείης (A? C) P Pl^M (Pl^{b.s}) S. σιδηρείης Pl^{I-a} (perperam, cf. VI 124, 3: σιδαρείου πολέμοιο);

σιδαρείας Br. | θιγόντα P | μάχ^ας (α C^s) P μάχης Pl S. 5 οὐ δέ Pl^I | ἄγαγε (" rest. C) P ἥγαγε Pl 6 s. v. ἴτυς Suid. | ἀλλόλετ' A^{ac} | ὄλετ' S.^{A.B} | ἀμφετάρῳ A^{ac} ἀμφ' ἐτάρῳ. C ἀμφοτέρων Pl^M Pl^{I.a.b} (ἀμφοτέρων Reiske) ἀμφ' ἐτάρων Suid. Pl^{a.n.s} | (ἐτάρῳ Br. ἐτάρῳ Brod.) | σχῶν P^{pr} σχοῶν (potius quam σχεῶν) A^{ar} ἔχων S.^{V.A.B.E} | κυκλόεσσαν¹ S.^V || 7 sqq. Pl^M

III^a c. 5, 13 (Pl^w c. 5, 14) 7 ἀπολλωνί Pl^M: cf. IX 280 8 inter ῥωμ^ς et στρατ. erasa vox est, fort. ἔτερ (an αὐσόνι?) | ἐαντὶ ἀν. add. C 10 σωρεύσας ex τωρ cr. C 11—160, 1 ξίφος s. v. ὑπάτη Suid. 11 ν₁ οὐ₁σον C νεῦσον A^{ar} (cum C faciunt Pl S., νύσσαν Wakefield) | ὅτ' εἰς (C) P Pl ὅτ' εἰς S.^V | ὑπάτην A^{ac} πυμάτην Heck. στυγερὴν Schm. | ὠλίσθανε₁ C -νευ A^{ar} (cf. IX 296, 5) | τέρματ' (A C) P | ἄφνικτο⁻ P; in fine vs. interpungunt Pl^M Pl^E

πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἐὼν ξίφος εἶπέ τε θνήσκων· 5
 'Αὐτὸς ἐκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος εὖχος ἔχη.' M 31^r

231. ΦΙΛΙΠΠΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C. Pl

Εἰς ἕτερον Αἴλιον | Ἀργεῖον στρατάρχον. L

5 Αἴλιος ὁ θρασύχειρ Ἄργους πρόμος, ὁ ψελιώσας
 αὐχένα χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου στεφάνοις,
 τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος ἔδραμε θυμῷ
 ἐς προτέρην ἔργων ἄρσενά μαρτυρίην,
 ὥσε δ' ὑπὸ σπλάγχνοις πλατὺ φάσγανον ἐν μόνον εἰπών· 5
 10 "Ἄνδρας Ἄρης κτείνει, δειλοτέρους δὲ νόσος." M 31^r

itemque S.^v, ut τέρμα cum νοῦσον iungatur et εἰς ἀριστείην referatur ad εἶδεν; C post εἶδεν interp. (ut ab hoc verbo τέρμα pendeat) p. 159, 12 εἶδεν P Pl S.^a B.^v οἶδεν S. edd. (cf. IX 280, 4) | ἐμφανὲς (C) P S. Pl^m Pl^a ἀμφανὲς Pl^b ἐμφανῆ Heck. ἔδραμεν Toup ἔφθανεν (s. σύμφθανεν et ἄνδραμεν) Reiske ἔφθασεν Br. ἤλυθεν Schmidt; fort. ἔμβαλεν (olim ci.: ἡμφάνισ' εἶτ') ἐσίδιην (acc. rest. C, qui puncta supra ι add.) P | ἐς S.^v | virgulam pro puncto post ἰδίην adhibet Ellis, qui ἐμφανὲς ad τέρμα refert et apodosin a verbis πῆξε δ' incipere vult

1 πῆξαι S.^v ὑπῆξε S.^B E | ὑπο A^{ac} | σπλάγχνοισιν S.^v | ἐὼν A^{ac} S.^v | ξίφος P Pl^m ἔγχος S.^v A.^B E | εἶπέτε (accentus C) P | θνήσκων P θνήσκων Pl 2 ἐκὼν P | εὖχος A εὖχ. C | ἔχοι Pl || 3 sqq. Pl^m III^a c. 5, 14 3 φιλίππου tantum Pl^m; θεσσαλ add. C

4 εἰς ἀν Pl^m εἰς τὸν αὐτόν Pl^E | ἔτε^o et στρατάρ^z (non στρατιάρχη) L 5—7 κεκολουμένος (sed vocibus ὁ ψελ. — στεφάνοις omissis) Suid., s. v. θρασύχειρ 5 ἄργους P Pl^m Suid. (sed ἄργοῦς S.^v) Ἄρεος Brod. Ἐννοῦς et στρατιῆς Reiske, ἄγριος? an γαῦρος? | ὁ ψελιώσας C ὁ ψεδιώσας A^{ar} ὁψὲ διώσας Pl^m E ὁ ποτε δήσας π (sc. περὶ αὐχ.) sch.^B (quibuscum cf. per-versum schol.^w) 7 sq. s. v. τηξιμελεῖ S.₂ s. κεκολουμένος S.₃

7 τηξιμελεῖ S.₃ V^{ac} in τηξιμέλεῖ mut. man. rec. (duplici puncto litt σ delens) | νούσῳ S.^v | κεκολουμένος C κεκολωμένος A^{ac} idemque S.₁ V | (ἔδρανε Heck.) | θυμῷ A^{ac} S.^v

8 προτέρην P S.₂ S.₃ (sed πρότερον — μαρτύριον S.₃ E) προτέρων Pl 9 ὥσε δ' C ὥσε δ' ? A^{ac}; litteram ε scripserat etiam A, sed non satis perspicuam, pristina lectio nec ὥσε δ' nec ὥσ' ὅδ' erat | ὑπο A^{ac} 10 cf. VII 160, 2 | θηλυτέρους?

235. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΑΡΣΕΩΣ.

C

Εἰς Θεμιστοκλέα | τὸν Ἀθηναῖον ἐν | Μαγνησίᾳ τελευτήσαντα. L

Μὴ μέτρει Μάγνητι τὸ πηλίκον οὔνομα τύμβω,
μηδὲ Θεμιστοκλέους ἔργα σε λανθανέτω·

5 τεκμαίρου Σαλαμῖνι καὶ ὀλκάσι τὸν φιλόπατριν,
γνώσῃ δ' ἐκ τούτων μείζονα Κεκροπίης. M 30^v

236. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐν | Μαγνησίᾳ. L

Οὐχὶ Θεμιστοκλέους Μάγνης τάφος, ἀλλὰ κέχωσμαι
10 Ἑλλήνων φθονερῆς σῆμα κακοκρίσεως. M 90^v

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 8 (Pl^w c. 5, 9); ap. Ir. p. 108 inter ep. VII 237 et 225 1 διοδώρου tantum Pl^M Ir., gentile add.

C: cf. ad VII 40 (et 137) 2 εἰς αὐτὸν (auctoris nomini prae-
missum) Pl^M εἰς τὸν αὐτόν Pl^E (Ir) post VII 237 | ἐν μαγνησίᾳ L

3 μέτρει (μετ in er. τεκ?) Pl^M | τηλίκον Jac. | τύμβωι, C
τύμβον (non τύμβω) A^{ar} 4 μὴ δε A^{ac} μὴ δὲ P^{pc} Pl^M.¹ | ἔργα

Pl^M 5 cf. VII 18. 330 | σαλαμῖνι (circ. in eraso acuto C) P |
καλολκάσι P | ὀλκάσι Pl^M Pl^L.^a ὀλκάσι Pl^a (at ὀλκάσιν in epidiorth.)

6 γνώσῃ (ι C) P; cf. 370, 4 | κεκροπίης P: cf. 40, 2; 74, 4 ||

7—p. 162, 7 duo epp. iunxit A, uno lemmate (l. 8) instruxit
L, separavit C qui signum novi carminis ad 237, 1 adpinxit;
duobus epigrammatis tres auctores adscribit C: ἀντιπάτρον |

θεσσαλονικῆς | ὅ (sc. καὶ) φιλίππου θεσσαλονικέως (haec p. 242
in m. exteriori exarata sunt ita, ut ἀντ. inter 236, 2 et 237, 1,

θεσσ. infra 237, 1 exstent; alterum nomen φιλ. cum suo gen-
tili iuxta 237, 2 sq. adpositum est); tertium denique auctorem

ἄλφιοῦ μυτιληναίου add. C p. 243 in marg. superiore; ipse
tamen C ex tribus auctoribus alterum tollit, cum delendi si-

gnum et ante nomen poetae et ante gentile adpingit: ὅς φι-
λίππου θεσσ| σαλον.; teste igitur correctore ep. 236 est Anti-

patri, 237 Alphei, nec hoc abiudicandum vid. a poeta Mytile-
naeo, cf. IX 97, 526, 104 (3 οἷ ποτε Τροίης cum 237, 3); certe

errant qui nomen ἄλφιοῦ ad ep. 238 spectare et Ἀδαίον titulo
alterum originis testimonium accedere volunt 7—10 Pl^M III^b

c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 2; Pl^I.^s c. 5, 38, Pl^w c. 5, 40; ep. exstat
ap. Ir. p. 92 iunctum cum VII 238 7 sq. lemma (ab L scrip-

tum) praecedat occupatque distichi marginem, unde nomen

237. ἈΛΦΕΙΟῦ ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα.

M

Οὐρεά μεν καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβοιο χάρασσε

καὶ μέσον ἀμφοτέρων μάρτυρα Λητοῖδην

5 ἀενάων τε βαθὺν ποταμῶν ῥόον, οἷ ποτε ῥεῖθροισ

P 243 Ξέρξου μυριόναυν οὐχ ὑπέμειναν Ἄρην.

ἔγγραφε καὶ Σαλαμῖνα, Θεμιστοκλέους ἵνα σῆμα

5

κηρύσσει Μάγνης δῆμος ἀποφθιμένον.

M 30^v

238. ἈΔΑΪΟΥ.

A

10

Εἰς Φίλιππον [τὸν] | βασιλέα

A

[τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου].

L

Ἡμαδίην ὃς πρῶτος ἐς Ἄρεα βῆσα Φίλιππος,

Αἰγαίην κεῖμαι βῶλον ἐφεσσύμενος,

auctoris partim in marginem ep. sequentis incidit, cf. quae de auctoribus a C traditis supra monuimus p. 161, 8 τῆς αὐτῆς (sc. Anytes, post VII 232) Pl^M; expers tituli est ap. Ir., sed inter Anytes epp. relatum 8 μαγνησία L 9 ἀλλὰ A^{ac} | κέχωσται Casaub. 10 cf. IX 115, 2 | κ₁α₁κ₁οκρ₁σίης, C κ₁ε₁κ₁ρ₁ο- <π₁ίης> A^{ar} aberrans ad finem ep. praecedentis; κακοτροπίης Pl (cf. Thucyd. 3, 83; A. P. VII 629, 2) ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 7 (Pl^w c. 5, 8); ap. Ir. p. 108 (post VII 74) 1 cf. ad p. 161, 7 sqq. | ἀλφιοῦ C ἀλφειοῦ Pl^{Ir.}, gentile add. C Pl^M, Pl^a in epid. (unde Pl^{a.n}), om. Ir. Pl^I Pl^a in t. (Philippo ep. trib. Br.) 2 lemma om. P | Θεμιστοκλ^v add. Pl^M (om. Ir. Pl^E praeter Pl^B) 3 οὐρεά *** C οὐρεα μέν A^{ar} | μεν P Pl, fort. οὐρε' ὁμοῦ | ὑπερ P 4 μέσον: acc. in ras. C 5 ρόον ('AC) P | οἷ ποτε A in οἷ π. et οἷ ποτὲ mut. C (cf. IX 104, 3 Alphei) | ῥεῖθροισ A circumfl. ex acuto fecit C

6 ἕως ὧδε τα Θεμιστοκλέους επιγράμματα add. p. 243 Lm^e | οὐχ^vυπέμειναν A οὐχ' ὑπ. C | ἄρην ('C, v punctis et lineola del. C) P Ἄρη (cum C) Pl 7 ἵνασῆμα ('C AC) | λῆμα Jac. 8 κηρύσσει Pl^M -σση Pl^E (κύρωσεν olim ci.) | M. σηκός? | ἀπόφθ. C || 9 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 3 (Pl^E c. 5, 39, sed Pl^w c. 5, 41), ap. Ir. p. 92 9—11 lemma ante nom. auctoris scr. A; additamentum suum subiecit L 9 titulum om. Pl^{M.I} Ir. ἀδηλον Pl^{a.s}; ἀδ₁αίου P (pristina scriptura eadem vid. fuisse, pro ἀδ₁ certe nec ἀλκ₁ nec ἀλφ₁ olim scripserat A: cf. ad VII

ῥέξας οἷ' οὐπω βασιλεὺς τὸ πρίν. εἰ δέ τις αὐχεῖ
μεῖζον ἐμεῦ, καὶ τοῦθ' αἵματος ἡμετέρου. M 90^v

239. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

A. L. Pl

Εἰς Ἀλέξανδρον βασιλέα.

At

5 Φθίσθαι Ἀλέξανδρον ψευδῆς φάτις, εἴπερ ἀληθῆς
Φοῖβος. ἀνικῆτων ἄπτεται οὐδ' Αἰδῆς. M 35^v

240. ἈΔΑΪΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν [Ἀλέξαν|δρον].

A [L]

Τύμβον Ἀλεξάνδροιο Μακεδόνης ἦν τις ἀείδη,
10 ἡπείρους κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρας. M 90^v

51), Alcaeo Messenio ep. tribuit Bgk p. 162, 10—11 εἰς
φιλιππο|βασιλ|ᾶδ|. scripsit A, articulum τον inseruit L, qui
idem (post nomen auctoris) verba τὸν πρῶα ἀλεξάνδρ^o adiecit:
cf. ad p. 163, 2 12 ἡμαθίην (' rest. C) P | βῆ|σα, (|σα, in
er. ναι? C) P 13 cf. 660, 4; 446, 2 | ἐφ' ἐσι|σ|ᾶ|μεν|ος C
ἐφρσασαμένος? A^{ar} | φονευθεῖς ὑπὸ Πανσανίου τοῦ Ἑρμίου· περὶ
τῆς φιλίππου τελευτῆς μέτιθι τὴν ις τοῦ Σικελιώτου Διοδώρου
συγγραφέως sch.^B

1 ῥέξας (' C) οἷ' (apostr. C) P | τοπρίν Pl^M; ante τὸ punctum
erasum est in P | οὐδέτις (' AC) P, cr. Pl 2 cf. 369, 5 | διὰ τὸν
Ἀλέξανδρον νῖδον αὐτοῦ sch.^B; non Alexandrum magnum, sed
Philippum V (ab Alcaeo) dici putat Bgk | καὶ τοῦθ' P Pl,
κοινοῦθ' Herw. κάρτ' ἔσθ' FG. Schmidt; poeta imitatur Ho-
merum, cf. π 300, δ 611 || 3 sqq. Pl^M III^a c. 13 (εἰς
ἥρωας), 20 (Pl^E c. 14, 20); ap. Ir. p. 110 (inter VII 139 et
XVI 30); ep. exhibet Suid. s. v. φάτις 3—4 lemma et no-
men auctoris scr. A in textu, L m^o 3 παρμενίων^o L Pl^M

4 εἰς αὐ^τ Pl^M εἰς τὸν αὐτόν (post VII 139) Pl^E Ir.; εἰσαλέξαν-
δρον τὸν|μακεδόνα ante nomen auctoris L 5 φθεῖσθαι PS.
φθίσθαι Pl Ir. 6 cf. Plut. vit. Alex. c. 14; imitatur Parme-
nionem auctor ep. XVI 369 (3 sq.) | verba ἀνικῆτων — Αἰδ. om.
S.^v | ἄπτεται (" C " A^{ao}) P | post Αἰδῆς (' C) pristina claus.
erasa est in P, sed adpinxit alias duas C itemque prima claus.
deleta in fine ep. seq. || 7 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 4
(Pl^I-^a c. 5, 40; Pl^w c. 5, 42) 7—8 εἰς τὸν αὐτόν|ᾶδαίου (acut.
corr. ex circumflexo) A ἀλέξαν|δρον add. L; num. μ̄ adpinxit
C 7 Παρμενίωνος Pl (etsi Maximus Adaei distichon non

241. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A. Pl

Εἰς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα τὸν μικρόν, |
τὸν νεώτερον τελευτήσαντα.

AC

L

Μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατήρ, ἐπὶ μυρία μάτηρ
5 τειρομένα θαλεροῦς ἠκίσατο πλοκάμους·
πολλὰ τιθνητῆρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας
ἀνδρομάχοις δνοφεράν κρατὸς ὑπερθε κόνιν.

epigrammati Parmenionis VII 239, sed Adaei tetrasticho VII 238 continuavit) p. 163, 9 ἦν? A^{ac} | ἀλείδῃ (ἐλ in ras. scr. C, qui etiam ηι ex ει correxit) P ἀείδῃ Pl^m ἀείδῃ Pl^a· ἀείδῃ Pl^b, 'canere instituit' Bothe; ἐρείῃ Bentley ἀθρείῃ Jac. ἀδηλῇ FG. Schmidt (in erasa scriptura latere vestigia pristinae lectionis τύμβος — ἦν τινα λήθῃ contendere non ausim) 10 cf. 369, 4; Alphei ep. IX 97, 6 | κείνῳ C κεινῶ? A^{ac}, cum C facit Pl, fort. κείνῳ restituendum | post ἀμφοτέρωστας pristina clausula est erasa in P: cf. ad 239, 2

1 sqq. Pl^m III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 13 (Pl^a c. 7, 13; Pl^s c. 7, 17) 1—3 lemma praemittit A, auxerunt C et L; pristinus titulus ab A scriptus erat hic: εἰς πτολεμαῖον τὸν βασιλῆαντιπᾶσιδ; C post βασιλ add.: τὸν μὲν idemque σιδ mut. in σιδίων (litt. partim in erasa clausula collocans); denique L infra nom. auctoris verba τον νεώτ. τελ. adposuit, quibus

man. rec. notulam: ζτ^οον^ο (= τίς οὗτος) adiecit; ω in m. adpinxit C 2—3 εἰς τὸν βασιλῆαν Πτολεμαῖον Pl^m; Ptolemaeum fuisse filium Epiphanis, fratrem Philometoris, ut Phrysonis suspicatur Reiske 4—5 s. v. τέλει Suid. 4 τοι P Pl S. σοι (— ἐπι) Jac. | πατήρ. ἐπὶ C πατήρ ἐπι A^{ac} πῆρ. ἐπὶ Pl^m S.^v πατήρ ἐπι, (interpunctione post πατήρ deleta, ut praepositio iungeretur cum pronomine) Reiske (Jac. olim, qui tamen postea ἐπὶ μυρία 'dictum ut ἐπὶ πλέον' praefert) | ἔτι Br. | μάτηρ (AC) P Pl^e μήτηρ Pl^m S. (sed μήρ S.^v) 5 τειρομένη S. τιμωρουμένη explicat sch.^b; malim μυρομένα conl. Kaib. 184, 1 et 1089, 4 (ut ἐπι ad pronom. referatur, cf. VII 353) | θαλλερούς S.^v | ἠκίσατο P Pl^m S.^v 6—7 s. v. τιθνηάς Suid., s. v. ἀμηςάμενος S.₂ (deest haec gl. in S.^v), ὀλοφύρατο — κόνιν s. δνοφερόν S.₃ 6 τιθνητῆρ P Pl -νήτηρ S.₁^v -νήτωρ S.₂^b -νήτειρα δὲ S.₂^e (-νήτειρ S.₁ edd.) | ὀλοφύρατο S.^v S.₂^b S.₃^{b.c.e} | ταῖς χερσὶν S.₂^a | ἀμήσας C ἄμηςας? A^{ac} ἀμήσας S.₁^v συνάγων sch.^b; ἀμάσας? 7 ἀνδρομάχοις P Pl S.₁^{a.v} -μάχοιο S.₂^{a.b} -μάχης S.₁^{b.e} S.₂^e -φόνοις

ἃ μεγάλα δ' Αἴγυπτος ἔαν ὠλόψατο χαίταν, 5
 καὶ πλατὺς Εὐρώπας ἐστονάχησε δόμος·
 καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμανρωθεῖσα Σελάνα
 ἄστρο καὶ οὐρανίας ἀτραπιτοὺς ἔλιπεν.
 5 ὦλεο γὰρ διὰ λαιμόν ὅλας θοινήτορα χέρσου,
 πρὶν πατέρων νεαρᾷ σκῆπτρον ἐλεῖν παλάμα. 10
 οὐδέ σε νύξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἄνακτας
 τοίους οὐκ Αἶδας, Ζεὺς δ' ἐς Ὀλυμπον ἄγει. M 33^r

242. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

A C. Pl

10

Εἰς [τοὺς μετὰ Λεωνίδου | τελευτήσαντας
 ἐν | Θερμοπύλαις].

A [L]

Οἶδε πάτραν πολύδακρυν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν
 ὀνόμενοι δνοφερὰν ἀμφεβάλλοντο κόνιν·

S.₃ Ἀνδρόμαχος ut 'nomen nutritoris' exstaret ci. Reiske (cl. Polyb. 23, 5, 4) | κράτ'ος¹ S.₃^v

1 s. v. ἔανῶ S.₁, s. v. δάψατο S.₂ (om. hanc gl. S.^{v.c}) | ἃ μεγ. S.₁^v | ἔανῶι (' rest. C) δάψατο P Pl S. (ἔανῶ δ. Pl^m ἔανῶ δ. S.₁^v), ἐσπάραξε et λαμπρὸν ἢ λεπτὸν ἱμάτιον sch.^B; ἔαν (Huet) ἐδρέψατο (s. ἀπεδρέψατο) Reiske ἔαν ὠλ. Scaliger (Bentley) | χαίτην^α (α C^s) P χαίταν (cum C) Pl S.₁^A χαίτην (cum A) S.₁^{v.B.E} S.₂ | cf. VII 412, 1 sqq. (Alcaei) 2 εὐρώπας (' C) P -πᾶς (lin. ut in nom. proprio) Pl^m | δόμος PPl: Phoenicen dicit poeta Sidon., Europae patriam (nec de Nilo: εὐρείτας ἐστ. Μέλας cogitandum) 3 cf. VII 10, 5; 633, 1 | (καὶ ῥ' olim Jac.) | δια-πένθος A 4—5 om. duos versus A, add. C in marg. inter σε-λάνα et παλάμα notula ζτ in fine vs. 7 praemissa (σελάνα^{ζτ} ἄστρο P) 4 κᾶστρο κατ' οὐρ. Reiske | ἔλιπ C 5—6 s. v. θοινήτορα Suid. 5 διαλοιμ\ P | διὰ om. S.^{A.B.V.E} | ὅλης S. | ὅλας, θοινήτορα (, θοιν in θ' ἡγ? C) P θοινάτορα Jac. 6 σκῆπτρον (ᾱ C^s, eraso circumflexo supra η) P; cum C facit Pl, σκῆπτρον Suid. | παλάμα S.^v 7 οὐ δέσε P | ἐδέξ.: cf. XI 20, 6 | δεῖ A cr. C (ἢ supra εἷ scripto); (ἐδέξατ,) ἔχει FG. Schmidt 8 αἶδας (' C) P idemque Pl^m Αἰδης Pl^E | ζεῦς A^{ac} ζεύς Pl^m | ἐσόλ. A^{ac} | ἄγει P; cf. VII 251, 4 || 9 sqq. Pl^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 15 (Pl^w c. 5, 16) 9—11 in P exstat titulus hic: μνασάλκου C |

ἄρουνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. ἀλλά τις ἀστῶν
τούσδ' ἐσίδων θνάσκειν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος. M31^r

243. ΛΟΛΛΙΟΥ ΒΑΣΣΟΥ.

A. C

Εἰς [τοὺς αὐτοὺς | τριακοσίους Λακε|δαιμονίους
τοὺς μετὰ Λεωνίδου].

5

A [L]

Φωκίδι παρ πέτρῃ δέρεκεν τάφον· εἰμὶ δ' ἐκείνων
τῶν ποτε Μηδοφόνων μνᾶμα τριηκοσίων,
οἱ Σπάρτας ἀπὸ γᾶς τηλοῦ πέσον ἀμβλύναντες
Ἄρεα καὶ Μῆδον καὶ Λακεδαιμόνιον.

10 ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμεῖο † βοόστρυχον εἰκόνα θηρός, 5
ἔννεπε τοῦ ταγοῦ μνᾶμα Λεωνίδεω. M 90^v

εἰς A τοὺς μετὰ λεον^δ L | μνασάλκον A | τελ. ἐν θερμοπυ-
λαις: L; lacunam ab A post εἰς relictam perverso lemmate
explevit L, nom. auctoris infra εἰς ab A scriptum, ne altera
lemmatis pars (τελ. ἐν Θ.) a priore separaretur, lineola indu-
xit C, qui ipse nomen Μνασάλκον lemmati praemisit p. 165,
9 Μνησάλκον Pl 10—11 versus non ad Leonidam referen-
dos esse vidit Br., temere ad Thebas ab Alexandro dirutas
refert Brod.; de Sicyoniorum contra tyrannos certaminibus
fort. cogitare licet 12 οἶδε C οἶδε? A^{ar} | post πολύδακρυον
(more suo in medio versu) interpungit C, rectius cum δεσμὸν
iungunt adiectivum Pl^e | επανχένη A^{ac} 13 ῥνόμενοι: cf. 250, 2;
442, 2 | ἀμφ' ἐβάλλοντο C: cf. 251, 2; 551, 4

1 ἀλλάτις ('C) P | ἀστῶν Pr^c αὐτῶν A^{ac} 2 τούσδ' P | ἐσίδων
A^{ac}; cf. VII 629, 1 et Congny III 39, 2: μᾶλλον τις τάδ' ἰδὼν καὶ
ἐπεσσομένων κτλ. | θνάσκειν Pl^m, θναίσκειν (A^{ar}) in θναίσκειν
mut. C | ὑπερ A^{ac} | πετίδος Plⁱ, πατρίδος adscr. sch.^B (cf.
sch.^w) || 3 sqq. Pl^m III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 12 (Pl^{L-a} c. 5, 48;
Pl^B c. 5, 49) 3—5 εἰς A τοὺς αὐτοὺς L | λολλίου βάσος A |

τριακ. λακεδ^δαι^δμονι^δον^δουσ^δ τ^δον^δ μετ^δ λεονί L; auctoris nomen, ne
in medio lemmate legeretur, induxit C idemque supra lemmatis
verba adscripsit 3 Βάσσου Pl; cf. IX 279 6 παρ P, γὰρ Pl^a in t. sed
corr. in epidiorth. 7 ποτὲ A Pl^m | μνάμα? A^{ar} μνημα Pl 8 ἀπογᾶς
A^{ac} 9 μῆδον A^{ac} μῆδον C Μήδων Pl | λακεδαιμονίαν ('A C) P
μονίων Pl -μόνιον (Jac.) Boiss. Heck. -μονίας Jac. 10 sq. s. v.
ταγός Suid. 10 ἦν δ' C Pl ἦν δ'? A^{ac} ἦν δ' S.^v ἦν δ' Heck. |
ἐσορῆς A Pl^m in ἐσόρῆς mut. C (ἐς ὕρνις S.^v) | υπεμεῖο A^{ac}

244. ΓΑΙΤΟΤΑΙΚΟΨ.

A

Εἰς [τοὺς αὐτοὺς τριακοσίους].

A [L]

Δισσὰ τριηκοσίων τάδε φάσγανα θούριος Ἄρης

P 244· ἔσπασεν Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων,

5 ἔνθα μάχην ἔτλημεν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ

πίπτοντες· Θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

M 90^v

in ὑπ' ἐμεῖο mut. C ἐπ' ἐμεῖο (cum C) Pl S. (ἐπεμεῖο S.^v) | βο-
όστρουχον PS.^A ('ox-stripping' interpretatur Ellis), βόστρουχον
Pl S. (praeter S.^A); 'ἡδέως ἀναγινώσκοιμ' εὐβόστρουχον, εἰ μὴ
μακρὰ ἦν ἡ τοῦ τρύχω παραλήγουσα' sch.^B (cf. sch.^w), βοοστρύ-
χον Salm., βοοσφάγον s. βοοσσόον Ellis, τανύτριχος Casaub.;
(ἐμεῦ) εὐβόστρουχον Scaliger, εὐβοστρύχου Reiske, πυροβόστρ. et
δασυβ. Brod. (μεγαβ.?), βλοσυρόν λῖν B-rnard, καταβόστρ. Boiss.,
πολυβόστρ. et (ἐμεῖ') ὀλοβόστρ. Jac., λοβόστρ. Hecker | θήρησ (=
supra θ et bis in m.^e adpinxit C) P Pl S., cr. Brod. alii
p. 166, 11 τᾱγοῦ (cum signo vocalis productae) Pl^M βαγοῦ Lar-
cher | μνᾱμα (rest. C) P μνημα S.; in ep. Doridem dial. prae-
ferente formae πέτρα vs. 1, τριακ. 2, ᾱν v. 5 videntur resti-
tuendae | 'Ἡρόδοτος Πολυμνία· ὁ δὲ κολωνὸς οὗτός ἐστι ὅπου
νῦν ὁ λίθινος λέων ἔστηκεν ἐπὶ Λεωνίδῃ' (Herod. VII 225) sch.^B ||

1 sqq. Pl^M II^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 13 (Pl^L c. 5, 49; Pl^B
c. 5, 50) 1—2 εἰς A τοὺς αὐτοὺς τ (per errorem manife-
stum) L | γαιτουλίκου A; in nova p. (244) ad vs. 2 sqq. iterat
lemma L in hunc modum: εἰς τοὺς αὐτοὺς | τριακοσίους | τῶν
λακεδῶν; inter primam et alteram huius lemmatis lineam
erasa sunt quae A scripserat: εἰς γαιτουλικῶν¹ 1 γαῖτς Pl^M
(Pl^E); poeta sui ep. clausulam petivit ex Chaeremonis in eosdem
ep. VII 721 3 βίσσα ('AC) P, cr. Pl | θούριος — Λακεδ. (4) s. v.
θούρον Suid. 4 in fine vs. erasum est in P signum clau-
sulae 5—6 πίπτοντες s. v. ἀνάγγελον Suid.; adnotavit sch.^B:
Παυσανίας μέντοι φησὶ δύο μὲν Ἀργείους ἓνα δὲ Σπαρτιάτην
σωθῆναι· Θυρέα χωρίον ἐστὶν ἔνθα — νικήσαντες (Paus. II 38, 5),
quibus add. sch.^B verba partim omitta a sch.^w haec: ἀξιούν-
τες τὸ πλεον ἐσχηκέναι ἐν τῷ ἔργῳ χαλκοῦν ἵππον, τὸν θούριον
δῆθεν, ἀπέστειλαν ἐς Δελφοὺς ἔργον Ἀντιφάνους Ἀργείου
(sumpta e Paus. X 9, 6), denique ταῦτα γέγονε Θεοπόμπου τοῦ
Νικάνδρου τῆς Εὐρυποντιδῶν οἰκίας ἔτι ἔχοντος τὴν Λακεδαι-

μονίων ἀρχήν 5 ἐπάλλον A in ἐπ' ἄλλον^w mut. C; ἐπ' ἄλλον
Pl S., ἄλλῳ praeferit Jac. 6 θῦρέα (= supra v et ab initio
vs. et in marg. posuit C), Θυρέα Pl (cf. ad VII 431, 721);
Θυρέαι Jac. | δῆσαν A^{ac} | ἄεθλα C ἄεθλον A^{ar} ||

245. ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.

C

† Εἰς τοὺς | αὐτοὺς Λακεδαιμονίους.

C

Ω Χρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαῖμον,

ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων·

5 ὥς ἱερὰν σᾶζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώραν

Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκουμεν ἐν δαπέδοις.

M 31^r

Fr. Cor. Mel. 246. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

epp. 246–259 Εἰς τοὺς ἐν Ἰσθμῷ | Περσῶν πεπτωκότας |

L

ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον | τὸν Μακεδόνα μάχῃ.

L

10 Ἰσθοῦ ἐπὶ προμολῇσιν ἄλὸς παρὰ κύμα Κιλίσσης

ἄγριον αἶ Περσῶν κείμεθα μυριάδες,

1 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 16 (Pl^w c. 5, 17); ep. fragmenta exhibet marmor repertum ad Olympieum Athen., cf. Kaib. Ep. 27 (Hoffmann syll. 106) 1 γετελιζ (i. e. -λίχον) Pl^M Γετουλλίου Pl^L Pl^a in t. (sed ' τὸ γετελλίου ἐν ἄλλῳ γετουλί-
κον γρ.' Pl^a in epidiorth.) Γετουλλίχον Pl^a Γετουλίου Pl^a w; Gaetulico ep. abiudicat Kaib. duce Koehlero, qui marmoris fragmentum inter annos 350 et 300 scriptum testatur (quam-
quam mireris in Gaetulici ep. V 16 ἐπίσκοπε occurrere et ἡμετέρης in eadem pentametri sede atque ἡμετέρων colloca-
tum) 2 αὐτούς λακεδαῖ inepite C, veriora docet altera pars scholii^B (concinentis cum sch.^w) haec: ἢ μᾶλλον τὸ ἐπίγραμμα ἐπεγέγραπτο τοῦτο τῷ πολυανδρίῳ τῷ ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον ἀγῶνι ἀποθανόντων; ep. esse epitaphium mili-
tum in pugna Chaeronensi occisorum statuit Kaib., non idem esse atque illud a Demosthene pro cor. 290 indicatum recte contendit Preger, qui 'et Anthologiae ep. et carmen deperdi-
tum quod Demosthenes recitavit in Atheniensium tumulto in-
scriptum fuisse' cum Rudolpho Schoellio arbitratur (de epp. Gr. melet. 30); intercidit (quod ex lemmate colligas) post 244 fort. ep. 721, ut titulo τοῦ αὐτ. non Gaet., sed Chaeremon (trag.: cf. fr. 20 sqq.) significetur 3—4 litterae in marmore servatae sunt ε παντοίων θνητο et ος ημετερων πασ 3 Χρόνε Pl^a Brod. | θνητῶν Pl | πᾶνεπίσκοπε (gravem et hyphen C) P 5 ἱερὰν? A^{ac} | σᾶζειν A σῶζ. Pl^M | πειρώμενοι (non πειρόμ.) P | χώρην P (χώρον scripserat A, quod in χώραν mut. C; cum C facit Pl), χώραν Kaib. 6 θνήσκουμεν P (' CA^{ar}, litt. ι add. C, om. A Pl) || 7 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 17 (Pl^w c. 5, 18) 1 Ἀντιπάτρου Pl | σιδωνί C (qui ν et compendio et ipsa litt.

ἔργον Ἀλεξάνδροιο Μακηδόνης, οἷ ποτ' ἄνακτι
Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφespόμεθα.

M 31^r

247. ἈΛΚΑΪΟΥ.

C. Pl

Εἰς τοὺς μετὰ Φιλίππου τοῦ νεωτέρου | πεσόντας τρισμύριους. L
5 Ἀκλαυστοι καὶ ἄθραπτοι, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ
Θεσσαλίας τρισσαλ κείμεθα μυριάδες,
'Ημαθία μέγα πῆμα· τὸ δὲ θρασὺ κείνο Φιλίππου
πνεῦμα θοῶν ἐλάφων ὥχετ' ἐλαφρότερον. M 31^r

expressit), om. Pl (Thessalonicensi ep. tribuit Sternb.)

p. 168, 8 ἴσσω L -ῶι C | πεπτοκό L 9 τῇ L^{ac} τῇι C |
ἀλέξαν^δ et μά^χ L 10 ἐπι A^{ac} | προβολῆσιν Pl^M -βολῆσιν Pl^E: cf.
Damageti ep. VII 9, 1 | παρακῦμα A^{ac} 11 (ἀγρόμεναι?) | μυριάδες P
1—2 s. v. οἶμος Suid. 1 ἀλεξάνδροιο, C -δρου A^{ar} |

μακηδό^ν Pl^M μακεδό^ν S.^v | οἷ ποτ' C Pl^M οἷ πότ' A^{ac} οἷ ('quo')
ποτ' Reiske 2 δαρείῳ S.^v | ἐφ' ἐspόμεθα C ἐφespόμεθα S.^v ||

3 sqq. Pl^M III^a c. 5, 10 (Pl^w c. 5, 19); exstat apud Ir. p. 91
Alcaeii epigrammatis adiunctum inter IX 519 et VII 248;
plenius ep. hexastichon praebet Plut. in vita Flaminini c. 9

3 poetae Messenio trib. ep. etiam Plut. l. c.: τοῦτο ἐποίησε
μὲν Ἀλκαῖος ἐφυβρίζων Φιλίππῳ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποθα-
νόντων ἐπιψευδάμενος, λεγόμενον δὲ πολλαχοῦ καὶ ὑπὸ πολλῶν
μᾶλλον ἡνία τὸν Τίτον (sc. aegre ferentem Aetolos victoriae
gloriam in se rapere, cf. Liv. 33, 11) ἢ τὸν Φίλιππον, cf. ad

7 sqq. 4 ep. composuit Alc. in Macedones ad Cynoscephalas
a Flaminino Aetolisque devictos; de tumulo sexto demum post
pugnam anno ab Antiocho in occisorum honorem exstructo
cf. Liv. 36, 8 | ~ νεωτέρ L 5 cf. Hom. X 386, λ 54 | ἄκλαν-
τοι Pl^M Pl^{l.a} -στοι P Plut. Ir. Pl^{b.s} | ἄθραπτοι C ἀθάπτοι A^{ar}
ἄταφοι Plⁱ Pl^a in t. (sed 'τὸ ἄταφοι ἐν ἄλλῳ ἄθραπτοι γρ.' in
epid.); ἄτακτοι Petit | ἐπὶ C ἐπι A^{ac} ἐν Reiske (ὑπὸ Polak) |
τύμβῳ P Pl νότῳ Plut., βουνῷ ex Philippi parodia (cf. ad l. 8)
sumendum suspicatur Jac. 6 Θεσσαλίας P -ίης Plut. Ἡμα-
θίας (sic) Pl^M -θίης Pl^E | malim κείατο, cf. ll. A 162 | μυριάδες
in eraso χιλ. Pl^M (μυριάδες P) 7 sqq. post vs. 2 exhibet Plut.
distichon hoc a Cephalā Maximoque omisum:

Αἰτωλῶν δμηθέντες ὑπ' Ἄρεος ἡδὲ Λατίνων,
οὗς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίας·

quod distich. utrum Alcaeus composuerit, sed rursus Titi

248. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδην μαχεσαμένους πρὸς Πέρσας | L
ἐν Θερμοπύλαις. C

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριακοσίαις ἐμάχοντο
5 ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες. M 31^r. Pr. 200

offensa monitus (cf. Plut. Flam. 9) deleverit, an alius poeta Aetolorum vaniloquentiae serviens intulerit, an denique Cephalanae sylloges librarius mero errore praetermiserit, diiudicari nequit; quoniam vero pentameter App. XVI 5 (Pl^M I^b f. 82^r) recurrit (Ἀγαγε καὶ Ξέρξης Πέρσαν στρατὸν Ἑλλάδος ἐς γᾶν καὶ Τίτος εὐρείας ἄγαν' ἀπ' Ἰταλίας — ὁ δ' ἀμπαύσων Ἑλλάδα δουλός-
νας), ab Alcaeo eundem versum, quo offendisset Titum, artificiose ad laudes Romani adhibitum esse coniectura fingi vid. parum probabili p. 169, 7 ἡμαθίῃ (rest. C) P -θίῃ Pl^M.^a Plut. -θίῃ Pl^I-^b | πήμα? A^{ar} | τὸ δὲ C τό δε P^{ao} 8 θοῶν Pl Plut. θοῶν P, θοᾶν? | ὤλετ' ("AC) P ὤχετ' Pl cum Plut. | adnotat sch.^B: Φίλιππος εἰς Ἀλκαῖον ἄφλειος (pro ἄφλοιος) καὶ ἄφυλλος, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ βουνῷ Σταυρὸς ἐπ' Ἀλκαίῳ ἵσταται αὐτόματος. Aliter formatum exstat dist. apud Plut., qui Flam. 9 verbis supra (ad 3) allatis haec subiungit: ὁ μὲν (sc. Philippus) γὰρ ἀντικωμῶδων τὸν Ἀλκαῖον τῷ ἐλεγείῳ παρέβαλεν ἄφλοιος καὶ ἄφυλλος, ὁδ., τῷδ' ἐπὶ νώτῳ Ἀλκαίῳ σταυρὸς πηγνυται ἡλίβατος. Regis ep. ex sch.^B in Pl^w.^B transiit (nec alienum vid. a Philippo similis argumenti ep. IX 520, cf. Susem. II 546)||

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 19 (Pl^w c. 5, 21); ep. exhibent Herodot. VII 228 (H.), Diodor. XI 33 (D.), Aristid. Panath. II 512 D. (Ar.), Ir.₁ p. 91 (inter ep. VII 247 et VII 249), Ir.₂ p. 293, s. v. Λεωνίδης Suid. codd. deteriores (om. S.^{A.B.V}; ep. ab ipso Suida non receptum fuisse quae praecedunt verba ἐπιγέγραπται ἐπὶ Λεωνίδου ἐπίγραμμα docent; nam titulum in Peloponnesiorum honorem compositum esse Suidam fugere non poterat)
1—p. 171, 3 duo epp. VII 248 sq. pro uno habuerunt A et L eodemque lemmate instruxit L; diremit epp. C, qui auctoris nomine bis adscripto post τέτορες clausulae signum, ante ὃ ξεῖν' notam initialem adpinxit; contra in Pl^M ex duobus, quae Maximus distinxerat, epp. unum fecit man. rec., quae et clausulam post τέτορες et alterum lemma (cf. ad p. 171, 1) erasit 1 Simonidi trib. ep. C, inter Ἀλκαίου ἐπιγράμματα refert Ir.₁, nomen auctoris om. Pl H. D. Ar. Ir.₂ (S.) | σιμωνίδου (non in iusto marginis spatio, quod suo lemmate occupavit L, sed praeter morem in extrema paginae ora scr. C) P; Simonidi ep. abrogat

249. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Ω ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι. M 31^r. Pr. 21

Kaib., vindicat Bgk: cf. Pr. p. 16 p. 170, 2—3 εἰς τ' οὐσ' ἐν Θερμοπύλαις¹ θανόντας Pl^M(Pl^E); τοῦτο κοινῇ ἐπιγέγραπτο add. sch.^B (sch.^W) praeunte Diodoro qui tradit XI 33: ἐπέγραψαν δὲ καὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις ἀποθανοῦσι κοινῇ μὲν ἅπασιν τόδε (seq. ep. 248), ἰδίᾳ δὲ αὐτοῖς (τοῖς Λακεδ.) τόδε (seq. 249); εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις θανόντας Ir.₁, ἐπίγραμμα ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐν Θερμ. Ἑλλησι Ir.₂ 2 μετα L | λεωνίδην (ω ex o cr. C) P Λεωνίδου Boiss. 2—3 μαχεσαμένους προσ πέρσας¹ scr. L, ἐν Θ. adscripsit C ad alterum ep. (inter ep. 249 versum 1 et 2) ita tamen, ut additamentum ad duo epp. referretur 4 μνηρίασι Ir.₂ | τῇδε: τᾶδε Schneidewin τεῖδε Pr. | τριηκοσίαις P Pl H. (S.) τριηκοσίης Ar. τριακοσ. Ir.₂ (Schneidew.) διηκοσίαις Diod.^P (διακ. D. vulg.) τριακόντοις (s. τριακόντεσσι μ.) Bgk 5 cf. Kaib. 47, 2 | πελοποννάσου P H.^{M.P.K.S} -νήσου Pl D. Ar. | τέτορες (' A C) P Pl^b Pl^a in t. H., τέτορες (ex τέσσαρες cr.) Pl^M τέταρες Pl^a in epid. Pl^s τέτταρες Ar. D.^L τέττορες D.^K | in fine vs. erasa est clausula in Pl^M, cf. ad p. 170, 1—171, 3 ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 20 (Pl^W c. 5, 22); ep. afferunt Herod. VII 228 (H.), Lyeurg. Leocr. 109, Diod. XI 33, Strabo IX 429 (Str.), s. v. Λεωνίδης Suid., Ir.₁ p. 91, Ir.₂ p. 293 (inter VII 248 et 677), Arsen. Viol. 118; distichon in P olim iunctum fuit cum VII 248, in Pl^M ex VII 248 sq. unum carmen tetrastichon factum est manu rec.: cf. ad p. 170, 1—171, 3 1 σιμωνίδου C (cf. ad p. 170, 1); Simonidi trib. Cicero Tuscul. I 101 (abrogat Kaib.); nomen auctoris om. praeter C testes omnes (inter Alcaeī epp. refert Ir.₁); proprium lemma ep. non exstat in P, ubi communem duobus epp. 248 sqq. titulum adposuere LC; εἰς τοὺς αὐτούς Pl^{Mar}, erasit man. rec., servant Pl^E Ir.₁; rectius 'τοῖς δὲ Σπαρτιήταις ἰδίᾳ' H. (distinguens a praecedenti inscriptione in honorem cunctorum Peloponnesiorum composita: cf. ad 170, 2 sq.), 'ἰδίᾳ δὲ αὐτοῖς (τοῖς Λακ.)' D., 'ἡ θρυλουμένη ἐπιγραφὴ τῇ Λακεδαιμονίων στήλῃ οὕτως ἔχουσα' Str., ἐπὶ τοῖς Σπαρτιάταις Ir.₂ 2 ὦ ξένη D. ὦ ξέν' Str. ὦ ξύν' S.^V ξεῖν' Ars. | ἀγγελίον P Pl Lyc. D. Ir.₁ Ars. ἀπάγγελιον Str. ἀγγελε S.^{A.B.V} ἀγγέλλειν H. codd. Ir.₂ (S.^E S. edd.) | ὅτι A^{ac} | τῇδε S.^V τᾶδε Schneidewin (τεῖδε Pr.) 3 τήνων Bgk | ῥήμασι π. P Pl^M Pl^{l.a.b} H. S. πειθόμενοι νομίμοις Lyc. D. Str. Pl^{a.s} (sch.^B addens: μέμνηται Διόδωρος ὁ Σικελιώτης ἱστορικῆς βιβλιοθήκης

250. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

† Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

L. Pl

Ἀκμᾶς ἐστακνῦϊαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν

ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα θυσάμενοι.

M 31^r

5 [δουλοσύνης· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα

ἤψαμεν ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίης.

ὅστέα δ' ἡμῖν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος

5

ἀντ' εὐεργεσίης μνημ' ἐπέθηκε τόδε.]

Pr. 5

251. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

10

† Εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ | Λεωνίδου πεσόντας.

L

Ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες

κνάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος·

ια, cf. sch.^w) Ars.: cf. A. P. VII 437, 4 (πατέρων ἀζόμενος νόμιμα), Kaib. 12; νεύμασι π. Bgk. ||

1 sqq. Pl^m III^a c. 5, 21 (Pl^w c. 5, 23); exstat distichon apud Plut. de Her. mal. 39, apud schol. ad Arist. 13, 126 (p. 52 Fr.) cum ep. VII 257 adnexo, ap. Ir. p. 91, hexastich. apud Arist. 49, 380 (II 512 D.) 1 inter Alcaei epp. refert Ir., om. nomen auctoris Pl Plut. Ar. sch.; duo posteriora disticha ab uno Aristide servata Simonidi abrogat Schneidewin, etiam primum dist. Kaib., antiqui monumenti elogium id fuisse negans 2 εἰς τοὺς αὐτ. PPl Ir. per errorem; inscriptum fuisse ep. Corinthiorum cenotaphio in pugna Salaminia occisorum tradit Plut. 3 ἀκμῆς Ar. | ἐστακνῦϊαν Pl Ar. | ἐπιξ. A^{ac} (cf. II. K 173), ἐπι ξ. Pr.

4 αὐτῶν? A^{ar} αὐτῶν sch. αὐτ. C Plut. Ar. ἡμῶν Pl | Corinthiorum titulum mutilum putat sic supplendum Pr.: νάσω ἐν ἀγχιάλῳ Σαλαμινίᾳ· ἃ δὲ Κόρινθος ἄμιν τᾶς ἀρετᾶς μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε

5 δουλοσύνης Ar.^o -νας Ar.^r | περίφροσι Bergk | πῆματ' ἄλαστα? 6 ναυμαχίας Ar.^r 7 ἡμῖν Ar. ἄμιν Br. ἄμιν Bgk ||

9 sqq. Pl^m III^a c. 5, 22 (Pl^w c. 5, 24); ap. Ir. p. 91 inter ep. VII 250 et 253 9 sq. num. cn adpinxit huic ep. (cf. ad VII 240) C, epp. 248 sq., ut videtur, pro uno computans; idem C

in m.^o ω adposuit 9 nom. auctoris om. Pl, inter Alcaei epp. est apud Ir., Simonidi abiudicat Schneidewin (duo epp. 251 et 253 eidem poetae, neutrum Simonidi trib. Kaib.) 10 εἰς

τοὺς αὐτοὺς Pl Ir.; μὲ λωνίδου (ω ex o cr. C) πεσοῦ add. L; duo epp. VII 251 et 253 Graecis apud Plataeas occisis, prius

οὐδὲ τεθναῖσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετὴ καθύπερθε
κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀίδεω. M 31^r

252. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς τοὺς αὐτούς.

L

5 Οἶδ' Ἀίδαν στέρξαντες ἐνύπνιον οὐχ, ἅπερ ἄλλος,
στάλαν, ἀλλ' Ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶς ἔλαχον. M 90^v

253. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς τοὺς αὐτούς.

L. Pl

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
10 ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·

Lacedaemoniis, alterum Atheniensibus, dicata fuisse putat Bgk (conl. Paus. IX 2, 5: Λακεδαιμονίοις τε καὶ Ἀθηναίοις τοῖς πεσοῦσιν ἰδίᾳ τέ εἰσιν οἱ τάφοι καὶ ἐλεγείᾳ ἐστὶ Σιμωνίδου γεγραμμένα ἐπ' αὐτοῖς), v. ad ep. 253 p. 172, 11 οἶδε C οἶδε? A^{ac} | περι A^{ac} | πῦλδι Pl^M 12 cf. Sim. fr. 37, 8 | ἀμφεβ. νέφος κυάνεον θαν. transponit Friedemann hiatus vitandi causa | ῥυσάμενοι θανάτου δ' Schneidew. | θανάτοι' Ahrens | ἀμφ' ἔβαλ. C

1 cf. VII 431, 8 | θάνοντες A^{ac} | ἐπεὶ? A^{ar} | καθύπερθε¹ εν¹

Pl^M(Pl^E) 2 κυδαίνουσ' (α? superscr. man. rec.) Pl^M | αἰδέω₁ C -δου? A^{ar} αἰδέα Pl | in Pl^M extremis versus verbis olim vid. adpositum fuisse, quod postea erasum est, lemma ad ep. seq. (VII 253) spectans: εἰς τοὺς αὐτούς || 3 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 5 (Pl^I c. 5, 41; Pl^w c. 5, 43) 3 Sidonio trib. Jac. (Menk, Setti); nom. auctoris om. Pl (ἄδηλον Pl^{a.s}); ep. non integrum inter epp. Simonidea (251 et 253) male insertum vid. Bergkio, qui Antipatri versus epigrammati 301 subiungendos censet 4 'incertum an in trecentos Spart. scriptum sit' Dübner 5 οἶδ' (~C) P | αἰδαν ex αἰδέα cr. A | ἐν ὑπνιον P ἐνύπν. Pl ἐνόπλιον Casaub. (coll. VII 493, 4); Ἀίδα στ. ἐναύλιον Bgk, f. ἐνώπιον | οὐχάτερ A^{ac} in οὐχ' ἄτερ, post in οὐχ' ἄτερ mut. C οὐχ' ἅπερ Pl^M | ἄλλος ('C) P Pl^M Pl^{I.a.b} ἄλλοι Pl^{a.s} 6 ἄλλ' A^{ar} | ἀρετὰν A^{ar} ἀρετὰν C Pl 'honorem s. felicitatem' Bgk (Jac.), Ἀρ. 'statuam Virtutis' Benndorf: cf. VII 145 sq. | ἀνταρετᾶς A^{ac} (μνᾶμ' ἀρ. Jac.) | ἔλαβον Pl || 7 sqq. Pl^M III^a c. 5, 23 (Pl^w c. 5, 25); ep. servat schol. Aristid. ad Panath. 229a

Ἑλλάδι γὰρ σπένδοντες ἑλευθερίην περιθεῖναι
 κείμεθ' ἀγῆράτῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

M 31^r. Pr. 8

254. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς τοὺς Ἀθηναίων | προμάχους.

L

5 Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῦδος ἔχοντες,
 κοῦροι Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,

(Fr. p. 58 et 357, Dind. III 154; Sch.^{A.B.C.D} signantur schol. Parisini 2948, Par. 2949, Monac. bombyc. Frommeli, cod. Monac. 123), exstat apud Ir. p. 91 (inter epp. VII 251 et 495) p. 173, 7 Σιμωνίδου lemmati subiungit C; Σιμωνίδης Sch.^{A.D} Σιμωνίδου στίχοι Sch.^B, nom. auctoris om. Sch.^C Pl, Alcaeo trib. Ir., Simonidi abiudicat Schneidewin; versus imitatur auctor tituli Athenis inventi CIA. II 3, 2724 (Hoffm. 122^a): εἰ τὸ καλῶς ἐστὶ θανεῖν κάμοι τοῦτ' ἀπένειμε τύχῃ κτλ. 8 εἰς τοὺς αὐτούς P Pl Ir., quibuscum concinit inscriptio Sch.^{B.C} haec: ἐπίγραμμα (Sch.^C, στίχοι Sch.^B) εἰς τοὺς ἐν Πύλαις ἀποθανόντας τριακοσίους; titulum sepulcrem Atticorum ad Plataeas occisorum esse putat Bergk (praeconium vs. tertii Lacedaemoniis parum accommodatum iudicans), epitaphium Atheniensium in cippo Ceramici inscriptum Pr., ep. pro demonstrativo

habet Junghahn 9 θνήσκειν P Pl Sch. | ἀρετῆς: α C^s, cum A faciunt Pl Sch. 10 ἐκ πάντων τοῦθ' ἡμῖν Sch.^{B.C}

1 σπένδοντες Sch.^D | ἑλευθερίαν P Sch.^D idemque Pl^M, -ίην Pl^E Sch.^{B.C} | περιθεῖναι C παραθ. Sch.^D 2 ἀγῆράτῳ P Sch.^{A.D} ἀγ*ηράτῳ (erasa litt. υ s. ν) Pl^M ἀγῆράντῳ Pl^E ἀκηράτῳ Sch.^{B.C} | εὐλογίῃ P: ἔλογ. A^{ar}, ε in ευ ras. mutat C, qui praeterea litt. υ superscripsit (cum C faciunt Pl Sch.), εὐλογία Pr. || 3 σῆμα Pl^M III^a c. 5, 24 (Pl^w c. 5, 26); apud Ir. p. 94 inter epp. VII 346 et 258. 3 Simonidis inter epp. refert Ir., Ceo abrogant Brod., Opsop. (Schneidewin, Kaib.) 4 εἰς τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἀποθανόντας ('bello sc. Peloponnesiaco') Ir.; in equites ad Mantineam mortuos ep. compositum esse putat Brod., in iuvenes sub initium belli Peloponnesiaci occisos Opsop. (Schneidewin conl. Thucyd. II 19); equites, qui prope Eleusinem cum Cleomene Chalcidensibus Boeotisque pugnantes ceciderunt (v. Herod. V 74), a Ceo praedicari existimat Bergk (cf. Kaib. Mus. Rhen. 28, 456) 5 post πολέμου interpungit Br., ante π. rectius C 6 κούροι C κούροι? A^{ar}; cf. 257, 1 | ἔξοχοι (χ in σχ C) P | ἱπποσύνῃ A -σύνη C: cf. Il. Ξ 118

P 245 οἷ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἦβην
πλείστοις Ἑλλήνων ἀντία μαρνάμενοι. M 31^r

254b. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. C m^s
Εἰς Βρόταχον. C

5 Κρῆς γενεὰν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κεῖμαι
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθὼν, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν. C m^s

255. ΑἲΣΧΥΛΟΥ. C. Pl
Εἰς ἑτέρους προμάχους | Θεσσαλῶν. L

Κυανέη καὶ τούσδε μενεγχεῖας ὤλεσεν ἄνδρας
10 Μοῖρα πολύρρηνον πατρίδα ῥυομένους.
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἷ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν. M 31^r

1 cf. ad 3—6 | καλλιχόρου: Eleusinem dici (non Athenas) suspicatur Bgk (conl. Herod. VI 75, Pausan. III 4, 2) | περὶ A^{ao} | cf. 258, 1; XVI 26, 3 2 ἑλλάνων A Ἑλλήνων Pl^{m.e} (Schneidew.) | ^{μα}χόμενοι in t. P: notulam ÷ C qui 'γρ. ^{μα}ρνάμενοι' (νοι in erasa clausula ep.) in fine versus adposuit; μαρνάμενοι Pl, ἀνταξάμενοι? || 3—6 ep. om. A, scr. C (supra alterum distich. ep. 254 in marg. super. p. 245); lemma, nom. auctoris et hexametrum in eadem linea exaravit C, in altera subiecit pentametrum 3 σιμωνίδ C | 4 εἰς βρ. (non ἐπὶ βρ.) C: affert Bgk Et. M. 214, 43

5 Κρῆς C: idem initium est versus Simonidei, qui exstat Σ^π (n. 158 apud B.) | γενεὴν Dübner | βρόταχ C | γορτύνιος (i ex ε? corr.) C 6 ἐμπορίην C -ίαν Schneidewin | τοῦτο διςσῶς κεῖται¹ add. C, ep. non recurrit in P; distichon, quo epp. εἰς ἀνδρείους series interruptitur, C aut tamquam Simonideum aliis Cei epp. adnectere voluit aut praemittere carminibus in naufragos, quae a p. 245 versu ultimo (263, 1) incipiunt || 7 sqq. Pl^m III^a c. 5, 25 (Pl^w c. 5, 27) 7 recentiori Aeschilo (Alexandrino) trib. ep. Heath 8 ἑτέρους (i. e. ἑτέρους et ἑταίρ.) προμά^χ L; ex elegia, cuius Vit. Aesch. 119, 45 W. mentionem facit, depromptum esse tetrastich. perperam statuit Stanley 9 τοῦσδε C τούσδε A^{ao} | μενεγχεῖας P Pl^w μενέγχεας Pl^m (Pl^{l.a}) 10 πατρίδα Pl^m | πατρίδα, ῥυομ. (virg. adposita ad voc. distinguenda) C πατρίδ' αῤυομένους A^{ao} 11 ζῶδ^{ol} P: οἱ superscr. C, qui etiam

256. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

C. Pl

Εἰς τοὺς | Ἑρετριεῖς τοὺς ἐν | Ἐκβατάνοις κειμένους. C

Οἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες

Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.

5 χαῖρε, κλυτὴ ποτε πατρὶς Ἑρέτρια· χαίρετ', Ἀθηναί
γείτονες Εὐβοίης· χαῖρε, θάλασσα φίλη. M 31^v. Pr. 268

257. ἈΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς τοὺς Ἀθηναίων | προμάχους. C

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες

10 ἦρκεσαν ἀργαλήν πατρίδι δουλοσύνην. M 31^r. Pr. 274

notulam = supra ω et in m.¹ add.; cet. cf. 251, 3 | οἵποτε
(C) P p. 175, 12 ὁσσαῖαν C οσσαῖαν A^{ac} | ἀμφ' ἰέσαντο s.
ἀμφ' ἰ. Par; cf. VII 238, 2; 380, 5; 551, 4; Simon. 167, 4 ||

1 sqq. Pl^m III^a c. 5, 28 (Pl^w c. 5, 30); ep. exstat apud Philo-
lostrat. vit. Apoll. I 24 1 sq. nom. auctoris et lemma ad
prius distich. scr. C eraso pristino, quod L alteri disticho ad-
iunxerat, lemmate hoc: εἰς τ' οὐσ' Ἑρετριεῖς καὶ ἀθῆ, (i. e. Ἀθη-
ναίους) | τ' οὐσ' ἐν ἐκβατάνῳ τελεῦ; L cum hunc titulum ad duo
epp. referret, lemmate ep. 257 instruere omisit 1 nomen auctoris
om. Phil., abiudicat a Platone Pr. (causam erroris ex locis
Platonicis Leg. III 698, Menex. 240 repetens); cf. Herod.
VI 119 2 ep. esse demonstrativi generis vidit Pr. 3 οἱ
δέ ποτ' C οἱ δε π. A^{ac} οἶδέπ. Pl^m, malim ὕδατος (cf. Αἰγαῖον
ὑδωρ Cougny III 82, 6) | βαθύρροον Ph. | πλείοντες Phil., qui
nautarum Eretriensium in sepulcro ep. insculptum fuisse Da-
midem facit narrantem 4 κείμεθα, ἐν* C κείμεθ' ἐνὶ A^{ar}
consentiens cum Pl Ph. | μεσάτῳ C -τω A^{ac} μεσάτῳ Pl^L
(ἐννιμεσάτῳ Ph.^{s.v} ἐνὶ μεσάτῳ Ph.^p; κείμεθα μεσσαιῶ Jac. κ.
νῦν μεσάτῳ FG. Schm.) 5 κλυτὴ (A^{ar}) ποτὲ Pl^m | πρὶς Pl^m |
Ἑρέτρια Ph.¹ 6 post Εὐβοίης interpungunt C Pl^m, ad vo-
cem θάλ. 'Euboeae mare' genetivum refert Reiske || 7 sqq.
Pl^m III^a c. 5, 26 (Pl^w c. 5, 28); ep. exhibet schol. Aristid. ad
13, 126 (Sch.₁) et ad 13, 132 (Sch.₂; Fr. p. 52 et p. 58 sq.);
priore schol. loco ep. cum primo disticho ep. VII 250 errore
librarii iunctum est 7 ἄδηλον (cum lemmate adiuncto) scr. C
inter erasa verba, quae L ad ep. praecedens adposuit, cf. ad
l. 1 sq.; ἀδέσποτον Pl; Simonidi tribuit Sch.₂: τοῦ αὐτοῦ Σι-

258. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς τοὺς μετὰ Κίμωνος | ἐν Εὐρυμέδοντι
ἀρι|στεύσαντας.

L

LC

Οἶδε παρ' Εὐρυμέδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην
5 μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις M 31^r
αἰχμηταί, πεξοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν.
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνημ' ἔλιπον φθίμενοι. M 31^v

259. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

C

Εἰς τοὺς Εὐβοεῖς τοὺς | ἐν Σούσοις τελευτήσαντας.

L

10 Εὐβοίης γένος ἐσμέν Ἑρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης. M 31^v. Pr. 267

μωνίδου Sch.^D Σιμωνίδης Sch.^{B. C}; post Simonidem ep. demonstrativum in pugnam Marathoniam scriptum esse censet Hiller, insculptum fuisse in monumento Atheniensium ad Plataeas occisorum Bergk, qui ep. exordium intercidisse statuit; cf. Kaib. Mus. Rh. 28, 444 sq. p. 176, 8 ἀθ^η_ς (i. e. Ἀθηναίων, non -αίους) C

9 cf. VI 343, 2 παῖδας Sch.^{2 A} | ἐξελάσαντες Sch.^{2 A}: cf. VI 50, 3

10 ἡρκέσαν A^{ao}, cr. accentum ipse A | ἀργαλέαν Schneidew. | πατρίδ_ι C πατρίδα (an πατρίδε?) A^{ar} π_ρί Pl^M | δουλοσύνα_ι P: _ισ_ι in eraso v C qui erasam litt. supra _ισ_ι restituit et _ισ_ι a se scriptam ipse induxit, -σύναν A^{ar} Sch.^{1.2} (praeter cod. Schell.) -σύνην Pl^{M. B} cod. Schell. ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 27; apud Ir. p. 94 1 Simonidis esse

negat Krüger (cf. Herm. XX 342) 2 μ^ε L | εὐρυμεδόν^τ ('C) L | ἀριστεύσαντας ex ἀριστ⁹ cr. LC, quorum ille in dirimenda voce ἀρι|τεύσ. scr., unde C ἀρι*|τεύσ. fecit 4 οἶδε C οἶδε? A^{ar} | παρ' εὐρυμέδοντα (apostr. et spir. C) P παρ' Εὐρυμέδοντί Pl | πότ' A κατ' (numeris consulens) Bergk | ἀγλαὰν P | ἥβην (ἥ C ἥ A^{ao}, α C^s) P 6 αἰχμηταῖς P^{ao} -ταῖς, P^{ro} -ταί Pl | ἐπι A^{ao} 7 παρὰ γὰρ Εὐρυμέδοντι ποταμῷ Ἀθηναῖοι ἐν ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ δύο ἔργα τὸ μὲν πεζῇ, τὸ δὲ ναυσὶ κατώρθωσαν ἐξ ὧν ἀνέθηκαν τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι φοῖνικὰ τε χαλκοῦν καὶ Ἀθηναῖς ἐπιχρῦσον ἄγαλακ' ἐπὶ τῷ φοῖνικι sumpsit sch.^B ex Pausan. X 15, 4 | φθίμενοι A^{ao} || 8 sqq. Pl^M III^a c. 5, 29 (Pl^w c. 5, 31); ep. exstat apud Diog. L. III 33, apud Suid. s. v. Ἰππίας, apud schol. in Hermog. τέχνη ῥητ. (Walz VII 1 p. 193; Cram. Oxon.

Fr. Cor. Mel.

260. ΚΑΡΦΥΛΛΙΔΟΥ.

C. Pl

epp. 260—262? Εἰς τινὰ ἐν εὐδαιμονίᾳ πολλῇ τελευτήσαντα.

L

Μὴ μέμψῃ παριῶν τὰ μνήματά μου, παροδῖτα·

οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον οὐδὲ θανών.

5 τέκνων τέκνα λέλοιπα· μιῆς ἀπέλαυσα γυναικὸς

συγγήρου· τρισσοῖς παισὶν ἔδωκα γάμους,

ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας· ἑμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις, 5

οὐδενὸς οἰμώξας οὐ νόσον, οὐ θάνατον·

οἳ με κατασπείσαντες ἀπήμονα τὸν γλυκὺν ὕπνον

10 κοιμᾶσθαι χώρην πέμψαν ἐπ' εὐσεβέων.

M 30^r

IV 154, 10) p. 177, 9 in Pl^M nullo auctoris nomine distichon epigrammati Platonis VII 256 adiunctum est; pro clausula eiusdem ep. primo habuit Plan., qui litt. E vocis Εὐβ. atramento olim scripserat, posterius demum ad novum ep. indicandum rubro distinxit; nom. auctoris om. Pl^I ἄδηλον Pl^a., Platoni

trib. Diog. Suid. Schol. 9 τ'ουστ-τελεῦ L; εἰς τοὺς Ἑρετριέας τοὺς σαγηνευθέντας Diog. 10 εὐβόλιησ (όλι, in er. ol C) P Εὐβοέων S. Sch. | ἤμεν D.^{P.Fpc} ἤμ' D.^Q εἰμέν D.^{B.Fac} Sch. | ἄγχιδε A^{ac} | σώσων? D.^{Bac} 11 φεῦ (~ rest. C) P φεν D.^B | αἴας Sch. codd. Walz. αἴησ s. αἶον Oxon. | ὅσον (' C) PPl S. τόσον D. Sch. (sed τόσον D.^B Sch. Oxon. ὅσον D.^F) | ἀφημετέρησ A^{ac} ἐφ' ἡμ. S.^V | ἡμετέρας Sch. codd. W. ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἄνδρας), 6: cf. ad VII 60

1 sq. lemmati nomen auctoris subiungit C 1 καρφυλλίδου Pl (καρπυλλίδου scr. C ad IX 52) 2 εὐδαιμονία πολλῇ L | ad Q. Metellum Macedonicum, cuius de felicitate cum ep. argumento partim congruentia tradunt Val. Max. VII 1, 1 et Vell. P. I 11, ep. referendum contendit Opsop., negat Jac. (quattuor illius Metelli filiorum mentionem apud Carph. desiderans) 3 μέμψῃ (ι add. C) P | τὸ μνήμά μου, ὦ Jac. | παρ' ὀδῖτα C παροδ. A 4 οὐ δεθανών A^{ac} 5 sqq. ab initio trium, quae sequuntur, distichorum (ante τέκνων, ἐξ, οἳ) in m.¹ L signum ζ — singulis adpinxit, quo continuorum versuum ad idem ep. spectantium ambitus notaretur: cf. Blätter f. d. bayr. Gymn. 26, 4 sqq. 6 συγγήρου (' C) P | τρισσαῖς reponere debebat, qui vs. in Metellum compositos esse volebat, cf. Max. l. c.: 'tres filias nuptum daret earumque subolem sinu suo exciperet' | ἔδαισα FG. Schmidt (Headlam) frustra 7 ἐξῶν A^{ac} | ἐνὶ κοί-

261. ΔΙΟΤΙΜΟΤ.

C. Pl

Εἰς Βιάνορα ἔμπροσθεν | τῆς μητρὸς τελευτήσαντα. L

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονεῖν, τί δὲ τέκνα τεκέσθαι,
 ἢ τέκοι εἰ μέλλει παιδὸς ὄραν θάνατον;
 5 ἠιδέω γὰρ σῆμα Βιάνορι χεύατο μήτηρ·
 ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τοῦδε τυχεῖν. M 41^v

262. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΟΥ.

C

Εἰς Γλαύκην κόρην | ἑταίραν οὔσαν. L

Αὐδήσει τὸ γράμμα, τί σῆμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ·
 10 Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

μῖσα Lennep p. 178, 9 κατὰ σπ. C καταστείλαντες Reiske |
 ante ἀπ. et post distinxit C 10 ἐπενσεβέων A^{ac} ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 27 (εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας), 1 (Pl^E c. 31
 1); num § adpinxit C.—Planudis sylloge utraque epp. εἰς υἱοὺς
 καὶ θυγατέρας exhibet; in Pl^M III^a c. 27 inveniuntur epp. 4:
 A. P. VII 261. 361. 547. 554 (Pl^E c. 31, 1—4); sequuntur no-
 vem epp. in Pl^M III^b c. 25: A. P. VII 300. 488. 389. 466—468, 8.
 646. 486 sq. (Pl^E c. 31, 5—13) 1 Adramytteni vid. ep., certe
 poetae Meleagrei eiusdem, qui VII 733 composuit 2 εμ-

προσ τ' ἔμπροσθεν τελευτήσαν L (cf. 168) 3 ἐξ ὠδῖνα Herw. εἰς Πλού-
 τωνα Reiske: cf. 467, 3 | τίδε A^{ac} 4 ἦ Heck. μὴ PPl | μέλλοι PPl
 (μὴ τ. ἢ μέλλοι Mackail) μέλλει Jac. 5 σᾶμα P | βιάνο[ρ]ι (ι[ρ] in
 eraso ν? C) P | μῆρ Pl^M || 7 sqq. ep. in ap. Buh. (n. 20, p. 134)
 ac. Lips. titulo 'Ερυνκίου Κυζικηνοῦ instructum est, 'Theocriti
 ubertate' indignum censet Meineke; Chiaie citharoedae Glau-
 ces mentionem facit Theocr. IV 31, unde falsi indicis origi-
 nem repetendam esse opinantur 7 βουκολιξ C 8 πορ[η]ν¹
 ἐτ[ε]ραν οὔσαν L 9 cf. App. 233, 1 τίς αὐτὴ γράμματα λέξει | αὐ-

δήσε[ι] P: spir. et ei C, accentum AC; αὐδήσεις (potius quam
 αὐδήσει) restituit C, quod interrogative acceptum fort. tenebis:
 'dicesne tu, titule (ὦ γρ.: cf. 503, 1), quid sit monumenti, cui ex-
 structum?' ad quae respondet vs. seq.; αὐδήσεις Ahrens | γράμ-
 ματι A^{ac} in γράμμα· τί, mut. C | σᾶμά τε (accentum utrumque AC);
 αὐδήσεις τὸ γράμμα τί; σᾶμά γε. καὶ Reiske, αὐδήσει τὸ γράμμα τὸ
 σᾶμα τί et αὐδήσει τί τὸ γράμμα; τί σᾶμά τε Jac. | σῆμα Hiller |
 ὑπ' αὐτῷ C ὅπαντων A^{ar} 10 (Γλαύκης Reiske Κλείτης Br.) ||

Fr. Cor. Mel.
epp. 263—273

263. ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΘΙΟΤ.

C. Pl

Εἰς Κληνορίδην | ναυαγήσαντα.

L

Καὶ σέ, Κληνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἵης
P 246 *θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίη·*

ἡ ὥρη γὰρ σε πέδησεν ἀνέγγυος. ὕγρα δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἡμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

M 36^r

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (*εἰς ναυαγήσαντας*), 1 (Pl^E 22, 1). Planudis sylloge maior in cap. *εἰς ναυαγήσαντας* (M f. 36^r—38^r) exhibet epp. 49 (Pl^{α. n} c. 22, 1—49; Pl^{I. a. b} c. 22, 1—48; Pl^{s. B} c. 22, 1—47); exstant enim in Pl^M III^a c. 19 n. 1—22: A. P. VII 263—273. 275. 279 sq. 288—290. 293—295. 297. 305 (Pl^{α. n} c. 22, 1—22; Pl^{I. b. s} c. 22, 1—21: om. hae edd. ep. VII 297 nec praebet in textu Pl^a, sed affert in epidiorth., unde in Pl^{α. n} transiit); n. 23—29: A. P. VII 374. 381—383. 388. 392. 397 (Pl^{α. n} c. 22, 23—29; Pl^{I. b} c. 22, 22—28; Pl^{s. B} c. 22, 22—27; quae edd. om. ep. VII 383); n. 30—43: A. P. VII 499—504. 542 sq. 550; 582. 584. 586 sq. 591 (Pl^{α. n} c. 22, 30—43; Pl^{I. b} 29—42; Pl^{s. B} 28—41); n. 44—49: A. P. VII 630 sq. 639. 650. 668. 675 (Pl^{α. n} c. 22, 44—49; Pl^{I. b} 43—48; Pl^{s. B} 42—47). Posterioris sylloges cap. *εἰς ναυαγήσαντας* continet epp. 28 (M f. 93^v—94^v), insunt in Pl^M III^b c. 19 n. 1: A. P. VII 76 (Pl^{α. n} c. 22, 50; Pl^{s. B} c. 22, 48; ep. om. Pl^{I. b} Pl^a in t.); n. 2—12: A. P. VII 281. 285 sq. 534, 1—2. 738, 1—2. 274. 350. 624. 395. 291. 404 (Pl^{α. n} c. 22, 51—61; Pl^{I. a. s} 49—59); n. 13—28: A. P. VII 495. 652. 494. 498. 653. 654. 506. 283 sq. 510. 513. 287. 278. 282; 532. 539 (Pl^{α. n} 62—77; Pl^{I. a. s} 60—75). Duo maioris sylloges epp. scripsit Plan. iterum in minore: III^a c. 19, 21 (A. P. VII 297) invenitur etiam in III^b c. 4 (*εἰς ἀνδρείους*, n. 6) itemque III^a c. 19, 26 (A. P. VII 383) in III^b c. 5 (*εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους*, 7). Posterioris sylloges ep. primum (III^b c. 19, 1 s. A. P. VII 76) iam in prioris cap. 6 (III^a *εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους*, 1) Plan. scripserat, cf. ad p. 53, 1 sqq. VII 388 (III^a 27) recep. Plan. etiam in l. I alterius sylloges (*εἰς δόκην*, 1) 1—2 nom. auctoris lemmati subiungit C 1 *τηίου* ex *τείου* cr. C (om. Pl); Leonidae Tar. ep. trib. Bergk (cf. Bennd. p. 33, J. Mayer stud. in epp. G. p. 67) 2 *κλεηννορίδ' |* C *κλεάννορα* L^{ar}; et exstat alterum lemma ad v. 2 (in nova p.) ab L scriptum: *εἰς κλεάννορα*, quod C corrigere om. 3 *καὶ σέ* P Pl^M Pl^{I. a} *καὶ σε* Pl^s | claus. Hom.: α 75 4 *θαρσήσαντι* P, cr. Pl | cf. Il. A 306 et A. P. VII 503, 4 *Ἀρκτούρου λαίλαπι* (Leon.) 5 *ὥρη* A^{ao} *αὔρη* Casaub. | *σ' ἐπέδησεν* Barnes | *ἀνέγγυος* P *ἀπιστος* sch.^B | *ὕγρα*: v. Eur. fr. 636, 5; Iph. Aul. 948 | *δε* A^{ao} | *σὴν* (C) P

264. ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν Κληνορίδην.

L

Εἶη ποντοπόρῳ πλόος οὔριος· ἦν δ' ἄρ' ἀήτης,
 ὥς ἐμέ, τοῖς Ἀίδεω προσπελάσῃ λιμέσι,
 5 μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξενον, ἀλλ' ἔο τόλμαν
 ὅστις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφον. M 36^r

265. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

C. Pl

Εἰς ἕτερον ναυηγόν.

L

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί, ὃ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ·
 10 ὥς ἀλλὴ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' Ἀίδης. M 36^r

266. ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς ναυηγὸν | Διοκλέα.

L

Ναυηγοῦ τάφος εἰμὶ Διοκλέος· οἱ δ' ἀνάγονται,
 φεῦ τόλμης, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι. M 36^r

p. 180, 6 cf. VII 491, 2 (Mnasalcae; v. Reitzenst. p. 135);
 513, 2 | ἀφιμερτήν A^{ac} | ἀμφ' Pl^M Pl^{I.a.b} (ἐφ' Stephan.) | ἔκλα-
 σεν Heck. (Bergk): cf. Archiloch. 9, 3 ||

1 sqq. Pl^M Ill^a c. 19, 2 (Pl^E c. 22, 2) 1 sq. lemma scriptum est
 ante nom. auctoris 1 Tarentino trib. Br. 2 αὐτόν κλ^ε L; nomen
 ex epp. 263 ascitum; εἰς ἕτερον ναυηγόν inscribere debebat L 3 cf.
 584, 3 | ἦν C Pl ἦν? A^{ac} ὃν Heck. | δ' ἄρα ἡτης? A^{ac} δ' ἄρ' ἀήτης C
 δ' ἄρ' ἀήτης Pl^{M.E} 4 *ὥς (erasa litt. σ potius quam ε) P | αἶδεω A |
 προσπελάσῃ Pl^M | λιμέσι Pl^{M.E} idemque A^{ac}-σιν. C 5 imitatur Iu-
 lianus Aeg. ep. 582, 2 μέμφομαι—ἀλλ' ἀνέμοις, ep. 586 | ἀλλέο A^{ac}
 6 ὅστις (' C) P | ἀφ' ἡμ. A^{ac} | ἔλυσε (C) P Pl || 7 sqq. Pl^M Ill^a c. 19, 3
 (Pl^E c. 22, 3) 7 ep. a Platone alienum censet Bgk. (Reitzenst.)

8 ἔτ^ο ναυηγ^ο L 9 εἰμὶ A εἰμί. C | ὃ δ' Pl^M | ἀντίον (' A C) P Pl |
 εἴμ', ὃ δ' ἐναντίον hiatus vitandi causa proposuit Jac, recepit
 Bergk; f. εἰς μὲν, ὃ δ' ἀντίον: cf. Plat. resp. 369 D: γεωργὸς μὲν εἰς,
 ὃ δὲ οἰκοδόμος 10 cf. 452, 2; 532; 650 | γαίῃ (α ex η corr.) Pl^M |
 ὕπεστ' ? A^{ac} ὕπ' ἐστ' C || 12 sqq. Pl^M Ill^a c. 19 (Pl^E c. 22), 4 12 Ta-
 rentino trib. Br. 13 cf. VII 282 | οἱ δ' (' rest. C) P οἱ δ' Pl^M

14 ἀπεμὸν A^{ac} | πείσματ^α Pl^M | λυσάμενοι (utrumque acc. C) P;
 imitatur poetam Gregor. Naz. II 54 C: πλώει ναυηγοῦ λεύσσων
 τάφον ἢ ἀπὸ τύμβου πείσματα λυσάμενος ||

267. ΠΟΣΕΙΔΪΠΠΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς ἕτερον ναυηγόν | Νικήτην ὄνομα.

L

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἄλως τί με θάπτετε; πολλὸν ἄνευθε

ᾤσσαι ναυηγοῦ τλήμονα τύμβον ἔδει·

5 φρίσσω κύματος ἤχον, ἐμὸν μόρον. ἀλλὰ καὶ οὕτως

χαίρετε, Νικήτην οἵτινες οἰκτίζετε.

M 36^r

268. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

C. Pl. E

Εἰς ναυηγόν, ὃν | εὐρών τις ἐξέδυσε | τῶν ἱματίων.

L

Ναυηγόν με δέδορκας· ὃν οἰκτείρασα θάλασσα

10 γυμνώσαι πυμάτου φάρεος ἠδέσατο,

ἄνθρωπος παλάμησιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσε

τόσσον ἄγος τόσσον κέρδεος ἀράμενος.

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 5 1—2 post lemma scr. nom. auctoris C 1 ποσιδ. C ποσειδ. Pl; cf. Asclepiadis ep. VII 284 2 εἰσέτ. ναυηγ⁰ L | ὄνομ/ L 3 cf. 287, 4 | ἄνευθεν Pl 4 ναυηγῶ τλήμονι Br. | ναυηγὸν τλ. τύμβῳ Heck. | τλ⁰ τύμβ⁰ον Pl^M pr τάφον? Pl^M ar 5 ἤχον? Pac | ἐμὸν C Pl ἐμοὶ A^{ac}; post ἐμὸν explicandi causa praepositionem διὰ inseruit sch.^B | ἀλλὰ A^{ac} | αὐτῶς A αὐτῶς C, cr. Pl. 6 χαίρετε (λε in eraso v C) P | οἵτινες (C) P | οἰκτίζετε P (cf. Herodian. II 558, 30) οἰκτέρετε Pl^M Pl^a.s οἰκτείρετε Pl^l.b Pl^a in t. (sed 'οἰκτέρετε δεῖ γράφειν' Pl^a in epid., unde sumpsit Pl^a) ὠκτίσατε Heck., ὠκίσατε (cl. 287) Korsch ἐκφέρετε Ludw.; ego tentavi εἰκόνις et εἰσπλάς ἐκτέρισε, cf. 270, 2; 285, 1; 287, 2 || 7 sqq. Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 6; ep. est in sylloge Euphemiana n. 52 (E^F f. 158^r, E^P f. 262^v) 7 sqq. auctoris nom. lemmati subiungit C 7 πλάτω⁰ Pl^M; epp. 268sq. demonstrativi generis a Platone abiudicat Bgk. (Reitz.) 8 εὐρ L | ἐξέδυσεν L, litt. fin. induxit C | ἔ μ. L 9 οἰκτείρασα (C) P ἠκτείνασα Pl^E | θάλασσα (C) P Pl^M.¹ E -ττα Pl^a.b.s 10 γυμνώσαι A^{ac} | (ῥυπαροῦ Wakefield) | ἠδέσατο A^{ac} E^F.P ἠιδ. C | in fine vs. punctum supra lin. posuerunt C Pl^M, plene interpunxerunt edd. ante Jac., qui verborum structuram: ὃν θ. ἠδέσατο, (τοῦτον) ἄνθρ. ἀπέδυσε cognovit 11 ab initio alterius distichi itemque tertii adposuit L signum ξ, de quo supra dixi ad ep. 260 | ἄνωσ Pl^M E^P | παλάμησιν E^F.P | ἀταρβήταις E | ἀπέδυσε Pl^M cum P E (-δυσεν Pl^E); pronomen μ' delendum censet Bergk 12 τόσσον ἄγ. C τόσσον ἄγ. A^{ac} |

κεῖνό κεν ἐνδύσαιτο καὶ εἰς Ἀίδαο φέροιτο, 5
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦμὸν ἔχοντα ῥάκος. M 36^v. E 52

269. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ ΠΛΑΤΩΝΟΣ. C

Εἰς ἕτερον ναυηγόν. L

5 Πλωτῆρες, σῶξοισθε καὶ ἐν ἄλλι καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι. M 36^v. E 53

270. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. C_{1.2}. Pl

Εἰς τοὺς ἀπὸ Σπάρτης ναυ|αγήσαντας. L₁

Τούσδε ποτ' ἐκ Σπάρτας ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
10 ἔν πέλαγος, μία νύξ, ἐν σκάφος ἐκτέρισεν. M 36^v

τόσσον κέρδ. E τοσίχου κ. Scaliger (nec hoc nec τυννοῦ praeferam: cf. VII 740, 6; 591, 2; 625, 5)

1 κεῖνό κεν P E Pl^M Pl^E excepta Pl^I, quae κεῖνο μὲν exhibet: κεῖνο καὶ (et κεῖν' ὃ γε κἀνδύσαιτο) Schneidewin | ἐνδύς εἶτα? | εἰς E εἰν P Pl | φοροῖτο Wakef. φοροίη Cobet
2 μίνως, τοῦ μὸν C μινώ στου μὸν A^{ac} (virgulam posuit C, ne cum seqq. litteris, quibus A add., iungeretur) | ῥάκος A γρ φάρος superscr. C, quocum Pl et E concinunt || 3 sqq. Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 7; in syll. Euphemiana n. 53 (E^F f. 158^v, E^F f. 262^v)

3 τοῦ αὐτοῦ Pl^M τοῦ αὐτοῦ: ~ primo C, qui clausula erasa π₁λ₁ατ^ω: add., nom. auctoris om. E 4 ἐπιτύμβιον εἰς ναυη-

γόν E^{n. F} | εἰσέτ^ωL 5 cf. 350 | ἄλλ (spir. et acc. rest. C) P ἄλλι E^{F ac} | κατὰ A^{ac} 6 ἴστε δὲ (C) P | σῶμα E | παρ' ἐρχ. C || 7 sqq. ep. bis scr. A p. 246 (P₁) et p. 310 post ep. VII 650 (P₂); in Pl^M est l. III^a c. 19, 8 7 σιμωνίδου C_{1.2} Pl; a Sim. abiudicat ep. Junghahn

8 εἰστ^ωουσ¹ αποσπ^ω L₁ | L₂ adposuit lemma hoc: εἰς ναυηγους τιν' | ἐν τυρρηνία (ἐκ Τυρρηνίας Boiss.) ναυαγ/ 9 τοῦσ δε πότ' C₁ τοὺσ δὲ πότ' A₁^{ar} τούσδε ποτ' ex τούσδ' ἔποτ' cr. Pl^M | ἐκ σπάρτας P₁ Pl | τοὺσδ' ἀπο τυρρηνῶν (~ C₂; eras. acc. supra η) P₂ 'manubias de Tyrrhenis deo oblatas' explicat Bergk | ἀκροθίνια P_{1.2}, cr. Pl; σκῦλα τῶν λαφύρων· θῖνες δὲ εἰσιν οἱ σοροί (leg. σωροί) sch.^B | φοῖβ' (οἶβ' C₁) ἀγαγόντας P₁ φοίβῳ ἄγοντας P₂ Pl 10 πέλαγος: ε refecit, non ex o cr. C₁ |

271. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς Σώπολιν νῆδον | Διοκλείδους.

L

Ὠφελε μὴδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.

5 νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἀλί που φέρεται νέκυσ· ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὕνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα. M 36^v

272. ΤΟΥΤ' ΑἴΤΤΟΥΤ' ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς ναυηγὸν Λύκον | Νάξιον ἔμπορον.

L

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
10 ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,

μιαννῆς A₁ μία νύξ. C₁ idemque Pl μία ναῦς P₂ | ἐν σκάφος
P₁ Pl εἰς τάφος P₂: cf. 444, 7 εἰς καὶ τύμβος (Theaeteti) ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 9; initium ep. (ὥφ.—νέες)
exstat apud schol. Ven. ad Il. A 415, ap. schol. Eur. ad
Med. 2, schol. Arist. ad Nub. 41, in Etym. M. p. 643, 46 (s. v.
ὄφελος), ap. Zonar. II 1490 (s. ὄφελος), apud Matrang. An.
II 431; ep. cum VII 496 (Σιμωνίδου C) iunxit Heck. ita, ut
huius ep. versui quarto (tertio disticho damnato) tetrastichon
Callimachi adnecteret, totum carmen octastichum poetae
Alexandrino tribuens 1 sq. nomen auctoris lemmati ab L
scripto subiunxit C, idem num. | ὁ | (erasa vid. littera ξ) epi-
grammati adposuit (cf. ad 261) 1 Callimacho ep. vindicant etiam
schol. Hom., Matr., Etym., Zonar.; inter Callimachea exstat
ep. ap. Ir. p. 89 (ubi praecedunt epp. VII 41. 42. 525. 518.
78, 5 sq. 80, deinceps titulo εἰς νέους καὶ νέας praemisso
sequuntur epp. VII 453. 558. 271) 2 σόπολιν et διοκλείδους L

3 vs. imitatur Agathias VII 583, 1 (unde noli ἀβάλε reponere
pro scriptura tradita, quam testes tuentur: cf. tamen fr. 455) |
ὄφελον Etym.^v | μὴδ' A Pl^M | ἐλύοντο Etym.^v | νῆες Etym. | οὐ —
ἂν (bis ' rest. C) P 4 διοκλείδου (' C) P 5 sq. imitatur Agath.
VII 589, 7 sq. 5 cf. VII 496, 5 | εἰναλί A^{so} | δὲ κείνου Mein.:
at cf. Agathiae imitatio et Schneid. ad Callim. hymn. in
Artem. 180 6 σᾶμα P Pl σῆμα Br. | παρόρχ. C || 11 sqq.
Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 10; ap. Ir. p. 89 inter epp. Calli-
machea 7 sq. lemma praecedit in P 7 καλλιμᾶ C om. Pl

8 λυῖ L 9 οὐκ ἐπι (spiritum utrumque rest. C) P | θάνεν

ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χῶ μὲν ἐν ὑγρῇ
νεκρός, ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων

P 247 κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· 'Φεῦγε θαλάσση 5
συμμίσγειν ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων.' M 36^v

5

273. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Κάλλαισχρον | ναυηγόν.

L

Εὔρου με τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταιγίς
καὶ νύξ καὶ θνοφερῆς κύματα πανδυσίης
ἔβλαψ' Ὠρίωνος· ἀπώλισθον δὲ βίοιο

10 Κάλλαισχρος Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγευς.

κἀγὼ μὲν πόντῳ δινεύμενος ἰχθύσι κύρμα 5
ὀχλεῦμαι· ψεύστης δ' οὔτος ἔπεστι λίθος. M 36^v

(¹ AC) P ἔθανεν Pl (φθίνων? an φθινύθων?) | λύκῃς (cum li-
neola, ut in nom. proprio) Pl^M | ἀλλένι A^{ao} p. 184, 10 ἄμα
(² C) P | ἀπ' ὀλλυμένην C

1 ἔμπορος et ὅτ' A^{ac} | ἔπλεεν P | χῶ? A χῶ CPl^M | ἐνυ-
γρῇ A^{ao} 2 νεκρὸς A νεκρός· C | ἐγὼ δ' Pl^M | τοῦνομα Heck. |
ἔχων C ἔχω A^{ar} 3 sq. peculiare olim ep. duo effecerunt
versus: nam et exstat titulus (ἄδηλον C εἰς ναυηγόν θαν-

μάσι^o L) disticho adpositus et erasum est signum clausulae
post ἔχω (v. 4) itemque initiale ante κηρύσσω 3 φεῦγε: litt.
fin. refecit, non ex alia litt. cr. C | θαλάσση PPl^{M.1} -τη Pl^{a.8}

4 ἐρίφων: cf. VII 502, 4; 640, 1; Arat. Phaen. 158 | δυλοῖ-
μέν*ων C δυσμενέων A^{ar}, f. δυσομένων || 5 sqq. Pl^M III^a c. 19
(Pl^e c. 22), 11 5 Tarentini est; ep. imitatur Argent. VII 395:
cf. 392 7 cf. 293, 1; 294, 3; 501, 1; Apoll. Rh. I 1204 ὑπόθεν ἐμπλή-
ξασα θοῇ ἀνέμοιο κατὰίξ | λαῖπήεσσα (λαῖ in eraso η C) P | καται-
γίς A κατ' αἰγίς C (cf. 295, 3) 8 alterum καὶ om. P | πανσυδίης
A hyphen infra νου et γρ δυσίης supra συδίης add. C: cf. ad
395, 4; 502, 4 9 sqq. alteri et tertio hexametro praefixit C
signum ξ—, de quo v. ad p. 178, 5 sqq. 9 'miser excidit aevo'
Propert. IV 7, 7; 'μήπω γευσάμενος ἥβης ὤλισθον ἐς Ἄιδου'

Kaib. 587 | ἀπ' ὤλισθίου C ἀπώλισθεν A^{ar} 10 cf. X 23, 4
'μέσσα θέει πελάγη' (Automedon Leonidam imitans) | μέσσα
(¹ C) P (cf. Opp. Hal. I 222 ἀλὸς διὰ μέτρα θέουσαν, A. P. 539, 3) |
πλέων A γρ θέων C^s 11 καγὼ P κἀγὼ Pl^M κῆγὼ Knaack |
κύρμα PPl^M (κῦρμα Dübner, at cf. Lob. paral. 414, 417) 12 οἴχευμαι

274. ὈΝΕΣΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C

Εἰς Τιμοκλέα ναυηγόν.

L

Οὔνομα κηρύσσω Τιμοκλέος εἰς ἄλλα πικρὴν
 πάντῃ σκεπτομένη ποῦ ποτ' ἄρ' ἐστὶ νέκυς.
 5 αἰαῖ, τὸν δ' ἤδη φάγον ἰχθύες· ἡ δὲ περισσὴ
 πέτρος ἐγὼ τὸ μάτην γράμμα τορευθὲν ἔχω. M 93^v

275. ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟΨ.

C. Pl

Εἰς Ἀστυδάμαντα | υἱὸν Δάμιδος ναυηγόν.

L

Ἄ Πέλοπος νᾶσος καὶ δύσπλοος ὤλεσε Κρήτα
 10 καὶ Μαλέου τυφλαὶ καμπτομένου σπιλάδες

(^v rest. C) P οἴχημαι Pl (οἴχευμαι Br.) ὀκχευμαι 'vehor' Herm.,
 scr. ὀχλευμαι | ψεύστης C ψευστής A^{ar} | ὕπεςτι (^ξ ὕ ex ὕ? cr. C,
 ξ C^s) P ἔπ. Pl ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 19, 7 (Pl^{I.s} c. 22, 54; Pl^{a.n} c. 22, 56)

1 | βυζαν^τ (| βυ, in erasa clausula, quam post ὀνέστου gentili
 primo omisso adpinxerat C) P; Ὀνέστου tantum Pl (Κορινθίου
 Pl^b) 2 ναυηγ⁰ L 3 poeta imitatur Callimachum: cf. 272, 3 sqq.
 (etiam Od. ω 290) | οὔνομα (C) P | τιμόκλεος A^{ar}, cr. C | εἰσάλα
 A^{ac} 4 πάντῃ A πάντῃ Pl^{M.I} | σκεπτόμενός (acc. alterum et
 η C) P | ἄρ' C ἄρ' A^{ac} ἄρ Pl^M | ἐστὶ A ἐστὶ Pl^M 5 αἰ αἰ Pl^M
 (Pl^{I.s}) αἰ αἰ? A^{ac} αἰ αἰ C αἰ αἰ Pl^s | τὸν δ' P Pl^I τόνδ' Pl^{M.a} | ἤδη
 (C) P 6 cf. 395, 6 (Argent.) | τορευθὲν P (sc. τορευθὲν C,
 τυρωθὲν A: nam το ex τυ fecit C), τυπωθὲν Pl || 7 sqq.

Pl^M III^a c. 19, 12 (Pl^E c. 22, 12) 7 γαιτούλλου C γέτ⁸ λῆξ⁸
 (i. e. γέτον λίκου) Pl^M Γετουλλίου Pl^{I.b} Pl^a in t. (sed τὸ Γετου-
 λίου ἐν ἄλλῳ γετουλίκου γράφεται Pl^a in epid.) Γετουλλίου
 Pl^{a.s} 8 ναυηγ⁰ L 9 ἄ (C) πέλοπος (C) νᾶσος (~ AC) P in
 lin, γρ. πόννασος supra οποσ ν. scr. C; ἄ Πελοπόννησος Pl |
 ὤλεσε (^v rest. C) P | κρήτα (~ AC) P κρήτᾱ ex κρήτα corr. Pl^M
 (ubi signum vocalis productae saepius occurrit) Κρήτα Pl^{I.a.s},
 πόντος Herw., malim (ὤλεσεν) ἀκτά s. ἄκρα 10 τυφλαί (C
 A) P στυφλαί Bernard

Δάμιδος Ἀστυδάμαντα Κυδώνιον. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
 ἐπλησεν θηρῶν νηδύας εἰναλίων,
 τὸν ψεύσταν δέ με τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο. τί θαῦμα; 5
 Κρηῆτες ὅπου ψεῦσται, καὶ Διός ἐστι τάφος. M 36^r

5

276. ἩΓΗΣΙΠΠΟΥ.

C

Εἰς ναηγόν, ὃν ἀλιεῖς | ἐξαγαγόντες ἔθαψαν.

L

Ἐξ ἄλδος ἡμίβρωτον ἀνηνέγκαντο σαγηνεῖς
 ἄνδρα, πολύκλαυτον ναυτιλίας σκύβαλον.
 κέρδεα δ' οὐκ ἐδίωξαν ἂ μὴ θέμις, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς
 10 ἰχθύσι τῇδ' ὀλίγη θῆκαν ὑπὸ ψαμάθῳ.
 ὦ χθών, τὸν ναηγὸν ἔχεις ὅλον· ἀντὶ δὲ λοιπῆς 5
 σαρκὸς τοὺς σαρκῶν γευσάμενους ἐπέχεις.

1 κυδωνίον P | ἄλλομὲν ἤδη A^{ac} 2 θηρῶν ἐπλησε Br. |
 εἰναλίων C 3 ψεύσταν (' C) P | δέμε (' A C) P δ' ἐμὲ Br. |
 ἐπιχθονὶ A^{ac} | verba τί θαῦμα· om. A, suppl. C, qui περὶ τῶν
 κρητ̃ adscripsit in m^o; σημ in mⁱ adpinxit L idemque in fine
 hexametri ϙ̃ (i. e. ὠραῖον χρήσιμον), quod signum C, ut vid.,

alio atramento novavit 4 cf. VII 654, Callim. hymn. in Iov. 8 |
 ὅπου (' C) P | διὸς ἐστὶ A^{ar} διός ἐστι C || 5 sqq. ep. est in apogr.
 Buh. n. 21 (p. 134) | cf. VII 506 (Leon.) 6 ἀλιεῖς et ἔθαψαν L
 7 ἐξαλδος A^{ac} | σιγηνεῖς P, corr. apogr. 8 πολυκλαύτου (cl. VII
 495, 6) et πολύκλυστον Jac. 9 οὐκεδίωξαν (α ex ο corr. A) P |
 ἄλλασιν αὐτοῖς A^{ac} 10 τῇδ' A τῇιδ' C | ὀλίγη A^{ac} | ὑποψ. A^{ac}

10 sq. in fine pentametri est clausula, ante ὦ χθ. nota
 initialis erasa, non deletus quo tertium dist. tamquam ep.
 peculiare instructum est titulus hic: ἄδηλον C | εἰς ναηγόν
 (' C) ἕτερον L; unde error ortus est correctoris in notanda epp.
 decade proxima, cf. ad 280 11 χθόν A χθόν. C, χθών apogr. |
 ἔχεις ὅλον (utrumque acc. C) P: noli ci. ἔχεις κόλον (in quam
 sententiam perperam οὐ χθών scr. Bernard, μὲν οὐχ pro ἔχεις
 vitiose Herw.); comparanda sunt cum Hegesippi verbis ὦ χθών—
 ὅλον' quae leguntur in Antipatri ep. 288 ὁδετέρης ὅλος—μοῖραν
 ἔχ. ἴσην' | ἀντι A^{ac} | δὲ λοιμῆς (' C ' A C) P δὲ λοιπῆς Dorville
 (δὲ λύμης et λώβης olim ci.; an ποινης?) 12 τοῖς P τοὺς
 apogr. | ἀπέχεις usitatus pro loci sententia, non necessarium
 duxit Reiske (nec ἐκίχης praeferendum)

277. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς ναυηγὸν ταφέντα | ὑπὸ ναύτου Λεοντίχου.

L

Τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρὸν
 εὔρεν ἐπ' αἰγιαλούς, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ
 5 δακρύσας ἐπὶ κηρον ἐὼν βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 ἥσυχος, αἰθυίῃ δ' ἴσα θαλασσοπορεῖ.

278. ἈΡΧΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C

Εἰς ναυηγὸν [ἀνώ|νυμον].

L

Οὐδὲ νέκυς ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἐλασθεῖς
 10 κύμασιν ἀγρύπνων λήσομαι ἡρόνων.

1 sqq. apogr. Buh. n. 22 (p. 134) 2 ταφέν^τ (puncta C) L |
 λεοντί^χ L (litt. alio atram. refecit man. rec.) 3 τίς ξένος
 ('C) ὦ ναυηγέ. ('rest. C, hyphen subdidit idem, ne ex primis
 litt. duabus vocula ὦν s. ὦν fingeretur) P τίς ξένος, ὦ ναυηγέ;
 vulgo, τίς, ξένος ὦ ναυηγέ; Schneider, τοῖς ξενικοῖς (-αἰγια-
 λοῖς), postea τῇ ξένος ὦν, ναυηγέ, Λ. et ὡς ξένος, ὦ ν., Λ.,
 etiam ξεῖνος ἐὼν ναυηγοῦ Ἀμύντιχος Jac.; τίς et τοι ξένος, ὦ
 ναυηγέ, Λ. Boiss., τίν, ξένος ὦ ν., Λ. (ut τίν dativus sit) Heck.
 et (τίν pro accusativo aeolico ducens) Mein.; idem Mein.
 antea epigrammatis olim hexastichi distich. primum praeter
 verba τίς ξένος, ὦ ν., et alterius hexametri partem priorem
 intercidisse putaverat, ut interroganti 'quis te hospes, o
 naufrage, sepulcro condidit?' mortuus 'Λεοντ. — θαλασσοπ.'
 responderet, τίς τίνος, ὦ ν. perperam Tucker; fort. τίς ξένισ'
 sive τίς κτέρισ', ὦ ναυηγέ; | λεόντ. P^o λεοντίχου A^o | ἐνθάδε
 ('AC) P ἐνθα σε Schneid. | νεκρὸν (C'A) P 4 εὔρεν ('AC) P
 (τοῖς ξενικοῖς (v. 1) σ' εὔρεν Jac. (τὸν ξένον) εὔρέ σ' Volger |
 ἐπαιγιαλὸν A^o | αἰγιαλοῖς Bentley (ap. Buh.) -λοῦ Heck.
 (Mein.) | χῶσε δὲ C χῶσετε A^o | τῷδε A^o 5 δακρύσας* C
 -σας δ' A^{ar} | ἐὼν A^o | ουδεγὰρ αὐτόσ A^o 6 ἥσυχον ('rest. C, 'A^o)
 P; cr. Hemsterhuys (ap. Buh.^m) | αἰθυίῃ A in αἰθυίῃ mut. C (cf.
 VII 295, 2) | θαλασσοπόρεῖ (utrumque acc. A) P (cf. X 16, 14) ||
 7 sqq. Pl^m III^b c. 19, 25 (Pl^{a. n} c. 22, 74; Pl^{l. a. s} c. 22, 72)

7 Ἀρχίον tantum Pl; βυζάν^τ add. C; poetae Philippeo ep. tribuit
 Menk, qui epigrammatis 278—280 fragmentum coronae Phil.
 contineri censet; praeter Antipatri VII 287 et Posidippi 267 cf.
 epp. 382 (Phil.); 501, 4 (Persae) 8 ἀλλὰ* | θαυμα|στο|ν infra lemma

ἥ γὰρ ἀλιρορήκτοις ὑπὸ δειράσιν, ἀγχόθι πόντου
δυσμενέος, ξείνου χερσὶν ἔκνυρσα τάφου.

αἰεὶ δὲ βρομέοντα, καὶ ἐν νεκύεσσι, θαλάσσης 5

P 248 ὁ τλήμων αἰῶ δοῦπον ἀπεχθόμενον.

5 μόχθων οὐδ' Ἀΐδης με κατεύνασεν, ἥνίκα μούνος
οὐδὲ θανὼν λείῃ κέκλιμαι ἡσυχίῃ. M 94^v

279. *ΑΔΗΛΟΝ.

C

Ὅμοίως. Εἰς ναυηγὸν ἀνώ|νυμον.

C.L

Παῦσαι νηὸς ἔρετμὰ καὶ ἔμβολα τῶδ' ἐπὶ τύμβῳ

10 αἰὲν ἐπὶ ψυχρῇ ζωγραφέων σποδιῇ.

ναυηγοῦ τὸ μνημα· τί τῆς ἐνὶ κύμασι λώβης

αὔθις ἀναμνησάι τὸν κατὰ γῆς ἐθέλεις; M 36^v

serius subiunxit L (litteram θ antea vocolae ἀλλὰ adnexuerat, postea erasit litterisque sequentibus praemisit) p. 189, 9 ἐπὶ-
χθόνα (utrumque acc. C) P | θηρσὶν P, cr. Pl; nomen sumpsit
Archias ex Leonidae ep. 295 (depravavit A, unde titulus lem-
matistae parum conveniens) | ἐλασθεῖς: litt. σθ refecit, non ex
στ corr. C; f. ἐλυσθεῖς; cf. 214, 7sq.; eidem fort. poetae utrumque
ep. (214 et 278) tribuendum 10 ἀγρύπνου — Ἰουλίον maluit Jac.

1 ἥ γὰρ: cf. App. 94, 3 | υποδειράσιν? A ὑποδειράσιν C ποτὶ
χοιράσιν Pl 2 ξείνου (acut. corr. ex circumflexo A ipse) P ξεί-
νων Pl (plurali numero, ut vid., cavens, ne genetivus ad nomen
πόντου aut ad τάφου referretur) | ἔκνυρσε? P^{ac} 3 αἰεὶ δε Pl^m |
νεκύεσσι (C) P | θαλάσσης P Pl^m -της Pl^s 4 ἐπερχό-
μενον Pl 4 sq. etiam hoc ep. (cf. ad p. 187, 10 sq.) in duo
discerpsit L; erasa est clausula post ἀπεχθ. et nota initialis
ante μόχθων, itemque lemma rasura deletum est, quod L olim
postremis ep. versibus adiunxerat 5 μόχθων P μόχθων δ' Pl |
κατέναυσεν A κατ' ἔναυσεν C, cr. Pl | ἥνίκα? A^{ao} | cf. 382, 3

6 λείῃ Pl ^{τε} λείῃ (τε C^s) P τελέῃ frustra Br.: cf. Plut. mor. 129 B
(τῶν ὕπνων τὸ μὴ συνεχὲς μηδὲ λείον, ἀλλ' ἀνωμαλίας ἔχον
καὶ διασπασμοὺς εὐλαβεῖσθαι) | ἡσυχίῃ (rest., ' add. C) P ||
7 sqq. Pl^m Ill^a c. 19, 13 (Pl^b c. 22, 13) 7 ἀδέσποτον Pl
8 ὁμοίως C εἰς ν. ἀν. (non ὁμώνυμον) L 9 τὸ χάλκωμα τὸ
περιτιθέμενον κατὰ τὴν πρόραν' vocem ἔμβολα interpretatur
sch.^B | ἐπι A^{ao} 10 αἰὲν (AC) P Pl αἰαῖ Jac., ἃ ξέν Heck.;
αἰλιν'? | ἐπιψυχρῇ A ἐπὶ ψυχρῇ. C 11 ναυηγοῖο Pl^m

280. ἸΣΙΔΩΡΟΥ ΑἶΓΕΑΤΟΥ.

C. Pl

Ἀπὸ ναυηγοῦ πρὸς | γεωπόνον.

C. Pl

Τὸ χῶμα τύμβος ἐστίν· ἀλλὰ τῷ βόε
 ἐπίσχες οὗτος τὰν ὕνιν τ' ἀνάσπασον·
 5 κινεῖς σποδὸν γάρ. ἐς δὲ τοιαύταν κόνιν
 μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

M 36^v

281. ἩΡΑΚΛΕΪΔΟΥ.

C. Pl

Ὅμοιον ἐπὶ τῷ αὐτῷ. | λαμβικόν.

L

Ἄπισχ', ἄπισχε χεῖρας, ᾧ γεωπόνε,
 10 μῆδ' ἀμφίταμνε τὰν ἐν ἡρίῳ κόνιν.
 αὐτὰ κέκλαινται βῶλος· ἐκ κεκλαυσμένας δ'
 οὔτοι κομάτας ἀναθαλήσεται στάχυν.

M 93^v

ναυαγοῖο Pl^E | ἐν P ἐνὶ Pl (cf. Sternb. App. p. 111) p. 189, 12
 αὐθις (~ C) PPl αὐτὶς Br. | ἀνὰ μνήσαι C | καταγῆς A^{ac} ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 14; num. π, cum ep. 271
 numero o distinctum sit, epigrammati 280, non sequenti ad-
 posuit C, nimirum unum ep. 276 pro duobus computans (cf. ad
 p. 187, 10sq.) 1 in eadem re versatur Antiphili ep. VII 175;
 poetam Aegeat. coronae Philippeae adnumerat Weigand (Menk,
 cf. ad p. 188, 7) 2 lemma supra scriptum exhibet Pl idemque
 scr. C ad v. 1 citra m.ⁱ; alterum tradidit L in m.^o hoc: εἰς

τάφον ἐπὶ χω|ρῷ (i. e. χωρᾶς) κειμενον | ἀροτρεν|ομένης (non acc.,
 sed litt. s sunt erasae supra εν) ἱαμβικῷ (sic) | suo lemmati
 signum ✕ (sc. χρήσιμον) praeponit C | ἀπ' Pl^M (lemma om. Plⁱ) |

πρ C (idemque cum acc. Pl^M) | γεηπόνον Pl 3 τύμβος ἐστίν

Pl^M | ἐστὶ A^{ac} ἐστὶ^v. P^{pc} (ν A^s, ' C) | τῷ P 4 οὐτῶς C (Pl)

οὐτῶς A^{ar}; οὕτως πᾶς sch.^B | τὰν ὕνιν (ὕ ex ἱε fecit C) P τὴν

ὕνιν Pl^M τὴν ὕνιν Pl^E (cf. VI 104, 4; VII 175, 3) | τ' om. A, in-

seruit C (cum Pl) 5 κινεῖς C κόνιν s. κείνος? A^{ar} | σποδόν

γάρ A σποδὸν γάρ. C | ἐς PPl | τοιαύτην Pl 6 ἀλλὰ A^{ac} |

χεῦε (alterum ε corr. ex σ?) Pl^M || 7 sqq. Pl^M III^b c. 19, 2

(Pl^{a. n} c. 22, 51; Pl^{l. a. s} c. 22, 49) 7 ἡρακλεῖδ^δ Pl^M: ep. propter dial.

dor. eidem auctori atque 465 tribuere malis 8 ἐπὶ τῷ αὐτῷ L

9 ἄπισχεχεῖρας (' C A^{ar}; eras. acc. supra prius ε) P 10 μῆ δ'

PPl^{M. i} | ἐνηρίῳ A^{ac} ἐν ἡρίῳ Pl^M 11 αὐτὰ PPl αὐτὰ Reiske;

Fr. Cor. Mel. 282. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ. C
epp. 282—285? Εἰς ναυηγόν. L

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· σὺ δὲ πλέε· καὶ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς
ὠλλύμεθ', αἱ λοιπαὶ νῆες ἐποντοπόρουν. M 94^r

5 283. ΛΕΩΝΙΔΟΥ. C
Ἔτερον εἰς ναυηγόν | † Ἀμφιμένην. L

Τετρηχυῖα θάλασσα, τί μ' οὐκ οἴζυρὰ παθόντα
τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἔπτυσας ἡiónος,
ὥς σεῦ μηδ' Αἶδαο κακὴν ἐπιειμένος ἀχλὺν
10 Φυλεὺς Ἀμφιμένευσ ἄσσον ἐγειτόνεον; M 94^r

αῦα? | κεκλανσμένας A idemque Pl^M; prius σ puncto supra litt. posito (κεκλανσμένας P) del. C, κεκλανμένας (cum C) Pl^E | δ' in fine vs. om., ab initio seq. collocant PPl^M p. 190, 12

γρ κό
δ' οὔτοι (spir. C) PPl | κάματος P; acc. supra α C, idem γρ κό supra scr., sed ipse A primo κοματος scripserat, ex quo κάματος correctura demum factum est, κοματός Pl κομά-
τας Br. (Reiske) | ἀναθαλύσεται P -θαλήσεται Pl^{M. a. s} -θαλή-
σει Pl^I ἀναθαλήσει ποτὲ vitiose Reiske; fort. κομάτας ἀναδο-
θήσεται | στάχυν⁶ (σ C^s) P ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 19, 26 (Pl^{α. n} c. 22, 75; Pl^{I. a. s} c. 22, 73)

1 Ἀντιπάτρον Pl 3 imitatur ep. Leonidas Alexandr. VII 675, cfr. etiam epp. 264, 266, 269 | ναυηγοῦ P idemque Pl^{M. I} -αγοῦ Pl^{a. b. s} | εἰμί A^{ar} εἰμί· C | ὅθ' (C) P 4 ὠλλόμεθ' C qui
10, in α (non ω) scripsit, alterum o ex ε potius quam v corr.: ἄλλεμεθ' ? A^{ac} ὠλλύμεθ' Pl ὠλόμεθ' Jac. ὀλλύμεθ' Br. | νῆεσι, C
νήεσι? A^{ar} | ἐποντοπόροι C ποντοπόροις A^{ar} (ex 675, 2
erasam scripturam restituendam esse suspiceris fort. in hunc
modum: ὠλλύμεθ', ἄλλος ἔπλει νήεσι ποντοπόροις) || 5 sqq.

Pl^M III^b c. 19, 20 (Pl^{α. n} c. 22, 69; Pl^{I. s} c. 22, 67) 5 τοῦ αὔ

(sc. Leonidae Tar. post VII 506) Pl^M 6 ἐτξ L | νιδὸν Ἀμφι-
μένους inscribere debebat L 7 cf. VII 382 | τετρηχυῖα* C τετρη-
χυῖαν A^{ac} | θάλασσα PPl^{M. I} -ττα Pl^{a. s} | οἴζυρὰ (C) PPl^M, cr. Jac.
8 ἀπο A^{ac} | ψηλῆς P ψιλῆς Pl 9 ὥσσειν, C ὅσσειν A^{ac} ὥς σεῦ Pl^M |
μηδ' PPl^M | κακὴν: cf. Od. v 357; Kaib. 310, 3 10 φιλλεύς (C
circumflexo? eraso) P Φιλλεύς Pl, cr. Mein. (Φυλλεύς Scaliger) ||

284. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

C. Pl

Ἔτερον εἰς ναυηγόν· θαν|μάσιον.

L

Ὀκτώ μεν πήχεις ἄπεχε, τρηχεῖα θάλασσα,
καὶ κύμαινε βόα θ' ἡλίκᾳ σοι δύνάμεις·
5 ἦν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθέλης τάφον, ἄλλο μὲν οὐδὲν
κρήνυον, εὐρήσεις δ' ὅστέα καὶ σποδιήν. M 94^v

285. ΓΛΑΥΚΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΟΥ.

C

Ἔτερον εἰς ναυηγόν | Ἐρασίππον.

L

Οὐ κόνις οὐδ' ὀλίγον πέτρης βάρος, ἀλλ' Ἐρασίππου
10 ἦν ἔσορᾶς αὕτη πᾶσα θάλασσα τάφος.
ὦλετο γὰρ σὺν νηί· τὰ δ' ὅστέα ποῦ ποτ' ἐκείνου
πύθεται, αἰθυῖαις γνωστὰ μόναις ἐνέπειν. M 93^v

286. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Ἔτερον εἰς ναυηγόν | Νικάνωρα | Τύριον πλουσιώτατον.

L

15 Δύσμορε Νικάνωρ, πολιῶ μεμαραμμένε πόντῳ,
κεῖσαι δὴ ξείνῃ γυμνὸς ἐπ' ἡϊόνι

1 sqq. Pl^M III^b c. 19, 21 (Pl^{a. n} c. 22, 70; Pl^{L. s} c. 22, 68)1—2 lemmati subiungit nom. auctoris C 1 ἀσκληπιά^δ Pl^M:

cf. V 63; 84, 4 2 ξῆ^ο et ναυη^ο ut saepius L | cf. VII 267 (Posid.)
3 θάλασσα P Pl^{M. I} -ττα Pl^{a. s} 4 κύμαινε* C κυμαίνει A^{ar} |
ἡλίκᾳσοι (C) P 5 ἦν A^{ao} | εὐμάρεω P^{pr} εὐμαρέω s. -έω? A^{ar},
cr. Pl | καθέλης P Pl^M | ἄλλομὲν A^{ao} | οὐδὲν (A C) P 6 εὐρή-
σεις C εὐνήσεις A^{ar} | ὅστέα (more suo) A^{ao} | σποδιήν (C) P ||
7 sqq. Pl^M III^b c. 19, 3 Pl^{a. n} c. 22, 52; Pl^{L. s} c. 22, 50) 7 νικοπολ
C, om. Pl; cf. ep. VII 45; 591 (ep. eiusdem Gl. vid. ac XII 44, cf. τὰ
παλύνια — ἐκείνα cum 285, 3) 9 ὀλίγον A^{ao} | πέτρας Pl | βάρος:
cf. VII 655, 3 | ἄλλερασίππου ex ἄλγερ. A ἀλλ' ἔρ. C 10 'nunc tibi
pro tumulo Carpathium omne mare est' Prop. IV 7, 12 | ἐσόρᾶς
(A C) P ἔσορᾶς Pl^M | αὖ τη C αὖ (? non αὖ) τη A^{ao} 11 συννηί·
(A C) cum puncto C) P | ὅστέα A^{ao} | ποῦ (A C) P πού Pl^M
12 ἐνέπειν: cf. IX 341, 4 || 13 sqq. Pl^M III^b c. 19, 4 Pl^{L. s}
c. 22, 51) 13 θεσσαλῶ add. C, om. Pl; a Sidonio potius ep. in

ἢ σύ γε πρὸς πέτρῃσι· τὰ δ' ὄλβια κεῖνα μέλαθρα
φροῦδ', <ἐφόδου δὲ> πάτρης ἐλπίς ὄλωλε Τύρου.

P 249 οὐδέ τί σε κτεάνων ἐρρούσατο· φεῦ, ἐλεεινέ, 5
ὥλεο μοχθήσας ἰχθύσι καὶ πελάγει. M 93^v

Fr. Cor. Phil. 287. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C. Pl
epp. 287—290. Εἰς Λῦσιν ναυηγόν. L

Καὶ νέκυν ἀπρήνυτος ἀνιήσει με θάλασσα,
Λῦσιν ἐρημαίῃ κρυπτόν ὑπὸ σπιλάδι,
στρηνὲς αἰὲ φωνεῦσα παρ' οὔατι καὶ παρὰ κωφὸν
10 σῆμα. τί μ', ὠνθρωποι, τῇδε παρωκίσατε,

Tyrium conditum esse suspiceris, unde quinto etiam epigrammate
fragm. Mel. (282—286) augendum colligas p. 192, 14 ^o εἰς et πλου-
σιῶ L; post νικάνορα erasa est clausula 15 Νικᾶνορ Pl | με-
μαραμμένε P (cf. Clem. Al. Protr. § 49 ὕβρει μεμαραμμένον,
Lucian. Anach. 25 σώματα — μεμαρασμένα); μεμορημένε Pl (cf.
VII 466, 7) 16 ἐπηϊόνι A^{ac} | ὑπ' Plⁱ | cf. VII 497, 6

1 ἢ σύ γε P ἥσυχια Bothe | πέτρῃσι· ex πέτρῃσιν cr. Pl |
κεινὰ FG. Schmidt 2 φροῦδα. ⚭ πάσης (signum ⚭ bis re-
currit in m.^o) P φροῦδά τε καὶ πάσης Pl; φροῦδ' ἄρα καὶ π.
Salm., ὡς φροῦδ'· ἄ π. Heck., φροῦδ' αὐτῆς τε πάτρης Dübner.
(sed πάτρης iam Reiske et Jac. proposuerunt), φροῦδος δ' ἢ
πάτρης Schmidt, φροῦδα πάτρης πάση δ' (debebat πάσης δ')
Kaibel, φροῦδ' ἔρρει (s. ἔπεσεν), πάσης δ' olim ci., nunc ἐφόδου δὲ
post φροῦδα intercidisse puto 'spes patriae adeundae naufrago
erepta'; nam ἐφοδος iunctum habet genetivum ad indicandam
rem quae petitur (cf. ἐφοδος ἐπιτηδείων Xen. Hell. II 4, 3) |
ὄλωλε (alterum λ corr. ex ρ) Pl^m 3 sq. ad hoc dist. in nova
p. 16 (ὥραϊον) adpinxit C 3 οὐδέτι P Pl^m || 5 sqq. Pl^m III^b
c. 19, 24 (Pl^{a-n} c. 22, 73; Pl^{l-s} c. 22, 71) 5 Thessalonicensi tri-
buunt Br. Setti (moneo tamen Lysidis nomen in Antipatri quem
Sidonium esse volunt occurrere ep. IX 567, 4); imitatur ep.
Archias VII 278; cf. etiam VII 382 6 λύσιν L | ναυ_ιηγόν
(η non ex α, sed ex γ corr.) L 7 θάλασσα P Pl^{m.1} -τα Pl^{a-s}
8 λῦσιν C λύσιν A^{ar} λῦσιν (lin. ut in nom. proprio) Pl^m: cf.

VII 537, 2; IX 567, 4 | ὑπο A^{ac}: cf. 1, 4; VI 223, 4 9 στήνεις (ρ C^s)
P στρηνὲς Pl σαφεὲς τραχὺ sch.^B | παρούατι A^{ac} παρ' οὔατι C Pl

284. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

C. Pl

Ἄτερον εἰς ναυηγόν· θαν|μάσιον.

L

Ὀκτώ μεν πήχεις ἄπεχε, τρηχεῖα θάλασσα,
καὶ κύμαινε βόα θ' ἡλίκαι σοι δύναιμι·
5 ἦν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθέλης τάφον, ἄλλο μὲν οὐδὲν
κρήνυον, εὐρήσεις δ' ὅστέα καὶ σποδιήν. M 94^v

285. ΓΛΑΥΚΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΟΥ.

C

Ἄτερον εἰς ναυηγόν | Ἑράσιππον.

L

Οὐ κόνις οὐδ' ὀλίγον πέτρης βάρος, ἀλλ' Ἑρασίππου
10 ἦν ἔσορᾶς αὕτη πᾶσα θάλασσα τάφος.
ὦλετο γὰρ σὺν νηί· τὰ δ' ὅστέα ποῦ ποτ' ἐκείνου
πύθεται, αἰθυίαις γνωστὰ μόναις ἐνέπειν. M 93^v

286. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Ἄτερον εἰς ναυηγόν | Νικάνωρα | Τύριον πλουσιώτατον.

L

15 Δύσμορε Νικάνωρ, πολιῶ μεμαραμμένε πόντῳ,
κεῖσαι δὴ ξείνῃ γυμνὸς ἐπ' ἡρόνι

1 sqq. Pl^M III^b c. 19, 21 (Pl^{α. n} c. 22, 70; Pl^{l. s} c. 22, 68)1—2 lemmati subiungit nom. auctoris C 1 ἄσκληπιά^δ Pl^M:

cf. V 63; 84, 4 2 ἔ^ο et ναυηγ^ο ut saepius L | cf. VII 267 (Posid.)
3 θάλασσα P Pl^{M. I} -ττα Pl^{α. s} 4 κύμαινε* C κυμαίνει A^{ar} |
ἡλίκασοι (C) P 5 ἦν A^{ac} | εὐμάρεω P^{ar} εὐμαρέω s. -έω? A^{ar},
cr. Pl | καθέλης P Pl^M | ἄλλομὲν A^{ac} | οὐδὲν (A' C) P 6 εὐ_iρή-
σεις C εὐνήσεις A^{ar} | ὅστέα (more suo) A^{ac} | σποδιήν (C) P ||
7 sqq. Pl^M III^b c. 19, 3 Pl^{α. n} c. 22, 52; Pl^{l. s} c. 22, 50) 7 νικοπολ
C, om. Pl; cf. ep. VII 45; 591 (ep. eiusdem Gl. vid. ac XII 44, cf. τὰ
παίγνια — ἐκείνα cum 285, 3) 9 ὀλίγον A^{ac} | πέτρας Pl | βάρος:
cf. VII 655, 3 | ἄλλερασίππου ex ἄλγερ. A ἄλλ' ἔρ. C 10 'nunc tibi
pro tumultu Carpathium omne mare est' Prop. IV 7, 12 | ἔσορᾶς
(A C) P ἔσορᾶς Pl^M | αὖ τη C αὖ (? non αὖ) τη A^{ac} 11 συννηί·
(A' cum puncto C) P | ὅστέα A^{ac} | ποῦ (A C) P πού Pl^M
12 ἐνέπειν: cf. IX 341, 4 || 13 sqq. Pl^M III^b c. 19, 4 Pl^{l. s}
c. 22, 51) 13 Θεσσαλ^{ος} add. C, om. Pl; a Sidonio potius ep. in

ἢ σύ γε πρὸς πέτρῃσι· τὰ δ' ὄλβια κεῖνα μέλαθρα
φροῦδ', <ἐφόδου δὲ> πάτρης ἐλπίς ὄλωλε Τύρου.

P 249 οὐδέ τί σε κτεάνων ἐρρούσατο· φεῦ, ἐλεεινέ, 5
ὥλεο μοχθήσας ἰχθύσι καὶ πελάγει. M 93^v

Fr. Cor. Phil. 287. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C. Pl
epp. 287—290. Εἰς Λῦσιν ναυηγόν. L

Καὶ νέκυν ἀπρήνυτος ἀνιήσει με θάλασσα,
Λῦσιν ἐρημαίῃ κρυπτόν ὑπὸ σπιλάδι,
στρηνὲς ἀεὶ φωνεῦσα παρ' οὔατι καὶ παρὰ κωφόν
10 σῆμα. τί μ', ὠνθρωποι, τῇδε παρῳκίσατε,

Tyrium conditum esse suspiceris, unde quinto etiam epigrammate
fragm. Mel. (282—286) augendum colligas p. 192, 14 ⁰εἰς et πλου-
σιῶ L; post νικάνορα erasa est clausula 15 Νικάνορ Pl | με-
μαραμμένε P (cf. Clem. Al. Protr. § 49 ὕβρει μεμαραμμένον,
Lucian. Anach. 25 σώματα — μεμαρασμένα); μεμορημένε Pl (cf.
VII 466, 7) 16 ἐπηϊόνι A^{ac} | ὑπ' Plⁱ | cf. VII 497, 6

1 ἢ σύ γε P ἥσυχια Bothe | πέτρῃσι· ex πέτρῃσιν cr. Pl |
κεινὰ FG. Schmidt 2 φροῦδα. ✕ πάσης (signum ✕ bis re-
currit in m.^o) P φροῦδά τε καὶ πάσης Pl; φροῦδ' ἄρα καὶ π.
Salm., ὡς φροῦδ' ἄ π. Heck., φροῦδ' αὐτῆς τε πάτρης Dübner.
(sed πάτρης iam Reiske et Jac. proposuerunt), φροῦδος δ' ἢ
πάτρης Schmidt, φροῦδα πάτρης πάσης δ' (debebat πάσης δ')
Kaibel, φροῦδ' ἔρρει (s. ἔπεσεν), πάσης δ' olim ci., nunc ἐφόδου δὲ
post φροῦδα intercidiisse puto 'spes patriae adeundae naufrago
erepta'; nam ἔφοδος iunctum habet genetivum ad indicandam
rem quae petitur (cf. ἔφοδος ἐπιτηδείων Xen. Hell. II 4, 3) |
ὄλωλε (alterum λ corr. ex ρ) Pl^m 3 sq. ad hoc dist. in nova
p. J (ὠραῖον) adpinxit C 3 οὐδέτι PPl^m || 5 sqq. Pl^m II^b
c. 19, 24 (Pl^{a-n} c. 22, 73; Pl^{i-s} c. 22, 71) 5 Thessalonicensi tri-
buunt Br. Setti (moneo tamen Lysidis nomen in Antipatri quem
Sidonium esse volunt occurrere ep. IX 567, 4); imitatur ep.
Archias VII 278; cf. etiam VII 382 6 λύσιν L | ναυηγόν
(η non ex α, sed ex γ corr.) L 7 θάλασσα PPl^{m-i} -τα Pl^{a-s}
8 λῦσιν C λύσιν A^{ar} λῦσιν (lin. ut in nom. proprio) Pl^m: cf.

VII 537, 2; IX 567, 4 | ὑπο A^{ac}: cf. 1, 4; VI 223, 4 9 στῆνες (ρ C^s)
P στρηνὲς Pl σαφεὲς τραχὺ sch.^B | παρούατι A^{ac} παρ' οὔατι CPl

ἡ πνοιῆς χήρωσε τὸν οὐκ ἐπὶ φορτίδι νηὶ 5
 ἔμπορον, ἀλλ' ὀλίγης ναυτίλον εἰρεσίης
 θηκαμένη ναυηγόν; ὁ δ' ἐκ πόντοιο ματεύων
 ζῶην ἐκ πόντου καὶ μόρον εἰλκυσάμην. M 94^v

5 288. ΤΟῦ Αἴτοῦ Ἀντιπάτροῦ. C
 Ὅμοίως εἰς ναυηγὸν | ἀνώνυμον. L

Οὐδετέρης ὅλος εἰμὶ θανὼν νέκυσ', ἀλλὰ θάλασσα
 καὶ χθὼν τὴν ἀπ' ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
 σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες· ὅστέα δ' αὖτε
 10 βέβρασται ψυχρῇ τῇδε παρ' ἡϊόνι. M 36^v

289. Ἀντιπάτρος Μακεδόνης. C

Εἰς Ἀνθέα τὸν ναυηγὸν | ἐκ τῆς θαλάσσης σωθέντα, |
 ὑπὸ θηρὸς δὲ χειρσαίου ἀναιρεθέντα. L

Ἀνθέα τὸν ναυηγὸν ἐπὶ στόμα Πηνειοῖο
 15 νυκτὸς ὑπὲρ βαιῆς νηξάμενον σανίδος

παρ' οὔατα (s. παρ' οὔας) Reiske | παρακωφόν A^{ac}; περὶ κ.?
 p. 193, 10 cf. 267, 1 | ὠνθροποι PPl^m | παρ' ὠικίσαι_ε C παρωικί-
 σατε: ~ A^{ar}; _ε scr. C in erasa clausula (non pro o), idem
 notam initialem ante ἡ (v. 5) erasit atque lemma posteri-
 bus distichis duobus ab L adscriptum 'ἔῃ εἰς ναυηγῷ ἀνώ|νυ-
 μον διοσκορεῖ' lineis induxit ||

1 ἡ C ἡ A^{ac} | οὐκ ἐτι APl^m οὐκ'ἐτι C οὐκ ἐπὶ Schneider
 (Br.): cf. VII 295, 4; 654, 3; 652, 2 2 ἄλλο_ελίγης A^{ac} 3 ὅδ'
 Pl^m | post ματεύων interpunctio erasa est in P 4 cf. VII 394, 6 |
 εἰλκυσάμην? A^{ac} || 5 sqq. Pl^m III^a c. 19, 15 (Pl^e c. 22, 15)
 5 Ἀντιπάτρον Pl; poetae f. obversatur ep. 506 7 cf. 276, 5; IX 56, 8 |
 οὐδ' ἑτέρης C οὐδέτ. APl^m | ὅλος (' rest. C) P | θάλασσα PPl^{m.1} -ττα
 Pl^{a.s} 8 ἀπεμεῦ A^{ac} 9 μὲν γὰρ P μὲν om. Pl | αὖτε (spir. C;
 ε refecit, non ex ι cr. C) P αὔα Reiske 10 ψυχρῇ τῇδε παρηϊόνι
 A^{ac} | ψυχρῇ C ψηχεῖ Heck. (ψαφαρεῖ? at cf. VII 291, 6) | τῇδε C
 (ψυχρῇ τῇδε π. ἡϊόνα post βέβρασται requirit Reiske) || 11 sqq.
 Pl^m III^a c. 19 (Pl^e c. 22), 16 11 τοῦ αὐτοῦ (post VII 288) Pl |
 μακεδῶ C | litteram q huic epigrammati adpinxit C, non

μούνιος εκ θάμνοιο θορῶν λύκος, ἄσκοπον ἄνδρα,
ἔκτανεν. ὦ γαίης κύματα πιστότερα. M 36^v

290. ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

C. Pl

Ἔτερον εἰς ναυηγὸν ὑπὸ | ἔχεως δηχθέντα. L

5 Λαίλαπα καὶ μανίην ὀλοῆς προφυγόντα θαλάσσης
ναυηγὸν Λιβυκαῖς κείμενον ἐν ψαμάθοις
οὐχ ἑκὰς ἡιόνων, πυμάτῳ βεβαρημένον ὕπνῳ,
γυμνόν, ἀπὸ στυγερῆς ὥς κάμε ναυφθορίας,
ἔκτανε λυγρὸς ἔχις. τί μάτην πρὸς κύματ' ἐμόχθει, 5
10 τὴν ἐπὶ γῆς φεύγων μοῖραν ὀφειλομένην; M 36^v

sequenti, quamquam numero π ep. 280 (non 279) signatum est, propter ep. 287 in duo perperam diremptum (unde instituta demum computatione lemma perversum ep. 287 a C deletum esse apparet) p. 194, 12 εἰσανθέα et εκτ L 13 θη^o L | χερσ^h, ἀναιρε^θ L | Antipatrum imitatur Leonidas Alexandrinus VII 550 14 ἀνθέα C ἄνθεα? A^{ar} | ἐπιστόμα A^{ac} | πηνεῖοιο (sic) P 15 ὑπερ A^{ac}

1 μουνιδος APl^m (v. Herodian. I 118, 2) | θάμνοιο, C (Pl) θά-
λάμοιο A^{ar} (quod fort. revocandum) | θορῶν ἄσκ. A λύκος superscr.
lineae C, non om. Pl; sed fort. post θορῶν vox θῆρ excidit, cf.
p. 194, 13 | ἄσκεπον Herw. 2 cf. 640, 6 | πι*στ*ότερα C πικρό-
τερα A^{ar} Plan. (qui explicandi causa in m.¹ adscripsit: ὦ κύματ'
γῆς πικρότερα τῶν τῆς θαλάσσης κυμάτων); cf. Leon. Al. 550, 4,
Apollonid. IX 271 χέρσον ἀπιστοτέστην, VII 216, 6 (πρᾶότερα
Dorv., κύματ' ἀπικρότερα Eldick) || 3 sqq. Pl^m III^a c 19

(Pl^e c. 22), 17 3 Τατυλίον (sic) Pl^m | φλάκῃ C 4 ἔτ^o L |
δηχθέντα (C) P 5 ὀλοῆς A^{ac} | θαλάσσης P Pl^{m.1} -ττης Pl^{a.s}
7 οὐχεκὰς A οὐχ' ἑκὰς C | βεβαρημένον P idem que
Pl^m Pl^s -ρυμένον Pl^{1-b}; cf. App. Pl. 98, 1 8 ἀπο A^{ac} | ὥς
(C) P Pl^m ὅς Pl^{1-b.s} Pl^a in t., sed 'τὸ ὅς κάμε ὥς κ. κάλλιον
γράφειν' Pl^a in epid. (unde ὥς Pl); ἥς Reiske 9 λυγρὸς:
cf. IX 45, 2 | τί μάτην: similiter interrogatione utitur idem
Stat. ep. IX 117 in vs. paenultimo τί τοσοῦτον | προσκύματ' A^{ac}
10 ἐπιγῆς A^{ac} | φεύγων: malim σπεύδων ('ut mare effugeret strenue
nitendo mortem quae fato terrestrem subiturus erat accelerabat') ||

291. ΞΕΝΟΚΡΙΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Λυσιδίκην ναυ|αγήσασαν, Κυμαῖαν.

L

Χαῖται σου στάζουσιν ἔθ' ἄλμυρά, δύσμορε κούρη,
 ναυηγέ, φθιμένης εἰν ἀλί, Λυσιδίκη.
 5 ἥ γὰρ ὀρινομένου πόντου, δείσασα θαλάσσης
 ὕβριν ὑπὲρ κοίλου δούρατος ἐξέπεσες.
 καὶ σὸν μὲν φωνεῖ τάφος οὖνομα καὶ χθόνα Κύμην, 5
 ὅστέα δὲ ψυχρῷ κλύζετ' ἐπ' αἰγιαλῷ,
 πικρὸν Ἀριστομάχῳ γενέτη κακόν, ὅς σε κομίζων
 10 ἐς γάμον οὔτε κόρην ἤγαγεν οὔτε νέκυν. M 94^r

292. ΘΕΩΝΟΣ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

C

Εἰς Αθηναῖον ναυηγόν.

C

Ἀλκυόσιν, Αθηναῖε, μέλεις τάχα· κωφὰ δὲ μήτηρ
 P 250 μύρεθ' ὑπὲρ κρυεροῦ δυρομένη σε τάφου.

1 sqq. Pl^M III^b c. 19, 11 (Pl^{α·n} c. 22, 60; Pl^{L·s} c. 22, 58);
 ep. in P discerptum est in duo, quorum alterum postremo
 disticho efficitur peculiari lemmate ab L instructum hoc: εἰς
 τὴν θυγατέρα ἀριστομάχου ναυαγήσασαν 1 ξενοκρίτῳ (L in
 eraso α et τ in τ'ουστ') C^{pc}; ξενοκράτους C^{ar} | ῥοδίον om. Pl 2 post
 ναυαγ. posuerat L clausulam, qua deleta Κυμαῖαν add. 3 χαῖται
 (C χαῖται A) P χαῖται Pl^M | ἔθ' A^{ac} | ἄλμυρά (C A) P | δύ-
 μορε A α induxit et ε superscr. C | κούρα (C) P κούρη Pl
 4 ναυηγέ. P -γοῦ Pl -γῶ Meineke | εἰναλί A^{ac} 5 ἥ (C)
 P^{pc} | δείσασα (A C) P | θαλάσσης P Pl^{M·1} -ττης Pl^{α·s}; λεύσσουσα
 θυέλλης Reiske; θαρσοῦσα? 6 ὑπερκοίλου P Pl¹ | ξύλου inter-
 pretatur sch.^B | ἐξέπεσε A^{ac}, σ fin. add. C 7 μεν φώνει? A^{ac} |
 κύμιν (C) P Κύμην Salm., Ταρόν Pl 8 ψυχρῷ Heck. |
 επαιγιαλῶι A^{ac} (κλύζεται) ἐν πελάγει Schmidt 8 sq. in fine
 vs. 6 signum clausulae erasum est itemque nota init. ante
 πικρὸν, non deletum lemma quod disticho quarto adscripsit L:
 cf. ad 1 sqq. 9 γενέτη P | ὅς (C) P 10 cf. IX 245, 6
 (Antiphanis) || 11 sqq. ap. Buh. n. 23 (p. 134) 11 θεῶν
 ἀλεξανδρεῖος C; Theoni geometrae, Hypatiae philosophae patri
 ep. tribuit Reiske; eodem iure de Stoico Augusti aequali (cf.
 Suid. s. Θ. Ἀλ.) cogitares 13 ἀλκυόσιν A ἀλκυός. C | ληναῖε C

293. ἸΣΙΔΩΡΟΥ ΑἶΓΕΑΤΟΥ.

CPI

Εἰς Νικόφημον | ναυαγήσαντα | ὑπὸ δίψους ἐν τῇ | θαλάσῃ. L

Οὐ χεῖμα Νικόφημον, οὐκ ἄστρον δύσις,
ἀλὸς Λιβύσσης κύματ' οὐ κατέκλυσεν.

5 ἀλλ' ἐν γαλήνῃ, φεῦ τάλας, ἀννηνέμῳ
πλόῳ πεδηθεὶς ἐφρύγη δίψευς ὕπο.

καὶ τοῦτ' ἀητέων ἔργον· ᾧ πόσον κακὸν
ναύταισιν ἢ πνέοντες ἢ μεμυκότες.

B

M 36^v

294. ΤΥΛΛΙΟΥ ΛΑΤΡΕΑ.

C

10 Εἰς Γρυνέα τὸν ἀλιέα ἐν θαλάσῃ ἀποπνιγέμεντα. L

Γρυνέα τὸν πρέσβυν, τὸν ἀλιτρούτου ἀπὸ κύμβης
ζῶντα, τὸν ἀγκίστροις καὶ μογέοντα λίνοις,

Ἀθήναιε Reiske | μέλεις: cf. 285, 4; 652, 5 λαρίδεσσιν τεθρήνηται (Leon.); 654, 5 λ. κέκλανμαι | κωφαδὲ P (κοῦφα δὲ ap. G. R.) p. 196, 14 μύρεθ' ὑπὲρ C μύρετ' υπερ A^{ar} | κενεροῖο P κενεροῦ ap. B. κενεοῦ Salm. (Kaib. Korsch) | μυρομένη P; apparet aut μύρεθ' aut μυρομένη corruptum esse: κείρεθ' — μυρομ. Salm., μύρεθ' — μυρία δὴ (σε) Eldick, μύρ. — μυρομένη s. δύρεθ' — μυρομ., denique σμύχεθ' — μυρ. Jac., μύρ. — σμυχομένη Heck., μ. — κλινομένη Kaib., μ. — δακρυχέουσα τ. Korsch, κενεροῖο μινυρομένη σε τάφοιο (ut hexameter restitueretur) Mein., ego μυρομένη vel in τειρομένη (cf. 241, 2) mutaverim vel in δρυπτομένη (cf. Xen. Cyr. III 1, 13: αἱ δὲ γυναῖκες ἀναβοήσασαι ἐδρύπτοντο ὡς οἰχομένον τοῦ πατρός); cet. in m. erasae vid. litt. εθ' (emendationem μύρεθ' praeoccupantes) vel ζτ ||

1 sqq. Pl^m III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 18 1 ἀλγεῖ gent. add. C, om. Pl 2 ὑπο et εἶν L | de re cf. Charit. III 46, 48 3 οὐκάστρον A^{ac} | δύσις C δύσεις A^{ar} 4 λιβύσσης C λιβήσσης A^{ar} | κύματος PPl κύμασιν Reiske κύματ' οὐ Salm. | κατ' ἐκλ. C κατέκλ. A^{ac} 5 ἄλλεν A^{ac} | post ἀννηνέμῳ interpunxit C, non interp. Pl; ἀννην. πλόῳ iungit Reiske, at cf. νηνέμου γαλάνας Aesch. Agam. 739 6 πλόῳ PPl πλόου Br.; ἄπλω? cf. Antipatri VII 640, 3 (ἄπλοιή πεπεδημένου) | ἐφρύγη (C) PPl ἐψύγη Heck. (nec hoc nec ἐπνίγη traditae scripturae praeferam), ἡμίφλεκτος ἐγένετο sch.^B | δίψης Pl 7 ἀητέων (A^C) P | ἀπόσιον C ἀπο σῶν? A^{ar} ἄ π. Pl^{mac} (cf. 640, 6) 8 ἢ πνε.

ἐκ δεινοῦ τρηχεῖα Νότου κατέδυσε θάλασσα,
 ἔβρασε δ' ἐς κροκάλην πρῶιον ἡίονα
 χεῖρας ἀποβρωθέντα. τίς οὐ νόον ἰχθύσιν εἶποι 5
 ἔμμεναι, οἱ μούνας αἷς ὀλέκοντο φάγον; M 36^v

Fr. Cor. Mel.

epp. 295—304?

295. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

C.PI

Εἰς Θῆριν ἀλιέα | ἐν τῇ ἑαυτοῦ καλύβῃ | τελευτήσαντα. L

Θῆριν τὸν τριγέροντα, τὸν εὐάγων ἀπὸ κύρτων
 ζῶντα, τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον,

A^{ac} | μεμυκότες: σεσιγηκότες explicat sch.^B || p. 197, 9 sqq.
 Pl^M III^a c. 19 (Pl^E, c. 22), 19 9 τατυλλίου λαυρέα C στα-
 τυλῖς Pl^M Στατυλλίου Pl^E, Tullio Laureae ep. trib. Br.; compa-
 ranti Gr. τὸν πρέσβυν τὸν cum verbis Φρύνη τὸν πτερόεντα τὸν
 eiusdem poetae videri potest ep. atque VI 260, Gemini (imitatur
 Leonidam T., cf. VII 295, 273) 10 τον L | ἐν θαλάσῃ ^{απο}πνιγέντα L
 11 ἀλιτρώτον P: ἐξ ἀλὸς τετριμμένης (debebat τετρυμένης)
 sch.^B (cf. ἀλιπλήγος VI 193, 3; Theocr. I 45) | ἀπο A^{ac} ἀπὸ C Pl:
 cf. 295, 1 (τὸν ἀλιτρώτον παρὰ olim ci.; ἀλιτρώτης ἀπὸ propo-
 suit improbavitque Jac.) 12 ἀγκύστροις Pl^{I-b} (ἀγκίστροις Pl^M
 cum P)

1 ἐκ om. P, add. Pl | τρηχεῖαν ὅτου A^{ac} cr. C | κατέδυσε
 (C) P | θάλασσα P Pl^{M.I} -ττα Pl^{a-w} 2 δ' ἐς P δ' εἰς Pl |
 κροκάλην P Pl; qui vocem pro adiectivo accipi volunt, teste
 utuntur Theognosto (Can. p. 21, 5), κροκαλήν Br.; δ' εὐκροκάλῃ
 (ἡίονι) Graefe | ἡίονα (rest. C, ν ex α cr. A) P Pl, ἡίονος Huet
 (Jac. qui App. 312, 2: Τυρσηνῆς ἡίονος κροκάλῃ affert), ἡίωνων
 Brod. (ἡονίην, ne ἐς κροκάλην mutaretur, Gr.) 3 ἀπὸ βρω-
 θέντα C | τίς (C) P | οὐ, νόον altera correctura C: οὐνιον (vix
 οὐνιον)? A^{ac}, quod C primo in οὐν, νόον mutavit, deinde emen-
 davit (ν supra positum tollens et virgulam ad dirimenda
 vocabula rectius collocans) 4 οἱ A^{ac} || 5 sqq. Pl^M III^a

c. 19 (Pl^E c. 22), 20 5 λεωνιδῶ Pl^M | ταραν C 6 Θῆριν:
 cf. Leon. ep. VI 204, Arch. VII 278 (Callim. VII 447) | τῇ
 ἑαυτῇ καλύβῃ L 7 τριγέροντα C τρίγ. A^{ar} | ἀπο A^{ac}
 8 ζῶντα: cf. VII 287, 7 (Antipatri), 294, 2, Theocr. apud
 Athen. 284a ἐξ ἀλὸς ὧ ζωή | αἰθυίης ex αἰθυίης cr. C: cf.
 VII 277, 4, Callim. fr. 111 ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν κύμασιν αἰθυίης
 μᾶλλον ἐσφκίσατο, Arat. Phaen. 296 | πλείονα: cf. VI 44, 6

ἰχθυσιληιστῆρα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,
 οὐχὶ πολυσκάλμου πλώτορα ναυτιλίας,
 ἔμπης οὐτ' Ἀρκτοῦρος ἀπώλεσεν, οὔτε καταιγίς 5
 ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας·
 5 ἀλλ' ἔθαν' ἐν καλύβη σχοινίτιδι, λύχνος ὅποια,
 τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ἐν χρόνῳ αὐτόματος. M 36^v
 σῆμα δὲ τοῦτ' οὐ παῖδες ἐφήρμωσαν οὐδ' ὁμόλεκτρος,
 ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος. M 37^r

296. † ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ ΤΟΥΤ' ΚΗΪΟΥ.

C

10 Εἰς τοὺς μετὰ Κίμωνος | στρατευσαμένους | ἐν Κύπρῳ
 Ἀθηναίους, | ὅτε τὰς ἑκατὸν ναῦς τῶν | Φοινίκων ἔλαβεν. L
 Ἐξ οὗ γ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε
 καὶ πόλεμον λαῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,

1 ἰχθύσι (' rest. C) ληϊστῆρα divisim PP¹M²E ἰχθυσιλ. una voce Salm. (cf. ὑδασιστεγής VI 90, 5); ἰχθυολ. (conl. ἰχθυο-θηρητῆρα VII 702, 1 Apollonid.) Schneider, ἰχθύσι θηρητῆρα Herm. (cf. ἰχθύος ἀγρευτῆρες Theocr. 21, 6) 2 οὐχι A^{ao} | πολυσκάλμου (κ C in β) P | ναυτιλίης (ιι et acc. C, τελ potius quam τοι A^{ar}) P: ex erasa scriptura non licet ναυστολίας repetere 3 οὐταρκτοῦρος A^{ao} (cf. 392, 1) | ἀπ' ὤλεσεν C | κατ' αἰγίς C καταιγίς A 4 ἤλασε: cf. Ap. Rh. II 817, A. P. VII 12, 3; ἔκλασε Reitzenst. (ἤνυσσε olim ci. conl. Od. ω 71) | δεκάδας: cf. V 281, 4; VI 47, 4 5 ἀλλ' ἔθανεν A ἀλλ' ἔθανεν CP¹M²Pl¹-b ἀλλ' ἔθαν' ἐν Pl^s, f. κάτθανε δ' ἐν | σχοινίτιδι: cf. Theocr. XXI 7 πλεκταῖς καλύβαισι (et 8 τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ) | ὅποια C ὁποία A; cf. K. 155, 3 6 τῷ A | σχροῖνοι A, litt. σ del. C | in fine versus signum clausulae est erasum 7 sq. cf. Ap. Rh. II 836; Leonidam imitatur Apollonid. VII 693, 4 7 τούτου παῖδες C τῷ τοῦ παιδὸς A^{ar} | τοῦτ' οὐ Jac. τῷδ' οὐ (ω ex o s. s cr.) Pl¹M²Pl² | ἐφ' ἥρμωσαν C | ὁμόλεκτρος (ε non ex ι fecit, sed refecit C) P 8 σὺν ἐργ. C συνεργ A^{ao} || 9 sqq. ap. Buh. n. 24 (p. 134). Ep. exstat bis apud Aristid.: 46, 156 (Ar.₁) et 49, 380 (Ar.₂), apud schol. Aristid. (p. 70 et p. 366 Fr., III p. 209 Dind.); apud Diod. XI 62 (= D.); Arsen. 24, 18 (ad Apostol. VII 57a, p. 409 L.) 9 ἱ Κήον C | ep. Simonidi tribuit schol. (Arsen.), cum epp. partim Simonideis affert Ar.₂, (τῶν ποιητῶν) τις ὕμνησεν Ar.₁, ep. Atheniensium iussu compositum

οὐδαμά πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν

ἔργον ἐν ἡπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἄμα.

οἶδε γὰρ ἐν Κύπρῳ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες

5

Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει

omisso auctoris nomine tradit Diod.; a Simonide Ceo iure ab-
iudicaverunt; ab Archelao Cimonis familiari potuisse scribi pu-
tat Bergk; elogium exemplar esse ep. Xanthii 768 K. et tituli
Attici 844 K., ergo conditum esse ante a. 375 censet
Kaibel; ad novicium poetam refert Junghahn, pro misello
centone habet Keil (cf. etiam Reitzenstein Ep. p. 114)

p. 199, 10 sq. κίμων^o L | τας ῥ ναῦς (cf. ad v. 6) τ L | ελαβ^l L |
ad Cyprias pugnas refert ep. L, ad Eurymedontias victorias
Ar. (ἐπὶ δὲ Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυμαχίας καὶ πεζομαχίας
μνημεῖα ἔστησεν Ar.₁) itemque schol. (εἰς τὰς αὐθιμερὸν ταύτας
νίκας Σιμωνίδης ὕμνησε), Cypriam cum Eurymedontia pugnam
confundit D. (cf. Pr. p. 215); non funebre, sed dedicatorium
ep. perhibet D.: ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀθηναίων δεκάτην ἐξελόμενος
ἐκ τῶν λαφύρων ἀνέθηκε τῷ θεῷ (τῇ θ. Bergk) καὶ τὴν ἐπι-
γραφὴν ἐπὶ τὸ κατασκευασθὲν ἀνάθημα ἐπέγραψε τήνδε (unde
ep. Cimonis et collegarum statuis subscriptum fuisse temere
collegit Bergk); in lapide insculptum esse epitaphium (septua-
ginta fere annis post ipsam victoriam) censet Kaib., demon-
strativo generi adnumerant Pr. Reitzenstein 12 sqq. cf.
Kaib. 768, 844 12 ἐξοῦγ' A^{ac} ἐξοῦγ' CD. ἐξ οὔτ' Ar. schol.
Ars. K. 768 (ἐξ οὔτ' sequente voce Κέκροπα K. 844) | εὐρώπαν
(αν ex on cr., εὐρωπον A^{ac}) P -πην ceteri | ἀσίης P | διχὰ A |
ἐννειμε PD. ἐννειμεν K. ἐκρινε Ar. schol. Ars. 13 cf. K. 844, 2 |
πόλεμον λαῶν P πόλεας (πολέας codd.) θνητῶν D. πόλιας θν.
Ar. schol. Ars. πολέμους θνατῶν Dorv. πόλιας λαῶν Bergk |
ἐπέχει D.: at cf. II. T 358

1 οὐδαμά (' AC) P οὐδενί Ar. schol. Ars. οὐδέν D. (οὐδέ
D.^{A.F}) | καλλίων P κάλλιον Ar. schol. Ars. (et comparativum
exhibet ep. Atticum 844 οὐδεῖς—μείζονα—ἔδρασ' ἀγαθὰ) τοι-
οῦτον D. (similiter ep. Xanth. 768: οὐδεῖς πω στήλην τοιάνδ'
ἀνέθηκεν) | ἐπὶ χθ. C (schol.^B) ἐπιχθ. A^{ac} 2 ἔρ**γον C εὐέργον?
A^{ar} | ἐνηπ. et καταπ. A^{ac} | ἄμα PD. ὁμοῦ Ar. schol. Ars.
3 οἶδε C οἶ δὲ A^{ac} (εἶδε schol.^B) | ἐν κύπρῳ PD. ἐν γαίῃ
Ar. schol. Ars. (quam scripturam praeferunt qui ep. ad victorias
Eurymedontiacas spectare putant; ἐν Κύπρῳ tuetur Junghahn
Diodori de Cypria pugna narratione nitens XI 60 sq.) | ὀλέ-
σαντες (' AC) P Ar. schol. D. (ἐλάσαντες D.^{A.H.L}): verba ὀλέ-
σαντες—ἔλον vulgo de gemina, pedestri navalique victoria

ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστενεν Ἀσίς ὑπ' αὐτῶν
πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου. Pr. 269

297. ΠΟΛΥΤΣΤΡΑΤΟΥ.

C. Pl.

Εἰς Λεύκιον | ὑπατον ὅτε τὴν | Κόρινθον ἐξεπόρθησε. L

5 Τὸν μέγαν Ἀκροκόρινθον Ἀχαιϊκόν, Ἑλλάδος ἄστρον,
καὶ διπλὴν Ἰσθμοῦ σύνδρομον ἡίονα

interpretantur, ut contra ordinem rerum gestarum poetam pedestre navali proelio praemittere dicendum sit: nam ὕστερον πρότερον hic locum habere vix probant quae tamquam similia Bergk affert, qui tamen idem ἐδάμασσαν Φοινίκων θ' proposuit; contra Junghahn verba οἶδε — πληθούσας omnia ad unam Cypriam pugnam navalem refert terrestrisque sequentibus demum verbis (ἔστενεν — πολέμου) mentionem fieri contendit (Μήδων π. ὀλέσαντες Φοινίκων θ' commendans); verba μέγα δ' ἔστενεν — πολ. quoniam procul dubio utriusque proelii eventum barbaris miserandum significant, priora οἶδε — πληθούσας de una navali pugna cum Jungh. accipere non licebit, nisi distichon de pedestri proelio post πληθ. excidisse statueris p. 200, 4 ἑκατόν (' C) ναῦς (circ. ex gravi? corr. C) P: cf. de Eurymedont. pugna referens Thucyd. I 100 καὶ εἶλον τριήρεις Φοινίκων καὶ διέφθειραν τὰς πάσας ἐς διακοσίαις, Plut. vit. Cim. 12 αἰχμαλώτους διακοσίας ἔλαβον οἱ Ἀθ., Lyeurg. Leocr. 72 ἑκατόν δὲ τριήρεις τῶν βαρβ. αἰχμαλώτους ἔλαβον (ἄπασαν δὲ τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιοῦντες περιέπλευσαν), Aristodem. c. 11 ἑκατόν τε ναῦς ἐλόντες αὐτάνδρους ἐπεξομάχησαν, contra de Cypria pugna exponens Diod. XI 66 πολλὰς μὲν τῶν ἐναντίων ναῦς διέφθειραν, πλείους δὲ τῶν ἑκατόν σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν (cf. ἀνδρῶν πληθ.) εἶλον et Diod. XII 3 ἑκατόν—εἶλε | ἔλον? A^{ac}

1 δ' ἔστεν' /, C qui signum / in fine lineae et in m^o repetit, δ' ἔσθεν? A^{ar}, hac voce terminatur versus in P; supplent Ar. schol. (δ' ἔσθενεν sch.^B) D. (ὑπ' αὐτῶ DP. A. B. F. L. K, priora in δεσγενέαις depravata habet D.^{II} δ' ἐσγενέας D.^{F. K}); cf. Aesch. Pers. 548 sq. (malim ὑπ' ἀλγῶν) 2 πληγεῖς

P sch.^B | ἀμφοτέραις (ι C^s) P | χερσὶ. κράτει (' AC, ' C) P | ἀμφοτέρω χειρὶ Ar.₁ | αὐθ' ἑτέραις χ. Junghahn, ἀμφοτέρως χερσικράτει πολέμῳ Blomfield; πληγαῖς ἀμφοτέραις χερσικράτει πολέμῳ s. χερσικράτεως πολέμου Heck. || 3 sqq. ep. in Pl^M exstat bis: in Ill^a c. 19, 21 (M₁) et iterum in Ill^b c. 4 (εἰς

P 251 Λεύκιος ἐστυφέλιξε· δοριπτοίητα δὲ νεκρῶν

ὁστέα σωρευθεὶς εἰς ἐπέχει σκόπελος.

τοὺς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας Ἀχαιοὺς 5

ἀκλεύστους κτερέων νόσφισαν Αἰνεάδαι. M₁ 37^r. M₂ 90^v

5

298. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς νυμφίον Εὐπολιν | καὶ νύμφην Λύκαιναν, |

οὓς πεσὼν ὁ θάλαμος | ἀμφοτέρους ἀπέκτεινε. L

Αἰαῖ, τοῦτο κάκιστον, ὅταν κλαίωσι θανόντα

νυμφίον ἢ νύμφην· ἥνίκα δ' ἀμφοτέρους —

ἀνδρείους), 6 (M₂); Pl^{I.b.s.w} ep. exhibent altero tantum loco, in Pl^{I.b.s} est c. 5 (εἰς ἀνδρ.) n. 42, in Pl^w c. 5, 44; bis exstat in Pl^{α. n} (c. 22, 21 et c. 5, 42); Pl^a habet in t. ep. c. 5, 42; c. 22 epigrammatis add. in epidiorth., ubi legitur: μετὰ τὸ Θῆριν τὸν τριγέροντα (A. P. VII 295) ἐπίγραμμα λείπει τὸ παρὸν οἶον (sequitur ep. 297 titulo ἄδηλον praemisso) p. 201, 3 nom.

auctoris om. Pl^M₁ ἄδηλον Pl^{α. n}₁ 4 εἰς τὸν λεύκιον (arti-

culus del. punctis superpositis) L | κοριν^θ L | alterum lemma

adposuit L in nova p. 251 ad v. 3: εἰς τὸν ὑπατον λευκί^ο | τον

εκπο^θ κορινθο^ο 5 ἀκροκόρινθον (hyph. et acc. C) P; ἡ ὑπὲρ

τὴν πόλιν κορυφή· παρὰ Στράβωνι ἐν τῇ τῶν γεωγραφουμένων

(cf. Strab. VIII 361, 8) add. sch.^B | ἀχαιῖκόν PPl^E₂ ἀχαιῖκόν

Pl^M_{1.2} (Pl^a in epid. Pl^{α. n}₁) ἀγακλυτόν Reiske | ἄστρον ex

ἄστρον cr. Pl^M₁ (cf. XVI 295, 2: Κολοφῶν τρυφερῆς ἄστρον

Ἰηονίης) 6 διπλήν A^{ac} | σύνδρομον (᾿AC) Pl^M₁ Pl^α₁ (Pl^a

epidiorth.) σύντροπον Pl^M₂ Pl^E₂ | ἡμόνα A^{ac}

1 ἐστυφέλιξε^α P: [ε] in eraso α C, qui idem pristinam

scripturam supra l. restituit, -φέλιξε A^{ar}Pl | δοριπτοίητα P

idemque Pl^M_{1.2} δορυπτ. Pl^E (etiam Pl^a in epid.) 2 σωρευ-

θένθ' s. σωρευτῶν Heck. | ἐπέχει C 3 sq. ad dist. hoc ad-

posuit sch.^B: ὅθεν καὶ παροιμία· τοῖς Κορινθίοις οὐ μέμφεται

τὸ Ἴλιον (quod sch.^w hic falso adiungit Πολύδ. ε, iure ad

VII 304 adponit sch.^B; de proverbio cf. Plut. Dion. 1, Cram.

Par. I 285, 8, Aristot. Rhet. I 6, Simonid. fr. 50 B.⁴) | δόμον: cf.

IX 28, 4 4 ἀκ₁λεύστους Pl^M₂ | νόσφισαν (᾿C) P | αἰνεάδαι C

αἰακίδαι A^{ar} || 5 sqq. Pl^M III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 1

(Pl^{I.a.s} c. 23, 21; Pl^{α. n} c. 23, 20) 5 titulum om. Pl^M, ἄδηλον Plⁱ;

f. Persae (cf. ἀγαθοῦ VI 112, αἰαῖ—Εὐπολιν 539, Φιλαίνιον 487,

Εὐπολιν ὡς ἀγαθήν τε Λυκαίνιον, ὦν ὑμέναιον
 ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεσὼν θάλαμος —
 οὐκ ἄλλω τόδε κῆδος ἰσόρροπον, ᾧ σὺ μὲν νίον, 5
 Νίκι, σὺ δ' ἐκλαυσας, Εὐδিকে, θυγατέρα. M 94^v

5

299. NIKOMÁXOT.

C

Εἰς Πλάταιαν τὴν πόλιν | ὑπὸ σειμοῦ καταπέσοῦσαν. L

Ἄδ' ἔσθ', ἄδε Πλάταια· τί τοι λέγω, ἄν ποτε σειμὸς
 ἐλθὼν ἐξαπίνας κάββαλε πανσυδίῃ;

Φίλλι 501) p. 202, 6 priora lemmatis verba alio atram. refecit C | λύκxαν L 8 αἰαἰ. C (Pl^M) αἰ αἰ A^{ac} οὐκ ἄρα et οὐκ ἦν Reiske (ἦ δὴ Jac.) | ὅταν A ὅτ' ἄν C | post θανόντα interpunctio est erasa 9 νύμφιον P | ἡνίκα (rest. C) P | in fine vs. interrogandi signum parum convenit, nam alterum dist. parenthetice ante apodosin interponitur

1 ἀγαθήν τε A^{ac} | γλυκαίριον Pl^M Γλυκέριον Pl^E: cf. V 186, XI 327 | ὑμέναιον P (ε ref., acc. et σ add. C, qui nominativum desideravit mendosa scriptura vs. sq. deceptus) 2 ἔσβη (C) P ἔσβεσεν Pl (cf. 303, 4) 3 οὐκ ἄλλος A οὐκ ἄλλος C οὐ καλῶς Pl^M (οὐκ αἰνῶ Reiske) οὐκ ἄλλω Salm. (Br.); an οὐκ ἄλλ' ἐς? | τόδε (C AC) P τὸ δὲ Pl^M | ὦ σὺ μὲν (priorem spir. AC, alterum C) P ὡς ὁ μὲν Pl^M Pl^{1.2} (Heck.) ὡς σὺ μὲν Pl^{b.2} ᾧ σὺ μὲν Reiske ὦ σὺ μὲν Boiss. (ὦν σὺ μ. Mein.) νικία P idemque Pl^M; Νικία Pl^E, sed Νικίας Pl¹ (ut bisyllabum Heck.); Νίκι Scaliger (cf. VI 326) Νικί (ut sponsi mater nominetur) Lob. | σὺ δ' ἐκλαυσας (AC) P Pl^M Pl^{1.2} σὺ κλαῦσας δ' Pl^{b.2} ἐκλαυσας δ' (pronomine quod necessarium vid. abiecto) Heck. σὺ δ' εἰ κλαῦσας Bothe | εὐδিকে (C AC) P Pl^M Εὐδ. Pl^E; φεῦ, Λύκε Jac. Κλεύδικε s. Θεύδικε probabiliter Mein. | rem epigrammate narratam non ignorabat Ovid., cf. Ibid. 527: 'sit tibi coniugii nex prima novissima vitae; Eupolis hoc periit et nova nupta modo'; Εὐπολιν et Νίκιν mireris in epp. Leonidae Al. exstare (VI 325 sq.) || 5 sqq. ap. Buh. n. 25 (p. 135); num. τ in m.^o adpinxit C 5 νικο_μάχου (litt. ου corrigendo restitutae sunt) C

6 πλᾶ τὴν πολὺ ὑπὸ σειμον L 7 ἄδ' (ex ' ? C) P | ἔστ' (C) P ἔσθ' Holstenius | ἄδ' ἄδ' ἐστὶ ap. B. | ἄδε πλάταια. C ἄδε πλαταιά A^{ac} (ἄδ' Ἐλάτεια Reiske) | τίν' οὖν λέγω R.; τί τοι λέγω (C AC) est corrigentis interrogatio (cf. VII 129, 4): 'quid dico esse Plataeas, immo istas terrae motus evertit'

λείφθη δ' αὖ μόνον τυτθὸν γένος· οἱ δὲ θανόντες
σᾶμ' ἐρατὰν πάτραν κείμεθ' ἐφессάμενοι.

300. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Πυθώνακτα καὶ τὸν | ἀδελφὸν αὐτοῦ.

L

5 Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασίγνητόν τε κέκευθε
γαῖ', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
μνημα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος. M 96^r

(distinctionem frustra mutavit Heck., ut verba ἄδε Πλάταια τί
τοι λέγω iungerentur) | ἄν A^{ac} | ἦν ποτε· Kaib. | cf. Strab. X 406
(ubi de Boeotia terrae motibus obnoxia exponens haec dicit: σει-
σμοὶ γεγόμενοι πολλάκις ἐξάλιστοι — ὥστε καὶ πόλεις καταπίνεσθαι)

p. 203, 8 ἐξαπλῖν^ηας (η C^s) P; cf. epp. IX 101—104

1 δ' αὖ? A^{ac} | 17 ἔνος (17 in eraso ν) P: νέμος? 2 πᾶ^ατραν C
πέτραν A^{ar} | ἐφ' ἐσάμενοι C ἐφесс. A: cf. [Leonidae] ep. 660, 4 ||
3 sqq. Pl^m Pl^b c. 25 (εἰς νῖους καὶ θυγατέρας), 1 (Pl^e c. 31, 5); ap. Ir.

p. 95 3 σιμωνί^δ Pl^m: a Simonide abiudicavit Bergk, ne poeta,
qui in Cleobulum monumenti aeternitatem affirmantem in-
vectus est, ipse sibi adversaretur 4 πυθόνακτα et ἀδελ-

φον L 5 κασι γή^ηη^τε^ν κεκεύθει* exstat in t. scriptura
ab ALC confecta; κασι γην κε (?) κεύθει scripserat A; in κασί

γη^ηη^τε^ν κέκευθει^ε mut. L (qui 1η τ¹ in ν κ exaravit, τόν et ε
fin. superscr., κέ post 1τ¹ε inseruit), oblitus est L (in t.) voca-
lem η post γ in litteram ν corrigere, sed perfecit emenda-

tionem in m., ubi adpinxit: κασίγνητόντε|κεκευθε; huic
scripturae γρ praeiixit C, idem quae L in t. dederat convertit

in κασι γή^ηη^τε^ν κεκεύθει (τον superscriptum in 1η^ην mutans
et -κεύθει ab A scriptum restituens); cum C exhibet Pl κασι-
γνήτην τε κεκεύθει (quamquam in Pl^m κεκεύθει corr. est ex
κεκευθε), cum lemmatistae emendatione (κασίγνητόν τε) con-
gruunt lemmatis verba τὸν ἀδελφόν (vox κασίγνητόν in m.
habet erasum acc. supra η, ut hic quoque 'sororem' pro
fratre inlaturus fuisse videatur C) | κέκευθεν Dübner. 6 γᾶ
Pl γῆ Schneidewin | ἥβης A^{ac} 7 ἀπὸ φθιμένοισι C | πῆρ Pl^m |
μέγ' ἄριστος (' et " AC) P μέγ' ἄριστον Pl, cr. Grotius | ἔθηκε

301. ΤΟῦ Αὐτοῦ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδην | τὸν Σπαρτιάτην τελευτήσαντας. L
 Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἱ μετὰ σεῖο
 τῇδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,
 5 πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων
 Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ. M 91^r

302. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Νικόδικον.

L

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται.
 10 Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἦδε † ποθεῖ. M 90^r

(sc. -κεν) P(cum Pl) p. 204, 8 cf. 443, 4; Kaib. 189, 10; 70 μνημοσύ-
 νην θνητοῦ σώματος ἀθάνατον; Hoffm. 36, 4 | χαριζόμενον⁶ (σ C^s) P ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 19 (Pl^L c. 5, 55); ap. Ir.
 p. 94 1 τοῦ αὐτοῦ: ~ primo scr. C, postea σιμωνί^δ (piores
 litteras in clausula) add. C τοῦ αὐ^τ (post XVI 26) Pl^M: Simonideum esse ep. negant Schneidew. Bgk (Jungbahn conl. Paus. III 8)

2 εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδου ἀποθανόντας titulus ep. est ap.
 Ir. | μετα λεονί^δ του σπαρτιατ^ς (sc. -τῆν¹, non -τῶν) τελεῦ^τ L
 3 εὐκλεᾶ (C -κλεᾶ A^{ac}) γαῖα (~ AC) P, cr. Pl 4 τῇδ' A
 τῇδ' C | σπάρτης PPl^I -τας Pl^MPl^a.b.s | εὐρυχώρου Pl^L.a
 (-χώρου praeter morem a Pl^a dissentiens Pl^a) | βασιλεῖς P,
 cr. Pl: cf. Sim. fr. 4 (B.⁴), v. 2. 8 6 Μηδείων τ' Pl τ' om. P (μν-
 ρίων τ' Ursini cod.) | ἀνδρῶν PPl (χαλεπῶ temere FG. Schmidt,
 ego ci. ἀδρῶ conl. Aristoph. Ran. 1099: ἀδρῶς ὁ πόλεμος) |
 πολέμῳ (~ AC) P πόλεμον Pl | tetrasticho perperam subicit
 Bgk ep. VII 252 et hexastichon (301 + 252) tribuit Antipatro |

7 sqq. Pl^M III^b c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἀνδρας), 1 (Pl^E c. 1, 18);
 ep. iunctum cum 346 inter Simonidea est ap. Ir. 94 (εἰς Νικόδι-
 κον) 9 αὐτοῦ P Ir. αὐτοῦ Pl^M | τίς A 10 νικόδι^κον C -δη-
 μον A^{ar} (et Ursinus) | δὲ, φίλοι. καὶ interpunxit C δὲ, φίλοι καὶ
 Pl^M | πόλις (~ AC) PPl | ἦδε (? A^{ac}) in ἦδε et ἦδε mut. C ἦδε:
 ... omissa versus ultima voce Pl^M | πολλή (alterum λ inseruit
 C, πολή A^{ac}) P κλάει non invenit ipse Plan., sed supplent Pl^E
 (κλάει Pl^I) ποθεῖ Br. (γοᾶ FG. Schmidt) | πόλις ἦγεν ὅλη
 Heimsoeth | Νικόδικον — πόλις ἦδε Πόλη ('urbs Istriae') Salm.
 (Πόλαι praefert Jac.) — πόλ. ἦδε πολὺ Boiss. — πόλις ἦδεθ'

303. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

Εἰς Κλεόδημον νήπιον | ὑπὸ νηὸς κατασυράσης | τελευτήσαντα. L

Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἔτι ζῶοντα γάλακτι,

ἶχνος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρεϊσάμενον,

M 92^r

5 ὁ Θρηῖξ ἐτύμως Βορέης βάλεν εἰς ἀλὸς οἶδμα,

κῦμα δ' ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσε νηπιάχου.

Ἴνοϊ, ἀνοικτίρων τις ἔφυσ θεός, ἢ Μελικέροτεω

5

ἥλικος οὐκ Αἴδην πικρὸν ἀπηλάσας.

M 92^v

304. ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.

C

10 † Εἰς Ἰππαίμονα τὸν | ἐκ Κρήτης Μάγνητα. L

Ἄνδρὶ μὲν Ἰππαίων ὄνομ' ἦν, ἵππῳ δὲ Πόδαργος

καὶ κυνὶ Λήθαργος καὶ θεράποντι Βάβης.

ὄλη (ut in ep. irrisorio) Hartung (Ellis) — π. ἡδ' ἐχάρη Bergk — δὲ πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις idem — δὲ φόνῳ καὶ π. ἀλγεῖ ὄλη Schmidt ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 8 (εἰς βρέφη), 1 (Pl^E c. 9, 6) 1 σιδωνί add. C, om. Pl 2 κατασυρηδ i. e. -συρησησ L (litt. v fere evanescente) -συρείσης Boiss. -συρησάσης Dübner 3 ἔτι ζῶοντα (accentus C) P 4 ὑπερ P | τοῖχον Reiske | ἐρεϊσάμενος A v supra σ fin. scr. C 5 ab initio vs. signum * posuit C | ὁ θρηῖξ (ὁ rest. C, ρη idem fecit ex una littera, ὁ θρηῖξ? A^{ac}) P ὁ θρηῖξ Pl^M (cf. VII 653, 2) | ἐτύμως (' et ' C) P Pl 'vere Thracius, i. e. saevus' Jac. (conl. Hor. ep. V 14), ἄγριος FG. Schmidt, fort. ἱταμῶς 6 ἀπο A^{ac} Pl^M 7 sq. cf. Antipatri Sidonii ep. VI 223, 7 7 Ἴνοϊ (~ AC) P: hiatum trochaicum excusante nomine pr. admisit Sid. | ἀνοικτίρων C ἄν' οἰκτιμον (?) A^{ac} ἀνοικτίρων Pl^M -κτείων Pl^{I-b} | τίς (' AC) P (Pl^a) | ἦ C ἦ A^{ac} 8 ἥλικος C qui / ex acuto fecit signumque ab initio vs. iterat, ἥλικος? A^{ac} (cf. Sidonii VI 206, 10) | ἀπηλάσας*o C -σατο A^{ar} || 9 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 7 (Pl^{I-a} c. 5, 43, Pl^w c. 5, 45); prius distichon exhibent Ps. Dio Chrys. 37, 39, Pollux 5, 47 (quod sch.^B ad hoc ep. recte adscribit: πολυδ. ε, praepostere schol.^w ad proverbium epigrammati VII 297 adpositum rettulit, cf. p. 202 l. 3 sq.), Eudoc. 96 9 πισάνδρ C Πεισάνδρον Pl qui gent. om.; diversum esse poetam a Camiraeo censet Welcker, negat Menk

Θεσσαλός, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἴμονος υἱός,
P 252 ὦλετο δ' ἐν προμάχοις ὁξὺν Ἄρη συνάγων. M 90^v. Pr. 25

305. ἈΔΑΪΟΤ ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΟΤ.

C. Pl

Εἰς γριπέα Διότιμον ἐπιτύμβιον θαυμαστόν.

L

5 Ὁ γριπεὺς Διότιμος, ὁ κύμασιν ὀλκάδα πιστὴν
κῆν χθονὶ τὴν αὐτὴν οἶκον ἔχων πενίης,
νήγρετον ὑπνώσας τὸν ἀμείλιχον <εἰς μυχὸν> ἵκτο
αὐτερέτης ἰδίῃ νηὶ κομιζόμενος.

p. 206, 10 lemmati praemittit L haec: τοῦ τοῦ ἐπιγραμμά | μέμνηται νικολ (i. e. Νικόλαος) ο δα|μασκηνός (quibus clausulae signo iam addito L subicit insuper) ὡς ἀρίστου¹ (cf. HGM. I 153 D.) | τον ἐκ L: cf. quae de interpretatione alterius hexametri infra allata sunt 11 ἀνδρί A^{ao} | ὄνομ' om. Pl^m (ὄνομα τῷ pro ὄν. ἦν Dionis codd. deteriores) | ἱππωι, P ἱππων A^{ar} | cf. II. Ψ 295 12 θήραργος A γρ λήθαργος superscr. C, cum A facit Pl, cum C congruunt Dio Poll. (Eud.): cf. Hesych. s. λή-θαργος, λαίθαργοι et quae de ληθ. nomine Nauck exhibet ad Soph. fr. 800 (σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἰ) | βάβης (non μάμης) P: nomen vid. Phrygium, v. Pr. p. 20

1 Θεσσαλός. ἐκ κρήτης. Pl^m Θεσσαλός ἐκ κρήτης. (ἐκ A ipse superscr.) P | μάγνης (μ ex β cr. A) γένος. P | αἴμονος C αἴμ. ? A^{ao} | epitheta varie interpretantur: Magnes dicitur canis a Polluce, Hippaemon a Dione; singulis nominibus singula tribuunt epith. Opsop. Br. Boiss., rectius servi patriam reticere iudicat Jac. (ut Magnes sit Hipp., Thessalus equus, Creticus canis); ad unum virum omnia epith. referunt Hartung (cf. Bergk II⁴ 24), Pr., quorum hic Hippaemonem Magnesiaie natum, in Creta versatum denique in Thessalia obiisse statuit, apte ep. in Hippocratem (Θεσσαλός Ἱπποκρ. Κῶος γένος VII 135, 1) comparans; ἐκ Τρίκκης Preuner, qui voce Μάγ. regionem Thessalam indicari vult ||

3 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 22 (Pl^{L b. s} c. 22, 21; Pl^{α. n} c. 22, 22) 3 ἀδδαίου C Pl^m: cf. ad VI 228 | gentile idem exhibent P Pl; aut Μακεδόνης restituendum erit aut mutandum Ἀδδαίου, ep. fort. est Alphei Mitylenaei: cf. claus. ἡέρος ὠφελίην (VI 187, 6) cum πνεκ. ὠφελ, initia pent. κῆν ὑπνω et καὶ χθών (XVI 212, 6; IX 526, 4) cum κῆν χθονί; Alcaeo ep. trib. Bgk; imi-

tatur Iulianus VII 585, cf. VII 381. 635 | ὦ in m. adpinxit C

4 γρηπέα L 5 ὀλκάδα C 6 κῆν A κ' ἦν C κῆν Pl^m | οἶκον: cf. 585, 7

7 ὑπνώσας τὸν P Pl | ἀμείλιχον C ἀμείλικτον A^{ar}, cum C

ἦν γὰρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔσχευ ὁ πρέσβυς 5
καὶ φθίμενος πύματον πυρκαϊῆς ὄφελος. M 37^r

306. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Ἀβρότονον | τὴν μητέρα Θεμιστοκλέους. L

5 Ἀβρότονον Θρήισσα γυνὴ πέλον· ἀλλὰ τεκέσθαι
τὸν μέγαν Ἑλλησὶν φημι Θεμιστοκλέα.

307. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

L

Ἐπιτύμβιον ἀνώνυμον. L

α. Οὐνομά μοι — β. Τί δὲ τοῦτο; α. Πατρὶς δέ μοι —
β. Ἐς τί δὲ τοῦτο;

10 α. Κλεινοῦ δ' εἰμὶ γένους. β. Εἰ γὰρ ἀφανροτάτου;

facit Pl | ἰζ_το * * γρ αἶδαν < C (qui signum < et in fine vs. et in m^o repet.) ἰκετοτο s. ἰκσ.? A^{ar} (voce αἶδαν om.), ἰκτο πρὸς ἄδην Pl ἰκετ' ἔς Ἄιδου Jac. | ὑπν. <Ἀίδαν> τὸν ἀμείλιχον ἰκτο Boiss. (<Ἀίδην> τὸν Heck.); μυχὸν (s. λιμέν') fort. post -λικτον excidit (cf. Antig. 1284) p. 207, 8 αὐτε_ερέτης exi αὐτόρετης corr. C, qui ε primo supra ο, deinde in eraso ο se rpsit

1 sq. cf. Antiphili ep. 635, 5; 585, 3; IX 242, 7 1 ἔχε PPl 2 cf. ἡέρος ὠφελίην VI 187, 6 (Alphei) || 3 sqq. ap. Buh. n. 26 (p. 135); ep. auferunt Plut. Them. 1, Athen. 576 C: ὡς Ἀμφικράτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Ἐνδόξων ἀνδρῶν συγγράμματι (cf. FHG. IV 300) 4 εἰσαβρότονον (spiritu omissio) τ_τη_ν L 5 ἀβρότ. C ἀβρότ. A^{ac} Ἀβρ. Plut. Ath. | πέλον P γένος Plut. Ath. 6 Ἑλλησιν φημι P | φασί Ath. || 7 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 5 (Pl^e c. 6, 5); ep. est etiam in Σ^π, n. 20 sylloges, quae primis cod. Pal. foliis continetur, f. B^v (s. pag. γ': cf. vol. I, VI sq.) inter XVI 115 et 326 7 sq. lemma scr. ante nom. auctoris L 7 om. Σ^π (Plⁱ) ἀδέσποτον Pl^m ἄδηλον Pl^{a.s} | σελεντ. L; ep. non Pauli vid., sed Palladae aut Iuliani (cf. VII 590); certe obversabatur poetae ep. Phalaeci XIII 5 (cf. Herm. XXVIII 50) 9 μοι. τί*δὲ C μοι τιςδὲ A^{ar} | πτρίσ Pl^m Σ^π | ἐστὶ A γρ εἰς τι superscr. L, εἰς τί Σ^π ἐς τί Pl | δετοῦτο A^{ac} (σὲ τοῦτο Br.; ἔστι δὲ ποῖα perperam Reiske) | signum interrog. post alterum τοῦτο itemque in alterius tertiiue vs. fine posuit Σ^π

α. Ζήσας δ' ἐνδόξως ἔλιπον βίον. β. Εἰ γὰρ ἀδόξως;
α. Κεῖμαι δ' ἐνθάδε νῦν—β. Τίς τίνι ταῦτα λέγεις; M 31^v

308. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

C. Pl

Εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους | ζήσαντα. L

5 Παῖδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
νηλειῆς Ἀίδης ἤρπασε Καλλίμαχον.

ἀλλὰ με μὴ κλαίοις· καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
παύρου καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν. M 33^r

309. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C. Pl

10 Εἰς Διονύσιον | Ταρσέα ἑξηκοντούτη | τελευτήσαντα. L

Ἑξηκοντούτης Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ταρσεύς, μὴ γήμας· αἶθε δὲ μῆδ' ὁ πατήρ. M 33^r. E 14

310. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Εἰς ληστευθέντα. L

15 Θάψεν ὃ με κτείνας κρυπτὸν φόνον· εἰ δέ με τύμβῳ
δωρεῖται, τοίης ἀντιτύχοι χάριτος. M 31^v. E 54

1 δ' om. Σ^πPl, add. A 2 τις A^{ac} τίς, C | τίνι: cf. XI 183, 4 |
λέγει^ω (ω C^s) P: cum A faciunt Pl Σ^π || 3 sqq. Pl^M III^a c. 9
(εἰς βρέφη), 2 3 ep. a Luciano abiudicat Setti, Iuliano
trib. Sakolowski 4 καλλίμαχ^ο πεντεχρόνους¹ L 5 sqq. cf.
Kaib. 576, 657a 6 ἤρπασε (' rest. C) P 8 βιότοιο^ο, C βιότου A^{ar} ||
9 sqq. Pl^M III^a c. 10 (εἰς γέροντας), 1; ep. est in sylloge
Euphemiana n. 14 (E^F 154^v E^P 258^v) 10 ἐπιτύμβιον E |
ἔτοῦ^τ τελευτησαντ^ι: L | num. τι adpinxit C 11 ἑξηκοντούσης
(ἑξ. P^{pc} ἑξ. A^{ac}) P -τούλης E^{F.P} | διόνυσος (sic) C διόνυσος
A^{ar} διόνυος^ο Pl^M 12 ταρσεύς (' C -σεύς A^{ar}) P θαρσεύς E^{F.P} θαρ-
σύς E^R | μὴ γίνας? A^{ac} | εἴθε E | μῆδ' ὁ, C μῆδὲ A^{ar} μῆδ' ὁ Pl^M
μῆδ' ὁ E | πήρ Pl^M || 13 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ
ἐπισήμους), 6; exstat in syll. Euphemiana n. 54, nullo lemmate,

311. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς τὴν γυναῖκα Λώτ· |

οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς Νιόβην αὐτὸ ἀναφέρουσιν.

L

Ὁ τύμβος οὗτος ἔνδον οὐκ ἔχει νέκυν·

5 ὁ νεκρὸς οὗτος ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον,

ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ νεκρὸς ἐστὶ καὶ τάφος. M 32^v. E 57

312. ἈΣΙΝΙΟΥ ΚΟΤΑΔΡΑΤΟΥ.

C

Εἰς τοὺς ἀναιρεθέντας ὑπὸ | τοῦ τῶν Ῥωμαίων ὑπάτου Σύλα. CL

Οἱ πρὸς Ῥωμαίους δεινὸν στήσαντες Ἄρηα

10 κεῖνται ἀριστείης σύμβολα δεικνύμενοι·

adiunctum epigrammati 269; ad argumentum distichi cf. epp. VII 356—360, 580 sq., etiam 516, quae elogia a Planude epigrammati 309 continuantur p. 209, 14 ἀδέσπ. Pl^M ἄδηλον Pl^a·s om. PPl^I 14 ληστευθέντ· L 15 ὃ μὲ C ὃ με A^{ac} ὃ με Pl^M ὃ μὲν E | κτεῖνας A^{ac} | κρύπτων Brod. (Reiske) | τύμβω E^F·P 16 cf. 356, 2; 359, 4; 516, 1; 581, 2; 584, 4 (ep. 310 cl. 581 et 584 Iuliano fort. tribueris) | κἀντιτύχοι FG. Schmidt ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 3; ep. exhibent schol. Soph. (Triclinius) ad El. 150, Eustath. Thessalon. ad II. Ω 614, Eustath. Macrembolites inter aenigmata p. 209, 8 H. cum Holoboli solutione; in sylloge Euphemiana est n. 57 (E^F 158^v E^F 263^v); cf. versio Pseudoausoniana p. 433 P.

1 Ἀγαθίου σχολαστικοῦ schol., ἄδηλον E; de auctore ep. nihil afferunt Thess. Macr. 2 sq. εἰς Νιόβην EPl, ἐπίγραμμα δι' ἰάμβων εἰς N. schol. (φέρεται δὲ καὶ ἀστεῖον ἐπὶ τῇ Νιόβῃ

ἐπίγραμμα Thess.) 2 λῶ: cum hac interpretatione cf. Holoboli solutio ὄρος τὸ Σηγῶρ κατὰ νοῦν, φίλος, λαβὲ Καὶ δὴ κατίδοις τὴν ἀλὸς στήλην ξένην, Ἦν Λώτ γυναῖκα πρεσβύτου γραφὴ λέγει,

Κἀκεῖθεν ἀρεῖς τοῦδε τοῦ γρίφου λύειν 3 cf. vol. I p. 1, 4 | αὐτὸ ἀναφέρουσι L 4 ὁ τύμβος Pl^M ὁ τάφος Macr. | οὐκ ἔχει A^{ac} | ἔχει C qui v supra i scr., sed post erasit | νεκρὸν A Pl^E νέκυν (supra litt. ἐκρ scr.) C, quocum consentiunt Tricl. Thess. Macr.: cf. Finsler p. 73 5 οὗτος omnes; 'habet nec ipse mortuus bustum super' Ps. Aus. | τάφον (τ ex γ? cr.) P

6 αὐτοῦ PEPl^I Macr. αὐτοῦ Pl^M Pl^a·b·s (Thess. ed. L.) αὐτῷ Tricl. (Thess. ed. Rom.) 'sibi sed est ipse hic sepulcrum et mortuus' Ps. Aus. | νεκρὸς A^{ar} | ἐστὶ A || 7 sqq. Pl^M III^b c. 4

οὐ γάρ τις μετὰ νῶτα τυπεῖς θάνεν, ἀλλ' ἅμα πάντες
ῥέοντο κρυφίῳ καὶ δολερῷ θανάτῳ. M 90^v

313. Εἰς Τίμωνα τὸν μι|σάνθρωπον. LPI

Ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυνδαίμονα κεῖμαι·
5 οὖνομα δ' οὐ πένσεσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε. M 32^v.
Pr. 264

Fr. Cor. Mel. 314. ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΥ. C.PI
epp. 314—318 Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμωνα. LC

Μὴ πόθεν εἰμὶ μάθης μηδ' οὖνομα· πλὴν ὅτι θνήσκειν
τοὺς παρ' ἐμὴν στήλην ἐρχομένους ἐθέλω. M 33^r

(εἰς ἀνδρείους), 8 (Pl^{I-s} c. 5, 44) p. 210, 7 titulum om. Pl^{M.1}
ἄδηλον Pl^{a-s} | ἄσιννίου κοναδρά^τ, in eraso pristini lemmatis
initio C; scriptura nominis latini variat: Κονάδρατος est
etiam ap. Steph. Byz., Κόδρατος ap. Suid. (cf. Kaib. 500, 1)

8 εἰς τοὺς ἀναγρεθέ^τν ^π | τοῦ scr. C, reliqua supersunt
de lemmatistae titulo, qui quattuor olim m. lineas occupa-
verat nec tamen diversus vid. fuisse ab eo qui nunc exstat;
nec ob aliam causam rasuram fecit C nisi ut lemmati prae-
mitteret nomen auctoris, quod subiunctum cum altero gene-
tivo confundi poterat (et apparent adhuc voculae ὑπὸ τοῦ in
fine alterius lineae ab L scriptae); ζτ adpinxit C de veritate
vel interpretatione lemmatis dubitans | ρομαίων L^{ac} 9 προσρ.
A^{ac} | cf. Od. τ 11

1 μετὰ PPl γε τὰ Reiske; κατὰ? cf. Od. ρ 463 | ἀλλάμα P^{ac}
2 ῥέοντ' οὐ (ante Dnebnerum) Salm. perperam | δολερῷ P ||
3 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 8; ep. exhibent Plut. vit.
Anton. c. 70, Plat. vit. 2, 146 W. 3 Timoni ipsi ep. tribui
refert Plut.; om. auctoris nom. PPl^M v(it)., ἄδηλον Pl^s
4 ἐνθάδ' (' C) P | ἀπορρήξας. C -ρίψας? A^{ar} (Casaub.) -ρήξας
Pl Plut. v. 5 οὖνομα δ' (' AC) PPl τοῦνομα δ' Plut. τίς
δ' ὦν v. | πένσοισθε P -σεσθε Plut. v. Pl (sed -σησθε Pl^s) |
κακοὶ δε Pl^M κακοὶ δε A^{ac} || 6 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχ.
τινάς), 9 (Pl^E c. 7, 10: scr. Maximus in Pl^M ep. 314 ante 316,
quem ordinem Pl^E omnes convertunt) 6 sq. lemma prae-
cedit; τίμωνα lineis alternis scr. L, in τίμ^ω | πτολεμαίου; mut.
C (nomen auctoris in erasis litt. μωνα collocans) 7 εἰς

315. ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ, οἱ δὲ ῥΙΑΝΟΥ.

C

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον ἐν Ἀθήναις.

L

Τρηχεῖν κατ' ἐμεῦ, ψαφαρὴ κόνι, ῥάμνον ἐλίσσοις
 P 253 πάντοθεν ἢ σκολιῆς ἄγρια κῶλα βάτου,
 5 ὥς ἐπ' ἐμοὶ μηδ' ὄρνις ἐν εἵαρι κοῦφον ἐρείδοι
 ἶχνος, ἐρημάζω δ' ἥσυχα κεκλιμένος.
 ἦ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μηδ' ἀστοῖσι φιληθεὶς 5
 Τίμων οὐδ' Αἰδὴ γνήσιός εἰμι νέκυσ. M 92^r

316. ΛΕΩΝΙΔΑ ἢ ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

10

Εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως.

L

Τὴν ἐπ' ἐμεῦ στήλην παρὰ μείβεο μήτε με χαίρειν
 εἰπὼν μήθ' ὅστις, μὴ τίνος ἐξετάσας.

ἀ^τ Pl^M (εἰς τὸν αὐτὸν Pl^E) p. 211, 8 μάθησ Ap^M | μὴ δ' Ap^M | πλὴν (C) P | πλ^λήν (πλ in eraso ἀλλ?) Pl^M | ὅτι (C) P
 9 παρεμὴν A^{ac} | (epp. 314—326 coronae Mel. tribuit Menk) ||
 • 1 sqq. Pl^M III^b c. 6 (εἰς ἀρχ. τινάς), 2 (Pl^{I-b} c. 7, 15 post A. P. VII 153, Pl^s c. 7, 13 post VII 320) 1 nom. auctoris
 om. Pl^{M.1} ἀδηλον Pl^{a.s} | ζηνοδο^τ C; Rhiani vid., cf. ἶχνος XII 93, 8 et εἶην — ὥς XII 142, 5 cum ἐλίσσοις, ὥς 2 εἰς τὸν αὐτὸν Pl^s | lemma scr. L ad vs. alterum tertiumque in nova pag., praemisit ad vs. primum p. 252 C lemma hoc: εἰς τὸν αὐ^τ: | τίμωνα (litt. εἰς τὸν scriptae sunt in clausulae signo, quod post ῥιανου adpinxerat C) | ἐναθην² L 3 sq. cf. Leonidae ep. VII 656, 3 sq., Philodemi VII 222, 7; 321, 7; Kaib. 546, 5; 548 3 τρηχεῖν (C rest. C, ~? A^{ac}) PPl (defendit Mein.), τρηχαλέην s. τρηχεῖαν Schneidew. | cf. κατὰ στήλης ἱερὴ κόνι apud Philod. | κατεμεῦ A^{ac} | ψαφαρὴ * κόνι * C ψαφαρὴν κόνιν A^{ar} | ἐλίσσοις (C) P 4 in m. sup. p. 253 scr. C Iuliani in Timonem ep. VII 577, quod ab A exaratum exstat P 298 5 ab initio vs. erasum signum novi epigrammatis | ἐπεμοὶ A^{ac}: alterum ε refecit, non ex ι corr. C | μὴ δ' PPl^M | ἐνείαρι A^{ac} | ἐρείδῃ Mein. 6 ἐ^λρημάζω (ἐ in eraso θ C) P ἐρημάζω (ζ ex ι corr.) Pl^M | ἥσυχα (C) P | κεκλι*μένος C -σμένος A^{ar} 7 ἦ s. ἦ A^{ac} | μὴ δ' PPl^M 8 οὐ^λδ' αἰδὴ C οὐκαὶδὴ A^{ar} οὐδ' αἰδὴ Pl^MPl^a in epid. (unde Pl^a) οὐδ' Αἰδι Pl^{I.s}Pl^a in t. | γνήσιός PPl (γ' ἄσμενός FG. Schmidt; κρηγνός?) || 9 sqq. Pl^M III^a c. 7, 10 (Pl^E c. 7, 9); prius dist. est in

ἢ μὴ τὴν ἀνύεις τελέσαις ὁδόν. ἦν δὲ παρέλθης
 σιγῇ, μῆδ' οὕτως ἦν ἀνύεις τελέσαις. M 33^r. Pr. 265

317. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C.PI

Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμωνα.

L

- 5 α. Τίμων—οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσί—τίτοι, σκότος ἢ φάος, ἐχθρόν;
 β. Τὸ σκότος· ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν' Αἴδη. M 33^r

318. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμωνα.

L

- Μὴ χαίρειν εἶπης με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ πάρελθε·
 10 ἴσον ἐμοὶ χαίρειν ἔστι τὸ μὴ σ' ἀλέγειν. M 92^r

Plat. vita 2, 52 W. p. 212, 9 Λεωνίδου Pl λεωνί^δ ἢ αντιπατῆ^ρ C;
 Alexandrino trib. ep. Br., ab eo abiudicat Jac.; Rhiani et Tarentini
 auctorum ordo idem fort. hic atque in epp. VI 34 sq. 10 εἰς αὐτό

Pl^M εἰς τὸν αὐτόν Pl^E 11 τήνδε σὺ τὴν στήλην Vit. | ἐπεμεῦ
 A^{ac} | παρ' ἀμείβεο C | μὴ τεμε A μὴ τέμε C μήτ' ἐμὲ Pl μήτε με
 V. | χείρας V.^v 12 εἰπών A -ών. C | μὴ^τ C μὴδ' A^{ar}

μήθ' Pl | ὅστις ('C) P | μ' ἢ pro μὴ Reiske (Heck.) | ἐξετάσας^η
 ('AC η C) P, cum A facit Pl; εἰρόμενος V.

1 (μῆδ' ἦν Reiske) | τανύεις Heck., qui tamen ἀνύω τρι-
 βον XIV 106, 1 affert; ἀλύεις? an σὺ νοεῖς s. νοέεις? | ἦν δὲ

A^{ac} | παρέλθης^ι (ι C) P, ι cum A om. Pl^M 2 μὴδ' Pl^M |
 μὴ δοῦτως ('C) P || 3 sqq. Pl^M III^a c. 7, 11; ep. est ap. Ir.

p. 90 inter Callimachea (praecedit 521, seq. 517) 4 εἰς αὐτό Pl^M

εἰς τὸ αὐτό Pl^{I-b} εἰς τὸν αὐτόν Pl^S 5 ἔτ' ἐσσι A accentus
 add. C | punctum post τοι supra lin. positum erasit virgulamque

subiecit C | φάος ἢ σκότος verborum sede mutata Pl 6 ὑμείων
 (spir. cr., acc. add. C) P ὑμέων (sed ε ex ω s. ει cr.) Pl^M |

γὰρ P Pl | ὑμείων πλείονες Br. ὑμείων γὰρ πλέες Schneid.
 αἴδη (spir. C) P || 7 eqq. Pl^M III^b c. 6, 3 (Pl^E c. 7, 16, sed

Pl^S c. 7, 14) 7 sq. lemma praecedit in P; num. κ, cum
 ep. 309 numero τῷ signasset, non sequenti, sed ep. 318 ad-

pinxit C, qui ep. in m. adiunctum (cf. ad p. 212, 4) calculo
 suo comprehendit 7 ἄδηλον Pl^S om. Pl^M 8 om. Pl^M Pl^{I-b}

εἰς τὸν αὐτόν Pl^S 9 εἶπης A Pl^M in εἶπης^ι mut. C | κέαρ

('AC) P κάρ^α Pl^M κάρα Pl^E: cf. Theocr. XIV 31 | ἀλλὰ A^{ac}

10 ἴσον C Pl^M ἴσον? A^{ac} δισσόν (et μείζον') FG. Schmidt (πάρελθε)

319. Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμωνα.

L

Καὶ νέκυς ὦν Τίμων ἄγριος· σὺ δέ γ', ὦ πυλαωρὲ
Πλούτωνος, τάρβει, Κέρβερε, μὴ σε δάκη. M 92^r

320. ἙΓΗΣΙΠΠΟΥ.

C.PI

5

Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμωνα, | τὸν μισέλληνα.

L

Ὅξεϊαι πάντῃ περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι
καὶ σκόλοπες, βλάβεις τοὺς πόδας, ἣν προσίης·

θάσσον· Nauck | ἐστὶ. τὸ P ἐστὶ, τὸ P^M κᾶστι τὸ Haupt | μὴ (AC) σὲ
γελᾶν P^{PI}^M (litt. ν vocis γελᾶν in P vid. postea accessisse) | πελᾶν Gr.
Jac. (qui etiam μὴ σ' ἔθ' ὀρᾶν proposuit), λέγειν Peerlkamp; χανεῖν
olim ci., praefero nunc μὴ σ' ἀλέγειν | in fine vs. clausulae signum
est erasum; distich. Callimacheum esse negat Wilam. ||

1 sqq. P^M III^b c. 6, 4 (P^I-^b c. 7, 17; P^s c. 7, 15) 1 nom.
auctoris om. P, nisi forte Καλλιμάχου nomen lemmatis duo-
rum epp. interiectum tam ad praecedens quam ad sequens
ep. referri voluit C; titulo carent P^M P^I^a; ἄδηλον εἰς τὸν
αὐτόν P^s; ep. videtur Iuliani, cf. VII 69. 70. 603, Cougny
III 179 1 erasa est notula initialis (cf. ad 318, 2), sed re-
lictum lemma, quod disticho L adscripsit 2 ἄγριος: cf. 603, 1;
Cougny III 179, 1 | σὺ [δέ γ' ὦ] P^{Pr} σὺ δ' ὦ (potius quam ὦ) A^{ar} σὺ δέ
γ' ὦ Br.; στύγν ὦ? s. νῦν δ' ὦ? | πυλαωρὲ C πλαωρὲ (an πελ.?) A^{ac} |
inter σὺ δέ et πυλωρὲ spatium reliquit Plan., quod man. re-
centior voce δεινὲ explevit, unde σὺ δέ δεινὲ πυλωρὲ P^E
3 τάρβεο (priorem acc. C) P, cr. P^I. | δάκη P^M || 4 sqq. P^M
III^a c. 7, 12; alterum distich. exstat apud Plut. Ant. 70 τὸ δέ

περιφερόμενον Καλλιμάχειόν ἐστιν' 4 ἡγησὶ^{ππ} (litterae ἡ et σ
correctura factae sunt: pro ἡ erat, ut vid., α) P^M; tetrastich.
olim Callimacho assignavit Mein.; prius dist. Hegesippo, alte-
rum Callimacho (cum Plut.) tribuit Schneider; in vita Plut.
inter epp. 313 et 320, 3 sq. fort. excidit Callimachi ep. 313
(quod propter congruentem hexametri exitum facilius acci-
dere poterat) 5 εἰς αὐτό P^M εἰς τὸν αὐτόν tantum P^E |

τὸν μ. non continuavit priori lemmatis particulae L, sed
(clausula post Τίμ. posita) scripsit ad vs. 2 tamquam notulam
ad alterum distich. pertinentem 6 ὀξεῖαι (s. -εῖα) A^{ac} | πάντῃ
A P^M^I πάντῃ C P^I^a 7 βλάβης P^M^{ac}: εἰ pro η scriptum alio

atramento | προσίης (ι superscr., ' add. C) P προῖης (σ superscr.
alio atram.) P^M 7 sq. nec post προσ. finiti nec ante Τίμων
novi epigrammatis signum exstat in P^{PI}^M

Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω. ἀλλὰ πάρελθε
οἰμώζειν εἶπας πολλά, πάρελθε μόνον.

M 33^r

321. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς πρεσβύτην | Ἀμύντιχον γεωργὸν | ἢ φυτοκόμον.

L

5 Γαῖα φίλη, τὸν πρέσβυν Ἀμύντιχον ἐνθεο κόλποις
πολλῶν μνησαμένη τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων
καὶ γὰρ αἰὲν πρέμνον σοὶ ἀνεστήριξεν ἐλαίης,
πολλάκι καὶ Βρομίου κλήμασιν ἠγλάισεν
καὶ Διοῦς ἐπλησε, καὶ ὕδατος αὐλακὰς ἔλκων
10 θῆκε μὲν εὐλάχανον, θῆκε δ' ὀπωροφόρον.
ἀνθ' ὧν σὺ πρηεῖα κατὰ κροτάφου πολιοῖο
κεῖσο καὶ εἰαρινὰς ἀνθοκόμει βοτάνας.

M 32^v

1 ἐσοικέω PPlut. ἐνοικέω Pl ἐσώκεον Schneidew. | ἀλλὰ A^{ac}
2 (verba 'οἰμώζειν — πολλά;' interroganti trib. viatori Br.) |
(οἰμώξεις s. — ξων perperam Reiske) | εἶπας C εἶπας (?) A^{ac}
(Pl^{I-b}) εἶπας Pl^M | πολλά (' C ' A^{ar}) PPl: cf. VI 124, 3; XIII 12, 3
(Hegesippi) || 3 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισή-
μους), 33 3 ἄδηλα Pl^I* (comprehenduntur duo epp. VII 321
et 335 in Pl^I, non item in Pl^a) ἄδηλον Pl^s, titulum om. Pl^M;
ep. fort. Leonidae T. est: cf. γαῖ' ἐρατὴ VII 440, πρέσβυν Ἀνα-
κρέοντα App. Pl. 306, Λεοντίχον VI 205, ἐκ κόλπων App. Pl. 182,
καμάτων et ἐλαίην (in fine vs.) VI 289. 300, καὶ γὰρ (initio vs.)
IX 329, στήριζομαι VII 731, κλήμα τὸ καρποφόρον IX 99, ἐμπλή-
σας οἴνου VI 44, λαχανηλόγῳ ἔσσο IX 318, εὐνδρον VI 154, ἀνθ' ὧν
VI 281 4 πρεσβύτην ἀμύντιχον in πρεσβύτην* | ἀμύντ. mut. C:
cf. A. P. VI 30 (Macedonii) et VI 38 (Philippi) | γεωργ^o L
5 ἀμύντιχον Pl^Mac | ἐνθε*ο C ἐνθετο A^{ar} 6 cf. VI 30, 2 |
ἐπισοὶ A^{ac} 7 αἰὲν πέπλον A γρ. πρέμνον supra πέπλ. C,
quocum Pl congruit; ἀειπέταλον Heck. ἀείπρεμνον Kaib.
(Oppian. Hal. IV 281 cft Jac.) | ἀνεστήριξεν Scaliger | ἐλαί*ησ.
C, qui litteram ν, ut vid., post ι erasit et ησ refecit: ἐλάνησ (po-
tius quam ἐλάτησ) A^{ar} ἐλαίης Pl ἐλαίην Heck. (Kaib.) 8 ἠγλαί-
σεν (' C) PPl (κλήμασί) σ' ἠγλάισε Toup 9 post Διοῦς et
ἐπλησε (' C) itemque post ἔλκων (' C ἔλκων A) interpunxit P, tan-
tum in fine vs. Pl^M | σ' ἐπλησε? 10 ὀπωροφ. A^{ac} 11 ἀνθ' ὧν
A^{ac}: cf. VI 75, 7 (Panli), 99, 5 (Philippi), 105, 5 (Apollonidae),
154, 7; 281, 6 (Leonidae), 187, 5 (Alphei) | κατὰ A^{ac}; cf. 315, 1 ||

322. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Ἰδομενέα καὶ | Μηριόνην.

L

Κνωσίου Ἰδομενῆος ὄρα τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
πλησίον ἴδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλον.

5

323. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς δύο ἀδελφούς | ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τελευτήσαντας.

L

Εἷς δὴ ἀδελφειοὺς ἐπέχει πάφος· ἐν γὰρ ἐπέσχον
ἡμᾶρ καὶ γενεῆς οἱ δύο καὶ θανάτου.

M 90^v

324. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

10

Εἷς τινα γυναικα | σῶφρονα καὶ μόναν|δρον.

L

Ἄδ' ἐγὼ ἄ περιβωτος ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι
μούνῳ ἐνὶ ζώναν ἀνέρι λυσαμένα.

M 34^r

1 sqq. ep. est Pepli Aristot. n. 15 (B.⁴), apud Diodor. Sic. V 79, in ap. Buh. n. 27 (p. 135) 2 ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνον κειμένων ἐν Κνωσσῷ Pepl. (F = Laur. 56, 1) | εἰσὶδ. L 3 Κνωσίου F | ὄραι (C) P ὄρα Diod. ὄρα F: cf. Pepli 1 (λεύσεις), 32 (ὄρα F) | ἐγὼ τοι (C) P Diod. (τοι pro τῷ accipiendum putat Schneidew.), ἐγὼ τοῦ F 4 ἴδρυμαι A^{ac} | ὁ μόλον C ὁ νόλον A^{ac}: cf. Diod. I. c. || 5 sqq. Pl^M III^b c. 2 (εἰς ἀδελφούς), 1 (Pl^E c. 3, 2). Singula epp. exhibet utriusque sylloges Planudeae cap. εἰς ἀδελφούς: III^a c. 3, 1 = A. P. VII 551, III^b c. 2, 1 = VII 323 5 titulum om. Pl^M.¹ τοῦ αὐτοῦ (sc. Agathiae) Pl^a.^s

6 μιᾷ L^{ac} | ἡμερᾶ τελεῖ L 7 εἷς (C εἷς? A^{ac}) P Δισ Pl^M δις Pl^I.^a εἷς Pl^a.^s | ἀδελφειοὺς (ει corr. ex ε) Pl^M | ἐπέσχον C ἐπασχον? A^{ar}, supra [έ] erasa vid. vocalis i, ut correctorem ἐπίσχον ante ἐπέσχον restituisset suspiceris; ἐν ἔσχον Polak ἄμ' ἔσχον et ἐπεῖδον Schmidt, ἐπέσπον? 8 ἡμᾶρ? A^{ac} | γενετῆς Br. || 9 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναικας), 14 (Pl^E c. 12, 14); in Pl^I distichon epigrammati VII 224 adnexum est, ut pro duobus unum ep. hexastichon exstet 9 ἀδέσπ. Pl^M Pl^a.^s, om. P (Pl^I) 11 cf. IX 425; VII 145 | ἄδ' C ἄδ'? A^{ac} | ἄ περιβ. (C) P ἡ π. Pl | ὑπο A^{ac} | τῇδε PPl τᾷδε Dübner | τέθαμμαι: τ refecit, acc. add. C 12 μούνᾳ? | ἐνι P^{ac} ἐνὶ? A^{ar} | ζώναν PPl | λυσαμένη (α C^s) P -νη Pl^E sed -μένα Pl^M; cf. 266, 2 ||

P 254

325. Εἰς τὸν Σαρδανάπαλλον.

L

Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγόν τε καὶ ἔμπιον καὶ μετ' ἐρώτων
τέρπν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται. (M 32^v)

326. ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΘΗΒΑΪΟΥ.

C

5

Παρόμοιον σωφροσύνης ἀνάμεστον.

L

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ Μουσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τῷφος ἔμαρψεν. M 43^r

1 sqq. ep. afferunt Strabo XIV 672, Dio Chrys. IV 135, Steph. Byz. s. Ἀγχιᾶλη (St.), est ep. ap. Ir. p. 450, in cod. Escorial. 227; adauctum exstat epitaphium, quod verius Choerilo Samio quam Iasensi tribuitur (cf. Strab. l. c. et Athen. 529e), apud Athen. 336 A, schol. Aristoph. Av. 1021 (Eudoc. p. 372), Phavorin. s. Σαρδανάπαλος, apud Diod. Sic. II 23 (Tzetz. chil. 3, 456), Clem. Strom. II 491, Theodoreto. graec. aff. cur. XII 4, 1149 M. (Cram. A. O. IV 219), in cod. Florent. 32, 16; amplificatum ep. exhibet etiam Pl^m III^a c. 7 (εἰς ἀρχ. τινάς), 2.

Conf. Pr. 232 1 τὸν σαρδανάπαλλ^o L | εἰς Σαρδανάπαλον Pl^e sed -παλλον Pl^m (Ἐπιτύμβιον ὑπὸ Σαρδαναπάλου συντεθὲν μὲν βαρβαρικῶς, μεθερμηνευθὲν δὲ Ἑλληνικῶς ὕστερον ex Diodoro sumpsit cod. Matr.) 2—3 reddit Cic. Tusc. V 35; cf. etiam CIL. VI 18131: 'quod edi bibi, mecum habeo, quod reliqui perdidī.' | priorem vs. et alterius initium afferunt Plut., mor. 546 A, Polyb. 8ⁱ, 12 2 versum (clausula καὶ μετ' ἐρ. omīssa) exhibent Plut., mor. 330 F, Eustath., ad Φ 76, Eust., ad Z 260 (cf. Nicet. Acominatos p. 417, 11) | τόσσ' A Plⁱ Dio Suid. (s. Σαρδανάπ.) Theod. Cram. cod. Escur. (Nic.) τοσαῦτ' Eust. κείν' Athen. ταῦτ' reliqui ('haec habeo' Cic.) | ἔχων Dio^p Eust., ὅσα Eust., ὅς' Eust., | ἔφαγόν τε καὶ ἔπιον ("bis C) P Eust. ἔφαγον καὶ ἀφύβρισα (s. κἀφύβρισα) Str. ἔφ. καὶ ἐφύβρ. ceteri (ἐνύβρισα Dio^p y); ἔμπιον Bothe, ἐβρόχθισα Nauck; ἔμπιον scr., cf. Cycl. 336 τοῦμπιεῖν γε καὶ φαγεῖν Ζεὺς οὗτος | ἡδὲ Plut., | σὺν ἔρωτι Athen. μετερώτων A^{ac} μετ' ἐρώτων C schol. Dio^u.^b μεθ' ἐρώτων End. Phav. μετ' ἔρωτος reliqui 3 τέρφθην Plut., τέρπν' ἐδάην P Plⁱ τερπνὰ πάθον St. τέρπν' ἔπ. reliqui | cf. Theocr. XVI 42 τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῇνα λιπόντες | λοιπὰ

Dio πολλὰ ceteri | τᾶⁱφος ἔμαρψε, C: eadem scripserat A, quae erasa restituit C, ut in m., non in ipso textu collocaret suam emendationem: ÷ γρ. πάντα λέλειπται, cum C faciunt Dio Theod. cod. Esc. Cram., πάντα λέλννται Ath. (sch.^b) κείνα λέλειπται ceteri || 4 sqq. Pl III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφ.), 37 (Plⁱ.^a c. 32, 37;

327. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Εἰς Κάσανδρον | τὸν ὠραῖον ἐν Λαρίσση κείμενον. L

Μὴ σύ γε θνητὸς εἶν ὥς ἀθανάτος τι λογίζου.

οὐδὲν γὰρ βίотου πιστὸν ἐφημερίοις,

εἰ καὶ τόνδε Κάσανδρον ἔχει σορὸς ἥδε θανόντα,

ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου. M 30^r

Pl^s n. 40); exstat apud Diog. L. VI 86, apud Ir., p. 100 (post VII 57) et p. 450 (Ir.₂), in Cram. An. Ox. IV 219, inest in Chrysippi parodia, qua Choerili(?) in Sardanapalum versus luduntur, apud Athen. 337 A; ep. (verbis quae post ἐδάην sunt omissis) affert Plut. mor. 546 C p. 217, 4 Crateti trib. Diog. Plut.; Σωκράτης Ir.₂; nom. auctoris om. Ir., Pl (Χρυσίππου sch.^B): cf. Bergk II⁴ p. 367, Mus. Rhen. 30, 53 sq. 5 τὸ ἐναντίον (post VII 326) Ir.₂ | εἰς Κράτητα (Ir.₁) ὁμοιό|πτωτον τῷ εἰς σαρδανάπαλλον Pl^M (eadem Pl^E, at εἰς Κράτ. tantum Pl^I); τὸν θυρεπανόικτην sch.^B (ex Diog. VI 86) 6 τόσσ' Pl Ir.₁ | cf. Callim. fr. 106, A. P. VII 690. 3 | ὅσσ' (~ rest. C) P ὅσα? Diog.^B ὅσ' D.^H ὅς σ' D.^Q (ὅσ|σ' D.^P) | ἐφρόντι|σα (| in er. η) D.^B | μετὰ A^{ao} | μετὰ τούτων Chrys. 7 ἔσθλ' ἔπαθον Chrys. | σεμνὰ D.^B | λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέλειπται Chrys. | καὶ ολβία A^{ac} | τάφος (' C) P τύμβος Pl τῦφος Diog.; cf. ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ Crat. fr. 7, 1 (Bgk) | ἔμαρψε D. (sed -ψεν D.^B cum PPl) | epigrammatis 319—326 contineri fragm. cor. Mel. atque ordine elementari epp. 322—324 distingui censet Menk ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἄνδρας), 7; de epp. 327—340 v. Weisssh. p. 41 (qui vel ep. 329 inscriptum fuisse vult) 1 om. P 2 κάσανδρον (σ ex ι? corr.) L | ὠραῖον L | λαρίσση L i post η add. C | lemmati adiunxit L haec: μετ' ἐγράφη (apostr. et spir. C) παρὰ | γρηγορίου τοῦ (~ C) μακαρίτου διδασκαλῆς: ~ | ἐξαντοῦ τοῦ λάρναξ; eadem manus ἐξ αν^τ τ (i. e. ἐξ αὐτῆς τῆς) in ora marg. adpinxit, ne praeter morem vox λάρναξ pro masculino adhiberetur; a C epigrammati ♂ (ὠραῖον) et (u (ση- μείωσαι), praeterea ♂ adpictum est; de lemmatistae notula cf. Weisssh. p. 28 sqq. 3 σύγες (' C) P: alios quoque acc. spiritus- que huius ep. complures aut add. aut rest. C; cet. cf. XVI 230, 1 (Leonidae), V 121 (Diodori), IX 573 (Ammiani), quae epp. eodem exordio 'μὴ σύ γε' instructa sunt 5 ante hunc vs. itemque ante 328, 1. 3. 5 signum (ξ-) quattuor disticha tamquam unius ep. partes colligans ab L adpositum est | ἥδε C ἡδὲ A^{ar} 6 cf. 561 sq. (Iuliani) | post ἀθ. deest signum fin. ||

328. Εἰς τὸν αὐτόν.

Pl

Τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε σέθεν φθιμένοιο, Κάσανδρε;
 τίς πέτρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;
 ἀλλὰ σε νηλεὲς καὶ βάσκανος ὤλεσε δαίμων,
 5 ἡλικίην ὀλίγην εἴκοσιν ἔξ ἑτέων,
 ὃς χήρην ἄλοχον θῆκεν μογερούς τε τοκῆας 5
 γηραλέους, στυγερῶ πένθει τειρομένους. M 30^r

329. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Μυρτάδα τὴν | μέθυσον ἐν πίθῳ | ταφεῖσαν.

L

10 Μυρτάδα, τὴν ἱεραῖς με Διωνύσου παρὰ ληνοῖς
 ἄφθονον ἀκρήτου σπασσαμένην κύλικα,
 οὐ κεύθει φθιμένην βαιὴ κόνις· ἀλλὰ πίθος μοι,
 σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεστι τάφος. M 36^r

1 sqq. ep. iunctum cum priore in P, ubi lemmate caret, separat Pl (III^a c. 1, 8); duo epp. in eodem cippo insculpta fuisse putat Br. (Heck.) 2 de signo versui praefixo cf. ad p. 218, 5 | τίς λ. οὐκ ἐδ.: cf. quae profert Iulian. 599, 5: τίς λ. οὐκ ἐγόησεν | κάσανδρε C κασάνδρε P^{ac}: huius quoque ep. accentus plerosque rest. C 3 οὐ—μνήσεται (pro ὃς—λήσεται) proposuit Reiske

4 cf. ep. 334, 1 | ἀλλάσε A^{ac} | βάσκανος cf. Kaib. 345, 1 5 ὀλίγην A^{ac}; ἀγαγόντ' ? | εἴκοσιν ἔξ C idemque Pl^m εἴκ. ἔξ A^{ac} εἴκοσιῆς Pl^E | (ἔξ)ετεων A^{ac} 6 θῆκε. [μογ]ερούς C (θῆκεν μογερούς s. θῆκε στυγερούς olim fuisse scriptum suspiceris, pro certo affirmare non ausim) θῆκεν· μογ. Pl^m 7 στυγερῶ P | cf. Kaib. 370, 3: χαλεπῶ πένθει τειρόμενον ||

8 sqq. Pl^m III^a c. 17, 1 ((Pl^E c. 20, 1); amplioris sylloges cap. εἰς μεθύσους (III^a c. 17) exhibet epp. sex: A. P. VII 329. 353. 384. 398. 455 sq. (Pl^E c. 20, 1—6); III^b c. 18 (εἰς μεθ.) his adiungit unum ep.: A. P. VII 355 (Pl^E c. 20, 7) 8 ἀδέσπ. C, qui cum littera κ ep. 318 distinxisset, num. λ epigrammati 329 adposuit, quoniam duo epp. 327 sq. pro uno habuit; tit. om. Pl^m, ἄδηλον Pl^E; Iulianum Aegyptium vel aequalem eius poetam pro ep. auctore habet Diltthey 9 τ' μεθυσον ἐν πιθῶ L 10 Μορτάδα Pl

μυρτάδα* C -δαι? (s. -δα·) P^{ar} | παρὰ P 11 σπασσαμένην

PPl^s σπασσ. Pl^mPl^L | κύλικα (' AC) P κύλικ Pl^m κύλικος Pl^E

12 βαιή PPl, γαίης Polak | Propert. V 5, 75 adponit Diltthey | με⁹ (οι C^s) P 13 ἔπεστι (' C) P | cf. 353, 6; XI 63, 4; ἔπεστ' ὄροφος? ||

330. Εἰς Μάξιμον καὶ τὴν | αὐτοῦ γυναῖκα Καληποδίαν. L
(Ἐν τῷ Δορυλαίῳ.) C

Τὴν σορόν, ἣν ἐσορᾷς, ζῶν Μάξιμος αὐτὸς ἐαυτῷ
θῆκεν, ὅπως ναίῃ πανσάμενος βιότου·
5 σὺν τε γυναικὶ Καληποδίῃ τεῦξεν τόδε σῆμα
ὥς ἵνα τὴν στοργὴν κῆν φθιμένοισιν ἔχοι. M 91^r

331. Εἰς γυναῖκα σώφρονα καὶ μόνανδρον. L
(Εἰς Ὠρακα ἐν Φρυγίᾳ.) C

Τύμβον ἐμοὶ τοῦτον γαμέτης δωρήσατο Φρουρῆς,
10 ἄξιον ἡμετέρης εὐσεβείης στέφανον.

1 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 1 (Pl^E c. 6, 37) 1 sq. nullo lemmate Pl^M ἄδηλον Pl^S ἄδηλα communem epp. 330 et 334 titulum praemittunt Pl^L.^a 1 μάξιμον: cf. Kaib. 446, Diodori ep. VI 243 | «καὶ τὸ αὐτοῦ L | καληποδίαν (η ex ι? corr. C) L 2 ἐν in clausulae signo (ab L post καλ. adpicto) posuit C | δωρυλαίῳ C, corr. Jac. (cf. Suid. s. Δορυλαῖον, Steph. Byz. s. Γορδίειον, Strab. XII 576) 3 ἐσδράϊς (' C' AC) P ἐσορᾷς Pl^M | μαξιμος A^{ac} | ἐαυτῷ A^{ac} 4 ναίοι Jac. 5 καληποδίῃ (' AC; erasus accentus vel spir. supra prius η) P | τεῦξε (v C^s) P | γυναικὶ post σῆμα numerorum causa transponit Bothe 6 ὥς ἵνα (C ἵνα? A^{ac}) | τὴν (C; de pristina scriptura nihil certi superest) P, cum C facit Pl; ὡς ξένε, τὴν (— ἔχει) Markland, ὥς ἅμα τὴν Jac. (idem ὡς, ἵνα ci., ut ὡς cum verbo praecedenti τεῦξεν iungeretur, ὡς ἂν ἴσην FG. Schmidt, ὡς δμαλὴν? (cf. Apollonid. ep. VII 378, 4) | κ' ἐν C κεν A^{ac} κἄν Pl κῆν Jac. | ἔχουσ' (spir. A? C, ' A) P ἔχη Pl^M ἔχη Pl^E ἔχοι Jac. ||

7 sqq. ap. Buh. n. 28 (p. 135) 7 sq. post μόνανδρ^o add. C: εἰσώρακα ἐν φρυγίᾳ (ἐν exaravit C in clausulae signo; εἰς Ὠρακα, ut Phrygiae urbis ignotae nomen afferretur, Heck.), f. εἰς Χάρακα; in m. C signum x adposuit 9 ** ἐμοὶ C ἐσ εμοὶ s. ἐπ. A^{ar} | τοῦτον C τονδὲ (? vix τουδὲ) A^{ar}; f. τόνδ' ἐπ' ἐμοὶ τύμβον | δωρήσατο (' AC, punctum C) P δωμήσατο Heck. | φρουρῆς (circ. rest. C) P: pro nom. appellativo accipit Reiske, pro nomine viri Br., mulieris Pape; Κλήμης s. Φούρης Heck. (eodem iure proponeres 'Ροῦφος) 10 στέφανον P^{pc} στεφάνου? A^{ac}; στέφανος de sepulcro dicitur etiam Kaib. 133, 3

λείπω δ' ἐν θαλάμοις γαμέτου χορὸν εὐκλέα παίδων,
 πιστὸν ἐμοῦ βιότου μάρτυρα σωφροσύνης.
 μουνόγαμος θνήσκω, δέκα δ' ἐν ζωοῖσιν ἔτι ζῶ, 5
 νυμφικὸν εὐτεκνίης καρπὸν ἀειραμένη.

5 332. Εἰς τινα παρὰ | Βακχευτρίας | ἀναιρεθέντα. L
 (Εἰς Ἀκμονίαν.) C

Αἰνόμορον Βάκχη με κατέκτανε θηροτρόφον πρίν·
 οὐ κρίσει ἐν σταδίοις, γυμνασίαις δὲ κλυταῖς.

10 333. Εἰς Ἀμμίαν παρὰ | Νικομάχου τοῦ | γαμβροῦ
 καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Διώνης. L
 (Εἰς Ἀδριανοὺς ἐν Φρυγίᾳ.) C

Μηδὲ καταχθονίοις μετὰ δαίμοσιν ἄμμορος εἴης
 ἡμετέρων δώρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν,

1 εὐκλέα (duplicem acc. signumque %, quod redit in m., C; pristinus acc. supra α erasus) P 2 post σωφροσύνης notam ep. finiti del. C, reliquit novum lemma: εἰς τὴν αὐτὴν γυναικί (γυναικα) ab L tertio disticho adpositum, pro uno ep. hexastich. numeravit (cf. ad ep. 339) 3 θνήσκω A | δέκα ἐν A^{ac} δ' inseruit C | ἔτι ex ἔτι corr. P, ἔτι apogr. 4 cf. Kaib. 686, 4; 435, 4 | νυμφικῇ. P -κὸν Pierson || 5 sqq. ap. Buh. n. 29 (p. 135) 'imperfectum ep.' 5sq. lemmati praemittit C urbis Phrygiae, in qua inscriptio reperta est, mentionem 5 εἰς τινὰ C εἰς τινα L^{ar} | παραβ. ἀναιρεθέντα L 6 ἀκμώνιαν C, corr. Jac. (cf. St. B. s. Ἀκμονία) 7 αἰνόμορον (' C, qui ceteros quoque huius ep. accentus plerosque vel add. vel restituit) P αἰνοβόρον Reiske | βάκχη (' C) P: pro nomine beluae domitori perniciosae habet Dübner | με C μεν? A^{ar} 8 δὲ (' C) P (τε Boiss.) | κλυταῖς ex κλυτοῖς corr. C || 9 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναικας), 3 (Pl^E c. 12, 44) 9—11 lemma om. Pl^{M.1} ἄδηλον Pl^{a.8}

9 παρὰ L 10 θυγατρὸς αὐτῆς L 11 εἰς ἀδριανούς: —, postea ἐν φρυγίᾳ (ἐν in clausulae signo) add. C | εἰς Ἀζανούς Jac. (recte, cf. Kaib. ep. 381 Aezanis repertum, in Ammiam quandam compositum)

12 μὴδε A μὴδὲ C Pl^M | κατὰ χθ. C | μεταδαίμοσιν P | δαίμον Pl^M δαίμονος Pl^{I-b} δαίμοσιν (cum sch.^B) Pl^s (καταχθονίους μ. δαίμονας Scaliger) | ἀμέτοχος explicandi causa sch.^B
 13 ὧν (~ C) P Pl | ἐπέοικε P^{Pr} ἐπ' ἔοικε P^{ar}

Ἀμμία, οὐνεκα Νικόμαχος θυγάτηρ τε Διώνη
P 255 τύμβον καὶ στήλην σὴν ἐθέμεσθα χάριν. M 92^v

334. Εἰς Φρόντωνα νῖδον | Πωλίττης. L

(Εὐρέθη δὲ | ἐν Κυζίκῳ· τὸν δὲ ποιήσαντα οὐ γινώσκω.) L

5 Νηλεὲς ᾧ δαῖμον, τί δέ μοι καὶ φέγγος ἔδειξας
εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια;
ἢ ἵνα λυπήσης δι' ἐμὴν βιότοιο τελευτὴν
μητέρα δειλαίην δάκρυσι καὶ στοναχαῖς,

1 Ἀμμία (' AC) PPl^M Ἀμμία Pl^s, μήτηρ adscr. sch.^B | οὐνεκα A^{ac} | τὲ (' C) PPl^M 2 de notula, quam in marg. superiore p. 255 C supra ep. versum quartum, sed ad duo in Frontonem epp. spectantem adpinxit, cf. ad l. 4 || 3 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 2 (Pl^E c. 6, 38)

3 lemma om. Pl (ἄδηλον Pl^s) | φρόντωρα: ω superscr. L, etsi τω iam ex το idem correxerat (φρόντορα L^{ac}); cf. ad p. 224, 1 et ad lemma ep. seq. | πωλίττης (ω corr. ex ο C) P: cf. ad p. 223, 12 4 [κυζίκῳ], C (de erasae vocis litteris pristinis nihil certi afferre licet); in m^s adnotavit C (cf. ad l. 2) haec: ταῦτα (ep. 334 sq.) ἀπὸ τῆς πόλεως κυζίκου· ζτ 'καὶ' τὰ ἐν τῷ ναῷ (cf. epp. Cyzicena vol. I 58) | post οὐ (' C) γινώσκω pergit L hisce: ἐγράφη δὲ 'καὶ' τοῦ ὁμοίως (cf. ad VII 327) | παρα ἡ μακαρίτου | γρηγορίου του καμψιδ: | ὅθεν αὐτὸ 'καὶ' ο κεφαλᾶς | ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν εταξεν. Ex καμψιδ eruit Paulssen καμψικίζοντος (conl. Hesych.: καμψικίζουσα· βαρβαρίζουσα); ut suam compendium vim retineat, τοῦ Καμψικοῦ legendum erit, nec mirum ex urbe mari Thermaico vicina, Campsa (cf. Herod. VII 123) ortum esse eum, qui Thessalonicenses inscriptiones complures descripsit (cf. VII 340, 667, IX 686 sq.), cet. v. Heck. p. 166, Weissb. p. 29 (p. 103) 5 ᾧ δαῖμον C ᾧ δαῖ

μον? A^{ar}; cf. VII 556, 1 | δε μοι φ. A^{ac} δέ μοι φ. C (qui voculam καὶ compendiose superscr.) δέ μοι τόδε φ. Pl (δ' ἐμοί Br.) 6 εἰς C εἰς A^{ar} | ὁ λίγων A^{ac} | μέτρα C μέτρια A^{ar} 7—p. 224, 1 longioris ep. ambitum indicaturus L singulis hexametris praefixit signum ζ, cf. ad p. 178, 5 7 ἢ (' C, ἦ? A^{ac}) PPl^M; ἦ improbat Passow | λυπήσης Pl^M | διεμὴν A^{ac} 8 post δειλ. punctum in ras. posuit C | στοναχαῖς: α (in αἷς) ex η mut. C, στοναχῆς A^{ac}, στολαχαῖς Pl^M A^{ac}

ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἀτίτηλε καὶ ἢ πολὺ μείζονα πατρὸς 5
 φροντίδα παιδείης ἥνυσεν ἡμετέρης;
 ὅς μὲν γὰρ τυτθὸν τε καὶ ὀρφανὸν ἐν μεγάροισι
 κάλλιπεν, ἢ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντας ἔτλη καμάτους.
 5 ἢ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἀγνῶν ἡγεμονήων
 ἐμπρεπέμεν μύθοις ἀμφὶ δικασπολίαις. 10
 ἀλλὰ μοι οὐ γενύων ὑπεδέξατο κούριμον ἄνθος
 ἡλικίης ἐρατῆς, οὐ γάμον, οὐ δαΐδας·
 οὐχ ὑμέναιον ἄεισε περικλυτόν, οὐ τέκος εἶδε
 10 δυσπότημον, ἐκ γενεῆς λείψανον ἡμετέρης,
 τῆς πολυθρονηήτου· λυπεῖ δέ με καὶ τεθνεῶτα 15
 μητρὸς Πωλίττης πένθος ἀεξόμενον

γρ τῷ δε

1 ἢ μ' (' C) PPl | ἔτεκ' PPl | ἢ ματι τῇ λε P: ἡματι ex ἡ
 ματι fecit C, qui γρ scr. et circ. supra alterum η refecit; τῷ δε

add. L (supra ωδ eras. est i: τῷ δε Par), ἡματι τῷ δε Pl, cr. Jac.

3 τυτθὸν A -θόν C | τε PPl με Reiske 4 ἢ δ' Pl^M | ἐπεμοὶ
 A^{ac}: cf. 321, 2 5 ἢ μὲν A^{ac} ἢ μὲν CPl^M | ἔμ' οἱ Korsch | ἦεν (' rest. C)

P | ἐφαγνῶν A^{ac}, ὑφ' ἀγνῶν Korsch | 'sub ductu proborum ma-
 gistrorum' aut 'coram incorruptis iudicibus' Jac., cuius inter-
 pretatio prior magis convenit 6 ἐμπρεπέειν P | ἀμφι A^{ac} |

δικασπολίαις P -πολίαις Pl -λίης Brod. (Jac.) 7 cf. X 19

(Apollonidae), Choeph. 179 ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πα-
 τρός | ἀλλὰ μοι (' C) P ἀλλὰ με Pl^MPl^L ἀλλὰ μεν Pl^b |

γενύων A ει supra υ C | ὑπ' ἐδέξατο C ἐπεδ. Dübner | κούριον^μ
 (μ L^s) P κούριον Pl: cf. Agathon. fr. 3, 4 (N.²) 8 ἡλικίη (' rest. C)

ἐρατῇ P ἡλικίῃ ἐρατῇ Pl (post ἄνθος et ἐρ. interpunxit C,
 tantum post ἐρ. Pl^M); -κίης -τῆς Br. | δαΐδας (' AC) P: cf.

Kaib. 236, 6 9 οὐχ' CPl^M | ἄεισε (' C) P: cf. Kaib. 564, 5;
 655, 9, Musae. 278 οὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατὴρ καὶ πότνια

μήτηρ | περικλυτόν APl^M περὶ κλυτόν. C | τεκον A^{ac} τέκον^ν
 (' C υ A^s) P^{pc} denique τέκος (cum Pl) superscr. L | εἶδε* C

εἶδον (sic) A^{ac} εἶδεν Pl 10 post δυσπότημον (' AC) virgulam
 et post γενεῆς punctum posuit C, ex δύσποτος (quod fort.

cum Jac. praeferas) cr. Pl, δύσποτον Bothe; δυσπότημον (sc.
 Frontonis) non iungendum est cum voce γενεῆς | ἐκ om. Pl |

ἡμετέρης. C ἡμετερησ· P^{ac} 11 τῆς πολ. ad μητρὸς refert Br.

Φρόντωνος γοεραῖς ἐπὶ φροντίσιν, ἢ τέκε παῖδα
ὠκύμορον, κενεὸν χάσμα φίλης πατρίδος. M 91^r

335. Εἰς τὸν αὐτὸν Φρόν|τωνα καὶ Πώλιτταν. L

α. Πώλιττα, τλῆθι πένθος, εὔνασον δάκρυ·

5 πολλὰι θανόντας εἶδον υἱεῖς μητέρες.

β. Ἀλλ' οὐ τοιούτους τὸν τρόπον καὶ τὸν βίον,
οὐ μητέρων σέβοντας ἠδίστην θῆαν.

α. Τί περισσὰ θρηνεῖς; τί δὲ μάτην ὀδύρεαι; 5
εἰς κοινὸν Ἄιδην πάντες ἥξουσι βροτοί. M 32^v

10 336. Εἷς τινα γέροντα | διὰ πενίαν ζῶν | ἐν τάφῳ τεθέντα. L

Γῆραι καὶ πενίῃ τετρυμένος, οὐδ' ὀρέγοντος
οὐδενὸς ἀνθρώπου δυστυχίης ἔρανον,

(duo adiectiva δυσπ. et πολυθρ. eidem vocabulo γενεῆς adiuncta non tolerans) | cf. Kaib. 434, 7: οὔνεκα μητρὶ κτλ. | δέμε ('C) P δέ με Pl^M δ' ἐμὲ Br. p. 223, 12 πολίτης A^{ac} πωλ. C; cf. Kaib. 229 Add.

1 φρόντω^vος (ν in eraso ρ C, qui litterae ν parum distinctae eandem superscr., φρόντωρος A^{ar}: cf. ad lemma ep.) P | ἐπιφροντισιν A^{ac} | ἦ C ἦ A^{ac} | τέκε^ε π. C τεκαπαῖδα A^{ar}
2 πρίδ^o Pl^M || 3 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 34 3 lemma om. Pl^M.I (cf. ad p. 215, 3), ἀδέσποτον Pl^a.s | φρόντω^vα C -τωρα L^{ar} | πώλιτταν ex πολίτιαν corr. C | λαμβικόν add. L 4 πώλιττα (lin. ut in nom. proprio) Pl^M | εὔνασαν C εὔν.? A 5 υἱας? | μητέρ^ες C μητερας (non -αι) A^{ar} 6 ἄλλου A^{ac} 7 μητέρων (τ corr. ex γ) Pl^M | ἠδύστην Pl^I-b (ἠδίστην Pl^M cum P); αἰδεστήν? an ὧδ' ἦσαν? (ne desit quod praecedenti τοιούτους respondeat) 8 τί δε A^{ac} | ὀδύρεαι A^{ac}
9 αἰδην C αἰδην A^{ar} | ἥξουσι (" rest. C) PPl^M || 10 sqq. Pl^M III^a c. 10 (εἰς γέροντας), 2; Salmasio duce perperam inter Callimachi epp. recepit Ernesti; ep. tribuo Antiphilo (cf. IX 14, 222) 10 δια L | post τεθέντ: add. ὦ (ὦ Boiss.) τῆς ἀπανθρωπίας L | ἐπὶ τῷ (τῷ Pl^M) ἑαυτὸν θάψαντι πρὸ τελευτῆς Pl 11 τετρυμένος P: cf. IX 549, 3; VI 228, 1 | οὐκ Mein. | οὐδορέγοντος A^{ac} 12 ἔρανον (" rest. C) PPl^M ἔραμα Mein.

τοῖς τρομεροῖς κώλοισιν ὑπήλυθον ἡρέμα τύμβον,
 εὐρὼν οἷζυροῦ τέρμα μόλις βιότου.
 ἡλλάχθη δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκύων νόμος· οὐ γὰρ ἔθνησκον 5
 πρῶτον, ἔπειτ' ἐτάφην· ἀλλὰ ταφείς ἔθανον. M 33^r

5 337. Εἰς Ἀρμονίαν γυναῖκα | πλουσιωτάτην
 καὶ σὼφρονα ἐν Μεγάροις. L

Μή με θοῶς, κύδιστε, παρέρχεο τύμβον, ὁδῖτα,
 σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσί, κελευθοπόρε·
 P 256 δερκόμενος δ' ἐρέεινε, τίς ἦ πόθεν; Ἀρμονίαν γὰρ
 10 γνῶσσαι, ἧς γενεὴ λάμπεται ἐν Μεγάροις·
 πάντα γάρ, ὅσσα βροτοῖσι φέρει κλέος, ἦεν ιδέσθαι, 5
 εὐγενίην ἐρατήν, ἦθεα, σωφροσύνην.

1 ὑπήλυθον (° A C) P (ὑπελθὼν — εὐρον Br.: at cf. VII 375, 3 Antiph.) | ἡρέμα (° A C) P 2 εὐρον (circ. rest. C) οἷζυροῦ (spir. refecit C) P Pl, cr. Jac. (qui praeterea εὐρον δ' proposuit)
 3 ἐπεμοι A^{ac} | ἔθνησκον (° re-t. C, θν ex θα? cr. ipse A) P ἔθνησκον Pl^m 4 ἔλθ, α, π, τ, ο, ν cum correctura γρ. ἐτάφην superscripta C ἔπαφον (non ἔθανον) A^{ar} | ἀλλὰ A^{ac} | ταφείσ ἔθανον: cf. εἶλε δ' ἀλούς (Antiphili) IX 14 || 5 sqq. Pl^m III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 4 (Pl^e c. 12, 45) 5 sq. titulum om. Pl^{m.1} (ἀδελον Pl^a); in nova p. ad vs. 3 sq. adscripsit L: εἰς

τῇην¹ αὐτὴν ἀρμονίαν | τὴν σὼφρονα 5 εἰς αρμ. γυναῖκ L
 7 cf. Kaib. 186, 616 | κήδιστε Ruhnken 8 σοῖσιν, ἀκοιμήτοις (circ. pro eraso gravi et virgulam C) P | ἀκοιμήτοιςιν Herw. | κελευθοπορῶν Heck., cui σοῖσιν displicet 9 ἦ* πόθεν (erasa est interpunctio potius quam litt. ι sive σ; ° ref. C) P εἰ πόθ. Pl | ἀρμ. A^{ac}

10 γενεῆς P, cr. Pl | ἐν* μεγάροις P in t., signa supra ν scr. C, qui ÷ ἐν μερόποις in m.^s adposuit; ἐν μερόποις Pl ἐν Μερόπων Dilthey 11 (πάντα οἱ Br.) | ὅσσα A^{ac} | κλέος (° C) P | ἦεν ιδέσθαι C ἦ ἐνιδέσθαι A^{ar} idemque Pl^m ἦν ἐνιδέσθαι Pl^e εἶχεν ιδ. Heck. 12 εὐγεν*ίην P^{pr} εὐγενείην A^{ar} εὐγενίη (et σωφροσύνη) Herw. (qui post πάντα — ἦεν ιδ. accusativum non admittit) | ἐρατήν· P (Pl) ἐρατὴν Reiske (Br.) ἐρατεῖν Herw.: μορφήν? | ἦθεα (° C) P: cf. XV 8, 5 ἦθεα, κάλλος

τοίης τύμβον ἄθροσον· ἐς οὐρανίας γὰρ ἀταρπούς
 ψυχὴ παπταίνει σῶμ' ἀποδυσαμένη. M 92^v

338. ἌΔΗΛΟΝ. C

Εἰς Ἀρχίου νῖδον Περικλέα, οὐ τὸν Ἀθηναῖον, LC
 5 ἀλλὰ τὸν ἐν Μαγνησίᾳ κείμενον. LC

Ἄδε τοι, Ἀρχίου νῖε Περίκλεες, ἃ λιθίνα ᾿γὼ
 ἔστακα στάλα, μνᾶμα κυναγεσίας·
 πάντα δέ τοι περίσῃμα τετεύχεται, ἵπποι, ἄκοντες,
 αἱ κύνες, αἱ στάλικες, δίκτυ' ὑπὲρ σταλίκων,
 10 αἰαῖ, λάινα πάντα· περιτροχάουσι δὲ θῆρες· 5
 αὐτὸς δ' εἰκοσέτας νήγρετον ὕπνον ἔχεις. M 93^v

1 cf. 440, 10 | οὐρανίους P | δ' ἄρ' Br. 2 περιβλέπει sch.^B | ἀπο-
 δυσαμένη C; cf. A. P. VII 29, 7; K. 403, 5 || 3 sqq. Pl^M III^b c. 17 (εἰς
 κυνηγούς), 1 (Pl^E c. 19, 1); in Pl^M III^a omissum est epigram-
 matum in venatores cap., Pl^M III^b c. 17 tria epp. exhibet:
 VII 338. 578. 546 (Pl^E c. 19, 1—3) 3 om. Pl^M, add. Pl^E
 cum P 4—5 lemmatis, quod nunc exstat in P, nonnulla

scr. L, alia (partim in ras.) C: εἰς ἀρχί⁸ νῖδον περι, C κλέα· L
 [οὐ τὸν ἀθηναῖον] | ἀλλὰ τὸν C ἐν μαγνησίᾳ κείμενον L εἰς
 ἀρχίαν ἢ περικλέα νῖδον ἀρχίου | ἐν μαγν. κ. fort. L^{ar} (certe
 nec κυναγον post περικλέα scripserat nec, quod ex correctoris
 additamento colligas, ἀθηναῖον nec magis ἀττικὸν ῥήτορα
 e vestigiis erasae lectionis eruere licet) 6 ἃ δέ C ἃ

δε A^{ac} ἃ δέ Pl^M | λιθίν' ἄγῳ (ἄγῳ A ἄγῳ C) P λιθίν᾿ ἄγῳ
 Pl^M 7 ἔστακα (spir. lenem novavit, non ex aspero cr. C) P

ἔστηκα Pl | κυνηγεσίης (α C) P κυνηγεσίας Pl 8 signum ζ
 alteri tertioque epigrammatis hexametro praefigit L (v. quae

de signi vi ad p. 178, 5 sqq. notavimus) | περισῆμα (gravem et
 ἃ C) P περισῆμα A^{ac} περὶ σῆμα Pl, περίσῃμα scripsi (conl.
 Mosch. II 6, Theocr. 15, 82; v. Weissb. p. 97) 9 αἱ στάλικες
 (αἱ στ, C) P | ὑπὲρ (C A^{ar}?) P - 10 αἰ αἰ· C αἰ αἰ? A^{ar} αἰ αἰ
 Pl^M: cf. VII 578, 5 | λάιν_α πάντα C λαίν' υπάντα (non ἄπαντα) A^{ar} |

περὶ τροχάουσι^{δὲ} θ. (gravem et δὲ C) P 11 εἰκοσέ-
 τησ Pl; cf. ep. in venatorem apud Kaib. 196 | νήγρετον: ν ante
 η videtur postea, sed ab ipso A accessisse | ep. non alienum
 vid. a Persae Macedonis arte, cf. VII 445, 730 (6 αἰαῖ Ἀριστ.,
 527, 5 αἰαῖ ab initio hexametri) ||

339. ἌΔΗΛΟΝ

L

ἐπὶ τίνι | τοῦτο γέγραπται· | πλὴν ὅτι ἐν τοῖς τοῦ | ΠΑΛΛΑΔᾶ L
ἐπιγράμ|μασιν εὐρέθη κει|μενον· μήποτε | δὲ ΛΟΤΚΙΑΝΟΪ ἔστιν. 1.

Οὐδὲν ἁμαρτήσας γενόμην παρὰ τῶν με τεκόντων,
5 γεννηθεὶς δ' ὁ τάλας ἔρχομαι εἰς Ἀίδην.
ὦ μῖξις γονέων θανατηφόρος· ὦμοι ἀνάγκης,
ἥ με προσπελάσει τῷ στυγερῷ θανάτῳ.
οὐδὲν ἔων γενόμην· πάλιν ἔσσομαι, ὥς πάρος, οὐδέν· 5
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος·
10 λοιπόν μοι τὸ κύπελλον ἀποστίλβωσον, ἑταῖρε,
κωλυτὴν δ' ὀδύνης τὸν Βρόμιον πάρεχε. M 89^r

1 sqq. ep. non sepulcrale Plan. tertio libro iure exclusit, recepit in l. II^b inter συμποτικὰ ἀστεῖσματα (Pl^E c. 47, 30)

1—3 titulo ab L scripto ἀστεῖον praemisit C: cf. capitis index Planud.; in m. adpinxit C num. μ, (μ et infra ω (i. e. σημειῶσαι ὥραϊον) adnexuit L 1 titulum om. Pl^M ἄδηλον Pl^L ἄδ. οἱ δὲ Παλλαδᾶ Pl^s 2 ἐπὶ τινι L ὑπὸ τίνος Heck. |

πλὴν ὅ ἐντ[οισ] L | παλλαδᾶ: cf. Heck.² p. 26, Diltthey de epp. syllogis minoribus p. 18 | ἐπιγράμ|μασιν (sic) L | κειμενον L | δε λουκ. √ L; duos versus (339, 5 sq.) fere immutatos adsumpsit auctor incertus ep. X 118 (3 sq.) 4 παρατῶνμε A^{ac}

5 ἀτδῆν (acc. et α supra η C) P 6 ὦ CPl^M ὦ? A^{ac} | μῖξις PPl^M | γενεῶν Pl (γενετῶν Reiske) | ὦμοι A^{ac}Pl^M ὦμοι C ὦμοι Pl^s 7 ἥ C ἥ? A^{ac} | προσπελάσει (' add. C, -σει ex -σν vid. correxisse A) P 8 cf. Kaiib. 646 | γενόμαν P -μην Pl | ἔσσομαι (' CA^{ar}; ε refecit, non ex o fecit C) P | (πάρος ἦα X 118, 3) 10 τὸ** C itemque Pl^M ^{pr} τότε s. τότε A^{ar} illud Pl^M ^{ar} | κύπελλον (' C) P | ἀποστίλβων (' C) P, cr. Pl | ἑταῖρε? A^{ac} 11 καὶ λύπησ ὀδύνην (' AC, ὀδυνην A^{ac}) P καὶ λύπης λήθην Pl καὶ λήθην ὀδύνης Br. καὶ λύπης πανάκην (s. ἀλκὴν) et κᾶμμι λυτῆρ' ὀδύνης Jac. κᾶς (s. κείς) λύπης ὀδύνην Heck. καὶ λύπης ἀκόνην Bothe κ. λ. ὀλέτην Ludwich καὶ λύσειν ὀδύνην Boiss. καὶ λύπης ἐλάτην et καὶ πανστῆρ' ὀδύνης FG. Schmidt ἐμπλήσας (s. ἀλλήκτως) δ' ὁ δύνη Korsch; κωλυτὴν (s. κηλητὴν) δ' ὀδύνης et καὶ κλύζειν ὀδύνην ego ci. ||

340. Εἰς Νικόπολιν | γυναῖκα Μαράθωνιος. L

Εὐρέθη ἐν Θεσσαλονίκῃ. C

Νικόπολιν Μαράθωνις ἐθήκατο τῇδ' ἐνὶ πέτρῃ
 ὀμβρήσας δακρύοις λάρνακα μαρμαρέην.
 5 ἀλλ' οὐδὲν πλέον ἔσχε· τί γὰρ πλέον ἀνέρι κήδευσ
 μούνῳ ὑπὲρ γαίης οἰχομένης ἀλόχου; M 92^v

341. <ΠΡΟΚΛΟΥ.>

Εἰς Πρόκλον | καὶ Συριανὸν τοὺς | φιλοσόφους. L

Πρόκλος ἐγὼ Λύκιος γενόμεν γένος, ὃν Συριανὸς
 10 ἐνθάδ' ἀμοιβὸν ἔῃς θρέψε διδασκαλίας.
 ξυνὸς δ' ἀμφοτέρων ὅδε σώματα δέξατο τύμβος,
 αἶθε δὲ καὶ ψυχὰς χῶρος ἔεις λελάχοι. Pr. 16

1 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 5 | (Pl^E c. 12, 46)

1 sq. lemma om. Pl^{M.1} ἄδηλον Pl^{a.2} 1 γυναῖκα μαρ⁹ L (cf. ad 3) 2 εὐρέ⁹ ἐν Θεσσαλονί⁹ C 3 μαράθωνις (eraso circumflexo supra ω et gravi, ut vid., supra ι) P Μαράθωνος Pl ('Marathonus maritus' Vinc.; 'Marathoni filiam' ut subiecti loco ignotus cogitaretur maritus Brod.), Μαράθωνις ut nomen viri defenditur ab Jac., Νικόπολις Μαράθωνιν Heck. (ut Νικόπολις viri, non mulieris nomen esset, iniuria cf. Plut. Sull. 2: κοινῆς μὲν εὐπόρου δὲ γυναικός, ὄνομα Νικοπόλεως) | ἐθήκατο PPl, Μαράθων ἐσεθ. Scaliger, — ἐνεθ. Ruhnken | τῇδ' P | ἐνὶ A^{so} 4 ὀμβρήσας P idem Pl^M ὀμβροῖσας Pl^E | (δάκρυσιν ὀμβρήσας Br.) | μαρμ.: cf. K. 502, 1 5 ἀλλουδὲν A^{so} ἀλλ' οὐδ. CPl^M ἄλλ' οὐδ. ('nihil ei magis curae erat') Heck. | τῖ ex τὸ (s. ex vocula γὰρ compendiose scripta) corr. Pl^M 6 ὑπερ P || 7 sqq. ap. Buh. p. 136 (n. 30); ep. exhibet Marinus vit. Procli c. 36 7 Proclum versus composuisse tradit Marin. l. c. (ἐπίγρ. τετράστιχον, ὃ αὐτὸς ἐαυτῷ ἐποίησε) 8 (u lemmati adposuit C | τ⁹ φιλ. L 9 γενόμεν Λύκιος (fort. rectius collocat) Marin. | γένος om. P, add. Mar. 10 ἐνθάδ' A^{so} | ἔῃς P 11 cf. Kaib. 241, 1; 590, 9 | ὃ δε ('C) P 12 ψυχᾶς P | ἔεις ('C' ? A^{ar}) P ἔῃς Mar. ἔεις Theodos.^v (Hilg. I 242, 16): cf. Hes. Theog. 145, Herodian. II 924, 29 L., Etym. M. 16, 18; 317, 36. 48; 544, 8 ||

342. Ἀνώνυμον ἐπι|τύμβιον.

L

Κάτθανον, ἀλλὰ μένω σε· μενεῖς δέ τε καὶ σύ τιν' ἄλλον.
πάντας ὁμῶς θνητοὺς εἰς Ἀίδης δέχεται. M 83^v

343. Εἰς Πατέριον υἱὸν | Μιλτιάδου καὶ Ἀτ|τικής Ἀθηναῖον. L

5 Πατέριον λιγύμνθον, ἐπήρατον ἔλλαχε τύμβος,
Μιλτιάδου φίλον υἷα καὶ Ἀττικής βαρυτλήτου,
Κεκροπίης βλάστημα, κλυτὸν γένος Αἰακιδάων,
P 257 ἔμπλεον Αὐσονίων θεσμῶν σοφίης τ' ἀναπάσης,
τῶν πισύρων ἀρετῶν ἀμαρύγματα πάντα φέροντα, 5
10 ἥϊθεον χαρίεντα, τὸν ἥρπασε μόρσιμος αἶσα,

1 sqq. ep. est in Pl^M I^b cap. εἰς θάνατον, 1 (Pl^E c. 37 εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας, 20); cf. A. P. X 105; sch.^B adnotat haec: τοῦτό φησιν ἐπὶ τὸν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ γεγενητότα· μὴ χαῖρε, φησί, τῷ θανάτῳ μου· καὶ γὰρ καὶ σὺ μετ' ὀλίγον θνήξῃ καὶ πάντας ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἔστιν ὁ δεχόμενος, ὁ Αἰδης δηλονότι. ἰστέον ὅτι ὁ ἄδης λέγεται ὁ τόπος κυρίως ὁ τοῖς καταχθονίοις κατοικούμενος· λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ Πλούτωνος· ὥς 'οὐδ' Αἰδης ἀκινήταν ἔσχε φάβδον, βρότεια σώμαθ' ἃ (sic) κατὰγει κόϊλαν πρὸς ἀγνιὰν θνησκόντων' (Pind. Olymp. IX 33) 1 om. lemma Pl^M ἄδηλον Pl^E | επιτ. L

2 κάτθανον cum superscripto γρ. προύλαβ'ον¹ Pl^M κάτθ. P Pl^E (sed προύλαβον Pl^α) | ἄλλα A^{so} | μένεις Pl; cf. quamvis aliter dicta 'κάμὲ μένει τὸ θανεῖν' Kaib. 654, 9 | δ' ἔτι? | σύ τιν' ἄλλο- (' A C) P σὺ τιν' ἄλλ'ον¹, Pl^M (ubi litt. ἐν ἄλλ' alio atr. scriptae sunt in ras.) | ἄλλων Pl^L Pl^a in t. (sed 'τὸ κάτθανον καὶ τὸ σὺ τιν' ἄλλων ἐν ἄλλῳ προύλαβον καὶ σὺ τιν' ἄλλον γράφεται' Pl^a in epid.) || 4 sqq. ap. Buh. p. 136 (n. 31) 4 Πατέριον Reiske | αττικῆς L: cf. Kaib. 161 5 λιγύμνθον P γλυκύθ. ap. B.^m λιγύμνθον Br. 6 βαρυτλήτου: cf. XVI 245, 3 (Leontii)

8 sqq. de tribus in Philaenidem epp., quae a C scripta p. 256 in m. inferiore et p. 257 in m.^s inter ep. 343 versum tertium quartumque intercedunt, v. ad ep. 345; ad ep. 343 v. 4. 6. 8 signum ζ adpinxit L, quo epigrammatis in Paterium ambitum indicaret; add. enim ad vs. 4 sq. verba illud signum

spectantia haec: εἰς τὸν πατέριον | τὸ ὅλον ἕως τ' σημεί⁸
8 Αὐσ. θ. 'iuris Romani', cf. 589, 4; Kaib. 434 | ἀναπάσης (' et
' rest. C) P (θ' ἅμα πάσης Reiske) 9 πισύρων τ' Br.
10 ἥρπασε (' C) P

οἷά τε ἀγλαόμορφον ἀπὸ χθονὸς ἔρνος ἀήτης,
 εἴκοσι καὶ τέτρατον βιότου λυκάβαντα περῶντα.
 λεῖψε φίλοις δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἄλαστον.

Fr. Cor. Mel.
 epp. 344—345?

344. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

5

Εἰς Λέοντά τινα θν | ἐφρούρει λέων μαρμάρινος.

L

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ' ὃν ἐγὼ νῦν
 φρουρῶ τῷδε τάφῳ λαῖνῳ ἐμβεβαώς.

M 90^v

1 οἷά τε (' A? C) P οἷά περ Br. — τι Bothe | ἀποχθ. P
 2 εἴκοσι (' C εἴ? A^{ar}) καὶ τέτρατον P unum ex tribus voc.
 fecit Br. | περῶντα partim in ras. scr. A || 4 — p. 231, 4 ep. 344
 et 344 b duo epitaphia peculiaria sunt in P Pl, ita ut in P septem
 epp. (VII 187 cf. ad p. 124, 3 sqq., deinde epp. 345—350)
 inter 344 et 344 b intercedant, in Pl contra duo disticha, suo
 utrumque titulo instructum, continua se excipiant; unum ep.
 tetrastichum esse putabant Huet, Salm., Reiske, Jac., nega-
 bant Schneidewin, Mein., Bergk, alii; iunctis epp. 344, 344 b,
 512 octastichon efficitur ap. Ir. p. 94; conferantur epp. simi-
 lia VII 161, 426, 243, Kaib. 242 4—7 Pl^m III^b c. 4 (εἰς
 ἀνδρείους), 9 (Pl^E c. 5, 45); cf. Junghahn de Sim. Cei epp.
 p. 32 4 ep. inter Simonidea affert Ir., Callimacho trib.
 Salm., ut demonstrativi generis uni ex melioribus Alexandrinis

Hauvette 5 λέοντα τινὰ L | μαρμάριν^o L | sch.^B adscripsit haec:
 ἐπὶ Λέοντος τοῦ Εὐρυκράτους Λακεδαιμόνιοι προσέπταισαν ἐν
 τῷ πρὸς Τεγεάτας πολέμῳ· ἐπὶ Ἀναξανδρίδου μέντοι τοῦ Λέοντος
 ἐπικρατέστεροι Τεγεατῶν ἐγένοντο τῷ πολέμῳ· θν δὲ τρόπον
 Πανσανίας ἐν τοῖς Λακωνικοῖς ἱστορεῖ. λέγει δὲ καὶ ὅτι Χαρίλλου
 Πολυδέκτου βασιλεύοντος ἡ Σπαρτιατῶν ἐπὶ Τεγεάτας γέγονεν
 ἔξοδος, ὅτε Λακεδαιμόνιοι Τεγεάτας αἰρήσειν ἤλπισαν καὶ ἀπο-
 τεμεῖσθαι τὸ (non τότε, quod exhibet sch.^w) Τεγεατῶν χωρίον
 (-ίων sch.^B) ὑπούλῳ μαντεύματι ἐπελθόντες (cf. Pausan. III 3, 5;
 VIII 5, 9). Ad Leonidae regis Spart. tumulum (conl. Herod.
 VII 225) refert ep. Schneidewin, de Leonte Troezenio (quem
 a Persarum nautis mactatum tradit Herod. VII 180) cogitat
 Bergk 6 κάρτιστος P Pl^m κράτιστος Pl^a (sed 'τὸ κράτιστος
 κάρτιστος γραπτέον' Pl^a in epid.) | θνατῶν ex θνατὸν corr. ipse
 A, malim φωτῶν s. νεαρῶν (πάντων Jungh.) | ἐγὼ P^{ar} ἄγω?
 A^{ar} | ἀγρυπνῶν? 7 φρουρέω Schneider | τῷδε A^{ac} | λαῖνῳ (' C) P,
 λάινος Mein. | ἐμβεβαώς· (' C eraso circumfl. sive gravi) P |
 inter ep. 344 et 345 iterum scr. VII 187 A (cf. ad p. 124, 3 sqq.) ||

344b. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς Λέοντά τινα, | ὃν λέων ἐπὶ τοῦ | λάρνακος ἔσκεπε | λίθινος. L

Ἄλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν οὖνομά τ' εἶχεν, [344, 3]

οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας. M 90^v

5

345. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ [οἱ δὲ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ].

C

Εἰς Φιλαινίδα τὴν | Ἐλεφαντίνης ἑταίραν, | τὴν γρά-

ψασαν ἐν πί|νακι τὰς γυναικείας | μίξεις ἐκείνας,

δι' ἧς | καὶ καμωδεῖται παρὰ τῶν | ἐν Ἀθήναις σοφῶν. L

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ'πίβωτος ἀνθρώποις

10 ἐνταῦθα γήρα τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.

1 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 10 (Pl^E c. 5, 46)

1 καλλιμαχ⁸ P τ'οῦ¹ αὐτ'οῦ¹ (sc. Simonidis, post 344) Pl^M; titulum om. Pl^I (quamquam dist. exhibet ut ep. peculiare), ἄδηλον Pl^A (Simonidi trib. Br.); de auctore ep. nihil ausim affirmare, conf. tamen Antipatri de vacca Myronia ep. IX 920: εἰ μὴ μου ποτὶ τᾶδε Μύρων πόδας ἤρμωσε πέτρα, ἄλλαις ἂν etc., eiusdem Antip. VII 218, 13 sq., θεμέναν ἔχνος ἐπ' αἰόνι VII 464, 2, θυμόν ἄριστε IX 186, 5 (ex ep. in Aristophanem scripto)

2 λέοντα τινὰ L | ἐπι⁸ L | λίθινος: litteram ε supra alteram ι adpictam rursus litura del. C (correcturam λίθινος, ut vid., aspernans)

3 sq. ep. nec a C nec in marg. inferiore adiunctum est, immo in epp. textu scriptum ab A lineas duas extremas paginae 257 occupat

3 cf. Kaib. 242 | ἀλλείμῃ A^{ac} | (τε Hartung) | λέων (C, erasus acc. supra ω) P | οὖνοματ' (apostr. AC) P ὡς ὄνομ' Pl | εἶ χεν (~ rest. C) P

4 οὐκὰν A^{ac} || 5 sqq. Pl^M III^a c. 10 (εἰς γέρον-

τας), 4 (Pl^E c. 10, 4); ep. est apud Athenae. 335 c: εἰς ἣν (sc. Philaenidem) ἀναφέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ φησὶ ποιῆσαι Αἰσχυρίων ὁ Σάμιος ἱαμβοποιὸς Πολυκράτης τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρονεστάτης γενομένης. Epigrammati adscripsit haec schol.^B: ἡ Φιλαινὶς δοκεῖ ὡς περὶ τὴν τριβακὴν ἐπτοημένη διαβεβλήσθαι ὑπὸ τοῦ Πολυκράτους· ὅθεν καὶ Λουκιανὸς ἐν Ἐρωσι Φιλαινίδος μνήμην ποιούμενος οὕτω πως λέγει· 'τὸ δ' εἰς ἀκοὴν — ἀνδρογύνους ἔρωτας ἀσχημονοῦσα' (Lucian. Amor. 28). Ταύτης Ἀθήναιος

μή μ', ὧ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.

οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους, 5
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης. M 33^r

μνημονεύει ἐν τούτοις· 'Χρύσιππον—γενομένης' (Athen. 335 c). Cf. Brink Philol. VII p. 382, Preg. X. Tymnae in mulierem cognominem, non Philaenidem Leucadiam (cf. Athen. 220 f) epigramma VII 477 itemque Anytes in aliam Phil. ep. VII 486 adposuit C p. 257 in m. superiore; Dioscoridis in ipsam Leucadiam ep. VII 450 adnexuit C p. 256 in m. inferiore, hoc ep. cum choliambis (Aeschrionis) in Michaelis Maximi exemplari iunctum fuisse monens (cf. ad VII 450) p. 231, 5 ἀδέσποτον tantum Pl; Aeschrioni trib. Athen., unde *Δίσχρωνος τοῦ*

Σαμίον inser. sch.^B | *σιμωνί*^δ C (epp. 345 et 450 ad eundem auctorem, Dioscorid., refert Heck. p. 65) 6 *ἐλεφαντίνης* L: cf. Suid. s. *Ἀστυάνασσα*, Martial. XII 43, 4 'nec molles Elephantidis libelli', Suet. Tib. 43 | *ἐτ' αἰτ' ῥαν* (v serius add. L) P | *την* L^{ac} 8 *διασ* (incertus acc. s. spiritus supra α in folii partem maculosam incidens) L | *καὶ* κωμωδ. L (Φιλ. ὑπὸ Πολυκράτους κωμωδουμένη sch.^B) | *παρατ* L | *σοφῶν* L *σκοπι-κῶν* (potius quam κωμικῶν) L^{ar} 9 *ηπιβωτοσ* A^{ac} ἢ *πίβ.* C Pl Ath.: cf. V 149, 1 (Asclep.) 10 *γῆραι τῷ* A^{ac} | *κακῷ* Bgk, praestaret fort. *πικρῷ*; sed nec *μακρῷ* sollicitandum nec *γῆρα* (olim ci.: *ἐνταῦθα τῷ μακρῷ κάρῳ κεκοίμ.*) | *κεκοίμαμαι* ('C) P -*μημαι* Pl Ath.

1 *μήμ'* ('AC' C) P | *ναῦ τα.* τὴν C *ναῦ τατὴν* A^{ar} | *ἄκρην* Mein.; de Leucata promunturio cogitat Brink (cl. Athen. 220 f) | huic et sex qui sequuntur versibus lineolam — praefixit L (versuum non ἐν εἰσθέσει scriptorum ambitum indicans)

2 *τὲ* Pl^M | *ποιεῦ* (~ C) P | *λάσθην* (signum C, qui ÷ *αἰσχύνην* in fine vs. adpinxit) P *λάσθην* Ath.^A *λέσχην* Pl (*φλυαρία* interpret. sch.^B): cf. Herod. VI 67 *ἐπὶ γέλῳτι καὶ λάσθῃ*, Suid. s. *λάσθῃ* 3 *μὰ* ('C) τὸν P | *ζῆν* A^{ac} *ζῆν'* C *Ζῆν'* Pl *Ζεῦν* Ath. (cf. Eustath. ad Odyss. 1387, 28: *καὶ ὅτι τοῦ Ζεὺς ἐστι καὶ αἰτιατικὴ παρὰ Πολυκράτει τῷ σοφιστῇ μονοσύλλαβος*

μὰ
τὸν Ζεῦν) | οὐδὲ P: οὐδὲ A^{ac} οὐ μὰ C Pl Ath. | post κούρους ('C) interpungunt P Pl^M; cum ἄνδρας iungit κούρους Heck., qui idem postea τὴν κάτω κούρην ('Proserpinam') proposuit; 'filios mortuos' interpret. Kaibel, 'Castoras' rectius Brod.; κρουνοὺς Wilam. 4 οὐκῆν A^{ac} | οὐδὲ A^{ac} | *πόρνη* et *παιδιώδης* interpretamenta vocum *μάχλος* et *δημ.* adscr. sch.^B

Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,
λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν οἷ' ἔγραψ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

M 33^v

346. Εἰς Σαβῖνον.

L

5

Ἐν Κορίνθῳ.

L

Τοῦτό τοι ἡμετέρης μνημῆιον, ἐσθλὲ Σαβῖνε,
ἡ λίθος ἡ μικρὴ τῆς μεγάλης φιλίας.
αἰεὶ ζητήσω σε· σὺ δ', εἰ θέμις, ἐν φθιμένοισι
τοῦ Λήθης ἐπ' ἐμοὶ μὴ τι πλὴς ὕδατος.

M 90^r

1 γενῆν Ath. | ἀθηναῖος (ἀ pro α et circumfl. in eraso spiritu accentuque? C) P 2 τι A^{ao} Pl^m τί, C | παιπάλημα P: signum C, qui in fine vs. ∞ φλυαρίαν adposuit nec casum nec sensum vocis reddens; rectius sch.^B (cf. ad p. 232 v. 2) vocabulo φλ. utitur ad explicandam lectionem λέσχην (cf. Hesych.: λέσχη· ὁμιλία καὶ ἡ φλυαρία, Suid. s. λέσχη) | κακῇ C κακὴ A^{ao} | γλώσσῃ C γλῶσσα A (litt. ηι primo supra α scr., sed hic rursus del. C); cum A faciunt PlAth. 3 οἷ' (rest. C) P Pl ἄσος Ath.^A (ᾄσος Ath.^{PVL} Br.) | ἔγραψεν (C) ἐγὼ δ' P ἔγραψεν¹ αὐτῇ δ' Pl^m (— αὐτῇ δ' Pl^E) ἔγραψ' ἐγὼ γὰρ Ath. | οὐκ οἶδα A^{ao} | (ἔγραψ',) ἐμοὶ γὰρ οὐ καλὰ et ἐγὼ γὰρ οὐ κοινῶ FG.Schmidt; fort. ἀναγνα δ' οὐκ οἶδα || 4 sqq. Pl^m III^b c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας), 2 (Pl^E c. 1, 19); exstat ep. ap. Ir. p. 94 (iunctum cum VII 302) inter Simonidea 4 lemma om. Pl^m. I. ἀδηλον Pl^a. s | <τὸν ὑπατικόν> addi vult Bgk, v. ad p. 234, 1 | ep. fort. composuit Lucianus in Sabinum, ad quem scripsit Samosatensis apologiam suam (cf. ap. 1, 2, 8, 15) 5 ἐν κορίνθῳ L (locum, quo inventum ep. est, indicans, cf. ad VII 330. 337; additamentum fort. non huic, sed sequenti in Adimantum epigrammati adponendum fuit); praeterea θαυματ^o ἄξιον idem add. 6 τοι P idemque Pl^m τι Pl^a. s 7 ἀ (AC) λίθος P Pl, ἡ λ. Br. | ἀ (ex α cr. C) μικρὰ (C A) P, congruit Pl, cr. Br. | cf. K. 582, 6 | ante φιλίας erasae vid. litt. φθ in Pl^m 8 αἰεὶ C Pl αἰεὶ A^{ao} 9 cf. Lucian. Dial. Mort. 23: οὐκ ἔπιες, ὦ Πρ., τὸ Λήθης ὕδωρ (Kaib. 261, 20: ἦν καταβῆς ἐς πῶμα Λήθης) | ἔπε μοι A^{ao} | πλὴς P Pl^m; cf. Kaib. 204, 11 | ὕδατος A: πόματος (πό ex πῶ cr.) superscr. C quocum facit Pl, cf. Finsl. p. 56 | fr. Meleagreum (epp. 344—345) continuant fort. epp. 347—355, alienis tamen intermixtis epp. 349, 352?, 354, quae similitudinis argumenti causa videntur accessisse ||

347. Εἰς Ἀδείμαντον [τὸν ὑπατικόν]. L

Οὗτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, οὗ διὰ βουλὰς
Ἑλλὰς ἐλευθερίης ἀμφέθετο στέφανον. Pr. 4

348. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥΤ' ΚΗΙΟΥ. C

5 Εἰς Τιμοκρέοντα | τὸν Ῥόδιον. L

Πολλὰ πίων καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἄνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος. M 91^r. Pr. 253

349. † ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. C

Βαιὰ φαγὼν καὶ βαιὰ πίων καὶ πολλὰ νοσήσας
10 ὁψὲ μὲν, ἀλλ' ἔθανον. ἔρρετε πάντες ὁμοῦ. M 91^r

1 sqq. ep. exhibet [Dio Chr.] 37, 109 R., Plut. mal. Her. 870 F; cf. Pepli ep. 13 1 nomen auctoris om. P Plut., ep. Simonidi trib. auctor or. Corinthiacae iniuria, cf. Pr. et Hauvette p. 81 | ἀδελ-
μάν (εἰ, in α C) L: cf. ad l. 2 | τὸν ὑπατικόν^o inepte Adimanto adiunxit L, quem titulum ad Sabinum ep. praecedentis rettulit Bgk 2 (οὗτος Ὀδυσσεύς κείνου τάφος Pepli ep. 13) | ἀδελ-
μάντου C ἀδαμ. A^{ar} | κείνου om. Plut. | ὃν διὰ πᾶσα Plut. (ὃν διὰ πολλὰ Ἕλληνες πολέμῳ Τρωικῷ εὐτύχισαν Pepli ep.) | διὰ (C) βουλᾶς (circ. rest. C) P 3 ἐλευθερίης P -ίας [Dio] Plut. | ἀμφ' ἔθετο C || 4—10 duo epp. in unum coniunxit A, uno lemmate instruxit L; C separat clausula post Ῥόδιος et nota init. ante Βαιὰ adpictis, utrumque ep. eidem auctori (Simonidi) tribuit C, cum nullum auctoris nomen ep. praecedenti (347) adponeret 4—7 Pl^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισή-
μους), 3 (Pl^e c. 6, 39; Pl^b c. 6, 40); ep. exstat apud Athen. 415 F, ap. Ir. p. 94 4 σιμωνίδι Pl^m | τοῦ κήου (om. Pl) add. C, qui nomen poetae inter 347, 2 et 348, 1 partimcis marginem partim in m. posuit; inter Simonidea refert Ir., Posidippum sibi auctorem ep. fingit Kirchhoff 5 num. τῆς adpinxit C, in com-
putando ep. 344^b non praetermisso | εἰς τιμοκρέον^τ τὸν ρ. L, qui cum ridicula propinqui hominis cavillatione haec adiunxit: (ῥόδιον) οὗτιν' | τὴν γνωμῆν | πᾶσαν | καὶ | τὴν | συνᾶθ^δ | εἶχεν ὁ θεῖος μου (συνήθειαν Jac.; hoc veri similis quam σύνεσιν, quod maluit Paulssen; accentu v non instructum est, at θ litt.

350. Ἄδηλον ἐπὶ τίνι.

L

Ναυτίλε, μὴ πεύθου τίνος ἐνθάδε τύμβος ὅδ' εἰμί,
ἀλλ' αὐτὸς πόντου τύγχανε χρηστοτέρου.

M 93^v

P 258

351. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C. Pl

5 Εἰς τὰς Λυκάμβου | θυγατέρας, ἃς | Ἀρχίλοχος ὁ ποιητῆς |
ἔσκωπεν ἐν τοῖς | λάμβοις θαυμασίως, | ὥστε καὶ βρόχον
ἀνήψαντο.

L

Οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὄρκιον, αἶδε Λυκάμβεω,
αἶ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα, θυγατέρες,
10 οὔτε τι παρθενίην ἡσχύναμεν οὔτε τοκῆας
οὔτε Πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱερῶν·
ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιγελὸν ὄνειδος
φήμην τε στυγερὴν ἔφλυσεν Ἀρχίλοχος.

5

M 34^r

post signum incertum satis apparet) | ep. non ad sepulcralia (cum Athenaeo), sed ad σκωπτικά referendum vidit Schneidewin (recepitque inter παίγνια Simonidea Bgk) p. 234, 6 *πολλαπίων* P | *πολλὰ φαγὼν καὶ π. πίων* Pl Ir., cum P participiorum ordine congruit Athen. (licet verba praecedant haec: ὁ Ῥόδιος ποιητῆς καὶ ἀθλητῆς ἄδην ἔφαγε καὶ ἔπιεν, cf. etiam 349, 1, Odyss. o 373, 378) | *εἰπὼν* (C A) P 7 *ἀνθρωποῖς* P -*πους* Ath. Pl (*ἀνθρώς* Pl^M) | ad v. hunc man. rec. (Gruteri?) m.¹ adscripsit 'bis extat' || 8—10 Pl^M III^b c. 5, 4 (Pl^E c. 6, 40); cf. ad 4—10

8 *σιμωνί*^δ scr. inter 348, 2 et 349, 1 C cis marg. (quoniam lemmate ad 348 scripto margo tetastrichi 348 sq. totus occupatus erat); lemmatistae verba: *τὴν γνώμην*¹ — ὁ θεῖός μου (cf. ad l. 5), etsi in distichi alterius (349) margine exstant, ad ep. praecedens spectare patet; titulum om. Pl^M.¹ ἄδηλον Pl^a.^s 9 *νοσήσας* (A C) P Pl^L.^s Pl^a in t., *νοήσας* Pl^M.^a 'τὸ πολλὰ νοσήσας π. νοήσας γραπτέον' Pl^a in epid. | ὄψεμἐν A^{ac} | ἄλλεθανον A^{ac}; numerorum causa ἔθανον in ἐδάμην mutare minime opus videtur ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 19 (*εἰς ναυαγήσαντας*), 8 (Pl^E c. 22, 55); cf. 269

1 titulus lemmatistae non auctorem spectat, sed naufragi nomen ignotum esse monet | *ἐπιτινι* L 2 *πεύθου* ex *πεῦθ.* cr. C | *ἐνθάδε* Pl^M ὠνθ. Pl^{Mar} | ὅδ' (A C C) P 3 *ἀλλαντὸς* A^{ac} | sequitur in P ep. 344^b, quod ultimis pag. 257 lineis continetur, cf. ad ep. 344 || 4 sqq. pro uno ep. decasticho apud Pl. duo

Αρχίλοχον, μὰ θεοὺς καὶ δαίμονας, οὗτ' ἐν ἀγνιαῖς
 εἶδομεν οὐδ' Ἥρῃς ἐν μεγάλῳ τεμένει.
 εἰ δ' ἤμεν μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι, οὐκ ἂν ἐκεῖνος
 ἤθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν. M 34^r

5

352. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

[οἱ δέ φασι ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ αὐτὸ εἶναι.] C

Εἰς τὰς αὐτὰς Λυκαμβίδας. L

Δεξιτερὴν Αἶδαο θεοῦ χεῖρα καὶ τὰ κελαινὰ
 ὕμνυμεν ἀρρήτου δέμνια Περσεφόνης,

sunt, quorum prius tribus distichis (v. 1—6), alterum duobus (7—10) continetur p. 235, 4—13 Pl^M II^a c. 11 (εἰς γυναικας), 15 (Pl^E c. 12, 15) 4—7 εἰς τὰς Λυκαμβίδας διοσκουρίδου Pl^M Διοσκορ. εἰς τ. Λυκ. Pl^E 4 nomen auctoris scr. C

in m. superiore 5 sq. ποιηῖσκόπεν ἐν τῷ Ἰάμβοις θαυμασίῳ⁷ L 8 ἱurant Lyc. per sepulcrum suum, cf. VII 700, 1' Heck. | οὐ (᾽ in ras. posuit C) P | μὰ τόδε (accentus C) P μὰ τὸ τῶν Reiske | φθιμένων ex -μεναι? cr. P | ὄρκιον (᾽ C) P | αἶδε C αἶδε A^{ac} | λυκαμβέω (lin. in nom. proprio) Pl^M 9 ἐλλάχομεν (᾽ rest. C, ᾽? A^{ac}, ᾽ C) P [αἶ] λάχομεν Pl^M (ἑλλ.? cum P ante ras.) αἶ λ. Pl^E εἰ λ. Reiske 10 οὐ τέτι C Pl^M οὐ τέτι A 11 οὐτε

(᾽ C ut in vs. 3) P | ὑψηλοτάτην sch.^B: cf. Od. ι 25 | ἱερῶν P (α C superscr., ut ἱερὰν legeretur) 12 ἀλλακαθήμετέρησ A^{ac} | φοβερόν sch.^B 13 τὲ (᾽ C) P Pl^M | στρυγερήν: suspecta vox iam v. 2 cum κληδόνα iuncta, fort. στρυγνήν (quod verbo ἔφλ. accommodatius vid. quam ψογερήν, κρυερήν) | ἥφλυσεν (᾽ rest. C) P ἔφλυσεν Pl (ἐνέβαλεν sch.^B) ἥφυσεν Heck., ἔβλυσεν ex 352, 4 petivit Düb. (cf. Archil. fr. 35 B) | ἀρχίλοχος (ex ἀρχιλ. cr.) Pl^M

1—4 Pl^M III^a c. 11, 16 (Pl^E c. 12, 16); tetrasticho titulum εἰς^π αὐτῷ ἀδέσποτον adponit Pl^M (ἀδέσπ. εἰς τὸ αὐτό Pl^E) 1 ἀρχίλοχον (χ rubro superscr.) Pl^M | ἐναγνιαιῶ A^{ac} 2 imitatur auctor ep. XVI 151: οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν ποτ' ἐσέδρακον | οὐ θήρῃσ A^{ac} 3 δ' ἤμεν (᾽ AC) P | μάχλοι (᾽ C) P | οὐκ ἂν C 4 ἐξῆμέων? A^{ac} || 5 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 17 5—7 lemmati ab L scripto (l. 7) ἀδέσποτον praemisit C, idem post Λυκ. verba 'οἱ δέ φασι μελε|άγρου αὐτῷ εἶναι' subiunxit, titulum εἰς^π αὐτῷ ἀδεσπό praebet Pl^M (ἄδηλον εἰς τὸ αὐτό Pl^E, sed ἄδηλον tantum Pl^E) 5 ep.

παρθένοι ὡς ἔτυμον καὶ ὑπὸ χθονί. πολλὰ δ' ὁ πικρὸς
αἰσχροῦ καθ' ἡμετέρας ἔβλυσε παρθενίης
Ἀρχίλοχος· ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν οὐκ ἐπὶ καλὰ 5
ἔργα, γυναικεῖον δ' ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
5 Πιερίδες, τί κόρησιν ἐφ' ὑβριστῆρας ἰάμβους
ἐτράπετ', οὐχ ὅσι' ὦ φωτὶ χαριζόμεναι; M 34^r

353. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μαρωνίδα, | τὴν μέθυσον | καὶ πολύλαλον. L

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα Μαρωνίδος, ἥς ἐπὶ τύμβῳ
10 γλυπτὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὄρῃς κύλικα.

a Meleagro alienum Dioscoridi trib. Hecker, fort. Antipatri est Thessalonicensis; cet. cf. epp. XVI 151, VII 345 p. 236, 8 δε-
ξικτερὴν C -τέρην A^{ar} | χέρρα (' AC) P 9 δέμνια (' AC) P |
Φερσεφόνης Pl

1 ὡς ἔτυμον (" AC) P Pl ὡς ἐσμέν Reiske (Br.) | ὑποχθονί
A^{ao} 2 καθ' ἡμετέρας A^{ao} | ἔβλυσε Pl: cf. XI 24, 2 (Antip. Th.).
VII 27, 7 2 sq. ἔβλυσεν Ἀρχίλοχος Παρθενίης· ἐπέων Heck,
(ne brevis syll. ante ἐπέων produceretur) 3 ἀρχίλ. (' C) P

ἀρχίλ. (litt. χ rubro superscripta est) Pl^M (cf. ad 351, 7) | cf.
ἐπέων — καλὸς πόνος VII 12, 5 | καλὴν (κ supra λ C) P καλὴν
Pl^M κακὴν Pl^{Mar} | καλὴν δ' ἐπέων transposuit Gr. | οὐκ ἐπικαλὰ

A^{ao} 4 γυναικεῖον δ' ἔτραπεν. (circ. rest., δ' inseruit C) P (γυ-
ναικεῖον τ' Boiss.; f. ἔκραγεν s. ἔκλαγεν, ne idem verbum hic et
v. 8 occurrat) | ἐσπ. P Pl^M εἰς π. Pl^E | in fine versus clausula,
ante Πιερίδ. nota initialis est erasa 5 sq. deletum est quod
olim disticho adpositum erat lemma (fort. ἀδέσποτον εἰς τὰς
αὐτάς); cf. XVI 151, 9 sq. (Πιερίδες, τί μοι ἄγνὸν ἐφωπλίσσασθε

Μάρωνα) et VII 674 5 τὴν C τὴν A^{ar} | ἐφ' ὑβριστῆρας ἰάμ-
βους C ἐφ' ὑβριστῆρσι ἄμβους A^{ao} | ἐφ' ὑβριστῆρας Pl | ἐφ'
Boiss. 6 οὐχ ὅσι' ὦ φωτὶ C Pl^M || 7 sq. Pl^M

Pl^a c. 17 εἰς μεθύουσιν, 2 (Pl^E c. 20, 2) 7 σιδ^ω C σιδωνίου
Pl^M (om. Pl^I); Thessalonicensi (Maronidis nomine ductus, cf.
ad 8) perperam trib. Reiske; imitatur Antipater Leonidae in
eandem Mar. ep. VII 455, quod propter argumenti similitudinem
iuxta posuit C in m. superiore p. 259, cf. ad ep. 356, 2 8 Μα-

ἡ δὲ φιλάκρητος καὶ αἰὲς λάλος οὐκ ἐπὶ τέκνοις
 μύρεται, οὐ τεκέων ἀκτεάνῳ πατέρι·
 ἐν δὲ τόδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἡρίον, ὅτι τὸ Βάκχου 5
 ἄρμενον οὐ Βάκχου πλήρες ἔπεστι τάφῳ. M 36^r

5 354. ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟΨ. C

Εἰς τοὺς παῖδας | Μηδείας, οὓς διὰ | Γλαύκην ἀνεῖλεν. L

Παίδων Μηδείης οὗτος τάφος, οὓς ὁ πυρίπνους
 ζῆλος τῶν Γλαύκης θυμ' ἐποίησε γάμων,
 οἷς αἰεὶ πέμπει μειλίγματα Σισυφίς αἶα,
 10 μητρὸς ἀμείλικτον θυμὸν ἱλασκομένα. M 92^r

355. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ. C

Εἰς Πραξιτέλην | [τὸν ἀγαλματοποιόν], | τὸν ἐκ τῆς Ἀνδρον. L

Τὴν ἱλαρὰν φωνὴν καὶ τίμιον, ᾧ παριόντες,
 τῷ χρηστῷ 'χαίρειν' εἶπατε Πραξιτέλει·

ρωνίδα: nomen spectat Μαρώνειαν Atticae (cf. Suid. s. v. Μα-
 ρώνεια), non Thraciae urbem (v. Steph. Byz. s. hac voce, schol. ad
 i 40), quod ex Leonidae verbis Ἀττικὴ κύλιξ (455, 3) cognoscitur;
 ad recentiore Ant. ep. rettulit Reiske de Thracia urbe cogitans |
 clausulam post μέθυσον positam delevit L additurus verba:
 [καὶ] πολυλάλον (accentu nunc caret vox, πολὺν λόλον Par) | cf.
 Weissb. p. 78, Dilthey lect. Gotting. 1882 p. 237, 9 ἐπι A^{ac}
 10 cf. 423, 2 | αὐτὸς ('AC) P; αὐτόθ' ? | ὁρῆς (~ rest. C) P Pl ὁρᾶς Jac.

1 ἡ δὲ C ἡ δε? A^{ac} | φιλάκρητος: cf. 24, 5; 456, 3; 457, 1 |
 αἰὲς λάλος (accentus A, hyphen C) P ἀείλαλος in αἰεὶ (ἀεῖ) λάλος
 mut. Pl^m: cf. 423, 1; 459, 3 | ἐπι A^{ac} 3 τόδ' C τὸδ' A^{ar} | ὑπηρίον
 A^{ac} | ὅτι τ, ὅ ('C; supra lin. est ras.) P: cf. 25, 5 | βάκχης in βάκχω
 (Pl^E) mut. Pl^m (Βάκχω, ut ad formam ὁρῆς v. 2 altera dorice
 formata accederet, Br.) 4 ἄρμενον Pl^m A^{ac} ἄρμ. C (ὄργανον
 Casaub.) | cf. 329, 4 || 5 sqq. Pl^m III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 7
 (Pl^E c. 7, 20) 5 γαιτουλίχου C -λίον Pl^{m·E} 6 μηδειασ et δ,
 L | ἀνεῖλεν P: εἰ ex ἡ (ἀνῆλεν L^{ac}) ipse cr. L, qui insuper ε
 add. et in m^o ἀνεῖλεν¹ adposuit 7 Μηδείας Br.: dorica dia-
 lecto Gaetulicus utitur etiam in ep. VII 275 8 ζῆλος Pl |
 Γλαύκας? | θυμ' (acutum neglegenter duxit A, non circumfl.)

ἦν δ' ὦνῆρ Μουσῶν ἱκανὴ μερὶς ἡδὲ παρ' οἴῳ
κρήγνυος. ὦ χαίροις, Ἄνδριε Πραξιτέλες'. M 93^v

356. Εἷς τινὰ ὑπὸ ληστοῦ | ἀναιρεθέντα
καὶ | ὑπ' αὐτοῦ πάλιν θαπτόμενον. L

5 Ζωὴν συλήσας δωρῇ τάφον· ἀλλὰ με κρύπτεις,
P 259 οὐ θάπτεις. τοίου καὐτὸς ὄναιο τάφου. M 31^v

357. Εἷς τὸν αὐτόν. L

Κἄν με κατακρύπτῃς ὥς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὁρῶντος,
ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γινόμενα. M 31^v

P p. 238, 9 sq. cf. Eur. Med. 1381 9 μειλίγματα P^{pr}
(μειλ. A^{ar}) P, γ ex σ cr. Pl^m | Κόρινθος sch.^B 10 μητρὸς P
μῆρς Pl^m ματρὸς Br. | ἀμειλίκτου Pl | ἱλασκομένα P ἱλασκομένη
Pl || 11 sqq. Pl^m III^b c. 18 (εἷς μεθύσους), 1 (Pl^E c. 20, 7)
11 nullo lemmate Pl^m·1 ἄδηλον Pl^a·s 12 τὸν ἀγαλματοποιῶ
L statuarium Praxitelem cum cognomine Andrio commutans |
ἀνδρου L 13 sqq. cf. VII 414 sq., 440; XIII 6 13 ἱλαρὰν ('AC)
P | φωνήν 'καὶ' A^{ac} | παριόντες ('C) P 14 *χαίρειν (σχ. A^{ar}) P
1 ἦν δ' ὦνῆρ ex ἦν δ' ὦνῆρ? cr. C | μουσέων Jac. | ἱκανὴ A^{ac} |
μερὶς: cf. 433, 5; IX 226, 8 | ἡδὲ C ἡ δε? A^{ac} | παροίνοι P 2 ὦ
(³AC) P Pl^ω Bothe | ἀνδρίε A^{ar} | πραξίτ. P Pl^m (Πραξιτέλες Pl^s) ||
3 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἷς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους), 7 (Pl^E c. 6, 7): cf. VII
310; videntur epp. 356—360 Juliani, nisi 358 sq. Antipatro tri-
buere mavis 3—4 εἷς τὸ αὐτό (post VII 310) Pl^m ἄδηλον Pl^a ἄδ. εἷς τὸ
αὐτό Pl^s (tit. om. Plⁱ) 3 erasum vid. nom. auctoris supra lemma |
ληστῆ ex ληστ (i. e. ληστῶν) cr. C 4 clausulam (: ~) post ἀναιρ.
positam in: 'καὶ' mut. L | ὑπ' αὐτὸν πάλ' θαπτόμεν^o L 5 συλή-
λας ante corr. Pl^m (corr. alio atram.) | ἀλλάμε? A^{ac} 6 in
marg. superiore novae p. scr. C Leonidae in Maronidem ep.
VII 455, cf. ad ep. 353 | καὐτὸς ('C) P Pl^m || 7 sqq. Pl^m III^a
c. 6, 8 (non om. ap. Buh., ubi p. 136 n. 34 exhibetur) 7 εἰσὶ
αὐτόν L εἷς τὸ αὐτό Pl^m ἄδηλον Pl^a (cf. ad l. 3—4); Σιμωνίδου
perperam ap. B. (Reiske) 8 κὰν A κ' ἂν C κῆν Pl^m | κατὰ-
κρύπτῃς C κατακρύπτῃς A^{ac} Pl^m | (τὸν πεφονευμένον, τὸν ὑπὸ
σοῦ φονευθέντα ap. B.^m) 9 ὄμμα Δίκης: cf. Trag. fragm.
adesp. 421 (N.²), Dionys. 5 | γινόμενα Pl ||

358. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

"Εκτανες, εἴτά μ' ἔθαπτες, ἀτάσθαλε, χερσὶν ἐκείναις,
αἷς με διεχρήσω· μὴ σε λάθοι Νέμεσις. M 31^v

359. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

⁵ Εἴ με νέκυν κατέθαπτες ἰδὼν οἰκτίρμονι θυμῷ,
εἶχες ἂν ἐκ μακάρων μισθὸν ἐπ' εὐσεβίῃ· M 31^v
νῦν δ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κατακρύπτεις ὁ φονεύσας,
τῶν αὐτῶν μετέχοις ὧν περ ἐμοὶ παρέχεις. M 32^r

360. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

¹⁰ Χερσὶ κατακτείνας τάφον ἐκτίσας, οὐχ ἵνα θάψῃς,
ἀλλ' ἵνα με κρύψῃς· ταὐτὸ δὲ καὶ σὺ πάθοις. M 32^r

1 sqq. Pl^M III^a c. 6, 9 1 εἰς τὸν A | εἰς τὸ αὐτό Pl^M:
cf. ad p. 239, 3—4 | num. τε adpinxit C: cf. ad 348 2 εἴτα? A
εἴτα C Pl^M | με θάπτεις P Pl^M Pl^I^a με θάπτῃ Pl^s μ' ἔθαπτες
Reiske (Br.) | ἀτασθαλεχερσὶν in ἀτάσθαλε, χ. mut. C 3 διεχρ.:
cf. IX 302, 1 Ant. | (olim ci. μὴ σὺ λάθοις Νέμεσιν) | ὧ ἐμέσις Pl^M:
ὧ pallidiore atram. superscripsit (nec tamen νέμεσι restituit)
Plan., qui primo homicidam, dein ipsam Nemesin ('ne te fugiat,
dea, homo scelestus') appellari falso statuit || 4 sqq. Pl^M
III^a c. 6, 10 4 εἰς τὸ αὐτό Pl^M ἄδηλον Pl^a ἄδ. εἰς τὸ αὐτό
Pl^s om. lemma Pl^I 5 εἶμε ('AC) P | οἰκτίρμονι P Pl^M^s
-κτεῖρμονι Pl^I^a 6 εἶχες (̄ rest. C) P | ἐπευσεβίῃ A^{so} | in Pl^M
versus est ultimus fol. 31^v; in marg. inferiore, inter prius
alterumque distich. Pl scr. ep. VII 516, sed idem signum // et
post εὐσ. et ante νῦν adpinxit, scil. ut lector de eiusdem in
altera pag. (f. 32^r) continuati ep. ambitu moneretur: cf. ad
p. 53, 1 sqq. 7 δ' ὁ τε A^{so} | κατὰκρύπτεις A 8 ὧν περ ex
ὧν s. ὧν π. cr. P | παρέχεις⁹¹ (οι C) P || 9 sqq. Pl^M III^a c. 6, 12
(Pl^E c. 6, 11): ep. VII 516, quod in Pl^M scriptum est ante
VII 360, subiunctum est eidem epigrammati in Pl^E, cf. ad l. 6
9 εἰς τὸ αὐτό Pl^M (ἄδηλον praemisit huic titulo Pl^s, cf. ad
p. 239, 3—4) 10 οὐχίνα A^{so} οὐχ' ἵνα C Pl^M | θάψῃς (ι C) P
θάψῃς Pl^M 11 ἀλλίνα A^{so} | κρύψῃς A -ψῃς Pl^M | ταυτὸ
Pl^M ταῦτὸ ex ταυτὶ s. τατὶ cr. C | πάθῃς⁹¹ (οι C) P ||

361. ἈΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς υἱὸν παρὰ τοῦ | πατρὸς θαπτόμενον.

AC

Τῷ πατὴρ τόδε σῆμα· τὸ δ' ἔμπαλιν ἦν τὸ δίκαιον·

ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.

M 41^v

5

362. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

L

Εἰς Ἀέτιον ῥήτορα.

A

Ενθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν σορὸς ἦδε κέκευθεν

Ἀετίου χρηστοῦ, ῥήτορος εὐπρεπέος.

ἦλθεν δ' εἰς Αἶδαο δέμας, ψυχὴ δ' ἐς Ὀλυμπον.

10 [τέρπεθ' ἅμα Ζηνὶ καὶ ἄλλοισιν μακάρεσσιν.

ἄθάνατον δὲ οὔτε λόγος ποιεῖν οὔτε θεὸς δύναται.] M 96^r

1 sqq. Pl^M III^a c. 27 (Pl^E c. 31, εἰς υἱοῦς καὶ θυγατέρας)
 2: cf. ad VII 261 1 ἀδέσποτον Pl; ep. vid. Iuliani Aegyptii,
 cf. V 297, 3 τὸ δ' ἔμπαλιν cum 361, 1 2 εἰς A υἱὸν παρὰ
 πρὸς θ. C^{pr} (εἰς τὸν αὐτόν? per errorem A^{ar}) 3 cf. 261, 4; 701, 5 |
 ὅι ex ὅι? cr. C ὅι Pl^M υἱ Pl^a (υἱ Pl^s) | δ' ἔμπαλιν (spir. C,
 'AC) P γ' ἔμπ. Bothe 4 ἦν δε (et v. 1 ἦν?) A^{ac}; νῦν δέ? | cf.
 VIII 85, 6; 126, 4: ἦλθεν δ' ὁ φθόνος ὀκύτερος || 5 sqq. Pl^M III^b
 c. 24, 1. Plan. in III^a c. 26 (εἰς ῥήτορας) recepit epp. quattuor:
 A. P. VII 573. 579. 561 sq., alterius sylloges c. 24 (item εἰς ῥή-
 τορας) exhibet duo: A. P. 362. 369. Utriusque sylloges epp.
 iuncta sex exstant in Pl^E c. 30 5 sq. nomen auctoris lem-
 mati subiungit L: titulum om. Pl^M, ἀδελφὰ duobus epp. 362 et
 369 inscribunt Pl^{I. a} ἀδελφον Pl^s 5 Philippo ep. abiudicat Wol-
 ters 7 cf. VII 3; Kaib. 272^b. 354. 660 sq. | ἱερὴν A^{ac} | κεφα-
 λὴν (cum acc. eraso supra α) A | ἡ δε κέκευθεσωρὸς scr. A,
 induxit C, qui (cum Pl. congruens) γρ. σορὸς ἦδε κέκευθεν
 superscr. | σορὸς: primam litt. ex η cr. Pl^M, videtur igitur Plan.
 quoque post κεφαλὴν non vocem σορὸς sed ἦδε scripturus
 fuisse 8 post Ἀετίου et ῥήτορος interp. C (sed priore loco ideo,
 ut litt. συχρηστοῦ ab A iunctas dirimeret), post χρηστοῦ Br. |
 εὐπρεπέος C εὐπρ. A^{ar} Pl^M Pl^{a. b. n} εὐεπέος Pl^{I. s} 9 ἦλθεν εἰς
 P: δ' (om. A) add. C Pl ἦλθεν εἰς Br. ἦλθεν δ' εἰς Jac. | δέ-
 μας C δόμοις potius quam δόμους A^{ar} | ψυχὴ δ' Pl^M | εσό-
 λυμπον A^{ac} in ἐσ' Ὀλυμπον^ω mutat C (qui ἐν Ὀλύμπῳ ad seqq.
 rettulit) 10—11 post Ὀλυμπον Pl nihil praebet nisi penta-
 metrum hunc: ἀθάνατον ποιεῖ δ' οὐ λόγος οὔτε θεός (quem

363. *ΑΔΗΛΟΝ.

A

Εἰς † Τετμε|νάνης υἱὸν Ζηνόδοτον, | ἱππέα
 βασιλέως Μάρκου | ἢ Ἀδριανοῦ.

LC

LC

† Τετμενάνης ὅδε τύμβος ἐνγλύπτοις μετ' ἄλλου
 5 ἥρωος μεγάλου νέκυος κατὰ σῶμα καλύπτει,

omisso δ' recepit Br.) p. 241, 10 *τερπετ' ἄμα* A^{ac} *τέρπετ' ἄμα* C | *ζηνί*. C *ζηνί* A | notulas (μ et ω adpinxit C; versum eiecit Jac. 11 δὲ ∞ P: ∞ C, qui idem signum et in mⁱ et m^e adpinxit; praeterea adscripsit haec: *ναὶ ἀνόητε ὁ θεὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν ἀθάνατον ποιεῖ· καὶ σὺ οὐ γινώσκεις* (i. e. *γινώσκεις*: cf. inscript. epp. Christianorum I 1, 5) | ex traditis verbis pentametrum effecit Gr. hunc: *ἀθάνατον δὲ λόγος ποιεῖν οὔτε θεός*, meliorem Jac.: *ἀθ. δὲ ποιεῖν οὐδὲ θεὸς δύναται*. In scriptura Pal. inesse hexametri clausulam (*ἀθάνατον δὲ*) cum integro pentametro (*οὔτε λόγος — δύναται*) vidit Heck. (qui praeterea ep. peculiare ex v. 3 sq. restituit hoc: *ἦλθεν εἰς Αἶδα δέμας, ψυχὴ δ' εἰς Ὀλ., Τέρπεται ἢ ἄμα Ζηνὶ κ. ἄλλ. μακ.*). Mibi genuinum ep. uno vid. disticho contineri (cf. VII 61):

*ἦλθεν εἰς Αἶδα δέμας, ψυχὴ δ' εἰς Ὀλυμπον
 Ἀετίου χρηστοῦ, ῥήτορος εὐπρεπέος.*

(In reliquis quae traduntur lusus subesse possunt interpolatorum, si forte alter distichon addidit huius sententiae: *τέρπεθ' ἵνα ξὺν Ζηνὶ καὶ ἄλλοις μακάρεσσιν· ἔνθα δὲ <τὴν σποδιήν> ἦδε κέκευθε σορός*, alter eam opinionem illudebat in hunc modum: *ἦδε κέκευθε σορός <σάρκ' ὅστέα τ'>, ἀθάνατον δὲ Οὔτε λόγος ποιεῖν οὔτε θεὸς δύναται*) ||

1 sqq. ap. Buh. p. 137 (n. 35)

2 sq. *εἰς τετμε|νάνης*

υἱὸν ζηνόδοτ' fecit C ex iis quae L^{ar} scripserat: *εἰς τετμε* (cetera iam latent); *ἱππέα βασιλέως μαρ* primo adiunxit C, post alio atramento ἢ *ἀδριανοῦ* idem C add. (*βασιλέων Μάρκου τε καὶ Ἀδριανοῦ* ap. Buh., *βασ. Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου* Br.; cf. Weissb. p. 62); mihi vid. tam Marci quam Hadriani imp. mentio illata errore correctoris orto ex auctoris nomine (*Μάρκου Ἀργ.*), quod ad ep. seq. adpositurus erat; atque etiam eo erravit C, quod, tamquam peculiare ep. versibus 363, 5—10 efficeretur, eiusdem illius poetae (Argentarii) nomen ad v. 5 adpinxit, quamquam hunc quidem errorem rasura sustulit, cf. ad p. 243, 1. Et lemmatis priorem partem a C restitutam postea improbavit scriba, qui haec monuit (in fine vs. 1—7 annexa): *ὅτι τὸ | τετμε|νάνης|τόπον|σημαίνει, οὐχὶ δὲ τὴν|μῦθον|ἰ|κλειμένον|ὥς δηλοῖ|ἡ τοῦ ἐπιγράμματος* |

Ζηνοδότου· ψυχὴ δὲ κατ' οὐρανόν, ἦχι περ Ὀρφεύς,
 ἦχι Πλάτων, ἱερὸν θεοδέγμονα θῶκον ἐφεῦρεν.
 ἱππεὺς μὲν γὰρ ἦν βασιλῆιος ἄλκιμος οὗτος, 5
 κύδιμος, ἀρτιεπής, θεοείκελος· ἐν δ' ἄρα μύθοις
 5 Σωκράτεος μίμημα παρ' Αὔσονίοισιν ἐτύχθη.
 παισὶ δὲ καλλείψας πατρώιον αἷσιον ὄλβον
 ὠμογέρων τέθνηκε, λιπὼν ἀπερείσιον ἄλγος
 εὐγενέεσσι φίλοισι καὶ ἄστει καὶ πολιήταις. 10

Fr. Cor. Phil. 364. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ. CA
 epp. 364—405 (A—Ω) Εἰς τέττιγα καὶ | ἀκρίδα. A

11 Ἀκρίδι καὶ τέττιγι Μυρῶ τόδε θήκατο σῆμα
 λιτὴν ἀμφοτέροις χερσὶ βαλοῦσα κόνιν,

ἐννοια (notulae auctorem de Γετσεμανῇ cogitasse sibi persuasit Gr.) p. 242, 4 τετμε₁νά₁νησ P (ν₁α₁ C, τετμενῆσ s. -εσνῆσ? A^{ar}); ab initio vs. et in fine ζτ adpinxit C (eadem litterae vid. erasae in m.^o supra vocem ἄδηλον); totum vs. om. Br. (in altero vs. νέκνος in τύμβος mutans); μνήμ' ἀρετῆς olim Jac. (qui postea ep. initium perisse ratus τέτμεν ἀνῆρ, ὁ δὲ τ. proposuit); τέτμεν ἄνης 'perfectum est sep.' (et καλύπτων v. 2), praeterea τέτμ' ἐναγῆς (ut ἥρωος ad τέτμ' referretur) Heck.; τετραμερῆς Geel τηλεφανῆς Gr. ἐκ Τεμέσης s. ἐκ Τέμψης Korsch | ὁ δευμβος A^{ac} | ἐν γλύπτοις μετὰλλοις Gr. 5 ἥρωος A^{ac} | κατὰ ('AC) P | σῶμα P (γαῖα ap. L., unde γνῖα Reiske)

1 de Zenobio adagiorum collectore Hadriani aequali cogitat R., Jac. ep. seriore aevo scriptum esse vidit | κατοικουρανόν A^{ac} | ἡῖχι C ἡῖ (non ἦσ) A^{ar} | post ὀρφεύς (C ὀρφεύς A^{ar}) scr. ζτ C; in m.^o μάρκου ἀργεῖ exaraverat C^{ar}, sed erasit hoc nomen, cuius loco ζτ cum lineolis continuatis collocavit, infra rasuram ep. vs. quartum adiunxit 2 vs. om. A; scr. bis C: in m.^o (C₁, cf. ad 1) et in marg. inferiore (C₂) | ἡῖχι C₁ ἡιχι C₂ | ἱερὸν C₁ ἱερὸς C₂ | θῶκον C (χῶρον Br.) | ἐφ' εὔρεν C; in fine vs. clausulam adpinxit C₁: cf. ad p. 242, 2sq. 3 βασιλῆος P, cr. ap. B.^m

4 ἐν δ' ἄρα μύθοις: cf. A. P. II 347 (Christodor.) 5 παραυσ. A^{ac} | ἐτ₁ύ₁χθη C ἐτέχθη? A^{ar} 7 ὠμογέρων ('C? A^{ac}) P; poeta imitatur Hom.: Ψ 791 (A. P. V 263, 1 Paul. Sil.) 8 εὐγενέεσσι P ἐγγενέεσσι Reiske συγγεν. Korsch | φίλοις ξείνοισί τε κ. π. Br. | ἄστει Heck. | χ' ἱππελάταισι, post πολιτενταῖς 'de-

ἡμερα δακρύσασα πυρῆς ἐπὶ τὸν γὰρ αἰοιδὸν
 Ἄιδης, τὴν δ' ἐτέρην ἤρπασε Περσεφόνη.

365. ΖΩΝᾶ ΣΑΡΔΙΑΝΟῦ, τοῦ καὶ ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

A

Εἰς Κινύρου παῖδα.

L

5 Ἄϊδη ὅς ταύτης καλαμῶδεος ὕδατι λίμνης
 κωπεύεις νεκύων βᾶριν ἐλῶν ῥοδανήν,

curionibus, curialibus' Jac. || p. 243, 9 sqq. om. Pl^m, bis exhibit P; scr. A p. 259 in t. (AC₁), et C₂ p. 235 in marg. superiore iuxta ep. 190 (cf. ad 190, 3) 9—10 post ἀκρίδα ex-

aravit A ἀργεῖν; quod induxit C₁, qui lemmati ab A scripto μ.

αργεῖν praemisit; μαρ^ξ αργενταρις C₂ 11 τέττιγι ('C₁) P

12 λεπτήν Herw.: cf. 404, 7 ψαμάθου μόριον βραχύ, πουλὺν δὲ δάκρυ | χερσὶ AC₂: cf. V 117, 2 (ubi Argent. in eadem vs. sede voce χερσὶ utitur: ἀμφιβαλ. Reiske, χρωτὶ olim ego ci.) βαλοῦσ₁α, C₂ βαλοῦσι C₂^{ar}

1 ἡμέρα A^{ar} ἡμερα C_{1.2} ἡμερα Reiske (cf. 627, 4) | ἐπὶ A^{ac} | αἰοιδόν A^{ar} 2 αἰδησ A^{ac} | ἐτάρην an ἐρατὴν? | περσεφώνη C₂ ||

3 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 137 (n. 36); eiusdem auctoris vid. atque VII 624 et 632: cf. Ἄϊδεω κελαινοτάτου (624, 2) et κλίμακος

ἐξ—βρέφος (632, 1) 3 ἐῖς ζωνᾶ*σαρ|διανοῦ P^{pr} (praepositionem et punctis et lineola induxit C) ζωναῖς ἀρδ. A^{ar} | post καὶ

διοδ. lemma perversum εἰσακρί^δ scr. A, del. L 4 κινύρ⁸ ('C)

P; alterum lemma adposuit L in nova pag. (200) ad v. 3: εἰς κινύραν νεωτερον (immo in Cinyrae filium, Adonidem)

5 αἰδη (sic) P (αἰδη ad βᾶριν referendum Br., αἰδοῖ' ap. B.^m, Ἄιδος Schneider), Ἄϊδη Jac. (Charontem Plutoni praesto esse rectorem cymbae dicit Diod.): cf. Ἄιδος ὃ νεκυηγέ 68, 1; 67, 1 |

ταύτης ('AC) P ναύτης Orelli: at cf. 67 τοῦτ' Ἀχ. ὕδωρ (Weissb. p. 45) | ὕδατι ('C) P ὑπόθι Dilthey ἐνδοθε Salm.

6 κωπεύη^{εἰς} P: εἰς C, idem ₁ in σ (potius quam εἰ) exaravit | βᾶριν ('C A^{ac}) P | ἐλῶν (spir. et punctum A) P | ὀδύνης C^{pc} ὀδύνην

A^{ac} | ἐλαυνόδυνον Salm., ἐλαυνομένην Br., ἔχων ὀδύνης Reiske, ἰδῶν ὀδύνης (τοῦ Κιν.) Schneider, ἐρῶν ὀδύνης Orelli, ἐλεῶν

ὀδύνης (τὸν Κιν.) Heck., (ἔχοντι δύνης primo, posthac) ἐλῶν — ὀδύνης (ut genetivus iungeretur cum voce βᾶριν) ci. Jac., — ἀδι-

νήν Dilthey, — χθονίην s. κυανήν Herw., — ῥοδανήν ego tentavi (cf. II. Σ 576)

P 260 τῷ Κινύρου τὴν χεῖρα βατηρίδος ἐμβαίνουντι
 κλίμακος ἐκτείνας δέξο, κελαινὲ Χάρον·
 πλάζει γὰρ τὸν παῖδα τὰ σάνδαλα· γυμνὰ δὲ θεῖναι 5
 ἵχνια δειμαίνει ψάμμον ἐπ' ἥονίην.

5 366. ἈΝΤΙΣΤΙΟΤ. C

Εἰς Μενέστρατον | καὶ Μένανδρον
 καὶ Διονύσιον | τοὺς ἀθλητάς. L

Ἄωον προχοαὶ σέ, Μενέστρατε, καὶ σέ, Μένανδρε,
 λαῖλαψ Καρπαθίῃ καὶ σὲ πόρος Σικελὸς
 10 ὤλεσεν ἐν πόντῳ, Διονύσιε — φεῦ πόσον ἄλγος
 Ἑλλάδι — τοὺς πάντων κρέσσονας ἀθλοφόρων.

367. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ. C

Εἰς νυμφίον τινὰ | ἐπὶ τῆς παστάδος | τελευτήσαντα. L

Ἀΰσονος Ἠγερίου με λέγειν νέκυν, ᾧ μετιόντι
 15 νύμφην ὀφθαλμοὺς ἀμβλὺ κατέσχε νέφος·

1 cf. 632, 1 | ἐκβαίνουντι C ἐμβαίνουντι A^{ar} (εἰσβ. Herw.) :
 pristinam lectionem ἐμβ. rest. Salm. alii, ut βατηρ. κλίμακος refer-
 retur ad ἐκτείνας 2 δέξο: cf. 63, 1; 67, 3; 530, 1; VI 106, 5 |
 κελαινὲ (' C) χάρον (ον ex lv cr. C) P, v. 624, 2 | Χάρων ap. B.
 3 sq. cf. Philostr. epist. 18, Stat. Silv. II 1, 186, Colluth. 232 sqq.

3 σφάλλει explicandi causa add. ap. B. | δεθῆναι A^{ao} δὲ θῆναι
 C, cr. apogr. 4 ἐπήλιονίην C ἐπηϊονίην A^{ar} || 5 sqq. ap. Buh.
 p. 137 (n. 37) 7 post 'καὶ' διον. in eadem l. τ' exaraverat

L, quo eraso in versiculo seq. τοὺς add. | ἀθλητάς L 8 ἄωον
 P Ἄωον Düb. (cf. ποταμοὶ δὲ Δρίλων καὶ Ἄωος apud Steph. B.
 s. v. Δυρράχιον) | προχοαὶ σε A^{ar} -χοαί. σὲ C καὶ σε A καὶ σὲ C (item-
 que in vs. 2) 9 λαῖλαψ P^{pr} λαῖλ. ? A^{ar} | πόρος C πάρος A^{ar}
 νότος Jac., πάγος ? | σικελὸς ** C -λικὸς A^{ar} Σικελῶ Jac. 10 ὤλεσε,
 δύσποτμ' ᾧ (ut in vs. altero πόρος Σικελὸς retineretur) Jac. (an

σὺν πότμῳ ? cf. ad 374, 5) | τόσον (' AC) P, cr. Salm. 11 κρέσ-

σονας (acc. et ei C) P | ἀθλοφόρων^{ovs} (ους et acc. C, ἀθλοφ. A^{ar}) P,
 accusat. praefert Herw. || 12 sqq. ap. B. p. 138 (n. 39) 12 ep.

Thessalonicensis est 13 τιν' L | τελευτήσαντα L^{pr} -τος

ὄμμασι δὲ πνοιὴν συναπέσβεσε μῶνον ἰδόντος
κούρην. φεῦ κείνης, Ἥλιε, θευμορίης.

ἔρροι δὴ κείνο φθονερὸν σέλας, εἴθ' Ὑμέναιος 5
ἥψέ μιν οὐκ ἐθέλων, εἴτ' Αἰδης ἐθέλων.

5 368. ἙΡΤΚΙΟΤ. C

Εἰς Ἀττικὴν τινα | γυναιῖκα, γενομένην | Ῥωμαίαν
ὑπ' αἰχμαλωσίας καὶ τελευτήσασαν ἐν | Κυζίκῳ. L

Ατθὶς ἐγὼ· κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις· ἐκ δέ μ' Ἀθηναίων
λοιγὸς Ἄρης Ἰταλῶν πρίν ποτ' ἐληίσατο
10 καὶ θέτο Ῥωμαίων πολιήτιδα· νῦν δὲ θανούσης
ὅστέα νησαίῃ Κύζικος ἠμφίασε.

χαίροις ἢ θρέψασα καὶ ἢ μετέπειτα λαχοῦσα 5
χθῶν με καὶ ἢ κόλποις ὕστατα δεξαμένη. M 92^v

L^{ar} p. 245, 14 αὖσι[οος], C αὖσις? A^{ar}, cr. apogr. | ἡ γερίου
P | με λέγει, νέκυν P; in fine vs. et in m^o ζτ L, Cx (i. e. ση-
μείωσαι χιάζεται) in m^o man. rec.; λέγε νεκρὸν ἐμ' ap. B.^m
(Salm.) | λέγω et λέγεις ap. L.^m λέγειν Reiske (μ') ἐλέει Jac. |
μετ' ἰόντι C (cf. 398, 3 Antip.) 15 κατέσχε (C) P

1 ὄμμασι C ὄμματι A^{ar} | πνοιὴν: cf. πνοιῆς χήρωσε 287, 5
(Antip.) | συνάπεσβεσε C | ἰδόντες A (cf. 216, 3), ἰδόντ' ἐς Reiske
ἰδόντος ap. L.^m 2 κούρην (~ AC) P κούραν Salm. κούραν
Reiske | cf. 640, 6: ἃ λυγρῆς δειλὴ καχορμισίης; 286, 5 | φεῦ δει-
νῆς? | ἥλιε ("rest. C) P 3 sq. cf. 185, 6; 182, 7; 186, 4 3 κείνο *.
C κείνον A^{ar}, f. πευκῶν cf. 182, 8 | εἴθ' A^{ac} 4 ἥψέ? A^{ac} |
οὐκεθέλων A^{ac} | εἴτ' P || 5 sqq. Pl^m II^b c. 11 (εἰς γυναι-
κας), 6 (Pl^e c. 12, 47); num. ὁ adpinxit C, cf. ad 358 6 ἄτ-
τικὴν τινὰ P | γεν. ῥωμ. om. accentibus L 7 ὑπ' αἰχμ. «καὶ»

τελεῦ^τ εν κ. L | cf. VII 185; de Erycio Cyziceno, non Thessalo v. ad
ep. 397 8 ἐγὼ (C) P | κείνη Heck. κλεινὴ Geel | ἐμὴ A^{ar} | τρο-
φὸς? (cf. v. 5) 9 λοιγὸς A^{ac} in λῦγος? (non λαῖγος) mut. C, qui no-
tulam ~ in m^o repet.; λυγρὸς Pl, γοργὸς? | Athenis a Sulla ex-
pugnatis mulierem captivam abductam esse put. Br. | πρίν (C)
rest. C) P 10 νῦν ex νῦν fecit C 11 ὅστέα A^{ac} | νησαίη:
schol. ad Apoll. Rh. I 936 affert Jac. | ἠμφίασε (C, litt. α era-
dere coepit nec confecit rasuram C; non vid. pro α olim ε fuisse,
quam vocalem fort. inferendam putabat C) P ἠμφίεσεν Pl (-σεν¹
Pl^m): cf. VI 165, 8 13 κόλποις δεξ.: cf. XII 53, 2 (Mel.) | ὕστατα A^{ac} ||

369. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς Ἀντίπατρον | ῥήτορα θαυμαστόν.

L

Ἡ μᾶλλον ἱερέα.

C

Ἀντιπάτρου ῥητῆρος ἐγὼ τάφος· ἡλίκα δ' ἔπνει

5 ἔργα, Πανελλήνων πεύθεο μαρτυρίης.

κεῖται δ' ἀμφήριστος, Ἀθηνόθεν εἴτ' ἀπὸ Νείλου

ἦν γένος· ἡπείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.

ἄστυα καὶ δ' ἄλλως ἐνὸς αἵματος, ὥς λόγος Ἑλλήν· 5

κλήρω δ' ἥ μὲν αἰὲ Παλλάδος, ἥ δὲ Διός. M 96^r

10

370. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μένανδρον | τὸν ποιητήν, τὸν τῆς νέας κωμωδίας. L

Βάκχῳ καὶ Μούσῃσι μεμηλότα τὸν Διοπείδους,

Κεκροπίδην ὑπ' ἐμοί, ξεῖνε, Μένανδρον ἔχω,

1 sqq. Pl^M III^b c. 24 (εἰς ῥήτορας), 2 (Pl^E c. 30, 6) 1 nullo titulo Pl^M (ἄδηλα iunctis epp. 362 et 369 praemittitur in Pl^A) ἄδηλον Pl^S; ep., si auctoris nomen C non finxit ex nomine rhetoris qui praedicatur, composuit Thessalonicensis: cf. 18, 5 (κεῖται δ' ἡπείροις διδύμαις ἔρις) cum 369, 4; vide tamen ne rectius vindicetur Adaeo (cf. 238, 4 αἵματος ἡμετέρου et ἐνὸς αἵμ., 240, 2 ἡπείρους κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρως) 2 ῥήτορα: Antipatrum dici Hieropolitanum, cuius meminit Philostrat. vit. soph. II 24, falso suspicatur Brod.; ignotum rhetorem esse Diospoli (cf. Steph. Byz. s. v. Διόσπολις) oriundum et ab Atheniensibus civitate donatum censet Jac. 3 ἢ μᾶλλ' ἱερέα add. C 4 ῥητῆρος C ῥήτορος A^{ar}; alteram lemmatis partem (l. 3) putant inde accessisse, quod C voces ῥητ. et ῥητῆρος confudisset | τάφος: cf. 236, 1 (Ant.) | ἔπνει: cf. 55, 5; IX 571, 1 (ἔπνει τερπνὰ Alcaei) 5 ἔργα. (" C) πᾶν-ἐλλήνων (C πᾶν ελλ. A) P (ῥήματ', ἄγ' Ἑλλ. FG. Schmidt: cf. ἔπνεε δ' ἵππου ἔργματα XVI 7 Alcaei) 6 κεῖται δ' ἀμφήρ. C κεῖτ' ἀμφήρ.? A^{ar} | ἐπιμάχητος ἐξ ἀμφοτέρων ἔριδος sch.^B | εἴτ' Pl^M εἴτ' (spir. C) P: cf. 19, 3 | ἀπονείλου? A^{ac} 7 cf. IX 97, 5: οὐ οὐ μίᾳ πατρὶς ἀοιδὸν κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα (Alphei) | ἄξιος: cf. 19, 2 8 ἄστυα (' AC) P | καὶ δ' Pl^M | ἄλλως: ω corr. restituit A ἄλλωσ' Pl^M | καὶ δ' ἄλλως (sc. δὴ ἄλλ.) Dübner, κεῖνα δύω δ' Schm., cf. 10, 5; 241, 7 | ἐνοσ A^{ac} | λόγος ἐστὶ Pl 9 αἰὲ P Pl

ἐν πυρὶ τὴν ὀλίγην ὅς ἔχει κόνιν· εἰ δὲ Μένανδρον
δίξῃαι, δῆεις ἐν Διὸς ἢ μακάρων. M 91^r

371. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C

Εἰς Ἴναχον τὸν | Κριναγόρου θεράποντα, L
5 ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα. L

Γῇ μεν καὶ μήτηρ κικλήσκετο, γῇ με καλύπτει
καὶ νέκυν. οὐ κείνης ἦδε χειριότερη· M 83^v

ἔσσομαι ἐν ταύτῃ δηρὸν χρόνον. ἐκ δέ με μητρὸς
P 261 ἥρπασεν ἡελίου καῦμα τὸ θερμότατον.

10 κεῖμαι δ' ἐν ξείνῃ, ὑπὸ χερμάδι, μακρὰ γοηθεὶς 5
Ἴναχος, εὐπειθῆς Κριναγόρου θεράπων. M 84^r Cr.^B 14

(δὴ Schm.) || p. 247, 10 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 5 (Pl^E c. 6, 40) 10 ep. Tarsensi vindicat Menk; certe eiusdem est atque ep. 38 11 verba τ' τ'ησ' νέγασ' κωμῶδ^δ serius vid. adiunxisse L 12 cf. 199, 1 | μελμ,ηλότα (μ in ρ? C) P | τὸν Δ.: cf. τῶ Κιν. 365, 3 13 ὑπεμοί A^{ac}

1 ἐν πυρὶ τὴν ὀλίγην (' C ὀλίγ. A^{ac}) ὅς ἔχει (~ rest. C) P Pl; 'qui in igne hunc paucum fundebat pulverem' interpretatur Dübner, εἶπερ (Emperius) τὴν ὀλ. ζητεῖς κ. (postea ἐν πυρὶ τὴν ὀλ. ὃν ἔχω κ.) Herw., (Κεκροπίδην μὲν οὐ, ξεῖνε —) ἦν δὲ τὸ πῦρ ὀλίγην ἔλιπεν κόνιν Jac. (ὥδε καλεῖν ὀλίγην εἰ δεῖ κόνιν Reiske); εἰ περὶ τὴν ὀλ. σπέρχει s. ἐρέεις κόν. temptavi | εἶδε A^{ac} | εἰ δέ μιν αὐτὸν (s. εἰ δὲ τὸν ἄνδρα) Jac. 'ipsum si forte requiras' Grotius 2 δῆ*εις P^{pr} δῆιεις A^{ar} | ἦ (' C) P | εὐδίων ἐν μακ. (cf. 632, 1)? ||

3 sqq. Pl^M I^b εἰς θάνατον, 2 3 nom. auctoris om. Pl^M ἄδηλον Pl^E 4 εἰσῖναχον τον L 5 alteram lemmatis partem ἐπὶ ξ. τελευτήσαν^τ scr. L ad vs. 4 in nova pag. 6 cf. 461, 1; Kaib. 606, 4 γῆς ὦν πρόσθε γόνος μητέρα γαῖαν ἔχω, Eur. Ion. 542 (sch.^B 'τὸ οἶκοι καὶ ἐπὶ ξένης μεταλλάττειν ἀδιάφορον — πάντες ἐλεύθεροι ἦσαν' congruit cum sch.^w) | μῆρ (et μῆρ v. 3) Pl^M | γῇ με (~ AC) P | (κεκλήσθω, ἦ με Reiske) | καλύπτει: litt. πτει additae sunt alio atram. in Pl^M 7 ἦ δε C ἦ δεχερ. A^{ac} | τῆς γῆς κατὰ ἡσίλοδον sch.^B, qui Hesiodi vs. Op. 639 sq. videtur spectasse 8 ἔσσομαι (' C) P | δηρὸν: cf. IX 559, 2 (Crinag.) 9 ἥρπ. ἡελ. (~ et' rest. C) P | post θερμότατον ~ in Pl^M signum est ep. finiti, sed exstat distich. tertium in marg. superiore (cum notula ~ repetita) 10 κεῖμαι ex κειμαι cr. A | δ' ἐν P idem-

372. ΛΟΛΛΙΟΥ ΒΑΣΣΟΥ.

C

Εἰς Ἀτύμνιον ὁμοίως | ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα. L

Ιαῖα Ταραντίνων, ἔχε μείλιχος ἀνέρος ἐσθλοῦ
τόνδε νέκυν. ψεῦσται δαίμονες ἀμερίων.

5 ἦ γὰρ ἴων Θήβηθεν Ἀτύμνιος οὐκέτι πρόσσω
ἦνυσεν, ἀλλὰ τεὴν βῶλον ὑπώκισατο.

ὀρφανικῶ δ' ἐπὶ παιδὶ λιπὼν βίον εὖνιν ἔθηκεν 5
ὀφθαλμῶν. κείνῳ μὴ βαρὺς ἔσσο τάφος. M 917

373. ΘΑΛΛΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

C

10 Εἰς δύο τινὰς Μιλησίους | ἐν Ἰταλίᾳ τελευτήσαντας· | L
οἶμαι δ' ὅτι σοφοῦς. L

Δισσὰ φάη, Μίλητε, τεῆς βλαστήματα γαίης,

Ἰταλὶς ὠκυμόρους ἀμφεκάλυψε κόνις.

πένθεα δὲ στεφάνων ἠλλάξαο· λείψανα δ', αἰαῖ,

15 ἔδρακες ἐν βαιῇ κάλπιδι κευθόμενα.

que Pl^{Mac} δὲ Pl^{mp} Pl^E δὴ Rub. (cl. VII 286, 2); voculae δὲ servandae causa malim δ' ὀξείῃ s. δ' ὀθυείῃ | ὑπο A^{ac} p. 248, 11 Κριναγόρεω Rub. | θεράπων ex -πον cr. P; cf. Kaib. 623 ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισήμους), 12 (Pl^E 6, 46)

1 λολλί Pl^M (Λουλλίου Pl^v) Βάσσου (non -ουσ) add. C, om. Pl 2 ἐπι
ξ. τελευτήσαν^τ L 3 cf. 321, 1; VIII 253 4 τὸν δὲ Pl^{Mar} |
ψεῦσται: cf. IX 289, 3 (Bassi) 5 ἦ γὰρ: cf. IX 236, 5 (Bassi) |
Θήβηθεν: cf. Steph. Byz. s. Θήβη: ὀγδόῃ Ἰταλίας | ἀτύμνιοι, C -νιον
A^{ar} | οὐκέτι A Pl^M οὐκέτι C οὐκ ἐπὶ Jac. (cf. XI 72, 2) 6 ἀλλὰ τε ἦν,
C ἀλλὰ τε ἴν (s. ἴν) A^{ar} | ὑπ' ὠκίσσατο C 7 (ὀρφανικὸν — παῖδα Ca-
saub.) | ἐπιπαιδί A ἐπὶ παιδί. C | λιπὼν (' C ' A) P; v. Kaib. 590, 2 | εὖ
νιν C εὖ νιν A^{ac} 8 ὀφθαλμῶν· (' A ' C) P ὀφθαλμῶν Pl δν θάλα-
μον Reiske (τὸν θάλ. Wolters; φεῦ θ.?): cf. Aesch. Pers. 170 (εὖ νιν
ἔθ. ζωθαλμῶν Korsch) | κείνῳ (κ ex ν cr.) Pl^M; ξείνῳ? | μὴ, P ||
9 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοῦς ἄνδρας), 9 9 θαλλοῦ Pl^M; gentile
add. C 10 sq. Ἰταλία τελευτήσαν^τ οἶμαι δοῦν L | σοφ.: ad Mile-
sios Indorum Augustalium participes ep. refert Hillscher
12 cf. VII 492, 1 | φάη (' C) P, (α corr. factum) Pl^M 13 ἀμφ' ἔκ. C
14 cf. XVI 8, 8 | ἠλλάξω (' A C, acc. erasus est supra η) P ἠλ-
λάξω Pl | αἶ αἶ (spiritus C) P αἶ αἶ Pl^M

φεῦ, πάτρα τριτάλαινα· πόθεν πάλιν ἢ πότε τοίους 5
ἀστέρας ἀνχέσεις Ἑλλάδι λαμπομένους; M 30^r

374. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ. C. Pi

Εἰς ναυαγὸν Λυσιδίκης νῆδον Πνυταγόραν. L

5 Δύσμορος ἐκρύφθην πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κύμα
ἐκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίκη
ψεύστην ἀνγάζουσα κενὸν τάφον· ἀλλὰ με δαίμων
ἄπνουν αἰθυΐαις θῆκεν ὁμορρόθιον
Πνυταγόρην· ἔσχον δὲ κατ Αἰγαίην ἄλα πότμον 5
10 πρυμνούχους στέλλων ἐκ Βορέας κάλους.
ἀλλ' οὐδ' ὥς ναύτην ἔλιπον δρόμον, ἀλλ' ἀπὸ νηὸς
ἄλλην παρ φθιμένοις εἰσανέβην ἄκατον. M 37^r

375. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. C

Εἰς τινὰ γυναῖκα ἔγκυνον | ἐν σεισμῷ τετοκυῖαν | L
15 τινασσομένου τοῦ δώματος. L

Δώματά μοι σεισθέντα κατήριπεν· ἀλλ' ἐμὸς ἀπτῶς
ἦν θάλαμος τοίχων ὀρθὰ τιναξαμένων,

1 φεῦ (~ rest. C) P | ἦ? A^{ac} | τοίους (C) P 2 ἀνχέσεις P Pl,
(ἀνγήσεις et) ἀνσχέσεις Reiske, αῦ σχήσεις FG. Schmidt (nec
has emendationes nec ἀνχέσεις traditae scripturae praeferam) |
Ἑλλάδι (C) P || 3 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 23 (Pl^E
c. 22, 22) 3 μάρξ C, om. Pl; poeta ep. 652 imitans (cf. ἄπνους 6,
ἀθρῶν 7) Teleutagoram in Pnytag. mutat 5 ἐκρύφθην P Pl, cr.
Reiske | παρὰ A^{ac} | θῖνα (cf. i 46)? 6 μυρία (A C) P: cf. VII 241, 1;
Kaib. 230 7 v. 273, 6; 275, 5 | ἀλλ' ἐπὶ Br. 8 ἄπνοον Pl | αἰθυΐαις
(-ανσ A^{ar}) P | ὁμορρόθιον P; ὁμωρόφιον et γρ. ὁμορρόθιον superscr.
Pl^M, ὁμωρόφ. Pl^a in epid. (Pl^a) ὁμορρόφιον Pl^s Pl^a in t. 9 καταρ-
γαίην A κατὰ γ. C, cr. Pl (cf. 499, 4) | ἄλα πόντον C ἀλαπόντον A^{ar}
10 πρυμνούχους (πρ ex πν cr. A) P πρυμνούχ. Pl | κάλως Pl
11 ἀλλοῦδ' ὥς (C) P | ἀλλαπονηδός. A^{ac} (ἀλλ' ἀπόννης 'nave excussus'
Reiske) 12 ἄλλην, παρ' (acc., apostr. et virgul. C) P | εἰσανέβην (C) P
εἰσεν. Pl, εἰσανέβην Heck. | ἄκατον (C) ex ἄκατον cr. Pl^M | cf. 381 ||
13 sqq. ep. non sepulcrum om. Pl: in ap. Buh. est p. 137 (n. 38)

13 αντιφίλ βυζάν C 14 cf. quae similia narrantur a Dione

οἷς ὑποφωλεύουσιν ὑπήλυθον αἱ κακόμοιροι
 ὠδῖνες· σεισμῷ δ' ἄλλον ἔμιξα φόβον.
 μαῖα δέ μοι λοχίων αὐτῇ φύσις. ἀμφοτέροι δὲ 5
 κοινὸν ὑπὲρ γαίης εἶδομεν ἥελιον.

5 376. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. C. Pl

Εἰς Σέλευκον νέον | τελευτήσαντα. L

Δείλαιοι, τί κεναῖσιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες
 ἐλπίσιν, ἀτηροῦ ληθόμενοι θανάτου;
 ἦν ὅδε καὶ μύθοισι καὶ ἥθεσι πάντα Σέλευκος

10 ἄρτιος, ἀλλ' ἥβης βαιὸν ἐπαυρόμενος

P 262 ὕστατίοις ἐν Ἰβηρσι, τόσον δίχα τηλόθι Λέσβου, 5
 κεῖται ἀμετροήτων ξεῖνος ἐπ' αἰγιαλῶν. M 91^v. Cr^B15

Cass. 68, 25 | εἰσινὰ et ἐνσεισμῷ L p. 250, 15 τ⁸ δόμ. L
 16 δώματά: alterum acc. C (apostropho? erasa) | δώματα μὲν? |
 ἀλλεμῶσαπτῶς A^{ac} 17 post τοίχων erasa est interpunctio in P
 τινασσομένων ap. B.^m (Reiske)

1 αἷς (' AC) P οἷς ap. B.^m | ὑποφωλεύουσιν (' C) P, cr.
 Reiske | ὑπ' ἡλυθον C ὑπήλ. A^{ac} 2 φόβον P; σάλον? an ἔμιξαν
 ὄχλον? 3 ἀμφοτέροι δ' (' C ' A) P: ἐγὼ καὶ τὸ τεχθὲν ap. B.^m

4 ὑπερ A^{ac} | ἥελιον A in ἥελιον mut. C || 5 sqq. Pl^m III^b c. 5
 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 13 (Pl^E c. 6, 48) 7 δειλαῖοι (' C ' ? A^{ar})
 P δειλ. Pl^m (cf. V 107, 1) | τί, κε, ναῖσιν C, τί κεν αἷσιν A^{ar} | ἀλώμεθ₁ α

P 8 ἀτηροῦ (ωι C) P -ροῦ Pl (βλαβεροῦ sch.^B) | αἰθόμενοι

P αἰσθόμενοι Pl, cr. Salm. | θανάτῳ (ωι C) P βιότον Pl (γλι-
 χόμενοι, λισσόμε., denique δυνόμ. βιότ. tentavit Reiske) 9 ἡνίδε
 Reiske | ὅ δε (" rest. C) P | Σέλευκος: cf. Cichor. p. 45 sqq., 56;
 vid. Seleucus cum Crinagora inter legatos fuisse Lesbios, qui
 ad Augustum missi Tarraconem pervenerunt 10 ἄρτιος A^{ar}

(ὕγιης sch.^B) | ἀλλήβησ A^{ac} | ἐπ' αὐρόμενος C ἐπαυρόμ. (non -άμενος)
 A^{ac} (ἀπολάνων sch.^B) 11 ab initio vs. signum ep. incipientis

erasum est | si verba ἀλλ' — ἐπαυρ. non ad κεῖται, sed cum
 Rub. ad priora referas, malis ὕστατίοις δ' (etsi dictio Crinagorea
 ab asyndeto non abhorret, cf. Rub. p. 50) | ἐν Ἰβηρσι (' AC ' C) P | τό-
 στον frustra in (Ἰβηρσιν) ἐτῶν vel γονέων mutares 12 ἀμετροήτων

(' AC) P | ἐπαιγιαλῶν A^{ac} (ἐπ' αἰγιαλῷ Pl^a in t. per errorem, qui in
 epid. correctus Opsopoeum tamen ad coniecturam ἀμετροήτω —
 αἰγιαλῷ induxit) | cf. VII 185 (Antipatri Th.); VII 665, 8; 420 ||

377. ἙΡΥΚΙΟΤ.

C

Εἰς Παρθένιον | τὸν † Φωκαέα | τὸν εἰς τὸν Ὅμηρον
πα|ροινήσαντα.

C

C

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κεῖται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πίσσαν
5 τοῦ μιαιρογλώσσου χεύατε. Παρθενίου,
οὔνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μυρία κείνα
φλέγματα καὶ μυσαρῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.
ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥστ' ἀγορεῦσαι 5
πηλὸν Ὀδυσσείην καὶ βάτον Ἰλιάδα.
10 τοιγὰρ ὑπὸ ξοφίαισιν Ἑρινύσιν ἀμμέσον ἦπται
Κωκυτοῦ κλοιῷ λαιμὸν ἀπαγχόμενος.

1 sqq. ap. Buh. p. 138 (n. 40) 2 sq. totum lemma in ras. scr. C nec pristini tituli certa supersunt vestigia (nisi quod inscriptio erasa in Ἰλιάδα πηλ[†]ον[†] desinere videtur, vox Ὅμηρον in priore lemmatis parte et ζτ in m^o olim exstabant) 2 τὸν Φωκαέα: Phocaeensem, scriptorem quarti post Chr. saeculi (cuius meminit Steph. Byz. s. Γότθοι, Δεκέντιοι, Φράγγοι), ab Erycio dici non potuisse liquet, nec (cum Jac.) de eo qui Hadriani aetate floruisse vid. Parthenio, discipulo Dionysii Alexandrini, cogitandum; conviciatorem Homeri ab Erycio exagitatum Nicaeensem esse, Cornelii Galli amicum (ut Νικαέα pro Φωκ. restituendum sit), consentiunt Br. Dilthey Knaack | τὸν εἰς ὅμ^o C 4 υποχθονὶ A^{ac} | ἔτι καὶ κατὰ (accentus C) P (ἔτ' ἐκεῖ?) | cf. Arist. Eccl. 829 κατεπίτιτον πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην (κατὰ cum χεύατε iungendum esse vid. Reiske) 5 μ^υιαιρογλώσσου P: μ^υιαι et μυσαρο C μεταρογλ. ? (non μεγαρογλ.) A^{ar} | χεύα*τε (erasa est litt. σ, χεύαστ' επ. A^{ar}) P 6 οὔνεκ' (α C, qui spir. rest.) P | πιερίδεσσιν C (οὔνεκεπὶ ἐριδ. ? A^{ac}) | ἐνῆμ^υε C ἐνήμισε A^{ac} | κείνος Küster κεινὰ Toup 7 φλέγματα P (acc. et θ L, qui φθέγματα corr.: cf. 70, 4; 69, 3) 8 ἐπιδὴ A^{ac} in ἐπειδὴ mut. C, qui idem γρ. ἐπὶ (rasura est ante ἐ) superscripsit | ἀγορεῦσαι (C -εύσαι ? A^{ar}) P 9 ἔ βάτον L βοτὸν A^{ac} πάτον ap. G. R.^m (an σποδὸν s. θολόν ? Ὀδ., βόλβιτον ?) 10 ab initio vs. L signum > adpinxit, de quo monui ad 260, 5; cf. ad epp. 268, 327 | τοιγὰρ A τοιγὰρ C | ὑποξ. A^{ac} | ἐρινύσιν (rest. C) P | ἦπται A γρ ἦσται C^s (ἦται ap. G. Buh.^m) 11 ἀπ' ἀ^γχόμενος C ἀπαχώμενος A^{ar} ||

378. ἈΠΟΔΑΩΝΙΔΟΥ.

C. M_{1,2}

Εἰς Ἡλιόδωρον | καὶ Διογένειαν τὴν | αὐτοῦ γαμετήν. L

Ἐφθανεν Ἡλιόδωρος, ἐφέςπετο δ', οὐδ' ὅσον ὦρη
 ὕστερον, ἀνδρὶ φίλῳ Διογένεια δάμαρ.

5 ἄμφω δ', ὡς ἅμ' ἔναιον, ὑπὸ πλακὶ τυμβεύονται,
 ξυνὸν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον ὡς θάλαμον. M 32^r. 91^r

379. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C

Εἰς τὴν ἐν Δικαιορχίᾳ | θάλασσαν καὶ εἰς τὰ | ἐκεῖσε
 νεώρια καὶ τοὺς | λιμένας. L

10 α. Εἰπέ, Δικαιορχεῖα, τί σοι τόσον εἰς ἄλλα χῶμα
 βέβληται μέσσον γευόμενον πελάγους;

1 sqq. ep. exhibet utraque sylloge Plan.: III^a c. 6 (εἰς ἄν-
 δρας οὐκ ἐπισήμους), 14 (M₁) atque III^b c. 5 (εἰς ἄνδρ. οὐκ
 ἐπισ.), 6 (M₂); in Pl^E semel invenitur c. 6, 14 1 num. π (cf.
 ad VII 368) adpinxit C | ἀπολλωνί^δ M₁ 2 Ἡλιόδωρον et τὴν
 αὐτὴν L 3 sqq. cf. Kaib. 253 3 Ἐφθανεν PM₂ Pl^a in epid. (unde
 petiverunt Pl^{a-n}) κατθανεν M₁ Pl^{l.b.s} Pl^a in t. | ἐφ' ἔσπετο C |
 ὅσον ('C) P | ὦρη A^{ac} ὦρη. CM₂ Pl^E ὦρη M₁ 4 ἀνδρὶ P | post
 δάμαρ signum & adpictum est in M₂ 5 ἄμφω ('CA^{ar}) P |
 δ' ὡς ὕμέναιον ('AC, litteras ὕμ conexuit inter se C) P Pl |
 ἐπὶ πλακὶ C Pl ἐπιπλακί A^{ac} (ἐπίπλοκα Reiske) | εἰς ὕμέναιον ἐπὶ
 πλ. Boiss., ὡς ὕμεναίου ὑπὸ πλ. 'sub lapide nuptiali, non sepulcrali'
 Toup (cf. VII 324, 1); ὡς ἅμ' ἔναιον, ἐνὶ πλ. Tyrwhitt, — ἔτ'
 ἐν s. ὑπὸ πλ. Jac., qui idem ὡς συνέναιον, ἐν πλ. ci.; f. ὁμῶ
 πλ. (cf. Kaib. 590, 9) | τυμβεύοντο M₁ -βεύονται ('C) PM₂ Pl^E
 λαμον

6 θάνατον (acc. et λαμον C) P θάλαμον Pl || 7 sqq. ep.
 non sepulcrale om. Pl, exhibet ap. Buh. p. 138 (n. 41)

7 βυζαν C 8 sq. δικαιορχ L | ἐκεῖσε et τ^y λιμένας L | ep. non
 referendum ad Agrippae portum Iulium, sed Caligulae pontem
 Puteolanum vid. spectare: cf. Suet. Calig. 19 (Hillscher p. 414);
 imitatur Philippus ep. IX 708 10 δικαιορχία P, cr. apogr.
 (Reiske) | cf. ποῦ τόσον IX 549, 1; τί δὴ τόσον IX 277, 1 (in
 Antiphili epp.) | εἰσάλα? A^{ac} 11 cf. 714, 2: Θρινακίου γενο-
 μένην ὕδατος (τεινόμενον La Croze, δευόμενον Jahn)

Κυκλώπων τάδε χεῖρες ἐνιδρύσαντο θαλάσῃ

τείχεα· μέχρη πόσον, Γαῖα, βιαζόμεθα;

β. Κόσμου νηίτην δέχομαι στόλον· εἶσιδε Ῥώμην 5
ἐγγύθεν, εἰ ταύτης μέτρον ἔχω λιμένα.

5

380. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΤ.

C

Εἰς Εὐνικίδαν τινά, | οὔτινος ἢ λάρναξ ἀπὸ | λυγδίνης πλακὸς L
ἐχρη|μάτιζεν. Ἰαμβικόν. L. C

Εἰ καὶ τὸ σῆμα λυγδίνης ἀπὸ πλακὸς

καὶ ξεστὸν ὀρθῇ λαοτέκτονος στάθμῃ,

10 οὐκ ἀνδρὸς ἐσθλοῦ. μὴ λίθῳ τεκμαίρεο,

ὦ λῶστέ, τὸν θανόντα. κωφὸν ἢ λίθος,

τῇ καὶ ζοφώδης ἀμφιέννυται νέκυς. 5

κεῖται δὲ τῇδε τῶλιγηπελὲς ῥάκος

Εὐνικίδαο, σήπεται δ' ὑπὸ σποδῶ.

Cr.^B16

1 cf. VII 748, 1; IX 708, 6 2 τείχεα (C) P | γαῖα (A~C) P
Γαῖε Hillscher βιαζόμενα A μεθ'α super μενα scr. C 3 poetae ob-
versari videntur verba Apollonii IV 239: τόσσον νηίτην στόλον |
εἶσιδε P^{nc} εἰσι δὲ, non εἰς ἰδὲ A^{ar} (cf. 399, 5) 4 ἐπ' αὐτῇ A
ἐπ' αὐτῇ C | μέτρον ἔχω λιμένα P | εἰπ' αὐτῇ μικρὸν Salm.
εἰτ' αὐτῇ μέτρον Reiske (εἰτ' αὐτῇ μικρὸν Br.) ἐξ αὐτῇ μέτρον
Pauw (ἐξ αὐτῇ μέτρον ἔχω λιμένος La Croze); εἰ ταύτης μέ-
τρον 'portum ad illius urbis mensuram patentem' Reiske; μεί-
ζον' pro μέτρον ego tentavi: cf. 235, 4 || 5 sqq. ap. Buh. p. 139
(n. 42) 5 ep. Mytilenis ante annum 725 a Crinagora con-
ditum esse censet Cichorius, Crinagorae abiudicat Geist, Anti-
patrum Thess. ex VII 401 effinxisse suspicatur Rubens., duo
epp. Crinagorea (VII 380. 401) in eiusdem cippi lateribus duo-
bus insculpta fuisse sibi persuasit Heck. 6 τινὰ οὔτινος L |
απο et πλακ' L 7 ἐχρηματίζεν: ἰ, αμβιδ C^{nc} ἐχρηματίζει: ~
L^{ar} (ι: ἰ) adpinxit C in eraso clausulae signo) 8 εἰ καὶ:
cf. 377, 1 (Erycii), XI 42, 1 (Crinag.) | ἀπο πλ. A^{ac}; cf. 378, 3
9 στάθμῃ (A^{ac} C) P 10 οὐκ ἀνδρὸς A^{ac} οὐκ' ἀνδρ. C | τεκμαί-
ρεο: cf. VII 18, 137, 235 11 ὦ λῶστέ C ὦ λ. A^{ac} | θανόντα. C
θάν.... (vix θάνατον) A^{ar} 12 τῇ πᾶς Reiske | σοφώδης Heck.;
fort. ζοφώδους | aliquid excidisse post vs. quartum cum Jac. putat
Rub. 13 τῶλιγωπελὲς ex τῶλιγωπ. corr. C τῶλιγηπ. ap.
Buh.^m (Reiske, Bentley) τοῦλιγ. Br. | ῥάκος: cf. V 20, 3 14 εὐ-

381. ἙΤΕΡΟΤΥΣΚΟΤ ἈΠΟ ΜΕΣΣΗΝΗΣ.

C

Εἰς Ἱεροκλείδην | τινά, ὃν σὺν τῇ | ἰδίᾳ
νῇ κατέκασαν.

L

Ἡ μία καὶ βιότοιο καὶ Ἄιδος ἤγαγεν εἶσω
5 ναῦς Ἱεροκλείδην, κοινὰ λαχοῦσα τέλη·
ἔτρεφεν ἰχθυοβόλεῦντα, κατέφλεγε τεθνηῶτα,
σύμπλοος εἰς ἄγρην, σύμπλοος εἰς Αἴδην.
ὄλβιος ὁ γριπεύς· ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλει
νῇ καὶ ἐξ ἰδίης ἔδραμεν εἰς Αἴδην.

5

M 37^r

P 263

382. ΦΙΛΙΠΠΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C. Pl

11

Εἰς ναυηγόν τινα | μὴ τυχόντα ταφῆς.

L

Ἡπεύρω μ' ἀποδοῦσα νέκυν, τρηχεῖα θάλασσα,
σύρεις καὶ τέφρης λοιπὸν ἔτι σκύβαλον·

νικίδᾱο (signum quantitatis A) P | σήπετε^{αι} C qui _{αι} in
eraso ε (σήπετε A^{ar}) et αι supra lineam scr. | σήπεται^{αι} D^r
Reiske | ὕπο A^{ac} ||

1 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 24 (Pl^{a. s} c. 22, 23;
Pl^{a. n} c. 22, 24) 1 Ἐτρούσκου Μεσσηνίου Pl (Μεσσηνίου Plⁱ): tam
hoc ep. imitatur Iulian. (VII 585) quam et VII 305 et 635; non
ille vid. Etruscus, cuius Martialis VII 40, VI 83 mentionem facit

2 τινα et σὺν τῇ ἰδίᾳ L 3 κατέκασαν_{αν}: κασαν_{αν} C, κασ? pro καν L^{ac}

4 εἶσω (AC) P | ἤγαγ' ἐν ἴσῳ Reiske 5 post τέλη interp. C Pl^m 6 τε-

θνηῶτα (ηι C, qui litt. ει induxit) P τεθνηῶτα Pl^m -ειῶτα Pl^e
(v. 635, 3) 7 σύμπλοος (prius) ex σύμπλοον cr. Pl^m | ἄγ*ρην

C ἀγορῇ A^{ar} 8 γριπεύς A acutum rest. C; ante ἰδίῃ interp.
C Pl^m, interpunctionem immerito sustulerunt edd. | ἐπέπλει_{αι}***

C ἐπέπλει νῇ (non ἐπέπλευσεν) A^{ar} 9 νῇ_ι δ' ἐξ ἰδίης

P in t.: _ι C (eandem vocalem, sed pauum manifestam

scripsisse vid. A^{ar}, ÷ L qui ἰηδς κέξ ἰδίης in m^o scr., hanc
scripturam del. C; cum C facit Pl | ἔδραμεν (C) P |

10 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 25 (Pl^e c. 22, 24) 10 Θεσ-

σαλ^o C, om. Pl 11 ναυηγόν τινά μὴ τυχοῦν L 12 sqq. cf.

267 (Pos.), VII 278 (Archiae), 283 (Leon.), 284 (Ascl.), 287 (Ant.),
393 (Diocl.), 665 (Leon.) 12 ἠπεύρω (C) P | ἀποδοῦσα_{αν} ἐ-

κυν (_{αν} ex τ et υν ex ιν? corr.) P | τρηχεῖα: cf. 273, 1; 284, 1;

665, 7 | θάλαττα Pl^{a. s} 13 ἔτι (C) P (cf. 276, 2)

κῆν Ἀΐδῃ ναυηγὸς ἐγὼ μόνος, οὐδ' ἐπὶ χέρσου
εἰρήνην ἔξω φρικαλέης σπιλάδος.

ἢ τύμβευε κενοῦσα καθ' ὕδατος ἢ παραδοῦσα 5
γαίῃ τὸν κείνης μηκέτι κλέπτε νέκυν. M 37^r

5

383. ΦΙΛΪΠΠΟΥ.

C. Pl

Ὅμοίως. | Εἰς τινὰ ναυηγόν, οὗτινος | ὅλον τὸ λείψανον | C. L
διασπάρη ὑπὸ τῆς | θαλάσσης ἐν τῷ | αἰγιαλῷ. L

Ἡόνιον τόδε σῶμα βροτοῦ παντλήμονος ἄθρει
σπαρτόν, ἀλιρραγέων ἐκχύμενον σκοπέλων.
10 τῇ μὲν ἐρημοκόμῃς κεῖται καὶ χῆρος ὀδόντων
κόρσῃ, τῇ δὲ χειρῶν πενταφυεῖς ὄνυχες
πλευρά τε σαρκολιπῇ· ταρσοὶ δ' ἐτέρωθεν ἄμοιροι 5
νεύρων παλὶ κώλων ἐκλυτος ἄρμονίῃ.

1 κῆν A κ' ἦν C | ἐγὼ A^{ac} | ἐπιχέρσου A^{ac} | cf. 278, 7 ἡνίκα
μοῦνος οὐδὲ θανὼν λείψανον κέκλιμαι ἡσυχίῃ 2 ἔξω: "rest. C
ψακάδος et σταγόνος (s. λιβάδος) pro σπιλάδος Heck. 3 vs.
om. A, adscr. C partim in fine vs. partim in m.^o, signo ✕ prae-
fixo, quod signum erasum vid. infra ἢ | κενοῦσα C κ₁ρατ₁οῦσα Pl^M pr
κενοῦσα vid. Pl^M cum C scripsisse ante ras. (κρατ. Pl^E), κανοῦσα
Heck. χανοῦσα Korsch (κυθοῦσα? τύμβευ' ἐνέχουσα?) 4 μὴ κέτι
(C) P || 5 sqq. cf. VII 401, 480, IX 439; ep. bis exhibet Pl, inest in
III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 26 (M₁) et in III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ
ἐπισήμους), 7 (M₂); exstat in Pl₂^E c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 42
(s. 43), in Pl₁^{I-b} c. 22 (εἰς ναυαγ.), 26 (om. ep. hoc loco Pl^s B)
5 τοῦ αὐτοῦ (post VII 382) Pl, Φιλίππου Pl₂^M Pl₂^{a-n} ἄδηλον
Pl₂^{I.a.s} (at dedit auctoris nom. Pl₂^a in epid., unde titulum re-
ceperunt Pl^{a-n}) 6—7 ὁμοίως scr. C, cetera L 6 εἰς τινὰ

et οὗτιν L 8 ἡόνιον (' et ' C) P Pl₂^{a.s} ἡόνιον Pl₂^M (Pl₂^I) ἡόνι
Pl₁ ('Ιόνιον Brod.) | σῆμα (~ C A^{ac}?) P Pl σῶμα Huet 9 σπαρ-
τόν C Pl σπάρτον A^{ar} | ἀλιρραγέων (' et ' C, ἄλ. s. ἄλ. A^{ar}) P | ἐκχύ-
μένων (' AC) P ἐκχύμενον Pl, ψυχόμενον Pl₂ 10 vs. alio atra-
mento scriptus postea vid., ab A tamen additus esse | ἐρημοκόμος
Dübner 11 κόρσῃ (' C) P κόρσῃ Pl^M (utroque loco) Pl₂^b κόρσῃ
Pl₁^E Pl₂^{I.a} (sed corr. in epid.) | χειρῶν C χειρῶν A^{ac} Pl
12 σαρκολιπῇ A^{ac} -πῇ. C 13 νεύρων (' AC) P Pl (νευρῶν edd.) |
ἐκλιπὸς Pl₁^M, altero loco consentit M cum P | ἄρμ. A^{ac}

οὗτος ὁ πουλυμερῆς εἰς ἣν ποτε. φεῦ μακαριστοί,
ὅσσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον. M₁ 37^r M₂ 91^r

384. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀριστομάχην τινὰ | γραῦν, τὴν μέθυσον.

L

5 Ἡ Βρόμιον στέρξασα πολὺ πλέον ἢ τροφὸς Ἰνώ,
ἡ λάλος ἀμπελίνη γρηῦς Ἀριστομάχῃ,
ἠνίκα τὴν ἱερὴν ὑπέδν χθόνα πᾶν τ' ἐμαράνθη
πνεῦμα πάρος κυλίκων πλεῖστον ἐπαυρομένη,
εἶπε τάδ'· ὦ Μινοῖ, πῆλαι, φέρε, κάλπιν ἐλαφρὴν, 5
10 οἶσω κυάνεον τοῦξ Ἀχέροντος ὕδωρ·
καὐτὴ παρθενίον γὰρ ἀπώλεσα· τοῦτο δ' ἔλεξε
ψευδές, ἵν' αὐγάξῃ κῆν φθιμένοισι πίθον. M 36^r

1 οὗτος ὁ (spiritus C) P | πουλυμερῆς C πολλυμερῆς A^{ac} | ποτέ P 2 ἀπωδίνων οὐκίδον ἠέλ. A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^a c. 17 (εἰς μεθύσους), 3; Pl^E c. 20, 3 (sed Pl^s c. 20, 4); cf. VI 291 3 μάρξ C, om. Pl 5 βρόμιον C βρόμον A^{ar} | ἢ C ἡ A^{ac} 6 ἀμπελίνη (C) P Pl | γρηῦς C γρηῦς A^{ac} γρηῦς Pl^M 7 ἱερὴν (spir. et voc. ε refecit C) P Pl: cf. VIII 164, 3 (κρυερὴν s. σκιερὴν F.G. Schmidt) | ὑπέδν (C) P | πᾶντ' (C) P idemque Pl^{M ar} πᾶνδ' Pl^{M pr} (Pl^E) | pro quadrisyllabae vocis clausula noli reponere τε μαράνθη 8 πνεῦμα πάρος (C A^{ar}, A C) P | πνεῦμα* Pl^M (πνεύματ Pl^{M ar}) | ἐπαυρομένη P Pl -μένης Salm.

9 εἶπε, τάδε, μίνωι· πάλαι, φέρε (interpunctis C, altera virg. litt. τάδεμ. iunctas dividens), cum P concinit Pl | ταδὶ Μίνωι Scaliger, τάδ'· ὦ Μινοῖ Jac. | (Μίνωι) πάλιν Casaub. πάλω Heck.; (Μινοῖ) πῆλαι Jac. (κάλπιν primo de urna iudiciali, post de vase, quo aqua hauritur, accipiens), πλήσαι Boiss.; Μίνωι· πέλας s. πέλα et Μινοῖ· στεῖλαι ego ci.: cf. V 104, 3 10 τοῦξαχέροντος (circ. et acutum A C, C) P 11 καὐτὴ (C) P Pl^M | παρθενίην P Pl, cr. Muncker (Reiske); complura ad scripturam παρθενίην spectantia frustra adnotat sch.^B ('παρ' ἱστορίαν εἰληπται· βούλεται γὰρ εἰπεῖν περὶ τῶν Δαναίδων· . . . ἔδει γὰρ μᾶλλον εἰπεῖν· καὶ αὐτὴ τὸν ἄνδρα διεχρησάμην, ἵνα οἴκειον εἴη τῇ ἱστορίᾳ· ψευδές, φησὶν, εἶπεν τοῦτο τὸ τὴν παρθενίην ἀπώλεσα· καὶ τοι δοκεῖ τοῦτο μᾶλλον ἐπαινεῖν τὴν γραῦν ἢ διασύρειν· ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο ἐφορᾷ τὸ ἐπίγραμμα· ἀλλ' εἰ μόνον ἀποδείξει κραιπαλῶσαν αὐτὴν καὶ μέθυσον, ἐχαρίσατο ταύτῃ τὴν παρθενίην, ἄλλως τε καὶ τότε μᾶλλον πιθανὰ τοῖς ἀκούουσιν

385. ΦΙΛΙΠΠΙΟΥ.

C

Εἰς Πρωτεσίλαον τὸν | ἐν Τροίᾳ πρῶτον τελευτήσαντα· |
ὅτι ἐν τῷ τούτου τάφῳ ὅσα | φντὰ βλέπει τὴν Ἴλιον,
ξηραίνονται καὶ τῶν φύλλων | τὸν κόσμον ἀποβάλλουσι. L

5 Ἡρώς Πρωτεσίλαε, σὺ γὰρ πρώτην ἐμύησας

Ἴλιον Ἑλλαδικοῦ θυμὸν ἰδεῖν δόρατος,
καὶ περὶ σοῖς τύμβοις ὅσα δένδρεα μακρὰ τέθηλε,
πάντα τὸν εἰς Τροίην ἐκκεκύνηκε χόλον.

Ἴλιον ἣν ἐσίδῃ γὰρ ἀπ' ἀκρεμόνων κορυφαίων, 5
10 καρφοῦται πετάλων κόσμον ἀναινόμενα.
θυμὸν ἐπὶ Τροίῃ πόσον ἔξεσας, ἥνίκα τὴν σὴν
σώζει καὶ στελέχῃ μῆνιν ἐπ' ἀντιπάλους;

386. ΒΑΣΣΟΥ ΔΟΛΛΙΟΥ.

C

Εἰς Νιόβην τὴν ἐν Σιπύλῳ | ἀπολιθωθεῖσαν, | ἥστινος ἐν μιᾷ
15 ἡμέρᾳ ἑπτὰ υἱοὶ | καὶ τοσαῦται θυγατέρες ἐτελεύτησαν. L

Ἦδ' ἐγὼ ἡ τοσάκις Νιόβῃ λίθος, ὅσάκις μήτηρ·
δύσμορος, ἡ μαστῶν <στάζον> ἔπηξα γάλα.

τινα διασύρομεν, εἴ τι αὐτὸν εὐφημοῦμεν καὶ πρὸς ἄλλο δι' εὐ-
φήμου βοῆς φέρεσθαι συγχωροῦμεν) p. 257, 12 ψευδὲς, ἔν' C
ψεύδεσιν A^{ac} | ἀνυγάζη Pl^m | καὶ A κ' ἦν superscr. C κὰν Pl^m ||

1 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 139 (n. 43); cf. VII 141, Quint.
Smyrn. VII 409 2 εἰς τὸν πρ.: articulum ante Πρωτ. punctis

del. C | ἐν τροίᾳ et τελεῦ L 3 ἐν τῷ τοῦ τάφῳ L | φντ̃ βλε-

πει τ̃ Ἴλιον (ηλ. P^{ar}) L 4 τ̃ φύλλων τ̃ κόσμ̃ αποβάλλουσ:
(ou ex ει? cr.) L 5 ἥρωσ A^{ac} | (πρῶτος Reiske) 6 ἑλλαδι-

κοι, ὅ. C -δικῶι A^{ar} 7 περισοῖς A^{ac} | μακρατέθηλε A^{ac} 8 πάντα

(C) P | ἐκκεκύνηκε: alterum ε C refecit, ἐγκ. Bothe 9 cf. Quint.

VII 410 αἶ ῥ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχόμεναι δαπέδοιο Ἴλιον | ἣν

(rest., ἣν A^{ac}) P | ἐσίδῃ (duplicem spir. C) P | γαρ. (cum eraso

spiritu, γὰρ A^{ar}) P | verba ἀπ' ἀκρ. (C ἀπακρ. A^{ac}) κορυφ. cum

καρφοῦται iungit Reiske (cet. cf. Quint. l. c.: αὐτίκα τῇσι θυῶς

αὐαίνεται ἀκρᾱ) 10 πετάλων (λων ex λον s. λα corr. A, AC) P

11 ἐπι A^{ac} | ἔξεσας: cf. Apoll. Arg. IV 391 12 σώζει A | ἐπ' ἀντ.

Ἰδὼ πολὺς ὄλβος ἐμῆς ὠδῖνος ἀριθμός,
ἢ τέκον. ὦ μεγάλης λείψανα πυρκαϊῆς.

P 264

387. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

C. Pl

5 Εἰς Θεονόην τινὰ | σὺν τῷ ἰδίῳ παιδί | ἅμα
τελευτήσασαν | καὶ ταφείσαν. L

Θειονόης ἔκλαιον ἐμῆς μόρον, ἀλλ' ἐπὶ παιδὸς
ἐλπίσι κουφοτέρας ἔστενον εἰς ὀδύνας.
νῦν δ' ἅμα καὶ παιδὸς φθονερὴ μ' ἀπενόσφισε Μοῖρα·
φεῦ· βρέφος, ἐψεύσθην καὶ σὲ τὸ λειπόμενον.

C ἐπαντιπάλους (sic) A^{ac} || p. 258, 13 sqq. in apogr. Buh. p. 139
(n. 44) 13 B. A. eodem ordine hic atque ad ep. 391 no-
mina posuit C, contrario ad 372 14 ἐν σινυῖ L | ἱήν (ex-
punxit articul. C) ἀπολιθωθεῖσαν P | εἴστιν⁰ L, corr. Jac.

15 ἡμῶ L 16 ἀδ' A ἡδ' apogr.: cf. VII 145. 324 | malim ἡ
Νιόβη τοσάκις λίθος 17 ἡ P (ἐκ apogr.) | trochaeum post
μαστῶν om. A lacunam non indicans; <θερμόν> Salm. <λενκόν>
Reiske (Pauw) <ύγρον> et <τόσσον> Korsch, ego <στάζον> |
ἔτηξα Reiske | = in fine vs. et ab initio C

1 sq. post ἰδὼ et ὄλβος interpunxit C | ὠδῖνος (C, ? A^{ac})
P | ἀριθμοῦς C ἀριθμός A^{ar}: cf. Kaib. 574, 4 | ἡ (C) τέκον
(AC) P | — ὠδῖνος, ἀριθμοὺς ἡ τ. ('cohortes liberorum') Reiske,
— ὠδ., ἀριθμόν ἡ τ. ('tantum numerum, rem nihili quae pe-
peri') Heck., ὄλβος, ἐμῆς ὠδ. ἀριθμοὺς ὦ (Br.) τ. Kaib.;
ἀριθμός, ὦ τ. Br., ἀριθμός, γῆ τ. et ἀρ., ὦ τέκν' Jac.; πολὺν
ὄλβον ἐμ. ὠδ. ἀριθμοὺς (ἀριθμοῖς Bothe) ἡ τ. Boiss.; ἀριθμός
ἡλικός? | cf. 289, 4 2 cf. K. 432, 2 || 3 sqq. Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους),
18 (Plⁱ c. 23, 18; Pl^a 17; Pl^s 19) 4 τῷ ἰδίῳ L 5 post τελ. primo
clausulam, posthac καὶ ταφείσαν add. L 6 θειονόεις (AC)
P | γάμον A Pl γρ. μόρον superscr. C | ἀλλέπι A^{ac} 7 ἔστενον
εἰς ὀδύνας P Pl (ἔσθενον Jac.; f. ἔσπεσον) ἔστονάχησ' ὀδ. FG.
Schmidt | ἐξ ὀδύνας (debebat ὀδύνης) Herw. 8 δεμε A^{ac}
δέμε C δεμε Pl^m δ' ἐμὲ Br. δ' αὖ s. δ' ἔτι Jac., scr. δ' ἅμα |
φθονερὴν (C~A) ἀπενόσφισε (A ἀπ' ἐν. C) μοῖραν P φθο-
νερὴ τις ἐνόσφ. μοῖρα Pl, φθονερὴ μ' ἀπ. Jac., (δέ με —) φθο-
νερῆς λῖνα (s. φθονερῶν λ.) νόσφ. Μοίρας (s. Μοιρᾶν) idem,
φθονερὴ γ' ἀπ. Bothe 9 φεῦ βρέφος. (circ. rest., punctum add.
C) P; tollunt interpunctionem post βρ. edd. | σὲ τὸ P Pl | σέο
λειπόμενος Reiske σέο λειπομένου Br., temere uterque

Περσεφόνη, τόδε πατρὸς ἐπὶ θρήνοισιν ἄκουσον· 5
 θῆς βρέφος ἐς κόλπους μητρὸς ἀποιχομένης. M 38^r

388. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ ΒΙΑΝΟΡΟΣ. C

Εἰς τινὰ Κλειτώνν|μον <τιμωρούμενον> τύραννον. L

5 Ἰχθύσι καὶ ποταμῷ Κλειτώννυμον ἐχθρὸς ὅμιλος
 ὤσεν, ὅτ' εἰς ἄκραν ἦλθε τυραννοφόνος.
 ἀλλὰ Δίκα μιν ἔθαψεν· ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθα
 πᾶν δέμας ἐς κορυφὰν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν.
 κεῖται δ' οὐχ ὑδάτεσσι διάβροχος· αἰδομένα δὲ 5
 10 Γᾶ κεύθει τὸν ἕως ὄρμον ἐλευθερίας. M 37^r. 83^r

389. ἈΠΟΛΛΩΝΪΔΟΥ. C. Pl

Εἰς τοὺς τέσσαρας υἱοὺς | Ποσειδίππου
 ἐν μιᾷ | ἡμέρᾳ τελευτήσαντας. L

Καὶ τίς ὅς οὐκ ἔτλη κακὸν ἔσχατον νύεα κλαύσας;
 15 ἀλλ' ὁ Ποσειδίππου πάντας ἔθαψε δόμος

1 Περσεφόνη Pl | τόδε P Pl τόγε Br. σὺ δὲ Jac. | πρὸς Pl^M
 ἐπιθρ. A^{ac} | ἄκουσεν P, cr. Pl (θρήνοις ἐπίνευσον Reiske)
 2 β[ρ]έφος (l[ρ] in λ?) Pl^M | μῦθ Pl^M | ἀπ' οἴχ. C || 3 sqq. ep.
 exstat bis apud Plan.: Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 27
 (Pl^{I. a. b} c. 22, 26; Pl^{a. n} c. 22, 27; Pl^s c. 22, 25) = Pl₁, iterum
 Pl^M I^b εἰς δίκην, 1 (Pl^E I 22, 11) = Pl₂; num. q adpinxit C (cf.
 ad VII 378) et ὦ 3 Βιάνορος Pl | βιάνορ C 4 cf. Finsl. 150 |
 εἰς τινὰ κλειτώννυμον (non κλητ.) τύραννον (τυραννοφόνον Boiss.) L,
 qui add.: οὐκ οἶδ' ὅστις Ζ' (ἐστίν) οὗτος, ὁ κλειτώννυμος (L primo
 οὐκοῖδ' scr., in οὐκοῖδα δ' mutans apostrophum vocis οἶδ' retinuit)
 5 cf. ἰχθύσι καὶ πελάγει 286, 6 | ἰχθύσιν εἰς ποταμὸν Schmidt
 6 ὤσεν C ὅς s. ὥς ἐν? A^{ac} | ὅτ' (rest. C) P | ἄκραν P Pl; ἄγραν? |
 τυραννοφόρος A^{ar}, in -φόρος, dein -φόλν, os mut. C 7 δίκη
 P Pl₂ δίκη Pl₁ | μ[ι]ν C μὲν? A^{ar} | ἀποσπ. C | ὄχθη P Pl 8 κο-
 ρυφήν (C circumfl.? A^{ar}) P Pl | cf. Il. Σ 353 ἐς πόδας ἐκ κε-
 φαλῆς 9 οὐχ' ὑδάτ. C Pl₂^M οὐχυνδ. A^{ac} | αἰ δόμενα A^{ac} αἰδο-
 μένα P^{pc} Pl₂ αἰδομ' ἐν¹η (η ex α s. ex os corr.) Pl₁^M (- μένη
 Pl₁^E) 10 γᾶ P Pl₂ γῆ Pl₁ | τὸν ἕως (rest. C) P τὸν εἰς Pl₂^{Ma}
 τὸν εἰς Pl₁ | ὄρμον (C) P Pl | ἐλευθερίη P Pl₁ idemque Pl₂^M

τέσσαρας, οὓς Ἀίδαο συνήριθμον ἥρπασεν ἡμαρ,
 τὴν πολλὴν παίδων ἐλπίδα κειραμένον.
 πατρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ κατομβροθέντα γόοισιν 5
 ὤλετο· κοινὴ που νύξ μία πάντας ἔχει. M 96^r

5

390. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀπολλόδωρόν τινα | ὑπὸ κεραυνοῦ | τελευ-
 τήσαντα· | ἣν δ' ἄρα σταδιοδρόμος. L

Κυλλήνην ὄρος Ἀρκάδων ἀκούεις·
 αὕτη σῆμ' ἐπικεῖτ' Ἀπολλοδώρῳ.

-θερίας Pl⁹ || p. 260, 11 sqq. Pl^M III^b c. 25 (εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέ-
 ρας), 3 (Pl^B c. 31, 7); tertium dist. est ap. Ir. p. 100 (inter ep. 326
 et 94) 11 ἀπολλωνί Pl^M 12 εἰστονος L | ποσιδίππου L: cf. ad 15

13 ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τελευτήσαντ L, 'immo intra quattuor dies' recte
 Jac. 14 οὐκ ἐκάλει (—κλαῦσαι)? cf. IX 257, 6 | θάψας Vinc.; cf. IX

243, 2 15 ἀλλό A^{ac} | ποσιδίππου P: ποσιδίππῳ (sic) A^{ar} ποσιδίπ-
 πον (cum Pl) C | παῖδας FG. Schmidt | δόμοιο C δέμας? A^{ar}

1 συνήριθμον C 2 ** τὴν (erasae sunt litt. πο, et ras. est
 supra τ) P | πολλὴν (C πολλήν? A^{ar}) P | πάντων Schmidt; cf. 453, 2,
 Kaib. 116, 2 | κειράμενον C κειραμένον A^{ar} Pl 3 sq. disticho
 praemittit Ir. titulum perversum: Ἰουλιανοῦ εἰς Πύρρωνα, unde ap.
 Ir. p. 100 post ep. 326 Iuliani in Pyrrhonem versus (VII 576) inter-
 cidisse suspiceris 3 πατρὶς A^{ac} | ὄμματα ἄληκτα FG. Schmidt
 (ἀμνδρά?) | κατ' ὄμβρ. C | γόοισιν P Pl^M Pl^a γόοιο Pl^I Ir.
 γόοισιν Schm. 4 κοινὴ που P Pl κ. τοι Jac., κ. ὁμοῦ ego ci.;
 κοινῇ που Ir. κοινῇ γούν Reiske | μία (C) P || 5 sqq. Pl^M
 III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 27 (Pl^I c. 6, 61; Pl^B
 c. 6, 62) 5 ep. est Thessalonicensis: cf. 398 6 εἰσαπολλόδωρον

τινα ὑπο L | τελευτήσαντος (sic) L 7 ἣν δ' ἄρα σταδιοδρόμ^ο
 L 8 κυλλήν ην? A^{ac}; adscriptum est (ex Pausania) sch.^B

hoc: ἔστι γὰρ καὶ ἐπίνειον Ἡλείων (Paus. IV 23, 1) · τὸ δὲ ὄρος
 ὠνομάσθη ἀπὸ Κυλλήνος τοῦ Ἐλάτου (Paus. VIII 4, 6) τοῦ Ἀρ-
 κάδος τοῦ Καλλιστοῦς ὡς φησι Πανσανίας ἐν Ἀρκαδιοῖς· ἔστι
 δὲ ὄρος ὑψηλότατον ὄρων τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ (Paus. VIII 17, 1) · ἐπὶ
 τῇ κορυφῇ ναὸς Ἑρμοῦ Κυλληνίου ἦν καὶ ἄγαλμα θείῳ (I. θύον)
 πεποιημένον· ἐν δὲ τῷ ὄρει τούτῳ κόσσυφοι ὕρνιδες εἶδιν
 ὀνομαζόμενοι κυκνίαι, μάλιστα ἐοικότες κύκνῳ λευκότητι | ἀρκά-
 δων (ων ex αν? cr.) P 9 αὕτη ex αὕτη cr. C, ταύτη Heck.

Πίσσηθέν μιν ἰόντα νυκτὸς ὦρη
 ἔκτεινεν Διόθεν πεσὼν κεραυνός.
 τηλοῦ δ' Αἰγανέης τε καὶ Βεροίης
 νικηθεὶς Διὸς ὁδρομεὺς καθεύδει.

5
 M 92^r

5 391. ΒΑΣΣΟΥ ΛΟΛΛΙΟΥ. C
 Εἰς Γερμανικὸν τὸν | Καίσαρος ἀδελφιδοῦν, |
 τὸν πατέρα Νέρωνος. L

Κλειδοῦχοι νεκύων, πάσας Αἶδαο κελεύθους
 φράγνυτε, καὶ στομίῳις κλειῖθρα δέχοισθε, πύλαι.
 10 αὐτὸς ἐγὼν Αἶδας ἐνέπω. Γερμανικὸς ἄστρον,
 οὐκ ἐμός· οὐ χωρεῖ νῆα τόσῃν Ἀχέρων.

392. ἙΡΑΚΛΕΪΔΟΥ ΣΙΝΩΠΕΩΣ. C. Pl
 Εἰς ναυηγὸν Τλησιμένην | ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει | ναυαγήσαντα. L
 Λαῖλαψ καὶ πολὺν κῦμα καὶ ἀντολαὶ Ἀρκτούροιο
 15 καὶ σκότος Αἰγαίου τ' οἶδμα κακὸν πελάγευς,

1 *πίσσηθέν* (acc. alterum AC) P Pl^M Πίσσηθέν Pl^E | ὦρη C
 ὦρη A^{ac}, em. Pl 2 *διόθεν* (λό in er. ω C) P 3 *αἰγανέης*
 P Pl^M *Αἰανέης* (urbis Macedoniae) Scaliger (Brod.) Ἡμαθίης Peerl-
 kamp *Αἰγεαδῶν* (i. q. *Αἰγεατῶν* apud Steph. Byz. s. *Αἰγαί*)
 'Macedonum' Heck. | τὸ Pl^M | *βεροίης* (' AC) P; ἔστι πόλις
Μακεδονίας sch.^B; hendecasyllabos inscriptos fuisse cenotaphio
 Apollodori in urbe patria Beroea exstructo censet Heck.
 4 cf. VI 256, 5; VII, 692, 6 | *διὸς* (~ AC) P om. Pl, Διὸς inseruit
 Reiske (*σταδιοδρόμος* et <ἐκεῖ> καθ. proponit anonym., *μόρφ* καθ.
 Scaliger) | *δρομεὺς* (' rest. C) P || 5 sqq. ap. Buh. p. 140 (n. 45)
 5 cf. ad 386 6 *καίσαρος* (sc. Tiberii) ἀδελφιδοῦν L
 7 *πῆρα νέρωνος*: Neronis Germanico nati, quem senatus Tiberio
 criminante hostem iudicavit (cf. Suet. Calig. 7); sed ut im-
 perator Nero significetur, pro *πῆρα* fort. *προπάτορα* s. *μητρο-*
πάτορα scribendum (*εἰς Γερμ. τὸν Καίσαρα ἀδελφιδοῦν Νέρω-*
νος Br.) 8 *κλειδούχοι* A^{ar} | *αἶδαο*? A^{ac} 9 *δέχεσθε* ap. G. R.
 10 *αἶδας* (' C) P 11 *οὐκεμὸς* A^{ac} | *χωρεῖ νῆα* (ωρεῖ. C) P |
τόσῃν * *ἀχέρων* (C *τόσῃν* δ' *ἀχέρων*? A^{ar}) P; f. *λήμα τοσόνηδ*
Αχ. || 12 sqq. Pl^M III^a c. 19 (*εἰς ναυαγήσαντας*), 28 (Pl^{I. a. b})

ταῦθ' ἅμα πάντ' ἐκύκησεν ἐμὴν νέα· τριχθὰ δὲ κλασθεῖς
ἴστος ὁμοῦ φόρτῳ καμὲ κάλυψε βυθῶ.

ναυηγὸν κλαίετε παρ' αἰγιαλοῖσι, γονῆες,

P 265 Τλησιμένη, κωφὴν στησάμενοι λίθακα.

M 37^r

5

393. ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΡΤΣΤΙΟΥ.

C

Εἰς [τὸν αὐτὸν] ναυηγὸν [Τλησιμένην], | οὔτινος τὰ λείψανα
ἐπὶ | τῶν αἰγιαλῶν καλινδεῖται | ταφῆς οὐ δεόμενα. L

Μὴ με κόνι κρύψητε, τί γάρ; πάλι μὴδ' ἐπὶ ταύτης
ῥόνος οὐκ ὄνοτῆν γαῖαν ἐμοὶ τίθετε.

c. 22, 27; Pl^{a.n} c. 22, 28; Pl^{s.B} c. 22, 26) p. 262, 12 sq. nomen
auctoris lemmati subiunxit C 12 ἤρακλει^δ C | σινωπέ^ςω^ς

C Pl^M 13 τλησι^{μν}, in ras. C, ἀνώνυμον? (cf. ad p. 263, 2 sq.) L^{ar} |

πελάγει (litt. fin. refecit, non add. C) ναυαγήσαν^τ L 14 cf. VII
295, 5 | λαίλαψ? (~? A' C) P λαίλαψ Pl^M | τρόφι κῦμα? cf. tamen
503, 3 | ἀντολαὶ ex αὐτ. cr. C | ἀρκτούροι^ο. P^{pr} -τούροι^ο A^{ar}

15 cf. 273, 2 | ἀλιγάλον C ἀργ. (potius quam αὐγ.) A^{ar} | οἶδμα:
rest. C infra rasuram | cf. 256, 1; 374, 5; 404, 6; 499, 4

1 ἅμα (' C) P | πάντα κύκ. Pl | τριχθαδὲ A^{ac} 2 φόρτῳ
A^{ac}; cf. 642, 2; 738, 3 (503, 3); δισσὰ δ' ὁμοῦ VII 465, 7 (Heracliti) |
καμὲ P | post βυθῶ erasum est clausulae signum 3 sq. distich.
effecit olim ep. peculiare cum lemmate nunc eraso: ἕτερον (?)
εἰς τὸν αὐτὸν τλησιμένην ναυηγόν; et deleta est nota init. ante
v. 5 3 παραιγιαλοῖσι A^{ac} 4 τλησι^{μν} (lin. ut in nom.

proprio) Pl^M; post vocem interpunxere C Pl^M | κωφὴν (' C' A) P
κωφὸν Pl (cf. VI 66, 4) || 5 sqq. ap. Buh. p. 140 (n. 46)

5 καρυστίον: cf. ad VI 186; ad eundem Dioclem referenda vid.

epp. VII 393, IX 109 6 εἰς αὐτὸν ναυηγὸν τλησιμένην per errorem
L | οὔτινος τὰ L 7 ἐπιτῶν, καλινδεῖται¹ et ουδ. L 8 κόνει
Reiske | τί γάρ πάλι^ι. C πάλαι A^{ar}; τί γάρ; πάλι interpunxit Reiske
cum sequentibus verbis iungens πάλι, quod ad κρύψητε refert
Jac. | μὴδ' P | ἐπι A^{ac} 8 sq. ταύτας ἡλιόνας (i. e. ἡόνας C,
ἡίόνας ut quadrisyllabum A^{ar}) P, cr. Salm. 9 οὐκονοτῆν
A^{ac} οὐκ ὄν. C οὐ γνωτῆν Salm. ὀγκωτῆν ingeniose Huschke
(cl. IX 117, 2; οὐ μενετῆν Jac.); olim ci. εἰκονικήν 'imagina-

riam', cf. XI 233, 4 | τίθετε P, cr. Salm.

μαίνεται εἰς με θάλασσα καὶ ἐν χέρσοισί με δειλὸν
εὐρίσκει ῥαχίαις, οἷδέ με κῆν Ἀίδη.

χέρσον ἐπεκβαίνειν εἰ ἐμεῦ χάριν ὕδατι θυμός, 5
πάρκειμαι σταθερῇ μιμνέμεν ὥς ἄταφος.

5 394. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C

Εἰς μυλεργάτην, οὔτινος | ἐπὶ τῷ τάφῳ
καὶ αὐτὸν τὸν | μύλον ἐπέσθηκαν. L

Μυλεργάτας ἀνὴρ με κῆν ζωᾶς χρόνοις
βαρυβρομήταν εἶχε δινητὸν πέτρον,

1 ^{εἰς}μαίνεται δ' ἐμὲ (εἰς C^s) P μαίνεται δ' εἰς με Reiske (μαι-
νέτω εἰς με Salm.); μαίνεται Br. μαίνει' ἰδ' Jac. μαίνει' ἔτ'
Heck. | χέρ^{σοι}σί P: σοι et in linea et supra l. scr. C, qui
priorem accentum add., χεραισί (? vix χέρεσσί v. χεροῖσί) A^{ar};
χέρσοισί pro adiectivo accipiunt Reiske et Mein. (cl. Antig. 251),
χέρσοιό Schneider, fort. στερεαῖσί s. σκληραῖσί | μεδειλὸν C -λόν A^{ar}
2 εὐρίσκει, ῥαχιαῖς. C εὐρ. ραχίαις A^{ac} | ἐν χέρσοισι δὲ (-σί
τε Mein.) δειλὸν εὐρίσκειν ῥαχ. Reiske; εὐρίσκει ῥαχίσαι τ'
Emperius | οἷ δέμε (' C) P (εἶδέ με Boiss.) | κῆν, C κην?
A^{ar} κῆν Mein. | (χέρσοισί με δ.) εὐρίσκειν ῥ. οἷδε καὶ εἰν Ἀ.
Huschke post Reiskium; fort. εὐρίσκειν — οἷδ' ἔτι κῆν Ἀ.;
cet. Dioclem mireris vocis ῥαχ. primam syllabam corripuisse
3 sq. spurium aestimat dist. Salm. 3 χέρσῳ δ' (ι add. C) P
χέρσῳ Boiss. χέρσον (conl. IX 276, 3 Crin.) Schneider; an χοιράδ' ? |
ἐπ' ἐκ^βς^νει (κβ^αί^ι in eraso βαί) C ἐπεβαίνει A^{ac}; infinitivum
rest. Jac. | ἐμεῦ P εἴ μεν Jac. εἰ ἐμεῦ Heck. | ὕδατι (' C) P |
post θυμός et bis in m.^o signum x posuit C | (εἴ μεν χάριν)
ἦδεθ', ἐτοῖμος (πάρκειμαι) Piccolos 4 πὰρ κῆμα (s. χεῦμα)
σταθεροὶ μίμνομεν ὥς ('i. e. οὕτως') ἄταφοι infeliciter Reiske |
x πάρκειμαι (x C) P ἀρκοῦμαι Jac. ἀρκεῦμαι Mein. | στᾶθερῇ
P: circumfl. refecit, ι fin. add., x superscr. et in m.¹ repetivit
C | μιμνέμεν C μίμνεμεν A^{ar} | ὥς P ὥς (post Reiskium) Herw.
et Korsch || 5 sqq. in ap. Buh. p. 140 (n. 47) 5 Θεσ-

σαλῶ C 6 οὔτιν' ἐπι L 7 καὶ αὐ L 8 κῆν A κ' ἦν
C | ζωᾶς? A^{ac} ζωᾶς ap. B.^m 9 βαρυβρομήσ ἀνεῖχε (~ AC) P
βαρυβρομήταν (-μητὰν ap. B.^m) εἶχε Salm. (βαρυβρομήσαν
Reiske, βαρὺν βρομήταν Heck.) | δινητὰν P (quod femininum,
etsi ἡ πέτρος, vel a Mel. poetis, pariter atque ὁ πέτρος dicitur,
ferri nequit iuxta formam βαρύν v. 5; sed fort. δινήταν a ma-
sculino δινήτης admittendum), δινητὸν Salm.

πυρηφάτον Δάματρος εὐκάρπου λάτριν,
καὶ κατθανὼν στάλωσε τῷδ' ἐπ' ἡρίῳ
σύνθημα τέχνας· ὥς ἔχει μ' αἰεὶ βαρύν,
καὶ ζῶν ἐν ἔργοις καὶ θανὼν ἐπ' ὀστέοις.

5

5

395. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Κάλλαισχρον ναυ|αγήσαντα ἐν τῷ Λιβυκῷ |
πελάγει δύνοντος Ὠρίωνος.

L

Οὗτος ὁ Καλλαίσχρου κενεὸς τάφος, ὃν βαθὺ χεῦμα
ἔσφηλεν. Λιβυκῶν ἐνδρομέοντα πόρων,
10 συρμὸς ὅτ' Ὠρίωνος ἀνεστρώφησε θαλάσσης
βένθος, ὑπὸ στυγερῆς οἷδατα πανδυσίης.
καὶ τὸν μὲν δαίσαντο κυκώμενον εἰν ἄλλ' θῆρες,
κωφὸν δὲ στήλη γράμμα λέλογχε τόδε.

5

M 93^v

396. ΒΙΑΝΟΡΟΣ ΒΙΘΥΝΟΥ.

C. Pl

15 Εἰς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυ|νείκην, τοὺς Οἰδίποδος | παῖδας. L
Οἰδίποδος παίδων Θήβη τάφος· ἄλλ' ὁ πανώλης
τύμβος ἔτι ζώντων αἰσθάνεται πολέμων.

1 πυρηφάτου P, cr. ap. G. R.^m; π. 'triticum terentem', cf. μυλήφατον passive dictum Od. β 355 | εὐκάρπου 'utilem' ap. B^m

2 σταλώσαθ' ὡδ' Heck. | τῷδ' P | ἐπ' ἡρίῳ (priorem spir. C) P
3 ὥς A, sed circ. coeptus eradi; ὥς Jac. | ὥς ἔχη Salm. | αἰεὶ P ἀεὶ
apogr. 4 ζῶν ex ζών? cr. C | ἐν ἔργοις A ἐπ' ἔργ. ap. B.^m | ἐπο-
στέοις A^{ac} || 5 sqq. Pl^m III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 10 (Pl^m
c. 22, 57, sed 22, 59 in Pl^{a.n}) 5 Μάρκου om. Pl | ἀργεν-
ταρί C; Arg. imitatur Leon. Tar. VII 273; 503 (3) 6 ναυαγήσαν^τ εν L

7 δύνον^τ L 8 οὗτος (τ^ς supra o C, supra v A^{ar}) P Pl | βαθυ-
χεῦμα A^{ao} | (κῦμα Br. χεῖμα Jac.) 9 cf. 290, 2 | ἐνδρομέοντα Pl
10 cf. VII 498, 4 | ὅτ' Pl δ' ὅτ' (τ^ς C) P | θαλάττης Pl^{a.s} 11 post
βένθος interpung. P Pl^m | ὑποστρυ. A^{ao} (noli δνοφερῆς repetere ex
VII 273, 2), καὶ στυγ. Jac. (qui συρμὸς καὶ οἷδατα iungi vo-
lebat) | οἷδατα (τ^ς C) P Pl (οἷδα^α Pl^m) οἷδατι Dübner οἷδασι
Finsler | παν_υδ_υσίης C πανσυνδίης A^{ar}: cf. 502, 4 12 εἰν ex εἰς

κείνοισ' οὐδ' Ἀΐδης ἐδαμάσσατο, κῆν Ἀχέροντι
 μαρνανται· κείνων χῶ τάφος ἀντίπαλος,
 καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον. ὦ ἐλεεινοὶ 5
 παῖδες, ἀκοιμήτων ἀψάμενοι δοράτων. M 35^r. 93^r

397. ἙΡΥΚΪΟΥ [ΘΕΤΤΑΛΟΥ].

C. Pl

Εἰς τινὰ Σάτυρον | ναυαγήσαντα ἐν τῇ | θαλάσῃ
 τῇ πλησίον | Μυκάλης, κατέναντι Σάμου. L

Οὐχ ὅδε δειλαίου Σατύρου τάφος, οὐδ' ὑπὸ ταύτῃ,
 ὥς λόγος, εὐνῆται πυρκαϊῇ Σάτυρος.

cr. Pl^M p. 265, 13 κωφόν δὲ στήλῃ Pl^M κωφὸν δ' ἐν στήλῃ (δ' A^s, spir. supra ε AC) P; cf. 392, 6 || 14 sqq. ep. bis exhibet Pl^M, in III^a c. 13 (εἰς ἥρωας), 2 (M₁) et in III^b c. 13 (εἰς ἥρ.), 3 (M₂); priore loco exstat in Pl^E c. 14 (εἰς ἥρ.), 2 14 βυθινοῦ C, om. Pl 15 εἰς ἔτεο|κλέα καὶ πολυνείκην (praetermissa lemmatis parte altera) Pl | ἔτεοκλ. et πολυνείκην L | cf. Auson. ep. XXV (p. 431 P.), Antiphili ep. VII 399 16 θήβη ('AC) P; cf. Paus. IX 18 | ἀλλό A^{ac} 17 πολέμων P δοράτων M₁ Pl^E

πολέμων^β (de littera β adpicta cf. ad δοράτων^α in v. 6) M₂

1 οὐτ' P οὐτ' M₁ Pl^E (οὐκ Pl^B) οὐδ' M₂; cf. 399, 2 | κῆν? αχ. A^{ac} κ' ἦν αχ. M₁ Pl^E κειν' αχ. M₂ (unde ἔν ἄλλω. κειν' αχ.' Pl^a in epid., quam scripturam iure spreverunt Pl^{a.n}) 2 μαρ-

νανται (ν superscripsit L?) P | χῶ ('AC) P Pl^M | ἀντίπαλος ex ἀντίπυλος rest. C 3 πῦρ ex πῦρ? cr. C | ἤλεγξαν ('C, εγ e corr. M₁) P Pl ἔφλεξεν Jahn εἰλιξαν Ellis; ἤλυξαν? (Mähly et κῆρ pro πῦρ et ἀντιπάλους — πῦρ ἤλεγξεν infelicitur ci.) 4 ἀψάμενοι A^{ac} | δοράτων P Pl^E M₁ δοράτων^α M₂, scil. πολέμων^β antecedente in v. 2, unde Planudem αἰσθάνεται δοράτων (v. 2) et ἀψάμενοι πολέμων (v. 6) maluisse apparet || 5 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 29 (Pl^{1-b} c. 22, 28; Pl^{a.n} c. 22, 29) 5 θετταλ⁸ C, om. merito Pl; nomen a Thessalonicensis ep. sequenti ad versus Cyziceni translatum esse vid.; patriam poetae testantur C ad ep. 230 atque ipsius Er. in Cyzicenum sepulcrum ep. 368

6 sq. εἰς τινὰ L | ναυαγήσαντ' ἐν τῇ θαλάσῃ τῇ L 8 οὐχόδε? A^{ac} οὐχ' ὅδε C | δειλαῖος C δειλαίου A^{ac} (Pl^E), δειλαίου₁ alio atramento ex δειλαῖος corr. Pl^M; cf. 654, 5 | οὐδ' υποταύτῃ A^{ac}

9 (in vocibus ὥς λόγος Satyri gent. s. patronymicum latere opinabatur Jac.; at cf. ψεύστης λίθος 273, 6; 374, 3) | εὐνῆται ('AC) P εὐνάσται Pl (εὐνῆται Herw.)

ἀλλ' εἴ ποῦ τινα πόντον ἀκούετε, πικρὸν ἐκεῖνον,
 τὸν πέλας αἰγονόμου κλυζόμενον Μυκάλης,
 κείνῳ δινήεντι καὶ ἀτρυγέτῳ ἔτι κεῖμαι 5
 ὕδατι, μαινομένῳ μεμφόμενος Βορέῃ. M 37^r

5

398. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Πολύξενον Σμυρναῖον οἴνωθέντα καὶ ἐξωλίσθησαντα
 καὶ τελευτῆς δι' αὐτὸ τοῦτο τυχόντα. L

Οὐκ οἶδ', εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι ἢ Διὸς ὕμβρον
 μέμψομ'· ὀλισθηροὶ δ' εἰς πόδας ἀμφοτέρω.
 P 266 ἀγρόθι γὰρ κατιόντα Πολύξενον ἔκ ποτε δαιτὸς
 11 τύμβος ἔχει γλίσχρων ἐξεριπόντα λόφων.
 κεῖται δ' Αἰολίδος Σμύρνης ἐκάς. ἀλλὰ τις ὄρφνης 5
 δειμαῖνοι μεθύων ἀτραπὸν ὑετίνυ. M 36^r

1 ἀλλεῖ A^{ac} | πον τινα P | ἐκεῖν|ο|ν C ἐκείνων A^{ar}; cf. 274, 1

2 μυκάλας (μι A^{ac} η C^s) P Μυκάλης Pl: affert sch.^B quae Steph. Byz. exhibet s. v. Μυκάλη 3 ἐνὶ Huet ἐπὶ Reiske; ἔτ' ὀχοῦμαι?

4 βορέῃ P; βορέῃ Pl^{mac} βορέην (Pl^E) alio atram. rest. Pl^M (cf. 264, 3; 582, 2; 666, 6); C et post ὕδατι et (more suo in medio vs.) post μαινομένῳ interpunxit, Pl^M tantum post ὕδατι || 5 sqq. Pl^M Ill^a c. 17 (εἰς μεθύουσας), 4 (Pl^{I-b} c. 20, 4; Pl^s c. 20, 5)

5 gent. (Θεσσαλονικέως) om. P Pl; num. Υ adpinxit C, cf. ad VII 388 6 sq. duo lemmata scr. L, prius p. 265 ad vs. 1 sq.

hoc: εἰς τινα μεθύσθοντα | πολύξενον· «καὶ» ἐξωλίσθη|σαν^τ (sic) τελευτῆσαι (τελευτήσαντα Dübner, <ὥστε> τελευτῆσαι?); alterum, quod supra exhibitum est, subiunxit L p. 266 ad vs. 3 sq.

6 οἴνωθεν «καὶ» ἐξωλίσθησαν^τ L 7 διαντὸ τοῦ τυχόν^τ L

8 οὐκοῖδ' (~ C) P | οἶδ' ἢ Pl^M — εἰ Pl^E | διόνυσ|σον C δ' ὀνυσ-
 σον A^{ar} (σσον primo in ὄσον et *σον, dein rursus in σσον mut.
 C) P Διόνυσον Pl; **ὀνό|σσομαι C ὀνομάσσομαι A^{ar} (μέμψομαι

sch.^B) ἢ? (C~? A) P 9 ὀλισθηροί^δ εἰς (δ' A^s, οἶ| et alterum

spir. C) P ὀλισθηροί δ' εἰς Pl^M 10 ἀγρόθι Pl^I Ἀγρόθι Jac. |

πολύξενον P Pl^M | ἔκ ποτε: cf. 498, 1; 745, 1; VI 291, 1 11 γλι-
 σχρῶν P^{ac} γλίσχρων (A^{ac}?) Pl 12 κεῖται A^{ac} | σμύρνης ἐκάς

A^{ac} | ὄρφνης (~ rest. C) P: cf. 660, 2 (Leon. Alexandrini, qui imitatur Antipatrum); 289, 2; ὄρφνη Brod. (cl. 390, 3) ||

399. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ.

C

Ἐτερον εἰς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, τοὺς Οἰδίποδος υἱούς. L

Τηλοτάτω χεύασθαι ἔδει τάφον Οἰδιπόδαο

παισὶν ἀπ' ἀλλήλων, οἷς πέρας οὐδ' Αἶδας·

5 ἀλλὰ καὶ εἰς Ἀχέροντος ἕνα πλόον ἤρνησαντο,

χῶ στυγερός ζῶει κῆν φθιμένοισιν Ἄρης.

ἡνίδε πυρκαϊῆς ἄνισον φλόγα· δαιομένα γὰρ

5

ἐξ ἐνὸς εἰς δισσὰν δῆριν ἀποστρέφεται.

400. ΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

C

10 Ἐπιτύμβιον ἀνώνυμον εἰς ὅστ' ἀνθρώπεια | κείμενα

ἀτημέλητα.

L

Τοῦτ' ὅστεῦν φωτὸς πολυεργέος. ἥ ῥά τις ἦσθα

ἔμπορος ἢ τυφλοῦ κύματος ἰχθυόλος.

ἄγγειλον θνητοῖσιν, ὅτι σπεύδοντες εἰς ἄλλας

15 ἐλπίδας εἰς τοίην ἐλπίδα λυόμεθα.

M 32^r

1 sqq. ap. Buh. p. 140 (n. 48); cf. VII 396 1 sq. nomen
auctoris (αντιφ.) lemmati subiunxit C, qui ^δ in m. adpinxit

2 ετῷ ultra marginem scr. serius, ut vid., L | εἰς ετ. L | πο-
λυνείκην τοῦσοιδ. L 3 τηλοτάτωι P | ἔδει (C) P 4 παισὶν

ἀπαλλήλων A παισὶν, ἀπ' ἀλλήλων. C (παισίν, ἐπ' ἀλλήλων
apogr.) | πέρας P πέρας A^{ar} (οὗς στόρεσ' FG. Schmidt; κέρας?) |

αἶδας (C) P 5 ἀχέροντος C ἀχέροντα A^{ar} 6 χῶ et
κῆν A^{ac} χ' ὦ et κ' ἦν C 7 ἡνίδε C ἡνὶ δὲ? A^{ar} | ἄνισον

A^{ac} | δαιομένα, γὰρ (virg. ad dirimenda vocabula C) P
8 ἐξενὸς A^{ac} | δῆριν P: ἄρδιν? || 9 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς

ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 15 9 σεραπίων C idemque Pl^m

Σεραπίωνος Pl^e; gent. om. Pl 10 εἰσοστα ἀνθρώπ. L

11 ἀτιμέλητα (η L^s) P; notulam ^P (i. e. ὥραϊον χρήσιμον) ad-
pinxit C 12 πολυέργεος A^{ar} | ἥ (C ἢ A^{ac}) ῥάτις (A C) P 13 τυφλοῦ:

cf. XII 156, 5; Verg. Aen. III 200 'caecis erramus in undis'; στυ-
φελοῦ Casaubonus, στυφλοῦ Bernard | ἰχθυόλο* C -βόλοις A^{ar}

(-βολεύς?) 14 sq. prius dist. viatori, alterum defuncto non

401. ΚΡΙΝΑΓΌΡΟΤ.

C, Pl

[Ἔτερον ἀνώνυμον] εἰς | Εὐνικίδαν οὐτινος | τὰ ὅστιᾶ ἀτιμέλητα. L

Τήνδ' ὑπὸ δύσβωλον θλίβει χθόνα φωτὸς ἀλιτροῦ

ὅστέα μισητῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς

5 στέρνα τ' ἐποκριόεντα καὶ οὐκ εὖοδμον ὀδόντων

πρίονα καὶ κώλων δούλιον οἰοπέδην,

ἄτριχα καὶ κόρσην, Εὐνικίδου ἡμιπύρωτα

5

λείψαν', ἔτι χλωρῆς ἔμπλεα τηκεδόνοσ.

χθών ὧ δυσνύμφευτε, κακοσκήνευς ἐπὶ τέφρης

10 ἀνδρὸς μὴ κούφη κέκλισο μηδ' ὀλίγη. M 96^r. Cr.^B17

iure tribui monet Jac. p. 268, 14 ἀγγεῖλαν (ut verba ἡ δά — ἰχθυβ. pro parenthesi ducerentur) Wakefield (sic ἀγγέλλει scribendum fuisse put. Jac.: saltem ἀγγέλλον) | ὅτι A^{ao} | ἐς ἄκρας (s. ἐς ἀκμὰς ἐλπίδος) F G. Schmidt 15 δνόμεθα Schmidt ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 23 (εἰς πονηρούς), 1 (Pl^E c. 29, 1); hoc unum ep. exhibet III^b c. 23, eiusdem tituli (εἰς πον.) caput non exstat in III^a 1 cf. VII 380, 383 2 εἴ, ανωνυμον absurde L | εἰς εὐνίδικον (cf. ad vs. 5) L; Eunici Mytilenaei mentionem facere Plinium (33, 186; 34, 84) monuit Cichorius (cf. Cich. p. 49 et p. 61); fictum esse a Crinagora Eunicidae nomen, Niciam Coum tyrannum (v. Strab. p. 657), in quem ep. IX 81 scripsit, a poeta perstringi sine causa suspicatur Bergk | ουτινος τα οστιᾶ ἀτιμέλητα L 3 τήνδ' A^{ao} τήνδ' C τήνδ' Pl^M | ὑπο A^{ao} | θλίβε Heck. (nec hoc nec θλίβοι reponendum pro θλίβει) 4 ὅστέα A | μισῆτῆς (~ C, qui* et super η pro accentu et in m. adpinxit) | ὑπερ A^{ao} 5 ζτ στέρ-

νλα,*τεπεκρέκοντα AC: λα,* et ι C, ' supra τ AC, στερνον τεπεκρέκ. A^{ao}; ζτ ab initio vs. et ζx in m. L; praeterea L pone στέρν (supra ον litterasque τεπεκ) scr. ατ' ἐποκριόεντα, cui στέρνον ἐποκριόεν τε vix quisquam praeferet (ἐποκριάοντα Bothe); στέρνα τε πλεῖα δόλοιο interpolavit Pl | (εὐκοσμον Salm.) | ὀδόντων, C ὀδόντα A^{ar} 6 δούλιον οἰοπέδην P Pl (οἰσοπέδην Reiske, ἰχνοπέδην Heck.; οἰοπ. voce alibi non obvia compedum genus indicari putant Jac. Rub.); post δούλιον virgulam posuit, post οἰοπέδην punctum erasit C 7 ἄ*τριχα P^r ἄστριχα A^{ar} | εὐνίδικον, C εὐνίδικον A^{ar}; post Εὐνίδικον virgulam posuit Pl^M, ut genetivus iungeretur cum κόρσην; Εὐνικίδου Br. -κίδεω Rub. 8 λείψανα Pl^{Mac} 9 χθών τ' Heck. | κακοσκήνευς P Pl -σκηνεῦς Reiske |

402. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς γραῦν τινα Λυσιδίην, ἣν ἡ οἰκία κα|ταπεσοῦσα
ἀπέκτεινε.

L

Χειμερίου νιφετοῖο περὶ θριγκοῖσι τακέντος
5 δῶμα πεσὼν τὴν γραῦν ἔκτανε Λυσιδίην·
σῆμα δέ οἱ κωμῆται δμῶλακες οὐκ ἀπ' ὀρυκτῆς
γαίης, ἀλλ' αὐτὸν πύργον ἔθεντο τάφον.

403. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

C. Pl

10

Εἰς Φύλλον τινὰ | προαγωγόν, ὃν ἡ | κοινὴ συνήθεια
καλεῖ | μανλιστήν.

L

Φύλλος, ὃ τὰς ποθινὰς ἐπιμισθίδας αἰὲν εταίρας
πέμπων ἐς τὰ νέων ἡδέα συμπόσια,
οὗτος ὃ θηρεύων ἀπαλόφρονας ἐνθάδε κεῖται,
αἰσχροὺς ἀπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἐνεγκάμενος.

ἐπι A^{ao} | τέφρη Reiske (τέφραις proposuit Jac.) p. 269, 10 τῶν-
δρὸς Heck. | μὴ (C) P | κένλισο. μὴ * δ' C κεκλίσομαι δ' A^{ar} |
μὴ δ' Pl^M | ὀλίγη (spir. et acc. rest. C) P ||

1 sqq. ap. Buh. p. 141 (n. 49) 1 ep. est Thessalonicensis
(etsi in Lysidicam quandam Sidonii exstat ep. VII 424; cf. 374 Arg.)

2 τινὰ L | ἣν ἡ οἰκία L 3 ἀπεκτεινε L 4 cf. VI 221, 1 |
περιθρ. A^{ao} 6 cf. 295; 693 | δέοι (C) P | (ὁμήλικες Salm.) | οὐκα-
πορυκτῆς A οὐκ' ἀπ' ὀρ. C 7 ἀλλαντὸν A^{ao} | πύργον (C) P: cf.
Xen. Anab. V 4, 26; Hesych. s. v. μόσσυ, Dionys. Ἀρχ. Ῥωμ. 1, 26;
A. P. VII 666, 3 (Ant. Thess.); βυρμὸν perperam Salm. ||

8 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 35 8 μαρξ C,
om. Pl 9 ψύλλον L: cf. Suid. s. v. ψύλλα, Herod. I 157, 4

(L.) | κοινὴ ex κοινῇ corr., κοινῆς scripturus erat L | συνῆ^{θς}
L 10 μανλιστήν: cf. Du Cang. gl. gr. s. v. μανλιστής

11 ψύλλος A^{ar} | ποθενὰς Pl | ἐπιμισθίδας (gravem add., μι ex
ρη? restit. C) P 12 συμπόσια C 13 οὗτος (C, spir. re-
fecit C) P | ἀπαλόφρονας? A^{ao} ἀταλόφρ. Mein. ἀπαλόφροας Heck.;
f. σπαταλόφρονας (cet. cf. K. 325, 13) 14 ἀπάνων A ἀπ' ἄνων

C Pl^M | ** ἐνεγκ. P: ἐ ante ἐνεγκ. scripserat erasitque A, scil.
in scabra folii parte ne vocis litterae dirimerentur (ut vocis
ὁδοιπό — ρε v. sq. litterae ultimae a praecedentibus membranae
damno separantur)

ἀλλὰ λίθους ἐπὶ τύμβον, ὁδοιπόρε, μήτε σὺ βάλλε 5
μήτ' ἄλλον πείσης· σῆμα λέλογχε νέκυσ.

φείσται δ' οὐχ ὅτι κέρδος ἐπήνεσεν, ἀλλ' ὅτι κοινὰς
P 267 θρέψας μοιχεύειν οὐκ ἐδίδαξε νέους. M 32^v

5

404. ΖΩΝᾶ ΣΑΡΔΙΑΝΟῦ.

C

Εἷς τινα ἔμπορον | ναυαγήσαντα καὶ | ἐπὶ ψάμ-
μου ταφῆς | εὐμοιρήσαντα. L

Ψυχρὰν σευ κεφαλᾶς ἐπαμήσομαι αἰγιαλῆτιν

θῖνα κατὰ κρυεροῦ χενάμενος νέκυσ·

10 οὐ γάρ σευ μήτηρ ἐπιτύμβια κωκύνουσα

εἶδεν ἀλίξαντον σὸν μόρον εἰνάλιον·

ἀλλὰ σ' ἐρημαῖοί τε καὶ ἄξινοι πλαταμῶνες 5

δέξαντ' Αἰγαίης γείτονες ἡρόνος.

1 cf. Propert. V 5, 77: scabris hoc bustum (sc. lenae) cae-
dito saxis | ἀλλαλίθους A^{ac} | ἐπι P | μήτε σὺ C Pl μὴ τι (potius
quam μὴ τὸ) σὺ A^{ao} 2 μὴτ' P | πείσης Pl^M | cf. XIII 21, 7
τέθνακε, μὴ βάλωμεν 3 οὐχότι A^{ac} οὐχ' ὅτι C Pl^M | ἀλλότι A^{ac}

4 ἐδίδαξε, νέουσ (' C, idem virgulam add., ne ἐδίδαξεν le-
geretur) P || 5 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἷς ναυαγήσ.), 12 (Pl^E

c. 22, 59) 5 Ζανοῦ Pl 6 ἐπι L 7 εὐμυρήσαν^τ L, cr. Jac.

8 cf. 503, 1 | ψυχρὰν σεῦ P ψυχρὰν σευ Pl^M ψυχρᾶς Heck. | κε-
φαλᾶς C -λάς A (ψυχρά σοι κεφαλὰ Wakefield) | ἐπ' ἀμήσομαι
C ἐπαμ. A Pl (cf. Ap. Rhod. I 1305); συλλέξομαι sch.^B

9 κατὰ A^{ac} | ψυχροῦ sch.^B 10 γάρ (' AC) σου P | μήτηρ P μήρ
Pl^M, μάτηρ? | ἐπὶ τύμβια (' C) P | cf. 627, 4 11 εἶδεν (' rest. C)
P Pl^M Pl^a οἶδεν Pl^{a.b.s} | ἀλεξάντη Pl^M (quod pro nomine

matris naufragi habebatur), ἀλιξάντων. (' AC) P | σὸν μ. εἰνά-
λιον (' C) P Pl, ἀλιξάντων τὸν μ. εἰν. Br., ἀλιξάντῳ σοι σορὸν
(sic) εἰν. Wakefield, ἀλιξάντῳ σὸν μ. αἰγιαλῶ Heinsius, ἀλίξαντον
σὸν μ. (olim σῶμα τόδ') εἰν. Jac.; cf. VI 89, 1 12 ἀλλὰς' A^{ac} |

ἐρημαῖοιτε (priorem acutum C, alterum A; spir. AC) P | ἄξινοι
(' C) P; αἱ ὀλισθηραὶ πέτραι sch.^{B.w} 13 δέξονται, γαίης (vir-
gulam et alterum acc. C; γαιῆς? A^{ac}) P δέξονται· γαίης Pl^M,

δέξαντ' Br. Αἰγαίης Reiske (Scaliger) | ἡρόνος (' C, o L^s) P
ἡρόνες (cum A) Pl^M ἡρόνος Pl^E

ὥστ' ἔχε μὲν ψαμάθου μόριον βραχύ, πουλὺ δὲ δάκρυ,
 ξεῖν', ἐπεὶ εἰς ὀλοήν ἔδραμες ἐμπορίην. M 94^r

405. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

A. C

Εἰς Ἰππώνακτος | τάφον τοῦ λαμβογράφου. AC. L

5 ὦ ξεῖνε, φεῦγε τὸν χαλαζεπῆ τάφον,
 τὸν φρικτὸν Ἰππώνακτος, οὗ τε χά τέφρα
 λαμβιάζει Βουπάλειον ἐς στύγος,
 μή πως ἐγείρης σφῆκα τὸν κοιμώμενον,
 ὃς οὐδ' ἐν Ἄιδῃ νῦν κεκοίμικεν χόλον 5
 10 σκάζουσι μέτροις ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη. M 95^v

1 ὥστ' (' C) P | ἔχεμεν A^{ac} ἐχέμεν C Pl ἔχε μὲν Reiske | ψαμά-
 θου* C -θουσ A^{ar} | πολὺ ex πολὺ cr. A 2 ὀλοήν. C ολοήν A
 procul dubio idem Diodorus composuit hoc ep. atque VII 627
 (ὀλοήν οἶμον ἔβης Αἰδου) nec alteri Diod.tribuendum vid. ep. 365

3 sqq. Pl^m III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 5 (Pl^{l.a} c. 25, 65; Pl^s c.
 25, 25); cf. 408, 536 3 nom. auctoris om. Pl^m (ἄδηλον Pl^s); duo

originis indices exstant in P: φιλίππ in m.^o scr. A (redinte-
 gravit litteras vocis fuscior atramento C), μιμνέρον | οι δὲ
 φιλίππου in fine vs. primi cis marg. add. C; Mimnermi versus
 (fort. fr. 6) ante Philippi in Hipponactem ep. intercidisse
 putat Bgk, alia ad explicandam Mimnermi mentionem ex-
 cogitavit Sternb. mel. p. 67 sqq., Μιμν. ex Μνασάλκον de-
 pravatum esse censebat Hiller, ego de Myrino cogitabam
 (cf. VI 106 Ζωνᾶ, 107 Φιλίππου, 108 Μυρίνου, etiam μὴ
 ἐγείρης cum διεγείρατε 703, 5 Μυρίνου) 4 εἰς Ἰππώνακτ

in m.^o (iuxta φιλίππ) partim scripserat A, novavit litteras
 supplevitque C; verba τάφ. τ. λαμβ. add. L, quibus C (partim
 in ras.) subiecit haec: ὅστις πρώτος, ἐποίησεν λαμβον | ti-
 tulum εἰς Ἰππώνακτ^{στ} exhibet (post VII 674) Pl^m (Pl^l), εἰς τὸν
 αὐτόν (post XIII 3) Pl^s 5 χαλαζεπῆ A^{ao} -επῆ C Pl
 -εποῦς Schneider -εἴτην (an -ίτην?) 'grandinatore' Reiske
 6 οὔτε A οὔ, τὲ C | χ' ἅ C Pl^m (οὔτε χ' ἅ? A^{ao}; οὐ τάχ' ἅ Reiske)

7 ἐστνγός A in ἐστνγός. mut. C ἐς στύγος Pl^m Pl^{l.a.b} εἰς στύ-
 γος Pl^s, ἐς Στυγός Brod., εἰς ἄγος Reiske ἐς τέγος Sternbach

Fr. Cor. Mel.

406. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C

epp. 406—420 *Εἰς τὸν Εὐφορίωνος τάφον | τοῦ μύστου τῶν**Ἑλληνικῶν | μυθολογημάτων | ἢ τελεσιουργημάτων.* L*Εὐφορίων, ὁ περισσὸν ἐπιστάμενός τι ποῆσαι,*5 *Πειραϊκοῖς κεῖται τοῖσδε παρὰ σκέλεσιν.**ἀλλὰ σὺ τῷ μύστῃ ῥοιήν ἢ μῆλον ἄπαρξαι**ἢ μύρτον· καὶ γὰρ ζωὸς ἐὼν ἐφίλει.*

p. 272, 8 *ἐγείρησ* Pl^M, *ἐγείρησ* (A) in *ἐγείρησ* mut. C | *κοιμωμέ-*
νον A^{ar} 9 *ἐνάιδῃ* A^{ac} | *κεκοίμηκε*^v (litt. finalem lineola indicavit
 A, ipsam superscr. C) P *κεκοίμικ'εν*¹ Pl^M -*μηκεν* Pl^E (cf.
 408, 4) 10 *σκάζουσι* (' C ~ A^{ac}) P | *ὀρθά*: θ' ex corr. rest.
 A | *ἐπη* (" C) P Pl, *βέλη* Br. ||

1 sqq. ap. Buh. p. 141 (n. 50); fragmenti Mel. longioris
 (406—506) particula prima quindecim epp. exhibet tantum non

omnia in poetas artificesque composita 2 *εἰς εὐφ.* L 2sq. *του*
μύστου τ' ἑλληνωνίς L; *ἑλληνικῶν* Holstenius *Ἑλλήνων* Ierōn
 Paulssen | post *μυθολογημάτων* clausulam posuit L, serius re-
 liqua idem add.: cf. Mein. Anal. p. 33 | Suid. (s. v. *Εὐφο-*
ρίων) quoniam poetam Chalcidensem in Syria obiisse se-
 pultumque esse testatur (*τέθαπται ἐν Ἀπαμείᾳ, ὡς δέ τινες,*
ἐν Ἀντιοχίᾳ), ex iis qui Theodoridae ep. pro iusto epitaphio
 habent alii (cum Schneidero) de cenotaphio in Piraeo ex-
 structo cogitant, alii mortui ossa e Syria in Atticam trans-
 lata esse (cum Reiskio) statuunt; Knaack denique poetam
 seniore e Syria reducem in Attica conditum esse putat, plus
 aequalis poetae quam Suidae testimonio tribuens, v. Maass Orph.
 p. 115. Ep. inter irrisoria (cf. XIII 21) rettulit Susemihl comparans
 imprimis Cratetis (?) in Euphorionem ep. XI 218, quo obsceni
 poetae amores vellicantur, nec immemor libelli, quo Euphorion
 Theodoridam impugnasse videtur, laudati a Clemente Alex.
 (strom. V 243: *ἐν ταῖς πρὸς Θεοδωρίδαν ἀντιγραφαῖς*)

4 *ἐπιστάμενός* (piorem acc. C, alterum AC) P | *ποιῆσαι* apogr.:
 v. XI 218, 3 5 cf. eiusdem ep. v. 4: *καὶ γὰρ Ὀμηρικὸς ἦν* (Suid. s.
Εὐφ.: *ἐγένετο — πολύσαρκος, κακοσκελής*, quae vix quidquam
 afferunt ad Euph. verba interpretanda) | *τῇδε* Reiske | *παρὰ*
 A^{ac}; cf. IX 743, 1 6 *ἀλλὰ σοὶ* P, cr. Reiske | *τῷ* P | *ῥοιήν*:
 cf. Knaack JJ. 143, 772 sqq. | *μῆλον*: cf. fr. 8 (M.) | *ἄπαρξαι* C
ἀπάρξαι A^{ar} 7 *καὶ μύρτον* ap. Buh. | (*τάδε γὰρ* proposuit Jac.) ||

407. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C

Εἰς Σαπφῶ τὴν Μιτυληναίαν | μελοποιόν,

τὴν | ἐν τῇ λυρικῇ ποιήσει | θαυμαζομένην.

L

Ἥδιστον φιλέουσι νέοις προσανάκλιμ' ἐρώτων,

5 Σαπφῶ, σὺν Μούσαις ἧ ῥά σε Πιερίῃ

ἧ Ἑλικῶν εὐκισσος ἴσα πνεύουσιν ἐκείναις
κοσμεῖ, τὴν Ἐρέσῳ Μοῦσαν ἐν Αἰολίδι·

ἧ καὶ Ὑμὴν Ὑμέναιος ἔχων εὐφεγγέα πεύκην

5

σὺν σοὶ νυμφιδίων ἴσταθ' ὑπὲρ θαλάμων·

10 ἧ Κινύρεω νέον ἔρνος ὀδυρομένη Ἀφροδίτῃ

σύνθρονος μακάρων ἱερὸν ἄλσος ὄρεῃς·

1 ep. non sepulcrale om. Pl; est in ap. Buh. p. 141 (n. 51);
versus effigiei poetriae subiectos fuisse censet Dilthey

2 τὴν μιτυ τὴν (articul. punctis delet L) μελ. P 3 ἐν τῇ L
4 ἡδιστον (~ AC) P (ἡδίσταν Heck.) | φιλέουσι: cf. XII 171, 4 |
πρὸς ἀνάκλιν' (spir. et apostroph. AC, accentus C) ἐρώτων
(ἐ refecit C) P; προσανάκλιμ' ἐρ. 'amoris levamentum, so-
laciū' Salm. (πρὸς ἀναψιν ἐρ. Reiske, προκέλευθον ἐρ.
Toup, πάρος ἄλκαρ ἐρ. s. ἀνίης Jac., πρὸς ἀνακλιν' Ἑρωτα
Heck., ποτ' ἀνάκλιμ' ἐρ. 'quae aperiebat olim amores' Herm.)

5 σαπφῶσιν μούσαις. (punctum C) P; correctoris interpunc-
tionem sequitur Heck. | ἧ ῥά σε C ἧ (potius quam ἧ) ῥά σε A^{ac}
ἧ ῥά σε ap. Buh.^m (Schaefer, εἴτε σε Reiske, ut unius periodi
protasis quattuor dist. prioribus contineretur, apodosis a voce
πάντῃ inciperet) | (Πιερίσιν apogr.) 6 ἧ (~C) ἐλ. (~C) P | (ἧ ter
repet. ut ep. 27, 5 sqq.) 7 τὴν: ~ C qui notulam et ab initio

et in fine vs. adponit | ἐρεσῶι. C ἐρεσῶ? A^{ac} | μοῦσαν. ἐν αἰολίδι
(~ ex ' cr. C, alio atram. idem superscr. ἐν) P 8 ἧ? A^{ac} | ὑμῖν
(~ AC) P: cr. Reiske | εὐφεγγέα, (~C, α ex ο? cr. A) P
9 συνσοὶ P | ἴσταθ' ὑπὲρ C ἴσταθ' ὑπὲρ A^{ac} ἵσταθ' ὑπὲρ Heck.
ἴστ. ὑπάλ Dilthey 10 sq. cf. Sapph. fr. 62 sq. 10 κινύ-

ρεω, νέον ex κινύρεο νέον corr. P | ἔρνος (~A? et C) P | ὀδυρο-
μένη (spir. et signum vocalis productae C) P -μένη Br.
-μένης ap. B. G. R. | ἀφροδίτῃ A -τῇ C, Κυθερείᾳ (hiatus
vitandi causa) Dilthey 11 ἄλσος? A^{ac} | ὄρεῃς P

πάντη, πότνια, χαῖρε θεοῖς ἴσα· σὰς γὰρ ἀοιδὰς
ἀθανάτας ἔχομεν νῦν ἔτι θυγατέρας. 10

408. ΛΕΩΝΪΔΑ.

C. Pl

Ἔτερον εἰς Ἰππώνακτα τὸν | τῶν ἰάμβων
ποιητὴν· | ἦν δ' οὗτος Ἐφέσιος. L

Ἀτρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
πικρὸν ἐγείρῃτε σφῆκ' ἀναπνύομενον.
ἄρτι γὰρ Ἰππώνακτος ὁ † καὶ τοκέων καταβαύξας,
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.

1 πάντῃ A | post χαῖρε punctum posuit C | θεοῖς***
γὰρ ἴσα^{γὰρ} ἀοιδᾶς C θεοῖς γὰρ ἴσας ἀοιδᾶς A^{ac} (-δᾶς in δᾶς, po-
stea in δᾶς mut. C, qui not. % et in fine vs. et in m^o add.)
2 νῦνέτι A νῦν ἔτι C (qui ante νῦν interpunxit) | varia tentata
sunt ad vs. 9 sq. corrigendos: θεοῖς ἴσας γὰρ ἀοιδᾶς, ἄφθιτε, σὰς
ἔχομεν Mein.; τεὰς ἴσας γὰρ ἀοιδᾶς ἀθανάτοις ἔχ. ap. Buh.;
χαῖρε· θεοῖς ἴσα σὰς γὰρ ἀοιδᾶς (Reiske) — ἀθανάτας τ'
ἔχομεν Toup, — ἀθανάτας σέβομεν νῦν ἄτε θ. Dilthey;
χαῖρε θεοῖς ἴσα· σὰς (verba θεοῖς ἴσα ad χαῖρε, non ad
ea quae sequuntur, referens) Tyrwhitt (cf. 2 b, 2), ἴσα· σὰς γὰρ
ἀοιδᾶς ἀθανάτων ἄγομεν νῦν ἔτι Heck., ἴσα· σὰς γ. ἀ.
ἀθανάτας ἔχομεν θεᾶς ἄπο θυγ. Herm. (ἴσα· καὶ γὰρ ἀοιδᾶς
ἀθανάτας ἔχ. νῦν ἔτι σοῦ θύγατρος Unger) | σὰς ἔτι Br. | θυ-
γατέρας: cf. IX 192, 1 θυγ. μὲν Μαιονίδεω || 3 sqq. Pl^m III^a
c. 22 (εἰς ποιητάς), 18 (Pl^l. c. 25, 18; Pl^s c. 25, 22); duo in
Hipponactem epp. 408 et 536 scr. Pl non in textu, sed
(f. 40^r) in m. inferiore, cf. ad VII 69 (Theocriti? in Hippon. ep.
XIII 3 cum VII 405 inter sepulc. exhibet Plan.) 3 sq. εἰς Ἰππώ-
νακτα Λεωνίδου Pl^m. Λεων. εἰς Ἰππ. Pl^s Λεωνίδου tantum Pl^l
3 Tarentinum imitatur (praeter Philippum ep. 405) Gaetulicus ep. 71

4 ἔτ^ο εἰς Ἰππώνακτα (C Ἰππον. L^{ac}) P | ἰάμβων ποιητ^ῆ (5) L
5 δ' οὗτος (δ' ο ex δε corr.) L | num. VI adpinxit C: cf. ad
VII 398 6 cf. 71, 5; Call. 37^a | παρ' ἀμείβετε C | ἐνύπνῳ A^{ac}
7 ἀναπνύομενοι A^{ac} 8 ὁ δ' (i. e. ἡ καὶ) τοκέων εἰς A, qui ver-
sum imperfectum reliquit, εἰς βλάβ^ῆξας (αν in eraso ζτ?)
C, qui % in m.^o, ab initio vs. et in fine repetit; signum ÷
ante βαύξ. intulit L, qui illud signum cum ζτ in m.^o ad-
posuit; ὁ ἡ καὶ τοκέων ξο (ex ια alio atram. corr.) βαύξ^ῃας^l
Pl^m | τεκέων ξο β. ex sch.^{B. w} (ἡγουν ὁ καὶ τοὺς παῖδας κε-

P 268 ἀλλὰ προμηθήσασθε· τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνου 5
 ῥήματα πημαίνειν οἶδε καὶ εἰν' Αἴδη. M 40^r

409. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ [ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ]. C

Εἰς Ἀντίμαχον τὸν Κολοφώνειον ποιητὴν, |

5 τὸν Ὀμήρῳ παραβαλλόμενον. L

Ὅβριμον ἀκαμάτου στίχον αἶνεσον Ἀντιμάχοιο,
 ἄξιον ἀρχαίων ὀφρύος ἡμιθέων,
 Πιερίδων χαλκευτὸν ἐπ' ἄκμοσιν, εἰ τορὸν οὖας
 ἔλλαχες, εἰ ζαλοῖς τὰν ἀγέλαστον ὄπα,
 10 εἰ τὰν ἄτριπτον καὶ ἀνέμβατον ἀτραπὸν ἄλλοις 5
 μαίεαι. εἰ δ' ὕμνων σκάπτρον Ὀμηρος ἔχει,
 καὶ Ζεὺς τοι κρέσσων Ἐνοσίχθωνος· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
 τοῦ μὲν ἔφν μείων, ἀθανάτων δ' ὕπατος.

κωμωδικῶς) petivit Opsop.; τοκέων καταβρύξας Br., τοκέ' ὄν
 καταβρύξας Reiske, τοκέ' αἰνὰ βρύξας Mein., τοκέων ἐπι β. Herm.,
 τοκέων ῥα β. Heck., ὁ κερτομέοντα olim ci.; cf. Mel. 79, 4
 p. 275, 9 cf. 405, 5 | ἄρτι (v rest. C) P | ἐνησ. A^{ac}

1 cf. 320, 3 | προθυμήσασθε sch.^{B.w} 2 ποιμαίνειν Pl^{Mac} |
 εἰναῖδῃ A^{ac} || 3 sqq. ep. non sepulcræ praetermisit Pl

3 Θεσσαλ C; ep. Sidonii est (cf. IX 63) 4 ἀντίμα^χτον κολοφώνει^ο
 L | παραβαλλόμε^ε L | ὦ in m.^o C 5 ὄβριμον? A^{ac} | εὐκαμάτου Salm.
 7 cf. 411, 9 et ἄξιον ἀρχαίης 708, 4 (Dioscor.) 8 cf. VII
 34, 2; Call. fr. 74^b, Dilthey Cyd. p. 18 | ἐπάκμοσιν A^{ac} | εἰ*
 C εἰς? A^{ar} | οὖας A^{ac} 9 ἀγέλαστον (ἀ ex ἀ C, idem λα in
 eraso ω) P | ὄπα (v rest. C) P: verba spectant Thebaidem Anti-
 machi, qua 'arma fraternae tristia militiae' cecinit 10 εἰ***
 τὰν P: εἰ καὶ τὰν A^{ar} | ἄτριπτον P, cr. Salm. 11 δ' ὕμνων
 A^{ac}, prius v serius vid. inseruisse A, ut f. οἰμῶν reponere ma-
 lis; δ' ὠδῶν FG. Schmidt | σκάπτρον A^{ar}: Lucret. III 1035 (Hor.
 carm. IV 9, 5) 12 ξεῦσ A^{ac} | ἄλλενόσι χθῶν? A^{ac} 13 τοῦ
 μὲν (C) P μούνον Ludwich; at cf. IX 387, 5 | ἀθανάτων
 (et AC) δ' ὕπατος (C AC) P ἀθ. γ' ὕπατος Bothe ἀθ.
 ὕπατος Ludwich; ἀλλ' ἐτέρων et ἀσσοτάτω δ' ὕπατος ego ci.

καὶ ναετῆρ Κολοφῶνος ὑπέξενκται μὲν Ὀμήρῳ,
ἀγεῖται δ' ἄλλων πλάθεος ὕμνοπόλων. 10

410. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C

Εἰς Θέσπιν τὸν εὐρετὴν | τραγωδίας, ὃς πρῶτος |
5 ἐποίησε χορὸν καὶ πᾶσαν | ἐκόσμησε τὴν σκηνὴν
ἀρ|χαίῳ τρόπῳ, κἄν | μετεπλάσθη παρ' Αἰσχύ-
λου | τὰ πράγματα | καὶ τῶν μετέπειτα. L

Θέσπιν ὅδε, τραγικὴν ὃς ἀνέπλασα πρῶτος αἰοιδὴν
κωμήταις νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας,
10 Βάκχος ὅτε † τριττὺν κατ' ἄγοι χορὸν, ᾧ τράγος ἄθλων
χῶττικὸς ἦν σύκων ἄρριχος ἄθλον ἔτι.
οἱ δὲ μεταπλάσσουνσι νέοι τάδε, μυρίος αἰῶν 5
πολλὰ προσευρήσει χᾶτερα· τὰμὰ δ' ἐμά.

1 ναετῆρ ('A' C) P | ὑπέξενκται C ὑποξενκται A^{ac}
· 2 ἀγεῖται? A^{ac} | δ' ἄλλων ("rest. C) P || 3 sqq. ap. Buh.
p. 141 (n. 52); eiusdem de tragicis cycli sunt (Diosc.) epp. 410 sq.,
37, 707: cf. Bennd. p. 32 4 εὐρετῆ τραγωδίας L | πρῶ επ. L (πρῶ-
τον perperam Düb., cf. v. 1) 5 πᾶσαν ἐκ. τὴν σκηνῆν L
6 καν μετεπλάσθη 7 post αἰσχύνι primo verba 'καὶ' τῶν
μετ' εἰπετα adnexuit L, postea demum inter lemmatis lin.
sextam et sq. τ—: πράγματα· inseruit 8 ὅδε ('C) P (ἐγὼ ap.
B.^m) | ἀνέπλασε P -σα Salm. 9 νεαρὰς A^{ac} -ρὰς C 10 ὃ
τετριθῆν C ὁ τετριθῆν? A^{ac} (τριτθὸν, τριττὸν, τρίττυν, τρίτυν
apogr.) | κατὰγοι ('AC) χορὸν. (C χορὸν A) P | ὅτε τριττὸν
(τρίτατον Heinsius) κατὰγοι χ. 'triplicem chorum trinis Dio-
nysiis ducit' Bentley, ὅτ' ἀγρώταν κ. χ. Reiske, ὅτε τρυγικὸν
(cl. Acharn. 628) Jac., ὅτε βριθῆν Tucker; ὅτε τριττυῖ Welcker,
τριττὺν κατ' ἄγοι χ. Herm., ὅτ' ἐς τριττὺν κατὰγοι χ. Bothe, Βάκχῳ
ὅτε τριττὺς κ. χ. Heck. (malim βάκχον ὅτε τριττὺς) | τράγος
(AC) ἄθλων (circ. corr. ex acuto?) P; gen. ἄθλων tuetur
Mein. (referendum ad ἄθλον v. 4: 'concertationum prae-
mium'); τρ. ἄθλον ap. B. (cf. Theocr. 1, 3), τρ. αἰθῶν Jac., τρ.
ἄκρον Emperius, τρυγὸς ἄσκος Reiske (v. Chronic. Par. l. 55:
ἄθλον — ἰσχάδων ἄρριχος καὶ οἶνον ἀμφορεύς et l. 58) 11 χῶτ-
τικὸς C χῶττ. A^{ac} | ἦν? A^{ac} | ἄθλος ('rest. C; ἄθλ.? A^{ar}) P ἄθλον
Heinsius (ὑθλος 'ut adhuc fabula est' Bentley) | ἔτι ('C) P

411. ΤΟῦ ΑΪΤΟῦ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Θέσπιν; | ἐν ᾧ καὶ περὶ Αἰσχύλου |
τοῦ μετ' ἐκείνον τὴν | τραγωδίαν πυργώσαντος.

L

Θέσπιδος εὖρεμα τοῦτο τά τ' ἀγροῖωτιν ἀν' ὕλαν
5 παίγνια καὶ κώμους τούσδε τελειότερους
Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὃ μὴ σμιλευτὰ χαράξας
γράμματα, χειμάρρῳ δ' οἷα καταρδόμενα,
καὶ τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαίνισεν. ᾧ στόμα † πάντων
δεξιόν, ἀρχαίων ἥσθα τις ἡμιθέων.

p. 277, 12 μετὰπλάσσουνσι (C) P μεταπλάττουσι ap. B.^t μετεπλάσ-
σαντο ap. B.^m, cr. Heinsius (cf. Melinno εἰς 'P. 13 sq.) | (τάδ' ὃ
Reiske) | μύριος A^{ar}, cr. C | αἰών (C' A) P 13 πρὸ, σεῦ,
φήσει C προ σ' εὐ φ.? A^{ar} προσευρήσει (ap. B.^m) et προσεμφρή-
σει Reiske | χᾶτερα C χᾶτ. A^{ao} | τᾶλλα A τ' ἄλλα C τὰμὰ Mein. |
δ' ἐμά (AC) P (τᾶλλα δ' ἔβα Heinsius) ||

1 sqq. ap. Buh. p. 142 (n. 53) 1 αὐτοῦ C
2 sq. ep. 'in Aeschylum, non in Thespin scriptum' Dübner.

2 εἰς ^o τὸν αὐτὸν L | ἐνῶ et αἰσχυλῖ L 3 μετεκεῖν τὴν τραγω-
δίαν L 4 interpunctionem post τοῦτο (cum P) om. Heck. ,ut
εὖρεμα non pro nominativo haberetur, sed cum ἐξύψ. iunge-
retur | τὸ δ' P τὰδε ap. B.^m τὰ δ' Reiske τὰ τ' Heck. | ἀνύ-
λαν A^{ac} 5 τοὺς δὲ τελειότερους (AC) P, τούσδε γελοιο-
τέρους Heinsius (τοὺς ἀτελειότερους Salm., τούσδ' ἔτι λιτοτέρους
et τούσδ' ἀγελαιοτέρους Reiske) τούσδ' ἔτι μειοτέρους Jac., qui
idem τελειοτ. 'per prolepsin dictum' defendit 6 ἐξύψωσε

νόμῃς μια εὐ ταχαράξας (εὔ A^{ar}; ∞ supra o et bis in m.^o C, ζτ
adpinxit L) P | ὀνήσιμα et νοησιμα εὐτα apogr.; ὃ μὴ σμιλευτὰ Salm.
(νεοσμίλευτα epitheton in Euripidem quadrans, non in Aeschy-
lum proponit Bentley: cf. Ran. 819) 7 γράμματα P | χει-
μάρρῳ δ' P | δ' ἴσα Heck. Herw. | καταρδόμενα A (Heck.) κατ'
ἀρδ. C -δόμενος ap. B.^m καλινδόμενα Dübner κατερχόμενα
Herw. καταδρομέα Ludwich 8 κατασκηνὴν A^{ac} | μετ' ἐκαί-
νισεν C | ᾧ (AC) στόμα πάντων (AC) P: cf. VII 2, 1; 4, 1;
6, 3; 75, 1; IX 26, 3; 184, 1; 188, 1 9 δεξιὸν ἀρχαίων A
δεξιόν· ἀρχαίων C (ἀρχ. ἡμιθέων iungens, ut iunxerunt Bentl.
Jac.: cf. 409, 2; 561, 2; IX 64, 8) | ἥσθα τίς P | extrema ep. verba
multi corrigere conabantur, adhuc nemo restituit: ἄξιον ἀρχαίων,
ἥσθα τις ἡμ. Reiske, ἄ στόμα πάντως ἄξιον ἀρχ. ἥθεος (s. ἥσθ' ὅτις)
ἡμ. Dilthey; ἀρχ. ἡ (s. εἰ) θέμις Korsch; εὐστοχα πάντα, δεξιὸς

412. ἈΛΚΑΪΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Πυλάδην, οὐ τὸν Ὀρέστου φίλον τὸν θανυμαζόμενον, ἀλλὰ |
τὸν ὑποκριτὴν τῆς | νέας τραγωδίας ἢ κωμωδίας, | ἢ τὸν τὰ
Διονύσια κα|τορχούμενον. L

5 Πᾶσά τοι οἰχομένῳ, Πυλάδῃ, κωκύεται Ἑλλὰς

ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῖ κειραμένα,

αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας

Φοῖβος ἐὼν τιμῶν ἢ θέμις ὕμνοπόλον·

Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο, ῥόον δ' ἔστησεν ἀκούων 5

10 Ἀσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων·

ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,

εὔτε σιδηρεῖν οἶμον ἔβης Αἶδεω. M 95^v

ἀρχαίων ἢ ῥά τις ἡμ. Ludwich, ὃ στόμ' ἐπαίνων ἄξιον οὐρανίων
FG. Schmidt; εὔ στόμα νωμῶν δεξιὸν ἀρ. ἦρανος ἡμ. ego ci.
cf. Hermesian. 2, 16. 22 (B.); A. P. IX 98, 6 ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 16 (Pl^I c. 25, 75; Pl^S
c. 25, 78); ep. est ap. Ir. p. 91 inter epp. Alcaeī 1 μεσση-
νίς add. C, om. Pl. 2—4 lemmate caret Pl^M (εἰς Πυλάδην Pl^S)

3 τ'ησ' νέας τραγῳδῶν ἢ κωμῳδῶν: L | τὸν (' rest. C) τὰ (' C) διω-
νύσια (C, διονύσ. L^{ao}) κατ' ὄρχ. (C, κατορχ. L^{ao}) P | περὶ Πυ-
λάδου Μεγαλοπολίτου κιθαρῳδοῦ μέμνηται Πανσανίας ἐν τοῖς
περὶ Φιλοποίμενος λόγοις τοῦ Ἀρκάδος περὶ τὸ τέλος τῶν Ἀρκα-
δικῶν sch.^B: cf. Pausan. VIII 50, 3; Plut. Philop. 11; Br., cum
Megalopolitanum Pyl. confunderet cum pantomimo recentiore,
qui imperatore Augusto florebat (Suid. s. v. Πυλ., Athen. 20 E.
Suet. Aug. 45), ep. perperam Alpheo tribuit 5 cf. VII 241 | πᾶσά

(' AC) σοι (τ C) P πᾶσα σοι Pl^M | κωκύεται (κ, in er. ι,
Πυλάδῃ A^{ar}) P 6 ἄπλεκτον (' AC) P, εὔπλεκτον Herw. | χαί-
ταν C χαίταν A^{ao} | ἐν om. P, add. Pl 7 cf. Diog. L. II 6, 54
αὐτὸς δ' Pl^M | ἀπ' ἐθήκατο C 8 ἐὼν (' rest. C, ἐὼν? A^{ao}) P Pl
ἢ C ἢ s. ἢ A^{ao} | ὕμνοπόλον P^{pr} -πόλων A^{ar} 9 cf. Mosch. 3, 72;
A. P. VII 10, 5 | μούσαι A^{ao} | ἐκλαύσαντο P | post ἀκούων erasa est
interpunctio in P 10 ἄσωπὸς C ἄσωπος A^{ar}: ποταμὸς Θηβῶν
sch.^w, immo fluvius Peloponn. Pyladis maerere mortem dicitur |
γοερὸν P, cr. Pl | ἦχον (' rest. C) ἀποστ. P 11 (διονύσοιο Pl^S) |
χορείης (' AC) P Pl^M 12 εὔτε A^{ao} | οἶμον (prosodia, quam A
exhibuerat, erasa) C | αἶδεω A^{ao} | cum Alcaeī ep. cf. Kaib. 790 ||

413. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C₁. Pl

Εἰς Ἰππαρχίαν τὴν φιλόσοφον τὴν γυναῖκα | Κράτητος. L

P 269 Οὐχὶ βαθυστόλων Ἰππαρχία ἔργα γυναικῶν,

τῶν δὲ Κυνῶν ἐλόμαν ῥωμαλέον βίοτον. M 92^r

5 οὐδέ μοι ἀμπεχόναι περονήτιδες, οὐ βαθύπελμος

εὖμαρις, οὐ λιπόων εὐάδε κεκρούφαλος.

οὐλὰς δὲ σκίπωνι συνέμπορος ἄ τε συνωδὸς 5

δίπλαξ καὶ κοίτας βλῆμα χαμαιλεχέος.

ἄμμι δὲ Μαιναλίας κάρρων αἰὼν Ἀταλάντας

10 τόσσον, ὅσον σοφία κρέσσον ὀρειδρομίας. M 93^r

1 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 11 (Pl^E c. 12, 52)
 1—2 nomen auctoris bis scr. C, et in fine p. 268 (C₁) et initio p. 269 (C₂) itemque ep. duplici lemmate instructum est
 1 ἀντιπάτρον (gentili omissa) C₁ Pl, ἀντ. θεσσαλ^ω C₂; Sidonio recte trib. ep. Br. (Kaibel, Setti) 2 verba εἰς Ἰππαρχ^η τὴν φ. — κράτ. scr. p. 268 L, eadem iteravit induxitque L p. 269, ubi post κράτ. addidit haec: του θηβαίου ⁸ κατάρξα^ν | τῆς (σ rest., non ex ν cr. C) κυνικῆς αἰρέσεως (sic; τῆς κ. μίξεως a lemmatista dicendum fuisse ad indicandam κυνογαμίαν monuit Jac.) 3 vs. scr. A in ultima pag. 268, repetit C in marg. superiore p. 269 | οὐχι A^{ac} | βαθυστόλων A C βαθύζωνων (sed ζ ex σ cr. Pl^M) Pl, cr. Jac. 4 τῶν δὲ C τόνδε? A^{ac}; f. τὸν δὲ | ἐλόμ^ηαν (ἐλομαν A^{ac}, η C^s) P -μαν Pl | (ῥωμαλέων Dübner.) 5 οὐ δέ μοι P | περονήτιδες (C, eraso circumflexo?) P Pl -νάτιδες Br. | οὐ δὲ βαθύπεπλος (C) P οὐ * * βαθύπεπλ. (erasae vid. litt. φρ) Pl^M οὐ β. Pl^E | βαθύπελμος Salm. (cf. VI 294, 4) 6 εὖμαρίς P Pl, scr. εὖμαρις; (βαθύπεπλος) σύβαρις perverse Reiske 7 οὐδας (~ C, ? A^{ar}) P Pl (θυλάξ Toup, θυλάξ Br.); cr. Heck. (Lob.; cf. schol. Lycophr. ad 183 οὐλὰς ἡ πήρα et A. P. VI 293, 3) | σκίπωνι C σκίπωνι A^{ac} Pl | ἄτε C ἄτε A^{ac} | et vocis συνέμπ. et συνωδὸς explicandi causa 'σύμφωνος' adscr. sch.^B 8 δίπλαξ: cf. Il. Γ 126; διπλοῦν λίπος sch.^B inepte (memor locutionis Homericæ: δίπλακι δημῶ Ψ 243) | βλῆ μαχαμαι-λεχέος (circumfl. in eraso acc. C) P^{ro} μάχομαι λ. A^{ac}; cf. Il. II 234 9 ἄμμι δὲ (et ~ C) P ἄμμι δὲ Pl (φαμί δὲ Korsch) | μαιναλίας C -λιᾶς A^{ar} | κάρρων. P κρέσσων Pl | ἄμιν A^{ac} in ἄμιν mut. C, qui notulam ~ in fine vs. et m.^e repetit;

414. ΝΟΣΣΪΔΟΣ ΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΨ. C. Pl

Εἰς Ῥίνθωνα τὸν Συρη|κόσιον ποιητήν. L

Καὶ καπνρὸν γελάσας παραμείβεο καὶ φίλον εἰπὼν
 ὅημ' ἐπ' ἐμοί. Ῥίνθων εἴμ' ὁ Συρακόσιος,
 5 Μουσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ φλυάκων
 ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα. M 32^r

415. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

Εἰς τινὰ Βάττον υἱόν (ἢ Βαττιάδην), | ποιητήν. L(C)

Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας εὖ μὲν ἀοιδὴν
 10 εἰδότος, εὖ δ' οἴνω καίρια συγγελάσαι.

αμιν (sic) Pl^M a quo dissentiunt Pl^E, quae βίος ἦν exhibent; αἰὼν scripsi, μνάμα et (κάρρω) μναμεῖ Heck., ἐρμιν Ellis, (κάρρον) λῆμ' ἦν Jac., (εἴμειν 'infin. Rhod.' Korsch) p. 280, 10 ὅσον ('C) P: cf. ad 15, 2 | σοφίη P σοφία Pl | κάρρον? | ὀρειδρομίης P ὀριδρομίας Pl (cf. Lob. paral. 455, Herodian. II 410, 6 sqq.) || 1 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 16

1 τ^ρησ^π μελῶ add. C, om. Pl 3 παρ' ἀμείβεο C 4 ἐπεμοί A ἐπ' ἐμοί. C | Ῥίνθων τραγικός sch.^B | εἴμ' (spir. rest. C) P εἴμ' Pl^M | δ ('C) συρακόσιος (η C^s) P συρηκόσιος (i ex v cr.) Pl^M 5 cf. 355, 3 sq. | ὀλίγη A^{ac} λιγυρή? | τίς P (Μουσῶν ἃ λιγύγη-ρος Reiske) | ἀη*δονίς P^{pr} ἀηιδονίς A^{ar} (cf. Kaib. 551, 1 sq.) | ἀλλὰ φλυάκων C (qui signum x in fine vs. et m.^e repetit) ἀλλαφνυάκων? A^{ac} ἀλλὰ καλύκων Pl, γρ. καὶ κορύμβων (quod ci. Casaubonus) sch.^w; cf. Steph. Byz. s. Τάρας: 'καὶ Ῥίνθων T. φλύαξ, τὰ τραγικὰ μεταρρυθμίζων ἐς τὸ γελοῖον, Suid. s. Ῥίνθων, Susem. I 237 6 κισσὸν C κρεσσον (ad proximi ep. versum postremum relapsus) A^{ar} | in fine vs. ζτ posuit L, ab initio olim signum incipientis ep. fuisse adpictum v d. ||

7 sqq. apogr. Buh. n. 54 (p. 142) 7—8 εἴστινα βάττ⁸ υἱόν | ποιητήν scripsit L (ποιητήν C^{pr}); post υἱόν (in fine versiculi)

C add. ἢ βαττιάδ; idem lemmati nomen auctoris (καλλιμάχ) subiecit 7 a Callimacho ep. abiudicat Bentley (Weigand, Dilthey); praemittit disticho ep. VII 525 O. Schneider, qui octastichon (ep. 525 + 415) non in Callimachum, sed ab hoc in patris honorem compositum esse vult 9 παρασῆμα (~ C eraso accentu pristino) P 10 cf. 355, 3; 440, 7; XIII 6, 6 | εὖ ('C) P

416.

Εἰς τὸν σοφὸν Μελέαγρον | τὸν τοὺς στέφανους | τῶν
ἐπιγραμμάτων | πλέξαντα, τὸν υἱὸν | Εὐκράτεος
τοῦ Γαδαρηνοῦ.

L

Εὐκράτεω Μελέαγρον ἔχω, ξένε, τὸν σὺν Ἑρωτι
5 καὶ Μούσαις κεράσανθ' ἡδυλόγους Χάριτας.

417. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C. Pl

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος· πάτρα δέ με τεκνοῖ
Ἀτθίς ἐν Ἀσσυρίοις ναιομένα Γαδάροις.
Εὐκράτεω δ' ἔβλαστον ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος
10 πρῶτα Μενιππείοις συντροχάσας Χάρισιν.

ἐν Valckenaer | καίρια (' C A^{ar}?) P: cf. XII 122, 4 | συγγελά-
σαι (' C) P συγκεράσαι ap. Buh.^m (Haupt, Meineke) ||

1 sqq. ap. Buh. p. 142 (n. 55) 1—3 cf. vol. I p. 68 sq. | lemma
adscriptum est unum duobus epp. 416 sq., ita ut prior tituli
pars epigrammati 416 adnexa sit, altera versibus 417, 1—3

1 μελέαγρ^o L 2 πλέξαν^τ 3 γαδαρη^ν (η restituit, non corr.
ex α C) P; litt. ρηνοῦ vid. scriptae fuisse in versiculo sq., quae
post erasae, ut litteris γαδα in eadem linea subicerentur; post
lemma ab L exaratum add. (iuxta 417, 3) τοῦ αὐτοῦ (ρ<η-
νοῦ)? L^{ar}) μελεάγρον C, non ut utrumque ep. Gadarensi tri-
bueret, sed ut ep. in Meleagrum ab ipso Meleagro composi-
tum esse indicaret; ep. 416 clausula post χάριτας non destitu-
tum tamen in decadis indice praetermisit C, cf. ad ep. 419

4 auctor ep. imitatur Meleagrum (419, 3 sq.); ab ipso Meleagro
aut ab aequali poeta ep. compositum censet Menk | ἔχω (' C)
P | συνέρωτι? A^{ar} (σὺν ἔρωσι Martinus) 5 κεράσαντ' P, cr.
apograph. || 6 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 17

5 τοῦ αὐτοῦ μ. C (cf. ad l. 3), Μελεάγρον Pl 7 ἐμὰ (ἐ
rest., non ex alia vocali cr. C, ' C) P ἐμὰ Pl^m (signum voc.
productae add. Plan. ipse) | δέμε (' A C) P δ' ἐμέ Br. | post
τεκνοῖ punctum posuit Pl^m, erasa est interp. in P: cf. VII 86, 2

8 ἐνασσ. A^{ac} | φαινομένα? | Γαδάροις P Pl Γάδαρα Heck.;
f. Γαδαρίς | exstat sch.^B: ἐν Ἀσσυρίοις ἀντὶ τοῦ ἐν Συρίοις· Γάδαρα
γάρ, ὥς φησι Στέφανος, ἔστι πόλις Συρίας, ἣτις καὶ Ἀντιόχεια καὶ
Σελεύκεια ἐκλήθη 9 ὁ σὺν C ὧι συν? A^{ar} 10 notulam ~ et
in m.^o et m.ⁱ adpinxit C | πρῶτα C πρὸς τὰ A^{ar} (cum C fa-

εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν, ξένη, πατρίδα κόσμον 5
ναίομεν, ἐν θνατοῦς πάντας ἔτικτε Χάος.

πουλυετῆς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου·

γῆρας γὰρ γείτων ἐγγύθεν Ἀίδεω.

5 ἀλλὰ με τὸν λαλῖον καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπὼν

χαίρειν εἰς γῆρας καὐτὸς ἴκοιο λάλον. M 32^r

418. ΤΟῦ Αἴτοῦ ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Μελέαγρον | τὸν ἐπιγραμματοφόρον. L

Πρώτα μοι Γαδάρων κλεινὰ πόλις ἔπλετο πάτρα,

10 ἥνδρωσεν δ' ἱερὰ δεξαμένα με Τύρος·

εἰς γῆρας δ' ὅτ' ἔβην, ἃ καὶ Δία θρεψαμένα Κῶς

καμὲ θετὸν Μερόπων ἀστὸν ἐγηροτρόφει.

cit Pl) | μὲν ἱππείοις (potius quam ἱπ.) A^{ar} μενιππείοις C (Heck.), μ' ἐν ἱππείαις Pl^M (Pl^E) Μενιππείαις (Vinc.) Holstenius | σὺν τροχάσας C (ἀντὶ τοῦ πρώτου ἐσπούδασεν ἐν τῇ ἱππικῇ absurde sch.^B) | χάρισιν (C) P: cf. 726, 6 | mireris Coi insulae mentionem omitti

1 εἰ δὲ P | τί τὸ θαῦμα: cf. τίς ὁ φθόνος 117, 5 | πατρίδα Pl^M

2 ἐν (spir. rest. C) P 3 cf. Weissb. p. 55 | πουλυετῆς δ' Pl^M | τὰ δ'? A^{ar} | προτύμβου P 4 γῆρας γὰρ γείτων Pl | γῆρας Kaib. | ἐγγύθεν (C) P idemque Pl^M καγγύθεν Pl^E (Br. Kaib.); ἐγγ. <ἔστ'>? | cf. πολιοῦ γήραος ἀγχίθυρος 726, 4 (Leon.), πολιὴν τρίχα γείτονα μόλης IX 139, 3 5 ἀλλὰ με P Pl

ἀλλὰ σὺ Jac. (Kaib.) | λάλιον PPl | ζ' πρεσβύτην (C) P; -ταν Gr. | σὺ προσειπὼν Pl; προσειπὼν A πρὸς εἰπὼν C (utrumque om. σὺ); φίλος εἰπὼν Jac., προτιειπὼν Heck., πάρος εἰπὼν Graefe, με προσ. Jac. (Kaib.); f. Σύρον εἰπὼν | πρέσβυν τῇλε προσειπὼν Korsch 6 (χαίρων Jac.) | καὐτὸς P καὐτὸς Pl^M | ep. 417—419 Meleagrum sylloges libros terminantem condidisse putat Reitzenst. (duce Diltheio) || 7 sqq. ap. Buh. p. 142 (n. 56) 7 inter adespota ep. recepit Br. | αὐτ C 8 τ' αὐτὸν L | post ἐπιγραμματοφόρ add. L haec: οὗτος ὁ (C) μελέαγρος ἐν (C) κῶ | τῇ νήσω (C νήσω L^{ao}) καταγηράσας | ἐτελεύτησεν

9 πρώτα A^{ao} 10 δεξαμένη (α C^s) P; cf. XII 256, 11; Theocr. 17, 58 (καὶ σε Κόως ἀτίταλλε — δεξαμένα παρὰ ματρός) 11 γῆρας (?) δ' ὅτ' A^{ao} | ἔβην. καὶ (C) P ἔβην, ἥ καὶ Reiske ἔβαν ἃ καὶ Heck. | διὰ (A C) P Δία (Ptolemaeum Philad. Iovis nomine insigni-

Μοῦσαι δ' εἰν ὀλίγοις με, τὸν Εὐκράτεω Μελέαγρον 5
παῖδα, Μενιπείοις ἠγλάισαν Χάρισιν.

419. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

Εἰς τὸν αὐτόν.

C

5 Ἀτρέμας, ὦ ξένε, βαῖνε· παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
εὔδει κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,

P 270 Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυον Ἑρωτα
καὶ Μούσας ἱλαραῖς συστολίσας Χάρισιν·

ὃν θεόπαις ἠνδρωσε Τύρος Γαδάρων θ' ἱερὰ χθών· 5

10 Κῶς δ' ἔρατῇ Μερόπων πρέσβυν ἐγηροτρόφει.

tum') Reiske: cf. Callim. hymn. 4, 165 sqq.; Theocr. 17, 66 |

θρεψαμένη^α A, α supra η scr. C | (ἔβην, καὶ διὰ θρέψεν ἔμ' ἡ Κῶς
ap. B.^m G.^m; ἔβην, Ἑρακλέα θρ. K. Gerhard) p. 283, 12 καμὲ P

1 μούσαι A^{ac} | δ' εἰν (priorem spir. A, alterum C) P | ὀλίγοις
(' C ' A C) P | δ' ἐνκόλιδες et δ' οὐκ ὀλίγαις Reiske, δ' ἡδυνόγοις
FG. Schmidt 2 μελητείοις (' A C) P; 'Homericis Gratiis' Lennep
(cf. Athen. 157 B); de Meleto erotico (Athen. 605 E, Ar. Ran.
1302) sunt qui perperam cogitarint; Μενιπείαις s. -οις Hol-
stenius (μελιττείοις Reiske, 'μελισσαίοις certe debebat' Düb-
ner) || 3 sqq. Pl^m III^a c. 22, 55 (Pl^{l.a.b} c. 25, 55; Pl^{s.w} c. 25,
70; Pl^{a.n} c. 26, 1) 3 sq. Εἰς ἄνωνύμους ποιητάς. Μελέαγρον
Pl^m Pl^{l.b}; εἰς ἄλλους τινὰς ποιητάς ἄνωνύμους. εἰς Μελέαγρον

Pl^{s.w} 3 nomen auctoris τ^υ αὐτοῦ M. scr. C post lemma; ep.
a Meleagro alienum ducit Jac., ad poetam Gadareni fere aequa-
lem refert. Kaib. | num. PK huic ep., non priori (cui debebat,
v. ad VII 408) adpinxit C, qui duo epp. 416 sq. pro uno nume-
ravit (cf. ad p. 282 l. 3) 4 lemma εἰς τὸν αὐτὸν scr. C p. 269, L
dedit p. 270 ad vs. 3 sq. hoc: εἰς τὸν αὐτὸν μελέαγρον | τον ἀγαθὸν

ποιητὴν | τὸν συναγωγέα | τῶν ἐπιγραμμάτων (ἀγαθὸν¹ f. mutan-
dum in γαδαρηνόν: cf. vol. I p. 68 sq.) 5 ξένε | β, βαῖνε P^{pc}
ξένεκαῖνε? A^{ar} | πὰρ' εὐσ. C πανευσ. A^{ar} 6 ὕπνον ὀφ.: cf. VII
219, 4; 459, 4; 732, 2; X 105, 2 7 ὁ τ' οὐ? A^{ac} | γλυκύδακρυον
(hyphen C) P Pl: cf. ad V 176, 3; XII 109, 3 | Ἑρωτα (' C) P: cf. 44, 4

8 μούσαις P, cr. Pl | ἱλαραῖς (' C) P, φαιδραῖς interpretatur
sch.^b | σὺ στολίσας C συστ. A -ίσας ex -ιστας cr. Pl^m | Χάρ. cf.
Ouvré p. 61 9 θ' ἱερὰ (' C) P δ' ἱερῇ Pl^m Pl^{l.a} θ' ἱερῇ Pl^s,

ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσί, 'σαλάμ', εἰ δ' οὖν σύ γε
 Φοῖνιξ,
 † 'ναίδιος', εἰ δ' Ἑλλην, 'χαῖρε', τὸ δ' αὐτὸ
 φράσον. M 41^r

420. ΔΙΟΤΙΜΟΥ ἈΘΗΝΑΙΟΥ, C
 ΤΟΥ ΔΙΟΠΕΪΘΟΥΣ. C

5 Εἰς Λέσβονά τινα | αὐλητὴν ἀγαθόν. L
 Ἑλπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί — οὐ γὰρ ἂν ὧδε
 Λέσβον' ὁ λυσιμελὴς ἀμφεκάλυψ' Αἰδης,

δ' ἔτεκε Kaib. (malebam δ' ἔφερεν, at cf. XII 56, 7) | χθών· C
 χθών A^{ar} p. 284, 10 κῶς P Pl^m Kῶς Plⁱ | δ' om. A, add.
 C Pl | μερόπων P Pl (deest lineola nom. proprii index in Pl^m)
 1 ἀλλεῖ A^{ao} | σαλάμ: (' C; inferius punctum add. A, superius C; μ correxisse vid. ipse A ex ν) P σαλάμ Pl^m σάλαμ Pl^s
 σέλαμ Reinesius σέλομ Maius σέλωμ Gr. | φοῖνιξ C Pl^s φοῖνιξ A^{ao}?
 Pl^m (Pl^{La}) 2 ναίδιος C ναί διός (s. διός) A^{ar} ναί διος Pl^m;
 αὐδονίς Scaliger (cl. Plaut. Poen. V 3, 22); lingua Phoenicum
 αὐδονί vel αὐδονί valere 'salve domine' monet Herw. (cf.
 Schroeder de lingua Phoen. 18 n. 5) | Ἑλλην (' rest. C) P |
 χαῖρε τὸ δ' C χαῖρετὶ δ' (potius quam -ετὸ δ') A^{ar} | χαῖρε καὶ Salm.
 perperam (quoniam salutandi formula triplici mortuus viatores
 non adloquitur, sed se appellari vult) χ. τό γ' Kaib. | αὐτὸ (' C)
 P | φράσεις Herw. || 3 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπι-
 σήμους), 18 (Pl^e c. 6, 18) 3—5 supra lemma erasa est no-
 tula, quae tribus in m. lineolis continebatur; alienum fort. a
 Diotimi epigrammate titulum scripserat L; nulla supersunt
 vestigia indicis pristini, turbatum tamen esse epp. ordinem,
 qualis nunc in cod. exstat, colligere licet ex inscriptione ep.
 sequentis (cf. ad p. 286, 5; 6) 3 sqq. Διοτίμου tantum Pl; ἀθη-
 ναίτου διοπεΐθους ser. C in rasura; ep. non alienum vid. ab
 auctore ep. VI 267 (cf. 3 οὐ γὰρ — οἶδε cum 420, 1. 6) et VI 358
 (cf. 1 χαῖρε — ἥ ποτε cum 420, 3. 4) et VII 227 (cf. 4 pentametri
 clausul. οἶδε φέρειν cum 420, 6); Atheniensi poetae solum ep.
 VII 261 tribuit Wilam.; falsum patris nomen atque gentile flu-
 xisse mihi vid. ex [Plutarchi] dec. orat. vit. p. 844 5 Λέσβονα
 τινὰ (' C) αὐλητὴν (' et ' C) P; in marg. erasae vid. litt. ζτ
 6 ἐλπίδες A^{ao} | ἄνων Pl^m | ἂν (' C) ὧδε (' rest. C) P
 7 Λέσβον ο A in Λέσβον' ὁ mutant LC (apostr. add. L, spir. C)
 Λέσβον ὁ Pl; Λέσβον' defendit Mein. | ἀμφ' ἐκάλ. C ἀμφεκάλ. A^{ao}

ὅς ποτε καὶ βασιλῇι συνέδραμεν — αἶ μετ' Ἑρώτων
χαίρετε, κουφόταται δαίμονες ἀθανάτων.

αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοι καὶ ἀπενυθέες, οἷς ἐνέπνευσε, 5
κεῖσθ', ἐπεὶ οὐ θιάσους, οὐ χορὸν οἶδ' Ἀχέρων. M 32^r

Fr. Cor. Mel.

421. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

opp. 421—429

Εἰς τὸν αὐτὸν Μελέαγρον.

L

Αἰνιγματῶδες.

L

Καὶ ὅτι διὰ τὴν ὁμω|νυμίαν τοῦ παλαιοῦ | Μελεάγρον ἑαυτὸν
οὕτως | ἐσκεύασεν σιβύνη καὶ | κάπρου δέρματι. L

10 Πτανέ, τί σοὶ σιβύνας, τί δὲ καὶ σὺς εὗαδε δέρμα;
καὶ τίς ἐὼν στάλας σύμβολόν ἐσσι τίνος;

1 ὅσποτε (' C) P | καὶ βασιλῇι συνέδραμε A Pl (σὺν ἔδραμε. C): 'gratiosus secutus est regem' Vinc., 'praecipuo quem rex ardebat amore' Grotius, 'Persarum regem felicitate aequavit' (conl. Hor. III 8, 4) explicat Mein.: cf. 740, 3 (ὁ πρὶν καὶ Γύγη παρυσεύμενος ὄλβον) | (κἄν βασιλῇι Piccolos, καὶ βασιλεῦσι Heck., καὶ φθὰς νηὶ Emperius) | καὶ μετ' Ἑρώτων C Pl καὶ μ' ἑτορώτων? s. μ' ἐτρώτων? A^{ac} (χαίρετε πάντων et καὶ μέγ' ἀρέσκων Jac.; χαίρετ' Ἑρωτες et in vs. sq. κουφότατοι ci. Mähly); καὶ μέλ' Ἑρωτι Casaub., καὶ μετ' Ἑρώτων Meineke, παίγματ' Ἑρ. Piccolos, (συνέδραμεν) αἶ μετ' Ἑρ. Heck., αἶ μετ' Ἑρωτα Herm., αἶ (ὦ?) μετέωροι Ludw. (excidisse aliquid putat Reiske) | in fine vs. erasum vid. ζτ 3 αὐλοὶ δ' Pl^m | ἄφθεγκτοι C ἄφθεγκτοι? A^{ar} | οἷς ἐνέπνουςι (lenem et acutum A C) P Pl^m Pl^{1.a}; οἷ σ', οἷ σ' (s. ἦ σ') et οἷδ' ἐνέπνουςι coniecerunt Scaliger, Boiss, Mein., ut κεῖσθ' esset pro infinitivo ab illis ad tibicinem, a Mein. ad tibias relato; οἷς ἐνέπνευσε probat Lennep (κεῖσθ', i. e. κεῖσθε de tibiis intellegens), ἴσα νέποσιν Piccolos

4 ἐπεὶ οὐθ' ἱερὸς οἷδ' Ἀχέρων C (qui signum * ab initio et in fine vs. atque in m. repetit) ἐπεὶ οὐθιερὸς οὐδ' Ἀχέρων A^{ac} ἐπεὶ . . . οὐθ' ἱερὸς οἷδ' Ἀχ. (lacunam spatio indicans) Pl^{mac} Pl^{1.a.b.s}; man. rec. post ἐπεὶ in Pl^m οὐκ ὦδ' ἄσ' inseruit; (κεῖσθ') ἐπεὶ οὐκ ὦδ' οὐ μέτρον οἷδ' Ἀχ. sch.^B; ampliora dat sch.^w haec: οὗτος ὁ στίχος ἀτέλειος, εὐρίσκεται ἐν βίβλων παλαιῶν δυοῖν μιᾷ μὲν οὕτως. 'κεῖσθ' ἐπεὶ οὐκ ὦδ' οὐ μέτρον οἷδ' Ἀχ.', ἑτέρα δὲ 'κεῖσθ', ἐπεὶ οὐκ ὦδ' οὐχ ὄρον (sic!) οἷδ' Ἀχ.' | οὐκ ὦδ' οὐ χορὸν οἷδ' Ἀχ. (sch.^w Plⁿ) Pl^B — οὐκ ἔρον οἷδ' Ἀχ. Steph.; οὐκ αὐλοῦς οὐκ ἔρον οἷδ' Ἀχ. idem Steph., — οὐ μέλος οἷδ' Ἀχ. Reiske; οὐ καλάμους οὐκ ἔρον Brod., οἷ

οὐ γὰρ Ἔρωτ' ἐνέπω σε — τί γάρ; νεκύεσσι πάροιχος
 Ἰμερος; αἰάζειν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν —
 οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτὸν ταχύπουν Χρόνον· ἔμπαλι γὰρ δὴ 5
 κεῖνος μὲν τριγέρων, σοὶ δὲ τέθηλε μέλη.
 5 ἀλλ' ἄρα, ναί, δοκέω γάρ, ὁ γὰρ ὑπένερχε σοφιστὰς
 ἔστι· σὺ δ' ὁ πτερόεις τοῦνομα τοῦδε λόγος.
 Λατῶας δ' ἄμφηκες ἔχεις γέρας ἔς τε γέλωτα
 καὶ σπουδὰν καὶ πον μέτρον ἐρωτογράφον. 10

Θιάσους οὐ χορὸν οἶδ' Ἀχ. Boiss., — ἱερὸς οἶδ' Ἀχ. Mein., —
 οἶδ' Ἀχ. ἄχορος FG. Schmidt, — ἀλλ' ἔχε' οἶδ' Ἀχ. Jac., οὐ
 θαλεροὺς οἶδ' Ἀχ. Θιάσους Mähly, οὐδ' ἱέρ' οἶδ' οὐδὲ χοροὺς
 Ἀχ. Herm.; fort. οὐχ ἱλαρὰς οἶδ' ἱαχὰς Ἀχ. || p. 286, 5 sqq.
 Pl^m III^a c. 22 (εἰς ποιητὰς), 56 (Plⁱ c. 25, 56; Pl^s c. 25, 71;
 Pl^a c. 26, 2); cf. Weissb. p. 68; ep. alteram fr. Meleagrei (cf. ad
 VII 406) particulam incipit, quae epp. de sepulcrorum symbolis
 aenigmatica novem (421—429) continet 5 τοῦ αὐτοῦ μελεαγρῶ
 quasi eiusdem poetae, non Diotimi praecederet ep., C (nisi hic ep.
 in ipsum Mel. ab eodem Mel. scriptum monere voluit); om. nomen
 auctoris Pl, a Meleagro abiudicat ep. Jac. 6—9 εἰς τὸν αὐτόν

(post VII 419) Pl 6 αὐτὸν L 8 'καὶ' ὅτι et εἰ αὐτὸν L 9 σιβύ-
 νηι ex -νη cr. C | δῖ' ἐρματι C δώματι? L^{ar} 10 τί σοι A Pl^m |
 σιβύνης P -νη Pl -νας Graefe (cf. VI 93, 2) | τίδε A^{ac} | εὐαδε
 ("C) P 11 καὶ τίς P^{ac} καὶ τίς C | ἐὼν. (' et ' C, eraso
 circumfl.?) P Pl^m | στάλα ('vocandi casu') Gr. | ἔσσι^{δὲ} τίνος C
 ἔσσι (?) τίνος (om. vocula δὲ) A; cf. 426; 161; 62; 64; Weissb. p. 69

1 ἐνέπω ('C) P Pl | cf. 428, 11 | τί γὰρ νεκύεσσι P Pl, τί γάρ;
 v. Reiske 1sq. πάροιχος· Ἰμερος distinxerat C primo, dein πάροι-
 κος Ἰμερος; praetulit, interpungere om. Pl^m 2 Ἰμερος s. ἰμ. A^{ac}

3 οὐδεμὲν A^{ac} | αὐτὸν (spir. AC) P αὐτὸν Reiske | χρόνον
 P Pl^m Plⁱ. a. b. n. Κρόνον Pl^a. s. | ἔμπαλι A^{ac} 4 δὲ τέθληλε, C
 δε τεθέλη A^{ac} 5 ἀλλάρα A^{ac} | (νῦν νοέω γὰρ Reiske) | γῆσ
 P Pl γὰς Gr. | ὑπερχε (ῥ ex ὁ s. ὁ cr. C) P Pl^m Plⁱ. s. ἔννερχε (sic)
 Pl^b ὑπένερχε Pl^s (Opsop.) μὲν ἔνερχε Reiske | σοφιστὰς P^{ar}

σοφιστὰς? A^{ar} (-στὰς primum in -στὰς, dein in στὰς vid. mu-
 tasse C) 6 ἔσσι· C ἔσσι A^{ar} ἔσσι· Pl^m, ἔστι Br. | σὺδ' Pl^m | τοῦ
 νοματοῦ δε A^{ar}, in τούνομα, τοῦδε mut. C | λόγος: λέγεις Reiske;
 (τοῦδ') ἔλαχε (cf. 427, 11)? 7 ἀλίωι αἰ δ' (* hic et in m^o C,
 idem αἰ δ' fecit ex αἰ δ') P αλιωαῖδ' Pl^m (qui in loco despe-
 rato prosodias om.) ἀελίω δ' Pl^e. (ἐν προβολῇ δ' Br., ἐν λαίῃ Jac.,

ναὶ μὲν δὴ Μελέαγρον δμώνυμον Οἰνέος νῆῳ
 σύμβολα σημαίνει ταῦτα συνοκτασίας.
 χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ Μοῦσαν Ἑρωτι
 καὶ Χάριτας Σοφίαν τ' εἰς μίαν ἡρμόσαο. M 41^r

5

422. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

C

Εἰς Πεισίστρατον, οὐ τὸν | ἐν Ἀθήνησι τύραννον, | ἀλλ' ἄλλον
 τινὰ νεώτερον. ἔστι δὲ ἀνιγματοῦδες. L

Τί στοχασώμεθά σου, Πεισίστρατε, χῖον ὀρώντες
 γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον;
 10 ἦ ῥά γε μὴν ὅτι Χῖος; ἔοικε γάρ. ἦ ῥ' ὅτι παίκτης
 ἦσθα τις, οὐ λίην δ', ὠγαθέ, πλειστοβόλος;

ἄλλως οὐδ' Huschke), cr. Gr. (cf. Athenae. 537 E) | ἄμφηκες
 (' C) P ἄμφῆκες Pl^M | ἔχεις (' C) P Pl, ἔχεις Reiske (ἀ λαιὰ —
 ἔχει Jac.) | ἔστε C ἔστε A^{ar} p. 287, 8 σπουδὰν ex -δαλ cr. P |
 καὶ πον C καὶ ποῦ A^{ar} καὶ πᾶν Reiske: cf. 428, 15 (Mel.)

1 sq. hoc distich. inter quartum et quintum inserendum con-
 tendit Jac. 1 ναιμὲν A^{ao} | δ μώνυμον? A^{ar} | νῆῳ A νῆῳ C
 2 συνοκτασίης P Pl -ίας Gr.; post συνοκτ. erasum vid. signum clau-
 sulae 4 σοφίαν (' et punctum ante σ. C) P Pl σοφία Reiske;
 τ' add. Gr. | εἰς μίαν: cf. Il. B 379 | ἡρμόσαο C ἡρμόσω? A^{ar} ||
 5 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 19 5 λεω-
 νίδου Pl^M | ταραχὴν C (qui ταραχ, scr. in clausulae signo,
 quod post λεωνίδα adpinxerat); gent. om. Pl 6 πεισίστρατ' et ἀθή-
 νησι τύρανν L 7 ῥ' δὲ (δ corr. ex α) L: cf. Weisssh. p. 71 8 στο-
 χασώμεθα A -θά C | χῖον (~ rest. C) P | τῷ γὰρ αὐτοῦ τάφῳ ἐπέκειτο
 ἀστράγαλος χῖον ἔχων sch.^B (χῖος καὶ κύων ὁ τὸ ἐν δυνάμενος
 βόλος Eustath. 1289) 9 ὑπὲρ A^{ao} | ἀστράγαλον (' C) P; ζτ τὸν
 ἀστράγαλον add. L ad vs. 4 sq. 10 ἦ ρ ἄγε (spir. C) P ἦ ῥά
 γε Pl^M: cf. 427, 7; 428, 5 | μὴν P Pl, μὴ Herm. | ὅ τι? A^{ao} | post
 χῖος (~ A C) virgulam positam ab A in interrogandi signum
 mut. C | ἔοικε P: ἔ C, quamquam etiam pristina vox coe-
 pisse vid. ab eadem litt. | γάρ C γάρ A^{ar} | ἦ ρ' ὅτι C ἦ ρ' ὅτι?

A^{ao} ἦ ῥ' ὅτι Passow | ^{παί} παίκτης P: παί in eraso v litterasque
^{παί} παί supra lin. scr. C, πύκτης A^{ar} (παίκτης τῶν ἀστραγάλων
 sch.^B) 11 ἦσθα τίς; (' rest. C, ' A C) P | λίην δ' ὧ γαθέ

ἢ τὰ μὲν οὐδὲ σύνεγγυς, ἐν ἀκρήτῳ δὲ κατέσβης 5
Χίῳ; ναὶ δοκέω, τῷδε προσηγγίσαμεν. M 32^r

P 271

423. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Βιτιίδα τὴν Κρήσσαν· | αἰνιγματῶδες, εὐληπτον δέ. L

5 Τὰν μὲν αἰὲ πολύμυθον, αἰὲ λάλον, ὦ ξένε, κίσσα
φράσει, τὰν δὲ μέθας σύντροφον ἄδε κύλιξ,
τὰν Κρήσσαν δὲ τὰ τόξα, τὰ δ' εἴρια τὰν φιλοεργόν,
ἄνδεμα δ' αὖ μίτρας τὰν πολιοκρόταφον·

C λείην (?) ὡ γὰρ. (om. δ') A^{ac} | ὦ γὰρ Pl^M | cf. Poll. 9, 117:
ἢ δὲ πλειστοβολίνδα οὐ μόνον ἢ διὰ τῶν κύβων, ἀλλὰ καὶ ἢ
διὰ τῶν ἀστραγάλων, ἐπὶ τῷ πλείστον ἀριθμὸν βαλεῖν

1 [ἦ] C (εἰ? A^{ar}) | τὰ μὲν ** C τὰ μενον (ergo εἰ τάμενον
s. αἰ τ.) A^{ar} τὰ μ'έν Pl^M | ἐν ἀκρήτῳ A^{ac} Pl^M -τωι C | κατ-
έσβη P, cr. Pl 2 δοκέω ('AC) P: cf. 428, 9 | τῷδε A τῶιδε
C; τῇδε (cf. 428, 11)? | πρὸς ἡγγίσαμεν C προσηγγισ. A (-ύσαμεν
Pl^I) || 3 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναικας), 18 (Pl^E c. 12, 18)

3 sq. duplici titulo ep. instructum est; prius lemma scr. L
p. 270, alterum p. 271, cui praemittit nom. auctoris C 3 σι-

δωνι C, om. Pl 4 εἰς βιτιίδα αἰνιγμῶ τῶδες ἀλλ' εὐληπτον L
p. 270; idem L p. 271 in iterando lemmate τὴν κρήσσαν add.

et εὐληπτ δέ (pro ἀλλ' εὐλ.) exaravit; in marg. sup. (p. 271) ὦ
adpinxit C; lemmate caret Pl; εἰς τάφον Βιτιίδος τινὸς ὃ ἐνέ-
κειτο κίσσα καὶ ποτήριον καὶ τόξα καὶ εἴρια καὶ πλόκαμοι ad-
notat sch.^B (sch.^w) 5 vs. bis exstat in P, p. 270 scriptus ab

A, p. 271 in m. sup. iteratus a C | πολύμυθον. | αἰὲ, λάλον C |
λάλον A λάλος Pl: cf. 424, 9; 459, 1; Lucian. iud. voc. 8 κίσσαν
λάλον ὄρνειον | κίσσαν A κίσσα C Pl 6 φράσει ('rest. C) P, cr.
Pl; φράζει Kaib. (speciose, at non spernendum futur., cf. ἀνδά-
σει 424, 8; 425, 3, αἰέσεται 424, 9) | σύν τροφον ('AC) P: cf. 26, 6
ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἀρμονίης, VI 257, 6 | ἄ δε C | κύλιξ:
cf. 353, 2 7 cf. 425, 3; 424, 7 | κρήσσαν A^{ac} | εἴρια C εἴρια

A^{ar} Pl^M | τὰν φιλοεργόν C τὰν φιλοεργάν A^{ar} τ'ῆν' φιλοεργ-
γόν' (post τὰν Κρήσσαν) Pl^M (Pl^E) 8 ἄν δεμα ("AC) P:

cf. Aristoph. apud Clem. Alex. Paed. II 245 μίτρας ἀνάδημα
(II. X 469 πλεκτὴν ἀναδέσμη) | μίτρας: cf. Ov. Fast. III 669
'illa levi mitra canos redimita capillos'; Apoll. Arg. IV 1022 |
τὰν P idemque Pl^M τὴν Pl^E

τοιάνδε σταλοῦχος ὅδ' ἔκρυψε Βιττίδα τύμβος, 5
 † τημελέ' ἄχραντον νυμφιδίαν ἄλοχον.
 ἀλλ' ὦνερ, καὶ χαῖρε καὶ οἰχομένοισιν ἐς Ἴαιδαν
 τὰν αὐτὰν μύθων αὖθις ὕπαξε χάριν. M 34^r

5

424. ΤΟῦ Αἴττοῦ Ἀντιπιάτροῦ.

C

Εἰς Λυσιδίην· αἰνι|γματῶδες, θαυμασίον· | ἥς ἐν τῷ τάφῳ
 σύμ|βολα ταῦτα ἐπέκειτο, | ἥνία καὶ κημὸς καὶ †τά|ναγρα,
 ὃ ἐστὶ δίκτυον. L

α. Μαστεύω † τί σευ ἄρδις ἐπὶ σταλίτιδι πέτρᾳ,
 10 Λυσιδίκα, γλυπτὸν τόνδ' ἐχάραξε νόον·

1 τοιάνδε A -ἄνδε C | σταλουργὸς P Pl σταλουργοῦ Mein.; σταλοῦχος (-τύμβος) Jac. (Gr.), probabiliter: cf. Kaib. 214, 7 στη-
 λοῦχον τύμβον et σταλ. π. VII 424, 1 | ὅδ' ('AC, 'C) P Pl^m ὁ δ' Plⁱ |
 ἔκρυψε: litt. ἔ planiorem fecit, non ex alia cr. C; ἔκρυψε Mein. |
 τύμβος P Pl; (σταλουργὸς ἰδ' ἔκρυψε s. ἔμ' ἔκρ.) τύμβῳ Jac.
 (τύμβῳ s. τύμβοις et praeterea τοιάνδ' ὁ σταλουργὸς ἐπέγραψε
 coniecerat Reiske) 2 τι, μελάχραντον C (qui notulam et
 in marg. int. et in fine vs. adposuit), τή (s. τῇ) μελ αχραντον
 A^{ar}; -τιμελάχραντον (paucarum litterarum detrimentum lineola
 indicans) Pl^m τὰν supplent Pl^e (τὰν τιμ. Pl^{la}, τὰν θυμελά-
 χραντον Pl^{ba}); τὰν Τιμελαχράντου Plⁿ, τὰν τε Μελαγχράντου
 Scaliger (τὰν τι μελάχραντον 'nigrore pollutam' Brod., Opsop.);
 (Παντίμου) ἄχραντον Reiske, Τιμέλου ἄχρ. Br., Τιμέα ἄχρ. Gr.,
 Σιμάλου ἄχρ. Jac., Τιμόλα ἄχρ. Mein. (Lob.), Τιμαίου χρηστοῦ
 Bothe; (τύμβῳ) — Σίμαλος ἄχρ. et Ἀντιμένης Κράντου Jac., Τί-
 μελος ἄχρ. Boiss., Τήμελος Εὐφράντου Korsch (quibus coniec-
 turis auctores partim mariti partim lapicidae partim utriusque
 nomen indicari volunt, eundem maritum sculptoremque fuisse
 olim putaverat Jac., quem Kaibel sequitur, 'σταλουργὸς ἐνέγλυψε
 B. τύμβῳ Τιμεάδας s. Τιμαχίδας κλαίων νυμφ.' audacius propo-
 nens), fort. τημελέ' ἄχρ. νυμφιδιᾶν ἀλόχων (cf. Suid. τημελής-
 ἐπιμελής, σπουδαῖος) | ἄλοχον ('C) P 3 sq. dist. ut ab hoc car-
 mine alienum iungendum esse cum ep. 427 opinatur Herm.
 3 ἀλλῶνερ A ἀλλ' ὦνερ C (ὦ'νερ Pl^m) 4 'sculptorem hortatur
 B., ut etiam in posterum defunctis eiusmodi cippos ponat'
 Jac.; viatorem alii putant moneri a muliere, ut mortuam ferat
 loquacem eam, quae viva tam garrula fuerit (cf. vs. 1); immo
 precatur B., ut quam dedit salutem, eadem ipsi reddatur | αὐ τὰν

ἀνία γὰρ καὶ κημὸς ὃ τ εὐόρنيθι Τανάγρα
 οἴωνος βλαστῶν, θοῦρος ἐγερσιμάχας,
 οὐχ ἄδεν οὐδ' ἐπέοικεν ὑπωροφίαισι γυναιξίν, 5
 ἀλλὰ τὰ τ' ἡλακᾶτας ἔργα τὰ θ' ἱστοπόδων.
 β. Τὰν μὲν ἀνεγρομέναν με ποτ' εἴρια νύκτερος ὄρνις,
 ἀνία δ' αὐδάσει δώματος ἀνίοχον·
 ἱππαστῆρ δ' ὅδε κημὸς αἰεῖσεται οὐ πολύμυθον,
 οὐ λάλον, ἀλλὰ καλᾶς ἔμπλεον ἀσυχίας. 10

(' A C) P | ὅπαξε (" rest. C, ὅπ. ? A^{ac}) P || p. 290, 5 sqq. ap. Buh.

p. 142 (n. 57) 5 αντιπάτῳ C 6 θαυμάσι⁹ L | τῷ τάφῳ L

7 ταῦ επεκ. et κημ⁹ L | post τάναγρα clausulam posuerat L, qua deleta explicandi causa add.: ὃ δίκτυον, unde apparet eum τάναγρα et πάναγρα commutasse (cf. Athenae. I 25 B πανάγρου δικτύου θήρα, II. E 487); de gallis Tanagraeis cf. Pausan. IX 22, 4, Suid. s. ἀλεκτρούνα ἀθλητὴν Ταναγραῖον
 9 τίς εὐ ἀγῆς (utrumque acc. A C, puncta supra η C qui fort. is voluit pro ης) P (τίς ἐναγίς ap. B.^t τί γραις ap. B.^m); τίς σευ, τίς Salm., τί τεᾶ τις Br., τί σύννευος Jac., τί σίδηρος Boiss., τί γλυφίς σευ Gr.; τί σευ—ὅστις Reiske, —ἀκμή Jac., —εὐνις Mein., —Ἄγρις Bosch (Piccolos), —Ἄπις Weigand, τί σοι Ἄγρις Heck.; τί σευ ἄρδις ego tentavi (cf. App. Pl. 221, 2) | ἐπι A^{ac} | σταλήτιδι (' rest. C) P σταλάτ. ap. B. (Br.), σταλίτ. Lob. (Mein.) | πέτρη A πέτρηι C, cr. Reiske 10 (Λυσί, Δίκων Mein.) | γλυπτόν (' C ' A) P | τόνδε χάραξενόον A τόνδ' ἐχάραξε, νόον· (virgula usus ad dirimenda vocab.) C τόνδε χάρ. ap. B.

1 ὅτ' (' rest. C) P | (ἐν εὐόρني τε πανάγρα οἴωνοπλακτῶν ap. B. G.^m) 2 βλαστῶν P βλαστῶν Lob. (Mein.); cf. Apollon. Rh. IV 1423 3 οὐχάδεν (' A C) P | ἐπέοικεν C ἐπέοικ. A^{ac} | ὑπωροφίαισι *** (erasae vid. litterae ροφ per errorem repetitae) P -φίοισι Reiske: cf. Pind. Pyth. I 97 φόρμιγγες ὑπωρόφιοι | γυναιξίν; C -ξί. A^{ar} 4 ἀλλὰτὰτ' (acc. utrumque C) P | ἡλεῖκᾶτας C ἡλακ. recte A^{ar} | τὰθ' C τὰθ' A^{ar} (καὶ ap. B. et Br.) 5 πότ' (' A C) P | εἴρι' ἀνύκτ. (s. αν.) A εἴρι' ἀνύκτ. C, cr. apogr. | ὄρνις A^{ac} 6 ἀνία (' C) P | δ' αὐδάσει C δαυδάσει (?) A^{ar} | ἡνίοχον C ἡν.? A^{ac} ἄν. Jac. 7 ἱππαστῆρ A^{ac} -στῆρ C | ὅδε A^{ac} 8 οὐλάλον (' A C) iunctim P | ἀλλὰκαλᾶς A^{ac} ἀλλὰ κ. C, fort. ἀλλ' ἀκαλᾶς (cf. Hesych. ἀκαλόν· ἥσυχον, πρᾶον, μαλακόν, Suid. s. ἀκαλός) | ἡσυχίης P -χίας ap. B.^m, ἄσυχ. Jac.

425. ΤΟῦ Αἴτοῦ Ἀντιπάρου.

C

Εἰς Μυρῶ, καὶ αὐτὸ ἀνιγματοῦδες· γλαῦξ | γὰρ ἐπὶ τῷ
 λάρνακι | ἐπίσημον καὶ σκύλαξ | καὶ τόξα καὶ μᾶστιξ
 <καὶ χήν>.

L

5 Μὴ θάμβει μᾶστιγα Μυροῦς ἐπὶ σάματι λεύσσω,
 γλαῦκα, βιόν, χαροπὰν χᾶνα, θοὰν σκύλακα.
 τόξα μὲν αὐδάσει με πανεύτονον ἀγέτιν οἶκον,
 ἃ δὲ κύων τέκνων γνήσια καδομένην·
 μᾶστιξ δ' οὐκ ὀλοάν, ξένε, δεσπότην, ἀλλ' ἀγέρωχον 5
 10 δμωσί, κολάστειραν δ' ἔνδικον ἀμπλακίας·
 χὰν δὲ δόμων φυλακὰν μελεδήμονα· τὰν δ' ἄμα κεδνὰν
 γλαῦξ ἄδε γλαυκᾶς Παλλάδος ἀμφίπολον.

1 sqq. ap. Buh. n. 58 (p. 143) 1 ἄντ C 2 μυρῶι L |
 γλαῦξ: ~ L, eundem acc. voci tribuunt (v. 8) AC 2 sq. ἐπὶ τῷ
 λάρναξ L 3 [καὶ] μᾶστιξ L, ex quinque symbolis unum
 omittens 5 ἐπὶ (C) σήματι P, cr. Jac. 6 signum ∕ po-
 suit C ter: ab initio et in fine vs. et in marg. exter. | βιόν. C
 βιον A^{ar} | χαροπὰν corr. ex χαροπὸν (quod exstat in ap. B.)
 P | χ' ἀνα θοὰν σκύλακα A, γρ. τᾶνδε, θοὰν σκύλακα superscr. C
 (ιδε, in erasis spiritu accentuque (?), qui erant supra prius α vo-
 cis ἀνα adpositi: χ' ἀνα s. χ' ἄνα? A^{ar}) | (χᾶνα, βιόν, χαροπὰν
 γλαῦκα transposuit Br.) 7 αὐδάσει Heck. | με τὰν, εὐτόνον C
 μετ' ἄν εὐτόνον (s. -τόνον)? A^{ar} τὰν ἔντονον Reiske με πανεύ-
 τονον Salm. (Pauw) με πανέντονον Heck. | ἀγέτιν (acc. et spir. C) P
 9 μᾶστιξ Heck. | οὐ κολοάν A^{ac} (nec οὐ σκολιάν rest. cl. Theogn.
 1147 nec οὐ χολίαν cl. IX 165, 8) | ἀλλαγέρωχον A^{ac} οὐδ' ἄγ. Reiske
 ἀλλ' ἀγερώχοις (δμωσί κολ. πάνδινον) Heck. 10 ἀμπλακίης P
 -κίας Br. 11 ∕ τᾶνδε C (qui signum ∕ in m^o bis repetit), χᾶν
 δε potius quam χὰν δε A^{ar} | φύλακα P φυλακᾶς Salm. φύ-
 λακ' εὐ Jac.; φυλακὰν C. Schulze | de noctua ave lugubri cf.
 716, 4, Weissb. p. 77 | τὰν δ' ᾧ versum imperfectum relinquens A;
 supra ᾧ adpinxit ∕ ζτ C et in marg. ext. ∕ | τὰν δὲ δόμ. φυλακᾶς
 μελ. χανὸς ἄγαλμα Leich, — χὰν ἀγορεύει Reiske (idem
 v. seq. ἃ δὲ γλαῦξ γλαυκᾶς); χὰν δὲ δόμ. — τὰνδ' ἀγορεύει
 Salm., — τὰνδ' ἀγορεύσει olim Jac. (et γλαῦξ ᾧσει v. seq.);
 τὰν δ' <ἀκάμαντα> et δ' <ᾧρ' ἄγρυπνον> idem; an δ' <ᾧμα
 κεδνὰν>? 12 γλαῦξ (~ AC) P | ἄδε (C rest. C) P | γλαυκᾶς C
 γλαύκας s. γλαῦκας A^{ar} | ἀμφίπολον C -πολοι A^{ac}

τοιοῖσδ' ἄμφ' ἔργοισιν ἐγάθειον· ἐνθεν ὄμευνος
 τοιάδ' ἐμᾶ στάλα σύμβολα τεῦξε Βίτων. 10

426. ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C

Εἰς τινα νίδον Θεοδώρου, | οὔτινος ἐπὶ τῷ τάφῳ | σύμβολον
 5 ἵστατο λέων. L

α. Εἰπέ, λέον, φθιμένοιο τίνος τάφον ἀμφιβέβηκας,
 βουφάγε; τίς τᾶς σᾶς ἄξιος ἦν ἀρετᾶς;

β. Υἱὸς Θεωδώροιο Τελευτίας, ὃς μέγα πάντων
 φέρτερος ἦν, θηρῶν ὅσσον ἐγὼ κέκριμαι.

10 οὐχὶ μάταν ἔστακα, φέρω δέ τι σύμβολον ἀλκᾶς 5
 ἀνέρος· ἦν γὰρ δὴ δυσμενέεσσι λέων.

1 τοῖλοι,σδ' C τοῖασδ' ? A^{ar} | ἀμφέργοισιν A^{ac} | ἐνθεν ὄμ.
 (accentus C) P 2 τοῖαδ' (~ A C) P | ἐμᾶι (ι add. C) P | τ' εὔξε?
 A^{ar} | βί*των C βίλοτον A^{ar} || 3 sqq. ap. Buh. p. 143 (n. 59); cf. VII
 161; 62; 64 3 ἔ αυτοῦ ἀντιπάρ C 4 εἰς τινὰ L, quem no-
 men filii Theodori fugit, cf. ad vs. 3 | οὔτινος et ἵστατο L

6 λέον (' C) P, λέων Reiske | φθιμένοιο προσ A -νοιο, ^{τί**}πρὸς C (τί
 πρὸς numeris consulentem scripsisse poetam pro πρὸς τί putat
 Reiske), -νοιο τίνος Jac. | ἀμφιβέβηκας: supra ας nunc erasae
 sunt litterae ὡς (easdemque litt. olim C supra πρὸς videtur

adpinxisse, sc. -ὅ, ^{ὡς}πρὸς s. ^{ὡς}πρὸς, f. φθιμένοι' ὡς πρὸς s. -μένου
 πῶς πρὸς τ. inlaturus) 7 βουφόνε apogr.: at cf. VI 217, 4 |
 τὰς σᾶς A^{ac} | ἀρετᾶς ex -τὰς? cr. C 8 ab initio vs. signum x
 adpositum in P | υἱὸς P υἱῶ (gen.) Korsch | τελευτιᾶι (i. e. -τιᾶ) P
 (x C qui signum in fine vs. repetit); τελευτήης inepte ap. B.^m,
 Τελευτίας Reiske (fratrem Agesilai ὁμομήτριον, qui ad Olyn-
 tium anno 381 occubuit, Theodori filium dici arbitratur Jac.
 cl. Xen. Hell. V 3, 6; Plut. vit. Ages. 21, 1; Diod. Sic. XV 21);
 Τελευτία (sive Τελευτίῳ, ut genetivus referatur ad τίνος) Korsch
 (qui si recte emendavit, υἱὸς accentu mutato scribere fort.
 sufficit) | μέγ' ἐνόπλων? an μέγα φωτῶν? 9 ἦν (' rest. C) P
 ἦς Korsch | cf. Kaib. 242, 5: οἱ μὲν γὰρ θηρῶν φέρτατοι, οἱ δὲ
 βροτῶν, A. P. VII 161 (ὅσσον ἀριστος οἰωνῶν γενόμεν, τόσσον ὃδ'
 ἡμιθέων), 227, 344 10 οὐχὶ A^{ac} | ἔστακα· (~ rest., punctum add.
 C) φέρω P ἔστακ' ἄρ', ἐγὼ FG. Schmidt (κνρῶ s. πρέπω δέ?) | δέτι
 A δ' ἔτι C δέ τι (cum A) Reiske (Schm.) | σύμβολων (' C A^{ar},
 -λων ex -λον s. -λαν mut. A) P, cr. Salm. 11 γὰρ ἀεὶ Schm.

P 272

427. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς τινὰ τάφον, ἐν ᾧ | σύμβολον ἐννέα ἀστρά|γαλοι ἐνεχάρακτο. |

ἦν δὲ γε οὗτος ὁ τάφος | Ἀλεξάνδρου τινὸς Χίου. L

Ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ αἰνιγματῶδες. L

5 Ἀστάλα, φέρ' ἴδω, τίν' ἔχει νέκυν. ἀλλὰ δέδορκα

γράμμα μὲν οὐδέν που τμαθὲν ὑπερθε λίθου,

ἐννέα δ' ἀστραγάλους πεπτηότας· ὧν πίστευες μὲν

πρᾶτοι Ἀλεξάνδρου μαρτυρέουσι βόλον,

οἱ δὲ τὸ τᾶς νεότατος ἐφάλικος ἄνθος, ἔφηβον, 5

10 εἷς δ' ὃ γε μανύει Χῖος ἀφανρότερον.

ἧ ῥα τόδ' ἀγγέλλονται 'καὶ ὁ σκάπτροισι μεγαυχῆς

χῶ θάλλων ἦβα τέρμα τὸ μηδὲν ἔχει';

ἧ τὸ μὲν οὖ, δοκέω δὲ ποτὶ σκοπὸν ἰθὺν ἐλάσσειν

ἰὸν Κρηταιεὺς ὥς τις ὀιστοβόλος· 10

1 sqq. ap. Buh. p. 144 (n. 60)

1 ἔ αυτ C

2 ἐνῶι

συμβολ L

3 ην, αλεξανδρου τιν L

4 ∕ δε 'καὶ' αὔ

αἰνιγματῶ L

5 φέρ' ἴδω et τινέχει A^{ac} 6 πω C που A^{ac} |δμαθεν (ε novavit C) P τμαθεν Salm. κναθεν ap. B.^m G.^m γλυφθενBr.: cf. App. Pl. 221, 2 | ὑπερ^ελ. C ὑπερ λ. A^{ac} 7 huic versui
itemque iis qui sequuntur hexametris (vs. 5, 7, 9, 11, 13) si-
gnum ξ, quo epigrammatis ambitus indicaretur, praefixit L,
cf. ad ep. 260, 3 | πεπηῶτας P: πεπτηότας A^{ac}, in -ῶτας de-pravavit C | ὧν? A^{ac} 8 πρᾶτοι A^{ar} πρατοὶ P^{pc}, αὔ πρῶ-τοι superscripsit C | cf. Hesych.: Ἀλέξανδρος ὄνομα βόλον'
itemque quattuor talorum iactus alter est qui dicitur ἔφη-

βος (v. 5) | μαρτυρέοντι? 9 τᾶς (~ rest. C) P | οἱ δ' ἐρα-

τᾶς? | νεότατ_ος C νεοτατας A^{ar} | ἐφήλικος (C, εφ ex ιφ

cr. A) P | ἄνθος (om. interpunctione) P | ἐφήβου ap. L. 10 ὅγε

(~ C) P | χῖος ex χίος? cr. C, Χῖον Dorv. 11 ἧ ρα τοδ' A^{ac} | ὁσκάπτροισι, (C et 'et virg. C) P | μεγαυχῆς P 12 χῶ C θῶ A^{ar} |ἦβα_ι. (sc. ἦβα) C ἦβαι (αι pro diphthongo) A^{ac} | τομηδὲν A^{ac}13 ἧ (~ rest. C) P | οὐ A οὐ; C | δοκέω et ποτι A^{ac} | ἐλάσσεινP^{pr} -εύσσειν A^{ar} (-ειν ex -ον cr. ipse A) 14 ἰῶν Cἰὸν A^{ar}; post ἰὸν interpunxit Reiske, post ἐλάσσειν falso C:nam ἰθὺν iungendum est cum ἰὸν (cf. ἰθὺν βέλος Il. T 99) nec
ἰθὺς inferendum | κρηταιεὺς, ὧτος C κρηται εὔ σ' ὧτος? A^{ac};

ἥς ὁ θανὼν Χῖος μὲν, Ἀλεξάνδρου δὲ λελογχῶς
οὖνομ', ἐφηβείῃ δ' ὤλετ' ἐν ἀλικίᾳ.
ὥς εὖ τὸν φθίμενον νέον ἄκριτα καὶ τὸ κυβευθὲν
πνεῦμα δι' ἀφθέγκτων εἶπέ τις ἀστραγάλων.

5

428. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

Εἰς Ἀντίπατρον | τὸν Σιδώνιον.

C

ἦν | δὲ ἐπὶ τῷ τάφῳ | σύνθημα ἀλέκτωρ | καὶ φοῖνικος κλάδος |
καὶ ἀστράγαλος.

C

Ἀ στάλα, σύνθημα τί σοι γοργωπὸς ἀλέκτωρ

10 ἔστα, καλλιῖνα σκαπτοφόρος πτέρυγι,

Κρ. οὗτος ap. L., ὁρθὸς ap. B.^m G.^m, (ῶν) Κρ. οὗτος Dorv.,
αὐτὸς Sternb. (ῶστος olim tentavi); ὥς τις corr. Reiske: cf. Agam.
1194 | ὄϊστοβ. C' οἴστοβ.? A^{ar} | in fine vs. erasa est clausula, ab
initio seq. notula ep. incipientis itemque erasum est lemma
(fort. εἰς τινα Ἀλέξανδρον), quod ad v. 11 sq. L. adposuerat

1 ἥς A^{ac} | θανὼν C -νῶν? A^{ar} | χῖος (~ A, C) P; v. 422, 3 | δέ-
λελογχῶς A δέ, λελογχῶς C 2 ἐφ' ἡβείῃ C ἐφημείῃ A^{ac} ἐφη-
βαία Dorv. ἐφηβείης Sternb. | θώλετ' A θ' ὤλετ' C τ' ὤλετ'
Dorv. δ' ὤλ. Reiske ὤλετ' Sternb.; fort. θάλλ' ἔτ' | ἐν ἀλι*κιᾳ μ. C
ἐναλιγκίῃ A^{ar} 3 sq. 'spurium et additiciū' ap. B.^m 3 εὖ-
τὸν (accentus rest. C) P | ἄκριτα iungendum cum participio
φθίμ.: 'quem Parca nulla tenerae aetatis ratione habita tru-
cidavit' Jac., cf. ἄκριτε 439, 1; Kaib. 204, 3 4 (πτῶμα Dorv.) |

διαφ^θέγκτων P: [θέγ] C, qui idem θ superscr., διαφλεγκτων?
(non διαφεγκτων) A^{ar}; cf. VII 641, 2; 193, 4; IX 162, 6 ἀφθέγκτω
τῷδε λαλῶ στόματι | εἶπε (C A^{ar}?) P | τις A τίς C || 5 sqq.
ap. Buh. p. 144 (n. 61) 5—8 totum titulum scr. in ras. C;

poetae nomini praemissa sunt verba εἰς ἀντίπατ^ρ τὸν σιδωνιον,
cetera ἦν — ἀστράγαλος post μελ. addita sunt; pristinus quem
erasit C titulus hic vid. fuisse: εἰς ἀντίπατ^ρ σιδώνιον | ἔτ^ρ (i. e.
ἕτερον) ἐπιτύμβιον | <ἐν ᾧ> ἦν σύνθημα | ἀλέκτωρ μετὰ κλά^δ |
καὶ ἀστράγαλος: | <ἔστι δὲ καὶ | αὐτὸ> αἰνιγματῶ: | ...;
postrema fuisse 'κείμενον | ἀντίπατρον' non praestiterim 5 num.
λ adpinxit C huic ep., non sequenti (cui debebat): cf. ad VII 419 et
ad VII 427, 10 sq. 9 (ὦ στάλα ap. B.^m) | τί σοι XII 80, 1 eadem
versus sede adhibet Mel. | γοργῶπος P 10 ἔστακε . λαῖναι, C

ποσσὶν ὑφαρπάζων νίκας κλάδον; ἄκρα δ' ἐπ' αὐτᾶς
βαθμῖδος προπεσὼν κέκλιται ἀστράγαλος.

ἦ ῥά γε νικάεντα μάχα σκαπτοῦχον ἄνακτα 5
κρύπτεις; ἀλλὰ τί σοι παίγνιον ἀστράγαλος;

5 πρὸς δέ, τί λιτὸς ὁ τύμβος; ἐπιπρέπει ἀνδρὶ πενιχρῷ,
ὄρνιθος κλαγγαῖς νυκτὸς ἀνεγρομένῳ.

οὐ δοκέω· σκαπτρον γὰρ ἀναίνεται. ἀλλὰ σὺ κεύθεις
ἀθλοφόρον νίκαν ποσσὶν ἀειράμενον. 10

οὐ ψάύω καὶ τᾶδε· τί γὰρ ταχὺς εἵκελος ἀνὴρ

10 ἀστραγάλῳ; νῦν δὴ τῶτρεκὲς ἐφρασάμαν.

φοῖνιξ οὐ νίκαν ἐνέπει, πάτραν δὲ μεγαυχῇ

ματέρα φοινίκων, τὰν πολύπαιδα Τύρον·

ἔστα κελαῖναι A^{ao} ἔστα καλλαῖνα Salm.: cf. ep. VI 295, 6 ἀδν-
φαῇ πλινθίδα καλλαῖναν (Phan.), Et. M. et Suid. s. κάλλαια
(λαίνα ἔστακε Graefe: at v. 161, 1) | σκαπτρόφορος P^{pc}: o superscr.
C, qui idem prius ρ ex o mutavit, σκαπτοφόρος A^{ao}; cf. XII 101, 4

1 ὑφ' ἄρπ. C ὑφαρπ. A | νίκας: τῆς φοίνικος ap. B.^m |
ἄκρα, C -ας A^{ar} (" rest. C); ἄχρη ap. B. G. R., perperam,
cf. V 177, 3 | ἐπαντάς A^{ar} (noli αὐτὰρ ἐπ' ἄκρας corrigere; cf. Pind.
Nem. 5, 1) 2 βαθμῖδος: circumfl. an acutum scripserit A vix
distinguitur (βαθμῖδος ἐκπροπεσὼν Reiske) | προπεσὼν (o alio
atram. refecit C) P | post ἀστράγαλος (' C) punctum C, inter-
rogandi signum posuit Reiske 3 ἦ ρ ἄγε (accentus rest. C) P: cf.
Leon. 422, 3, Mel. V 161, 3 (ἦ ῥά γε Pauw) | νικάεν ταμάχα ex νικα
ἐν ταμ. C νικάσαντα μάχα Salm. 4 post ἀλλὰ τί σοι (' C ' A C)
erasa est interpunctio 5 προσδετί A πρὸς δὲ τί C πρὸς δέ, τί Br.
πρὸς δ' ἔτι ap. B.^m (cf. V 177, 5), πρὸς τε τί Reiske | ἐπὶ πρέπει
C (cf. Od. ω 252) | ἀνδρὶ πενιχρῷ A^{ao} 6 κλαγγαῖς, C -ῆς A^{ar}
7 cf. ναὶ δοκέω ep. 422, 6 | ἀναίνεται: -ται ex τα cr. ipse A |
ἀλλὰ σὺ A^{ao} 8 αἰολοφύρο, P: ,όρο, scr., φ refecit C; αἰο-
λοφρων? A^{ar}, cr. apographa | ποσσὶν P: τῷ δρόμῳ ap. B.^m
9 ψάύω ex ψάω cr. C | τῇδε (~ A C) P, τᾶδε Gr., cf. 422, 6 |
εἵκελος (" rest. C) P -λον Reiske 10 νῦν * * δὴ (erasae sunt
ante δὴ litt. δε) P | τῷ τρεκὲς P | ἐφρασάμαν, ex ἐφράσαμεν
cr. C, qui paenultimam accentu instruere omisit (cf. 429, 8
Alcaeï) 11 ad hunc vs. et sequentes L adnotavit haec: δ

φοῖνιξ σ^η (i. e. σημαίνει) νίκη, | «καὶ» πατρίδα φοινίξ (i. e.

ὄρνις δ', ὅτι γεγωνὸς ἀνὴρ καὶ πον περὶ Κύπριν 15
 πρᾶτος κῆν Μούσαις ποικίλος ὕμνοθέτας.

σκαῖπτρα δ' ἔχει σύνθημα λόγου· θνᾶσκειν δὲ πεσόντα
 οἰνοβρεχῇ προπετῆς ἐννέπει ἀστράγαλος.

5 καὶ δὴ σύμβολα ταῦτα. τὸ δ' οὖνομα πέτρος αἰίδει,
 P 273 Ἀντίπατρον, προγόνων φύντ' ἀπ' ἐρισθενέων. 20

-κην). | ὁ ὄρνις τὸν ἄνδρα· το σκαῖπτρον τὸ σύνθημα τ' λόγ· |
 ὁ ἀστράγαλος τὸν οἰνοβρεχῇ «καὶ» με^θ (i. e. μέθυσον) «καὶ» ⚡
 (i. e. ὅτι) ἐξωλίσ^θ δς με^θ (i. e. διὰ μέθην) τέθνικεν (vox τέθ. si
 non tota, certe litt. ultimae νικεν postea demum accesserunt;
 additamento, quo non opus, deleto ἐξώλισθεν legendum nec
 participium ἐξολισθῶν s. ἐξωλισθηκώς s. (cum Boiss.) ἐξολι-
 σθεὶς restituendum; scholii initio malis: ὁ φ. σημαίνει <νῦν οὐ>
 νίκην, ἀλλὰ πατρίδα | φοῖνιξ (~ C eraso accentu pristino) P | μὲν.
 νίκαν (punctum C) P οὐ νίκαν Reiske Φοινίκαν Heck. | πάτραν
 τέ (C) P πάτραν δέ, Reiske | μεγαλ^υχῇ, *** C μεγαλανχεῖ
 (s. -αγχεῖ) A^{ar} p. 296, 12 μ^ατέρα C πατέρα A^{ar} | πολύπαιδα
 Tyrum 'multarum coloniarum matrem' interpretatur Wake-
 field, quam explicationem perversam mireris ab edd. non re-
 pudari; cogitandum de pueris formosis, cf. γλυκύπαιδα 'Ρόδον
 XII 52, 6 (Mel.) et ἄβροῦς τρέφει Τύρος XII 59 (Mel.), et fort.
 legendum κλυτόπαιδα s. γλυκύπ.

1 δ' ἐντὶ(?) γεγωνὸς (ὄρνις δὲ μεγαλόφωνός ἐστι) ap. B.^m; cf.
 IX 92, 2 | καὶ τῶν Reiske | περὶ A^{ac} 2 πρᾶτος C πρᾶτος A^{ar}
 (πρᾶτος Leich) | κῆν Dorv. ἦν C ἦν? A^{ac} καὶ ap. G. R. B.^m ἔην Leich |
 Μούσας ap. B.^m μοίσας Gr. | ὕμνοθέταις (C) P -θέτας Salm.

3 v. Od. β 37 | θνᾶσκειν A | δὲ *** πεσόντα P^{ar} δὲ πρὸ πεσ.
 A^{ar} 4 προπετῆς potius quam -τῆς P 5 πέτρος αἰίδει (C
 αἰίδ. A^{ac}) P: cf. αἰίσεται 424, 9; τάνδρὸς αἰίδει perverse ap.
 G. R. B.^m 6 versus novae paginae (273) primus exstat nec
 vero, quod falso edd. perhibent, bis scriptus est in P | φύν
 ταμ' C φύν ταμ' A^{ac}; pronomen μ' (φύντα μ') servat Heck.
 distich. ultimum Antipatro interlocutori tribuens; φύντ' ἀπ'
 Dorv. φύντα γ' Pauw (φύντα περισθενέων Salm.) | in marg.
 superiore p. 273 a correctore scripta sunt haec: ἕως ὧδε ἀν-
 τεβλή^θ πρὸς τὸ ἀντιβόλιν (cf. ad VI 269) τοῦ κυροῦ μιχαήλ, ~,
 quibus in m. exteriori adiunxit notulam hanc: καὶ διωρθώθη
 (ωρ ex ορ corr.) τινὰ | πλὴν ὅτι κακείνο | σφάλματα εἶχεν; de
 eodem Michaelis exemplari monent quae exstant scholia ad
 VII 432, quorum alterum iuxta epigrammatis titulum in ex-

429. ἈΛΚΑΪΟΥ ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΟΥ.

C. Pl

Εἰς τάφον ἐν ᾧ ἐκε|χάρακτο γράμματα | δύο φ φ, ὅπερ
σημαίνει τὸ τῆς γυναικὸς ὄνομα, | ἥγουν Φιδίς. L

Δίξημαι κατὰ θυμόν, ὅτου χάριν ἅ παροδίτις
5 δισδάκι Φῖ μούνον γράμμα λέλογχε πέτρος
λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. ἄρα γυναικὶ
τᾷ χθονὶ κευθομένῃ Χιλιάς ἦν ὄνομα;
τοῦτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφούμενος εἰς ἐν ἀριθμός. 5
ἢ τὸ μὲν εἰς ὀρθὰν ἀτραπὸν οὐκ ἔμολεν,

trema marginis ora adpictum est, scil.: ∕. ω̄: - μι^χ | τ̄ χαρ|τοφν|
λα|κ^ρ; alterum schol. eiusdem ep. lemmati subiectum est hoc:
ἕως ω̄ τα του κυρ μι^χ τ̄ μαξ (sc. μακαρίου) | π̄ εἶχον επιγράμ-
μα ἄτινα | ἰδιοχείρ^ω αὐτὸς ἔγραψεν | εκ τ̄ (sic, i. e. τῆς) βί-
βλου τ̄ κεφαλᾷ: amplius de his notis in nostrae editionis prae-
fatione exponendum erit ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 19 (Pl^E c. 12, 19)

1 Ἀλκαίου Pl, gentile add. C; ep. a poeta, qui VII 1 condidit, non
abiudicaverim (cf. γριφον 1, 2) 2—3 praeter lemma ab L in
m.^o scriptum exstat alterum, quod C praemisit in m.^a, hoc: εἰς
γυναῖκα ἣτις ἐκαλεῖτο φιδίς, eundemque titulum epigrammati
adponunt Pl^M Pl^E; carmen aenigmatice scriptum a Cephalā in
schola grammaticorum praeside Gregorio Magistro tractatum
esse docet C lemmatistae verbis haec addens: τοῦτο το ἐπι-
γράμμα ο κεφαλᾷ|προεβάλετο ἐν τῇ σχολῇ | τῆς νέας ἐκκλη-
σίας (η cr. ex ι) | ἐπὶ τ̄ μακαρίου (cf. p. 1, 5; μακαρίου Heck., cf.
ad lemmata epp. 327 et 334) γρηγορῖ | τοῦ μαγίστορος 2 εν ω̄

et γράμμ^α L 3 post ἥγουν L scr.: φι · δίς: φ δίς, prius igitur
litterae nomen, dein litterae signum φ cum voce δίς iungens | cf.
ἐννέα γράμματα ἔχω in ep. aenigmatē ap. Herw. stud. cr. p. 105

4 καταθυμόν A^{ac} | ὅτου (C) P | ἅ ex ὁ cr. C | παροδίτ^ηας (η
C) P, cr. Pl (ὡ παροδίτα Herm.) 5 φῖ (lineolam C) P φῖ
Pl^M | πέτρος A; λίθος C^s Pl 6 σμίλαις (C, signum quant. A)
P σμήλαις Pl^M Pl^L (cr. Pl^a.^b) | ἄρα (rest. C) P (cf. XII 67, 1);
ἢ ὅα Pl (v. 427, 7; 428, 4) 7 τᾷ A in τᾷ^υ mut. C τᾷ Pl^M Pl^a τᾷ^ν
Pl^L.^a.^b.^c (sed τὸ τᾷ^ν χθονὶ ἐν ἄλλῳ τᾷ χθονὶ γράφεται in epid.
Pl^a, unde emendata est Pl^a) 8 ἐν (C^{pr}) P 9 ἢ το μὲν? A^{ac}

ἀ δ' οἰκτρὸν ναίουσα τόδ' ἡρίον ἔπλετο Φιδίς;
 νῦν σφιγγὸς γρίφους Οἰδίπος ἐφρασάμαν.
 αἰνετὸς οὐκ δισσοῖο καμὼν αἰνιγμα τύποιο,
 4 φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἄξυνέτοις δ' ἔρεβος. M 34^v 10

Fr. Cor. Mel.

430. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C

epp. 430—443 [Ἐτερον αἰνιγματῶδες | ἐπὶ σκύλοις νεκρῶν | ἤγουν
 πέλτη καὶ λόγχη | καὶ τισιν ἄλλοις.] L

ἸΚαὶ ταῦτα ἐπὶ τῷ τάφῳ | τῶν τριακοσίων τῶν μετὰ
 Ὀθρυάδου | πεσόντων. C

10 Τίς τὰ νεοσκύλευτα ποτὶ δρυὶ τᾶδε καθᾶψεν
 ἔντεα; τῷ πέλτα Δωρὶς ἀναγράφεται;
 πλάθει γὰρ Θυρεᾶτις ὑφ' αἵματος ἄδε λοχιτᾶν,
 χάμῆς ἀπ' Ἀργείων τοὶ δύο λειπόμεθα.

1 ἀ δ' (spir. et apostroph. A C) P ἡ δ' Pl | τὸδ' (A) P | φιδίς
 (lineolam C) P Pl^m Φειδὶς Lobeck 2 γρίφους P^{pc} γρίφος A^{ao} |
 οἰδίπος (A C) P Pl^m Οἰδίπος Plⁱ | ἐφρασάμην A Pl -σάμαν
 C (qui an scr. supra ην) 3 sq. cf. VI 260, 5 sq. 3 οὐ*_κ |
 διςσοῖο C οὐκ οὐδὲ ποῖο? (non αἰδικοῖο) A^{ao} | οὐκ Pl^m 4 cf.
 IX 540, 3 sq. (Alcaei?); Pind. Ol. II 93 (βέλῃ) φωνάεντα συνε-
 τοῖσιν, Eur. Iph. T. 1092 εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν || 5—
 p. 309, 8; fr. Meleagrei particula tertia (cf. ad VII 406) epp.
 quattuordecim continet pleraque in militares composita (430
 —443) 5 sqq. ap. Buh. p. 151; cf. epp. 244, 526, 721 6—9
 duplici lemmate ep. instructum est, prius scr. L ep. aenigma-
 tum ludis qui praecedunt adnumerans, altero monet C ep. hoc
 in eodem argumento atque sequens (καὶ ταῦτα 8) versari (unde
 tamen ep. 431 ordine olim praecessisse vix recte suspiceris)

6 αἰνιγματῶ^δ et ἤγουν L 7 «καὶ» τισιν L 8—9 cf. lemma ep. 431

8 τῶν τ^ω (i. e. τριακ. τ^{ων}) μετὰ C 9 post πεσόντων¹
 adiunxit C haec: ὑπολαμβάνω δ' ἔ (scil. δ' ὅτι) | παρὰ τῷ θουκυδίδῃ

κεῖται¹ | ἡ ἱστορία ἐν τῇ τετάρτῃ βιβλ⁷ (cf. Thuc. IV 56, Herod.
 I 82, Lucian. Char. 24, Stob. flor. VII 67, [Plut.] mor. 306 A)

10 cf. VI 163 | νεοσκύλ.: eo litt. refecit, non ex εν cr. C | ποτιδρυ⁷

A^{ao} | τῇδε (C) P τᾶδε Br. | καθάψεν A^{ao} in καθᾶψεν mut. C
 κάθαψεν ap. B. (καθῆψεν Reiske) 11 τῷ P τῷ Reiske τῷ
 'cuiusnam nomine' Br. | (ἐπιγρ. malebat Br.) 12 πλήθει? | γὰρ

πάντα νέκυν μάστευε δεδοπότα, μή τις ἔτ' ἔμπνους ὁ
 λειπόμενος Σπάρτα κῦδος ἔλαμψε νόθον.
 ἴσχε βάσιν. νίκα γὰρ ἐπ' ἀσπίδος ὧδε Λακῶνων
 φωνεῖται θρόμβοις αἵματος Ὀθρυάδα,
 ὅχῳ τόδε μοχθήσας σπαίρει πέλας. ἃ πρόπατορ Ζεῦ,
 στύξον ἀνικάτω σύμβολα φυλόπιδος. 10

431. ἌΔΗΛΟΝ οἱ δὲ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν | τριακοσίων Σπαρτιατῶν | τῶν μετὰ
 Ὀθρυάδου | πεσόντων ἐν τῷ πρὸς Ἀργείους πολέμῳ |
 10 ἐπὶ τῇ Θυρεάτιδι. L

Οἶδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
 Ἰναχίδαις Θυρέαν ἀμφὶ μάχεσσάμενοι

P γὰρ Reiske, qui post αἵματος distinxit verbaque ἄδε λοχίται
 ἄμμες — λειπόμεθα iunxit | πλημύρει? | θυρεάτις A^{ar} θυρεάτις C,
 qui signum × in m.¹ repetit | υφαίματος A^{ac} | ἄδε C ἃ δὲ A^{ac}
 ἄδε Mein. | λοχιῖται C (redit signum × in fine vs.), λοχεῖται
 A^{ar} λοχιτῶν interpretatur Λακῶνων ap. B. p. 299, 13 χά μὲς
 A χ' ἃ μὲς C; Argivi duo pugnae superstites loquuntur, qui
 nuntio victoriae domum allato in regionem Thyreatidem re-
 versi tropaeum, quod superiores testaretur Spartiatas, ab
 Othryada exstructum conspiciunt: cf. [Plut.] mor. 306 A: πολε-
 μούντων δὲ δύο ἐκ τῶν Ἀργείων περιελείφθησαν, Ἀγῆνωρ καὶ
 Χρόμιος, οἵτινες εἰς τὴν πόλιν ἤγγειλαν τὴν νίκην. ἡρεμίας δ'
 ὑπαρχούσης ὁ Ὀθρυάδης ἐπιζήσας καὶ ἡμικλάστοις δόρασιν ἐπ-
 ερειδόμενος τὰς τῶν νεκρῶν ἀπάντων ἀσπίδας περιέλλετο καὶ
 τρόπαιον στήσας ἐκ τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπέγραψε 'Διὶ τροπαι-
 ούχῳ.' | ἀπαργείων A^{ac} | τοι, δύο C τοὶ δύο? A^{ac}

1 ἐτ' ἔμπνους A^{ac} 2 (ὡς ἀνέλαμψε Τουρ, κῦδος ἐκλεψε
 Reiske) 3 ἐπασπίδος A^{ac} | ἄδε (rest. C) P ὧδε ap. Mein. (qui
 etiam ἐπ' ἀσπίδι τῷδε proposuit) 4 θρόμβοις C θρίμβοις A^{ac} | αἵ-
 ματος (non οἴμ.) A^{ar} 5 χ' ὧ (A^c C) P | ἃ A ἃ? A^{ac} (ὧ Br.) | πρόπα-
 τερ P^{pc} προπάτερ A^{ac} προπάτωρ Br. πρόπατορ Mein. 6 στύξον A^{ac};
 noli ci. στίξεν (sc. Othryadas) | ἀνικάτου P -τω Jac.; pugnam
 dicunt Argivi, qua victoriam hostes non pepererint, etsi tro-
 paeum hanc arrogantium existat || 7 sqq. Pl^m III^b c. 4

(εἰς ἀνδρείους), 14 (Pl^{La} c. 5, 50) 7 σιμωνί C; nom. aucto-
 ris om. Pl; a Simonide abiudicat Schneidewin, Leonidae T.
 (etiam Antipatro Sid.) tribuit Bergk, Dioscoridi Heck. 8—10

αὐχένας οὐ στρέψαντες, ὅπα ποδὸς ἔχνια πρῶτον
ἀρμόσαμεν, ταῦτα καὶ λίπομεν βιοτάν.

ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὄπλον 5
καρύσσει· Ὀυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.

εἰς ἅ Pl^M (εἰς τὸ αὐτό Pl^E) post A. P. VII 244 p. 300, 8
ἐπι τῷ τάφῳ L | σπαρ^τ α^τ (supra ρ nunc est τ, olim f. erat τι)
P | μετὰ (C) P 9 Ὀθρυάδου C: vox pristina lemmatistae
incipiebat a litt. λ (λεωνίδου?) | πε^ςόντων (C, πε in eraso
τε s. το idem) P | ἐν τῷ πρ^ο α^ρ ποι P (πρὸς Ἀργείους Jac.,
πρὸς Ἄργος Paulssen; priores litt. in ras. scr. C, pristina prorsus
incerta est scriptura) 10 ἐπι (C) τη L; lemmati adiunxit

(ad vs. 6sq.) C haec: ταῦ ἐν τη <τετάρτῃ, cf. ad p. 299, 9> βίβλωι
τ^ς συγγραφε^ς | θουκυδίδου τρανώτερον (sic) 11 οἶδε A οἶδε C |
τρηικόσιοι P Pl τριακ. Bgk | ὅπ^αρτα (litt. ὃ ad indicandum ca-
sum superscr.) Pl^M | συναρίθμοις A Pl συνάρ. C ἴσαρ. Mein.
(at cf. 389, 3) 12 Ἰναχίδας P, cr. Pl | θυρέαν Pl θυρεᾶν P
Θυρεᾶν Unger: at cf. Il. X 381 | ἀμφιμαχ. C Pl^M Pl^s ἀμφιμαχ. A Pl^{a.b}

1 στέψαντες A in στρέψ. mut. C | ὁ παῖ C (qui αι eo modo
exaravit, quo α, non diphthongum αι exprimere solebat; ὅπα
igitur legi voluit) ὁ παῖ (non ὁ πον) A^{ar} ὅπα Pl^M Pl^s ὅπα
Pl^{a.b} | π^οδ^ς C πόδ'? A^{ac} | ἔχνος ἅ πρῶτον C (qui δωρικῶς
ἀντὶ τ^ς πρῶτον: in fine vs. adnotavit; signum x in m. repetitum)
ἔχνος ἅπρῶτον A^{ac} ἔχνια πρῶτον Pl | ὅπα πρῶτον ποδὸς ἔχνος
Heck. 2 ἀρμόσαμεν A^{ac} | βιοτ^ςάν C (Pl) βίοτον A^{ar} | ad
hunc vs. adnotat sch.^B: Πανσανίας μέντοι φησὶ δύο μὲν Ἀρ-
γείους, ἓνα δὲ Σπαρτιάτην σωθῆναι· φησὶ γάρ· sequuntur
Pausaniae verba (paululum mutata) 'χωρίον ἐστὶν — δίκη νική-
σαντες' II 38, 5 (in quibus pro Θυρεᾶτιν schol. vitiose scr.
θενεσάτιν, quod non correctum in Pl^w), et adnectitur alter de
eadem pugna Pausaniae locus X 9, 12: 'ἀξιοῦντές τε πλέον
ἐσχηκέναι — Ἀντιφάνους Ἀργείου' (quae verba omissa sunt a
sch.^w); denique add. sch.^{B.w}: 'ταῦτα γέγονε Θεοπόμπου τοῦ
Νικάνδρου τῆς Εὐρυποντιδῶν οἰκίας ἔτι ἔχοντος τὴν Λακεδαι-
μονίων ἀρχήν' 3 κεκαλυμμένον P Pl πεπαλυμμένον Schnei-
dew. κεκολαμμένον Unger (Heck., qui etiam γεγλυμμένον ci.)
κεκλυσμένον et πεπαλαγμένον Mein. γεγανωμένον Dübner | ὄπλον
(C) P 4 (Θυρέαν Huet) Θυρέαι Unger | cf. Stob. flor. VII 67:
τῷ τῶν τραυμάτων αἵματι ἐπέγραψεν· Λακεδαιμόνιοι κατ' Ἀρ-
γείων', contra Ps.-Plut. mor. 306 B: καὶ τρόπαιον στήσας ἐκ
τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπέγραψε· Διὶ τροπαιούχῳ'

αὶ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἧς ἀπ' Ἀδράστου·
Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος. M 90^v

432. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Γύλλιν, τὸν Λακεδαιμόνιον, τὸν πεσόντα | ἐν τῇ πρὸς
5 Θυρέαν μάχῃ. L

ὦ Λακεδαιμόνιοι, τὸν ἀρήιον ὕμιν ὁ τύμβος
Γύλλιν ὑπὲρ Θυρέας οὗτος ἔχει φθίμενον,
ἄνδρας ὃς Ἀργείων τρεῖς ἔκτανε καὶ τόδ' ἔειπεν·
'Τεθναίην Σπάρτας ἄξια μῆσάμενος.' M 31^v

P 274

433. ΤΥΜΝΕΩ.

C. Pl

Εἰς Δημήτριον | Λακεδαιμόνιον | φυγοπόλεμον, | ὃν ἡ ἰδία
11 μήτηρ | ἀπέσφαξε. L

Τὸν παραβάντα νόμους Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
ἃ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον.

1 αὶ (' rest. C) δέ P αὶ δέ Pl^M Pl^I.^a εἰ δέ Pl^a.^b.^s | ἧς (add. A C) P ἧς^v Pl^M (unde ἧς Pl^I ἦν Pl^a.^b.^s) | ἀπαδράστου A^{ac}
2 τοθανεῖν et ἄλλαφυγεῖν A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 30 (Pl^w c. 5, 32) 4 τὸν πεσον^τ ἐν L 4 sq. προσθυρεαν μᾶ L 5 notulas, quas corrector titulo adscripsit de Michaelis exemplari ab ipso adhibito, v. supra ad ep. 428, 20 6 ὦ? A^{ac} | ὕμιν C Pl^M Pl^a.^a ὕμιν? A^{ac} ὕμιν Pl^I 7 ὑπερθυρέας A^{ac}
8 ἄνδρα δ' ὃς P ἄνδρα ὃς Pl^I ἀνέρ' ὃς Scaliger ἄνδρας ὃς Reiske | τό δ' εἶπεν (spir. rest. C, -εν ex -ον? cr. A ipse) P τόδ' ἔειπεν Scaliger (τόδ' ἐπεῖπεν?) 9 ἄξι' ἀμῆσάμενος Lud-
wich || 10 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 31 (Pl^w c. 5, 33); cf. VII 230, 531; IX 61, 397, 447 10 ep. fort. est Damagetī (cf. κακὰ μερίς cum VII 355, 3 ἱκανὴ μερίς) et vid. excidisse Tymnae in eundem Demetrium ep., cuius unum fort. distich. (v. 5 sq.) servatur in [Plut.] Apophth. Lac. | ὦ in m. adpinxit C 11 sq. ἰδία μῆρ L 13—p. 303, 6 tertium dist. om. P Pl; alterum om. mor., ubi ep. in duo discerptum est, quorum prius in Demetrium scriptum primo dist. absolvitur (mor. 240 F), alterum tetrasticho (v. 5—8) continetur (mor. 241 A); primum dist. praeterea affert Tzetz. in Cram. An. Ox. IV 43 13 παρα,

θηκτὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος εἶπεν, ὀδόντα
ὄξυν ἐπιβρύκουσ', οἷα Λάκαινα γυνά·

⟨'Ἐρρε, κακὸν φίτυμα, διὰ σκότος, οὗ διὰ μῖσος 5
Εὐρώτας δειλαῖς μῆδ' ἐλάφοισι ῥέοι·⟩

5'Ἐρρε, κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερίς, ἔρρε ποθ' Ἄιδαν,
ἔρρε· τὸν οὐ. Σπάρτας ἄξιον οὐδ' ἔτεκον.' M 31^v

434. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς τοὺς Δημαινέτης | παῖδας τῆς Λακεδαιμόνος | πεσόντας
τοὺς ὀκτὼ | ἐν μιᾷ μάχῃ. L

10 Εἰς δηίων πέμψασα λόχους Δημαινέτη ὀκτὼ
παῖδας ὑπὸ στήλῃ πάντας ἔθαπτε μιᾷ.

βάντα (virg. C, ' A C) P: cf. IX 397 πάτρια θεσμὰ λύεις | Δη-
μήριον — μήτηρ Tzetz. | μῆρ Pl^M (μάτηρ Pl^E) p. 302, 14 τὸν
Λακεδαιμόνιον ἢ Λακεδαιμονίη Tz.

1 sq. θηκτὸν — ἐπιβρύκουσα s. v. θηκτόν Suid.₁, εἶπεν —
γυνή s. v. βρύκουσα Suid.₂ 1 θ₁ηκτὸν C (θ₁ει potius quam
θ₁ι s. θ₁υ A^{ar}) | θηκτόν δ' Pl^M S.^v | ἐν (' C) προβολᾷ P -λα Pl^M
ἐν προβάλῳ S.^v ἐν προβόλῳ Suid. codd. praeter S.^v προμολᾷ
sch.^B ἐν προλόβῳ Ruhnken: cf. Appian. Hispan. 88 τοὺς ἱππέας
ἐν προβολῇ τὰ δόρατα θεμένους; Xen. An. 6, 5, 25; Theocr.
22, 120 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς | εἶπεν ὀδόντα (' et ' C) P |
ὀδόντος S.₂^o 2 ἐπιβρύκουσ' C ἐπιβρύκουσ' A Pl^M Pl¹.^a S.₂
(ἐπιβρύκουσα alteram partem versus omittens S.₁) ἐπιβρύχουσ'
Pl^a.^b.^s; cf. VI 263, 3; VII 531 ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα
γένειον | οἷα A^{ao} | λέαινα Ruhnken, cf.: δερκομένα λοξαῖς οἷα
Λάκαινα κόραις 531, 6 | γυνά· C Pl γύναι A^{ar} γυνή S.₂ 3 sq.
om. PPl, exhibent [Plut.] mor. 241 (inter Lacaenarum apo-
phthegmata incertarum) 3 οὐ διὰ μῖσος: cf. VI 151, 3 (Tym-
nae) 5 sqq. s. v. ἔρρε Suid. 5 ἔρρε (' C) κακὸν P Pl S.
ἀχρεῖον [Plut.] | κακὰ μερίς· C κακά μέρις A^{ar}; post μερίς
plenius (cum C) interpungit Pl^M; κακὰ μερίς ἔρρε, ποθ' Ἄιδαν
ἔρρε verba distingui vult Reiske; cf. 355, 3, ll. Θ 164 ἔρρε,
κακὴ γλήνῃ | ποθ' Ἄιδαν ex ποθ' Ἄιδαν (i. e. Ἄιδαν) fecit C,
qui etiam γρ. θ' Ἄιδαν superscr.; ποθ' Ἄιδαν S.^v 6 ἔρρε? A^{ar},
cr. C, qui post ἔρρε virgulam posuit, in fine vs. praeced. non
distinguit | τὸν οὐ P Pl S. τὸ μὴ [Plut.] | οὐδ' ἔτεκον (spir. supra ε C,
acc. A C) P [Plut.], ὧν ἔτεκον S.^v.^B.^E ὧν ἔτεκεν S.^A (ὧν ἔτεκον
S. edd.), ἐτρέφομεν (i. e. ἐτρέφομεν) Pl^M ἐτρέφομεν Pl^E; οὐ σ'

αἰ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἧς ἀπ' Ἀδράστου·
Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος. M 90^v

432. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Γύλλιν τὸν Λακεδαιμόνιον, τὸν πεσόντα | ἐν τῇ πρὸς
5 Θυρέαν μάχῃ. L

ᾧ Λακεδαιμόνιοι, τὸν ἀρήιον ὕμιν ὁ τύμβος
Γύλλιν ὑπὲρ Θυρέας οὗτος ἔχει φθίμενον,
ἄνδρας ὃς Ἀργείων τρεῖς ἔκτανε καὶ τόδ' ἔειπεν·
'Τεθναίην Σπάρτας ἄξια μησάμενος.' M 31^v

P 274

433. ΤΥΜΝΕΩ.

C. Pl

11 Εἰς Δημήτριον | Λακεδαιμόνιον | φυγοπόλεμον, | ὃν ἡ ἰδία
μήτηρ | ἀπέσφαξε. L

Τὸν παραβάντα νόμους Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
ἃ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον.

1 αἰ (' rest. C) δέ P αἰ δέ Pl^m Pl^a εἰ δέ Pl^{a.b.} | ἧς (add. A C) P ἧς Pl^m (unde ἧς Plⁱ ἧν Pl^{a.b.}) | ἀπαδράστου A^{ac}
2 τοθανεῖν et ἀλλαφυγεῖν A^{ac} || 3 sqq. Pl^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 30 (Pl^w c. 5, 32) 4 τὸν πεσόντα εν L 4 sq. προσθυρεαν μᾶ L 5 notulas, quas corrector titulo adscripsit de Michaelis exemplari ab ipso adhibito, v. supra ad ep. 428, 20 6 ὦ? A^{ac} | ὕμιν C Pl^m Pl^a ὕμιν? A^{ac} ὕμιν Plⁱ 7 ὑπερθυρέας A^{ac}
8 ἄνδρα δ' ὃς P ἄνδρα ὃς Plⁱ ἀνέρ' ὃς Scaliger ἄνδρας ὃς Reiske | τό δεγ' εἶπεν (spir. rest. C, -εν ex -ον? cr. A ipse) P τόδ' εἶπεν Scaliger (τόδ' ἐπεῖπεν?) 9 ἄξι' ἀμηςάμενος Lud-
wich || 10 sqq. Pl^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 31 (Pl^w c. 5, 33); cf. VII 230, 531; IX 61, 397, 447 10 ep. fort. est Damagetī (cf. καὶ μερίς cum VII 355, 3 ἱκανὴ μερίς) et vid. excidisse Tymnae in eundem Demetrium ep., cuius unum fort. distich. (v. 5 sq.) servatur in [Plut.] Apophth. Lac. | ὦ in m. adpinxit C 11 sq. ἰδία μήρ L 13—p. 303, 6 tertium dist. om. PPl; alterum om. mor., ubi ep. in duo discerptum est, quorum prius in Demetrium scriptum primo dist. absolvitur (mor. 240 F), alterum tetrasticho (v. 5—8) continetur (mor. 241 A); primum dist. praeterea affert Tzetz. in Cram. An. Ox. IV 43 13 παρα,

θηκτόν δ' ἐν προβολᾷ θεμένον ξίφος εἶπεν, ὀδόντα
ὄξυν ἐπιβρύκους, οἷα Λάκαινα γυνά·

⟨"Ἐρρε, κακὸν φίτυμα, διὰ σκότος, οὗ διὰ μῖσος 5
Εὐρώτας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι ῥέοι·⟩

5"Ἐρρε, κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερίς, ἔρρε ποθ' "Αἰδαν,
ἔρρε· τὸν οὐ. Σπάρτας ἄξιον οὐδ' ἔτεκον.' M 31^v

434. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς τοὺς Δημαινέτης | παῖδας τῆς Λακεδαιμόνος | πεσόντας
τοὺς ὀκτὼ | ἐν μιᾷ μάχῃ. L.

10 Εἰς δηίων πέμψασα λόχους Δημαινέτη ὀκτὼ
παῖδας ὑπὸ στήλῃ πάντας ἔθαπτε μιᾷ.

πάντα (virg. C, ' A C) P: cf. IX 397 πάτρια θεσμὰ λύεις | Δη-
μήριον — μήτηρ Tzetz. | μήρ Pl^M (μάτηρ Pl^E) p. 302, 14 τὸν
Λακεδαιμόνιον ἢ Λακεδαιμονίῃ Tz.

1 sq. θηκτόν — ἐπιβρύκουσα s. v. θηκτόν Suid.₁, εἶπεν —
γυνή s. v. βρύκουσα Suid.₂ 1 θηκτόν C (θει potius quam
θι s. θυ A^{ar}) | θηκτόν δ' Pl^M S.^v | ἐν (' C) προβολᾷ P -λα Pl^M
ἐν προβάλλω S.^v ἐν προβόλῳ Suid. codd. praeter S.^v προμολᾷ
sch.^B ἐν προλόβῳ Ruhnken: cf. Appian. Hispan. 88 τοὺς ἱππέας
ἐν προβολῇ τὰ δόρατα θεμένους; Xen. An. 6, 5, 25; Theocr.
22, 120 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς | εἶπεν ὀδόντα (' et ' C) P |
ὀδόντος S.₂^o 2 ἐπιβρύκους C ἐπιβρύκουσ' A Pl^M Pl¹.^a S.₂
(ἐπιβρύκουσα alteram partem versus omittens S.₁) ἐπιβρύχου
Pl^a.^b.^s; cf. VI 263, 3; VII 531 ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα
γένειον | οἷα A^{ao} | λέαινα Ruhnken, cf.: δερκομένα λοξαῖς οἷα
Λάκαινα κόραις 531, 6 | γυνά· C Pl γύναι A^{ar} γυνή S.₂ 3 sq.
om. P Pl, exhibent [Plut.] mor. 241 (inter Lacaenarum apo-
phthegmata incertarum) 3 οὐ διὰ μῖσος: cf. VI 151, 3 (Tym-
nae) 5 sqq. s. v. ἔρρε Suid. 5 ἔρρε (' C) κακὸν P Pl S.
ἀχρεῖον [Plut.] | κακὰ μερίς· C κακὰ μέρις A^{ar}; post μερίς
plenius (cum C) interpungit Pl^M; κακὰ μερίς ἔρρε, ποθ' αἶδαν
ἔρρε verba distingui vult Reiske; cf. 355, 3, ll. Θ 164 ἔρρε,
κακὴ γλήνη | ποθ' ἀλιδᾷ ex ποτ' αἶδᾷ (i. e. αἶδαν) fecit C,
qui etiam γρ. θ' αἶδαν superscr.; ποθ' αἶδαν S.^v 6 ἔρρε? A^{ar},
cr. C, qui post ἔρρε virgulam posuit, in fine vs. praeced. non
distinguit | τὸν οὐ P Pl S. τὸ μὴ [Plut.] | οὐδ' ἔτεκον (spir. supra ε C,
acc. A C) P [Plut.], ὧν ἔτεκον S.^v.^B.^E ὧν ἔτεκεν S.^A (θὺν ἔτεκον
S. edd.), ἐτρέφομ^ε (i. e. ἐτρέφομεν) Pl^M ἐτρέφομες Pl^E; οὐ σ'

δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν, ἀλλὰ τόδ' εἶπεν
μοῦνον· 'Ἰὼ Σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.' M 31^v

435. ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

C

Εἰς τοὺς Ἰφικρατίδου παῖδας | ἕξ πεσόντας ὑπὸ | τὸ τεῖχος
5 Μεσσήνης. L

Εὐπυλίδας, Ἑράτων, Χαῖρις, Λύκος, Ἄγρις, Ἀλέξων,
ἕξ Ἰφικρατίδα παῖδες, ἀπωλόμεθα
Μεσσάνας ὑπὸ τεῖχος· ὁ δ' ἑβδομος ἄμμε Γύλιππος
ἐν πυρὶ θεὶς μεγάλην ἦλθε φέρων σποδιάν,
10 Σπάρτα μὲν μέγα κῦδος, Ἀλεξίππα δὲ μέγ' ἄχθος 5
ματρί· τὸ δ' ἐν πάντων καὶ καλὸν ἐντάφιον.

ἔτεκον Salm. οὐκ ἔτ. Boiss. (cf. VII 531, 3), οὐ τρέφομεν Br. | si distich. (v. 5 sq.) iure Tymnae, hexastichon (v. 1—4, 7—8) Damageto vindicavi, Tymnae tetrastichi pars prior sententiam hanc fere vid. exhibuisse: '〈μάτηρ πάγχυ Λάκαινα κακὸν γόνον οὔτι Λάκωνα Κτεῖνε τρέσαντ' ἐσιδοῦς, εἶπε δ' ἀμείλιχ' ἔπη·〉' || p. 303, 7 sqq. Pl^M III^a c. 5, 32 (Pl^w c. 5, 34); cf. VII 229 (Dioscor.)

7 διοσκο^δ Pl^M 8 εἰς δημ. primo scripserat L, postea articulum τ'ονσ' supra inseruit | πα^δ της λακεδ^αλ^ομ πεσοντ^ασ' L
10 δηλ^ωων P | δημαιν^ετη (ε in eraso η? C) P | ὀκτ^ω (~ AC) P
11 ὑπο A^{ao} | ἔθαψε Br. | μι^α: cf. 484, 2; V 137, 3

1 οὐκέρρηξεπιπ. A^{ao}: cf. VII 10, 6; IX 61, 4 | ἀλλὰ (C) τὸ δ' (AC) P | εἶπεν P εἶπε (Pl^E) ex εἶπ^{εν} cr. Pl^M; cf. VI 126, 4
2 μούνον· ὦ (AC, punctum C) P μούνον ὦ Pl^M Pl^{I.a}; γρ. καὶ μόνον, γρ. σοὶ μόνον, γρ. μούνον ἰὼ sch.^B (ἰὼ Pl^{a.b.s}) ||

3—5 nomen auctoris infra lemma scr. C 4 Ἰφικρα^τ πα^ι L | τοτεῖχος L 6 εὐπυλίδας A γρ. ἐρ supra ἐν (sc. Ἑρπυλίδας) adiecit C | ἄγρις (AC, accentum C) P 7 ἀπωλόμεθα: ω corr. ex ο? P 8 μεσσάνας ex -ἄνα cr. A | ὑποτ. A^{ao} | ἄμμι (C AC) P, cr. Br. 9 ἐ^ν πυρὶ C ἐμπ. A^{ar} | μεγάλην (AC) P; μελέαν (et ὀλίγαν) FG. Schmidt; fort. μιγάδαν: cf. Nicand. Alexiph. 349 (μιγάδην τεθλασμένα κόψας), μεγάροις Herw.; cf. VII 444, 3 sqq. | φέρων (C) P: cf. Kaib. 228, 6 10 ἀλεξίππα P | ἄχθο*σ C ἄχθους A^{ar} (ἄλγος maluit FG. Schmidt) 11 ἐν: cf. 323, 1; 389, 6 | καὶ χάνεν pro καὶ καλὸν olim ci., cf. tamen Polyb. XV 10, 3 κάλλιστον ἐντάφιον ἔξουσι τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνατον ||

436. ἩΓΕΜΟΝΟΣ.

C

Εἰς τοὺς ἐκ Λακεδαίμονος | μετὰ Λεωνίδου χιλίους, |
οὔτινες ἐπέσχον ἐν | Θερμοπύλαις Περσῶν | ὀγδοήκοντα
μυριάδας.

L

5 Εἶποι τις παρὰ τύμβον ἰὼν ἀγέλαστος ὁδίτας
τοῦτ' ἔπος· 'Ογδῶκοντ' ἐνθάδε μυριάδας
Σπάρτας χίλιοι ἄνδρες ἐπέσχεθον, οἷματ' ἀ Περσῶν
καὶ θάνον ἀστρεπτεῖ· Δῶριος ἂ μελέτα.'

437. ΦΑΕΝΝΟΥ.

C. Pl

10

Εἰς Λεωνίδα^ν τὸν Σπαρτιάτην.

C

Οὐκ ἔτλας, ὦριστε Λεωνίδα, αὐτὶς ἰκέσθαι
Εὐρώταν χαλεπῶ σπερχόμενος πολέμῳ·
ἀλλ' ἐπὶ Θερμοπύλαισι τὸ Περσικὸν ἔθνος ἀμύνων
ἐδμάθης πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

M 31^v

1 sqq. ep. deest in ap. Buh. 1 ἡγεμόνος C Ἡγήμονος
(conl. Athen. 5 B) Huschke; a Thasio H. ep. alienum vid., cf.
tamen Heg. fr. (Ath. 698 C) 5, 15 2 ἐκ λακεδ^{αι}αίων⁹ μετὰ λεονί^δ
χιλί⁹ L 3 θερμοπυλ^ι et ογδοήκο^ν L 5 τις A τίς C | παρατ.
A^{ac} | ἀγέλαστος (' C) P; f. ἀγέλαστον (cf. τὴν ἀγέλαστον ὕπα
409, 4) | ὁδίτας⁹ C ὁδίτασι A^{ar} 6 cf. 248 | μυριάδας (' C) P
7 ἐπέσχον P | αἶματὸ (' rest. C, αἶ? A^{ac}) P; κῦμα τὸ et ῥεῦμα τὸ
Huschke, λήματι Schaefer (quod aliis probatur, mihi ante Περσῶν
collocatum displicet), olim ci. δέματ' α, nunc malim ἐπέσχεθον, οἷ-
ματα (s. οἶδμα τὸ) 8 ἀστρεπτεῖ A -πτεῖ C | αὐ μελέτα (' C) P,
cr. Jac.; cf. 231, 4 || 9 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 33 (Pl^w
c. 5, 35) 10 σπαρ^τ C; lemma non add. L, quia duo epp. 436 sq.
pro uno octasticho habebat 11 οὐκέτλας A^{ac} | ὦριστε (' AC)
P ὦ "ριστε Pl^M | αὐθις P Pl^s αὐτὶς Pl^M Pl^{i. a. b} 12 εὐρώταν
P Pl; ex Pausan. (III 1, 2) sch.^B affert haec: Εὐρώτας γὰρ ὁ
Μύλητος τοῦ Λέλεγος, ὃν αὐτόχθονα λέγουσι Λακεδαιμόνιοι, τὸ
ῥῥωρ τὸ λημνάζον (l. λιμν.) ἐν τῷ πεδίῳ (παιδίῳ sch.^B) διώρυγι
κατήγαγεν ἐπὶ θάλασσαν· ἀπορρύνεντος δέ, ἣν γὰρ δὴ τὸ ὑπό-
λοιπον ποταμοῦ ῥεῦμα, ὠνόμασεν Εὐρώταν | σπερχόμενος: cf.
VII 174, 6 13 ἀλλεπι A^{ac} 14 ἀζόμενος (' et A C) P: cf.
VII 249, 2, Kaib. 32 ||

438. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C. Pl

Ἐπὶ τῷ τύμβῳ Μαχάτα· | ὅτι φιλοπόλεμοι ὄντες |
οἱ Ἕλληνες νέοι πάντες | ἔθνησκον, καὶ μάλιστα |
οἱ ἐκ τῆς Ἀχαΐας.

L

5 Ὡλεο δὴ πατέρων περὶ ληίδα καὶ σύ, Μαχάτα,
δριμὺν ἐπ' Αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
πρωθήβας· χαλεπὸν γὰρ Ἀχαικὸν ἄνδρα νοῆσαι
ἄλκιμον, εἰς πολιὰν ὅστις ἔμεινε τρίχα.

M 31^v

439. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C. Pl

10

Εἰς Πύλιον τὸν νῖδον | Ἀγήνορος τοῦ νεωτέρου.

L

Οὕτω δὴ Πύλιον τὸν Ἀγήνορος, ἄκριτε Μοῖρα,
P 275 πρῶιον ἐξ ἥβας ἔθρισας Αἰολέων,

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 34; cf. VII 231, 541 1 δαμαγή^τ Pl^M
2—4 ad Achaeorum cum Aetolis bellum gestum a. 220—217 ep.
rettulit Jac., Achaeum Machatam a Damageto celebratum ab
Aetolo cognomine, cuius Polybius IV 34 mentionem facit,
distinguendum esse monens 2 ἐπὶ τῷ τυμβῷ μαχά^τ: οτι L
3 οἱ ελλήν' et ἐθνησκον L 4 οἱ ἐκτ' ἡσ¹ ἀχαΐας L 5 πα-
τέρων (' A C) P Pl Πατρέων egregie Scaliger conl. Polyb. IV
6 sqq., ubi Patrensium agros olymp. 139, 4 ab Aetolis vastatos
esse exponitur | περιληίδα P παρὰ λ. Pl (παρὰ λήια Jac.); cf.
Apoll. I 695 | μαχάτα C μαχατὰ A^{ar} μαχιη¹τὰ (ex -χάτα? cr.) Pl^M
6 ἐπαιτωλοῖς A^{ac} 7 πρωθήβας χαλεπὸν A in πρωθ' ἥβας
χαλεπὸν mut. C, qui punctum supra σ posuit, non ut deleret
litteram σ, sed ut litt. σχ ab A iunctas dirimeret et inter-
punctionem, quam post πόλεμον sustulit, ante χαλ. adderet (al-
terum quod infra litt. σ posuerat punctum postea erasit C) |
γὰρ. ἄ χαῖκὸν C γὰρ χαῖκὸν A^{ac} γὰρ Ἀχαικὸν Pl 8 cf. VII 650, 4 |
ὅστις — τρίχα: acc. add. C | ἔτεινε? | sequitur Damageti ep. 231,
cui iterato num. μ adpinxit C: cf. ad ep. 428 et ad p. 305, 10 ||
9 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 15 (Pl^I c. 6, 50)
9 Θεοδωρίδα C -δωρί^δ Pl^M -δωρίδον Pl^{a.b.s} (Pl^a in epid.)
-δῶρον Pl^I Pl^a in t. 10 τς νεωτέρς (-rs ex -ro cr.) L 11 πύλιον
(' C) P, Γύλλον vel Πύρον Reiske | cf. 427, 12 12 ἐξήβας P
ἐξ ἥβης Pl | ἔθρισας (' C) P Pl; ἔφρυξας τῶν συναθροισμένων
(sic) interpretatur sch.^B, αἰολέων cum ἀολλέων, ut vid., per-

Κῆρας ἐπισσεύασα βίου κύνας. ὦ πόποι, ἀνὴρ
οἷος ἀμειδίτῳ κεῖται ἔλωρ Ἀΐδῃ. M 91^v

440. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀριστοκράτην, | σῶφρονά τινα καὶ | κόσμιον ἄνδρα. L

5 Ἡρίον, οἷον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτεις
ὄστέον, οἴην, γαῖ', ἀμφέχανες κεφαλὴν,
πολλὸν μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκομένου Χαρίτεσσι,
πολλοῦ δ' ἐν μνήμῃ πᾶσιν Ἀριστοκράτους.
ἦδει Ἀριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι, 5
10 <στρεβλὴν οὐκ ὄφρυν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος.

mutans | αἰολέων ('C) P, Αἰόλιον? Grotius ('Aeolion, Pylus quem sevit Agenor'); conl. 540, 2 Thebanum esse Pyl. suspicatur Jac. (perperam), f. ἀγλαῖων

1 ἐπισσεύασα P, cr. Pl. (cf. Od. § 399); noli conl. Eur. Or. 255 (ἐπίσειε-κόρας) ἐπισσεύασα praeferre (ἐπισσεύασα) Ἀΐδου Ruhnken | ὦ ('rest. C) P Pl^M ὦ Pl^s 2 κεῖται: cf. 406, 2 | ἔλωρ? A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 16 (Pl^L a

c. 6, 51; Pl^w c. 6, 52) 3 λεωνΐ Pl^M | ταραντιν add. C, om. Pl

4 εἰς αἰ. L: cf. Leonidae in Aristocratem ep. 648 | σῶφρονα τινὰ et ἀνδρα L 5 cf. Kaib. 430, 3: οἷον δέμας ἀμφικαλύπτεις | Ἡρίον? A^{ac} | οἷον? A^{ac} οἷον Scaliger | κατὰφθ. C 6 οἴην ('A? C) P οἶαν Pl | γαῖ' C γὰρ (non γαν) A^{ar} γᾶ Pl | ἀμφ' ἔχανες C ἀμφ' ἔχον ἐς A^{ac} (cf. VI 131) | post κερ. puncto distinxerunt C Pl^M (signum interrogandi posuit Br., qui ex ep. dialogum effecit ita, ut primum dist. et ultima verba γαῖ'—ἔχους φθ. priori, media alteri colloquentium tribueret) 7 πολλῶν C πολλῶν? A^{ar} πολλὰς Pl | ξανθαῖσιν: cf. Pind. Nem. 5, 54 | ἀρεσκομένον ('C) P ἀρεσκομένην Pl, cr. Jac. | χαρίτεσσι P Pl^M -τεσσιν Pl^E 8 πολλῶν C πολλὸν A^{ac} πολλοῦ Scal. (Reiske) | δὲ P Pl δ' ἐν Scal. (cf. Callim. in Dian. 137 ἐν δὲ σὺ πολλή) | μνήμῃ Pl^M.ⁱ | (πολλὸν δ' ἐν—Ἀριστοκράτῃ Br.) 9 sq. cf. Callim. ep. VII 415, Phalaeci XIII 6, 6 (χαρίεντος ἐν τε λῆσχῃ ἐν τ' οἴνῳ)

9 ἦδει Pl^M | cf. 648, 9 10 sq. hoc dist. om. A, Planudem versus de suo finxisse censet Salm., pro Leonideis habet Geffcken, pentametrum recentioris, hexametrum priscae originis censent Jac. Mein. 10 ὄφρυν Pl^M.ⁱ ὄφρυν Pl^a.^s (v. Herod. II 763, 7) | ἐσθλός: cf. 648, 1; malim tamen ἑλλός (cf. Hesych. ἑλλός· στρεβλός, διεστραμμένος) | ἐφελκόμεναι Casaub.

ἦδαι καὶ Βάκχοιο παρὰ κρητῆρος ἄδηριν>

ἰθὺναι κείνην εὐκυλίκην λαλιήν·

ἦδαι κῆν ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηνέα

ἔρδαιν. γὰρ ἐρατὴ, τοῖον ἔχεις φθίμενον.

M 91^v

5

441. ἈΡΧΙΛΟΧΟΥ.

C

Εἰς Μεγάτιμον | καὶ Ἀριστοφώοντα | τοὺς Ναξίους.

L

Ὑψηλοὺς Μεγάτιμον Ἀριστοφώοντά τε Νάξου

κίονας, ὧ μεγάλη γὰρ, ὑπένερθεν ἔχεις.

442. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

10

Εἰς τοὺς ἐν Τεγέα | πεσόντας ἀριστῆς Ἀθηναίους.

L

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,

οἳ θάνον εὐμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν,

1 ἦδαι (itemque vs. 9) Pl^M | κρητῆρος Pl^M -τῆρσιν Scal. -τῆρας Reiske | cf. 355, 3 (Damageti) 2 ἰθὺν ἐκείνην (re-
dit in m.¹ et in fine vs.) P ἰθὺναι κοινήν Pl (κλ_οινήν Pl^M ^{re}
κείνην? Pl^M ^{ar}, quod restit. Jac.) | κεύθῦναι s. κίθῦναι κ. (om.
versu 6 sq.) Heck. (ἰθύνων Salm.); cf. κατιθύνων ῥήματος ἀρ-
μονίην app. Pl. 226 (ego olim ἰθύναι τ' οἶμην εὐκ. λαλιῆς
quinto versui continuavi) | εὐ κυλίκην, (virg. C) P εὐκύλικα Pl |
εὐκύλικον Reiske ἐγκύκλιον Herm. (cf. Athen. 2 a: τῶν καλῶν
ἐπικυλικίων λόγων) | λασίην P idemque Pl^M ^{ar} λαλιήν Pl^M ^{re}
(Pl^E) 3 ἦιδαι C ἠίδαι? A^{ar} | cf. Hesiod. Op. 225 ξείνοισι καὶ
ἐνδήμοισι, Theogn. 793 sq., ξείνων τε καὶ ἐνδαπίων IX 662, 3;
VII 35 | κέν (C) ξείνοισ. P καὶ ξείνοισι Pl κῆν ξ. Jac. (cf. 67, 7) |
καὶ ἐνδάμοισ (αὶ inseruit C) P καὶ ἐνδήμοισι Pl | προσηνέα (C,
προσῆν. A^{ar}) P, cf. Kaib. 251, 228 b 4 ἔρδαιν. (C) P ἔρδαιν
Pl^M | γὰρ (apostr. C) P γὰ Pl | ἐρατὴ * C ἐρατῇ A^{ar} ἐρατά Pl
ἀρετὴν Herw., ἐρατὸν? | ποῖον Boiss. οἶον Herw. | ἔχει A^{ac} ἔχεις
CPl^E ἔχ_{οι}ς ex ἔχεις cr. Pl^M || 5 ab Archilocho ep. abiudicat
(Bergkio duce) Reitzenst. 6 ἀριστοφώοντα (sic) τοὺς (C) P
7 μεγατίμιον A 8 ὧ C ὧ A^{ac} | μεγάλη P μελάνη FG. Schmidt
(qui etiam κίονας εἰναλίας — ἔχει proposuit) | γὰ P γὰρ Jac. ||
9 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 16 (Pl^B c. 5, 53); ap. Ir. p. 96
9 Simonideum ep. ('demonstrativi generis') non agnoscit Kaib.
10 τεγέα et ἀριστ (i. e. ἀριστῆς, non ἀριστους) L | αθην,
(ἀθηναίους Paulssen, Ἀθηναίων Boiss.) inepte L, εἰς Τεγεάτας

αίχμηται πρὸ πόλης, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται

Ἑλλάς ἀποφθιμένου κρατὸς ἑλευθερίαν.

M 90^v

443. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς τοὺς πεσόντας παρ' Εὐρυμέδοντα ποταμὸν | Ἑλλήνας. L

5 Τῶνδ' ἐποτ' ἐν στέρνοισι τανυγλώχινας ὀιστοὺς

λοῦσεν φοινίσσῃ θοῦρος Ἄρης ψακάδι.

ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων

ἄψυχ' εὐψύχων ἄδε κέκευθε κόνις.

inscribitur ap. Ir. | ad proelium Plataeense, cui Tegeatae interfuerunt, tumulumque seorsum Tegeatis exstructum (cf. Her. IX 85) ep. refert Bgk (Hauvette); ad Tegeatarum cum Lacedaemoniis bella (inter a. 479 et 465 gesta), quibus illi succubuerunt, versus spectare putat Schneidewin: cf. Kaib. Mus. Rh. 28, 457 p. 309, 11 *μνασώμεθα* Schneidew. | ὅδε (acc. C) P 12 *τέγεαν* P Pl^M

1 *αίχμηται* Schneidew. | *προπόληος* P | *πόλῃ* Pl^M *πόλιος* Pl^E | *ἰνάσφισι* A *ἰνά σφ.* C *ἵνα σφίσι* Pl^M | (verba *ἵνα* — καθ. a *μνησώμεθα*, non ab *δύομενοι* pendere existimant Jac. Schneid.) 2 *ἑλλάς* P Pl; *ἑλλάς?* | *ἀποφθιμένου* P -*μένοις* Pl -*μένη* Bgk; *ἀπ' ἰφθίμου* Jac. | *κρατὸς* P (et ante κρ. et post interpunxit C); *κάρτ* Pl^M *κάρτος* Pl^E | *ἑλευθερίαν* P -*θερίας* Pl -*ίην* Hiller -*ίης* Ursinus | *κάρτος ἑλευθερίαν* proponit Hauv., acc. *κάρτος* ad *ἀποφθιμένη* referens || 3 ep. Simonideum, sed vs. quartum subditivum censet Jac., demonstrativum a Sim. abiudicat JG. Schneider (Hauvette) 4 ad victoriam Eurymedontiam temere

ep. referri a lemmatista vidit Jac. | *τοὺς πεσοῦν παρενρυμεδοῦ ποταμὸν* ελλ. L 5 *τῶνδε ποτὲ* P, *τῶνδ' ἐποτ' ἐν* Mein. | *τανυγλώχ.* C -*γλωχῖνας* A^{ar} (cf. Il. Θ 297) 6 *φοινίσσαι* P (*Φοινίσσῃ* Br.) | *ψακάδι*, C -*καδα?* (vix -*δος*) A^{ar} (*ψεκάδι* Br.) | cf. VI 2, 4 7 *ἀντὶ* P (*οὔτι* Heck.) | *ἀκοντοδόκων* P: cf. Il. II 361 *σκέπτει' ὀιστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων*, ad quae schol. 'τοῦτον ἀκοντοδόκον φασίν' (Et. M. 50, 55: ὁ ἐπιτηρῶν μήπου ἀκοντίῳ βληθῆ); 'virum fortem, qui telorum ictus excipere non dubitat' interpretatur Bgk | *μνημεῖα* (~ C) P *μναμ.* Bgk (hac voce hic non sepulcra, sed ossa cineresque, mortuorum *λείψανα*, significari monent Bgk, Hauv.) 8 cf. 300, 4 | *ἄψυχ' ἐμψύχων* (apostroph. AC) P *ἐμψυχ' ἀψύχων* Bgk *ἄψυχ' ἀψύχων* Hartung *ἄψυχ' εὐψύχων* Mein. | *ἄδε* P | *τάνδε κέκ. κόνιν* Hartung, *ἄδε κέλευθος ἔχει* Heck., *ἄδ' ἀνέθηκε πόλις* Reitzenst.

Fr. Cor. Mel.
epp. 444—453

444. ΘΕΛΙΤΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὸν Ἀνταγόρου οἶκον | [διὰ μέθην] ἐμπρησθέντα, |
ἐν ᾧ τεθνήκασιν | ὀγδοήκοντα ἄνδρες ὑπὸ | τοῦ πυρὸς διὰ
τὴν μέθην. L

- 5 Χείματος οἴνωθέντα τὸν Ἀνταγόρῳ μέγαν οἶκον
ἐκ νυκτῶν ἔλαθεν πῦρ ὑπνιμάμενον·
ὀγδώκοντα δ' ἀριθμὸν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δούλοις
τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἔτυχον.
οὐκ εἶχον διελεῖν προσκηδέες ὅστέα χωρίς, 5
10 ξυνὴ δ' ἦν κάλπις, ξυνὰ δὲ τὰ κτέρεα·
εἷς καὶ τύμβος ἀνέστη. ἀτὰρ τὸν ἕκαστον ἐκείνων
οἶδε καὶ ἐν τέφρῃ ῥηιδίως Ἀίδης. M 32^v

445. ΠΕΡΣΟΥ ΘΗΒΑΪΟΥ.

C

- Εἰς Μαντιάδην καὶ | Εὐστρατον τοὺς Δυμαίους· ἐπιτύμβιον. L
15 Μαντιάδας, ᾧ ξεῖνε, καὶ Εὐστρατος, υἷες Ἐχέλλου,
Δυμαῖοι, κραναῇ κείμεθ' ἐνὶ ξυλόχῳ,

1—p. 315, 8 quartae particulae Mel. ep. primum ut octoginta mortuos spectans bellicis epp. adnectitur; tria epp. in Cretenses scripta (447—449) iunguntur 1 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 36 (Pl^B 37) 2 εἰς τὸν ἀνταγοῦ οἶκον L | διὰ μ^θ ἐμπρησθέν L: διὰ μέθην abundat (ante verba διὰ τὴν μέθην), διὰ <μέθην νύκτα> requiras 3 ἐνῶ L | ὀγδοήκοντ' ἀνδρὶ ὑπο τοῦ L | δτ' / μέθην L 5 οἴνωθέντα PPl οἴωθέντα Scaliger εὐνηθέντα Emperius (Herw.) ὑπνώοντα Ludwich; ὀχληθέντα? 'spissam hominibus' dicit domum (cf. ὁδὸς ὀχλ. Ceb. 15) tantae cladi obnoxiam | οἶκον (rest. C, οἶκ. A^{ac}) P 6 ἐκ νυκτῶν PPl, ἐκ νυκτὸς apogr., ἐκ μυχάτων Ludw. (ἐκ λύχνων s. ἐκ φρυκτῶν ego olim ei.): at cf. Od. μ 286, Theogn. 460 | ὑπνιμάμ. C 7 ὀγδῶκοντα (δ₁γ₁ C fort. in εἰ) P | ἄμμιγα P 9 οὐκ εἶχον A οὐκ εἶχον CPl^a α. α οὐδ' εἶχον Pl^M Pl^b. s | διελεῖν (~ AC) P Pl^M Pl^b. s. α (Pl^a in epid.), δ' εἶδεῖν Pl^a (sch.^w) | προσκηδέες C προσκηδέ' ες? A^{ar}, κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι interpretatur sch.^B 10 ξυνὴ δ' ἦν (rest. C) PPl^a (Pl^a in epid.), ξυνή δ' ἦν Pl^M ξυνή δ' ἦ Pl^a. b. s (cf. App. Pl. 233, 8 Theaet. schol.) | ξυνὰ τε Reiske 11 (εἷς μὲν Pl^a) | ἀτὰρ (C) PPl | τὸν ἕκαστον (rest. C) PPl | ἐκείνων: ἐ refecit, non ex alia litt. cr. C 12 οἶδε? A^{ac} || 13 sqq. Pl^M III^b c. 5

ἄγραυλοι γενεῆθεν ὄροιτύποι. οἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
μαννταὶ τέχνας δουροτόμοι πελέκεις. M 91^v

P 278

446. ἙΓΗΣΙΠΠΟΥ.

C

Εἰς Ζωῖλον | τὸν Ἑρμιονέα | ἐν Ἀργεὶ τελευτήσαντα. L

5 Ἑρμιονεὺς ὁ ξεῖνος, ἐν ἀλλοδαπῶν δὲ τέθραπται,
Ζωῖλος, Ἀργείαν γαῖαν ἐφεσδάμενος,
ἂν ἐπὶ οἱ βαθύκολπος ἀμάσατο δάκρυσι νύμφα
λειβομένα παῖδές τ' εἰς χροά κειράμενοι.

447. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

10

Εἰς Θῆριν τὸν Ἀρισταίου Κρήτα.

L

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὃ καὶ στίχος· οὐ μακρὰ λέξω·
'Θῆρις Ἀρισταίου Κρής, ἐπόνει δόλιχον.' M 30^v

(εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 17 (Pl^I c. 6, 52; Pl^B c. 6, 53)
p. 310, 13 Πέρσου Pl; gentile om. Pl, add. C: cf. JJ. 1893, 675

14 εὐστρα^o L | post δυνάμους clausulam, deinde επιτ. scr. L

15 Μαντιάδης Pl | εὐστρατος (acc. C) P | Ἀχέλλου Pl (Ἀπελλοῦ Casaub.; Ἐχένλου Herw.: cf. Herodian. II 243, 8 L.) 16 δυμαῖοι P (cf. Steph. Byz. s. v. Δύμη, Callim. fr. 73: Ἐς Δύμην ἀπιόντα τὴν Ἀχαιῶν ἐσχάτην), Δυμαίῃ Pl^M (Opsop.) δυμαίῃ Pl^E | Κραναῇ (pro nom. proprio) Pl^S (Grotius); κραναῶ? | ἐνι A ἐνι C (ἐπὶ Pl^b Pl^a, sed corr. epid.)

1 (ἄγραυλοι Pl^a: affert hoc pro ἄγλαυροι in epid. Pl^a) | γενεῆθεν C γενεηθεν A^{ar} | ὄροιτύποι Pl; vocem cum ἄγραυλοι iungit Jac. (virgulam post ἄγρ. posuit C, punctum Pl^M, interpunctionem hanc del. Jac.) | οἱδ' ἐπὶ (spiritus accentumque rest. C) P 2 μνηνταὶ τέχνης Pl || 3 sqq. ap. Buh. p. 151 n. 91 3 in numerandis paginis erravit Sylburg, cum fol.^r numero 275, fol.^v n. 278 signavit 4 ζωῖλον (ῖ in eraso η?) L | ἐρμιο_ινέα ex ἐρμονέα? C | ἐν Ἀργεὶ τελευ^t L 5 ἐρμιονεὺς (' rest. C) P | γρ ἦι δὲ

ὁ C ὦ A^{ar} | ἐναλλοδαπῶν τέθραπται P: circumfl. supra ω refecit C, γρ ἦι superscr. C, δὲ ipse A inseruit (VII 87, 1 apte confert Finsler) 6 cf. VII 238, 2; 660, 4; Kaib. 243, 33 ξυνὴν γαῖαν ἐφεσδάμενος | ἀργείαν ex -γεῖαν corr. A; malim ὀθνεῖαν | ἐπ' ἐσδάμενος C ἐπιέσδάμενος A^{ar} (asperum posui, incertum tamen reliquit spir. supra alterum ε tam C quam A) ἐφεσδάμ. Mein.; fort. γᾶν ἐπιεσδάμ. 7 ἂν ἐπὶ οἱ, C ἂν

448. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

C

Εἰς Πραταλίδαν | Κρητα, τὸν Λυκάστιον.

C

Πραταλίδα τὸ μνᾶμα Λυκαστίῳ, ἄκρον ἐρώτων
 εἰδότος, ἄκρα μάχας, ἄκρα λινοστασίας,
 5 ἄκρα χοροῖτυπίας. χθονίοις <πῶς δαίμοσιν ἄνδρα>
 τοῦτον, Κρηταιεῖς Κρητα, παρωκίσατε;

ἐπιοι? A^{ac} (cf. VI 266, 3) | ἀμάσατο: cf. VII 404, 1; 241, 3 p. 311, 8
 παῖδεστ' (~ AC) P | (χειρόμενοι Dorv., ἐν χοῳ κεκαρμένοι ex-
 plicandi causa ap. B.^m) || 9 sqq. Pl^m III^a c. 2 (εἰς ἀγωνιστάς), 4;
 epigrammatum in certatores caput non exhibet altera sylloge
 Planudea, prioris in cap. secundo insunt quattuor epp.: App.
 Pl. 23—25, A. P. VII 447, hoc ep. exstat ap. Ir. p. 90 9 καλ-

λιμάχον, C, erasum vid. idem nomen (καλλιμα^χ) 10 κρητα L

11 σύντ.: non 'brevis staturae' (etsi Ovidius suum dist. Am.
 II 6, 59 Callimacheo vid. accommodasse), sed 'paucorum verbo-
 rum' (Jac.) et veloci pede | ὁ καὶ A Pl^{mac} Pl^E; δ καὶ C, idem
 man. rec. alio atram. in Pl^m; δ 'quare': cf. Eur. Hec. 13, Oed.

R. 1005 | στίχος (' AC) P; idem Pl^m, sed γρ. τάφ^o superscr.

man. rec.; notula 'ἀν^τ τοῦ καὶ ὁ στίχος' in Pl^m marg. adscripta
 (ab ipso Maximo) Planudem consentire docet cum A; τάφος
 Pl^E λίθος Mein. | λέξω Pl idemque A^{ac}, in λέξω (i. e. λέξων)
 mut. C 12 cf. XVI 23, 2 | κρησ. (punctum et circ. C, κρησ?
 A^{ac}) P | ἐπεμοι A^{ac} ἐπ' ἐμοι C ὑπ' ἐμοι Pl^m: cf. 524, 1 sq. |
 δολιχὸς A^{ar} δολιχός Pl^m (supplent στίχος, ut inscriptio re-
 prehendatur a defuncto vel ab ipso poeta, quod brevitatem
 pollicita vocibus ὑπ' ἐμοί inutiliter ampliatur), δόλιχός C (cf.
 Plat. Protag. 329 A: οἱ ῥήτορες σμικρὰ ἐρωτηθέντες δόλιχον
 κατατείνουσι τοῦ λόγου); δολιχόν Pl^E δόλιχον Mein. (ut νικήσας
 suppleatur), tentavi Κρής, ἐπόνει δόλιχον: cf. Iph. Aul. 212
 ἔμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν ||

1—p. 313, 6 duo epp. uno auctoris nomine instructa sunt
 a C, tribus autem lemmatis olim praedita erant; duo scripserat
 L, quorum prius (ad ep. 448) totum, alterum (ad 449) partim
 erasit C ipse pro perverso lemmatistae indice emendatiorem (ad
 448) adiungens; epp. sunt in ap. Buh. p. 151 n. 89 sq. 1 ταρα^τ P;
 ep. fort. Antipatri est Sid. (cf. imprimis VI 118) 2 lemma

εἰς — λυκάστ^o et praemissum nom. auctoris scr. C in eraso
 pristino lemmate, quod L exaraverat (εἰς λυκάστον υἱὸν πρα-
 τάλου τὸν κρη^τ L^{ar}) errans ita, ut Lycasti Cretensium oppidi

449. <Εἰς τὸν αὐτὸν Πραταλίδαν,> L

ὅσα προτερήματα εἶχεν | ἐκ φύσεως. L

Πραταλίδα παιδεῖον Ἔρως πόθον, Ἀρτεμις ἄγρην,

Μοῦσα χορούς, Ἀρης ἐγγυάλιξε μάχαν.

5 πῶς οὐκ εὐαίων ὁ Λυκάστιος, ὃς καὶ ἔρωτι

ἄρχε καὶ ἐν μολπᾷ καὶ δορὶ καὶ στάλικι;

450. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ. C₁

Εἰς Φιλαινίδα τὴν | Σαμίαν, οὐ τὴν ἀσελ γῇ τὴν ἐταίραν

Ἑλεφαντίνης. L

10 Τῆς Σαμίνης τὸ μνήμα Φιλαινίδος. ἀλλὰ προσειπεῖν
τλῆθί με καὶ στήλης πλησίον, ὦνερ, ἴθι.

(cf. ll. B 647) immemor Lycastum filium Pratali induceret p. 312, 3 Pratalidae nomen a voce πρᾶτος ductum esse vid. Mein., cf. Crinagorae in Protam ep. V 107 | μνήμα P μνᾶμα Br. | λυκάστω A -στωι C, cr. Salm. | ἄγρον: cf. VI 118, 3 | ἔρωτος ap. B. 4 λινο-στασίης P -ας Br. 5 χοροῖτυπής P -ας Mein. | χθονιοι A; χθόνιοι C, qui signum * et in fine vs. et in marg. ext. repetit | Χθόνιοι, Μίνωι πάρεδρον Br. (Μίνωι τὸν ἄνδρα Jac.); χθόνιοι θεοί, εὖ παρὰ Μίνω et εὖ γε Θαλήτᾳ Mein., χθ. θεοί ἡδὲ δικασταὶ s. δίκαιοι (s. κριτῆρες) Haebelin; χθ. συναρίθμιον ὑμῖν Herm., χθ. δ' ὑμῖν βασιλῆες Geffcken 6 ὡς τοῦτον (ὡς iterat C in m.^o) P | κρηταιεῖς C κρήτην (s. -τηι) εἰς A^{ar} (cf. VII 427, 10); Κρηταιεῖς Herm. Geffck., -ταιεῖ Br. Mein. | παρ' ὠκίσσατε C: cf. VII 287, 4 (τῇδε παρῳκίσσατε in fine pentametri)

1 sqq. <εἰς τὸν αὐτὸν Λύκαστον s. Πρατάλου υἱὸν?> L^{ar}, quibus idem L verba ὅσα πρ. εἶχεν¹ ἐκ φ. adiunxit; priora verba (non minus perversa quam quae L scripserat ad ep. 448) erasit C scripsitque in ras. lectionem qua versus primi lacuna (cf. ad l. 3) suppleretur 3 num. TN adpinxit C, cf. ad ep. 438 | πραταλίδᾳ ***** ἔρως P^{rr} πραταλίδας παιδίον? ἔρ. A^{ar}; * C qui * γρ. [πραταλίδας παιδίον] in m.^o scr. erasa priore parte lemmatis ab L epigrammati adpositi, cf. ad 1 sqq. | Πραταλίδα παιδεῖον Br. | poetam imitari vid. Meleager V 194 sq.

4 malim ἀλκὰν ἐγγυάλιξεν Ἀρης 5 πῶς οὐκ: cf. VII 14, 7 (Ant. Sid.) | εὐαίων (C) P: cf. 178, 3; V 145, 3 | ὃς (C rest. C) P 6 ἄρχε (C A^{ac}) P | δορὶ L, C δορῶ? A^{ar} || 7 sqq. ap. B. p. 151 n. 92; ep. bis exstat in P, in t. scr. A p. 278 (P₁: A, L, C₁) post ep. 449; in m. inf. adposuit C p. 256 (C₂), ut Dioscoridae ep.

οὐκ εἴμ' ἢ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντη
 ἔργα καὶ Αἰσχύνην οὐ νομίσασα θεόν,
 ἀλλὰ φιλαιδήμων, ναὶ ἐμὸν τάφον. εἰ δέ τις ἡμέας 5
 αἰσχύνων λαμυρὴν ἔπλασεν ἱστορίην,
 5 τοῦ μὲν ἀναπτύξαι χρόνος οὐνομα, τὰμὰ δὲ λυγρὴν
 ὁστέα τερφθεῖη κληδόν' ἀπωσαμένης.

451. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς Σάωνα τὸν Ἀκάνθιον.

L

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
 10 κοιμᾶται. θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθοὺς. M 30^r

iuxta Aeschryonis in Philaenidem iambos legeretur (una cum
 epp. 477 et 486), subiectaque sunt octasticho verba haec: νομίζω
 ὅτι διςσῶς κεῖται το ἐπίγραμμα: | πλήν ἐν τῇ τάξει τῶν
 ἐπιγραμμάτων τῶν κυρῶν μὴ οὕτως κεῖται σὺνημμένον
 μετ' τῶν ἱαμβικοῦ p. 313, 7—9 εἰς φιλανίδι διοσκορί C₂
 (p. 256); amplius lemma (l. 8 sq.) add. L p. 278 8 εἰς φ.

την L | τ' ἐτ' αἴρασαν ἐλεφαν L: cf. Suid. s. v. Ἀστυάνασσα· ἦν
 ὕστερον παρεξήλωσαν Φιλαινὶς καὶ Ἐλεφαντίνῃ αἱ τὰ τοιαῦτα
 ἐξορχησάμεναι ἀσελήματα et ep. VII 345 10 Σαμίας ap. B. |
 μνημα P₁ μᾶμα C₂ | ἀλλὰ A^{ac} | προσείπειν A πρόσείπ. C_{1.2}
 11 τλήθι με C₂ | ὦνερ (rest. C₁) P_{1.2}: cf. 472, 13

1 οὐκείμ' A^{ac} | τα γυναιξὶν A^{ac} | προσάντη C₁ πρὸς ἅντα
 A^{ar}, cf. VI 220, 5 (ἐναντία, ἐχθρά ap. B.^m; cf. Hes. s. προσάντης)

2 θεόον C₂^{pr} θεάν s. θεῶν C₂^{ar} θεόν A 3 ἀλλὰ P₁ | φίλ' αἰ-
 δήμων A^{ac} φίλ' αἰδῆμ. C₁ φίλ' αἰδ. C₂^{pr} (φιλανδ. s. φιλανδ.
 η

C₂^{ar}) | (καὶ ἐμὸς τάφος ap. B.) | cf. 351, 7; 707, 4 4 λαμυράν
 (η C₁^s) P₁ -ρὴν C₂ | ἱστορίην AC₂ (ἱστορίαν Reiske) 5 ἀναπτύξαι
 C₂ -πτύξει Br.; cf. Soph. fr. 280, 2 N.² | τὰμὰ A^{ac} τὰμὰ C₁ τὰμὰ
 C₂ | δε A^{ac} C₂ | λυγρά A λυγρὰ C_{1.2} λυγρὰν Reiske λυγρὴν Mein.
 (accusativus recte reponitur, cf. λυγρὴν ἀγγελίην, σήματα λ. ap.
 Hom.) 6 κληδόν' P_{1.2}; cf. 351, 2 κληδόνα | ἀπ' ὥσαμένης C₂ (ἀπω-
 σάμενα apogr.) || 7 sqq. Pl^m III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας), 10;
 ep. est ap. Ir. p. 90 in Callimacheis inter ep. XI 275 et VII 521

8 ακαν L 9 τᾷδε Heck. Schneider | (Σάων: cf. VI 255,
 Erycii) | ὁ ἀκάνθιος P, om. artic. Pl (Ἀκάνθος πολὺς Μακε-
 δονίας sch.^B) 10 θνήσκειν P (Heck. Schn.) θνήσκειν Pl |

452. ΛΕΩΝΪΔΟΥ. C

Εἰς Εὐβουλον. L

Μνήμονες Εὐβούλοιο σάοφρονος, ᾧ παριόντες,
 πίνωμεν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν Ἀίδης. M 32^r

5 453. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. Pl

Εἰς Νικοτέλην | παῖδα Φιλίππου. L

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
 ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην. M 38^r

Fr. Cor. Mel.
 pp. 454—457

10 454. ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'. C

Εἰς Ἑρασίξενον | τὸν πότην. L

Τὸν βαθὺν οἶνοπότην Ἑρασίξενον ἡ δὲ εἰς ἐφεξῆς
 ἀκρήτου προποθεῖς ᾧχετ' ἔχουσα κύλιξ.

cf. Kaib. 559, 7: καὶ λέγε Π. εὐδαιν, ἄνερ· οὐ θεμιτὸν γὰρ
 θνήσκειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ὕπνον ἡδὺν ἔχειν

1 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 20 1—2 εἰς
 εὐβουλ⁰ / λεων^δ C; τοῦ αὐτοῦ (post VII 422) Pl 3 μνήμησ
 ('AC) PPl; μνήμην 'qui praeteritis sepulcrum Eubuli' Reiske,
 μνήμονες Casaubonus (μνήμα τόδ' 'sobrius Eub. iacet hic
 iaceatque' Grotius), μνήμ' ἴστ' Unger, μνήμη ἐπ' Haeberlin | ᾧ P:
 ᾧ A^{ac} quod in ᾧ, post in ᾧ mut. C | παριόντες A παρ'όντες C;
 παριόντες — (lineola distinxit) Geffck., qui sepulcrum verba
 facere viatorisque cohortationem (πίν.) intercedere vult 4 cf.
 265, 2 | πίνωμεν PPl, f. μέμνησθ' Εὐβ. — πίνοντες; an μνήμονες —
 πίνετ', ἐπεὶ (s. πίνετε νῦν) κοινὸς? cf. Kb. 256, 10; VII 32 || 5 sqq.
 Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους), 1 (Pl^E c. 23, 1); ap. Ir. p. 89 (post VII 80)

7 δωδεκέτη A δωδεκέτην (i. e. δωδεκέτην, quod Finsler vidit,
 non δωδεκένη, quod Düb. cum Schneidero et Mein. dedit) C
 -κέτη Pl Ir.: cf. 467, 2; 468, 2 | τονπαῖδα P | πῆρ Pl^M | ἀπέθηκε
 (ἐ refecit, non ex o s. i corr. C) PPl ('spem cum filio abrepto de po-
 suit Phil.', v. Kb. 246, 6), ἀνέθηκε Br.; cet. v. Weiss. p. 104 8 τὴν
 π. ἐλπ.: cf. 389, 4 | Νικοτέλη Mein. || 9—p. 318, 2 quintam fr. Mel.
 particulam efficiunt quattuor εἰς μεθύσους epp. 9 sqq. ap. Buh.
 p. 152 n. 93; ep. exstat apud Athen. 436e; cf. Preg. 1; nom. auc-
 toris om. Athen., a Callimacho abiudicat Wilam. 10 ερασίξειν L
 11 τὸν (τ L, ν C) P^{no} οὐ A^{ac} Ath. | (οὐ βραδὺν et τὸν βραδὺν

455. ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μαρωνίδα τὴν | μέθυσον.

L

*Μαρωνὶς ἡ φίλινος, ἡ πίθων σποδός,**ἐνταῦθα κεῖται γρηῦς, ἥς ὑπὲρ τάφου**5 γνωστὸν πρόκειται πᾶσιν Ἀττικὴ κύλιξ.*P 279 *στένει δὲ καὶ γὰρ νέρθεν, οὐχ ὑπὲρ τέκνων**οὐδ' ἀνδρός, οὓς λείλοιπεν ἐνδεεῖς βίου,*

5

*ἐν δ' ἀντὶ πάντων, οὔνεχ' ἡ κύλιξ κενή.*M 36^r

456. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C. Pl

10

Εἰς Σειληνίδα τροφὸν Ἰέρωνος, τὴν μέθυσον.

L

*Τὴν τίτθην Ἰέρων Σειληνίδα, τὴν ὅτε πίνοι**ζωρὸν ὑπ' οὐδεμιῆς θλιβομένην κύλικος,*

proponit Schneider) | ἡ δὲ (C) ἐφ' ἐξῆς (apostroph. add. C) P: cf. VII 223, 3 p. 315, 12 προποθεῖς A, -θεῖς. C (qui addita apostropho accentum mutare om.); φανερώς Ath. | ὥχετ' (C) ἔχουσα (spir. incertum C) P, ὥχεθ' ἐλοῦσα Valcken., at cf. VII 190, 4; Callim. hymn. V 40

1 sqq. Pl^M III^a c. 17 (εἰς μεθύσους), 5; Pl^{L.a.b} c. 20, 5; Pl^S c. 20, 3; scil. in edd. veteribus exstant epp. c. 20, 1—5 (VII 329. 353. 384. 398. 455) ordine autographi servato, in Pl^S Sidonii in Maronidem epigrammati (353) alterum in eandem (455) continuatur, ne similia alienis epp. (384. 398) separentur; in P bis invenitur ep.: p. 278 sq. scr. A (L, C₁, P₁), p. 259 in m. sup. scr. C₂ (ut epp. in Maronidem inter se componerentur:

cf. ad ep. 353) 1 sq. εἰς μαρωνὶ λωνιδ^δ C₂; suum lemma L bis scr., p. 278 ad priores ep. versus idemque in nova p. 279 ad vs. quartum et sq. 1 Leonidae trib. ep. C₁ C₂ Pl,

quamquam nomen φιλίππου θεσσαλονιξ priori lemmati (p. 278) idemque testimonium (φιλ. θεσσαλονιξ) alteri lemmati (p. 279) subiecerat Car^r 2 τὴν μ. L: cf. Plin. XXXVI 33 'Myronis — anus ebria est Smyrnae' (v. Εφημ. Αρχ. 1891, 150) 3 σποδός (C σποδός A^{ac}): cf. VI 291 κυλίκων σποδός 4 γρηῦς (γρηῦς A γρηῦς

C₁) P₁ γρηῦς C₂ (qui γρηῦς ex γρηῦς corr.) γρηῦς Pl^M | ὑπερ P₁ ὑπερ C₂ (qui ὑπερ ex ὑπὲρ cr., ὑπερ Pl^I) 5 γνωστὸν P₁ C₂ γνωστὴ Pl 6 γὰρ P γῆς Pl | οὐχ υπέρ γε A οὐχ' ὑπερ γε C₁

ἀγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν, ἔν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη
καὶ φθιμένη ληνῶν γείτονα τύμβον ἔχοι. M 36^r

457. ἈΡΙΣΤΩΝΟΣ.

C

Εἰς Ἀμπελίδα τὴν μέθυσον | πεσοῦσαν ἐν τῷ ληνῷ | καὶ
ἀποπνιγεῖσαν. L

5

Ἀμπελὶς ἡ φιλάκρητος, ἐπὶ σκίπωνος ὁδηγοῦ

ἥδη τὸ σφαλερὸν γῆρας ἐρειδομένη,

λαθριδίῃ Βάκχοιο νεοθλιβὲς ἦρ' ἀπὸ ληνοῦ

πῶμα Κυκλωπείην πλησαμένη κύλικα·

10 πρὶν δ' ἀρύσαι μογερὰν ἔκαμεν χέρα· γραῦς δέ, παλαιή 5

ὀλκὰς ὑποβρύχιος ζωρὸν ἔδν πέλαγος.

οὐχ' ὑπὲρ C₂ οὐχ' ὑπὲρ Pl^M p. 316, 7 οὐδ' A οὐκ C₂ Pl | ἔλει-
πεν (' C₁) P_{1,2} λέλοιπεν Pl 8 ἔν (' rest. C₁) PPl: cf. VII 25,
5; 353, 5 | δάντι A^{ac} δ' ἀντ₁l₁ C₂ -τῇ C₂^{ar} | οὔνεχ' (' C) P || 9 sqq.

Pl^M III^a c. 17 (εἰς μεθύσους), 6 (Pl^E c. 20, 6) 10 εἰληνίδα
(ε ipse L superscr., λη ex ι cr. C; σιλινίδα L^{ao}) P: cf.
Gaetulici in ebriosam cognominem (Σηληνίς B, Σειληνίς Pl^M)
ep. XI 409 | τὴν τροφὸν scripserat L, idem del. articulum |
ἰέρων τ^o μέθυσ' L 11 τιτθῆν P; idem Pl^M, sed in τίτθῆν
mut. alio atram. | cf. Kaib. 47 | ὅτε (' C) P 12 ὑπουδεμιῆς A^{ac}

1 ἀγρῶν ἐντὸς (' C) PPl^M; scribendum ἀρδμῶν ἐγγὺς | ἔν'
(apostr. AC'C) P: cf. 24, 5; 31, 9; 207, 7; 209, 3; Kaib. 682, 5 2 φθι-
μένη* C -νην (potius quam -νης) A^{ar} | ληνὸν P ληνῶν Pl
(ληνοῦ Br.) | τύμβον (' C) ἔχει (' C) P | ἔχοι Pl^M (Jac.) ἔχη Pl^E |

3 sqq. ap. Buh. p. 152 n. 94 4 εισαμπ. τὴν μῆ^{στ} et εὔ ληνῶι L
5 αποπνιγεῖσαν L 6 ἐπισκήπωνος C ἐπισκίπ. A^{ac} 7 ἐρει-
δομένη (' C) P 8 cf. XI 409, 4 οἷος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἴνο-
πέδης, Theocr. 14, 16 σχεδὸν ὥς ἀπὸ λανῶ | ἡδ' ἀπὸ C ἡδ'
ἀπο A^{ac} ἦλθ' ἀπὸ (et ἦλατο) Reiske ἦλθ' ἐπὶ (ληνὸν) Br. ἡκ'
ἀπὸ Pauw ἦρ' ἀπὸ Mein. (ἦρ' ἀπὸ λ. πῶμα 'sustulit lacus
operculum' proposuit perperam Reiske) εἰλ' ἀπὸ Heck. 9 κύ-
κλωι πιεῖν. (punctum C, A C) P (κυκῶσα πιεῖν Salm., πιεῖν κύκλω
Reiske, πιεῖν κυάθῳ anonym., κύκλω πίνειν Pauw); κλέψαι

τον οἶνον νομί|σασα ὑπαῦ^τ κέκλεπτ^{αι} ad hunc vs. adscripsit L;
inde (ἦλθ' ἐπὶ ληνοῦ πῶμα) γλυκύ, κλοπίμην et (ἀπὸ λ. π.) κλωπεύειν
s. γλ. κλοπέειν ci. Jac.; Κυκλωπείην Heck. | πλησαμένη P πλη-
θομένη Salm. -σομένη Br. (Mein.) 10 πλὴν δ' ap. B. | (ἀνύσαι

Εὐτέρπη δ' ἐπὶ κύμβον ἀποφθιμένη θέτο σῆμα
λάινον, οἶνηρῶν γείτονα θειλοπέδων.

Fr. Cor. Mel.
epp. 458—461

458. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς Αἴσχροιν τινὰ γυναῖκα | οὕτω καλουμένην, τὴν Μίκκου
5 τροφόν. L

Τὴν Φρυγίην Αἴσχροιν, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζωὴν οὔσαν ἐγηροκόμει
καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν ἐπεσσομένοισιν ὀραῖσθαι,
ἣ γρηῦς μαστῶν ὥς ἀπέχει χάριτας.

Jac., cf. IX 313, 2) | μογερὰν ex μογερόν cr. ipse A | ἔκαμεν
(¹ C) P | δὲ παλαιή. C δὲ παλαιή A (μογεράς ἔκ. χέρας, ὥς δὲ
π. ap. B.^m Br.) p. 317, 11 ὡς ναῦς. (C ὡς ναῦς? A^{ac}) ὑπο-
βρύχιος (¹ AC) P; νηὺς ὑποβρ. (ap. B. Br.) Mein., qui prae-
cedenti γραῦς voces παλαιή νηὺς deleta particula comparativa
adiungit; (ὡς ναῦς ἐμβύθιος Heck., νηὺς ὅπως βρύχιος Jac.)
ναῦς ἂθ' ὑποβρ. Passow, Friedemann (et olim Mein.), ναῦς
ἢ ὑποβρ. Bothe; scripsi ὀλκὰς; cf. V 160, 2 | (ὑποβρυχίη Reiske) |
ἔδν π.: cf. 716, 2 | cum disticho sq. conferunt Propert. V 5, 75

1 ἐπὶ (¹ C) τύμβον P | ἀποφθιμένης (¹ C) P | θέτο (¹ C) σῆμα
(¹ AC) P; (ὑπὸ τύμβον) — σῶμα apogr. | πῶμα anonym.; si integer
vs. sq. traditur, etiam ληνὸν (pro σῆμα) scribi poterit aut ἐπί-
σημον ἀποφθιμένην θέτο κύμβον 2 λάινον (puncta C) P
(λήνιον Jac.) | οἶνηρῶν (¹ A? C) P; οἶνοχόην? | (τύμβω — λαίνω —)
γείτονι Heck. | θηλοπέδων (θη ex τη cr. A) P θειλ. apogr. ||

3—p. 320, 6 sextae particulae M. epp. gratos probosque de-
functorum mores praedicant adnectiturque primum in anum
nutriculam ep. praecedentibus in anus bibulas compositis (455
—457) 3 sqq. ap. B. p. 152 n. 95 4 αἰσχρῇ (i. e. αἰσχροιν) τινὰ

γυναῖδ L | καλουμένην τὴν L | μίκκου: cf. Callim. ep. VI 310, 1 5 τρο-
φόν: cf. Leonidae ep. in nutricem Thraeissam VII 663 6 αἰσχροὴν
(¹ AC) P Αἴσχροιν Reiske (cf. V 180, 9) | (ἀγαθοῦ Valcken. -θήν
Jac.) | γάλα (¹ C) P | (ἀγαθὸς) Γαλάταισιν ἐν Reiske | παισίην
(γαλαπ. iunctim A) P πᾶσιν Bendl. | ἐνεσθλοῖς A^{ac} 7 ζωὴν A^{ac}

8 (συνέθηκεν Reiske) | ἐπ' ἐσσομένοισιν C ἐπεσσομένοισιν A^{ac}:

cf. 716, 5 9 cf. 468, 6; Callim. h. in Cer. 96 | γρηῦς^{ωδ} μαστῶν
ὡς (prius ὡς inter γρ. et μ. lineae superposuit C; litt. η accentu
instruxit C, υ circumflexo potius quam gravi A) P, γρηῦς τὰς
μαστῶν ὡς Jac., γρ. ὦν μαστῶν ἄς Fritzsche | μαστῶν Schneider |
ἀπέχει (¹ C) P | χάριτας P^{ac} χάριτι A^{ac} | cf. Weissb. p. 104

459. ΤΟῦ Αἴτοῦ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

Εἰς Κρηθίδα τὴν Σαμίαν | τὴν πολύμυθον | καὶ παίστριαν. L

*Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν,
 δίζηνται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
 5 ἡδίστην συνέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ' ἀποβρίζει
 ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον. M 93^r*

460. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C.PI

Εἰς Μικύλον τινὰ | πένητα μετὰ ἀπραγμοσύνης βιώσαντα. L

*Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, οὔτε τι δεινὸν
 10 ῥέζων οὔτ' ἀδικέων οὐδένα. Γαῖα φίλη,*

1 sqq. Pl^M III^b c. 11 (*εἰς γυν.*), 12 (Pl^E c. 12, 53); ep. exstat ap. Ir. in Callimacheis inter ep. VII 272 et 729 1 Καλλι-

μάχου Pl | καλλι^α C, qui num. TΞ epigrammati adposuit, cf. ad

ep. 449 2 κρηθι^δ την L | post την πολ. clausulam posuit, dein

«καὶ» π. add. L 3 πολύμ.: cf. VII 423, 1; Kaib. 582 | ἐπισταμένην C | παίζει A παίζειν P^{pc} (ipsam litteram signo litterae ν ad-

iunxit C) 4 δίζονται Pl | σαμιή^{ων} P: acutum et ων C (cum

hoc facit Pl) | πολλάκι (C) θυγατέρες P 5 ἡδίσταν (C)

PPl, cr. Mein. | σνέριθ. C; cf. Od. ζ 32 | ἀεὶ λαλον A ἀεὶ λάλον C

(cf. 423, 1); ἀείλαλον Mein. | ἡδ' (C) P ἡδ' Pl^M | ἀποβρίζει C;

ἀπὸ βορᾶς νυστάζει (cf. Hesych. s. ἀποβρίζαντες) inepte sch.^B

6 ἐνθάδε. τὸν (punctum et acutum C) P | πάσαις (C) PPl

πάντεσσ' Mein.; ψυχαῖς? || 7 sqq. Pl^M III^a c. 25 (*εἰς πτωχούς*), 2;

Pl^E c. 28, 1 (cf. ad ep. VII 156); ep. est ap. Ir. p. 90 7 καλλι^αμά

Pl^M 8 μείκνλόν C^{pc} μίκνλόν L^{ac}: cf. ad vs. 3 | τινὰ πενη^τ L |

inter μετὰ et ἀπρ. vocem τινος scr. L, induxit C | ἀπραγμοσύνης

L, qui terminationem et litteris ησ et compendio superscripto in-

dicavit | βιώσαν^τ L 9 ἀπὸ σμικρῶν (accentus et spir. C) P |

noli λιτὸν cr. (cf. h. in Apoll. 112) | οὔτε A οὔτέ C 10 (ῥέξας

Valcken.) | οὔτ' ἀδικῶν A^{ac}; ἀδικέων Mein., malim οὔτε λέγων:

cf. Od. χ 314, δ 690 οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον οὔτε τι εἰπών,

σ 15 | post οὐδένα plene interpunxit Valcken., ut Μικύλος

cum ἐπήνεσα iungeretur | φίλη (C; punctum C, qui post οὐ-

δένα pariter distinxit) P

Μικύλος εἴ τι πονηρὸν ἐπήνεσα, μήτε σὺ κούφη
γίνεο μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἳ μ' ἔχετε.

M 41^r

461. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Αἰσιγένην τινὰ | εὐτελῶς βιώσαντα.

L

⁵ Παμμῆτορ γῆ, χαῖρε· σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σέ
Αἰσιγένην καὐτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρῆς.

M 30^r

Fr. Cor. Mel.
epp. 462—465

462. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ.

C

Εἰς Σατύραν | ἀγχιτόκον ἐν Τύρῳ | τελευτήσασαν. C₁. L₁

Αγχιτόκον Σατύραν Ἀίδας λάχε, Σιδονία δὲ

¹⁰ κρύψε κόνις, πάτρα δ' ἐστονάχησε Τύρος.

M 32^r

1 μείνυλος P μίνυλος Pl^M Μίνυλος Valck. Μικύλος Jac. Μίνυλος Lob. (cf. Μικύθου nomen apud Leonid. VI 355); post vocem interpunxit C (Pl^M), interpunctionem del. Valck. | ἐπήνεσα (' C) P (ἐπήνυσα Schmidt) | μη τεσσ A^{ao} 2 γίνεο (' C) P γίγνεο Pl | μή τ' A μήτ' C | ἄλλοι PPl, ἀγανοὶ (et ἀμαλοὶ) Mein. (ἀλαοὶ Schneider) εὖνοι FG. Schmidt, αἰδον Jac. (μηθ') Ille Wil.; ἀγαθοὶ? v. Kb. 569, 5 | οἳ μ' ** ἔχετε C οἳ μέτεχε A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας), 11; cf. Martial. V 34; VI 52; similia leguntur apud Kaib. 538, 7 4 εὐτελ-βιώσαντ- L; ep. in virum probum scriptum esse putat Plan., alii de homine gracili aut non ruricola accipiunt; 'strenuum' Jac. intellegit, quia iners sit ἄχθος ἀρούρης; de puero quoque terram per tene-ram aetatem non gravante cogitabant (cf. 632, 5; 628, 7) 5 παμ-μῆτορ: cf. 371; 476, 9; V 164 παμμήτειρα θεῶν (Mel.) | εἰς σέ (' C) P 6 αἰσιγένην P idemque Pl^M Αὔσιγένην Pl^E (etiam Pl^a, quae tamen 'τὸ αὐσιγ. ἐν ἄλλῳ αἰσιγ. γρ.' in epid. add., unde Αἰσιγ. Pl^a) Αἰσογ. Schneider | καὐτὴ (coronid. add., gravem rest. C) P | ἐπέχοις (' C) PPl || 7—p. 323, 6 particulae VII Mel. epp. spectant puerperas leto absumptas 7 sqq. ep. bis exstat in P: p. 279 (ubi Sylb. ζητ. 322) P₁ (A₁ L₁ C₁), et p. 322 (ubi idem adscripsit ζητ. 279) P₂ (A₂ L₂ C₂); man. rec. posteriore loco adnotavit: δις σοῦ (sc. -ος in -[ωσ] cr. scriba) νειται; p. 322 Dionysii distichon prae-cedit Tymnae in mulierem enixam pauloque post mortuam epi-grammati VII 729; est apud Plan. in l. III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 26 (in cap. 11 εἰς γυναῖκας debebat recipere)

7 ἀδέσποτον Pl Διονυσίου C_{1.2} 8 εἰς σατύραν ἣ ἀγχιτό-κον ἐν τύρῳ | τελευτήσασαντα P₁ (εἰς — τύρῳ | scr. C₁, participium L₁; quae L₁ ante τελ. scripserat verba, fort. εἰς Σάτυρόν τινα

463. ΛΕΩΝΙΔΑ.

C.Pl.

Εἰς τὰς Ἀριστοδίκου θυγατέρας ἐν ταῖς ὠδίσι τελευτησάσας. L

Αὐτὰ Τιμόκλει', αὐτὰ Φιλῶ, αὐτὰ Ἀριστῶ,

αὐτὰ Τιμαιθῶ, παῖδες Ἀριστοδίκου,

P 280 πᾶσαι ὑπ' ὠδῖνος πεφονευμέναι· αἷς ἐπὶ τοῦτο

6 σᾶμα πατὴρ στάσας κάτθαν' Ἀριστόδικος. M 34^r

464. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C.Pl

Εἰς Ἀρετημιάδα τὴν | Κνιδίαν μετὰ τὸ τε|κεῖν
τελευτήσασαν. L

10 Ἡ πού σε χθονίας, Ἀρετημιάς, ἐξ ἀκάτοιο

Κωκυτοῦ θεμέναν ἵχνος ἐπ' αἰόνι,

erasit C₁); εἰς ἀγγίτοκ^ο/|σατύρ*₁α₁*_ν L₂, nisi quod σατύραν ex
σατυρικόν (s. -κήν?) corr. C₂ p. 320, 9 ἀγγίτοκον PPl (Ἀρχί-
τοκον s. Ἀντίλοχον s. Ἀρχίλοχον Σατύρον Reiske), ἀγγιτόκον
(et ἀρτιτόκον cl. 729, 3) Jac.; ep. in mulierem Satyram, quae
'partui propinqua' obierit, scriptum esse vidit Jac. | σατύρ₁α₁*_ν
C_{1,2} σατύρων A_{1,2}^{ar} Σάτυρον Pl | λάβε Heck. | σιδονιαδε A₁^{ao}
σινία δὲ (δὲ C₂ δέ A₂^{ar}) P₂ 10 κρύψε (an κρύψε?) A₁^{ac}
ἐκρύψε C₁ κρύψε A₂ (ψ in φ mutaturus erat L, infra lemma
ab L² scriptum exstant vestigia vocis κρύψε nunc erasae)
κρύψε Pl^M | δ' ἐστενᾶχη σετύρος (C₁) P₁ δ' ἐστον. (spir. C₂) P₂ Pl

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 20 1 λεωνίδα et
ab initio ep. et ad v. 3 scr. C, λεωνίδε Pl^M (Tarentini) 2 alterum
l. ad v. 3 scr. L hoc: ὅ (i. e. ὅτι) αἱ τέσσαρες θυγατέρες |
Ἀριστοδίκου δυστοκήσασαι ἔθانون 3 sq. αὐτὰ quater PPl, cr.
Reiske 3 τιμόκλει' (lineola nom. proprium indicans) Pl^M
τιμοκλεῖ A^{ar} | φιλῶ — ἀριστῶ (utrumque acc. C eo, quem A
scripserat, eraso) P 5 ὑπωδῖνος A^{ac}; cf. Kaib. 77 ὑπ' ὠδί-
νων | ἐπὶ (C) P ἐπὶ Pl | τοῦτο Pl, τούτῳ P^{pc}: τουτο primo
scripserat A, quod idem in τούτῳ mutavit (acc. add. C)

6 cf. Weissb. p. 96 || 7 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 14 (Pl^B
c. 12, 55); cf. VII 729, Kaib. 675 7—9 nom. auctoris infra
lemma scr. C 7 Ant. Sidonius imitatur Heraclitum, Calli-
machi amicum 8 εἰς ἀρετιμίαν τὴν κ. μετὰ το τ. L 10 ἦ Pl^M ἦ C
ἦ? A^{ac} | πού σε PPl^M | ἀρετιμία₁σ₁ (acc. AC; ₁σ₁ in eraso δ',

οἰχόμενον βρέφος ἄρτι νέω φορέουσιν ἀγοστῶ
 ὥκτειραν θαλεραί Δωρίδες εἰν Ἀίδα
 πευθόμεναι τέο κῆρα· σὺ δὲ ξαίνουσα παρειὰς 5
 δάκρυσιν ἄγγειλας κεῖν ἄνιαρὸν ἔπος·
 5 Διπλόον ὠδίνασα, φίλαι, τέκος ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
 Εὐφροني καλλιπόμεν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένοις.' M 93^r

465. ἩΡΑΚΛΕΪΤΟΥ.

C

Εἰς τὴν αὐτὴν γυναῖκα | Ἀρετημιάδα.

C

Ἀ κόνις ἀρτίσκαπτος, ἐπὶ στάλας δὲ μετώπων
 10 σείονται φύλλων ἡμιθαλεῖς στέφανοι·

signum $\times$, quod redit in m^o, et hyphen infra litt. $\mu\iota$ C) P, Ἀρετη-
 μίας Pl | ἐξέκἀτοιο (alterum spir. et acc. C) P p. 321, 11

θεμένῃν (α C^s) P -ναν Pl | ἐπαῖόνι A^{ac} ἐπά. C ἐπ' ἡῖόνι Pl

1 οἰχόμενον (C) PPl, τικτόμενον Reiske | ἄρτι, νέω^{ov} P
 (ἀρτινεω A; ω lineola induxit, ον superscripsit, virgulam accen-
 tusque add. C) | νέω Pl τεῶ Wakefield | cf. 730, 5 2 ὥκτειραν A^{ac}
 ὠικτ. C | θαλεραί δωρίδες (C) P: 'mulieres Cnidiae' recte Jac.:
 cf. 465, 5 (unde Heracliti vetustius quam Antipatri ep. esse colli-
 gas); Strab. 965 C | εἰναῖδαι A^{ac} 3 τέο, C τὴν? A^{ar} (cum C
 congruit Pl) | σὺδε A^{ac} | ξιαινοῖν, σα, παρειὰς C ξένος (potius
 quam ξεινος) σαπαρ. A^{ar} | ξαίνουσα Reiske (Wakefield, Heck.);
 f. ξανθεῖσα (cf. Troad. 509: δακρύοις καταξανθεῖσα) 4 ἄγγει-
 λας (rest. C) P ἐξεῖπες Pl | κεῖν A^{ac} κεῖν' C; φεῦ Pl^E, idem
 postea rubro scr. (cum primo lacunam reliquisset) Pl^M | ἀνιαρὸν A

5 ὠδίνουσα (C) P, cr. Pl | φιλαίτεκος A φίλαι τέκος C φίλον
 τ. Pl; γρ. φίλῃ^α ὧ sch.^B (qui casus indicandi causa litteram
 ὧ adnexuit), εὐρίσκεται καὶ ὧ φίλαι γεγραμμένον (ἀντὶ τοῦ ἄλλο
 μὲν perperam addens) sch.^w | ἄλλο A^{ac} 6 εὐφροني P | δ' ἄγω C
 δ' ἐγὼ A^{ar} | φθιμένοις (C) Pl, -μένη maluit Jac. || 7 sqq.
 Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 15 (Pl^E c. 12, 56); cf. Weisssh. p. 87

7 ἡρακλήτου C; ἡρακλεί Pl^M Ἡρακλείδου Pl^E; auctor ep. non est
 Heraclides Sinopensis poeta Philipp., sed Heraclitus Callimachi
 amicus Halicarnassensis (cf. VII 80, Diog. L. 9, 17) 8 verba
 lemmatis εἰς — γυναιξ in ras. scr. C | ἀρετιμίαν C 9 ἄ CPl^M
 ἄ A^{ac} ἡ Pl^I | ἀρτίσκαπτos (ιτ in eraso ρ? sive ν? C) P | ἐπι-
 σταλας A^{ac} | μετώπῳ Pl 10 σείονται ex -τα corr. A, σεύονται
 Pl | ἡμιθανεῖς Pl

γράμμα διακρίναντες, ὁδοιπόρε, πέτρον ἴδωμεν,

λευρὰ περιστέλλειν ὁστέα φατὶ τίνος.

Ἐεῖν, Ἀρετημιάς εἰμι, πάτρα Κνίδος· Εὐφρονος ἦλθον

εἰς λέχος, ὠδίνων οὐκ ἄμορος γενόμεν· 6

5 δισσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγὸν

γῆρας, ἐν δ' ἀπάγω μναμόσυνον πόσιος.' M 93^r

Fr. Cor. Mel.

epp. 466—468

466. ΛΕΩΝΙΔΑ.

C.Pl

Εἰς Ἀντικλῆν | υἱὸν χήρας μονο|γενῆ ὀκτωκαιδεκέτη |

τελευτήσαντα.

L

10 Ἄ δεῖλ' Ἀντίκλεις, δειλὴ δ' ἐγὼ ἢ τὸν ἐν ἡβῆς

ἀκμῇ καὶ μοῦνον παῖδα πυρωσαμένη,

ὀκτωκαιδεκέτης ὅς ἀπώλεο, τέκνον· ἐγὼ δὲ

ὀρφάνιον κλαίω γῆρας ὀδυρομένη.

1 γράμμα (cum signo ÷ eraso supra ρ) PPl, non de inscriptione, sed de pictura accipit γρ. Weisssh.; f. πλέγμα s. ἄμμα: nisi dissoluto sertorum nexu tituli litterae dignosci non possunt; φράγμα Sitzler | διακρίνωμεν — ἰδόντες FG.Schmidt | (διακρί- νέοντες ego olim) | ὁδοιπόρε (C) π. ἴδωμεν· (C) P 2 * λ_ε_υ_ρ_ὰ C, qui in m.^o adscripsit: ∞ γρ. λ_ε_υ_ρ_ὰ ἢ αλλωσ πῶς: , quibus in seq. demum linea: λευκὰ: subiecit; λ_ύ_ρ_α A^{ar} λυγρὰ Pl^{m.E} (γρ. λευκὰ sch.^{B.W}) | ὁστέα A^{ao} | (φατι τινός Par) φατὶ τίνος PPl, sed φατὶ τίνος Plⁱ (Jac.) 3 ἀρετιμίας P, cr. Pl. | εἰμὶ? A^{ar} εἰμὶ C (qui interpunctionem ante εἰμὶ del.) 4 εἰς Pl | οὐκ ἄμορος A^{ao} (ἄμορος οὐ γ. Br.) 5 cf. K. 218, 12; 77, 4 | δισσὰ δ' Pl^m | ἀνδρὶ (C) P | ποδαγὸν Heck. (ὀδηγὸν sch.^B) 6 ὅν C ὅν A^{ao} ὅν Pl^m τὸν Br. ἐν Jac. (ὅν Heck. poetae vindicat, scil. alterum ex infantibus marem indicanti; qua interpretatione iam Jac. traditam vocem tueri studuerat, cf. VI 14, 5) | ἀπ' ἄγω C | μναμόσυνον (cum acc. eraso supra ν) P μνημοσ. Pl || 7 — p. 326, 4 octava fr. M. particula exhibet epp. in matres filiorum mortem dolentes 7 sqq. Pl^m III^b c. 25 (εἰς υἱὸν καὶ θυγ.), 4 (Pl.^E c. 31, 8) 7 λεωνί Pl^m; est Tarentini 8 ἀντίκλ_ε_ι_ν (C, λ_ε_ι_ et insuper η scr. C, ' LC) P | υἱον χήρας L | οκτω και δεκε L 10 ἄ δεῖλ' CPl^m (sicut in v. 7) ἄ δεῖλ' ? A^{ao} | δειλὴ δ' Pl^m | ἢ τὸν C ἢ τιν' A^{ar} | ἐν ἡβῇ A^{ao} ἐν ἡβῆς C, itemque ex ἡβῇ genetivum corr. Pl^m 12 ὀκτώκαλ-

βαίην εἰς Ἄιδος σκιερὸν δόμον· οὔτε μοι ἤως 5
ἦδει' οὔτ' ἀκτὶς ὠκέος ἡελίου.

ἃ δεῖλ' Ἀντίκλεις, μεμορημένε, πένθεος εἵης
ἰητὴρ ζωῆς ἔκ με κομισσάμενος. M 96^r

5

467. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C. Pl.

Εἰς Ἀρτεμίδωρον | δωδεκέτην τελευτήσαντα. L

Τοῦτό τοι, Ἀρτεμίδωρε, τεῶ ἐπὶ σάματι μάτηρ
ἰαχε δωδεκέτη σὸν γοόωσα μόρον·

ᾧ λητ' ἐμᾶς ὠδίνος ὁ πᾶς πόνος ἐς κενόν, ἐς πῦρ,
10 ὥλεθ' ὁ παμμέλεος γειναμένου κάματος·

δεκέτης A, hyphen infra litt. καλδεκ adpinxit C, vocem iunxit Pl (-δεκετής mavult Jac.) | ἀπώλετο P, cr. Pl p. 323, 13 κλαίω P Pl κναίω Wakefield (σπεύδω s. μέλλω—βαίνειν Reiske)

1 βαίην (' AC) P βαίνειν Pl (βαίνοιμ' Brod. Vinc.) | σκιερὸν: cf. K. 203, 4; 454 | οὔτέ μοι C Pl^M α οὔτε μοι A^{ac} οὔτ' ἐμοὶ Pl^I οὔτε μοι Pl^s; οὐ τί μοι Wakef. | ἡώς A^{ac} 2 ἦ δει' οὐτακτίς A^{ac} | ὠκέος (' et ' C) P: cf. Mimn. 11, 5 | ἡελίου C ἡελιοιο A^{ar} 3 μεμορημένε (' C) P: cf. Nicand. Al. 229 (μεμαραμμένε Heck.) | εἵης (' C) P 4 cf. 168, 6; 483, 2 | ζωὴν εὔ γε κομισσάμενος Pl; ζωῆς ἐκκεκομησάμενος ex -κομημένος (? A^{ar}) fecit C; ζωῆς μ' ἔκκε κομίσ^{με}σάμενος, P ex corr. manus recentioris, quae με (supra litteras κε lineola inductas) scripsit, η (ante σαμ.) in ι mutavit eandemque litt. ι cum σ? supra lin. inseruit; ζωῆς ἔκ με κ. Salm. (Br.), κάμὲ κομ. Jac. || 5 sqq. Pl^M III^b c. 25 (εἰς νιούς καὶ θυγατέρας), 5; Pl^E c. 31, 9 5 ep. est Sidonii

6 εισαρτεμίδωρ L 7 τοῦ τοιοῦ A^{ac} | ἐπισάματι A^{ac} | σήματι μήτηρ Pl 8 ἰαχε A^{ac} | δωδεκέτη (' AC, ν C) P, -έτη Pl: cf. 453, 1 | γοόωσα (ό corr. e littera ι C) P γοάουσα Pl

9—325, 4 hos versus spectat quam L ad v. 7 adposuit notula: θρηνησ τ' ησ' μητρος 9 ὥχετ' Camper; idem verbum initio vs. ter deinceps Sidonius adhibet etiam 29, 1—3 | ὠδίνος A ὠδίνος C | εἰς πόνον πῦρ (spir. et acutum rest. C) P εἰς πόνον εἰς πῦρ Pl | εἰς σποδὸν εἰς Canter (Scaliger), εἰς κόνιν εἰς Reiske, εἰς καπνὸν εἰς Korsch ἐς στονόεν Heck. ἐς σπόδιον Kaib., scripsi ἐς κενόν, ἐς

10 ὥλετο Pl | παμμέλεος C παμμελεος? A^{ar} παμμένεος Pl παμμελέου Heck. πᾶς μελέου Kaib. (μέλεος Sternb.); f. πᾶς μελετης: cf. VII 334, 5—8 | γεινομένον (' C) P, cr. Pl

ὦλετό θ' ἃ ποθινὰ τέρψις σέθεν· ἐς γὰρ ἄκαμπτον, 5
 ἐς τὸν ἀνόστητον χῶρον ἔβης ἐνέρων,
 οὐδ' ἐς ἐφηβείαν ἦλθες, τέκος· ἀντὶ δὲ σεῖο

P 281 στάλα καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόνις.

M 96^r

5

468. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

Εἰς Χαρίξενον ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν τελευτήσαντα.

L

Οἰκτρότατον μάτηρ σε, Χαρίξενε, δῶρον ἐς "Αἶδαν
 ὀκτωκαιδεκέταν ἐστόλισεν χλαμύδι.

ἧ γὰρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέστεινεν, ἀνίκ' ἀπ' οἴκων

10 ἄλικες οἰμωγᾶ σὸν νέκυν ἠχθοφόρευν.

M 96^r

πένθος δ', οὐχ ὑμέναιον ἀνωρύοντο γονῆες.

5

αἰαῖ, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας

1 ὦλετ' ἀπενυθῆς μοι Pl ὦλετ_ο, ἀπ_ο*θ*ινὰ, C ὦλετ' ἀπενυθεῖ μοι? A^{ar} ὦλετό θ' ἃ ποθινὰ Jac. ὦλετο χά π. Picc., δ' ἃ π. Kaib.; f. ὦλετ' ἀγεύστῳ (s. ἀπείρῳ) μοι | τέρψις (' C) P 2 εστὶν A^{ac} | ἔβας Sternb. | post ἐνέρων est erasa clausula, ante οὐδ' superest novi carminis signum; L notulam suam (cf. ad p. 324, 9—325, 4) ultimo disticho tamquam peculiari ep. adiunxit 3 ἐφηβείην PPl -αν Br. | ἦλθ_ε C ελθῆς? (an ελθῶν? ελθεῖν?) A^{ar} ἐλθῶν Pl^M Pl^{Lb}·s ἐλθὼν Pl^a | τέκος (' AC) PPl; (ἐφηβείας) τέλος? (cf. VII 300, 2) | ἀντιδὲ A^{ac}: cf. 180, 1 || 5 sqq. Pl^M III^b c. 25 (εἰς νιὸς καὶ θυγ.), 6 (Pl^E c. 31, 10) 5 lemma om. Pl^M ἄδηλον Pl^E 6 οκτωκαίδεκα ἐτῶν (hyphen C) P; cf. XII 125 7 οἰκτ_ρότατον (κτ_ρ C) P | χαρίξενε (ἔξ ex ἰς? cr. C) P | αἶδαν? A^{ar} 8 v. 268, 5; K. 222, 3 | ὀκτωκαιδεκέτην Pl | ἐστόλισε Pl | χλαμύδι: cf. XII 78, 1; 95, 8; 125, 2; VII 419, 4 (Mel.) 9 cf. 328, 1; 599, 5 | ἧ (' rest. C) P | ἀνίκ' Pl^M A^{ac} | ἀποίκων A^{ac} 10 οἰμωγῇ P -γᾶ Pl | ἠχθοφόρ^{ον} (accentum et ουν C) P ἀχθοφόρευν Pl 11 cf. Meleagri in Clearistam ep. 182 | πένθος PPl, malim θρηνον | οὐχ' ὕμ. C οὐχυν. A^{ac} | ἀνωρύοντο C (ἀνωρύονται Pl^I) | γυναικες Pl: cf. 392, 5 12 αἰ' αἰ' (spiritus C) PPl^M | ἥγουν οἱ μαστοὶ τῆς μητρὸς ἐπεπονήκασιν (sic) ἀναθρέψαντές σε· μαστοὶ δὲ καλοῦνται διὰ τὸ ἀναγκαίως ζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν παίδων· μαστεύειν γὰρ τὸ ζητεῖν ἐξ οὗ μαστὸς ἢ ζήτησις· Καλλίμαχος· μαστύος ἄλλοτ' ἄλλητύι (sic) sch.^B, cf. Call. fr. 277 | ψευδομένας: cf. 647; 386, 3; Kaib. 145

καὶ κενεᾶς ὠδῖνας. ἰὼ κακοπάρθενε Μοῖρα,
 στειῖρα γονᾶς στοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους.
 τοῖς μὲν ὁμιλήσασι ποθεῖν πάρα, τοῖς δὲ τοκεῦσι
 πενθεῖν, τοῖς δ' ἀγνώς, πενθομένοις ἔλεειν. M 96^v

Fr. Cor. Mel.
 epp. 469—474

469. ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ.

C

Εἰς Εὐβουλον υἱὸν | Ἀθηναγόρου.

L

Εὐβουλον τέκνωσεν Ἀθηναγόρης περὶ πάντων
 ἦσσونا μὲν μοῖρα, κρέσσονα δ' εὐλογία.

470. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

10 Εἰς Φίλαντον υἱὸν | Εὐκρατίδου ἐν | παιδείᾳ ζήσαντα. L. C
 α. Εἰπὸν ἀνειρομένῳ τίς καὶ τίνος ἐσσί. β. Φίλαντος
 Εὐκρατίδεω. α. Ποδαπὸς δ' εὐχεαι . . . . .

1 κενεᾶς? A^{ao}; fort. genet. τᾶς — χάριτος et κενεᾶς ὠδῖνος
 apud Mel. reponere malis | ἰὼ (C) κακοπάρθ. PPl: cf. γλυκυ-
 πάρθενοι IX 16, 1 (Mel.) 2 ∷ σπειῖρα γονᾶς (signum ∷ in
 m.^e repet. C) P Σπειρογόννας (quod pro matris nomine habe-
 batur) Pl; (στειρογόνους, σπειρογόους et Ἑριγόννας Reiske)
 στειῖρα γονᾶς Gr. | εἰσανεμους A^{ao} 3 sq. dist. ultimum ep.

om. Pl 3 ὁμίλησας (C rest. C, erasus acc. supra η) P, cr. Salm. |
 ποθεῖν C (qui ∷ in m.^e iterat) ποθεῖν A^{ao} | παρὰ A παρὰ C,
 qui ante π. interpunxit | τοῖς (~ AC) δετοκεῦσι P 4 ἀγνώς, π.
 (virgulam C) P ἀγνώς Salm. ἄλλως Jac. ἀπλῶς Boiss. (Gr.) ἀγνὸν
 Purgold (οἷς δ') ἀγνώς Gr. (Dübner, qui tamen τοῖς pro relativo
 admittit), ἀφνω et ἀγανῶς tentavi | ἐλ_ε_ῖ_ν C ἐλ_θ_εῖ_ν A^{ar} ||
 5 — p. 332, 2 in nona fr. Mel. particula argumenti similitudine
 conspicua sunt epp. 469 sq. (εὐλογία — σοφία), epp. 470 sq. et 473
 (exempla mortis voluntariae) 5 sqq. num. ο adpinxit C, cf. ad

459; in ap. B. est p. 151 n. 88 5 χαιρημῶνος C; ὦ in m.^e C
 6 Athenagoras hic certe diversus est ab rhetore, in quem
 Ammian. scripsit XI 150 7 εὐβ. (C) δ' ἐτέκνωσεν (C; δ' ipse
 A scr., non inseruit C) P, ἐτέκ. (omissa δ') Br., γ' ἐτ. ap. B.^m, τέκν.
 Jac.; f. in defuncti imaginem scr. Chaer.: τόνδ' ἐτέκνωσ' Εὐβουλον
 Ἀθ. | πέρι (C A? C) P | πάντων (C) P (πάντα ap. B. G.)

8 ἦσσονα? A^{ao} ἦσσ. C | μοῖρα_ι_ P (sc. μοῖραν A^{ar}, quod in μοῖρα
 mut. C) | κρέσσοναι (C, sic) P κρείσσ. Jac. | initium ep. periisse
 suspicatur Jac. || 9 sqq. Pl^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους),

α. Ἐξήσας δὲ τίνα στέργων βίον; β. Οὐ τὸν ἀρότρου
οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν, τὸν δὲ σοφοῖς ἔταρον.

α. Γήραϊ δ' ἢ νούσῳ βίον ἔλλιπες; β. Ἦλυθον Ἀιδαν 5
αὐτοθελεί, Κείων γευσάμενος κυλίκων.

5 α. Ἦ πρέσβυς; β. Καὶ κάρτα. α. Λάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρῇ
σύμφωνον πινυτῷ σχόντα λόγῳ βίοτον. M 91^r

471. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς Κλεόμβροτον τὸν | Ἀμβρακιώτην.

L

Εἶπας Ἦλιε χαῖρε Κλεόμβροτος Ὠμβρακιώτης

10 ἦλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς Αἶδην,

18 (Pl^B c. 6, 53; Pl^B c. 6, 54) p. 326, 9—10 nom. auctoris post lemma
scr. C 9 [μελεάγρου] C ἀντιπά^τ Pl^M; conlatis Antipatri epi-
grammatis VII 413, 164, 165 Planudem sequi malis 10 verba εἰς
φίλαυλ⁰ / υἱὸν scr. L idemque quod nunc erasum est ζτ in fine
versiculi adiunxit, cetera (ἐν κρ. ἐν παιδείᾳ ζήσαν^τ) in ras. add. C
(qui in m. ζτ adpinxit) 11 εἶπον PPl^M εἰπόν Pl^s | ἔσσι A
ἔσσι C 12 × πᾶ^ις εὐκ^ιρα^ιτιδέω^ι κα^ι ποδαπὸς P × πᾶ ultra
lineam, ις ἐν in ras. scr. C, idem κα^ι (in eraso παῖς?) super-
scripsit et in fine vs. γρ. παῖς εὐκρατίδεω adposuit; εὐκραν-
τίδεω (κραν potius quam κραι) ποδ. A^{ac}; Εὐκρατίδεω Pl |
εὐχεαῖ (rest. C, signum × idem add.) P, qui finem vs. om.;
εὐχε' ἔμεν; Θριασεύς Pl: cf. ep. 163, quod imitatur poeta (ἐκ
Γαδάρων Dittmar, qui φίλαυλος Εὐκρατίδης et v. 6 εἰς τὸ τέλος
K. proponit, in Meleagrum ep. scriptum ratus)

1 στέργ.: cf. XII 54, 3 (Mel.) 2 οὐδετὸν P | ἔταρον (spir.
rest. C, 'AC) P; f. ἐρατόν 3 αἶδαν A^{ac} ἄδην Gr. 4 αὐτο-
θελεῖ P -θελεῖ Pl^M | κείνων ('C) PPl (κοινῶν Casaub., αὐτὸς κωνείου
Gr.), Κείων Jac. (cf. Strab. X 745 A, Steph. Byz. s. v. Ἰουλίς,
Aelian. v. h. III 37) 4 sq. in fine vs. erasa est clausula, ad-
positus fuerat tit. quarto disticho (εἰς πρέσβυν? τελευτήσαν^τ L^{ar}),
deleta est ineuntis ep. notula ante ἢ πρεσβ. 5 ἢ C ἢ Pl^M (A^{ac}?) |
post πρέσβυς interrogandi signum posuit Pl^M, punctum C | κάρτα
(C) P | ἐλαφρῇ C -φρῇ? A^{ar} -φρά Pl 6 σχόντα ('AC) λόγῳ ('C)
PPl, malim θέντα λ. || 7 sqq. Pl^M III^b c. 26 (εἰς φιλοσόφους), 6
(Pl^L c. 32, 45; Pl^s 32, 46); exhibent ep. Sext. Empir. adv.
math. 48 p. 609 (Bekk.), Ammon. in Porphyrii Isag. p. 3, Cram.
An. Par. IV 403, 16, schol. Dion. Thrac. p. 725, 27 (An. Bekk.),

ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν ἢ τὸ Πλάτωνος
ἐν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος. M 96^v

472. ΛΕΩΝΙΔΑ.

C

Εἰς τὸν βίον καὶ τὴν εὐ|τέλειαν τῶν πραγμάτων | καὶ
5 τὸ ὀλιγοχρόνιον. L

Μυρίος ἦν, ὠνθρωπε, χρόνος πρὸ τοῦ, ἄχρη πρὸς ἡῶ
ἦλθες, χῶ λοιπὸς μυρίος εἰς Αἶδην.

schol. Aristot. p. 7, 16 et 13, 39 (Brand.), Ir. p. 104 post ep. VII 134; ep. initium exstat apud Choerob. II 125, 18; 128, 15 (Hilg.)

p. 327, 7 nom. auctoris om. Pl^M Pl^{I.a.b} Καλλιμάχου Pl^s; Callimacho ep. trib. Cram. An., sch. Dion., Choer. 1.2, Cic. Tusc. I 84

8 κλεόμβρο^τ τον L 9 εἶπας C εἶπας A^{ac}? εἰ^πῶν Pl^M εἰπὼν sch. Ar. 2 | φαεινέ, Κλ. (om. χαῖρε) Dion. sch. Vat., (om. εἶπας) D. schol.

Baroccian. Ven. | κλεόμβρο_τος (τ in στ C) P | ὠμβρακιώ^ητας P: ὠμ-

βρακιώ^βτας A ὠμβρακιώ^βτης C (Pl^E); ὠμ^βπρακιώ^βτης Pl^{Mpc}, ἀμ-
πρακ. Pl^{Mac}, Sext., sch. Dion.; Ἀμβρακιώ^βτης Cram., sch. Ar. 1.2

10 cf. IX 354, 17 (unde noli cr.: ἀφ' ὑψηλῶν εἰς Αἶδην τεγέων) |

ἦ^λλατ' (" rest. C, qui alterum λ superscr., ἦλ.? A^{ac}) P ἦλλατ'
Cram., Sexti codd., Vat. | ἀφνψηλοῦ A^{ac} ἀφ' ὑψηλοῦ Cram. |
τίχ^λεος Vat. | τείχεως ἐς Cram. | αἶδαν P, -ην ceteri (ἄλαδε Opsop.)

1 sq. πρὸς τούτου (l. τοῦτο) Ὀλυμπιόδωρος οὕτω παρώδη-
σεν· 'εἰ μὴ γράμμα Πλάτωνος ἐμὴν ἐπέδησεν ἐρωήν, ἥδη λυγρὸν
ἔλυσα βίον πολυκηδέα δεσμόν' sch.^B: cf. Cram. An. Par. IV 403,
20, Piccolos p. 207, Cougny 3, 177 1 οὐδὲν (' C) P | οὐ^τι παθῶν
schol. Dion., οὐ^τι παθῶν Cram., sch. Ar. 1.2 | θανάτου, κακόν·
(virg. et alterum acc. C, ras. est supra ου: θανάτου A^{ar}) P θανά-
του τέλος Sext. | ἦ (ex ἦ rest. C) τὸ (' C) P ἀλλὰ ceteri 2 ἐν
τῶι P Cram., ἐν τῶ Vat. | περὶ A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρ.
οὐκ ἐπισ.), 8 (Pl^E c. 6, 43); Plan. tamquam unum epigramma
exhibet sex priores elegiae (472) versus iunctos cum disticho
472 b.; in P scr. A eleg. 472, 1—6 atque ep. 472 b, in pag. 281,
quinque disticha 472, 7—16 in pag. 282 3 nullo lemmate

Pl^M ἄδηλον Pl^E 4 τὴν εὐτέλειαν (signa C) τ^τ πραγμ^τ L

5 post ὀλιγοχρόνιον (spir. et hyphen C) verba ζτ δια τα
σφάλμα^τ a C adscripta sunt 6—p. 329, 4 sex versibus tria epp.,
singula distichis singulis contineri putat Huet 6 cf. X 78 | ὠνθρωπε
(" rest. C) P ὦ ν^θρ. Pl^M ἄνθρ. Br.: cf. 736, 1 | πρὸ τοῦ χρόνος (hoc
ordine verborum) Pl | πρὸ (' C) τοῦ ἄχρη (acutum spiritumque C) P |

τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται, ἢ ὅσον ὅσον
στιγμὴ καὶ στιγμῆς εἴ τι χαμηλότερον;
μικρὴ σευ ζωὴ τεθλιμμένη· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ 5
ἦδεῖ, ἀλλ' ἐχθροῦ στυγνοτέρῃ θανάτου. M 91^r

πρὸς ἢ ὡς C προσηῶ? A^{ar} p. 328, 7 χ' ὡ (C χῶ? A^{ac}) λοιπὸς P
χωλοποιὸς Pl^MPl^{a.1} χ' ὡλοποιὸς Pl^b (γρ. χῶ λοιπὸς 'sch.^B) |
εἰσάϊδην A^{ac} εἰς αἶδην CPl^M: Sem. Amorg. fr. 3 'πολλὸς γὰρ ἡμῖν
ἐς τὸ(?) τεθνάναι χρόνος' confert Heck. εἰν αἶδῃ Mein. εἰν αἶδου
Picc.; si clausula versus huc illata est ex 472 b. 2, malim οἰχομένῳ

1 sq. cf. Plut. cons. ad Apoll. 111c: τὰ γὰρ χίλια καὶ τὰ
μύρια κατὰ Σιμωνίδην (Bggk 196) ἔτι στιγμή τίς ἐστὶν ἀόριστος,
μᾶλλον δὲ μόριόν τι βραχύτατον στιγμῆς; Plut. mor. 13b (στιγμὴ
χρόνου πᾶς ὁ βίος), 117e (ὁ μακρότατος — βίος στιγμαῖος πρὸς
τὸν ἀπειρον αἰῶνα), Marc. Aurel. II 17; Senec. ep. mor. V 9, 3
'punctum est quod vivimus et adhuc puncto minus': plura affert
Geffcken Leon. p. 128 1 μοῖρα δὲ τίς ξ. Hilberg | ὑπό-

λείπεται C | ἢ (rest. C) PPl^M | ὅσον (C) ὅσον P ὅσον ὅσον
Pl^MPl^{a.2} τόσον ὅσων Pl^{b.2} ἴσον ὅσον Opsop. (μόνον ὅσον
Reitz.; ἢ ὅσον ὅσων Reiske): cf. Arist. Vesp. 213, A. P. V 254, 5
2 στιγμῆς? A^{ac} | ἢ τι, (acc. et virgulam C) P ἢ τί Pl^M εἴ
τι Pl^E | (ἀβληχρότερον s. ἀμεινρότερον Reiske) 3 μικρὴ (C)
σεῦ (~ AC) P μικρὴ σεῦ Pl^M | ζωῇ (C 'A) P | τεθλιμμένη τ'
vitiose Reitzenstein | οὐδε γὰρ A^{ac} | αὐτὴ (' in ras. C; αὐ vel αὖ
scripserat A, qui idem vocalem η gravi instruxit) P αὕτη Reitz.

4 ἢ δεῖ A^{ac} | ἀλλ' ἐχθροῦ (spiritus et apostr. C) P | (στυγνο-
τέρῃ Reitz.) 4 sq. θανάτου ∞ (p. 281) et ∞ ἐκ τοίῃς (p. 282) P;
dist. 472 b. cum titulo (ut peculiare ep.) inter carm. 472 v. 6 et 7
collocatum est in P, sed eodem signo ∞ et post θανάτου et
ante ἐκ adpicto versus carminis sextum septimumque co-
haerere, alieno additamento (472 b.) separatos esse indicare
voluit C, qui 472, 1—6 atque 472, 7—16 eiusdem ep. versus
exstare putavit, notulaeque lectorem monentes illis signis a C
adpositae sunt duae, prior (post θανάτου) p. 281 partim in
marg. inf. scil.: [ὑπέρβα] (in erasa clausula) τοὺς δύο στίχους

(ep. 472 b.) καὶ | τότε σύναψ[ον] | τοὺς λοιπ[ουσ] στί[χ]οι τ[ού]του ἐπι-
γράμματος ἐκ τοίῃς (ras. est supra ης: f. superscriptae erant
litt. σδ' s. εστ') ὧν θρωπε ἀπ' ἡκριβωμένοι οσῖ: (σύναψον C
errore iteravit in nova lineola ante τοὺς λοιπ., sed posteriorem
vocis scripturam rursus induxit); altera notula, et ipsa signo ∞
instructa, p. 282 in m.^a (supra 472, 7) invenitur haec: ἔτι ἐστὶ
τὸ ἐπίγραμμα μετὰ τοῦ ὕπ[ι] (i. e. ὀπιθεν)

P 282 ἐκ τοίης ὠνθρωποι ἀπηκριβωμένοι ὅστων

ἀρμονίης διφῶς ἡέρα καὶ νεφέλας·

ὦνερ, ἴδ' ὥς ἀχρεῖον, ἐπεὶ περὶ νήματος ἄκρον

εὐλὴ ἀκέρκιστον λῶπος ἐφεξομένη

10

5 θοινᾶτ' αἶψα λαθρηδὸν ἀπεψιλωμένον, οἶον,

πολλὸν ἀραχναίου στυγνότερον σκελετοῦ.

ἡοῦν ἐξ ἡοῦς ὅσσον σθένος, ὦνερ, ἐρευνῶν

εἰς ἐν λιτῇ κεκλιμένος βιοτῇ,

1—p. 331, 2 ex diversis epp. conflatos esse versus censet Mein., quaedam excidisse ante vs. 7 Dübner, post vs. 12 Reitzenst.; versus transponit Herm. ita, ut quintum dist. ante quartum, itemque septimum ante sextum exhibeatur (versus 11 sq. ante septimum transponi vult Geffcken); larvam respici in saxo insculptam censet Heck., epulantibus propositam Reitzenst. (quibus obloquitur Geffck.; cf. XI 38) 1 ζτ τὸν νοῦν τοῦ ἐπιγράμματος ὅτι | ἐσφαλμένος ὁ· (i. e. ἐστίν) L (litteras ab L scriptas recentior man. alio obduxit atramento); ad quae respondet C: ἐὰν ἔχησ νοῦν οὐκ ἐσφαλταί, ἀλλ' | μᾶλλον πεφώτισται; his olim accesserant quaedam verba nunc erasa (quae 'τοῦτο ἢ ἀπιστότατα ἄλλα' fuisse suspicari vix ausim) | τοίης ('C) P₂ (τοίης δ' C^{ar}, cf. ad p. 329, 4 sq.) | ὠνθρωπε ('AC) P -ποι Mein. ὠνθρωποι Herm. | ἀπ' ἡκριβωμένοι C (ἄνθρωπε) ἀπηκριβωμένος Salm. κατηκριβ. Jac. | ὅστων ('C' A^{ac}) P ὀστέων Herm. 2 ἀρμονίης A^{ac} | ὕψισ, τ' C ὑψίστ' A^{ar} ὑθλεις et ὑποῖς s. ψιλοῖς Jac. ὑποῦσθ' Mein. (Ellis) ὑποῦντ' Herm. (ὑποῦσ' Geffck.); διφῶς? | ἡέρα A^{ac} ἄέρα Ell. | καὶ P κείσ Mein. κᾶς Ell. κᾶν Herm. | νεφέλας, C νεφέλη A^{ar} 3 ὦνερ. ἴδ' C ὦν ἐρὶ δ' A^{ar} τοῦναρ ἴδ' Piccolos | ἐπεὶ C ἐπεῖ (potius quam ἐπεὶ) A^{ac} ἔχει Herm.; ἐπει? | περὶ A^{ac} | ἄκρον, C ὀρκων? (non ἄκρον) A^{ar} 4 ἀκέρκιστον ('C) P | ἐφ' ἐξομένη C 5 οἶον (C οἶον A^{ac}) τὸ ψαλάθριον ('rest. C; 'cranium' interpretatur Piccolos) P τοῖον τὸ ψαλάθριον Herm. οἶον τε ψιλώθρῳ (cl. Herod. IX 83) Heck. (οἶον τὸ ψιλώθρῳ Geffcken) οἶον τὸ ψαλγυεῖον (cl. Hes. s. v. ψαλύγων) Ellis; θοινᾶτ' ὄψον ἀραιόν et αἶψα λαθρ. ego ci. (sed latet fort. in corrupto voc. λάθαραγον: cf. Hes. λάθαραγοι· σκώληκες ἢ τὰ ξυόμενα ἀπὸ τῆς βύρσης ὑπὸ τῶν ἀρβήλων, unde pro desperatis incerta, sed a sensu fort. non aliena θοινᾶτ' αἶψα λάθαραγον proponam) | οἶον altero etiam loco ex οἶον cr. C, ὀστεῦν Heck. 6 πολλῶν P -ὸν Jac. (cf. 440, 3) -ῶ Mein. (πάλλον Picc.) | ἀραχναίου, C -χναῖον A^{ar} σκελετοῦ C σκελέτου A^{ar} (Mein.) 7 ἡ οὔν C ἡ οὔν? A^{ac} ἡοῦν Jac.: cf. Cougny IV 25 | ἐξηοῦς A^{ac} | ὅσσον ('C) | ὦνερ

αἰεὶ τοῦτ' ἐν ἴσῳ μεμνημένος, ἄχρῃς ὀμιλῆς 15
ζωοῖς, ἐξ οἷης ἡρμόνισαι καλάμης.

P 281 472b. ΤΟῦΤ' ΑἴΤΟΤ' ΛΕΩΝΪΔΑ. C
Εἰς Φεῖδωνα τὸν Κρίτου. L

5 Χειμέριον ζωὴν ὑπαλεύεο, νεῖο δ' ἐς ὄρμον,
ὥς κῆγ' ὦ Φεῖδων ὁ Κρίτου, εἰς Αἶδην. M 91^r

P 282 473. ἈΡΙΣΤΟΔΙΚΟΥ. C
Εἰς Δαμῶ καὶ Μάθυ|μναν ἐαυτὰς ἐκκρε|μασάσας
ἥγουν αὐθεντία | χρησαμένας. L

10 Δαμῶ καὶ Μάθυμνα τὸν ἐν τριετηρίσιν ὥραις
Εὐφρονα λυσσατὰν ὥς ἐπύθοντο νέκυν,

(C ὦνερ? A^{ac}) ἐρευνῶν (circ. C, -νῶν? A^{ac}) P, ὦν ἀνερευνῶν Herm.
p. 330, 8 εἴησ (σ vid. accessisse postea) P θείης (— κεκλιμένον
— τοῖον τὸ ψαλ.) Herm.: cf. ad p. 330, 1 sqq. | λειτῆι C λιτῆι A^{ac}

1 αἰὲν P, αἰεὶ Herm.; cf. 654, 1 | τοῦτ' ὦν .σῶι P: τοῦτον σῶ A
τούτων .σῶι C, qui × bis in m.^o add.; τοῦτο νόω Herm. τοῦτο
νοοῦ Schneidewin τούτου ἔσει Bothe τοῦμὸν σῶξε Piccolos; mihi
τοῦτ' ἴσως (cf. VI 288, 9) s. ἐν ἴσῳ scribendum vid., olim τ. ὀπίσω
ci. | ἄχρῃς (C) P | post ὀμιλῆς erasa est interpunctio (non litt. ι)

2 ζωῆς. (circ. AC) P ζωοῖς Mein. | ἐξολῆς P | ἡρμόνισας C
ἡρμονίσας A^{ar}, cr. Mein. (ἁρμόνισαι Herm. ἡρμάτισαι Piccolos) |
καλάμης: cf. Od. ξ 214 || 3 sqq. Pl^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ
ἐπισήμους), 8; apud Plan. non est peculiare ep., sed quartum
dist. carm. 472 (cf. ad p. 328, 3 sqq.); in P ep. post 472, 6
scriptum est ab A, lemmate instructum ab L, nomine auctoris
a C, qui idem utrique versui et ab initio et in fine signum) ad
delendos versus usitatum) adiunxit: cf. ad p. 329, 4 sq. 3 ἀν C

4 τὸν κριτ L 5 ζωὴν PPl (τε ζάλην Jac.) | ὑπ' ἀλεύεο C |
ἐσόρμον A^{ac}; cf. X 65, 6; Kaib. 67, 2 6 κῆγ' A κ' ἥγ' C κἀγ' Pl^m |
ὁ κριτου (C) P, Εὐκριτου s. Θεουκριτου Reiske | αἶδην A^{ac} || 7 sqq.
in ap. Buh. p. 152 n. 96 7 Rhodii? 8 δαμῶ (potius quam δαμῶ)
L; eiusdem fort. auctoris epp. sunt in hanc Damo et in Damocra-
tiam (181) | ἐαυτὰς L^{ac} | ἐκκρεμασάσας (sic) L 9 ἥγ' οὐν¹ αὐθεν¹
L: cf. Parthen. erot. path. XI 3 sq. 10 μάθυμνα (v ex ι cr.)
P | ἥρῳ (× C, qui in m.^o signum repetit; ~ C, ἥρα? s. ἥρα? A^{ac})
P; ἥρω 'insignem' Reiske, Ἥρας Salm., (θῆρα primo, deinde)

ζῶαν ἀρνήσαντο, τανυπλέκτων δ' ἀπὸ μιτρᾶν
χερσὶ δεραιούχους ἐκρεμάσαντο βρόχους.

474. ἝΛΛΗΔΟΝ.

C

Εἰς Νικάνδρου τινὸς | τέκνα ὁμοῦ θανόντα.

L

5 Εἰς ὅδε Νικάνδρου τέκνων τάφος· ἐν φάος αὐτοῦς
ἄνυσσε τὰν ἱερὰν Λυσιδίκας γενεάν.

Fr. Cor. Mel.
epp. 475—477

475. ΔΙΟΤΙΜΟΤ.

C

Εἰς Εὐαγόραν νῖδον | Ἑγεμάχου, νυμφίον | Σκυλλίδος.

L

Νυμφίον Εὐαγόρην ποτὶ πενθερὸν ἢ Πολυαίνου
10 Σκυλλίς ἀν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας,
παῖδα τὸν Ἑγεμάχειον ἐφέστιον· οὐδ' ἄρ' ἐκείνη
χήρη πατρώους αὖθις ἐσῆλθε δόμους,

ῶραις s. ἱραῖς Heck.: cf. Hymn. Orph. 44, 7; 54, 3 p. 331, 11 εὐ-
φρονα P, pro nom. proprio accipit Reiske (VII 465, 5 confert
Jac.) | λυσσατὰν P Λυσσατὰν ('athleta fuisse vid.') ap. B. (Λυσ-
σάταν Br.); cf. IX 574, 4; Cougny 5, 47, 2

1 δ' ἀπο (apostr. C, spir. A C) μίτραν P μιτρῶν ap. B. μιτρᾶν
Reiske 2 cf. 493, 7 (Antip. Sid.) | χερσὶ δὲ (C) διοῦχος (C, qui no-
tulam = in m^o adpinxit; διονχος A^{ac}) P | χερσὶ δὲ δειραγχεῖς ap.
B.^t; χερσὶν s. χεῖρεσι δειραγχεῖς Salm., χερσὶ δεραιούχους Reiske, χ.
δεραιούχους Toup || 3 sqq. ap. B. p. 152 n. 97; cf. VII 435 4 νικάνδρου

(non νίκανδρον) τινὲς L | οὔ* θανοῖν (erasa vid. ante θ diphthongus
s. s. litt. o) L 5 ὁ δε (~ rest. C) P | τέκνοι FG. Schmidt 6 ἱερὰν
A^{ac}; (νεαράν et) δισσάν Schmidt (cf. VI 15, 3) | αὐσιδίκας P, cr.
apogr. || 7—p. 334, 8 fr. Mel. particula X est trium in mulieres epi-
grammatum, quorum primum in Scyll. luctu peremptam (disticho
474 intermisso) epigrammati adnectitur in mulieres prae luctu vi-
tam haud tolerantes 7 sqq. ap. Buh. p. 152 n. 98 7 poetae Mel. est
(Adramytteni): cf. 227, 1; VI 358, 1 8 νῖδον ηγ. L | infra σκυλλίδος
(C) vox (f. Μελεάγρου) erasa est 9 πολυπένθερον (hyphen et
acc. C) P, πολυπενθέα Salm. -πένθιμον Reiske (-πένθιον ap. B.^m)
-πένθιμος Heck.; ego ποτὶ π. (cf. 173, 1): Sc. apud socerum, ubi
maritus obierat, ipsa perit 10 ἀνευρείας P; ἀν' Εὐροίας ('ar-
bis Epiri') Heck., ἀν' Εὐταίας (Arcadiae urbis 'in qua habitabat
Scyllis') Jac., ἀπ' οἰκείας Mähly | βοῶσα: cf. 482, 4; βοῶσ' ἀγνιάς
Reiske | πέλας Mähly 11 παῖδατὸν (virgul. ad dirimenda voc.
ante τ C) P | ἡγεμάχ. A^{ac} | ἐφέστιον P ('qui uxori erat columen
domus' Jac., 'qui procul a sponsae domo in sua patria obiit')

δαιμονίη· τριτάτῳ δὲ κατέφθιτο μηνὶ δυσαίων 5
οὐλομένη ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.
τοῦτο δ' ἐπ' ἀμφοτέροισι πολύκλαντον φιλότητος
ἔστηκεν λείῃ μνημῖα παρὰ τριόδῳ.

5 476. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ. C. Pl

Εἰς Ἡλιοδώραν, | τὴν σύνευνον | τοῦ αὐτοῦ Μελεάγρου. L
Δάκρυά σοι καὶ νέρθε διὰ χθονός, Ἡλιοδώρα,
δωροῦμαι στοργᾷς λείψανον εἰς Αἶδαν,
δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ
10 σπένδω μνᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.
οἴκτρ' ἀ γάρ, οἴκτρ' ἀ φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις Μελέαγρος
αἰάζω, κενεᾶν εἰς Ἀχέροντα χάριν. 6
αἰαῖ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἔμοι θάλος; ἄρπασεν Αἶδας,
ἄρπασεν, ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.

Mähly); ἐφ' ἐστίη Heck., ἀφέστιον Mein. (qui peregre obiisse Euagoram statuit) | οὐδ' ἀρ A^{ac} p. 332, 12 αὐτῆς Mein. | ἐσῆλθε C
1 δὲ, κατ' ἐφθιτο C δ' ἐκατέφθ. A^{ac} | δυσαίων P^{ac} δυσαίωι A^{ac} 2 οὐλομένη P -μένη apogr. -μένης Bothe, ὀλλυμένη Mein. |
cf. Od. 2 201; Ap. Rh. 4, 900 3 ἐπαμφ. A^{ac} | πολύκλαντον, C
-κλαντος? A^{ar}; πολυκλαύτοις? (cf. K. 404, 1) 4 ἔστηκεν A^{ac} | λείῃ.
('AC, punctum C) P | μνᾶμα P, cr. Reiske | παρατρ. A^{ac} || 5 sqq.
Pl^m III^a c. 11 (Pl^e c. 12 εἰς γυναῖκας), 22; C ep. 476 nu-
mero π, etsi num. ο adscripserat epigrammati 469, ideo in-
struxit, ut ep. 470 pro duobus et ep. 472—472^b pro tribus
numerarentur epigrammatis 6 εἰς ἡλιοδ. L; in Heliodorum
amasium (cf. XII 19^b) ep. compositum esse perperam censet
Salm. (qui Ἡλιόδωρε v. 1, φίλον v. 5, τὸν πανόδ. v. 9 reponi
vult) | τὴν σύνευνον L; defunctam matrem (cf. ad v. 10) a
poeta celebrari ridiculo errore putavit Plan. | τ' ου' | αὐτ' ου' C
(qui nomen auctoris praemiserat), τ' ου' ποιητοῦ? L^{ar} | ad vs.
7—9 (in fine p. 282) L add. haec: θανμαστὸν καὶ παθ' ουσ' |
μεστὸν ὅλον το ἐπίγραμμα 7 νέρθε διὰ ('C) P νέρθεν ὑπὸ
Pl; νέρθ', αἰαῖ, Herw.; νέρθεν ἀεὶ? | ἡλιοδῶρα ('C ἡλ. A^{ac}) P
8 στοργᾷς λ.: cf. V 165, 3 | αἰδην Pl 9 ἐπι A^{ac}; cf. K. 539, 3
10 cf. Theocr. 23, 38 | νᾶμα Br. | πόθων CPl πόθωι A^{ac} (quam
scripturam repudiabunt etiam qui νᾶμα probabunt) 11 noli
φίλα reponere pro φίλαν (iung. cum καὶ ἐν φθ.) 13 εἰσαχέρ. P
14 αἰ' αἰ' C αἰ' αἰ' A^{ac} Pl^m | ποῦ το A^{ac} | ἔμοι (non ἐμὸν) θάλος

ἀλλά σε γουνοῦμαι, Γᾶ παντρόφε, τὰν πανόδυρτον
P 283 ἡρέμα σοῖς κόλποις, μᾶτερ, ἐναγκάλισαι. M 34^v

477. ΤΥΜΝΕΩ. C₁. Pl

Εἰς Φιλαινίδα τὴν ἐξ Αἰγύπτου, | οὐ τὴν Σαμίαν. L

5 Μή σοι τοῦτο, Φιλαινί, λίην ἐπικάρδιον ἔστω,
εἰ μὴ πρὸς Νείλῳ γῆς μορίης ἔτυχες,
ἀλλά σ' Ἐλευθέρνης ὁδ' ἔχει τάφος· ἔστι γὰρ ἴση
πάντοθεν εἰς αἶδην ἐρχομένοισιν ὁδός. M 34^v

Fr. Cor. Mel.

epp. 478—480

478. ΛΕΩΝΙΔΟΥ. C. Pl

10 Εἷς τινος ἀνωνύμου | τάφον ἐν ὁδῷ κείμενον |
καὶ ἀτημέλητον. L

Τίς ποτ' ἄρ' εἶ; τίνος ἄρα παρὰ τρίβον ὁστέα ταῦτα
τλήμον' ἐν ἡμιφαεῖ λάρνακι γυμνὰ μένει;

PPl: cf. V 173, 1; Kaib. 538, 6 | αἶδας (° cr. C) P p. 333, 15 ἔφυρε
(° rest. C) PPl (XII 107, 4 φυρόμενον σκυβάλοις confert Jac.);
ἐκείρε κοπίς frustra FG. Schmidt

1 πάντροφε P Pl^m, cr. Jac. | πανόδ.: cf. Aesch. Pers. 946
2 ἡρέμα (° C ἡρ.? A^{ac}) P | μᾶτερ PPl^l = Pl^a in t., ματέρ' Pl^m Pl^a
(Pl^a in epid.); cf. 461 | ἐναγκάλισαι C (cf. XII 53, 2) || 3 sqq. Pl^m
III^a c. 11 (Pl^e c. 12), 23; ep. bis exstat in P, scr. A p. 283 (A, L,
C₁) et C p. 257 in m. superiore (C₂): cf. ad ep. in Philaeni-
dem cognominem VII 345 3 sq. εἰς φιλανί^δ τύμνεω C₂;
lemmati ab L scripto (l. 4) nomen auctoris praemisit C₁

4 φιλαινί^δ τὴν εξαίγν^{πτ} οὐ τὴν σ. L 5 poeta imitatur Homer.
v 421: μὴ δὴ τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω | ἐπικάριον C₂
ἐπικάρι. APl^m Pl^l.^a.^b ἀποκαίριον Pl^a.ⁿ.^s; ἐπικήριον Reiske, ἐπι-
κάρδιον (i. q. ποτικάρδιον) Jac., ἀποκάρδ. Heck. 6 προσ

A^{ac} πρ^ο C₂ | μορίης AC₂ Pl, μερίδος superscr. sch.^B 7 ἀλλᾶσ?
A^{ac} | ἔλευθερίης PPl Ἐλευθέρνης (°urbis in boreali Cretae littore
sitae) Reiske (Ἐλευθεριεύς Lennep, qui Steph. B. s. v. Ἐλευθέ-
ριον confert) | ὁδ' A^{ac} | ἴση A^{ac} (v. 199, 2) 8 cf. X 3, 4: πάντοθεν
εἰς ὃ φέρων εἰς αἶδην ἄνεμος | αἶδην_lν_l (lν_l C₁; α?, certe non σ
A^{ar}) P₁ | οἰχομένοισιν Wakefield || 9—p. 337, 4 tria undecimae
part. Mel. epp. composita sunt in sepulcra, quae temporis ho-
minumve iniuriam cum suo et conditorum ossium detrimento ex-
perta sunt 9 sqq. Pl^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 19

μνημα δὲ καὶ τάφος αἶν ἀμαξεύοντος ὁδίτεω

ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται.

ἤδη σου καὶ πλευρὰ παρατρίψουσιν ἄμαξαι, 5

σχέτλιε· σοὶ δ' οὐδεὶς οὐδ' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ. M 91^v

5 479. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ. C. Pl

Εἰς Ἡράκλειτον τὸν μέγαν, | τὸν Ἐφέσιον. L

τὸν ἀγέ|λαστον, τὸν σοφώτατον. L

Πέτρος ἐγὼ τὸ πάλαι γυρὴ καὶ ἄτριπτος ἐπιβλήs,

τὴν Ἡρακλείτου δ' ἔνδον ἔχω κεφαλὴν.

10 αἰῶν μ' ἔτριψεν κροκάλαις ἴσον· ἐν γὰρ ἀμάξῃ

παμφόρῳ αἰζηῶν εἰνοδίῃ τέταμαι.

(Pl^E 6, 54, sed Pl^B 6, 55) p. 334, 10 ενοδῶικεῖμ^E L 11 ἡ καὶ
ατιμελητον L 12 τί|σπ,οτ' C (Pl) τίσς' ὅτ' A^{ar} | ἄρ'. C ἄρ?
A^{ac} ἄρ Pl^M | ἡ τίνος (spir. et acutum C) P εἰ; τίνος Pl | ἄρα
(A C) P Pl^M; οἰκτρὰ Jac. (ἄρ' ἡ τίνος, οὐ ῥα et ἄρ', οὔτινος
ἄρα Heck. | παρὰτρίβον (acc. utrumque C) P | ὅσπερ A^{ac}
13 τλῇ μου A^{ac} τλῆμον' C, cr. Pl | ἡμιφρεῖ (spir. et hyph. C)
P (Pl), — φανεῖ Heck. — χανεῖ Mein. | λάρνακι: cf. Il. Ω 795 |

γυμνὰ μέν^Eι, C γυμναμενη A^{ar}; cf. 176, 2 | πέλει Schmidt | virgulam
post μένει, interrogandi signum in fine quarti vs. ponit Mein.

1 ἀμαξεύοντος (spir. et acc. A C) P Pl^M.¹ ἄμ. Pl^a | ὁδίτεω
C ὁδ. A^{ac} 2 cf. 175, 2; IX 418, 4 | τροχιῇ. C τροχιῇ A^{ac} | λιτὰ
(C) P λιτὰ Pl λιρὰ Heck. λυγρὰ s. δισσὰ Schmidt (nec haec nec
λίσπα praeferam) | παραξέεται C 3 cf. Od. ρ 231 | παρὰ τρ. C |
ἄμαξαι A^{ac} Pl^M.¹ ἄμ. C Pl^a 4 ἐπιδάκρυ A^{ac} | βαλεῖ*** C βα λεί-
βει? vix λείπει A^{ar} || 5 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπίσ.),

20 (Pl^E c. 6, 55) 5 Θεοδωρίδα C -ρί Pl^M -ρίτου Pl¹.^s Pl^a (sed
-ρίδου Pl^a in epid. et Pl^a.^b) 6 ἡράκλειτ^E τὸν μεγ^Γαν¹ L 7 τὸν

ἀγ. — σοφώτα⁹: haec verba primo om. L, idem postea vid.
alio usus atramento addidisse 8 cf. VII 211, 1 (Tymnae) |

τοπάλαι Pl^M | ἐπιβλήs? A^{ar} -βλήs C, qui in fine versus puncto
distinxit; etiam Pl^M post ἐπιβλήs interpunctionem posuit, del.
Boiss.; μοχλός vocem interpret. sch.^B, ἥν suppl. Jac. (cf. VI 155, 1)

9 τὴν C τὸν A^{ac} | ἡρακλείτου ἔνδον A in ἡρακλείτου δ' ἔνδον
mut. C, δ' cum A om. Pl. (Boiss.) | ἔχω P ἔχον Pl^M ἔχων Pl^E |
cf. Weisssh. p. 66 sq. 10 αἰῶν μ' A Pl αἰῶν (s. αἰών) μ' C αἰῶν δ'

ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι, καὶ ἄστηλός περ ἐοῦσα, 5
θεῖον ὑλακτητὴν δῆμον ἔχουσα κύνα. M 91^v

480. ΛΕΩΝΪΔΑ.

C

Εἰς ἀνωνύμου τινὸς τάφον | ἐν ὁδῷ κείμενον καὶ παρὰ |
5 τῶν ὁδιτῶν καταπατούμενον. L

Ἦδη μεν τέτριπται ὑπεκκεκαλυμμένον ὅστεῦν
ἄρμονίῃ τ', ὦνερ, πλάξ ἐπικεκλιμένη·
ἦδη καὶ σκώληκες ὑπὲκ σοροῦ ἀνγάζονται
ἡμετέρης· τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα;

Jac. | ἔτριπεν ('A' AC) P ἔτριψε Pl | καὶ λαῖς (× C, qui et in m.ⁱ et bis in m.^o signum repetit, idem in fine vs. adpinxit L) P κροκάλαις Pl^M (sine apostr. Pl^E) | ἀλλ' αἰῶν (et νῦν αἰῶν) μ' ἔτριψε κρόκαις Jac., fort. αἰῶν δ' ἔτρ. κροκάλαις μ' | ἴσον. ἐν PPl ἴσα· νῦν Korsch (at v. VI 156, 3) | ἐνθ' ἄρ' ? | ἀμάξει APl^M.ⁱ ἀμ. CPl^a (non de curru, sed de via curribus trita vocem intellegunt quidam, quibus recte obloquitur Korsch); ἐν iungendum esse cum τέταμαι docuit Reiske; ἦ γὰρ ἀμάξαις Herw. p. 335, 11 πάμφθορος ('plane obtritatus') Herw. | αἰζηῶν ('C AC) P | εἰνοδίῃ PPl^M Pl^a.^a (Pl^a in epid.) εἰνοδίῃ Plⁱ.^a.^b; cf. VI 224, 1 | τέταμαι (τέ ex γέ? cr.) P

1 ἀγέλω (λ alterum add. C) P | ἄστηλός (acutum priorem C) P |
ἐοῦσα (A^{ac}) in ἐοῦσα depravavit C 2 ὑλακτητῆ Pl^a P^{pc}: ὑλακτητῆ Pl^a C
ὑλακτητῆ? A^{ar} (supra ν fin. litteras την vid. C^{ar} exarasse), -κτητῆ Pl | δῆμον Pl C δῆμον A^{ar}: cf. VII 79, 4 (Sternb. p. 179) | κύνα: cf. 439, 3 (Theod.) || 3 sqq. Pl^M III^b c. 5, 21 (Pl^E c. 6, 56; Pl^B 6, 57) 3 λεωνίδα C -νί Pl^M -νίδου Pl^E 4 ἀνωνυμὸν τινὸς τάφον L | ἐνοδίῃ (sic) κειμὲν καὶ παρὰ L 5 ἔοδι καταπατούμενον L

6 μεῦ C μεν A^{ac} Pl^M | ὑπὲκ καλυμμένον A ὑπ' ἐκ. C 7 ἄρμονίῃ (C ἄρμ. A^{ac}) PPl ἄρμονίῃ τ' Vinc. -νίη Brod. -νίη τ' Br. (de compage arcae sepulcralis cogitavit Jac., ossium membrorumque iuncturam dici rectius censent alii: cf. 472, 7; 383, 6; IX 439, 2) -νίαις τ' Jac. (qui Od. ε 248, Suid. s. v. ἄρμονίαι affert) | ὦνερ A^{ac} ὦνερ C ὦ' νερ Pl^M (ὦ' νερ Pl^b.^a); ἄρθρων? | πλάξ· P πλάξ τ' Pl | ἐπικεκλιμένη C 8 cf. X 78 (Palladae) | ἦδη ('C) P | σκώληκες P κωλῆνες Pl | ὑπὲκ APl^M (Plⁱ.^a) ὑπ' ἐκ C ὑπὲκ Pl^a 9 ἡμετέρης ('C) P | ἐπιεννύμεθα Pl^a (Plⁱ.^a) C P^{pc} ἐπι ἐννύμενα A^{ar}, in fine vs. signum × bis adpictum; malim ἐπιεννυμένω (cf. IX 439, 6); v. 238, 2; 446, 2; 660, 4; Kaib. 243, 33

ἧ γὰρ τὴν οὔπω πρὶν ἱτὴν ὁδὸν ἐτμήξαντο 5
 ἄνθρωποι κατ' ἐμῆς νισσόμενοι κεφαλῆς.

ἀλλὰ πρὸς ἐγγαίων Ἀιδωνέος Ἑρμεία τε
 4 καὶ Νυκτός, ταύτης ἐκτὸς ἵτ' ἀτραπιτοῦ. M 92^r

Fr. Cor. Mel.
 epp. 481—485

481. ΦΙΛΗΤᾶ ΣΑΜΙΟΥ. C

Εἰς μικρὴν τινα θυγατέ|ρα Θεοδότου, L
 καὶ αὐτὴν | Θεοδότην καλουμένην. C

Ἀ στάλα βαρύνθουσα λέγει τάδε· Ἐὖν μινύωρον,
 τὰν μικκὰν Ἀΐδας ἄρπασε Θειοδόταν.
 10 Χά μικκὰ τάδε πατρὶ λέγει πάλιν· Ἰσχεο λύπας,
 Θειόδοτε· θνατοὶ πολλάκι δυστυχέες.

P 284 482. ἸΔΗΛΟΝ. C

Εἰς Κλεόδικον, | υἱὸν Νικασίδος. L

Οὔπω τοι πλόκαμοι τετμημένοι, οὐδὲ σελάνας
 15 τοὶ τριετείς μηνῶν ἀνιοχεῦντο δρόμοι,

1 ἧ (C) P ἧ P^M | τὴν (AC) οὔ π₁ω₁. (C, οὐ πρῶ? A^{ar})
 P τηνοῦτω P^M τὴν οὔτω P^E | πρὶν₁ι₁. τὴν C (qui notulam x
 bis in m.^o repetit), πρὶν₁ τὴν A^{ar} πρηνῇ P^I; πρὶν ἱτὴν (ut duali
 pro plurali usus sit Leon., 'quam non ibant olim homines')
 Jac., πρὶν ἱτὴν Lehrs (πάρως ἀτραπὸν ἐτμ. Br.); cf. Call. V 90
 ὁδὸν₁ ('rest. C, ₁ον₁ idem in eraso ω?) P 2 κατεμῆς A^{ac} |
 ν₁όμενοι (ει C^s) P νεισόμενοι P^M νισσόμενοι Mein. νισόμ.
 Geffcken 3 ἀλλαπρὸς A^{ac} | ἑρμείατε P; cf. Aesch. Pers. 628
 χθόνιοι δαίμ. Γῆ τε καὶ Ἑρμῇ, Choeph. 728 νύχιον || 5—p. 340, 4
 duodecima fr. Meleagrei particula tria epp. (481—483) continen-
 tur in parentes liberorum mortem praematuram lugentes;
 accedunt duo epp., quorum prius (484) in simili versatur argu-
 mento, alterum eundem cum praecedenti carmine auctorem habet
 5sq. ap. Buh. p. 153 (n. 99); cf. 513, 646 sq. 5 φιλιτᾶ P, cr.
 Reiske 6 μικρ¹ τινα L 7 quae L scripsit (non contendam
 fuisse 'Θεοδότ¹ οὐ καλ¹ουμένην'), cr. C, qui ₁καὶ αὐ₁ posuit post
 Θεοδότου et verba Θεοδότην καλου¹ add. 8 μινύωρον C μινυώ-
 ριον A^{ar} 10 χαμμικὰ A^{ac} χ'άμμικὰ C, ἄ μικκὰ apogr. (Reiske) |
 cf. 667, 3 11 θνατοὶ (C eraso acuto) P | πολλὰ P, cr. Reiske

Κλεύδικε, Νικασίς ὅτε σὰν περὶ λάρνακα μάτῃ,
 τλήμον, ἐπ' αἰακτῶ πόλλ' ἐβόα στεφάνῃ
 καὶ γενέτας Περί<κλειτος>· ἐπ' ἀγνώτῳ δ' Ἀχέροντι 5
 ἡβάσεις ἦβαν, Κλεύδικ', ἀνοστοτάταν.

5

483. *ΑΔΗΛΟΝ.

C. Pl

Ὅμοίως.

C

Εἰς Κάλλαισχρον | νήπιον τελευτήσαντα.

L

Ἀίδη ἀλλιτάνευτε καὶ ἄτροπε, τίπτε τοι οὔτῳ

Κάλλαισχρον ζωᾷς νήπιον ὠρφάνισας;

10 ἔσται μὰν ὃ γε παῖς ἐν δώμασι Φερσεφονείοις

παίγνιον, ἀλλ' οἴκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθῃ.

M 33^r

(cf. 629, 4; XVI 132, 7) | ante ep. 482 iterum scr. A ep. VII 170 ||
 p. 337, 12 sqq. exstat ep. in ap. Buh. p. 153 n. 100 13 νῖον Νι-

κασίδος <καὶ Περικλείτου>: cf. ad v. 5 | in m.^o ὦ adpinxit C
 14 οὐπω A^{ac}; οὐπω — οὐδὲ cf. V 123, 1 (Philod.) | τετ[μ]ημένοι
 (μ in eraso η, quam litteram pariter A et C correxerunt) P |
 οὐδὲ (C) P 15 μηνῶν: ν ex α? vid. correxisse A

1 κλεύδικε· (punctum supra lin. C, non est erasa litt. ι in
 fine vocis, -δικε. Par) νικασίς, (gravem cum virgula C, νικασίς
 A) P | Νικασίς σ' Heck. | ὅτε (C) P | περὶ λ. A^{ac} 2 τλήμον
 Heck., τλάμον'? | ἐπ' αἰακτῶ C ἐπαιακτῶ A^{ac} (εὐακτῶ Dorv.);
 pristinam scripturam restitui | ἐβόα στεφάνῳ (priorem acc. C) P;
 ἐβόα θανάτῳ Salm., — σκεπάνῳ Heck.; ἐβόασε τάφῳ Jac.; scripsi
 στεφάνῃ: cf. Ap. Rh. II 920 et ad 488, 4 (nisi cum correctore αἰακτῶ
 — στεφάνῳ ex ep. Gregorii VIII 179, 2 reponere praestat)
 3 γενέτας (x ex acuto? fecit C) P | περικλειτὸς suppl. Salm.,
 Περίκλ. Dorv.; πέρι A πέρι. C, qui notulam x in m.^o repetit |
 ἐπαγνώτῳ A^{ac} ἐπ' ἀγν. C; ἐπ' ἀγνώστῳ apogr., ἐπὶ χλωρῶ
 FG. Schmidt 4 ἦβαν A^{ac} | (ἀγνωστοτάταν Reiske) cf. 467, 6 ||
 5 sqq. Pl^m III^a c. 9 (εἰς βρέφη), 3: cf. VII 643 (Crinagorae), 671
 8 αἰδῇ P Ἀιδῇ Pl^m | ἀλιτάνευτε A^{ac} Pl, in ἀλλιτ. mut. C | τίπτε: cf.
 Kaib. 208, 7 (τίπτε — ὠρφάνισας βιότον) | τοιοῦτο (~ AC) P Pl^m Plⁱ - b
 τοιοῦτον Pl^s, τοι οὔτῳ Reiske (v. 652, 1) 9 Κάλλ.: cf. 273 (Leon.) |
 ζωᾷς A^{ar} | ὠρφ. P ὠρφάν. Pl 10 μὰν P idemque Pl^m μὲν Pl^e |
 ὃ γε A^{ac} | ἐν P ἐνὶ Pl | φερσεφονείοις (AC) P -φονεῖ' ας' (ex
 -φονεῖ' ης' corr.) Pl^m Φερσεφονείας Pl^e (praefert Dübner), Περσε-
 φονείοις Br. 11 παίγνιον: cf. 190, 4; 468, 1 | ἀλλ' οἷ' αἰ' (οι C^s) P
 ἀλλοικεῖ? A^{ac} (cum C facit Pl); ἀλλὰ τοκεῖ?

484. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C

Εἰς † Διδυμωνίδα | δέκα τέκνων μητέρα,
ὕπ' οὐδενὸς δὲ τούτων | τῷ τάφῳ δοθεῖσαν.

C

Πέντε κόρας καὶ πέντε Βιὼ Διδύμωνι τεκοῦσα

- 5 ἄρσενας οὐδὲ μιᾶς οὐδ' ἐνὸς ὠνάσατο,
ἢ μακαριστὴ ἐοῦσα καὶ εὐτεκνος οὐχ ὑπὸ παίδων,
ὀθνεῖαις δ' ἐτάφη χερσὶ θανοῦσα Βιῶ.

485. ΤΟῦ ΑὔΤΟΥ.

C

Εἰς Ἀλεξιμένην | ὀργιοφάντην.

L

- 10 Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβου πολὺὰ κρίνα καὶ τὰ σπυγνῆθη
τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ῥήσσει' Ἀλεξιμένους

1 sqq. ap. Buh. p. 153 n. 101; cf. VII 224, 743; conl. VII 261 fort. ep. 484 Diotimo quam Dioscoridae tribuere malis 2—3 totum lemma in ras. scr. C, qui lemmatistam in parentum nominibus, ut vid., errantem corrigere studuit nec ipse errorem vitavit 2 $\prec$ εἰς διδυμωνίδα C (ω imposuit eidem vocali parum distincte scriptae); εἰς Διδύμωνος γυναικα Boiss. (poterat εἰς Βιὼ γυν. Δ, cf. 167) 4 βίῳ, (virg. C) P Βιὼ Heringa Βιτῶ Reiske | διδυμωνί, (virg. C) P, cr. Heringa 5 οὐδεμιᾶς οὐδενὸς A οὐδὲ μιᾶς . οὐδ' ἐνὸς C | ὠνόσατο P ὠνάσ. apogr. (ὠνόσαο ap. B.^m), ὠνάτ' ἄπο Reiske 6 ἦ (° A C) P ἦ Mein. | μὲν ἀρίστη P μέγ' ἀρ. Reiske μέγ' ἐραστὴ Heck.; f. μακαριστὴ | οὔσα (° rest. C) P δ' οὔσα Reiske ἐοῦσα Jac. (μὲν ἀριστεύουσα Br., μέγ' ἀρ. Mein., qui plena interp. in fine vs. 2 deleta etiam ἦ μέγ' ἀρίστη τ' οὔσα proponit) | εὐτεκνος (εὐτεκνος ex -τεκος cr. ipse A) P εὐτοκος ap. B. (Reiske): cfr. VII 517, 6 | οὐχὺπο A οὐχ' ὑπὸ C 7 (ἐτάφης ap. B.^m) | χερσὶ A^{ar} | βίῳ P: cf. ad vs. 1 || 8 sqq. Pl^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 22 (Pl^e c. 6, 57; Pl^b 6, 58) 8 δι-
οσκουρί Pl^m -κορίδου Pl^a 9 ἀλεξιμένῃην (-νην corr. ex -ν¹ουσ¹) L | 'musicus vid. fuisse Alex., Bacchicis festis adhibitus' Jac. 10 βάλλε*θ' (erasa est litt. ο, non σ; βάλλεο A^{ar}) P (βαίνεθ' Wyttenb.) | υπεργ. A^{ao} | σκολιὰ Witt. | κρίνα: cf. Plut. de adul. et am. discr. 19 (Unger ad A. Gr. p. 27) | τασπυγνῆθη A^{ac} 11 ἐπιστήλῃ A^{ac} | ῥήσσει': prius σ C, ῥήσσει' A^{ac} (cf. 709, 3) | ἀλεξαμένους ex -ξομένους cr. P ἀλεξιμένενυς ex ἀναξιμένενυς (sic) cr. Pl^m Ἀναξιμένους Pl^e

καὶ περιδινήσασθε μακρῆς ἀνελίγματα χαίτης
 Στρυμονίην ἄφετοι Θυιάδες ἀμφὶ πόλιν,
 ἢ γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν † ἀδάπταις 5
 πολλάκι πρὸς μαλακοὺς τοῦδ' ἐχόρευε νόμους. M 92^r

Fr. Cor. Mel.
 epp. 486—490

486. ἈΝΤΥΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥ.

C₁

Εἰς Φιλαινίδα | κόρην πρὸ γάμου | τελευτήσασαν. L

7 Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυνδὰ κόρας ἐπὶ σάματι Κλεινῷ
 μάτῃρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόασε φίλαν,

1 περιδ. C 2 ἄφετοι (C) P: cf. IX 340, 4 | θυιάδες Pl | ἀμφίπό-
 λιν (priorem accentum magis conspicuum add., sed alterum non
 del. A, unde duplicem scripturam et ἀμφιπόλιν i. e. ἀμφὶ π. et Ἀμφί-
 πολιν in cod. exhiberi apparet) P ἀμφὶ πόλιν Pl (congruens
 cum A^{ac}) Ἀμφίπολιν (cum P^{ro}) Br. 3 ἢ γλυκερὰ: et C,
 qui signum ἢ in m.^o repetit; ἢ γλυκερὰ Pl^M (εἰ γλυκ. Scaliger) |
 πνεύσαντες (C) PPl^M -τος Pl^E -τας Orelli (-τες exhibet etiam
 Pl^a in epid., unde sumpsit Pl^a) | ἐφημετέροισιν A^{ac} ἐφ' ἡμετέ-
 ροισιν C ἐφ' ἡμετέροισι (sic) Pl^M ἐφ' ὑμετέροισιν Pl^E |
 ἢ ἄ, δάπταις potius quam ὀ, δάπταις ex ὠ δάπταις(?) rest. C,
 qui litterae ἄ signum corruptelae ἢ et ἢ imposuit; ἢ γρ. ἀήταις:
 ἢ ζτ. πῶς οφείλει in m.^o adpinxit C (cf. Finsler p. 81); supra
 litteras δάπτ pone ἄ scriptura ἦταις vid. erasa, ut suam con-
 iecturam (ἀήταις) correctorem primo in textu, deinde in m.^o
 adposuisse suspiceris; ἀδαπτ^{αις} (nullo accentu) Pl^M ἀδάπταις
 Pl^E; γυμναῖς superscr. sch.^B ex Hesych. (ἄδαπτον· γυμνὸν
 ἄδερμον Hesych.), 'bare-limbed dances' interpretatur Ellis;
 de choreis festove Thracibus peculiari cogitabant Brod. Br.
 Jac. | ὑμετέροισιν ἀδάπτοις ('conviciis' perperam) Reiske —
 ἀραγμοῖς Wyttenbach — ἐπόπταις Orelli; ὑμετέροις ἀλαγα-
 μοῖς Wyt. — ἀλαλητοῖς Mein. (ἡμ. ἀλ. Lobeck); ὑμετέραισιν
 ἀνταῖς Heck., ὑμετέραισι θαλείαις Br., ὑμετέραις θιασεύαις
 Emperius — ποτὲ δαίταις Jac., ἡμερτοῖσιν Ἀλάπταις (ut Ἀλά-
 πτων urbis Thraciae memor fuerit poeta) Unger (conl. Gal.
 Lex. Hipp. p. 422 et Scyl. Peripl. p. 63 Gron.); ὑμετέροις ὀτό-
 βοῖσι olim ci. 4 πρὸς A^{ac} | τοῦδ' P τοῦσδ' Pl^M (Pl^a in
 epid. et inde Pl^a) τοῦδ' Pl^{a. s} | ἐχόρευε νόμους (virgulam inter-
 posuit C, ne ἐχόρευεν legeretur) P | ἐχόρευσε Pl (ἐχόρευσα Scaliger) ||

5 — p. 343, 8 fr. particula XIII epp. continet in puellas, quae
 ante nuptias obiere 5 sqq. Pl^M III^b c. 25 (εἰς θυγ.), 8 (Pl^E c.
 31, 12); ep. est ap. Ir. p. 92; bis exhibet P: p. 284 scr. A in t.

ψυχὰν ἀγκαλέουσα Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα. M 96^v

487. ΠΕΡΣΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

C. Pl

Εἰς [τὴν αὐτὴν] Φιλαινιον.

C

5 Ὡλεο δὴ πρὸ γάμοιο, Φιλαινιον, οὐδέ σε μάτηρ
Πυθιάς ὠραίους ἤγαγεν εἰς θαλάμους
νυμφίου· ἀλλ' ἔλεινὰ καταδρύψασα παρειὰς
τεσσαρακαίδεκέτιν τῷδ' ἐκάλυψε τάφῳ. M 96^v

(A, L, C₁), p. 257 add. C (C₂) in m. post Tymnae in Philaenidem ep.

VII 477, cf. ad VII 345 p. 340, 5 sq. εἰς τὴν αὐτὴν ἀνύτῃς C₂

5 τῆς αὐτῆς post VII 646 (Anytae) Pl | μελιοποιῖ (μελ in pristina quam post αὐ. adpinxerat clausula C, qui huic epigrammati num. q adposuit; ep. VII 476 littera π notatum est, sed quoniam post VII 481 Callimachi ep. VII 170 iteratur ab A, praecedenti ep. VII 485 novae decadis numerum adiungere debebat C, nisi forte aut duo Dioscoridae epp. (484 sq.) aut epp. 482sq. eodem lemmate instructa (ἄδηλον) pro singulis numeravit 6 προγάμ

L | epp. 486 sq. perperam Huet iunxit, ut unum Persae ep. octastichum evaderet 7 ὀλοφυνδῶ A^{ac} C₂^{ac} | ἐπι A^{ac} | σήματι

AC, cr. Pl | κλεινά A^{ac} κλεινὰ C_{1,2} Pl Κλεινὸ Reiske (Mein.) Κλείνα (conl. V 188, 3) Heck. 8 ὠκύμορον PPl (compen-

diose -μορ C, non ὠκυμόρον, quod Reiske proposuit, Jac. errore tamquam ex codice edidit) | ἐβόησε Pl | φίλαν ex φίλον cr. P₁; virgulam ante φίλ., punctum post φ. collocat C (, φίλαν. C φίλαν. P₁^{ac}), post φίλ. interpunxit Pl^m (ante φίλαν Pl^s adiectivum falso cum ψυχὰν iungens) | obversabantur Anytae vs. Homericī Ψ 102sq. (cf. ὀλοφυνδὸν 102, ψυχὴ ἐφειστήκει Ψ 106)

1 ἀπρογάμοιο A^{ac} ἃ προγ. C ἃ πρὸ γ. Pl^m 2 χλωρὸν ACPl | ὑπερ A^{ac} | ποταμ C₂ | cf. 550, 3 || 3 sq. Pl^m III^b c. 25 (εἰς νιὸν κ. θυγ.), 9 (Pl^E c. 31, 13) 3 nom. auctoris bis scr. C, cum gentili ante lemma et omisso gent. post lemma; Πέρσου tantum Pl | μακεδ^o C 4 φιλαί C; apparet non eandem

esse Anytae Philaenidem atque Philaenium cuius sortem Perses deplorat 5 cf. 438, 1 | προγάμοιο P | φιλαίνιον (C) P 6 ὠραίους A^{ac}; cf. 600, 1; V 19, 4 | εἰς PPlⁱ ἐς Pl^m Pl^{a.b.s} 6 sq. post θαλάμους interpunctio, ante νυμφ. notula ep. incipientis erasae sunt 7 ἀλλελεεινὰ A^{ac} | κατὰδρύψ. C; cf. A 393, β 153

8 τεσσαρακαίδεκέτιν Pl^m Pl^s τεσσαρεκ. Pl^{a.a} τεσσέρεκα^αιδ. (α superscr. C, hyph. bis supposuit A) P ||

488. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

C

Εἰς Ἀριστοκράτειαν | κόρην πρὸ γάμου | τελευτήσασαν. L

Αἰαῖ Ἀριστοκράτεια, σὺ μὲν βαθὺν εἰς Ἀχέροντα
οἴχεται ὠραίου κεκλιμένα πρὸ γάμου·

5 ματρὶ δὲ δάκρυα σᾶ καταλείπεται, ᾧ σ' ἐπὶ τύμβῳ
P 285 πολλάκι κεκλιμένα κωκύει ἐκ στεφάνας. M 96^r

489. ΣΑΠΦΟΪΣ.

C. Pl. Σ

Εἰς Τιμάδα ὁμοίως | πρὸ γάμου τελευτήσασαν. L

Τιμάδος ἄδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν
10 δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος,

1 sqq. Pl^M III^b c. 25 (εἰς υἱοὺς καὶ θυγ.), 2 (Pl^E c. 31, 6)
1 nom. auctoris om. Pl^M, ἄδηλον Pl^E 2 αριστοκρατ., προγάμου L
(et A v. 2) 3 αἰ' αἰ' C (αἰ' αἰ' s. αἰ' αἰ' A^{ac}) | σύμεν P^{ac} 4 (δυομένα
Br.: cf. 315, 4; 493, 2; 655, 2; Tryphiod. 404) 5 (κατα-
λείβεται Orsop.) | ἁ σ' ἐπὶ C ὥς ἐπι? A^{ar} ᾧ σ' ἐπὶ Pl, ᾧ σ' ἐπὶ
Reiske | ἐπιτύμβου Haeberlin 6 κεκλιμένα. P -μένας Pl |
ἐκ (' C) κεφαλᾶς PPl; in fine vs. supra -ᾶς signum x et λει^π
(λείπει) add. C; ἐκ στεφάνας scripsi: cf. 482, 4, VIII 179, Apoll.
Arg. II 920 τύμβου δὲ στεφάνης ἐπιβάς | κωκύει ἀνελίως Unger,
— ἐκζαφελῶς et κωκύεται κεφαλάν Mein. | πολλὰ κινυρομένα Jac.
(qui ἐκ κεφαλᾶς defendit) | π. κεκλωμένα (Herm.) s. πόλλ' ἀνα-
κεκλωμένα κωκύει ἐκ κραδίας Schneidewin, ego olim κεκλωμ. —
ἐκ κνέφαρος ci. (Herm. post κεκλωμένα retinet ἐκ κεφαλᾶς, ut
'τίλλουσα τρίχας' vel talia cum disticho tertio intercidis-
sive putandum sit); π. κειραμένα κωκύεται κεφαλάν Geist, π. τιλλο-
μένα κ. ἐκ κεφαλᾶς Χαίτας (mutilatum ep. finem existimans)
Weinkauff, πολλὰ τρίχ' ἐλκομένα κ. ἐκ κεφ. Herw.; κωκύει, ἐκ
κεφαλᾶς κειραμένα πολιάν audacter Kaib., similiterque κωκύει,
ἐκ κεφ. κειρομένα πλοκάμους Korsch, πολλάκι κωκύει κεκλιμέναν
κεφαλάν Ludw. || 7 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 24; Pl^E
c. 12, 24; ep. inest in syll. Σ n. 113 (Σ^P = Par. 1773 f. 256^v,
Σ^F = Flor. 57, 29 f. 152^v); cf. VII 181 7 ep. fort. Persae est
8 Τιμάδα: Hes. s. v. Τιμαδία confert Bergk | προγάμ L
9 ἄδε C ἄδε? A^{ac} | κόνις (' C) P | τᾶν A^{ac}; τὰν δὴ: cf. VII 730,
3 (Persae) | προγάμοιο P (cf. 487, 1 Pers.) | θανοῖσαν Br. 10 cf.
507, 4; Kaib. 231, 2

ᾧς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶγι σιδάρω
ἄλικες ἡμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν. M34^v. Σ n.113

490. ἈΝΤΥΤΗΣ.

C. Pl

Εἰς Ἀντιβίαν | πρὸ γάμου τελευτήσασαν.

C L

5 Παρθένον Ἀντιβίαν κατοδύρομαι, ᾧς ἐπὶ πολλοὶ
νυμφίοι ἰέμενοι πατρὸς ἵκοντο δόμον
κάλλευσ καὶ πινυτᾶτος ἀνὰ κλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων
ἐλπίδας οὐλομένα Μοῖρ ἐκύλισε πρόσω. M 95r

Fr. Cor. Mel.
epp. 491—493

491. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

C. Pl

Εἰς Κλειῶ.

C

Αἰαῖ παρθενίας ὀλοόφρονος, ᾧς ὑπο φαιδρὰν
ἔκλασας ἀλικίαν, ἡμερόεσσα Κλεοῖ.

1 ᾧς (̑ rest. C) καὶ ἀποφθιμένας A Pl Σ (ἀπόφθ. C), ᾧς κατ' ἀπ. (scil. κατέθεντο) Purgold (idem s. ᾧς κατ' Heck.), ᾧ καὶ ἀποφθιμένα Orsop., ᾧ (s. ᾧς) καὶ ἐπὶ φθιμένα (s. -ας) Bergk | πᾶσαι (' A ~ C) P | νεοθαγεῖ (~ A C) σιδῆραι (α superscr. C) P, νεοθηγέι χαλκῶ man. rec. in Pl^M (idem exhibent Pl^E Σ) νεόθηγι σιδῆραι s. σιδάρω Pl^{Mar} (νεοθᾶγι μαχαίρα noli repetere ex Archestrati versu apud Athen. 306 B), cf. ad 181, 3; vox σιδ. requirit participium velut (ᾧς) ἀποκείραμεναι (στάλα ν.) s. (ᾧ καὶ ἐπὶ φθιμένα) σπῶσαι (cf. Oed. R. 1243 κόμην σπῶσα) 2 ἄλικες (' C) P | ἡμερτὰν s. -ταί A^{ac} ἡμερτὰν C Pl Σ | κράτος Σ^{F^{ac}} || 3 sqq. Pl^M III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 6 (Pl^E c. 23, 26; Pl^a 25); ep. exstat ap. Ir. p. 92 inter Anytes carmina, post VII 208, ante VII 190

3 sq. ἀνύτης. εἰς ἀντιβίαν: C; εἰς κλειῶ τινὰ παρ^θ | προγάμ τελευτήσασαν¹ scripserat L, qui epp. 490 sq. iunxit atque octasticho tamquam eidem carmini unum lemma addidit; verba εἰς κλειῶ τ. παρθ. aliena ab Anytes ep. induxit C idemque Mnasalcae tetrasticho lemma ab L omissum adiunxit, cf. ad 9 sq.

5 ἀντιβίην (Ir.) et ἥσ Pl | κατ' ὁδύρομαι C | ἐπὶ (" C) P ἐπὶ Pl^M

6 ἰέμενοι? et ἵκοντο A^{ac} | πρὸς Pl^M 7 πινυτᾶτος (notulam ~ et η L?, acc. rest. C) P πινυτήτος Pl | ἀνὰ κλέος C ἀνακλέος A^{ac} ἀγακλέος Pl | ἀλλεπὶ πάντων A ἀλλ' ἐπὶ π. C Pl | ἐπὶ cum πρόσω iungit Reiske; ἀλλ' ἐπιπάντων Heck., ἀλλ' ἀπὸ π. Emper., ἀλλὰ προπάντων Mein. (ἀλλ' ἐνὶ π. — ἐκύν. βόλω Herm. — ἐκύν. ῥόθω FG. Schmidt). cf. 183, 3; 184, 3; olim cī. ἀλλ' ἀγαπώντων (ἀλλ' ἐρισάντων) s. ἄρτι δὲ πάντων, etiam ἐπὶ τύμβον 8 οὐλο-

καὶ δέ σ' ἀμυξάμεναι περὶ δάκρυσιν αἶδ' ἐπὶ τύμβῳ
 λαῖες Σειρήνων ἔσταμες εἰδάλιμοι. M 95^r

492. † ἈΝΤΊΤΗΣ ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΑΣ.

C

Εἰς τὰς τρεῖς παρθένους τὰς Μιλησίας, τὰς ὑπὸ
 5 Γαλατῶν βιασθείσας. L

Οἰχόμεθ', ὦ Μίλητε φίλη πατρί, τῶν ἀθεμίστων
 τὰν ἄνομον Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι,

μένα (A C) P -μένη Pl | ἐκύλισσε (C) P P^lM P^l-^b -λισε Pl^s: cf. VI 72, 4 | πρόσσω (C) P | p. 343, 9 — p. 346, 11 particulae XIV epp. celebrant mulieres, quae ipsae se interemere 9 sqq. Pl^M III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 7 (Pl^E c. 23, 27) 9 sq. εἰς κλειῶ μνασάλλ C; lemma, quod huic ep. adponere om. L (cf. ad l. 3 sq.), add. C, haec tamen adiungens: ἐγὼ νομίζω ὅτι ἔν -/- (ἐστίν) | ἐπίγραμμα το 'παρ^θ ἀντιβίαν· 'καὶ τὸ 'αἶ αἶ. | παρθενίας ολοόφρον· -' (cf. ad ep. 497) 11 sq. in virginem, quae ad pudicitiam servandam sibi mortem conscivit, ep. compositum esse vidit Herm. (medium distich. intercidis se suspicans) 11 αἶ αἶ P P^lM | ἄσ (A C) P Pl | ἀπὸ C Pl^M ἄπο A^{ac}(?) Pl^E ὑπο Herm., cui assentitur Ludw. 12 ἔκλασας (Pl^M.E) ex ἔκλασαι (potius

quam ex ἔκλασαν) cr. A ipse | ἄλκικίαν (ἄλ C η A C: etenim ἡ superscripserat A, quod in ἡ mutavit C) P^{pc} αἶλκικίαν A^{ar}; ἄλκικίην Pl^M.s ἡλκικίην Pl^I (ἀλκικίην Pl^a.α ἀλίκην Pl^b) 11 sq. varia tentata sunt: παρθ. ἀταλόφρονος Emperius (ἀσθε- νίας ὀλ. Mähly); παρθενίας ὀλοόφρονας, αἶ σέο φ. ἔκλασαν ἄλ. Eichstaedt (qui παρθ. Parcas intellegi vult), παρθενικᾶς ὀλ., ἄ σ' ἀπὸ παιδρᾶν ἔκλασ' ἀν' ἄλ. Fiorillo, Περσεφόνας ὀλ., ἄ σ' ἀπὸ παιδρᾶς ἥρπασ' ὀμηλικίας et παρθενικᾶς ὀλ. ὡς ἀπὸ παιδρᾶν κέκλασαι ἄλ. Jac.; (Περσεφ.) ἄ σ' ἀπὸ παιδρᾶν ἔκλασεν ἄλ. Mein., παρθενικᾶς ὀλ. αἶσ' ἀπὸ φ. ἔκλασεν ἄλ. Heck. 12 ἡμε- ρόεσσα Pl^I.a.b; cf. VII 263, 4

1 sq. cf. Weisshäupl p. 82 1 καὶ δέ σ' ἀμυξάμεναι C (Pl^I) καὶ δέ σ' ἀμ. Pl^M Pl^a.b.s καὶ δεσάμυξαμένα A^{ac}; κᾶμμες ἀμυ- ξάμεναι Eichst., ἄμμες ἀμ. Jac., καὶ δέ σ' ἀμυξαμέναις (ad εἰδάλιμοι 'similes' referendum) Ludwich (δέ σε τεγξέμεναι Boiss.) | περιδάκρυσιν A (Ludw.), περὶ δ. C Pl; περιδάκρυνες Sca- liger, χροῶ δάκρ. Eichst., δὲ παρηίδας Jac., πολυδάκρυνω (—τύμβῳ) Heck. πολυδάκρυνοι Mein. | αἶ δ' A αἶδ' C αἶδ' Pl ἄδ' Eichst. | ἐπιτύμβῳ A^{ac} 2 λάες (acutum rest. C) P | Σειρήνοι? |

παρθενικαὶ τρισσαί, πολιήτιδες, ἃς ὁ βιατὰς

Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης.

οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἶμα τὸ δυσσεβὲς οὐδ' Ὑμέναιον, 5

νυμφίον ἀλλ' Αἶδην κηδεμόν' εὐρόμεθα. M 95^r

ἔσταμεσ? A^{ac} ἔσταμεσ C, idem (ex ἔσταμ^{εν} cr.) Pl^M | εἰδάλ.
'pulchra' (Sirenum simulacra) Jac. || p. 344, 3 sqq. Pl^M III^b c. 20
(εἰς νέους καὶ νέας), 9; Pl^E c. 23, 29 (Pl^B c. 23, 28) 3 titu-
lum om. Pl^M, ἄδηλον Pl^a, ἄδηλα epp. 649 et 492 iunctis prae-
mittunt Pl^{L.a.b} | μυτιλην^{αι}αισ¹ C; ignota est Anyte poetria My-
tilenaea, nec Tegeatis ep. composuit, quod Antonio Thallo Mi-
lesio tribuendum censeo: cf. VII 188, 373 (Festschrift² p. 52)
4 sq. cf. Parthen. Erot. VIII, Hieronym. adversus Iovinian. I
p. 186; argumentum ep. affert sch.^B hoc: τῆς Μιλήτου ὑπὸ
Κελτῶν πολιορκουμένης καὶ τῶν γυναικῶν μὴ δυναμένων φεύ-
γειν τὴν δουλείαν τούτων τρεῖς ἑαυτῶν (ἐξ αὐτῶν sch.^w) αὐτό-
χειρες γεγόνασιν | τας γ̄ παρ^θ τας L: adauget numerum virgi-
num Hieron., qui septem Milesias hostium impetum morte vitasse
tradit 6 cf. 373, 1 | οἰχόμεθ' ('rest. C) P ὠχόμεθ' Pl; cf. 488, 2 |
φίλα? cf. ad vs. 4 | πᾶσι (≈ C, qui sign. in m. repet.) P πρὶ Pl; cf.
735, 1 6 sq. τῶν (~ rest. C) ἀθεμίστων τὰν ἄνομον (ἄν. C; ἄνο-
μαν potius quam ἄνόμων A^{ar}) P τῶν ἀθ. τὴν ἄν. Pl, τῶν ἀθεμίστων
τῶν ἄνόμων Dorv. (Jac.), τὰν ἀθέμιστον τῶν ἄνόμων Br., τὰν
ἀθεμίστων τὰν ἄνόμων et τὰν ἀθέμιστον τὰν ἄνομον (Mein.)
Jac. 7 παντάνομον Jac. | γαλάταν ('AC) P γαλατ^{ων} Pl^M |
ὑβριν ('AC) P Pl Κύπριν Mein. | ἀναινόμεν^ναι C ἀναινόμεθα
A^{ac} ἀλευόμεναι (cl. 564, 2) Heck. ἀμννόμεναι Mähly

1 πολιάτιδες Wolf | ὦν ὁ¹ C, ὦρε? ad vs. sq. aberrans A,
ὦν ὁ Pl^M Pl^{L.a} ἃς ὁ Pl^{b.a} | βίατος A (αὐ^τ ὁ βιαίότατος in fine vs.
adnotavit C), βιαστός Pl; βίαιος Dorv., βιαστής Scaliger, βιατὰς
(cl. Pind. Pyth. I 10) Jac. 2 κελτῶν (~ C) P | ταύτην P^{ac}; ταύταν,
Αἶδαν et καδ. (l. 4) reponas, utique e Thalli versibus doricas for-
mas eximi ep. IX 220 alia vetant | (ἔτρεψεν Reiske, qui genet. ὦν
v. 3 tuetur) 3 αἶματὸ ('AC, 'C) P | αἶμα de gente Jac., de
caede a barbaris instante accipit Mein.; ἄμμα (Jac.) et ἄρμα
Reiske, ἄλμα Crusius, ἄσμα et οἶμα ego ci., ἄμμι Mähly (οὐδ'
ἐμίην' ἄμμ' αἶμα Heck.) 3 sq. ὕμεναιόν Νυμφίον A, γρ.
ὕμέναιον Νυμφίον supra lectionem ab A scriptam posuit C
iteratque correcturam in fine vs.: γρ. οὐδ' ὕμέναιον; νυμφίον;
cum A consentit Pl (tam in P quam in Pl^M distinctum est post
νυμφίον); ὕμέναιον νυμφίον Br., ὕμέναιον νύμφιον Mein., νυμ-
φίον (interpunctione ante ἀλλ' sublata) ad sequentia verba re-

493. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C. Pl

Εἰς Ῥοδόπην τὴν θυγατέρα Βοΐσκης καὶ αὐτὴν
Βοΐσκη | τὰς Κορινθίας.

L

Οὐ νόσῳ Ῥοδόπα τε καὶ ἅ γενέτειρα Βοΐσκα

5 οὐδ' ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα·

ἀλλ' αὐταί, πάτρας ὅπότε' ἔφλεγεν ἄστν Κορίνθου
γοργὸς Ἄρης, Αἶδαν ἄλκιμον εἰλόμεθα.

ἔκτανε γὰρ μάτηρ με διασφακτῆρι σιδάρω

5

οὐδ' ἰδίου φειδῶ δύσμορος ἔσχε βίου,

10 ἄψε δ' ἐναυχενίῳ δειρὰν βρόχῳ· ἥς γὰρ ἀμείνων
δουλοσύνας ἀμῖν πότμος ἐλευθέριος.

M 95^r

Fr. Cor. Mel.
epp. 494—503

494. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Σώδαμον τὸν Κρήτα | ἐν θαλάσῃ τελευτήσαντα.

L

Ἐν πόντῳ Σώδαμος ὁ Κρής θάνεν, ᾧ φίλα, Νηρεῦ,

15 δίκτυα καὶ τὸ σὸν ἦν κεῖνο σύννηθες ὕδωρ,

fert Reiske (Jac.): cf. 182, 1; 188, 5 ('sed Orcum, cui nupsimus, salutis defensorem nacti sumus' Jac.); οὐδ' ὁμέναιον νυμφίοι Heck., αἰδόμεναι δ' οὐ νυμφίον Korsch p. 345, 4 ἀλλαῖδην A^{ac} | κηδεμόν' (apostr. C) PPl | εὐρόμεθα (prosodias rest. C) P εὐράμεθα Pl εἰλόμεθα Heck. ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 10 (Pl^E c. 23, 30; Pl^B 23, 29) 1 Θεσσαλό C, gentile om. Pl.; Sidonio ep. Br. (Setti) trib. 2 sq. cf. IX 151 (Antipatri), Pausan. VII 16 2 ἑκατὶ ἀντὶ τὴν¹ (ex ἀντὶ τῆς¹ cr.) L 3 βοῖστας L 4 νόσῳ (ι add. C) P | ῥοδόπα^{η*} P: -πα APl -πη. (non -πηι) C^{ar} -πη C^{pr} (punctum, quod ante τε posuerat C, delevit distinxitque ante καὶ) | τὲ Pl^M | ἅ γενέτ. (prosodias rest. C) P | βοῖσκη^{η*} C βοῖσκη (non βοῖσκει) A^{ar} (primo in -ῖσκη, dein in -ῖσκη mut. C), Βοῖσκα Pl; cf. Βοῖσκιον VI 289 (Leon.) 5 ὑπο A^{ac} | κεκλίμεθα: cf. 488, 2 6 ἄλλαν τὰ A^{ac} 7 Αἶδαν, (C) ἄλκιμον: cf. VII 252 | εἰλόμεθα P 8 διασφακτῆρισι δαρωι A^{ac} διὰ σφακτῆρι σιδάρωι C (σιδήρῳ Pl¹) 10 ἐναυχένιον APl ἐναυχένιον C, ἐναυχενίῳ Jac.; ἐν αὐχενίῳ olim, postea ἐν ἀγχονίῳ Heck. | δειρὰ βρόχον Pl δειρὰν βρόχῳι (,ωι C βρόχα A^{ar}) P | ἥς C ἥς? A^{ac} ἦν Pl | ἀμείνω (AC) P, cr. Pl 11 ἀμῖν C ἀμῖν A^{ac}

ἰχθυβολεὺς ὁ περισσὸς ἐν ἀνδράσιν. ἀλλὰ θάλασσα
οὐ τι διακρίνει χεῖματος οὐδ' ἄλιεις. M 94^r

495. ἈΛΚΑΪΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀσπάσιον ναυηγὸν | ἢ τινα ἄλλον. L

5 Στυγνὸς ἐπ' Ἀρκτούρω ναύταις πλόος· ἐκ δὲ Βορείης
λαίλαπος Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτενξε μόνον,

ἄμιν Pl; cf. 413, 7 || p. 346, 12 — p. 353, 6 fr. Mel. particula XV novem in naufragos epp. exhibet interiecto Antipatri carmine (498), quod ad hoc argumentum prope accedit 12 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 15 (Pl^E c. 22, 62) 12 ἀθηνοδώ⁹ Pl^M Ἀθηνοδώρου Pl^E; nullum praeterea exstat Athenodori ep., cet. insunt in ep. quae ab Antipatri dictione non abhorrent 13 εἰς σώ-
δαμ' (σω ex σο cr.) L | τον κρῆ ἐν θαλάσση τελεῦ L 14 σώδα-
μος (' C) P Σώδαμης Pl, σῶ Δᾶμης ingeniose Huet (cf. 498) |
ὁ κρῆς P | ῶ (circ. rest. C) φίλε P Pl; ῶ iam Reiske, φίλα
Heck. | νῖρεῦ (signum quantitatis A) P, cr. Pl

1 ἰχθυβολεὺς? P -βολεὺς Pl^M (-βόλος Br., cf. 504, 2) | ἐνανδρά-
σιν (' C) P | ἀλλὰ θάλασσα (' C, ἀλλ' αἶ. A^{ar}) P -λαττα Pl^M (ἀλλ'
ἀθαλάττους Reiske) 2 οὐδὲ (' C) P οὐτι Pl | διακρίνει (' A C) P Pl;
f. οἶδε διακρίνειν (διακρίνεις Reiske) | οὐδαλιεῖς A^{ac} || 3 sqq. Pl^M
III^b c. 19 (εἰς ναυαγ.), 13 (Pl^E c. 22, 60); ep. exhibet Ir. p. 91 post

VII 253 (ap. B. p. 154 n. 102) 3 μεσσηνί C, om. Pl 4 ναυηγὸς
ἢ τινα ἄλλον L, incertus de vi nom. Ἀσπάσιος, quod nesciebat utrum
proprii an appellativi locum obtineret 5 — p. 348, 4 duo olim
erant epp., prius tetrachiston (v. 1—4), alterum distichum; et erant
appicta signum initiale ante ἡιθέων (v. 5) et clausulae signum
in fine vs. quarti; utrumque erasit C, qui p. 286 in m. sup.
alteram epigrammatis divisionem proponens haec adnotavit:

ὅτι διηρημένον εὔρον | τὸ ἐπίγραμμα· τὸ 'Στυγνὸς ἐπ' ἀρκτούρῳ'
καὶ τὸ 'Οὐ στίχεις παρα τύμβον οδοιπόρε'. Idem C infra
hanc notulam bis Cμ (i. e. σημειῶσαι) adposuit, quas litteras
priore loco scriptas nescio quis erasit 5 ἐπαρκτούρω, ν αὐταῖς
πλόος P^{ac}: virgulam ante ν add., alterum acutum ex spiritu, αι
ex oi fecit A, scil. -ρων αὐτοῖς (P^{ac}) in ρω ναύταις mutans; ἐπ' ἀρ-
κτούρω ναῦται Pl^M ἐπ' ἀρκτ. ναύταις Pl^E | ἐκδε A^{ac} ἐκ τε ap. B.
(Br.) | βορείης (' C) P βαρείης Pl 6 λαῖ λαπος A^{ar} | ἀσπασί⁹ ο, σ
C (qui signum = in fine vs. repet.) ἀσπασί' ὡς A^{ar} Ἀσπασίῳ Pl |
ἔτενξα (' C ' A C) P ἔτενξε Pl; (Ἀσπάσιος) ἔλευσα Jac., ἐκυρσα Boiss.
(genet. πικροῦ — μόνον non requirens), ἐπ' ἥξα Unger (ἔτενξα
ut aor. verbi τυγχάνειν tueri studet Korsch duce Meinekio)

P 286 οὐ στείχεις παρὰ τύμβον, ὁδοιπόρε· σῶμα δὲ πόντος
 ἔκρουψ' Αἰγαίῳ ραινόμενον πελάγει.
 ἠιδέων δακρυτὸς ἅπας μόρος· ἐν δὲ θαλάσῃ 5
 πλεῖστα πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλίας. M 94^r

5

496. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς τινα ναυηγὸν | ἐν Γερανείᾳ καὶ ταῖς | Σκιρωνίσι
 πέτραις | ναυαγήσαντα. L

Ἡερὶή Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὥφελεν Ἴστρον
 τῆλε καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν ὄραν Τάναϊν,
 10 μὴδὲ πέλας ναίειν Σκιρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
 ἄγκρα νειφομένης ἀμφὶ Μεθουριάδος.

1 cf. 536, 5 | οὐ C (in t. et in m.), Pl; οὐ (an οὐ?) A^{ac} | στείχεις APl (στείχεις C in m.); εὖ στείχοις(?) 'feliciter praetereas' Opsop. | παρὰτύμβον (accentus C) P | δὲ τύμβος A; vocem τύμβ. induxit supraque scr. πόντος C 2 αἰγαίῳ (litt. fin. add. C) P | ραινόμενος P (defendit nominativum Unger verba οὐ — ἔκρουψ' pro parenthesi ducens et participium ad Ἀσπᾶς. referens), ραινόμενον Pl (cf. 55, 4); ραιόμενον Br. (ραιομένον FG. Schmidt), ξαινόμενον Jac., πνιγόμενον FG. Schm. 3 sq. tertium dist. a prioribus segregandum et Simonidi vindicandum censet Bgk: cf. ad VII 511 3 ἠιδέων Pl^{Mac} | ἐνδε A^{ac} (cf. VI 218, 7) | θαλάττῃ Pl^{ac} ||

5sq. in ap. Buh. separatum a tetrasticho (v. 3—6, p. 145 n. 63) invenitur distich. primum (p. 154 n. 103) 5 a Simonide ep. abinducant Hauvette alique; tribus distichis, ne nomen defuncti abesset, praemisit Bergk ep. VII 511; intercidisse distich. post vs. quartum censet Hartung; epp. 271 et 496, 1—4 iungi volebat Heck. damnato ep. 496 disticho tertio et octastichon (496, 1—4 + 271) poetae aevi Alexandrini tribuit, cf. ad VII 271; fragmentum esse elegiae Simonideae putant V. Francke et Schnei-

dewin 6 ναυηγ⁹ L | ἐν γερανείᾳ καὶ ταῖς σκιρωνίσι (-ρω ex -ρο? cr.) L (Σκιρωνίσι Schneidew., παρὰ ταῖς Σκιρ. ap. B.)

8 ἠερὶή A^{ac} ἢ στερίφη s. ἢ στεροή Reiske | ὥφελεν P: cf. 271, 1; -λες Salm. | Ἴστρον A Ἴστρου (litteris ου supra ου additis) C

9 ἐκσκυθέων ('AC'C) P, ἐν Σκ. Reiske, ἐς Σκ. (ut ὄραν ἐς Ἴστρον καὶ Τάναϊν verba iungerentur) Heringa 10 μὴ δὲ P | ναίειν C ναίειν A^{ac} | οἶδμα, θαλ. C οἶδμαθα λ.? A^{ac} 11 ἀγκρα ('AC) P, ἄγκρα Salm., ἀγέα ('i.e. ἐναγῆ') Bgk (Ἀλέα s. Δεινία, ut defuncti nomen

νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυσ, οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

497. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C

Εἰς Λύκον νίδν Θυμώδους ναυαγήσαντα.

L

5 Καί ποτε Θυμώδης τὰ παρ' ἐλπίδα κήδεα κλαίων
παιδὶ Λύκῳ κενεὸν τοῦτον ἔχευε τάφον·
οὐδὲ γὰρ ὀθνεῖην ἔλαχεν κόνιν, ἀλλὰ τις ἄκτῃ
Θυνιάς ἢ νήσων Ποντιάδων τις ἔχει·

commemoraretur, Reiske) | νειφομένας P | ἀμφὶ 'μὲ θουριάδ_ος
C ἀμφὶ με θουριάδας (an θουριάδωσ?) A^{ao} | νιφομένας —
ἀμφὶ Μεθουριάδος (cf. Steph. Byz.: Μεθουριάδες· νῆσοι μεταξὺ
Αἰγίνης καὶ Ἀττικῆς πλησίον Τροιζήνης) Salm., — Μεθουριάδας
Reiske, νιφομενᾶν ἀμφὶ Μεθουριάδων Br.; (νιφομένης Jac.)
— Μολουριάδος Hemsterhuys (cl. schol. Pind. Isthm. introd.
p. 351, 6 Ab.: 'Ἰνὼ ... διὰ Γερανείας τοῦ ὄρους τοῦ Μεγαρικοῦ
φυγοῦσα καὶ σταῖσα ἐπὶ τῆς καλουμένης Μολουρίδος πέτρας)
— Μελουριάδος Jac. (νιφομένας — Μολουριάδας Hartung) |
μεινομένης ἀμφὶ Μολουριάδα Bergk; cf. Pausan. I 44, 11, Hero-
dot. VIII 71, Curtius Pelop. I 26

1 v. VII 271, 3; 272, 3; 273, 5; 589, 7 | κρυερὸς (' C) P | οἱ
δὲ C οἶδε? A^{ao} | βαρεῖαν A^{ao} (βορεῖαν Allatius) 2 (τῇλε
Wil.) | βοοῶσι (sed οω iunctim tamquam unam litteram scr. A)
P || 3 sqq. ap. Buh. p. 145 (n. 64); huic ep., non praece-
denti (cf. ad VII 486), decadis num. Φ adpinxit C, qui epp.

490 sq. pro uno numeravit (cf. ad VII 491); ἕως ὧ^δ αντεβλήθη

adnotavit ad vs. 3 C 4 θυμώδ^y ναυαγήσαν^τ L 5 καὶ ποτε A^{ao};
cf. 120, 1; 263, 1 | θυμοκλῆς Reiske (θυμώλης Jens.) | παρελπίδα A^{ao}

6 cf. 540, 1 | λύκωι (ι C) P | κενεὸν C κενεήν A^{ar} (ad ὀθνεῖην
aberrans) 7 οὐδε γὰρ A^{ao} οὐδὲ τάχ' Jac. | ὀθνεῖην (ι C) in

eraso ὧ C) P | ἀλλὰ μιν? | ἀκτῇ A^{ar} 8 ν^ηιάς P: η add. L,
signum × (quod redit bis in m. cum superscripto ζτ.) C; νηιάς
(L) ap. B.^m Νήιας ap. B.^t (ἀκτῇ v. de littore navibus stationem
praeibente accipit Br., de Ithaces monte cogitabat Reiske);
Νηπιᾶς ('Bithyniae littus') Reiske (cl. schol. ad Apoll. Rhod.
I 1116), ἢ σπιᾶς (s. ἢ λέπας) et μουνιάς Jac., ἢ Ἰᾶς Heck.,
θινιάς ('litt. arenosum') et γηιάς ('continentis litt.' probante

ἐνθ' ὃ γέ που πάντων κτερέων ἄτερ ὅστέα φαίνει 5
 γυμνὸς ἐπ' ἀξείνου κείμενος αἰγιαλοῦ.

498. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Δάμιδα τὸν | Νυσαέα ναυηγόν· |

L

5 ὑπὸ ψύχους τελευτήσαντα. C

Δᾶμις ὁ Νυσαεὺς ἐλαχὺ σκάφος ἔκ ποτε πόντου
 Ἴονίου ποτὶ γᾶν ναυστολέων Πέλοπος
 φορτίδα μὲν καὶ πάντα νεῶς ἐπιβήτορα λαὸν
 κύματι καὶ συρμῷ πλαζομένους ἀνέμων
 10 ἀσκηθεῖς ἐσάωσε· καθιεμένης δ' ἐπὶ πέτραις 5
 ἀγκύρης ψυχρῶν κάτθανεν ἐκ νιφάδων
 ἡμύσας ὁ πρέσβυς. ἴδ' ὥς λιμένα γλυκὺν ἄλλοις
 δούς, ξένε, τὸν Αἰθῆς αὐτὸς ἔδν λιμένα. M 94

Herm.) Mein., Ἀσιὰς Schneidew., Θυνιὰς Unger (Lobeck) | πον-
 τιάδων P: pro appellativo habebat Br., de Ponti Eux. insulis
 accipiendum docet Ruhnken | τίς (' C) P | post ἔχει (cf. 9, 2;
 432, 2) erasa est clausula

1 ἐνθόγε A^{ac} ἐνθ' ὄγε C | ποῦ (~ C) P | ἄτερ (' C ' AC) P
 2 cf. 501, 2 (Persae); 286, 2 (Ant. Th.); 404, 5 (Zonae) | ἐπ-
 αξείνου A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 16
 (Pl^E c. 22, 63) 3 Sidonio trib. Br. Setti (Thessalonicensi

Kaib.) 4 νησαέα L: cf. ad 6 5 post ναυηγ^o (L) add. C:

ὑπὸ (cr. ex ἀπὸ?) ψ. τελευ^τ 6 δάμις P^{pr} δᾶμις? A^{ar} | νησαεὺς
 P νησαιεὺς Pl^M Νικαιεὺς Pl^E (Νικαιεὺς superscriptum esse in
 cod. J. Lascaris monet Br.), (Νυσσαιεὺς et postea) Νυσαεὺς (cl.
 Steph. Byz. s. Νῦσαι) Jac., Νυσαιεὺς Mein. | ἐλαχὺ s. -χῦ P (μι-
 γρόν sch.^B): cf. 295, 4; 652, 2; 654, 3 (Leon.); 287, 6 (Ant. Th.) |
 ἔκ (' AC) ποτε P: cf. 745, 1; 398, 3; VI 291, 1 7 ποτι A^{ac}
 8 φορτίδα PPl φορτία Mein. | νεῶς? A^{ac} νεῶς C | ἐπιβήτορα (' C)
 P | λαὸν A^{ar} -λοῦν rest. C, qui tamen accentum corrigere om.;

λαὸν ex λα^o (quo et λαὸν et λαὸς signatur) cr. Pl^M 9 ἀνέ-
 μων (λε in eraso ι s. υ) P 10 ἀσκηθεῖς A^{ar}? Pl^s -θεῖς C;
 ἀσκηθεῖς (ex -θεῖς cr.) Pl^M (-θεῖς Pl^{l.a.b} -θεῖς Plⁿ); ἀβλα-
 βῆς sch.^B | ἐπιπέτρα^ι C -πέτρας A^{ar} ἐπὶ πέτραις Pl | Πάτραις

Mein. 11 ἀγκύρης. (accentum et σ. add. C) P | ψυχ^ιων (λε C) P

499. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀρίστωνα τὸν | Κυρηναῖον, ναυηγόν.

L

Ναυτίλοι ὧ πλώοντες, ὁ Κυρηναῖος Ἀρίστων
 πάντας ὑπὲρ ξενίου λίσσεται ὕμμε Διός,
 5 εἰπεῖν πατρὶ Μένωνι, παρ' Ἰκαρίαις ὅτι πέτραις
 κεῖται ἐν Αἰγαίῳ θυμὸν ἀφεῖς πελάγει. M 37^r

500. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Εὐίππον ναυηγὸν υἱὸν Μελησαγόρου τὸν Χῖον. L

ὦ παρ' ἐμὸν στείχων κενὸν ἡρίον, εἰπόν, ὁδῖτα,
 10 εἰς Χῖον εὐτ' ἂν ἴκη, πατρὶ Μελησαγόρῃ,
 ὥς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς Εὐρος
 ὤλεσεν, Εὐίππου δ' αὐτὸ λέλειπτ' ὄνομα. M 37^r

p. 350, 12 ἡ μέας (' C ἡ? A^{ac}) ὁ πρέσβυς (' et ' rest. C) P | ἡμύσας Pl^{M.E} (μύσας vitiose Reiske) | ἰδ' ὥς (apostr. AC) P ἰδ' ὥς Pl^M, quam formulam immerito vindicare studet Kaib. poetae Thessalonicensi: cf. VI 219, 23; VII 172, 7; 210, 7 (743, 7) | ἄλλοις (' rest. C) P 13 ξένε. τὸν PPl: malim ξυνόν, ζοφερόν vel aliud adiect. eius generis | ἔδυσ (' AC) P ἔδν Pl^{M.a}; cum P congruunt Pl^{L.b.s} et Pl^a in t. (sed 'τὸ ἔδνς λιμ. ἐν ἄλλῳ ἔδν λ. γράφεται' Pl^a in epid.); ἔδν 'ς λ. Heck. (cl. 716, 2), cf. 629, 1 ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 19, 30 (Pl^{a-b} c. 22, 29; Pl^{s.B} c. 22, 28)

2 τὸν κ., ναυηγ^o L; cf. ad l. 12 3 ἀρίστ^oων (lin. in nom. proprio) Pl^{M.pr} ἀρίων? Pl^{M.ar} 4 cf. 540, 1 | ὑπερ A^{ac} | ὕμμε C ὕμμε? A^{ac}, ὕμμε ex ὕμμε cr. Pl^M 5 πατρὶ Pl^M πατρὶ (τ₁ pro π C) P | μέωνι P, cr. Pl | παρὶκαρ. A^{ac} 6 ἐναιγαίῳ A^{ac}; cf. 631, 4 || 7 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 31 8 εἰς εὐίππον L | τουχῖον L 9 παρεμὸν A^{ac} | στείχων ex στείχον cr. C | κενὸν (post ὁ erasa litt. γ) Pl^M | ἡρίον A^{ac} | εἶπον PPl^M εἰπὸν Pl^s 10 εὐτ' ἂν (' rest. C) P | πατρὶ Pl^M | μελησαγόρῃ (μελι Pl^{ar}) Pl^M μελησαγόρη. (ι' add. C, -γόρη A^{ac}) P; cf. πατρὶ Χαρίνῳ 540 12 εὐίππου δ' (ex -ίππ. cr.) P, εὐίππου δ' ex εὐίππους cr. Pl^M | supra αὐτὸ explicandi causa 'μόνον' scr. Pl^M | ep. Asclepiadis imitatus est cum Callimacho (VII 521) Theaetetus (Cyrenensis? 499) idemque argumentum tractaverunt Nicaenetus (502), Apollonidas (631); cf. etiam epp. 540, 544, 569, 589, 694, 718 ||

501. ΠΕΡΣΟΥ.

C. Pl

Εἰς Φίλλιν ναυ'αγήσαντα ἐν Λέσβῳ.

L C

Εὖρου χειμέριαί σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν,
 P 287 Φίλλι, πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἡϊόνι,
 5 οἶνηρῆς Λέσβοιο παρὰ σφυρόν· αἰγίλιπος δὲ
 πέτρου ἀλιβρέκτῳ κεῖσαι ὑπὸ πρόποδι.

M 37^r

502. ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Βίτωνα τὸν Ἀμφιπολίτην.

L

Ἡρίον εἰμὶ Βίτωνος, ὁδοιπόρε· εἰ δὲ Τορώνην
 10 λείπων εἰς αὐτὴν ἔρχεται Ἀμφίπολιν,
 εἰπεῖν Νικαγόρα, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ
 Στρυμονίης ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη.

M 37^v

1 sqq. Pl^M III^a c. 19, 32 (Pl^{I.a} c. 22, 31); cf. VII 273, 1 (Leonid.) 2 εἰς φίλλιν L: cf. ad 4 | ναυ'αγήσαντα LC: ναυ|ηγ^o scripserat L, ηγ'ον¹ in αγήσαντα mut. C, qui ἐν λεσβῳ add.; ad v. 2 in nova p. L adnotavit haec: οὗτος ὁ φίλλισ ἐν μιτυλήνῃ ἐναυ'άγησεν 3 Εβρου Pl^I | κατ' αἰγ. C καταιγίδες A | ἐξεκύλισαν P Pl^s -κύλισαν Pl^M (Pl^{I.a}): cf. VI 72, 4 4 φίλλι P Pl^M, cr. Mein. | πολυκλαύτῳ P Pl, -κλύστῳ Heck. | ἐπ' ἡϊόνι A^{ac} | cf. 497, 6 5 οἶνηρῆς (~ C -ῆς? A^{ac}) λέσβοιο (acc. C) P: cf. Hermesian. apud Athen. 598 c eleg. v. 55 Λέσβον ἐς εὔοινον | παρασφυρόν A παρὰ σφυρόν C: cf. Musae. 45 ἀλισταφέων σφυρά νήσων, Nonn. Dion. 43, 297; 12, 79 (Σιπύλοιο παρὰ σφυρά); A. P. VI 114, 5 | cf. Il. I 15 6 ἀλιβρ. (' C) P | ὑπο A^{ac} || 7 sqq. Pl^M III^a c. 19, 33 (Pl^{I.a} c. 22, 32; Pl^{s.B} c. 22, 31) 9 Βίτωνος: cf. VI 158 (Sabini), 154 (Leonidae) | εἶδε A^{ac} | τορώνην: affert sch.^B (sch.^w) quae s. v. Τορώνη exstant apud Steph. Byz. 10 λείπων C λείπων A^{ar} Pl | αὐτὴν (' C 'A) P; αἰπὴν Mein. (FG. Schmidt cl. Thucyd. IV 102), κλειτὴν Reiske (qui perperam transponit: εἰς κλειτὴν λείπων, Bitonem in Strymonis ostio perisse et prope Amphipolim sepultum esse existimans, cf. ad 12) | ἀμφίπολιν C -πολον A^{ar} 11 cf. 499. 3; 500, 2; 521, 3; 540, 2; 544, 1; 631, 2; 718, 3 | Νικαγόρῃ Mein. | ὅτι (' C) τὸν μόνον: in tractando argumento simili Damagetus duos adulescentes commemoravit (540, 3, quibus μούνον opponit auctor ep. 544) 12 στρυμονίης 'boreas a Strymone flans': citant edd.

503. ΛΕΩΝΪΔΑ.

C. Pl

Εἰς Φίντωνα τὸν Ἑρμιονέα, νῖδον Βαθυκλέους, ναυηγόν. L

α. Ἀρχαίης ὦ θινὸς ἐπεστηλωμένον ἄχθος,
εἵποις, ὄντιν' ἔχεις ἢ τίνος ἢ ποδαπόν.

β. Φίντων' Ἑρμιονῆα Βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
ὤλεσεν Ἀρκτούρου λαίλαπι χρησάμενον. M 37^v

Fr. Cor. Mel.
epp. 504—506

504. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Πάρμιν ἀλιέα, | νῖδον Καλλιγνώτου, | ὃς καταπιὼν
δέλεαρ ὀστρακῶδες | αὐτὸς ὑπ' αὐτοῦ ἀνηρεῖθ. L

10 Πάρμις δὲ Καλλιγνώτου ἐπακταῖος καλαμευτής,
ἄκρος καὶ κίχλης καὶ σκάρου ἰχθυβολεὺς

Herodot. VIII 18, Callim. h. in Del. 26 (Στρονιονίου Βορέας),
Aesch. Agam. 202 (Στρομῶν ἢ τ' ἐρ. — πανδυσίη Reiske) | ἐρί-
φων: cf. XI 336 ἡματι χειμερίῳ δυομένων ἐρίφων; VII 653;
Hor. carm. III 1, 28, Serv. ad Aen. IX 667 | πανδυσίη C
πανσυδίη A^{ar} (cf. 273, 2; 395, 4), πανδυσίη Pl ||

1 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 34 (Pl^a c. 22,
33); cf. Hegesippi ep. VII 446 1 λεωνίδου Pl^m -δα C

2 ναυηγ^ο (ναυ imposuit in clausulae signo) L 3 ἀρχαί^ηας
(priorem acc. et η C) P -ης (cum C) Pl; ἀκταίας et Αἰγαίας
Jac., Ἀργείης Mein.: cf. Geffck. p. 51 | ὦθινός? A^{ac} (cf. IX 227, 1)
ἐπ' ἐστηλωμένον C ἐπεστ. A Pl, -ωμένος ὄχθος Huet: cf. VII 655,
2; 285, 1; 481, 1 4 εἵποις P | εἵποις ἄν, τίν' Emperius | ἔχεις
ex ἔχοις? cr. P | ποδαπός P, cr. Pl 5 φίντων A -των' C Pl^m
βαθυκλέος (et hyphen C) P | πολὺ: cf. 392, 1 6 λαίλ. χρ.:
imitatur Leon. poetam ap. Diodor. 13, 41 (Pr. 82) ὤλεσεν μέγα
λαῖτμα — νῆας στυγεροῖς πνεύμασι χρησαμένας || 7 — p. 356, 10
epigrammatis in naufragos similia tria (e quibus duo in piscatores)
adduntur efficiuntque sextam decimam fr. Mel. particulam 7 sqq.
Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 35 (Pl^a c. 22, 34; Pl^a B c. 22, 33); imi-
tatur Leonidam Apollonides VII 702, cf. etiam VII 693, VI 304

7 αὐ^τ Pl^m

8 sq. πάρμον αλιέα L: cf. ad 10 | καλλιγνώ L

καταπιὼν δέλεαρ (accentus C) P: cf. Reitzenst. p. 148 | ὀστρακῶ^δ
(i. e. -κωδ^ες) in extrema marginis ora add. L | υπαυ^τ L in ὑπ' αὐ^τ
mut. C | post ἀνηρεῖθ (L) adposita sunt a C haec: ὑπολαμβάνω δ'
ὅτι λουλις ἡ λεγομένη | καρκινάς (-κινιάς Boiss.) ἐστίν 10 πάρ-

καὶ λάβρου πέρκης δελεάρπαγος ὅσσα τε κοίλας
 σήραγγας πέτρας τ' ἐμβυθίους νέμεται,
 ἄγρης ἐκ πλωτῆς ποτ' ἱουλίδα πετρήεσαν 5
 δακνάζων ὀλοὴν ἐξ ἀλὸς ἀράμενος
 5 ἔφθιτ'· ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπὲκ χειρὸς αἵξασα
 ὥχετ' ἐπὶ στεινὸν παλλομένη φάρυγα.
 χῶ μὲν μηρίνθων καὶ δούνακος ἀγκίστρων τε
 ἐγγὺς ἀπὸ πνοιῆν ἦκε κυλινδόμενος, 10
 νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια· τοῦ δὲ θανόντος
 10 Γρίπων ὁ γριπεὺς τοῦτον ἔχωσε τάφον. M 37^v

μ₁ C πάρομοσ A^{ar}, cum C facit Pl: cf. VI 95, 6 | ἐπάκτειοσ
 P ἐπάκτιος ὅς Pl (ἐπάκτιος, ὡς 'in littore versans, ut par erat
 piscatorem' Jac.), ἐπακταῖος Br. (cf. Geffcken p. 116), ἐπακτί-
 της Jac., ἐπακτίδιος Lobeck p. 353, 10 sq. καλαμεντήσ (A^{ar})
 in -τής mut. C, qui (cum Pl^m) post ἄκρος interpunxit; ad κα-
 λαμ. Br. refert ἄκρος, ad ἰχθυβ. Jac. 11 σκάρου: cf. VI
 304, 4; X 9, 4 (Archestr. 13, 41 Br.)

1 δελεάρπαγος: alterum ε dilucidius fecit, non ex ι cr. C |
 ὅσσά C | κοίλας P 2 σήραγγας (priorem acc. C, alterum A)
 P | ἐμβυθίους (puncta supra υ C) P ἐμβ. ex ἐνβ. cr. Pl^m
 3 ἐκ πρώτης PPl (tuetur Geffck., escam pro prima captura ac-
 cipiens); 'genetivum adiectivi in -ος exeuntis' referendumque
 ad ἄγρης latere censet Reiske, ἐξ αὐτῆς et ἐκ τρωτῆς Jac., ἐκ
 πρώτης Mein., ἄκρης ἐκ πρώτης 'in ora rupis considens' Heck.;
 πλωτῆς scripsi cl. VI 180, 5 sq. | ὅτ' A ὅτ' CPl, ποτ' Scaliger |
 πετρήεσαν: 'quia piscis sub scopulis habitat' Jac. 4 ὀλοὴν
 ('rest. C, gravem pro eraso acuto idem) P ὀλοὴν Pl | ἐξ ἀλὸς P |
 ἀράμενος PPl^m 5 cf. Aelian. N. A. II 44 | (ἀπέθανεν sch.^B)
 ὑπὲκ A ὑπ' ἐκ CPl^m: cf. 480, 3 (Leon.) 6 ὥχετ' ("" C) P ὥχ. Pl^m |
 ἐπιστεινὸν P | παλλομένα P -νη Pl | φάρυγα P: cf. VI 304, 8
 (Phaniae); φάρυγγα Pl^m 7 χῶ A χῶ CPl^m | τε: ε refecit, non
 ex ο cr. C 8 ἀπο A^{ac} | ἦ κε κυλινδόμενος A^{ac} ἦ κε. κυλινδόμενος
 C; erasa est clausula in fine vs. 9 cf. Kaib. 470 | μνήματ' (μ ante
 υ lineola induxit C, idem not. x in m.^o repet.; accentus utrum
 circumfl. an acutus fuerit, incertum) P νήματ' Pl | ἐπιμοίριον
 (' C ' C A^{ar}?) P, cr. Pl | τοῦδὲ C τῇδε A^{ar} 10 cf. 693, 4 |
 γρίπωνος (non est signum vocalis productae supra ι, sed ac-
 centum negligentius ductum ab A rest. C) P γρίπων Pl^m Γρίπων
 ὁ Scaliger (cf. Plaut. Rud. 906) | γριπεὺς P ||

505. ΣΑΠΦΟΪΣ.

C. Pl

Εἰς Πελάγωνα.

C

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζοῖας.

M 30^v

5

506. ΛΕΩΝΙΔΑ.

A

Εἰς Θάρσυν | τινὰ υἱὸν Χαρμίδου, | ὃν χαλάσαντα τὴν ἄγ κυραν
κύνων θαλάττιος | καταβέβρωκε· | πλὴν ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ |
λαβόντες οἱ ναῦται ἔθαψαν.

C

Κῆν γῆ καὶ πόντῳ κεκρῦμμεθα· τοῦτο περισσὸν
10 ἐκ Μοιρέων Θάρσους Χαρμίδου ἠνύσατο.

1 sqq. Pl^M III^a c. 4 (εἰς ἀλιέας), 1; quartum amplioris sylloges cap. praeter VII 505 etiam VII 585 exhibet; in III^b c. 3 (εἰς ἀλιεῖς) unum exstat ep. VII 702 1 sq. εἰς πελάγωνα | σαπφοῦς, C eraso lemmate, quod ab L scriptum non ep. 505, sed seq. spectabat: cf. ad 5 sqq. 1 ep. a Sapphone alienum esse vidit Bgk; f. Persae est; cf. 445, 4 μαννταὶ τέχνας δουρ. πελέκεις, VII 489 3 τῷ γριπεῖ P, cr. Pl | πῆρ Pl^M | ἀνέθηκε Pl (qua scriptura ductus Opsop. ep. anathematicis attribui voluit) | ἐπέθηκε β, εἰςκος C — κ' ἐμερίκος A^{ar} | Μενίσκος Pl: cf. XI 184, 1 4 κακοζωᾶς

(κακο cr. ex κυκο) P; κακοζωῖας (ω superscripsit ipse Pl., κα man. rec.) Pl^M, κακοζωίας Pl^E sed -ζοῖας Pl^w (Scaliger) || 5 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 19 (Pl^E c. 22, 66) | 5—8 nom. auctoris et lemmatis partem priorem (εἰς — κατα βέβρω.) scr. C in ras.; erasa sunt verba lemmatistae, qui duobus epigrammatis 505 sq. tamquam uni eundem titulum adscripserat, cuius ex reliquiis parum certis vix plura cognoscere licet praeter haec: εἰς θρασὺν τινὰ | καταπνιγέει... | ἄγκυραν χαλασῆας...
... ὑπὸ | κυνὸς θαλαττίου 5 τοῦ αὐτοῦ (Leon., post VII 654)

Pl 6 θρασὺν τινὰ C: cf. ad 10 | χαλάσαντ τὴν C 7 θαλ^α

C 7 sq. verba πλὴν ὅ το ἥμ. αὐτ. λ. οἱ ναυτ' αὐτ' ἔθ. scr. C praemisso subiectoque clausulae signo 9 κῆν (C) P κῆν Pl^M | γῆν (C) P | καὶ πόντῳ P κῆν π. Pl. Herw. (καὶ γῆ κῆν π. malebat Jac.) | κεκρῦμμεθα (C) P | τοῦτο** (eras. τὸ) P 10 θρασὺς (signum vocalis productae C) P Θάρσους Pl; Θρασὺς Boiss. Θρασὺς (cf. Pausan. VI 3, 4) Br., uterque vitiose | ** χαρμίδου C τὸ (an τε?) χάρ μίδου A^{ar} | ἠνυσάμεν Huet (ἠνυσάμεθ' Reiske)

ἡ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἄλλα δύνων

Ἰόνιον θ' ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος

τὴν μὲν ἔσωσ'· αὐτὸς δὲ μετὰ τροπος ἐκ βυθοῦ ἔρρων, 5

ἦδη καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,

5 ἐβρώθην· τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον εὖ μέγα κῆτος

ἦλθεν, ἀπέβροξεν δ' ἄχρῃς ἐπ' ὀμφαλίου.

P 288 χῆμισυ μὲν ναῦται, ψυχρὸν βάρος, ἐξ ἁλὸς ἡμῶν

ἦρανθ', ἡμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο. 10

ἡόνι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θάραυος, ὦνερ,

10 ἔκρουσαν· πάτρην δ' οὐ πάλιν ἰκόμεθα. M 94^r

Fr. syll. Simonideae
epp. 507—513 (A—Φ)

507. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

"Ανθρῶπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτεω μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός. M 32^r

1 ἡ P | ἐπαγκύρησ A^{ac} | ἔνοχον: 'fundo maris inhaerens' ('aut retinens, active') Reiske (qui coniecturam suam *νέοχον* iure repudiavit); ἔνοχος sch.^B 2 ῥόνιον C, qui signum $\asymp$ in m.¹ repet. et ω ex ο fecit: ῥόνιον A^{ac}, em. Pl | κατ' ἐρχόμενος C 3 sq. post ἔρρων et ἦδη interpunxit Pl^M, tantum in fine vs. 5 rectius C | ἔρρων (C) P, ἔρπων Herw. | cf. Oppian. Hal. 5, 668 καὶ ῥ' ὁ μὲν οἷς ἐτάροισιν ἐπισσείων — λείψανα δυστήνοιο περικλαίοντες ἐταίρου; Mosch. 2, 112 5 τοῖόν A^{ac} Pl^M | ἐπάγριον A Pl ἐπ' ἄγριον C (ἐπ' Br.) | ἐσμέγα P ἐς μ. Pl ἐν μ. et εὐμέγα ('una voce') Reiske, εὖ μ. Schaefer; f. ἐς μέσα (cf. 273, 4): Th. a littore diremptus monstroque interceptus dicitur 6 ἀπ' ἔβρωξεν C ἀπέβροξεν (vix -ρεξεν) A^{ar} -έβρωξεν (cf. VI 263, 3 Leon.) Pl -έβρωξεν olim Jac.: cf. Od. δ 222, A. P. IX 1, 4 (ἦλθε, κατέβροξεν Herw.) | ἄρχις C ἀχρὶδ' A^{ar} (ἄχρῃ Pl^M) | ἐπομφαλίου A^{ac} 7 cf. 276 (Heges.) | χῆμισυ (C pristinis signis erasis, χῆ? A^{ar}) P χ' ἡμισυ Pl^M | ἐξ ἁλὸς P 8 ἦρανθ' A^{ac} | πρίστις (C) P: κῆτος sch.^B (fort. δ' ἡ, ut articulus in medio pentametro apud Leon. IX 322, 8 invenitur) | ἀπ' ἐκλάσατο C | ad hunc vs. $\asymp$ ω in m.^o adpinxit C 9 ἡόνι (spir. et acc. rest. C) P ἡόνι Pl^M | ταύτῃ C ταύτῃ A^{ar} | κακὰ (acc. priorem del. A ipse) P | θάραυος P Θάραυος Pl (Θράσιδος Br., Θράσιος Jac.) | ὦνερ C Pl^M (ὦνερ? A^{ac}): cf. VII 480, 2; Geffck. p. 53 (οἱ μὲν Reiske) 10 cf. VI 263, 4 (οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρης αὐτὶς ἐπὶ ξύλοχον, Leon.) | ἰκόμεθα ex ἰκ. (A)

507^b.*Εἰς Γόργιππον | ἐπιτύμβιον.*

L

*Οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφρυκτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.*

5

508. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς Πανσανίαν | τὸν ἱατρὸν.

L

*Πανσανίαν ἱητρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτεω υἱόν,
τόνδ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε Γέλα,*

cr. C, ex ἡκ. Pl^M || p. 356, 11 sqq. ep. in Gorgippum tetrastichum (507 et 507^b) exhibet P, prius dist. tantum exstat in Pl III^a c. 6 (*εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.*), n. 21; tetrastich. pro duobus carminibus iam Jac. habebat, prius dist. ab altero separant Bgk, Hauvette; unum lemma (v.p. 357, 2) ab L adpositum est ad 507, 1, cui lemmati nomen auctoris (11) subiecit C 11 ἀλεξάνδρ⁸ Pl mirum in modum dissentiens a C; ep. tam Simonidi quam Alexandro Aetolo abnegavit Bgk, a Leonida T. non alienum iudicans (cf. 655), de Simia auctore cogitabat Junghahn 12 ἄνθρ^ω P οἱ C -πος? A^{ar}: v. 648, 10 (Leon.) | λεύσεις P, cr. Pl | ἀλλὰ γὰρ P ἀλλὰ γὰρ Pl ἀλλά γ' ἄρ' Scaliger; in clausula γὰρ ἄνδρ^ωs defuncti nomen latere putabat Jac. (Γεράνδα?) 13 post χερνήτεω interpunxere CPL, interpunctionem del. Bergk, ut ἄνδρ^ωs ad τύμβος referretur | ἱκανὸς P; nec in prioris nec alterius dist. fine signum clausulae exhibet P; supra lemma, quod L tetrasticho add., erasae vid. litterae ζτ; complures versus intercidisse put. Bgk ||

1 sqq. cf. ad p. 356, 11 sqq.; Simonidi tribuit dist. Hauvette, poetae recentiori Junghahn, alii 2 γόργιππ⁹· επιτ. L 3 ἐπιδὼν P (i. e. ἐπιδὼν A ἐπίδον C), ἐπίδον Chardon | νύμφει^α? v. 188, 7 | κατέβη A, in -βην mut. C 4 Περσεφ. Burmann | θάλαμος P, cr. Salm.; cf. 489, 2 || 5 sqq. Pl^M III^b c. 14 (*εἰς ἱατρούς*), 2 (Pl^E c. 15, 3); Diog. Laert. VIII 61 5 Empedocli ep. trib. ap. Diog.: cf. Pr. p. 36; auctoris nom. om. Pl^M (praecedit ep. VII 135); ἄδηλον Pl^a; ad Simonidem epitaph. referre potuit sciolus poetae in Sic. itineris memor; de Emp. et Paus. v. Rohde Ps. 467 6 ἱατρὸν L | (Ἐμπεδοκλῆς) καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν (Παυσ.) ἐποίησεν D. 7 πανσανίαν P Pl -ίην D. | ἱητρὸν P Pl D. ἱατρὸν Bgk, Pr. (qui doricis restituerunt formas) | ἐπώνυμον: sc. τὸν ἀνίας πᾶσαντα (v. Phoen. 1494) | ἀγχίτεω P Pl -χίτου D. -χίτα Pr.; Ἀγχίταο (om.

ἧ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἄλλα δύνων
 Ἰόνιον θ' ὕγρον κύμα κατερχόμενος
 τὴν μὲν ἔσωσ'· αὐτὸς δὲ μετὰ τροπος ἐκ βυθοῦ ἔρρων, 5

ἦδη καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
 5 ἐβρώθην· τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον εὖ μέγα κῆτος
 ἦλθεν, ἀπέβροξεν δ' ἄχρῃς ἐπ' ὀμφαλίου.

P 288 χῆμισυ μὲν ναῦται, ψυχρὸν βάρος, ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
 ἦρανθ', ἡμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο. 10
 ἡόνι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θάρσυος, ὦνερ,
 10 ἔκρουσαν· πάτρην δ' οὐ πάλιν ἰκόμεθα. M 94^r

Fr. syll. Simonideae
 epp. 507—513 (A—Φ)

507. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

"Ανθρῶπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
 χερνήτεω μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός. M 32^r

1 ἧ P | ἐπαγκύρησ A^{ac} | ἔνοχον: 'fundo maris inhaerens' ('aut retinens, active') Reiske (qui coniecturam suam *νέοχον* iure repudiavit); *ἐνοχος* sch.^B 2 ῥόνιον C, qui signum ∞ in m.¹ repet. et ω ex ο fecit: ῥόνιον A^{ac}, em. Pl | κατ' ἐρχόμενος C 3 sq. post ἔρρων et ἦδη interpunxit Pl^M, tantum in fine vs. 5 rectius C | ἔρρων (C) P, ἔρπων Herw. | cf. Oppian. Hal. 5, 668 καὶ ῥ' ὁ μὲν οἷς ἐτάροισιν ἐπισσείων — λείψανα δυστήνοιο περικλαίοντες ἐταίρου; Mosch. 2, 112 5 τοῖόν A^{ac} Pl^M | ἐπάγριον A Pl ἐπ' ἄγριον C (ἐπ' Br.) | ἐσμέγα P ἐς μ. Pl ἐν μ. et εὐμέγα ('una voce') Reiske, εὖ μ. Schaefer; f. ἐς μέσα (cf. 273, 4): Th. a littore diremptus monstroque interceptus dicitur 6 ἀπ' ἔβρωξεν C ἀπέβροξεν (vix -ρεξεν) A^{ar} -έβρωξεν (cf. VI 263, 3 Leon.) Pl -έβρωξεν olim Jac.: cf. Od. δ 222, A. P. IX 1, 4 (ἦλθε, κατέβροξεν Herw.) | ἄρχις C ἀχρὶδ' A^{ar} (ἄχρη Pl^a) | ἐπομφαλίου A^{ac} 7 cf. 276 (Heges.) | χῆμισυ (C pristinis signis erasis, χῆ? A^{ar}) P χ' ἡμισυ Pl^M | ἐξ ἁλὸς P 8 ἦρανθ' A^{ac} | πρίστις (C) P: κῆτος sch.^B (fort. δ' ἧ, ut articulus in medio pentametro apud Leon. IX 322, 8 invenitur) | ἀπ' ἐκλάσατο C | ad hunc vs. ∞ δ in m.^e adpinxit C 9 ἡόνι (spir. et acc. rest. C) P ἡόνι Pl^M | ταύτῃ C ταύτῃ A^{ar} | κακὰ (acc. priorem del. A ipse) P | θάρσυος P Θάρσυος Pl (Θράσιδος Br., Θράσιος Jac.) | ὦνερ C Pl^M (ὦνερ? A^{ac}): cf. VII 480, 2; Geffck. p. 53 (οἱ μὲν Reiske) 10 cf. VI 263, 4 (οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρης αὐτὶς ἐπὶ ξύλοχον, Leon.) | ἰκόμεθα ex ἰκ. (A)

507^b.*Εἰς Γόργιππον | ἐπιτύμβιον.*

I.

*Οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφικτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.*

5

508. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς Πανσανίαν | τὸν ἱατρὸν.

L

*Πανσανίαν ἱητρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτεω υἱόν,
τόνδ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε Γέλα,*

cr. C, ex ἡκ. Pl^M || p. 356, 11 sqq. ep. in Gorgippum tetrastichum (507 et 507^b) exhibet P, prius dist. tantum exstat in Pl III^a c. 6 (*εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.*), n. 21; tetrastich. pro duobus carminibus iam Jac. habebat, prius dist. ab altero separant Bgk, Hauvette; unum lemma (v.p. 357, 2) ab L adpositum est ad 507, 1, cui lemmati nomen auctoris (11) subiecit C 11 ἀλεξάνδρ⁸ Pl mirum in modum dissentiens a C; ep. tam Simonidi quam Alexandro Aetolo abnegavit Bgk, a Leonida T. non alienum iudicans (cf. 655), de Simia auctore cogitabat Junghahn 12 ἄν-θροπ' οἶν₁ C -ποσ? A^{ar}: v. 648, 10 (Leon.) | λεύσεις P, cr. Pl | ἀλλὰ γὰρ P ἀλλὰ γὰρ Pl ἀλλά γ' ἄρ' Scaliger; in clausula γὰρ ἀνδρὸς defuncti nomen latere putabat Jac. (Γεράνδα?) 13 post χερνήτεω interpunxere CPL, interpunctionem del. Bergk, ut ἀνδρὸς ad τύμβος referretur | ἱκανὸς P; nec in prioris nec alterius dist. fine signum clausulae exhibet P; supra lemma, quod L tetrasticho add., erasae vid. litterae ζτ; complures versus intercidisse put. Bgk ||

1 sqq. cf. ad p. 356, 11 sqq.; Simonidi tribuit dist. Hauvette, poetae recentiori Junghahn, alii 2 γόργιππ⁰· επιτ. L 3 ἐπιδὼν P (i. e. ἐπιδὼν A ἐπίδον C), ἐπίδον Chardon | νύμφεια? v. 188, 7 | κατέβη A, in -βην mut. C 4 Περσεφ. Burmann | θάλαμος P, cr. Salm.; cf. 489, 2 || 5 sqq. Pl^M III^b c. 14 (*εἰς ἱατρούς*), 2 (Pl^E c. 15, 3); Diog. Laert. VIII 61 5 Empedocli ep. trib. ap. Diog.: cf. Pr. p. 36; auctoris nom. om. Pl^M (praecedit ep. VII 135); ἄδηλον Pl^s; ad Simonidem epitaph. referre potuit sciolus poetae in Sic. itineris memor; de Emp. et Paus. v. Rohde Ps. 467 6 ἱατρὸν L | (Ἐμπεδοκλῆς) καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν (Πανσ.) ἐποίησεν D. 7 πανσανίαν PPl -ίην D. | ἱητρὸν PPlD. ἱατρὸν Bgk, Pr. (qui doricis restituerunt formas) | ἐπώνυμον: sc. τὸν ἀνίας πᾶσαντα (v. Phoen. 1494) | ἀγχίτεω PPl -χίτου D. -χίτα Pr.; Ἀγχίταιο (om.

ὅς πλείστους κρουραῖσι μαραινομένους ὑπὸ νούσοις
φῶτας ἀπέστρεψεν Φερσεφόνης θαλάμων. M 93^r Pr. 40

509. ΤΟῦ Αἴτοϋ.

C

Εἰς Θεόγνιν τὸν Σινωπέα.

L

5 Σῆμα Θεόγνιδός εἰμι Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἐταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

510. ΤΟῦ Αἴτοϋ.

C

Εἰς Κλείσθενην | ναυηγόν, Χῖον.

L

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
10 Κλείσθενες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκικεν θανάτου

voce νίον) Menrad (Ἀρχύτew Reiske; cf. Diog. L. VIII 61 Παν-
σανία, σὺ δὲ κλυθι, δαΐφρονος Ἀγχίτου νίε) 8 τὸν δ' P τόνδ'
Pl^M φῶτ' D. τῇδ' Reiske τᾶδ' Bgk τεῖδ' Pr. | ἀσκληπιάδην
PPlD., -δαν Bgk (Pr.) | πρὶς Pl^M | ἔθρεψε D., ἔθαψε (quod
recte tuetur Pr.) PPl: Laertium de Pausania tamquam Empedoclis
superstite inania tradere (VIII 71) docet Diels (Sb. d. Berl. Ak.
1884 I p. 362) | πέλας P κόνις Pl Γέλα D. (sed γελασ D.^B
adnexo ad vocem γελα pronomine ὅς ex v. seq.), Γέλας Jac.

1 πολλοὺς D. | μογεροῖσι (-οῖς D.^B) μαραινομένους (μαρεν.
D.^B) καμάτοισι (-τοισιν D.^B) D. | ὑπον. P 2 φώτας P | ἀπέστρεψε
D. | φερσεφόνης PD.^{Fpc} -φόνας D.^{Pac.Q.F.Bpc} Pr. (φερσεφονας D.^{Bac}),
Περσεφόνας Pl | ἀδύτων D. || 3 sqq. ap. Buh. p. 145 (n. 65)
3 τοῦ αυτοῦ C; abiudicat ep. a Simonide Hauvette 4 εἰς
Θεόγν' τον σινω (ω ex o cr.?) L 5 Θεόγνιδος εἰμι P | (Σινω-
πέως Br., -πέος PReiske) | ὑπέθηκεν ap. B.^t (ἐπέθ. in m.)
6 γλαῦκος P: propter hoc nomen ep. fort. addictum Simonidi,
cf. Paus. VI 9, 9 | ἀντι P; cf. IX 160, 2 || 7 sqq. Pl^M III^b
c. 19 (εἰς ναναγ.), 22 (Pl^E c. 22, 69); ep. est ap. Ir. p. 94 inter
Simonidea (ante VII 513, post 348), exstat etiam in ap. Buh.
p. 145 (n. 66) 7 σιμωνίδου (post VII 284) Pl^M; a Simonide
abiudicat ep. Hauvette; novicio poetae tribuit Kaib. (cf. ad Χῖον
v. 4); dubitat Junghahn epp. 509 sq. si non omni, at 'graviores
suspicionem' carere ratus 8 post ναηγόν (sic) clausulae signum
L adpinxerat, sed idem χῖον add. 9 σῆμα P, cr. PlIr. (σῆμα
μὲν ἀμεδαπὴ perperam Reiske) | verba ἐν δέ σε — πλαζόμενον

πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες οὐδ' ἵκευ Χῖον ἐπ' ἀμφιρύτην. M 94^v

511. ΤΟῦ ΑῦΤΟῦ. C

Εἰς Μεγακλέα. L

5 Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἂν ἰδωμαι,
οἰκτίρω σέ, τάλαν Καλλία, οἷ' ἐπαθες.

512. ΤΟῦ ΑῦΤΟῦ. C

Εἰς τοὺς Ἑλληνας τοὺς τὴν | Τεγέαν ἐλευθέραν
ποιήσαντας. L

10 Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνὸς
αἰθέρα δαιομένας εὐρυχόρου Τεγέας,

(p. 359, 1) per parenthesin inserta vult Jac. p 358, 10 μοῖρ' P
idemque Pl^M; κῆρ Pl^E (κῆρ' Pl^I)

1 γλυκεροῦ P Pl, στυγερώς Schmidt | οἴκαδε νόστου C εὖτ' ἂν
ἰδωμαι A^{ar} (aberrans ad 511, 1) 2 ἤμβροτες Pl | ἵκευ Pl ἵκευ?
P | χῖον P Pl; vocali insolenter producta recentiore indicari ori-
ginem censet Kaib. (cl. Kb. ep. 88 Χῖος ἀγ. Συμμάχῳ ἐστὶ πατρίς);
Κεῖον vel Κῆον Fröhlich, γαῖαν Schmidt, Κέων s. Κῶν (vel
Κέω) πάλιν (om. praepositione) et πατρίδ' Bergk | ἐπαμφιρύτην
P ἐς ἀμφ. Pl (ἵκεις ἐς Χῖον ἀ. Schneidewin, οὐδὲ Χῖον νείσω
Hartung) | in fine ep. clausulae signum deest || 3 sqq. ap. Buh.
p. 146 (n. 67) 3 de Simonide auctore ep. dubitat Kaibel, qui dist.
(conl. Kb. 539) pro integro titulo habet; illi (improbante Preg.) vin-
dicat Hauvette; cum disticho iunxit ep. 495, 5 sq. et ep. 496 Bergk;
particula elegiae vid. Schneidewino, qui nominibus originem
Atticam indicari monet 5 cf. 300, 3 | μέγα κλέος εὖτ' ἂν P
6 οἰκτείρω P οἰκτίρω Kirchhoff | σε P σέ Jac. | Καλλία: 'patris, con-
sanguinei; an amici?' ap. B.^m; de familiari poetae cum Callia
eiusque filio Meg. consuetudine monet Schneidew. | (οἷς Jen-
sius) || 7 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 11 (Pl^B c. 5, 48)
7 nom. auctoris (post VII 344) om. Pl^M.^I, ἀδελφον Pl^a.^s; a Sim. ab-
iudicat Junghahn, pro ep. demonstrativo habet Hauvette (Kaib.)

8 sq. εἰς τ' οὐσ' ἑλλην' ας τ' οὐσ' τ' ἡν' τέγεαν ελευ^ϑ ποι. L, ἐλευθερο-
ποιήσαντας Schneidewin (εἰς τοὺς Τεγεάτας τοὺς τὴν Ἑλλάδα
ἐλευθεροπ. Bergk, qui duo epp. 512 et 442 ad easdem res a Te-

οἱ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
 παῖσι λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν. M 90^v

513. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ.

C. Pl

Εἰς † Πρόμαχον υἱὸν | Τιμάνορος.

L C

5 Φῆ τότε Τίμαρχος, πατὴρ περὶ χεῖρας ἔχοντος,
 ἥνικ' ἀφ' ἡμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην·

ᾧ Τιμηνορίδῃ, παιδὸς φίλου οὐ ποτε λήσῃ
 οὔτ' ἀρετὴν ποθέων οὔτε σαοφροσύνην.' M 94^v

geatis proelio Plataeensi gestas, conl. Herod. IX 85, referenda censet, at v. Hauvette p. 88 sq.); sch.^b affert haec e Pausania petita: 'ἐπὶ γὰρ Λέοντος τοῦ Εὐρυκράτους Λακεδαιμόνιοι προσέπταισαν ἐν τῷ πρὸς Τεγεάτας πολέμῳ· ἐπὶ Ἀναξανδρίδου μέντοι τοῦ Λέοντος ἐπικρατέστεροι Τεγεατῶν ἐγένοντο τῷ πολέμῳ· οὐ δὲ τρόπον Πανσανίας ἐν τοῖς Λακωνικοῖς ἱστορεῖ (III 3, 5 sqq.)· λέγει δὲ καὶ ὅτι Χαρίλλον τοῦ Πολυδέκτου βασιλεύοντος ἡ Σπαρτιατῶν ἐπὶ Τεγεάτας γέγονεν ἔξοδος (III 7, 3), ὅτε Λακεδαιμόνιοι Τεγεάτας αἰρήσειν ἤλπιζον καὶ ἀποτεμεῖσθαι τῆς Ἀρκαδίας τὸ Τεγεατῶν χωρίον (χωρίων sch.^b) ὑπούλῳ μαντεύματι ἐπελθόντες' p. 359, 10 διανθρώπων P δι' ἀνῶν Pl^M | δι' ἡρώων et ἀνορέαν (ἀρετὰν τ') Bgk (ἐρατὴν Schmidt) | οὐχίκετο P 11 δαιομένης PPl -ας Hiller | εὐρυχόρον, τεγέης ex — χόρον τεγέης cr. P | Τεγέας Schneidewin

1 τεθαλυῖαν ex -λυῖαι cr. P 2 αὐτοὶ δ' P | θανεῖν PPl θάνον Reiske (πεσεῖν Schneidew.) | recentioris poetae ep. excidisse post 512 eiusdemque esse epp. 513—516 put. Bgk || 3 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 23; Pl^E c. 22, 72 (perperam inter naufragorum epitaphia ep. recepit Plan.); ap. Ir. p. 95 Simonideum est inter ep. 510 et 515 (elegiae in Timarchum scriptae exordium esse ep. 515, cum aliis versibus amissis ep. 513 eadem elegia contineri censent Francke, Schneidewin) 3 a Sim. abiudicant ep. duce Bergkio, qui anaglypho sepulcrali, quod imaginem filii patri vale dicentis repraesentaverit (cf. Weissb. p. 102, Hauvette), recentiorem ep. originem prodi docet (cl. ep. 647) 4 εἰς πρόμαχον (cf. ad 5) υἱὸν lemma imperfectum reliquit L, τιμάνορος falso supplet C (υἱὸν T. Boiss.) 5 ποτε PPl, τότε Francke; τόδε? | Τίμαρχος Pl πρόμαχος P, Τιμόμαχος Jac., παῖς Πρόμαχος Lennep, Πρωτόμαχος probabiliter Heck. | πρὸς Pl^M | περὶ P περὶ Herm. (πατρός) οἱ περὶ Reiske (cf. VII 646, 1; 647, 1 sq.)

Fr. syll. Sim.
epp. 514—516

514. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς Κλεόδημον <Διφίλου νῖον> | ὑπὸ Θρακῶν | ἀναιρεθέντα. L
Αἰδῶς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
 5 *Θρηκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεννὸν*
Διφίλου αἰχμητῆς νῖος ἔθηκ' ὄνομα.

P 289

515. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Τίμαρχον νεώτερον | ἐν νόσῳ τελευτήσαντα. L
Αἰαῖ, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγάρεις
 10 *ἀνθρώπων ἐρατῇ παρ νεότητι μένειν;*

p. 360, 6 ἀφίμ. P ἀφ' ἱμ. Pl^M (ἀμφ' ἱμ. Pl^{L.a.s}) | ἡλικίην P
 7 ὡ ex α? cr. P | οὐποτε P | λήσῃ PPl^{M.s} (λύσῃ Pl^{L.a}); λήξεις
 Heck. (οὐποτ' ἀνήσεις FG. Schmidt); cf. Kaib. 60 8 οὐτ —
 οὐτε ('C) P οὐτ' — οὐτε Dilthey, malim εἴτ' — εἴτε | οὐποτε δῆεις
 (v. 3) — οὐτ' ἀρετὴν προθέοντ' οὐτε σ. M. Schmidt, — οὐτ'
 ἀρετῇ προφέροντ' οὐτε σαοφροσύνη FG. Schmidt | cf. Od. 2 202 ||

1 sqq. ap. Buh. p. 146 (n. 67) 1 nomen auctoris infra
 erasam lemmatis partem (? cf. ad 2) scr. C, Simonideum esse
 ep. negat Hauvette (haesitat Kaib.) 2 εἰς κλεόδημον L: induxit
 verba C, idem restituit (sublata rursus linea, quam usurpa-
 verat delendi causa); titulum illum etiam supra auctoris nom.
 (ubi nunc rasura conspicitur) olim collocasse vid. C | ὑπὸ θρα-
 κῶν L | 'καὶ' κλέεννον διφίλου νῖον ep. falso interpretans add.
 L (clausula post ἀναιρ. erasa); de argumento carm. cf. Bergk PL.⁴
 p. 470 3 αἰδῶς P (ἄδης apogr., Hartung): cf. Il. Z 441
 αἰδέομαι Τρῶας — αἶ' κε κακὸς ὧς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο |
 καὶ Κλ.: cf. 263, 1 | Κλεόδαμον Reiske | ἐπὶ A^{ac} | Θεαίρου: eun-
 dem fluvium Tearum apud Herod. (IV 89—91) dici existimat
 Reiske, negat Bgk ὃ δὲ κλέεννον (sic) P | κλεεινὸν ap. B.^m:
 cf. Pindar. Pyth. V 20, J.J. 133, 812 || 7 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἰς
 νέους), 16 (Pl^I c. 23, 16); apud Ir. p. 95 (post VII 513, ante
 VII 20) 7 a Sim. abiudicant Kaib. Hauv. (cum ep. 513 iun-
 git, ut exordium sit elegiae in Timarchum compositae, Francke)

8 νεώ^τ ('C qui ε rest.) P 9 versum p. 288 scr. A, induxit
 illic (delendi signo ∩ adpicto) iteratque in nova p. 289 C | cf.
 VII 488, 491, 122, 298 | αἶ αἶ C αἶ αἶ Pl^M | βαρεῖα τί? A^{ar}
 10 ἀνῶν Pl^M | *ἀρετᾶι (et gravi et circumfl. vocem instruxit

ἢ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
 ἥϊθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

M 38^v

516. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

C₂

Εἰς τινὰ ὑπὸ ληστῶν ἀναι|ρεθέντα.

L₂

5 Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,

Ζεῦ ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιντο βίου. M 31^v. Pr. 255

Fr. syll. Callimacheae

epp. 517—525

517. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μελάνιππον καὶ | τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Βασιλῶ.

L

Ἡῶι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἡελίου δὲ

10 δυομένου Βασιλῶ κάτθανε παρθενικὴ

A) P^{pr} δ' ἄρετ. A^{ar}; ἐρατᾶ Pl, ἐρατῇ Jac. | παρ P παρ Pl^m | νεότητι ex νεόστ. cr. Pl^m | μένειν: cf. Kaib. 603 (ψυχὴν — τὴν αὐτοῦ μέλεος οὐκ ἀνέπεισε μένειν)

1 ἄμερσας A^{ar} ἄμ. C (cf. Pl. X 58) 2 ἥϊθεον P | κουρι-
 δίην P idemque Pl^m (-δίαν Pl^e) || 3 sqq. ep. scripsit C
 (C₁) p. 219 in m.^s praemisitque epigrammati VII 77 (v. ad p. 54,
 5 sqq.; ζητ. 289 adposuit m. rec.), exaravit etiam A p. 289 in t.
 (L₂, C₂; ζητ. 219 eadem m. rec.); exstat in Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας
 οὐκ ἐπισήμους), 11 (Plan. ep. non in textu scr., sed in marg.
 inferiore inter prius alterumque distich. ep. 359, v. ad p. 240,
 6); Pl^e c. 6, 12 3—4 σιμωνίδης εὐρῶν νεκρὸν. ἐν νήσωι τινι.

θάψας ἐπέγραψεν C₁ 3 τοῦ αὐτοῦ C₂ σιμωνί^δ Pl^m; ep. non
 Simonideum infimae aetatis esse monet Jungh. 4 om. Pl (εἰς
 τὸ αὐτό post VII 360 Pl^s) | εἰς τινὰ et ληστῇ L 5 sq. cf. epp.
 310, 356—360, 580 sq. 5 totum dist. una lin. comprehendit C,
 punctis geminis: hexametrum a pentametro dirimens | οἱ μὲν
 A 6 ξεῦ? A^{ac} | ὑπογᾶν A | βίον A βίου C₁ Pl | post ep. 516
 iterat A ep. in Pindarum compositum VII 35, cf. ad p. 28,
 3 sqq. || 7 sqq. Pl^m III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 17; Plⁱ
 c. 23, 17; ep. exstat ap. Ir. p. 90 inter Callimachea (ante VII
 460, post VII 317) 7 sq. nom. auctoris lemmati subicit C

8 τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς βασιλῶ (— λῶ L^{ar}?) P 9 ἡῶι P ἡῶι Pl^m
 Ir.; ἁῶι Kaib., recte f.: nam sic prior epp. Callimachi series
 (517—522) existit litterarum ordine (A—T) disposita; cf.
 182, 5 (Mel.) et anathematicorum Call. seriem VI 146—149 |
 ἡελίου δέ (sic) P 10 (δυομένου Ernesti)

αὐτοχερί· ζῶειν γὰρ ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα
 οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
 πατρὸς Ἀριστίπποιο· κατήφησεν δὲ Κυρήνη 5
 πᾶσα τὸν εὐτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον. M 38^v

5 518. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. Pl

Εἰς Ἀστακίδην τὸν Κρηῖτα | ἀρπασθέντα ὑπὸ νυμφῶν. L
 Ἀστακίδην τὸν Κρηῖτα, τὸν αἰπόλον, ἥρπασε νύμφη
 ἐξ ὄρεος, καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης.
 οὐκέτι Δικταίησιν ὑπὸ δρυσίν, οὐκέτι Δάφνιν
 10 ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν αἰεσόμεθα. M 41^v

519. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. Pl

Εἰς Χάρμιν υἱὸν | Διοφῶντος ἄφνωσ | τελευτήσαντα. L
 Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον, ἀνίκα καὶ σέ,
 Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἀμετέροις,

1 αὐτοχερί P^{pc} -χέρι A^{ar} | ζῶειν P 2 οὐκέτλη P | ἐπεῖδε Schnei-
 der (coniecturae traditam praestare scripturam vel ex Od. ψ 303
 apparet) 3 κατήφησε Pl | δε P 4 εὐτελεγκλον C εὐτακτον A^{ar}
 εὐτέκνων Pl (etiam Pl^m), cf. 484, 3 || 5 sqq. Pl^m III^a c. 23 (εἰς
 ποιμένας), 3 (Pl^e c. 26, 3); ap. Ir. p. 89; cf. Philol. 49, 654, Reitz.
 p. 255; ep. argumentum exemplis ἀρπαγῆς allatis illustrat
 ERohde Ps. 663 6 τ' κρηῖ ἀρπασθέν L | Astacidem eundem esse
 atque Theocriti (id. VII) Lycidam, sc. Dosiadam Cretensem putat
 O. Ribbeck, at cf. Phil. l. c. (Susem. I 183) 7 cf. Theocr. 17, 48; Kaib.
 570 sq., A. P. XII 128 | κρηῖτα Pl^m P^r (αἰπο scr. ante ras., ad seq.
 vocem aberrans) 8 ἐξόρεος P | (in fine vs. praeced. interpunxit
 Pl^m, interpunctionem om. cum P Jac.) | ἱερὸς: cf. Theocr. 13, 72 οὕτω
 μὲν κάλλιστος Ἰλῆος μακάρων ἀμιθρεῖται 9 de Daphnide cele-
 brato a pastoribus etiam Cretensibus cf. Ov. Met. 4, 277 ('D. Idaei')
 οὐκ εἰ P οἴκει Pl (Jac.), οὐκεῖ Schneider, οὐκέτι Salm.; οὗτοι?
 ὑπο P | ὑπ' ὀφρύσιν? || 11 sqq. Pl^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ
 ἐπισήμους), 24; Pl^e c. 6, 59 (Pl^b 60); exstat ap. Ir. p. 90 inter ep. 522
 et 447 12 αἰφνῶ τελευτήσαν scr. L erasa clausula, quam
 primo exaraverat post διοφ. 13 cf. Sim. fr. 210 B, Theocr.
 XIII 4 τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορώμεσ | τίς δ' εὖ P Pl; τίς εὖ Reiske,
 τίς τευ Cobet, τίς εὖ Schneider; perisse ante δαίμονα dist. aut

ἥ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
 ἥϊθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

M 38^v

516. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ.

C₂

Εἰς τινὰ ὑπὸ ληστῶν ἀναι|ρεθέντα.

L₂

5 Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,

Ζεῦ ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιντο βίου. M 31^v. Pr. 255

Fr. syll. Callimacheae

epp. 517—525

517. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μελάνιππον καὶ | τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Βασιλῶ.

L

Ἡῶι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἡελίου δὲ

10 δυομένου Βασιλῶ κάτθανε παρθενικῇ

A) P^{pr} δ' ἄρετ. A^{ar}; ἐρατᾶ Pl, ἐρατῇ Jac. | παρ P παρ Pl^m | νεότητι ex νεόστ. cr. Pl^m | μένειν: cf. Kaib. 603 (ψυχὴν — τὴν αὐτοῦ μέλεος οὐκ ἀνέπεισε μένειν)

1 ἄμερσας A^{ar} ἄμ. C (cf. Il. X 58) 2 ἥϊθεον P | κουρι-
 δίην P idemque Pl^m (-δίαν Pl^e) || 3 sqq. ep. scripsit C
 (C₁) p. 219 in m.^s praemisitque epigrammati VII 77 (v. ad p. 54,
 5 sqq.; ζητ. 289 adposuit m. rec.), exaravit etiam A p. 289 in t.
 (L₂, C₂; ζητ. 219 eadem m. rec.); exstat in Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας
 οὐκ ἐπισήμους), 11 (Plan. ep. non in textu scr., sed in marg.
 inferiore inter prius alterumque distich. ep. 359, v. ad p. 240,
 6); Pl^e c. 6, 12 3—4 σιμωνίδης εὐρῶν νεκρὸν. ἐν νήσῳ τινι.

θάψας ἐπέγραψεν C₁ 3 τοῦ αὐτοῦ C₂ σιμωνί^d Pl^m; ep. non
 Simonideum infimae aetatis esse monet Jungh. 4 om. Pl (εἰς
 τὸ αὐτό post VII 360 Pl^s) | εἰς τινὰ et ληστ L 5 sq. cf. epp.
 310, 356—360, 580 sq. 5 totum dist. una lin. comprehendit C,
 punctis geminis: hexametrum a pentametro dirimens | οἱ μὲν
 A 6 ξένι? A^{ac} | ὑπογᾶν A | βίον A βίου C₁ Pl | post ep. 516
 iterat A ep. in Pindarum compositum VII 35, cf. ad p. 28,
 3 sqq. || 7 sqq. Pl^m III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 17; Plⁱ
 c. 23, 17; ep. exstat ap. Ir. p. 90 inter Callimachea (ante VII
 460, post VII 317) 7 sq. nom. auctoris lemmati subicit C

8 τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς βασιλῶ (— λῶ L^{ar}?) P 9 ἡῶι P ἡῶι Pl^m
 Ir.; ἁῶι Kaib., recte f.: nam sic prior epp. Callimachi series
 (517—522) existit litterarum ordine (A—T) disposita; cf.
 182, 5 (Mel.) et anathematicorum Call. seriem VI 146—149 |
 ἡελίου δέ (sic) P 10 (δυνομένου Ernesti)

αὐτοχερί· ζῶειν γὰρ ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα
οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
πατρὸς Ἀριστίπποιο· κατήφησεν δὲ Κυρήνη 5
παῖσα τὸν εὐτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον. M 38^v

5 518. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. Pl

Εἰς Ἀστακίδην τὸν Κρηῖτα | ἀρπασθέντα ὑπὸ νυμφῶν. L
Ἀστακίδην τὸν Κρηῖτα, τὸν αἰπόλον, ἥρπασε νύμφη
ἐξ ὄρεος, καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης.
οὐκέτι Δικταίησιν ὑπὸ δρυσίν, οὐκέτι Δάφνιν
10 ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα. M 41^v

519. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. Pl

Εἰς Χάρμιν νῖδον | Διοφῶντος ἄφνωσ | τελευτήσαντα. L
Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον, ἀνίκα καὶ σέ,
Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἀμετέροις,

1 αὐτοχερί^{P^{pc}} - χέρι^{A^{ar}} | ζῶειν P 2 οὐκέτλη P | ἐπεῖδε Schneider (coniecturae traditam praestare scripturam vel ex Od. ψ 303 apparet) 3 κατήφησε Pl | δε P 4 εὐτε^{λε}κ^νον C εὐτακτον^{A^{ar}} εὐτέκνων Pl (etiam Pl^M), cf. 484, 3 || 5 sqq. Pl^M III^a c. 23 (εἰς ποιμένας), 3 (Pl^E c. 26, 3); ap. Ir. p. 89; cf. Philol. 49, 654, Reitz. p. 255; ep. argumentum exemplis ἀρπαγῆς allatis illustrat ERohde Ps. 663 6 τ' κρηῖ ἀρπασθέν^L | Astacidem eundem esse atque Theocriti (id. VII) Lycidam, sc. Dosiadam Cretensem putat O. Ribbeck, at cf. Phil. l. c. (Susem. I 183) 7 cf. Theocr. 17, 48; Kaib. 570 sq., A. P. XII 128 | κρηῖτα Pl^{M^{pr}} (αἰπο scr. ante ras., ad seq. vocem aberrans) 8 ἐξόρεος P | (in fine vs. praeced. interpunxit Pl^M, interpunctionem om. cum P Jac.) | ἱερὸς: cf. Theocr. 13, 72 οὕτω μὲν κάλλιστος Ἰλας μακάρων ἀμιθρεῖται 9 de Daphnide celebrato a pastoribus etiam Cretensibus cf. Ov. Met. 4, 277 ('D. Idaei') | οὐκ εἰ P οἴκει Pl (Jac.), οὐκεῖ Schneider, οὐκέτι Salm.; οὕτοι? | ὑπο P | ὑπ' ὀφρύσιν? || 11 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 24; Pl^E c. 6, 59 (Pl^B 60); exstat ap. Ir. p. 90 inter ep. 522 et 447 12 αἰφν^υ τελευτησάν^υ scr. L erasa clausula, quam primo exaraverat post διοφ. 13 cf. Sim. fr. 210 B, Theocr. XIII 4 τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες | τίς δ' εὖ P Pl; τίς εὖ Reiske, τίς τευ Cobet, τίς εὖ Schneider; perisse ante δαίμονα dist. aut

τᾷ ἑτέρῳ κλαύσαντες ἐθάπτομεν; οὐδὲν ἐκείνου
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιαιρότερον.

M 92^r

520. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς Τίμαρχον υἱὸν Πανσανίου Πτολεμαίδος.

L

5 Ἦν δίζη Τίμαρχον ἐν Ἄιδος, ὅφρα πύθῃαι
ἥ τι περὶ ψυχῆς ἥ πάλι πῶς ἔσσει,
δίζεσθαι φυλῆς Πτολεμαίδος νῖέα πατρὸς
Πανσανίου· δῆεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

M 90^v

521. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

10 Εἰς <Ἰππακὸν> καὶ Διδύμην τινὰς οὐκ ἀφανεῖς.

L

Κύζικον ἦν ἔλθης, ὀλίγος πόνος Ἰππακὸν εὖρεῖν
καὶ Διδύμην· ἀφανῆς οὐ τι γὰρ ἡ γενεή·

τίς δηὖ scribendum esse putat Mein. (τίς δὴ εὖ Herw.) | οἶδε P | ἦνίκα Pl εἵνεκα Scheer ἦνίδε Schneider p. 363, 14 χαρμι τὸν P (Χαρμιτὸν Pl^a.^a; τὸν om. Plⁱ, superscr. sch.^B) | ἡμετέροις Pl

1 τῇ ἑτέρῃ Pl | cf. 271, 3 ἀντὶ δ' ἐκ. (Call.) 2 πῆμ' Schmidt | ἀνιαιρότερον PPl, -αρότ. Jac. || 3 sqq. Pl^m III^b c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας), 7 (Pl^e c. 1, 24); ap. Ir. p. 90 post 447 3 sq. titulum om. Pl^m, Καλλιμάχου Pl^e; nom. auctoris lemmati subiecit C

3 αὐτοῦ καλλιμάχ^χ C 4 τίμαρχ^χ et πτολεμαῖ^δ L | Timarchum de animae post mortem condicione scripsisse put. Jac., Pythagoreum ducit Heck., philosophum Alexandrinum Metroclis discipulum, cuius Diog. L. VI 95 mentionem facit, a Call. celebrari docet Mein. 5 cf. 38, 370 | ἦν (?) P | (ἐς Ἀ. Plⁱ Ir.) 6 ἦ (?) τί P ἢ τί Pl^m Plⁱ.^a ἥ τι Pl^s (τοῦ τι Reiske); cf. XI 354, 4 | περὶ P | εἰ παλίπους ἔσεται Reiske | ἥ πάλι πῶς PPl, ἥ εἰ πάλι πῶς Mein. | ἔσσει P ἔσεται Pl 7 δίζησθαι Mein. (Κεκροπίδην — Πανσανίου, δῆεις αὐτὸν olim Jac.) | Ptolemaidem phylam non Atticam, sed cognominem Alexandrinam dici censet Mein. (cf. Anal. Alex. p. 348) 8 cf. Kb. 569, 12; ERohde Ps. 672 || 9 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισημούς), 22 (Pl^b c. 6, 23); ep. est ap. Ir. p. 90 inter VII 451 et 317 9 Καλλιμάχου Pl; imitatur poeta Asclepiadis ep. 500; cf. epp. 499, 502, 540, 544, 569, 589, 631, 718 10 εἰς κύζικον L; scripsi Ἰππακὸν, poterat εἰς Κυζικηνὸν Ἰππακὸν scribi vel (cum Boiss.) εἰς Κυζικηνοὺς Ἰππ. καὶ Διδύμην vel etiam εἰς Κριτίαν Ἰππακοῦ καὶ Διδύμης υἱὸν | τινὰς

καί σφιν ἀνιηρόν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξαι
τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων ᾧδ' ἐπέχω Κριτίην. M 32^r

522. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ. C

Εἰς Τιμονόην θυγατέρα | Τιμοθέου τοῦ Μη θυμναίου. L
5 Τιμονόη· τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὐ σ' ἄν ἐπέγνων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπὴν ὄνομα
στήλη καὶ Μήθυμνα τετὴ πόλις. ἥ μέγα φημι
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη. M 34^v

P 290 523. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

10 Εἰς Κίμωνα | τὸν Ἰππαίου υἱόν. L

Οἵτινες Ἀλείοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος,
ἴστε τὸν Ἰππαίου παῖδα παρερχόμενοι.

οὐκ' ἀφ' ἑνὸς ex τινάσουκαφ. cr. C (compendio supra ν adposito hic non ης sed εις notat L) p. 364, 11 (Κύσιον Ir.) | ἦν P | ἐθέ-
λησ P | ὀλίγος P | verba ὀλ. πόνος olim parenthetice, inf. εὐρεῖν
pro imperativo accipiendum putavit Jac.; cf. VII 694 ep. Addaei,
qui ad argumentum quamvis dissimile formam ep. Callimachei
accommodavit

1 ἀνιηρόν — ἔπος in πένθιμον ἀγγελίην convertit Apollon.
631, 2 | ἔμπαδε P; ἔμπα trochaice usurpatur ut VIII 18, 2, Pind.
Nem. IV 36 | λέξον Pl: cf. εἰπεῖν 499, 3; 589, 1sq. 2 τοῦθ' ὅτι P |
κείνων ~ ἔχω κριτίην P in t., ~ add. C, qui ᾧδ' ἐπέχω κριτίην in
fine vs. scr., κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίαν Pl; certa vid. neutra harum
coniect., f. ξεῖνον excidit post κείνων | cf. 499, 3; 631, 3 ||

3 sqq. Pl^m III^a c. 11 (εἰς γυν.), 25 (Pl^e c. 12, 25); exstat ap.
Ir. p. 89 (inter VII 729 et VII 519) 3 Καλλιμάχου Pl 4 εἰς

τιμονίην θυγα^τ L (cf. ad 5) | τ8 μηθ. L 5 τιμονίη P, cr. Pl
(Τιμώνη Mein.) | τίς δ' ἐσσί PPl; ἥ δὲ τίς ἐσσι s. ἡ τίς δὴ σύ (vel
ποῦ δ' ἐσσί) Mein., ἐν τοῖσδεσσι; M. Schmidt, τῇδ' ἐσσί Polak (Τι-
μονόης τόδε σῆμα Jac.) | οἷς ἄν A, in οὐς? ἄν mut. C | Timonoes
imaginem in sepulcro positam esse monet Weissb. p. 95 6 μη
A^{ac} | τιμοθέου P^{pr} -θεοῦ? A^{ar} 7 στήλη Pl^m (cum P) στήλη Pl^l |
μήθυμνα Pl^{l.a.b} μήθ. PPl^{m.s} | ἥ (ῖ rest. C) PPl^{l.b.s}; ἥ (ex ἥ cr.)
Pl^m (Pl^{a.α}) || 9 sqq. ep. om. Plan., non exstat ap. Ir.; in
apogr. Buh. est p. 146 (n. 69) 10 ἱππ'αί'ου ex ἱππέου cr. L

11 οἵτινες ἀλείοιο P | Ἀλείοιο ('ab Elide' ap. B.^m) Salm. (Ἠλείοιο
Ernesti); v. fr. 99 | σῆμα P; σᾶμα Heringa, Jac. (qui simul Ἰππαίω

524. ΤΟῦ ΑΥΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὸν Ἀρίμνα τοῦ | Κυρηναίου νῖόν, | Χαρίδαν. L

α. Ἡ δ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; β. Εἰ τὸν Ἀρίμνα
τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.5 α. Ὡ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; γ. Πολὺ σκότος. α. Αἶ δ'
ἄνοδοι τί;

γ. Ψεῦδος. α. Ὁ δὲ Πλούτων; γ. Μῦθος. α. Ἀπωλόμεθα.

γ. Οὗτος ἐμὸς λόγος ὕμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἴν' Αἶδη. M 32^rreponere debebant: cf. O. Schneider ad hoc ep.) p. 365, 12
ἴστε P | (Ἰσταίου s. Ἰππίου temere Reiske) ||1 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 23 (Pl^b c. 6, 24);

cf. Kaib. 646a (A. P. XI 8); Ov. Met. XV 154 2 εἰς^o ἀρίμνα
L | χαρίδαν ex — λαν? cr. L 3 cf. XII 71, 3 | ὑπο P | Χαρίδας
Reiske: at cf. Herodian. II 651, 35 | (Ἀρίμνα Blomf.: v. Herod.
II 653, 18) 4 Κυρηναίου Pl^{mar} | ὑπεμοί P 5—8 tetra-
stichon tamquam ep. peculiare et novo lemmate et auctoris
nomine instructum in P: εἰς τὸν αὐτὸν L τοῦ αὐτοῦ C, itemque
nota init. praefixa est alteri epigrammatis hexametro, quam
postea tamen rec. man. induxit 5 Χαρίδαν Mein. | πολὺ Pl,
πολύς P: cf. 317, 2 | ἄνοδοι: 'animorum in caelum sublatorum
reditus' Heck. 7 post μῦθος interpunctionem om. Pl,
add. C (sicut post ψεῦδος et Πλουτ. distinxit); ἀπωλ. Charidanti
partim edd., viatori trib. Heck. 8 ὕμιν P ὕμιν Pl^m (ὕμιν Plⁱ) |
ἡδὺν P 9 βούλη Jac. | πελλαίου βοῦς (' rest. C) P π. βοῦς
Pl; Πελλαίου βοῦς Schneider, filium Pellaei cuiusdam (ab urbe
Syriae Pella propter tauros nobilitata oriundi) intellegens,
philosophum quendam animarum aeternitatem docentem atque
a Charidante inrisum; Πελλαῖος β. Salm. (Pellaeum inflatum
hominem ἀλαζόνα fingens); idem ci. Scalig., probat Heck.,
qui Charidantem Alexidis belluonem (cl. Athen. 161 b, 165 d)
apud Call. de boum Pellaeorum (cf. Oppian. Cyn. II 100) vi-
litate verba facere putat, distichon in fine ep. intercidisse
existimans (conl. Callim. fr. 85: ἐκ τῶν ὄκου βοῦν κολλύβου
πιπρήσκουσιν); πελλαίου β. Jac. (qui πελλαῖος s. -αῖον pro num-
muli nomine aliunde non cognito habebat verbaque de vi-
litate rerum in Orco venalium intellegi volebat), κερματίου β.
idem (cf. Phot. lex. s. v. ὀβολός: ὀβολοῦ χίμαιρ' ἐν ᾧδου); totum
pentametrum olim 'κολλύβου ἐμπέπρταται βοῦς μ. εἴν' Α.' vitiose

525. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ.

C

*Εἰς Καλλιμάχον | τὸν Κυρηναῖον | ποιητὴν, τὸν
γράφαντα τὰ αἴτια.*

L

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
5 ἴσθι Κυρηναίου παῖδά τε καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν· ὁ μὲν κοτε πατρίδος ὅπλων
ἤρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρέσσονα βασκανίης.
οὐ νέμεσις· Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας 5
μὴ λοξῶ, πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους. M 40^v

scr. Goettling, qui postea nihil mutavit Πελλαίου vocem (cum Brod.) ad Alexandrum, βοῦς ad Apim referens; βούλει, καὶ πελάνου (conl. Hesych. s. v. πέλανος) Bergk, λῆς, πελάνου βαιοῦ Mor. Schmidt, βούλεσθ', οὐ πελάνου Brink, βούλη, παλλαδίου Mein. (οὐδέ, τὸν ἡδύν, πωλεῖται χαλκοῦ βοῦς Fonteinius); βούλει τοῦ Σαμίου, βοῦς μ. εἴμ' Αἶδη Mackail (cl. VI 310, 4); Πελλαίου (sc. βοῦς) Jacobsio duce Kaib., qui (Herm. 31, 266) nummum memorat Pellaeum bovis typo insignitum; mihi βοῦς μέγας eodem sensu usurpatum vid. atque apud Aesch. Agam. 36 (τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας βέβηκεν, cf. Stratt. fr. 67 βοῦς ἐπεμβαίνει μέγας), ut τὸν ἡδύν λόγον, quippe abhorrentem a rei veritate, sibi proferre nefas apud inferos dicat Charidas; sed nil ausim mutare | εἰναῖδην P, εἰς Αἶδην Pl ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 47 (Pl^s c. 25, 59); ep. est ap. Ir. p. 89 (inter ep. VII 42 et 518); hexasticho tamquam distichon quartum ep. VII 415 perperam add. Schneider, qui tamen iure Battii nomen in manco ep. requirit 1—3 καλλιμάχ^χ εἰς τὸν αὐτ' οὗ¹ πρὸς Pl^M (Ir.) 2 sq. lemma εἰς καλλιμάχ^χ — τὴν γράψ. τὰ αἴτια scr. L, alterum lemma εἰς ἐα^τ praemittit C nomini auctoris (l. 1) adnexum; rectius lemma Plan. ep. monet scriptum esse in Battum, poetae Callimachi patrem, eundem Callimachi ducis filium 4 cf. VIII 188, Apollon. Dyscol. de synt. p. 106, 19 B | ὅστις et παρὰ P 5 γενέτην A (γενετήν Wilamow.) 6 ἠδείης P εἰδ. Pl | ὁ μὲν κοτέν (sic) P ὁ μὲν, ποτὲ Pl^M; κοτε Jac. | πατρίδος Pl^M 7 ἤεισεν P ἤεισε Pl^M (-σεν Pl^E) | κρέσσονα Pl: v. V 5, 2 | cf. Call. fr. 292 8 sq. schol. Hes. ad Theog. 81 adnotat haec: ἐντεῦθεν καὶ Καλλιμάχος ἔφη· 'Μοῦσαι — φίλους'; cf. Theocr. IX 35 8 (cf. hymn. in Art. 64) | ὅσους P | ἴδον (ἰδ. A) ὄμματι P Pl βλέμματι εἶδον schol. Hes. (unde βλέπον ὄμματι proposuit Mein.) 8—9 παῖδας ἄχρι (' C) βίου (ἄχρι βίου A^{ac})

Fr. Cor. Mel.
epp. 526—529

526. ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ὀθρυάδην | τὸν Σπαρτιάτην.

L

Ζεῦ πάτερ, Ὀθρυάδα τίνα φέρτερον ἔδρακες ἄλλον;
 ὃς μόνος ἐκ Θυρέας οὐκ ἐθέλησε μολεῖν
 5 πατρίδ' ἐπὶ Σπάρταν, διὰ δὲ ξίφος ἤλασε πλευρᾶν
 δοῦλα καταγράψας σκῦλα κατ' Ἴναχιδᾶν. M 91^r

527. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C. Pl

Εἰς Θεόδοτον | νέον τελευτήσαντα.

L

Θεύδοτε, κηδεμόνων μέγα δάκρυον, οἷ σε θανόντα
 10 κώκυσαν μέλεον πυρσὸν ἀναψάμενοι,
 αἰνολίνε, τρισάωρε· σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε καὶ ἥβης
 κάλλιπες ἡδίστη ματρὶ γόους καὶ ἄχην. M 94^v

P^{Pl}; παιῖδας μὴ λοξῶ schol. Theog. (λοξῶς Trincav.); scripturam genuinam μὴ λοξῶ Jac. censet in cod. Pal. cessisse inserto commentatoris Callimachi nomini, Ἀρχιβίου, quod cum in m. interpretationi adpictum esset ipsis poetae verbis librarius intulisset), π. μειλίχῳ Valckenaer, π. ἀρχιβίους Reiske et K. Keil, π. ἀκρηβεῖς Bothe; ὅμμασι π. μειλίχοις Heck., ἡματι π. ἀρχιβίῳ Korsch; ego ὅμμασι παιδοῖς ἀρτιφνεῖς (et ὅμματι π. εὐχαρίτῳ) ci.; si βασκανίης vocis interpres prima vs. 5 verba addidit, scripseris: ἀρχιβίους γὰρ παιῖδας ὅσους ἴδον ὅμματι Μοῦσαι μὴ λοξῶ p. 367, 9 οὐκ' ἀπέθεντο C οὐκατέθεντο A^{ao} ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 20 (Pl^E c. 5, 56); cf. epp. 244, 430—32, 721; ep. est in cod. Gotting. Phil. 29 (fol. 138) 1 κολοῦ^ω add. C, om. Pl 2 εἰσοθρυάδην (litt. ἡν factae ex compendio, quod potest αν significare, — ἀδαν? L^{ar}) P |

σπαρτιά^τ L 3 πέρ Pl^M | ἄλλων Pl^s 4 οὐκεθέλ. P: cf. 721, 3 5 ἐπὶ et διαδεξίφος P | πλευράν P -ρῶν Pl 6 κατατρίψας cod. Gott. | κατιναχίδαν P κατ' Ἴναχιδᾶν ex -δῶν¹ cr. Pl^M ||

7 sqq. Pl^M III^b c. 20 (εἰς νέους), 2 (Pl^I c. 23, 22); cf. Kaib. 201

7 θεοδωρίδ^{ου} Pl^M 8 θεόδωτον et τελεῦ L 9 κηδεμόνες μέγα δάκρυον εἰς σέ Pl (κ. μ. δάκρυσιν εἰς σέ et κ. μετὰ μὲν δακρύων σε perperam Reiske) | ἐσσε P οἷ σε Salm. | θανόντων P -τα Pl 11 αἰλινόλινε P, δῆνόλινε: accent. supra η positum post sustulit Pl^M δηνόλ. Pl^L δεινόλινε Pl^b, cr. Salm. (Scaliger) | σὺ δ' Pl^M | ἀντι et ἥβησ P 12 Ἠδίστη (ut matris

528. ΤΟῦ ΑΪΤΟῦ.

C

Εἰς Φαιναρέτην | τὴν ἐκ Λαρίσσης.

L

Εὐρύσορον περὶ σῆμα τὸ Φαιναρέτης ποτὲ κοῦραι
 κέρσαντο ξανθοὺς Θεσσαλίδες πλοκάμους
 5 πρωτοτόκον καὶ ἄποτμον ἀτυζόμεναι περὶ νύμφην·
 Λάρισσαν δὲ φίλην ἦκαχε καὶ τοκέας. M 93^r

529. ΤΟῦ ΑΪΤΟῦ.

C

Εἰς Δωρόθεον υἱὸν | Σωσάνδρου.

L

Τόλμα καὶ εἰς αἶδαν καὶ ἐς οὐρανὸν ἄνδρα κομίζει,
 10 ἃ καὶ Σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβασε πυρᾶς,
 Δωρόθεον· Φθία γὰρ ἐλεύθερον ἦμαρ ἰάλλων
 ἐρραίσθη Σηκῶν μεσσόθι καὶ Χιμέρας. M 91^r

nom. adderetur) Heck.: at cf. 181, 2 | ματρὶ P μῑ P^M μητρὶ P^L ||

1 sqq. P^M III^b c. 11 (εἰς γυναικας), 16; P^L c. 12, 57

1 Θεοδωρί^δ P^M (post VII 465) -δωρίδον P^L 2 φαιναρέτ^η
 την εκ λαρίσσ^η L 3 περισῆμα P | τ₁ο, C τα A^{ar} | ποτέ P ποτὲ
 P^M τόδε Heck.; cf. 677, 1 5 πρωτότοκον 'καὶ' ἄπ. P δυστυχε-
 στάτην φοβούμεναι sch.^B περὶν. P 6 (ἃ Λάρισσαν Reiske) | δεφί-
 λην P: cf. 492, 1; malim tamen Λάρ. δὲ πάτρην vel δὲ κλυτὴν
 (cf. 735, 1; 256, 3) τοκῆας P^M P^L (τοκέας P^a, etsi principis Aldi-
 nae epid. vitium non sustulit) || 7 sqq. P^M III^b c. 4 (εἰς ἄν-
 δρεῖους), 21 (P^L c. 5, 57; P^B 5, 58) 7 Θεοδωρίδου Pl 8 δωρό^θ
 L 9 ἐσουρανὸν P ἐς οὐνὸν P^M 10 ἐπίβασε P ἐπέβ. Pl:
 cf. Il. I 546 πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἄλ. | πυρῆς P -ρᾶς Pl
 11 φθίαι (potius quam φθίαι) P ἄμαρ? 12 'in medio stabulo-
 rum et caprorum' inepte Opsop. | σηκῶν (f. corr. ex σηκὸν) P; Σι-
 κῶν Brod., de Dalmatiae oppido cui est Σικοῦν nomen cogitans;
 ignobilem Thessaliae vicum a poeta dici vidit Br. | 'καὶ' χιμέ-
 ρας P κ. χιμάρας Pl; cf. Plin. H. N. IV 1, 3: 'In Epiri ora
 castellum in Acrocerauniis Chimera' ||

530. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Εἰς Νιόβην καὶ τοὺς | αὐτῆς παῖδας.

L

Μούναν σὺν τέκνοις, νεκνοστόλε, δέξο με, πορθμεῦ,
τὰν λάλον· ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ Τανταλίδας·

5 πληρώσει γαστήρ μία σὸν σκάφος· εἶσιδε κούρους

P 291 καὶ κούρας, Φοῖβον σκῦλα καὶ Ἀρτέμιδος. M 32^v

531. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Εἰς Δαμάτριον τὸν | Λάκωνα, ὃν ἡ μήτηρ ὥς |
φυγοπόλεμον ἀπέσφαξεν.

L

10 Αὐτά τοι τρέσσαντι παρὰ χρέος ὥπασεν ἄδαν
βαψαμένα κοίλων ἐντὸς ἄρη λαγόνων
μάτηρ, ἧ σ' ἔτεκεν, Δαμάτριε· φᾶ δὲ σίδαρον
παιδὸς ἐοῦ φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνου,

1 — p. 371, 12 epp. 530—532 scripta vid. a poetis cor. Philippicae; Thessalonicensi tr. Setti duo priora (quamvis non prorsus indigna Sidonio) et Isidorus recte f. poetis Phil. adnumeratur 1 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 4 1 ἀντιπᾶ^{τρ}

Pl^M | gent. Θεσσαλ^ο add. C, om. Pl 2 εἰς αὐ^τ (sc. αὐτό) post VII 311 Pl^M; εἰς τὴν αὐτήν praemittit nomini auctoris Pl^I (subicit Pl^S) | καὶ τ^υ L 3 cf. VII 67 (Leonidae); 63, 1: τὸν κύνᾱ Δ., νεκνοστόλε, δέξο με πορθμεῦ | συντ. A^{ac} 4 τὰν C

τὸν A^{ac} | cf. ἀρκεῖται VI 209 | τανταλίδης P Τανταλίδ^ο Pl^M -λίδος Pl^E 6 κούρας, C, -ρος (non -ρον) A^{ar} | σκῦλλα P (geminavit λ A, sed alterum λ neglegentius adnexuit vocali α) σκῦλα Pl; cf. XVI 131, 2 (τεκοῦσα γαστρὶ μιῇ) Φοῖβῳ θυμᾷ καὶ Ἀρτέμιδι ||

7 sqq. ap. Buh. p. 146 (n. 69); cf. VII 230 7 Θεσσαλονιξ C

8 ἡ μήρ ὥς L 9 φυγοπόλεμ^ο ἀπέσφαξ L 10 cf. 230, 3 (Erycii); 493, 3 | παραχρέος A^{ac}; cf. παραβάντα νόμους 433, 1 (Tymnae) | ὥπασεν (C, qui e ref.) P 11 vs. exhibet Suid. s. Ἀρης | βαψαμένη S. | κοίλων S. κοίλαν P; κοιλᾶν? cf. IX 323, 6; VII 230, 4 (διὰ πλ. ὥσαμένα λαγόνων); 168, 4 12 ἄσ (s. ἄσ) ἔτεκεν A^{ac} | φᾶ — φόνου (13) s. v. φύρδην S., s. φαδεσίδαρον S., | φᾶ δὲ, σίδ. P φαδεσίδ. S., S.^v 13 ἐοῦ? A^{ac} | φύρδαν (C) P S.¹ A.^v S.^v E φύρδην Suid. codd. nonnulli | ἔχουσιν (v serius add.) S.¹ V | φόνου S. praeter S.^{A.v} (qui φόνου tradunt cum P)

ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα γένειον, 5
 δερκομένα λοξαῖς οἷα Λάκαινα κόραις·

Ἄειπε τὸν Εὐρώταν, ἴθι Τάρταρον· ἀνίκα δειλὰν
 οἷσθα φυγὰν, τελέθεις οὔτ' ἐμὸς οὔτε Λάκων·

5 532. ἸΣΙΔΩΡΟΥ ΑἶΓΕΑΤΟΥ. C. Pl

Εἰς Ἑτεοκλέα ναυ|ηγόν, ἐν τῷ Τυρρηνικῷ |
 πελάγει ναυαγήσαντα. L

Ἐκ με γεωμορίας Ἑτεοκλέα πόντιος ἐλπίς
 εἴλκυσεν ὀθνεΐης ἔμπορον ἐργασίης.

10 νῶτα δὲ Τυρσηνῆς ἐπάτευν ἀλός· ἀλλ' ἄμα νηὶ
 πρηνιχθεὶς κείνης ὕδασιν ἐγκατέδυν
 ἀθρόον ἐμβρίσαντος ἀήματος. οὐκ ἄρ' ἀλωὰς 5
 αὐτὸς ἐπιπνεΐει κείς ὀθόνας ἄνεμος. M 94^r

1 exstat vs. bis apud Suid., s. v. ἀφριόεν et s. κόναβος (altero loco vs. om. Suid.^v) | ἐπιπρίουσα (' C) P; ἐπιβρύχουσα Wesseling (cf. 433, 4 ὀδόντα ὀξὺν ἐπιβρύχους' Tymnae)

2 s. v. λοξή Suid. vs. praebet | δερκομένη S. | λοξαῖς θ' Bothe | λάκαινα P Suid. (λύκαινα Salm. λέαινα ap. G. R.^m; cf. 433, 4 οἷα Λάκ. γυνά) 3 sq. distich. affert Suid. s. v. Εὐρώταν

3 εὐρώταν C (S.), εὐρωτα P^{ao} | ἴθι (' C) P εἴθι S.^v | ἡνίκα S. | δειλὰν C (-λάν A^{ar}) -λήν Suid. (δειλᾶν Reiske, δειλῶς Jac.)

4 φυγὰν A^{ar} φυγάν C (οἷσθα, φυγῶν Reiske, οἷσθα φυγεῖν Jac.) | φυγὴν τελέθειν Suid. (sed φυγῆιν | τελέθειν S.^v) | τελέθει^σ

(σ C^s) P || 5 sqq. Pl^m III^b c. 19 (εἰς ναυαγής.), 27; Pl^b c. 22, 76 (Pl^b 22,74) 5 αἰγ. om. Pl 6 sq. εἰσετ., ἐν τ' τυριννίδ et ναυαγῆσαντα¹ L 8 ἐκ γαιωμορίης Pl^b ἐκ με γεωμ. cum P congruens Pl^m

9 ὀθν.: cf. 156, 3 10 ἐπάτευν: aff. Jac. Opp. Cyn. II 217 πόντον πατέουσι | ἀλλάμεν ἡ P ἀλλ' ἄμα ν. Pl 11 πρηνιχθεῖς: cf. 652, 3; 'ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐπὶ στόμα πεσών' sch.^B | ὕδασιν P; noli οἷσμασιν inferre 12 ἀθρόον ἐκβρίσαντος P Pl^m Pl^{i-b}, ἐμβρ. Pl^s (Scaliger); malis ἀθρόν ἐπιβρίσ. cl. Apoll. III 344 (ἐπιβρίσασαι ἄλλαι), sed ἀθρόον non mutandum: cf. 665, 4 | ἀήμα-

τος P Pl: πνεύματος interpretatur sch.^B | οὐκ ἀρᾶλωας P (litteram o supra α vid. scripsisse ipse A, non spiritus asperum lenemque in unum iunxisse); οὐκ' ἄρ' ἀλωας Pl^m (ἀλ. Pl^{a-s}), οὐ γὰρ maluit Jac. 13 αὐτὸς P αὐτὸς Pl | κεισοθόνας P ||

24*

533. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ ἈΝΔΡΙΟΥ.

C

Εἰς μέθυσον ὀλισθήσαντα.

C

Καὶ Διὶ καὶ Βρομίῳ με διάβροχον οὐ μέγ' ὀλισθεῖν,
καὶ μόνον ἐκ δοιῶν καὶ βροτὸν ἐκ μακάρων.

5 534. <ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ> Αἴτωλοῦ <ῆ> Αὐτομέδοντος. C

Εἰς Κλεόνικον ἐν | Θάσῳ ναυαγήσαντα.

L

Ἀνθρώπε, ζωῆς περιφείδεο μηδὲ παρ' ὄρην
ναυτίλος ἴσθι· καὶ ὥς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος. M 93^v
δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
10 ἠπείγευ, Κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίας,
ἔμπορος, ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν 5
ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυς.

1 sqq. ap. Buh. p. 147 (n. 70) 1 ἀνδρίον C (ut depravatam ex Ἀλεξάνδρου ad titulum ep. seq. refert Menk); ep. ab eodem Dion. vid. compositum esse atque epp. V 80 (Διον. σοφιστοῦ)

sq.; cf. 398 2 ὀλισ, θήσαν^τ P: litt. ὀλισ in erasa clausula scr. C, qui primo participium addere omiserat 3 οὐ μέγ': cf. τὸ κρήγυον V 57, 1 (Archiae) | ὀλισθεῖν A^{ac} 4 v. V 92, 4 τί μόνος πρὸς δὴ ἐγὼ δύναμαι | βροτῶν P, cr. Reiske | mutilum esse ep. sine causa suspicabatur Jac. || 5 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 5 (Pl^{L a. s} c. 22, 52); primum tantum dist. prae-
bet Plan. idque Theocrito vindicat 5 θεοκρί^τ Pl^M | αἰτω-

λοῦ: ~ primo scripserat C, sed claus. deleta αὐτομεδοῦ add. idem; Ἀλεξάνδρου excidisse ante αἰτ. probabiliter statuit Jac. (cf. Mein. An. p. 237), quamquam coronae Philippicae poetae, Automedonti, quae convenire videantur in ep. fort. reperiuntur (cf. σοφὸς ἴσθι XI 50, 5; ἀκυμάντους ἔμπορος εἰς λιμένας in

pentam. X 23, 6) 6 θάσῳ ναυαγήσαν^τ L 7 ἄνε Pl^M | μηδὲ PPl^M | παρώρην P 8 ἴσθι καὶ ὥς P idemque Pl^M, ἴσθι ὥς (om. vocula καὶ) Pl^E (ναυτίλος ἴσθ', ὥς ἐστ' οὐ Toup, ναυτίλος· ἐστὶ καὶ ὥς Br.) | καὶ ὥς Ahrens; cf. Leon. VII 472, 5; Kb. 699, 6 9 δειλαῖε P 10 cf. VII 272, 3 11 ὑποπληάδων P: cr. Graevius | αὐτὴν P (displicet praemissum eidem pronomini in vs. 6 sequenti: f. αἰπήν) 12 ποντοπόρῳ ναύτη P (-πόρος ναύτης Graevius), cr. Pierson | propter vocem iteratam (Πλ.) cf. VI 182, 4 συγκατέδυς (sic) P (συγκατέβης Gr.) | cf. Hes. op. 619 sqq. ||

Fr. Cor. Mel.
epp. 535—541

535. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C. Pl. Σ

Εἰς Δάφνιν τὸν | αἰπόλον τελευτήσαντα | θρῆνος Πανός. L

Οὐκέθ' ὁμοῦ χιμάρουσιν ἔχειν βίον, οὐκέτι ναίειν

ὁ τραγόπους ὀρέων Πὰν ἐθέλω κορυφάς.

5 τί γλυκύ μοι, τί ποθεινὸν ἐν οὖρεσιν; ὦλετο Δάφνις,

Δάφνις, ὅς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίη.

ἄστν τόδ' οἰκῆσω· θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην 5

στελλέσθω. τὰ πάροιθ' οὐκέτι Πανὶ φίλα. M 32^v. Σ 79

536. ἈΛΚΑΪΟΥ [ΜΙΤΤΑΗΝΑΪΟΥ].

C. Pl

10 Εἰς Ἰππώνακτα | τὸν τῶν ἰάμβων | ποιητήν, τὸν | Ἐφέσιον. L

Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς ἐῷ ἐπιτέτροφε τύμβῳ

βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἡμερον, ἀλλὰ βάτον

καὶ πνιγόεσσαν ἄχερδον, ἀποστύφουσιν ὀδιτῶν

χείλεα καὶ δίψει καρφαλέον φάρυγα.

1 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 7; ep. exstat in sylloge, quae praecedat Euphemianae, Σ n. 79 (Σ^F 149^r, Σ^F 252^v)

1 μελεά⁷⁹ Pl^M 2 εἰς Δάφνιν (ceteris omissis) Pl^M Σ |

τελευ⁷ L | Panis statuae in urbe positae ep. inscriptum fuisse cen-

set Jac.; cf. XII 128, Theocr. 3 3 v. V 203, 1 | οὐκ ἔθ' et οὐκ ἔτι Σ |

ἔχειν βίον P (δρίος?) 4 ἐθέλω Π. ὀρέων verborum ordine mu-

tato Pl Σ | πᾶν P | κορυφᾶς? A 5 μ⁷ Pl^M (genetivum ex-

hibent etiam Pl^E Σ) | ποθεινόν ἐνούρεσιν (interpunctione om.) P

6 ἔτεκεν κραδίη Σ 7 τὸ δ' P τόδ' Pl^M Σ | ἐπάγρηι P ἐπ'

ἄγρην Pl Σ (ἐπ' ἄγρης Jac., qui genetivum in P tradi falso opina-

batur) || 9 sqq. Pl^M III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 19; Pl^I.^a c. 25, 19;

Pl^s c. 25, 23; cf. VII 405, 408; XIII 3; ep. spectat Tzetz. περὶ δια-

φορᾶς ποιητῶν Cram. An. Ox. III 339, 20 9 μυτιλην⁷ Pl^M add. C,

om. Pl; ep. vid. Messenii, ad Mit. ref. Reitzenst. 10 εἰς αὐτ⁷όν⁷ (post

VII 408 Leonidae in Hippon. ep.) Pl | τὸν τ⁷ ἰάμβ. L 11 sqq. cf.

VII 22; 315; 320 11 οὐδε P ἐῷ A^{ac} σῶ Pl^M ac ἐπιτέτροφε A ἐπιτ.

C ἐνιτ. Pl 12 ἀπ' οἰνάνθ⁷ης P^{ac} ἀποινάνθης A ἀπ' οἰνάνθης

Pl | ἡμερον A^{ac} 13 cf. χείλεα στυφθεῖς IX 375, 3 | ἀποστύφ.

C | ὀδιτ⁷ων, C ὀδίταν A^{ar} γρ ὀδόντ (sc. -των) C in m.^o (ὀδιτῶν

P 292 ἀλλά τις Ἰππώνακτος ἐπὴν παρὰ σῆμα νέηται, 5
 εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν. M 40^r

537. ΦΑΝΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ. C

Εἰς Μαντίθεον | υἱὸν Λύσιδος | ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα. L
 5 Ἡρίον οὐκ ἐπὶ πατρί, πολυκλαύτου δ' ἐπὶ παιδὸς
 Λῦσις ἄχει κενεὴν τήνδ' ἀνέχωσε κόνιν,
 οὖνομα ταρχύσας, ἐπεὶ οὐχ ὑπὸ χεῖρα τοκῆων
 ἦλυθε δυστήνου λείψανα Μαντιθέου. M 92^r

538. ἈΝΤΥΘΗΣ. C

10 Εἰς Μάνη τινά. L

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε· νῦν δὲ τεθνηκώς
 ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται. M 93^r

Pl) | cf. Tz.: οὐ βότρυν ἀλλ' ἄχερδον — στύφοντα p. 373, 14 δίψει
 ('C) P: cf. δίψει καρφαλέος IX 272 (Bianoris) | καρφαρέον Pl^{Mac}
 1 cf. 316, 3 ἦν δὲ παρέλθης (Leon.); 495, 3 (Alcaeï) | ἐπὴν A^{ao}
 ἐπ ἦν C | παρα A^{ao} | σῆμα νέηται P^{Pr} σῆμα δ' ηται? A^{ar} 2 κοι-
 μήσειν ad κνώσσειν vocem explicandam sch.^B | versum τὸν ἄνδρα
 κνώσσειν εὐμενῶς εὐχου κάτω supponit Tzetz. || 3 sqq. Pl^M III^b
 c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 25; Pl^E c. 6, 60 4 Θεοφά-
 νους Pl | γραμμᾶ C, om. Pl 4 ἐπι ξέν[η]σ[τ] τελευ^τ L 5 πολυ-
 κλαύτου Pl^{I.a} -κλαύστου Pl^M (-κλαύστῳ et παιδὶ Pl^{b.s}) | ἐπι
 παιδος P; offendit ἐπὶ praep. bis ratione differenti adhibita,
 malim Ἡρίον οὐ κτίσε π. (v. 360, 1) 6 λύσις P^{Pr} λυσίς A^{ar} Λῦσι^o
 ex Λύσι^o (i. e. Λύσιος) cr. Pl^M: cf. 287, 2 | ἄχει P; ἔχῳ corr. ex
 ἄχει (potius quam ex ἄχος) Pl^M ἔχων Pl^E (ἐγὼ s. ἐγὼν — ἀνέ-
 χωσα 'aut certe ἐλὼν: sublatum humo pulverem' Reiske) | Λυσι-
 μαχος Heck. | κενεὴν τήν δ' ἀνέχωσε P 7 ουχυπο P; Phaniae
 obversabantur Leonidea: κηδεμόνων ἐν χερσίν, ἐπεὶ κτλ. 665
 8 ναυηγῶ λείψ. Jac. || 9 sqq. Pl^M II^b c. 12 (εἰς δούλους), 2;
 Pl^E c. 13, 6 9 lemma om. Pl^{M.I} ἄδηλον Pl^{a.s} 10 μάνη L
 (Μάνην?): cf. Suid. Μάνης· ὄνομα κύριον οἰκέτου, Athen. 263 B
 οὐ γὰρ ἦν τότε οὔτε Μάνης οὔτε Σηκίς οὔδενι δοῦλος (Pherecr.),
 Arist. Av. 1311 11 οὗτος PPl δοῦλος Benndorf 12 ἶσον
 (circumfl. potius quam gravem, certe non acutum scr. A) P
 ἶσον Pl^M | Darium Codomannum ab Alexandro victum dici
 putat Bennd. | cf. Theaeteti ep. VII 727 ||

539. ΠΕΡΣΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

C

Εἰς Θεότιμον υἱὸν | Εὐπόλιδος καὶ Ἀρι|στοδίκης ναυηγόν. L

Οὐ προῖδών, Θεότιμε, κακὴν δύσιν ὑετίοιο
 Ἀρκτούρου κρουερῆς ἥψαο ναυτιλίας,
 5 ἢ σε δι' Αἰγαίοιο πολυκλήιδι θέοντα
 νηὶ σὺν οἷς ἐτάροις ἤγαγεν εἰς αἶδην.
 αἰαῖ, Ἀριστοδίκη δὲ καὶ Εὐπολῖς, οἳ σ' ἐτέκοντο, 5
 μύρονται κενεὸν σῆμα περισχόμενοι. M 94^v

540. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C. Pl

10 Εἰς Μῆνιν καὶ Πο|λύνικον υἱοὺς | Χαρίνου. L

Πρὸς σε Διὸς ξενίου γοννούμεθα, πατρὶ Χαρίνω
 ἄγγελον Θήβην, ὦνερ, ἐπ' Αἰολίδα

1 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 28; Pl^E c. 22, 75
 1 Θεοφάν[ου] Pl^M: cf. ad VII 537 | nom. auctoris lemmati
 subiecit C | ποιητ̃ add. C 2 θεότιμ̃ L 3 ὑετίοιο (ὅ ex ἡ cr.) Pl^M
 4 ἥψαο? P 5 διαιγαίοιο P | πολυκλήιδι P -κλήιδι Pl^M: cf. Od.
 θ 161, ψ 324 6 συνοῖς ἐτάροις P; cf. ἔων 730, 8 7 αἶ αἶ (s. αἶ αἶ)
 P αἶ αἶ Pl^M; cf. 730, 6 | οἷς ἐτέκοντο P || 9 sqq. ep. bis exhibet Pl^M:
 in l. III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 24 (M₁) et III^b c. 5
 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 26 (M₂); in Pl^E semel exstat ep.
 c. 6, 24, nisi quod Pl^a carmen e priore autographi loco (M₁)
 in textum, ex altero (M₂) in epidiorthisim recepit (epid. se-
 quuntur Pl^{a.n}, partim Pl^{s.w}) 10 μῆνιν ex μῆνιν cr. L
 11 sqq. cf. VII 499 (Theaeteti), 500 (Asclep.), 502 (Nicaen.), 521
 (Call.), 544, 569, 631 (Apollon.); Dam. proxime accedit ad Theaet.
 11 προσδιὸς P πρὸς διὸς M₁ Pl^{1.b} Pl^a in t. πρὸς Ζηνὸς M₂ Pl^a
 in ep. Pl^{a.n.s}; πρὸς σε Δ. Canter πρὸς σὲ Δ. Jac., cf. 499, 2; XII
 80, 3 | περὶ Pl^M: cf. 499, 3; 500, 2 12 Θήβην Troadis Ἰπποπλα-
 κίην dici negat Heck. (f. Thebas Thessalicas dicit, unde auctorum
 indices quibus notantur epp. 540 sq. permutandos, 540 igitur
 ad Persen, poetam Thebanum, referendum esse non conieci-
 rim; praefert enim ep. 540 sermonis Damageti vestigia satis
 luculenta) | ὦνερ (rest. C, ὦν? A^{so}) P ὦνερ Pl^M | επαῖολίδα
 A^{ar} ἐπ' αἰολίδα C; ἐπ' Ἀονίδα (ut Theb. Boeot. significaren-
 tur) Heck., certe Thessaliae urbem poeta vocare poterat Aeoli-
 cam (cf. γῆν τὴν Αἰολίδα Herod. VII 176)

Μῆνιν καὶ Πολύνικον ὀλωλότε· καὶ τόδε φαίης,
 ὥς οὐ τὸν δόλιον κλαίμεν ἄμμι μόρον
 καίπερ ὑπὸ Θρηκῶν φθίμενοι χερὸς, ἀλλὰ τὸ κείνου 5
 γῆρας ἐν ἀργαλέῃ κείμενον ὀρφανίῃ. M 32^r. 92^r

5

541. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ.

C. Pl

Εἰς Χαιρωνίδην | τὸν ἀριστέα.

L

Ἔσθης ἐν προμάχοις, Χαιρωνίδη, ᾧδ' ἀγορεύσας·
 ἥ μόνον ἢ νίκαν, Ζεῦ, πολέμοιο δίδου,
 ἥνίκα τοι περὶ Τάφρον Ἀχαιίδα τῇ τότε νυκτὶ
 10 δυσμενέες θρασέος δῆριν ἔθεντο πόνου.
 ναὶ μὲν ἀντ' ἀρετῆς σε διακριδὸν Ἄλις αἰίδει, 5
 θερμὸν ἀνὰ ξείνην αἶμα χέαντα κόνιν. M 31^v

1 μῆνην M₂ Pl^a in epid. | Πολύνικον M₁ -νικον PM₂ Pl^E
 2 τὸν δόλιον P Pl; τόνδ' ὀλοδὸν corrigas cl. locutione Homérica
 μοῖρ' ὀλοή, at cf. ἔλον δόλω 544 | ἄμμι P Pl, ἄμμε perperam
 Scaliger, ἀμφι Reiske: v. 432, 1 3 ὑπο P Θρηκῶν P Θρη-
 κῶν M₂ Pl^a in epid. Pl^{a, n}, θνητῶν M₁ Pl^{a, b, c} (θνητῶν Brod.,
 ὑπ' ὀθνεῖων Reiske) | φθίμενοι: cf. 432, 2 (Damag.) | χερὸς ex
 χεροῖ cr. A | ἀλλὰ τὸ P 4 κείμενον: cf. 497, 6 (Dam.) ||
 5 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 35 (Pl^B c. 5, 37) 5 τοῦ
 αὐτοῦ infra lemma scr. C, eundem tit. praecedente ep. VII 438
 (Damag.) Pl; epp. 438 et 541 ad idem Achaeorum cum Aetolis
 bellum spectare putabat Jac. 6 post τον ἀριστέα clausulae
 signum est erasum 7 sq. cf. ᾧδ' — αἰείρας et τεθνάμεν ἢ
 φεύγειν εἴλετο Dam. 231 (432, 4) 7 ἔσθης Heck. | προμά-
 χοισι C -μάχοισι A^{ar} 8 νίκην Pl^B | νίκαν Ζεῦ — δίδου: cf.
 XVI 95, 5 Ζεῦ πάτερ, ἀλλ' εἴη νικᾶν (Dam.) 9 ἥνίκα P^{ac} |
 περιτάφον P | τάφρον Pl Τάφρον (ut nom. pr.) Jac. conl. Pau-
 san. IV 6, 2 (τῆς μάχης ἣν ἐμαχέσαντο ἐπὶ τῇ Τάφρῳ τῇ καλου-
 μένῃ μεγάλῃ), 17, 2; Polyb. IV 31 11 ναὶ μὲν P (οὐ μὲν s.
 ναὶ γῆν ἀλλ' Heck.) | ἀλλὰρετῇ σε P ἀλλ' ἀρετῇ σε Pl (Casaub.,
 clausulam vs. addens 'αἰὲν αἰίδει'); ἀλλ' ἀρετῆς σε Scaliger
 (ἀρετᾶς Br.), ἀμφ' ἀρετῇ σε Mein., ἀντ' ἀρ. σε Schneidewin
 (Unger): cf. 252, 2; Rohde Ps. 497 | ἄλις P ἄλις (Pl^E) ex ἄλις
 cr. Pl^M Ἄλις Scal. Salm. αἰίδῃ P, cr. Pl: cf. VII 724, 3
 12 ἀναξείνην P | ξηρὴν proposuit sprexitque idem Jac. (cf.
 Anyt. VII 208, 4) | χέαντο P ||

542. ΦΛΑΚΚΟΥ.

C. Pl

Εἰς παιδίον διερχόμενον τὸν ποταμὸν | Ἔβρον κρυσταλ-
λωθέντα, | <ἐνθα> καὶ τοῦ πάγου περιρραγέντος | ἐξολισθῆσαν
διεκόπη τὴν κεφαλὴν ὑπὸ | τοῦ παγέτου καὶ τέθνηκεν. L

5 Ἔβρον χειμερίοις ἀταλὸς κρυμοῖσι δεθέντος
κοῦρος ὀλισθηροῖς ποσσὶν ἔθραυσε πάγον,
τοῦ παρασυρομένοιο περιρραγὲς αὐχέν' ἔκοψεν
θηγαλέον ποταμοῦ Βιστονίοιο τρύφος.
καὶ τὸ μὲν ἡρπάσθη δίναις μέρος, ἡ δὲ τεκοῦσα 5
10 λειφθὲν ὑπερθε τάφῳ μῦνον ἔθηκε κάρα.
μυρομένη δὲ τάλαινα 'Τέκος, τέκος,' εἶπε 'τὸ μὲν σου
P 293 πυρκαϊή, τὸ δέ σου πικρὸν ἔθαψεν ὕδωρ.' M 37^v

543. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C. Pl

Εἰς Θεογένην ναυαγόν, | ἐν τῷ Λιβυκῷ πελάγει |
15 ναυαγήσαντα. L

Πάντα τις ἀρήσαιτο φυγεῖν πλόον, ὁππότε καὶ σύ,
Θεύγενες, ἐν Λιβυκῷ τύμβον ἔθεν πελάγει,

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 36 (Pl^B c. 22, 34); cf. Philippi ep. IX 56, ubi L argumenti et initii (Ἔβρον) similitudine deceptus adnotat: τοῦτο δις ὡς κεῖται καὶ ἐν τοῖς ἐπιτυμβίοις καὶ ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς 1 ep. est Statyllii, cf. inprimis IX 117; Phalaeco tr. Menk (cf. XIII 27), Φλάκκου in Φλαβίου mutat Baebrens; de Pauli Diaconi specimine versibusque Gr. Scaligeri cf. Rubens. JJ. 1893, 764, Gr. Ep. 121 2sq. τον ποτὶ ἔβρ. κρυσταλλῶ^τ L

3 τ πάγ περιραγε^ρν (addita litt. ρ supra lin. paulo tenuior, sed satis conspicua exstat in P) L | ἐξολισθῆσαν (cf. ad VII 632) L 4 τ κεφαλ^α ὑπὸ του L | τενη^τ L 5sq. rec. man. adscripsit 'Thrax puer astricto | glacie dum lud^t in ebro': cf. Anth. Lat. IV 92 B., 111 Baehr., Herm. 28 p. 34 5 ἔβρον P | πάγοις interpretatur vocem κρυμοῖσι sch.^B | δὲ θέντος (i. e. δὲ θέντος A^{ac} δεθ. A^{po}) P πεδηθεῖς Pl (cf. IX 56, 1) 6 κοῦρο^ςσ (-ρασ? A^{ar}, ρ, C) P | πάγου? P^{ac} 7 ἔκοψε Pl -ψεν P 8 ὁξὺ ἡκονημένον supra θηγ. scr. sch.^B 9 τομὲν ἡρπ. P 10 ὑπερθε (ὑπ. P) τάφου — ἔθηκε P Pl ἔνερθε τ. Casaub. (at cf. IX 117, 2), ὕπ. (sc. πάγου) τάφῳ — ἔθ. Reiske, (λειφθὲν) ὕπ. τρύ-

ἡνίκα σοι κεκμηὸς ἐπέπτατο φορτίδι νηὶ
οὐλον ἀνηρίθμων κεῖνο νέφος γεράνων.

M 37^v

544. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Δερξίαν τὸν Λάμπωνος τοῦ Φθιώτου.

L

5

ὑπὸ λησιῶν ἀναιρεθέντα.

C

Εἰπέ, ποτὶ Φθίαν εὐάμπελον ἦν ποθ' ἵκηαι
καὶ πόλιν ἀρχαίαν, ᾧ ξένε, Θανμακίαν,
ὥς δρυμὸν Μαλεαῖον ἀναστειβὼν ποτ' ἔρημον
εἶδες Λάμπωνος τόνδ' ἐπὶ παιδὶ τάφον
10 Δερξία, ὅν ποτε μοῦνον ἔλον δόλῳ οὐδ' ἀναφανδὸν 5
κλῶπες ἐπὶ Σπάρταν δῖαν ἐπειγόμενον.

545. ἩΓΗΣΙΠΠΙΟΤ.

C. Pl

Εἰς Ἀριστόνουν τὸν | Χαιρεστράτου.

L

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξιά φασι κέλευθον
15 Ἑρμῆν τοὺς ἀγαθοὺς εἰς Ῥαδάμανθυν ἄγειν.

φοῦς — ἔκθε et ἔθ' ἤψε ego olim ci. p. 377, 11 μυρομένα P
-νη Pl | μὲν ex μὲν cr. Pl^m 12 πυρκαϊῇ P | πικρὸν: cf.
App. Plan. 211, 6 (Statyllii) | ἔθαψεν P Pl ἔδαψεν Herw. ||
13 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 37 (Pl^b c. 22, 36; Pl^a
c. 22, 35); cf. quae de coturnicibus navigia mergentibus (item-
que de lolliginibus) tradit Plin. X 33 (XXXII 6) 14 ναυαγ^ο
(v ex η? cr.) ἐν τ' λιβυκῷ L 15 ναυαγήσαντ' L: cf. titulum
ep. 532 16 τίς P Plⁱ τίς Pl^m | ἀρνήσαιτο P, cr. Pl; cf. 639, 5
(Anth. Th.) 17 λιβυκῷ P

1 ἡνίκα σοι A^{ac} | κεκμηγός? (cf. VII 745, 3 ἐπιβωσάμενον γεφ.
νέφος Ant.) 2 οὐλον (κεκλ.): cf. II. P 755 ψηρῶν νέφος ἥ ἐ κ.
οὐλον κεκλήγοντες | ἀνηρίθμων (priorem accentum supra
η induxit ipse A) P | κεῖθι Herw. || 3 sqq. ap. Buh. p. 147
(n. 71) 5 verba ὑπὸ λησιῶν ἀναιρεθέντ' add. C 6 εἰπέ
ποτι P | ἦν πόθ' ἵκηαι P (cf. VII 499; 521; 569; 631; 718) 7 θαν-
μακίδαν P -κιδᾶν Mein. -κίαν Berkel; a Magnesiae urbe,
cuius Hom. B 716 mentionem facit, Thaumaciam Maliacam
distinguit Steph. Byz. s. v. Θανμακία 8 μαλεαῖον (non Μαλιαῖον)
P Λαμιαῖον Mein. | πότ' ἔρημον, (λημον, scr. C, -εμνον? A^{ar}) P;

ἦ καὶ Ἀριστόνοος, Χαιρεστράτου οὐκ ἀδάκρυτος
παῖς, ἡγησίλεω δῶμ' Ἄιδος κατέβη.

M 30^r

546. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Ἀρίστωνά πενήτηα | χήνας ἀγρεύοντα.

L

5 Εἶχε κορωνοβόλον πενίης λιμηρὸν Ἀρίστων
ὄργανον, ᾧ πτηνὰς ἡκροβόλιζε χένας
ἦκα παραστείχων δολίην ὁδόν, οἷος ἐκεῖνος
ψεύσασθαι λοξοῖς ὄμμασι φερβομένας.
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν' Αἰδῇ· τὸ δέ οἱ βέλος ὀρφανὸν ἦχον 5
10 καὶ χερὸς, ἣ δ' ἄγρη τύμβον ὑπερπέταται. M 93^v

v. 745, 2 p. 378, 9 τὸν δ' ἐπὶ P 10 δερξία P | cf. Od. 2 455 κρύβδην μηδ' ἀναφανδὰ 11 ἐπὶ P | duo epp. 543 sq. decerpta esse ex cor. Meleagrea putat Menk, qui epigrammatis 533—545 fr. Mel. effici vult; Weissb. epp. 535—546 coronae Mel. vindicat || 12 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα), 12; in P ratura est (fort. litterarum ζτ) et supra poetae nominis terminationem et ab initio lemmatis ante εἰς 14 de pictura rem propositam illustrante cf. Weissb. p. 103 | τὴν ἐπὶ P τὴν ἀπὸ Casaubon. | ἐνδεξιὰ P | φασὶ P Pl^M | cf. Aen. VI 541 'dextera quae Ditis magni sub moenia tendit, hac iter Elysium', I. Gr. Sic. et It. 642, 638; ERohde Ps. 513 15 ἐς Pl

1 οὐ κα δάκρυτος P 2 ἡγησίλεω: cf. Athen. 99B (Σιμωνίδης πού ὁ ποιητὴς Ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία καὶ Αἰσχύλος τὸν Αἰδῆν Ἀγησίλαον, cf. Aesch. fr. 406 W.), Callim. V 130 μεγάλῳ τίμιος Ἀγεσίλα, Kaib. 195, 2 || 3 Pl^M III^b c. 17 (εἰς κυνηγούς), 3 (Pl^B c. 19, 3); cf. 338 3 indicem om. Pl^M ἀδηλον Pl^s;

ἀδέσπ. lemmati subiunxit C 4 ἀρίστωνά πενή χήνας (sic) L 5 κόρων ὀβολὸν P Pl^M Pl^a (κορωνόβλον Pl^b), cr. Pl^s: ἐστὶ δὲ ὄργανον Ἰξεντοῦ add. sch.^B | ('ἀντὶ λιμένα' voci λιμηρὸν inepte adposuit sch.^B) 6 πτηνὰς Pac πτανὰς Pl^M ac | ἡκροβόλιζε χήνας P | χήν' ας Pl^M (Pl^a) χέας Pl^b χένας Pl^s (Scaliger); γρ. κίχλας sch.^B, quocum concinit Pl^b; ἡκροβόλιζ' ἀγέλας non poteris tueri cl. Hippol. 734 ποταναῖς ἀγέλαις, Ion. 106 πτηνῶν ἀγέλας

7 ἦ καπαραστίχων P, cr. Pl | οἷος ἐκεῖνος (-ῶ Pl^M) P Pl, οἶδεν ἐκ. Jac., οἷος ἐκεῖνας Scaliger (Salm.), οἷον ἐκεῖνας Br.

8 ὄμμασι P 9 εἰν' αἰδῇ P | (τό οἱ Pl^b.^s) | ἦχον P ἦχον Pl (ἦλον Reiske) 10 ὑπερπέταται (' C ' AC) P ὑπερπέτεται Pl; cf. V 258, 6; IX 91, 4; XII 102, 6; Sternb. App. 32 | propter sententiam vs. cf. ep. 173 sq.; 578 (Agath.); VI 121 ||

547. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. ἸΣΟΨΗΦΟΝ. C^t

Εἰς τὴν Βιάνωρος θυγατέρα παρθένον τελευτήσασαν. L

Τὰν στάλαν ἐχάραξε Βιάνωρ οὐκ ἐπὶ ματρὶ
οὐδ' ἐπὶ τῷ γενέτῃ, πότμον ὀφειλόμενον,
5 παρθενικῇ δ' ἐπὶ παιδί· κατέστενε δ' οὐχ Ὑμεναίῳ,
ἀλλ' Ἀίδα νύμφαν δωδεκέτιν κατάγων. M 41^v

548. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΟΥ. ἸΣΟΨΗΦΟΝ. C

Εἰς <Δαίμονα> Ἀργεῖον τινα συγγενῇ Δικαιοτέλους. L

Τίς Δαίμων Ἀργεῖος ἐπ' ἡρίῳ; ἄρα σύναιμος
10 ἔστι Δικαιοτέλους; "Ἔστι Δικαιοτέλους."
Ἦχὼ τοῦτ' ἐλάλησε πανύστατον, ἢ τόδ' ἀληθές,
κεῖνος ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ; 'Κεῖνος ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ.' M 31^v

1 sqq. Pl^m III^a c. 27 (εἰς υἱοῦς καὶ θυγατέρας), 3 (Pl^e c. 31, 3) 1 sq. Λεωνίδου tantum Pl; duplici titulo ep. instructum est in P: εἰς κόρην παρ. λ. ἀλ. ἰσόψ. in ipso textu scr. C, qui nom. auctoris (λ. ἀλεξανδρῆ) in m. iteravit et lemmati (l. 2) ab L addito praemisit 2 βιάνωρος et παρ. τελευτησασαν¹ L 3 ἐχάραξε C ἐγχ. A^{ar} | οὐκεπι (et οὐδ' ἐπι in vs. sq.) A^{ac} 4 τῷ (ι C τῷ A^{ac}) γενέται (' C) P | πότμον P, τύμβον perperam Pl 5 παρθενικῇ δ' ἐπὶ C -κῶι? δ' ἐπὶ A^{ac} | οὐχὺμ. A^{ac} οὐχ' ὕμ. C 6 νύμφαν P Pl^m (-φην Plⁱ) | δώδεκετιν ex δῶδ.? cr. C | in fine vs. C, quod bis ab initio ep. adnotaverat, repetit ἰσόψηφον (ad ep. sq. referendum); utroque disticho ep. 547 summam litterarum 7247 contineri vidit Boiss. || 7 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμ.), 25 (Pl^b c. 6, 26) 7 sq. Λεωνίδου Pl 7 lemmati (8) nomen auctoris praemisit, ἰσόψηφον subiunxit C 8 εἰς ἀργεῖον τινὰ L | θᾶμαστ^o adpinxit in extrema m. ora man. rec. 9 δαίμων P Pl: nomen hoc esse Argivi in cippo insculptum censet Jac.; ad statuam Daemonis Argivi ep. referendum putat Weissb. p. 104 | ἐπηρίῳ; (interrog. signum C, spir. A C) P (ὕπ' ἡρίῳ Jac.) | ἦ ῥα falso Pl 10 ἔστι (' C) P | δικαιοτέλους P idemque Pl^m (-τέλευς Pl^e) 11 ἡ τὸ δ' ἀλ. P ἦ τόδ' ἀλ. Pl^m 12 ὅδ' ἐστὶν priore, ὅδ' ἐστ. altero loco P | utriusque distichi summam litterarum eandem, 7150, effici testatur Boiss. ||

549. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ. ἸΣΟΨΗΦΟΝ.

C

Εἰς Νιόβην τὴν ἀπολιθωθείσαν διὰ τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
τέτταρα καὶ δέκα τέκνα | θάψαι.

L

Πέτρος ἔτ' ἐν Σιπύλῳ Νιόβῃ θρήνοις ἀναλύζει

5 ἐπὶ δὲ δὶς ὠδίνων δυρομένη θάνατον·

λήξει δ' οὐδ' αἰῶνι γόων. τί δ' ἀλαζόνα μῦθον

P 294 φθέγγετο, τὸν ζωῆς ἄρπαγα καὶ τεκέων; M 32^v

550. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ ΛΕΩΝΙΔΟΥ. ἸΣΟΨΗΦΟΝ.

C

Εἰς Ἀνθέα τὸν ναυ|ηγόν, ὃν ἐκ τῆς θαλάσσης σωθέντα
10 λύκος ἀπέκτεινεν.

L

Ναυηγὸς γλαυκοῖο φυγὼν Τρίτωνος ἀπειλὰς

Ἀνθεὺς Φθιώτην οὐ φύγεν αἰνόλυκον·

1 sqq. Pl^m III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 5 1—3 Λεωνίδου εἰς αὐτό (post VII 530) Pl^m (εἰς τὸ αὐτὸ Λ. Pl^{l.a}, Λ. εἰς τὴν αὐτήν Pl^s) 1 ἰσόψηφον C; isopsephia nec Palatina nec Planudea ep. scriptura efficitur, receptis emendationibus meis utriusque distichi eadem summa (7208) existit 2 τὴν ἀπολ. διατο P | ἐν (° C) μ. ἡμερᾶ* (° C; deleta vid. litt. ι ante num. ι) P

3 ἰδ τέκν L 4 ἔτ' P | θρήνοισιν αἰάζει P Pl, correxi; (θρήνοισιν) ἀγάζει et ἰάζει ci. Headlam de isops. nil addens | in fine vs. ἰσόψηφον iterum scr. C 5 μῦρομένη (quantitatis signum adposuit A) P (Pl), δυρ. scripsi (isopsephiae causa)

6 λήξει δ' — τί δ': prius s. alterum δ' omittendum censuit Boiss. (falsa litterarum computatione ductus) | αἰῶνι ex αἰώνι cr. A | γόων P γόον Pl, scr. γόων | τί δ' αλ. P: perperam δ' (cum Boiss.) del. Dübner | μῦθον (μῦ C. ῥο? A^{ar}) P

7 ζωῆς ex ζωῆς cr. A | ἄρπαγα: ~ rest. C || 8 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγῆς.), 38 (Pl^{l.a} c. 22, 37; Pl^{s.B} c. 22, 36) 8 sq. Λεωνίδου tantum Pl; ἰσόψηφον post lemma (l. 9 sq.) scr. C; isopsephia traditis verbis non continetur, si quidem prioris distichi litteris summa 9717, alterius 9722 conficitur 9 εἰς

ανθέατον L | ἐκ τῆς θαλάσσης^θ σω^θ λυκ^ο ἀπέκτειν^{εν} L

11 sqq. cf. Antip. Thess. ep. VII 289 11 γλαύκοιο Pl^m

12 ἄνθεός P ἄνθευς Pl^{m.a} | φθιώτην P Pl; isopsephiae restituendae causa (vel Φθειώτην vel) Φθιώτην δ' οὐ et πᾶρ χεῦμα legi vult Piccolomini | cf. αἰνολέοντα Theocr. 25, 168

Πηνειοῦ παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλετο. φεῦ τάλαν, ὅστις
 Νηρεΐδων Νύμφας ἔσχεσ ἀπιστοτέρας.

M 37^v

Fr. Cycli Ag.
 epp. 551—614

551. ἈΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΪ.

C. Pl

Εἰς Παῦλον καὶ Λητώ|ιον ἀδελφοὺς | ἐν Βοσπορίῃ
 τελευτήσαντας.

5

L

Λητόιος καὶ Παῦλος ἀδελφεὼ ἄμφω ἐόντε
 ξυνὴν μὲν βιότου συζυγίην ἐχέτην,
 ξυνὰ δὲ καὶ Μοίρης λαχέτην λίνα καὶ παρὰ θῖνα
 Βοσπορίην ξυνὴν ἀμφεβάλλοντο κόνιν.

10 οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοιν ζῶειν ἀπάνευθε δυνάσθην,
 ἀλλὰ συνετρεχέτην καὶ παρὰ Φερσεφόνην.

5

χαίρετον, ὧ γλυκερὼ καὶ δμόφρονε· σήματι δ' ὑμέων
 ὥφελεν ἰδρῦσθαι βωμὸς Ὀμοφροσύνης.

M 30^v

552. ἈΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΪ.

C. Pl

15 Εἰς Περίκλειαν, | τὴν ἰδίαν μητέρα | κειμένην ἐν
 Βυ|ζαντίῳ.

L, C

α. ὦ ξένε, τί κλαίεις; β. Διὰ σὸν μόρον. α. Οἶσθα τίς εἰμι;
 β. Οὐ μὰ τόν· ἀλλ' ἔμπης οἶκτρον ὄρω τὸ τέλος.

1 παρὰ P | si χεῦμ' ἐπεὶ vel (cum Rubens.) χῦμα γὰρ
 reposueris, eadem alterius ac prioris distichi summa (9717)
 evadet | τάλανόστις P 2 νύμφας C -φαις A^{ar} | ἔσχεν P
 ἔσχεσ Pl || 3 sqq. Pl^m III^a c. 3 (εἰς ἀδελφούς), 1 3 σχολαστιδ^s
 C Pl^m, om. Pl^l.^a; v. 323 4sq. lemma scriptum est supra nom.
 auctoris | λητώϊον — ἐν βοσπορίῃ τελευτ^τ L 6 λητώϊος A Λη-
 τόιος Pl ('Ελπίδιος Reiske) 7 cf. 378; 572, 5; 666, 5 | μὲν P (τὴν Pl^w)
 8 καὶ μοίρης Wakef. | παρὰ θῖνα P 9 Βοσπορίης Wakef. -ρίαν
 Jac. 10 οὐδε P | (ἀπάνευθε' ἐδυνάσθην Jac.) 11 ἀλλὰ συνετρ^ε.
 P ἀλλὰ ξυντρεχέτην Pl (v. VI 76, 2) | καὶ παρὰ A 12 sq. disticho
 huic cμ ὦ cμ (i. e. σημείωσαι ὠραῖον) adpinxit L, v. ad 709, 6 (infra
 ὦ erasa vid. litt. χ, i. e. χρήσιμον, cf. ad 400) 13 ἰδρύσθαι ('po-
 tius quam ~) P ἰδρῦσθαι Pl^m.^a ἰδρῦσθαι Pl^l.^a (ὥφελ' ἐνιδρύσθαι

ἔσσι δὲ τίς; α. Περίκλεια. β. Γυνήτινος; α. Ἄνδρὸς ἀρίστου,
ρήτορος, ἐξ Ἀσίας, οὖνομα Μεμνονίου.

β. Πῶς δέ σε Βοσπορίη κατέχει κόνις; α. Εἶρεο Μοῖραν, 5
ἢ μοι τῆλε πάτρης ξεῖνον ἔδωκε τάφον.

5 β. Παῖδα λίπες; α. Τριέτηρον, ὃς ἐν μεγάρουσιν ἀλύων
ἐκδέχεται μαζῶν ἡμετέρων σταγόνα.

β. Αἶθε καλῶς ζῶοι. α. Ναί, ναί, φίλος, εὖχεο κείνῳ,
ὄφρα μοι ἠβήσας δάκρυ φίλον σταλάοι. M 34^v

553. ΔΑΜΑΣΚΙΟΤ ΦΙΛΟΣΟΦΟΤ.

C. Pl

10

Εἰς Ζωσίμην τινὰ | δούλην.

L

Ζωσίμη, ἢ πρὶν εἶδῃς μόνῳ τῷ σώματι δούλη,
καὶ τῷ σώματι νῦν εὖρεν ἐλευθερίην.

M 35^r

Wakef.) | ὁμοφροσύνας Pl (cf. 614, 14) || p. 382, 14sq. Pl^M III^a c. 11
(εἰς γυναῖκας), 21 (Pl^E c. 12, 21) 14 σχολαστις P, om. Pl^I
15 sq. ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ κειμένη (-νῃ Pl^M) ἐν Βυζαντίῳ Pl |
verba τὴν ἰδίαν — βυζ. scr. in ras. C, εἰς περίκλειαν tantum
superest de lemmatistae titulo, qui fort. conscriptus fuit in hanc
sententiam: εἰς π. | τὴν γυναῖκα Μεμνονίου | καὶ μητέρα Ἀγαθίου: |
τοῦ ρήτορος <παῖς ἦν ὁ> ἐπιγραμματοφύρος 17 διασὸν P |
εἰμί, P εἰμὶ; Pl^M 18 οὐ ματόν P οὐ μὰ τὸν Pl^M | ἀλλέμπησ P |
ὄρῳ P Pl^M Pl^E praeter Pl^I, quae ὄρῳν exhibet

1 ἔσσιδε P | in fine vs. et P et Pl^M interpunctionem omit-
tunt 2 ἐξασίης P 3 cf. 569, 4 | βοσπόρη et μοῖραν P 4 τηλε-
πάτριος P, cr. Pl (cf. 185, 2) 5 ὅσιν ἐν (ἐν? A^{ar}) P 6 ἐκδέχ.:
παρὰ μένει superscr. sch.^B | μαζῶν A (qui primo vid. μαζόν
exarasse) 7 αἶθε P | ναὶ ναὶ P Pl^M (ναὶ καὶ Pl^a quae errorem
in epid. verbis 'τὸ δὲ ναὶ καὶ φ. ναὶ ναὶ φ. γραπτέον' tollit); cf.
V 266, 5 (Ag.) 8 ὄφρα P Pl^M | ἠβήσας P | φίλον post φίλος
habet quod offendat: ποῦθ' ὦν? μολῶν | σταλάη Br. || 9 sq. Pl^M III^a
c. 12 (εἰς δούλους), 3 (Pl^E c. 13, 3) 9 φιλοσοφ post δαμα-
σκίου add. C, om. Pl 10 τινὰ L 11 μόνῳ τῷ A 12 cf.
Soph. fr. 854: εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος | ad
liberum sepulcrum servae tributum Damascii verba refert Jac.
(cl. Martial. I 102, A. P. VII 178); cet. cf. Kb. 727, 8 δουλὴς
ὑπάρχουσα στέφανον τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν ||

554. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C. Pl

Εἰς Ἀγαθάνορα | υἱὸν Ἀρχιτέλους.

L

Λατύπος Ἀρχιτέλης Ἀγαθάνορι παιδὶ θανόντι
 χερσὶν οἰζυραῖς ἡρμολόγησε τάφον,
 5 αἰαῖ, πέτρον ἐκεῖνον, ὃν οὐκ ἐκόλαψε σίδηρος,
 ἀλλ' ἐτάκη πυκνοῖς δάκρυσι τεγγόμενος.
 φεῦ, στήλη, φθιμένῳ κούφη μένε, κεῖνος ἔν' εἶπη· 5
 "Οὕτως πατρῷη χεὶρ ἐπέθηκε λίθον."

M 41^v

555. ἸΩΑΝΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

C. Pl

10 Εἰς τινὰ γυναῖκα | σώφρονα καὶ φίλαν δρον. L, C

Ἐς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἐσχατίης λίνα μοίρης
 ἦνεσα καὶ χθονίους, ἦνεσα καὶ ζυγίους·

1 sqq. Pl^M III^a c. 27 (εἰς υἱοὺς καὶ θυγ.), 4 (Pl^E c. 31, 4); cf. Weissb. p. 54 1 gent. om. Pl; [φιλίππον θεσσαλῶ], C, quem Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάτων ante ras. dedisse non contenderim; Phil. vid. auctor ep., licet cycli fr. interrumpat (cf. impr. IX 89) 2 εἰσαγ. L; lemmati vocem θανμαστόν et in marginis ora ὦ (sc. ὠραῖον) idem add. 3 παιδι P 4 ἡρμολόγησε P (ἡργολάβησε Brod.); cf. IX 89, 2 | post τάφον distinxit Pl^M non item P 5 αἰ αἰ? A αἰ αἰ Pl^M | οὐκ ἐκόλαψε P 6 ἀλλετάκη P | verba δάκρυσι τεγγ. reperiuntur apud Agathiam V 279, 6 7 (φθιμένῃ Pl^s B) | πέλε FG. Schmidt | (κούρος? v. τ 523) | εἶπη Pl^M 8 πατρῷη P -τρῷη Pl^M | χεῖρ' A | ἐπέθηκε: alterum ε paulo negligentius, non ι pro ε scr. A || 9 sqq. ep. 555 et 555b nunc unum carmen efficiunt hexast. in P: erasae sunt clausula in fine tetrastichi, nota initialis ante τοῦτο (555 b. 1), sed relictus est alter titulus (p. 385, 3 sq.), quem disticho 555b tamquam epigrammati peculiari add. C; duo epp. sunt in Pl: tetrastichon est Pl^M III^a c. 11 n. 26, sequitur dist. III^a c. 11, 27 (Pl^E c. 12, 26 et 27)

9 ὦ ποιῇ Pl^M | τοῦ βαρβονκάλλου add. Pl^M Pl^a in epid. (ἔν ἄλλῳ Ἰωάν. π. τοῦ βαρβονκάλου γράφεται unde -κάλου Pl^a, -κάλλον Pl^s), om. Pl^I Pl^a in t. (cum P); ep. auctor est Barb., qui composuit IX 427 (cf. 427, 6 cum 555, 2) 10 εἰς τινὰ γυν. scr. L, [σώφρονα καὶ φίλαν] δρον add. C pro eis, quae post γυν. adiunxerat L^{ar} 'ἀνώνυμον σώφρονα?'; quem indicem ipse L corrigere studet notula ad alterum dist. adposita hac: μήποτε ἡ γυνὴ αὕτη (ἡ γυνὴ αὕτη P) | <ὀνοστῶ

P 295 τοὺς μὲν, ὅτι ζῶν λῖπον ἀνέρα, τοὺς δ', ὅτι τοῖον.
ἀλλὰ πατὴρ μίμνοι παισὶν ἐφ' ἡμετέροις. M 34^v

555 b. ΤΟῦ Αὐτοῦ. C. Pl

Εἰς τὴν αὐτήν. C

5 Τοῦτο σαφροσύνας ἀντάξιον εὖρεο, Νοστῶ·
δάκρυά σοι γαμέτας σπεῖσε καταφθιμένα. M 34^v

556. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ Ἀνοτιπιάτου. C. Pl

Εἰς Σάτυρον τὸν μιμολόγον. L

Νηλεΐης Αἰδης· ἐπὶ σοὶ δ' ἐγέλασσε θανόντι,
10 Τίτυρε, καὶ νεκύων θῆκε σε μιμολόγον. M 92^r

ἐκαλεῖτο>; erasae nunc sunt duae voces ultimae (cf. ad p. 385, 5),
quas cum non reperisset Jac., pronomēn αὐτῇ perperam in αὐτοῦ
(‘ipsius poetae coniux’) mutavit p. 384, 11 εἰς P idemque
Pl^M εἰς Pl^E | (ἀθροίσασα Pl^I) | παρεσχατιῆς P 12 ἦνεσα P |
ζυγίους parum accurate ‘οὐρανίους’ interpretatur sch.^B

1 ὅτι P 2 πῆρ Pl^M | ἐφημετέροις P; cf. ad p. 384, 9 sqq.

3 τοῦ αὐτοῦ C Pl^M 4 εἰς αὐτό Pl^M εἰς τὸ αὐτό Pl^E; Nostus viatoris-
que diverbium hexasticho contineri putat Jac., qui in eiusdem
cippi partibus diversis tetrastichum et distich. insculpta fuisse
contendit 5 εὖρεονόστῳ P^{pc} εὖρε οἰνοστῶ (non ὀνεστῶ) A^{ar}
unde οἰνοστῶ ἐκαλεῖτο scr. L (cf. ad p. 384, 10), εὖρεο Νοστῶ Pl
(νοστῶ Pl^M lineolam supra o in eraso spiritu vel accentu ad
notandum nom. proprium addens) 6 δάκρυά σοι P δάκρυ
ἄ σοι Scal. | καταφθιμένα P | similia profert idem IX 425 σπεῖ-
σατε Βηρυτῶ δάκρυ καταφθιμένα || 7 sqq. Pl^M III^b c. 6 (εἰς
ἀρχαίους τινάς), 8 (Pl^E c. 7, 21) 7 ἔανθυπᾶ C τοῦ ἄν|θου
Pl (om. Pl^I); ad eundem Theodorum (δὲς ἀνθύπατον) scriptum
esse Agathiae ep. I 36 censet Jac. 8 εἰς μῖμον inser. Pl^{a. s.},
titulum om. Pl^{M. I} | Σάτυρον interpretandi causa pro nomine
mimi vid. supposuisse L: cf. schol. Theocr. ad id. III 2 9 sq. cf.
Iuliani in Democritum ep. VII 59 9 ἐπισοὶ P | ἐγέλασσε
P Pl^M (-λασσε Pl^I Pl^a in t., sed -λασσειν in epid.) 10 μιμο-
λόγον (signum productae voc. A) P ||

557. ΚΥΤΡΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μαίην τινὰ | γυναῖκα τριάκοντα | καὶ τρεῖς χρόνους
ζήσασαν. L

Τρεῖς ἐτέων δεκάδες Μαίης χρόνος· ἐς τρία δ' ἄλλα
5 ἔτρεχεν, ἀλλ' Ἀίδης πικρὸν ἔπεμψε βέλος.
θηλυτέρην δ' ἤρπαξε ῥόδων καλύκεσσιν ὁμοίην,
πάντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης. M 34^v

558. ἈΔΕΣΠΙΟΤΟΝ.

C. Pl

Εἰς Ῥουφῖνον υἱὸν | Αἰθερίου τὸν σοφώτατον. L

10

Εὐρέθη δὲ ἐν Προύσῃ. C

Ἀιδης μὲν σύλησεν ἐμῆς νεότητος ὀπώρην,
κρύψε δὲ παππῶω μνήματι τῷδε λίθος.
οὔνομα Ῥουφῖνος γενόμεν, παῖς Αἰθερίοιο,
μητρὸς δ' ἐξ Ἀγάθης· ἀλλὰ μάτην γενόμεν.
15 ἐς γὰρ ἄκρον μούσης τε καὶ ἥβης ἤκον ἐλάσσας, 5
φεῦ, σοφὸς εἰς Ἀίδην καὶ νέος εἰς ἔρεβος.

1 sqq. Pl^m III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 28; v. 157 2 μαύην τινὰ
L: cf. ad 4 | τριακοντ̃ «καλ̃» τρ̃ (i. e. τρησ pro τρεῖς) L 4 (δε-
κάδας Pl¹) | μαύης ex μάης? cr. P Μαίης Pl (Μαιούς?), Μα-
ρίης Br. | εἰς? cf. Kb. 592, 3 5 ἀλλαῖδης P 6 ἤρπαξεν ('A' C) P,
cr. Pl 7 ἀπομ, α, ξαμένην P^{po} -μιξαμ. ? A^{ar}; cf. app. Pl. 182, 4; 120, 1 |
ἔργα ('C) P Pl; cf. XV 9, 1 πάντα φέρεις ἔργα || 8 sqq. Pl^m III^a
c. 20 (εἰς νέους), 2 (Pl^E c. 23, 2); praecedat apud Plan. Calli-
machi ep. 453 (cui nullo titulo interposito ep. 558 adiungitur
in Pl¹); exstat ep. inter Callimachea ap. Ir. p. 89 adnexum
epigrammati 453; Diodoro grammatico ep. cycli non licet
vindicare conl. ep. 700, in quo nonnulla incerti auctoris pro-
pria inesse observavit Rub. 9 αἰθερίου L; hunc Aetherium
non diversum censet Vinc. a Simplicii philosophi fratre, cuius ut
epici Suid. s. v. Αἰθέριος mentionem facit; v. Suid. s. Πανόλβιος
et Ἐρύθριος, unde Aetherium Zenonis aetate fuisse existimes,
Panolbium epitaph. condidisse vix colligas | τον σοφῶ L 10 πρού-
ση (π corr. ex τ?) C 11 ὀπώρην A 12 παππαίωι P -πῶω Pl^m
(-πῶω Pl^E) 13 λεγόμεν FG. Schmidt | παῖς P παῖς Pl
14 μῶς Pl^m | ἐξαγαθῆς ἀλλὰ P | Ἀγάθης 'nom. proprium matris'
Reiske (Ἀγαθῆς Vinc.) 15 ἥβης ἤκον P ἥβ. ἄνθος Pl^E;

κώκυε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρόν, ὁδῖτα,
δὴ γὰρ ἔφυσ ζωῶν ἢ πάις ἢ πατήρ. M 38^r

559. ΘΕΟΣΕΒΕΪΑΣ.

C. Pl

Εἰς Ἀβλάβιον τινα | ἱατρὸν περίφημον. L

5 Εἶδεν Ἀκεστορίη τρία πένθεα· κείρατο χαίτην
πρῶτον ἐφ' Ἰπποκράτει καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῷ,
καὶ νῦν Ἀβλαβίου γοερῷ περὶ σήματι κεῖται
αἰδομένη μετὰ κείνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι. M 35^v

560. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

C. Pl

10 Εἰς Λεόντιόν τινα | ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα,
ἐπαινούμενον ἄνδρα. L

Εἰ καὶ ἐπὶ ξείνης σέ, Λεόντιε, γαῖα καλύπτει,
εἰ καὶ ἐρικλαύτων τῆλε θάνες γονέων, M 94^v

ἦκον (cum P) primo scripserat Pl^M, alio demum atram. in ἄνθος mutavit | cf. Leontii ep. XVI 286, 4 τῆς τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον | ἐλάσσας: cf. IX 574, 3 p. 386, 16 (εἰσέπεσον, ne scripturae Planudeae verbum fin. deesset, Reiske)

2 cf. δῆποτε γὰρ IX 482, 5 (Agath.) | ζωῶν P ζώων Pl || 3 sqq. Pl^M III^a c. 14 (εἰς ἱατρούς), 1 (Pl^E c. 15, 1) 3 Θεοσεβεῖας C -βίας Pl (Suid.^{A. B. E} s. v. Ζώσιμος); obversabantur poetriae Asclepiadis et Antip. in Aiacem vs. VII 145 sq. 4 ἀβλάβιον τινὰ L 5 Ἀκεστορίη: cf. Suid. s. v. Ἠπιόνη 6 ἐφίππ. et ἀμφιγαληνῷ P 7 ἀνλ. ? pro ἀβλ. A^{ac} | γοερῷ P -ρῷ Pl; noli ci. γοερῶς ('miseranda' Grotius) 8 μετ' ἐκείνον frustra Br. | ἐνανθρ. P ἐνάνθρωποι Pl^M || 9 sqq. destitutum primo disticho exstat ep. in Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους), 3 (M₁), integrum in Pl^M III^b c. 20 (eiusdem argumenti), 3 (M₂); eodem modo Pl^E priore loco (c. 23, 3) versus 3—8, postea (c. 23, 23) plenum ep. exhibent (nisi quod deminutum carmen Pl^{a. a} omittunt); ad 23, 3 adnotavit sch.^B (sch.^w): περιττόν· ἐν γὰρ τοῖς ἐξῆς ὁλοσχερὲς γέγραπται 9 σέλεντιαρ^B (sic) C, σιλεντ. M₁ Pl^E, sed Πάυλου tantum M₂ (Pl^{I. 2}) 10 λεόντιον τινὰ L 11 επ. ἀνδρα L 12 ἐπὶ P | ξείνης P idem-que Pl^M ξείνοισι Pl^E: cf. 477; Kb. 432, 1 13 τῆλε θάνες P (Ludwich) τῆλ' ἔθανες Pl

πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
δάκρυα δυστλήτῳ πένθει δαπτομένων.

πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην πεφιλημένος οἷά τε πάντων 5

ξυνὸς ἐὼν κοῦρος, ξυνὸς ἐὼν ἔταρος.

5 αἰαῖ, λευγαλέη καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο Μοῖρα,

μηδὲ τεῆς ἥβης, δύσμορε, φεισαμένη. M 38^r. 94^v

561. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ἈΠΟ ΤΗ ΠΑΤΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C

Εἰς Κρατερὸν τὸν | σοφιστὴν νέον | τελεύτησαντα. L

Ἡ Φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον ἀνέρα τίκτεν

10 ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἐτέων,

τὸν Κρατερὸν σοφίην τε καὶ οὔνομα, τὸν καὶ ἀνιγροῖς

P 296 κινήσαντα γόῳ δάκρυον ἀντιπάλοις.

εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα Μοίρης 5

μέμφεο βουλομένης κόσμον ἄκοσμον ἔχειν. M 41^v

15 562. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ἈΠΟ ΤΗ ΠΑΤΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C

Εἰς τὸν αὐτὸν Κρατερὸν. L

ὦ φθέγμα Κρατεροῖο, τί σοι πλέον, εἴ γε καὶ αὐδῆς
ἔπλεο καὶ σιγῆς αἷτιον ἀντιπάλοις;

1 cf. ρ 490 ἐκ βλεφάρων | φλεφάρων P | χύθη M₂ Pl¹₂ | περι-
τύμβια M₁ | φωτῶν P Pl¹ 3 sq. obversabantur fort. Paulo Leoni-
dae in Aristocr. versus 440 3 οἷά τε P 4 ξυνὸς (quantitatis
signum add. A) P | κόσμος? | ἔταϊρ¹ ο¹ M₂ 5 αἰ¹ αἰ¹ P M₂ αἰ¹ αἰ¹ M₁ |
ἀμείλιχος (ει ex ι cr.?) M₁ | ἔπλεο P M₂ Pl²₂^{a.s} (Pl^a in epid.)
ἔπλετο M₁ Pl^E₁ Pl²₂^{L.a.b} 6 μηδε P μὴ δὲ Pl^M | ἥβης A ||
7 sqq. Pl^M III^a c. 26 (εἰς δῆτορας), 3 (Pl^E c. 30, 3) 7 ἰουλιανῷ
ἀπὸ ὑπατ^π αιγ^π C | ἰ. ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου Pl^M Pl^E (praeter
Pl¹, quae Ἰουλιανοῦ tantum praebet) 8 cf. Iuliani in Crateri
cathedram ep. IX 661 9 ἀνέρ¹ ἔτικτεν P Pl¹ ἀνέρα τίκτεν Lud-
wich; cf. 591, 3 10 ἐτέων P ex ὑέων? cr. Pl^M; ἐθέων s. γενέων?
11 cf. 599, 1; V 107 | ἀνιγροῖς P Pl¹, φανύλοις interpret. sch.^B (cf. Suid.
s. v. ἀνιγρός, Hes. s. ἀνιγροῦ); ἀνοίκτροις perperam Reiske (cf.

ζῶντος μὲν γὰρ ἅπαντες ἐφώνεον, ἐκ δὲ τελευτῆς
ὑμετέρης ἰδίην αὐθις ἔδησαν ὅπα.

οὐτίς γὰρ μετὰ σεῖο μόρον τέτληκε τανύσσαι 5
ᾧτα λόγοις, Κρατερῶ δ' ἐν τέλος ἡδὲ λόγοις. M 41^v

5 563. ΠΑΤ'ΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ. C. Pl

Εἰς ζωγράφον τινὰ | εὐφυῆ καὶ καλούμενον |
Χρυσόμαλλον. L

Σιγᾶς, Χρυσεόμαλλε, τὸ χάλκεον, οὐκέτι δ' ἡμῖν
εἰκόνας ἀρχηγόνων ἐκτελείεις μερόπων
10 νεύμασιν ἀφθόγγοισι· τεῇ δ', ὀλβιστε, σιωπῇ
νῦν στυγερὴ τελέθει, τῇ πρὶν ἐθελγόμεθα. M 92^r

Oppian. Cyneg. IV 406, Hal. III 188) p. 388, 12 γόω P Pl
(cf. VII 574, 7), μόρω olim Jac. | δάκρυα P -ον Pl; γόον δά-
κρυά τ' ? 13 sq. cf. Kaib. 574, 7 εἰ δὲ τρ. ζ. μόνον ἔσχ' ἐνιαυ-
τούς — δαίμονι μεμφόμεθα 14 ἄκοσμον cum accentu inducto
supra prius o P | cf. 574, 6 || 15 sqq. Pl^M III^a c. 26 (εἰς ῥήτο-
ρας), 4 (Pl^E c. 30, 4) 15 τοῦ αὐτοῦ Pl | ἀπὸ ὑ^{πτ} αιγῦ^{πτ} C
16 lemmati verba θανμαστ'ον¹ ολον τὸ|ἐπίγραμμα add. L
17 φθέγμα σοφοῦ Κρατ. Hilberg | πλεον εἴ τε P πλ. εἴ γε Pl
1 ἐφώνεον (C) P Pl; de acclamationibus auditorum ad-
mirantium intellegit Dübner, at certantium oratorum (ἀντιπ.)
significantur studia, quae victore remoto iacent 2 maiorem
versus partem [ἰδίην] — ὅπα om. A, supplevit C (congruens
cum Pl); [ἰδίην] scr. C in eraso αὐ ζτ^z (?) et exstat signum
z in m.^o | αὐθις C Pl; αὐτίς? (ex XI 138, 2 noli εὐθὺς repetere)
3 οὐτίς (C) A P | μετασειῶ μορον A^{ac} 4 ᾧτα (rest. C) P |
ἡδε A^{ac} || 5 sqq. Pl^M III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 9 (Pl^E
c. 7, 22); versus in pantomimum epigrammatis εἰς ἀρχ. adiun-
git Pl. voce ἀρχηγ. (2) deceptus 5 σελεντι^α C, om. Pl (titulo
caret Pl¹) 6 ζωγράφον L, immo εἰς μῦμον; cf. Antipatri Th.
in Pyladem ep. XVI 290 7 χρυσόμαλλον L; pantomima Χρυσο-
μαλλῶ aetate Iustiniani florens memoratur apud Proc. hist. arc.
17 (cf. Suid. s. Χρυσ.) 8 σιγαῖς C (i. e. -γᾶς), σιγαῖς A^{ar}
(αι diphthongum adhibens) σιγᾶς Pl^M | χρυσεόμαλλε P idem-
que Pl^M -μαλε Pl^E | cf. II. A 241 κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον |
οὐκέτι A Pl^M οὐκ ἔτι C 10 τεῇ δ' Pl^M | σιωπῇ* Pr^r -πῆι? A^{ar}
11 ἐθέλγ. in fine pentametri occurrit etiam XVI 227, 4 (Pauli) ||

564. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Λαοδίκην τὴν | Πριάμου θυγατέρα.

L

Τῇδ' ἐπὶ ποτ' ἀκτερείστον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα

Λαοδίκην δῆων ὕβριν ἀλενομένην.

5 σῆμα δ' ἀμαλδύναντος ἀνωίστοιο χρόνοιο

Μάξιμος ἐκδηλον θῆκ' Ἀσίης ὑπατος,

καὶ κούρης χάλκειον ἐπεὶ τύπον ἐφράσατ' ἄλλη

5

κείμενον ἀκλειῶς, τῷδ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

M 92^v

10

565. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ἈΠὸ ὙΠΑΤΩΝ.

C

Εἰς τὴν Θεοδότης εἰκόνα.

L

Αὐτὴν Θειοδότην ὁ ζωγράφος. αἶθε δὲ τέχνης

ἤμβροτε καὶ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

M 34^v1 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 9 (Pl^E c. 12, 50); cf. 330

1 ἀδέσποτον lemmati subiunxit C, om. Pl^M.¹ 2 τ' περ. L; de Laodices obitu cf. Lycophr. 316, Quint. Sm. 13, 545 3 τῇδε πότε P | ἀκτερείστον cum accentu eraso supra prius ε P | ἐδέξατο: cf. Quint. 13, 550 ἡ δὲ (sc. γαῖα) — κούρην δέξατο διὰ νῆσσω κοίλοιο βερέθρου | χανοῦσα: cf. Lyc. 316 ἡ τοκὰς κόνης | χανοῦσα κενθμῶ χεῖσεται, Quint. 546 4 δῆων P δηῶν Pl^M | ἀλενομένην P^{pr} ἀλενόμ. Par 5 sqq. de simili studio Lucii cuiusdam ad monumenta restauranda conlato v. Kaib. 394 σήματα συνθραυσθέντα — Λούκιος ἠρμόσατο 5 ἐξαλείψαντος et ἀπροσδόκητον sch.^B; ἀνοικτοτάτοιο Herw. 6 Μάξιμος: diversum esse a viro cognomine, cuius Diodorus poeta VI 243, 5 meminit, recte monent, eundem esse atque rhetorem ab Aristide (or. 47 p. 525) laudatum temere putat Brod.; ep. potest ab Iuliano (s. eius aequali) conditum esse; cf. χάλκει IX 797, 1 Iul. (χανοῦσα), ἔδεκτο IX 771, 1 Iul. (ἐδέξατο), χρόνος ἀμβλύνας VI 67, 7 Iul. (ἀμαλδ. χρόνοιο), χάλκεον εἶδος XVI 108, 4 et χαλκείην δάμαλιν IX 737, 1 Iul. (χάλκ. τύπον), προσέθηκε M. 737, 2 in claus. pentametri, πάντες ἐπεὶ VII 577, 3 (χάλκ. ἐπεὶ), etiam Iuliani de arbore in cathedram formata ep. IX 661 | ὑπατος: P 7 ἄλλη (α ex v cr.) A ἄλλῃ C Pl^M 8 (στύλῳ Reiske) || 9 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 29 (Pl^E c. 12, 29) 9 Ἰουλ. Αἰγυπτίου Pl^M (gent. om. Pl^I Pl^a in t.) | ἀπὸ ὑπάτ^η add. C 10 εἶδ' Θεοδότ^η εἰκ. L 11 αἶθε δὲ P; verba αἶθε — ὀδυρ. alteri personae (artificis laudes interpellanti) tribuit Dübner. 12 ὀδυρομένοις (signum quantitatis A) P

566. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΤΡΙΑΤΟΥ.

C

Εἰς τὸ τοῦ θανάτου | ἄδηλον καὶ τὸ τοῦ βίου |
δυστέκμαρτον.

L

Γαῖα καὶ Εἰλήθνια, σὺ μὲν τέκες, ἡ δὲ καλύπτεις·
5 χαίρετον· ἀμφοτέραις ἤνυσα τὸ στάδιον.
εἶμι δὲ μὴ νοέων πόθι νίσομαι· οὐδὲ γὰρ ὑμέας
ἢ τίνος ἢ τίς ἐὼν οἶδα πόθεν μετέβην. M 33^r

567. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

C. Pl

Εἰς Κανδάλην, | ὃν ἀπέκτεινεν ἡ γυνή | διὰ τὸ γυμνὴν
10 ὑπὸ Γύγου | ὀραθῆναι. L

Κανδάλου τόδε σῆμα· Δίκη δ' ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα
οὐδὲν ἀλιτραίνειν τὴν παράκοιτιν ἔφη.
ἤθελε γὰρ δισσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μὴδὲ φανῆναι,
ἀλλ' ἢ τὸν πρὶν ἔχειν ἢ τὸν ἐπιστάμενον.

1 sqq. Pl^M III^a c. 9 (εἰς βρέφη), 4; cf. X 118 (VII 339); ep. non demonstrativum, sed monumento inscriptum fuisse put. Weissb.

1 Μακεδονίου Pl | ^{π^τ} add. C (in er. τ: cf. ad 2), om. Pl 2 θανατ̃ ex θανα^τ fecit C, quo commodius nomen auctoris superscriberet | τοτ⁸ βίου L 4 Εἰλείθνια Pl | ἡ δὲ P | (καλύπτει Reiske)

5 ἀμφοτέραις (αι L^s) P -τέραις Pl, ἀμφοτέραι olim Jac.; post ἀμφ. distinxit P, ante Pl | στάδ.: v. Kb. 231, 3 sq. et 311, 4 δόλιχον βίοντα σταδιεύσας 6 εἶμι P εἶμι Pl^M, cr. Br. | πόθι: cf. Apoll. Rhod. I 242 (Jac.) | νίσομαι P νείσομαι Pl, νείσομ. Br. | οὐδε P 6 sq. οὐ γὰρ ἐς ὑμέας Οἶδα τίς ἢ τίνος ὦν ἢ πόθεν μετέβην scr. Br., non emendans, ut putabat, verba, sed eorum structuram illustrans || 8 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 1; ep. exstat in sylloge, quae praemissa est Euphemianae, n. 109 (Σ^F s. Flor. 57, 29 f. 152^r, Σ^F s. Par. 1773 f. 256^r) 8 nom. auctoris deest in Σ; σχολαστις add. C, om. Pl 9 sq. εἰς Κανδάλην tantum Pl; cf. Herod. I 8 sqq. |

ἀπεκτείνεν¹ ἡ γυνή δὲ το γυμν¹ L (γυμν¹ήν¹ frustra in γυμνὴν mutares) 10 ὑπο γ. ὀραθῆναι L 12 ἀλιτραίνειν Σ | παράκοιτιν (-τιν cr. ex -την) Σ^F 13 δισσοῖσιν Σ^F P cum Plⁱ congruentes | ὑπανδράσι P | μὴ δὲ Σ Pl^M 14 ἀλλή P | ἐπιστάμενον Opsop.; ἐπιστ. tenet. Herw. 'eum qui adstitit' interpretans

ἦν ἄρα Κανδαύλην παθέειν κακόν· οὐ γὰρ ἂν ἔτλη
 δεῖξαι τὴν ἰδίην ὄμμασιν ἀλλοτρίοις. M 32^v. Σ 109

568. ἈΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ.

C

Εἰς τινὰ κόρην | [ἐπταετῇ] τελευτήσασαν. L

Ἐπτά με δις λυκάβαντας ἔχουσιν ἀφήρπασε δαίμων,
 ἦν μούνην Διδύμῳ πατρὶ Θάλεια τέκεν.

P 297 ἂ μοῖραι, τί τοσοῦτον ἀπηνέες οὐδ' ἐπὶ παστὺς
 ἡγάγετ' οὐδ' ἐρατῆς ἔργα τεκνοσπορίης;

οἱ μὲν γὰρ γονέες με γαμήλιον εἰς Ὑμέναιον

5

10 μέλλον ἄγειν· στυγεροῦ δ' εἰς Ἀχέροντος ἔβην.

ἀλλὰ θεοί, λίτομαι, μητρόσ γε γόους πατέρος τε

παύσατε τηκομένων εἵνεκ' ἐμεῦ φθιμένης.

M 94^v

569. ἈΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ.

C. Pl

Εἰς γυναῖκά τινα | Θεσσαλὴν ἐν Βοσπορίῃ τελευτήσασαν. L

15 Ναὶ λίτομαι, παροδῖτα, φίλῳ κατάλεξον ἀκοίτη,

εὖτ' ἂν ἐμὴν λεύσσης πατρίδα Θεσσαλίην·

1 χρῆν ἄρα Opsop. Casaub. (cl. Herod. I 8 χρῆν γὰρ Καν-
 δαύλῃ γενέσθαι κακῶς) | (ἦν ἄρα) Κανδαύλῃ Reiske | παθέειν?
 Σ^F ^{ac} | ἔδει pro ἔτλη Σ^F. P 2 δείξαι P^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^b
 c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 4; Pl^I c. 23, 24 (Pl^a c. 23, 23)

3 nom. auctoris om. Pl^M. I ἄδηλον Pl^a, αγ. σχολαστιδ C

4 ἐπταετῇ (C ἐπταετῇ L^{ac}) P: immo τεσσαρακαιδεκέτη; ad

vs. 3 in nova p. adnotavit L: θρηνηῶ ολον 'καὶ' παθητικὸν τὸ
 ἐπὶ γράμ^{μα} 5 offendit trochaica caesura in quarto pede, neque
 sic verba ponere placet: Δις λυκάβ. ἔχουσιν ἀφήρπασεν ἑπτὰ με
 δαίμων, cf. v. 7 6 ἦν A^{ac} | θάλειαν (v vid. serius accessisse, sed
 scr. litteram f. ex ι correctam A) P Θάλεια Pl 7 αἱ μοῖραι P
 ὦ μοῖραι Pl, ἂ μ. Salm. 8 ἦγετε. P ἡγάγετ' Pl^M (qui ἡγά-
 γετ' ex ἦγετ' cr., sed prioris scripturae accentum delere om.)

9 οἴμεν P^{ac} | τοκέες Pl 11 v. Kb. 624, 10; 570, 5 | ἀλλὰ P | μὴ τρόσγε
 A^{ar} μητρόσγε C -τε Pl | fort. praeferas: ἀλλά, θεοί, μητρόσ γε
 γόους, λίτομαι, πατέρος τε 12 τακομένων et φθιμένας P, cr.
 Pl | εἵνεκ' ? A^{ac} | pro φθιμ. in Agathiae ep. noli nomen mortuae
 (velut Κτιμένης) requirere, licet defunctae parentes v. 2 nomi-
 nentur || 13 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 7 (Pl^E c. 12, 48); cf.

‘Κάτθανε σὴ παράκοιτις, ἔχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος,
αἰαῖ, Βοσπορίης ἐγγύθεν ἡiónος·

ἀλλὰ μοι αὐτόθι τεῦχε κενήριον ἐγγύθι σεῖο, 5
ὄφρ’ ἀναμνησκή τῆς ποτε κουριδίας.’ M 92^v

5 570. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. C. Pl

Εἰς Δουλίτιον | τὸν ἀνθύπατον. L

Δουλίτιον μὲν ἀνακτες ἄκρον βιότοιο πρὸς ὄλβον
ἤγαγον ἐξ ἀρετῆς καὶ κλέος ἀνθυπάτων.

ὥς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονός, ἀθάνατοι μὲν
10 αὐτὸν ἔχουσι θεοί, σῶμα δὲ σηκὸς ὄδε. M 30^r

571. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C. Pl

Εἰς Πλάτωνα τὸν | κιθαρωδόν. L

Ὅρφος οἴχομένου τάχα τις τότε λείπετο Μοῦσα,
σεῦ δέ, Πλάτων, φθιμένου παύσατο καὶ κιθάρη·

epp. 499 sq., 502, 521, 540, 544, 589, 631, 718 13 σχολαστιδ̄ add.
C, om. Pl 14 γυναῖκα τινὰ et βοσπορίη τελευτησασαν, L
16 εὖ τὰν (potius quam τᾶν) P: cf. 500, 2 | λεύσει (acut. cr. ex
circumfl.?) P λεύσεσ Pl^M -σεσ Pl^E λεύσεσ Br.

1 ἔκτοθι τύμβ. olim ci. 2 αἰ αἰ? P αἰ αἰ Pl^M | (Ἡiónος Brod.)
3 cf. 614, 13 | nec μοι placet nec ἀλλὰ οἱ inferre ausim, f. ἀλλὰ
καὶ (cf. V 275, 7) 4 ἀναμνησκή P | ποτὲ P Pl^M || 5 sqq. Pl^M III^a
c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας), 2; cf. Weissb. p. 62 5 ἀδέσπ. P Pl^M
Pl^L (Νικάρχου per errorem Pl^b) 6 Dulcitium circa a. 358
perisse ex Liban. epist. 24 p. 11 colligit Jac., qui illum sub Con-
stantio consularem Aemiliae fuisse docet (cf. Jac. Animadv. III 2
p. 255) 7 δούλιτιον P δοῦλκ. (lineola nom. proprium indicans)
Pl^M | ἀνακτες et προσόλβον P 8 sq. ἐξαρετῆς et ἀποχθονός. P |
κεῖς? 9 sq. v. Rohde Ps. p. 672 9 ἔλυσεν: cf. Kb. 218, 8
10 (ἀθάνατον μὲν) ἦτορ ἔχ. cf. 672 οὐρανὸς ἦτορ || 11 sqq. Pl^M
III^a c. 16, 1; epigrammatum εἰς κιθαρωδοὺς caput exstat in am-
pliore sylloge continetque quattuor sepulcralia haec: VII 571,
597 sq., 612 (Pl^E c. 18, 1—4); unum ex iis (VII 598) iterum mi-
noris sylloges caput εἰς ποιητάς (III^b c. 22, 18) exhibet, cf. p. 3

11 σχολαστιδ̄ C Pl^M (om. Pl^I) 12 κιθαρωδόν L 13 sqq. cf. Mosch.
epit. in Bion. 12, 65 13 τίς τότε P τίς ποτε Pl 14 σοῦ Pl

ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τις ἀπορρώξ
ἐν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ καὶ παλάμαις. M 35^r

572. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C. Pl

Εἰς ἄνδρα καὶ γυναῖκα | μοιχευομένους, οὓς | ἡ ὁροφὴ
5 πεσοῦσα κατέκτεινε. L

Οὐχ ὁσίοις λεχέεσσιν ἐτέρπετο λάθριος ἀνὴρ
λέκτρον ὑποκλέπτων ἀλλοτρίης ἀλόχου·
ἐξαπίνης δὲ δόμων ὁροφὴ πέσε, τοὺς δὲ κακούργους
ἔσκεπεν ἀλλήλοις εἰσέτι μισγομένους.
10 ξυνὴ δ' ἀμφοτέρους κατέχει παγίς, εἰν ἐνὶ δ' ἄμφω 5
κεῖνται συζυγίης οὐκέτι πανόμενοι. M 36^r

573. ΛΕΟΝΤΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C. Pl

Εἰς Χειρέδιον τὸν | ῥήτορα ἐν Ἀθήναις. L

Χειρεδίου τόδε σῆμα, τὸν ἔτρεφεν Ἀτθίς ἄρουρα,
15 εἰκόνα ῥητήρων τῆς προτέρης δεκάδος,
ῥηιδίως πείθοντα δικασπύλον· ἀλλὰ δικάζων
οὔποτε τῆς ὁρθῆς οὐδ' ὅσον ἐτράπετο. M 41^v

1 ἦν P | ὀλίγη P (noli linguam aut aliud eiusmodi voc. reponere) | τίς ἀπορρώξ P (Pl^I) 2 σωζομένη P Pl^M || 3 sqq. Pl^M III^a c. 18 (εἰς μοιχοῦς), 1 (Pl^E c. 21, 1); amplioris sylloges cap. 18 unum hoc exhibet ep., in III^b eiusdem argumenti cap. non exstat | cf. V 220 3 σχολαστις C (om. Pl^I) 6 οὐχοσίοις P 7 λέκτρον P Pl (post λεχέεσσιν malim θέλεκτρον s. φίλτρον; cf. V 110, 1) | ὑποκλέπτων: cf. V 266, 5; 268, 5 8 ἀλλὰπίνης δὲ P, cr. Pl (an αἰφνιδίως?) 9 εἰς ἔτι P 10 cf. 666, 5; 551 | ἐνι? A^{ac} ἐνί Pl^M; cf. V 292, 12 11 κεῖνται ex κεῖται cr. Pl^M || 12 sqq. Pl^M III^a c. 26 (εἰς ῥήτορας), 1 (Pl^E c. 30, 1); cf. 579 12 σχολαστις add. C (Pl^M), om. Pl^I 13 Χαιρέβιον proponit Reiske 15 προτέρης: opponuntur aequales Chiredii oratores prioribus illis, qui decade a grammaticis selecta continebantur, nec cogitandum de altero recentiorum oratorum delectu (quem a Suida dici putant s. v. Νικόστρατος) 16 ἀλλαδ. P | cf. X 48, 3 17 οὐθ' ὅσον Pl οὐθόσον (sic) P οὐδ' ὅσον edd. ||

574. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ.

C. Pl

Εἰς Ἀγαθόνικον | τὸν δικολέκτην.

L

Θεσμοὶ μὲν μεμέληντο συνήθεις Ἀγαθονίκῳ,

Μοῖρα δὲ δειμαίνειν οὐ δεδάηκε νόμους,

5 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα σοφῶν ἡμερσε θεμίστων

P 298 οὐπω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης.

οἰκτρὰ δ' ὑπὲρ τύμβοιο κατεστυνάχθησαν ἑταῖροι 5

κείμενον οὐ θιάσου κόσμον ὀδυρόμενοι·

ἢ δὲ κόμην τίλλουσα γόῳ πληκτίζετο μήτηρ,

10 αἰαῖ, τὸν λαγόνων μόχθον ἐπισταμένη.

ἔμπης ὄλβιος οὗτος, ὃς ἐν νεότητι μαρνανθεὶς

ἔκφυγε τὴν βιότου θάσσον ἀλιτροσύνην. M 38^r

575. ΛΕΟΝΤΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ.

C. Pl

Εἰς Ῥόδην τὴν γυναικα Γεμέλλου, | τὴν Τυρίαν ἐν Βυζαντίῳ
15 τελευτήσασαν. L

Σῆμα Ῥόδης· Τυρίη δὲ γυνὴ πέλεν, ἀντὶ δὲ πάτρης

ἵκετο τήνδε πόλιν κηδομένη τεκέων.

1 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους), 4 (Pl^E c. 23, 4, sed Pl^a c. 23, 3) 1 σχολαστιῶ add. C Pl^M Pl^a (Pl^a in epid.), om. Pl^E praeter Pl^a; nomen auctoris lemmati subiecit C 2 duplex lemma scr. L, prius (εἰς αγ. τον δ.; cf. XVI 313, 3) in p. 297, alterum in nova p. (cancellatum a C) reperitur hoc: εἰς αγαθονικον . . . | νεώτερον νόμους | μελετην ποιούμενον¹ (ante νεώτ. inductae sunt litterae δι, quippe δικολέκτην vocem e priore lemmate asciturus erat L) 3 θεσμοί: cf. Agath. V 291, 11 | conl. lemmate altero (μελέτην ποιούμενον) fort. μελετῶντο praeferas 5 ἐστέρησεν sch.^b 6 ἔμμορον? ἔμπαιον (cf. Od. v 379)? 7 οἰκτρὰ et ὑπερ P 8 post κείμενον nec P nec Pl^M distinxerunt: referendum participium ad κόσμον | τὸν θιάσου P οὐ θ. Pl (οἰχόμενον θ.?) | ὀδυρ. P 10 αἰ' αἰ' P^{ro} αἰ' αἰ' Pl^M A^{ac}? (αἰῶ — ἐφρυσσάμενη 'terra amiciens' Reiske) | ἐπιστ. 'adstans sepulcro' Herw. (a poeta Byz. ἐπιστ. pro ἐφιστ. dici ratus) | τῶν ex τον? cr. P τὸν Pl^M Pl^E (nisi quod Pl^w τῶν exhibet) 12 cf. 308; 604, 3 || 13 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 30 (Pl^E c. 12, 30) 13 σχολαστιῶ add.

αὐτὴ ἀειμνήστοιο λέχος κόσμησε Γεμέλλου,

ὃς πάρος εὐνομίης ἰδμονα θῆκε πόλιν.

γρηῦς μὲν μόρον εὔρεν, ὄφελλε δὲ μυρία κύκλα 5

ζώειν· τῶν ἀγαθῶν οὐ δεχόμεσθα κόρον. M 34^v

5 576. ἸΟΥΔΙΑΝΟΨ ἈΠὸ ὙΠΑΤΩΝ. C

Εἰς Πύρρωνα τὸν φιλόσοφον. Ἀμοιβαῖον. C^t

α. Κάτθανες, ὦ Πύρρων; β. Ἐπέχω. α. Πυμάτην μετὰ
μοῖραν

φῆς ἐπέχειν; β. Ἐπέχω. α. Σκέψιν ἔπαυσε τάφος. M 43^r

10 577. ΤΟΨ ΑΨΤΟΨ. C₁

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον ἐν τριόδῳ | κείμενον. C₁

Ὅστις με τριόδοισι μέσαις τάρχυσε θανόντα,

λυγρὰ παθὼν τύμβου μηδ' ὀλίγοιο τύχοι,

C Pl^m (om. Plⁱ) p. 395, 14 ἐν βυζαν^τ L; Berytum urbem, non Byzantium dici temere statuit Huet; v. Weissb. p. 31 16 Ὑποδοῦς Grotius | δεγυνή P; cf. 306, 1, ne γένος requiras cl. 679, 3; 341, 1 | πέλε, νόσφι? 17 ἔκετο P

1 αὐτὴ Pl αὐτὴ (non αὐτὴ) P, αὐτὴ Br. 3 γρηῦς P γρηῦς Pl | δὲ μυρία P 4 ζώειν P || 5 sqq. Pl^m III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), 38 (Pl^e c. 32, 38, sed Pl^s c. 32, 41); cf. Lucian. vitarum auct. 27 5 sq. duplici titulo ep. instructum est in P, alterum scr. C in t., alterum add. LC in m., scil. ἰουλιανὸς ἀπὸ υπάτ C, εἰς πύρρων φιλόσοφον τὸν ἀναξάρχου | ομ_ιλητήν (λι, ex ἡ? cr.) L | εἰς Πύρρωνα σκεπτικὸν ἀμοιβαῖον (sic) ἰουλιανοῦ inscr. Pl^m (Ἰουλ. εἰς Πύρρωνα tantum Plⁱ, Ἰ. εἰς Πύρρωνα σκεπτ. ἀμοιβ. Pl^s; cf. verba κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν titulo ep. 163, V 45 adscripta) 5 ἀπὸ ὑπ. om. C in t. (Pl); ἰουλιανὸν lemmati (lin. 6) subiecit C 6 τὸν φιλ. C^t φιλ. τὸν Ἀναξάρχου ὁμιλ. L^m σκεπτικόν Pl 7 κάτθανεν P, cr. Pl | μετὰ P 9 φῆς (ex φῆς cr.) P Pl^m φῆς Pl^{la} | ἐπέχειν· ἐπέχη P, cr. Pl (α. Ἐποχῆς σκέψιν Jac.); fort. ἐπέχη servandum (et tribuendum ei, qui Pyrrhonem alloquitur) ut philosophus, cui iudicium cohibere placet, ipse ἐπέχεσθαι, i. e. apud inferos cohiberi convincatur | ἔσωσε τάφος Herw. || 10 sqq. Pl^m III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 5 (Pl^{la} c. 7, 18; Pl^s 7, 16); in P ep. bis exstat, scr. A p. 298 (P₁:

πάντες ἐπεὶ Τίμωνα νέκυν πατέουσιν ὁδῖται,
καὶ μόρος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἡσυχίης. M 92^r

578. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C. Pl

Εἰς Πανοπέα | τὸν λεοντοφόνον | καὶ παρδαλιοκτόνον, | L
5 ὑπὸ σκορπίου δη' χθέντα καὶ τελευτήσαντα. C

Τὸν κρατερόν Πανοπῆα, τὸν ἀγρευτῆρα λεόντων,
τὸν λασιοστέρνων κέντορα παρδαλίων,
τύμβος ἔχει· γλαφυρῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἔκτανε δεινὸς
σκορπίος οὐτήσας ταρσὸν ὄρεσσιβάτην.

A, L, C₁) et C iuxta Rhiani (s. Zenod.) in Timonem ep. VII 315 p. 253 in m.^s (C₂) p. 396, 10 sq. titulum om. Pl^M Pl^L (ἄδηλον εἰς τὸν αὐτὸν post VII 319 Pl^s) 10 τοῦ αὐτοῦ (cf. ad l. 11) C₁ ἰουλιανοῦ C₂ 11 totum fere suum lemma εἰς τ. — κείμενον (itemque indicem auctoris praemissum) in ras. scr. C; erasa sunt duo lemmata, quibus tetrastichon tamquam duo epp. peculiaria instruxerat L; priori disticho titulum adpositum fuisse εἰς τινα ἐν τριόδῳ κείμενον non affirmarim; alter, quo secundum dist. distinxerat L, vix potest alius fuisse atque hic: εἰς τι<μωνα> τ' μι|σανθρωπον. C₂ olim prius tantum dist. (p. 253) scripsit praemisso titulo: ἰουλ. εἰς τίμωνα; postea alio atram. (tamquam novum, ut vid., ep.) add. alterum dist., cui lemma quoque proprium εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα subiunxit 12 μ' ἐν? | θαν, ὄν-
τα, C₂ 13 μὴδ' A C₂ Pl^M | ὀλίγοιο A | τύχη A τύχη^{ol} C₂ τύχοι Pl^M

1 novi ep. notula erasa est ab initio vs. in P₁: cf. quae dicta sunt de inscriptione duplici ad p. 396, 11 | πάντ' εσ' et τίμων C₂ | π, α, τ, έουσιν C₁ καλέουσιν (potius quam καδ.) A^{ar}, καλ. C₂ Pl | ὁδῖται A^{ao} ὁδῖται C₁ Pl (et ex ὁδῖται cr.) C₂ 2 ἄμμι (C₁) P Pl | cf. VII 278, 7 || 3 sqq. Pl^M III^b c. 17 (εἰς κυνηγούς), 2 (Pl^E c. 19, 2); cf. VI 121 (Callim.), VII 171 sq., 174, 338, 546 3 ἀγαθ, ἰου C^{pr} λεοντίου C^{ar}, ad proximum ep. 579 aberrans | σχολα add. C, om. Pl 4 εἰς π. τὸν|τὸν (C) λεοντ.: articulum et in fine lineolae et ab initio sequentis scr. L, priorem abundantem del. C | post παρδαλιοκτόν' clausulam adpinxit L, cetera (5) add. C 5 δηχθέντ' | καλ' τε-
λεῦ C 7 παρδαλίων (cr. ex πορδ.?) P (Pl^{b-s}) πορδ. Pl^M Pl^L: cf. Hom. δ 457, N 103 8 cf. VII 172, 5 | γλαφυρῆς P Pl, τραφερῆς et ψαφαρῆς Reiske (eodem iure ψαθυρῆς conicias cl. Nic. Alex. 145 Schn., sed cf. Tryphiod. 198) | ἀποχθονὸς P: v. IX 233, 3

αἰγανέῃ δὲ τάλαινα σίγυνά τε παρὰ χθονὶ κεῖται, 5
αἰαῖ, θαρσαλέων παίγνια δορκαλίδων. M 93^v

579. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ.

C

Εἰς Πέτρον ῥήτορα ἀπὸ στέγους | πεσόντα καὶ τελευτήσαντα. L

5 Πέτρον ὀρᾶς ῥητῆρος αἰὲ γελόωσαν ὀπωπὴν,
ἐξόχου εἰν ἀγοραῖς, ἐξόχου ἐν φιλίῃ.
ἐν δὲ Διονύσου θηεύμενος ὦλετο μοῦνος,
ὕψοθεν ἐκ τέγους σὺν πλεόνεσσι πεσών,
βαιὸν ἐπιζήσας, ὅσον ἤρκεσε. τοῦτον ἔγωγε 5
10 ἄγριον οὐ καλέω, τὸν δὲ φύσει θάνατον. M 41^v

580. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ.

C

Εἰς τινὰ ὑπὸ ληστῶν | πεφονευμένον
καὶ ὑπ' αὐτῶν | θαπτόμενον. L
C

14 Οὐποτε' με κρύψεις ὑπὸ πνυθμένα νείατον αἵης
P 299 τόσσον, ὅσον κρύψαι πάνσκοπον ὄμμα Δίκης. M 32^r

1 sq. cf. VI 121, 2; VII 338, 5; 546, 6 1 σίγυνά: παρὰ Μακε-
δόσι τὰ δούρατα sch.^B (cf. correctoris notulam ad VI 93, 2 τὸν σι-
βύνην) | παρχθονὶ P Pl^M 2 αἰ' αἰ' P Pl^M || 3 sqq. Pl^M III^a c. 26
(εἰς ῥήτορας), 2 (Pl^E c. 30, 2) 3 τοῦ αὐτοῦ (post VII 573) Pl |
σχολᾶ C; cf. ad 362 4 Πέτρον: Thessalonicensis a L. celebrari
vid. orator et scriptor rerum, qui (Πατρίκιος καὶ Μαγίστριος) Iusti-
niani I gratia florebat: cf. App. Plan. 37, Krumb. p. 237 | απο-
στέγους L ἀπὸ τέγους Düb. | τελευτᾷ L 5 ὀρᾶς Pl^M; cf. eiusdem
Leontii in Petrum ep. XVI 37, 1 Πέτρον ὀρᾶς | ῥητῆρος A^{ar} |
ὀπ.: cf. XVI 33, 1 6 εἰναγ. P | ne (cl. Iuliani in rhetorem ep.
561, 3) σοφίῃ requiras, cf. 440, 3 sqq. 7 cf. Diog. Laert. ep.
VII 85 | ἐνδε P | (Διονύσου Pl^w) 8 συνπλ. P: cf. IX 624, 3 κείνο
μέλοι πλεόνεσσι (Leont.) 9 ὅσον A: 'quantum temporis ultima
decernenti opus erat' || 11 — p. 399, 4 Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας
οὐκ ἐπισήμους), 13; duo Iuliani epp. 580 sq. (ap. B. p. 147) unum
efficiunt apud Plan. tetrastichum, in Pl^M praecedit 360 (in Pl^E
516: cf. ad 76) 11 gent. om. Pl 12 εἰς τὸ αὐτό Pl^s, lemma
om. Pl^M 12 sq. verba εἰς τινὰ ὑπὸ ληστῶν πεφ. scr. L, «καὶ»
ὑπ' αὐτῶν θ. adiunxit C 14 cf. 357 | οὐποτε' ἐμὲ Pl^E | ὑποπ. A

581. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ.

C

Ὅμοιον τῷ προτέρῳ.

L

Ἀντὶ φόνου τάφον ἄμμι χαρίζεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
ἴσων ἀντιτύχοις οὐρανόθεν χαρίτων. M 32^r

5 582. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ.

C

Εἰς ναυηγόν τινα ἀπὸ τῆς | θαλάσσης ἐκβρασθέντα |
πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα. L

Χαῖρέ μοι, ὦ ναυηγέ· καὶ εἰς Αἶδαο περήσας
μέμφεο μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.
10 κεῖνοι μὲν σ' ἐδάμασσαν, ἄλὸς δέ σε μείλιχον ὕδωρ
ἐς χθόνα καὶ πατέρων ἐξεκύλισε τάφους. M 37^v

583. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

C. Pl

Εἰς γυναῖκα τίκτουσαν, | ἥς τὸ ἔμβρυον θανόν | ἐπὶ τρισὶν
ἡμέραις ἐν τῇ | γαστρὶ κατείχετο, | ἕως ἂν καὶ αὐτὴ
15 τετελεύτηκεν. L

Ἀβάλε μηδ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα·
οὐ γὰρ ἂν ὠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις.

1 sqq. cf. ad p. 398, 11—399, 4 2 προτέρῳ L 3 ἀντι et ἀλλὰ καὶ
A 4 οὐνόθεν Pl^M; ὡχ' ἀμόθεν? | cf. epp. VII 310, 356, 358—360 ||
5 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 39 (Pl^{La} c. 22, 38;
Pl^{s.B} c. 22, 37) 5 Ἰουλιανοῦ tantum Pl (post VII 550)
6 ἀπὸ θ. ἐκβρασθέν L 7 πρὸς τὴν εαυτ L 8 χαῖρε Pl^M
9 cf. 264, 3 | ἀλλανέμοις (αν ex εν cr.) A 10 πνοιαι? | σε δάμασαν P
σε δάμασσαν Pl^M σ' ἐδάμασαν Pl^{I-b} σ' ἐδάμασσαν Pl^s | ὕδωρ P
11 ἐξεκύλισσε (cum lineola ducta infra litteras ἐκύλι) P Pl^s
-κύλισε Pl^M Pl^{I-b} | ταφους P; (ἐξεκύλισ') ἔδαφος FG. Schmidt |
12 sqq. Pl^M III^a c. 9 (εἰς βρέφη), 5 12—15 duplici instruc-
tum est ep. lemmate; C nomini auctoris praemisit hoc: ἐπὶ
νεκροτοκία; alterum (l. 13—15) scr. L 12 σχολαστικῶ add. C,
om. Pl 13 τίκτουσαν¹ ἦσ L | ἐπὶ τρ. (C) P 14 εἶν L |

νῦν δ' ἡ μὲν τριτάλαινα γυνὴ τίκτουσα κάθηται,
 γαστρὶ δὲ δυσκόλῳ νεκρὸν ἔνεστι τέκος·
 τρισσὴ δ' ἀμφιλύκη δρόμον ἤνυσεν, ἐξότε μίμνει 5
 τὸ βρέφος ἀπρήκτοις ἐλπίσι τικτόμενον.
 5 κούφη σοὶ τελέθει γαστήρ, τέκος, ἀντὶ κονίης·
 αὕτη γὰρ σε φέρει, καὶ χθονὸς οὐ χατέεις. M 33^r

584. ἸΟΤΑΙΑΝΟῦ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C

Εἰς τινὰ ναυαγήσαντα | καὶ ὑπὸ ναυτῶν ἐκ τῆς | θαλάσσης
 νεκρὸν ἀναληφθέντα καὶ τάφου εὐμοιρήσαντα. L

10 Πλώεις ναυηγὸν με λαβὼν καὶ σήματι χώσας;
 πλῶε Μαλειάων ἄκρα φυλασσόμενος.
 αἰεὶ δ' εὐπλοῖην μεθέποις φίλος· ἦν δέ τι ῥέξη
 ἄλλο τύχῃ, τούτων ἀντιάσας χαρίτων. M 37^v

κατείχετο, (τω potius quam ται L^{ar}) P; huic verbo adpicta est
 clausula lemmatis et postmodo accessisse videntur verba ἔωσ
 αν «καὶ» αὕ τετελευτησ p. 399, 16 ἀβάλε P itemque Pl^m Plⁱ-s
 (ἄβαλε Pl^b): cf. Schneid. ad Callim. fr. 455 | v. ep. VII 271 ὥφελε
 μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες (Call.), IX 218, 1 | μηδ' P Pl^m | νυμφικὰ?
 cf. 627, 1 17 πρόφασις: cf. IX 483, 2

1 malim παρεῖται propter sensum et ne Agathiae vs. in pro-
 paroxyt. desinat 3 ἀμφιλύκη: v. V 280, 4 ἐς τρισσὴν πλ. ἀμφιλύ-
 κην (Agath.); λυκόφως interpret. sch.^B (cf. Hesych.) | ἤνυσεν A, v
 fin. add. L | ἐξότε P idemque Pl^m Pl^a (Pl^a in epid.), ἐξότου Plⁱ-s
 (etiam Pl^a in t.) 4 cf. XII 145, 2 ἀπρήκτοις ἐλπίσι μαινόμεθα
 5 v. Kaib. 218, 9: οὗθ' ὑπ' ἐμαῖς ὠδῖσι τὸ νήπιον εἰς φάος
 ἦγον, ἀλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλα κεύθεται ἐν φθιμένοις | τελέθει
 P Pl^m Pl^a in epid. (unde sumpsit Pl^a), -θοὶ Plⁱ.b.s Pl^a in t. |
 ἀντι δὲ κονίης P 6 αὕτη P αὕτη Pl^m αὐτὴ Pl^e || 7 sqq.
 Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 40 (Pl^l.s c. 22, 39; Pl^a.b c. 22, 38)
 7 τοῦ αὐτοῦ (post VII 582) Pl; Iul. imitatur Leonidam (264)

8 εἰς τινὰ L 9 νεκρὸν ἀναληφθέν L (litterae tituli partim reffectae
 sunt a. m. rec. alio atr.) | τάφον εὐμοιρήσαντα L, cr. Jac. (an εὐ
 κυρήσαντα?) 10 πλώεις P Pl ἔλεως FG. Schmidt (qui virgu-
 lam in fine vs. collocavit) | λαβὼν «καὶ» P | σήματι Scaliger
 perperam: cf. 591, 4 | post χώσας interrogandi signum posuit
 Pl^m, om. P 11 μαλειάων: cf. VII 275, 2 12 αἰεὶ δ' Pl^m |

585. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ.

C

Εἰς Μύγδονά τινα | ἀλιέα, ὅν σὺν τῇ ἰδίᾳ | νηὶ καύσαντες
ἔθαψαν.

L

Μύγδων τέρμα βίοιο λαχὼν αὐτόστολος ἦλθεν
5 εἰς Αἶδην, νεκύων πορθμίδος οὐ χατέων.
ἦν γὰρ ἔχε ζώων βιοδώτορα, μάρτυρα μόχθων,
ἄγραις εἰναλίαις πολλάκι βριθομένην,
τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σὺνδρομον, εὔτε τελευτήν 5
εὔρετο συλλήξας ὀλκάδι καιομένη.
10 οὔτω πιστὸν ἄνακτι πέλεν σκάφος, οἶκον ἀέξον
Μύγδονι καὶ σύμπλουν ἐς βίον, ἐς θάνατον. M 30^r

586. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ.

C

Εἰς τινα ἔμπορον | φιλοκερδέα ναυ|αγήσαντα.

L

Οὔτι σε πόντος ὄλεσσε καὶ οὐ πνεύοντες ἀῆται,
15 ἀλλ' ἀκόρητος ἔρως φοιτάδος ἐμπορίας.

διώκοις supra μεθ. add. sch.^B | ἦν P | δέ τυ (formam doricam perperam inferens) Scaliger | ῥέξει P ῥέξη Pl^M, cr. Pl^E p. 400, 13 τοίων Pl (cf. VII 310), τότε ἴσων FG. Schmidt ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 4 (εἰς ἀλιέας), 2 (Pl^E c. 4, 2) 1 Ἰουλιανοῦ Αἰγυπτίου Pl 2 sq. cf. VII 305, 381, 635 2 μύγδωνα

τινὰ L | vocab. σὺν τῇ ἰδίᾳ fusciorē atram. obduxit man. rec. 4 μύγδων cum acc. eraso supra ω P | αὐτόστολος: cf. 305, 4; Musae. 255 (αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης αὐτόστολος αὐτομάτῃ νηὺς) | ἦλθε P ἦλθεν Pl 5 πορθμίδ^o (prius o ex ε corr.) Pl^M 7 (εἰν ἀλίαις Pl^I) 8 θανάτῳ Pl^M 9 cf. 381, 2 (συμφλέξας Scaliger, συννήσας perperam Casaub.) | ὀλκάδι καιομένη P 10 πέλε Pl -λεν P | (ἀέξων Pl^I) 11 μύγδου } P Μύγδονι καὶ Pl || 12 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 41 (Pl^I^a c. 22, 40; Pl^s^B c. 22, 39)

12 τοῦ αὐτοῦ (post VII 584) Pl, τοῦ αὐτ' ἰουλ. C 13 ἐμπορον L 14 cf. 263, 1; 582, 1 | οὗ τι P Pl (οὔτε cl. VII 598, 1 per errorem intulerat Jac., idem postea repudiavit) | ἀπώλεσεν, οὐ inepte Br. | καὶ οὐ P Pl, καὶ οἱ temere Reiske 15 ἀλλακόρ. P

εἶη μοι γαίης ὀλίγος βίος· ἐκ δὲ θαλάσσης
ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

M 37^v

587. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ ΑἴΓΥΠΤΙΟῦ. C

Εἰς Πάμφιλον φιλόσοφον ἐν ναυαγίῳ τελευτήσαντα. C^t

5 Χθῶν σε τέκεν, πόντος δὲ διώλεσε, δέκτο δὲ θῶκος
P 300 Πλουτῆος· κεῖθεν δ' οὐρανὸν εἰσανέβης.

οὐχ ὥς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνες, ἀλλ' ἵνα πάντων
κλήροις ἀθανάτων, Πάμφιλε, κόσμον ἄγης. M 37^v

588. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ. C. Pl₁

10 Εἰς Δαμόχαριν τὸν | γραμματικόν, τὸν | Κῶον, τὸν φίλον
καὶ | μαθητὴν Ἀγαθίου. L

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο σιγὴν·
φεῦ, τὸ καλὸν Μούσης βάρβιτον ἠρεμέει,

1 εἶη, ὀλίγος et ἐκδε P | θαλάσσης P Pl^M -της Pl^{a.b.s} | in m.^e signum ✕ est adpictum || 3 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 42 (Pl^{La} c. 22, 41) 3 sq. lemma, quod supra (l. 4) allatum est, scr. C in t. p. 299, alterum in m. p. 300 (ad v. 2 sq.) adposuit L hoc:

εἰς πάμφιλον | ναυηγὸν 3 ἔ αὐτῷ ἰουλ. αἰγυπτί⁸ C τοῦ αὐτοῦ

(post VII 586) Pl^M (titulum om. Pl¹) 4 τελευτήσαν⁷ C, qui Cμ (i. e. σημειώσαι) ad vs. 1 in m. adscripsit 5 σ' ἔτεκε Br. | δεδιώλ. P

6 δ' οὐρανὸν Pl^M | εἰσανέβης P^{ar}; v. q 101 (Ludw.) 7 οὐχως P | ναυηγόςδε Pl^M | δε βυθῷ P | ἀλλίναπαντων A^{so} ἀλλ' ἵνα π. C Pl₁; ἵν' ἀπαντῶν olim ci., sed ludere vid. Iul. Πάμφ. nomine et πάντων voce iunctis 8 κλήροις 'partibus, quas quisque deorum in sortitione accepit' Jac. | ἄγης Pl^M ἔχης Casaub. || 9 sqq. ep.

Plan. tam in priorem quam in alteram syllogen recepit; exstat (Pl₁) in Pl^M III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 57 (Pl^{La} c. 25, 57; Pl^{a.B} c. 25, 72), deinde (Pl₂) in Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισή-

μους), 9 (Pl^{La} c. 6, 44; Pl^B c. 6, 45) 9 σιλεντιαρί⁸ add. C Pl₁, om. Pl₂ 10 sq. lemmate caret Pl (nisi quod Pl^{a.B} εἰς Δαμόχαριν inscripsere) 10 ἔ γραμματιξ L | κῶον L κῶιον C, qui ceteris lemmatis vocibus prosodias plerasque add. 12 ὑπεδύ-

σατο ex ὑπυδ. (non ὑποδ.) cr. P | σιγὴν P Pl₁, γαίαν Pl₂

ᾠλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις. ἀμφιρύντη Κῶς,
καὶ πάλι πένθος ἔχεις οἶον ἐφ' Ἰπποκράτει. M 41^r. 91^v

589. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΪ.

C. Pl

Εἰς Εὐστόργιον τὸν | Ἀντιοχέα L
νόμοις | Ῥωμαϊκοῖς δια|πρέποντα. C

Μηδὲν ἀπαγγεῖλειας ἐς Ἀντιόχειαν, ὁδῖτα,
μὴ πάλιν οἰμῶξῃ χεύματα Κασταλῆς,
οὐνεκεν ἑξαπίνης Εὐστόργιος ἔλλιπε Μοῦσαν
θεσμῶν τ' Αὐσονίων ἐλπίδα μαψιδίην,
10 ἐβδόματον δέκατόν τε λαχὼν ἔτος· εἰς δὲ κονίην 5
ἡμείφθη κενεὴν εὐσταχυς ἡλικίῃ.
καὶ τὸν μὲν κατέχει χθόνιος τάφος, ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ γραφίδων χρώματα δερκόμεθα. M 41^r

590. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΪ ΑἴΓΥΠΤΙΟΪ.

C. Pl

15 Εἰς Ἰωάννην τὸν | γαμβρὸν Εὐφημίας | γυναικὸς Ἰουστίνου. L
α. Κλεινὸς Ἰωάννης. β. Θνητός, λέγε. α. Γαμβρὸς ἀνάσσης.
β. Θνητὸς ὅμως. α. Γενεῆς ἄνθος Ἀναστασίου.

1 (κρουματικῆς Casaub.) | ἀμφιρ. — 2 Ἰπποκρ. s. v. ἀμφιρύντη Suid. (om. S.^v) | κῶς P Pl^m Κῶς Pl₂ (Κῶος S.^A) 2 καὶ πάλιν S.^{A.E} | οἶον (᾽ A C) P | ἐφίππ. P; cf. 559 || 3 sqq. Pl^m III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 58 (Pl^{1a} c. 25, 58; Pl² c. 25, 72) 3—5 nom. auctoris lemmati subiungit (partim in ras.) C 3 ἀγαθίου σχολαστιῆς C, σχολ. om. Pl 4 sq. verba εἰς ευστ. τὸν ἀντ. e pristino lemmate supersunt, νόμοις (ις, C αι L^{ar}) add. LC; quae sequuntur in ras. scr. C 6 sq. opponit sua Agathias eis, quae Callimachus profert ep. VII 521, 3 sq. 6 ἀπαγγεῖλεια^ε ἀντ. (ἐς post -ας om. A, inseruit C) P 7 οἰμῶξῃ Pl^m 8 οὐνεκεν (᾽ C) P | ἔλλιπε μούσαν P, Μοῦσαν Pl; Μουσᾶν Reiske (f. Μουσέων) 9 ἡμψιδίην (ιμψ in erasa litt. ψ) P 10 ἐσδε P ἐς δὲ Pl^m, cr. Sternb. 11 ἡμείφθη * Pl^m ἡμείφθη Pl^{mar} | ἡλικίῃ P^{ac} ἡλικίῃ * Pl^m -κίην Pl^{mar} 12 sq. cf. Callimachi ep VII. 271, 3 sq. 12 ἀντὶ

εἶη μοι γαίης ὀλίγος βίος· ἐκ δὲ θαλάσσης
ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

M 37^v

587. ΤΟῦ Αὔτοῦ Ἰουδαίανοῦ Αἰγυπτίου. C

Εἰς Πάμφιλον φιλόσοφον ἐν ναυαγίῳ τελευτήσαντα. C^t

5 Χθών σε τέκεν, πόντος δὲ διώλεσε, δέκτο δὲ θῶκος
P 300 Πλουτῆος· κεῖθεν δ' οὐρανὸν εἰσανέβης.

οὐχ ὥς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνες, ἀλλ' ἵνα πάντων
κλήροις ἀθανάτων, Πάμφιλε, κόσμον ἄγης. M 37^v

588. ΠΑΥΔΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ. C. Pl₁

10 Εἰς Δαμόχαριν τὸν | γραμματικόν, τὸν | Κῶον, τὸν φίλον
καὶ | μαθητὴν Ἀγαθίου. L

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο σιγὴν·
φεῦ, τὸ καλὸν Μούσης βάρβιτον ἠρεμέει,

1 εἶη, ὀλίγος et ἐκδε P | θαλάσσης PPl^{MJ} -της Pl^{a.b.s} | in m.^e signum ✕ est adpictum || 3 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 42 (Pl^{La} c. 22, 41) 3 sq. lemma, quod supra (l. 4) allatum est, scr. C in t. p. 299, alterum in m. p. 300 (ad v. 2 sq.) adposuit L hoc:

εἰς πάμφιλον | ναυηγὸν 3 ἔ αὐτῶν λουλ. αἰγυπτί^B C τοῦ αὐτοῦ

(post VII 586) Pl^M (titulum om. Pl^I) 4 τελευτήσαν^T C, qui Cμ (i. e. σημειώσαι) ad vs. 1 in m. adscripsit 5 σ' ἔτεκε Br. | δεδιώλ. P

6 δ' οὐρανὸν Pl^M | εἰσανέβης P^{ar}; v. q 101 (Ludw.) 7 οὐχως P | ναυηγόσδε Pl^M | δε βυθῷ P | ἀλλίναπαντων A^{ao} ἀλλ' ἵνα π. C Pl₁; ἐν' ἀπαντῶν olim ci., sed ludere vid. Iul. Πάμφ. nomine et πάντων voce iunctis 8 κλήροις 'partibus, quas quisque deorum in sortitione accepit' Jac. | ἄγης Pl^M ἔχης Casaub. || 9 sqq. ep.

Plan. tam in priorem quam in alteram syllogen recepit; exstat (Pl₁) in Pl^M III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 57 (Pl^{La} c. 25, 57; Pl^{a.B} c. 25, 72), deinde (Pl₂) in Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισή-

μους), 9 (Pl^{La} c. 6, 44; Pl^B c. 6, 45) 9 σιλεντιαρί^B add. C Pl₁, om. Pl₂ 10 sq. lemmate caret Pl (nisi quod Pl^{a.B} εἰς Δαμόχαριν inscripsere) 10 ἔ γραμματιξ L | κῶον L κῶιον C, qui ceteris lemmatis vocibus prosodias plerasque add. 12 ὑπεδύσατο ex ὑπυδ. (non ὑποδ.) cr. P | σιγὴν P Pl₁, γαίαν Pl₂

ᾠλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις. ἀμφιρύντη Κῶς,
καὶ πάλιν πένθος ἔχεις οἶον ἐφ' Ἴπποκράτει. M 41^r. 91^v

589. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΪ.

C. Pl

Εἰς Εὐστόργιον τὸν | Ἀντιοχέα

L

5

νόμοις | Ῥωμαϊκοῖς δια|πρέποντα.

C

Μηδὲν ἀπαγγείλειαις ἐς Ἀντιόχειαν, ὁδῖτα,
μὴ πάλιν οἰμῶξιν χεύματα Κασταλῆς,
οὐνεκεν ἑξαπίνης Εὐστόργιος ἔλλιπε Μοῦσαν
θεσμῶν τ' Αὐσονίων ἐλπίδα μαψιδίην,
10 ἐβδόματον δέκατόν τε λαχὼν ἔτος· εἰς δὲ κονίην 5
ἡμείφθη κενεὴν εὐσταχυς ἡλικίη.
καὶ τὸν μὲν κατέχει χθόνιος τάφος, ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ γραφίδων χρώματα δερκόμεθα. M 41^r

590. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ.

C. Pl

15 Εἰς Ἰωάννην τὸν | γαμβρὸν Εὐφημίας | γυναικὸς Ἰουστίνου. L
α. Κλεινὸς Ἰωάννης. β. Θνητός, λέγε. α. Γαμβρὸς ἀνάσσης.
β. Θνητὸς ὅμως. α. Γενεῆς ἄνθος Ἀναστασίου.

1 (κρουματικῆς Casaub.) | ἀμφιρ. — 2 Ἴπποκρ. s. v. ἀμφιρύντη Suid. (om. S.^v) | κῶς P Pl^m Κῶς Pl₂ (Κῶος S.^A) 2 καὶ πάλιν S.^{A.E} | οἶον (᾽AC) P | ἐφίππ. P; cf. 559 || 3 sqq. Pl^m III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 58 (Pl^{1a} c. 25, 58; Pl^s c. 25, 72) 3—5 nom. auctoris lemmati subiungit (partim in ras.) C 3 ἀγαθίου σχολαστιῆς C, σχολ. om. Pl 4 sq. verba εἰς ευστ. τὸν ἀντ. e pristino lemmate supersunt, νόμοις (ις C αι L^{ar}) add. LC; quae sequuntur in ras. scr. C 6 sq. opponit sua Agathias eis, quae Callimachus profert ep. VII 521, 3 sq. 6 ἀπαγγείλειαις^ε ἀντ. (ἐς post -ας om. A, inseruit C) P 7 οἰμῶξιν Pl^m 8 οὐνεκεν (᾽C) P | ἔλλιπε μούσαν P, Μοῦσαν Pl; Μουσᾶν Reiske (f. Μουσέων) 9 μψιδίην (ις in erasa litt. ψ) P 10 ἐσδε P ἐς δὲ Pl^m, cr. Sternb. 11 ἡμείφθη * Pl^m ἡμείφθη Pl^{mar} | ἡλικίη P^{ao} ἡλικίη * Pl^m -κίην Pl^{mar} 12 sq. cf. Callimachi ep. VII. 271, 3 sq. 12 ἀντὶ

β. Θνητοῦ κάκεινον. α. Βίον ἔνδικος. β. Οὐκέτι τοῦτο
θνητὸν ἔφησ, ἀρεταὶ κρείσσονές εἰσι μόρου. M 30^r

591. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ.

C. Pl

Εἰς Ὑπάτιον τὸν ἀνεψιὸν Ἀναστασίου | τοῦ βασιλέως. L C

5 Ὑπατίου τάφος εἰμί· νέκυν δ' οὗ φημι καλύπτειν
τόσσοις τόσσοις ἔων Αὐσονίων προμάχου·

(' A ' C) P | δὲ κελίνοῦ Pl^M δ' ἐκ. P Pl^E p. 403, 13 cf. 279; V 296, 6
γραφίδων χρώμασι (Agath.), IV 4, 8; Weissb. p. 97 || 14 sqq. Pl^M
III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοῦς ἄνδρας), 3 15 εἰς ἰωάννην L; Ioannes,
quem Iul. epigrammate celebrat, nepos fuit 'Hypatii, impera-
toris Anastasii fratris' (Br.); 'uxorem duxit non filiam Euphe-
miae (errat L), sed Praeiectam natam e sorore Iustiniani im-
peratoris, Vigilantia' Br. | γυναικῶ ἰουστινῶ L; Cμ (i. e. σημειώσαι)
adpinxit C in m^o 16 κλεινὸν P

1 κακείνου P κάκ. Pl^M | βίον (' C ?) P, cr. Pl 2 (κρέσσονές
Brod.) || 3 — p. 405, 9 exstant in P duo epp. 591 sq., tam
notula initiali (ante αὐτὸς 592, 1) quam clausulae signo (post
591, 4) disiuncta; prius ep. L instruxerat lemmate, sed per-
verso, quod sustulit C, ut ipse emendatiorem titulum ad ep. 591
apponeret (cf. ad l. 4); alterum in eundem virum ep. prorsus
neglexit L, lemmatis loco schol. ad Hypatii res caedemque spec-
tans add. C (cf. ad p. 405, 3); nomen auctoris (Iuliani) ad prius
tantum ep. adscripsit C, nec vero Agathiae ep. 592 corrector
tribuit, quod ex titulo ep. seq. 593 perperam accepto colligit
Jac., immo, ut duo epp. 591 sq. idem Iulianus composuit, ita
nomen auctoris semel positum ad utrumque ep. pertinere vo-
luit C (cf. ad p. 405, 3; 406, 1—3); ex duobus in Hyp. epp. prius
recepit Plan., non item alterum 3 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς
ναυαγήσαντας), 43; Pl^{La} c. 22, 42 (Pl^{a.B} c. 22, 41); Plan. alterum
ep. distichon falso interpretans poematum in naufragorum
caput rettulit 3 ἔ αὐτοῦ C (Pl post VII 587) | ἰουδ. add. C,
om. Pl 4 (εἰς Ὑπάτιον ἀδελφιδοῦν τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου
Pl^B) | εἰς ὑπάτιον L; verba τῶν ἀνεψιὸν ἀν. του βασι. add.
C, qui vocis ὑπάτιον accentum alterum delere om., etenim εἰς
ὑπ. τινα | <ῥωμαῖον στρατιώτην? ναυαγήσαντα> inscripsisse
vid. L^{ar} in eodem cum Planude errore versans; de Hypatio,
Anastasii sororis filio, qui imperatoris Iustiniani aemulus pa-

γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῶ μέγαν ἄνδρα χῶσαι
σῆματι τῷ πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχειν.

M 37^v

592. <Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπάτιον.>

Αὐτὸς ἄναξ νεμέσησε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
5 κύμασιν Ὑπατίου σῶμα καλυψαμένοις·
ἤθελε γάρ μιν ἔχειν γέρας ὕστατον οἷα θανόντα,
καὶ μεγαλοφροσύνης κρύψε θάλασσα χάριν.
ἔνθεν, προηϋνόου κραδίης μέγα δεῖγμα φαινόν, 5
τίμησεν κενεῶ σῆματι τῷδε νέκυν.

rum prospere exstitit, cf. Du Cang. de Fam. Byz. p. 87 p. 404, 6
τόσσον τόσος: cf. 268, 4; 625, 5; 740, 6 | post ἔων interpunxit
Pl^m | αὐσονίων (ων ex ον? cr. A) P

1 αἰδομένη: cf. XVI 173, 3 (Iuliani) | χῶσαι (σήμ.): cf. 584, 1
2 ἔδωκεν ἔχειν: cf. VI 26, 4 (θαλάσση δῶκεν ἔχειν Iuliani) |
3 sqq. ap. Buh. p. 147 (n. 75); ep. est Iuliani, cf. VI 18, 3 ἔνθεν
(initio hexametri), VI 19, 2 χάριν (in fine pentametri), νεμέ-
σησον XVI 88, 5 (in eadem versus sede ac νεμέσησε), ἤθελεν
XVI 325, 2 (ab initio versus); Ἀγαθίου inscripsit Jac., titulo
ep. 593 tamquam testimonio correctoris abutens; infra lemma
ep. praecedentis C scr. haec: οὗτος ὁ τ-λαίπαρος | παρὰ λουστι-
νιανοῦ τ | βασιλέως ἀπεσφάγη | ἐν πριγκήπῳ (-κίπῳ proponit
Jac. cl. Du Cang. Gloss. p. 1227)· ἦν δὲ | ἀνεψιὸς ἀναστασίου |
τοῦ πρώην βασιλεύσαντος· τοῦτον εστεψεν | ὁ δὲ ἡμῖν | καὶ | μη
βουλόμεν | ἐν τ (i. e. τῷ) ιπποδρομίῳ· | καὶ | διατοῦτο ταῦτ'
ἔπαθεν; eadem manus, quamvis alio atram. in ultima marginis
ora add.: ἐρρίφη | δὲ ἐν τῇ | θαλάσση | ἀπὸ προστάξεως | λου-
στινι|ανοῦ | καὶ | τα|φῆς οὐ|κ ἔτυχεν | (priora adpinxit C atra-
mento fusciori, quo usus erat usque ad p. 298, alteram notulam
flaviore, quod inde a p. 299 adhibuit) 4 ἄναξ: Iustinianum,
cum ira defervisset, cenotaphii honorem manibus occisi con-
cessisse monet Br.; irridere potius quam praedicare vid. Iu-
lianus caedis auctorem, quod occisum sepulcro honorare cogi-
taverit, cf. epp. Iul. quae in argumento haud ita dissimili
versantur VII 580 sq. (310, 356 sqq.) | πολυφλοίσβοισι P,
-φλοίσβοιο Salm. (recte, ut vid.: cf. I. B 209, ipsius Iul. ep.
IX 398, 1 ὁλκὰς ὕδωρ προφ. πολυφλοίσβοιο θαλάσσης) 5 κα-

λυψαμένος (ι et acc. C, καλυψάμενος A^{ac}) P 6 ὕστ.? οἷα A^a
7 καὶ P, fort. καί 8 δεῖμα φαινόν P, cr. Salm. 9 post
νέκυν et infra vocem erasa vid. notula ζτ ||

593. Εἰς Εὐγένειάν τινα | θαυμασίαν καὶ σοφὴν | γυναῖκα. L

Ἦν δὲ αὕτη | ἀδελφὴ Ἀγαθίου. C

ΤΟῦ Αὐτοῦ ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαΐα καὶ αἰοιδᾷ,
 5 τὰν πολυκνδίστου μνάμονα θεσμοσύνας,
 Εὐγενίαν κρύπτει χθονία κόνις· αἶ δ' ἐπὶ τύμβῳ
 κείραντο πλοκάμους Μοῦσα, Θέμις, Παφίη. M 34^v

P 301 594. ἸΟΥΔΙΑΝΟΥ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C. Pl

Εἰς τινα Θεόδωρον, | σοφὸν ἄνδρα καὶ θαυ|μαστόν, L

10 ὥς τὸ ἐπὶ|γραμμα λέγει. L

Μνημα σόν, ὦ Θεόδωρε, πανατρεκὲς οὐκ ἐπὶ τύμβῳ,
 ἀλλ' ἐνὶ βιβλιακῶν μυριάσιν σελίδων,

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 31; Pl^E c. 12, 31
 1—3 priora εἰς — γυν. scr. L; quae referuntur de genere defunc-
 tae mulieris add. C, eundem Agathiam (τοῦ αὐτοῦ) et fratrem
 mortuae et auctorem epigrammatis esse monens (cf. ad VII 421) |
 Ἀγαθίου εἰς Εὐγε|νίαν τὴν ἀδελφ[ὴν] αὐ[τοῦ] inser. Pl^M (Ἀγ.
 εἰς τὴν ἀδ. αὐτοῦ Εὐγ. Pl^{La}) 1 εὐγενείαν τιν L | σοφ L

2 ἣν δε αὕ (quod αὕτη saepius quam αὕτη significat; ἣν non
 deletum est, sed collocatum in clausula, quam adpinxerat L) C

3 ἔ αὐτοῦ ἀγᾶ^θ σχολᾶ C 4 cf. V 272, 1 | ἐναγλαΐαι P ἐν ἀγλαΐα
 Pl^M -αἶη Pl^E 5 (τὴν Pl^I-b, at τὰν Pl^M) 6 εὐγενί|α|ν (α in eraso
 αι s. ω) C | χθονία (olim accent. erat supra ο) P^{pc} χθονίη Pl |
 αἶδ' ex ἀδ'? cr. P αἶδ' Pl^{Ma} | ἐπιτ. A^{ac}: cf. VII 491, 3

7 Παφίη P Pl Παφία Jac. || 8 sqq. Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιη-
 τὰς), 17 (Pl^I c. 25, 76; Pl^s c. 25, 75) 8 nom. gent. om. Pl

9 (εἰς τὸν αὐτόν post VII 595 Pl^s, cf. p. 3) | σοφον et θαυ-
 μα|στ|όν P (α|στ, C, ατ s. οτ L^{ar}); de hoc Theodoro nihil con-
 stat; illum fuisse poetam, de quo Suid. I 2, p. 1138, 9 (B.) me-
 minit, Huet opinatur; rectius alii de grammatico cogitant, qui
 poetarum opera collegerit recensueritque 11 οὐκεπὶ P οὐκ

ἐνὶ Pl^M οὐδ' ἐνὶ Pl^E 12 ἀλλέ|νι P ἀλλ' ἐν Pl | βιβλιακῶν
 P (acc. negligenter ducto), Pl | μυριάσιν P itemque Pl^M μυ-
 ριάσι Pl^E

αἰσιν ἀνεξώγησας ἀπολλυμένων ἀπὸ λήθης
ἀρπάξας νοερῶν μόχθον ἀοιδοπόλων.

M 96^r

595. ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Θεόδωρον.

L

5 Κάτθανε μὲν Θεόδωρος· ἀοιδοπόλων δὲ παλαιῶν
πληθὺς οἴχομένη νῦν θάνεν ἀτρεκέως.
πᾶσα γὰρ ἀμπνεῖοντι συνέπνεε, πᾶσα δ' ἀπέσβη
σβεννυμένου· κρύφθη δ' εἰν ἐνὶ πάντα τάφῳ. M 41^r

596. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

C^t. Pl

10 Ἐπὶ Θεοδότῳ τῷ γαμβρῷ ἐπ' ἔχθρα τετελευτηκότι
τῆς ἰδίας γαμετῆς τοῦ αὐτοῦ. C^t. Pl

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαίῃ πύματον δρόμον, οὔτε μ' ἄκοιτις
ἔστυγεν, οὔτ' αὐτὸς Θεύδοτος Εὐγενίης

1 ἀπολήθησ P 2 νοερῶν P Pl^E νοερὸν ex -ρῶν cr. Pl^M
(-ρὸν ci. Reiske), νεαρῶν Opsop. | fort. malis ἀνεξώγησας ἀοι-
δοπόλων ἀπὸ — μόχθον ἀπολλύμενον || 3 sqq. Pl^M III^a c. 22
(εἰς ποιητάς), 59 (Pl^{Ia} c. 25, 59; Pl^s c. 25, 74: cf. p. 3) 3 sq.
nomen auctoris lemmati subiungit P | ἄδηλον εἰς Θεόδωρον Pl^s

3 Ἰονλιὰ⁸ αἰγυπτί⁷ου¹ Pl^M ἄδηλ. Pl^{a.b.s} (titulum om. Pl⁷)

4 τὸν αὐ⁵ L 5 παλαιῶν: dicuntur poetae, quorum carmini-
bus tractandis studia grammaticus (?) impertivit 7 γὰρ P Pl
μὲν Br. | ἀποπνεῖοντι P ἔμπν. Pl ἄμπν. proponit Reiske (ἔμ-
πνεῖν est idem atque ἀμπνεῖν i. e. ἀναπνεῖν⁹ cod. Luneb. 103
p. 65), recepit Br. 8 in fine vs. et in m.^o signum ✕ adpo-
suit C || 9 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἄνδρας), 13

9 ἀγὰ⁹ C 10 sq. titulum nomini auctoris adnexum scr. C in t.
cancellavitque lemma, quod L in m. adposuerat, hoc: εἰς εὐγενίαν
τινὰ | γυναῖκα θεοδότου | μαχεσαμεν⁷ην¹ μετα τ⁷ου¹ ἰδι⁷ου¹ | ἄν-
δρὸς καὶ¹ πρ⁷ιν¹ δ⁷ιὰ¹λυθῆν⁷αι¹ | τελευτήσασαν | Plan. praeter
morem epigrammati huic lemma adiunxit, quod cum correcto-
ris, non lemmatistae indice convenit 10 θεοδότ⁷ C -δότ⁷
Pl^M | τῷ γαμβρ⁷ C ὧ γαμβρ⁷ Pl^M: Theodotus Agathiae sororem

ἐχθρὸς ἐκὼν γενόμεν· ἀλλὰ φθόνος ἤέ τις ἄτη

ἡμέας εἰς τόσσην ἤγαγεν ἀμπλακίην.

νῦν δ' ἐπὶ Μινώην καθαρὴν κρηπίδα μολόντες

5

ἀμφοτέροισι λευκὴν ψῆφον ἐδεξάμεθα.

M 30^r

5 597. ἸΟΤΑΙΑΝΟΨ' ΑΠΟ' ΤΠΙΑΡΧΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ. C. Pl

Εἰς Καλλιόπην τινὰ | εὐφωνον γυναῖκα | καὶ εὐμουσον. L

Ἡ γλυκερὸν μέλψασα καὶ ἄλκιμον, ἡ θρόον αὐδῆς

μούνῃ θηλυτέρῃς στήθεσι ῥηξάμενῃ

κεῖται σιγαλή· τόσον ἔσθενε νήματα Μοίρης,

10 ὥς λιγυρὰ κλεῖσαι χεῖλεα Καλλιόπης.

M 36^r

598. ΤΟΨ ΑΨΤΟΨ ἸΟΤΑΙΑΝΟΨ.

C

Εἰς τὴν αὐτὴν Καλλιόπην, | τὴν τραγῳδόν.

L, C

Οὐτι φύσις θήλεια καὶ οὐ πολιοῖο καρήνου

ἀδρανίῃ φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην·

(cf. ad p. 406, 1—3) uxorem duxerat | ἐπ' ἐχθρα C ἐπ' ἐχθρῶ Pl^M

(ἐπ' ἐχθρῶ Pl^S) | τετελευτηκῶ C p. 407, 11 τ' ἰδίας C | τ' αὐτ' (scil. 'eiusdem Agathiae, qui carmen condidit') C; additamentum (parum commode a voce γαμβρῶ separatum) om. Pl 12 μα-
τὸν P | οὐτεμ' A Pl^M οὐτέμ' C οὐτ' ἔμ' Jac. οὐτε μ' Br.
13 εὐγενίῃς (litt. ιη e corr.) Pl^M

1 ἐκὼν P | ἥε τίς (ἥε τις A, lenem rest., acutum add. C) P
2 ἐς P Pl εἰς Sternb. 3 ἐπιμινώειν P ἐπὶ μινώην Pl^M ἐπὶ Μινώην Pl^E | κρηπίδα P -πίδα Pl^M || 5 sqq. Pl^M III^a c. 16 (εἰς κιθαρῳδοῦς),
2 (Pl^E c. 18, 2) 5 ἀπὸ π^π αἰγῶν C ἀπ' ὑπ. αἰγ. Pl^M (om. Pl^I)
7 καὶ ἄλκιμον cum θρ. ῥηξάμενῃ innoxit Reiske distinxitque post μέλψασα, post ἄλκιμον (cum Pl^M) interpunxit Jac., om. interpunctionem P | ἡ: spiritum lenem an gravem acc. scripserit A incertum | fort. verba locanda sic: καὶ ἡ θρόον ἄλκιμον (nisi ἄλκιμον εἰς θρόον αὐδὴν — θηλυτέρην reponere praestat, cf. Eur. Suppl. 710) 8 θηλυτέρῃς P -τέροις Pl || 11 sqq. ep. bis exstat in Pl: Pl^M III^a c. 16 (εἰς κιθαρῳδοῦς), 3 (Pl^E c. 18, 3; Pl₁) et Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 18 (Pl^I^a c. 25, 77; Pl₂) 11 sq. εἰς τὴν αὐτὴν καλλιῶ ser. L, τὴν τρ. add. C subiunxitque nomen

ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
φεῦ φεῦ, Καλλιόπη, σὴν κατέλυσας ὄπα. M 36^r. M 96^r

599. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ. C

Εἰς Καλὴν τινα γυναῖκα | εὐπρόσωπον καὶ σώφρονα. L

5 Οὐνομα μὲν Καλή, φρεσὶ δὲ πλέον ἢ προσώπῳ,
κάτθανε· φεῦ, Χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.
καὶ γὰρ ἔην Παφίη πανομοίος, ἀλλὰ συνεύνω
μούνῳ, τοῖς δ' ἑτέροις Παλλὰς ἐρυμνοτάτῃ.
τίς λίθος οὐκ ἐγόησεν, ὅτ' ἐξήρπαξεν ἐκείνην
10 εὐρυβίης Ἀίδης ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων; M 34^v

600. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ. C

Εἰς Ἀναστασίαν | νέαν τελευτήσασαν | ἐκκαιδεκέτιν. L

Ὀριος εἶλέ σε παστάς, ἄωριος εἶλέ σε τύμβος,
εὐθαλέων Χαρίτων ἄνθος, Ἀναστασίη.

auctoris p. 408, 11 τοῦ αὐτοῦ ἰουλ. C, τοῦ αὐτοῦ (post VII 597) Pl₁ itemque (post VII 594) Pl₂ 13 cf. 586, 1 | οὐτι Pl_{1,2} οὐτε P 14 βίην P Pl: cf. ἄλκιμον 597, 1

1 ἀλλαμόλις P 2 φεῦ φεῦ P Pl ψυχῇ (K. συγκατέλυσας) Reiske | κατέλυσας P Pl₁ κατέλυσεν Pl₂ (-σ'εν' Pl^M₂); κατέκλει-
σας Korsch; κατέμυσας (cf. 630, 3)? || 3 sqq. Pl^M III^a c. 11, 32 (Pl^E
c. 12, 32) 3 Ἰουλιανοῦ Αἰγυπτίου Pl 4 εἰς καλὴν τινα L;
f. Κάλην τινά: cf. Kaib. 359, 1 | ante γυναικα¹ scripserat indu-

xitque παρ^θ L | σώφρον L; additamentis γυν. et καὶ σ. serius
vid., sed ab L auctum esse lemma | cum Iuliani in Pulchram
epigrammate cf. VII 449, Crinag. V 107, ipsius Iul. in Craterum
ep. 561 τὸν Κρατερόν σοφίην τε καὶ οὐνομα 5 καλή P Pl^M

6 ἔαρ P; cf. VII 29, 3; 600, 2; 601, 1 7 παφίη A | ἀλλασυ-
νεύνωι (AC) P 8 τοῖσδ' ἑτέροις P | in fine vs. claus.: adpicta

9 cf. 328, 1; Kb. 723 | οὐκ ἐγόησεν ὅτ' P | ἐξήρπαξεν P idemque
Pl^M, -πασεν Pl^{I-b} -πασσεν Pl^s 10 ἀπαγκ. P || 11 sqq. Pl^M
III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 5 (Pl^E c. 23, 5, sed Pl^a c. 23, 4)

11 παύλ² σιλεντιαρίου¹ Pl^M Παύλου tantum Pl^I; ep. non vindicem
Paulo, etsi insunt quae ad eius artem accedant 12 τελευτή-
σα¹σαν¹ ἐκκ¹αι¹δ. L 13 ὥριος et ἄωριος P | εἶλέ utrobique P |
εἶχε priore loco Pl; εἶδέ? | πα*στάς P^{pr}; παρστάς, non παρ-

σοὶ γενέτης, σοὶ πικρὰ πόσις κατὰ δάκρυα λείβει,
σοὶ τάχα καὶ πορθμεὺς δάκρυ χέει νεκύων.

P 302 οὐ γὰρ ὅλον λυκάβαντα διήνυσας ἄγχι συνεύνου, 5
ἀλλ' ἐκκαιδεκέτιν, φεῦ, κατέχει σε τάφος. M 38^r

5 601. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ. C
Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀναστασίαν. L

Φεῦ φεῦ, ἀμετρούτων χαρίτων ἔαρ ἡδὺ μαραίνει
ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χεῖμα τὸ νεοτερίων.
καὶ σὲ μὲν ἤρπασε τύμβος ἀπ' ἡελιώτιδος αἴγλης
10 πέμπτον ἐφ' ἐνδεκάτῳ πικρὸν ἄγουσαν ἔτος·
σὸν δὲ πόσιν γενέτην τε κακαῖς ἀλάωσεν ἀνίαις, 5
οἷς πλέον ἡελίου λάμπες, Ἀναστασίη. M 38^r

602. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C. Pl

Εἰς Εὐστάθιον τινα | νέον πεντεκαιδεκέτην | τελευτήσαντα. L
15 Ἦν δὲ | οὗτος παῖς Εὐσταθίου ἀπὸ | ὑπάρχων τοῦ μεγάλου. C

Εὐστάθιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον· ἀλλὰ σε κηρὸν
δέρομαι, οὐδ' ἔτι σοι κεῖνο τὸ λαρὸν ἔπος

στάς s. παριστ., vid. scripsisse A^{ar} | cf. 188, 1 sq. p. 409, 14 χα-
ρίτων: cf. 599, 2 | ἀνάστασις A, qui falsum acc. litura delevit

1 πικρὰ (' rest. C) P, cum erasa lineola supra π Pl^m (unde
π. pro nom. proprio Planudem primo habuisse patet) | καταδά-
κρυα P^{pc} Pl^{i-b} κτ' δ. Pl^m; κατὰδ. A ante lituram, Pl^s 2 πορθ-
μεὺς an -μεῦς voluerit A incertum | δάκρυ (acc. A C) χέει P δα-
κρυχέει Pl^m | in fine vs. erasum est clausulae signum nec fuit
not. init. sequenti vs. adpicta 3 λυκάβαντα: ἐνιαυτὸν superscr.
sch.^B 4 ἀλλ' ἐκκαιδεκέτιν P (cf. ad 601, 4) || 5 sqq. Pl^m
III^a c. 20 (Pl^e c. 23), 6 5 Ἐρατοσθένους Pl τοῦ αὐτοῦ Ἰου-
λιανῶ C; Iuliani imitatori non admodum sollerti ep. tribuit Jac.

6 tit. εἰς τὸ αὐτὸ nomini auctoris praemittit Pl^m | αὐτὴν ἀναστ^α L

7 cf. ἀμιμήτων V 107, 6 | cf. μαραίνει in fine vs. Iul. VI 19, ne fidem
titulo Pal. deroges 8 ἀμφισοὶ P | noli ci. ὠμοφάγον 9 καὶ
σὲ P Pl^{1a} καὶ σε Pl^m Pl^{b.s} | πότμος? at v. 600, 1 | ἀπ' ἡελιώτιδος (ἀπ'
ex ἀτι potius quam ex ἀγι fecit C) P 10 πέμπτον P Pl: aut
ἔκτον scripsisse poetam aut parum accurate defunctae aetatem

ἔζεται ἐν στομάτεσσι· τεῇ δ' εὐάνθεμος ἦβη,

αἰαῖ, μασιδίῃ νῦν χθονός ἐστι κόνις.

πέμπτου καὶ δεκάτου γὰρ ἐπιψάυσας ἐνιαυτοῦ 5

τετράκις ἔξ μούνους ἔδρακες ἡελίους·

5 οὐδὲ τεοῦ πάππου θρόνος ἤρκεσεν, οὐ γενετῆρος

ὄλβος. πᾶς δὲ τεῇν εἰκόνα δερκόμενος

τὴν ἄδικον Μοῖραν καταμέμφεται, οὕνεκα τοίην,

ᾧ μέγα νηλειῆς, ἔσβεσεν ἀγλαΐην. M 38^r

603. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ ἈΠΟ ΤΗΑΤΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C. Pl

10 Εἰς Ἰωάννην τινὰ | τὸν νέον καὶ ἀτελῇ | τελευτήσαντα. C. L

α. Ἄγριός ἐστι Χάρων. β. Πλέον ἥπιος. α. Ἦρπασεν ἤδη

τὸν νέον. β. Ἀλλὰ νόῳ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.

in ep. praecedenti (600, 6) definiri putat Herw. | ἐφενδ. P
p. 410, 11 γενετῆν τε P | ἀλάωσας Br. 12 ἡελίου P | ἀναστα-
σίη_L (potius quam -σίηι.) C^{pr} -στασίης (an -στασίην?) A^{ar} ||
13 sqq. Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους), 7 (Pl^e c. 23, 7) 13 ἀγ.
σχολαστιξ P Pl (σχολ. om. Plⁱ); Agathiae tribuit ep. etymol.
Gr. cod. Par. 2669 in Cram. Anecd. IV 84, 15: Ἀγαθίας ἐν τῷ
εἰς Εὐστάθιον τινὰ νέον ἐπιγράμματι 14 εὐστάθιον τινὰ
et πεντεκαίδεκα^τ L 15 verba ἡν δὲ οὕτως π. εὐστά^θ — ἔ μεγ. add. C
(Μεγάλου Salm.) 16 κηρὸν: cf. XII 183, 4 πλάσμα τὸ κηρόχυτον,
Blümner Techn. II 155 17 οὐδέτι P οὐδέ τι Pl^m οὐδ' ἔτι Pl^e

1 ἔζεται A | ἐν^ν (litt. ι, non prosodiam C superscr., fort. ut
ἔζετ' ἐν^ν legeretur elisione ab Ag. non admissa) P | τεῇδ' (i. e.
τεῇδ' potius quam τεῇ δ') A τεῇδ' Pl^m | ἦβη A 2 αἰ αἰ A αἰ
αἰ Pl^m | χθονός ἐστὶ P | ἐστὶν κ. Pl^m 4 ἔξ (asperum ex leni
fecit C) P | ἡελίους A: de diebus cf. Kb. 1061 ἡελίοις ἐν τριάκοντα
δύω 5 οὐδέ P 6 ἄπας? | τεῇν (C erasa pros. pristina) P 7 μοῖραν
(C) P | οὕνεκα A 8 vs. exstat An. Par. l. c. | ᾧ Pl ᾧ C ᾧ? Par
ᾧ An. Par. (δασυνόμενον δὲ ὡς Ἀγαθίας θανυμαστικὸν γίνεται, οἶον·
ᾧ μέγα — ἀγλ. cod. Par. 2669) | (ἄμμιγα Reiske) | ἔσβεσεν
ἀγλαΐην (C) P || 9 sqq. Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 8
(Pl^a c. 23, 7) 9 ἀπο^π C ἀπὸ ὑπάρχων Pl | αἰγ^π C (Ἰουλ.
tantum Plⁱ) 10 Ἰωάννην τινὰ C τὸν αὐτὸν εὐστά^θ? L^{ar} |
verba τὸν (C) νέον | καὶ ἀτελῇ (et C) τελ. scr. L 11 — p.
412, 2 colloquentium partes virgula primo distinxit Plan., vir-

α. Τερπωλῆς δ' ἀπέπανσεν. β. Ἀπεστινφέλιξε δὲ μόχθων.
α. Οὐκ ἐνόησε γάμους. β. Οὐδὲ γάμων ὁδύνας. M 38^r

604. ΠΑΤΛΟΤ ΣΙΑΕΝΤΙΑΡΙΟΤ.

C. Pl

Εἰς κόρην τινὰ | Μακεδονίαν | δωδεκέτιν τελευτήσασαν. L

5 Ἦν δὲ θυγάτηρ τοῦ | αὐτοῦ Παύλου ἢ | Μακεδονία. C

Λέκτρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια, παρθένε κούρη,
ἐστόρεσαν παλάμαις πενθαλέαις γενέται.

καὶ σὺ μὲν ἀμπλακίας βιότου καὶ μόχθον Ἐλευθοῦς
ἐκφυγες, οἱ δὲ γόων πικρὸν ἔχουσι νέφος.

10 δωδεκέτιν γὰρ μοῖρα, Μακεδονίη, σε καλύπτει, 5
κάλλεσιν ὀπλοτέρην, ἥθεσι γηραλέην. M 38^r

605. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ἈΠΟ ΤΗΠΑΤΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ.

C

Εἰς Ῥοδὸν τὴν γυναικα Διοφάνους | νέαν τελευ- L
τήσασαν. | Τωθαστικῶς. LC

15 Σοὶ σορὸν εὐλαίγγα, Ῥοδοῖ, καὶ τύμβον ἐγείρει
θύσιά τε ψυχῆς δῶρα πένησι νέμει

gulam in signum interrogandi mutavit man. rec. in Pl^M, inter-
punctionem om. P p. 411, 11 ἄγριος ἐστὶ P | χάρων, πλέον
Pl^M ac χάρων; πλ. Pl^M pc πλέονήπιος P; cf. πρηὺν (Ἀίδην) 733, 8
ἦρπασεν P 12 ἀλλανόωι P: cf. VIII 152 τὸν νεαρὸν πολίων
τε νόημα

1 δ' om. (recte fort.) Pl | ἀπέπα_υσεν¹ (υ in eraso σ?)
Pl^M | supra ἀπεστινφέλιξε (sic Pl^I) scr. ἀπέρριψεν sch.^B | cf.
Agath. 574, 9 2 οὐκ ἐνόησε et οὐδε P || 3 sqq. Pl^M III^a c. 20
(εἰς νέους καὶ νέας), 9 (Pl^E c. 23, 9; Pl^a c. 23, 8) 3 σιλεν-
τιαρῖ C (om. Pl^I) 4 sq. ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ Pl^M E (at om.
Pl^I) | priorem lemmatis partem scr. L, alteram C 4 τινὰ.

μακεδονίαν δωδεκῇ τελευτήσασαν¹ L 5 ἦν δε, ἢ αὐτὴ παντ C
(αὐτοῦ τοῦ Π. perperam Salm.) | ἢ (corr. ex ἡ?) μακεδ² C ἢ
Μακεδονίου Br., qui Paulone Macedonia orta sit an Macedonio
correctorem in medio relinquere vult 6 ἀντι γ. A 8 σὺ μὲν
ἀμπλακίαις P, cr. Pl | ἐλεύθους P ἐλευθούς Pl^M, ubi εἰλεῖθυί¹ ασ¹
in fine vs. adpositum est 9 ἐκφυγες P | πικρὸν? (cf. E 751)

ἀντ' εὐεργεσίης γλυκερὸς πόσις, ὅτι θανοῦσα
ὠκύμορος κείνῳ δῶκας ἔλευθερίην.

M 34^v

606. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Θεόδωρον | εὐσεβῆ ἄνδρα.

CL

5 Πρηῦς, ἔλευθερίην ἐπιειμένος, ἡδὺς ἰδέσθαι,
P 303 ἐν βιότῳ προλιπὼν νιέα γηροκόμον,
τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ' ἐλπίδι κρέσσονι μοίρης,
ὄλβιος ἐν καμάτοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

M 30^v

607. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

C. Pl

10 Εἰς Ψύλλαν τὴν | γραῦν πάντα κατα|φαγοῦσαν καὶ
οὕτω | τελευτήσασαν.

L

Ψυλλὼν πρεσβυγενῆς τοῖς κληρονόμοις φθονέσασα
αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.

p. 412, 10 δωδεκετιν P | μοῖρα P, ῥῥουρα ex μοῖρα cr. Pl^M (ἄρ. Pl^E); cet. potest offendere thesis alterius pedis Paulo insolita | μακηδονική Pl^M (cum erasa lineola, proprii nom. indice, supra α), Μακηδονίη Pl^E 11 cf. 603, 2 | ὀπλοτέρην P || 12 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12, εἰς γυναικας), 33 12 sq. τοῦ αὐτοῦ (post Iuliani ep. 599) τωθαστικόν Pl 12 ^π α̅ υπ̅ α̅ αιγν̅^π C 13 sq. εἰς ῥοδῶ (an ῥοδῶ?) — τελευτησ̅σαν¹ L, τωθ. add. C 13 διοφάν³ (sic L): ex hoc lemmatistae indice dist. cum nomine mariti intercidisse fort. suspiceris; nam de inscriptione, quae iuxta ep. in mulierem mariti nomen habuerit, vix licet cogitare 15 ῥοδοῖ (-οῖ ex οἱ cr.) P 16 νέμει P Pl, sed νέμε Pl^I ('pro ἔνεμε recte' Reiske, miro iudicio usus) ||

3 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα), 14 3 παν^λ Pl^M παν^l C 4 duplici lemmate instructum est ep.: εἰς θεόδ. scr. C p. 302 ad vs. 1, εἰς θεόδ. εὐσεβῆ ἄνδρ L p. 303 ad vs. 3

5—8 alterum dist. tamquam ep. peculiare habebat olim (ante τύμβον) signum initiale adpictum, post erasum est signum itemque auctoris, ut vid., index (supra alterum dist. ad vs. 2

a C? adpositus), cuius in rasura C verba: ἐν ἐστὶ τὸ ἐπίγραμ^α reposuit; cf. ad 627, 5; 628, 7 5 ἔλευθ.: non de servo agitur (Brod.), sed mentis libertas effertur, qua Theod. vitae inopis aerumnas (cf. καμάτοις) sublevarit, v. Isidori ep. 156 6 cf.

ἀλλομένη δὲ τάχος κατέβη δόμον εἰς Ἀίδαο,
 ταῖς δαπάναις τὸ ζῆν σύμμετρον εὐρομένη.
 πάντα φαγοῦσα βίον συναπώλετο ταῖς δαπάναισιν· 5
 ἤλατο δ' εἰς Ἀίδην, ὥς ἀπεκερμάτισεν. M 34^v

6 608. ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ ἸΑΛΟΥΣΤΡΙΟΥ. C. Pl

Εἰς Μενίππην | πενθοῦσαν τὸν | ἴδιον υἱὸν καὶ σὺν |
 αὐτῷ θνήσκουσαν. L

Τίεος ὠκυμόρου θάνατον πενθοῦσα Μενίππη
 κωκυτῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεξέχεεν
 10 οὐδ' ἔσχεν παλίνορσον ἀναπνεύσασα γοῆσαι,
 ἀλλ' ἅμα καὶ θρήνου πᾶσατο καὶ βιότου. M 34^v

Kaib. 152, 12 γενέτης ἐμὸς οἶκτρος ὀλέσσης — καὶ χεῖρα γηροκόμον
 p. 413, 7 ἐπελπίδι P | κρείσσονι Pl | μοίρησ A^{po} μοιρῆσ A^{ai} | cf. Kb.
 243, 8 || 9 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναικας, Pl^E c. 12), 34 9 ἀλε-
 ξανδρῆ add. C, om. Pl 10 ψύλλ^L (i. e. ψύλλαν) την et παῖν κᾶφ.
 L 11 οὐτ L 12 — p. 414, 4 tertium dist., quo quae antea
 dicta sunt iterentur, delendum censet Reiske, accessisse illud
 ex alio in eandem anum epigrammate (sive Palladae sive
 aemuli) suspicatur Dübner; ut pro tertio dist. peculiare ep.
 exhibeatur, πάντα (p. 414, 3) in nom. mulieris (velut Παῦλα) mu-
 tare coneris, sed cf. Pallad. XI 357, 2: τίς πλέον ἐκδαπανῶν κλήρον
 ἅπαντα φάγοι; cet. imitatur auctor tertii dist. Callimachum
 (VII 471, 2) 13 ψύλλω (α L) P Ψύλλα (cum L) Pl, Ψυλλῶ Jac.
 (cf. Ψύλλος apud Argent. 403) | φθονέσασα cf. V 303, 2 (Pal-
 ladae?)

1 ἀλλομένη P | δ' ἐλαφρῶς? | τέγους 'de tecto desiliens' Reiske
 2 ζῆν P Pl^M (ζεῖν Pl^b, in t. Pl^a, quae tamen in epid. cr.) | εὐρο-
 μένη Pl 3 πάντα** P^{pr} πάντατε (potius quam πάντα δ')
 P^{ar} | συναπώλετο P 4 ἤλατο P | ἀπεκερμάτισεν P idemque Pl^M
 (Pl^{I-b}) -τισε Pl^s || 5 sqq. Pl^M III^a c. 11, 35 5 σχολῶν ἰλλῶστρῆ
 add. C, om. Pl; Eutolmius imitatur Bianoris ep. VII 644
 6 πενθοῦσαν τὸν ἴδιον L 7 αὐτῷ θνήσκουσαν L 8 ὠκυ-
 μόρου: cf. 644, 1 9 κωκυτῷ P 10 ἔσχεν: cf. οὐκέτ' ἐπι-
 στρέψαι πνεύματος ἔσχε τόνους 644, 4 | παλίνορσον P | γοῆσαι
 ex -σα? corr. P 11 ἀλλάμα P | cf. ἔπανσε βίον 644, 2 ||

609. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

C

Εἰς τάφον τινὸς | Ἀττικοῦ ζῶντος | ἐαυτὸν κατασκευάσαντος. L

Ἀττικὸς εἰς ξυνήν με παναγρέος ἐλπίδα Μοίρης
 θυμῷ θαρσαλέῳ ζῶν ἐλάχηνε τάφον
 5 παίζων ἐξ ἀρετῆς θανάτου φόβον. ἀλλ' ἐπὶ δηρὸν
 ἥελιος σοφίης μιμνέτω ἡελίῳ.

610. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

C. Pl

Εἰς νυμφίον καὶ νύμφην, οὗς ὁ θάλαμος πεσὼν | LC

μετὰ καὶ ἑτέρων εἴκοσι πέντε ἀπέκτεινεν. LC

10 Ἥρπασέ τις νύμφην, καὶ τὸν γάμον ἥρπασε δαίμων
 ψυχῶν συλήσας τερπομένην ἀγέλην. M 34^v

1 sqq. est in ap. Buh. p. 148 (n. 76) 1 σιλεντί^α C; nec argumentum nec oratio epigrammatis a Paulo abhorrere vid. adeo, ut ei versus (cum Valesio et Reiskio) abiudicare audeas 2 αττικοῦ L; de Herode Attico mentionem facit praepostere ap. Buh., Reiske episcopum celebrari vult Constantinopolitanum, quem Theodosio II imperatore a. 425 obisse mortemque suam praesensisse narrat Socr. hist. eccl. VII 26; prorsus incerta res est, sed perverse amico episcopi, presbytero Calliopio ep.

tribuendum censet Reiske | εἰς κατσκευάσαντος L ἐαυτοῦ κ. Jac.; noli ci. ἐαυτῷ 3 εἰς ξυνήν ap. B., ἐς ξ. P | παναγρέοις P, cr. apogr. 4 θυμῷ P 5 παίζων: cf. Pauli ep. IX 769, 5 | ἐξ ἀρετῆς P | ἀλλ' επιδηρὸν P 6 μιμνέτω (cf. V 251, 6) P μίμνοι ὑπ' Porson | ἥελιος et ἡελίῳ P || 7 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας, Pl^E c. 12), 37

7 ἀλεξανδρ^ε add. C, om. Pl 8 sq. verba [οὗς ὁ θάλαμ^{ος} πεσ^{ος}] inseruit (in ras.) et ἀπέκτειν^ε adiecit C, cetera servans e pristino lemmatistae titulo, cuius integra vid. haec fuisse forma: εἰς νυμφίον [καὶ] νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ (? s. τοῦ θαλάμου) πεσόν^{τι} μετ^ὰ [καὶ] ἑτέρων (' et ' C) κατελευτήσαντας (?) | obversabantur Palladae, ut vid., Nicandri ep. in sex Iphicratidae filios una mortuos sepultosque atque Theaeteti in commune octoginta hominum simul interemptorum sepulcrum (VII 435 et 444) 10 ἥρπασε τις P (cf. Catull. 61, 3; Kaib. 551, 5) 11 τερπομένων Pl

εἷς γάμος εἰκοσιπέντε τάφους ἔπλησε θανόντων,
πάνδημος δὲ νεκρῶν εἷς γέγονεν θάλαμος.

νύμφη Πενθεσίλεια πολύστονε, νυμφίε Πενθεῦ, 5
ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλούσιος ἐν θανάτοις. M 35^r

5 611. ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ἸΑΛΟΥΣΤΡΙΟΥ. C. Pl

Εἰς παρθένον τινὰ Ἑλένην | σὺν τῷ ἀδελφῷ θα|νοῦσαν. L

Παρθενικὴν Ἑλένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα
δειλαίη μήτηρ κόψατο διπλασίως.

μνηστῆρες δ' ἐγόησαν ἴσον γόον· ἦν γὰρ ἐκάστῳ
10 θρηνεῖν τὴν μήπω μηδενὸς ὥς ἰδίην. M 38^r

612. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C. Pl

Εἰς Ἰωάνναν | τὴν μουσικὴν καὶ | κιθαρῳδόν. LC

Φεῦ, φεῦ, τὴν δεκάτην Ἑλικωνίδα, τὴν λυραιοιδὸν
Ῥώμης καὶ Φαρίης ἥδε κέκευθε κόνις.

2 νεκρῶν P Pl, cr. Reiske | εἷς? (incertae pros. utroque l.) P
4 πλούσιος: cf. Oed. R. 30 | ἦν pro ἐν FG. Schmidt | θανάτοις
ex -τοιο cr. P || 5 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἷς νέους καὶ νέας), 10
(Pl^E c. 23, 10); cf. epp. 183 sq., 517 5 σχολῶν ἰλλουστρῶ C, om.
Pl 6 παρ^θ L | σὺν (C) τῷ ἀδελφῷ (C qui alias quoque
prosodias lemmatis rest.) θανουσαν P 7 μεταδ. P 9 δ' ἐ
γόησαν (apostroph. A, gravem CA) P; δὲ γόησαν P^{pc} δ' ἐγόησαν Pl
idemque P^{ac}? f. δ' ἐ γόησαν, ut verbo accusativi duo adiungantur
(cf. Trach. 51) || 11 sq. Pl^M III^a c. 16 (εἷς κιθαρῳδούς, Pl^E c.
18), 4; nomen auct. et lemma adposuere LC non versui primo,
sed 3 sqq., cf. ad p. 417, 1 11 ἀγᾶ C 12 ep. tamquam in
Ioannem citharoedum L instruxerat huiusmodi lemma: εἷς Ἰωάν-
νην | τὸν μουσικόν | κιθαρῳδόν; posse in mulierem quoque ci-
tharistriam ep. compositum esse C intellexit ad vs. 5 haec ad-
notans: ζτ αρμόζει «καὶ» εἰσάνδρα | Ἰωάνν^η (i. e. -νην). «καὶ» εἰς
γυναιξ; altera interpretatione probata, quod perversum lemma
scr. L, cr. C ita ut Ἰωάνν^η α_ν et τὴν μουσικὴν e masculinis lemma-
tistae formis restitueret (vocalam «καὶ» addens) 13 τὴν δεκά-
την: cf. IX 66, 2; 506, 2 | ἑλικ. P 14 ἥδε κέκευθε (C) P

ὦλετο φορμίγγων τερετίσματα, λήξαν ἀοιδαί,
 ὥσπερ Ἰωάννη πάντα συνολλύμενα.
 καὶ τάχα θεσμὸν ἔθηκαν ἐπάξιον ἐννέα Μοῦσαι, 5
 τύμβον Ἰωάννης ἀνθ' Ἑλικῶνος ἔχειν. M 36^r

P 304 613. ΔΙΟΓΕΝΟΤΣ ἘΠΙΣΚΟΠΟΥ ἈΜΙΣΟΫ C. Pl

6 ἐπὶ Διογένει ἀδελφópαιδι τελευτήσαντι. C

Σοὶ τόδε, Διόγενης, θαλερῆς μνημήιον ἥβης
 Πόντῳ ἐν Εὐξείνῳ θήκατο Φρὺξ γενέτης,
 φεῦ, πάτρης ἐκὰς ὅσσον. ἄγην δέ σε νεῦμα θεοῖο
 10 πατρὸς ἀδελφειῷ πένθος ὀφειλόμενον,
 ὅς σε περιστείλας ἱερῇ παλάμῃ τε καὶ εὐχῇ 5
 γείτονα τῆς μακάρων θῆκε χοροστασίης. M 38^v

1 ante ὦλετο adpictum erat in P signum ep. ineuntis (nec tamen vacuo spatio tetrastichon a disticho priore disiungitur); praeterea inducta est ab L notula init., quam ante φεῦ ad 612, 1 invenerat adpositam; quippe lemmatista, cum Agathiae versus de citharoedo intellegeret, epigrammatis 612 primum dist. necessario a seqq. seiunxit, ut prius carmen (611) hexastichon, alterum tetrastich. evaderet 2 ὥσπερ P |

Ἰωάννη^{ασ} (α C^s) P Ἰωάννα (cum lin. ad notandum nom. pr.)

Pl^m Ἰωάννα Pl^e 3 ἔθηκαν^{αν} (α C^s) P, cum C (ἔθηκαν)

facit Pl 4 Ἰωάννης (' C) P -ας Pl (in alterum pentameterum errore fort. intulit C terminationem ας, quam genetivo tertii pent. superscribere cogitabat) | ἀνθ' ἑλικ. P ἀνθ' ἑλ.

(ε ex ι corr.) Pl^m | cf. Kb. 613, 7 καὶ μετὰ τὸν θάνατον Μοῦσαι μου σῶμα κρατοῦσιν || 5 sqq. Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 11 (Pl^e c. 23, 11, sed Pl^s c. 23, 12) 5 sq. nom. auctoris cum lemmate scr. C in m. superiore delevitque notam, quae in m^o adposita erat, hanc: τοῦτο τὸ ἐπίγραμ | ἐπισκόπου ἐστίν | τῆς

ποντι^{κῆς} ἀμῆσοῦ | εἰς διογενὴν τὸν | ἴδιον ἀνεψιον (omisso accentu, non ἀνέψ.) 5 ἐπισκο * πον C ἐπισκό^π Pl^m | ἀμῆσοῦ C Ἀμι-

σοῦ Pl (cf. Steph. B. s. Ἀμισός) 7 ἥβης P 8 ἐνευξείνῳ P ἐπ' Εὐξ. Polak | φρὺξ γ. P 9 ὅσσον? P | θεοῖο Pl^m θεοῖς? Pl^m at

10 ἀδελφειῷ P | ἐφελκόμενον Polak 11 ὅσσε? P^{ac} | περιστείλας: 'in defuncti exsequiis episcopus patruus sollemnibus praeserat caeremoniis'; cf. 162, 5 12 cf. 456, 4; 457, 8 | χοροστ.: v. Call. hymn. 5, 66 ||

614. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

C

Ἐπὶ Ἑλλανίδι καὶ Λαμάξιδι ταῖς Μυτιληναίαις γυναιξίν. C^t

Ἑλλανὶς τριμάκαιρα καὶ ἃ χαρίεσσα Λάμαξις

ἦσπην μὲν πάτρας φέγγεα Λεσβιάδος·

5 ὅκκα δ' Ἀθηναίῃσι σὺν ὀλκάσιν ἐνθάδε κέλσας

τὰν Μυτιληναίαν γᾶν ἀλάπαξε Πάχης,

τᾶν κουράν ἀδίκως ἠράσσατο, τὼς δὲ συνεύνως

5

ἔκτανε <δῆ> τήνας τῇδε βιησόμενος.

ταὶ δὲ κατ' Αἰγαίοιο ῥόου πλατὺ λαῖτμα φερέσθην

10 καὶ ποτὶ τὰν κραναὰν Μοφοπίαν δραμέτην·

δάμω δ' ἀγγελέτην ἀλιτήμονος ἔργα Πάχητος,

μέσφα μιν εἰς ὀλοὴν κῆρα συνηλασάτην.

10

1 sqq. ap. Buh. p. 148 (n. 77); cf. Antonii Thalli (?) de virginibus Milesiis ep. 492 et quae occurrunt similia in 614 et Thalli versibus, velut τριτάλαινα, δισσὰ φάη, τόλους (373, 5. 1 et 614, 1. 2. 11), τίσασα IX 102 μέλπομεν VI 235 (614, 15 sq.) 1 σχο^l C; carmen ex Daphniacis fluxisse censet Reiske 2 praeter lemma a C in t. scriptum exstat in m. alterum, cuius partem L, quaedam (in ras.) C exaravit: εἰς ἑλλάνιδα (priorem acc. C) ἑκαὶ^l | λάμαξιν τας | λεσβίας L; ὧν ὁ πά^l | γη^l | σ ἔρασθεις τοὺς C | ἄνδρας αὐτῶν ἀπέ^l | κτεινεν· αὐθις (C) δ' ὅ^l | π' ἐκείνων (C ὅπεκ. L^{ac}) πάλιν^o | πά^χ (ὁ Πάχης) πεφόνενται L (post τας λεσβ. videtur ὑπὸ πάχητος . . . olim scriptum fuisse ab L et ante πεφόν. voc. πάλι, cui litt. ν et nom. ὁ Π. serius accesserunt); infra hoc lemma ad vs. 9 sqq. adnotavit L: ζτ τὴν ἔννοιαν τ' ἐπιγράμματος | ὅτι δύσληπτος (ἔστι) | ἑκαὶ^l ἱστορίας ἔχετ^l | αι^l (C) | ἑλλάνιδι C | ad Pachetis in Lesbum expeditionem anno quinto belli Peloponnesiaci susceptam referunt edd. ep. (conl. Thucyd. III 28, Diodor. I p. 515, Aristot. Polit. V 4) 3 τρι*μάκαιρα P^{Dr} τρισμ. A^{ar} 5 συνολκάσιν A, cr. C (qui alias quoque huius versus prosodias rest.) | πλεύσας Reiske 6 μυτιληναίαν P Μιτυλ. Jac. Μυτιληναίων Dübner 7 τὰν κουράν P τᾶν κουράν Reiske ταῖν κουραῖν Salm. 8 ἔκτανε τήνας τῇδε P (τῷδε ap. G. R.); ἔκτανε <καὶ> (Salm.) τήνας — τῇδε Bernard, — στείλε (s. εἶχε) Reiske, — εἶλε Br.; ἔκτανεν <ὡς> τ. τῇδε Jac.; <δῆ> inserui 9 κατ' αἰγαίοιο ex καταιγοίοιο (sic A) cr. C | ῥόου (C) P (πόρου Reiske) 12 μὲν (C) P μιν ap. B.^m (Reiske) | εἰσολοήν P ὀλοὴν Dübner

τοῖα μὲν, ᾧ κούρα, πεπονήκατον· ἄψ δ' ἐπὶ πάτραν
 ἤκετον, ἐν δ' αὐτᾷ κεῖσθον ἀποφθιμένα.
 εὖ δὲ πόνων ἀπόνασθον, ἐπεὶ ποτὶ σᾶμα συνεύνων
 εὔδετον εἰς κλεινᾶς μνᾶμα σαοφροσύνας·
 5 ὕμνεῦσιν δ' ἔτι πάντες ὁμόφρονας ἡρώϊνας, 15
 πάτρας καὶ ποσίων πῆματα τισαμένας.

615. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Μουσαῖον τὸν | Εὐμόλπου νῖόν.

L

Εὐμόλπου φίλον νῖόν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὔδας
 10 Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ. M 95^v. Pr. 238

1 ἄψ P 2 ἤκετον P | αὐτῶι P, -τᾶ ap. B.^m; malim ἔνθ' οἴτῳ | (ἀποφθιμέναι Reiske) 3 εὖ (A C) P ἐκ Reiske | πόσις (potius quam πόστις) ἄμασυνεύων C πόστις ἄμασυν. A (genuinas litt. praepostere disponens), ποτὶ σᾶμα σ. Salm. 4 εὔδετον (A C) P | ἐς P εἰς Reiske | κλεινᾶς: P κλίνας (quod A scripserat) in κλεινᾶς mut. C, κλεινᾶς apogr. 5 ὕμνεῦσιν (ὕ in er. & C) P; ex initiali litt. pristina αἰνεῦσιν scriptum fuisse vix licet suspicari || 7—422, 2 epp. in Mus., Linum, Orphea, Cleob., Periantrum exhib. Diog. L.; tria priora in poetas scripta recepit Plan., reliqua tria om. 7 sqq. Pl^m III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 1; Pl^e c. 25, 61 (Pl^s c. 25, 12); ep. exstat in Laert. prooem. 3, in cod. Laur. 59, 17 (Band. II 582), in cod. Vind. phil. 311, ap. Ir. p. 98 post A. P. IX 450 (in schol. Aristoph. ad Ran. 1033 ed. Ald.)

7 ad Peplum ep. referendum censet Schneidewin, opusculo 'consimilis instituti' trib. Bergk, a Lobone Argivo hoc ep. et sqq. composita esse suspicatur Benndorf (conl. Diog. I 34), qui eidem illi et epp. VII 83, 84, 86, 90, 94 vindicare studet; cf. ex Pepli epp. inprimis n. 5, 8, 10 sq., 16—19, 22—25, 28, 54, 58, 61 8 (φασί) τοῦτον τελευτῆσαι Φαληροῖ καὶ αὐτῷ ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ ἐλεγεῖον D.; sch.^B ex Paus. deprompsit haec: ἔστιν Ἀθήνησιν ἐν ἅστει τὸ καλούμενον μουσεῖον· ἔστι δ' ἐν τὸς τοῦ ἀρχαίου περιβόλου τὸ μουσεῖον, ἀπαντικρὺ τῆς ἀκροπόλεως λόφος, ἐνθα Μουσαῖον ἄδειν καὶ ἀποθανόντα γῆρα ταφῆναι λέγουσιν (Paus. I 25, 6)· Πανσανίας δ' ἐν Βοιωτοῖς (immo Φωκικοῖς, sc. X 5, 3) Μουσαίου νιοῦ Ἀντιοφῆμου μέμνηται Ἀθηναίου χρησμολόγον καὶ παρατίθῃσιν αὐτοῦ ἔπη Πύρκωνα λέγοντα γενέσθαι Ποσειδῶνι ὑπηρέτην εἰς τὰ μαντεύματα καὶ οὕτως ἔχειν· αὐτίκα ἀμφίπολος κλυτοῦ Ἐννοσιγαίου | lemma εἰς Μουσαῖον exstat apud Pl. Ir., εἰς τὸν Μουσαίου τάφον in cod. Laur. | εὐμόλπου (μ ex ν cr.) L 9 sq. interpungere om. C,

616. Ὅμοίως.

C

Εἰς Αἶνον τὸν υἱὸν | Μούσης τῆς Οὐρανίας.

L

Ὡδὲ Αἶνον Θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,

Μούσης Οὐρανίης υἱὸν ἐυστεφάνου. M 95^v. Pr. 239

5

617. Ὅμοίως.

C

Εἰς Ὀρφέα τὸν Θραῦκα.

L

Θρήικα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφέα Μοῦσαι ἔθαψαν,

ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει. M 95^v. Pr. 26

post Μουσαῖον distinxit Pl^M, post οὔδας Reiske, Jac., ante σῶμ' Dübner | distich. excidit in D.^B p. 419, 10 μουσαῖων φθιμένων (gen. plur. in accusativum mut. ipse A, circumfl. add. L) P Μουσαῖον. φθιμένον Pl^M Μουσαίου φθιμένου Reiske (ante Jac.), Μουσαίου φθιμένον σ. Bergk | σῶμα D.^{Pac. 2} | ὑποτῶιδε P ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 2 (Pl^I c. 25, 62; Pl^s c. 25, 13); ep. exstat apud Diog. L., in prooem. 4; in cod. Laur. 59, 17, in c. Vind. 311, ap. Ir. p. 98 1 sq. τὸν δὲ Αἶνον παῖδα εἶναι Ἑρμοῦ καὶ Μούσης Οὐρανίας — τελευτῆσαι ἐν Εὐβοίᾳ τοξευθέντα ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ αὐτῷ ἐπιγεγράφθαι (seq. dist.) Diog.; sch.^B add. haec: μέτιθι Πανσανίαν, ὃς ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς πάμπολλα διηγεῖται περὶ τοῦ Αἶνον καὶ Οἰτολίνου (Paus. IX 29, 6 sqq.) | ομοίως (ad epp. 616—619) lemmati praeposit C

2 εἰς Αἶνον tantum Pl Ir. | λῖνον L 3 ὧδὲ P ἥδὲ Pl D.^F

4 cf. Hes. fr. 211: Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτιζτε Αἶνον πολυήρατον υἱὸν | ἐυστεφάνου (non -στέφανου) Pl (cum P D.); ἰοστεφάνου? (dicuntur Musae ἰοστ. XIII 21, 7; 28, 12; Theogn. 250) || 5 sqq. Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 3; Pl^I c. 25, 63 (Pl^s c. 25, 11); ep. exstat in cod. Vind. n. 311 et Vind. 153, ap. Ir. bis: p. 86 (post A. P. VII 10) et p. 98 (post VII 616); in Diog. L. prooemio 5 5 sq. verba ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας praemittit cod. Vind. | (Ὀρφέα) ὁ μὲν μῦθος ὑπὸ γυναικῶν ἀπολέσθαι φησί, τὸ δ' ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας ἐπίγραμμα κεραυνωθῆναι αὐτὸν λέγον οὕτως (seq. ep.) Diog. | e Pausania deprompta sunt quae adnotat sch.^B: κεραυνωθῆναι γὰρ αὐτὸν τῶν λόγων ἕνεκα ὧν ἐδίδασκεν ἐν τοῖς μυστηρίοις οὐ πρότερον ἀκηκοότας ἀνθρώπους (Pausan. IX 30, 5) et Ὀρφεὺς γὰρ ὑπερεβάλλετο (sic) ἐπῶν κόσμῳ — τροπὰς μηνιμάτων θείων (Paus. IX 30, 4)

6 εἰς Ὀρφέα Pl^M Pl^{La} Ir.₂; τον θραῦς (cum litt. ι post inserta) L (εἰς τὸν αὐτόν post VII 10 Pl^s) 7 Θρ. χρ.: ab eisdem verbis incipit ep. pepili in Orpheum 48 | Θρήικα D.^B | τῇδ' D.^{P. 2} (D.^B αὐτῇδ' potius quam τῇδ' vid. habuisse) | ἰδ' Ὀρφέα P 8 penta-

618. Ὅμοιος. C

Εἰς Κλεόβουλον | τὸν Λίνδιον. L

Ἄνδρα σοφὸν Κλεόβουλον ἀποφθίμενον καταπενθεῖ
 ἥδε πάτρα Λίνδος πόντῳ ἀγαλλομένη. Pr. 246

5 619. Ὅμοιος. C

Εἰς Περίανδρον | τὸν Κορίνθιον. L

Πλούτου καὶ σοφίας πρύτανιν πατρὶς ἥδε Κόρινθος
 κόλποις ἀγχίαλος γῇ Περίανδρον ἔχει. Pr. 247

P 305 620. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ. C

10 Εἰς τὸν αὐτὸν Περίανδρον | τὸν Κορίνθιον. L

Μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ
 τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι θεός·

meter est in ep. tetrasticho, quod de Orphei morte sepulcroque
 exstat in Alcidae. Ulix. 24: cf. Pr. 26 et Maass Orph. 140 | ὕψη-
 μέδης D.^F | ξεῦσ P (Ζεύς που πολ. κεραυνῶ Alc.^A) | ψελόεντι D.^V ||

1 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 148, apud Diog. Laert. I 93,
 ap. Ir. (post IX 596) p. 100 2 (τὸ ἐπὶ τοῦ μνήματος τοῦ
 Κλεοβούλου Pl^B) εἰς Κλεόβ. Ir.; τον λ. (om. Ir.) add. L
 3 ἀποφθιμένον A^{ac} -φθίμενον C (ἀποφθινόμενον D.^F) | κατὰ
 πενθεῖ C κᾶτα (?) πένθει A^{ar} κατακεύθει Roeper 4 ἥδε A^{ao}
 D.^{Bpr} ἥδε C D.^{Bar} | πόντῳ D.^B || 5 sqq. ap. Buh. p. 148;
 Diog. L. I 96, ap. Ir. p. 100 6 Κορίνθιοι δὲ ἐπὶ τι κενο-
 τάφιον ἐπέγραψαν αὐτῷ (Periandro) τόδε (seq. ep.) D. | εἰς Περί-
 ανδρον Ir., τον κ. L 7 σοφίας P D.^{B.P.Q.H} -φίης D.^{Ppc} Ir. |

πρύτανιν D.^B (-ην? D.^{Bar}), -τανιν^σ D.^{Ppc} | ἥδε (potius quam ἥδε)
 P ὧδε ap. B.^m 8 cf. 82, 2 | κόλπος (sed cr. in m.) D.^H | ἀγχιάλοις
 P D. (item D.^{Bpc}, ἀγχίλλοις D.^{Bac}) ἀμφιάλοις Roeper ἀγχίαλος Jac. |
 γῇ ex γῇ (A^{ao}) em. C (ἀγχιάλου) γῆς Br. | cum distichis 615—619
 cf. eiusdem fere generis epp. dist. VII 322 sqq. || 9 sqq. Diog.
 L. I 97; ap. Ir. p. 100 (inter VII 619 et VII 92); ap. Suid. s. v.
 Περίανδρος 9 sq. Περίανδρος ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποθανών,
 ὥς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ Suid., cf. Diog. I 95
 9 ἔστι καὶ ἡμῶν (seq. ep.) D. | nomen auctoris bis scr. C: in

καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη,
οὐνεκεν οὐκ ἔτυχεν πρήξιος ἧς ἔθελεν.

621. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Σοφοκλέα, οὐ τὸν τὰς | τραγωδίας γράψαντα, | L
5 ἀλλὰ τινὰ ἄλλον. L

Ἐνθάδ' ἐγὼ Σοφοκλῆς στυγερόν δόμον ᾿Αἶδος ἔσβην
κάμμορος, εἶδατι Σαρδῶν σελίνοιο γελάσκων.
ὥς μὲν ἐγών, ἕτεροι δ' ἄλλως, πάντες δέ τε πάντως. M 95^v

Fr. Cor. Phil.
opp. 622—645

622. ᾿ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C. Pl

10 Εἰς Βόρχον τινὰ | βουκόλον κρη|μνισθέντα διὰ | μέλι. L

Βόρχος ὁ βουποίμην ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον εἶσπεν
αἰγίλιπα σχοίνῳ πέτρων ἐπερχόμενος,

m.^c supra lemmatistae titulum (lin. 10) et in m.^s, ubi εἰς πε-
ρίανδρον ipse C add. (cf. ad p. 417, 5) p. 421, 10 περίανδρ^o
τον κ. L 11 sqq. (η: σημειῶσαι) in m. adpinxit D.^B 11 λύπη
ση (sic) P λυπήση S.^v λυπήσει (-σει ex -σε s. -ση cr.) D.^B | μὴ
σὲ D.^B μὴ σετ. P | τίνος P τινός D.^B (τινός S.^v) 12 οἶσσι
D.^{Pac.H} οἶα Bothe

1 cf. Diog. I 95: καὶ ὃς ἀθυμήσας ἐτελεύτησεν ἥδη γε-
γονὼς ἔτη π | καὶ γὰρ (v. 108, 3) P D. ὁ γὰρ S.^v | ἀθυμήσας ὁ om.
S.^v (v. 101, 3) | ἀπέσβει P 2 οὐνεκεν A^{ac} S.^v | οὐκέτιτυχεν P οὐκ
ἔτυχε S.^v D.^{B.P.Q.H} | ἦν (potius quam ἦν) P^{pc} ἦν A^{ac} ἦσ D. S.^v
ἦθελεν D.^B S.^{v.B.E} ἔθελε D.^{P.Q} ἦθελε D.^H || 3 sqq. Pl^M III^b c. 22
(εἰς ποιητάς), 11; Pl^s c. 25, 43, Plⁱ c. 25, 70; ap. Ir. est p. 99 (inter
VII 21 et 50) 3 ἄδ. C, om. Pl^M 4 εἰς τὸν αὐτόν (post VII 21)
Pl Ir.; ex eo, quod Plan. lemma admisit perversum, patet
lemmatistae Palatini titulum ignotum fuisse Maximo | verba οὐ
sqq. atram. fusciorē obduxit man. rec., non ipsa inseruit | τ'ασ'
τραγωδίας L 6 ἐνθάδ' P | ἦλθον Pl ἔσβην P: cf. ἔμβη Od. δ 656

7 εἶδατι σαρδῶν P εἶδέ τι σαρδῶν Pl^M, εἰσέτι Σαρδῶν ('adhuc
ridens ab apio Sardonio') Reiske, εἶδατι Σαρδῶν Br.; cf. V 178, 4
vocis σελίνοιο syllabam alteram corripī non mireris a versi-
ficatore, qui pangendi versus insuetus vid. fuisse | γελάσκων:
'apiastrum venenatum si quis comederit, — rictu diducit ora,
ut qui mortem oppetunt facie ridentium intereant' Solin. c. 4

εἶπετό οἱ σκυλάκων τις ὁ καὶ βοσίν, ὃς φάγε λεπτήν
 σχοῖνον ἀνελκομένῳ χραινομένην μέλιτι·
 κάππεσε δ' εἰς Αἶδαο· τὸ δ' ἀτρυγὲς ἀνδράσιν ἄλλοις 5
 κεῖνο μέλι ψυχῆς ὦνιον εἰρύσατο. M 85^v

5

623. ΑἰΜΙΛΙΑΝΟΥ.

C. Pl

Εἰς παῖδα τῆς μητρὸς | τεθνηκυίας θηλάζοντα. L

Ἔλκε, τάλαν, παρὰ μητρὸς ὃν οὐκέτι μαστὸν ἀμέλξεις,
 ἔλκυσον ὑστάτιον νᾶμα καταφθιμένης·

p. 422, 8 ὡς P ὡς Pl^M | ἐγὼ P ἐγὼν Pl^M | ἕτεροι P | δέτε P δέ τι app.,
 δέ γε Reiske: v. II. A 403 | cf. 342, 2 || 9 sqq. ep. recepit Plan. in
 primum sylloges minoris, non in tertium librum: Pl^M I^b c. εἰς
 ποιμένας 1 (Pl^E I εἰς ποιμ. 4) 9 ἀντιφιλῶ βυζάν C, gent. om. Pl

10 βόρχον C κόρχον L^{ar}: cf. ad l. 11 | κρημνήθεντα (σ superscr.
 C) διαμ. P 11 βόρχος C κόρχος A^{ar} Βόρκος Pl^{a.u} -χος
 (cum C) Pl^M Pl^{L.b.s} | ὅτ' ἐπι (C) P (ἐπι Pl^{M.ac}) | ἤρπεν A, εἰ
 supra η posuit C

1 ab initio vs. signum novi ep. est erasum | τίς P τίς
 Pl^M | ὁ καιβοσίν P ὁ καὶ βοσίν Pl^M 'scil. ὁ βουσίν ἐπόμενος'
 Düb. | ὁ καὶ βόσιν ὡς φάγε 'qui tenuem restim tamquam
 cibum devorabat' Opsop. | ὅς φάγε C ὅς φάτε s. -ται? A^{ar} |
 λέπτην A^{ar} 2 κάλων ἐκ τοῦ σχοίνου interpretatur sch.^B ἐφελ-
 κομένῳ Br. ἀνειβομένῳ s. ἀνεκχυμένῳ Reiske; f. ἀμελγομένῳ de
 melle, quod e favis exprimitur, cf. VI 239, 3 (Apoll.) 3 κάππεσε
 δ' P Pl^M (Pl^{a.s}), κάππεσεν Pl^{L.b} Pl^a in t. (κάππεσεν δ' Pl^a in
 epid.) | αἶδαο (productae vocalis signum A) P | ἀτρυγῆς C
 ἀτρυτεσ (potius quam ἀτραγεσ) A^{ar} 3 sq. cf. 630, 4; exstant sch.^B
 ad ἀτρυγὲς (ἄθικτον — κακοτρυγὲς) et ad ὦνιον (ἀντάξιον — μέ-
 ταξα λέγεται), quae in Pl^w transiere; adiungit sch.^B etiam
 haec: ὦνια τὰ πωλούμενα (l. πωλ.), ὦνος δὲ ὁ δίδωσί τις ἵνα
 λάβῃ τὰ πωλούμενα || 5 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 38
 5 αἰμιλ. Pl^M; gent. νικαέως add. C ad IX 218 (p. 391) 6 τῆς μῆς
 τεθνηκυίας L; ep. ab Jac. refertur ad Aristidis Thebani pictu-
 ram, qua mater moritura cum lactenti infante repraesentatur:
 cf. Plin. 35, 98 (Bennd. p. 56); comparanda quae de Aerope
 similia narrat Pausan. VIII 44: καὶ ἡ μὲν ἀφίησιν ἐν ταῖς
 ὠδίσι τὴν ψυχὴν (cf. vs. 3), ὁ δὲ παῖς καὶ τεθνηκυίας εἶχετο
 ἔτι τῆς μητρὸς καὶ ἐκ τῶν μαστῶν εἴλκεν αὐτῆς γάλα 7 ἔρπε
 Bosch | παραμ. P | μαζὸν Pl | ἀνέλξεις P, cr. Pl; cf. ἀμολγαῖον
 μαστόν 657, 10 8 ὑστάστιον P | καταφθιμένης (errant edd.) P

ἤδη γὰρ ξιφέεσσι λιπόπνοος, ἀλλὰ τὰ μητρὸς
φίλτρα καὶ εἰν Ἀίδῃ παιδοκομεῖν ἔμαθεν. M 35^r

624. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς τινὰς ἐν τῷ | Ἰονίῳ κόλπῳ | ναυαγήσαντας. L

5 Ἐρροῖς, Ἰονίοιο πολυπτοίητε θάλασσα,
νηλῆς, Αἰδεῶ πορθμὲ κελαινοτάτου,
ἢ τόσσους κατέδεξο. τίς ἂν τεά, κάμμορε, λέξαι
αἴσυλα δυστήνων αἶσαν ὀπιζόμενος;
Αἰγέα καὶ Λαβέωνα· σὺν ὠκυμόροισιν ἑταίροις 5
10 νηί τε σὺν πάσῃ βροῦξας ἀλιρροθίῃ. M 93^v

1 λιπόπνοος (potius quam -πνοος ex -πνιος cr.) P | ἀλλα-
ταμητρὸς P 2 κ' ἦν εἰς (litteras delendas punctis impositis
notavit A) P καὶ εἰν Pl | ἄτδῃ παιδοτοκεῖν P, cr. Pl | ἔμαθ' ε v
Pl^m (cum P concinens), ἔμαθον Pl^e || 3 sqq. Pl^m III^b c. 19 (εἰς
ναυαγήσαντας), 9 (Pl^e c. 22, 56); v. Weisssh. p. 91 3 ep. vid. eius-
dem Diodori atque VII 365 4 εἰστινὰς L | ἰωνίῳ (ἰον. ex ἰων.
fecit L) P 5 sqq. octastich. est in P ep. 624: quippe perperam
sequentis Antipatri epigrammatis distich. primum accessit; cet.
cf. V 121 (Diod.): ἀμφιδονοίης (ἔρροῖς), κοῦρε (πορθμὲ), asynd. in
fine epp. 5 cf. 699, 7 6 νηλῆς (acc. negligenter ducto, non -λῆς)
P; νηλειῆς ex νηλῆς, quod primo scripserat, fecit Pl^m, ne
αἰδεῶ praeter morem Hom. choriambi locum teneret: at cf. 417, 8
(Mel.); 699, 8; 711, 8 (ubi Antip. quadrisyllaba voce in eadem penta-
metri sede usus est); VI 219, 24, νηλειῆς Pl^e (v. 308, 2) 7 ἢ τοὺς
σοὺς P, cr. Pl | κατέδεξο (alterum acc. C) P | τίς ἂν τεά (vocum pros-
odias rest. C) P 8 ὀπιζόμενος P Pl; 'αἰσχυνόμενος' perperam
interpretatur sch.^B ('ὀπιπτεύων' Jac.) | signum x in fine vs.
et in m.^o posuit C 9 x ἄλγεα καὶ λαβέων ὁ σον (λα*β. C,
incerta litt. erasa, Λαμβέων scriptum fuisse putat Finsler) P, si-
gnum x redit in m.¹; ἄλγεα καὶ λαβεῶν ὅσον Pl^m ('ἴσως βλα-
βέων δεῖ γράφεσθαι' sch.^{B.W}); ἄλγεα καὶ — λαβεῶν ὅσον Ste-
phanus, — Λαβέωνος δν Salm. (Scaliger); 'Aegei et Labeonis,
quos cum sociis et comitatu absorpsisti' Graecis verbis omissis
Brod., Αἰγέα καὶ Λαβέωνος ('Labeonis filium') ἐν (ὠκ.) Huet
(Αἰνέα καὶ Λαβέωνος δν Reiske), cr. Br. | ὠκυμ.: cf. 700, 6; VI
348, 1 (Diod.) 9—10 v. 653, 3 (Pancratis, cuius ep. vid. Dio-
doro obversatum esse) 10 σὺν π. A^{ac} | βροῦξας P Pl, βρόξας
Lobeck | ἀλιρροθίῃ A -θίῃ C ||

625. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ [ΣΙΔΩΝΙΟΥ]. C

Εἰς Διόδωρον τὸν Καλλιγένους ναυαγόν, τὸν Ὀλύνθιον. L

Εἰδότα κῆπ' Ἀτλαντα τεμεῖν πόρον, εἰδότα Κρήτης
 κύματα καὶ Πόντου ναυτιλίην Μέλανος,
 5 Καλλιγένους Διόδωρον Ὀλύνθιον ἴσθι θανόντα
 ἐν λιμένι πρῶρης νύκτερον ἐκχύμενον,
 δαιτὸς ἐπεὶ τὸ περισσὸν ἀπήμεεν. ἃ πόσον ὕδωρ 5
 ὥλεσε τὸν τόσσῳ κεκριμένον πελάγει.

626. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

10 Ὅτι Καῖσαρ ἐξεκάθηρε | τὴν Λιβύην τῶν ἐνοικούντων
 θηρίων καὶ | ἐποίησεν οἰκεῖσθαι. L

Ἐσχατιαὶ Λιβύων Νασαμωνίδες, οὐκέτι θηρῶν
 ἔθνεσιν ἡπείρου νῶτα βαρυνόμεναι

1 sqq. ep. primo disticho destitutum exstat in ap. Buh. p. 149 (n. 80); etenim in P adnexum est dist. illud praecedenti ep. et clausula adpicta invenitur post 625, 2, ineuntis ep. nota ante 625, 3, lemma cum nomine auctoris adpositum ad 625, 3 sqq.; ep. a voce εἰδότα, non Καλλιγ. coepisse vel ex literali quo huius fragmenti epp. disponuntur ordine apparet

1 σιδῶ perperam C, est Thessalonicensis (cf. IX 82) 2 verba τὸν οἰ. add. L clausula praemissa 3 κηπάτλαντα A κ' ἡπ. C

4 Πόντου — Μέλ.: non Pont. Euxinum dici, sed maris Thracii sinum putant cl. Opp. Hal. IV 514, Apoll. Rh. I 922; appellativum esse μέλ. verbis Hom. μέλανι π. (Ω 79) non probatur

5 Ὀλύνθιον: inde Reiskium coniecturam suam de Olyntho sub Antipatri aetatem restituta iniuria duxisse docet Jac. 6 πρῶρης

P Pl^m 7 ἐπεὶ τὸ περισσὸν ὅτ' ἡμέεν (s. ἡμ.) P — περισσὸν ἀπήμεεν ap. G.^m (Reiske), ἐκεῖ τὸ π. ὅτ' ἡμέεν Jac. (cf. ἐνήμεσε 377, 3) | ἄποσον P; cf. 268, 4; 591, 2; 740, 6 8 τόσσῳ P | cf. κεκριμένην ὕδατι καὶ πολέμῳ IX 42, 4 ||

9 sqq. ep. non sepulcrale om. Pl (cf. Heck. p. 168, Weissb. p. 47); inest in ap. Buh. p. 149 (n. 81); cf. XVI 94 9 ep.

potest Thessalonicensis videri (nisi Diodoro tribuere malis, cf. ἐρημαῖοι 404, 5 ita locatum ut ἐρημ. 626, 3) 10 sq. καὶ ἄλ' ἄλλα L; de

Hadriano coloniisque ab eo in Libyam missis praepostere cogitabat Reiske; de bestiarum multitudine ad spectacula ab imperatoribus oblata cf. Dion. Cass. 61 p. 988: τετρακοσίας τε ἄρκτους

ἡχοῖ ἐρημαίαισιν ἐπηπύσεσθε λεόντων
 ὠρυγαῖς ψαμάθους ἄχρως ὑπὲρ Νομάδων,
 P 306 φῦλον ἐπεὶ νήριθμον ἐν ἰχνοπέδαισιν ἀγρευθὲν 5
 ἐς μίαν αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἔθηκεν ὁ παῖς·
 5 αἱ δὲ πρὶν ἀγραύλων ἐγκοιτάδες ἀκρώρειαι
 θηρῶν νῦν ἀνδρῶν εἰσὶ βοηλασίαι.

627. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

C

Εἰς τινὰ μέλλοντα | γάμῳ προσομιλεῖν | τελευτήσαντα. L

Ἡμιτελῇ θάλαμόν τε καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα,
 10 κοῦρε, λιπὼν ὀλοὴν οἶμον ἔβης Ἀίδου.

καὶ τριακοσίους λέοντας οἱ ἵππεῖς οἱ σωματοφύλακες τοῦ Νέ-
 ρωνος κατηκόντισαν | <βουκόλοις> οἰκεῖσθαι? | ad vs. 5 sq.
 adscripsit L: ὅτι τ' α' σ' ε' σ' χατ' α' σ' τ' η' σ' λιβύησ | τας πλησίον
 νασαμόντων' ο' κ' αἱ' ἴσαρ ημέρωσεν p. 425, 12 cf. IV 3^b, 42:
 ἐσχατιήν δὲ Λίβυσσαν ἐπιστεῖβων Νασαμώνων (Agath.), Steph.
 Byz. s. Νασαμώνες, Callim. fr. 126, Apoll. Rhod. IV 1320
 13 (θηρῶν) ἔθν.: cf. Apoll. Rh. IV 1559 Λιβύη θηροτρόφος
 ἔθνεσιν ἡπείρου P; ἔθν. οἷα πάρος (et ὡς τὸ πάρος) Jac. αὐχμη-
 ρὰ Br.; ἔθνεσι νηρίστοις (cl. Ap. Rh. III 1287) et ληστήρων Jac.,
 ἔθν. νηπείροις (et ἔθνεσιν ἡπείροις 'in finitis') Reiske (ἔθνεος
 ἡπυτῶν ὥτα β. ἡχοῖ Herm.) | βαρυνόμεναι (signum quantitatis
 A) P -νόμενα Jac.

1 ἡχοῖ (ἡ potius quam ἦ A, litteram c, non spir. superscr.
 C) *ἐρημαίαισιν (x in fine vs. add. iteratque in m.¹ C) ἐπιπύσεσθε
 (ρ, non σ adposuit C, idem τ inseruit: ἐπιπύσεσθε A^{ac}) P; varia sunt
 emendandi experimenta: οὔτοι ἐρημαίησιν ὑποπτήσεσθε Salm.,
 — ἐρημαίαισιν ἐπιπτήσεσθε Dodwell, — ἐπὶ πτήσεσθε Jac.,
 — ἔτι πτοιεῖσθε Dübner, οὐχὶ ἐρ. ἔτι πτήσεσθε (λεόντων ὠρυ-
 γὰς Ruhnck.) Boiss.; ἡχοῖ, ἐρημαίαισιν ὑποπτήξεσθε Herm., ἡχοῖ
 ἐρημαίαισί τ' ἐπιπύρεσθε Mein., — τ' ἐπιπτοιεῖσθε Heck., qui
 etiam ἡχοῖ ἐρημαία συνεπιπτοιεῖσθε coniecit; restitui quae A
 scr.: 'non iam resonabitis ferarum mugitibus' 2 ἀχρυσύπερ P
 3 φύλον P | ἀνίρηθμον P ἀνάριθμον ap. Buh. in t., νήριθμον
 in m. | ἐνιχνοπέδαισιν P 4 ἐς μίαν: cf. Il. B 379, A. P. VII 421, 14;
 an ἐς μέσον? | αἰχμηταῖς P αἵμασιάν Salm. : καῖσαρ P | ὁ παῖς P;
 ὕπα Valesius | ἔθηκε νέοις Reiske, ἐφῆκε μέγας et ἐφ. θοοῖς
 Jac., ἔθηχ' ὀπλισιν Herm. | αἰχμητῆς K. — ἔθηκεν ὁπλάν ('ca-
 veam') Reiske, — ἔθ. ὀρᾶν Jac., — ἔθηκε θεῶν Br.; αἰχμητὰς K.

Θώνιον Αστακίην δὲ μάλ' ἤκαχες, ἥ σε μάλιστα
οἰκτρὰ τὸν ἡβητὴν κώκνευ ἡίδεον

Ἰππάρχου κλαίουσα κακὸν μόνον, εἴκοσι ποίας 5
μοῦνον ἐπεὶ βιότου πλήσας καὶ πίσυρας. M 95^r

ἔθηκε νάπαν Mein. | δέσιμον (Bernardus) ἀλχημητὰς K. ἔθηκε' ἐν
ὀπαῖς Heck. (ἔθηκεν ὀπαῖς Bern.) p. 426, 5 αἶδε P 6 εἰσί (' C
' A) P || 7 sqq. Pl^M III^b c. 20 (εἰς νέους), 5; Pl^E c. 23, 25 7 eius-
dem Diodori est qui 404 (v. ad p. 272, 2) et 701 in hominem Ni-
caeensem composuit (cf. ἀλάζων ὁλοδὸν κακὸν 701, 5) 8 sqq. ep.
in duo discerpit L, qui in fine vs. quarti clausulae signum,
novi carminis ab initio vs. quinti adposuit; idem L duobus
lemmatis epigramma instruxit: tetrasticho priori suum add.
(l. 8), alterum disticho tertio, sc. εἰς Ἰππάρχον; unum ep. hexa-
sticho contineri vidit C, qui et notam initialem (ante Ἰππάρ-
χον ab L positam) delevit et verba 'ζτ. εἰ ἐν Ζ (i. e. ἐστὶ) τὸ
ἐπίγραμμα' supra alterum lemma (εἰς Ἰππ.) in m.^o adpinxit ('ζτ'
etiam in ora marg. exstat); v. ad 606, 628 8 εἰς τινα μέλλον^τ scr.
L tertio ep. disticho neglecto | γάμω L 9 ἡμιτελή A: cf. Il.
B 701, Kaib. 319, 4 (ἐν ἡμιτελεῖ πανσάμενον θαλάμῳ), Catull.
68, 75 | cf. νύμφια λέκτρα 583, 1 (Agathiae) 10 κοῦρε: cf. IX
405, 3; V 121, 2 (Diod.) | λιπὼν (i ex ε? rest. C) P (cf. IX 219, 1)
1 v. VI 348, 5 | Θύνιον P Θώνιον Pl^M Θώνιον Pl^E | ἀστακίην δὲ
(' C) P Pl^M Pl^{La, b} Ἀστ. τε Pl^{a. s} | Θώνιον Ἀστακίην τε duas filias
appellari censet Brod., de parentibus intellegit Grotius (Θῶμον
δ' Ἀστακίην τε parentum nomina finxit Chardon); Thomium (vel
potius Θύνιον) puellae Astacenae Hipparcho sponsae nomen
fuisse vidit Jac.: cf. Steph. Byz. s. Ἀστακός ('τὸ ἐθνικὸν Ἀστα-
κηνὸς καὶ Ἀστακηνὴ καὶ Ἀστάκιος καὶ Ἀστακία'); ex oppidis
cognominibus (cf. Steph.) Astacum Bithyniae dici a Diodoro
veri simillimum vid. cl. ep. 701, in quo poeta Nicaeae urbis
Bith. mentionem facit | μάλ' P idemque Pl^M, μέγ' Pl^E | ἥ σε P^{pc}
ἥ σε (P^{ac}?) Pl^M Pl^{La} (οἷ' σε Pl^{b. s}, Chard.) 2 ἡβητὴν A^{ar} | (κώκνον
Pl^b Chard., non item Pl^s) 3 sq. de lemmatistae errore, qui ter-
tium dist. pro peculiari ep. habuit, cf. ad p. 426, 8 sqq. 3 Ἰππάρ-
χου (maiusculam litt. cum priore accentu L) P (Ἰππαρχε
Wakefield) | ποίας A^{ar} ποίας P^{pc} ποίας Pl^M; quae sch.^B de vi
vocis ποία exponit Rhiani versuum exemplo adhibito (οὔρεος
ἀργεννοῖο περὶ πτύχας ἐστρατόωντο Χεῖματά τε ποίας τε δύω
καὶ εἴκοσι πάσας) hausta sunt ex Pausan. IV 17, 11 et trans-
lata in Pl^w; cf. πίσυρας ποίας 731, 4 (Leon.) 4 propter con-
iunctionis sedem cf. VI 245, 1 (Diod.) et VI 348, 3 (κοῦρον ἐπεὶ)
ἐπιβιότου P, cr. Pl | πίσυρας (priorem acc. C) P ||

628. ΚΡΙΝΑΓΩΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς παιδίον εὐμορφότατον ἐν νήσῳ | τελευτήσαν καὶ
ταφέν, | ἐξ οὗ αἱ νῆσοι Ἑρωτίδες.

L

Ἦρνήσαντο καὶ ἄλλαι ἐὼν πάρος οὖνομα νῆσοι
5 ἀκλεές, ἐς δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὁμωνυμίην·
κληθείητε καὶ ὑμεῖς Ἑρωτίδες· οὐ νέμεσίς τοι,
Ὅξειαι, ταύτην κλησὶν ἀμειψαμέναις.
παιδὶ γάρ, ὃν τύμβῳ Δίης ὑπεθήκατο βώλου,
οὖνομα καὶ μορφὴν αὐτὸς ἔδωκεν Ἑρως.

5

1 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους), 12 (Pl^I c. 23, 12; Pl^a 11, Pl^s 13) 1 cf. Cichor. p. 53 sq., p. 61: ep. anno ab u. c. 725 compositum esse censet Cich. 2 ἐν νήσῳ L: scil. ἐν Ὀξείαις νήσοις, cf. ad vs. quartum ep. et Strab. 8 p. 351: Θοὰς δὲ εἴρηκε (Odys. o 299) τὰς Ὀξείας, τῶν δ' Ἐχινάδων δ' εἰσὶν αὗται (v. Steph. Byz. s. Ἐχῖναι) 3 ταφὴ ἐξου — ἐρωτιδ⁹ L; Ὅξειαι insulae dicuntur Ἑρωτίδες a nomine pueri formosi (Ἑρωτος), quem servum dominus Δίης, unus e legatis Mytilenaeis Romanam a. 725 missis illic sepeliendum curavit: cf. Cich. p. 54 4—429, 2 quattuor distichis duo contineri epp., alterum quarto disticho effici putabat L, qui ad vs. 7 novum adposuit lemma hoc: εἰς παιδίον παρ' αἰγιαλὸν τε|θαμμένον; lemmatistae errore animadverso supra lemma C notavit: ζτ εἰ ἐν (sc. ἐστὶ) τὸ ἐπίγραμμα (cf. ad p. 426, 8 sqq.) 4 ἤρνήσαντο Pl^M (-σατο? Pl^{Mar}) | ἐὼν P | νῆσοι P 5 εἰς δ' Vinc. | ἐς λαμπρῶν δ' ? | ἐπωνυμίην Brod. 6 ἄμμεσ P Pl^M Pl^I-b, cr. Pl^s 7 ἔξει· (ε et punct. C, ὄξει s. ὄξει A^{ac}) ταύτην P, inter ἔξει et ταύτην lacunae indicandae causa spatium reliquit Pl^M (ubi pro ἔξει olim ἔξει vel potius id quod in P, ὄξει, vid. fuisse), ἔξει δὴ τ. Pl^a b. s., ἥξει δὴ ταύτην Pl^I, ἥξει τοιαύτην Br. (duce Reiskio), ἐσσεῖται ταύτην Jac. (ἐξείης τ. proposuit sprexitque Heck.); ἔξει δὴ ταύτην — ἀμειψαμέναις Huet, ἔξει τὰς ταύτην s. ταύτην -μέναις Reiske (qui idem οὐ νεμεσητοὶ ἔξετε τοιαύτην κλ. ἀμειψάμεναι ci.); Ὀξείαις Geist et Heck., qui insulas maris Ionii naufragiis infames (cf. σηματοέσσα v. 7) dici viderunt cl. Antipatri ep. VII 639, 2 8 cf. Kaib. 329, 1 τὴν κύνα Λεσβιακῇ βώλῳ ὑπεθήκατο Βάλβος | τυμβῳ P | δίησ P δῖησ Pl^M, 'divinae glebae' Opsop., ἰδίης (ὑπεθήκατε cum P Pl) Herw.; Δίης 'Diae insulae' Brod. (cf. Stephani verba s. v. Δῖα· 'εἰσὶ καὶ δ' νῆσοι Δῖαι λεγόμεναι'), 'praebet Diae (sc. insulae) cui gleba sepulcrum' Grotius (βαίης

ὦ χθὼν σηματοέσσα καὶ ἡ παρὰ θινὶ θάλασσα,
 παιδὶ σὺ μὲν κούφη κεῖσο, σὺ δ' ἤσυχίη. M 38^v. Cr.ⁿ 18

629. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Σωκράτην | τὸν Σωφρονίσκου | τὸν Ἀθηναῖον. L

5 Ἡ χθαμαλὴν ὑπέδυσ ὁ τόσος κόνιν; εἰς σέ τις ἀθρῶν,
 Σώκρατες, Ἑλλήνων μέμψεται ἀκρισίην·
 νηλέες, οἳ τὸν ἄριστον ἀπώλεσαν οὐδὲ ἐν αἰδοῖ
 δόντες. τοιοῦτοι πολλάκι Κεκροπίδαί. M 42^r

Dübner); in voce nomen domini, qui puerum sepulcro honoravit, latere sensit Heck., ipsum nomen legati Myt. (Διῆς) inventum a Cichorio, nisi quod prosodia, quae in P Pl^m traditur, vid. servanda esse | ὑπεθήκατο Heck. | Βώλον 'Boli filius' perperam Heck., τύμβον — βώλω Rubensohn (οὐ — βῶλον Reiske) p. 428, 9 cf. 633, 5 sq. (Crin.) 9 sq. post ἔρως clausulam, ante ὦ novi carminis signum adpinxit L, erasit C (cf. ad l. 4 sqq.)

1 χθὼν P Pl^m, cr. Pl^e (cf. ad 276, 5) | σηματοέσσα P Pl 'sepulcris referta' de littore navigantibus letifero, cf. ad vs. 4 (ἡμαθόεσσα Jac., κυματοέσσα Heck.) | παρὰ A^{ac} | θινὶ^x (' C' A) P | θάλαττα Pl^{a. b. s} 2 cf. 401, 8 | pronom. σὺ μὲν — σὺ δ' nominibus (γῆ — θάλασσα) superscriptis explicat Pl^m || 3 sqq. Pl^m III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), Pl^e c. 32, 1; ep. est apud Ir. p. 101 inter VII 95 et 96 'εἰς Σωκράτην Ἀντιπάτρον' 3 Thessalonicensis est ep.: cf. XI 327, 4 4 εἰς Σωκράτην lemma nomini auctoris praemittit Pl^m | τὸν σ. L 5 cf. 498, 8; 17, 1; 137, 5 | ἦ (ex ἦ? cr.) P ἦ Pl^m (τὴν Opsop.) | ὑπέδυσ A^{ac}, σ fin. add. C | post κόνιν puncto distinxere C Pl^m | εἰ σετίς P, εἰς σέ τις Pl^m (εἰς σέ νηλεῖς**

τις Pl^s), ἦ 'ς σέ τις perperam Heck. 7 νηλεῖς P: εἰ scr. C, νηλεῖς L^s, νηλεῖς A^{ac}; supra lin. erasae sunt litterae γρ., quas ab L(?) superscriptas C vid. delevisse, qui in ipso textu librarii scripturam emendare studuit; νηλεῖς Pl^m νηλεῖς v. νηλέεις Heck. | τὸν ἄρ. ἀπώλ.: cf. Eur. fr. 588 (Palam.) | οὐδὲ ἐν αἰδου P οὐδὲν ἐν αἰδου Pl^m; ἴσως εἶδαρ ἐν (ἐν sch.^w) αἰδου· πάντως τι τοιοῦτον· νόει (νοεῖ sch.^w) δὲ τὸ κώνειον sch.^B; (οὐδ' ἐνιαυτὸν Reiske) οὐδενὶ αἰδῶ Scaliger, οὐδὲ ἐν αἰδοῖ Br. (cf. IX 138, 3; 234, 4; Theocr. 22, 3) 8 cf. 235 sq. | τοιοῦτοι Pl οἱ τοσσοῦτοι P: cf. XI 327, 4 τοιαῦται Σιθονίων ἄλοχοι (Antip. Th.); ἀπόπτυστοι frustra Jac., ὀνοστότατοι idem et Heck., qui etiam ὀνόσσου (ὀνόσσω?) τοι ('obiurgasti') π. Κεκροπίδας coniecit | πολλάκι: cf. 481, 4; propter clausulae formam Thessalonicensi usitatam v. VII 18; 289 ||

630. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C. Pl

Ὅτι οὐ δεῖ λέγειν | ἀνθρώπῳ τὸ αὖριον | ποιήσω
τὸ καὶ τό'· | ἄδηλον γὰρ τοῦτο | καὶ ἄγνωστον·
ὥς | ὁ παθὼν μαρτύρεται.

L

Ἦδη πού πατρὸς πελάσας σχεδόν· αὖριον, εἶπον,
ἢ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπλοίῃ κοπάσει·
οὐπω χεῖλος ἔμυσε, καὶ ἦν ἴσος Αἰδι πόντος,
καί με κατέτρυνεν κεῖνο τὸ κοῦφον ἔπος.
πάντα λόγον πεφύλαξο τὸν αὖριον· οὐδὲ τὰ μικρὰ
λήθει τὴν γλώσσης ἀντίπαλον Νέμεσιν.

M 37^v

631. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Δίφιλον υἱὸν | Διογένους ναυαγόν, | τὸν Μιλήσιον.

L

Ἦν ἄρα Μιλήτου Φοιβήιον <ὄρμον> ἵκησθε,
λέξατε Διογένει πένθιμον ἀγγελίην,

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 44 (Pl^I c. 22, 43; Pl^S c. 22, 42) 1 ἀντιφί Pl^M | βυζαν C, om. Pl 2—4 alteram lemmatis partem ὥς ὁ παθὼν μαρτ. postea add. L, voculam ὥς in erasa clausula, quae voci ἄγν. adpicta erat 2 οὐ primo om., serius inlatum est | τὸ αὖριον L 4 in m. exstat signum Ⓞ (ὥραιον) eique subiectum vocabulum Ⓢ (χρήσιμον) 5 πελάσας σχεδόν P Pl: noli ci. πλεύσας σχ. (confert Heck. XI 372 ἄγχι τινὸς πελάσαι, VIII 119, 2, Med. 101) 6 ἢ μακρὴ κατε μοῦ (~ rest. C) P ἢ μακρὴ κατ' ἐμοῦ Pl^M; praepositionem cum κοπάσ. iungit Reiske | δυσπλοίην P -πλοίην Pl -πνοίην Heck. (cf. Herod. 7, 191) | ἡσυχάσει (explicans verbum) sch.^B 7 cf. VI 70, 4 | noli ἔμυσαι praeferre cl. 221, 2, XV 40, 6; v. Q 637 οὐ γὰρ πω μύσαν ὅσσε | αἶδι (~ rest. C 'AC, αἶδι? A^{ac}) P 8 κατέτρυνεν P -χεν Pl | ἔπος, C ἔτ? pro ἔπ A^{ar} 9 πάγχυν? | οὐδετὰ A^{ac} | μικρὰ (λα) C) P; v. VI 199, 6 10 γλώττης Pl^a || 11 sqq. Pl^M III^a c. 19, 45 (Pl^I c. 22, 44; Pl^S 43)

11 ἀπολλωνί Pl^M 12 ναυαγόν L | cf. epp. 499sq., 502, 521, 694

13 ἦν ex ἦν (?) cr. P | ἄρα (~ C' A? C) P (cf. XVI 49, 3) | ὄρμον om. P, inseruit Pl; fort. ἦν post Φοιβήιον excidit 14 λέξατε: cf. εἰπεῖν 499, 3; 502, 3; εἰπὼν 500, 1; ἔρεῖς 521, 3 | Διογ.: cf. IX 422, 4 (Apoll.), πένθιμον ἀγγ.: cf. ἀνιηρόν ἔπος 521

παῖς ὅτι οἱ ναυηγὸς ὑπὸ χθονὶ κεύθεται Ἄνδρου
Δίφιλος Αἰγαίου κῦμα πιών πελάγευς. M 37^v

632. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς παιδίον ἐξολισθησαν ἀπὸ κλίμακος. L

5 Κλίμακος ἐξ ὀλίγης ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρου
P 307 κάππεσεν, ἐκ δ' ἐάγη καίριον ἀστράγαλον
δινηθεὶς προκάρηνος. ἐπεὶ δ' ἶδε θεῖον ἄνακτα
ἀντόμενον, παιδνὰς αὐτίκ' ἔτεινε χέρας.
ἀλλὰ σὺ νηπιάχου δμῳός, κόνι, μήποτε βρίθειν 5
10 ὁστέα, τοῦ διετοῦς φειδομένη Κόρακος. M 92^v

633. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C

Εἰς Σελήνην τινὰ γυναῖκα | ὁμώνυμον σελήνης
δι' ὑπερβολὴν κάλλους. L

Καὶ αὐτὴ ἤχλυσεν ἀκρέσπερος ἀντέλλουσα
Μήνη πένθος ἐὼν νυκτὶ καλυψαμένη,

1 παῖσόντι P | ὑπὸ ναυηγὸς ὑπο χθ. P (praepositionem antecipit punctisque ipse del. A) 2 πελάγευς Pl || 3 sqq. Pl^M III^b c. 8 (εἰς βρέφη), 2; Pl^E c. 9, 7 3 eiusdem Diodori est ep. VII 365 4 duplici lemmate ep. instruxit L, prius (l. 4) scr. p. 306 ad vs. 1, alterum p. 307 ad vs. 2 hoc: εἰς παιδίον πεισὸν|ἀπο κλίμακος | καὶ | θανὸν (i. e. θανόν) | ἐξολισθεισαν L (et hoc et cetera lemmatis vocabula alio obducta sunt atramento ab eadem m., cuius opera in lemmatis epp. 585, 732 sq. discernitur): cf. lemma ep. 542 5 ἐξολίγησ ὀλίγον P | Διοδώρ.: v. VI 348, 2 6 cf. Od. λ 64 | καίριον P Pl: θανάσιμον adnotavit sch.^B (κραιρίον ἀστραγάλων Reiske) 7 noli ἰδνωθεὶς reponere conl. χ 84 (κάππεσεν ἰδν.); δινηθεὶς προκάρηνον frustra R. | ἐπεὶ ἶδε ("AC) P ἐπεὶ δ' ἶδε Pl^M (servaverunt δ' Pl^E omnes: falsa refert Dübner) | θεῖον P Pl; ἶδεθ' εἶον ('i. e. ἔδν') Reiske ἶδεθ' εἶο Opsop. (Br.) 8 ἀντόμενον (virgula post ἄνακτα, non post ἀντ. posita) refert ad βρέφος Reiske: 'puellus supplex extendebat manus' (ἀντόμενος?) 9 cf. V 121, 6 (Diod.) | ἀλλασὺν P: in m.¹ erasum vid. ζτ 10 τοῖς (τοὺς fuisse non dixerim) P | (διέτους Br.) | κόρακος P Pl: ἡ αἰθίοπος ἡ ὄνομα κύριον add. sch.^B (κόλακος Scaliger) || 11 sqq. inest ep. in ap. Buh. p. 149

630. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C. Pl

Ὅτι οὐ δεῖ λέγειν | ἀνθρώπων τὸ αὔριον | ποιήσω
τὸ καὶ τό'· | ἄδηλον γὰρ τοῦτο | καὶ ἄγνωστον·
ὥς | ὁ παθὼν μαρτύρεται.

L

5 Ἦδη που πάτρης πελάσας σχεδόν· αὔριον, εἶπον,
ἥ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπλοῖη κοπάσει·
οὐπω χεῖλος ἔμυσε, καὶ ἦν ἴσος Ἄιδι πόντος,
καί με κατέτρυνεν κείνο τὸ κοῦφον ἔπος.
πάντα λόγον πεφύλαξο τὸν αὔριον· οὐδὲ τὰ μικρὰ 5
10 λήθει τὴν γλώσσης ἀντίπαλον Νέμεσιν. M 37^v

631. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Δίφιλον υἱὸν | Διογένους ναυαγόν, | τὸν Μιλήσιον. L

Ἦν ἄρα Μιλήτου Φοιβήιον <ὄρμον> ἱκησθε,
λέξατε Διογένει πένθιμον ἀγγελίην,

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 44 (Pl^I c. 22, 43; Pl^S c. 22, 42) 1 ἀντιφί Pl^M | βυζάν C, om. Pl 2—4 alteram lemmatis partem ὥς ὁ παθὼν μαρτ. postea add. L, voculam ὥς in erasa clausula, quae voci ἄγν. adpicta erat 2 οὐ primo om., serius inlatum est | τὸ αὔριον^o L 4 in m. exstat signum Ɱ (ὥραιον) eique subiectum vocabulum Ɱ (χρήσιμον) 5 πελάσας σχεδόν P Pl: noli ci. πλεύσας σχ. (confert Heck. XI 372 ἄγχι τινὸς πελάσαι, VIII 119, 2, Med. 101) 6 ἡ μακρὴ κατε μοῦ (~ rest. C) P ἡ μακρὴ κατ' ἐμοῦ Pl^M; praepositionem cum κοπάσ. iungit Reiske, δυσπλοῖην P -πλοῖη Pl -πνοῖη Heck. (cf. Herod. 7, 191) | ἡσυχάσει (explicans verbum) sch.^B 7 cf. VI 70, 4 | noli ἔμυσσας praeferre cl. 221, 2, XV 40, 6; v. Ω 637 οὐ γὰρ πω μύσαν ὅσσε | ἄιδι ('rest. C 'AC, αἰδι? A^{ac}) P 8 κατέτρυνεν P -χεν Pl | ἔπος, C ἔτ? pro ἔπ A^{ar} 9 πάγχυν? | οὐδετὰ A^{ac} | μικρά (α, C) P; v. VI 199, 6 10 γλώττης Pl^a 11 sqq. Pl^M III^a c. 19, 45 (Pl^I c. 22, 44; Pl^S 43)

11 ἀπολλωνί^o Pl^M 12 ναυάγ^o L | cf. epp. 499sq., 502, 521, 694

13 ἦν ex ἦν (?) cr. P | ἄρα ('C' A? C) P (cf. XVI 49, 3) ὄρμον om. P, inseruit Pl; fort. ἦν post Φοιβήιον excidit 14 λέξατε: cf. εἰπεῖν 499, 3; 502, 3; εἰπὼν 500, 1; ἔρεῖς 521, 3 | Διογ.: cf. IX 422, 4 (Apoll.), πένθιμον ἀγγ.: cf. ἀνιηρόν ἔπος 521

παῖς ὅτι οἱ ναυηγὸς ὑπὸ χθονὶ κεύθεται Ἄνδρου
Δίφιλος Αἰγαίου κῦμα πιών πελάγευς. M 37^v

632. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς παιδίον ἐξολισθησαν ἀπὸ κλίμακος. L

5 Κλίμακος ἐξ ὀλίγης ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρου
P 307 κάππεσεν, ἐκ δ' ἑάγη καίριον ἀστράγαλον
δινηθεὶς προκαρήνος. ἐπεὶ δ' ἶδε θεῖον ἄνακτα
ἀντόμενον, παιδνὰς αὐτίκ' ἔτεινε χέρας.
ἀλλὰ σὺ νηπιάχου δμῳός, κόνι, μήποτε βρίθειν 5
10 ὅστέα, τοῦ διετοῦς φειδομένη Κόρακος. M 92^v

633. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C

Εἰς Σελήνην τινὰ γυναιῖκα | ὁμώνυμον σελήνης
δι' ὑπερβολὴν κάλλους. L

Καὶ αὐτὴ ἤχλυσεν ἀκρέσπερος ἀντέλλουσα
Μήνη πένθος ἐὼν νυκτὶ καλυψαμένη,

1 παῖσόντι P | ὑπὸ ναυηγὸς ὑπο χθ. P (praepositionem antecēpit punctisque ipse del. A) 2 πελάγευς Pl || 3 sqq. Pl^M III^b c. 8 (εἰς βρέφη), 2; Pl^E c. 9, 7 3 eiusdem Diodori est ep. VII 365 4 duplici lemmate ep. instruxit L, prius (l. 4) scr. p. 306 ad vs. 1, alterum p. 307 ad vs. 2 hoc: εἰς παιδίον πεισὸν|ἀπο κλίμακος | καὶ | θανὸν (i. e. θανόν) | ἐξολισθεῖσαν L (et hoc et cetera lemmatis vocabula alio obducta sunt atramento ab eadem m., cuius opera in lemmatis epp. 585, 732 sq. discernitur): cf. lemma ep. 542 5 ἐξολίγησ ὀλίγον P | Διοδώρ.: v. VI 348, 2 6 cf. Od. 1 64 | καίριον P Pl: θανάσιμον adnotavit sch.^B (κραιρίον ἀστραγάλων Reiske) 7 noli ἰδνωθεὶς reponere conl. χ 84 (κάππεσεν ἰδν.); δινηθεὶς προκαρήνον frustra R. | ἐπεὶ ἶδε (” AC) P ἐπεὶ δ' ἶδε Pl^M (servaverunt δ' Pl^E omnes: falsa refert Dübner) | θεῖον P Pl; ἰδεθ' εἶον ('i. e. ἐὼν') Reiske ἰδεθ' εἶο Opsop. (Br.) 8 ἀντόμενον (virgula post ἄνακτα, non post ἀντ. posita) refert ad βρέφος Reiske: 'puellus supplex extendebat manus' (ἀντόμενος?) 9 cf. V 121, 6 (Diod.) | ἀλλὰσὺν P: in m.¹ erasum vid. ζτ 10 τοῖς (τοὺς fuisse non dixerim) P | (διέτους Br.) | κόρακος P Pl: ἡ αἰθίοπος ἡ ὄνομα κύριον add. sch.^B (κόλακος Scaliger) || 11 sqq. inest ep. in ap. Buh. p. 149

οὐνεκα τὴν χαρίεσσαν ὁμώνυμον εἶδε Σελήνην

ἄπνουν εἰς ζοφερόν δυομένην Ἀΐδην.

κείνη γὰρ καὶ κάλλος ἑοῦ κοινώσατο φωτὸς

5

καὶ θάνατον κείνης μῖξεν ἑῷ κνέφει.

Cr.^B 19

5

634. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς γέροντα νεκροφόρον βασιάζοντα τὸν | κράβατον

καὶ ἐξολισθόντα | τεθνηκότα.

L

Νεκροδόκον κλιντῆρα Φίλων ὁ πρέσβυς αἰείρων

ἐγκλιδόν, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον,

10 σφάλματος ἐξ ὀλίγοιο πεσὼν θάνεν· ἦν γὰρ ἔτοιμος

εἰς Ἀΐδην, ἐκάλει δ' ἡ πολιὴ πρόφασιν.

τὸν δ' ἄλλοις ἐφόρει νεκροστόλον, αὐτὸς ἐπ' αὐτῷ

5

ἀσκάντην ὁ γέρων ἀχθοφορῶν ἔλαθεν.

M 33^v

(n. 82) p. 431, 12 Σελήνην: hanc Sel. esse Cleopatram minorem, Antonii et Cleop. filiam, cuius cum Maurorum rege Iuba nuptias celebrare putatur Crinagoras IX 235, ep. igitur sepulcrum anno quarto a. Chr. (quo obiit Cl.) compositum esse Geist et Wolters ostendebant (conl. Plut. Anton. 36: ἡὔξησε δὲ τὴν διαβολὴν παιδᾶς ἐξ αὐτῆς ἀνελόμενος καὶ προσαγορεύσας τὸν μὲν Ἀλέξανδρον, τὴν δὲ Κλεοπάτραν, ἐπὶ κλησιν δὲ τὸν μὲν Ἥλιον, τὴν δὲ Σελήνην, Suid. s. v. Ἰόβας): cf. Rubens. p. 14 et Cichor. p. 57 (cui Geistii opinio non probatur) | γυναιὶ post τινὰ inseruit C | ὁμών. L 13 post δι ὑπερβολῇ καλλῷ erasum est participium τεθνηκυῖαν (non Σελήνην θεάν) 14 imitatur Cr. Antipatrum Sid. (VII 241, 7; cf. etiam 10, 5 καὶ δ' αὐταὶ στον.) | καὶ αὐτῇ (potius quam αὐτῇ) P καὶ αὐτῇ δὴ ῥ' ap. G.^m B.^m καὶ αὐτῇ δ' Reiske καὶ ῥ' αὐτῇ (et αὐτῇ γ') Jac. (v. Rub. p. 39) | cf. Musae. 56 sq. 15 φέγγος Jac. | ἐδὼν P | M. πενθήμων s. πενθήρει malebat Rubens.; f. πένθος (s. φέγγος) ἐδὼν Μήνη

1 οὐνεκα A^{ac} | εἶδε (~ C) P | Σελήνη ap. Buh.^t 3 κείνη P, cr. apogr. | ἑοῦ A^{ac} 4 μίξεν P (δείξεν Reiske λύξεν Jac.) | ἑῷ P | νέφει Iensius || 5 sqq. Pl^m III^a c. 10 (εἰς γέροντας), 5 (Pl^B c. 10, 5) 5 ἀντιφί^λ om. nomine gent. Pl | βυζαν^τ C

6 βαστίζο^ν L | κράβατον L: de formis κράββ. et κράβαττ. cf. Poll. X 35 et ev. Mc. 2, 4 7 ἐξολισ^τ L ἐξολισθέντα Dübner 9 ἔνδον

635. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

C

Εἰς Ἱεροκλείδην ἀλιέα | θανόντα, ὃν κατέκανσαν | σὺν
τῇ ἰδίᾳ νηί.

L

Ναῦν Ἱεροκλείδης ἔσχεν σύγγηρον, δμόπλουν,
5 τὴν αὐτὴν ζωῆς καὶ θανάτου σύνοδον,
πιστὴν ἰχθυβολεῦντι συνέμπορον· οὔτις ἐκείνης
πώποτ' ἐπέπλωσεν κῦμα δικαιοτέρῃ.
γῆραος ἄχρῃς ἔβροσκε πονευμένη· εἴτα θανόντα 5
ἐκτέρισεν, συνέπλω δ' ἄχρῃ καὶ Ἀίδεω. M 85^r

P ἔνδοθεν Pl ὠμαδόν Jac. (cf. XI 92, 5: τὴν κλίνην — ἦραν ἐπ' ὤμων) ἐγκλιδόν Heck.; an ἐνθένδ' (ὄφρα λάβοι)? p. 432, 10
ἐξολίγοιο P: cf. Oed. T. 954 σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάξει ῥοπή |
ἦν P | ἔτοιμ₁ο₁ς (l₁o₁ C pro ω? s. α?; supra ι erasus est acc.) P;
ἔτοιμος Pl^M (adiectivum primo cum nominativo πρόφασις iunxit
Heck., ut verba εἰς Ἀίδ. — πολὴ pro parenthesis haberentur;
postea ἔτοιμ. recte ad senem rettulit recepta emendatione Pla-
nudea) 11 πρόφασις P, -φασιν Pl: cf. 725, 3 (ὁ δὲ τλήμων οἶνος
ἔχει πρόφασιν); IX 309, 3 (ἦν ἄρα μέσση γήρωσ καὶ θανάτου
λειπομένη πέόφασις); IX 483, 2; 488, 4; VII 731, 2 12 τὸν
δ' P ὃν δ' Pl | νεκροστόλος Scaliger | ἐπαντῶ P ἐφ' αὐτῷ Pl
13 ἀσκήντην: cf. Arist. Nub. 933 ||

1 sqq. Pl^M I^b (εἰς νῆας); ep. non in l. III recepit Pl., sed
in brevioris sylloges librum primum 1 Μακίλου Pl; ὁμοίως
add. C post τ αὐτοῦ; Antiphili est; cf. eiusdem ep. IX 242 ver-
baque (v. 7 sq.): ὁ γεραῖος πλώσῃ ἐπ' οἰκείης εἰς Ἀίδην ἀνάτου,
IX 415, 1 συνέμπορος (ante bucol.) 2 ιεροκλειδ⁴ L | θανοῦ⁵ et
κατέκανσ⁶ (i. e. -σαν, non -σεν) L 2 sq. σὺν τῇ ἰδίᾳ L 4 sqq.
cf. eiusdem argumenti epp. 305 (Alphei), 381 (Etrusci), 585
(Iuliani) 4 ἔσχεν P; malis εἶχεν (cf. 585, 3) 6 οὔ τις ἐκείνοσ P,

cr. Pl 8 πονευμένη εἴ τα P, πονευμ⁷έν¹· εἴτα Pl^M consentiens
cum P (idem exhibet Pl^a in epid., unde petivit Pl^a); πονησα-
μένη· εἴτα Pl^a in t. Pl, πονησαμένη δὲ sch.^B, πονεύμενον· εἴτα
Pl^b.^c ('ἀντὶ πονεύμενον· εἴτα γρ. οὐ μόνον πονησαμένη· εἴτα θ.,
ἀλλὰ καὶ πονησαμένη δὲ θ.' sch.^w) 9 ἐκτέρισεν (ι ex ε? cr.)
P | ἄχρῃς αἶδεω P ἄχρῃ καὶ εἰς Ἀίδην Pl; ἄχρῃς ἔς — Salm.,
ἄχρῃ καὶ Ἀίδεω Jac.; eadem pentametri epigrammatisque clau-
sula utitur Bianor 644, 6 ||

636. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C

Εἰς τινὰ ναυαγήσαντα | καὶ μακαρίζοντα | τοὺς ὀριπλάνοὺς |
ποιμένας.

L

Ποιμὴν ᾧ μάκαρ, εἶθε κατ' οὖρεος ἐπροβάτευον
5 κῆγώ, ποιηρὸν τοῦτ' ἀνὰ λευκόλοφον,
κριοῖς ἀγρητῆρσι ποτ' ἐβληχημένα βάζων,
ἥ πικρῇ βάψαι νήοχα πηδάλια
ἄλμη. τοιγὰρ ἔδυν ὑποβένθιος· ἄμφι δὲ ταύτην 5
θῖνά με ῥοιβδήσας Εὖρος ἐφωρμίσατο. Cr.^B 20

1 sqq. ap. Buh. p. 149 (n. 83) 2 ναυαγήσαν^τ et ὀριπλ. (cf. Nonn. D. 16, 184) L | naufragum, cuius sepulcrum colli, in quo pascuntur greges, subiectum est, inducit poeta vitam laudantem pastoriciam tamquam praeferendam navigationi praematurae mortis causae; cf. Propert. III 5, 67 sqq.; a Crinagora ep. temere abiudicat Geist 4 ποιμὴν P | εἶθε P (μακαριστέ perperam Gerhard) | κατούρεος P 5 τοῦτ' ἀναλευκόλοφον P; collem dici (τὸ λευκόλ.) in superiore parte nudum, in inferiore herbosum monet Jac.; τόνδ' ἀνὰ λ. Ruhnken, τόνδε πρὸς ἀκρόλοφον Br., (κατ' οὖρεος) πρηόνα λευκ. Heck. 6 κριοῖς P, cr. apogr. | ἀγρητῆρσι P ('dux pecoris — hircus' Tib. II 1, 58): de doricis formis a Crin. praeter morem in hoc ep. adhibitis cf. Rubens. p. 26 | ποτὲ βληχῆ^ν μένα (βληχῆ^ν A^{ac}) βάζων P (βληχῆ-μενα ap. B.^t, βληχώμενα in m.); ποτ' ('i. e. ποτὶ') ἐβληχημένα βάζων Reiske ('arietibus ovium ducibus balatus imitamina obgarriens' Mein. cum Reiskio consentiens: conferunt γεγραμμένα κωκύουσα Euphor. 38, 3, πεπνυμένα βάζειν Od. δ 206, κεκολυμένα β. Quint. Smyrn. 13, 7); varia sed irrita sunt omnia mutandi conamina: ἀγρητῆρσι — κατὰ βληχῆν ἀκολουθῶν Br., — μέτα βλήχημα βαβάζων Jac., — ποτὶ βληχῆματα βάζων Passow, — ποτὶ βλήχημα πελάζων Herm., — πότι βληχητὰ ('oves') βιβάζων Lobeck, — βοτὰ βληχώμεν' ὀπάζων Mackail (praeterea ἀγρητῆρσί ποτε βληχῆματ' ἐρίζων et κριοὺς ἀγρητῆρας ἰδὼν βληχητὰ βιβάζειν Jac.) 7 ἥ πι μικρῇ (μι fort. ex νι cr.) P, ἥ μικρῇ Salm. (ἥ 'πὶ μακρῇ ap. B.^m), ἥ με πικρῇ Emperius, πρὶν πικρῇ (s. ἥ βάψαιμι πικρῇ) Reiske | βάψαι P | νήοχα P (γήοχα Iensius): cf. Hes. s. v. νηοῦχος 8 ἄλμη P | τοι γὰρ ἔδυν P | ἄμφι δε P 9 θῖνάμε P | ῥοιζήσας Heck. | εὖρος (ex εὖρ.? mut.) P | ἐφημίσατο P, ἀπημέσατο ap. B.^m (Salmas.), ἐλῆμίσατο Ruhnken, ἐφωπλίσατο Reiske, ἐφωρμίσατο Jac. | cf. ep. 650 ||

637. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Πύρρον τὸν ἀλιέα | κεραυνόβλητον γε|νόμενον. L

Πύρρος, ὁ μουνερέτης ὀλίγη νηὶ λεπτὰ ματεύων

φυκία καὶ τριχίνης μαινίδας ἐκ καθέτης,

ἢ ἡιόνων ἀποτῆλε τυπεὶς κατέδουπε κεραυνῶ·

νηῦς δὲ πρὸς ἀλγιαλοὺς ἔδραμεν αὐτομάτη

P 308 ἀγγελίην θείῳ καὶ λιγνύι μηνύουσα 5

καὶ φράσεν, Ἀργώην κούκ ἐπόθησε τρόπιν. M 85^r

638. ΚΡΙΝΑΓΩΡΟΥ.

C

10 Εἰς γυναῖκα δύο | τέκνα ἔχουσιν, ὧν | τὸ ἓν ἡσθένει,

τὸ δ' ἕτερον | ὕγιες ἦν· τοῦ μὲν οὖν | ἀσθενοῦντος

ἔγεσθέντος | ὁ ὕγιες τέθνηκεν. L

Παίδων ἀλλαχθέντι μόρῳ ἐπὶ τοῦτ' ἐλεεινὴ

μήτηρ ἀμφοτέρους εἶπε περισχομένη·

1 sqq. Pl^M I^b (cap. εἰς νῆας, n. 2; cf. ad ep. 535) 1 gentile (Thessalon.) om. P Pl 2 πύρρον τὸν αλ. L; Ant. ad piscatorem eiusque navem transfert quae ep. 173 sq. de pastore fulmine icto gregibusque sine duce redeuntibus narrantur 3 μουνερέτης P, cr. Pl | ὀλίγη νηὶ C ὁ λίγησ? (non -γην) A^{ar} | νηὶ P Pl^M νηὶ Scaliger (probante Mein.); poeta instrumentum f. addidit, quo P. in opere utebatur: ὁ σαγήνη 4 φυκία P Pl; 'algas' perperam interpretatur Opsop., vox piscium genus idem indicat atque φυκίδιον (cf. V 184, 2) et φυκίς (cf. φυκίδας καὶ μαινίδας Aelian. Hist. An. 12, 28; μαινίς καὶ τριγλή φυκίς Antiphan. 3, 72) | cf. Opp. Hal. III 74 (δονάκεσσιν ἀναψάμενοι δολιχοῖσιν Ὀρμιῇν ἱππεῖον ἐύπλοκον) | καθέτης P καθέτου Pl (v. Oppian. H. III 77, 138) 5 cf. Od. μ 415 sqq. | κεραυνῶι Pro-
-ραύνωι A^{ar} 6 νηῦς ex νήυς? cr. C, ex νήυς Pl^M | προσάλγ. (corr. ex -ἀγ.) P | αὐτομάτη: cf. VII 173, 1; 174, 5 7 cf. μ 417 ἐν δὲ θεείῳ πλητὸ | ἀγγελίην — ἔφρασεν Mein. 8 καὶ (ζ P [καὶ] Pl^M) φράσεν P Pl; ἐμφανῇ Jac. δύσφατον Lenz; εὐφραδέ'? | ἀργώην· (interp. C) κούκ ('C) P ἀργώην (Pl^M, -γώην Pl^E) δ' οὐκ Pl; hyperbaton scripturae Palatinae defendit Mein., non ferendum putat Jac. (φράσε ἀργώην οὐκ scribi potuisse monens); (καὶ φράσιν et) καὶ φράσαι Ἀργώην οὐκ Jac. ('ut nuntium ederet, non Dodonaeo ligno erat opus'); καὶ φράσεν· 'Ἀργώην οὐκ ἐπόθησα τρ.' perverse Bothe | τρόπιν: cf. Lucian. Gall. 2 τί ἂν ἐποίησας εἰ σοὶ ἡ τῆς Ἀργοῦς τρόπις ἐλάλησεν, Apoll. Rh. IV 579 sqq. (etiam Antiphili IX 306 Ἀργὼ — τρόπιν) ||

Ἐκλ νέκυν οὐ σέο, τέκνον, ἐπ' ἡματι τῷδε γοήσειν
 ἡλπισα καὶ ζωοῖς οὐ σὲ μετεσσύμενον
 ὄψεσθαι· νῦν δ' οἱ μὲν ἐς ὑμέας ἡμείφθησαν 5
 δαίμονες, ἄψευστον δ' ἵκετο πένθος ἐμοί.' Cr.^B 21

5

639. ἈΝΤΙΠΛΑΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀρισταγόραν | τινὰ ἐν τῷ Σκαρφαιεῖ | λιμένι ναυαγήσαντα. L
 Παῖσα θάλασσα θάλασσα· τί Κυκλάδας ἢ στενὸν Ἑλλης
 κῦμα καὶ Ὀξείας ἡλεὰ μεμφόμεθα;
 ἄλλως τοῦνομ' ἔχουσιν· ἐπεὶ τί με, τὸν προφυγόντα
 10 κεῖνα, Σκαρφαιεὺς ἀμφεκάλυψε λιμήν;

p. 435, 9 sqq. ap. Buh. p. 150 (n. 84) 10 ἐν (non μὲν) ησθέ-
 νει L 11 ετερῶ, ἦν, μὲν et ασθ. (om. partim prosodiis) L

12 ἐγερεθεῖν L: in extrema ora marginis part. εγηγερεμένου ad-
 scriptum est (ne de compendio in his lemmatis plerumque accu-
 sativum indicante ambigeretur) 13 ἐπι P, cr. Reiske | ταῦτ'
 Reiske | ἐλεεινή (sic, sed ἐ scripturus erat A pro ἡ) P: cf. IX 284, 1

1 ἐπήματι P 2 ἡλπισα (C) P | οὐ *σὲ P^{pr} ούσσῃ A^{ar} (οὐ
 σε perperam Br.); v. 628, 8 | μετεσσύμενον Reiske 3 ὄψ. et
 ἡμειφθ. P: cf. IX 222, 5 (Antiphili, cuius ad epigrammata hoc
 hexastichon aliis Crinagoreis propius accedit) 4 ἵκετο A^{ac} | ἐμοί
 (C) P | ep. pro vera inscriptione sepulcrali habet Weissb., vix
 recte || 5 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 46 (Pl^e c. 22, 45)

5 ep. est Thessalonicensis (cui propter Scarpheae urbis Locridis
 mentionem iam Reiske trib.) 6 ἐν τῷ σκαρφαιεῖ (εἷ ex ι? corr.)
 L; ad vs. 4 exstat sch.^B (ex Steph. Byz.): Σκάρφεια πόλις Λο-
 κρίδος τῶν Θερμοπυλῶν ἐγγύς· κέκληται ἀπὸ Σκαρφίας (-φείας
 Steph.) τὸ ἐθνικὸν Σκαρφεὺς <καὶ Σκαρφαιεὺς> (haec a^{id}. sch.^w,
 -φιεὺς Steph., om. sch.^B) καὶ Σκαρφαῖος καὶ Σκάρφειος (-φιος
 St.); cf. Il. B 532 (Λοκρῶν) Βῆσσάν τε Σκάρφην τε, Eustath. ad
 hunc vs., Pausan. VII 15, 3 (εἰς Σκάρφειαν τὴν Λοκρῶν), Strab.

I p. 60, IX p. 426 | ναυαγήσαν L | cf. 290 (Stat Flacci) 7 θά-
 λαττα Pl^a.^s (-σσα Pl^m.ⁱ cum P) | κυκλάδος P, cr. Pl 8 ὀξείας
 P Pl^m Ὀξ. 'initiali maiore' Jac., qui insulas in mari Ionio
 prope Echinades sitas dici vidit, cf. Rhiani fr. νήσοις Ὀξείησι καὶ
 Ἀρτεμίτῃ ἐπέβαλλον apud Steph. s. v. Ἀρτεμίτα, Strab. X p. 456,
 Crinag. 628, 4 | ἦ (an ἦ?) λεὰ (C) P 9 ἄλλως τοῦνομ' (C) P:
 cf. 700, 4 τί μάτην οὔνομα Πουφ., Pausan. VIII 3 ἔχοιεν δ'
 ἄν καὶ ἄλλως τὸ ὄνομα οἱ ἀστέρες ἐπὶ τιμῇ τῇ Καλλιστοῦς,

νόστιμον εὐπλοῖην ἄρῳτό τις· ὥς τά γε πόντου 5
πόντος, ὃ τυμβευθεὶς οἶδεν Ἀρισταγόρης. M 37^v

640. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ. C

Εἰς Πύρωνα τινὰ | οὐκ ἐν τῇ θαλάσῃ | ναυαγήσαντα,
5 ἄλλ' ὑπὸ | ληστῶν ἦτουν πειρατῶν | πεφονευμένον. L

Ῥιγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις, ἀλλὰ Πύρῳνι
πουλὸν γαληναίῃ χείματος ἐχθροτέρῃ.
νῆα γὰρ ἀπλοῖη πεπεδημένου ἔφθασε ναύταις
ληιστέων ταχινὴ δίκροτος ἐσσυμένη·
10 χεῖμα δέ μιν προφυγόντα γαληναίῳ ὑπ' ὀλέθρῳ 5
ἔκτανον· ἃ λυγρῆς δειλὲ καχορμισίης.

ἐπεὶ τάφον γε αὐτῆς ἀποφαίνουσιν οἱ Ἀρκάδες, Philostrat. v. soph. I 16 (κάκιστος — ὦν ἐπὶ κακίᾳ ὄνομα); olim ἄλλως δέννον s. μῶμον ci. | ἐπεὶ A^{ac} | τί — προφ.: cf. Kaib. 145, 3 p. 436, 10 σκαρφαιεὺς P | cf. Prop. III 5, 50 'fallit portus et ipse fidem'

1 ἄρῳτό P | cf. 543, 1 (Antip.?), Petron. 42 'mulier est mulier, milvinum genus' 2 οἶδεν Ἀρ.: cf. 71, 3; 440, 5 (739, 2) || 3 sqq. ap. Buh. p. 154 (n. 104) 3 ep. est Thessalonicensis; rasura est supra tit.; olim Ἀντιφίλου scriptum fuisse non praestiterim

4 πύρωνα τινὰ L | οὐκ ἐν τῇ θαλάσῃ ναυαγήσαν L 5 ἀλλύπο ληστῶν L | ἦτουν L | πειρᾶ (πειρατῶν¹ ex πικ. cr.) L 6 cf. Isidori ep. 293; 502, 4; XI 336 | ῥιγηλὴ (signum voc. productae C) P | ἄλλα P | Πύθωνι Heringa (nec hoc nomen nec Κύτωνι aut Μύρωνι substituendum monuit Reiske) 7 πουλῆς P, πολλὰ Iensius, πουλὸν Dorv. | (κύματος per errorem Reiske) 8 ἀλιπλόη ('P^{pc} ἀλ. A^{ac}) P, ἀπλοῖη Salm. (εὐπλοῖη apographorum pars), ἀπνοῖη Heck. | πεπεδημένην (πεπέδ. A^{ar}) P -μένου Dorv. | ἔφθασε ναύταις P, ἔφθασε νηὺς Dorv., ἔφθ. κώπαις Jac., olim γανλῖς, ἔφθασεν ὀλκάς, ἔφθασ' ἔναντα ci., sed vid. κοντοῖς scribendum, cf. Alcest. 254, Od. ι 487 (τὸν γὰρ εὐπλ. πεπεδημένον ἔφθ. νηὺς ap. B.^m, τόνδε γ. ἀπλ. -μένον ἔφθ. νηὺς Br., νηὺς ἀπλοῖη γὰρ -μένον ἔφθ. ναύτην Heringa; νῆα -μένην ἔφθασεν ἀκτὶς perperam Reiske) 9 ἐσσομένη P, cr. apogr. 10 προφυγόντα: cf. 290, 1 | γαληναίῳ P 10 sq. ὑπολέθρῳ ἔκτανεν P; γαλ. ἐπ' ὀλέθρῳ ἔκτανεν Dorv. (γαλήνη αἰνῶ ὑπ' ὀλ. ἔκτ. Reiske), γαλήνη τὸν πανόλεθρον (conl. Soph. El. 1009) Jac., γαληναίῃ ὑπ' ὀλεθρον ἤγαγεν Br. 11 ἔκτανον 'illum prae-

641. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ.

C

Εἰς ὠρολόγιον.

Pl

Σῆμα δυωδεκάμοιρον ἀφεγγέος ἡελίοιο,
 τρισσάκις ἀγλώσσω φθεγγόμενον στόματι,
 εὔτ' ἂν θλιβομένοιο ποτὶ στενὸν ὕδατος ἀήρ
 αὐλὸν ἀποστείλῃ πνεῦμα διωλύγιον,
 θῆκεν Ἀθήναιος δῆμῳ χάριν, ὥς ἂν ἐναργῆς
 εἶη κῆν φθονεραῖς ἡέλιος νεφέλαις.

5

M 100^v

dones malacia deprehensum interfecerunt' Jac. | ἃ P (cf. 293, 6) |
 (δεῖλ' ἀνέμων μύσιος perverse Jac., qui idem vocem καχορμ.
 recte 'de infelici in mari statione' intellexit) | cf. Antipatri Th.
 clausulam ep. similem 289, 4 ||

1 sqq. Plan. ep. non sepulcrale iure om. in l. III, recepit in
 l. IV (exstat in Pl^m l. IV^b c. εἰς ὠρολόγιον n. 1, in Pl^e est eiusdem
 cap. n. 6); Cephalas inter sepulcralia rettulit et voce σῆμα
 deceptus nec sensu perspecto versus alterius, cuius similes in
 epitaphiis occurrunt; ep. inest etiam in ap. Buh. p. 154 (n. 105)

1 nomen auctoris om. Pl^m; ἄδηλον P^{a.s} · 2 libri IV^a cap.
 ultimum Pl^m inscripsit titulo εἰς ὠρολόγια (corr. ex ὠρολογεῖα):
 continentur epp. quinque, scil. IX 779. 780. 782. 806 sq.; bre-
 vioris sylloges capiti eidem (quod unum ep. VII 641 exhibet)

indicem 'εἰς ὠρολόγιον' praemisit | ζτ την τοῦ γραμμα^τ (ἐπιγρ. ?)

ἐννοιαν ὅτι δύσληπ^τ (non -ληπτον, sed -ληπτος: cf. ad 472, 7; 614) L
 (ζτ iteratur in m.); man. rec. (eadem quae notulam adpinxit ad

V 237, cf. vol. I p. 185, 2 adn.) add.: εἰς ὠρολόγιον | ἀρμόζει
 τὸ ἐπίγραμμα 3 ἡελ. P 4 τοσσάκις Jac. | ἀγλ. φθ. στ.:
 cf. Kaib. 234, 4 (de monumento sepulcrali) πέτρα — ἀφθόγγω

φθεγγόμενα στόματι; cf. similes locutiones dissimili modo usur-
 patas apud Theognid. 1230, Antip. VII 427, 14, ap. Simiam
 VII 193, 4, incertum auct. IX 162, 6 | φθεγγόμενος P, cr. Pl

5 εὔ τάν (~ AC) P | προτὶ Pl^b | ὕδατος P^{vc} ὕδατος A^{ar}) | ἀήρ A
 ἀήρ C idemque Pl^m Pl^{l.a} (ἀνῆρ Pl^{b.s}, ἄκρον et v. sq. αὐλὸς ap.
 B.) | ὁ λόγος περὶ τοῦ ὠρολογίου δι' ὕδατος sch.^B (verba δι'
 ὕδ. om. sch.^w) 6 ἀποστείλῃ P Pl^m | διωλύγιον: cf. Callim.

fr. 111; σφοδρὸν superscr. sch.^B 7 ἀθηναῖος (spir. rest. C) P
 Ἀθήναιος Pl, ὁ μηχανικός (de huius aetate cf. Susem. I 733)
 ap. B.^m | δῆμῳ χάριν C δημῶ χ. A^{ar} | ὥσ' ἂν Pl^m 8 κῆν A

κ' ἦν C κῆν Pl^m | noli δνοφεραῖς rep. | ἡέλ. ('et' rest. C) P ||

642. ἈΠΟΛΛΩΝΪΔΟΥ.

C

Εἰς Μενοίτην | τὸν Σάμιον ναυηγὸν | υἱὸν Διοφάνους. L

Σύρου καὶ Δήλοιο κλύδων μέσος νῆα Μενοίτην
 σὺν φόρτῳ Σαμίου κρύψε Διαφανέος
 5 εἰς ὅσιον σπεύδοντα πλόου τάχος· ἀλλὰ θάλασσα
 ἐχθρὴ καὶ νοῦσῳ πατρὸς ἐπειγομένοις.

643. ΚΡΙΝΑΓΌΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς παιδίσκην Ὑμνίδα τὴν παίστριαν, | τὴν Εὐάνδρου. L

Ὑμνίδα τὴν Εὐάνδρου, ἐράσμιον αἰὲν ἄθυρμα
 10 οἰκογενές, κούρην αἰμύλον εἰναέτιν,

1 sqq. ap. Buh. p. 155 (n. 106) 2 ναυηγ^ο (η ex α cr.) L |
 διοφάνους (LC) P: cf. ad 4 3 ἔβρου P (ε non ex σ cr. A, puncto
 quam prosodiam notare voluerit incertum); Ἐβρου Heringa,
 Σύρου egregie Reiske (emendatio epigrammatum ordine κατὰ
 στοιχεῖον instituto comprobatur): cf. Steph. Byz. s. v. Σῦρος
 (Εὔρου inepte Boiss.); Syrum insulam e Cycladibus supra De-
 lum sitam dici vidit R. (cf. tamen de quantitate vocalis v

ή
 Christod. ephr. 351) | καὶ δειλοιο (ή add. ipse A) P καὶ Δήλοιο
 Pauw (καὶ Νείλοιο Heringa, κιβδήλοιο ap. B. G.^m) | μέσος (C)
 νῆα (C, οἷα s. potius οἷα A^{ac}) P 4 συνφ. P | κρύψε P | διαφανέος
 P; ad servandam lemmatistae scripturam transponit Korsch:
 σὺν φόρτῳ κρύψεν Διοφάνευς Σαμίου, olim κρύψατο Διοφάνευς
 proposuerat Mein., qui tamen κρύψε Λεωφάνευς malebat
 5 εἰς ὅσιον 'ad rem piam, pietatis causa' Mein.; εἰς ὅσιον —
 πλόου τέλος Jac.; displicet ut πέρας s. χρέος 6 cf. VII 437, 2
 (σπερχόμενος πολέμῳ); 174, 6 (νικητῶ σπ.) | κἄν pro καὶ Korsch |
 (ἐπειγόμενον Salm. mutilum ep. ratus, καὶ νοῦσοι παῦσαν
 ἐπειγόμεναι perperam Reiske) || 7 sqq. Pl^m III^b c. 11 (εἰς
 γυναικάς), 10 (Pl^e c. 12, 51) 8 τὴν παίστριαν L^{pc}: π cr. ex ετ,
 ut ἐταίραν videatur scripturus fuisse | τὴν εὐάνδρου clausula
 praemissa ac rursus del. L; artificem esse Euandrum captivum
 Alexandria Romam deductum, de quo Porphy. meminit ad Hor.
 sat. I 3, 91, putat Geist 9 τήνδ' Emperius | εὐάνδρου
 (AC) P | αἰλῆεν A^{pl} αθν A^{ac} (ad seq. voc. aberrans) 10 post
 οἰκογενές interpunxit Pl^m, non interp. C | προσηνῇ supra αἰμ.

ἦρπασας, ὧ ἄλλιστ' Ἀΐδῃ, τί πρόωρον ἐφίεις
P 309 μοῖραν τῇ πάντως σεῖό ποτ' ἐσσομένη; M 92^v. Cr.^R 22

644. ΒΙΑΝΟΡΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΫ.

C. Pl

Εἷς τινα γυναῖκα Κλε|αρίστην, τὸν ἴδιον υἱὸν | ὀδυρομένην
5 καὶ διωλύ|γιον ἀνακράξασαν | <ὥστε> τὴν ψυχὴν ἀπορρήξαι. L

Ὑστατον ἐθρήνησε τὸν ὠκύμορον Κλεαρίστη
παῖδα καὶ ἀμφὶ τάφῳ πικρὸν ἔπαυσε βίον.
κωκύσασα γὰρ ὅσσον ἐχάνδανε μητρὸς ἀνίη,
οὐκέτ' ἐπιστρέψαι πνεύματος ἔσχε τόνους.
10 θηλύτεραι, τί τοσοῦτον ἐμετρήσασθε τάλαιναί 5
θρῆνον, ἵνα κλαύσῃτ' ἄχροι καὶ Ἀΐδεω; M 34^v

sch.^B | οἶναέτιν P ἐνναέτιν Pl εἰναέτιν Salm., cf. εἰνάετες apud Hom. γ 118

1 sq. cf. Coughy II 337, 3 (ἀπλήρωτ' Ἀΐδῃ τί με νήπιον ἦρ-
πασας ἄφνω, τί σπένδεις κτλ.); A. P. VII 483, 1 sq.; 671 | ὧ (' C
~ AC) P | ἄ*λιστ' P^{Pr} αλλιστ' A^{ac}; ἄλληστ' Pl^M Pl^{a.b.} ἄληστ'
Pl^I (σχέτλιε interpret. sch.^B); ἄπληστ' Brod. (cl. IX 390, 2;
VII 671, 1), Scaliger, Reiske; ἀλίσαστ' Salm. | τί (' AC) P | ἐφίεις P
ἐφίεις Pl ἐφίεις Jac. ἐφίης Boiss.; cf. Il. A 51 2 μοῖραν P |
τὴν — ἐσσομένην P Pl, dativum rest. Dorv. | σοί (an σοῖ?) πόθ' P
σεῖό ποτ' iam Pl^M Pl^I (idem Pl^B) σοῖό ποτ' Pl^{a.b} (τὴν π. σοί
ποτε νεισομένην Salm., τῇ π. σοί ποτ' ἐφεσπομένην perperam Jac.,
qui saltem ἐφεσπομένην proponere debebat; conlato Kb. 576, 4
suspicaris scribendum σοί ποτ' ὀφειλομένην) || 3 sqq. Pl^M III^a
c. 11 (Pl^E c. 12), 36 3 Βιάνορ^o Pl^M, γραμματιξ add. C;
nom. auctoris om. Pl^I, ἀδέσποτον Pl^{a.b}, ἀδέσπ. οἱ δὲ Βιάνορος
Pl^B 4 ἰδι^o L 5 «καὶ» διωλύγιον (ex διολυγ. cr. C?) ἀνακράξ.
την L, ὥστε inseruit Jac. 6 sqq. imitatur (Diodori?) ep.
Eutolmius VII 608 | ὕστατον P: cf. 735, 1 | Κλεαρ.: cf. 182, 1
(Mel.) 7 ἀμφιτ. P 8 κώκυσασα P | ὅσσον P: cf. Il. A 462
ἦυσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός | μῦς Pl^M 9 cf. 608, 3 | ἐπι-
στρεψαι (P) πν. ἔσχε τόνους: cf. 608, 3 οὐδ' ἔσχεν παλίνορσον ἀνα-
πνεύσασα γοῆσαι; IX 342, 4 10 fort. ἐμοιρήσασθε 11 ἵνα
et ἄχροι P | καὶ ἀΐδεω P idemque Pl^M, καὶ εἰς Ἀΐδ. Pl^E: cf.
635, 6 ||

645. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Φιλόστρατόν τινα | πλούσιον καὶ εὐτυχῇ | ἐπὶ ξένης
τελευτήσαντα.

L

ὦ δύστην' ὀλβοιο Φιλόστρατε, ποῦ σοι ἐκεῖνα
5 σκῆπτρα καὶ αἱ βασιλέων ἄφθονοι εὐτυχίαι,
αἷσιν ἐπηώρησας αἰὲ βίον; ἢ ἐπὶ Νείλῳ
[κεῖσαι Ἴου]δαίοις ὧν περίοπτος ὄροις;
ὄθνεῖοι καμάτους τοὺς σοὺς διεμοιρήσαντο, 5
σὸς δὲ νέκυσ ψαφαρῇ κείσεται ἐν' Ὀστρακίνῃ. M 91^v. Cr.^B 23

1 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 10 (Pl^E c. 6, 45; Pl^B 46) 2 φιλόστρατον τινα L: ep. scriptum vid. in Philostratum Academicum, amicum Arii philos., cuius precibus Octavianus vitam Philostrati post cladem Antonii Cleopatraeque concessit: cf. Plut. Ant. 80, Philostr. Vit. soph. 486, Rub. p. 10 | ἐπιξ. τελευτήσαντα¹ L: de sorte Philostrato tum instante, cum Antonio devicto senex opibus exueretur, ep. (non sepulcr.) scriptum esse putat Dübn. 4 δύστην' ('C, qui falsum acc. supra η exemit) P | πού P 5 in fine vs. signum x adpinxit C 6 sq. pentametrum praemisit A, ipse versuum ordinem litteris rest. 6 ad versum pentametro subiectum α̃ scr. A | ἐπηώρησας P^{no} (ἐπηώρ. P^{ac}, accentus supra ε inductus est), ἐπηώρ. Pl^M; ἐπ' ἡώρ. (conl. IX 555, 8) Rub. (αἷσι μετηώρησας anonym.) | noli νόον requirere pro βίον | ἢ (? acc. parum certo) P (ex ἡ cr.) Pl^M (ἢ Pl^{L.a}) ἢ Pl^{b.s} ἢ ε' Brod. | ἐπινείλωι P 7 ab initio vs. β̄ exaravit A, signum x in m.¹ C; lacuna spatio vacuo ante δαίοις significatur in P Pl^M Pl^{L.a} (nec supplet versum Pl^a in epid.); κεῖσαι Ἴου(δαίοις) exhibet demum Pl^a (unde transiit coniectura incerta in Pl^{b.s}); ex Pl^a sumptum scr. supplementum in P man. rec. (quam saeculo XVIII Sternb., saeculo XVI vindicat Wolters; eadem certe est, quae p. 489 Ἀρχὴ τῶν¹ Προστρεπτικῶν, p. 507 m.⁸ Ἀρχὴ Σκοπτικῶν et p. 569 Στρατώνος⁸ τῷ Σαρδιανῶν adpinxit; cf. ad Palladae ep. 683, 4) | ὧν ex ὧν (s. ὧν) cr. in P | ὄροις (alterum q cr. ex ν?) P ὄροις Pl 8 ὄθν. sc. 'Romani milites Alexandriam occupantes' Jac. | τοὺς σοὺς καμάτους proponit Rub. 9 νέκυσ P | 'ἀσθενεῖ λεπτῇ' supra ψαφ. sch.^B | κείσεται' P Pl; πύσεται' Diels, πύσεται' (et τέρεται') Sitzler, κεύσεται' (s. σήπεται') ci.; ut κείσεται' teneatur, v. 4 αἶρη (s. ὑψοῖ, γανροῖ, ὀγκοῖ, εὐχῇ) Ἴουδ. — ὄροις; scribendum erit | ἐνοστρακίνῃ P ἐν ὀστρακ. Pl; de testaceo solio accepit Brod., ἐν Ὀστρακίνῃ (in viculo 'maritimi deserti Aegyptum inter et Iudaeam') Boiss. (Heck. cl. Ios. B. Iud. IV 11, 5) ||

Fr. Cor. Mel.
epp. 646—655

646. ἈΝΤΉΤΗΣ ΜΕΛΑΟΠΟΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς κόρην Ἑρατῶ | καλουμένην, παρθένον | τελευτήσασαν. L

Λοῖσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα
εἶπ' Ἑρατῶ χλωροῖς δάκρυσιν λειβομένα·5 ὦ πάτερ, οὐ τοι ἔτ' εἰμὶ, μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ἤδη ἀποφθιμένως κυάνεος θάνατος. M 96^v

647. [ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ, οἱ δὲ] ΣΙΜΪΟΥ.

C

Εἰς Γοργῶ | τινὰ κόρην τελευτήσασαν.

C

Ἦστατα δὴ τάδ' εἶπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργῶ
10 δακρυνόεσσα δέρας χερσὶν ἐφαπτομένα·

1—p. 445, 8 Meleagrei fr. particula I continet (praeter 648) epp. in virgines parentibus morte praematura ereptas 646—649 1 sqq. Pl^M III^b c. 25 (εἰς νιόους καὶ θυγατέρας), 7 (Pl^E c. 31, 11); ep. est ap. Ir. p. 92 inter epp. 202 et 486; cf. Weisssh. p. 102 1 μελ. om. Pl 2 cf. ep. 513 (Simonidis), 647 (Simiae, qui Anytes ep. imitatur, v. Bennd. p. 38, Reitzenst. 129), 735 (Dagmageti), VI 119 (Nossidis) | ἑρατῶ (ex -τώ? factum) P | καλ. : παρ (duplici puncto distinxit C, qui litt. π rest.) P 3 δὴ om. P, add. Pl firmantque auctores epp. 189, 192, 200 sq. | περιχ. (ε neglegentius scr., non ex o cr. A) P: cf. Agam. 1556 θυγάτηρ πατέρ' ἀντιάσασα — περὶ χεῖρε βαλοῦσα 4 χλ. δ.: cf. Eur. Med. 906 5 cf. VI 119, 3 | μέλαν δ' Br. ('oculos tenebris obductos ut morientis' Jac.), τάλαιν', ἐμὸν Bgk; fort. νέφος δ' (nec ideo κυάνεον θανάτου cum auctore ep. 251 scribendum, cum verba κυάνεος θάνατος explicandi causa accedere potuerint) 6 ἀποφθιμένης P Pl | κυάνεον Jac. || 7 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 13 (Pl^S c. 23, 14) 7 Σαμίον tantum Pl | post σιμίον (C) erasa est claus.; Σιμίον Sternb.; Simonidi vindicat iniuria Schneidewin, Simiae Rhodio tribuit iam Br. (quem Bergk, alii sequuntur) 8 εἰς γοργῶ τινὰ P; de Gorgone Simiae carmine elegiaco cf. Athen. XI 491 c, Rohde gr. Rom. p. 81 (ubi de Simiaci carminis argumento e Plutarchi Amatoriis narrationibus 766 d petendo exponitur), Sternb. p. 113, Susem. I 179; ipsius elegiae partem tetrastichon fuisse censet Rohde, fort. epigramma erat rebus in elegia illustratis ita accommodatum, ut prooemii loco carmini poeta praemiserit (Gorgonem epigrammatis, non diversam ab elegiae Gorgone, mulierem fuisse a poeta amatam suspicatur Jac.); in

Ἀὖθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῳονι μοῖρα
ἄλλαν σῶ πολιῶ γήραι καδεμόνα. M 38^v

648. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀριστοκράτην | τινὰ μισογύνην | ἄτεκνον τελευ-
τήσαντα | διὰ τὸ μὴ γῆμαι. L

5

Εσθλὸς Ἀριστοκράτης, ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς Ἀχέροντα,
εἶπ' ὀλιγοχροινίης ἀψάμενος κεφαλῆς.

imaginem sepulcralem filiae matri vale dicentis versus con-
ditos esse putat Bergk | τελευτῶ L p. 442, 9 ὕστατα ("rest. C)
τάδ' P, δὴ inseruit Pl; (cf. πνύματα 203, 4) | φίλην P (Schneidew.,
Jac., quorum ille a toto ep., hic a disticho priore formas doricās
exclussit), φίλαν Pl (Rhodii epp. dialecto dorica composita esse
docet Sternb.) | ποτὶ Pl^M idemque P (litt. l exstat in P partim
evanescens, non in ε mutata) | μητέρα P ματ. Pl | γοργῶ ex -γῶ
cr. C Γοργῶ Pl^M Pl^L (Ποργῶ Pl^{a.b.} Πυργῶ Huet) 10 δέρεσ
P Pl; δέρας? | ἐφαπτομένα P Pl (-νη Schn. Jac.)

1 αὖθι (A C) P | παρὰ A^{ao} | ἐπὶ λῳιον^λ μοῖραι P : signum infra

lin. et i supra scr. man. rec.; ἐπὶ λῳιονι(?) μ. fecerat C ex ἐπὶ λῳιον |
(μοῖρη Schneidew., μοῖρα Jac., qui saltem Lacaenae Gorgonis ver-
ba dorica esse voluit) 2 (ἄλλην Schn.) | σῶ C σός? σοί? A^{ar} |
πολιῶ P; cf. VI 198, 6 | καδομέναν P: καδομέναν A, (-αν ex
-ην cr.) Pl^M, Pl^L, κηδομέναν Pl^s; καδεμόνα Salm. (κηδ. Schn.) ||

3 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα), 15 3 λεωντ Pl^M
-ίδα C, qui ταρᾶν add. 4 sq. in eiusdem cippi latere ad-
verso ep. VII 440, averso ep. VII 648 in eundem Aristocratem
scripta fuisse falso indicabat Heck.; Antipatri ep. IX 96 cum
Leonideo confert Geffcken; cf. etiam IX 23 4 ἄτεκνον
(ατ ex αν? cr. L, fort. ἄνδρα additurus) P 5 τελευτήσαντα¹
δια το μη γ. L (non caelibem fuisse Aristocratem, sed patrem
filiis praecepta dedisse miro errore statuit Heck.) | παραι-
νεῖται οἶκον ἐαντῶ λαβεῖν καὶ εἰ χρημάτων τινὲ δέοι τὸν γάμον
εἶναι ζωῆς στῦλον ἐκάστω φησί, καὶ τοὺς παῖδας Ὅμηρος στῦ-
λους ἔφη τῆς οἰκίας (f. στεφάνους: cf. vit. Hom. 16, 3 ἄνδρὸς
μὲν στέφανος παῖδες — 7 αἰθομένον δὲ πνρὸς γεραρῶτερος
οἶκος ἰδέσθαι; an Εὐριπίδης scribendum pro Ὅμ. spectavitque
schol. Iph. T. 57?) sch.^B 6 ὅτ' (C) P | εἰσαχέρ. (C A C) P; cf.
X 65, 6; IX 96, 2 (ὅτ' ἦν ἥδη νεύμενος εἰς Αἶδην); IX 23, 1 sq.
(γειαρότης Ἀρχιππος, ὅτ' — ἔρρεεν εἰς Αἶδ. εἶπε τάδ') 7 ὀλι-
γοχρο.: Aristocratem non florente aetate obisse, sed morte in-
stante illa verba fecisse dixit poeta | ἀψάμενος (prosodias rest.

Ἰαίδων τις μνήσαιτο καὶ ἐδνώσαιτο γυναῖκα,
 εἰ καὶ μιν δάκνοι δυσβίωτος πενίη.
 ζωὴν στυλώσαιτο· κακὸς δ' ἄστυλος ἰδέσθαι
 οἶκος· ὁ δ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχαρεὼν
 5 εὐκίων φαίνοιτο καὶ ἐν πολυκαίῃ ὄγκῳ
 ἄντην αὐγάζων δαλὸν ἐπεσχάριον·

C, ἀψαμ. ? Δ^{ac}) P | particulae Mel. (646—649) ep. argumento dissimile patet insertum esse propter initii formam similem (cf. εἰπ' 646, 2; 648, 2; εἶπε 647, 1)

1 τίς P Pl^M Pl^{1a} (Pl^a interrogandi signum in fine vs. 3 et post στυλ. posuit, non item P Pl^M) | μνήσαιτο (αι ex α cr. ipse A, acc. add. A C) P | ἐδνώσαιτο P 2 εἰ καὶ: cf. 736, 5 | δάκνοι P Pl^M δάκνει Pl^E | δυσβίωτος C, sed -βίωτος Δ^{ac}: cf. IX 574, 2 3 [ξ]ωὴν ([ξ] in eraso ξ?) P | στυλήσαιτο P, cr. Pl (ζῶν δὲ στυλ. Herm.) | κακὸς δ' P κακός δ' Pl^M κακὸν δ' Pl^E | cf. Trag. fr. adesp. 575 (N.²), Iph. T. 57 στυλοὶ γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες | ἰδέσθω P, cr. Pl 4 οἶκος P^{pc} οἶκ. (non εἶκος) Δ^{ac} | ὁ δ' αὐλῶιστος P ὁ δ' αὖ λῶστος Pl^M ὁ δ' ἄν λ. Casaub. | τ' ἀνέρος P Pl^M τάνερος Br. | ἐσχαρεὼν P^{pr} Pl^{Mpc} -έων Δ^{ar} -εὼν Pl^{Mac} 5 καὶ ἦν Br. | πολυκαίῃ P Pl^M -καιεῖ Heck., cf. πυρικαέος VI 281, 1 | ὄγκῳ P ὄλβῳ Opsop. 6 ἐν στῇ (fort. ex τῇ, non ex γῇ cr.) P ἐνστῇ Pl^M ἐνστῇ Pl^E | αὐγάζων P Pl 4—6 'καλὸν οὖν φησιν ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν παίδων θάλπεσθαι παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ πολλῇ ὕλῃ ἀναιθούσῃ· εὐκίων τοῦτ' ἔστι μόνιμον καὶ ἐν πολυκαίῃ (sic) πολυτρόφῳ· ὅσῳ γὰρ πλείους οἱ παρακείμενοι τοσοῦτω καὶ πλείω ξύλα τῇ φλογὶ ἐντιθέασιν' sch.^B; verba ὁ δ' αὖ — αὐγάζ. varios emendationis conatus experta sunt: ὁ δ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχ. εὐκ. φαίνοιτο καὶ ἐν π. ὄγκῳ — αἰὲν ὑπανγάζων, σταίῃ ἐνανγ., εἰῃ ὑπ. (εὐτελεῇ αὐγ.) Jac., — ἄν στῇ αὐγ. inepte Boiss.; — φαίνοιτ' ἄν αἰὲ πολυκαίῃ ὄγκῳ ἐνστάς αὐγάζων Jac.; — λῶστος γ' ἀνέρος ἐσχ. σύσκιος ὢν φαίνοιτο καὶ εἰ πολυκ. ὄγκῳ ἐνστῇ λυγάζων (a poetae sensu, ut vid., aberrans) Mein.; — λιτὸς τάνερος et καὶ ἄν πολυκ. Geffcken (qui ἄν cum coniunctivo ἐνστῇ in apodosi usu Hom. defendit verbaque sic interpretatur, ut pauperis focus progenie munitus effusae divitis luxuriae opponatur); ἀδουλώτου δ' ἀνέρος ἐσχ. εὐκ. φ. καὶ ἐν π. ὄγ. ἐστάναι Heck.; ὁ δ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχ., εἰ κίων φέγγοιτο καὶ οὐ π. ὄγκῳ, ἐν στενῷ αὐγ. Piccolos; ἃ δ' αὖ λῶιστ', ἀνέρος ἐσχ. εὐκ. φ. καὶ ἐν πολ. κορμῶν ἐστῇ αὐγ. Herm.; ὁ δ' αὖ κλυτόπαις (s. πολύπαις vel ὁ δ' ἀγλαόπαις) et ἄντην αὐγ. tentavi 6—445, 1 clausulae signum post ἐπεσχάριον (A C), nota init. erasa ante 445, 1; exstat quinto disticho ab L adscriptum lemma: χ εἰς τὸν αὐτὸν ομοίῳσ¹

ἦδει Ἀριστοκράτης τὸ κρήγυνον· ἀλλὰ γυναικῶν,
ὦνθρῶπ', ἥχθαιρεν τὴν ἀλιτοφροσύνην. M 30^v

649. ἈΝΤΊΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΨ. C

Εἰς κόρην τινὰ | παρθένον τελευτήσασαν. L

5 Ἀντί τοι εὐλεχέος θαλάμου σεμνῶν θ' ὕμεναίων
μάτηρ στήσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρίνῳ

310 παρθενικὰν μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἔχουσιν,
Θέρσι· ποτιφθεγκτὰ δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα. M 95^r

650. [ΦΛΑΚΚΟΤ ἦ] ΦΑΛΛΙΚΟΤ. C

10 Ναυηγοῦ παραί|νεσις φεύγειν | τὸ πλεῖν ἐν θαλάττῃ. L

Φεῦγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλεν ἐχέτλη,
εἴ τί τοι ἦδὺ μακροῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς·

1 ἴσως τοῦ ἀντιπίπτοντος· εἰ γὰρ τις εἴποι, πῶς τὸν ἄλλοις
παραينوῦντα γαμεῖν αὐτὸν ἄγαμον ἔδει διαγροχένοι, ἦδει, φησί,
τὸ κάλλιστον, ἀλλ' εὐλαβεῖτο τὴν ἀπὸ τῶν γυναικῶν ἁωρίαν
καὶ διὰ τοῦτο προεῖλετο οὕτω διάγειν ἢ παιδοποιεῖν τὰ τοιαῦτα
πάσχω· infacete sch.^B | cf. Ov. Met. X 243 | ἦ δει? A ἦ δει C

2 ἄνθρῶπ' P Pl ὦνθρ. Br. (cf. 472, 1; 736, 1; IX 563, 2) | ἥχθαι-
ρεν (αι ex ἦ? cr.) P | ἀλιτοφροσύνην (ἀλ.? A^{so}) P, cr. Pl (ἀεσιφρο-
σύνην Heck., ἄλις ἀφροσύνην Mein.) || 3 sqq. Pl^M III^b c. 20
(εἰς νέους καὶ νέας), 8; Pl^E c. 23, 28 (Pl^a c. 23, 27); ep. non
est ap. Ir. inter Anytes carmina 3 titulum om. Pl^M; ἄδηλα
Pl^L ^a (quae ep. 649 et seq. 492 uno titulo iunxere), ἄδηλον Pl^s

4 παρ^θ L 5 εὐλέχεος Pl^M 6 cf. 344, 2 | ἐπὶ (C) P ἐπι Pl^{M.E} |
μαρμαρίνῳ A -ρίνωι C -ρίναν Pl -ρέω Dorv.: v. VI 123, 3 7 παρ-
θενικὰν (acutum C) P: noli pronomine addito π. με μέτρον prae-
ferre | τὲ Pl^M | ἔχουσιν Pl 8 Θέρσι ποτιφθεγκτὰ δ' P Θερσίποτι
φθεγκτὰ δ' Pl^M (Θερσίποτι Pl^E, Ἐρσιγόνη et Θερσίπη Reiske,
Θερσί Dübner; Ἐρσι?) | ἔπλεο (C) P; cf. IX 144, 1 || 9—p. 449, 9
fr. Meleagrei part. altera epp. 5 in naufragos exhibet 9 sqq. Pl^M
III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 47 (Pl^I 22, 46; Pl^B 22, 45) 9 ἦ
φαλάις (ἦ scr. in clausula post φλάκκου erasa) C | φακέλλ⁸ tantum
Pl^M (Pl^E); Phalaeco ep. recte iam Br. trib. (eidemque Menk,
Knaack) 10 το πλεῖν ἐν θαλά L 11 Ἔργα θαλ. φεῦγε
proponit Jac., sed tradito verba ordine tenenda: cf. ll. B 614 | θα-
λάσσια P Pl -άσια Pl^M -άττια Pl^{a.b.s} | ἐπιβάλλετ' P -βάλλεν
Pl^{M.b.s} (-βάλεν Pl^L ^a) | ἐχέτλη P 12 εἴ τι (rest. C) P εἴ τι Pl^M

Ἰαίδων τις μνήσαιτο καὶ ἐδνώσαιτο γυναῖκα,
 εἰ καὶ μιν δάκνοι δυσβίotos πενίη.
 ζωὴν στυλώσαιτο· κακὸς δ' ἄστυλος ἰδέσθαι
 οἶκος· ὁ δ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχαρεὼν
 5 εὐκίων φαίνοιτο καὶ ἐν πολυκαεὶ ὄγκῳ
 ἄντην αὐγάζων δαλὸν ἐπεσχάριον.'

C, ἀψαμ.? A^{ac}) P | particulae Mel. (646—649) ep. argumento dissimile patet insertum esse propter initii formam similem (cf. εἰπ' 646, 2; 648, 2; ἔειπε 647, 1)

1 τίς P Pl^M Pl^{I.a} (Pl^a interrogandi signum in fine vs. 3 et post στυλ. posuit, non item P Pl^M) | μνήσαιτο (αι ex α cr. ipse A, acc. add. A C) P | ἐδνώσαιτο P 2 εἰ καὶ: cf. 736, 5 | δάκνοι P Pl^M δάκνει Pl^E | δυσβίotos C, sed -βίotos A^{ac}: cf. IX 574, 2 3 [ζ]ωὴν ([ζ] in eraso ξ?) P | στυλήσαιτο P, cr. Pl (ζῶν δὲ στυλ. Herm.) | κακὸς δ' P κακός δ' Pl^M κακὸν δ' Pl^E | cf. Trag. fr. adesp. 575 (N.²), Iph. T. 57 στυλοὶ γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες | ἰδέσθαι P, cr. Pl 4 οἶκος P^{pc} οἶκ. (non εἶκος) A^{ac} | ὁδ' αὐλῶιστος P ὁδ' αὖ λῶστος Pl^M ὁ δ' ἄν λ. Casaub. | τ' ἄνερος P Pl^M τάνερος Br. ἐσχαρεὼν P^{pr} Pl^{pr} -έων A^{ar} -εὼν Pl^{mac} 5 καὶ ἦν Br. | πολυκαεὶ P Pl^M -καιεὶ Heck., cf. πυρκαέος VI 281, 1 | ὄγκῳ P ὄλβῳ Opsop. 6 ἐν στῇ (fort. ex τῇ, non ex γῇ cr.) P ἐνστῇ Pl^M ἐνστῇ Pl^E | αὐγάζων P Pl 4—6 'καλὸν οὖν φησιν ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν παίδων θάλλεσθαι παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ πολλῇ ὕλῃ ἀναιθούσῃ· εὐκίων τοῦτ' ἔστι μόνιμον καὶ ἐν πολυκαιεὶ (sic) πολυτρόφῳ· ὅσῳ γὰρ πλείους οἱ παρακαίμενοι τοσούτῳ καὶ πλείω ξύλα τῇ φλογὶ ἐντιθέασιν' sch.^B; verba ὁ δ' αὖ — αὐγάξ. varios emendationis conatus experta sunt: ὁ δ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχ. εὐκ. φαίνοιτο καὶ ἐν π. ὄγκῳ — αἰὲν ὑπαυγάζων, σταίη ἐνανγ., εἴη ὑπ. (εὐτελῇ αὐγ.) Jac., — ἄν στῇ αὐγ. inepte Boiss.; — φαίνοιτ' ἄν αἰὲν πολυκαεὶ ὄγκῳ ἐνστάς αὐγάζων Jac.; — λῶστος γ' ἄνερος ἐσχ. σύσκιος ὢν φαίνοιτο καὶ εἰ πολυκ. ὄγκῳ ἐνστῇ αὐγάζων (a poetae sensu, ut vid., aberrans) Mein.; — λιτὸς τάνερος et καὶ ἄν πολυκ. Geffcken (qui ἄν cum coniunctivo ἐνστῇ in apodosi usu Hom. defendit verbaque sic interpretatur, ut pauperis focus progenie munitus effusae divitis luxuriae opponatur); ἀδουλώτου δ' ἄνερος ἐσχ. εὐκ. φ. καὶ ἐν π. ὄγ. ἐστάναι Heck.; ὁδ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχ., εἰ κίων φέγγοιτο καὶ οὐ π. ὄγκῳ, ἐν στενῷ αὐγ. Piccollos; ἃ δ' αὖ λῶιστ', ἄνερος ἐσχ. εὐκ. φ. καὶ ἐν πολ. κορμῶν ἐστὶν αὐγ. Herm.; ὁ δ' αὖ κλυτόπαις (s. πολύπαις vel ὁ δ' ἀγλαόπαις) et ἄντην αὐγ. tentavi 6—445, 1 clausulae signum post ἐπεσχάριον (' A C), nota init. erasa ante 445, 1; exstat quinto disticho ab L adscriptum lemma: χ εἰς τὸν αὐτὸν ομοίῳσ'

ἦδ' αἰ 'Αριστοκράτης τὸ κρήγνον· ἀλλὰ γυναικῶν,
ὦνθ' ὥπ', ἤχθαιρεν τὴν ἀλιτοφροσύνην. M 30^v

649. 'ΑΝΤΥΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΪΤ. C

Εἰς κόρην τινὰ | παρθένον τελευτήσασαν. L

5 'Αντί τοι εὐλεχέος θαλάμου σεμνῶν θ' ὕμεναίων
μάτηρ στήσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρίνῳ

310 παρθενικὰν μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἔχουσιν,
Θέρσι· ποτιφθεγκτὰ δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα. M 95^r

650. [ΦΛΑΚΚΟΥ ἢ] ΦΑΛΑΪΚΟΥ. C

10 Ναυηγοῦ παρὰ | νεσις φεύγειν | τὸ πλεῖν ἐν θαλάττῃ. L

Φεῦγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλεν ἔχέτλη,
εἴ τί τοι ἦδ' ὁ μακροῦς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς.

1 'λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος· εἰ γὰρ τις εἴποι, πῶς τὸν ἄλλοις
παραινοῦντα γαμεῖν αὐτὸν ἄγαμον ἔδει διαγροχέειν, ἦδ' αἰ, φησί,
τὸ κάλλιστον, ἀλλ' εὐλαβεῖτο τὴν ἀπὸ τῶν γυναικῶν ἁωρίαν
καὶ διὰ τοῦτο προεῖλετο οὕτω διάγειν ἢ παιδοποιεῖν τὰ τοιαῦτα
πάσχων' infacete sch.^B | cf. Ov. Met. X 243 | ἦ δει? A ἦ δει C

2 ἄνθ' ὥπ' P Pl ὦνθ' Br. (cf. 472, 1; 736, 1; IX 563, 2) | ἤχθαι-
ρεν (αι ex ἦ? cr.) P | ἀλιτοφροσύνην (ἀλ. ? A^{ac}) P, cr. Pl (ἀεσιφρο-
σύνην Heck., ἄλις ἀφροσύνην Mein.) || 3 sqq. Pl^M III^b c. 20
(εἰς νέους καὶ νέας), 8; Pl^E c. 23, 28 (Pl^A c. 23, 27); ep. non
est ap. Ir. inter Anytes carmina 3 titulum om. Pl^M; ἄδηλα
Pl^L ^a (quae ep. 649 et seq. 492 uno titulo iunxere), ἄδηλον Pl^S

4 παρ^θ L 5 εὐλέχεος Pl^M 6 cf. 344, 2 | ἐπὶ (' C) P ἐπι Pl^{M.E} |
μαρμαρίνῳ A -ρίνω C -ρίναν Pl -ρέω Dorv.: v. VI 123, 3 7 παρ-
θενικὰν (acutum C) P: noli pronomine addito π. με μέτρον prae-
ferre | τὲ Pl^M | ἔχουσιν Pl 8 Θέρσι ποτιφθεγκτὰ δ' P Θερσίποτι
φθεγκτὰ δ' Pl^M (Θερσίποτι Pl^E, Ἐρσιγόνῃ et Θερσίππῃ Reiske,
Θερσί Dübner; Ἐρσι?) | ἔπλεο (' C) P; cf. IX 144, 1 || 9—p. 449, 9
fr. Meleagrei part. altera epp. 5 in naufragos exhibet 9 sqq. Pl^M
III^a c. 19 (εἰς ναυαγῆσαντας), 47 (Pl^I 22, 46; Pl^B 22, 45) 9 ἢ
φαλαίῃ (ἢ scr. in clausula post φλάκκου erasa) C | φακέλλ^u tantum
Pl^M (Pl^E); Phalaeco ep. recte iam Br. trib. (eidemque Menk,
Knaack) 10 το πλεῖν ἐν θαλάττῃ L 11 Ἔργα θαλ. φεῦγε
proponit Jac., sed tradito verba ordine tenenda: cf. ll. B 614 | θα-
λάσσια P Pl -άσια Pl^M -άττια Pl^{a.b.s} | ἐπιβάλλετ' P -βάλλεν
Pl^{M.b.s} (-βάλεν Pl^L ^a) | ἔχέτλη P 12 εἴ τι (' rest. C) P εἴ τι Pl^M

ἡπεύρω γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος· εἴν' ἀλλ' ὃ' οὐ πῶς
εὐμαρὲς εἰς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλὴν. M 38^r

651. ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

L

Εἰς ναυηγὸν ὁμοίως | ἀνώνυμον | ἐν τῷ Ἰκαρίῳ
5 πελάγει | ναυαγήσαντα. L

Οὐχ ὁ τρηχὺς Ἐλαιὸς ἐπ' ὅστέα κεῖνα καλύπτει
οὐδ' ἡ κυάνεον γράμμα λαβοῦσα πέτρῃ·

1 γὰρ ἐν ἐστι P | εἴναλλ' ὃ' P | ἀλλ' ὃ' Pl^M | οὐ πᾶς' (sed lineola apostrophum induxisse vid. C) P, οὐπ' ὡς, man. rec. in Pl^M οὐ π' ᾰς? Pl^{Mar} 2 cf. 438, 4 (Damag.) | εἰς P Pl^M (prae-positionem in t. om., in epid. add. Pl^a, εἰ Pl^b) | πολιὴν ἀνδρὸς P | ἄνδρας ἑλᾶν Jac.; f. ἐνδιαίνειν; an εὐμ. ὃς πολιὴν ἦνθ' ἰδεῖν κεφ.: cf. Erinn. 2 πολιὰ καὶ γήραος ἄνθ' α, Soph. El. 43 | sequitur in P Simonidis ep. VII 270 (unde in ap. B. p. 155 n. 107 transiit) || 3 sqq. ap. Buh. p. 155 (n. 108) 4 sq. ναυηγὸν ὁμοίως (cf. 270) L; post ἀνών. exaravit L signum clausulae, dein idem quae sequuntur 'ἐν τῷ Ἰκαρίῳ πελάγ' ναυαγήσαντ' add.; cf. Glauci ep. 285 6 οὐχο P | τρηχὺς σελι θαῖος P^{pc} τρηχὺς σέλι (s. σέλι) θαῖος? A^{ac} | ἐποστέα P | οὐχ ὁ λίθος τρηχὺς σε καὶ apogr. (οὐχὶ ῥάκος σέο φαιδὸν et οὐ τρυτὸν σέο λαῖφος ἐπ' Reiske); οὐχ ὁ τρηχὺς ἔλαιος ἐπ' Mein., οὐ τὸ τρηχὺ σέλινον ἐπ' Osann (similiter οὐχὶ τρ. s. δριμὺ σ. Mähly), οὐχ ὁ τρηχὺς λᾶας ἐπ' Herm.; alii in τραχὺς nomen Trachiniae urbis latere putabant (vs. 6 Δρυόπων conferentes cum Steph. verbis s. Δρυόπη: ἔστι καὶ Δρυοπία τῶν Δρυόπων περὶ Τρηχῖνα), unde οὐ Τρηχὶς λιθιαῖος ἐπ' ci. Toup, οὐ Τρηχὶς σε λίθιος Graefe (cf. VI 3, 1 Τρηχῖνα πολύλλιθον, Strab. IX 428, 'lapidosa Trachin' Sen. Troad. 821); in σελιθαῖος defuncti nomen quaesivit Heck., nom. regionis (conl. Polyb. IV 65, 6 τῆς Καλυδωνίας πρὸς τι χωρίον ὁχυρὸν ὃ καλεῖται μὲν Ἐλαιὸς) Kaib., qui οὐχ ὁ τρηχὺς Ἐλαιὸς proposuit Rhiani versum (πάρ τε τρηχὺν Ἐλαιὸν ὑπὲρ δρυμόν τε Λύκοιο ap. Pausan. IV 1) ab Euphorione respici monens (in ap. Buh. verba 'leg. κρωμακόεσσα· τραχεῖα' cum gl. Hesych. 'κρωμακόεν· κρημνωδὲς' inutiliter adscripta sunt); in marg. cod. Pal. man. rec. ζχ (ζήτει χιάζεται) adpinxit | κεῖνα P δειλὰ ap. B.^m λευκὰ Jac. (Heck.), ὅστέ' ἔλεινὰ Mähly; qui Πολυμ. (v. 5) reicit, defuncti nomen inferat scribendo οὐ σέο τρ. Ἐλ. ἐπ' ὅστέα, Κλεινε, καλ. (cf. XIII 5, 5) 7 κυανέη Mähly | λαβοῦσα P, λαχ. (cl. 395, 6) Heck.; (γράμματ') ἔχουσα Mähly

ἀλλὰ τὰ μὲν Δολίχης τε καὶ αἰπεινῆς Δρακάνοιο
 Ἰκάριον ῥήσσει κῦμα περὶ κροκάλαις·
 ἀντὶ δ' ἐγὼ ξενίης Πολυμήδεος ἡ κεινὴ χθὼν 5
 ὠγκώθην Δρυόπων διψάσιν ἐν βοτάναις.

5 652. ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C. Pl

Εἰς ναυηγὸν Τελευ|ταγόρην τὸν Τιμά|ρους υἱόν. L
 Ἦχῆεσσα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρεος οὕτως
 πλώοντ' οὐ πολλῇ νηὶ Τελευταγόρην

1 ἀλλατὰ P | δολιχῆστε (acc. negligentius ductus est, sed circumfl. potius quam gravis) P Δολίχης (sc. Icarī insulae) Mein. (cf. Steph. Byz. s. v. Ἰκαρος· ἐκαλεῖτο δὲ Μάκρις καὶ Δολίχη', Apollod. II 6, 3 τὸ Ἰκάρου σῶμα — ἔθαψε καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν) | Δρακ.: ἡ Δράκανος s. τὸ Δράκονον insulae Ic. promunturium, cf. Steph. s. Δράκονον, Strab. p. 639, Hymn. Hom. 34, 1 οἱ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οἱ δ' Ἰκάρω ἠνεμοέσση

2 ῥήσει (σ superscr. L) P, πλήσσει Mähly | περικρ. P 3 ἀντι δ' ἐγὼ P, ἀντὶ δ' ἐμοὶ Mähly; cf. VI 279, 3 | ξένιης πολυμήδεος· (μ ex ν? cr.) P ξενίης Πολυμήδεος 'sepulcrum Polymede orbatum' olim Heck. (Πολυμ. cum κενεῇ iungens, ad ξενίης nomen refert Mackail 'pro hospitio meo cum Polymede' interpretans) ξ. πολυκηδέος Salm. (Reiske, cf. Od. φ 35 ξεινοσύνης προσκηδέος), ξ. προσκηδ. Heck. (Mähly), κονίης πολυκηδ. Gr., Ξενία πολυκ. Reiske (qui nomen Xeniam mortuo indidit), χειρὶ δ' ἐγὼ Ξενίης πολυκ. Jac. (qui Xeniam mortui matrem vel uxorem fuisse voluit) | κεινὴ P κενεῇ Reiske (probant edd., sed reddit Euph. numeros clausulae Hom. εὐρεῖα χθών) 4 ὠγκώθην Br. ὠγκώθη Mähly | διψάσιν P | (δαπέδοις Gr.) || 5 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 14 (Pl^E c. 22, 61); cfr. Argent. VII 374, Glauci ep. 285; Leonidae ep. a Plan. non omissum tamen exstat in ap. B.

p. 155 (n. 109) 5 λεωνίδα ταραν^τ C^{pr} παγκράτους? C^{ar} (ad ep. seq. prolapsus); λεωνί^δ (gent. om.) Pl^M 6 τελευτα|γό|ρην (litt. γο ex ρε? rest.) L | τιμάρεωσ ('C) P Τιμαρέως Boiss.

7 καχ^{αναχί}εσσα (αναχί L, quem 'de καναχέουσα s. καναχῆς cogitasse' put. Jac.) P, cr. Pl, ἀχῆεσσα ap. (καναχέεσσα et λαχέεσσα proposuit improbavitque Heck.) | θάλαττα Pl^{a.s} | τον P | τιμαρέωσ? A^{ar} Τιμάρεος C Pl^{M.b.s} -άρεως Pl^{L.s} | οὕτω Pl, αὕτως Knaack 8 cf. 295, 4 et 654, 3 (Leon.); 287, 6 (Antip.); 392, 4 (Heracl.); 500, 3 (Asclep.); 642, 2 (Apollonid.); 738, 3 (Theodor.); IX 271, 6 (Apollon.) | πλώοντου A^{ac} | πολλῇ (~ rest.

ἄγρια χειμήνασα καταπρηνώσας πόντῳ
 σὺν φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχευαμένη;
 χῶ μὲν που καύηξι καὶ ἰχθυόβοις λαορίδεσσι 5
 τεθρήνητ' ἄπνους εὐρεῖ ἐν αἰγιαλῷ.
 5 Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνον κεκλαυμένον ἄθρων
 τύμβον δακρύνει παῖδα Τελευταγόρην. M 94^r

653. ΠΑΓΚΡΑΤΟΥΣ.

C

Εἰς ναυηγὸν Ἐπι|ηρείδην υἱὸν | Τιμάνδρου.

L

᾿Ωλεσεν Αἰγαίου διὰ κύματος ἄγριος ἄρθεῖς
 10 Λιψ' Ἐπιηρείδην Ὑάσι δυομέναις
 αὐτῇ οἱ σὺν νηὶ καὶ ἀνδράσιν· ᾧ τόδε σῆμα
 δακρύνσας κενεὸν παιδὶ πατὴρ ἔκαμεν. M 94^r

C) P, μεγάλη (s. πολλαῖς ναυσὶ) ap. G.^m | τελευταγόρην P Τελε-
 σταγόρην P^{M.E}; cf. ad vs. 8

1 ἄγρια (C) P | (κυμήνασα Heck.) | καταπρηνώσας A^{ac} P^{LM}
 P^{L.a} κατὰπρ. C κατεπρ. P^{b.s} (ap. B.) | πόντῳ P | κατὰ πρην. (s. πρη-
 νίξας cl. 532, 4) πόντου (cl. 654, 4) Mein., κατεπρηνίξας πόντῳ
 Knaack 2 cf. ad p. 447, 8 | σὺν φόρτῳ P | λάβρον A^{ar}; v. II.
 O 625 3 cf. 273, 5 (Leon.); 285, 4 (Glauci); 292, 1; 654, 5 |
 χῶ P χ' ᾧ P^M | καύηξιν P καύηξιν ἢ P^{M.E} κ. ἰδ' Heck. καύηξι
 καὶ Jac. | cf. Hesych. s. v. κήξ | ἰχθυόβοις P -βόλοις P^I -βόροις
 P^{LM} P^E (praeter P^I) | λαορίδεσσι P^I -σιν P 4 ἐν P P^I ἐπ' Heck.

5 κενεὸν (ὃν ex ὧν? cr.) P | κεκλαυμένον P P^I (cf. K. 539, 3; VII
 180, 3; 475, 7) -μένου ap. B., Reiske (-μένος Herm.; malim κυκλού-
 μενος de patre sepulcrum circumeunte); κεκλυσμένου Jac., κεκα-
 κωμένου Knaack | ἄθρων: cf. 374, 3 (ἀνυάζουσα) 6 Τελευταγόρην
 (cum P) P^{LM} P^{L.a.b} Τελεσταγ. (ut in vs. 2) P^s || 7 sqq. P^{LM} III^b
 c. 19 (εἰς ναυαγ.), 17; P^E c. 22, 64 7 παγκρατίου¹ P^{LM} (P^E)

8 ναυηγ⁰ ἐπιηρείδην (εἰ ex ι? cr.) L; Ἐπικουρίδην Reiske | τι-
 μάνδρου L: inde intercidisse colligas distich., in quo patris
 naufragi nomen allatum erat, nisi praeter versus nomen de-
 functi incisum in monumento sepulcrali atque inde petatum
 lemma statuere praestat; cf. Weiss. p. 30 9 δια A^{ac}

10 λιψ' (gravem vid. refecisse C, non correxisse ex circumfl.) P |
 υἱάσι P, cr. P^I 11 cf. 738, 3 | αὐτῇ οἱ P (P^I) αὐτῇ οἱ (potius
 quam αὐτῇ οἱ) P^{LM} αὐτῇ οἱ P^{a.b.s}, αὐτῇ Scaliger (Huet), αὐτὸν
 εἴη Mein. | σὺν et ᾧ (ex ᾧ cr.) P 12 πῆρ P^{LM} ||

654. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

C. Pl

Εἰς Τιμόλυτόν τινα | ὑπὸ Κρητῶν ληστῶν | σὺν τῇ ἰδίᾳ
νηὶ διαφθαρέντα.

L

Αἰεὶ ληισταὶ καὶ ἀλιφθόροι οὐδὲ δίκαιοι

5 Κρηῆτες· τίς Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;

ὥς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ εὐπίονι φόρτῳ

Κρηταιεῖς ὥσαν Τιμόλυτον καθ' ἄλως

δείλαιον. κῆγὼ μὲν ἀλιζώοις λαορίδεσσι

5

κέκλανμαι, τύμβῳ δ' οὐχ ὕπο Τιμόλυτος.

M 94^r

10

655. ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ' ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C

Εἰς Ἀλεξανδρον | Καλλιτέλους.

C

Ἀρκεῖ μοι γαίης μικρὴ κόνις· ἡ δὲ περισσῇ

P 311 ἄλλον ἐπιθλίβοι πλούσια κεκλιμένον

1 sqq. Pl^M III^b c. 19, 18 (Pl^E c. 22, 65) 1 λεωντ^δ Pl^M |

ταρα^τ add. C, om. Pl 2 τιμόλυτον τινα L | ὑπὸ (C) κρητ

ληστῶν L | σὺν (C) τῇ ἰδίᾳ (circumfl. rest., spir. add. C) P

4 cf. Callim. hymn. I 8 | ἀλιφθόροι A^{ar} ἀλιφθόροι C Pl^M; cf.

IX 41, 4 ναυτέων ἔπλεθ' ἀλιφθορίῃ (Theon.), κυματοφθόρον

Eur. fr. 636, 2 N.² | οὐδε P 6 ὥς Br. οἱ Opsop. | ἐμ^ε * C

ὁ μὲν s. ἐμὲν? A^{ar} | cf. ad 652, 2 7 κρηται εἷς C κρηται εἷς?

A^{ar} κρηταιήσ (Pl^E) ex -ταίωσ cr. Pl^M | ὥσαν C (incerta scriptura

prior), cum C facit Pl; fort. ἔλσαν (cf. tamen Anytes ep. VII 215, 5) |

καθ' αἶδου C καθά δ' ου s. -δοῦ A^{ar} καθ' ἄλως (ex -ός cr.) Pl^M;

an ἔρξαν T. καθόδου? | erat in P interpunctio (ut in fine ep.)

8sq. versus spectasse vid. Gaetul. (275) sua Leonideis partim oppo-

nens 8 κῆγὼ P: cf. ad 652, 5; noli τηλοῦ ci.; opponuntur κῆγὼ

μὲν κέκλ. et τύμβος δ' οὐνομα μοῦνον ἔχει | λαορίδεσσι P Pl^M -ιν Pl^E;

ad hunc vs. et sq. L adnotavit: λάροι τ' οὐσ¹ ναυαγ' οὐσ¹ κλαίουσι

9 οὐχ' ὑπὸ C οὐχ'υπο A^{ac} οὐχ' ὕπο Pl^M οὐ χύτο Reiske ||

10 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 11; Pl^E c. 6, 46

(Pl^B 6, 47) 10 sq. duplicem titulum epigrammati adposuit C,

ad vs. primum p. 310 τοῦ αὐτοῦ (supra quae rasura perisse no-

men Leonidae non putem), ad alterum dist. τοῦ αὐτοῦ λεωνιδ' /

(cum claus. ante λ.), quibus lemma suum (l. 11) subiunxit in

ras.; perperam enim lemmatista carminis dist. prius pro

intero ep. habuit, alterum cum seq. (656) iunxit; inde hexa-

στήλη, τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος. εἴ με θανόντα
γνώσονται, Ἀλκάνδρῳ τοῦτο τί Καλλιτέλεως; M 91^v

656. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ ΛΕΩΝΙΔΟΥ. C

Εἰς Ἀλκιμένην | μαχητήν. C

5 Τὴν ὀλίγην βῶλον καὶ τοῦτ' ὀλιγήριον, ὦνερ,
σῆμα ποτίφθεγξαι τλάμονος Ἀλκιμένεως,

sticho, quod ex ep. 655, 3 sq. et 656 sibi finxerat, perversum L adposuit lemma idque totum a C erasum est ita, ut dignoscere liceret indicem pristinum hunc: εἰς Ἀλκιμένην | τινὰ νῖδον Ἀλ-
κάν|δρος μαχητήν L^{ar} p. 449, 10 λεωνίδ^δ Pl^M 12 imitatur Leonidam Parmenio IX 43: ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας | μῖοι, (λοι, C, αι? A^{ar}) P | (μικρῇ κόνι Boiss.) | cf. VII 507; noli me^{ris} (pro κόνις) reponere | ἦδε P 13 ἐπιτρίβοι Piccolos | πλου-
σία P πλούσια (α ex o cr.) Pl^M | κεκλιμένον ex -μένη cr. Pl^M | in fine vs. clausulam ep. ab L adpictam habet P, cf. ad 10 sq.

1 ante στήλη erasa est nota ep. incipientis | τὸ σκλ. P Pl | τί σκλ. νεκρῶ β. (et v. 4 Ἀλκάνδρῳ Πνυθεί s. Ταρσεί) Herm.; cf. Lucian. Dial. Mort. 24, 2 (ἄλλων ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλι-
κούτοις λίθοις πιεζόμενος τῷ βάρει τοῦ τάφου' Mausolo respon-
det Diog.) 1 sq. οἱ με θανόντα P οἷ με θ. Pl | γνώσονται P |
ἀλκάνδρῳ P -δρῳ (sed ω ex corr.) Pl^M Ἀλκάνδρῳ Pl^{a.b.s} Ἀλκαν-
δρος Plⁱ | τοῦθ' ὅτι P τ. ὅτι Pl | (νεκρῶν) οἷ με θ. γν., Ἀλκάνδρος
τοῦθ' ὅτι Καλλιτέλεως Mackail | οἷ μάθον ὄντα, γν. Ἀλκάνδρῳ
τοῦθ' ὅτι K. olim Heck. (Picc.), οἷ με φιλοῦντες (s. οἱ δ' ἔτα-
ροί με) γν. Ἀλκάνδρος τῇδ' ὅτι K. Jac., εἴ με θανόντα (γν. Ἀλ-
κάνδρος τ' ἡδ' ὅτι K.) Herm., εἴ γε θανόντος (Reiske) γν. Ἀλ-
κάνδρου (Scaliger) τοῦθ' ὅτι K. Boiss. (qui verba ἡ δὲ π. —
νεκρῶν βάρος parenthesi inserta vult), Ἀλκάνδρῳ τοῦτο τί K.
egregie Heck. recepta coniectura Hermannii εἴ με θ., cui
οἷ με θ. non praeferam (οἷ με λαθόντα et οὐ μέγαν ὄντα s.
οὐδὲν ἔμ' ὄντα γνώσονται ego olim ci.) || 3 sqq. Pl^M III^a c. 5
(εἰς ἀνδρείους), 36 (Pl^s c. 5, 38) 3 Λεωνίδου Pl; ep. vid.
Alexandrini: si τήνδ' ὀλίγην (1), τλήμονος (2), καὶ πᾶν <συγ>-
κέκρυπται (3), ἥς ποτ' ἔφν δήιος (4) scripseris, isopsephia effi-
cietur haec: α₁ + β₁ (3892 + 2826) = α₂ + β₂ (3695 + 3023) = 6718
(cf. B Ph W. 1897, 964) 4 αλκ. μαχητήν C, immo 'rusticum'
Jac., 'olitorem' Boiss. (erravit L in interpretanda voce δήιος,
quamquam lemmatistae suffragantur Plan., qui capiti quinto
ep. subiungit, et Herm., qui δήιον idem ac πολεμικὸν esse con-
tendit) 5 τὴν ὀλ. P; scribendum τήνδ' ὀλ. | τοῦ το λιγήριον P:
cf. Geffck. p. 52 sq. 6 ποτιφθέγξαι P | τλήμονος Jac. τλάμ. P Pl

⟨εἰ⟩ καὶ πᾶν κέκρυπται ὑπ' ὀξείης παλιούρου
καὶ βάτου, ἧ ποτ' ἐγὼ δῆλιος Ἀλκιμένης.

M 31^v

657. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C

Εἰς Κλειταγόρου τινὸς | τάφον παρὰ τινὰ | ἀκρόρειαν
5 κειμένον, | ἐν ἧ ποιμένες μετὰ | προβάτων διατρίβουσι. L
Νομίζω δὲ ὅτι ἐν | Ἐφέσῳ κεῖται ταῦτα. C

Ποιμένες, οἳ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε
αἶγας κεύειρους ἐμβοτέοντες ὄις,
Κλειταγόρῃ, πρὸς Γῆς, ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῇ
10 τίνετε χθονίης εἵνεκα Φερσεφόνης.

1 καὶ πᾶν κέκρυπτ' (' C, apostr. man. rec. refecit) P εἰ
καὶ πᾶν κέκρυπται ci. Plan., εἰ καὶ π. κέκρυμμαι Geffcken; καὶ
πᾶν <συγ>κέκρ. ci. | ὑποξείησ P | cf. Theocr. 24, 89 2 ἦν ποτ'
ἐγὼ δῆλιος P ἦν ποτ' ἐγὼ δ. Pl^M Pl^E (praeter Pl^I) Herm.; ἧ (αἶς
Br.) ποτ' ἐγὼ δ. Jac., ἦν (Pl^I) ποτ' ἐγὼ δῆλιον (cl. Ap. Rh. III 1373)
Mein., ἧς ποτ' ἔφν δῆλιος restitui, ἦν π. ἐγὼ Τῆλιος Haeberlin, ἦν
ποτ' ἐγὼν ἡρίον Ἀλκιμένεως perperam Geffcken || 3 sqq. Pl^M
III^a c. 23 (εἰς ποιμένας), 4 (Pl^E c. 26, 4); cf. Schochii ep. n. X
apud Rub. Gr. Ep. p. 63 et adnot. ibid. p. 138 3 λεωνίδος
Pl; a Leonida alienum vid. ep.; Longum I 30 sua partim
ex ep. hausisse vidit Jac., imagini versus subscriptos fuisse

put. Heck., cf. Geffck. p. 91 4 κλειταγόρ ουτι⁰ L (errat

Paulssen) | ἀκρόρειαν (spir. add. et ω, ut vid., ex o fecit C) P

5 κειμένον (' C, non κείμενον; erasum est supra ου compen-
dium syllabae ἦσ) P | ἐνῇ (~ rest. C) P | μεταπρ. L | διατριβ⁸σι
(β⁸: L^{ac}, β⁸σι: C lemmatistae clausulam delens; -τρι, non τρο scr.
L) P 6 verba νομίζω — ἐφέσω κ. ταῦτα add. C (cf. Heck. p. 92,
Weissh. p. 29) 7 sq. ἐμβοτέοντες cum ῥάχιν et οἰοπολεῖτε

cum ὄις iunxit Heck., qui aptius 'ῥάχιν ἐμβοτέοντες αἶγας —
οἰοπολεῖτ' ὄις' verba collocari putabat (at 'pascendi' vim in
verbo οἰοπ. non inesse recte iam alii monuerunt) 8 αἶγας

P | κεύειρους P κ'ευ¹μάλλ¹ου¹ Pl^M (litt. λ non geminata Pl^{I-b}
cum Pl^M, κεύμαλλους demum Pl^s), κεύειρους Salm. (cf. Trach.
675) | ἐμβοτέοντες P Pl ('qui oves ad pascua ducentes in hos
colles erigitis' perperam Jac.), ἐμπατέοντες ('conquirentes')
Reiske, ἐμβοτ. Scaliger (Geffck.), εὔβοτέοντες Mein. (ἀμφιέπον-
τες a P Pl longius recedit) 9 κλειταγόρῃ P | ὀλίγην P | ἀλλα-

προσηνῇ (~ C ' A) P, f. προσηνέα (cf. 440, 9) 10 τίνετε (οι L^s)
P, τίνετε ex τίνετε cr. Pl^M (τίνετε Pl^E) | εἵνεκα P

Βληχῆσαιντ' ὄιές μοι, ἐπ' ἀξέστοιο δὲ ποιμῆν 5
 πέτρης συρίζοι προῖα βοσκομέναις·
 εἶαρι δὲ πρώτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρξας
 χωρίτης στεφένω τύμβον ἐμὸν στεφάνῳ·
 6 καί τις ἀπ' εὐάρνοιο καταχραίνοιτο γάλακτι
 οἶος, ἀμολγαῖον μαστὸν ἀνασχόμενος, 10
 κρηπιδ' ὕγραίνων ἐπιτύμβιον. εἰσὶ θανόντων,
 εἰσὶν ἀμοιβαῖαι κἄν φθιμένοις χάριτες. M 41^r

Syll.Theocr. 658. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ, οἱ δὲ | ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C
 epp.658—664 Εἰς Εὐρυμέδοντος τάφον | ἀνδρὸς ἀγαθοῦ [ὃς νῖδον
 11 δὲ μώνυμον λείπων ἔτυχε τοῦ αὐτοῦ τάφου]. L

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον ἢ καὶ ὁ δειλὸς
 ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον, ὁδοιπόρ', ἔχει.

1 ὄιες μοι P | ἐπαξέστοιο A^{ac}; ἐπ' εὐξέστοιο (s. ἐπὶ ξεστοῖο — πέτρου) temere Heck. (Oed. Col. 19 confert Geffck.) | δεποι-
 μῆν ('A `C) P 2 (προῖα sch.^B) | βοσκομένοις P, cr. Pl
 3 λειμώνιον P Pl^M Pl^{b.s} -μώνειον Pl^a | ἄνθος (-εσ? A^{ar}) P |
 ἀμέρξας P Pl, -ξας Scaliger (cf. Theocr. 26, 3) 4 χωρίτη Salm.
 5 sq. 'απαρχῆα' ἐκ τῆ γαλακτος | οἱ ποιμενες προσέφερον¹ adnota-
 vit L; cf. Alcaeï in Hesiodum ep. VII 55, 3 γάλακτι δὲ ποιμένες
 αἰγῶν ἔρραναν (v. 26, 3) 5 ἀπενάρνοισ P, cr. Pl (cf. VI 108, 3)
 καταχρ. alii passive 'aspergatur' alii (vix recte) activi loco acci-
 piunt; Heckero quod proponit παταραίνοιτο iure displicet | γά-
 λακτι (ἀ e corr.) P γάλακτος Pl^M 6 οἶος P οἶδς ex οἶος corr.
 Pl^M | ἀνασχόμενος P -σχόμενος Pl -σχομένης et postea ἐπισχο-
 μένης (conl. Quint. Smyrn. VI 141) Heck. 7 κρηπιδ' ὕγραίνων
 P | εἰσὶ (~ A `C) P 8 ἀμοιβαῖαι C -βαῖαι A^{ac} (cum C facit
 Pl), in P rasura est supra vocem (itemque supra -ισ ἀ- v. 9);
 cf. Ap. Rh. III 82 | κἄν (' rest. C) P κἄν Pl^M, f. κῆν (v. VII 67, 7;
 506, 1) | χάριτες C -τος A^{ar}; cf. V 159, 4; XII 33, 4; XI 326, 4;
 Kb. 119, 4 | clausulae signum P in fine vs. non exhibet: cf. ad ep.
 seq. || 9 sqq. ep. est in codd. Th. (Th.^A 18); in P prius dist. epi-
 grammatis 658 adnexum est praecedenti carmini, ut clausula
 ep. post ἔχει (658, 2), nota initialis ante χαίρ. (658, 3) adpictae in-
 veniantur; alterum eiusdem ep. dist. (658, 3 sq.) et ep. 659 unum
 efficiunt in P carmen hexastichum, scripsitque ad 658, 3 sq. L

‘Χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος’ ἔρεῖς, ‘ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.’ Th.^z 15

659. <ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.>

<Ἐπιτάφιον Εὐρυμέδοντος.>

5 Νήπιον υἱὸν ἔλειπες· ἐν ἡλικίῃ δὲ καὶ αὐτός,
Εὐρύμεδον, τύμβου τοῦδε θανῶν ἔτυχες.
σοὶ μὲν ἔδρη θείοισι παρ’ ἀνδράσι, τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦντι πατρὸς μνώμενοι ὥς ἀγαθοῦ. Th.^z 7

660. ΛΕΩΝΙΔΟΥ [ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ].

C

10 Εἰς Ὁρθωνα τὸν Συρακόσιον ὑπὸ μέθης | ἐν δυσχειμέρῳ
νυκτὶ τελευτήσαντα. L

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ’ ἐφίεται Ὁρθων·
Ἰχειμέριος μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις·

perversum lemma (l. 10sq.), quo duorum epp. diversa argumenta contaminantur p. 452, 9 ante λεωνίδου erasa est nota initialis, unde praecedentia verba θεοκρ. οἱ δὲ postmodo (ex alio fonte, f. ex sylloge aliqua Theocritea) accessisse, ep. 658 primo a C Leonidae tributum fuisse apparet | ταραντ P: rectius Leonidae quam Theocrito ep. tribui censet Mein., alienum vid. ab utroque

10 εὐρυμέδο^τ L | ἀνδρὸς ἀγ^α L 10 sq. υἱὸν ὁμώνυμ^ν λειπ L

11 ἐτ^ν ⁸ ⁸ αὐ^τ τάφ⁸ L (verba καὶ αὐτὸς τύμβου τοῦδε θανῶν ἔτυχες male interpretans; poterat inscribere: υἱὸν νέον λ. ἔτυχε αὐτὸς ἐτι ἀκμάζων τοῦ τάφου) | εἰς τὸ αὐτό inscripsit Th. Iunt. praecedente ep. 659 12 νέμοις P Th.^{k.B.Dac}, νέμεις Th.^{Dro} Stephan. 13 ὡσαύτως (‘C) P | ἔχει P ἔχεις Th.^{k.B.D}

1 χαῖρετο et ἐπὶ Th.^o | εὐρυμέδοντος P -δοντο Th.^k 2 ὑπερκ. A^{ac} (cf. Il. O 39) || 3 sqq. cohaeret ep. cum praecedentis disticho altero in P (cf. ad 658), non ap. Th. (Th.^A 19) 3—4 de auctoris indice et lemmate cf. ad p. 452, 9 sqq.; ‘ἐπιτ. Εὐρ.’ est titulus Iuntinae Th. 5 deest not. init. ante νήπιον | ἔλειπες ex ἔλιπες cr. P ἔλιπες Th.^{k.o} | ἐν ἡλικίῃ (ἢ ex ἡ cr.) P ἐν ἀλικίᾳ Th. (ἐναλίγκια Th.^k) 6 εὐρύμ. P (εὐρύμελον Th.^k) | θανῶν ἔτυχες P; ἔτυχεν auctorem lemmatis hexasticho adpositi (cf. ad 658) repperisse suspicatur Boiss. 7 σοὶ μεν P | ἔδρη ex ἔδρη cr. P ἔδρα Th. | παρ’ ἀνδράσι P μετ’ ἀνδράσι Th. | τόνδε A^{ac} 8 τιμασεῦντι Th. -ησεῦντι P | μνώμενος Th.^c (μνήμονες?) | ἀγα-

καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω μόρον, ἀντὶ δὲ βώλου
πατρίδος ὀθνείαν κεῖμαι ἐφρεσδάμενος.' Th.^z 9

661. ΤΟῦ Αἴτοῦ Λεωνίδαο.

C

Εἰς Εὐσθένην τὸν φυσιογνώμονα καὶ σοφιστήν. LC

5 Εὐσθένης τὸ μνημα' φυσιογνώμων ὁ σοφιστής,
P 312 δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.

θο₁υ₁ C -θὸς A^{ar} || p. 453, 9 sqq. cf. Th.^A 20; ep. est in ap.

Buh. p. 156 (n. 110) 9 ταρᾶν C | nec Theocriti nec Tarentini
vid. ep.; scriptura χειμέριος (v. 2) et coniectura βώλου (v. 3)
receptis isopsephia restituta est: α₁ (4174) + β₁ (3768) = α₂
(5620) + β₂ (2322) = 7942, unde Alexandrinum auctorem esse
apparet 10 sq. Ἐπιτάφιον Ὀρθωνος inscrib. in Iunt. 10 ὁ₁ρ₁-

θων^α (ρ₁ et α C, ὀνθων? L^{ao}) P | τον συρακόσ. (ρα ex ρο cr. C)

P | ὑπο (ex ἀπο? cr. C) με P; in fine versiculi litt. quaedam
(ησ?) videntur erasae 11 νυκτι τελ (τελευτήσαντα, non τεθυνη-
κότα) L 12 συρακοσιός P -ακκόσιός Th.^{k.D} -ακονσιός Th.^c
-ηκόσιός Th. vulg. | τις ἄν. Th. | τὸδ' P | ἐφίετο Th.^{k.B.D} | ὄρθων
A^{ac} ὀνθων P^{re} ap. G.R.B. ὄρθων Th.^{B.D} ὄρθων Th.^k 13 χει-
μερίας P -μερίης Th. vulg., sed -μέριος Th.^B (Paris. 2721) | μη-
δαμᾶ P | ἴοις P Th.^{k.B.D} ἴοις Th.^o ἴης Iunt. (ἴης Dübner.) | (me-
dium dist. excidisse putavit Mein.) | cf. 398, 5 sq. (Antipatri); 533

1 ἔχω P Th. ἔχον Ahrens | πότμον Th. μόρον P πόρον Ahr. |
ἀντιδὲ P | πολλῆς P πολλᾶς Th.; βώλου Heinsius (Herw. Polak),
πέλλης ('pro lapide sepulcrali') Wordsworth, πότνας Reiske,
πότνης Jac., γαίης Br., τερπνῆς et κοίτης ego olim ci., δ' ἐπενκτῆς
Maehly, ἀντὶ φίλης δὲ ap. Buh.^m G. (idem Herm.), δ' ἐραννᾶς
Knaack, (δ' ἐπόλβον Boiss.) ἀντὶ παλαιᾶς Auratus, ἀντὶ πόλῃος
Krügermann (ἀντὶ δὲ πάτρης ὀθνείην κεῖμαι βώλον ἐφ. Jac.)

2 ὀθνείαν P -νειών Th.^{k.B} -νειήν Th. Iunt. Call. | ἐφρεσδάμενος
Th.^c; cf. 299, 4 || 3 sqq. apud Th. est n. 11 (Th.^A 21) 3 ἔ αν-

τοῦ λεωνί C; a Tarentino abiudicat Geffcken 4 lemma bis
scripserunt L et C, p. 311 ad vs. primum, p. 312 ad alterum |
εὐσθέεν^ν τον L₂ | φυσιογνώμονα L_{1,2} (cf. Arist. Anal. prior. II 28)
verba 'καὶ' σοφ. utroque loco add. C | Ἐπιτάφιον Εὐσθέενους
τοῦ φυσιογνώμονος Iunt. 5 εὐσθέενος Th.^k | μνημα P Th.^{k.c.B.D}
μνᾶμα edd. Iunt. Call. | τὸ μν.: cf. 663, 2; v. Legrand ét. sur
Théocr. p. 26 (epp. 658—664 Légr. a Theocrito abiudicare non
audet) 6 ἀποφθαλμοῦ P

εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα
 χύμνοθέτης ἐν τοῖς δαιμονίως φίλος ὦν.
 πάντων ὦν ἐπέοικεν ἔχειν τεθνεὼς ὁ σοφιστῆς 5
 καίπερ ἄκικς ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας. Th.^z 11

5

662. ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς παῖδα Περι|στέραν καλουμένην | ἐπέτιν τελευτήσασαν. L
 Ἡ παῖς ὥχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἥδ' ἐνιαυτῷ
 εἰς Αἶδην τελέης ἡλικίης προτέρη,

1 ἔθαψεν (α L^s) P ἔθαψαν Th.^{D^{ro}} Iunt. Call. ἔγραψαν Th.^{k.c.B.Dac} | ἐπιξείνης P (cf. 722, 3) | (οἷ μιν ἔγραψαν ἑταῖρον — ὄντα Herm. referri vult ad ea quae excidisse putat post vs. 2)

2 χύμνοθέτας P χ'ώμνοθέτης Th.^{k.B.D} χ'ουμνοθέτης Th.^c (χ'ώμνοθ. Ahrens) χ'ύμνοθέτης Iunt. Call. | αὐτοῖς P Th.^D Iunt. Call. αὐτῆς Th.^{k.c.B} | δαιμονίως P -ίως Th.^{B^{pe}.D^{pe}} Iunt. Call., ἀλίμων ὡς Th.^{k.Bac} | ὦν P ἦν Th. (ῆς Call., ῆς Toup) | χύμνοθέτης αὐτοῖς δ. φ. ἦν Th. vulg. (Ziegler), χύμνοθέτης αὐτοῖς — ἦν Heinsius, χύμνοθέτης αὐτῷ δαιμόνιος φ. ὦν. Heck. (qui ipsum Leonidam, epigrammatis auctorem Eustheni se amicum profiteri vult), χύμνοθέτης ἐν τοῖς (sic Reiske) δαιμονίως φ. ὦν. Ahrens; fort. αὖ τις; pleniore (vel quavis) post ὦν interpunctione deleta vs. quartum cum verbis sqq. iungunt Mein., Herm., Jac., Boiss. 3 ὦν Th. *ὦν C τῶν A^{ar} | ἐπέοικεν ἔχει (prosodias rest. C) P Th. | (τεθνεὼς Th.^{D^{ro}} Iunt. Call.) | σοφιστῆς (interpunctione om.) P, puncto distinxit (ἐπάντων ὦν ἐπ. ἔχει τεθνεὼς ὁ σοφιστής) Ziegler | ἐπέοικε, τύχεν τεθν. ὁ σοφιστής. Auratus, πάντ' ὦν, ὡς ἐπέοικεν, ἔχει Warton; (φίλος ὦν) πάντων — τύχεν. τεθνεὼς ὁ σοφιστής καίπερ (ut ὁ σοφ. non ad τύχεν, sed ad εἶχ' referretur) ci. Jac.; (χύμνοθέτης αὐτὸς δ. φ. ὦν) πάντ' ὦν, ὡς ἐπέοικε, τύχεν. Boiss.; πάντων δ' ὦν ἐπέοικ' εὖ ἔχει τεθ. ὁ σοφιστής. Heck.; (φίλος ὦν) πάντων ὦν ἐπέοικε τυχεῖν τ. ὁ σοφιστής — εἶχ' Herm.; π., ὦν ἐπέοικεν ἔχειν (sic Briggs) τεθνεὼθ', ὁ σοφ. — εἶχ' Ahrens (patet ex coniecturis ὕμνοθέτην partim defuncti amicum, partim intellegi ipsum Eusthenem, ut idem sophista ac poeta putandus sit; de poeta mortuum celebrante vs. 4 fort. χύμνοθέτης αἰνεῖ δ. φ. scripseris)

4 (ἄκικς Iunt. Call.) ἄκοικος Heinsius (Huet); Εὐσθένην ludī causa ἄκικιν dici vidit Dübner | εἶχ' (spir. C) P; cf. 738, 4 ||

5 sqq. Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 14 et c. 20, 15 (Plⁱ c. 23, 14 sq., Pl^a c. 23, 13 sq., Pl^s c. 23, 15 sq.); in Pl^m et Pl^e pro uno carmine duo sunt epp., quorum prius tetrasticho (662, 1—4), alterum disticho tertio efficitur; ep. invenitur in codd. Theo-

δειλαίη, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφὸν

νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.

M 38^v

αἰαῖ, λυγρὰ παθοῦσα Περιστέρη, ὥς ἐν ἐτοίμῳ

5

ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ δεινότατα. M 38^v. Th^z 16

5

663. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς Θραῦσάν τινα | γυναῖκα.

C

Ὁ μικρὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θραῦσᾳ

Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κήπέγραψε Κλείτας.

criteis, non in Iunt. aut Call.; est Th.^A 22 p. 455, 5 λεωνίδου C Pl^M; Θεοκρίτου Συρακοσίου adscripsit sch.^B; cf. epp. 183 sq., 611; propius tamen ad ep. 517 accedit; vid. ep. Leonidae T.: cf. δειλαίον (654), ὥχετ' (504, 8), ἐχθροῦ — θανάτου (472, 6), δαίμων (665, 5), θῆκεν (8), γενόμενος (VI 302, 6), ποθέουσαι (VI 131, 3), quibus consimilia ep. 662 in eadem partim versus sede exhibet

6 περιστεραν καλουμένην¹ L | ἐπτέτ^Λ (i. e. ἐπτέτην vel ἐπτέτιν, nam compendio ut plerumque ην ita interdum ιν significatur) | post τελευτήσα¹σαν¹ haec add. L: το δε περιστερ¹ασ¹ τ¹ησ¹ μῆρσ | ∞ (μητρός ἐστιν) ὄνομα ("C), in m. adpictum ζτ; Peristera, quod L post l. scriptum vidit, non puellae, sed matris duobus liberis orbatae nomen est 7 ἐκ ἐβδόμῃ δ' Th.^c | ἐβδόμῳ¹ * C

ἐβδόμαι? A^{ao} ἐΔμόμ^ω Th.^k | ἡδ' P ἡδ' Th.^k ἡδ' Ahrens | ἐνιαυτῷ P Th.^o 8 πολλῆς P Th.^o πολλῆς** Th.^D πολλῆσιν Th.^{k.B} γρ. πολλῆς sch.^B (sch.^w) 'diu ante quam per naturae leges ei moriendum esset' scripturam Pal. interpretatur Jac., hanc idem valere ac πολλῶν ἡλίκων προτ. censet Mein.; πολιῆς Pl 'quae mente graves vincere posset anus' Grotius (προτ. de praestantia, non de tempore accipiens); πολλῶ γ' Mein., πολὺ τῆς Dilthey πολλοῖς Ahr., πρώτης Heck., olim ci. ἀπαλῆς, sed scribendum vid. τελέης: cf. Agam. 1505 | ἡλικίης Th.^k | προτέρης Th.^{Dao}

1 (δειλαία Mack.) ποθέουσα Th.^{k.B.D} 2 ἀπὸ στόργου Th.^c ἀστεργοῦς Mein. | βιότου? 3 sq. disticho ut peculiari ep. 'τοῦ αὐ-τ¹οῦ¹' inscribitur in Pl^M 3 αἰ¹ αἰ¹ P Th.^{k.B.D} αἰ¹ αἰ¹ Th.^c αἰ¹ αἰ¹ Pl^M λυγρὰ P Pl ἐλεεινὰ Th.^{k.B.D} ἐλέεινα Th.^o ἐλεινὰ Ahr. (αἰ¹ αἰ¹ ἐλεεινὰ cum Th. sch.^B, unde sch.^w exstitit hoc: γρ., ὥς λέγει τις, καὶ αἰ¹ αἰ¹ ἐλεεινὲ ἀνθ' ὧν ἄλλος ἀν λέγοι αἰ¹ ἐλεεινὰ κτλ.) παθοῖσα Th.^{k.B.D} ποθοῦσα Th.^o | περιστερή· (non litt. ι est post η, sed interpunxit C) P, περιστερή (lineola utitur ad nom. propr. notandum) Pl^M Περιστερὶ Pl^{L.b.s} Pl^a in t. (sed τὸ περι-στερὶ περιστερὴ γραπτέον Pl^a in epid., unde sumpsit Pl^a) -στερὴ

ἔξει τὰν χάριν ἃ γυνὰ ἀντ' ἐκείνων
ὦν τὸν κῶρον ἔθρεψε. τί μάν; ἔτι χρησίμα καλεῖται. Th.² 20

664. Εἰς Ἀρχίλοχον.

L

Αρχίλοχον καὶ σταῖθι καὶ εἰσίδε τὸν πάλαι ποιητὰν

Th.^{k.B.D} -στέρη Th.^o (Ahr.) | ὥς Th.^k p. 456, 4 ἀνθρώπουσ
(ι C^s) P ἀνδρῶσ Pl^M | δεινότατα (ὅτα ex ὅτο cr.) P Pl λυγρότατα Th.
(γρ. λυγρ. sch.^B) || 5 sqq. ep. est ap. Th. (Th.^A 23) 5 λεωνί C
6 ἐπιτάφιον Κλείτας τροφοῦ Μειδίου Iunt. (ἐπιτάφιος — Μη-
δείου Call.) | θράσσαν τινὰ C | eraso lemmatistae titulo scr. C
γυναῖκα, et ad numeros explicandos haec: ἐπὶ ἐνδεκάσυλλάβῳ·
τὸ μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζ (i. e. πλεονάζων, non quod debebat
scribere -άζον) | τοῦ ηρώου τετράμετρο (sc. -τρον; immo hen-
decasyllabo subicitur versus tetrametro dactylico et trochaica
tripodia s. ithyphallico compositus, asynart. Archilochius, cf. Arch.
100 Bgk⁴) , 7 sqq. cf. Callim. ep. VII 458, Kb. 47 7 τὸδ'
P | τᾷ P ὦ Th.^k τῷ Th.^o | θράσσαι P θράισσαι? A^{ar} θραῖσσα
Th.^{k.c.B.D} Θρεῖσσα Iunt. Call., Θραῖσσα Ahr.; cf. VII 306, 1, Steph.
B. s. v. Θράκη 8 μῆδειος P μ*ήδ. Th.^D μνήδ. Th.^{k.B} μνη-
δίος Th.^o | ἐπι P | ὑπὸ τᾷ δρυὶ Heck. | κηπέγραψε P κῆπεγρ.
Th.^D κῆνέγρ. Th.^{k.B} κῆνεγρ. Th.^c κάπεγρ. Iunt. | κλίτας Th.^c
(Κλείτα Mor.)

1 ἔξει P ἔξει Th. codd. (sed ἄξει? Th.^D) | τὰν P τὴν
Th.^{k.D} (Iunt. Call.) τοι Ahr. | ἃ P ἡ Th. | γυνὰ ἀντεκείνων P
γύννα' ντὶ τήνων Th.^k γύν' ἀντὶ τ. Th.^{c.D} γυνή ἀντὶ τ. Iunt.
Call. | (χάριν) ἀδὺν ἀντὶ τήνων Ahr. 2 ὦν τὸν (C) P |
κῶρον P κοῦρον Th. | ἔθρεψε (C) τι μᾶν (circumfl. AC, τιμαῖν
Par) ἔτι (C) P ἔθρεψ' ἔτι μὴν ἔτι Th. | χρησίμα τελευτᾷ (circ.
rest. C, et rasura est infra litteram λ) P χρησίμη καλεῖται Th. |
ἔθρεψε; τί μάν; ἔτι χρ. καλ. Schaefer, τί μὴν; Toup, τί μάν;
ὅτι χρ. κ. Herm. (Mein.); τί μάν ἔτι χρ. τελευτᾷ (vel imperfect.
τελεύτα); 'quid tamen moritur, quae adhuc utilis esse potuit?'
Boiss.; ἔθρεψεν. ἐμὴν ἔτι χρ. καλ. Hartung, ἔθρεψ' ἔτι μάν,
ὅτι χρ. καλ. Ahrens, — ἔτυμ' ὦν ἔτι χρ. τελευτᾷ ('revera no-
mine illo et lande, qua viva fruebatur, etiam nunc post fata
fruitur, monumento sc., quod ei alumnus cum inscriptione
Χρησίμα posuit') Jac., qui Χρ. pro cognomine nutricis habebat
(cf. Χρήστη Kb. 654) || 3 sqq. ep. est ap. Th. (Th.^A 24); versus
Archilochi statuæ destinatos perperam inter sepulcr. referri mo-
nuit Heck. 3 nom. auctoris om. C, qui duo f. epigrammata,
praecedens et 664, uno comprehendit titulo τοῦ αὐτοῦ Λεων.;
ep. simplicius quam pro Leonidae ingenio esse vid. Jac. | εἰς Ἀρχ.

τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος

διῆλθε κῆπὸν νύκτα καὶ ποτ' ἄω.

ἦ ῥά νιν αἶ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπεν Ἀπόλλων,

ὥς ἐμμελὴς τ' ἐγένετο κῆπιδέξις

5

5 ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰεῖν.

Th.^z 21

665. ΤΟῦ Αὔτοῦ ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς Πρόμαχον ναναγόν.

L

Μήτε μακροῖ θαρσέων ναυτίλλεο μήτε βαθείη

νηί· κρατεῖ παντὸς δούρατος εἰς ἄνεμος.

10 ὤλεσε καὶ Πρόμαχον πνοιή μία, κύμα δ' ἐν οὕτως

ἄθροον ἐς κοίλην ἐστυφέλιξεν ἄλλα.

L Iunt. Call.; (erasis quae L adiunxerat) de versuum genere add. C: ἐπὶ αὐτῶν (τῶ αὐτῶ maluit Boiss. cl. correctoris indice ad 663) τετραμέ|τρων. τρίμετρον ἄρτι (i. e. ἄρτιον), | καὶ σκάζον· τὸ αρχιλό|χειον ὁμοίως; aequè Archilochium dicit et praecedentis ep. systema et hoc, quod asynarteto, senario acatal. et catal. constat p. 457, 4 noli σταθι καὶ Ἀρχ. τόνδ' εἰσίδε vel Ἀρχ. τεῖδ' ἴσθι καὶ εἶς. requirere | ποιητήν Th.^D Iunt.

1 τομυρίον P 2 κῆπι νύκτα P κ' ἥπι ν. Th.^c | καὶ πρὸς Th. καὶ πότ' P 3 ἦ ῥάννιν P ἦ ῥά μιν Th. vulg. ἦ ῥά (Iunt.) νιν Ahr. |

μοῦσαι P (Iunt. Call.) μοῖσαι Th.^{k.c.B.D} | ὁ λά|λι⁰⁶ * Th.^D ὁ λάϊος Th.^{k.B} ὁ λαῖος Th.^c | ἀπόλλω P 4 τ' om. Iunt. | ἐγένετο

P Th.^{k.c} Th.^{B,Dac} ἔγεντο Th.^{B,Dpo} Iunt. Ald. | κῆπιδ. P κᾶπιδ. Th. vulg. 5 ἔπεα ex ἔπτ. corr. ipse A; ἔπεα 'carmina ele-

giaca' interpretatur Heck. (conl. Theogn. 20, 23) | προσλύραν P

6 sqq. ap. Buh. p. 156 (n. 111); cf. Antipatri ep. IX 107, VII 639, Phanias 537, Iuliani 582 6 sq. τοῦ αὐτοῦ λεωνι^δ infra

lemma scr. C addiditque haec: ζτ μηποτε δύο εἰσιν|ἐπιγράμμ^α ἄνθ' ἐνόσ (-θ' εἰ ex -τι cr.); et erat indicium novi epigrammatis versui quinto lemma adpositum, quod tamen prorsus deletum

est 7 πρόμα^χ ναναγ⁹ L 8 μακροῖ (circ. corr. ex gravi) P | ναυ-τίλλεο P, em. apogr. | βαθείη P βραχείη Reiske βαρεῖη Unger

9 ἰς ἄνέμον lensius 10 signum x in m. adpictum | ὤ^λεσε (erasum est alterum λ supra lineam) P | πνοιή (C πνοιή A^{ac})

οὐ μὴν οἱ δαίμων πάντῃ κακός· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ 5
 πατρίδι καὶ τύμβου καὶ κτερέων ἔλαχεν
 κηδεμόνων ἐν χερσίν, ἐπεὶ τροχεῖα θάλασσα
 νεκρὸν πεπταμένους θῆκεν ἐπ' αἰγιαλούς.

5

666. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Εἰς τὸν Λεάνδρον | διάπλουν | καὶ τῆς Ἡροῦς.

LC

Οὗτος ὁ Λειάνδροιο διάπλοος, οὗτος ὁ πόντου
 πορθμὸς ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύς,

ἄμα (ἄ- ex ἄ-? cr.) P | κῦμα δὲ ναύτας C κ. δ' ἐν (s. δ' ἐν)
 αὐτά (s. -τά, omissa litt. σ) A^{ac} (erasa prosodia vid. prope τ) |
 πνοιῇ ἄμα, κῦμα δὲ ναύτας defendit Geffcken, qui νηὶ post ἄμα
 suppleri posse sibi persuasit, duos tamen versus fort. excidisse
 opinans; (πνοιή, κολόκυμα δὲ ν. Reiske) πνοιῇ μάλα κ. δὲ ν.
 et πνοιῇ θ' ἄμα κῦμά τε ν. Jac., (Προμάχου) πνοιῇ νέα, κῦμα
 δὲ ν. Mein.; πνοιῇ μία (Br.), κῦμα δ' ἐν ἄτης Unger; δ' ἐν
 αἰπὺν et δ' ἐν αἰψα olim ci.; fort. praestat αὐτως s. οὕτως (cf. 652, 1;
 XVI 230, 1); ναύτας teneri nequit, quia pronom. οἱ (v. 5) ad solum
 Promach. referendum p. 458, 11 ἀθρόον ('scr. A, reficit C) P
 ἀθρόον Geffck. | cf. Theocr. 13, 49 κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ ἀθρόος |
 κοίλην: cf. Tryphiod. 212 ἐλκόμεν εἰς ἄλλα κοίλην νῆας (πολιὴν Br.)

1 ὁ ὕμνη, μνηοι (ἔν C, qui signum x in m. repetit) P, οὐ
 μὴν οἱ apogr. (Reiske), οὐ μὴν οὐ Heringa | δάμων A^{ac} | πάντῃ P |
 ἀλλ' ἐνιγαίῃ P; ἐπὶ γαίῃ Iensius 2 ἔλαχε P (quo servato
 et οὐ μὴν σοι cum Jac. et v. 8 θῆκε σ' scripseris), -χεν Reiske
 -χε apogr. B. R. G. 3 cf. Phaniae ep. 537, 3 | ἐπι P, cr.
 apogr. 4 πεπταμένους: Leon. VII 652, 6 εὐρεῖ ἐν αἰγ. et
 Crinag. 376, 6 affert Heck. | ἐπαιγιαλοῦς P (πεπταμένοις—αἰγιαλοῖς
 Heringa) || 5 sqq. Pl^m III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 6; ep.
 est in cod. Matrit. 24 (ante Musaei carmen) ap. Ir. p. 86

5 ἀντιπά (om. gentili) Pl^m; Θεσσαλονίς add. C, Σιδωνίου est
 ap. Ir. 6 εἰς Ἡρῶ καὶ Λεάνδρον Pl, idem lemma est in
 cod. Matr. | duplici lemmate ep. instructum est in P; p. 313

(in nova p.) ad vs. 4 sq. scr. L: εἰς Λεάνδρον ἑκατ' ἑ (i. e. τὴν
 τ litt. non inducta, sed ex λ restituta est) | ἡρῶ (potius quam ἡρῶ
 τὴν σῖστιάδα (ε pro η L^s; v. Mus. 24); p. 312 ad vs. 1 L εἰς Λεάνδρῳ

tantum scr., quod C mutavit in εἰς Λεάνδρῳ; idem C verba δ.
 — ἡροῦς add. 7—9 primum dist. in textu omisum dedit
 in m. inferiore Pl^m, litterisque A' ante οὗτος, B' ante ταῦθ'

ταῦθ' Ἡροῦς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τοῦτο τὸ πύργον
P 313 λείψανον· ὁ προδότης ᾧδ' ἐπέκειτο λύχνος.

κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφος εἰσέτι καὶ νῦν 5
κείνω τῷ φθονερῷ μεμφομένους ἀνέμῳ. M 32^v

5 667. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Ἀμαζονίδα | τὴν θαυμασίαν | γυναῖκα. L

Ἐν τῷ ναῷ | τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ἐν Θεσσαλονίκῃ. C

Τίπτε μάτην γοόωντες ἐμῷ παραμίνετε τύμβῳ;
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοις.

10 λῆγε γόων καὶ παῦε, πόσις, καὶ παῖδες ἐμεῖο
χαίρετε, καὶ μνήμην σώζετ' Ἀμαζονίης. M 35^r

668. ΛΕΩΝΙΔΟΥ. C. Pl

Εἰς τινὰ ἀπενχόμενον ναυτιλίαν. L

Ἔστι δὲ ἰσόψηφον τὸ ἐπίγραμμα. C

15 Οὐδ' εἴ μοι γελόωσα καταστορέσειε Γαλήνη
κύματα καὶ μαλακὴν φρεῖκα φέροι Ζέφυρος,

adpictis versuum ordo in cod. indicatur p. 459, 7 ὀλεάν-
δροιο P, ὁ λεϊάνδροιο (lineola nom. pr. indicans) Pl^m 8 cf.
IX 215, 1 αἰεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλησπόντου | πορθμὸς:
cf. Mus. 26 | τῷ P

1 Ἡροῦς (incertus spir., neglegenter ab A signatus) P | πύργον:
cf. Mus. 32 πύργον ἀποπρὸ δόμων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσση, 187

2 cf. IX 381, 4 χρύσειον λύχνον ἔχουσα, Mus. 329 λύχνον ἄπι-
στον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης 3 κοινὸς δ* P κοινός δ' Pl^m;
cfr. Mus. 343 | ὁδ' P | εἰσέτι C 4 κείνω τῷ P | μεμφομένους:
cf. Leon. 264, 3; Iul. 582, 2 || 5 sqq. Pl^m III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 40
(Pl^e c. 12, 40); cf. epp. 481, 735; Kb. 298 5 titulum om.

Pl^m Plⁱ ἄδηλον Pl^{a.s.}; ep. Thessalonicae repertum habet quae Anti-
patri Th. arti convenient 6 ἀμαζωνίδα L 7 ἐν τῷ scr. C in
clausulae signo, quod L adnexuerat | τῆς ἁγίας C ἐν Θεσσαλ C
(eras. vid. ονίς) 8 τίπτε P | παραμίνετε: opponitur λῆγε, noli
aliud verbum requirere propter θρήνων (cui γοόωντ. respondet)

10 καὶ παῦε P Pl καὶ χαῖρε Herw. | παῖδες P Pl (Herw.), scr. παῖ-
δας, et f. praestat παῖδας· ἐς αἰὶ 11 μνήμων (η C^s) P μνήμην
(cum C) Pl | σώζετ' P Pl^m || 12 sqq. ep. non sepulcrum Plan.

νηοβάτην ὄψεσθε· δέδοικα γὰρ οὖς πάρος ἔτλην
κινδύνους ἀνέμοις ἀντικορυσσόμενος.

M 38^r

669. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

C. Pl

Εἰς Ἀστέρα τὸν μαθητὴν | Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. L

5 Ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός· εἴθε γενοίμην

οὐρανός, ὥς πολλοῖς ὕμνασιν εἰς σὲ βλέπω. M 32^r

quoque inter sepulcralia rettulit, Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγή-
σαντας), 48 (Pl^{a.B} c. 22, 46) p. 460, 12—14 praecedit (cum
not. x adpicta) lemmatistae titulus (13), cui C nomen auctoris
cum additamento suo (14) subiecit 12 Leon. Alexandrini
14 ὁ δὲ ἰσόψ. τὸ ἐπίγραμμ C; num. 5705 (6576) utrique disticho
adposuit C, calculos litteris congruere praestant Boiss. et Sako-
lowski 13 οὐδέι P | γαλήνην P, cr. Pl; cf. Mosch. 5, 3 πο-
θλεί δὲ ποτὶ πλόον ἃ με γαλάνα 16 μαλακὴν (' C ' A) P
cf. Il. H 63

1 μ' ὄψεσθε Reiske (Br.) 2 ἀντικορυσσόμενος P Pl^a -σά-
μενος Pl^M Pl^{a.B} || 3 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπι-
σήμενος), 27 (Pl^B c. 6, 28); ep. iunctum est in Pl^E (praeter Pl^B)
cum seq. 670, non item in Pl^M, ubi epp. distinguuntur: nam
et clausula post βλέπω adpicta et vocis Ἀστὴρ (670, 1) littera
Ἀ maiuscula rubore insignita est; (in Pl^E error natus est inde
quod duo epp. ab eodem in eundem composita Pl^M uno in-
struxit lemme;) iuncta exstant epp. ap. Ir. p. 103, ubi hexa-
stichon (ep. VII 256 + 259) praecedit, ep. VII 100 sequitur,
iuncta in cod. Vindob. n. 311; separata sunt epp. apud Diog.
L. III 29, Apostol. IV 12 a. b (Arsen. V 84 sq.); epp. affert
Apulei. Apol. c. 10 3—4 lemma (4) praecedit ab L scriptum,
nomen auctoris subiecit C; εἰς ἀστέρα (' et ' rest. C) τὸν (' C)
μα^{στ} P | verba πλάτωνος φιλοσόφου scripta sunt a lemmatista,
sed a correctore, ut vid., atram. fuscior obducta; titulo C
add. (partim in ras.): τοῦ αὐτοῦ πλάτωνος (eundem Plat.
et Ἀστέρος magistrum et ep. auctorem fuisse declarans);
cf. Diog. III 29: Ἀρίστιππος δ' ἐν τῷ δ' περὶ παλαιᾶς τρυφῆς
φησιν αὐτὸν Ἀστέρος μετράκιον τινὸς ἀστρολογεῖν συνασκουμένου
ἐρασθῆναι . . . δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε τὰ ἐπιγράμ-
ματα ἃ καὶ πρὸς αὐτοῦ γενέσθαι 3 Πλάτωνος Pl^M (Apo-
stol.) | Apul. ep. philosopho vindicat; a Platone ep. abiudicat
Reitzenst. (iuniori Platoni trib. Brod.) 4 εἰς τινα λεγόμενον
Ἀστέρα Pl^{M.B} (om. Pl^a, sed add. Pl^a in epid., unde petivit

670. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν | Ἀστέρα τὸν μαθητήν.

LC

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἐῶος,
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἑσπερος ἐν φθιμένοις. M 32^r

5

671. ἈΔΗΛΟΝ, οἱ δὲ ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

C

Εἰς Ἀτταλον νεώτερον.

L

Πάντα Χάρων ἀπληστε, τί τὸν νέον ἥρπασας αὐτῶς
Ἀτταλον; οὐ σὸς ἔην, καὶ θάνε γηραλέος; M 32^v

Pl^a); ἐπίγραμμα εἰς Φαῖδρον Apost. p. 461, 5 sq. 'astra vi-
des; utinam fiam, mi sidus, Olympus, ut multis sic te lumini-
bus videam' ep. reddit Apul., 'Aster astra vides; o si caelum
esse liceret, te possem ut multis cernere luminibus' Ir. l. c.

δ εἰς ἀθρεῖ^σ (σ L^s) P εἰσαθρεῖς D. ἔσαθρεῖς cod. Vind. εἰσάθρεῖ
Pl, Ir. (primo, dein corr.) | ἀστὴρ cr. ex ἀστήρ (non ἀστήρ) P;
Ἀστηρ maluit Jac. | *ἀστήρ: ἐμὸς, D.^{B^{po}} παστ' (an σαστ') ἥρε-
μος D.^{B^{ac}} | ἐμοὶ D.^q | εἶθε γενοίμην: cf. epp. V 82 sq.
6 οὐνὸς Pl^m | ὅς — βλέπει Wilamow.; cf. V 82 ὄφρα — χαρίσῃ |
εἰς σὲ P Pl^m | βλέπουν Schneidew. Bgk | cf. Rub. Gr. Ep. p. 120 ||

1 sqq. Pl^m III^a c. 6, 28 (Pl^b c. 6, 29); Ir. p. 103; cod. Vind.
311; Diog. L. III 29; Apul. Apolog. c. 10; Apostol. IV 12 b: cf.
ad p. 461, 3 sqq. 1 sq. τοῦ αὐτοῦ^υ praemisit, εἰς τὸν αὐτόν^υ (in

erasis vel corr. verbis) add. C, ἀστέρα τὸν scripserat L, μαθητῆ^ς

(pro μά^ς?) substituit C | ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν (cf. ad
p. 461, 4) Apost., καὶ ἄλλο tantum D.; titulum om. Pl^m. E 3 sq. 'Lu-
cifer ante meus rutilans mortalibus Aster, Hesperus a fato mani-
bus ecce nites' Apul., 'In superis Aster qui Phosphorus ante mi-
cabas, Vesper apud manes post tua fata micas' ap. Ir. p. 103;
cf. Ausonii ep. 144; Kaib. 568 ἦτις (sc. Κρησκεντεῖνα) ἐνὶ ζωοῖ-
σιν ὅπως ἀνέτελλεν Ἐῶος, νῦν δύνει δ' ὑπὸ γῆν Ἑσπερος ἐν
φθιμένοις; Platon. Epinom. 987 B: ὁ γὰρ ἑωσφόρος ἑσπερός τε ὢν
αὐτὸς Ἀφροδίτης εἶναι σχεδὸν ἔχει λόγον, Callim. fr. 52 Ἑσπέριον
φιλέουσιν, ἀτὰρ στυγέουσιν Ἐῶον, Arist. Eth. V 1, 15 οὐθ' ἑσπερος
οὐθ' ἑῶος οὕτω θαυμαστός, quibuscum cf. Plotin. περὶ τοῦ καλοῦ
Enn. I 6, 4 οὐτε ἑσπερος οὐτε ἑῶος οὕτω καλά 3 μὲν πρὶν D.^h μὴν
πρὶν Apost. | ἔλαμπες: cf. VI 156, 3 πάσις δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει

(Theodorid.), II. Z 401 | ἐνι P^{ac} ἐν D.^{p. hac} | ζωοῖ^{οι}σιν (οῖ, in

672. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Ἀνδρέαν τὸν ἐπὶ | δικαιοσύνην μέγανυχον.

L

Ἐν Κορίνθῳ γέγραπται.

LC

Χθὼν μὲν ἔχει δέμας ἐσθλόν, ἔχει κλυτὸν οὐρανὸς ἦτορ
 5 Ἀνδρέω, ὃς Δαναοῖσι καὶ Ἰλλυριοῖσι δικάσας
 οὐχ ὀσίων κτεάνων καθαρὰς ἐφυλάξατο χεῖρας.

673. ἈΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀνδρέαν | τὸν εὐσεβῆ.

L

Εἰ γένος εὐσεβέων ζῶει μετὰ τέρμα βίοιο
 10 ναιετάον κατὰ θεσμόν ἀνὰ στόμα φωτὸς ἐκάστου,

eraso η? C, idem add. οι supra lin.) P | ἐλῶος (λω in eraso οι?)
 P^{pc}, ἐῶος D.^{Bac} Vind. 311 Ir., ἐῶος D.^{B^{pc}.P.Q} Pl^I ἐῶος Pl^M (Pl^a
 in epid.) p. 462, 4 ὑλάμπεις P (rasura est supra litt. λ) |
 ἔσπερος D.^{Bac}; cf. Il. X 317 || 5 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ
 ἐπισήμους), 30 (Pl^{Bc}. 6, 31); cf. Kb. 371 5 titulum infra lemma ser.
 C, om. Pl^{M.I} (ἀδελον Pl^{a.9}) | οἱ δε βιάν. C, cf. τί ἦρπ. αὐτως cum
 verbis τί τοσοῦτον ἐμετρήσασθε (644, 5), unde ep. Bianori iure
 tribui suspiceris 6 εἰς ἄτταλ' (spiritus C) P 7 ἀπληστε ('C)
 P: cf. 483, Cougny II 338 ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἦρπα-
 σας ἐχθρῶς; — οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα; | ἦρπασας P | αὐτως
 (αν ex ου, non ων cr.) P αὐτως Pl^{M.E} 8 ἄτταλον ('C) P | cf.
 643, 3 sq. | καὶ A κ' ἄν C κ' εἰ Pl^M καὶ Pl^{I.a}; scripturam Pal.
 defendit Jac. | θάνεν' P: litteram ν et punctis et lineola del. L
 (θάνεν, non θάνον A^{ac}) | ὑγῆραλέος (λω in er. ρ? C) P ||

1 sqq. ap. Buh. p. 156 (n. 112); obversabatur f. ep. 697 (9,
 Christod.); epp. 362 et 672 non eidem vindicem auctori 2 sq. lem-
 matistae verba ἐν κορίνθῳ γέγραπται¹ (refecta a C alio atram.)
 sequitur lemma (2) ab L scriptum 2 εἰσανδρ. L | ἐπι δικαίαι' ο-
 σύνη μεγαλ^χ (-ανχῆ? an -ανχοῦμενον? v. 678) L 4 χθὼν P | ού-
 νος P: cf. 362, 3; 61, 1 sq.; Kb. 35, 5 sq. 5 ἀνδρέω ('C) P | δαναοῖσι P
 Δάοισι Reiske (Δάοισι?), Δάκοισι Ruhnken (coll. Zosim. II 33) |
 ἰλλυριοῖσι P -ριοῖσι Br. | δικάσας P, cr. Reiske (δικαστὰς ap. B.
 in t., -στής ap. B.^m) 6 οὐχ' ὀσίων C οὐχοσιων A || 7 sqq. Pl^M
 III^a c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἄνδρας), 5 7 ἀδέσποτον Pl 8 αὐτον
 ἀνδρ^α L (Andream Cretensem esse ecclesiasticum perperam pu-
 tavit Brod.; v. Krumm. 165) 9 μετατ. P 10 ναιετάον Pl^{Mao} | κατὰ
 ('C) θεσμόν P κ. θυμόν Pl | ἀναστόμα (spir. et accent. C) P:
 cf. Eueni ep. IX 62, 6 πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόματι

Ἀνδρέα, σὺ ζῶεις· οὐ κἀτθανες, ἀλλὰ σε χῶρος
ἄμβροτος ἀθανάτων ἀγίων ὑπέδεκτο καμόντα. M 30^r

674. ἈΔΡΙΑΝΟΥ. C

Εἰς Ἀρχιλόχον τὸν Πάριον | ποιητὴν τῶν ἰάμβων. LC

5 Ἀρχιλόχου τόδε σῆμα, τὸν ἐς λυσσῶντας ἰάμβους
ἤγαγε Μαιονίδῃ Μοῦσα χαριζομένη. M 95^r

675. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ἸΣΟΨΗΦΟΝ. C

Εἰς ναηγόν τινα | ἀνώνυμον. L

10 Ἄτρομος ἐκ τύμβου λύε πείσματα ναυηγοῖο·
χῆμῶν ὀλλυμένων ἄλλος ἐνηοπόρει. M 38^r

676. ἈΔΗΛΟΝ. C

Εἰς Ἐπίκτητον τὸν σοφόν. L

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμενῃ καὶ σῶμ' ἀνάπηρος
καὶ πενίην Ἴρος καὶ φίλος ἀθανάτοις. M 43^r

1 ἀνδρέα (' C) P Pl^M | noli θῶκος huc inferre e versu simili 363, 4 2 ἄμβροτος A^{ac} | ἀθανάτων (-των ex -τον? cr.) P || 3—14 epp. 674—676 ex Diogeniani Anthologio fluxisse falso suspiceris 3 sqq. Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 4 (Pl^I c. 25, 64; Pl^s c. 25, 21); ap. Ir. p. 99 ante VII 405 (v. p. 3) 3 nom. auctoris om. Pl; in Anth. Plan. ep. Iuliano tribui scr. per errorem Ir. (cf. VII 69—71) 4 παρὶ⁰ inter εἰς ἀρχιλόχ⁰ τὸν (L) et ποιητ' ἔ' ἰάμβων (L) inseruit C | εἰς Ἀρχιλόχον (post VII 617) Pl^{M.1} εἰς τὸν αὐτόν (post VII 71) Pl^s 5 sq. cf. VII 352, 7 sq., quos vs. Adr. spectat ita, ut interroganti poetae respondeat, cf. XVI 151, 9 sq. 5 cf. 71 σῆμα τόδ' Ἀρχ. | ἐς Pl, (cum prosodia? erasa) P 6 ἤγαγε P ἤλασε Finsler || 7 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 49 (Pl^I c. 22, 48; Pl^s c. 22, 47); cf. epp. 282 (Theodoridae), 264, 266 (Leon.), 269 (Ps. Platon.) 7 τοῦ αὐτοῦ (post VII 668, Leonidae Al.) Pl | ἰσόψ. C, qui numerum γῶσε utrique adposuit versui; summam singulis versibus effici 3702, non 3705 contendit Boiss. 9 *λύε P 10 χῆμῶν P χ' ἡμῶν Pl^M; cf. 282 καὶ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς ὀλλύμεθα | ἐνηοπόρει P Pl^M (sed ἐν ex ἐπ cr. Plan.) Pl^a ἐποντοπόρει Pl^{L.1} Pl^a in t. (sed ἐν ἄλλῳ ἐνηοπόρει γρ.' Pl^a in epid.) || 11 sqq. Pl^M II^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), 39 (Pl^I c. 32, 39; Pl^s c. 32, 42); affert ep. Macrob. Saturnal. I 11, 44 (unde

677. <ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.>

Εἰς τὸν τάφον Μεγιστίου | τοῦ μάντεως τοῦ ὑπὸ |

Περσῶν ἀναιρεθέντος.

L

Ἐκ τῆς ἱστορίας Ἡροδότου.

C

5 Μνήμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὃν ποτε Μῆδοι

Σπερχεῖον ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,

μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς

P314 οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

Pr. 20

a falsario agglutinatum in Gellii N. Att. II 18); cf. Ioann. Chrys.

Migne 60, 111 p. 464, 11 sq. εἰς Ἐπίκτητον ἰσόψηφον Λεωνί^δ Pl^M

11 ep. nec. ἰσόψ. est nec Leonidae: praecedente Alexandrini epigrammate (VII 675) Plan. eidem auctori seq. distichon tribuit; ipsi Epicteto ep. vindicat Maer.: 'eius Epicteti etiam de se scripti duo versus feruntur' 12 ἐπικτητὶ (-κτη potius quam -κτει) τ L; non inscriptionem esse, sed demonstrativi generis ep. recte animadvertit Preg. (p. XII) 13 σώματι πηρός Macrob.; cf. Suid. 'πηρωθεὶς τὸ σκέλος ὑπὸ δεύματος' s. v. Ἐπικτητος, Gregor. Naz. in Murat. Anecd. p. 180 ἀγνύμενος τὸ σκέλος οὐκ ἀλέγιζεν 14 Ἴρος (~ AL) P Pl^M | ἀθανάτοσ (acc. et

ι C) P -άτοις (cum C) Pl (-άτων Chrysostom.) ||

1 sqq. ep. est apud Herodot. VII 228, ap. Ir. p. 293 (post VII 248 sq.); sch.^B appositum ad epp. 249—251 1 sq. τὸ δὲ

τοῦ μάντιος Μεγιστίου Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπεός ἐστι κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψας Herod. | ἐπὶ τῷ μάντι τόδε Σιμωνίδης Ir.

1 nom. auctoris om. C, supra notulam eius (l. 4) erasum esse indicem poetae 'σιμωνίδου τοῦ Κεῖου' non ausim contendere

2—4 verba ἐκ τῆς ἱστορίας (sic) ἦρ. praemisit C lemmati ab L scripto 2 μεγιστεῖ (-στεῖωσ, sed τε vid. cr. ex τι) L Μεγιστίω Pr.: cf. ad 5 | του μ. τ'ου ὑπο L 3 ἀναιρεθέντ L

4 Ἡρόδοτος Πολυμνία ζ' sch.^B 5 μνήμα P (μνᾶμα sch.^B) |

κλειτοῖο Her.β Ir. | μεγί^{**} στ_ιλ_ιον (ι_ι et v C, μεγί στεόν potius

quam -ός A^{ao}; erasae supra στ vid. litterae γρ) P Μεγιστία

Her. Ir. sch.^B | ὃν ποτε (accentus C) P 7 δσ (' C) P 8 οὐ-

κέτλη P | (Σπάρτας Her. codd. deteriores) | ἡγλεμόνας προλ. C,

ἡγεμόνα προ. scripsisse librarium A^{ar} non putaverim (ci. Stein)

678. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἷς τινὰ Σωτήριχον | ἐπ' ἀνδρεία καὶ δι' καιοσύνη
μεγαλαυχούμενον.

L

Πληρώσας στρατιὴν Σωτήριχος ἐνθάδε κεῖμαι,
5 ὄλβον ἐμῶν καμάτων γλυκεροῖς τεκέεσσιν ἑάσας.
ἦρξα δ' ἐν ἱππήεσσι, Γερήνιος οἷά τε Νέστωρ,
ἐξ ἀδίκων τε πόνων κειμήλιον οὐδὲν ἔτευξα·
τοῦνεκα καὶ μετὰ πότμον ὄρω φάος Οὐλύμποιο.

679. ΤΟῦ ἈΓΙΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

LC

10 Εἷς τὸν ἅγιον | Ἰωάννην τὸν | πάπαν Ἀλεξανδρείας τὸν
Ἐλεήμονα.

L

α. Τύμβε, τίς ἢ πόθεν, ἦν δ' ἔτι παῖς τίνος; ἔργα καὶ
ὄλβον

νεκροῦ, ὃν ἔνδον ἔχεις, ἔννεπε, κευθόμενον.

1 sqq. ap. Buh. p. 156 (n. 113) 1 cf. 363 (παισὶ δὲ καλλείψας — ὄλβον 8, ἱππεὺς μὲν γὰρ ἔην 5) 2 εἶς (° C) τ. σωτηρί^λ: affert Jac. Murator. Anecd. p. 297 | ἐπανδρεία (° C) ἑκαὶ δι' καιοσύνη L

3 μεγαλαυχόμενον (s refecit, non ex o cr. C) L 4 v. 313, 1 | πλ. στρ. P: 'milites conscribendi' munus a Sotericho dici putat Boiss.; muneri militari se prorsus satisfecisse vel expeditionem quandam confecisse dicere vid. Sot.; nec πυργώσας (cl. Herc. f. 475) στρ. praeferam | σὼ τήριχος A | (κεῖται ap. G.^t, corr. in marg.)

5 ἐμῶν ex ἐμὸν cr. P (v. 645, 5) | ἑάσας (alterum acc. add. L) P

6 ἦρξα et οἷά (v. 343, 7) P 7 ἐξαδίκων P | τε P δὲ Reiske | πόνων: non πόρων, v. 679, 6 8 μεταπ. P | ἔχω ap. Buh. (Br.) | ὀλύμπου P, cr. ap. Buh.; <ἀγνὸν> Ὀλύμπου Reiske || 9 sqq. Pl^m III^a c. 1 (εἷς

ἀγαθὸν ἀνδρας), 16 9 του αγ. | σωφρ. scr. L, πατριαρχ^λ

add. C σωφρ. πατριαρχ^λ ιεροσολ^{λμ} (ιερ. postea add.) Pl^m Σ. π. Ἱεροσολύμων Pl^e, cf. I 90; de Sophronio Damasceno eiusque amico Ioanne Eleem. patriarcha cf. Krumb. p. 188; diviserunt carmen LC ita, ut ex hexasticho altero (v. 7—12; cf. etiam ad vs. 5) novum

efficerent ep. instruerentque titulo hoc: εἷς τὸν αὐτὸν Ἰωάν^λ | του αὐτ^λ

σωφρ^ο (L) | πατριαρχου (C) 10 sq. Ἰωάν^λ (° C) τον πάπαν (° C) L in priore

lemmate | ἐλεήμον^λ (° C) L | εἷς τὸν τάφον ἰὼ πάπ^α ἀλεξανδρι^λ αὐ^λ

β. Οὗτος Ἰωάννης, Κύπριος γένος, υἱὸς ἐτύχθη
 εὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομεὺς Φαρίης.
 κτήμασι μὲν πολύολβος ὄλων πλέον, ὧν τρέφε Κύπρος, 5
 ἐκ πατέρος πατέρων ἐξ ὀσίων τε πόνων·
 5 ἔργα δὲ θέσκελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ τεῦξεν,
 οὐδ' ἐμοῦ ἐστὶ νόου οὐδ' ἑτέρων στομάτων.
 πάντα γὰρ ἄνδρα παρηλθε φαινοτάταις ἀρετῇσι
 δόξαντα κρατέειν ταῖς ἀρεταῖς ἑτέρων. 10
 τοῦ καὶ κάλλεα πάντα, τάπερ πτόλις ἔλλαχεν αὕτη,
 10 εἰσὶ φιλοφροσύνης κόσμος ἀρειοτάτης. M 30^v

680. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΠΑΤΡΙάρχΟΥ.

LC

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἰωάννην.

L

Ἀρχὸς Ἰωάννης Φαρίης ἀρετῶν ἱερῶν
 ἐνθάδε νῦν μετὰ τέρμα φίλη παρὰ πατρίδι κεῖται·

(Pl^M — Ἰωάννου πάπα Ἀλεξανδρείας Pl^E) Pl p. 466, 12 πόθεν
 ἦν (prosodias neglegentius scr. A, nec dilucide cr. C) δ' ἔτι
 παῖς (nulla interpunctione) P; πόθεν. ἦν δὲ τί· παῖς Pl^M; πόθεν.
 ἦν δ' ἔτι παῖς Pl^I, πόθεν; ἦν δὲ τί; παῖς (sic) Pl^A, πόθεν; ἦν
 καὶ τί; παῖς Pl^b, πόθεν ἦν; καὶ τί; παῖς Pl^a; πόθεν ἦν; ἔτι παῖς
 Br., πόθεν ἦν, καὶ παῖς Jac. | ἔργα καὶ ὄλβου P, cr. Pl
 14 νεκρὸς P Pl (ut pron. τίς et primam inducat interrogationem
 et hanc: τίς sc. ποῖος ἔργα καὶ ὄλβ.), νεκροῦ Scaliger: f. ἄκρος:
 si viator, factisne opibusque Io. eminuerit, sciscitatur | ἔχεις P

1 ἰὼ Pl^M 2 δε νομεῦς P 3 κτήμασι signo initiali
 praecedente P, κτήματα Pl | ὄλβων P^{ac} ὄλων (litteram β lineola
 del. ipse A) P^{pc} ὄλων Pl | πλεόνων P Pl^M πλέον ὧν Pl^E (κτήματα —
 ἔχων πλέον' ὧν Scaliger) 4 ἐκπατέρως, A^{pr} (-ρων? A^{ar}) |
 ἐξοσίων P | cf. ad p. 466, 9 5 ἔργα ex ἔργα cr. P | ἐνχθονι P,
 'vivus' Brod. 6 ἐστὶ νόου P (ἐστίν, ὀδῖτ' Reiske) | οὐδ' ἑτέ-
 ρων P (κὸνδ' ἔτ. Jac.) | στομάτων Pl^M; v. Kb. 471 7 φ[α]ινοτά-
 ταις P^{pr} φεῖν. A^{ar} (-τάτης Br.) | ἀρετῇσι (prius ι inseruit, circ.
 iteravit C) P 8 ἑτέρων A^{ac} 9 κάλλεα: α fin. ex σ? cr. P | πό-
 λις Pl | ἔλλ.: v. I 90, 1; 123, 1 | αὕτη (rest. C) P 10 ἀρειοτά-
 τας P -ότατος Pl -τάτης Salm.; cf. I 113 || 11 sqq. Pl^M III^a c. 1, 17

11 sq. lemma ante nom. auctoris scr. L | τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτὸ Pl^M — εἰς
 τὸν αὐτόν Pl^E 11 σωφρ. L πατρ. add. C 12 τον αὐτὸ et postea

θυνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἔξει
ἀθανάτους προήξεις τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους. M 30^v

Syll. Palladae 681. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. L Pl, C
epp. 681—688. Εἰς Γέσιον. L
5 Τω|θαστικά. C

Οὐκ ἀπεδήμησας τιμῆς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς·
καὶ χολὸς περ ἐὼν ἔδραμες εἰς Αἶδην,

l^ω L p. 467, 13 ἀρετῶν P Pl 'pro ἀρεστῶν placentibus acci-
piendum' perverse R., qui idem ἐρατῶν coniecit; cum duplici
genetivo iungitur ἀρχὸς (ut Ioannes et primus inter sacerdotes
Alexandrinus, ἀρχιερεὺς, et princeps virtutum nominetur) |
ιερείων Pl^b.^a | cf. IX 787, 6 14 μετατ. P | παραπ. P | Pl^m πρίδι

1 ἔξει P ἔσχεν Pl | (σῶμα, βίον δ' εἶθ' — ἔσχεν Br., καὶ οὐ
β. — ἔσχεν Jac.) 2 προήξεστε (ει ex ι et στε ex σε vid. cr.) P (προ-
ξεις γε Reiske, Jac.) | καταχθονὰς P: -χθονὸς A^{ao}, alterum o in α
mut., σ del., sed falsum acc. reliquit L; 'κατὰ' χθόνα Pl^m | ῥέξεν
(cr. ex -ιν?) P || 3 — p. 473, 7 ex octo in Gessium epp. (VI 681
—688) duo priora Plan. in l. III cap. εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους,
cetera (excepto ep. 685) in l. II cap. εἰς τολμητίας recepit; haec
altera epp. pars (683 sq., 686—688), quae in secundo Planu-
dae libro exstat, bis reperitur in P: altero loco (p. 544 sq., P₂)
scripta sunt epp. a B ita, ut ad Planudeam propius quam ad
priorem Palatini recensioem accedant; nam et B et Pl (l. II)
omittunt ep. 685, praeterea ep. 688 ita exhibent, ut alterum
dist. epigrammati 684 adhaereat, prius (688, 1 sq.) pro integro
carmine epigrammati 687 praemittatur. Servatur igitur ep. 685
ab uno A, epp. 681. 682 tradunt A Pl (l. III), epp. 683—688
(praeter ep. 685) A (P₁) B (P₂) Pl (l. II); differunt in epp. dis-
ponendis ab A ita B Pl, ut epp. in P₂ Pl II inter se excipiant hoc
ordine: 683; 684 + 688, 3 sq.; 686; 688, 1 sq.; 687; unum dist.
688, 3 sq. iteratur pro integro ep. in Pl I^b, cf. ad p. 473, 1 sqq.
3 sqq. Pl^m II^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 31 (Pl^b c. 6, 32)

3 παλλαδᾶ L Pl^m ἀλεξ^α add. C 4 εἰς γ. L; hunc Gessium a
Pall. risum non eundem esse cum medico illo, quem ad Ze-
nonis imperatoris aetatem refert Suid. (s. v. Γέσιος), docet
Jac.; e Suida videntur petita esse quae tradit sch.^b (ad 683):

‘Γέσιος μέγ^α κλέος ἔσχεν οὐ μόνον ἰατρικῆς ἔνεκα παρασκευῆς,
τῆς τε διδασκαλικῆς καὶ τῆς ἐργάτιδος, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀπά-
σης παιδείας’; cf. etiam Palladae in Gessium rhet. ep. XVI 317

Γέσσιε Μοιράων τροχαλώτερε· ἐκ προκοπῆς γάρ,
ἧς εἶχες κατὰ νοῦν, ἐξεκόπης βιότου. M 32^v

682. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ. L. Pl

Εἰς τὸν | αὐτόν. Ὅμοίως. L. C

5 Γέσσιος οὐ τέθνηκεν ἐπειγόμενος παρὰ Μοίρης·
αὐτὸς τὴν Μοῖραν προὔλαβεν εἰς Ἀΐδην. M 32^v

683. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. L. B Pl

Εἰς Γέσσιον. | Σκωπτικόν. L. B. C

P 544 Ὑμνὸν ἄγαν· τῶν ἐπτὰ σοφῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν,
10 ἀλλὰ σὺ μὴ πεισθεῖς, Γέσσιε, ταῦτ' ἔπαθες·
καὶ λόγιός περ ἐὼν ἀλογώτατον ἔσχες ὄνειδος
ὥς ἐπιθυμήσας οὐρανίης ἀνόδου.

οὕτω Πήγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην 5

P 315 βουληθέντα μαθεῖν ἀστροθέτους κανόνας·

p. 468, 6 'συνεπεδήμει (leg. συναπεδ.) γὰρ τῷ βασιλεῖ τιμῆς καὶ
μείζονος ἀεὶ παρ' αὐτοῦ τυχεῖν νομίζων' sch.^B | οὐκαπ. A^{ac} (cf. IX
401, 2) | ἀλλατ. P 7 ἔδραμες: v. 607, 6; plenam interp. post
αἶδην adhibet Pl

1 τροχαλώτερε ex τροχολ. cr. Pl^M; -λώτερον Reiske 2 ἦσ
P Pl ἦν Br. | κατανοῦν ἔξεκ. P || 3 sqq. Pl^M III^a c. 6, 32 (Pl^B 33)

3 ἦ αὐτ' L 4 εἰς τὸν (ex τ' C) αὐτόν L (Pl^s); ομοίως¹ add. C
5 παραμ. P 6 μοῖραν προὔλ. P: pentametri parte altera utitur
Pall. XI 290, 2 ψήφῳ τοῦ θανάτου περ. || 7 sqq. cf. ad ep. 681;

ep. scr. A p. 314sq., B p. 544 (inter σκωπτικά, post XI 282, ubi ζῆ
314 δὲσ κει¹ται¹ in m. adnot. man. rec.); Plan. non in l. III,
sed in l. II^a recepit: exstat in cap. εἰς τολμητίας (sic Pl^M, εἰς
τολμηρούς Pl^E) n. 1 7 Παλλαδᾶ tantum B Pl, ἀλεξανδρεῖως¹
add. L 8 εἰς γέσσιον praemittit nomini auctoris L, εἰς γέ-
σιον subicit B, om. Pl | σκωπτικόν titulo adiungit C 9 cf. V
298, 1 | σοφώτατος A (acc. om.), Pl^{b-a} (-ότατος Pl^a); σοφώτερος
B Pl^M Pl^a (cf. Plat. Tim. 20 D) | εἶπεν B 10 ἀλλασὺ A |
ταῦτ' A τοῦτ' B Pl 11 ἔσχεσ B 13 lineola praefixa initium
ep. notavit B | ἵππος B 14 cf. Ps. Lucian. de astrol. 13
πτηνὸν μὲν οἶ (sc. Bellerophonti) γενέσθαι ἵππον οὐ μάλα
πεῖθομαι, δοκέω δέ μιν ταύτην τὴν σοφίην (astrologiam) μετέ-

θυνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἔξει
ἀθανάτους προήξεις τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους. M 30^v

Syll. Palladae 681. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. L Pl, C
epp. 681—688. Εἰς Γέσιον. L
5 Τω|θαστικά. C

Οὐκ ἀπεδήμησας τιμῆς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς·
καὶ χωλὸς περ ἐὼν ἔδραμες εἰς Αἶδην,

lō L p. 467, 13 ἀρετῶν P Pl 'pro ἀρεστῶν placentibus acci-
piendum' perverse R., qui idem ἐρατῶν coniecit; cum duplici
genetivo iungitur ἀρχὸς (ut Ioannes et primus inter sacerdotes
Alexandrinus, ἀρχιερεὺς, et princeps virtutum nominetur) |
ιερείων Pl^b.^a | cf. IX 787, 6 14 μετατ. P | παραπ. P | Pl^M πρίδι

1 ἔξει P ἔσχεν Pl | (σῶμα, βίον δ' εἶθ' — ἔσχεν Br., καὶ οὐ
β. — ἔσχεν Jac.) 2 προήξεστε (ei ex ι et στε ex σε vid. cr.) P (προ-
ξεις γε Reiske, Jac.) | καταχθονὰς P: -χθονὸς A^{ao}, alterum o in α
mut., σ del., sed falsum acc. reliquit L; 'κατὰ' χθόνα Pl^M | ῥέξεν
(cr. ex -ιν?) P || 3 — p. 473, 7 ex octo in Gessium epp. (VII 681
—688) duo priora Plan. in l. III cap. εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους,
cetera (excepto ep. 685) in l. II cap. εἰς τολμητίας recepit; haec
altera epp. pars (683 sq., 686—688), quae in secundo Planu-
dae libro exstat, bis reperitur in P: altero loco (p. 544 sq., P₂)
scripta sunt epp. a B ita, ut ad Planudeam propius quam ad
priorem Palatini recensioem accedant; nam et B et Pl (l. II)
omittunt ep. 685, praeterea ep. 688 ita exhibent, ut alterum
dist. epigrammati 684 adhaereat, prius (688, 1 sq.) pro integro
carmine epigrammati 687 praemittatur. Servatur igitur ep. 685
ab uno A, epp. 681. 682 tradunt A Pl (l. III), epp. 683—688
(praeter ep. 685) A (P₁) B (P₂) Pl (l. II); differunt in epp. dis-
ponendis ab A ita B Pl, ut epp. in P₂ Pl II inter se excipiant hoc
ordine: 683; 684 + 688, 3 sq.; 686; 688, 1 sq.; 687; unum dist.
688, 3 sq. iteratur pro integro ep. in Pl l^b, cf. ad p. 473, 1 sqq.
3 sqq. Pl^M II^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 31 (Pl^b c. 6, 32)

3 παλλαδᾶ L Pl^M ἀλεξ^α add. C 4 εἰς γ. L; hunc Gessium a
Pall. risum non eundem esse cum medico illo, quem ad Ze-
nonis imperatoris aetatem refert Suid. (s. v. Γέσιος), docet
Jac.; e Suida videntur petita esse quae tradit sch.^B (ad 683):

᾿Γέσιος μέγ^α κλέος ἔσχεν οὐ μόνον ἰατρικῆς ἔνεκα παρασκευῆς,
τῆς τε διδασκαλικῆς καὶ τῆς ἐργάτιδος, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀπά-
σης παιδείας; cf. etiam Palladae in Gessium rhet. ep. XVI 317

Γέσσιε Μοιράων τροχαλώτερε· ἐκ προκοπῆς γάρ,
ἧς εἶχες κατὰ νοῦν, ἐξεκόπης βιότου. M 32^v

682. ΤΟῦ Αἴττοῦ. L. Pl

Εἰς τὸν | αὐτόν. Ὅμοίως. L. C

5 Γέσσιος οὐ τέθνηκεν ἐπειγόμενος παρὰ Μοίρης·
αὐτὸς τὴν Μοῖραν προὔλαβεν εἰς Ἀΐδην. M 32^v

683. ΠΑΛΛΑΔᾶ Ἀλεξανδρέως. L. B Pl

Εἰς Γέσσιον. | Σκωπτικόν. L. B. C

P 544 Ὑμνὸν ἄγαν· τῶν ἐπὶ σοφῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν,
10 ἀλλὰ σὺ μὴ πεισθεῖς, Γέσσιε, ταῦτ' ἔπαθες·
καὶ λόγιός περ ἐὼν ἀλογώτατον ἔσχες ὄνειδος
ὥς ἐπιθυμήσας οὐρανίης ἀνόδου.

οὕτω Πήγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην 5

P 315 βουληθέντα μαθεῖν ἀστροθέτους κανόνας·

p. 468, 6 'συνεπεδήμει (leg. συναπεδ.) γὰρ τῷ βασιλεῖ τιμῆς καὶ
μείζονος ἀεὶ παρ' αὐτοῦ τυχεῖν νομίζων' sch.^B | οὐκαπ. A^{ac} (cf. IX
401, 2) | ἀλλατ. P 7 ἔδραμες: v. 607, 6; plenam interp. post
αἶδην adhibet Pl

1 τροχαλώτερε ex τροχολ. cr. Pl^M; -λώτερον Reiske 2 ἧς
P Pl ἦν Br. | κατανοῦν ἐξεκ. P || 3 sqq. Pl^M Ill^a c. 6, 32 (Pl^B 33)

3 ἡ αὐτὴ L 4 εἰς τὸν (ex τῷ C) αὐτόν L (Pl^s); ομοίως¹ add. C
5 παραμ. P 6 μοῖραν προὔλ. P: pentametri parte altera utitur
Pall. XI 290, 2 ψήφῳ τοῦ θανάτου περ. || 7 sqq. cf. ad ep. 681;

ep. scr. A p. 314sq., B p. 544 (inter σκωπτικά, post XI 282, ubi ζῆ^τ
314 δις κείναι¹ in m. adnot. man. rec.); Plan. non in l. III,
sed in l. II^a recepit: exstat in cap. εἰς τολμητίας (sic Pl^M, εἰς
τολμηρούς Pl^B) n. 1 7 Παλλὰδᾶ tantum B Pl, ἀλεξανδρέως¹
add. L 8 εἰς γέσσιον praemittit nomini auctoris L, εἰς γέ-
σιον subicit B, om. Pl | σκωπτικόν titulo adiungit C 9 cf. V
298, 1 | σοφώτατος A (acc. om.), Pl^{b.s} (-ότατος Pl^a); σοφώτερος
B Pl^M Pl^{l.a} (cf. Plat. Tim. 20 D) | εἶπεν B 10 ἀλλὰ σὺ A |
ταῦτ' A τοῦτ' B Pl 11 ἔσχες B 13 lineola praefixa initium
ep. notavit B | ἵππος B 14 cf. Ps. Lucian. de astrol. 13
πηγὸν μὲν οἷ (sc. Bellerophonti) γενέσθαι ἵππον οὐ μάλα
πεῖθομαι, δοκέω δέ μιν ταύτην τὴν σοφίην (astrologiam) μετέ-

ἀλλ' ὁ μὲν ἵππον ἔχων καὶ θαρσαλέον σθένος ἥβης,
Γέσσιος οὐδὲ χεσεῖν εὐτονον ἦτορ ἔχων. M 28^v

684. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ.

LB Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον, τὸν ἄρχοντα.

L

5 Μηδεὶς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι
μηδ' ἀρχὴν μεγάλην, κόμπον ὑπερφίαλον.
Γέσσιος αὐτὸς ἔδειξε· κατηνέχθη γὰρ ἐπαρθεὶς
θνητῆς εὐτυχίης μηκέτ' ἀνασχόμενος. M 28^v

ποντα ὑψηλά τε φρονέοντα καὶ ἄστροισιν ὁμιλέοντα ἐς οὐρανὸν
οὐχὶ ἵππῳ ἀναβῆναι, ἀλλὰ τῇ διανοίῃ; quam interpretationem
fabulae Bellerophonteae aliqua ex parte sequitur Pall. propter
Gessium astrologorum commentis deceptum (cf. 687)

1 ἀλλο A ἀλλό B | ἵππον A ἵππον B | ἥβης A ἥβης B
verborum structuram paulo solutiorem, sed a Pallada non
alienam frustra sublevares scribendo ἦν δ' ὁ μὲν 2 χέσειν
Pl^{M.E}, om. A (lacunam indicans post οὐδὲ) sed add. in P₁ man.
rec. (eadem scil., quae ep. Crinagorei 645 vs. 4 supplevit titulos-
que librorum X—XII p. 489, 507, 569 in m. sup. cod. Pal. add.;
cf. ad p. 441, 7; 117, 9), χεσεῖν B (Lobeck, cf. Aristoph. Th. 570),
χέσαι γ' Bothe; ad Gessii nomen alludi a Pall. monet Opsop.
ἦτορ B | ζτ in m. adposuit B || 3 sqq. ep. 684 cum altero
disticho epigrammatis 688 tamquam unum poematum hexa-
stich. exhibet B p. 544 ('ζητ. 314 δις κεῖται' adpinxit man.
rec.), idem hexast. in l. II^a cap. εἰς τολμητίας (Pl^M τολμηρούς
Pl^E, n. 2) praebet Plan. 3 sq. indicem auctoris praemittunt L Pl,
lemma B 3 τ⁸ αὐτοῦ L τ⁸ αὐ⁸ B 4 εἰς αὐ⁸ B εἰς αὐ⁸ Pl^M (om.

Pl^E) εἰς⁰ αὐτον L, qui verba γ.: τον αὐ⁸ a B Pl^M omissa add.
5 sqq. ex Pindaro hausit Pall.: cf. Ol. V 24 μὴ ματεύσῃ θεὸς
γενέσθαι (vs. 1), Pyth. II 26 μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον et
Ol. I 56 (vs. 4); propius etiam poeta accessit ad Ps. Lucian.
de astrol. 15: ἐς πόλον ἀερθεῖς — ἐς πέλαγος κατηνέχθη

5 ζητήσῃ A Pl^{I-b} -τήση B Pl^M -τήση Pl^s | μερ. ex μορ.? cf. P₁
εἶναι B 6 μὴδ' Pl^M | ἀρχῆς μεγάλης Pl (accus. AB) 7 ἔδειξε
B 8 θνητοῖς A -τῆς B Pl | μὴκέτ' AB μηδὲν Pl | ἀνασχό-
μενος P₁: -σχόμενος A B Pl -σχομενης L₁; μὴ κτέαν' ἀνασχόμε-
νος ci., at cf. κολάκων ἀνέχεσθαι IX 119, 1 (Pall.) ||

685. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ.

L

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον.

L

Ζητῶν ἐξεῦρες βίον τε τέλος εὐτυχίης τε,
 ἀρχὴν ζητήσας πρὸς τέλος ἐρχομένην.
 5 ἀλλ' ἔτυχες τιμῆς, ὦ Γέσσιε, καὶ μετὰ μοῖραν
 σύμβολα τῆς ἀρχῆς ὕστατα δεξάμενος.

686. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ.

LBPI

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον.

LBPI

Γέσσιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαύκαλος ἄρτι θανόντα
 10 χωλεύοντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος·
 'Γέσσιε, πῶς, τί παθὼν κατέβης δόμον "Αἰδος εἴσω
 γυμνός, ἀκήδεστος, σχήματι καινοτάφῳ;'

1 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 114); hoc in Gess. epigr. om. B et Pl

1 sq. αὐτῷ εἰς τὸν αὐτὸν L 3 ζητῶν displicet sequente participio
 ζητήσας; f. ζηλῶν, an δύστην' ? | ἐξεῦρε, ν₁ (ν₁ in eraso σ?) P, -ρες
 apogr. | βίον P, cr. apogr. 4 πρὸς P; v. XI 54, 4 | (εὐτυχίης τε)
 ἀρχὴν, τὴν ζωὴν πρὸς τ. ἐρχ. Reiske; ἀρχὴν, τῆς ζωῆς — ἐρχομένην
 Br. (cui ἐρχόμενος reponendum fuisse monet Jac.); virgulam
 post ἀρχὴν tollit Jac.: 'dum honorem quaerebas ad summum
 finem tendentem' idem rectius interpretatur quam Boiss. (de
 opera quae colligendis tributis navata sit a G. cogitans)
 5 ἀλλέτυχες et μεταμ. P 6 v. IX 401, 4 | ὕστατα P; insignia ho-
 noris mortuo ludibrii causa tributa esse censet Jac.: cf. 686, 4
 σχήματι καινοτάφῳ || 7 sqq. ep. scr. A p. 315, B p. 544 ('ζητ. 315
 δις κεῖται' adnot. man. rec.); exstat in Pl^m l. II^a cap. εἰς τολμη-
 τίας n. 3 7 sq. lemma (8) nomini auctoris praemittit B

7 τῷ αὐτοῦ L τῷ αὐτῷ B 8 εἴς αὐτὸν B εἰς αὐτὸν Pl^m (om. Pl^e), γέσ-
 σιον add. L 9 βαύκαλος P₁^{po} βουκόλος A^{ac} 10 χωλεύοντα τὰ
 πλέον B (cfr. 681, 2; 683, 5sqq.); χωλεύοντα (APl) τάλαν s. -οντ'
 ἄπορον Reiske | ἐλέξεν B 11 πῶς τι B πῶς τί P₁ πῶς τί (π ex
 ω? cr.) nulla interpunctione Pl^m | παθὼν B^{ac} A | ἵδμεν δόμον αἴδος
 εἴσω, C₁, in m. erasum habet γρ δόμον Pl₁ (prorsus incerta
 lectio scripta ab A^{ar}); δόμον εἰσαῖδ' αὐτοῦ B congruens cum Pl

ἀλλ' ὁ μὲν ἵππον ἔχων καὶ θαρσαλέον σθένος ἥβης,
Γέσσιος οὐδὲ χεσεῖν εὐτονον ἦτορ ἔχων. M 28^v

684. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ.

LB Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον, τὸν ἄρχοντα.

L

5 Μηδεὶς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι
μηδ' ἀρχὴν μεγάλην, κόμπον ὑπερφίαλον.
Γέσσιος αὐτὸς ἔδειξε· κατηνέχθη γὰρ ἐπαρθεὶς
θνητῆς εὐτυχίης μηκέτ' ἀνασχόμενος. M 28^v

ποντα ὑψηλά τε φρονέοντα καὶ ἄστροισιν ὁμιλέοντα ἐς οὐρανὸν
οὐχὶ ἵππῳ ἀναβῆναι, ἀλλὰ τῇ διανοίῃ; quam interpretationem
fabulae Bellerophontaeae aliqua ex parte sequitur Pall. propter
Gessium astrologorum commentis deceptum (cf. 687)

1 ἀλλο A ἀλλό B | ἵππον A ἵππον B | ἥβης A ἥβης B
verborum structuram paulo solutiores, sed a Pallada non
alienam frustra sublevares scribendo ἦν δ' ὁ μὲν 2 χέσειν
Pl^{M.E}, om. A (lacunam indicans post οὐδὲ) sed add. in P₁ man.
rec. (eadem scil., quae ep. Crinagorei 645 vs. 4 supplevit titulos-
que librorum X—XII p. 489, 507, 569 in m. sup. cod. Pal. add.;
cf. ad p. 441, 7; 117, 9), χεσεῖν B (Lobeck, cf. Aristoph. Th. 570),
χέσαι γ' Bothe; ad Gessii nomen alludi a Pall. monet Opsop.
ἦτορ B | ζτ in m. adposuit B || 3 sqq. ep. 684 cum altero
disticho epigrammatis 688 tamquam unum poematum hexa-
stich. exhibet B p. 544 ('ζητ. 314 δις κεῖται' adpinxit man.
rec.), idem hexast. in l. II^a cap. εἰς τολμητίας (Pl^M τολμηρούς
Pl^E, n. 2) praebet Plan. 3 sq. indicem auctoris praemittunt L Pl,
lemma B 3 τ⁸ αὐτοῦ L τ⁸ αὐ⁸ B 4 εἰς αὐ⁸ B εἰς αὐ⁸ Pl^M (om.
Pl^E) εἰς⁰ αὐτον L, qui verba γ.: τον αὐ⁸ a B Pl^M omissa add.
5 sqq. ex Pindaro hausit Pall.: cf. Ol. V 24 μὴ ματεύσῃ θεὸς
γενέσθαι (vs. 1), Pyth. II 26 μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον et
Ol. I 56 (vs. 4); propius etiam poeta accessit ad Ps. Lucian.
de astrol. 15: ἐς πόλον ἀερθεῖς — ἐς πέλαγος κατηνέχθη
5 ζητήσῃ A Pl^{1-b} -τήση B Pl^M -τήση Pl³ | μερ. ex μορ.? cr. P₁
εἶναι B 6 μηδ' Pl^M | ἀρχῆς μεγάλης Pl (accus. AB) 7 ἔδειξε
B 8 θνητοῖς A -τήσ B Pl | μηκέτ' AB μηδὲν Pl | ἀνασχό-
μενος P₁: -σχόμενος AB Pl -σχομενησ L₁; μὴ κτέαν' ἀνασχόμε-
νος ci., at cf. κολάκων ἀνέχεσθαι IX 119, 1 (Pall.) ||

685. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

L

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον.

L

Ζητῶν ἐξεῦρες βίотου τέλος εὐτυχίης τε,
 ἀρχὴν ζητήσας πρὸς τέλος ἐρχομένην.
 5 ἀλλ' ἔτυχες τιμῆς, ὦ Γέσσιε, καὶ μετὰ μοῖραν
 σύμβολα τῆς ἀρχῆς ὕστατα δεξάμενος.

686. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

LBPI

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον.

LBPI

Γέσσιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαύκαλος ἄρτι θανόντα
 10 χωλεύοντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος·
 'Γέσσιε, πῶς, τί παθῶν κατέβης δόμον "Αἶδος εἴσω
 γυμνός, ἀκήδεστος, σχήματι καινοτάφῳ;

1 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 114); hoc in Gess. epigr. om. B et Pl

1 sq. αὐτῷ εἰς τὸν αὐτὸν L 3 ζητῶν displicet sequente participio
 ζητήσας; f. ζηλῶν, an δύστην? | ἐξεῦρε, ν | (ν in eraso σ?) P, -ρες
 apogr. | βίον P, cr. apogr. 4 πρὸς P; v. XI 54, 4 | (εὐτυχίης τε)
 ἀρχήν, τὴν ζωὴν πρὸς τ. ἐρχ. Reiske; ἀρχήν, τῆς ζωῆς — ἐρχομένην
 Br. (cui ἐρχόμενος reponendum fuisse monet Jac.); virgulam
 post ἀρχήν tollit Jac.: 'dum honorem quaerebas ad summum
 finem tendentem' idem rectius interpretatur quam Boiss. (de
 opera quae colligendis tributis navata sit a G. cogitans)
 5 ἀλλέτυχες et μεταμ. P 6 v. IX 401, 4 | ὕστατα P; insignia ho-
 noris mortuo ludibrii causa tributa esse censet Jac.: cf. 686, 4
 σχήματι καινοτάφῳ || 7 sqq. ep. scr. A p. 315, B p. 544 ('ζητ. 315
 δὲς κεῖται' adnot. man. rec.); exstat in Pl^m l. II^a cap. εἰς τολμη-
 τίας n. 3 7 sq. lemma (8) nomini auctoris praemittit B

7 τῷ αὐτοῦ L τῷ αὐτῷ B 8 εἴς αὐτὸν B εἰς αὐτὸν Pl^m (om. Pl^e), γέσ-
 σιον add. L 9 βαυκάλος P¹ βουκόλος A^{ac} 10 χωλεύων τὰ
 πλέον B (cfr. 681, 2; 683, 5 sqq.); χωλεύοντα (A Pl) τάλαν s. -οντ'
 ἄπορον Reiske | ἐλέξεν B 11 πῶς τι B πῶς τί P¹ πῶς τί (π ex
 ω? cr.) nulla interpunctione Pl^m | παθῶν B^{ac} A | ἔδωκεν αἶδος
 εἴσω, C₁, in m. erasum habet γὰρ δόμον Pl₁ (prorsus incerta
 lectio scripta ab A^{ar}); δόμον εἰσαῖδ' αὐτοῦ B congruens cum Pl

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη καὶ Γέσσιος εὐθύς· 5
P 545 'Βαύκαλε, τὸ στρήνος καὶ θάνατον παρέχει.' M 25^v

687. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

B Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσιον.

L B Pl

5 Τὴν Ἀμμωνιακὴν ἀπάτην ὅτε Γέσσιος ἔγνω
τοῦ ξενικοῦ θανάτου ἐγγύθεν ἐρχόμενος, M 28^v
τὴν ἰδίην γνώμην κατεμέμψατο καὶ τὸ μάθημα
καὶ τοὺς πειθομένους ἀστρολόγοις ἀλόγοις. M 29^r

p. 471, 12 ἀκήδευτος A -δεστος B Pl (ἀκνδ.? Pl^{Ma}) | κείνο
τάφῳ (ι fin. add. ipse A) P₁ καινοτάφῳ B καινοτάφῳ Pl 'ново
exsequiarum ritu' Brod. (ad sepulturae ludibrium quocunque
Gessium infamaverunt et verba σχ. καινοτ. et ultima ep. 685
videntur spectare); καινοτάτῳ Reiske

1 τόνδε A (Pl^I) | μεγ' A | προσέφη καὶ A; προσέφη B
προσέφη Pl^M (uterque omissa vocula καὶ); προσεφώνεε demum
Pl^E (cf. ll. Γ 413 cum A 517) | εὐθύς A εὐθύς B Pl^M αὐτίς s.
αὐτίς Herw. 2 'Ἡσύχιος· ἡ διὰ πλοῦτον ὕβρις' vocem στρή-
νος interpretans sch.^B (cf. Hesych. στρηνιῶντες· δηλοῖ δὲ καὶ
τὸ διὰ πλοῦτον ὑβρίζειν καὶ βαρέως φέρειν) || 3 sqq. ep. iterat

B p. 545 ('ζη^τ 314 δις κεῖται' add. Sylb.), post prius dist. epi-
grammatis seq.; apud Plan. est in l. II^a c. εἰς τολμητίας n. 5
(hic quoque praecedunt epigrammatis 688 duo vs. priores)

3 indicem auctoris om. L, post lemma scr. B, ante lemma Pl^M

4 cf. ad p. 471, 8 5 τ₁ ἡ₁ν ἀμμωνιακ₁ ἡ₁ν (sic cum articulo) Pl₁ p_o
γρ. τὴν ἀμμωνιακὴν (sic) L in m.; etenim pro duplici ἡ₁ν alia
olim exstabat terminatio, fort. scripserat τοῖν -κοῖν (potius
quam τῶν -κῶν vel τὰν -κὰν) A^{ar}, quam scripturam corr.
L in m., C in ipso textu; cum LC faciunt B Pl | ὁ τε B

6 ξενικοῦ (cum erasa prosodia supra ε) A: de morte Gessii in
peregrina terra obita cf. 681, 1; 'ἐν γὰρ τῇ φυγῇ νοσήσας

ἀπηλλάγη τοῦ βίου ὡς ἐν τοῖς νοσ^{δα}' sch.^B (— ὡς ἐν τοῖς νοσι-
δίοις inepte sch.^w; scribendum ἐν τοῖς Σουίδα; referuntur enim
apud Suid. s. v. Γέσιος de Heraisco haec: ἐν τῇ φυγῇ νοσήσας
ἀπηλλάγη τοῦ σώματος) 7 ἰδίην A Pl^E, ἰδίαν B itemque Pl^M;

olim ἡλιθίην ci. | τότε ἐμέμψατο A κατεμ. (κατέμ.? B^{ar}) P₂ Pl
8 πειθομένους A πειθ. B Pl | ἀστρολόγους A -γοῖς B Pl | ἀλό-
γοῖς A Pl -γοῖς B; cf. ἀλόγως apud Pall. in fine pentametri X
85, 2 (τὴν ἄλογον δύναμιν X 62, 4) ||

688. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ.

LBPl

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον.

LBPl

Οὗτος ὁ Γέσσιος ἄρχων | ἦν ἐν μέρει τινὶ | Ἀλεξανδρείας. C

Οἱ δύο Κάλχαντες τὸν Γέσσιον ὥλεσαν ὅρκοις

5 τῶν μεγάλων ὑπάτων θῶκον ὑποσχόμενοι.

P 544 ὃ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,

ἄχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

M 28^v

689. ἈΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς Ἀπελλιανὸν χρι|στιανὸν καὶ εὐσεβῆ.

LC

10 Ἐνθάδε σῶμα λέλοιπεν Ἀπελλιανὸς μέγ' ἄριστος·

ψυχὴν δ' ἐν χεῖρεσσιν εἶν παρὰκάτθετο Χριστῷ.

1 sqq. tamquam integrum ep. exstat prius dist P₂ p. 545 (a B scriptum ante VII 687) et ap. Plan. l. II^a c. εἰς τολμητίας n. 4 ('ζητ. 315 δις κεῖται' adnotat man. rec. P p. 515); et erat hoc dist. pro peculiari ep. scriptum etiam ab A (P₁ p. 315), si quidem clausulae signum erasum est in fine prioris dist. et initialis not. una, iuxta alteram erasam, restat ante ὃ γένος; alterum dist. (688, 3 sq.) adnectunt epigrammati 684 (pro tertio disticho) Pl in l. II^a (εἰς τολμ.) et B (P₂ p. 544); privum ep. est titulo Παλλαδᾶ praemisso secundum dist. apud Plan. in l. I^b cap. εἰς τὸν βίον (M 82^v), unde sumpsit cod. Matrit. ap. Ir. p. 105 1 sq. indices ad 688 eosdem quos ad 686 adposuerunt LBPl

3 οὗτος ο, ἄρχ ἦν εν, αλ. C 4 ὥλεσαν ὅρκοις B 5 τὸν pro τῶν Reiske | θῶκον (~ AC, erasa vid. litt. o supra ω) P₁ | ὑποσχόμενοι (' C) P₁ 5 sq. de signis desinentis ineuntisque ep. in P₁ adpictis cf. ad 1 sqq. 6 αὐτοχολωτῶ B: 'sibi ipsa causa irae' Reiske, 'homines sibi ipsi infesti' Jac.; v. IX 168, 3 διχόλ. (Pall.) 7 ἄχρι A μέχρι B Pl | in fine vs. ὃ (ὠραῖον) C || 8 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 115) 8 ἄδηλον, C^{pr} χριστιανού? L^{ar} 9 εἰς, C | ἀπελλιανόν, (apostr. et ν, C) P | χρι-

στιαν^o L | εὐσεβῆ* (spir. et acc. C, qui idem litteram c post η erasit) P | post χριστιανού (cf. ad l. 8) vid. L scripsisse haec: οὗτος | ὁ ἀπελλιανὸς χριστιανός | καὶ εὐσεβῆς <ἦν?>

10 ab initio vs. ✕ (i. e. χριστός s. χριστιανός) adpinxit L | ἔλειπεν (' AC) P, λέλοιπεν ap. Ruhnck., (σῶμ') ἀπέλειπεν ap. B.^m G.^m | ἀπελλιανὸς A^{ac} -λιανὸς rest. man. rec. | μέγ' (' C) P

11 εἶ| ἦν C ἐσῆν? A^{ac} | παρὰκάτθεο P, cr. apogr. | χριστῷ A ||

690. ἌΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς Πυθέαν τινὰ | σοφιστήν.

L

Οὐδὲ θανῶν κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσας ἐς χθόνα πᾶσαν,

ἀλλ' ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει,

5 ὅσ' ἔλαχες τ' ἔμαθες τε φύσει, μήτιν πανάριστε·

τῷ ῥα καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης, Πυθέα. M 90^r

691. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C. Pl

Εἰς Καλλικράτειαν | γυναιῖκα Ζήνωνος, | ἣτις πρὸς Ἀλκηστιν

πα|ραβάλλεται.

L

10 Ἀλκηστις νέη εἰμί· θάνον δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἐσθλοῦ

Ζήνωνος, τὸν μοῦνον ἐνὶ στέρνοισιν ἐδέγμην,

P 316 ὃν φωτὸς γλυκερῶν τε τέκνων προὔκριν' ἐμὸν ἦτορ,

οὔνομα Καλλικράτεια, βροτοῖς πάντεσσιν ἀγαστή. M 35^r

1 sqq. Pl^M III^b c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα), 6 (Pl^E c. 1, 23); ap. Buh. p. 157 (n. 116) 1 sq. [ἄδηλον] in erasa clausula lemmati subiecit C, non praemisit, quod inter lemm. ep. 689 sq. inserere parum commodum erat; titulum om. Pl^M Pl^I^a, ἄλλο (post XVI 22)

γρ ὅσ'

Pl^b.s 3 v. 536, 1 4 ἀλλέτι P 5 ὥς (L corr.) P ὡς Pl^M Pl^I-s ὡς Pl^B ὡν Brod.; cf. 325 | ἔλαχες ἔμαθες τε P ἔλαχες τ' ἔμαθες τε Pl ἔμαθες τ' ἔλαχες τε φύσει Jac. | post φύσει interpunxit Pl^M (dativum ad praecedentia referens), φύσει μήτιν π. iungit Br.; φύσει μήτι θ' ἄμ' ἄριστε? | πανάριστε (ε ex η cr.)

Pl^M 6 τῷρα P τῷ ῥα Pl^M | νῆσον: cf. Pindar. Ol. II 70, Mnemos. 14, 390; ne νήσου βῆς μακάρων requiras, cf. Kb. 107, 473 (νῆσον μακ.) | Πυθέα: γρ. ἴσως ποθέων sch.^B || 7 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12 εἰς γυναιῖκας), 41; cf. Kb. 277, 547, Anth. Lat. 1551 (B.): '(mariti) pro cuius vita vitam pensare precanti indulgere dei' 7 tit. om. Pl^I 8 Καλλικράτ.: cf. VII 224 |

ἄλκιστ' (i. e. ἄλκιστιν, nam compendio tam ιν quam ην notatur) L secutus primi vs. scripturam 9 παρὰ ('C) βάλλεται L

10 ἄλκιστις P, cr. Pl | νέη εἰμί P: cf. Kb. 917, 2; XII 54, 3 νέον Πόθον (Mel.) | θάνοι, C θανῶν A^{ar} | ὑπερ P 11 cf. 324, 2 | ἐνι P | στέρνοισιν ἐδέγμην P idemque Pl^M στέρνοις ἐδεδέγμην Pl^E

12 Cημ<είωσαι> adpinxit C | πρόκρινεν C πρόκρινεν A^{ao} προὔκριν' Pl; malim προὔκρινεν ἐμὸν κῆρ (cf. Od. δ 259, v 89)

13 ep. 691 itemque 695 poetis Phil. tribuit Meuk, ut quinque epp. (691—695) fr. Philippeum complectatur ||

Fr. Cor. Phil. 692. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ οἱ δὲ C
 epp. 692—694. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. A

Εἰς Γλύκωνα Περγαμηνὸν | ἀθλητήν. L

Γλύκων, τὸ Περγαμηνὸν Ἀσίδῃ κλέος,
 5 ὁ παμμάχων κεραυνός, ὁ πλατὺς πόδας,
 ὁ καινὸς Ἄτλας αἶ τ' ἀνίκατοι χεῖρες
 ἔρροντι· τὸν δὲ πρόσθεν οὔτ' ἐν Ἰταλοῖς
 οὔθ' Ἑλλάδι στρωτόν ποτ' οὔτ' ἐν Ἀσίδῃ 5
 ὁ πάντα νικῶν Αἰδῆς ἀνέτραπεν.

10 693. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ. C
 Εἰς ναυαγόν τινα | Γλῆνιν εἰς παρηονίτιν | τεθαμμένον. L
 Ἰαμβικόν. L

Γλῆνιν παρηονίτις ἀμφέχω χερμαῖς
 πικρῇ κατασπασθέντα κύματος δίνη,

1 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 117) 1 sq. φιλίππῃ Θεσσαλο-
 νέως scripsit A; prisco huic titulo additamentum suum ἄντ.
 οἱ δὲ praemisit C; cf. 390 et Antipatri in Nicophontem ep. VI 256;
 Setti trib. Antipatro Thess., quem et Pergami fuisse putat Menk

3 εἰς γλ. περγαμηνῶν ἀθλητήν ser. L 5 παμμάχων: × παγ-
 κρατιαστῶν ap. Buh.^m | κεραυνὸς C -ρὸς A^{ar} 6 cf. VI 256, 1 σιδα-
 ρέους Ἀτλαντος ὄμους | ἄτλας (ex ἀτλ.?) et | αἶτ' P | ἀνίκητοι Reiske

7 ἔρροντι τόνδε P | ἔρρον· τοιόνδε pr. Reiske, ἔρροντι· τοῖον
 δὲ σθένος οὔτ' olim Jac. | τῶν (δὲ ap. Buh. in t.) τε (ap. B.^m)
 pr. αἶτ' ἐν Ἰτ. (αἶθ' Ἑλλάδι τὸ πρῶτον αἶτ') ap. B. (Salm.)

8 οὔθ' et οὔτ' P | τὸ πρῶτον P (defendit Reiske); ἰάρασσον,
 τις ἔπρωσεν et τις ἔστρωσεν Jac. (priore coniectura ἰάρασσον δὲ
 σθένος — τὸ πρῶτον reiecta verbisque τὸν δὲ πρόσθεν restitu-
 tis); τροπωτόν Baiter, τραπητόν Bothe, προωστόν Heck., κατα-
 στρωτόν Boiss., πτωτόν ποτ' Emper., ci. στρωτόν ποτ' | ἐνασίδῃ
 P | Glyconem dici pancratiasten, cuius Hor. ep. I 1, 30 meminit,
 Reiske monuit || 10 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 118); cf. Leon. 295,
 Phil. IX 89, Antip. 402, Kb. 876, 920 11 sq. ἰαμβικόν prae-
 mittit L, sequitur lemma (11) a C cancellatum; ζτ bis in m.
 adpositum 11 εἰς ναυαγόν τινα γλῆνιν L | εἰς παρηονίτιν
 scripserat L (haesitans in interpretanda voce παρηονίτις), idem ex

his fecit ἐν παρῶ (inductis litteris ηον; an — ρῆ?) 3 γλῆνιν A^{ar}

ὅτ' ἰχθυάζετ' ἐξ ἄκρης ἀπορροῶγος·
 χῶσαν δέ μ' ὅσσοι λαὸς ἦν συνεργήτης,
 Πόσειδον, οὓς σὺ σῶζε καὶ γαληναίην
 αἶεν διδοίης ὀρμηβόλοις θῖνα. 5

5

694. ἈΔΔΑΪΟΥ.

C

Εἰς Φιλοπράγμονά | τινα· δυσνόητον. L

Ἦν παρίης ἥρωα, Φιλοπρήγμων δὲ καλεῖται
 πρόσθε Ποτειδαίης κείμενος ἐν τριόδῳ,
 εἰπεῖν οἶον ἐπ' ἔργον ἄγεις πόδας· εὐθὺς ἐκείνος
 10 εὐρήσει σὺν σοὶ πρήξιος εὐκολίην.

γλήνιν P^{pr} Γλαῦκον malebat Reiske | παρήνοντις (' C) P | χερ-
 μάς: cf. Crin. 371, 5 p. 475, 14 πικρή P, cr. apogr. | κατα-
 σπασθέντα ex καταπ. cr. C

1 ὅτ' ἰχ^{*}θυάζετ' (supra ἰθ^{*}, vid. eadem litt. erasa) C ὅτι
 χ.υάζετ' A^{ac}; cf. Theocr. 21, 42: εἶδον ἑμαυτὸν ἐν πέτρᾳ βεβαῶτα,
 καθεζόμενος δ' ἐδόκευον ἰχθύας | ἐξάκρησ P | ἀπορροῶγος (si-
 gnum -, gravem et priorem acutum C) P^{pc} ἀπορροῶγος A^{ac}
 2 δέμ' A δ' ἐμ' C (sc. δ' ἐμ' pro δέ μ' reponens) | ὅσσοι λαὸς ex
 ὅσσοι? (non -ογ) λαὸς fecit C; ὅσσοι θίασος? cf. 295, 10 | συνεργήτης
 P (tinetur Lob. paral. 437) -γαστήρ Jac. -γίτης Heck., -γέτης Reiske
 (neglectis numeris, quos ad restituendos ὅσσοι ἦν συνεργέτης s.
 -γάτης λαὸς proposuit Jac.) 3 - πόσει donoῖς C ..... δό-
 νους A^{ac} qui lacuna versum ab initio mutilatum indicavit |
 σῶζε P 4 ὀρμηβόλοις (η refecit C, ὀρμηῆν? A^{ar}) P^{pr} || 5 sqq.
 ap. Buh. p. 158 (n. 119); sepulcrum esse ep. negat Dübner, cui
 obloquitur (cl. vs. 2) Weisssh. 6 φιλοπράγμων τινὰ L; munere
 fungi heroem simili fere atque deam Πρηξιδίην ('τὴν ὥσπερ
 τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις' Hesych.)
 monet Jac.; comparat Mack. (p. 354) cum Philopregmone numen,
 cuius mentionem facit Pausan. I 24, 3: ὁμοῦ δὲ σφισιν ἐν τῷ
 ναῷ Σπονδαίων δαίμων ἐστίν; comparandus Eὔδοτος heros Apol-
 linopolit., v. Rohde Ps. 640, Kb. 825 7 παρίης P | post ἥρωα
 virgula interpunxit C | (Φιλοπράγμων ap. Buh.) 8 v. 194, 2,
 Kb. 21, 10 πρόσθε Ποτειδαίας | πότ' ἰδαίης (apostroph. A, spir.
 refecit C) P, Ποτιδ. ap. | κείμενον ap. B.^m (Salm.) 9 εἰπεῖν: cf.
 502, 3 | οἶον A^{ac} | ἐπέργον (' AC) P | (πόδα ap. B.; cf. 525, 1) |
 εὐθὺς potius quam -θὺς A 9 sq. ἐκείν¹ο¹ (-να olim scriptum
 fuisse non contenderim, -ν¹ο¹ cr. C) εὐρήσει σὺν σοὶ P, ἐκείνος
 εὐρ. σὺν σοὶ (σὺν σοὶ Br.) Salm., ἐκείνου εὐρήσεις ἐν σοὶ Reiske |

695. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Κασσίαν | τὴν σώφρονα.

L

Ὅρᾱς πρόσωπον Κασσίας τῆς σώφρονος.
 εἰ καὶ τέθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται
 5 ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον ἢ προσωπᾶτων.

M 92^v

696. ἈΡΧΙΟΥ ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΟΥ.

C

Εἰς Σάτυρον κρέμασθέντα διὰ τὸ | ἐρίσαι Ἀπόλλωνι.

L

Ὅμοιον τῷ Μαρσύν.

L

Αἰώρῃ θήρειον ἱμασσόμενος δέμας αὔραις,
 10 τλᾶμον, ἀορτηθεὶς ἐκ λασίας πίτυος,
 αἰώρῃ· Φοῖβω γὰρ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔστης
 πρῶνα Κελαινίτην ναιετάων, Σάτυρε.

1 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 8; Pl^E c. 12, 49
 1 ἄδηλον Pl^{a.s.}, om. Pl^{M.I} 2 κασσίαν τὴν L; cf. Kb. 607, 2
 3 ὁρᾶς Pl^M | κασίας A Κασσίης Pl | post σώφρονος non distinxit
 P, interrogandi signum posuit Pl^M 4 γνωρίζεται Pl^M,
 punctum om. P | ταῖς δ' ἀρ. γν. ψυχῆς Herw., qui verba εἰ καὶ
 τέθνηκε cum prioribus iungit 5 μείζον Polak | τοῦ προσώπου P
 τοῦ σώματος Pl (Pol.) τῆς ὄψεως Br.; προσωπᾶτω Bothe — πᾶτων
 Jac. (idem ψυχῆς δὲ κάλλος τοῦ προσώπου κάλλιον ci.) || 6 sqq.
 Pl^M III^b c. 7 (εἰς ἀνλήτας), 1 (Pl^E c. 8, 3) 6 Ἀρχίου om. gen-
 tili Pl | μυτιλῆ (sic) C; ep. eiusdem Archiae vid. atque VI 195
 (ἀνηέρτησεν), 192, 207, VII 191 (ἀ πάρος), 213 (πίτυος in claus.
 pentametri), 214 (οὐκέτι — ποιήσεις — ὡς πρίν) 7 διατο L

8 ὅμοι τῷ μαρσύν L; πότμω s. μόρῳ suppl. Paulssen; ὁμοίως τῷ
 Μαρσύν Jac.; εἰς Μαρσύαν recte inscr. sch.^B | cf. Alcaeī XVI 8,
 Dioscor. IX 340 9 sqq. quae exstant apud Pausan. X 30, 9 ἔστιν
 ἐπὶ πέτρας — μέλει τῶν ἀνλῶν ἀμύναντος affert sch.^B (additur-
 que 'Πανσανίας β'; cf. sch.^w) 9 αἰώρῃ (et sic in vs. 3) P
 αἰώρῃ (-ρῃ ex -θῃ? cr.) Pl^M; αἶρη κρέμασαι sch.^B | θηρίον P, cr.
 Pl; cf. Orph. Hymn. 54, 7 Σάτυροις θηροτύποις, Nonn. D. 21, 217 |
 δέμας αὔραις P^{pc} Pl δόμα σάυραις P^{ac}, δέρας Heck. (cf. 'Aerio
 victus dependet Marsya ramo' A. L. I 138) 10 πίτυος P: cf.
 XVI 8 οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγίην πιτυοτρόφον 11 cf. οὕνεκα Φοῖβω
 θνατὸς ἐὼν θείαν εἰς ἔριν ἠντιάσας XVI 8 12 κελαινίτην P
 -νίτιν Pl -νίτην Br.: cf. εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν IX 340, 5 | σά-
 τυρε ('C) P: cf. νυμφογενὲς Σάτυρε XVI 8

σεῦ δὲ βοᾶν αὐλοῖο μελίβρομον οὐκέτι Νύμφαι, 5
ὥς πάρος, ἐν Φρυγίοις οὔρεσι πευσόμεθα. M 92^r

697. ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἰωάννην τὸν | ἐξ Ἐπιδάμνου | ἦτον Δυρραχίτην | ἀπὸ
5 πόλεως Λυχνιδού, | L₁
τὸν καὶ ὕπατον γε|νόμενον ἀρετῆς | ἔνεκα. L₂

Οὗτος Ἰωάννην κρύπτει τάφος, ὅς ῥ' Ἐπιδάμνου
ἄστρον ἔην, ἣν πρὶν παῖδες ἀριπρεπέες
ἔκτισαν Ἡρακλῆος· ὅθεν καὶ μέρμερος ἦρως
10 αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἔκοπτε μένος.

1 sq. v. Curt. III 1 'Nymphas Marsyae amore retentas considerare poetae dixerant', οὐκέτι — ὥς ποτε μέλπεις XVI 8

1 σεῦδε βοᾶν P | μελίβρομον: 'λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρόν' Alc. 2 τῶς P ὥς Pl (ὥς πρὶν Alc.) | φρυ-

γίλοι, C -γίαισ? A^{ar} | πευσόμενον^θ (θα man. rec., cf. ad p. 470, 2) P

-σόμεθα Pl || 3 sqq. Pl^m III^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα), 4

3 χριστοδῶρον C itemque Pl^m Χρηστοδ. Pl^e 3—6 duplici titulo instructum est ep. in P, prius lemma exstat p. 316 ad vs. 1 sqq.

(lin. 3—5), alter titulus in nova p. 317 ad vs. 7 sqq. adpositus hic: τοῦ αὐτοῦ χριστοδῶρ C | εἰς τὸν αὐτὸν ἰω | τὸν καὶ ὕπ. γε|ν.

αρετῆς | ἔνεκα (l. 6) L, quae tamen verba lemmatistae cancellata sunt a C, scil. ne unum pro duobus haberetur ep.

4 ἐξἑπιδάμνου (alteram apostroph. C) ἦτον Δυρραχί^τ L: Ioannem Epidamnium Br. monet Anastasio I imperante Illyrici praefectum, Reiske Dicori generum fuisse docet; consulatus Ioannis mentionem facit Du Cang. Fam. aug. Byzant. p. 86 4sq. ἀπὸ^τ (C

ἀπὸ^τ i. e. ἀπὸ τῆς? L^{ar}) ποὶ λυχνιδού L: Λυχνιδός et -τός appellatur Illyriae urbs, cf. Steph. Byz. 'Λυχνιδὸς πόλις Ἰλλυρίας

ἀρσενικῶς λεγομένη καὶ λίμνη θηλυκῶς', Herodian. II 547, 16 'Λυχνιδὸς πόλις Ἰλλ.' κτλ. 7 ὅσῳ P 8 πρὶν ex πρῶν cr. P,

δὴ Pl | de Epidamno ab Heraclidis condita cf. Thucyd. I 24 οἰκιστῆς δὲ ἐγένετο Φάλιος — τῶν ἀφ' Ἡρακλέους 9 ὅθεν

(rest. C) καὶ μέρμερον P | μέρμερος Pl | ἦρως P^{ro} (accentus circumfl.? supra ω erasus est): non Herculem dici, sed Ioannem ipsum improbitatis vindicem monet Jac. | ἔκοπτε: litt. i

supra οπ erasa vid. in P 10 γένος Burmann

εἶχε δ' ἀπ' εὐσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάτρην 5
 Λυχνιδόν, ἣν Φοῖνιξ Κάδμος ἔδειμε πόλιν.
 817 ἔνθεν λύχνος ἔην Ἑλικώνιος, οὖνεκα Κάδμος
 στοιχείων Δαναοῖς πρῶτος ἔδειξε τύπον.
 5 εἰς ὑπάτους δ' ἀνέλαμψε, καὶ Ἰλλυριοῖσι δικάζων
 Μούσας καὶ καθαρὴν ἐστεφάνωσε Δίκην. M 30^r

698. ΤΟῦ Αἴτοῦ Χριστοδῶρου.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἰωάννην |
 καὶ ὅτι τεσσαράκοντα | καὶ δύο μόνους ἐνὶ αὐτοῖς ἐπεβίω. L
 10 Αὐτὸς Ἰωάννης Ἐπιδάμνιος ἐνθάδε κεῖται,
 τηλεφανῆς ὑπάτων κόσμος ἀειφανέων,
 ὁ γλυκύ μοι Μουσέων πετάσας φάος, ὁ πλέον ἄλλων
 εὐρύνας ξενίου δαίμονος ἐργασίην

1 εἶχε (acc. C) δ' ἀπενσεβῶν (ἀπε A cr. ex ἀπο?) P, em. Pl |
 πάτρην (' C in erasa litt. ε?) P Pl 2 λύχνιδόν (' L?) P Λυχναδόν
 Pl; cf. ad p. 478, 5 | φοῖνιξ P Pl^s φοίνιξ Pl^M Pl^{L*}; de Cadmo Lych-
 nidi conditore unus referre putatur Christodorus 3 οὖνεκα P
 5 εἰς ὑπάτους δ' ἀνέλ. P (δ' ἄμ' ἔλ. Jac. falsam de scriptura
 Pal. opinionem secutus) | ἰλλυριοῖσι P -ριοῖσι Pl^M || 7 sqq.
 ap. Buh. p. 158 (n. 120) 7—9 lemma praemisit L, nomen aucto-
 ris subicit C 7 post τοῦ αὐτοῦ (κοπτίτου? C^{ar}) χρ. C add.
 haec: τοῦ μεγάλου | ποιητὴ καὶ περιωνύμῃ: | οὗτος αἰγύπτιος
 ἦν | ἀποτινος πολέως | ονομαζομένης κοῖτ (sc. κοπτοῦ); cf. vol.
 I p. 36, 2 8 εἰσὶ L; v. ad p. 478, 4; Plan. om. ep. 698, sed
 iungit 697 et Iuliani in alium Ioannem compositum ep. 590,
 cognomines viros f. eosdem fuisse opinatus 9 τεσσαράκοντ καὶ
 δύο μόνον (sic, non μόνον) L 10 αὐτὸς P: cf. 565, 1 (κλυτὸς
 Reiske, κλεινὸς Br.) | κεῖμαι P -ται Reiske; non de sepulcro
 agitur, sed de statua Ioanni ab Epidamniis exstructa
 11 (ἀριφανέων Reiske, Br.) 12 γλυκύ μοι (' C ' A) P; C re-
 liquit μοι, sed cum gravem reponeret pro acuto, fort. pronom-
 en cogitabat remove, ut genet. Μουσάων teneretur | ipsa
 urbs Epid. inducitur praedicans Ioannem propter liberalitatem
 atque hospitalitatem, qua poetas Epidamnum celebrantes ex-
 ceperit | μουσάων (' C) P, cr. apogr. | ὁ πλέον P ὁ πλ. ap. B. G.^m

παμφόρβην παλάμην κεκτημένος, ἦντινα μούνην 5
 οὐκ ἴδε δωτίνης μέτρον ὀριζόμενον.
 αἰπυτάτην δ' ἠΰξησε <νόμοις πα>τρίοισιν ἀπήνην
 παιδρύνας καθαρῆς ἔργα δικαιοσύνης.
 5 ὦ πόποι, οὐκ ἔζησε πολὺν χρόνον· ἀλλ' ἐνιαυτοὺς
 μούνον ἀναπλήσας τεσσαράκοντα δύο 10
 ὥχετο μουσοπόλοισι ποθὴν πάντεσιν ἐάσας,
 οὓς ἐπόθει πατέρων φέρτερα γειναμένων.

Fr. Cor. Phil.

epp. 699—703.

699. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

10 Εἷς τινα ἐν τῷ Ἰκαρίῳ | πελάγει κινδυνεύσαντα, L
 οὐ μὴν καὶ τελευτήσαντα, | πλὴν ὅτι τὴν Ἰκαρίην | θάλασσαν
 ἰσχυρῶς ἐπιμέμφεται. C

Ἰκάρου ὦ νεόφοιτον ἐς ἡέρα πωτηθέντος
 Ἰκαρίη πικρῆς τύμβε κακοδρομίας,

1 παμφόρβην (C -μην A^{ar}) P, πάμφορβον? | ἦντινα (᾿ A C)
 μούνην (᾿ A C) P ἦτιμι μούνη Reiske 2 οὐκίδε P | δωτίνης
 Jac. | μέτρο*ον P^{pr} μέτριον A^{ar} | ὀριζόμενον P ὀριζομένην ap.
 B.^m (Salm.); viri in ceteris rebus moderati manus sola certis do-
 nandi finibus non regebatur 3 ἠΰξησε^z et spatio intermisso
 τρίοισιν P (≠ C, qui signum et in fine vs. et in m.¹ repetit),
 suppl. Reiske | ὑπήνην P ἀπ. ('consularis dignitatis insigne')
 Reiske 5 ὦ s. ὦ (incerta prosodia) P | οὐκέξ. et ἀλλέν. P 6 μού-
 νον (o prius cr. ex ω) P | τεσσαρακονταδύο (hyphen A) P
 8 ἐπόθει (᾿ C) P | γινομένων P γειναμ. Salm. 'vates amore
 vel patrium superante amplectebatur, non tantum patris instar
 iis erat' | in fine vs. decimi ψ (sc. ὠραῖον) adpinxit C ||
 9 sqq. ap. Buh. p. 158 (n. 121); ep. non sepulcrale om. Pl
 9 Diodori? cf. ἐναυλακοφοίτισιν (VI 98, 1), οὐ γάρ σευ et ἄξεινοι
 (VII 404), βορραίη (VI 245, 2), ἔπλω (IX 219), ἔρροις (VII 624, 1)
 10—12 priorem lemmatis partem (l. 10) scr. L, alteram (l. 11 sq.)
 add. C; cf. IX 267 10 εἷς τινὰ, ἰκαρίῳ, κινδυνεύσαν^τ L
 11 τελευτήσαν^τ C | ἰκαρίην (ἰλή in eraso signo ≠?) C 12 ἐπὶ μ. C
 13 ὦ νεόφλ^ττον (ἰ^τ C, qui ab initio vs. ζτ, in fine vs. ζτ
 cum signo ≠ adpinxit) P^{pr} ὦ νεόφοιτον A^{ar} (apogr.) 'aer tum

ἀβάλε μήτε σε κεῖνος ἰδεῖν μήτ' αὐτὸς ἀνεῖναι

Τρίτων Αἰγαίου νῶτον ὑπὲρ πελάγευς.

οὐ γάρ σοι σκεπανή τις ὑφόρμισις οὔτε βόρειον 5

ἐς κλίτος οὔτ' ἀγὴν κύματος ἐς νοτίην.

5 ἔρροισ, ὦ δύσπλωτε, κακόξενε· σεῖο δὲ τηλοῦ

πλώοιμι, στυγεροῦ ὅσσον ἀπ' Αἰδεω.

700. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟῦ.

C

Εἰς 'Ρουφίανου τινος | γυναῖκα Παῦλαν | Ταραντίνην. L

"Ἴστω νυκτὸς ἐμῆς, ἥ μ' ἔκρυφεν, οἰκία ταῦτα

10 λάινα Κωκυτοῦ τ' ἀμφιγρόητον ὕδωρ,

οὔτι μ' ἀνὴρ, ὃ λέγουσι, κατέκτανεν ἐς γάμον ἄλλης

παπταίνων· τί μάτην οὔνομα 'Ρουφιανός;

primum Icarum tentatus alius Jac., ὀρνέοφοιτον ci. p. 480, 14 κακοδρ. P (cf. κακοκρισίη IX 115, κακοσπορίη VII 175 Antiphili), νεφοδρομίας Reiske (πτεροδρομίας vitiose Br.).

1 ἀβάλε P: cf. 583, 1 | κεῖνος: non naufragum ignotum (quem putabat Jac.), sed Icarum dici vidit Dübner (σε αὐτὸς

ιδ. ap. B.^t σέ τ' αὐτὸς ιδ. ap. B.^m) 2 ὑπὲρ P 3 σοῖκεπανῆτις (σ superscr. A, -ῆτις potius quam -ήτις exhibet A) P | ὑφόρμῃσις (ῃ pro η C) P ἐφόρμισις apogr. | οὔδὲ βόρειος P οὔδὲ βόρειον Salm. οὔτε β. Reiske; noli οὔθ' ὑπόρειος ci. 4 κλίτος: cf. Lycophr. 600, 737 | οὔτ' P | ἀγῆν C ἀγὴν A^{ar} (cr. Reiske; ἀγὴ κύματος ἐς νότιον ap. B.^m); Apoll. Rh. I 554 (πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ), IV 491 cft Jac. 5 κακόξενε A^{ac} | σεῖοδὲ (' C) P

6 ἀπαίδεω P || 7 sqq. ap. Buh. p. 159 (n. 122) 7 γραμματιῇ C 8 εἰς ρουφίνου τινὸς (' C) L: cf. ad 12 | παῦλαν (sic) ταραντίνην (' C -τινήν? L^{ar}) P 9 ἐμῆς P, ἐρέμν' (οἰκ. τ' αὐτὰ) Herw., ἀχλὺς FG. Schmidt | ἥ μ' P | ἔκρυψεν (ῃ C, ἔκρυπεν? A^{ar}) P, cr. apogr., cf. Quint. Sm. I 393 (ζόφος ἔκρυψε); ἡ κέκρυφέ μ' Mackail 10 κωκυτοῦ P -τοῦ τ' ap. B.^m (Reiske); Κωκύτον τ' Br. | ὕδωρ P; cf. 705, 4 11 οὔτι (priorem acc. L) P | κατέκτανε P 12 τί ματην οὔνομα ρουφίνος P; γάμετῆς, οὔν. 'Ρουφίνιος Reiske, τί μάτ. οὔνομα δ' ἐξερέω; apogr., τί ματεῖς τοῦνομα; 'Ρουφίν. Bernard, τί μάτ. οὔν. 'Ρουφίνιος; 'cur frustra Ruf. laborat infamia?' Jac. (cl. 639, 3), τί μάτ. τοῦνομα 'Ρουφιανῶ; (cl. 272, 4) Heck., τὸ μάτην οὔνομα, 'Ρουφιανός idem (οὔν. ad sparsum de viro rumorem referens; de nomine R. non quadrante in virum cogitat Headlam: cf. Ducang. s. v. Ruffiani)

ἀλλά με Κῆρες ἄγουσι μεμορμέναι. οὐ μία δήπου 5
Παῦλα Ταραντίνη κάτθανεν ὠκύμορος.

701. ΤΟῦ Αἴτοιο Διοδώρου.

C. Pl

Εἰς Ἀχαιοὺς Νικαέα | υἱὸν Διομήδους.

L₁

5 Ἰφθίμῳ τόδ' ἐπ' ἀνδρὶ φίλῃ πόλις ἦνεσ' Ἀχαιοῖ
γράμμα παρ' εὐύδρου νάμασιν Ἀσκανίης.

κλαῦσε δέ μιν Νίκαια· πατήρ δ' ἐπὶ οἱ Διομήδης

P 318 λάινον ὑψιφαῖ τόνδ' ἀνέτεινε τάφον,

δύσμορος, αἰάζων ὀλοὸν κακόν. ἧ γὰρ ἐώκει

5

10 υἱέα οἱ τίνειν ταῦτα κατοικομένῳ.

M 91^v

1 cf. 466, 7; VI 243, 6 (Diod.) 2 ὠκύμ.: cf. 624, 5 ὠκυμόροιςιν; nec tamen eidem Diod. tribuam 624 et 700; at eiusdem possunt videri epp. 700, VI 245 (cf. νυκτός 1), VII 40 (cf. Σικελιοῦ παρ' ὕδατα 3 cum K. ὕδωρ et τίς φθόνος ἔχει cum τί μάτην), 235 (cf. τὸ πηλίκον οὖνομα 1) || 3 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 14 (Pl^L c. 6, 49; Pl^B 6, 50) 3 ἔ αὐτοῦ C (om. Pl) | διοδῶρον (διωδ.? Car) P 4 duplici lemm. ep. instruxit L; prius scr. p. 317; alterum (εἰς Ἀχαιοὺς τὸν | νικαέα) subiunxit p. 318 | διομήδους (δο cr. ex δε) L 5 τῷδ' (το? Pac) ἐπανδρὶ (C -δρὶ A^{ar}) P, cr. Pl | ἦνεσ' P ἦνεσ' Pl^M ἦνυσ' Brod. (Scalig., Reiske); 'τὸ δ' ἦνεσεν ἀντὶ τοῦ ἐπήνεσεν· τουτέστιν ἀπεδέξατο καὶ διέγνω τιμῆσαι αὐτὸν ἐπιγράμματι' sch.^B (om. sch.^w) | 'ἐνταῦθα τὸ Ἀχαιοῖ ἀντὶ κυρίου ληπτέον' sch.^B 6 παρ' εὐύδρου (apostr. et [υ] in ε? C, εὐέδρου? A^{ar}) P | Ἀσκανίης (C erasa prosodia alia) P: 'Ἀσκανίη δέ ἐστι πόλις Φρυγίας, Νίκαια δὲ Βιθυνίας· δοκεῖ γοῦν ἐν Ἀσκανίᾳ μὲν θανεῖν τὸν Ἀχαιόν, εἶναι δὲ Νικαέα' sch.^B, postea idem notavit sch.^B (quae sumpsit sch.^w): 'τῆς Μυσιακῆς παρ' ἧ ἢ Νίκαια ὡς Στράβων β' (Strab. p. 564) 7 δέ μενίξ. P, cr. Pl | νίκαια P^{ar} Pl^M νικαῖα P^{ar} | πῆρ δ' Pl^M | ἐπὶ οἱ Pl^M ἐπὶ οἱ P 8 iuxta lemma iteratum (cf. ad l. 4) Νί (νικαέα) adpinxit L | ὑψι^φα*ῖ (litt. φ et in lin. pro eraso τ et supra lin. scr. C, ὑψιταφῆ? s. -ταφῆ? A^{ar}) P (cum C congruit Pl), ὑψιφανῆ Heck. | τὸν δ' A τόν δ' C | ἀπεδίδου interpretatur sch.^B, noli ἀνέγειρε reponere 9 ἦ (cum spir. iterato) P Pl, οὐ (et υἱέι ᾧ vs. seq.) Reiske; Diodorum sequitur incertus auctor ep. 361 (Iul.?) 10 υἱέι ᾧ P υἱέα οἱ Casaub. Salm. | κατ' οἰχομένῳ C | ep. vid. idem composuisse qui condidit 627 (cf. κλαίονσα κακὸν μόρον et 701, 5, Ἀσκανίην 627, 3 cum Νίκαια), VI 348 (cf. 348, 2 et 701, 2), VII 404 (cf. ὀλοὴν 6) ||

702. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μενέστρατον | ἀλιέα ἀποπνιγέντα ὑπὸ φυκίδος. L

Ἰχθυοθηρητῆρα Μενέστρατον ὤλεσεν ἄγρη
 δούνακος ἑξαμίτης ἐκ τριχὸς ἑλκομένη,
 εἶδαρ ὅτ' ἀγκίστρον φόνιον πλάνον ἀμφιχανοῦσα
 ὀξείην ἐρυθρὴν φυκὶς ἔφριξε πάγην·
 ἀγνυμένη δ' ὑπ' ὀδόντι κατέκτανεν ἄλματι λάβρῳ 5
 ἐντὸς ὀλισθηρῶν δυσαμένη φαρύγων. M 90^v

1 sqq. Pl^M III^b c. 3 (εἰς ἀλιεῖς), 1; Pl^E c. 4, 3; cf. Leon.

VII 504 2 μενέστρα L | ἀποπνηγέντα (η scr. L, litt. refecit et
 acc. rest. C) ὑποφνὶς L 3 ἰχθυοθηρητῆρα C -θηρήτειρα
 A^{ar} | (πενέστατον Geel) 4 ἑξαμίτης (' C, incertam prosod. supra η
 add. A) P ἑξάμιτης Pl^M, ἱππείης sch.^B Pl^s (cf. VI 23 καὶ βαθύν
 ἱππείης πεπεδημένον ἄλματι χαίτης — δόνακα Arch., ὀρμῆς
 ἀφ' ἱππείης Babr. 6, 3); ἑξαμίτης et ἑξαμίτου 'linea ex sex saetis
 contorta' IG. Schneider, ἐξ ἀλῆς 'e mari' Scaliger, ἑξαπτῆς
 'pilus ad arundinem alligatus' Reiske, ἀμνείης Heck., qui
 priorem suam coniecturam Ἐξαμίη σ' (ut Ἐξαμίης nomen
 piscatoris esset scribereturque πενέστ. cum G.) ipse improba-
 vit | ἐκ τριχὸς P Pl; ἴσως εὔτριχος ἥγουν (ἡ sch.^w) καλὰς τρι-
 χας ἐχούσης (sic) δόνακος sch.^B | interpunctionem in fine versus
 om. P Pl^M, pleniorē adhibuerunt Pl^E 5 cf. Theocr. 21, 43:
 ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδήν | εἰ δ' ἄρ' ὁ τ' (ἄρ ex
 ἄρ s. ἄρ? cr.) P | φόνιον πλάνον 'fraudem letalem' (πλ. pro sub-
 stant. accipiens) interpretatur Mein., sed (cum adiectivo πλάνον)
 idem praefert φονίον (cl. Opp. Cyn. I 56, Hal. IV 43 ὑπ' ἀγκί-
 στροιο δαφοινοῦ), φόνιον πλάνος Br. 6 ὀξείην P Pl, ὀξύνην
 — πάγην (de arundine intellegens) et οἰσύνην olim. Mein. |
 ἐρυθρὴν φυκίς P, cr. Pl | ἔφριξε P Pl 'tremulo motu lineam con-
 cussit' Jac., 'acutum dolum (sc. hamum) tremuit' Herm.; hamum
 dici consentit Heck. cl. VI 192, 4 (ἀγκιστρον, κρυφίην εἰνα-
 λίοισι πάγην); ἔθριξε 'demessuit' Reiske, (ὀξείην) ἔβρυξε Mein. |
 (ἔφρ.) ῥάχιν Toup (cl. Aristot. apud Athen. 319 C ἀκανθοστεφῇ
 φυκίδα) 7 ἀγνυμένη δ' ὑπ' ὀδόντι P ἀγνυμένη δ' ὑποδύντα
 Pl, γρ. δ' ὑπ' ὀδόντα sch.^B; ἀγνυμένη (Brod.) δ' ὀδύνῃσι Ca-
 saub., (δακνομένη δὲ τὸν ἄνδρα et) οἰχθυμένη δ' ὑπ' ὀδόντα
 Reiske (ἀγρομένη Schneider hoc partic. ad ἀγρεῖν referens) |
 ἄλματι (' rest. C) P | post λάβρῳ perperam interpungit Pl^M |
 'λάβρον Πίνδαρος ἀντὶ τοῦ ὑψηλοῦ ἐνόησεν· εὖ (l. σεῦ) δὲ πάτρα

703. ΜΤΡΙΝΟΤ.

C. Pl

Εἰς Θύρσιν τὸν | κωμήτην, ὃν ἐπαινεῖ | Θέρκριτος
ὁ Δωρικός.

L

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
5 Θύρσις ὁ συρίζων Πανὸς ἴσον δόνακι,
ἐνδιος οἰνοπότης σκιερὰν ὑπὸ τὰν πίτυν εὔδει·
φρουρεῖ δ' αὐτὸς ἐλὼν ποίμνια βάκτρον Ἔρωσ.
<ᾧ Νύμφαι, Νύμφαι, διεγείρατε τὸν λυκοθαρσῆ
5 βοσκόν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηται Ἔρωσ.> M 41^v

10

704. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Ἀδηλον ἐπὶ τίνι.

L

Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί·
οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

M 32^r

χειριάδες (cr. Χαριάδαις) τε λάβρον ὑπερεῖσαι λίθον μοι (sc. Μοι-
σαῖον) sch.^B (cf. Pind. Nem. VIII 47 et sch.^w) p. 483, 8 cf.
504, 7 ὀλισθηρὴ γὰρ — ὥχετ' ἐπὶ στεινὸν παλλ. φάρυγα, unde
noli ὀλισθηρῶν in -ρῇ mutare | φαρύγων ex φαρύγγων cr. Pl^M |
fragmento Phil. (699—702) adnectitur unum ep. Phil. inverso
ordine litterali; duorum, quae sqq., prius Philippeae cor. f. non est ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 23 (εἰς ποιμένας, Pl^B c. 26), 5; cf. Schochi
vers. ap. Rub. Gr. Ep. p. 63 (n. XI), 138, 273 (praef.) 2 Θύρσην
L | κομήτῃν¹ (cum eraso accentu supra litt. o) P 2sq. επ. Θεοκρι-
τος ο δωρικός (δωρικός¹ potius quam δωρικός¹) L 4 sqq. ter-
tium dist. om. P, add. Pl; ep. non sepulcrum, sed in imagi-
nem Thyrsidis sopiti compositum ex falsa vocis εὔδει (vs. 3)
interpretatione epitymbiis accessisse vidit Jac. (cf. etiam Diltthey
de epp. syll. p. 18, Weiss. p. 46) 4 τὰν νυμφικὰ P: cf. An-
tonin. Lib. 22 (Κέραμβος), 2sq.; gregum curam pastori deferunt
nymphae αἰπολικαὶ νόμια: v. Orph. h. 51, 12 (μεσαμβρινὰ Reiske)

6 οἰνοπότη P οἰνοπότῃ^σ (σ alio atram. superscr.) Pl^M -πότης
Pl^B | ὑποτὰν P ὑπὸ τὴν Pl (sed τὴν ex τὰν cr. Pl^M) | εὔδει P
7 ἐλὼν P; Ἔρωσ — ἐλὼν sede verborum conversa Peerlkamp |
ποιμένι Bothe | βάκτρῳ^{*} C -τρον (vix -τρον) A^{ar} (supra το
eadem litt. vel prosodia vid. erasa esse) 8 λυκοθαρσῆ: cf. Hesych.
s. hac voce 9 imitatur Myrinus Od. ε 473 μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ
κύρμα γένωμαι | noli θηρσὶν reponere | γένηθ' ὁ ἔρ. Pl, cr. Br. (an
ὁ κόρος?) || 10sq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 29 (Pl^B
c. 6, 30); exstat dist. in Stob. Ecl. 2, 7, 13 p. 121, 12; iambum

705. ἈΝΤΙΠΛΑΤΡΟΥ.

C

Στρομόνι καὶ μεγάλῳ πεποτισμένον Ἑλλησπόντῳ
 ἡρίον Ἡδωνῆς Φυλλίδος, Ἀμφίπολι,
 λοιπά τοι Αἰθιοπίνης Βραυρωνίδος ἔχνια νηοῦ
 5 μίμνει καὶ ποταμοῦ τὰμφιμάχῃτον ὕδωρ,

priorem affert Suet. Ner. 38, Suid. s. v. Τιβέριος, Dio Cass. 58, 23; idem est in Anecd. Par. I 398, 29, in proverb. append. 2, 56 (cf. praeterea Cic. de fin. III 64, Sen. de clem. 2, 2); alterum iambum exhibet Iulian. or. VIII 242 B p. 484, 10 auctoris indicem om. P; ἀδέσπ. tantum Pl^M, οἱ δὲ Νέρωνος perperam add. Pl^E (cf. Suet. l. c.: 'dicente quodam ἐμοῦ — πνρλί, immo, inquit, ἐμοῦ ζῶντος'), priorem vs. Tiberio in ore fuisse tradunt Suid. Dio, 'vulgarem quendam versum Graecum' vocat Cic.; senarios ex Euripideo Sisypho sive Bellerophonte sumptos esse opinatur Fabricius, ad fr. trag. Graec adespota (n. 513) refert N.² 11 lemma ἄδ. ἐπὶ τινι adposuit L 12 μειχθήτω Nauck | πνρλί (cum accentu inducto supra v) Pl^M 13 οὐθὲν Stob. Iul. | ταμὰ P ||

1 sqq. ap. Buh. p. 159 (n. 123); cf. Polystrati ep. de Corintho deleta et epp. coronae Phil. IX 151 (Ant.); 101, 104 (Alphei); 103 (Mundi); 284 (Crinag.); 423 (Bianoris); haesitavit in ep. interpretando C, qui nomini auctoris haec subiunxit: ζτ. τὸ ἐπίγραμμα | οτι δυσνόητόν ἐστι (i. e. ἐστι), | καὶ ἔσφαλμένον; erasit C pristinum lemma, cuius ex incertis reliquiis indicem huius fere sententiae 'εἰς Φυλλίδα | τινὰ τελευτήσασαν' a lemmatista scriptum fuisse suspiceris; de Phyllidis obitu sepulcroque cf. Hyg. fab. 59, Ov. ep. her. 2 1 ep. est Thessalonicensis: cf. 390, 2 2 πεπολισμένον P -πολισμένη Bentley -πολισμένον Reiske -ποτισμένη Heck. -ποτισμένον Dübner | ἑλλησπόντῳ P: cf. Heck. ep. crit. Philol. IV 486 3 cf. 396, 1; Coluth. 213 αἶψα δὲ — Φυλλίδος ἀντέλλοντα φιλήνορος ἔδρακε τύμβον κτλ. | ἡρίονηδώνης (ἡ ex ἡ? C) P Ἡδωνῆς Bendl. | ἀμφιπόλει (' AC) P (Ἀμφίπολε ap. Buh.), cr. Bendl. (qui primo πεπολισμένη — Ἀμφιπόλει tentaverat) 4 λεπτά Jac.; λειτά speciose Diltthey; οἶά ci. (cf. μούνα μίμνομεν IX 151, 7 Ant.) | αἰθιόπησ (' C) P, cr. Bendl.; de Diana Aethopia cf. Rev. des ét. gr. V 1892, 413 (Steph. Byz. s. v. Αἰθίοπιον, Call. fr. 417, A. P. VI 269) | Βραυρωνίδος: Ant. dicit Amphipolitarum Dianam Ταυροπόλον | ἔχνια, νηῶι (virgula ad distinguenda voc. utens) C ἔχνιαι (? non ἔχνια) ἡῶ A^{ac}; ἔχνια (cf. VI 58, 4) νηῶ Iensius, — νηοῦ Bendl. 5 (πὰρ ποταμοῦ τ' olim Bendl.) | ταμφιμάχ. A τ' ἀμφ. C | post ὕδωρ (cf. 700, 2) alterum erasum est, alterum restat signum ep. finiti

τὴν δέ ποτ Αἰγείδαις μεγάλην ἔριν ὥς ἄλιανθῆς
τρῦχος ἐπ' ἀμφοτέραις δερκόμεθ' ἠϊόσιν.

706. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

C

Εἰς Χρύσιππον | τὸν φιλόσοφον.

L

5 Ἰλιγγίασε Βάκχον ἐκπιὼν χανθὸν

Χρύσιππος, οὐδ' ἐφείσατο

οὐ τῆς στοᾶς, οὐχ ἧς πάτρας, οὐ τῆς ψυχῆς,

ἀλλ' ἦλθε δῶμ' ἐς Αἶδεω.

Fr. Cor. Mel.

707. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C

epp. 707—740

Εἰς Σωσιθέου τινὸς | τάφον ὑποκρι|νομένου τὰ ἐν

LC

11

ταῖς | τραγωδίαις | φερόμενα.

C

Κῆγὼ Σωσιθέου κομέω νέκυν, ὅσσον ἐν ἄστει

ἄλλος ἀπ' αὐθαίμων ἡμετέρων Σοφοκλῆν,

1 ante vs. exstat not. init., ζτ' et ἄδηλον ἐν (ἐπὶ?) τίνι tertio disticho adscr. L | τήνδε πότ' P | cf. IX 103, 6 τῶν ἐν ἐμοὶ μεγάλων τοῦνομ' ἔχουσα μόνον | αἰγείδαις ex αἰγίδ. cr. C (Αἰγίδαις ap. Buh.), Αἰγείδαις (Wesseling) et Αἰγείδων Bendl. (Ἀργιλίοις mendoso apogr. deceptus Boivin) | ἄλιανθῆς P, ἄλιανθῆς (cf. V 227, 3) Boiv. Wesseling ('tamquam pannus purpureus, splendidae olim vestis frustum' Jac.), ἀλινηχῆς Bendl. (ἀλλ' ξανθὲν invitis num. Toup) 2 ἐπαμφοτέραις P || 3 sqq. ep. est apud Diog. Laert. VII 184, in ap. Buh. p. 150 (n. 86), apud Ir. p. 103 inter Laertiana (post ep. quod exhibet Diog. VII 176, ante A. P. VII 106) 3 Diog. sibi ep. vindicat: 'καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτόν' Diog. l. c. 4 cf. quae de philosophi morte Laert.

VII 184 tradit; εἰς χρύσιππτον φ. L, <ζτ.> <τὸ | μέ|τρ|ον in ultima marginis ora adpinxit C 5—8 ep. τρίστιχον est in P, ubi alter vs. ab οὐδ' ἐφ., tertius a verbis οὐ τῆς ψυχῆς incipiunt; τετράστιχον rest. Salm.: senarium claudum excipit dimeter iambicus 5 ἐλλιγγίασε P (ἦλ. Ir.) | χανθὸν D.^B 6 χρύσιππος in fine primi vs. scr. A | ἐφείσατο P ἐφείσατο D.^{P.Q.H.B} (ἐφείσατ' Salm.)

7 οὐ (non οὐδὲ) τῆς στοᾶς D.^{P.Q.H.B} cum P | οὐχ ἧς πάτρας P οὐχ ἧς (οὐδ' ἧς D.^{P.PC}) πάτρησ D., οὐ τῆς πάτρας Jac. 8 ἀλλ' ἦλθε P | αἶδεω (ε non refecisse, sed ex ι corr. vid. C) P, αἶδεω (ex ἄδεω fecit) D.^B αἶδεω D.^{P.Q} || 9—p. 499, 6 fr. Mel. incipit ab epp. in poetas 707—709, cuius generis sequuntur et 713—716 et 718sq., interpositis epp. in virgines 710—712 et in venatorem 717

9sq. ap. Buh. p. 159 (n. 124) 10sq. tria epp. olim erant pro

Σκιρτὸς ὁ πυρρογένειος. ἐκισσοφόρησε γὰρ ὦνῆρ
 ἄξια Φλιασίων, ναὶ μὰ χοροῦς, Σατύρων
 κῆμὲ τὸν ἐν καινοῖς τεθραμμένον ἦθεσιν ἤδη
 ἤγαγεν εἰς μνήμην πατρίδ' ἀναρχαῖσας,

uno; ut peculiare ep. scriptam erat primum dist. itemque alterum, tertium effecerant tria dist. (v. 5—10); inde erasa et clausula in fine vs. secundi et quae incipientis ep. indicia erant ab initio vs. tertii et quinti; tres adposuerat notulas L, quarum mediam erasit C, primam et tertiam idem adauxit; alterum enim lemma, quod L adposuerat ad vs. 3 sq., sed C supplendi tituli prioris causa (10 sq.) erasit, dignosci potuit hoc: εἰς σκιρτὸν τὸν (s. τινὰ) πυρρογένειον; ad vs. 5 sqq. adnotavit L: ἔσφαλται τὸ ἐπί-γραμμα × ζτ, infra quae παντὰ πασιν add. C (in litt. erasis et nunc plane incertis); ζτ adpictum est et versui primo et tertio (a C) et sexto (ab L), praeterea signum × bis (infra vs. 6 et 8) in

m. exstat p. 486, 10 sq. verba εἰς σοσιθέου τινὸς scr. L, τάφον refecisse vid. C, qui cetera ὑπὸ κρινόμεν τ· ἐν ταῖς τραγωιδίαις, φερόμενα partim in ras. add. (cf. quae de eraso lemmatistae titulo monuimus) 12 κληγὼ (κ C, eandem litt. scr. A^{ar}) P; satyrus, Sositheï in tumulo, quem extra urbis moenia constructum vult Dioscor., collocatus, tragicæ Pleiadis poetam propter veteris fab. satyricæ instaurationem ita celebrans inducitur, ut Sophoclem verbis (Dioscor. VII 37) efferenti satyro illi, qui sepulcri Sophoclei custos in urbe siti fingitur, quodammodo respondeat (de Sositheo cf. Wieseler stud. Gott. 1847, 617, Susem. 270) | νομέω, νέκυν (prius κ refecit C; virg. add., ne κομέων legeretur)

P | (γένυν ap. B.^m) | ἐν ἄστῃ^ε (" rest. C, εἰ add. L) P; Sositheum, utpote qui agrestiori studuisset Musæ, rure sepultum fingi monuit Welcker (cf. Diog. L. VII 173) 13 ἄλλον — σοφοκλῆς (C, -κλῆς A^{ac}) P, ἄλλον — Σοφοκλῆν Reiske, ἄλλος — Σοφοκλῆν Br. (Σοφοκλῆ Bothe), ἄλλον ὑπ' — Σοφοκλῆς Næke | ἀπανθαίμων P (ὀμαίμων ap. B.^m) | ἡμετέρων A^{ac} ἡμέτερον Heck.

1 σκιρτὸς P (σκιρτις, σκιρτητής ap. B.^m) Σκίρτος Reiske; nomen Satyri est apud Nonn. D. XIV 111 (καὶ Σκιρτὸς ἐκώμασε), ut σκιρτητής modo Dionysi (cf. Orph. Hymn. in Dion. 45, 7) modo Satyri cognomen est (cf. Mosch. 6, 2 ἦρατο δ' Ἀχὼ σκιρτατᾶ Σατύρῳ) | πυρρογένειος P πυρρογ. ap. B.: cf. IX 99, 1; de variis satyrorum personis Poll. IV 142 Ἰάτυρος πολίος, γενειῶν, ἀγένειος; Wieseler p. 717 | ὦνῆρ P 2 ναὶ (s. ναῖ) μὰ (C erasa prosodia pristina) χοροῦς nulla interpunctione P; genitivum Φλιασίων σατ. cum χοροῦς iungi vult Br., cum ἄξια Jac. 3 κῆμὲ P | τεθραμμένον Wieseler (τετραμμένον Iensius) |

καὶ πάλιν εἰσώρμησα τὸν ἄρσενά Δωρίδι Μούσῃ
 ῥυθμόν, πρὸς τ' αὐδὴν ἐλκόμενος² μεγάλην
 ἔσπετό μοι θύρσων τύπος εὖ χειρὶ καινοτομηθεὶς
 P 319 τῇ φιλοκινδύνῳ φροντίδι Σωσιθέου. 10

5 708. ΤΟῦ ΑὔΤΟΥ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ. C

Εἰς τινὰ κωμωδιογράφον.

[ὑπολαμβάνω δ' ὅτι εἰς τὸν | αὐτὸν Σωσίθεον.] LC

Τῷ κωμωδογράφῳ, κούφῃ κόνι, τὸν φιλάγωνα
 κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις.

(ἐν ᾗθεσιν) 'τῆς νέας τραγωδίας, τοῦ καινοῦ θεάτρου' ap. B.^m
 p. 487, 3 sq. (ἡγαγ' ἐς ἡμετέραν πατρίδ' olim Jac.) | εἰς σκηνὴν
 Naeke | πατρίδ' (ιδ' in litt. erasa fort. κ s. v L, πατρίκ' ? A^{ar})
 P | ἀναρχαῖ*σι₁ C (÷ et ζτ in m. L), ἀναρχαῖας A^{ar} (÷ ad-
 posuit C infra vs.), πατρίδος ἀρχαῖας Emperius | πατρίδα cum
 participio ἀναρχ. iungunt Jac. Herm. 'me in memoriam morta-
 lium revocavit patriamque (Alexandriam) ad antiquitatis exem-
 plum conformavit' Herm. ('patriam vetusto dramatis satyrici
 genere instruxit' Jac.); contra πατρίδα (malim πάτρι') cum ver-
 bis ἡγαγεν εἰς μν. et ἐμὲ cum ἀναρχ. iunxit Heck., cf. ap. Buh.^m:
 'πάλιν ἀρχαίζειν ἐποίησεν ἐμὲ'; Athenas, non Alex. dici putat Wies.

1 πόλιν P πάλιν Reiske | εἰσώρμησα (cum accentu deleto
 supra ι, εἰς. A^{ao}) P -σε ap. Buh.^m (Herm., Heck., Mähly);
 intransitive ('the Satyr runs or bounds') verbum accipit Ellis,
 qui τὸν ῥυθμόν vel ad ἐλκόμενος vel (cum Reiskio) ad πρὸς
 referendum censet; accusativus cum εἰσώρμησα iungendus videtur

2 ῥυθμόν (' C ' A) P | πρὸς (' C) τ' αὐδὴν P | ἐλκόμενος praece-
 denti verbo (εἰσώρμησα) adiungunt Jac. Ellis, sequentibus
 applicant Herm. alii 3 ἑπτὰ δέ μοι (μ corr. ex β?) ἔρσων
 τύπος οὐ χειρὶ P; (ἐλκόμ.) ἑπταδύμων ἄστρων τύπος Heck. (qui
 a Diosc. Pleiada tragicam dici cogitans verbum quale εὐημέρει
 in corruptis οὐ χειρὶ latere suspicatur), ἑπταδύμῳ θύρσῳ (s. θιάσῳ)
 τύπος (s. τύπον), οὐχ ἐνὶ κ. ('a mode cut to a new pattern not
 with one th., but with seven') Ellis; εὐαδεν ἡρώων τύπος ἐν
 χορὶ s. ἐν χορῷ κ. Salm. (οὐχ ἐνὶ κ. praetulit Naeke), εὐαδέ μοι
 θύρσων κτύπος οὖρεσι s. ἐν χειρὶ Jac. (— τύπος ἐν χειρὶ Herm., qui
 ἐλκόμενος in constructione mutata cum εὐαδέ μοι iunxit: 'ad
 sonoros versus saltans renovatos manibus teneo thyrsos', —
 τύπος οὖν χειρὶ κ. olim Heck.), εὐαδέ μοι θ. κτ. εὐ παρακαί-
 νοι. Herw.; ἔρσων τ. οὐ χειρὶ servat Wieseler (πρὸς δ' αὐδὴν ὁ

οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλὰ τι τέχνης
ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἡμφίεσας.

τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἐρεῖ· 'Κέκροπος πόλι, καὶ παρὰ Νείλῳ
ἔστιν ὅτ' ἐν Μούσαις δριμὺν πέφυκε θυμόν.' Pr. 37

5

709. ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

C

Σάρδιες ἀρχαῖαι, πατέρων νομός, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
ἐτρεφόμαν, κέρνας ἦν τις ἂν ἢ βακέλας

κτύπος αὐτὴν μεγάλην ἐπλασε τῶν θυόρων τρόπῳ οὐχ ἐνὶ καινοῖ.
Mähly); ἔσπετό μοι (s. ἔπλετο, ἔπτατο ἐμοὶ et ἔσπετο ὁμοῦ) ego ci.
p. 488, 4 τῇ (~ A C) P || 5 sqq. ap. Buh. p. 160 (n. 125); ep.

exstat apud Athen. 241 f 5 διοσκορί C, nom. auctoris om.
Athen. 6 sq. lemma scr. L, sed corrigere studuit C 6 εἴς
τινὰ (~ C) L | κωμωδιογράφον, (C - <δι>δάσκαλ'ον' fort. L^{ar}) P

7 ὑπολ. L ὑπὸλ. C | τὸν αὐτὸν σωσίθειον, C ἀριστοφάνην? L^{ar};
Machonis poetae comici sepulcrum Alexandrinum hoc epi-
grammate inscriptum fuisse monet Ath. l. c. ('Μάχων ὁ κωμω-
διοποιὸς — ἀπέθανεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ

τῷ μνήματι'); lemmati C add. haec: ζῆ κανταῦ (καὶ ἐνταῦθα:
cf. ad ep. 707) τὴν ἐννοίαν δια τα σφάλματα 8 κωμωδ. P |
φιλάγωνα P^{ro} (* ex acuto fecit C repetitque in fine vs., φιλά-
γωνα s. φιλαγῶνα P^{ar}), φιλάγ. (non φιλαοιδόν) Ath.^A 9 cf. VII 22
(Sim.); 23 (Antip.); 24; 31, 7 (Diosc.) | ὑπερτ. P | ζῶντι Ath.^A |
μάχων P (signum ÷ et κ L, not. × in m.¹ C), μάκωνι ap. B.^t
μάκωνι ap. B.^m, Μάχωνι Ath.

1 ἔχει σφῆναγε (potius quam σφήναγε) P ἔχεις κηφῆνα Ath.;
fucum Reiske recte interpret. plagiarium compilatorem (cf.
etiam Hes. Th. 599 ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶν-
ται) | παλίμπλυτον (πα C, incerta vetustior scriptura: nec
πολ- nec πουλ- vid. fuisse) P (πολύπλ. ap. B.), cum C congruit
Ath. | ἀλλὰ τί (~ C) P ἀλλ' ἄρα Ath. | τέχναι P (τέχνας ap. B.)
τέχνης Ath., cf. 355, 3 2 in m.¹ not. × adpinxit C | ἀρχ. voce
priscae comoediae Att. sectator vid. significari, cf. Susem. I 265 |
ἡμφίεσας (~ C) P ἀμφίεσαι Ath.^A ἡμφίεσαι Kaib.; cf. IX 89, 6
3 τοῦ τοδὲ P^{ar} τοῦ τοδὲ A^{ar} τοῦτο δ' ὁ Ath. (δὲ Mein.) | ἐρεῖ (~ rest.
C) P Ath. (ἐρεῖς ap. B.) | πόλει Ath.^{A.C} | καὶ παρανεῖλω (~ C) P:
cf. αἰ παρὰ Νείλῳ 166, 3 (Diosc.) 4 ὅ τ' P | φυτόν Ath.; θυμός
(* C qui signum in fine vs. repetit, θυμός A^{ar}) P, θυμόν ap.
Buh. (Reiske), cf. Quintil. Inst. XII 10, 25, Lucian. de hist. con-
scrib. 15 (θυμόν τοῦ Ἀττ.) || 5 sqq. ap. Buh. p. 160 (n. 126); ep.
exstat apud Plut. de exil. 599 E 5 Aetolo trib. Br. (Magnetī Wei-

χρυσοφόρος ῥήσων καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι Ἀλκμᾶν
οὔνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πολυτρίποδος·
καὶ Μούσας ἐδάην Ἑλικωνίδας, αἷ με τυράννων 5
Θῆκαν Δασκύλεω μείζονα καὶ Γύγεω.

gand); nom. auctoris om. Plut. | ἀλεξ. et ζῆτι εσφαλταῖ | [καλὴ
ἐστὶν ἀδια,] νόητον scr. C eraso lemmate, quod L addiderat; verba
dignoscebam postrema lemmatis haec: ῥήσωνά τινα (non ῥήσσοντα,
v. ad vs. 3) Θυρσοφόρον | cf. ep. VII 19 p. 489, 6 σάροδιαι
(εσ C cum Plut.) P | ἀρχαῖαι (ex -αῖαι cr. A) P ἀρχαῖος Plut. (cf. IX
423, 1; 645) | νόμος P Plut., νομὸς ap. Buh.^m 7 ἐλτρεφόμεαν C
ἐστρ.? A^{ar}, ἐτρεφόμεην Plut. | κέρνασῃ στισαν (ex acc. C) ἢ (rest.
C) μακέλας P κέλσας ἥτις ἀνὴρ μακέλας Plut. | κέρνας s. κερνᾶς
Lob. alii (qui de Rheae ministro interpretantur cl. Poll. IV 103
τὸ κερνοφόρον ὄρχημα ὠρχοῦντο λίνα ἢ ἐσχαρίδας φέροντες·
κέρνα δὲ ταῦτα ἐκαλεῖτο, Athen. 476 f, 478 d, 629 d μανιώδεις
δ' εἰσὶν ὀρχήσεις κερνοφόρος κτλ., v. Lob. Aglaoph. 27): f. κερχνᾶς
(cf. O. Rubens. de κέρχων forma et usu sacro, Mitth. des arch.
Inst. 23, 271); perperam ci. κερνᾶς Reiske, κελλᾶς ('oculo minore
et lusco' cl. Pers. 5, 186 Visconti) Salm., κέλμης (cl. Zenob. IV 80)
Ursinus | ἥς (Mein.) s. ἡ τις ἂν Reiske, ἥν τις ἂν Salm., εἷς
τις ἂν (et vs. 3 ῥήσσον, quod ci. Méziriac) Heck. | μακελᾶς
('ligonarius') Reiske, βακέλας (idem qui βᾶκηλος vocatur apud
Lucian. Eunuch. 8 τὸ δὲ τοῦ εὐνούχου καὶ τῶν βακήλων χειρὸν
εἶναι, Luc. Cronosol. 12 ὡς ἀγείροισεν τῇ μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ
κυμβάλοις βᾶκηλοι γενόμενοι) Ursin., ('castratus') Salm.; μα-
κέτας (cl. Athen. 198 e) Heck.

1 Θυρσοφόρος Heck. (quae coniect. firmari vid. lemmatistae
titulo, cf. ad p. 489, 5) | ῥήσων (prius σ inseruit C) P | λάλα τ.
Mein. | νῦν δε A^{ac} | Ἀλκμᾶν Plut. ἄλλο P 2 οὔνομα ἐκ ('A C) P
οὔνομα καὶ Plut. (οὔν. κάκ apogr.); οὔνομα, ἐπεὶ? | πολυτρίπ. (cf. Pind.
Isthm. I 19) P πολίτης Plut. (πόλεως τρόφιμος Capellmann) 3 ἐλι-
κωνίδας P Ἑλληνίδας Plut. | αἷ (' in ras. C) με P 3 sq. δῶσχύ-
λεω (α C) P Δασκύλεω Plut., Κανδρύλεω Bendl. (ne fingeretur
a poeta Δασκύλης tyrannus Lydiae, si quidem Gyges regnavit,
non item eius pater Δάσκυλος); genetivum Δασκύλεω tuetur Mein.
anal. Alex. p. 210 | κρείσσονα Plut. | Γύγεω P Plut.; correptam
primam vocis syllabam, quae ceteroqui producitur, non ad-
mittit Jac., trisyllabae formae vindicat Heck.: τύραννον (Mein.)
Θῆκαν καὶ Γύγεω (spondei loco) μείζονα Δασκύλεω transponit
Jac., τυράννω Θῆκαν Δασκυλίδεω μ. καὶ Γύγεω Heck. | in fine
hexametri (μ adpinxit C, pentametri c δ μ (σημείωσαι ὠραῖον)
L (cf. ad 551, 7) ||

710. ἩΡΙΝΝΗΣ [ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΑΣ].

C

Εἰς Βανκίδα τὴν | <Τηνίαν>, |

Ἡρίννης δὲ συν|εταιρίδα.

L

Στάλαι καὶ Σειρῆνες ἔμαλ καὶ πένθιμε κρωσσέ,
 5 ὅστις ἔχεις Ἀίδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν,
 τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἡρίον εἶπατε χαίρειν,
 αἴτ' ἄστοι τελέθωντ' αἴθ' ἑτεροπτόλιες·
 χῶτι με νύμφαν εὔσαν ἔχει τάφος, εἶπατε καὶ τό· 5
 ' χῶτι πατήρ μ' ἐκάλει Βανκίδα, χῶτι γένος
 10 Τηνία, ὡς εἰδῶντι· καὶ ὅτι μοι ἅ συνεταιρὶς
 "Ἡρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

1 sqq. ap. Buh. p. 160 (n. 127) 1 Ἡρίννης μιτυλ^N scr. C infra erasa verba ἀρχίου μιτυλ., qui titulus (praeter lemmatistae indicem) fort. ansam dedit perversi nominis adscribendi (gentilis Mit. pro Τηνίας); cet. v. ad ep. 712 2 βανκίδα (φρ.? L^{ar}) την μιτυληναϊαν L 3 δὲ συνέτ. (' et ' C) P 4 cf. Weisssh. p. 83 | στάλαι (diphth. αι corr. factam esse ex α non putaverim) P στάλα Schneidew. (plur. tuetur Bgk, qui columnis duabus Sirenas impositas, in una ep. 710, in altera illarum 712 inscriptum putat; cf. Mnas. 491) 5 ὅστις (' C) ἔχ. P ὅς κατέχεις Bgk | αἶδα (acc. rest. C) P (Ἀίδεω ap. B.^m) Ἀίδα Reiske αἰαῖ Bgk αἰθᾶν Ludw. ἀμᾶν FG. Schmidt ἐνδοι Hiller; ὅς δὲ ἔχεις Ἀ. de cinere a Plut. non abrepto olim ci. | τᾶν C πᾶν A^{ar} | ὀλίγαν σποδιᾶν P (ὀλ. λιβάδα Bgk.: cf. Kb. 696, 8) 6 ἐμοῖς P ἐμὸν Salm. | παρ ἡρίον P 7 αἰτάστοι P | τελέθων ται (' C) θετέρωι πόλιος P | τελέθωντ' αἴθ' Reiske (τελέθοντ' ap. B., Br.) | ἑτέρας πόλ. ap. B.^m, ἑτέρων πόλιων (s. πόλιος) Reiske, qui idem ἑτεροπτόλιες restit., ἑτεροὶ πόλιος ('ab urbe alieni') Heck. 8 χῶτι C χῶτι? A^{ao} χῶτι ap. B. | εἰσάν Reiske (Jac. cl. Γ 130) 9 χῶτι utroque huius versus loco P | ὅτι πατήρ Br., qui verba εἶπ. καὶ τό non ad praecedentia refert, sed (pleniore interpunctione post τό sublata) ad seqq. | βανκίδα P, cr. Heringa 10 cf. Suid. s. v. Ἡριννα, Steph. Byz. s. Τήνος, Bgk. P. L. III⁴ p. 144 sq., Susem. II 527 | signum x in m.¹ adpictum itemque in m.^o | τηνι δώσει δων τι P (τήνω εὐγενὲς ἐντί ap. B.^m, Br.; τῶν Ἰαμιδῶν s. Ἰαμειδῶν ἦν Reiske, κὴν αἶδεω φίλον ἐντὶ primo Jac.) | Τηνία Pauw, Heringa; Τηλία Welcker, Schneidew. | ὡς εἰδῶντι Pauw, Her. (cf. IX 598, 6; Theocr. XV 91; praeit Hom. Z 150, β 111), ὡς δ' εἰδ. proposuit reiecitque Jac. | ἅ συνεταιρὶς A^{ac}, ἅ συνεταιρὶς C

711. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς Κλειναρέτην, | Νικίππου καὶ Δημοῦς | θυγατέρα,
παρθένον τελευτήσασαν.

L

Ἦδη μὲν κροκοίεις Πιτανάτιδι πίτνατο νύμφα
5 Κλειναρέτα χρουσέων παστὸς ἔσω θαλάμων,
καδεμόνες δ' ἤλποντο διωλένιον φλόγα πεύκας
ἄξειν ἀμφοτέραις ἀνσχόμενοι παλάμαις,
Δημῶ καὶ Νίκιππος· ἀφαρπάξασα δὲ νοῦσος
παρθενικὰν Λάθας ἄγαγεν ἐς πέλαγος.
10 ἀλγεινὰ δ' ἐκάμοντο συνάλικες οὐχὶ θυρέτρων,
ἀλλὰ τὸν Ἀίδεω στερνοτυπῇ πάταγον.

5

eademque (non συνεταιρ., ut in lemm.) scr. L in m^o, cr. apogr.;
cf. Er. fr. 1 ἐμὰν ἀδείαν ἑταίραν p. 491, 11 ἤρην (spir.
rest. C) P | (verba σημείωσαι ὥρ. non ad hoc ep., sed ad praece-
dentis dist. ultimum adpicta, cf. ad p. 490, 3 sq.) ||

1 sqq. ap. Buh. p. 160 sq. (n. 128); cf. Kaib. 468, A. P. VII 182 sq.,
185, 367 1 Sidonio trib. Setti 2 κλειναρέτιν L; cf. Ar. Eccl. 41 |

δημ^υ (cf. VI 174, 3 Sid.) 3 παρ^θ τελ^τ L 4 ἡδη P | κρο-
κοίεις ex κρικ. cr. C, cf. X 21, 3 (τὸν ἡμίσπαστον ἀπὸ κροκέων
ἐμὲ παστῶν) | πιτανάτιδι (· supra vocem et in m^o L, ' C) P; Πι-
τανῆτις νύμφη Steph. Byz. (Antipatri, ut vid., verba spectans) s. v.
Πιτάνη (unde f. corrigendum Πιτανῆτιδι, cf. tamen Pausan. III
14, 2, Hesych. s. v. Πιτανάτης) | πίτνατο (· in erasa pros. C, " add.
idem) P | νύμφα A -φαι C 6 κα*δε, μόνες C καὶ δόμον εἰς A^{ar} |
ἤλποντο (" C: pristinae prosodiae erasae sunt, nec vid. olim litt.
ε fuisse supra η) P | διωλένιον (Salm.) A^{ac} δι' ὠλένιον C διω-
λένιοι Schneider διωλύγιον Heringa (διπλᾶν ὅσον οὐ Reiske) |
πεύκης P -κας Reiske 7 ἄψειν P ἄψειν edd. omnes; ἄξειν
scripsi: cf. Bacch. 145 ἀνέχων π. φλόγα πεύκας ἐκ νάρθη-
κος αἰσσει (Nub. 1299 ἄξεις) 8 δημῶ C -μὼ A^{ac} Δαμῶ
Br. | ἐφαρπάξασα A ἐφ' ἀρπ. C, cr. Reiske 9 ἐς πέλ.: cf. 498, 8
(Ant. S.); 716, 2 10 ἀλγεινὰ (· C, nec aliam litt. vid.
scripsisse, sed -να legisse A) P | ἐκάμαντο P, cr. apogr. |
συνάλ. A σὺν ἄλ. C | οὐχὶ C οὐχι A^{ac} (ἄγχι Heringa) | οὐχὶ χο-
ρείαν Reiske 11 ἀλλὰ (· C) τὸν P (ἄλλαστον Ἀίδα στερνοτυ-
πεῖς θάλ. Her.) | θάλαμον P ἰάλεμον Reiske πάταγον Salm.,
cf. VII 182, 4 | in fine vs. supra lemma ep. seq. adpictum est
τ ὦ μ (μ C, eandem litt. L^{ar}), sc. σημείωσαι ὥραϊον (lineolis
supra c et μ adpictis iunxit C duas litt. voce ὥρ. separatas) ||

712. ἩΡΙΝΝΗΣ.

C

Εἰς Βανκίδα τινὰ νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ |
τελευτήσασαν.

L

Νύμφας Βανκίδος εἰμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
5 στάλαν τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀίδα·
'Βάσκανος ἔσθ', Ἀίδα.' τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὁρῶντι
ὠμοτάταν Βανκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,

1 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 161 (n. 129) 1 nom. ἡρ. lemmati subiunxit C; de auctore ep. cf. Bennd. p. 6, Diltthey Ann. dell' Inst. 1869, 28, Reitzenst. p. 143, Susem. II 527 2 sq. duplici lemmate ep. instruxit L, alterum scr. p. 319 (l. 2 sq.), alterum ad vs. quintum (in nova p.) hoc 'εἰς τὴν αὐτὴν βανκῆ' (sc. -κω); de notula extremo versui ep. praecedentis adiecta cf. ad p. 492, 11 2 βανκιδ^δ et τῷ θαλάμῳ L; cf. epp. 182 (Mel.), 185 (Ant.), 188 (Anton. Thall.), 367, 13, quod ex Erinnae epigrammate pendet 4 βανκιδ^δ ο, σ (-δασ? A^{ar}) P | εἰμί ('A' C) P ἐμυλ Br. ἡμυλ Bgk | πολυκλαυτον Reiske | παρέρπω A, in -πῶν mut. L, qui litt. ν add. nec huius litt. signum delevit 5 καταγᾶσ P | αἶδα (spir. et litt. δα add. L) P 6 cf. VII 13, 4 | βάσκανός P: cf. Oppiani vit. W. 66, 35 βάσκανος ἐξήρπαξε μίτος (Pr. 36), VII 328, 3 (β. δαίμων), Kb. 569; 345 | ἔσθ' C (ἔσσι? A^{ac}) 6 sq. τὰ δέ τοι καλὰ ταμεθορῶντι (A, τὰ μεθ' ὁρ. C) ὅμματατὰ ('AC; τὰ C, ταί s. ταί A^{ar}) β. ἀγ. (' in ras. C) τύχαι (C, τύχα? A^{ac}) P; ep. esse generis demonstrativi e duplicis formae (Βανκῶ et Βανκίς) usu colligendum vid. Welckero (Βανκῶ matrem defunctae appellatam esse perperam statuunt Toup, Br.); corrupta verba cod. varie tentaverunt, τύχαι retinet coniectura quae in ap. B.^m exstat probabilis ('τὸ δέ τοι μάλα κῆν Ἀχέροντι Βανκίδος ὠμοτάται s. ὠμοτάται ἀγ. τύχαι'), in ceterorum coniecturas admissa est Salmasii emendatio 'B. ἀγ. τύχαν'; idem Salm. ὠμοτάταν rest. (ἄμματα τὰν exhibet ap. B.ⁱ); τὰ γέ τοι καλὰ τῷ καθορῶντι (s. ποθορῶντι) ὅμματα τὰν B. Reiske (τὰ δέ et τῷ μ' ἐφορῶντι Heringa), τὰ δέ τοι καλὰ μεν ποθορῶντι — ὅμματα τὰν Toup, — σάματα τὰν Jac.; τὰ δέ τοι καλὰ — γράμμαθ' ὁρῶντι ὦμ. Welcker, — σάμαθ' ὁρ. ὦμ. Jac., — κᾶμ' ἐφορῶντι γράμματα τὰν ('si etiam ab altero latere cippum inspicias') Heck.; τὰ δέ ποικίλα σ. Jac. (Bgk), τὰ δέ (malis τάδε) τοι τὰ χαράγμαθ' Purgold, τὰ γὰρ ἐγκεκολλημέν' Sitzler; τάδε δ' οἷ κα μνάμαθ' ὁρῶντι Tucker (τάδε τ' οἷ κα μνάματ' ὁρῶντι Mackail); τὰ δέ τοι κάλ' ἀγάμμαθ' ὁρ. Diltthey; fort. τὰ δέ δείκελα τᾶμ' ἐσορῶντι

P 320 ὥς τὰν παῖδ', Ὑμέναιος ἔφ' αἷς ἐσπεύδετο πένκαις, 5
 τᾶνδ' ἐπὶ καδεστὰς ἔφλεγε πυρκαῖᾱ·
 καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδὰν
 εἰς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσαο.

5

713. ἈΝΤΙΠΙΛΑΤΡΟΥ.

C. Pl. Σ

Εἰς Ἥρινναν | τὴν Λεσβίδα | ποιήτριαν,
 ἧς | οἱ τριακόσιοι στίχοι | παραβάλλονται | Ὀμήρῳ. L
 Πανροεπὴς Ἥριννα καὶ οὐ πολὺμυθος ἀοιδαῖς,
 ἀλλ' ἔλαχεν Μούσας τοῦτο τὸ βαιὸν ἔπος.

1 sq. cf. 188, 7 ἡματι δ' ὃ νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι πα-
 στας, τούτῳ πυρκαϊῆς — ἔτυχε (Ant. Th.) 1 ὃς τὰν P ἦ (de-
 bebat ᾧ) τὰν Toup (perperam pronomen ad matrem referens),
 ὥς τὰν ap. B. (Salm., quem Br., Jac., Schneidew., Bergk se-
 quuntur), ὃ τὰν Reiske (qui ὡς ad vocem Ἀίδα refert, verba
 τὰ γέ τοι — τύχαν per parenthesin interiecta putans) | ἐφ' αἷς
 ἦδετο (ἐφαῖσῃδετο A ἐφ' αἷς ἦδ. C) P | πένκαις (καις ex κας?
 cr.) P 2 τᾶν δ' (potius quam τὰν δ') ἐπὶ (C) P | καδ_ει_ε-
 στας (non καδευτὰς) P (utrumque η et acc. C, idem ε_ε scr. in eraso
 ι s. ει; καδιόσας? A^{ar}) | πυρκαῖᾱς C -ας A | duo vs. nondum
 vid. restituti: ὕφ' ᾧ (Salm.) εἰσάγετο (δόμον ἤγετο Salm., δ.
 ἄγετο Br.) πένκας, τᾶδ' (Salm.) ἐπὶ καδεστὰς ἔφλ. (πυρκαῖᾱς
 Salm.) πυρκαϊάν Bgk (qui interpunctionem post παῖδ' sustulit;
 virgulam rest. Mackail, qui εἰσῆγετο et τάνδ' ἐπὶ — πυρκαῖᾱς scri-
 bendum censet); ἐφ' αἷς — <πάρως> ἦδετο πένκαις, ταῖσδ' ἐπὶ
 κηδευτὰς ἔφλ. πυρκαῖᾱς Heringa, — <πολύς> ἦδετο π., τᾶδ' ἐπὶ
 καδευτὰς (Wolff) ἔφλ. π. Toup, — <καλὸς Olearius> ἦδ. π.,
 ταῖσδ' (vel ταῖς s. τᾶδ') ἐπὶ καδεστὰς (olim καδευτὰς) ἔφλ.
 πυρκαῖᾱ Jac. (qui praeterea 'αἷς τὰν παῖδ' ὕμ. ἐφ' ἐσπερος ἤγετο
 πένκαις, ταῖσδ' — πυρκαῖᾱς proposuit); ἐφ' ᾧ <σχεδὸν> ἦδετο,
 πένκα τᾶδ' ἐπὶ κηλείας ἔφλ. πυρκαῖᾱς Reiske, ἐφ' ᾧ αἷς ᾤδετο
 πένκαις (suis facibus), τάνδ' ἐπὶ — πυρκαῖᾱς Tucker, ὕφ' αἷς ᾤ-
 δετο (Schneidewin) πένκαις, ταῖσδ' ἐπὶ καδ. ἔφλ. πυρκαϊάν Hiller;
 ἐφ' αἷσιν ἀνήγετο — ταῖς δ' ἐπὶ Dilthey; εἰς τὰν παῖδ' — ἐσπεύ-
 δετο (et ἡπέιγετο) — πυρκαϊάν tentavi 3 καὶ σὺ (accentus C) μὲν
 P: finem ep. deesse ex vocula μὲν colligit Reiske (σύ μοι Purgold) |
 ὦ ex ὦ cr. P | κλαυσάμεν' ὦ? | μολπαῖαν A -παῖαν C -παῖον Bgk,
 χαρίεσσαν Reiske, προκλέυθον Toup | ἀοιδὰν (vix -ᾱν) C ἀυδάν
 A^{ao}, ἀυτάν? 4 εἰς θρ. Reiske | γοερῶν (-ων A, sed primo f. scrip-
 turus erat ον) P, γοερὸν Reiske (Bgk): cf. 182, 6 | μεθαρμόσαο P, cr.
 Bgk || 5sq. Pl^m III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 54 (Pl^{la} c. 25, 54; Pl^s 69);

τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἡμβροτεν οὐδὲ μελαίνης
 νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι·
 αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν 5
 μυριάδες λήθη, ξεῖνε, μαραινόμεθα.
 5 λωίτερος κύκνου μικρὸς θρόος ἢ κολοιῶν
 κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις. M 41^r. Σ 61

714. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Ἰβυκον | τὸν λυρικὸν | ποιητήν.

L

Ῥήγιον, Ἰταλίας τεναγώδεος ἄκρον, αἰίδω
 10 αἰεὶ Θρινακίου γενομένην ὕδατος,

ep. exhibet sylloge, quae in cod. Laur. 57, 29 et in Par. 1773 Euphemianae praecedit, Σ n. 61 (Σ^F 147^r, Σ^P 250^v) p. 494, 5 Sidonio trib. Br., ad praestantiores utroque Antipatro poetam ep. referendum putat Setti 6 sq. 'εἰς αὐτήν' (post VII 13) nomini auctoris praemittit Pl^M (subiungit Pl^I, εἰς τήν αὐτήν Pl^S)

6 εἰσήρ. L; εἰς Ἡρινναν tantum Σ 7 post στὶ π. adpicta clausula, dein accessit ὁμρωι (sic, ' et ι add. C): cf. IX 190, 2 οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἴσοι Ὀμήρῳ 8 sqq. imitatur poeta Asclepiadem (VII 11), cf. etiam 12, IX 186, 190 8 πανροεπής: cf. Erinnae fr. 2, Knaack Herm. 25, 86 | ἥριννα (C, ut vid.; ἥρ. A^{ac}) P 9 ἀλλελαχ. A^{ac}, cr. LC | cf. Mel. IV 1, 6

1 οὐκῆμβρ. οὐδε P 2 ὑποσκ. P | σκιερῇ Σ | πω δύεται (Emper.)

et καδδύεται Reiske, κωλύεται Ellis 3 ἀναρίθμητοι (α supra η C) P | σωρηδὸν: cf. IX 24, 3 ὕμνοπόλους δ' ἀγέληδὸν (Leon.)

4 λήθη P Σ 5 sq. cf. Lucret. IV 179 sq.; distich. exhibet Suid. s. v. λώιον 5 θρόος: ἡ δεκολ. (signum ÷ vid. erasum supra η et ras. est supra ε) P θρ. ἢ Suid. Pl 6 cf. 12, 2 ('ἀπὸ τοῦ κρώζειν' sch.^B) | ἐν εἰαρ. Pl ἐνειαρ. P, ἐν οὐρανίαις Heck., f. αἰθερίαις: cf. Oed. C. 1082, Lucret. l. c. 'clamor in aetheriis dispersus nubibus' || 7 sqq. Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 8 (Pl^L 25, 68; Pl^S 61) 7 in m. ras. est vocis: ἀντιπάρου scriptum fuisse non contendam 7 sq. εἰς Ἰβυκον Pl^M Pl^L, ἄδηλον εἰς τὸν αὐτόν (post VII 745) Pl^S 9 sq. cf. Ῥηγίῳ ἐν διεργῷ Kb. 617, 2

9 ἰταλίη ^{στε}σταγανώδεος P (ἰταλίη σταγ. A, in ἰταλίῃσ στεγ. mut. L), cr. Pl; 'τενάγη· διάβροχοι μέθυγροι (κάθ. sch.^w) τόποι, πηλώδη πελάγη, ἰλὺς ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφυομένης (immo ἐπιφαινομ.) τῷ ὕδατι' e Suida sch.^B | αἰιδε Heck. 10 Θρῖνακίου P (idem Pl^M Pl^L, signum voc. produc-

οὐνεκα τὸν φιλέοντα λύρην, φιλέοντα δὲ παῖδας
 Ἴβυκον εὐφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελέῃ,
 ἡδέα πολλὰ παθόντα· πολὺν δ' ἐπὶ σήματι κισσὸν 5
 χεύατο καὶ λευκοῦ φυταλιὴν καλάμου. M 95^v

5

715. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Pl₂

Εἰς Λεωνίδην τὸν | Ταραντῖνον ἐπιγραμματοφόρον. L

Πολλὸν ἀπ' Ἰταλίας κεῖμαι χθονὸς ἔκ τε Τάραντος
 πατρὸς· τοῦτο δέ μοι πικρότερον θανάτου.
 τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος· ἀλλὰ με Μοῦσαι
 10 ἔστρεξαν, λυγρῶν δ' ἀντὶ μελιχρὸν ἔχω.

tae C), Τρινακρίου Pl^s; 'Θρίναξ· Σικελία, ὅθεν Θρινάκιος Σικελικός' sch.^B (cf. sch.^w et Steph. B. s. v. Τρινακρία) | γενομένης Pl δευομένην Jahn; cf. VII 76, 2 γενόμενον (Dioscorid., a quo non aliena in ep. complura occurrunt)

1 cf. IX 184, 6 | οὐνεκα P | φιλέοντα δὲ π. P eademque Pl^M Pl^E, φ. τε proposuit Reiske (ductus scriptura Plan. τῇδὲ τε v. 5); iniuria recepere edd.: cf. 25, 3 πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρ. (Sim.) 2 ὑποπτελέῃ P 3 ἡδέα C ἡδεα A^{ao} (ἡ^xδέα P), τῇδὲ τε Pl (sic post φιλέοντά τε aut φιλ. δὲ — τῇδε δὲ legendum put. Reiske) | πολλὰ P Pl (δεινὰ Reiske) | πολὺν δ' Pl | ὑπο P ὑπὸ (o ex ι? cr.) Pl^M, ἐπὶ Reiske (Heck.): cf. 22, 1; 24, 3 | σήματι Pl^M 4 καλάμου, C -λαμην A^{ar} (cf. Theocr. 28, 4; Nub. 1006; Welcker mus. Rh. 1833, 409 sq.) || 5 sqq. ep. bis recepit Plan., in Pl^M III^a c. 22, 60 (Pl₁) et in III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 9 (Pl₂); semel exstat in Pl^E: Pl^L c. 25, 60, Pl^s c. 25, 76 5 nom. auctoris lemmati subiunxit C, cf. ad 6 | λεωνί^δ Pl^M, Λεωνίδου Pl^L c. 25, 60 (nom. auctoris om. Pl^M,) 6 εἰς λεωνί^δ tantum Pl^M, (Pl^s, om. lemma Pl^M, Pl^L c. 25, 60) | λεωνί^δ L | post ταραντῖν (~ C) ἐπιγρ. (-γράφον Dübner) add. (Tarentinum cum Alexandrino confundens) L haec: τὸν τ^τ (' C) | ἰσοψηφα γράψαντ^τ; C adscr. τοῦ αὐτοῦ, ut hoc in Leon. ep. ab ipso Leonida compositum esse moneret (cf. ad epp. 593, 604, 609); a Tarent. ep. abiudicat Geffek., Antipatro Sid. olim vindicavit Jac. | signum ^δ adpinxit L ad vs. 4 7 πολλὸν: cf. 440, 3 | ἀπιταλίης A^{ao} ἀπ' ἱτ. C 8 δέμοι P (δ' ἐμοί Br.) 9 πλάνος ὢν Herm. | μοῦσαι ex -σα? cr. P 10 cf. Od. θ' 63 τὸν περὶ μοῦσα φίλησε, δίδου δ' ἀγαθὸν τε κακὸν τε | λυγρῶν

οὐνομα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου, αὐτά με δῶρα 5
κηρύσσει Μουσέων πάντας ἐπ' ἡελίους. M 41^r, 91^v

716. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥΤ 'ΡΟΔΙΟΥΤ.

C. Pl

Ἐπί τινι Ῥοδίῳ | νέῳ τελευτήσαντι· | μήποτε δὲ
5 Φαινόκριτος ἐπωνομάζετο. C

Πρώιος, ἀλλὰ ποθεινὸς ὅσοι πόλιν Ἰαλυσοῖο
ναίομεν, εἰς Αἴθης πικρὸν ἔδυσ πέλαγος
δρεψάμενος σοφίην ὀλίγον χρόνον. ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
σεῖο καὶ ἄκλαντοι γλαῦκες ἔθεντο γόνον,
10 Φαινόκριτ'· οὐδὲν ὁμοῖον ἐπεσσομένοισιν αἰοιδὸς 5
φθέγγεται, ἀνθρώπους ἄχρι φέρωσι πόδες. M 96^r

Pl^M₂ λυγρόν Pl^M₁ | δ' ἄντι Pl^M_{1,2} δ' ἀντὶ (C) P | μελιχρῶν C
-χρόν A^{ac} Pl

1 οὐνομα δ' οὐκῆμ. (accentus C) P | ἀλλά με Schneider
αὐτά δὲ Jac. 2 ἐπηελ. A^{ac} (cf. 17, 8; VI 291, 8) || 3—p. 498, 9 pro
duobus epp. hexastichis in P tria olim erant tetrasticha: pri-
mum 716, 1—4, alterum 716, 5—717, 2, tertium 717, 3—6; corr.
C, qui perversos lemmatistae titulos rasura deleuit 3 sqq. Pl^M
III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 19 (Pl^a c. 25, 78; Pl^s 25, 77) 3 Διο-
νυσίου Pl, ^δροδ, add. C; ep. eiusdem vid. atque VII 78 (cf. etiam
XII 108, 3 ἀμφὶ σὲ et 716, 3 4 sq. prius lemma (huius fere
sententiae 'εἰς τινὰ Ἰαλύσιον s. Ῥόδιον ἀνώνυμον νέον τελευ-
τήσαντα') ad vs. 1 sqq. adpinxerat L, alterum ad vs. 5 tamquam
ad primum vs. novi ep. adiunxerat (titulus vid. talis fuisse: 'εἰς
τινα φαινόκριτον αἰοιδόν'); in eraso priore lemmate suum scr. C,
verbis μήποτε κτλ. de falsa lemmatistae interpretatione ac par-
titione monens 4 [τελευτήσαντ] C 5 ἐπωνομάζετο (olim P, sed
litt. ω partim evanuit, ut ἐπὶν. exstet) C 6 ἀλλά P | Ἰαλυσοῖο P
(Ἰαλύσιοιο edd.: cf. II. B 656), ἡλυσίοιο (sed λ ex α? cr.) Pl^M
(Ἡλ. Pl^E) 7 cf. 711, 6; 498, 8 8 δρεψ.: cf. 13, 2 | ἀμφὶ
δὲ (utrumque acc. C) P 9 cf. Nonn. Dion. XV 406 ἀναιδέες
ἔστενον ἄρκτοι; Theocr. I 71 10 novum hinc in Phaenocrit.
ep. incipere existimavit L, v. ad 4 sq. | φαινοκρίτ' P | ὁμοῖον P
ὁμοιον Pl^M | ἐπεσσομένοισιν P Pl^M.¹ (ἐπ' ἔσσ. Pl^a.^s), ἐν ἔσσ. Polak |
αἰοιδοῖς P, cr. Pl 11 cf. Theocr. XIV 42 | ἀνέσ Pl^M ||

717. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Λεύκιππον | γέροντα ἐν κυ|νηγεσίῳ
τελευτήσαντα.

L

Νηιάδες καὶ ψυχρὰ βοαύλια, ταῦτα μελίσσαις
5 οἶμον ἐπ' εἰαρινὴν λέξατε νισσομέναις,
ὥς ὁ γέρων Λεύκιππος ἐπ' ἀρσιπόδεσσι λαγωῖς
P 321 ἔφθιτο χειμερίῃ νυκτὶ λοχησάμενος.
σμήνεα δ' οὐκέτι οἱ κομέειν φίλον· αἱ δὲ τὸν ἄκρης 5
γείτονα ποιμένιαι πολλὰ ποθοῦσι νάπαι.

10

718. ΝΟΣΣΙΔΟΣ.

C

Εἰς Νοσσίδα τὴν ἑταίραν | Σαπφοῦς τῆς Μιτυληναίας.

L

Ω ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μυτιλάναν
τὰν Σαπφοῦς χαρίτων ἄνθος ἐναυσαμέναν,

1 sqq. ap. B. p. 161 (n. 128); cf. ad ep. Asclep. 500, 4 2 sq. lemma
breviatum 'εἰς λεύκιππον' scr. C ad vs. 1; nam L, qui primum ep.
distichon cum postremo praecedentis iunxit (v. ad p. 497, 3 sqq.),
tetrasticho 717, 3—6 tamquam peculiari carmini lemma (εἰς

λεύκιππ^ο γερ. εν κυνηγεσίῳ τελεῦ^τ) ad vs. tertium adposuit itera-
vitque, ut vid., in nova p. (321) titulum, qui nunc erasus est

4 sqq. cf. epp. 173, 174 (Erycii), etiam 546, 578, 637, VI 121
(Call.) 4 ψυχρὰ: 'frigida rura' Verg. Georg. III 324 citat Jac. |
**_Lβοαύλια ('C accentu qui supra v erat eraso) P^{pr}; ψυχ (s. ψυχρ)
repetisse A^{ar} non affirmem | post ταῦτα interp. Reiske 5 οἶμον
(~C) P | ὑπειαρινὴν A ὑπεἰαρ. C ἐπ' εἰαρ. Reiske | λειμῶν' εἰαρινὸν
(s. ποίην εἰαρινὴν) et οἶμον ὑπ' εἰαρ ἐήν FG. Schmidt (ὥραν
ὑπ' ap. B.^m) | λέξατε_L C (-τι potius quam -το A^{ar}) | νισσομένοις
(signum voc. productae C) P νισσομέναις Reiske; cf. 480, 6
6 not. init. erasa est (itemque clausula in fine vs. 2) 7 χει-
μερίῃ P 8 οὐκ ἔτι C | οἶκ. ex οἴκομέειν cr. C (νομέειν apogr.
Reiske) | αἶδε (? incerta prosodia) P, αἶδε ap. B., αἱ δὲ Reiske (cf.
174, 5) | τὸν Ἄκρης Pauw τὸν Ἀσκληρ Boiss. Τανάγρης Reiske
9 ποιμένιαι P | π_Lο_Jθοῦσι C πάθουσι? A^{ar} | νάπαι ex νᾶπ. cr. A; in
fine ep. signum x adpinxit L || 10 sqq. ap. Buh. p. 161 (n. 129)

11 τὴν ἑταῖρ^{αν} σ. τ^ησ¹ μιτυλην¹αιας¹ perperam L; Reitzenst.
ep. adnexum fuisse censet ad poetriae 'Λοκρικὰ ἄσματα' (conl.

εἰπεῖν, ὥς Μούσαισι φίλα τ' ἦν ἅ τε Λοκρὶς γὰ
τίκτει ἴσαις δ', ὅτι μοι τοῦνομα Νοσσίς, ἴθι.

719. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

C

Εἰς Τελλῆνα τὸν γελωτοποιεῖν πρῶτον ἄρξαντα.

L

5 Τελλῆνος ὅδε τύμβος· ἔχω δ' ὑπὸ † βώλακι πρέσβυν
τῆνον τὸν πρῶτον γνόντα γελοιομελεῖν.

Athen. 693 A 697 B; cf. Knaack BPhW. 15, 1158) p. 498, 11 sqq. non sepulcrum verba facere putat Reitz., sed Locros urbem, quae Mytilenensi poetriae se parem tulisse gloriatur 12 ποτι P | μυτιλῖναν P -λήναν ap. B. -λάναν Toup 13 cf. IX 184, 2 Σαπφοῦς τ' Αἰολίδες χάριτες | τὰν σαπφοῦς et ἄνθος ἐνανσόμενος (αν litt. fort. ex ου cr. C) P: τᾶν (ap. B.^t) Σ. — ἐνανσόμ. 'participaturus' Toup ('ut quasi latentes in cinere igniculos Sapphus reliquias excites' et) 'tibi sumpturus, carpturus inde' Jac.; — ἀνοισόμενος Emperius, — ἐναψάμενος Porson, — ἀμηςόμενος et ἄνθεσι γαννυμένην Jac.; τὰν Σαπφῶ, X. ἄνθος ἐνοψόμενος ap. B.^m (Br.); γὰν Σαπφοῦς χ. ἄνθος ἐναυσαμένας et χ. ἄνθε' ἀμασαμένας Heck.; τὰν Σαπφοῦς χ. ἄνθος ἐπαυρομένην et ἐνεγκομένην Reitzenst., ἀγασσαμένην Sitzler; cf. Eur. fr. p. 621 N.²

1 εἰπεῖν: v. ad 502, 3 1 sq. φίλα ('C) τῆναιτε λόκρισσα τίκτειν ἴσαις δ' ὅτι μοι τοῦνομα P; φίλαν, τίκτεν et τίκτ' ἔμ' ap. B.^m, τίκτει Heck.; φίλα τῆνα τε Λόκρισσα τίκτεν — ἴσαις ὅτι θ' οἱ τοῦν. (ἴσαις sc. χάριτας) Wolf (cf. V 169, 4), — ἴσας χῶς μοι et ἴσ', ὥς δ' ὅτι μοι Jac.; φίλαν τῆνα τε Λοκρὶς γὰ τίκτεν ἴσαν ὅτι θ' οἱ Br. (Reitzenst.); φίλα τ' ἦν (φιλάθην Porson) ἅ τε Λοκρὶς γὰ τίκτε μ' ἴσαις δ' ὅτι μοι (Boiss.) 'si praeterea resciveris me Nossidem vocari, abi' Mein., qui ἴσαις pro participio verbi ἴσαιμι, non pro indicativo (ἴσας, cf. Theocr. XIV 34) haberi vult; φίλαν κῆμ' ἅδε Α. γὰ τίκτεν Herm.; M. φίλαν τῆνα τε 'Musis et decimae earum, Sapphoni, caram' Mähly || 3 sqq. ap. Buh.

p. 162 (n. 130) 3 ταραντιῦ C 4 τέλλην τὸν γελωτοποιεῖν et ἀρξᾶ L; v. Finsler p. 159 | cf. proverb. ἄειδε (s. ἄδε) τὰ (s. τοὺς) Τέλληνος (Macar. I 56, Diogen. I 44, Zenob. I 45, Plut. I 27, Liban. epp. 548); de Tellene tibicine cf. Plut. mor. 193 F, de eodem poeta et tib. cf. Zenob. II 15 οὗτος ὁ Τέλλην ἐγένετο αὐλητῆς καὶ μελῶν ἀννυποτάκτων ποιητής· μέμνηται αὐτοῦ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος, v. Kaib. Com. Gr. I 1, 76; Geffck. p. 63 5 Τέλληνος (cum erasa prosodia supra η) P, Τελλῆνος scrib.: cf. Herod. I 15, 13 ὁξύνεται — Τελλήν (Lob. paral. 192) | ὅδε ('C) P μὲν ὁ Mein., cf. Kb. 143, 1; 146, 1; 219, 1 | ἔχω ('C) δ' ὑποβώλεω P |

720. ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ.

C

Κλεύας Ούτυμοκλειῖος ὑπὲρ Θυρεᾶν δόρυ τείνας
κάτθανες ἀμφίλογον γᾶν ἀποτεμνόμενος.

721. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

C

5 <Πλήντ' > Ἄργει Σπάρτηθεν ἴσαι χέρεις, ἴσα δὲ τεύχη
συμβάλομεν· Θυρεᾶι δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

ὑπὸ βώλει ap. Buh. (in m.: βῶλος τὸ), ὑπὸ βώλου Heringa, ὑπὸ (βῶλω et) βώλακι Reiske, ὑποβωλέα Boiss., ὑπὸ βώλια?, ὑπὸ μῶλυνκα Picc., ὑθλώδεα Mein., ἐπεὶ ὤλετο Schneidew. | (ἔχω) πρέσβυν δ' ὑπὸ βῶλω L. Dind. p. 499, 6 (Τήιον Reiske) | πρῶτον ap. B. | γελ.: 'tibiārum cantu voces alienas ridicule imitari' Kb.

1—p. 502, 8 sex exhibet P epp. in bellatores: duo priora in Thyreaticos sequitur ep. quod supra exstat in serie epp. 226—259 (cf. ad p. 501, 2) 1 sqq. ap. Buh. p. 162 (n. 131) 1 χαιρή-

μῶνος C; lemmate ep. caret, sed signum × infra nom. auctoris adpinxit C 2 κλενασον τοί (acc. ex spir. factus) μοι κλειος (erasa est prosodia supra litt. paenultim.) P; κλαύσατε Τιμοκλῆ' ὅς (— κάτθανεν) ap. B.^m G.^m; Κλενᾶς (οὐ τὴ μοι ἄκλειος) Reiske (Κλεύβονλ', οἶμοι, κλεινὸς Heringa); Κλεύας Τιμοκλήος Ruhnken, Κλεῦας ὁ T. coniecit reiecitque Jac. (qui vocis Κλ. posteriorem syll. corripī non posse ipse vidit: cf. Choerob. 123, 15 H.; Etymol. M. 498, 30; Strab. 13, 832; Lob. paral. p. 164); Ruhnkenio assentitur Mein., librarium 'inter Τιμοκλήος et Θυμοκλήος fluctuasse' iudicans; Κλ. Οὐτ. Heck. | ὑπερ Θυρεᾶν P | Θυρεᾶν ap. Buh.^t (idem ci. Ruhnken., Mein.), Θυρεᾶς ap. B.^m (Reiske) | δ. τείνας: cf. 147, 1 (Arch.) 3 ἀμφιλόγον P ἀμφίλ. ap. B.^t

('agrum Thyreaticum incertum, inter Laced. Argivosque rixae causam' Jac., Dübner.); Ἀμφιλόχον perverse ap. B.^m (Ἀμφιλόχων Reiske) | γᾶν ἀμφιτεμνόμενος P; γ. ἐπιεννύμενος ap. B.; γαῖαν ἐφεννύμενος (s. ἐπεσσάμενος) Ruhnken., γαῖαν ἐφεσσάμενος Jac. (cf. 299, 4; 660, 4); γᾶν ἀπότ. Boeckh (Mein.), cf. Theocr. 17, 86 (ἀμφιλόγον γᾶς ἐπ' ἀποφθίμενος Heringa) || 4 sqq. Pl^m Pl^p c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 15 (Pl^e c. 5, 51) 4 Χαιρήμονος Pl | ζτ.

οτι αδιάγνωστ' οὐ¹ (-στ') ἐστὶ | τὸ (corr. ex τι) ἐπίγραμμα (et ζτ. ad vs. 2) scr. L | cf. epp. in Lacedaemoniorum cum Argivis de agro Thyreatico pugnam VII 244, 430—432, 526 5 × τοῖς ἄργεσι παρθεν ἴσαι (supra ι spir. posuit, supra εν erasit prosodiam C; signum × et in fine vs. ζτ adpinxit idem) P; τοῖς ἄργείοις . . . ἴσαι Pl^m (ubi spatio ante ἴσαι relicto lacuna indicatur), Pl^l, <χήμιν> ἴσαι Pl^a. b. s <χάμιν> suppl. Opsop., <χήμιν> paulo rectius Br.;

ἄμφω δ' ἀπροφάσιστα τὸν οἶκαδε νόστον ἀφέντες
οἴωνοις θανάτου λείπομεν ἀγγελίαν. M 90^v

722. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ. C

Εἰς Τιμοσθένην | υἱὸν Μολοσσοῦ. L

5 Δηρίφατον κλαίω Τιμοσθένη, υἱὰ Μολοσσοῦ,
ξεῖνον ἐπὶ ξείνῃ Κεκροπία φθίμενον.

723. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. C. Pl

Εἰς τὴν τῶν Λακε|δαιμονίων πόλιν. L

᾿Α πάρος ἄδμητος καὶ ἀνέμβατος, ὦ Λακεδαῖμον,
10 καπνὸν ἐπ' Εὐρώτῃ δέρκεαι ᾿Ωλένιον

τοῖς ᾿Αργεῖ καὶ Σπάρτῃ ἴσαι χ. Salm., τοῖς ᾿Αργεῖ Σπάρτῃ τ' ἴσαι Schaefer (— Σπάρτῃ τε ἴσαι Mein.); ᾿Αργόθεν καὶ Σπάρτηθεν ἴσ. χ. Jac., τοῖς ᾿Αργεῖ Σπάρτηθεν ᾿nos Sparta profecti, par numero exercitus, cum Argivis conflictati sumus' Mein.; ᾿Αργεῖ τοῖς Σπάρτηθεν ἴσ. χ. Ellis; πληντ' (cl. Il. Ξ 468) et εἴντ ci. | ἴσα ἢ δὲ τεύχη P; post τεύχη nec P nec Pl distinguunt, interpunxit (recte f.) Reiske p. 500, 6 σύμβολα μὲν P^{vo} συμβάλομεν A (quocum concinit Pl) | θυρεοῖ P^{pr} θυρεαὶ A^{ar} θυρέα Pl, plural. rest. Jac. (cl. Steph. s. θυρέα): cf. 244, 4; 431, 6 | δόρυ (ζ^{*} in m. man. rec.) P, cr. Pl

1 ἀπροφάσιστα, τὸν C, qui virgula voces diremit: scripserat ἀπροφασίστατον A^{ao} | οἶκαδε (C) P 2 (θανάτων ἀγγε-
λίαν λείπομεν temere Heck.) | post 721 iteravit A Dioscoridis ep. 229 (quod in apogr. Buh. post 722 exstat, p. 162 n. 133) ||

3 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 162 (n. 132): mutatus est in apographo ordo Palatinus epigrammatum VII 229 et 722 (cf. ad l. 2) et utrique carmini perperam adpositum idem nomen auctoris Διοσκορίδου 5 cft 490, 739 Weissb. (p. 90) | δηριφάγον P, cr. Salm. | κεύθω Reiske | μολοσσοῦ A (L), Μολόσσου edd. 6 ἐπι-
ξείνῃ P, ἐνὶ ξ. Pol. || 7 sqq. Pl^m III^a c. 24 (εἰς πόλεις, Pl^B c. 27), 1; cap. 'εἰς πόλ.' iure om. Pl^m III^b nec amplioris syll. c. 24 praeter VII 723 aliud continet ep. 7 Alcaeo trib. Bergk; f. Polystrati est (cf. eius ep. de eversa Corintho VII 297, etiam XII 91, 1)

8 τῶν λακεδαμ. πολ L; epigrammati in Laconicam ab Achaeis vastatam (cf. Liv. 38, 32 sqq.; Polyb. VII 8; Diodor. II p. 622) locus erat in l. Palatinae nono, Planudeae primo, cf. IX 101, 103 sq., 284, 423 (v. ad VII 705) 9 εὐδμητος ex ἄδμ. corr. Pl^m (εὐδμ. Pl^B; ἄδμ. P) | ὦ λακείδαιμον C ὦ λακεδαῖμον? A^{ao};

ἄσκιος· οἶωνοι δὲ κατὰ χθονὸς οἰκία θέντες
μύρονται· μήλων δ' οὐκ αἰούσι λύκοι.

M 41^v

724. ἈΝΤΥΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥ.

C

Εἰς Πρόαρχον ὑπὲρ τῆς | πατρίδος μαχόμενον | καὶ πεσόντα. L
5 Ἦ ῥα μένος σε, Πρόαρχ', ὅλεσ' ἐν δαΐ, δῶμά τε πατρὸς
Φειδία ἐν δνοφεραῖ πένθει ἔθου φθίμενος.
ἀλλὰ καλὸν τοι ὑπερθεῖν ἔπος τόδε πέτρος αἰίδει,
ὥς ἔθανες πρὸ φίλας μαρνάμενος πατρίδος.

ὦ Λακεδαιμόνων? v. Pind. Pyth. 10, 1 p. 501, 10 cf. Plut. Ages. 31 γυνή
Λάκαινα καπνὸν οὐχ ἑώρακε πολέμιον, mor. 233 C, Xen. Hell.
VI 5, 28 αἱ μὲν γυναῖκες οὐδὲ τὸν καπνὸν ὁρᾶσαι ἠνεύχοντο |
ἐπενερώται A^{ac} | 'fumus ab Achaeis, quorum Ὀλενος urbs erat
foederata, excitatus'; cf. Mackail sel. epigr. p. 369

1 (Ὀλενίων) ἀσπίδος 'ab exercitu Achaeorum' temere Reiske;
ἄσκιος vocatur terra post hostium populationem frondosis arbo-
ribus nudata | οἶωνοι δὲ P | καταχθονὸς P 'κατὰ' χθ. Pl^m κατὰ
χθόνα Herw. (olim ci. χαμαικλινέ'), f. ποτὶ χθονὸς; cf. Arist. rhet.
II 21 ἀρμόττει δ' ἐν τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ Λακωνικὰ ἀποφθέ-
γματα καὶ τὰ αἰνιγματώδη, οἷον εἴ τις λέγοι, ὅπερ Στησίχορος ἐν
Λοκροῖς εἶπεν, ὅτι οὐ δεῖ ὑβριστὰς εἶναι, ὅπως μὴ οἱ τέττιγες
χαμόθεν ἄδωσιν 2 noli φύρονται ci.: cf. π. 216 | μήλων P Pl,
malim βληχῶν: cf. Od. μ 266 | οὐκαῖονσι ('C) P | λύκοις (οι C,
congruens cum Pl) P || 3 sqq. ap. Buh. p. 162 (n. 134); cf.

ep. 263, 514 4 προαρχ^χ υπερ τῆς¹ πατρίδος μαχόμε^μ L, qui
signum x in m. adposuit (supra vs. 1) 5 sq. ἦβ¹α¹ (α C pro
litt. incerta) μέν ('C) σε πρόαρχε ἔσαν παίδων ἄτε ματρὸς (φει-
δία) P 'versus desperatissimus' ap. B.^m; ἦβ^α μὲν σύ, — Πρό-
αρχε, πεσὼν παίδων τά γε ματρὸς (στήθεα) Olearius, — Πρ.
μέσα παίδων τά τε ματρὸς (εὐχέα) Pauw, — Πρόαρχ', ἧς ἀν-
τιόων, ὅτε ματρὶ (Φειδιάδι) Heringa, ἦ ῥα μένος σε, Πρόαρχ',
ὅλεσ' ἐν δαΐ δῶμά τε (et postea δῶμα δὲ) ματρὸς (Φαίδρας)
Jac. (cl. II. Z 407 δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος). ἦβαν μὲν
σύ, Πρ., ὅλεσας (s. ἦβ^α μὲν σε, Πρ., ὅλεσεν s. Θῆβαι μὲν σε,
Πρ., ὅλεσαν), παῖ, δῶμά τε πατρὸς (Φειδία) Graete, ἦβ^α μὲν
σε, Πρ., αἶσ' ἄρπασε Heck. 7 ἀλλὰ ('L) καλὸν τοι: cf. 646, 3
ὦ πάτερ οὐ τοι (Anyt.) | ὑπερθεῖν P | τύμβος pro πέτρος apogr.
8 προφίλας P ||

725. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς Μενεκράτην οἴνωθέντα | καὶ τελευτήσαντα.

L

α. Αἴνιε, καὶ σὺ γὰρ ὧδε, Μενέκρατες, οὐκ ἐπὶ πουλὺν
 P 322 ἦσθα, τί σε, ξείνων λῶσθε, κατειργάσατο;
 5 ἢ ᾧ τὸ καὶ Κένταυρον; β. Ὁ μοι πεπρωμένος ὕπνος
 ἦλθεν, ὃ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

726. ΛΕΩΝΙΔΑ.

C

Εἰς γραῦν Πλατθίδα | τὴν φιλάγρουπνον.

L

Ἐσπέριον κῆϱον ἀπώσατο πολλάκις ὕπνον
 10 ἢ γρηῦς πενίην Πλατθὶς ἀμυνομένη·

1 sqq. ap. B. p. 162 (n. 135); cf. 454, 533, 398, 660 1 sq. nom. auctoris lemmati subiunxit C; a Call. ep. abiudicat Hemsterhusius

2 μενεκρᾶ ὄνωθεν (ι L^s) P 3 Αἴνιε: cf. Call. fr. 109; perperam αἰαῖ ap. B.^m, αἴλινε Ernesti, ἀνίδε Reiske, μήνυε Heusinger | σὺ γ' ἄρ' Heck. | ὧδε (~ AL) P (ἦσθα, Μενέκρ., οἴνοποτάζειν Δεινός Br.) | οὐκέτι πουλὺς (× L add. in fine vs.) P (defendit olim Heck. cl. hymn. 3, 138, οὐκέτι πουλὺν εἶσθα Mein.), cr. Zedel; οὐδ' ἐπὶ π. Jac. (qui primo 'Πίνειν καὶ Σατύρων σε, Μ., οὐκ ἐπὶ πουλὺν Ἥσθονα τί, ξείνων λ. coniecerat); εἰσέτι πουλὺς (ἦσθα) Ruhnken (M. Ἀστυπαλαίεῦ Reiske)
 4 λῶσθε Zed. ὥσθε P | τίς ἐξ οἴνων ὧς σε Salm., Chardon: cf. μέλ. 2, 295 sqq. (τίς σ' οἶνος ὧδε Br.); τίς ἀξείνων (Ruhnken) τίς σε Ernesti; τίς ἢ ξείνων ὧς σε Heusinger (οἶσθα τίς, ὃ ξεῖν', ἦν ὧς σε Reiske) 5 spectat Call. Homeri verba φ 295 οἶνος καὶ Κένταυρον — ἄσ', cf. A. P. XI 1 (Nicarchi), XI 12 (Alc.); cf. etiam 524, 1 | ἦρατο (cum accentu eraso supra η) P; εἶρεο Slothouwer, ἦρατο Reiske (qui dist. totum Menecrati tribuit); ἢ ᾧ τὸ κ. K. pro affirmatione Mein., pro interrogatione rectius habent alii (cft Diltthey Verg. Catal. XIV) | ὃ μοι (~ rest. C) P (ὃ γὰρ Schneid., ut non mortuus respondeat viatori, sed hic omnia proferat) | ὕπνος P ἦλθεν Ὑπνος transponit Br. 6 οἶδε P | ὃ δ' ἐγκλήμων? | ὃ cum nota × supra titulum ep. sequentis adpinxit C ||

7—p. 506, 4 duobus in annis epp., quibus addi poterat 733, inseritur alienum ep. 727 (quod propter argumentum iungi poterat cum 740) 7 sqq. ap. Buh. p. 163 (n. 136) | pro uno ep. duo exhibet Leonidea P (et apogr.), prius hexastichon (v. 1—6), alterum tetra-stichon; partes ep. iunxit Toup; duo disticha postrema ut

καί τι πρὸς ἡλακάντην καὶ τὸν συνέριθον ἄτρακτον
 ἤειπεν πολιοῦ γήραος ἀγχίδυρος
 καί τι παριστιδῖος δινευμένη ἄχρῖς ἐπ' ἡοῦς
 κείνον Ἀθηναίης σὺν Χάρισιν δόλιχον,
 5 ἢ ρικνὴ ρικνοῦ περὶ γούνατος ἄρκιον ἴστῳ
 χειρὶ στρογγύλλουσ' ἱμερόεσσα κρόκην.

peculiare ep. nomine auctoris — τοῦ αὐτοῦ λεωνί^δ — C et lemmate —

εἰς τὴν αὐτὴν | πλατθίδα τ' | ὀγδοηκοντοῦ^τ (i. e. -τοῦτιν, nam eodem compendio -ην et -ιν indicatur) — instruxit L p. 503, 8 cf. Od. v 110, Kaib. 232, Leon. VI 288, Philippi IX 89, Theocr. 24, 74, Tib. I 6, 77; II 1, 65, Ov. Trist. IV 1, 13, Moret. 28 sq. | πλατθιδ^δ τὴν

φιλάγρουπν^ο L; cf. Reitzenst. p. 148 9 μ' ἡῶιον P, cr. apogr. | ἀνώσατο P ἀπ. ap. B.^m: cf. Theocr. 21, 20; Nonn. 44, 81 ἀπωσαμένη πτερὸν ὕπνον (Geffck. p. 106) | imitatur Leon. Callimachum 'πολλάκι καὶ κανθῶν ἤλασ' ἄωρον ἄπο' fr. 150 (cf. Reitz. p. 152) 10 γρηῦς P γρηῦς edd. | (ἀναινομένη Reiske: at cf. IX 89, 1)

1 καί τι A καί τι C (καί τε Herm.) | προσηλ. P | cf. Theocr. 28, 1 ὦ φιλέριθ' ἀλακάντα, Leon. VI 288, 3 πρόσεργον ἄτρακτον 2 ἀγχίδυρον (cum er. pros. supra ο) P 'senectuti conforme, conveniens' ap. B.^m; ἀγχι θυρῶν et ἀγχιθύρον Reiske, ἀγχίδυρος Heck. (cl. VII 417, 8, II. X 60) 3 cf. Kb. 232, 4 (ὦ γλυκὺς ὄρθρος) πρὸς λύχνον ὃ μύθους ἥδομεν ἡμιθέων | καί τι P καί τε Herm. καῖτι Heck. (νύκτα-ἄχρῖς Reiske) | παριστιδῖος P; cf. Od. κ 254 ἴστων ἐποικομένη λγ' αἶδεν | δεινευμένη P διν. apogr. (Reiske), κινευμένη ap. G.^m, διανευμένη Heck. | ἄχρῖς P | ἀπηοῦς P, ἀπ' ἡοῦς Reiske cum apogr., ἐπ' ἡοῦς ap. B.^m, ἐπ' ἡοῦν Heck. (cl. 472, 13) 4 κοινὸν Emperius, ἦεν Herm.; κλεινὸν? an τεῖνεν? | (τὸν κροκίσιν δόλιχον Reiske) | τὸν χ. P σὺν X. ap. B. (Br.) | δολιχόν P δόλ. ap. B. (Jac.); cf. Κύπριδος δόλ. V 54, 4, Pind. Pyth. 9, 18 ἴστων παλιμβάμους ἐφίλησεν ὁδοῦς 5 sqq. v. ad p. 503, 7 sqq.; ab initio vs. 7 notulam novi ep. posuerunt C L^{ar} 5 cf. Theocr. 24, 76 πολλὰ Ἀχαιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα χειρὶ κατατρίψοντι | (ἢ ρικνὴ ρικνὸν π. γ. ἄρτιον ἴστων ap. B.^m G.^m) | ἢ ρικνὴ P ἢ ρ. Mein.; ρικνὴν 'tortum filum' Br., ραδινὴν et postea ρικνῇ (χειρὶ) Jac. | ρικνοῦ περιγούνατος P; cf. XVI 306, 5 ρικνὸν ἄραρε πόδα | ἄρκιον ἴστῳ P 'sufficientem iugo textorio tramam' Reiske; ἄρτιον ἴστῳ Emperius (cf. VI 288, 4 τὰν ἄρτια κρινάμεναν κερκίδα et Theocr. 18, 33 οὗτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄρτιον ἴστῳ κερκίδι συμ πλέξασα), ἄρκνον materiam, ex qua et stamen fiat et subtemen') ἴστῳ Korsch, (ἢ ρικνῇ ρικνὸν περὶ γ.) ἄρτιον ἴστοῦ

ὀγδωκονταέτις δ' Ἀχερούσιον ἤγαγεν ὕδωρ
ἢ καλὰ καὶ καλῶς Πλατθὶς ὑφηνάμενη. 10

727. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ. C

Εἰς Φιλέαν τὸν | αὐτάρεσκον καὶ | δοκησίσοφον. L

5 Τὰν γνῶμαν ἐδόκει Φιλέας οὐ δεύτερος ἄλλου
εἶμεν, ὁ δὲ φθονερός κλαιέτω ἔσκε θάνη.
ἀλλ' ἔμπας δόξας κενεὰ χάρις· εἰν Αἶδα γὰρ
Μίνω Θερσίτας οὐδὲν ἀτιμότερος.

728. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

10 Εἰς ἱέρειάν τινα | Δήμητρος L
γραῦν | αἰσίως τελευτήσασαν. C

Ἰερέη Δήμητρος ἐγὼ ποτε καὶ πάλιν Καβείρων,
ᾧνεο, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης

(— κρόκη) Heck. (cl. VI 266, 4); γ. ἄκριον ἰστῶ (cl. Opp. Cyn. II 552) Herw. p. 504, 6 χειρι P, χερσὶν Hilberg | στρογγυλάουσ' P στραγγαλάουσ' ('συστρέφουσα, densans') ap. B.^m G.^m, στραγγαλόωσ' Heck., στρογγύλλουσ' Reiske | ἡ μερόεσσα P, ἡρέμ' ἔλασσε Herm.; ἱμερόεσσα ap. B., ἡ μορόεσσα 'aerumnosa' Mein., ἡμερίοισι Heck., ἡ μετρέουσα Korsch; χερσὶν — εὐμαρέεσσι? (cf. Bacch. 1128)

1 ὀγδωκονταέτης ap. B.^m | ἤγαγεν Heck. 2 ἢ καλὰ καὶ καλῶς P, ἥκαλα καὶ et ἡλακάτην καλῶς Heck., ἡ καλὴ καλῶς Geffck., ἡ κάλ' ἀκαμάτως FG. Schmidt, ἡ καλὰ καὶ ὠκαλέως Korsch; f. ἡ καλὰ δαιδαλέως || 3 sqq. ap. Buh. p. 163 (n. 137)

3 Cyrenaei? cf. ad VI 357 4 εἰ (om. litt. fin., non ἐσ) φ. L, qui plani ep. sensum non perspexit; cf. ep. 538 (Theaeteto vel Cratete dignum, certe non ab Anyte ortum) 5 δεύτερο₁ C -τερον A^{ar} | ἄλλο₁ C ἄλλον A^{ar} ἄλλων ap. B.^t (ἄλλον ap. B.^m) ἄλλω Hemsterh. 6 εἶμεν (~ C) P | ὁ δὲ (˘ C) P | ἔσκε (˘ C) θάνη P; cf. VI 116, 5 ὁ φθόνος ἀνάλνοιτο (noli ἔστε κ' ἀνῆ ci.)

7 sq. εἰν — ἀτιμ. exhibet Suid. s. v. ἀτιμότερον 7 αἶδα (˘ A C ˘ C)

P S.^B αἶδαι S.^{A.V} (v. Theocr. I 103) 8 ^{μῖ}μείνω (acc. et μῖ C) P μῖν S.^A μῖν ὁ S.^{V.C} μὲν ὁ S.^B μὴν ὁ S.^E; Νιρέως Hemsterh. |

Ἡ Θερσίτας P: -τας A -της C^s Suid. | ἀτιμότερο₁ C -τεροῦ Par

(litt. fin. duplici modo exprimens), ἀτιμότερο⁰ S.^V | cf. 444, 7 || 9 sqq. ap. Buh. p. 163 (n. 138) 10 sq. erant duo olim epp. in P alteri-

ἡ γρηῦς γενόμην, ἡ νῦν κόνις, ἦνο . . . . .

πολλῶν προστασίη νέων γυναικῶν.

καί μοι τέκν' ἐγένοντο δὴ' ἄρσενα, κῆπέμυσ' ἐκείνων 5
εὐγῆρως ἐνὶ χερσίν. ἔρπε χαίρων.

5

729. ΤΥΜΝΕΩ.

C

Εἰς | ἀρτιτόκον τινὰ | γυναῖκα τελευτήσασαν.

C

Εὐειδῆς Τριτωνὶς ἐπ' οὐκ ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
κληδόσιν· οὐ γὰρ ἂν ᾧδ' ᾧλετο δαιμονίη

que (vs. 3—6) suum lemma (fort. εἰς γραῦν τινὰ ἀν' ὧν-
μον) adscripserat L^{ar}; quo titulo eraso metricam not. ζτ. 'ἐπι-
τῶι αὐτῶι | τετραμέτρῳι, ἐνδεκασύλλαβ^ο (i. e. -σύλλαβον ε. -σύλ-
λαβος)' add. C, alterum quod eosdem partim numeros exhiberet
praecedere ep. monens; hinc olim in syllogam epp. διαφόρων
μέτρων Callimachi hexastichon receptum fuisse colligas firmatur-
que suspicio titulo 'Καλλιμάχον ἐπὶ τῷ αὐτῷ τετραμέτρῳ ἰα
συλλα' (non ἐνδεκασυλλάβῳ, sed -σύλλαβον)', qui in P p. 613 ante
indicem ep. XIII 28 invenitur; de metrica correctoris nota cf. ad
VII 663 p. 505, 10 ἱέρειαν (prosodias C) τιν L 11 verba γρ. —
τελευτήσασαν¹ add. C | (όσίως ap. Buh.) 12 ἱερέη (prosod. rest.
C) P ἱερίη G. Dind. ἱερείη Schneid. (cf. VI 310, 6) | ἐγὼ ποτέ Par
ἐγὼ ποτε C | πάλι P, cr. ap. Buh.^m 13 δινδυμίνης P, cr. Br. |
cf. Haebelin WfKlPh. 1893, 1275

1 sq. ἡ (' rest. C) P ἡ Br. | γρηῦς (~ C -ὕς Pac) P | νῦν Aac |
ἡ νο^{*} P^{ro} (prosod. " olim scriptae erant, ἡ νο? Par); not. ~ rep.
C additque L in fine vs., qui imperfectus relinquitur | προστασίη.
νέων C πριστασίην ἐων? Aac, x in m. L; προστ. 'praeses tutela'
ap. B.^m | ἡ γε <πρὶν κλεεννή> Buh., ἡ χο<ρηγὸς ἡμην> et ἡ
τὸ <πρὶν κενάσμη> — προστασίη Hagenbuch, ἡ 'ν θεῶν ἐορταῖς
π. προστασίην ἔχον γυν. Jac., (ἡγόμην δὲ πολλήν Voss), ἡ 'κ
θεῶν λελόγχειν — προστασίην v. γ. et ἡ θεῶν ἔκητι — προστατίς
ἡν v. γ. Mein., ἡ Νό<θωνος Ἀῦγη> Schneider, ἡν Ὀ<νησιν εἶπαν>?

3 καί μοι (' C) P | κῆπέμυσ' A κῆπέμυσ' C 4 εὐγῆρως
(' C) P; εὐγῆρως? cf. Herod. I 245, 1; II 714, 9; 764, 25; 765, 10 |
ἐνὶ χερσίν A ἐνὶ χερσίν. C | ἔρπε (~ ex ' ? cr. C) P | χαίρων^{*} (* C
qui signum in fine vs. iterat) P | in P sequitur ep. in mulierem
puerperam defunctam VII 462, quod argumentum tractant in
hoc fr. Mel. duo quae continuantur epp., 729 sq. || 5 sqq. Pl^m III^b
c. 11 (εἰς γυναῖκας), 13; Pl^e c. 12, 54 (post Callim. ep. VII 459);
ep. est ap. Ir. p. 89 inter Callimachea (post 459, ante 522)
5 om. Pl^m, iunxit ep. cum 459 Plⁱ, ἀδηλον Pl^a. 6 ἀρτιτόκον τινὰ
et τελευτ C; signum x adposuit, sed lemma om. L haesitans,

ἀρτιτόκος· τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἔν βρέφος Ἄιδην
σὺν κείνῃ, δεκάτην δ' οὐχ ὑπερῆρεν ἔω. M 93^r

730. ΠΕΡΣΟΥ.

C

Εἰς Μνά|συλλαν καὶ Νεο|τίμαν τὴν αὐτῆς | θυγατέρα. C

5 Δειλαία Μνάσυλλα, τί τοι καὶ ἐπ' ἡρίῳ οὗτος
μυρομένα κούραν γραπτὸς ἔπεστι τύπος

nt vid., in epigrammate interpretando p. 506, 7 εὐήθη. * τρύ-
τωνος C εὐήθη στρουτ. A^{ar} (quae corr. C, ut σ cum praecedenti,
non seq. vocabulo iungeretur), εὐήθης Τρύτ. Pl, Εὐήθη Τρύτ.
Br. Jac. (Τρίτωνος maluit Mein.; Γρύπωνος Reiske, cui in hoc ep.
Εὐήθης ut nom. mulieris displicet); εὐήθης Τριτωνίς Scaliger
(Mein.), εὐειδῆς FG. Schmidt | ἐπονκ A^{ac} οὐκ' ἐπ' Pl^m (Pl^e voces
item transponunt) | ἀγαθαῖς C ὤλετο? (in seq. lineam incidens)
A^{ar} | ἐλοχεύθη P -θη Pl ('ἐγεννήθη' interpret. sch.^B, immo
'peperit' Jac.) -θης (et ὤλεο v. 2) Mein. 8 κληδόσιν P Pl^m
(κληδ. Mein.) | ἄν om. P, add. Pl | ὧδ' (rest. C) P Pl^m | οὐ γὰρ
ἄν ὧδ' ὤλετο: cf. 420 οὐ γὰρ ἄν ὧδε — ἀμφεκάλ. Ἄιδης (Diotimi)

1 ἀρτίτοκος (* C) P ἀρτιτόκος Pl^m | τὰδε A^{ac} | κατᾶγεν βρ.
(* C, idem signum adponit C in m.^o, L in m.ⁱ; καταγῇ ἐν? A^{ar})
P κατήγαγεν ἔν (sed ἔν ex ον s. αν cr.) Pl^m | ἄλιδαν (~ rest.,
scr. C; erasus est acutus supra alterum α) P ἄδην Pl ἄδην
Reiske | τὰ δὲ πολλὰ 'magnam illam, qua ante uxoris obi-
tum maritus fruebatur, felicitatem' Mein. (cl. Od. β 58, Theocr.
XVI 42, app. epp. 97, 5) — κατᾶγη (s. κατεᾶγη) ἐν βρέφος ἄδην
(s. ἐδὸν βρ. ἄρδην) σὺν κείνῃ Heck., — κατήγαγε καὶ βρέφος
Ἄιδης σὺν κ. Dübner; τὸ δὲ Μοῖρα — κατήγαγεν ἔν βρ. ἄδην
(neque fatum ad Orcum demisisset hunc unicum eius intan-
tem!) Wakefield, — κατήγε νέον βρ. ἄδην Jac.; μετὰ δ' οὐ
πολὺ Κῆρ ἄγαγεν idem Jac.; τὰ δ' ἔτ' ὄντα (s. τὰ δὲ λοιπὰ)
κάλ' ἤγαγε δὺν βρέφος Ἄιδην FG. Schmidt; f. βρ. ἀρθὲν 'infans
abreptus' 2 κλεινῇ A -νῇ C, κείνῃ Pl (nom. proprium Κλεινῇ
non admittit Heck.) | οὐχ' (puncto praemisso) C οὐχ A δ' οὐχ'
Pl^m | ὑπερῆρεν, ἔω P^{rc} ὑπερῆρεν Pl^m ὑπερῆρεν Pl^e || 3 sqq.
ap. Buh. p. 164 (n. 139); propter ep. argumentum cf. XVI 111
(Glauci), XVI 130, VII 279 4 lemma non adposuit L, qui
tamen in nova p. ad vs. 4 'καὶ ταῦτα εἰς μνάσαλλαν' adnotavit |

μνάσαλλαν C | νεοτίμαν τὴν αὐτῆς (i. e. αὐτῆς) C 5 μνάσυλλα P
(Μνάσιλλα Iensius) | ἐπηρίῳ A^{ac} | οὗτος (sed τοσ cr. ex τω) P οὕτως
ap. B.^m 6 cf. XVI 130, 2 ὥς ἔτι μυρομένης πότμον ἔων τεκέων

Νευτίμας; ἄς δὴ ποκ' ἀπὸ ψυχὰν ἐρύσαντο
 P 323 ὠδῖνες· κεῖται δ' οἷα κατὰ βλεφάρων
 ἀχλύι πλημύρουσα φίλας ὑπὸ ματρὸς ἀγοστῶ, 5
 αἰαῖ, Ἀριστοτέλης δ' οὐκ ἀπάνευθε πατῆρ
 6 δεξιτερᾷ κεφαλὰν ἐπεμάσασατο· κοῦ, μέγα δειλοί,
 οὐδὲ θανόντες ἔων ἐξελάθεσθ' ἀχέων.

731. ΛΕΩΝΪΔΑ.

C

Εἰς γέροντα βάκτρῳ στηριζόμενον ὥς | ἐπὶ κάμακι
 ἄμπελος· | Γόργος δ' ἦν αὐτοῦ τούνομα. L

10 Ἄμπελος ὥς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ
 σκηπανίῳ· καλέει μ' εἰς Αἶδην Θάνατος.

(Iul.) | μυρομένα κοῦρα P -μένας κοῦρας ap. B.^m (Salm., Reiske);

-μένας κοῦραν Jac.; -μένα κοῦραν Heck. (Herm.) | γ₁ρᾷπ₂τὸς (ραπ cum superscripto α C, ρ in eraso λ?) P; γλυπτὸς olim Heck., qui postea tamen de picta imagine cogitari malebat; v. Weissb. p. 102

1 νευτίμας P, -τίμας θ' Jac., -τίμαν Heck. | ἄς, δὴ (ἄς in eraso πο? τε? C) P | πόκαπο A πόκ' ἀπὸ C (ἄπο Herm.) | ἐρύσαντο (ἴς, in er. ε? C) P 2 cf. ad p. 507, 4 | δ' οἷα (apostr. A C, ' rest. C) P | κατὰ βλεφάρων C καταφαεφάρων (vix φλεφ.) A^{ac}; in m. βλεφάρων adposuerat L?, quod C correctione in t. adhibita erasit

3 ἀχλύι, πλημύρουσα P; δάκρυσι ap. B.^m (πλημύρουσα et πλημυροῦσα apogr. et edd.) | ὑπὸ C ἀπο A^{ar} (ἐπὶ ap. B.) | μητρὸς P, cr. Br. | ἀγοστῶι (ι add. C) P 4 αἰ αἰ. C (αἰ αἰ? A^{ac}) | οὐκαπάν. A οὐκ' ἀπ. C 5 δεξιτερᾷ P | κεφαλᾷς? cf. Apoll. Rh. 4, 18 | ἐπεμάσασατο P (ἐφήψατο explicandi causa ap. B.^m), ἐπιμάσσεται Jac., ἐπεμάσσετο Herm., ἐπεμάξατο Reiske; 'pater filiae caput tangens' olim, 'sibi dextra caput pulsans' postea interpret. Jac. (cl. 648, 2) | κ' ὦ (spir. C) P ὦ Jac.; scr. κοῦ 6 ἔων ex ἔων cr. C: cf. 539, 4 (σε—σὺν οἷς Persae) | ἐξελάθεσθ' C || 7—p. 511, 7 tribus in senes epp. immixtum ep. in anus geminas 733

7 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 140); cf. Mel. VII 470, Philostrate. Apollon. 260 εἰ τὸν θάνατον ἀτεχνῶς, ἀλλὰ μὴ κόμπου ἔνεκα (cf. v. 5) ἐπαινοῦσι 8 βάκτρ L | ἐπὶ καμάκω L 9 ἄμπελ (' C) L |

γοργος δην αὖ τούνομ L 10 ὥς P ὥς Mein. | καμάτῳι (τ A^{ac} γ A^{ac}) P κάμακι Salm.; scripturam vitiosam ex vocibus κάμακι et καλάμῳ confusis ortam esse put. Jac. | στηρίζομαι Iensius (Reiske) | αὐτῷ Iens. (Mein.), αὐτῶς Tucker, idem proponit, sed αὐτῷ (= μόνῳ) defendit Geffcken; οὕτω? 11 σκηπανίῳι (ο L^s) P;

Δυσκώφει μή, Γόργε· τί τοι χαριέστερον ἢ τρεῖς
 ἢ πίσυρας ποίας θάλψαι ὑπ' ἡελίῳ;
 ὧδ' εἶπας οὐ κόμπῳ ἀπὸ ζωὴν ὁ παλαιὸς
 ὥσατο κῆς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

5

5

732. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C

Εἰς πρεσβύτην τινά.

P

Ῥιχεν ἔτ' ἀσκήπων, Κινησία, Ἑρμόλα νιέ,
 ἐκτίσων Ἀΐδη χρεῖος ὀφειλόμενον
 γήρα ἔτ' ἄρτια πάντα φέρων· χρήστην δὲ δίκαιον
 10 εὐρών σε στέργει παντοβίης Ἀχέρων.

interrogandi signum post σκηπ. ponit Reiske | cf. Aristonis ep. VII 457, 1; Antiphili 634, 4 | καλέει δ' ap. B. | κάματος?

1 sq. ἢ τρεῖς — θάλψαι P εἰ τρεῖς — θάλψῃ Salm. (θάλψει ap. B.^m), Br., Mein. | χαρίεν προτέρω τρεῖς (cl. Apoll. Rh. II 866) et χαριέστερον εἰς τρεῖς olim ci. 2 πίσυρας P (πισύρας A^{ac}), τέτορας Mein. | ποίας: cf. 627, 5 | θάλψαι: cf. Verg. Aen. IV 193 'nunc hiemem inter se luxu — fovere' | ὑπηελίῳ A^{ac} (θάλψῃ) ἔτ' ἡελίῳ Mein. 3 κόμπῳ P; malim εἶπας οὐ κόμπῳ τάδ' | ἀποζωήν P 4 κ' ἦσ P (κεῖς Br.) | πλεόνων: cf. Crinag. XI 42 εὐτ' ἂν ἴκηται ἐς πλεόνων; de locutionis vi usuque cf. ERohde Ps. II 382 ||

5 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 141) 6 lemma ^λεις πρεσβυτην τινά, in ras. scr. m. rec., quae verba 'ἔστιν δὲ δυσνόητον | δια τὰ σφάλματα,' add.; notulae erasae eadem sententia fuit (dignosci possunt haec fere: διὰ? σφάλματα πολλὰ | ζτ ὅτι? ἀκατάληπτον? |

ἀδιανόητον· | ἄμετροι ^χκαὶ? ἀραιοὶ? στί) 7 ὥχενε (ω refecit, non ex α cr. L) τασκίπων (C τὰσκ. A^{ar}) P ὥχεν ἔτ' ἀσκ. ap. B.^m (Pierson, Reiske; ὥχεο ἀσκ. Toup) | κινήσια P | ἑρμοῦ ἄγριε A (in m.¹ x, in fine vs. ζτ add. L); ἄγριε Ερμοῦ ap. B., Ἑρμοῦ λάτρης 'Mercurii sacerdos' Reiske, 'fenerator (s. τραπεζίτης)' Toup, Ἑρμεόλατρης Gerhard, Ἑρμέω ἄγρῳ Boeckh, Ἑρμοῦ — ἑταῖρε FG. Schmidt, — ἀχρεῖος Jac., — ἀγωγῇ Bothe; Κινησία Ἑρμοῦ, ἀνιγρῶ (Ἑρμ. nomen de Cinesiae patre accipiens) Heck., ἀκριβὲς Haupt; Ἑρμαγόρειε (primo Ἑρμαγόρῳ) Korsch, Ἑρμόλα νιέ Dittenberger (cf. 722, 1) 8 αἶδῃ P 9 γηραιέ· τᾶρτια P^{ro} (τάρτια A^{ac}); γήραϊ τ' ἄρτ. ap. B., γήρα ἔτ' Reiske, γυῖα ἔτ' Toup | χρήστην (C) P; 'debitorem' ap. B.^m (cf. Suid. χρήστην· καὶ τὸν δανείσαντα καὶ τὸν δανεισάμενον) 10 στέργει P, στέρξει Ruhnken; στέξει? | ἄχέων P, cr. ap. B. (Salm., Pierson) ||

Νευτίμας; ἄς δὴ ποκ' ἀπὸ ψυχὰν ἐρύσαντο
 P 323 ὠδῖνες· κεῖται δ' οἷα κατὰ βλεφάρων
 ἀχλύι πλημύρουσα φίλας ὑπὸ ματρὸς ἀγοστῶ, 5
 αἰαῖ, Ἀριστοτέλης δ' οὐκ ἀπάνευθε πατῆρ
 ε δεξιτερᾷ κεφαλὰν ἐπεμάσσατο· κοῦ, μέγα δειλοί,
 οὐδὲ θανόντες ἔων ἐξελάθεσθ' ἀχέων.

731. ΛΕΩΝΪΔΑ.

C

Εἰς γέροντα βάκτρῳ στηριζόμενον ὥς | ἐπὶ κάμακι
 ἄμπελος· | Γόργος δ' ἦν αὐτοῦ τούνομα. L

10 Ἄμπελος ὥς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ
 σκηπανίῳ· καλέει μ' εἰς Ἀΐδην Θάνατος.

(Iul.) | μυρομένα κοῦρα P -μένας κοῦρας ap. B.^m (Salm., Reiske);

-μένας κοῦραν Jac.; -μένᾳ κοῦραν Heck. (Herm.) | γ^αρ^απ^ατὸς (ραπ cum superscripto α C, ρ in eraso λ?) P; γλυπτὸς olim Heck., qui postea tamen de picta imagine cogitari malebat; v. Weissb. p. 102

1 νευτίμας P, -τίμας θ' Jac., -τίμαν Heck. | ἄς, δὴ (ἄς in eraso πο? τε? C) P | πόκαπο A πόκ' ἀπὸ C (ἀπο Herm.) | ἐρύσαντο (υς, in er. ε? C) P 2 cf. ad p. 507, 4 | δ' οἷα (apostr. AC, rest. C) P | κατὰ βλεφάρων C καταφαεφάρων (vix φλεφ.) A^{ac}; in m. βλεφάρων adposuerat L?, quod C correctione in t. adhibita erasit

3 ἀχλύι, πλημύρουσα P; δάκρυσι ap. B.^m (πλημύρουσα et πλημυροῦσα apogr. et edd.) | ὑπὸ C ἀπο A^{ar} (ἐπὶ ap. B.) | μητρὸς P, cr. Br. | ἀγοστῶι (ι add. C) P 4 αἰ αἰ. C (αἰ αἰ? A^{ac}) | οὐκαπάν. A οὐκ' ἀπ. C 5 δεξιτερᾷ P | κεφαλᾷς? cf. Apoll. Rh. 4, 18 | ἐπεμάσσατο P (ἐφήψατο explicandi causa ap. B.^m), ἐπιμάσσεται Jac., ἐπεμάσσετο Herm., ἐπεμάξατο Reiske; 'pater filiae caput tangens' olim, 'sibi dextra caput pulsans' postea interpret. Jac. (cl. 648, 2) | κ' ὦ (spir. C) P ὦ Jac.; scr. κοῦ 6 ἔων ex ἔων cr. C: cf. 539, 4 (σε—σὺν οἷς Persae) | ἐξελάθεσθ' C || 7—p. 511, 7 tribus in senes epp. immixtum ep. in anus geminas 733

7 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 140); cf. Mel. VII 470, Philostrat. Apollon. 260 εἰ τὸν θάνατον ἀτεχνῶς, ἀλλὰ μὴ κόμπου ἔνεκα (cf. v. 5) ἐπαινοῦσι 8 βάκτρ L | ἐπὶ καμάκῳ L 9 ἄμπει ('C) L |

γοργος δην αὖ τούνομ L 10 ὥς P ὥς Mein. | καμάτῳ (τ A^{ac} γ A^{ac}) P κάμακι Salm.; scripturam vitiosam ex vocibus κάμακι et καλάμῳ confusis ortam esse put. Jac. | στηρίζομαι lensius (Reiske) | αὐτῷ lens. (Mein.), αὐτῶς Tucker, idem proponit, sed αὐτῷ (= μόνῳ) defendit Geffcken; οὕτω? 11 σκηπανίῳ (ο L^s) P;

Δυσκώφει μή, Γόργε· τί τοι χαριέστερον ἢ τρεῖς
 ἢ πίσυρας ποίας θάλψαι ὑπ' ἡελίῳ;
 ὧδ' εἶπας οὐ κόμπω ἀπὸ ζωὴν ὁ παλαιὸς 5
 ὥσατο κῆς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

5

732. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C

Εἰς πρεσβύτην τινά.

P

"Οἶχεν ἔτ' ἀσκήπων, Κινησία, Ἑρμόλα νιέ,
 ἐκτίσων Αἰδῆ χρεῖος ὀφειλόμενον
 γῆρα ἔτ' ἄρτια πάντα φέρων· χρήστην δὲ δίκαιον
 10 εὐρών σε στέργει παντοβίης Ἀχέρων.

interrogandi signum post σκηπ. ponit Reiske | cf. Aristonis ep. VII 457, 1; Antiphili 634, 4 | καλέει δ' ap. B. | κάματος?

1 sq. ἢ τρεῖς — θάλψαι P εἰ τρεῖς — θάλψη Salm. (θάλψει ap. B.^m), Br., Mein. | χαρίεν προτέρω τρεῖς (cl. Apoll. Rh. II 866) et χαριέστερον εἰς τρεῖς olim ci. 2 πίσυρας P (πισύρας A^{ac}), τέτορας Mein. | ποίας: cf. 627, 5 | θάλψαι: cf. Verg. Aen. IV 193 'nunc hiemem inter se luxu — fovere' | ὑπηελίῳ A^{ac} (θάλψη) ἔτ' ἡελίῳ Mein. 3 κόμπω P; malim εἶπας οὐ κόμπω τάδ' | ἀποζωὴν P 4 κ' ἦσ P (κεῖς Br.) | πλεόνων: cf. Crinag. XI 42 εὐτ' ἂν ἱκηαι ἐς πλεόνων; de locutionis vi usuque cf. ERohde Ps. II 382 ||

5 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 141) 6 lemma εἰς πρεσβύτην τινά, in ras. scr. m. rec., quae verba 'εἴστιν δὲ δυσνόητον· δια τὰ σφάλματα,' add.; notulae erasae eadem sententia fuit (dignosci possunt haec fere: διὰ? σφάλματα πολλὰ | ζτ ὅτι? ἀκατάληπτον? |

ἀδιανόητον· | ἄμετροι καὶ? ἀραιοὶ? στι^χ) 7 ὥχευε (ω refecit, non ex α cr. L) τασκίπων (C τὰσκ. A^{ar}) P ὥχευ ἔτ' ἀσκ. ap. B.^m (Pierson, Reiske; ὥχεο ἀσκ. Toup) | κινήσια P | ἑρμοῦ ἄγριε A (in m.¹ x, in fine vs. ζτ add. L); ἄγριε Ἑρμοῦ ap. B., Ἑρμοῦ λάτρεις 'Mercurii sacerdos' Reiske, 'fenerator (s. τραπεζίτης)' Toup, Ἑρμεόλατρεις Gerhard, Ἑρμέω ἄγρα Boeckh, Ἑρμοῦ — εἰταῖρε FG. Schmidt, — ἀχρεῖος Jac., — ἀγωγῇ Bothe; Κινησία Ἑρμοῦ, ἀνιγρῶ (Ἑρμ. nomen de Cinesiae patre accipiens) Heck., ἀκριβὲς Haupt; Ἑρμαγόρειε (primo Ἑρμαγόραο) Korsch, Ἑρμόλα νιέ Dittenberger (cf. 722, 1) 8 αἰδῆ P 9 γηραιὲ· τάρτια P^{nc} (τάρτια A^{ac}); γῆραι τ' ἄρτ. ap. B., γῆρα ἔτ' Reiske, γνῖα ἔτ' Toup | χρήστην (C) P; 'debitorem' ap. B.^m (cf. Suid. χρήστην· καὶ τὸν δανείσαντα καὶ τὸν δανεισάμενον) 10 στέργει P, στέρξει Ruhnken; στέξει? | ἄχέων P, cr. ap. B. (Salm., Pierson) ||

Νευτίμας; ἄς δὴ ποκ' ἀπὸ ψυχὰν ἐρύσαντο
P 323 ὠδῖνες· κεῖται δ' οἷα κατὰ βλεφάρων
ἀχλύι πλημύρουσα φίλας ὑπὸ ματρὸς ἀγοστῶ, 5
αἰαῖ, Ἀριστοτέλης δ' οὐκ ἀπάνευθε πατήρ
6 δεξιτερᾷ κεφαλὰν ἐπεμάσσατο· κοῦ, μέγα δειλοί,
οὐδὲ θανόντες ἔων ἐξελάθουσθ' ἀχέων.

731. ΛΕΩΝΪΔΑ.

C

Εἰς γέροντα βάκτρῳ στηριζόμενον ὥς | ἐπὶ κάμακι
ἄμπελος· | Γόργος δ' ἦν αὐτοῦ τοῦνομα.

L

10 Ἄμπελος ὥς ἦδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ
σκηπανίῳ· καλέει μ' εἰς Αἶδην Θάνατος.

(Iul.) | μυρομένα κούρα P -μένας κούρας ap. B.^m (Salm., Reiske);
 -μένας κούραν Jac.; -μένα κούραν Heck. (Herm.) | γ_λρ^απ_τος (ραπ
 cum superscripto α C, ρ in eraso λ?) P; γλυπτὸς olim Heck., qui
 postea tamen de picta imagine cogitari malebat; v. Weisssh. p. 102

1 νευτίμας P, -τίμας θ' Jac., -τίμαν Heck. | ἄς, δὴ (ἄς in
 eraso πο? τε? C) P | πόκαπο A πόκ' ἀπὸ C (ἄπο Herm.) | ἐρύσαντο
 (ἰυσ, in er. ε? C) P 2 cf. ad p. 507, 4 | δ' οἷα (apostr. A C, ' rest.
 C) P | κατὰ βλεφάρων C καταφαεφάρων (vix φλεφ.) A^{ac}; in m.
 βλεφάρων adposuerat L?, quod C correctione in t. adhibita erasit

3 ἀχλύι, πλημύρουσα P; δάκρυσι ap. B.^m (πλημμύρουσα et πλημ-
 μυροῦσα apogr. et edd.) | ὑπὸ C ἀπο A^{ar} (ἐπὶ ap. B.) | μητρὸς P,
 cr. Br. | ἀγοστῶι (ι add. C) P 4 αἰ αἰ. C (αἰ αἰ? A^{ac}) | οὐκαπάν. A
 οὐκ' ἀπ. C 5 δεξιτερᾷ P | κεφαλᾷς? cf. Apoll. Rh. 4, 18 | ἐπε-
 μάσσατο P (ἐφήψατο explicandi causa ap. B.^m), ἐπιμάσσεται Jac.,
 ἐπεμάσσετο Herm., ἐπεμάξατο Reiske; 'pater filiae caput tan-
 gens' olim, 'sibi dextra caput pulsans' postea interpret. Jac.
 (cl. 648, 2) | κ' ὦ (spir. C) P ὦ Jac.; scr. κοῦ 6 ἔων ex ἔων cr.
 C: cf. 539, 4 (σε—σὺν οἷς Persae) | ἐξελάθουσθ' C || 7—p. 511, 7
 tribus in senes epp. immixtum ep. in anus geminas 733

7 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 140); cf. Mel. VII 470, Philostrat.
 Apollon. 260 εἰ τὸν θάνατον ἀτεχνῶς, ἀλλὰ μὴ κόμπου ἔνεκα (cf.
 v. 5) ἐπαινοῦσι 8 βάκτρ L | ἐπὶ καμάκῳ L 9 ἄμπελ ('C) L |

γόργος δην αὖ τοῦνομ L 10 ὥς P ὥς Mein. | καμάτῳι (τ A^{ac}
 γ A^{ac}) P κάμακι Salm.; scripturam vitiosam ex vocibus κάμακι
 et καλάμῳ confusis ortam esse put. Jac. | στηρίζομαι lensius
 (Reiske) | αὐτῷ lens. (Mein.), αὐτῶς Tucker, idem proponit, sed
 αὐτῷ (= μόνῳ) defendit Geffcken; οὕτῳ? 11 σκηπανίῳι (ο L^s) P;

Δυσκώφει μή, Γόργε· τί τοι χαριέστερον ἢ τρεῖς
 ἢ πίσυρας ποίας θάλψαι ὑπ' ἡελίῳ;
 ὧδ' εἶπας οὐ κόμπω ἀπὸ ζωὴν ὁ παλαιὸς
 ὥσατο κῆς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

5

5

732. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C

Εἰς πρεσβύτην τινά.

P

Ῥιχεν ἔτ' ἀσκήπων, Κινησία, Ἑρμόλα νιέ,
 ἐκτίσων Αἰδῆ χρεῖος ὀφειλόμενον
 γῆρα ἔτ' ἄρτια πάντα φέρων· χρήστην δὲ δίκαιον
 10 εὐρών σε στέργει παντοβίης Ἀχέρων.

interrogandi signum post σκηπ. ponit Reiske | cf. Aristonis ep. VII 457, 1; Antiphili 634, 4 | καλέει δ' ap. B. | κάματος?

1 sq. ἢ τρεῖς — θάλψαι P εἰ τρεῖς — θάλψῃ Salm. (θάλψει ap. B.^m), Br., Mein. | χαρίεν προτέρω τρεῖς (cl. Apoll. Rh. II 866) et χαριέστερον εἰς τρεῖς olim ci. 2 πίσυρας P (πισύρας A^{ac}), τέτορας Mein. | ποίας: cf. 627, 5 | θάλψαι: cf. Verg. Aen. IV 193 'nunc hiemem inter se luxu — fovere' | ὑπηελίῳ A^{ac} (θάλψῃ) ἔτ' ἡελίῳ Mein. 3 κόμπω P; malim εἶπας οὐ κόμπω τάδ' | ἀποζωὴν P 4 κ' ἦσ P (κεῖς Br.) | πλεόνων: cf. Crinag. XI 42 εὐτ' ἂν ἱκηται ἐς πλεόνων; de locutionis vi usuque cf. ERohde Ps. II 382 ||

5 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 141) 6 lemma λεις πρεσβυτην τινά, in ras. scr. m. rec., quae verba 'ἔστιν δὲ δυσνόητον | δια τὰ σφάλματα,' add.; notulae erasae eadem sententia fuit (dignosci possunt haec fere: διὰ? σφάλματα πολλὰ | ζτ ὅτι? ἀκατάληπτον? |

ἀδιανόητον· | ἄμετροι γκαλ' ἀραιοὶ? στί^χ) 7 ὥχενε (ω refecit, non ex α cr. L) τασκίπων (C τὰσκ. A^{ar}) P ὥχεν ἔτ' ἀσκ. ap. B.^m (Pierson, Reiske; ὥχεο ἀσκ. Toup) | κινήσια P | ἑρμοῦ ἄγριε A (in m.¹ ∞, in fine vs. ζτ add. L); ἄγριε Ἑρμοῦ ap. B., Ἑρμοῦ λάτρις 'Mercurii sacerdos' Reiske, 'fenerator (s. τραπεζίτης)' Toup, Ἑρμεόλατρις Gerhard, Ἑρμέω ἄγρα Boeckh, Ἑρμοῦ — ἑταῖρε FG. Schmidt, — ἀχρεῖος Jac., — ἀγωγῇ Bothe; Κινησία Ἑρμοῦ, ἀνιγρῶ ('Ἑρμ. nomen de Cinesiae patre accipiens) Heck., ἀκριβὲς Haupt; Ἑρμαγόρειε (primo Ἑρμαγόραο) Korsch, Ἑρμόλα νιέ Dittenberger (cf. 722, 1) 8 αἰδῆ P 9 γηραιά· τᾶρτια P^{pc} (τάρτια A^{ac}); γῆραι τ' ἄρτ. ap. B., γῆρα ἔτ' Reiske, γνῖα ἔτ' Toup | χρήστην ('C) P; 'debitorem' ap. B.^m (cf. Suid. χρήστην· καὶ τὸν δανείσαντα καὶ τὸν δανεισάμενον) 10 στέργει P, στέρξει Ruhnken; στέξει? | ἄχέων P, cr. ap. B. (Salm., Pierson) ||

733. ΔΙΟΤΙΜΟΤ.

C

Εἰς γραῦς τινὰς ἀδελ|φὰς Ἀναξῶ καὶ | Κληνῶ θυγατέρας |
Ἐπικράτους ὀγδοη|κοντούτιδας θανούσας. P

Αἱ νόμιμοι δύο γρῆες δμηλικες ἦμεν, Ἀναξῶ
5 καὶ Κληνῶ, δίδυμοι παῖδες Ἐπικράτεος,
Κληνῶ μὲν Χαρίτων ἱερή, Δήμητρι δ' Ἀναξῶ
ἐν ζωῇ προπολεῦσ'· ἐννέα δ' ἡελίων
ὀγδωκονταέτις ἐπιλείπομεν ἐς τόδ' ἰκέσθαι 5
τῆς μοίρης· ἐτέων δ' οὐ φθόνος ἔσθ' ὀσίης.
10 καὶ πόσιας καὶ τέκνα φιλήσαμεν· αἱ δὲ παλαιαὶ
πρῶθ' ἡμεῖς Αἴδην πρηῦν ἀφικόμεθα.

1 sqq. ap. Buh. p. 150 (n. 85) 2sq. titulum huius ep. eadem man. atque praecedentis scr. in rasura; erasa est lemmatistae notula, quae verbis 'μᾶλλον δὲ φλυαρίαν ταῦτα φαίνεσθαι' terminata fuit 2 | αδ. ἀναξῶ | καὶ | κληνῶ | P 3 | ἐπικρατέας | P (-κρατέως Boiss.) | | θανούσας | P 4 αἰνόμινοι (' pro alia pros. L) P αἱ νόμιμοι Salm. ('legum observantes' Heck.), κοινόβιοι Jac. (qui idem gentile in corrupta voce latere suspicabatur), αἱ μόνιμοι ('firmo marmore expressae') Dübn. (cf. Weissb. 96), αἱ δ' ὅσαι Schneidew., αἱ δ' ὁμόνοι?, κλεινόφυμοι Reiske, νηυπόλοι FG. Schmidt | ἡ μὲν (' C) P ἦμεν ap. 5 κληνῶ (ex κληνῶ? cr.) P Κλεινῶ Salm., Γληνῶ proponit Mein. | δίδυμαι Mein. | ἐπικρατέως (-έως ex -έος? cr.) P -κράτεος Reiske (-κράτεω Salm.) 6 ἱερή P, ἱέρη Mein. ἱερῇ (Boeckh) s. ἱερέη Heck., qui tamen scripturam traditam cl. Bekk. Anecd. I 9 defendit | (Δήμητρος Ἀν. Salm.) 7 ζωῇ P | προπόλεως P, πρὸ πόλεως (iungendum cum Δήμ.) Heck. (cf. Boeckh ad Cl. II p. 605), πρόπολος Salm., προπολεῦσ' Jac. 7 sq. novem diebus unam sororem post alteram obisse falso interpretatur Jac.; utrique, cum geminae eodem die perirent, novem dies ad octogenarium annorum numerum defuisse recte monet Mein. 7 ἡελίων P 8 cf. 726, 9 (Leon.) | ἐπιλείπομεν P; ἐπελ. Reiske, ἀπελ. Mein., ἐλλείπομεν Br., ἐνελ. ?; ἐπι- s. ἀπελείπομεθ' atque ἔτι λειπόμεθ' Heck. | ἐστοδ' ἰκέσθαι P 9 cf. VII 575, 5 | (δ' om. Reiske) | ἰσοσίη P; emendatio nondum reperta: ἰσοσίη Reiske (ἰσόβιος ap. R.^m ἰσόβιοι ap. G.^m), ἰσοβίοις (Salm.) Br., ἰσασίη Korsch, αἱ δ' ὀσίη Bernard, εἰς ὀσίην Jac. (probante Hermanno, qui vs. seq. αἱ πόσιας reponit), εἰς ὀσίον (Boiss.) et εἰς ὀσίον Heck. (cl. VI 257, 3), ἔσθ' ὀσίης Mein.; ἐτέων δὲ φθ. οὐχ ὀσίη Mähly 10 αἶδε P 11 πρῶθ' P | πρηῦν P

734. ἌΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς πρεσβύτου τινὸς τά|φον ἀνώνυμον.

L

α. Μή, ξέν' ὁδίτα, σπεῦδε. β. Τί γάρ; α. Νέκυσ, ὃ ποτὶ
παίδων

5 † σῆμ' ἀγαθῶν ἴδρουτ', Ἀρχιγέρων δ' γέρων.

β. Ἀλλὰ φίλος γ', ὃ πρέσβυ· γένοιτό τευ ὄλβια τέκνα
ἐλθεῖν καὶ λευκῆς ἐς δρόμον ἡλικίης.

735. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Θεανώ τινα, | γυναῖκα Ἀπείλ|λίχου, τελευτήσασαν.

L

10 Ὑστάτιον, Φώκαια κλυτὴ πόλι, τοῦτο Θεανὼ
εἶπεν ἐς ἀτρύγετον νύκτα κατερχομένη·

(πραὺν Reiske) | ἀνιάμεθα (lenem vid. refecisse, non ex aspero fecisse C) P; ἀφικόμεθα Salm., ἄμ' ἰκόμεθα Jac., ἀνηράμεθα 'letum suscepimus' Reiske, ἀνευράμεθα Unger, ἐνισάμεθα s. ἐνισσάμ. Heck., ἀνυσσάμεθα Herm. (Schneidew.), ἐδυσάμεθα FG. Schmidt; πρόσθεν (s. πρῶται) ἄμ' εἰς Ἀ. πρ. ἀνιέμεθα ego ci.; cf. ep. 261||

1 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 142) 1 cf. Theaeteti ep. VI 357

2 πρεσβῦ τινὸς L | noli ἀνωνύμου corr. 3 sq. desperata est dist. emendatio ita, ut vix sententia restitui posse videatur 3 ἦ (A^{pc} ἦ? A^{ac}) ξέν' ὃ (s. ὅ) λατι τυτεῖ δεσσι τί· γάρ P; α. (sc. defunctus) ὃ ξέν' ὁδίτα· β. (viator) τί δ' ἐστί; α. τί γάρ; et α. ῥεῖ, ξένε, δάκρυ· Reiske; α. μή, ξέν' ὁδίτα, σπεῦδε· et ὃ ξέν' ὁδ., στήθι· β. τί γάρ; Jac. (vice personarum rectius distincta); ἄ ξέν'· ὄρα τι τὸν τεῖδε Heck.; ὃ ξένε λῶστε, κέκευθε — β. τί γάρ; et ξεῖνε, πέλα, τῇδ' ἐστὶ et ὃ ξέν', ἐλίνυ', ὅδ' ἐστὶ (v. Ap. Rh. 1 862) ego ci. | ὃ ποτὶ A; in fine vs. ζτ L 5 τῶν ἀγαθῶν ἢ δ' ἦν (potius quam ἦν) P; (ὃ ποτε παίδων) τῶν ἀγ. χορὸς ἦν Reiske; (ὃ ποτὶ π.) πᾶν ἀγαθῶν κήδευμ' et τῶν ἀγ. ἄλις (malim ἄδίν') ἦν Jac. (τῶν ἀγ. ἄδδην Heck.), σῆμ' (v. χῶμ') ἀγ. ἴδρουτ' (s. δέδμητ') tentavi | ἀρχιγέρων 'grandaevus' Jac. (qui ἀρχηγ. δ' ci.), Ἀρχ. (ut nomen defuncti) Reiske 6 ἄλλα φίλος γ' P; haec verba mortuo trib. Jac., viatori Reiske (Heck.) | γένοιτο τεῦ' (fort. ex τεὺν factum) P, γένοιτό τοι Reiske 7 λευκᾶς — ἀλικίας Heck. | ἐς χρόνον et εἰς ὄρον FG. Schmidt (malim τέρμον' ἐς s. ὄρμον ἐς) || 8—p. 514, 14 epigrammatis in naufragos ut similia prae-mittuntur duo, in quibus navigationis ac peregrinationum mentio fit 8 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 39 (Pl^E c. 12, 39) 8 cum P facit Pl^M, non item Pl^E: ἄδηλον Pl^{a-b} ἄδ. οἱ δὲ Δη-μάντου Pl^{s-w} (tit. om. Plⁱ) 9 Θεανὼ τινὰ L | ἀπελλίχου (ελλ,

‘Οἷμοι ἐγὼ δύστηνος· Ἀπέλλιχε, ποῖον, ὅμευνε,
 ποῖον ἐπ’ οἰκείῃ νηὶ περᾶς πέλαγος;
 αὐτὰρ ἔμεῦ σχεδόθεν μόρος ἴσταται. ὥς ὄφελόν γε
 χειρὶ φίλην τὴν σὴν χεῖρα λαβοῦσα θανεῖν.’ M 35^r

5 736. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ. C

Παραινετικὸν | εἰς τὸ μὴ μεταβαίνειν | ἐκ τόπου εἰς
 τόπον, | ἀλλ’ ἀρκεῖσθαι ἐν ὀλίγοις. C

Μὴ φθείρεν, ὦνθρωπε, περιπλάνιον βίον ἔλκων,
 ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν’ ἀλινδόμενος,
 10 μὴ φθείρεν· κενεή σε περιστέψαιτο καλή,
 ἣν θάλποι μικρὸν πῦρ ἀνακαίόμενον,

non ειλ scr.) L | τελεῦ L | ad vs. 5 sq. scr. L haec: εἰς τῇην |
 αὐτὴν ἕως ὧ | [τὴν] θεανῶ (τὴν ante θ. ipse L induxit); verba
 ἕως ὧδε non add. C (ut cod. Palatini emendationem ad suum
 exemplar institutam hactenus se peregrisse indicaret), sed lem-
 matista versus 3—6 carminis partem, non integrum ep. esse
 lectores monuit: erant enim claus. post κατερχομένην, nota init.
 ante οἷμοι; cet. cf. ad ep. 343 p. 511, 10 v. VII 647 ὕστατα
 δὴ τάδ’ εἶπε | ὕστατον P, cr. Pl; ὕστατον ὦ Salm. (Br.) | φώ-
 κία P | κλυτὴ πόλι P, cf. VII 492, 1 ὦ Μίλ. φίλῃ πατρὶ, Heck. p. 99
 11 εἶπες ἔς P, cr. Pl; εἶπ’ ἔπος Jac. | ἀτρύγετον: pro Home-
 rico epitheto maris et aetheris poetae ὀρφναίην vel ἀμβροσίην
 scribendum fuisse censet Herw.; mallet (εἶπ’ ἔς) ἀναύγητον |
 cf. etiam epp. 646 et 648, 513 (Reitzenst. p. 129)

1 (ἀμείλιχε Brod.) 2 ἐποικείῃ P ἐπ’ ὠκείῃ Pl; ὀθνεῖη? εἰκαῖη? |
 περεῖς P περῆς Pl^m περῆς Pl^e, cr. Jac. 3 μόρος Pl μόνος P | ὄφε-
 λόν P 4 φίλῃ Reiske | λαβοῦσα P (sch.^w), βαλοῦσα Pl; cf. Weissb.
 p. 100 || 5 sqq. ap. Buh. p. 165 (n. 143) 5 λεωνίδα C^{pr} -ιδ^s? C^{ar} |
 ταραν C 6 παρ’ αἰνετικὸν L; ep. in eodem cippo cum VII 715
 inscriptum fuisse falso statuit Heck. (cf. Reitzenst. p. 151) |
 μεταβαίν’ (τῇην pro τειν compendio exprimens) L 7 ἀρκεῖ-
 σθ’ αἰ¹ ἐνολιγ² L 8 φθείρεν: Eur. Hel. 774 (ἄλιον ἐφθείρου
 πλάνον) et Dion. Chr. VII 177 affert Jac.; cf. etiam Hesych.
 φθείρεται πλανᾶται (Eur. El. 234) | ὦνθρ. P (cf. 472, 1), ἄνθρ.
 ap. B.^t (noli hiatum remove coniecturis πανόδουρτε, παντουργέ,
 simil.) | ἔλκων P (cf. XI 62, 5) | βίον ὧδ’, ὦνθρωπε, περίπλα-
 νον ἔλκων perverse Herm. 9 ἄλλην P ἄλλην τ’ Heck. | ἐξά-
 λης P | χθόνα λινδ. A^{ao}, χθόν’ ἀμειβόμενος Heck.; cf. ἀλινδόμενοι
 Nic. Ther. 156 10 μὴ φθείρ’ ἐν κενεῇ σε (κενεῇ σε A^{ao}) P; μὴ

εἰ καὶ σοι λιτή γε καὶ οὐκ εὐάλφитος εἴη 5
 φυστὴ ἐνὶ γρόνῃ μασσομένη παλάμαις,
 ἢ καὶ σοι γλήχων ἢ καὶ θύμον ἢ καὶ ὁ πικρὸς
 ἀδυμιγῆς εἴη χόνδρος ἐποψίδιος.

5 737. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἷς τινα ὑπὸ ληστῶν | πεφονευμένον. L

᾿Ενθάδ' ἐγὼ ληστῆρος ὁ τρισδεύλαιος ᾿Αρηι
 ἐδμήθην· κεῖμαι δ' οὐδενὶ κλαιόμενος.

φθείρεν· κενεή σε ap. B. (Salm.) | κενή εἷ σε Toup (κενεὰ εἷ σε Heringa), καὶν εἷ σε Heck. (Düb. n.) | περιστέξαιτο Mein. (περισκέψ. Geffek.) | καλιῇ P; cf. Call. fr. 131 p. 512, 11 ἦν θάλλοι P (εἷ θάλλῃ 'si tugurium calefaciat te, qui tibi parvum ignem instruas' Reiske), εἷ θάλλοι Toup | Tib. I 1, 6 'dum meus exiguo luceat igne focus' affert ap. B.^m

1 cf. 648, 4 | (ἦ καὶ Jac., ἦ καὶ Boiss. Düb. n.) | γε P τε Heringa (Reiske, Toup) | οὐκενάλφ. P 2 vs. exhibet Suid. s. v. φυστὴ | φῦστῃ P: * ex acuto fecit C, qui in m.^e adscr. ζτ. τὰς λέξεις τί σμζῖσι (σημαίνουσιν); cf. Arist. Vesp. 608 (Hesych. φυστὴ μάζα), Athen. 114 F et 149 A (φ. τὴν μὴ ἄγαν τετριμμένην); de vocis accentu v. Herod. I 344, 7 | ἐνιγρόνῃ P ἐνὶ πέτρα γράνῃ S.^v (cf. Suid. γρόνῃ· πέτρα) | f. μ. τολύπαις, cf. Hes. 'τολύπη· τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν' (Athen. 140 A) 3 η καὶ σοι P εἷ καὶ σοι Toup | ἦ καὶ et ἦ καὶ bis Boiss. | γλήχων ἢ C γληχώνῃ? s. γληχῶνῃ? A^{ac}; iunguntur γλ. et θύμον ut βλη ὦ θύμον ab Aristophonte 16 K. (cf. etiam Antiphan. 227 K. οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον) | ἦ καυλοὶ γλήχων τ' olim ci. | θύμον P^{pr} θυμόν A^{ar} | (ὁ μικρὸς Boiss.) 4 ἀλομιγῆς Salm. ἀλσιμιγῆς s. (πικροῖς) ἀλσι μιγῆς Mein.: cf. Athen. 366 B ἄλας ἡδυμένους, Acharn. 772 θυμιτιδᾶν ἄλων affert Jac. | χόνδρος P: cf. de accentu Herod. I 203, 11; 'gari genus' ap. B.^m, 'sal cum thymo mixtum, quod opsonii loco sumeretur' Jac.; cf. Acharn. 521 χονδρούς ἄλας || 5 sqq. ap. Buh. p. 165 (n. 144); ep. vid. Theodoridae: cf. 722, τρισάωρε 527, κεῖται ἔλωρ ᾿Αίδῃ 439 6 εἷς τινα ὑπὸ (prosodias C) ληστῇ L, qui lemmati ζτ praemisit 7 * ἐνθάδ' C, qui signum * in m. iteravit; ᾿Ανθε' scripsisse A^{ar} non contenderim; requiras nom. occisi, suppressum fort. correctoris rasura, ᾿Ανθος? (Kb. 577 ᾿Ανθος ἐγὼ λεγόμενῃ); cf. tamen ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Kb. 719, 1 | ἐγὼ ('AC, 'C) P | ληστῆρος P (ληστῶος ap. B.), cr. Br. | τρισδεύλαιος (αι ex α) P τρὶς δ. apogr. | ᾿Αρηι (* ex ' cr. C) P ||

738. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C. Pl

Εἰς Τίμαρχον ναυαγήσαντα ἐν Σαλαμῖνι.

L

Κληῖδες πόντου σε καὶ ἐσχατιαὶ Σαλαμῖνος,

Τίμαρχ', ὕβριστὴς τ' ὤλεσε Αἰψ ἄνεμος

M 93^v

5 νηὶ τε σὺν φόρτῳ τε· κόνιν δέ σου ἀμφιμέλαιναν
δέξαντ' οἰζυροί, σκέτλιε, κηδεμόνες.

739. ΦΑΙΔΙΜΟΥ.

Cpr

Εἰς ναυαγὸν | <Πολύανθον> | περὶ Σκίαθον κινδυνεύσαντα. L

Αἰάξω Πολύανθον, ὃν εὐνέτις, ᾧ παραμεΐβων,

10 νυμφίου ἐν τύμβῳ θῆκεν Ἀρισταγόρῃ

δεξαμένη σποδιήν τε καὶ ὀστέα — τὸν δὲ δυσαἶς

ὤλεσεν Αἰγαίου κύμα περὶ Σκίαθον —,

δύσμορον ὀρθρινοὶ μιν ἐπεὶ νέκυν ἰχθυβολῆες,

5

ξεῖνε, Τορωναίων εἵλκυσαν ἐς λιμένα.

1 sqq. prius dist. servat Plan.: Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσ.),
6 (Pl^E c. 22, 53) 1 θεοδωρί Pl^M (cf. 527) 2 εἰς (εἴς L^{ar}) τίμαρχ^χ
(τινα? L^{ao}) ναυαγήσαν^τ L | ἐν σαλαμῖ L 3 κληῖδες Pl^M C κληίδες
A (de insulis Κλ. prope Salaminem Cypriam sitis cf. Herod. V 108,
Strab. 14 p. 682; praeterea v. de Clidibus Plin. n. h. V 31, 35) | πόν-
του P Pl, Κύπρου probabiliter Heck. (secutus Herodotea Κληῖδες
τῆς Κύπρου) | ἐσχατιαί (ἐσχ. A^{ao}) P 4 ὕβριστηστ' et λίψ' P 5 νηὶ
δὲ Schaefer | συνφ. P | δ' ἐόν P: ", acc. et σ superscr. man. rec.,
quae in fine vs. correcturam suam *δέσον repet.; δ' οὐδ' Br. (at
cf. 739, 3; XIII 12, 7) 6 οἰζυροί P | κληδεμόνες (κλη in er. α?,
non ου) P || 7 sqq. ap. Buh. p. 165 (n. 145); sequitur in apogr.
Asclep. dist. IX 63, 3 sq. 7 φαιδίμου, Cpr διοτίμου (? λεωνίδα?) C^{ar}

8 ναυαγὸν ἀρισταγόραν π^εσκ. L deceptus falsa quam invenit
in vs. 2 scriptura; post Πολ. addi potest 'τὸν γαμέτην τῆς Ἀρι-
σταγόρας'; cf. Kb. 508 | iuxta κινδυνεύσαν^τ erasum vid. ζτ 9 αἰάξω:
cf. XI 437 (Arati), 158; VII 490, 722; Reitzenst. p. 171 10 νύμφιον
Reiske | ἀρισταγόρην P, cr. Heringa 11 ὀστέα τὸν δε (om. inter-
punctione) P 12 v. Kb. 872, 13 | περισκ. P 13 δύσμορον refertur
ad ὦλ. aut εἵλκ.; f. δύσμορος (Ἀριστ.), cf. 701, 5 | ὀρθρινοὶ μὲν P
-νοὶ μιν Reiske 14 εἵλκυσαν P | εἰς ap. B. ||

740. ΛΕΩΝΙΔΑ.

C. Pl

Εἰς Κρήθωνά τινα | πλουσιώτατον | καὶ τῷ Γύγῃ
 παρισούμενον.

L

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος οὖνομα κείνου
 5 δηλοῦσα, Κρήθων δ' ἐγχθόνιος σποδιά·
 ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παρισεύμενος ὄλβον, ὁ τὸ πρὶν
 βουπάμων, ὁ πρὶν πλούσιος αἰπολίῳις,
 ὁ πρὶν — τί πλείω μυθεῦμ' ἔτι; πᾶσι μακαρτός, 5
 φεῦ, γαίης ὅσσης ὅσον ἔχει μόριον. M 92^r

Fr. Cor. Phil.
 epp. 741—743.

741. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C. Pl

11 Εἰς Ῥωμαίων | στρατιώτην ἀρι|στεύσαντα ἐξαισίως. L

Ὀθρυάδην, Σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἣ Κυνέγειρον
 ναύμαχον ἣ πάντων ἔργα κάλει πολέμων·

1 Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 23 (Pl^E c. 6, 58, sed Pl^B 6, 59) 1 λεωνί Pl^M 2 κρήθωνα τινὰ L | τῷ γύγῃ παρι-
 ὄμνον¹ (sc. -σούμενον) L (falsa tradit Jac.) 4 αὐτὰ (ex ατα? cr.)
 P Pl αὐτα Mein. (cf. 338, 1 ἄδε τοι, ἃ λιθίνα γὰρ στάλα); vacuum
 nudumque monumentum dicitur utpote nihil ex opibus viri con-
 tinens | ἐπεὶ P, cr. Pl | κρήθωνος P Pl (Κρήθ. L Br., cf. VI 258, 4)
 5 ἐν χθονὶ οἷς (οἷς? A^{so}) P ἐν χθονίοις Pl ἐγχθόνιος (cl. Kb.
 298, 4 ὁστέα καὶ σποδιῇ κειμένη ἐγχθόνιος) Kb. | σποδιὰν P, cr. Pl
 6 ὁ πρὶν: v. Geffck. p. 55 | cf. Diotimi 420, 3 ὅς ποτε καὶ βασι-
 λῆι συνέδραμεν; 538, 2 | τὸ πρὶν P τοπρὶν Pl^M 7 βουπάμων P
 -πάμων Pl^M (cf. 263, 2); Leonidae obversabatur Hom. Δ 433
 πολυπάμων 8 μυθεῦμαι ὁ P (caesura anaphorae excusationem
 vix admittit), μυθεῦμ' ἔτι Pl^M (Knaack), μ. ἐπὶ Pl^E, μ. ἔθ'; ὁ Jac.
 9 cf. 268, 4; 591, 2; 625, 5; IX 425, 4 | γαίης ὅσσης (ex ὅσσ. cr.)
 ὅσον P οὗτος γαίης ὅσον Pl (τόσσης γ. ὅσον Br.) || 10 sqq. ep.
 Plan. non in libr. III recepit, exstat enim Pl^M I^b cap. εἰς ἄν-
 δρείους n. 3; in P falso discerptum est octastichum in duo epp.
 accessitque suus utrique titulus: priori (sc. primo disticho) ad-
 scripserunt Κριναγ. C, εἰς οθρυάδην | τὸν σπαρτιάτην L; alteri
 (hexasticho) add. ἄδηλον C, lemma quod supra (lin. 11) affertur
 L (cf. ad 12 sq.); eiusdem ep. Crinagorei disticha quattuor recte
 iunxit Plan. (primum dist. cum P a ceteris separabat, sed pro
 mutilo ep. habebat Scaliger) 11 ep. ad Varianam cladem referunt

"Αρριος αἰχμητῆς Ἰταλὸς παρὰ χεύμασι Νείλου

κλινθεὶς ἐκ πολλῶν ἡμιθανῆς βελέων

αἰετὸν ἀρπασθέντα φίλου στρατοῦ ὥς ἴδ' ὑπ' ἐχθροῖς, 5

αὐτὶς ἀρηιφάτων ἄνθορεν ἐκ νεκύων.

5 κτεῖνας δ', ὅς σφ' ἐκόμιζεν, εἰς ἀνεσώσατο ταγοῖς

P 325 μῶνος ἀήττητον δεξάμενος θάνατον. M 82^r. Cr.^B 24

742. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

A

Εἰς Τιμόκλειαν | διδυμοτόκον.

L

Οὐκέτι, Τιμόκλεια, τεῶν φάος ὤλεσας ὅσων

10 κούρους διδυστόκῳ νηδυί γειναμένη,

Mommsen (cf. Flor. II 30), Cichorius, ambigit Rub. (qui, cl. Sil. Ital. VI 25, rem a poeta fictam referri existimat); contra Hillscher (cl. Strab. p. 820 sq.) de cohortibus Romanis ad Syenen (anno 24 a. Chr.) trucidatis cogitari vult: cf. Knaack J J. 1891, 774, Susem. II 564,

Hillsch. p. 423 | post αριστ. scr. L: ε ^δ _χ ξέδι'ωσ', ut compendiis (ὥραιον, χρήσιμον) litterae vocis ἐξαισ. dirimantur; infra lemma erasa sunt vocab. ἀλλ' ἀνώνυμον?, quae ab L olim adiuncta erant p. 515, 12 sq. ὁ θρυνάδην P | μέγα κλέος (accentus C) P | ἦ (C) κυνέγειρον (ρον tantum scr. A, κυνέγει L in spatio, quod reliquit A) P | ναύμαχον P Pl ναυμάχ. Rub.: cf. Athen. 154 F | κάλει πολέμων P καλιπολέμων Pl; κάλει 'in memoriam tibi revoca' Jac.; comparandi causa voca: Mommsen, Boiss. ('celebra' perperam Reiske); κάλει, Πολέμων ("Αρεος αἰχμ.) Heck. (cl. XI 210, 5); λάλει Mein. (at cf. Kaib. 481, 1), καλυπτόμενος anonym., κρατεῖ πολ. Jac. (cf. Rub. p. 38); (Ὁ θρυνάδου παραθεῖ τὸ μέγα κλ. — καλιπολέμων olim Jac., similiter πάρεθεν αἰχμ. v. 3 ci. Reiske; Σπάρτης τί λέγω κλέος — καλιπολ. Eldick); f. ἄκρα κάλει | in fine primi distichi exhibet clausulae signum P

1 sq. hoc dist. iterat L₂ (scribendi genere prope ad L accedens) in m. inf., ubi utrique versui χ praefixum est 1 in P ab initio vs. est novi ep. notula, cf. ad 515, 10 sqq. | ἄρεος Pl^M P₁ ἄρεος L₂; Nonn. 37, 764 "Αρεος αἰχμητῆρες affert Heck. traditam scripturam defendens, "Αρριος Scaliger (Reiske) | αἰχμητῆς Pl^M | ἰταλός L₂ | παραχ. γρ. ῥήνον

P₁ L₂ | _νείλου (γρ. ῥ. superscr. C₁, qui idem _ν fecit ex ρ?) P₁, νείλου L₂, Πήνον Pl (Rub., Νείλου Hillscher, Knaack) 2 ἡμιθανῆς: cf. Lucian. Char. 24 ἡμιθνήτα — Ὁ θρυνάδαν 3 ὥσ' (s. ὥσ'ι) δ' υπεχθροῖς P 4 αὐτὶς P -τις Pl | ἀρηιφ.: cf. Od. λ 41 5 κτεῖνας Pac

ὄμμασι δ' ἐν πλεόνεσσιν ἀθροῖς περιθαλπὲς ὄχημα
ἡελίου προτέρης οὔσα τελειότερη.

743. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

A

Εἰς Ἑρμοκράτειάν | τινὰ γυναῖκα τεκοῦσαν | καὶ τέκνα

5

καὶ μηδενὸς | ἑωρακυῖαν θάνατον.

L

Εἴκοσιν Ἑμοκράτεια καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα

οὔθ' ἐνὸς οὔτε μιῆς αὐγασάμην θάνατον.

οὐ γὰρ ἀπώιστευσεν ἐμοὺς νιῆας Ἀπόλλων,

οὐ βαρυπενθήτους Ἀρτεμις εἴλε κόρας.

ὁ σφ' ἐκόμιζεν P ὁ σφ' ἐκ. Pl^m (Pl^a in epid., Pl^{a.b}) ὁς σφ' ἐκ. Pl^{l.} (Pl^a in t.) | εἰς (spir. rest. L) P | ἀνεσοώσατο? P^{ao} p. 516, 6 ἀήττητον ('C) P Pl ἀήσσητ. Heck.; 'huic soli licuit vincere dum moritur' Grotius || 7 sqq. ep. non sepulcrale om. Pl, exstat in ap. Buh. p. 165 (n. 147) 8 Τιμόκλ. διδυμοτοκον L; cf. Leonidae in Timocleam puerperio confectam ep. 463 9 (οὔτοι malebat Reiske) | τιμόκλειά (-ά? A^{ao}) τεδὸν P; T. τεῶν Salm. (φίλον aptius ducebat Jac.); f. Τιμόκλει' ἐτεδὸν, ut Timoclea quamvis caeca lucis verae iustaeque non iam expers esse dicatur, cf. ad p. 517, 1 sq. | ὄσσων ('C) P 10 δυοτόκωι P, διοιот. ap. B.^m (Salm.), διισοτόκω Jac. (δυστέκνω Iensius, δυστοκόω ἐν Reiske)

1 sq. mulier oculorum lumine cum caruisset, enixa liberos propter hos luce oculisque donata dicitur (de femina Orphicis sacris initiata perperam interpretatur Reiske)

1 ἀθροῖς P, cr. Salm. | περιθαλπὲς P πυριθ. Salm. (cf. IX 632), περικαλλὲς Iensius 2 ἡέλιον P | in m. Θ (i. e. ὥραιον) adpinxit L, ut quae dicuntur de matris salute e natis redundante lectores attenderent || 3 sqq. ap. Buh. p. 166 (n. 148); cf. epp. 224 et 484, Plin. VII 3, 34 de Eutychidis cuiusdam Trallianae fortuna simili 3 Thessalonicensi trib. Br., itemque epigrammatis 741—743 fragmentum coronae Philippeae inverso litterarum initialium ordine conspicuum effici put. Menk, Sidonio vindicat ep. Setti 4 εἰσερμ.

—τεκουσ'αν¹ (nullo add. accentu) L 5 μηδεν⁰ ἑωρακυῖα (sic) L

× σημειῖον (σημειοῦ Dübner.) θανμαστ⁰ × adscr. L 6 εἰκ. ἑρμοκράτεια A | ἐνν¹έ¹α (λε¹ in eraso α) A 7 οὐ θενδὸς οὔτε ('C) P (cl. ep. 224 et 484 exspectes οὐδ' ἐνὸς οὐδέ) | μιῆς (sic) P, μιᾶς (tamquam scripturam cod.) Jac. | αὐγασάμαν Heck. (ἡύγασάμην Br. ἡύγασα μὲν Wakefield) 8 νιῆ*ας C νιήνας' A^{ar} 9 βελονεντήτους Salm. | ἦ λε (potius quam ἦλε) P, cr. Salm

ἔμπαλι δ' ἃ μὲν ἔλυσεν ἐμὴν ὠδῖνα μολοῦσα, 5
 Φοῖβος δ' εἰς ἥβαν ἄρσενας ἀγάγετο
 ἀβλαβέας νούσοισιν. ἴδ' ὥς νίκημι δικαίως
 παισί τε καὶ γλώσση σῶφρονι Τανταλίδᾳ.

5

744. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ>

Εἰς Εὐδοξον,

A

τὸν Κνίδιον συγγραφέα, περὶ τῆς ἰδίας ζωῆς | μαντευσάμενον
 ἐν Αἰγύπτῳ, | καὶ ὅτι πεντήκοντα τρία ἔτη ἐπέζησεν. L

Ἐν Μέμφει λόγος ἐστὶ μαθεῖν ἰδίην ποτὲ μοίρην

10 Εὐδοξον παρὰ τοῦ καλλίκερω ταύρου·

1 ἃ μὲν (prosod. add. man. rec.) P ἢ μὲν ap. Buh. (Br.); ἔν μὲν Heck. | ἔλυσεν ἐμῶν P; ἐμὴν (Wakef.) s. ἐμοῦ Pauw (ἐμῶν ὠδ. θυγατρῶν perperam Br.); ἔλυσε κορῶν et λεχῶν Jac., ἔλ. νυῶν (post Imperium) Tournier, νέων Heck., ἔλ. γονῶν ὠδ. μέλουσα FG. Schmidt (ἃ μὲν θηλυτέρων ὠδῖνας ἔλυσε male olim ci. Jac.) 2 εἰσήβαν P (ἥβην Br.) | παῖδας ἀναγάγετο Schm.; f. ἥβαν ἄρτεμέ' ἀγ. ('ad incolumem aetatis vigorem') vel ἀγάγετ' ἄρτεμέας (ἀβλαβέας τε νόσοισιν): nam cunctam prolem, non tantum filios dici iure monuit Schm. 3 ἴδ' ὥς P: cf. 172; 210; 498, 7 | νίκημι P 4 παισί καὶ P παισὶν καὶ ap. B., παισί τε καὶ Salm., βλάστῃς καὶ ? | γλώσση P -σσα Heck. | τανταλίδῃ^{ασ} P (signum ÷ et litt. ασ add. L; in m. erasa vox est, quae fort. erat ÷ τανταλίδας), -λίδᾳ ap. B.^m || 5 sqq. ep. est apud Diog. L. VIII 91, in Pl^m Ib εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας n. 4 (Pl^b I 36, 23) 5 auctorem ep. se testatur Diog. 'ἔστι δὲ καὶ ἡμῶν εἰς αὐτόν' (VIII 91); perperam Crinagorae (cf. ad l. 6) trib. P: erroris origo fort. repetenda est e finitimo Crinag. ep. 741; auctoris nom. om. Pl^m, ἄδηλον Pl^b 6 εἰς εὐδοξον A, cui additum in eadem l. κρινάγῳ ab L (nisi quod ῥ litteras adiunxit C); κρ (non κν) impositum est clausulae, quam post εὐδ. primo L adpinxerat; serius interpositum vid. nomen, quod priorem lemmatis partem (l. 6) ab altera (l. 7—8) dirimit; non poetam nominari, sed philosophum Eud. accuratius indicari (Κλειναγόρου συμμαθητήν s. ἡλικιώτην vel aliquid simile latere) censet Korsch

7 π^ε τ^ε ἡσ^ε ἰδι^ε ασ^ε et μαντευσάμ^ε L 8 ἐναιγῶ^π L | «καὶ ὅτι» ἔτι (ἔτη Jac., ἔτι <ἔτη> Paulssen) ἐπέξ. L | cf. Diog. L. VIII 90: 'ἔτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ πεντηκοστὸν ἔτος· ὅτε δὲ — ἐγένετο ἐν Αἰγύπτῳ —, ὃ Ἀπὶς αὐτοῦ θοιμάτιον περιελιχμήσατο· εὐδοξον οὖν αὐτόν, ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον ἔφασαν οἱ ἱερεῖς ἔσεσθαι,

κούμεν ἐλεξε· πόθεν; βοῖ γὰρ λόγον οὐ πόρε φύτλη
οὐδὲ λάλον μόσχῳ Ἄπιδι στόμα· M 84^r
παρὰ δ' αὐτὸν λέχριος στὰς ἐλιχμήσατο στολήν 5
προφανῶς τοῦτο διδάσκων ἁποδύσῃ βιοτὴν

καθὰ φησι Φαβωρίνος ἐν Ἀπομνημονεύμασιν; alia docet sch.^B:
'λέγει οὖν τὸν Εὐδοξον χρηστηριαζόμενον περὶ τῆς τοῦ ἰδίου
βίου τελευτῆς ὑπὸ τοῦ ταύρου τὴν χλαμύδα δηχθῆναι· ἐδήλου δὲ
(cf. ad p. 519, 3 sqq.) ὡς ταχέως ἁποδύσοιτο τοῦ βίου· μετὰ γὰρ τρεῖς
καὶ πεντήκοντα ἡμέρας ἀπέθανεν', quae falsa vs. ultimi scrip-
tura et interpretatione nituntur p. 518, 9—p. 520, 2 Diogenis
versus sunt galliambi, quos Grotefend, Buttman, Porson resti-
tuerunt; depravati sunt per eos, qui ionicos numeros in dacty-
licos convertere studebant, in P et magis etiam in Planudea;
nam Plan. ut Palatinam prioris tetrastichi formam fere recepit,
ita ipse suo Marte transformavit alterum tetrast., cum haec ep.
pars in P verba Diog. propemodum integra servaret p. 518, 9
—519, 2 congruit Plan. cum P, nisi quod verba ἀλλὰ παρ' αὐτὸν
ex versu quinto (v. ad p. 519, 3) in quartum Maximus transposuit
ad efficiendum hexametrum hunc: οὐδὲ λάλον μόσχῳ Ἄπιδι
στόμα· ἀλλὰ παρ' αὐτὸν; in altero versu (p. 518, 10) dissentiunt
Pl^{a.b.s} a P, non item Pl^{M.I.s}; genuini Diogenis tetrametri ca-
talectici servantur in eius Vitarum codicibus hi:

(p. 518, 9) Ἐν Μέρφει λόγος ἐστὶ προμαθεῖν τὴν ἰδίην

Εὐδοξὸν ποτε μοῖραν παρὰ τοῦ καλλίκερω

(p. 519, 1) ταύρου, κούμεν ἐλεξε· βοῖ γὰρ πόθεν λόγος;
φύσις οὐκ ἔδωκε μόσχῳ λάλον Ἄπιδι στόμα.

9 Μέρφει: sch.^B adser. 'Μέρφεις ἐπισημοτάτη πόλις καὶ μητρό-
πολις Αἰγύπτου' sumpta ex Hesych., quibus add. 'τὸν μόσχον
ἀ<θ>νάτου (v. sch.^w) τιμῆς ἡξίωσαν· ἐκαλεῖτο δὲ Ἄπιδ' | ἐστὶ
('C) P | προμαθ*εῖν D.^B (-θεῖν D.^{B ar}) 10 εὐδοξον P; 'φασὶ
δὲ αὐτὸν ἀκροατὴν γεγονέναι τοῦ Πλάτωνος' sch.^B, qui sua petivit
ex Diog. VIII 86 (Σωτρίων δ' ἐν ταῖς Διαδοχαῖς λέγει καὶ Πλά-
τωνος αὐτὸν ἀκοῦσαι) | ποτὲ D.^B | μοῖραν superscr. D.^F | παρα-
τοῦ P περὶ τοῦ D.^Q περὶ τοῦ D.^H | καλλίκερω P Pl^M καλλικέρω
D. | verba Εὐδ. παρὰ τοῦ καλλίκ. ταύρου ut alterum ep. versum
cum P exhibent Pl^M Pl^{I.s} (quamquam in Pl^{I.s} lacuna exstat
inter παρὰ et τοῦ); 'Εὐδ. παρὰ Ἄπιδος τοῦ καλλίκ. τ.' inepte
Pl^a, non multo melius 'Εὐδ. Ἄπιδος τοῦ καλλίκ. παρὰ ταύρου'
Pl^{b.s.w}, Εὐδ. Κνίδιον τοῦ maluit Opsop.

1 κούμεν P | ἐλεξε· P Pl D. | πόθεν: 'οὐδαμῶς' interpret. sch.^B |
βοῖ, (βοῖ? A^{ac}) P | 'γέννα' ad vocem φύτλη scr. sch.^B 2 post
στόμα (ad hexam. qualemcunque explendum) verba ἀλλὰ παρ' αὐτὸν

ὅσον οὐπω'. διὸ καὶ οἱ ταχέως ἦλθε μῶρος
δεκάκισ πέντε τε καὶ τρεῖς ἐσιδόντι Πλειάδας. M 84^r

745. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A

Εἰς Ἴβυκον | τὸν λυρικὸν ὑπὸ ληστῶν | πεφονευμένον. L

5 Ἴβυκε, ληισταί σε κατέκτανον ἔκ ποτε νήσου
βάντ' ἐς ἐρημαίην ἄστιβον ἡίονα,

add. Pl^{M.E} | οὐδε P | μόσχῳ D.^B Pl^M; om. Pl^I Pl^a in t. (᾿γραπτέον οὐδὲ λάλον μόσχῳ' Pl^a in epid.) | ἄπιδι D.^F ἄπιδι (᾿ L, ἀπίδι s. ἀπίδι A^{ao}) P | e contaminatis versibus Pal. et Laertianis tetra-
stich. efficit Korsch huiusmodi: Ἐνὶ Μέμφει λόγος ἐστὶν ποτε
μοίρην ἰδίην | Ἐύδοξον (sic) παρὰ τάνυρον μαθέειν καλλίκερω. |
ὁ δ' ἔλεξεν μὲν οἱ οὐδέν· πόθεν; οὐ λόγον βοῖ | πόρε φύτλη
οὐδὲ μόσχῳ λάλον Ἀπιδι στόμα p. 519, 3—520, 2 in his versi-
bus leviora tantum sunt quibus P et D. inter se discrepant,
contra Planudes heroos versus requirens finxit hos:

(p. 519, 3) λέχρια κεῖνος στὰς προφανῶς ἐλιχμήσατο λώπην
δηλῶν ὡς ἀποδύσει δὴ [τὴν] βιοτὴν ὅσον οὐπω·

(p. 520, 1) καὶ δὴ οἱ ταχέως ἐπελήλυθεν ἀντίκα πότμος
ἡελίους δεκάκισ πέντ' ἡδὲ τρεῖς ἐσιδόντι.

3 παρὰ δ' αὐτὸν D. ἀλλαπαρὰντὸν P | λέχριος στὰς P D. | ἐλιχ-
μήσατο P (ἐλυμήσατο D.^F) | στολὴν D. στῶλον P λώπην Pl^{M.E}
(ἱμάτιον explicat sch.^B), στόλον Jac. 4 ἀποδύση D.^B P -δύση
Pl^M -δύσει Pl^E | δὴ τὴν Pl^{M.I} δὴ tantum Pl^{a-B}

1 ὅσον P | οὐπω (π rest. A, ᾿ C; οὐτω A^{ao}) P | ᾿ὅσον οὐπω
ἀντὶ ταχέως· καὶ Εὐριπίδης (Hec. 141)· ἤξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον
οὐκ ἤδη' sch.^B | διδ P | δεκάκισ paenultimo versui add. P

2 ἡελίους Pl; ᾿αντὶ τοῦ ἡμέρας, λαμβάνεται γὰρ ἡέλιος ἀντὶ
ἡμέρας' sch.^B | δὲ κάκισ D.^B | πέν τε (᾿ L) καὶ τρεῖς P πέντε
ἐπὶ καὶ τρεῖς D.^{B.Q.Pac.H^{po}} πέντε ἐπὶ τρεῖς D.^{F^{pc}.H^{ac}.F} (πέντ' ἡδὲ
τρεῖς Pl); πέντε γ' ἐπὶ τρεῖς Grotef., πέντ' ἐπὶ τρισσαῖς Porson,
πέντ', ἔτι καὶ τρ. Korsch, πέντε τε καὶ τρ. Boiss. | εἰσιδόντι D.
(εἰσιδόντι D.^B) εἰσιδόντα P ἐσιδόντι, Pl^M (Pl^E) -τα? Pl^{M^{ar}} |
πλειάδας D., sed παῖδας D.^B; παῖδας P (de annis ᾿saeculi
filiis' accipit Huschke cl. XIV 101, 1, perperam), ποίας Jac.,
ποιῖδας Korsch || 3 sqq. Pl^M III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 48 (Pl^{L^a}
c. 25, 48; Pl^s c. 25, 60); duo sunt epp. in P, prius hexastich.,
alterum, quod exstat etiam in ap. Buh. p. 166 (n. 149), tetra-
stich. (v. 7—10); ab initio vs. septimi est signum novi ep. in P
et nova lemmata adscripserunt ad vs. 7 sqq. in m. L: εἰς τ

ἀλλ' ἐπιβωσάμενον γεράνων νέφος, αἶ τοι ἵκοντο
 μάρτυρες ἄλγιστον ὀλλυμένῳ θάνατον·
 οὐδὲ μάτην λάχηςας, ἐπεὶ ποινῆτις Ἑρινὺς
 τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίσατο σεῖο φόνον
 5 Σισυφίην κατὰ γαῖαν. ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
 ληιστέων, τί θεῶν οὐ πεφόβησθε χόλον;
 οὐδὲ γὰρ ὁ προπάροιθε κανὼν Αἴγισθος ἀοιδὸν
 ὄμμα μελαμπέπλων ἔκφυγεν Εὐμενίδων. M 40^v

αυτόν, A: εἰς ἵβυκον τὸν | ποιητὴν ὑπο|ληιστῶν ἀναι|ρεθέντα
 p. 520, 3 σιδωνίου A (Setti, Menk), gent. om. Pl, Thessalonicensi
 trib. Kaibel 4 εἰς Ἰβυκον tantum praemittit nomini auctoris
 Pl^M | εἰς ἵβυδ' τον λυριδ' ὑπο ληστ L | 'περὶ Ἰβύκου μέτιθι τὸν
 Σουίδα, καὶ γνώσῃ ὅπως ἀνῆρέθῃ ὑπὸ τῶν ληστῶν· καὶ αἱ
 γέρανοι λέγονται γεγονέναι ἐκδικιοὶ τοῦ θανάτου, ὅθεν καὶ παρ-
 ομιλία Ἰβύκου γέρανοι' sch.^B, cf. Plut. Mor. 509 F 5 Ἰβυκε P |
 ληισταί (ιι, C, ι cum prosodia? A^{ar}) P | ἔκποτε νήσου P Pl
 (litt. π coepta est eradi in P f. a scriba, qui τ repositurus erat);
 νήσου ad ἡϊόνα refert Jac. iungens: ἐκβάντ' ἐς ἐρημαίην (-μαίης
 maluit Orelli) ἡϊόνα νήσου (cf. IX 408, 5; 421; Od. γ 270 ἀοιδὸν
 ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην); praeterea Jac. proposuit ἔκ π. νηὸς
 (quod Dübner falso 'ex templo' interpretatur); κατέκταν ὁδοῖς
 ποτ' ἐν Ἰσθμοῦ s. κ. ὅλοι ποτ' ἐν Ἰσθμῷ temere ingratissimis
 FG.Schmidt), ἐκτὸς ὁμίλου s. ἔκ ποτ' ὀπηδῶν et ἐκτοθι νηοῦ v. σηκοῦ
 (cl. IX 665, 1) ego tentavi; sed praestat f. ἔκ ποτε πόντου (cf. 498, 1)
 6 βάντεσ P Pl, cr. Stephanus | ἐρ.: cf. Suid. (s. v. Ἰβυκος) 'συλ-
 ληφθεὶς δὲ ὑπὸ ληστῶν ἐπ' ἐρημίας ἔφη καὶ τὰς γεράνους — ἐκδι-
 κους γενέσθαι' ἄστιβον (ιβ in er. μ) P | ἡϊόνα (puncta add. C) P

1 ἀλλεπιβωσάμενῶν (priorem acc., ο et punctum infra ω L)
 P πόλλ' ἐπιβωσάμενον Pl (cf. Anton. Lib. 7, 4 τὸν Ἀνθον κατε-
 βίβρωσκον πλεῖστα ἐπιβωσάμενον ἀμῦναι τοὺς θεούς), fort.
 οὐλ' ἐπιβ. | v. P 755 ψαρῶν νέφος | αἶ τοι P; αἶ τόθ' (cf.
 Kb. Philodem. p. 6) | ἵκοντο ex ἱκ. P (ὥς οἱ?) ἵκοιντο Scaliger

2 ἄλγιστον P Pl (ex ἄνγ. ? rest. Pl^M); ἀλγινόεντ' Friedemann,
 ἀλγίστους (θανάτους) Passow, ἀλγίστων (θανάτων) Salm. | δυρο-
 μένῳ? 3 cf. Plut. Mor. 510 A: ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλωσσαλγίας
 ὥσπερ Ἑρινύος ἢ Ποινῆς βιασθέντες | ποινῆτις P^{pc} Plⁱ ποινήτις?
 A^{ac} ποινή τίς Pl^M (Pl^E praeter Plⁱ); cf. Ai. 843 | Ἑριννὺς Pl

4 διακλαγγὴν P 5 sqq. cf. ad p. 520, 3 sqq. 5 καταγ. P
 6 πεφόβησε P, cr. Pl 7 sq. cf. Od. γ 267 sqq. et Eustath. ad
 hos vs. 7 οὐδε P | (φονεύσας sch.^B) | ἀοιδῶν P, cr. Pl 8 cf.
 μελαμπέπλου Φερσεφ. XI 60, 4 | ἔκφυγεν P

746. ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

L

Εἰς τάφον τοῦ Διὸς ἐν Κρήτῃ.

A^tὩδε μέγας κεῖται Ζάν, ὃν Δία κικλήσκουσιν. M 93^r. Pr. 226

P 326

747. ΛΙΒΑΝΙΟΥ.

A

5

Εἰς Ἰουλιανὸν | τὸν βασιλέα.

A

Ἰουλιανὸς μετὰ Τίγριν ἀγάρροον ἐνθάδε κεῖται,
ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.

M 92^r. Σ 5. Pr. 35

1 sqq. hexametrum scr. A in t., repetit in marg. inf. scriba L, haec adpingens: *χ ὦδε μέγας κεῖται βοῦς ὃν δία κικλήσκουσι* (eadem man. scr. ep. 741 dist. alterum in m. inf. p. 324, cf. ad p. 516, 1 sq.); exstat ep. in Pl^M III^b c. 13 (εἰς ἥρωας), 1 (deest in Pl^E; sed reperitur in ap. Buh. p. 166, n. 150 una cum versu irrisorio, quem P in m. inf. exhibet; dein sequitur in ap. Buh. subscriptio Τέλος τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων); ep. inest in cod. Laur. 31, 28 (A), tradunt vs. (ut initium ep. 'οὐ ἡ ἀρχή') Porphyr. v. Pythag. 17 (Π), Cyrill. c. Iulian. LXXVI 1028 M. (K), testatur Chrysost. hom. 3, LXII 676 M. (X) 1 sq. 'Πυθαγόρας τῷ Διὶ' Π (K); πυθαγόρου suo lemmati subiunxit L; nom. auctoris om. Pl^M; 'Γεμίνου' A (Gemini est ep. XVI 30, quod Iovis epitaphio Plan. continuavit) 2 titulum scr. A in textu; alterum lemma 'εἰς τὸν τοῦ διος|τάφον ἐν κρήτῃ' add. L in m.^o, eadem verba (εἰς τ. τ. δ. ταφῶν ἐν κρητῇ) adposuit L, in m. inf.; 'οἱ Κρήτες τάφον ἔχουσι τοῦ Διὸς ἐπιγραφέντα τοῦτο' X | cf. Callim. in Iov. 8 sq., Ekohde Ps.² p. 130, Pr. 179 sq. 3 ('ἐν-θάδε Ζάν κεῖται, ὃν Δία κ.' X) | ὦδε A L₂ (χ χ praemittit L₂) | μέγας A L₂ Pl^M A K θανὼν Π (Pr.); cf. Cr. An. Par. 2, 236: ἐνθάδε κεῖται θανὼν Πῖκος, ὃν καὶ Δία καλοῦσι (v. Suid. s. Πῆκος) | κεῖσαι A | ζᾶν A, (ex ζᾶι cr.) L₂ ζᾶν Pl^M | κικλήσκουσι (pros. erasa supra prius ι) L₂ || 4 sqq. Pl^M III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 6 (Pl^E c. 7, 19); ep. receptum in syll., quae Euphemianae praecedit, n. 5 (Σ^F f. 142^r, Σ^P f. 245^r), est ap. Ir. p. 96 (post VII 442), apud Zosim. III 34; apud Zonar. XIII 13 (Cedren. I 539 Bonn.) itemque in cod. Vind. med. 31 f. 166^v (cf. Sternb. p. 185) praemissi sunt Homericο versui (secundo epigrammatis 747) tres huiusmodi: Κύδνω ἐπ' ἀργυρόεντι ἀπ' Εὐφρήταο ῥοάων | Περσίδος ἐκ γαίης ἀτελευτήτω ἐπὶ ἔργῳ | κινήσας στρατιήν τόδ' Ἰουλιανὸς λάχε σῆμα: cf. Pr. p. 30 sq. 4 λιβανὶ⁸ lemmati (l. 5) subiunxit A; Ἰουλιανοῦ perperam Pl, nom. auctoris om. Σ Zosim. (εἰς Κιλικίαν ἀπε-

748. ἈΝΤΙΠΙΆΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A P I L

Εἰς τὴν | πόλιν Ἡράκλειαν.

L

Τίς τόδε μουνόγληνος ἅπαν δωμήσατο Κύκλωψ
 λάινον Ἀσσυρίης χῶμα Σεμιράμιος;
 5 ἢ ποῖοι χθονὸς νῆες ἀνυψώσαντο Γίγαντες
 κείμενον ἑπταπόρων ἀρχόθι Πληιάδων

νεχθὲν ἐν τινι Ταρσοῦ προαστείῳ βασιλικῇ ταφῇ παρεδίδото καὶ ἐπίγρ. προσεγέγραπτο τῷ τάφῳ τοιούνδε Zos. l. c.); a Libanio ep. abiudicant Foerster, Pr. p. 522, 5 om. Σ | εἰς Ἰουλιανῶ A (Ir.); τὸν βασιλ A (om. Ir.) 6 μετατίγριν A 'citra Tigrim' Pr.; imperatorem Tarsi mortuum iacere, cum usque ad Tigrim (Persarum saepe victor) progressus esset, ait Iuliani laudator; tetrastichi auctor (apud Zonar.) expeditionem illam frustra susceptam esse (ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ) admonet | (ἀγόρῃσιν codd. Zosimi) | pro κεῖται olim κεῖτο fuisse in P non contenderim 7 ll. Γ 179, cf. Sternb. p. 185 sq. 7 βασιλεὺς τ' A Σ^{F.P} | κρατερός αἰχμητῆς (om. τ') P ||

1 sqq. Plan. recepit non in l. III, sed in l. IV sylloges posterioris inter epp. εἰς πόλεις (n. 1; Pl^B IV 28, 18) 1 ἀντιπάτρον A Pl, σιδ. add. L; Thessalonicensi ep. tribuit Benndorf (Sidonii vid.: cf. Ἰσον ἀράχνα et ἅπαν πεφορυγμένον VI 174, 223,

τίς θέτο ab initio ep. IX 323) 2 εἰς πόλιν Ἡράκλειαν¹ (ἦρ. ? L^{ac}) P; lemma e versu paenultimo ductum nihil docet de ep. argumento; ad templum et turrim Beli perperam refert Buttmann, 'moli aut castello alicui' verba convenire censet Jac., urbis Tirynthis moenibus vs. insculptos fuisse suspicatur Heck. (cl. Pausan. VII 25, 3 et Trag. fr. adesp. 269 N²); ὁ λόγος περὶ τῶν τῆς Σεμιράμιδος κτισμάτων sch.^B, ep. de Semiramidis aedificiis interpretans; conlatis epp. in Sacerdotis sepulcrum XV 4—7 et VIII 203 (ἔργα γιγάντων τύμβοι) de sepulcrali aliquo monumento cogites; Semiramidis sepulcrum dici putat Kb. Herm. 17, 421

3 sqq. cf. 379; Antip. IX 58; VIII 177 3 τόδε (ε parum plane, non α A^{ao}) P | μουνόγληνος (-γληνας A^{ac}) P | ἅπαν cum λάινον iungit Jac. 'totum ex lapidibus constructum' | δωμ.: cf. 142, 2 | v. IX 101, 6 4 non ipsum Sem. monumentum, sed aedificium Semiramii instar dici monuit Jac. | χῶμα: cf. 280, 1 τὸ χῶμα τύμβος ἐστί, Athen. 625 f. ἴδοις ἂν καὶ τῆς Πελοποννήσου πανταχοῦ χώματα μεγάλα ἃ καλοῦσι τάφους τῶν μετὰ Πέλοπος Φρυγῶν | σεμιράμεος P -μιος Pl 5 νῆες (sic) P Pl^M, cr. Pl^E 6 cf. XV 4, 1 τὸν οὐρανομάχεια τύμβον (5, 1 οὐράνιον τὸ μνᾶμα); Kb. 223, 4 κἄντα πρὸς ἑπταπόρον — Πληιάδος

ἀκλινές, ἀστυφέλικτον, Ἀθώεος ἴσον ἐρίπνα 5
 πυρρηθὲν γαίης εὐρυπέδοιο βάρος;
 δᾶμος αἰὲ μακαριστός, ὅσαν κτίσιν Ἡρακλείης
 οὐρανίων νεφέων τεῦξεν ἐπ' εὐρύαλων. M 99^v

1 Ἀθώεος P Ἀθώεος Pl; ζητ. δὲ τὸ Ἀθώεος ἀντὶ τοῦ Ἀθω sch.^B, Ἀθω ἕδος (Kb.) et Ἀθωίδι Heck. 2 πυρρηθὲν δὲ εἶπεν διὰ τὴν ἄσβεστον (ἄσφαλτον Jac.) sch.^B, XVI 191 πηλὸς ἐφν-
 ράθην affert Heck., πυρρωθὲν malebat Jac. | βάρος: παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν ἄχθος ἀρούρης sch.^B; cf. 655, 3; θινὸς ἐπεστηλωμένον ἄχθος 503, 1; 285, 1 | in fine vs. clausulae signum adpinxerat, sed rursus induxit Pl^M 3 sq. dist. om. Pl^E, mutilato pentametro tradunt A Pl^M, lacunosi vs. supplementum incertum intulit L 3 δάμος P δᾶμ Pl^M | αἰ μακάριστος P αἰμακάρ. Pl^M, cr. Jac. | ὅς ἄστεσιν P Pl^M (v. ad 4) | ἠρακλείῃς⁰ (litt. o et circumfl. L, qui ἠρακλῆος potius quam -κλειῖος pro -κλείης legi volebat) P -κλείῃς (cum A) Pl^M | (ὅς ἄστεα Ἡρακλῆος Buttman)
 4 οὐνίων (cetera omittens) Pl^M, οὐρανίων et in fine vs. εὐρύαλων A (pro εὐρ. vid. εὐρ. scriptum fuisse ab A, qui vacuum spat. inter duo vocab. relinquebat); νεφέων τεῦξ (-ξεν¹) ἐπ' interposuit L, signum ✕ ab initio vs. adpinxit C. Dum vel de sententia distichi totiusque ep. argumento ambigitur, verba restituere non licet: οὐρ. νεφ. νάσσατο πρὸς γνάλοισ Br., (ὅς ἄστ. Ἡρακλῆος) ἀτραπιτὸν νεφέων τεῦξεν ἐπ' εὐρ. 'qui viam Herculeam ad nubes late vagantes paravit' Jac., (ὅς σ' ἄστεσιν Ἡρακλειῖος et postea ὅδ' ἄστεος Ἡρακλῆος) οὐράνιον νεφ. Heck., (ὅς ἄστεσιν Ἡρακλειῖος) ἀρμονίαν νεφ. Piccolos, βασιλείης (in fine vs. paenultimi), ut 'ad Semiramim oratio redeat' Kb.; ἄστεσιν mihi non ferendum vid.; ἀστράσιν (cf. XV 5, 3 ἄστροις γειτο-
 νέοντα), cum verba ἀγχόθι Πληιάδων praecedant, locum habere in eodem epigrammate non putaverim; tentavi ὅσαν κτίσιν Ἡρ. οὐρανίαν <ἐδαφῶν s. ἐδέων> τεῦξεν ἐπ' εὐρ. (s. οὐρανίαν <σκοπέλων> τ. ἐπὶ στυφελῶν), etiam ὅς ἐκτίσεν Ἡρακλείης οὐράνιον <δαπέδων πύργον> ἐπ' εὐρύαλων, ut vel urbis munimentum vel sepulcrum describeretur excelsum et fundamentis late extentis impositum; ad mulierem quandam Heracleam quam ad oppidum ep. vix quisquam referre malit, licet istud mulieris nomen ab eodem Antipatro proferatur VI 206, 7 ἀ καλὰ Ἡράκλεια.

Verlag von **B. G. Teubner** in Leipzig.

Vergils epische Technik. Von Richard Heine. gr. 8. geh. $\mathcal{M}$ 12.—,
geb. $\mathcal{M}$ 14.—

„Aber auch die wissenschaftlichen Kontroversen neuerer Zeit, die sich um Vergil und was mit ihm zusammenhängt, bestritten, haben deutlich gezeigt, daß keine Aufgabe dringlicher war als die in diesem Buch gestellte. Wenn das Urteil über eine der literarischen Weltgroßen wieder einmal schwankend geworden ist, so beweisen zwar diese Großen immer, daß sie erstaunlich fest auf ihren Felsen stehen, aber damit das Urteil nicht umfällt, müssen die Bedingungen, aus denen das Werk selbst hervorgegangen ist, die persönlichen, nationalen, die im Zusammenhang der geistigen Bewegung liegenden neu untersucht werden; dann werden die früheren Mittel der Zeit das Verständnis des Werkes gegenüber der Bewunderung früherer Zeiten fester begründen. Nicht immer erzeugt die wissenschaftliche Bewegung das Buch, auf das sie hinführt: in diesem Falle ist es geschehen. . . . . Das Buch ist, so weit ich die Literatur kenne, das beste, was bisher über Vergil geschrieben worden ist. Es hat aber auch allgemeine Bedeutung als durchgeführtes Beispiel der Analyse und wissenschaftlichen Würdigung eines der großen literarischen Kunstwerke.“

F. Leo i. d. „Deutschen Literaturztg.“

Die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. Von Eduard Norden. 2 Bände. gr. 8. geh. $\mathcal{M}$ 28.—
(Jeweils jeder Band $\mathcal{M}$ 14.—)

„Dies grandiose Werk wird wohl für immer die erste Etappe auf dem kaum betretenen Wege der Geschichte des Prosa-Stils bilden. . . . Aber nicht nur die gewaltige Receptivität des Verfassers, der namentlich in den gelehrten Noten einen künftigen für alle behandelten Fragen unentbehrlichen Apparat zusammengetragen hat, auch die Gewandtheit in der Auffassung der stilistischen Individualität und das frische Urteil fordern meistens hohe Anerkennung.“

(Zeitschrift für das deutsche Altertum.)

Helbig, W., Führer durch die öffentlichen Sammlungen klassischer Altertümer in Rom. 2. Aufl. 8. 2 Bände in Leinwand gebunden $\mathcal{M}$ 15.—

„Die zweite Auflage von Helbig's wohlbekanntem Führer bedarf kaum einer lebenden Einführung. Es ist ein unentbehrliches Buch nicht bloß für den Romfahrer, sondern für jeden Freund der antiken Kunst. Mit unermüdlichem Fleiße hat der Verf. überall gebessert und nachgetragen, er hat auch den Umfang der besprochenen Denkmäler ganz wesentlich erweitert.“

(Literar. Centralblatt.)

Reden und Vorträge von Otto Ribbeck. Mit einem Bildnis. gr. 8. geh. $\mathcal{M}$ 6.—, in Original-Halbfranz geb. $\mathcal{M}$ 8.—

In diesem Bande ist eine Reihe von Reden und an ein größeres Publikum sich wendenden Vorträgen Otto Ribbeck's vereinigt, die, obwohl in der einen oder andern Form bereits bereits veröffentlicht, doch buchhändlerisch nicht mehr erreichbar sind und darum seinen Freunden und Verehrern wie allen denen des klassischen Altertums überhaupt in dieser Sammlung willkommen sein werden. Sie umfaßt sechs in Kiel während der Jahre 1884–72 gehaltenen akademischen Reden, die ihren Stoff aus dem klassischen Altertum entnahmen, aber durchweg an den politischen Ereignissen der Zeit in deutlicher Beziehung standen, sowie die Reden und Vorträge, deren Inhalt die klassische Literatur der Griechen und Römer betrifft, und einige der eindrucksvollsten Gedächtnisreden Ribbeck's; anhangsweise ist die latrische Besprechung von Stromberg's Catull-Übersetzung wieder abgedruckt, als eine kleine Probe des vortrefflichen Tones, den R. gegebenenfalls mit so viel Witz anzuschlagen verstand.

Cicero im Wandel der Jahrhunderte. Ein Vortrag von Theodor Ziefelinski, Professor an der Universität St. Petersburg. 8. Geschmackvoll kart. $\mathcal{M}$ 10.—

Der Autor sucht in dieser Schrift ein klares und zutreffendes Bild von Cicero's Einfluß auf die geistige Kultur der Folgezeit zu geben und kommt zu dem Resultat, das sich das Verständnis Cicero's mit jeder höheren Kulturstufe erweitert und vertieft.

Trajan's dakische Kriege nach dem Säulenrelief erzählt von E. Petersen. 1. Der erste Krieg. gr. 8. kart. $\mathcal{M}$ 1.80

Das Schriftchen ergänzt von archäologischer Seite und aus langjährigem Ver-
trautsein mit dem Denkmale die Veröffentlichung von Othobius und stellt zugleich einen
zuverlässigen knappen Führer an der Säule dar.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

Aus Natur und Geisteswelt.

Sammlung wissenschaftlich-gemeinverständlicher
Darstellungen aus allen Gebieten des Wissens

in Bändchen von 120—160 Seiten zu je M. 1.—, in geschmackvollem Einband zu M. 1.25.
Jedes Bändchen ist in sich abgeschlossen und einzeln käuflich.

Als wertvolles, nütliches Geschenk empfehlen sich besonders:

5 Bändchen, nach Wahl, gebunden, in geschmackvollem dauerhaften Geleichenklappen,
das sich zum Aufstellen wie Aufhängen eignet, zum Preise von M. 6.50.

Besonders seien empfohlen:

Geographische Bibliothek.

Nitzsch, Mensch und Erde.
Zanjan, Meeresforsch. und Meeresleben.
Wüthrich, Geschichte des Zeitalters der
Entdeckungen.
Schöner, Der Bau des Weltalls.
Weise, Die deutschen Volksstämme und
Landschaften.
Gassert, Die Polarforschung.

Technische Bibliothek.

Scheid, Die Metalle.
Wedding, Das Eisenhüttenwesen.
Mordet, Ingenieurtechnik der Neuzeit.
Lannhardt, Am laufenden Band.
Walter, Wärmekraftmaschinen.
Schöner, Mikroskopie.

Naturwissenschaftliche Bibliothek.

Blochmann, Luft, Wasser, Licht u. Wärme.
Gräff, Das Licht und die Farben.
Erdmann, Kampf zwischen Mensch und Tier.
Gaskell, Bau und Leben des Tieres.
Gieseler, Unsere wichtigsten
Nutzpflanzen.
Meyerbach, Die Grundbegriffe der mo-
dernen Naturlehre.
Gesse, Abstammungslehre und Darwinis-
mus.

Deutsche Bibliothek.

Weise, Die deutschen Volksstämme und
Landschaften.
Otto, Das deutsche Handwerk.
Brühl, Das deutsche Volkstum.
Dörning, Die deutsche Reichsverfassung.

Matthaei, Deutsche Baukunst.
Heil, Deutsche Städte und Bürger im
Mittelalter.

Medizinische Bibliothek.

Wiernad, Moderne Heilwissenschaft.
Buchner, Gesundheitslehre.
Sachs, Der menschliche Körper.
Bauer, Leibesübungen.
Frenkel, Ernährung und Volks-
nahrungsmittel.

Volkswirtschaftliche Bibliothek.

Meyer, Soziale Bewegungen u. Theorien.
Loh, Verkehrsentwicklung in Deutschland.
Holt, Aufgaben und Ziele des Menschen-
lebens.
Otto, Das deutsche Handwerk.
Dörning, Reichsverfassung.
Gruber, Deutsches Wirtschaftsleben.

Pädagogische Bibliothek.

Biegler, Allgemeine Pädagogik.
Holt, Aufgaben und Ziele des Menschen-
lebens.
Kreibitz, Die fünf Sinne des Menschen.
Bauer, Leibesübungen.
Rehmke, Die Seele des Menschen.
Kölbe, Die Philosophie der Gegenwart
in Deutschland.

Kulturhistorische Bibliothek.

Weise, Schrift und Buchwesen.
Weise, Die deutschen Volksstämme und
Landschaften.
Göbel, Palästina.
Otto, Das deutsche Handwerk.
Matthaei, Die deutsche Baukunst.
Schwemer, Restauration und Revolutionen.

Auf Wunsch ausführliche illustrierte Prospekte umsonst und postfrei.

Verlag von **B. G. Teubner** in Leipzig.

Der Seelenvogel in der alten Litteratur und Kunst. Eine mythologisch-
archäologische Text.

My
gle
des
bla
ch
Li
vo
de
„H. rpya
welche
von ihr
sind. —
zierten
die Ent

Sphae
Von
dun

die sich
funden
phischen
durchau
zusamm
die neue
diesen T
und bab
der bis
Lieferung
die Gese
besonder

Studie
A. J.
Beit
Que

der für
Scholi
gemein
nicht v
codex

Das I
Rel

Kunde
unter
macht
wart
Johan
altgrie

880.1
An8st
v.2

FEB 20 1973

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

Aus Natur und Geisteswelt.

Sammlung wissenschaftlich-gemeinverständlicher
Darstellungen aus allen Gebieten des Wissens

in Bändchen von 130—160 Seiten zu je M. 1. —, in geschmackvollem Einband zu M. 1.25.
Jedes Bändchen ist in sich abgeschlossen und einzeln käuflich.

Als wertvolles, nützliches Geschenk empfehlen sich besonders:

5 Bändchen, nach Wahl, gebunden, in geschmackvollem dauerhaften Geschenkfläschchen,
das sich zum Aufstellen wie Aufhängen eignet, zum Preise von M. 6.50.

Besonders seien empfohlen:

Geographische Bibliothek.

Kirchhoff, Mensch und Erde.
Fauson, Meeresforsch. und Meeresleben.
Günther, Geschichte des Zeitalters der
Entdeckungen.
Scheiner, Der Bau des Weltalls.
Weise, Die deutschen Volksstämme und
Landschaften.
Gassert, Die Polarforschung.

Technische Bibliothek.

Scheid, Die Metalle.
Wedding, Das Eisenhüttenwesen.
Merkel, Ingenieurtechnik der Neuzeit.
Launhardt, Am laufenden Webstuhl
der Zeit.
Pater, Wärmekraftmaschinen.
Scheffer, Mikroskope.

Naturwissenschaftliche Bibliothek.

Blochmann, Luft, Wasser, Licht u. Wärme.
Graech, Das Licht und die Farben.
Gästlein, Kampf zwischen Mensch und Tier.
Gaacke, Bau und Leben des Tieres.
Giesenhagen, Unsere wichtigsten
Kulturpflanzen.
Auerbach, Die Grundbegriffe der mo-
dernen Naturlehre.
Hesse, Abstammungslehre und Darwinis-
mus.

Deutsche Bibliothek.

Weise, Die deutschen Volksstämme und
Landschaften.
Otto, Das deutsche Handwerk.
Bruhier, Das deutsche Volkslied.
Loening, Die deutsche Reichsverfassung.

Matthaei, Deutsche Baukunst.
Heil, Deutsche Städte und Bürger im
Mittelalter.

Medizinische Bibliothek.

Biernadi, Moderne Heilwissenschaft.
Buchner, Gesundheitslehre.
Sachs, Der menschliche Körper.
Bander, Leibesübungen.
Frenkel, Ernährung und Volks-
nahrungsmittel.

Volkswirtschaftliche Bibliothek.

Meyer, Soziale Bewegungen u. Theorien.
Voss, Verkehrsentwicklung in Deutschland.
Unold, Aufgaben und Ziele des Menschen-
lebens.
Otto, Das deutsche Handwerk.
Loening, Reichsverfassung.
Gruber, Deutsches Wirtschaftsleben.

Pädagogische Bibliothek.

Biegler, Allgemeine Pädagogik.
Unold, Aufgaben und Ziele des Menschen-
lebens.
Kreibitz, Die fünf Sinne des Menschen.
Bander, Leibesübungen.
Rehmke, Die Seele des Menschen.
Kölpe, Die Philosophie der Gegenwart
in Deutschland.

Kulturhistorische Bibliothek.

Weise, Schrift und Buchwesen.
Weise, Die deutschen Volksstämme und
Landschaften.
Soden, Palästina.
Otto, Das deutsche Handwerk.
Matthaei, Die deutsche Baukunst.
Schwemer, Restauration und Revolution.

Verlag von **B. G. Teubner** in Leipzig.

Der Seelenvogel in der alten Litteratur und Kunst. Eine mythologisch-archaische Text.

My
gie
des
bis
ch
Li
vo
des
„H. rpya
welche
von ihr
sind. —
zierten
die Ent

Sphae
Von
dun

die sich
funden
chischen
durchau
zusamm
die neue
diesen T
und bab
der bis
Lieferung
die Gesc
besonder

Studie
A. I.
Beit
Que

der für
Scholi
gemein
nicht v
codex

Das I
Re

Kunde
unter
macht
wart
Johan
altgri

880.1
An8st
v.2

FEB 20 1973

UNIVERSITY OF MINNESOTA

wils v.2

880.1 An8st

Greek anthology.

Anthologia graeca epigrammatum palatina

3 1951 002 165 129 1